

Ռ. Ս. ՂԱԶԱՐԵԱՆ

ԳՐԱԲԱՐԻ ՀՈՄԱՆԻՇՆԵՐԻ ԲԱՌԱՐԱՆ

ԵՐԵՒԱՆԻ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿԶՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԵՒԱՆ - 2006

FUNDAÇÃO CALOUSTE GULBENKIAN

Երախտագիտութեամբ ձօնում եմ
դուրսդ **ԶԱՒԷՆ ԵԿԱԽԱՆԻՆ**
Ռուբէն Ղազարեան

ՀՏԴ 801.3 = 919.81

ԳՄԴ 81.2Հ - 4

Ղ - 158

Ղազարեան Ռ. Ս.

**Ղ - 158 Գրաբարի հոմանիչների բառարան: Եր., Երևանի համալս. հրատ.,
2006, 704 էջ:**

*Բառարանը նուիրուած է գրաբարի հոմանիչ բառերին, որոնք գործածութիւն են
գտել Հայ մատենագրութեան 5-11-րդ դարերի ինքնուրոյն և թարգմանական
երկերում:*

4602030000

Ղ ————— 2006 թ.

704(02)

ԳՄԴ 81.2Հ - 4

ISBN-5-8084-0733-8

© Երևանի համալս. հրատ., 2006 թ.

© Ռ. Ղազարեան, 2006 թ.

ԲԱՌԱՐԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

Ներկայ բառարանը նուիրուած է գրաբարի հոմանիշ բառերին, որոնք մասնաւորապէս գործածութիւն են գտել հայ մատենագրութեան 5-11-րդ դարերի ինքնուրոյն և թարգմանական երկերում:

Հոմանիշների որոշման և ընտրութեան ամբողջ ընթացքում ուղեցոյց ենք ունեցել նշանաւոր Նոր Հայկազեան բառարանը (Նոր բառգիրք Հայկազեան լեզուի, հտ. Ա, Բ, Վենետիկ, 1836-37), որը միաժամանակ հիմք է ծառայել բնագրային վկայութիւնների մեծագոյն մասից օգտուելիս: Միւս աղբիւրը մեր բառարանն է (Գրաբարի բառարան, հտ. Ա, Բ, Երեւան, 2000, բ. տպ. Անթիլիաս-Լիբանան, 2004), որը մեծապէս նպաստել է կողմնորոշուելու գրաբարի հոմանիշների բարդ և խճճուած համակարգում: Իբրեւ աղբիւր՝ պէտք է նշել Ա. Սուքիասեանի «Հայոց լեզուի հոմանիշների բացատրական բառարանը» (Երեւան, 2003), որին, սակայն, դիմել ենք խիստ անհրաժեշտութեան դէպքում:

Պէտք է նկատել, որ մենք շատ անգամ աշխատել ենք չծանրաբեռնել բառայօդուածները հոմանիշային շարքերով, ըստ որում փորձել ենք ներկայացնել յատկապէս կարեւորագոյն հոմանիշները, որոնք իմաստային առումով կարող են փոխարինել բնագրում վկայուած և բառարանում տեղ գտած հոմանիշին: Բառարանի կառուցուածքն հետեւեալն է.

Բառերը բերում են այբբենական կարգով և հոմանիշային շարքերով կազմում են առանձին բառայօդուածներ:

Բառարանում երբեմն երկու կամ աւելի հոմանիշ բառերը, եթէ չի խախտուում այբբենական կարգը, բերում են կողք կողքի՝ կազմելով մէկ բառայօդուած:

Բառերն արժէքաւորուում են խօսքամասային, ինչպէս նաեւ մասնագիտական բնոյթ կրող հոմանիշների համապատասխան նշումներով՝ ա. գ. դ. չ., բժշկ. բար. կրօն. եւ այլն (տե՛ս Համառօտագրութիւններ):

Բայերը տրւում են անորոշ դերբայական ձեւերով: Ի խոնարհման բայերի համար փակագծերում սովորաբար նշւում է ներկայ ժամանակի եզակի առաջին դէմքի վերջաւորութիւնը, ինչպէս՝ ուսանել (իմ): Բայերի համար անպայմանօրէն նշւում է նրանց սեռը՝ նբ. չբ. հբ. կ. (տե՛ս Համառօտագրութիւններ):

Համանուն բառերը համարակալւում են արաբական թուանշաններով, որոնցով բառայօդուածների կազմում առանձնացւում են նաեւ բազմիմաստ հոմանիշների տարբեր նշանակութիւնները:

Դարձուածաբանական միաւորները բառայօդուածների կազմում նոյնպէս առանձնացւում են եւ գծիկով բերւում են նոր տողից:

ա.- ածական

ածբ.- աստուածաբանական

անարգ.- անարգական

աշխար.- աշխարհագրություն

աստղգ.- աստղագիտություն

բժշկ.- բժշկական

բսբ.- բուսաբանություն

գ.- գոյական

գրկն.- գրականագիտություն

դ.- դերանուն

դից.- դիցաբանություն

եկեղց.- եկեղեցական

եղբ.- եղանակաւորող բառ

երժշտ.- երաժշտական

երկրչ.- երկրաչափություն

թ.- թուական

թուաբ.- թուաբանություն

իրաւ.- իրաւաբանություն

լեզուաբ.- լեզուաբանական

կ.- կրաւորական, կրաւորաձեւ

կենդբ.- կենդանաբանություն

կենսբ.- կենսաբանություն

կզմխս.- կազմախօսություն

կրօն.- կրօնական

հբ.- հասարակ բայ

հաւաք.- հաւաքական

հզդպ.- հազդուադէպ

հկռ.- հակառակը

հնք.- հանքային

ձ.- ձայնարկություն

ճարտ., ճրտրպ.- ճարտարապետություն

մ.- մակբայ

մբ.- միադիմի բայ

յոգն.- յոգնակի

նբ.- ներգործական բայ

նխ.- նախդիր

նխդ.- նախադրություն

նման.- նմանութեամբ

նուազ.- նուազական

չ.- չադկապ

չբ.- չեզոք բայ

պբ.- պատճառական բայ

սաստկ.- սաստկական

սխ.- սխալ

սնոտ.- սնոտիապաշտություն

տրամ.- տրամաբանություն

փիլ.- փիլիսոփայություն

փխ.- փոխանակ

փխբ.- փոխաբերական

փխն.- փոխանունություն

փղքչ.- փաղաքշական

քբ.- քերականական

քիմ.- քիմիական

օդերեւ.- օդերեւութաբանություն

Ա

Ա՛, ձ, Ա՛յ, ո՛վ (կոչական բացականչու-
թիւն):

Ա՛ Ա՛, ձ, Ա՛խ, վա՛յ (վշտի՝ ցաւի՝ տառա-
պանքի բացականչութիւն):

ԱՐԲԱՅ, գ. Աբբաս, վանական, կրօնաւոր,
միանձն:

ԱՐԲԱՆԱ, գ. Բարձունք (բարձր տեղ):

ԱՐԲԱՍ, տե՛ս ԱՐԲԱՅ:

ԱՐԲԱՍՈՒՀԻ, գ. Աւագուհի, մայրպետ,
պետ մարց:

ԱՐԻՈՆ, ա. Աղբատ:

ԱԳԱՀ, ա. 1. Ընչասէր, ընչաքաղց, ար-
ծաթասէր: 2. Անյապ, ժլատ, կծծի:

ԱԳԱՀՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Անյազութիւն,
ժլատութիւն, ընչաքաղցութիւն, կծծու-
թիւն, արծաթսիրութիւն: 2. Ցանկութիւն,
փափազ: 3. Ճիգն, ջան: 4. Կաշառ:

ԱԳԱՆԵԼ¹ (իմ), հբ. Զգենուլ, արկանել,
հազանել:

ԱԳԱՆԵԼ² (իմ), չբ. Իջափանել, իջեւանել,
երեկանալ, երեկօթս առնուլ՝ առնել:

ԱԳԱՆԵԼԻՔ, գ. Զգեստ, հանդերձ, ար-
կանելի:

ԱԳԱՊ, գ. Սեղան, հացկերոյթ:

ԱԳԱՐԱԿ, գ. 1. Անդ, անդաստան: 2.
Կալուած: 3. Գիւղ, աւան, շէն: 4. Դաս-
տակերտ: 5. ա. Ագարակային:

ԱԳԱՐԱԿԱՅԻՆ, տե՛ս ԱԳԱՐԱԿ (5):

ԱԳԵԻՈՐ ԱՍՏՂ, տե՛ս ՎԱՐՍԱՄ:

ԱԳԻ, գ. Ձետ, տուտն, տառուն:

ԱԳՈՅՑ, մանաւանդ՝ ԱԳՈՅՑՔ, գ. 1.
Լծակ, նիւ: 2. Լամբ, օղամանեակ:

ԱԳՈՆԻՍՏԱՅՔ, գ. յոգն. Աթղեստայք:

ԱԳՈՒԳԱՅՔ, գ. Առուահանք, խողովակ:

ԱԳՈՒՌ¹, գ. Ափ (ձեռքի), բուռն:

ԱԳՈՒՌ², գ. Աղիւս:

ԱԳՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զգեցուցանել, զգե-
ցանել, զգեստաւորել, զգեստաւորեցու-
ցանել:

ԱԳՈՒՅԻԶ, ա. Զգեցուցիչ, զգեցուցանող:

ԱԳՈՒԿ, գ. (կենդբ.) Որի, բարու:

ԱԴԱՄԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԱԴԱՄԱՅԻՆ:

ԱԴԱՄԱՅԻՆ, ա. Ադամայական, ադա-
մեան:

ԱԴԱՄԱՆ ԴԱԿԱՆ, տե՛ս ԱԴԱՄԱՆ-
ԴԵԱՅ:

ԱԴԱՄԱՆ ԴԵԱՅ, ա. Ադամանդական,
ադամանդեան:

ԱԴԱՄԱՆ ԴԵԱՆ, տե՛ս ԱԴԱՄԱՆ ԴԵԱՅ:

ԱԴԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԱԴԱՄԱՅԻՆ:

ԱԴԵՆ կամ ԱԴԻՆ, գ. Դրախտ, եդեմ:

ԱԶԱԶԱՆԱԼ, չբ. Ազազանել, ազազել,
չորանալ, ցամաքել, ցամաքանալ:

ԱԶԱԶԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱԶԱԶԱՆԱԼ:

ԱԶԱԶԵԼ¹, նբ. Չորացուցանել, ցամա-
քեցուցանել:

ԱԶԱԶԵԼ² (իմ), տե՛ս ԱԶԱԶԱՆԱԼ:

ԱԶԱԶՈՒՆ, ա. 1. Չոր, ցամաք: 2. Վտիտ,
տկար:

ԱԶԱՏ, 1. գ. Ազնուական: 2. ա. Ինքնիշ-
խան: 3. Ջերժ, անմասն: 4. Արձակ, ըն-

դարձակ: 5. Բարձր: 6. մ. Ազատօրէն:
- ԱԶԱՏ ԱՌՆԵԼ, Ազատել:

ԱԶԱՏԱԲԱՐՈՅ, ա. Բարեբարոյ, բարե-
վար:

ԱԶԱՏԱԲԵՐԱՆ, 1. ա. Անբռնադատ: 2. մ.
Ազատօրէն, անբռնադատաբար:

ԱԶԱՏԱԳՈՒՆ Դ, գ. Ազատազօրք:

ԱԶԱՏԱ ԴԵՄ, տե՛ս ՀԱՄԱՐԱԳԱԿԱԴԵՄ:

ԱԶԱՏԱԶՕՐՔ, տե՛ս ԱԶԱՏԱԳՈՒՆ Դ:

ԱԶԱՏԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ազատու-
թիւն: 2. Ազնուականութիւն: 3. Անձնիշ-
խանութիւն: 4. Առատաձեռնութիւն:

ԱԶԱՏԱՆԻ, գ. Հաւաք. Ազատորեար,
ազատատեարք:

ԱԶԱՏԱՏԵԱՐՔ, տե՛ս ԱԶԱՏԱՆԻ:

ԱԶԱՏԱՏՈՀԻՄ, ա. Ազատատոհմիկ, ազ-
նուատոհմ:

ԱԶԱՏԱՏՈՀԻՄԻԿ, տե՛ս ԱԶԱՏԱՏՈՀԻՄ:

ԱԶԱՏԱՏՈՀԻՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Ազնուակա-
նութիւն:

ԱԶՍԱՏԱՐԱՐ, աս. Ազատեցուցիչ, ազատիչ, փրկիչ, զերծուցիչ:
 ԱԶՍՏԵԼ, նբ. Փրկել, զերծանել:
 ԱԶՍՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ազատել տալ, ազատել:
 ԱԶՍՏԵՑՈՒՑԻՉ, ԱԶՍՏԻՉ, տե՛ս ԱԶԱՏԱՐԱՐ:
 ԱԶՍՏՈՐԵԱՐ տե՛ս ԱԶՍԱՆԻ:
 ԱԶՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազնուականություն: 2. Անձնիշխանություն: 3. Փրկություն: 4. Առատաձեռնություն: 5. Ազնուություն, մեծահոգություն:
 ԱԶԲԱՆՈՒՄԲ, աս. Բազմախիտ, խիտ առ խիտ:
 ԱԶԳ, գ. 1. Ցեղ, տոհմ: 2. Սերունդ: 3. Ժողովուրդ, ամբոխ: 4. Սեռ, տեսակ: 5. Կարգ, դաս:
 ԱԶԳԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծննդաբանություն, ազգահամար, ազգահանություն:
 ԱԶԳԱԳԼՈՒՆ, տե՛ս ԱԶԳԱՊԵՏ:
 ԱԶԳԱԽԱՌՆ, աս. Ազգական, ազգակից, խնամի:
 ԱԶԳԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգակցություն, ազգականություն:
 ԱԶԳԱԿԱՆ, աս. գ. 1. Ազգակից, արինականից: 2. Մարմնակից: 3. Նմանակից: 4. Ազգային, հայրենական:
 ԱԶԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազգակցություն: 2. Ազգ, ցեղ, տոհմ:
 ԱԶԳԱԿԻՑ, տե՛ս 1. Ազգական (1): 2. Համասեռ: 3. Համանման:
 ԱԶԳԱԿՑԱՐԱՐ, մ. Ազգակցապէս (որպէս ազգակից):
 ԱԶԳԱԿՑԱՊԷՍ, տե՛ս ԱԶԳԱԿՑԱՐԱՐ:
 ԱԶԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԱԶԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (1): 2. Կցորդություն, համանմանություն:
 ԱԶԳԱԿՑԱՄԱՐ, տե՛ս ԱԶԳԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԱԶԳԱԿՑԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱԶԳԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԱԶԳԱԿԱՆ, գ. Նախահայր:

ԱԶԳԱՅԻՆ, աս. 1. Հայրենի, հայրենական, հայրենեան: 2. գ. Ազգական, ազգակից:
 ԱԶԳԱՊԵՏ, գ. Ազգապուլս:
 ԱԶԳԱՏՈՂՄ, գ. 1. Տոհմ, ցեղ, զարմ: 2. Ազգ:
 ԱԶԳԱՏՈՂՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱԶԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ (1):
 ԱԶԳԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տոհմ, ազգատոհմ: 2. Ցեղակցություն, տոհմակցություն, համացեղություն, ազգակցություն, ազգականություն:
 ԱԶԳԻ ԱԶԳԻ, աս. Պէսպէս, բազմատեսակ, զանազան, այլեայլ:
 ԱԶԴ, գ. 1. Լուր, տեղեկություն: 2. Ազդումն, ազդեցություն:
 - ԱԶԴ ԱՌՆԵԼ, Ազդ տալ, լուր առնել, իմաց առնել, ազդել, ազդեցուցանել, յայտնել, տեղեկացուցանել:
 - ԱԶԴ ՏԱԼ, տե՛ս ԱԶԴ ԱՌՆԵԼ:
 ԱԶԴԱԿԱՆ, աս. Ազդողական, ներգործական, ազդեցական, ազդեցիկ, ազդոյ:
 ԱԶԴԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազդումն, յայտարարություն:
 ԱԶԴԵԼ, նբ. 1. տե՛ս ԱԶԴ ԱՌՆԵԼ: 2. Ներգործել: 3. Դրդել, թելադրել, սադրել: 4. Շարժել (շարժման մէջ դնել):
 ԱԶԴԵԼԻ, աս. 1. Զգալի (զգայարաններով բնկալի): 2. Զգայուն:
 ԱԶԴԵՑԱԿԱՆ, ԱԶԴԵՑԻԿ, տե՛ս ԱԶԴԱԿԱՆ:
 ԱԶԴԵՑՈՒԹԻՒՆ, ԱԶԴԵՑՈՒՄ, գ. 1. Ազդարարություն: 2. Ազդումն, ներգործություն: 3. Դրդումն, սադրանք:
 - ԱԶԴԵՑՈՒԹԻՒՆ ԲՆԱԿԱՆ, Բնազդ:
 ԱԶԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. տե՛ս ԱԶԴԱՌՆԵԼ: 2. Ներգործել:
 ԱԶԴՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱԶԴԱԿԱՆ:
 ԱԶԴՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱԶԴԵՑՈՒԹԻՒՆ:
 ԱԶԴՈՅ, աս. 1. տե՛ս ԱԶԴԱԿԱՆ: 2. Ուժդին, սաստիկ:
 ԱԶԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեղեկություն, ծանօթություն:

ԱզԴՈՒՄՆ, գ. 1. Ազդեցութիւն, ներգործութիւն: 2. Դրդուն, թելադրութիւն: 3. Զգացումն: 4. Ազդարարութիւն, յայտարարութիւն: 5. Զայն, խօսք: - ԱզԴՄԱՄԲ, մ. Իրաւ, իրօք, արդարեւ, իսկապէս: - ԱզԴՈՒՄՆ ԱՌՆՈՒԼ. Զգալ: ԱզԴԲ, գ. (կզմխս.) Զիստ, բարձ: ԱզՆ, գ. 1. Ազգ, ժողովուրդ: 2. Յեղ, սերունդ: ԱզՆԻԻ, ա. 1. Ազնուատոհմ, տոհմիկ: 2. Ընտիր, լաւ, պատուական: 3. Սրբազան, նուիրական: ԱզՆՈՒԱԳՈՐԾ, ա. Ազնուարար: ԱզՆՈՒԱԳՈՒԹ, ա. Բարեգութ: ԱզՆՈՒԱԶԳՈՒԹԻԻՆ, գ. Ազնուականութիւն, ազնուութիւն: ԱզՆՈՒԱԿԱՆ, ա. 1. Քաջատոհմիկ: 2. Ընտիր, լաւ, պատուական, ազնիւ, գեղեցիկ: 3. Սրբազան, սուրբ: ԱզՆՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ազնուազգութիւն, ազնուութիւն: 2. Առատաձեռնութիւն, մարդասիրութիւն, բարութիւն: 3. Լաւութիւն (լաւ լինելը): ԱզՆՈՒԱԿԵՐՊ, ա. Բարետեսակ, գեղեցիկ: ԱզՆՈՒԱՊԱՇՏՕՆ, ա. Բարեպաշտ: ԱզՆՈՒԱՏՈՂՄ, տե՛ս ԱզՆԻԻ (1): ԱզՆՈՒԱՐԱՐ, տե՛ս ԱզՆՈՒԱԳՈՐԾ: ԱզՆՈՒՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱզՆՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ: ԱզՈՒԵՍՏ, տե՛ս ԿԻՐ¹: ԱԹՂԵՍՏԱԶԳ, տե՛ս ԱԳՈՆԻՍՏԱԶԳ: ԱԹՈՒ, գ. Գաճ: ԱԹՈՒԱԿԱԼ, գ. (եկեղց.) Աթոռակից: ԱԹՈՒԱԿԱԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Գաճակալու՝ թիւն, գաճակալութիւն: ԱԹՈՒԱԿԻՑ, ա. գ. 1. Գաճակից: 2. տե՛ս ԱԹՈՒԱԿԱԼ, 3. (կրօն.) Հակից, փառակից, հաւասարապատիւ: ԱԹՈՒԱԿՅՈՒԹԻՆ, գ. Գաճակցութիւն: ԱԹՈՒԱՆԱԼ, տե՛ս ԳԱՀԱԿԱԼԵԼ:

ԱԹՈՒԱՆԻ, գ. հաւաք. Աթոռ: ԱԼԵԻՈՅԹ, տե՛ս ԾԵՐՈՅԹ: ԱԼԵԻՈՐ, գ. ա. Ծեր, ծերունի, զառամ, յետնածեր, հին աւուրց: ԱԼԵԻՈՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Ծերանալ, զառամանալ: 2. Սպիտակել (մազերը): ԱԼԷԼՈՒ, տե՛ս ԱԼԷԼՈՒԱ(Յ): ԱԼԷԼՈՒԵԼ, չբ. (եկեղց.) Օրհնաբանել: ԱԼԷԼՈՒԱ(Յ), գ. (եկեղց.) Ալէլու, օրհներգութիւն (փառաբանական): ԱԼԷԿՈՄ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱԼԷԿՈՄԵԼ²: ԱԼԷԿՈՄԵԼ¹, նբ. Ալէկոմ առնել, ծփել, յուզել, խռովել: ԱԼԷԿՈՄԵԼ² (իմ), չբ. Ալէկոմ լինել, ծփել, խռովել: ԱԼԷԿՈՄ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱԼԷԿՈՄԵԼ² (իմ): ԱԼԷԿՈՄՈՒԹԻՆ, գ. 1. Ծփանք: 2. փութ. Խռովութիւն: ԱԼԻ, տե՛ս ԱԼԻՔ: ԱԼԻՔ, գ. Կոհակ: ԱԼՈՋ, տե՛ս ՈՒԼ: ԱԼՈՒՅ, գ. Խորք (հմտ. Ալք): ԱԼՔ, գ. Խորք, ստորիք: ԱԽ, ձ. Վա՛յ, աւա՛ղ (վշտի՝ ցաւի՝ ափսոսանքի բացականչութիւն): ԱԽԱՏՐՈՅԶ, ա. 1. Բարբարոս, վայրենի, բիրտ: 2. գ. Յեւուզակ: ԱԽԱԻԶԱԳԷՍ, տե՛ս ԹԱԿԱԶԱԴ: ԱԽԵՐԱԿ, ա. Յիմար, ապուշ, անմիտ: - ՅԱԽԵՐԱԿԱՆ կամ ՅԱԽԵՐԿԱՆ, մ. Յիմարաբար, անմտաբար: ԱԽՄԱՐ, ա. 1. Տխմար, յիմար, անմիտ: 2. Տգէտ, անգէտ: ԱԽՄԱՐՈՒԹԻՆ, գ. Տխմարութիւն, տգիտութիւն, անմտութիւն: ԱԽՈՅԵԱՆ, գ. 1. Նախամարտիկ: 2. Մրցակից, հակառակորդ, թշնամի: ԱԽՈՒ, գ. Գոմ (գրաստների): ԱԽՈՒԱՊԵՏ, գ. Սորակալ: ԱԽՈՐԺ, ա. Հաճելի, ախորժելի, հաճոյական:

- Ախորժոժ, գ. Ախորժումն, ախորժանք, հաճութիւն, յօժարութիւն, կամք:
 ԱխորժԱԲԱՐ, մ. Ախորժանօք, յօժարաբար:
 ԱխորժԱՆՈՒՐ, ա. Քաղցրալուր:
 ԱխորժԱԿ, ա. 1. Ախորժելի, հաճելի: 2. Յօժարամիտ, մտադիւր: 3. գ. Յանկութիւն, փափազ, բաղձանք:
 ԱխորժԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս Ախորժ: 2. Յօժարական, ինքնակամ, կամաւոր:
 ԱխորժԱԿԻՑ, ա. Կամակից, համակամ:
 ԱխորժԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախորժանք, հաճոյք, բաւականութիւն, յօժարութիւն, ցանկութիւն:
 ԱխորժԱՀԱՄ, ԱխորժԱՃԱՇԱԿ, ա. 1. Համեղ: 2. փխբ. Հաճելի, ախորժելի:
 ԱխորժԱՆՔ, տե՛ս ԱխորժԱԿՈՒԹԻՒՆ:
 - ԱխորժԱՆՕՐ, տե՛ս ԱխորժԱԲԱՐ:
 ԱխորժԵԼ, նբ. չբ. Հաճել, սիրել, հաւանել, կամենալ, սիրտ առնուլ:
 ԱխորժԵԼԻ, ա. Հաճելի, բաղձալի, ցանկալի, սիրելի:
 ԱխորժՈՒԹԻՒՆ, ԱխորժՈՒՄՆ, տե՛ս ԱխորժԱԿՈՒԹԻՒՆ:
 ԱխՏ, գ. 1. Հիւանդութիւն, ցաւ: 2. Կիրք, մոլութիւն: 3. Պակասութիւն, արատ:
 ԱխՏԱԲԵԿ, ա. Հիւանդոտ, ցաւազար:
 ԱխՏԱԲԵՐ, ա. Յաւաբեր:
 ԱխՏԱԳՈՐԾ, ա. Հիւանդագործ:
 ԱխՏԱԺԵՏ, ԱխՏԱԺԷՏ, ա. 1. Հիւանդ, հիւանդոտ, ախտաւոր, ախտակիր, ցաւազար: 2. Վնասակար:
 ԱխՏԱԺԵՏԵԼ (իմ), չբ. Հիւանդանալ:
 ԱխՏԱԺԵՏՈՒԹԻՒՆ, ԱխՏԱԺԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւանդութիւն, ցաւ, ախտ:
 ԱխՏԱԼԻՑ, ա. Յաւաբեր, ցաւալից:
 ԱխՏԱԿԱՆ, ա. Ախտաւոր, ախտաւորական, ախտային:
 ԱխՏԱԿԻՐ, ա. Ախտաժէտ, ախտաւոր:
 ԱխՏԱԿԻՑ, ա. Յաւակից, վշտակից, կարեկից, չարչարակից:

ԱխՏԱԿՐԵԼ, չբ. 1. Յաւազնել: 2. Յաւակից՝ կարեկից լինել, ախտակցել, ցաւակցել, կարեկցել, վշտակցել:
 ԱխՏԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախտաւորութիւն:
 ԱխՏԱԿՅԱԲԱՐ, մ. Յաւակցաբար, կարեկցաբար:
 ԱխՏԱԿՅԵԼ, չբ. Յաւակցել, կարեկցել, վշտակցել:
 ԱխՏԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաւակցութիւն, կարեկցութիւն, վշտակցութիւն, չարչարակցութիւն:
 ԱխՏԱՀԱՆԱՄ, ա. Յաւահալած:
 ԱխՏԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանկասիրութիւն, հեշտախտութիւն:
 ԱխՏԱՅԻՆ, տե՛ս ԱխՏԱԿԱՆ:
 ԱխՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Հիւանդանալ, ցաւազնել: 2. Վշտանալ, տիրել, տրտմել: 3. Զայրանալ, չարանալ: 4. Մոլել:
 - ԱխՏԱՅԵԱԼ, ա. 1. Հիւանդ: 2. Դիւահար:
 ԱխՏԱՍԷՐ, ա. Հեշտասէր, ցանկասէր, վաւառոտ:
 ԱխՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեշտասիրութիւն, ցանկասիրութիւն, վաւառոտութիւն:
 ԱխՏԱՆՈՐ, ա. Ախտական:
 ԱխՏԱՆՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱխՏԱԿԱՆ:
 ԱխՏԱՆՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԱխՏԱՆԱԼ (1):
 ԱխՏԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւանդութիւն:
 ԱԾ, տե՛ս ԱԾՔ:
 ԱԾԱՆԵԼ (իմ), նբ. Սփածանել:
 ԱԾԵԼ, նբ. 1. Բերել: 2. Տեղափոխել, փոխադրել, տանել: 3. Շարժել, յարուցանել: 4. Հատուցանել: 5. Վերածել: 6. Շրջապատել, բոլորել, կապել: 7. Արկանել: 8. Լնուլ, թափել, կաթեցուցանել: 9. Հարուածել, հարկանել: 10. Առնել: 11. Յաւելուլ: 12. Ունել, ձեռքակալել: 13. Որսալ:
 ԱԾԵԼԻ, գ. Զմելիւն, սրբիչ (գործիք):
 ԱԾՈՂԵԼ, նբ. Տանել, առաջնորդել:
 ԱԾՈՒ, գ. 1. Մարգ: 2. փխբ. Ազգ, ժողովուրդ:

ԱԾՔ, գ. 1. Ծիղ, ընձիւղ: 2. Ոստ:
 ԱԿԱՀ, ա. Տեղեակ, հասու:
 ԱԿԱՂՁԵԱԼ, տե՛ս ԱԿԱՂՁՈՒՆ:
 ԱԿԱՂՁՈՒՆ, ա. Ակաղձեալ, լի:
 ԱԿԱՄԱՅ, ա. 1. Անկամաւոր, ոչ կամա-
 ւոր: 2. մ. Ակամաբար, յոչ կամաց,
 հարկադրաբար, բռնաբար, բռնի:
 ԱԿԱՄԱՅԱՔԱՐ, տե՛ս ԱԿԱՄԱՅ (2):
 ԱԿԱՆ, գ. Անցք, փոս (պատի՛ գետնի
 տակ փորուած):
 - ԱԿԱՆ ՀԱՏԱՆԵԼ. Անկիւն հատանել:
 ԱԿԱՆԱԿԱՊ, ա. Ականակուռ:
 ԱԿԱՆԱԿԵՐՊ, ա. Ականատեսակ:
 ԱԿԱՆԱԿԻՏ, ա. 1. Վճիտ, յստակ, մա -
 քուր: 2. Փայլուն, պայծառ:
 ԱԿԱՆԱԿՈՒԹ, տե՛ս ԱԿԱՆԱԿԱՊ:
 ԱԿԱՆԱՀԱՏ, ա. Գրեգմանահատ, գե-
 րեգմանակրկիտ:
 ԱԿԱՆԱՏ, գ. Թակարդ:
 ԱԿԱՆԱՏԵՍ, ա. 1. Ինքնատես: 2. Ակ-
 ներև:
 - ԱԿԱՆԱՏԵՍ ԼԻՆԵԼ. Ինքնատես լինել:
 ԱԿԱՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԱԿԱՆԱԿԵՐՊ:
 ԱԿԱՆԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հայեացք:
 ԱԿԱՆԱԴՈՐ, ա. Նշանաւոր, երևելի, ա -
 նուանի, յայտնի:
 ԱԿԱՆԵԼ, նբ. Նկատել, տեսանել, յակա-
 նել:
 ԱԿԱՆԻ, տե՛ս ԱՁԵԱՅ:
 ԱԿԱՆՈՂ, գ. Ակն, ակնաողիք, տեսա -
 նելիք:
 ԱԿԱՆՈՂԻՔ, տե՛ս ԱԿԱՆՈՂ:
 ԱԿԱՆՋ, առաւել յոգն. ԱԿԱՆՋՔ, գ. 1.
 Ունկն, լսելիք, լսարան: 2. փխբ. Լսո -
 դութիւն (լսելու ընդունակութիւն):
 ԱԿԱՆՋԱԼՈՒՐ, ա. Ունկնալուր:
 ԱԿԱՆՋԱՄՈՒՏ, գ. (կենդբ.) Ունկնա-
 մուտ (ուղղաթև միջատ):
 ԱԿԱՆՋԵԼ կամ ԱԿԱՆՋՆԵԼ, չբ. Ունկն
 դնել, ունկնդրել, լսել:
 ԱԿԱՌԱՆՔ, գ. յոգն. Բերդայինք (ակա -
 ոււմ՝ բերդոււմ եղողները):

ԱԿԱՌՆ, գ. Բերդ, ամրոց:
 ԱԿԱՏ, գ. Մակոյի:
 ԱԿՄԲԵԼ (իմ), չբ. Խմբել, գումարել:
 ԱԿՆ¹, յոգն. ԱՁՔ, գ. 1. Տեսանելիք (տե-
 սողութեան օրգան): 2. Տեսողութիւն
 (տեսնելու կարողութիւն): 3. Ակնկա-
 լութիւն, յոյս: 4. Կասկած: 5. Փոս, ծակ,
 խորշ:
 - ԱԿՆ ԱԾԵԼ. 1. Պատկառել, ակնառել:
 2. Ամաչել: 3. Հոգ տանել, խնամել:
 - ԱԿՆ ԱՌՆՈՒԼ. Աչառել (երեսպաշտու-
 թիւն անել):
 - ԱԿՆ ԱՐԵԿՈՒ. Արեգակն:
 - ԱԿՆ ԴՆԵԼ. Ցանկալ (ձգտել տիրանալ):
 - ԱԿՆ Ի ԽՈՆԱՐՀ. Ակնկոր:
 - ԱԿՆ ՈՒՆԵԼ. Ակնկալել, յուսալ:
 - ԶԱԿՆ ԱՐԿԱՆԵԼ. Անտեսել, անտես
 առնել, զանց առնել:
 - ԸՆԴ ԱԿԱՄԲ ՀԱՅԵԼ. Ի գար հայել:
 - ՏԱԼ ԱԿՆ. 1. Նայել, նկատել: 2. Այց
 առնել, այցելել:
 ԱԿՆ², յոգն. ականք, գ. Գոհար (թանկա-
 գին քար):
 ԱԿՆ³, յոգն. ակունք, գ. 1. Աղբերակն:
 2. Աղբիւր:
 ԱԿՆԱԳՈՐԾ, գ. Քարկոփիչ:
 ԱԿՆԱԽՏԻՂ, ԱԿՆԱԽՏԻՏ, ա. 1. Ակնա-
 հաճոյ: 2. փխբ. Պայծառ, շքեղ:
 ԱԿՆԱԾԵԼ, տե՛ս ԱԿՆ ԱԾԵԼ:
 ԱԿՆԱԾՈՒ, ա. գ. 1. Վերակացու, տե-
 սուչ: 2. Խնամատար, խնամածու:
 ԱԿՆԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պատկառանք,
 ամօթխածութիւն: 2. Խնամակալութիւն,
 խնամատարութիւն, խնամածութիւն:
 ԱԿՆԱԿԱՊԻՃՔ, գ. (կզմխս.) Կապիճք:
 ԱԿՆԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Անքթթելի, անքթիթ:
 - ԱԿՆԱԿԱՌՈՅՑ ԼԻՆԵԼ. Յուսալ, ակն -
 կալել, սպասել, ակն ունել:
 ԱԿՆԱՀԱՃՈՅ, ա. Ակնախտիղ, ակնա-
 խտիտ (աչքի համար հաճելի):
 ԱԿՆԱՂԲԻՒՐ, տե՛ս ԱՂԲԵՐԱԿՆ:
 ԱԿՆԱՅԱՅՐԱՏ, ա. Հեշտասէր, ցան -
 կասէր:

ԱԿՆԱՌԵԼ, չբ. Ակնածել, պատկառել:
 ԱԿՆԱՌՈՒ, ա. Աչառու:
 ԱԿՆԱՌԻԹԻՒՆ, գ. 1. Աչառութիւն:
 2. Ակնածութիւն, պատկառանք:
 ԱԿՆԱՐԿԵԼ, չբ. նբ. 1. Ակնածել, պատ-
 կառել, ամաչել: 2. Դիտել, նայել (Հա-
 րեանցիօրէն): 3. Յայտնել, յիշեցուցա-
 նել, իմացուցանել (անուղղակի կերպով):
 4. Նկատել, նշմարել, տեսանել:
 ԱԿՆԱՐԿԻ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱԿՆԱՐԿԵԼ:
 ԱԿՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ակնարկումն (ակ-
 նարկելը):
 - ԱԿՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ. Ակնարկել:
 ԱԿՆԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԱԿՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
 ԱԿՆԱՔԹԻԹ, տե՛ս ԹԱՐԹՈՓ ԱԿԱՆ:
 ԱԿՆԲԱՑ, գ. Տեսադաշտ:
 ԱԿՆԵԱԼ, ա. Հպարտ, յոխորտ:
 ԱԿՆԵՐԵՒ, ա. 1. Յայտ, յայտնի, յայտա-
 նկատ: 2. մ. Յայտաբար, յայտնապէս:
 ԱԿՆԿԱԼԵԼ, չբ. նբ. Յուսալ, սպասել
 (յուսով):
 ԱԿՆԿԱԼԻՔ, գ. Ակնկալութիւն, յոյս:
 ԱԿՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ակնկալիք, յոյս:
 2. Երկիւղ, կասկած, ահ: 3. Դիտաւորու-
 թիւն, նպատակ:
 ԱԿՆԿՈՐ, ա. մ. 1. Ակն ի խոնարհ: 2.
 Ժիւր. Ամօթապարտ, ամօթեքեա:
 ԱԿՆԿՈՐԵԼ, չբ. Ամաչել, պատկառել,
 կորակնել:
 ԱԿՆՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաւաճանութիւն
 (ամուսնական):
 ԱԿՆՅԱՆ ԴԻՄԱՆ, նխգ. Դէմ յանդիման:
 ԱԿՈՒՄԲ, գ. 1. Խուժք, բազմութիւն
 (Հանդիսականները): 2. Սեղան, բազմա-
 կան, բազմոց (սեղանի շուրջը):
 ԱԿՔԱՆ, գ. (բսբ.) Որոգ:
 ԱԿՕՍ, գ. Կորի, հերձած:
 - ԱԿՕՍ ՊԱՏԱՌԵԼ, տե՛ս ԱԿՕՍԵԼ (1):
 ԱԿՕՍԱՐԵԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱԿՕՍԵԼ (1):
 ԱԿՕՍԱՀԱՏ, ա. Ակօսածիք, ակօսատար,
 հերկահար, հերկարար:
 ԱԿՕՍԱԶԻԳ, տե՛ս ԱԿՕՍԱՀԱՏ:

ԱԿՕՍԱՏԱՐ, տե՛ս ԱԿՕՍԱՀԱՏ:
 ԱԿՕՍԵԼ, նբ. 1. Ակօս պատառել, ակօ-
 սաբեկ առնել: 2. Հերկել, վարել:
 ԱՀ, գ. 1. Երկիւղ, սոսկումն, հոյ: 2. Դող,
 սարսուռ, սարսափելն: 3. Տազնապ:
 - ԱՀ ԱՐԿԱՆԵԼ. Վախեցուցանել, սար-
 սափեցուցանել:
 ԱՀԱ, մ. 1. Ահաւասիկ, ահաւաղիկ, ա-
 հաւանիկ: 2. Արդ, այժմ, արդէն:
 ԱՀԱՐԵԿ, ա. Երկիւղաբեկ, սոսկալի, ա-
 հաւոր:
 - ԱՀԱՐԵԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՀԱՐԵԿԵԼ:
 - ԱՀԱՐԵԿ ԼԻՆԵԼ. Զարհուրել, ահա-
 նալ, սարսափել, սոսկալ, սարսել, սրտա-
 պախ լինել:
 ԱՀԱՐԵԿԵԼ, նբ. Ահաբեկ առնել, ա-
 հազնել, ահարկել, սարսափեցուցանել,
 սրտապախ առնել:
 ԱՀԱՐԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարհուրանք, սոս-
 կումն, ահ:
 ԱՀԱԳԻՆ, ա. 1. Սարսափելի, զարհու-
 րելի, երկիւղազին, ահարկու, ահաւոր:
 2. Վիթխարի: 3. մ. Ահազնազին, սաստ-
 կապէս:
 ԱՀԱԳՆԱԳԻՆ, ԱՀԱԳՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս
 ԱՀԱԳԻՆ (3):
 ԱՀԱԳՆԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Ահազնատեսիլ,
 ահաւորատես, ահադիտակ, սոսկալի:
 ԱՀԱԳՆԱՊԷՍ, մ. Ահաւորապէս:
 ԱՀԱԳՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԱՀԱԳՆԱՀԱ-
 ՅԵԱՑ:
 ԱՀԱԳՆԱՅԱՅՏ, ա. Զարհուրեցուցիչ,
 ահարկու, սոսկալի:
 ԱՀԱԳՆԵԼ, տե՛ս ԱՀԱՐԵԿԵԼ:
 ԱՀԱԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ահարկութիւն, ա-
 հաւորութիւն, ահաբեկութիւն:
 ԱՀԱԴԻՏԱԿ, տե՛ս ԱՀԱԳՆԱՀԱՅԵԱՑ:
 ԱՀԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԱՀԱՐԵԿԵԼ:
 ԱՀԱՐԿԵԼԻ, ԱՀԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԱՀԱՌՈՐ
 (1):
 ԱՀԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՀԱԳՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՀԱՑՈՅՑ, ա. Ահարկու, ահաւոր:
 ԱՀԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՀԱԲԵԿԵԼ:
 ԱՀԱԻԱԴԻԿ, ԱՀԱԻԱՆԻԿ, ԱՀԱԻԱՍԻԿ, տե՛ս ԱՀԱ:
 ԱՀԱԻՈՐ, ա. 1. Ահարկու, սարսափելի, զարհուրելի, երկիւղալից: 2. Պատկառելի: 3. Զարմանալի: 4. Շքեղ, փառաւոր:
 ԱՀԱԻՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Ահեղաբոյն:
 ԱՀԱԻՈՐԱՀԱՅՆԱՅ, տե՛ս ԱՀԱԳՆԱՀԱՅՆԱՅ:
 ԱՀԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ահարկութիւն, ահեղութիւն:
 ԱՀԱՓԵՏ, ա. 1. տե՛ս ԱՀԱԲԵԿ: 2. գյոգն. Արհաւիրք:
 – ԱՀԱՓԵՏ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՀԱԲԵԿԵԼ:
 ԱՀԵԱԿ, ա. գ. Զախ:
 ԱՀԵԼ, տե՛ս ԱՀԱԲԵԿԵԼ:
 ԱՀԵԿԱԿՈՂՄՆ, 1. գ. Զախակողմն: 2. ա. Զախակողմեան:
 ԱՀԵԿԱՆ¹, ա. Զախակողմեան:
 ԱՀԵԿԱՆ², գ. Ահկի (հայոց հին տոմարի իններորդ ամիսը):
 ԱՀԵԿԵԱՅ, ԱՀԵԿԻՆ, ԱՀԵԿԻՔ, 1. ա. Զախակողմեան: 2. գ. Զախակողմն:
 ԱՀԵՂ, ա. Ահաւոր, ահարկու, սարսափելի:
 ԱՀԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Ահաւորաբոյն:
 ԱՀԵՂԱԳՈՉ, ա. Բարձրաձայն:
 ԱՀԵՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՀԵՂ:
 ԱՀԵՂԱԿԵՐՊ, ա. Ահեղատես:
 ԱՀԵՂԱՀՐԱՇ, ա. Աքանջելի:
 ԱՀԵՂԱՇՈՒՔ, ա. Մեծաշուք, վսամ:
 ԱՀԵՂԱՏԵՍ, տե՛ս ԱՀԵՂԱԿԵՐՊ:
 ԱՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՀԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՀԸՆԿԷՑ, ա. Ահարկու, ահաւոր:
 ԱՀԿԻ, տե՛ս ԱՀԵԿԱՆ²:
 ԱՀՄԱՐ, տե՛ս ԱհՄԱՐ:
 ԱՀՈԿ, գ. Վնաս:
 ԱՀԱԲՈՂՈՆ, գ. Փիլոն, բողոն:

ԱՀԱԳ, գ. 1. Հնար, կերպ: 2. Պատճառ(ք): 3. Ճանապարհ, շաւիղ, արահետ:
 ԱՀԱԳԱԻ, նխդ. Պատճառաւ, ի համար, վասն:
 ԱՀԱԼ, նբ. 1. Մանրել, փշրել: 2. նման. Որոճալ:
 ԱՀԱԼԵԶՈՒ, տե՛ս ԱՀԱԻԱԼԵԶՈՒ:
 ԱՀԱԽԱՐՇԱՆՔ, ԱՀԱԽԱՐՇՈՒՄՆ, գ. Մորմոքանք, կսկիծ:
 ԱՀԱԽԻՆ, գ. Նաժիշտ:
 ԱՀԱԽՆԱՅԵԼ, ԱՀԱԽՆԵԼ, չբ. Ծառայել (աղախնութիւն անել):
 ԱՀԱԽՆԱՊԷՍ, մ. Նաժշտաբար:
 ԱՀԱՇՄԻՐ, ա. Մատաղ (մատաղահասակ):
 ԱՀԱԿԱՏԱՆՔ, գ. Զեղխութիւն, ցոփութիւն, շուայտութիւն, շոայտութիւն:
 ԱՀԱՂԱԿ, գ. Գոչիւն:
 – ԱՀԱՂԱԿ ԱՌՆԵԼ՝ ԲԱՌԵԱԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ՀԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՏԱԼ, տե՛ս ԱՀԱՂԱԿԵԼ:
 ԱՀԱՂԱԿԵԼ, չբ. Գոչել:
 ԱՀԱՂՄԱՂԱԿԵԼ, չբ. Աղմկել:
 ԱՀԱՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախմարութիւն, տխմարութիւն:
 ԱՀԱՄՈՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Շեղել, խտորել, մոլորել: 2. Յրուել:
 ԱՀԱՄՈՂՈՒՄՆ, գ. Յրումն:
 ԱՀԱՆԱԶԳԻ, ա. գ. 1. Ազատատոհմ, ազնուատոհմ, ազատազնեայ: 2. Ազնուական:
 ԱՀԱՆԴ, գ. 1. Հերետութիւն (մոլար կրօնական ուսմունք), չարափառութիւն: 2. Կախարդանք:
 ԱՀԱՆԴԱՐԵՐ, ա. Աղանդաւոր:
 ԱՀԱՆԴԱԳՈՐԾ, ա. Ժանտ, եղեռնա-գործ, չարագործ:
 ԱՀԱՆԴԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԵՐԶՈՒԱԾԱԿԱՆ:
 ԱՀԱՆԴԱՄԻՏ, ա. Հերձուածող, աղանդաւոր:
 ԱՀԱՆԴԱԻՈՐ, ա. գ. 1. Հերետիկոս, հերձուածող, չարափառ: 2. Կախարդական:
 ԱՀԱՆԴԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հերետութիւն, հերձուածողութիւն: 2. Մոլորութիւն: 3. Կախարդութիւն, կախարդանք:

ԱՂԱՆԴԵԼ, նբ. 1. Կախարդել: 2. Մոլորեցուցանել:

ԱՂԱՆԴԵՐ, գ. Քաղցրաւենի:

ԱՂԱՆԴԻՆՔ, գ. Կախարդութիւն, գիւթութիւն, հմայութիւն:

ԱՂԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՂԱՆԴԻՆՔ: 2. Հերձուածողութիւն, մոլորութիւն:

ԱՂԱԶԱՆՔ, գ. 1. Աղերսանք, պաղատանք, ողորք: 2. Աղօթք:

- ԱՂԱԶԱՆՍ ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՂԱԶԵԼ:

ԱՂԱԶԱՒՈՐ, ա. Աղերսաւոր, ողորաւոր, աղաչելի:

ԱՂԱԶԵԼ, նբ. չբ. 1. Աղերսել, պաղատել, աղաչան մատուցանել: 2. Աղօթել:

ԱՂԱԶԵԼԻ, տե՛ս ԱՂԱԶԱՒՈՐ:

ԱՂԱԶԵԼՈՒԹԻՒՆ, ԱՂԱԶՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՂԱԶԱՆՔ:

ԱՂԱՊԱՏԱՆՔ, գ. Գութ, կարեկցութիւն:

ԱՂԱԶՈՒՐ, ա. Անզգամ, պիղծ, չարամիտ, չարագործ:

ԱՂԱՐՏԱՆՔ, գ. Աղարտութիւն, նախատինք, անարգանք, արհամարհանք:

ԱՂԱՐՏԵԼ, նբ. 1. Նախատել, անարգել, աշպանել, արհամարհել, քամահել: 2. Աղաւաղել, խաթարել, եղծել, աւերել:

ԱՂԱԻԱԼԵԶՈՒ, ա. 1. Քաղցրախօս, շոգորթի, կեղծաւոր: 2. Յոփաբան:

ԱՂԱԻԱՂ, ա. 1. Այլափոխ: 2. Թոյլ, տկար, անոյժ:

ԱՂԱԻԱՂԵԼ, նբ., ԱՂԱԻԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Աղճատել, ալլափոխել: 2. Ապականել, վնասել, խաթարել, եղծել: 3. Արհամարհել, անարգել: 4. Կասեցուցանել:

ԱՂԱԻԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարութիւն:

ԱՂԱՓԱՐԵԼ (իմ), չբ. Շիկնել (ամօթից), ամաչել:

ԱՂԲ, գ. 1. Արտաթորութիւն, կղկղանք, ապաւառ, կտիտ, ծիրտ: 2. Աղտեղութիւն, կեղտ:

ԱՂԲԱՔՈՅՆ ՈՐՈՎԱՅՆ, տե՛ս ՔԱՂԻՐԹ:

ԱՂԲԱԽՈՒՄՐ, գ. Աղբեւք, աղբիք:

ԱՂԲԱՆՈՅ, գ. Աղբեւք, աղբիք, կոյանոց:

ԱՂԲԵՂԷՆ, ա. Անպէտ:

ԱՂԲԵՐԱԿՆ, տե՛ս ԱԿՆՅ:

ԱՂԲԵՐԱՀՈՍ, տե՛ս ԱՂԲԻՐԱՀՈՍ:

ԱՂԲԵՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՂԲԻՐԱՆԱԼ:

ԱՂԲԵՐԱՅՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԱՂԲԻՐԱՅՈՒՑԻՉ:

ԱՂԲԵՐՔ, ԱՂԲԻՔ, տե՛ս 1. ԱՂԲԱԽՈՒՄՐ: 2. ԱՂԲԱՆՈՅ:

ԱՂԲԻՐ, տե՛ս ԱԿՆՅ:

ԱՂԲԻՐԱՀՈՍ, ա. Աղբերահոս, յորդահոս:

ԱՂԲԻՐԱՆԱԼ, չբ. Աղբերանալ, յորդել:

ԱՂԲԻՐԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Աղբերացուցիչ, յորդաբուլղի:

ԱՂԲԻՐԵՂԷՆ, ա. Առատաբուլղի, յորդաբուլղի:

ԱՂԵԼ, տե՛ս ՅԱՂԵԼ:

ԱՂԵԿԻՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Մորմոքանք, փխբ. գութ, կարեկցութիւն:

ԱՂԵՂՆԱՐԱՆԵԼ, չբ. Ընդդիմաբանել, հակաճառել:

ԱՂԵՂՆԱԴՐՕՇ, ա. Աղեղնաւոր (աղեղով գինուած):

ԱՂԵՂՆԱԿԱՊԱՐԾ, գ. Կապարճք:

ԱՂԵՂՆԱՒՈՐ, ա. Նետաձգող, նետող:

ԱՂԵՐՍ, գ. 1. Աղաչանք, պաղատանք, թախանձանք, ողորանք: 2. Գութ, ողորմութիւն: 3. Ջատագովութիւն: 4. Պարգև, շնորհ: 5. Կապ, յարակցութիւն: 6. Յոյս: 7. ա. Աղերսական, աղերսալի:

- ԱՂԵՐՍ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ. Աղերսել, աղաչել, պաղատել:

ԱՂԵՐՍԱԼԻ, ԱՂԵՐՍԱԼԻՑ, ա. Աղերսական:

ԱՂԵՐՍԱԿԱՆ, ա. 1. Աղերսալի: 2. Աղաչելի, աղաչաւոր: 3. Ջատագովական:

ԱՂԵՐՍԱՀԱՅՑ, ա. Աղերսական, աղերսարկու:

ԱՂԵՐՍԱՆՔ, գ. 1. Աղաչանք, պաղատանք, թախանձանք: 2. Խնդրանք: ԱՂԵՐՍԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԱՂԵՐՍԱՀԱՅՑ: ԱՂԵՐՍԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՂԵՐՍԱՆՔ: ԱՂԵՐՍԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՂԱԶԱՒՈՐ: ԱՂԵՐՍԵԼ, նբ. 1. Աղաչել, պաղատել, թախանձել, հայցել: 2. Զատագովել (ինքն իրեն արդարացնել): ԱՂԷ՛, ձ. Օն, հա՛պա (հրամայական-յորդորական բացականչություն): ԱՂԷՆԱՐՇԵԼ (իմ), չբ. Աղէկիզել, կսկըծել, մորմոքել: ԱՂԷԿԱՏ, տե՛ս ԻԼ: ԱՂԷԿԱՐԾ, տե՛ս ՅԵՂԱԿԱՐԾ: ԱՂԷԿԻԶԵԼ, տե՛ս ԱՂԷՆԱՐՇԵԼ: ԱՂԷՆԵՐԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նետաձգություն: ԱՂԷՏ, գ. 1. Փորձանք, չարիք: 2. Վնաս, ոճիր, չարություն: 3. Կսկիծ, վիշտ: 4. Կարեկցություն, ցաւակցություն, սրտացաւություն, գուլթ: 5. ա. Աղետաւոր: ԱՂԷՏԱՐԵՐ, ա. Աղիտագործ, աղիտաւոր: ԱՂԷՏԱԿՈՄ, ա. Աղետաւոր, վշտալի, ողբալի: ԱՂԷՏԱՆԱԼ, չբ. Ցաւել, ցաւակցել, կաւրեկցել, խղճալ, գթալ: ԱՂԷՏԱՒՈՐ, ա. Կսկծալի, վշտալի, սըրտաճմլիկ: ԱՂԻ¹, ա. 1. Աղտաղտ, աղտաղտին: 2. նման. Դառն, վշտալի: ԱՂԻ², գ. 1. (կզմխս.) Աղիք: 2. Լար (նուազարանի): ԱՂԻ ԵՒ ՈՂՈՐՄ, տե՛ս ԱՂԻՈՂՈՐՄ: ԱՂԻԿԱՄԻ, ա. Ազատ, ինքնակամ, ինքնորէն, ինքնավար: ԱՂԻԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻՆՔՆՈՐԻՆՈՒԹԻՒՆ: ԱՂԻԾ, գ. Բող, պոռնիկ: ԱՂԻՈՂՈՐՄ, ա. Ողորմելի, ողբալի:

ԱՂԻՋ, գ. Կոյս (սեռական կեանք չվարած աղջիկ): ԱՂԻՏԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՂԷՏԱՐԵՐ: ԱՂԻՏԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՂԷՏԱՐԵՐ: ԱՂԻՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղէտ: ԱՂԻԻՍ, գ. Կղմիզբ, կղմիշբ: ԱՂԻԻՍԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՂԻՍԱՐԿՈՒԹԻՒՆ: ԱՂԻԻՍԱԴՈՒՆ, գ. Նախադուռն, նախամուտք: ԱՂԻԻՍԱՐԿ, ԱՂԻԻՍԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղիւսագործություն, կաւագործություն: ԱՂԻՔ, գ. 1. յոգն. ԱՂԻ²-ի: 2. փխբ. Գուլթ, ողորմություն: 3. տե՛ս ԱՂԻ² (2): ԱՂԻՊ¹, գ. 1. Ինչք, գոյք, կարասի, ստացուած: 2. Բազմություն, ամբոխ: ԱՂԻՊ², գ. 1. Փակ, փականք: 2. Օղ, գաւակ: ԱՂԻԱԶՈՒՐ կամ ԱՂԻԱԼՈՒՐ, ա. Գռնահիկ, ուսմկական (լեզու): ԱՂԻԱՂԻՆԵԼ, նբ. 1. Դիզանել, կուտակել, բարդել, շեղծել, խոկել: 2. Կցել, միաւորել: ԱՂԻԱՄԱՂԻՆ, գ. Բեռն, վաճառ: ԱՂԻԱՍՐՈՅԶ, ա. Խոռվայոյզ, խոռվաւոր: ԱՂԻՆԵԼ, նբ. 1. Փակել, փակ արկանել: 2. Ամրափակել, կցել: 3. Արգելուլ: ԱՂԾԱՊԻՂԾ, ա. Գարշելի, զազրելի, անմաքբասէր: ԱՂԿԱՂԿ, ա. 1. Աղքատ, տնանկ, չքաւոր: 2. Թշուառ, ողորմելի: 3. Տկար, անոյժ: 4. Չնչին, անարգ, անպիտան: ԱՂԿԱՂԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Թշուառություն, թշուառականություն: ԱՂՀԱՅՔ, տե՛ս ԱՂՈՒՀԱՅՔ: ԱՂՃԱՏԱՆՔ, գ. 1. Դատարկաբանութիւն, զուռանցանք, բանդագուշանք: 2. Նախատիք (անարգական խօսք): ԱՂՃԱՏԵԼ¹, նբ. 1. Զարդել, փշրել, խաթարել, եղծանել, աւերել: 2. Նախատել:

ԱՂՃԱՏԵԼ² (իմ), չբ. 1. Զառամանալ:
 2. Յնորել (ծերութիւնից), գազաշել, ցըն-
 դել: 3. Զառանցել:
 ԱՂՄԿԱՐԱՐ, ա. Աղմկիչ, խռովարար,
 խռովարկու:
 ԱՂՄԿԵԼ, նբ. չբ. 1. Յուզել, խռովել,
 զրդովել, շփոթել, աղմուկ առնել:
 ԱՂՄԿԻՉ, տե՛ս ԱՂՄԿԱՐԱՐ:
 ԱՂՄԿՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱՂՄՈՒԿ:
 ԱՂՄՈՒԿ, գ. Խառնակութիւն, շփոթ,
 զրդով, յուզումն, խռով:
 – ԱՂՄՈՒԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՂՄԿԵԼ:
 ԱՂՇԿՈՐԵԼ, նբ. Ստիպել, հարկադրել,
 բռնադատել:
 ԱՂՈՒ, ա. 1. Հեզ, բարեբարոյ, քաղցրա-
 բարոյ: 2. Կեղծաւոր, նենգաւոր, նեն-
 գամիտ:
 ԱՂՈՒԱՄԱՋ, ա. Դալարահեր:
 ԱՂՈՒԱՆԱԼ, չբ. Խորամանկել, նենգել:
 ԱՂՈՒԵՍԱԴՐՈՇՄ, գ. Աղուէսախարան:
 ԱՂՈՒԷՍԱԽԱՐԱՆ, ԱՂՈՒԷՍ ԽԱՐԱՆ,
 տե՛ս ԱՂՈՒԵՍԱԴՐՈՇՄ:
 ԱՂՈՒՀԱՅՔ, գ. (կրօն.) Պահք (մեծ):
 ԱՂՈՒՆՔ, գ. Ոճիւր, ոճրագործութիւն,
 չարագործութիւն, չարիք:
 ԱՂՈՒՈՒԹԻԻՆ, գ. Քաղցրաբանութիւն,
 փխբ. կեղծաւորութիւն:
 ԱՂՈՒՐԻ, գ. Բարունակ:
 ԱՂՈՒՓՈՒ, ա. Ապերախտ, երախտա-
 մոռաց:
 ԱՂՋԱՂՋ, տե՛ս ԱՂՋԱՄՈՒՂՋ:
 ԱՂՋԱՄՂՋԵԼ (իմ), չբ. Մթազնել, աղօ-
 տանալ, նսեմանալ:
 ԱՂՋԱՄՂՋԻՆ, ԱՂՋԱՄՂՋՈՒՏ, ա. Մի-
 գապատ, խաւարամած, խաւարչուտ,
 խաւարային, մթին:
 ԱՂՋԱՄՈՒՂՋ, գ. Մթութիւն, մէգ:
 ԱՂՋԻԿ, գ. 1. Օրիորդ, կոյս: 2. Դուստր,
 ճաւակեթ: 3. Մանկամարդ, աղջկամարդ
 (երիտասարդ կին): 4. Նաժիշտ, աղախին:
 ԱՂՋԿԱՄԱՐԴ, գ. 1. տե՛ս ԱՂՋԻԿ (3):
 2. Կնամարդի:
 ԱՂՋԿՈՐԴԻ, գ. Հարճորդի:

ԱՂՋՈՒԹԻԻՆ, գ. Մթութիւն, խաւար:
 ԱՂՏ, գ. 1. Կեղտ, անմաքրութիւն: 2.
 Յիւս, ցիւս, տիղմ: 3. փխբ. Բիծ, արատ:
 4. փխբ. Ախտ, մոլութիւն: 5. փխբ. Մեղք:
 6. (կզմիս.) Մզանք:
 ԱՂՏԱՂՏ, ԱՂՏԱՂՏԻՆ, ա. Աղի:
 ԱՂՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՂՏԵՂԱՆԱԼ:
 ԱՂՏԱՊԻՂԾ, ա. Գարշելի, զազրելի,
 աղտեղի:
 ԱՂՏԵՂԱՐԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Զազրա-
 բանութիւն: 2. Բամբասանք:
 ԱՂՏԵՂԱԳՈՐԾ, ա. Զազրագործ:
 ԱՂՏԵՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Զազրա-
 գործութիւն:
 ԱՂՏԵՂԱԾՈՒՓ, ա. Ապականացեալ:
 ԱՂՏԵՂԱՆԱԼ, չբ. Աղտանալ:
 ԱՂՏԵՂԱՍԷՐ, ա. 1. Գարշասէր: 2. Ցան-
 կասէր:
 ԱՂՏԵՂԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Աղտեղել,
 աղտեղի առնել: 2. Ապականել: 3. Արա-
 տել:
 ԱՂՏԵՂԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Ապականիչ, ա-
 պականացուցիչ:
 ԱՂՏԵՂԵԼ, տե՛ս ԱՂՏԵՂԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
 ԱՂՏԵՂԻ, ա. 1. Անմաքուր: 2. Զազրելի,
 զարշելի, ամօթալի, անարժան, պիղծ:
 – ԱՂՏԵՂԻ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՂՏԵՂԱ-
 ՅՈՒՅԱՆԵԼ:
 ԱՂՏԵՂՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Կեղտ, անմաք-
 րութիւն: 2. Աղբ, աղբեք: 3. Զազրա-
 գործութիւն: 4. Զազրաբանութիւն:
 ԱՂՏԻՐ, տե՛ս ԵՂՏԻՐ:
 ԱՂՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Աղտ, փխբ. բիծ, արատ:
 ԱՂՅԱՒՈՐ, ա. 1. Կարօտ (որեւէ բանի
 կարիք ունեցող): 2. Հարկաւոր, կարեւոր:
 3. Պիտանի, օգտակար:
 ԱՂՅԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Կարեւորագոյն:
 ԱՂՅՔ, գ. Կարիք, պէտք, հարկաւորու-
 թիւն:
 ԱՂՔԱՏ, ա. գ. 1. Տնանկ, չբաւոր, ցա-
 կանեալ: 2. Մուրացիկ: 3. Կարօտ (մի
 բանից զուրկ): 4. Յետին, նուաստ: 5.
 Չնչին:

ԱՂՔԱՏԱՌԱՐ, մ. Տնանկաբար, աղբա-
տապէս:
ԱՂՔԱՏԱԳՈՅՆ, ա. Տնանկադոյն:
ԱՂՔԱՏԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարստահա-
րութիւն:
ԱՂՔԱՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Տնանկանալ, չբա-
ւորել: 2. Պակասել, նուազել (որեւէ բան՝
յատկութիւն): 3. Տկարանալ:
ԱՂՔԱՏԱՆՈՅ, գ. Տնանկանոց:
ԱՂՔԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՂՔԱՏԱՌԱՐ:
ԱՂՔԱՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Տնանկացու-
ցանել, ցականեցուցանել:
ԱՂՔԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնանկութիւն,
չբաւորութիւն:
ԱՂՕԹԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՂՕԹՔ:
ԱՂՕԹԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՂՕԹԿԵԱՐ (1):
ԱՂՕԹԱԿԵՐ, ԱՂՕԹԱԿԻՐ, տե՛ս Ա-
ՂՕԹԿԵԱՐ:
ԱՂՕԹԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՂՕԹԱԿ-
ՅԵԼ:
ԱՂՕԹԱԿՅԵԼ, չ. Աղօթակից լինել:
ԱՂՕԹԱՆՈՅ, գ. Աղօթատուն, եկեղեցի,
մատուռն:
ԱՂՕԹԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՂՕԹԱՆՈՅ:
ԱՂՕԹԵԼ, չբ. Աղաչել, աղօթս առնել,
յաղօթս կալ:
ԱՂՕԹԿԵԱՐ, ԱՂՕԹԿԵՐ, ա. գ. 1. Աղա -
չաւոր, աղօթական (աղօթք անող): 2.
Բարեխօս, միջնորդ:
ԱՂՕԹԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՂՕԹՔ:
ԱՂՕԹՔ, գ. Աղաչանք (առ Աստուած),
խնդրուածք, աղօթականութիւն, աղօթ-
կերութիւն, ուխտ:
- ԱՂՕԹՍ ԱՌԵՆԵԼ, ՅԱՂՕԹՍ ԿԱԼ, տե՛ս
ԱՂՕԹԵԼ:
ԱՂՕՏ, ա. 1. Նսեմ, նուազ, նուաղ, մթին
(լոյսի մասին): 2. փխբ. Ոչ պարզ, անո-
րոշ: 3. (քբ.) Սուղ՝ կարճ (ձայնաւոր կամ
փանկ): 4. մ. Ազօտս, ընդ ազօտ, աղօ-
տաբար:
- ԱՂՕՏՍ ԸՆԴ ԱՂՕՏ, տե՛ս ԱՂՕՏ (4):
ԱՂՕՏԱՌԱՐ, տե՛ս ԱՂՕՏ (4):

ԱՂՕՏԱԳՈՅՆ, ա. Նսեմագոյն:
ԱՂՕՏԱՆԱԼ, չբ. Նուազել, նսեմանալ,
ընդադատանալ:
ԱՂՕՏԱՆՈՒԱԶ, ա. Նսեմ:
ԱՂՕՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Նսեմացուցա-
նել, նուազեցուցանել:
ԱՂՕՐԻ, տե՛ս ԵՐԿԱՆ:
ԱՃԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՆ:
ԱՃԱՊԱՐԵԼ, չբ. Շտապել, վազվազել,
փութալ, ճեպել, պէտ լինել:
ԱՃԱՌ՝, գ. Սապոն:
ԱՃԱՌՔ, գ. (կզմխս.) 1. Նեարդ, ջիլ, ջիղ:
2. Խաղճախուղճ:
ԱՃԱՌՔՅ, գ. Տանիք, ձեղուն:
ԱՃԱՌԴ, գ. Կազմած (յատկապէս ձիու
սարք):
ԱՃԱՌԱՊԱՏ, ա. Զլուտ:
ԱՃԱՐԻ, գ. (բար.) Հաճարածառ, հաճարուկ:
ԱՃԵԼ, չբ. 1. Մեծանալ: 2. Բազմանալ,
չատանալ: 3. Զարգանալ, յառաջադի-
մանալ:
ԱՃԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՆ:
ԱՃԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՄՆ:
ԱՃԵՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՆ:
ԱՃԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԱՃԵՑՈՒԹԻՒՆ, ԱՃԵ -
ՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՄՆ:
ԱՃԵՑՈՒՆ, ա. Զարգացել:
ԱՃԻՒՆ, գ. 1. Մոխիր, գազախ: 2. Հող,
փոշի (մարմնի փտելուց գոյացած):
ԱՃԻՒՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Մոխրացու -
ցանել:
ԱՃՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՃՈՒՆ:
ԱՃՈՒՄՆ, գ. Աճելութիւն, աճեցողու -
թիւն, աճեցութիւն, աճեցումն (աճելը):
ԱՃՈՒՆ, ա. Աճական, աճելական, աճե -
ցական:
ԱՄ, գ. Տարի:
- ԱՄ ՅԱՄԷ, ԱՄ ԸՍՏ ԱՄԷ, ԱՄ ԶԱՄԻ
ԶԿՆԻ, ԱՄԻ ԱՄԻ, մ. Տարւոյ տարի,
տարւոյ տարւոյ:
ԱՄԱԺԱՆԴ ԿԱՄ ԱՄԱԺԱՆՏ, գ. Կղզը -
ղանք, արտաթորութիւն:

ԱՄԱԼ, նբ. Ամանել, ածել, լնուլ, թափել: ԱՄԱՅ, տե՛ս ԱՄԱՅԻ:

ԱՄԱՅԱԿԱՆ, ա. Վայրենի (բոյս):

ԱՄԱՅԱՆԱԼ, չբ. 1. Անապատանալ (ամալի՝ անբնակ դառնալ): 2. Միայնանալ, առանձնանալ, ճգնաւորել, ճգնել: 3. Թափուրել, թափրանալ: 4. Ի մոռաց անկանել:

ԱՄԱՅԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՏԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

ԱՄԱՅԻ, ա. Անբնակ, անշէն, աւերակ:

ԱՄԱՆ, գ. 1. Անօթ: 2. Ընդունարան:

ԱՄԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՄԱԼ:

ԱՄԱՆԱԿ, գ. Ժամանակ:

ԱՄԱՆԱԿԱՆ, ԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, ա. Ժամանակաւոր:

ԱՄԱՆԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Ժամանակ, տարի:

ԱՄԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՄԱԼ:

ԱՄԱՆՈՐ, գ. Տարեմուտ:

ԱՄԱՉԵԼ, չբ. 1. Յամօթ՝ յամօթի լինել, պատկառել: 2. Նուաստանալ:

ԱՄԱՉԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յամօթ առնել, պատկառեցուցանել:

ԱՄԱՌՆ, գ. Ամառնայինն, ամարայնի, ամարանի:

ԱՄԱՌՆԱՅԻՆ, ա. Ամարային:

- ԱՄԱՌՆԱՅԻՆ, գ. Ամառն, ամարայնի, ամարանի:

ԱՄԱՌԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՄԱՌՆԱՅԻՆ:

ԱՄԱՌԱՅԻ, ԱՄԱՌԱՆԻ, տե՛ս ԱՄԱՌՆԱՅԻՆ:

ԱՄԱՐԱՆՈՅ, գ. Ամարաստան, ամառաստուն, հովանոց:

ԱՄԱՐԱՍՏԱՆ, ԱՄԱՐԱՍՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՄԱՐԱՆՈՅ:

ԱՄԲԱՌՆԱԼ¹, նբ. Բարձրացուցանել:

- ԱՄԲԱՌՆԱԼ ԶԳԼՈՒԽ. Ըմբոստանալ, ընդվզել:

- ԱՄԲԱՌՆԱԼ ՅԻՆՔՆ. Ըստանձնել, յանձն առնուլ:

ԱՄԲԱՌՆԱԼ², չբ. 1. Վերամբառնալ, բարձրանալ, վերանալ: 2. Ծաւալանալ:

3. Զարգանալ: 4. Ամբարտաւանել, գոռոզանալ, փքնուլ: 5. Յառնել:

ԱՄԲԱՍՏԱՆ, ա. 1. Մեղադիր, դատախազ: 2. Զրպարտիչ, չարախօս: 3. Ամբաստանական (ամբաստանութիւն պարունակող): 4. գ. տե՛ս ԱՄԲԱՍՏԱՆՈՒԹԻԻՆ:

- ԱՄԲԱՍՏԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՄԲԱՍՏԱՆԵԼ:

ԱՄԲԱՍՏԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՄԲԱՍՏԱՆ (3):

ԱՄԲԱՍՏԱՆԵԼ, նբ. չբ. 1. Մեղադրել, դատապարտել, ամբաստան լինել, մեղադիր լինել: 2. Զրպարտել, չարախօսել:

ԱՄԲԱՍՏԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Մեղադրանք: 2. Զրպարտութիւն, չարախօսութիւն:

ԱՄԲԱՐ, գ. 1. Շտեմարան, մթերանոց, ամբարանոց: 2. Մթերք (ամբարուած), պարէն:

ԱՄԲԱՐԱԿԱՊԵՏ, տե՛ս ԱՄԲԱՐԱՊԵՏ:

ԱՄԲԱՐԱՆՈՅ, տե՛ս ԱՄԲԱՐ (1):

ԱՄԲԱՐԱՊԵՏ, գ. Ամբարակապետ, համբարապետ, համբարակապետ (արքունի ամբարների կառավարիչ՝ վերակացու):

ԱՄԲԱՐԵԼ, նբ. 1. Շտեմարանել, մթերել, համբարել: 2. Ամփոփել, պարփակել, բովանդակել:

ԱՄԲԱՐԻՇՏ կամ ԱՄՊԱՐԻՇՏ, ա. գ. 1. Անհաւատ: 2. Անօրէն, անիրաւ, ապիւրատ, անզգամ, չարագործ:

ԱՄԲԱՐՀԱԻԱՃ կամ ԱՄՊԱՐՀԱԻԱՃ, ա. Ամբարտաւան, բարձրայօն, ինքնահաճ, անձնահաճ, մեծամիտ, սնապարծ, սէգ, հպարտ:

ԱՄԲԱՐՀԱԻԱՃԵԼ, չբ. Ամբարտաւանել, մեծամտել, բարձրամտել, հպարտանալ, գոռոզանալ:

ԱՄԲԱՐՀԱԻԱՃՈՒԹԻԻՆ, գ. Ամբարտաւանութիւն, բարձրայօնութիւն, անձնահաճութիւն, ինքնահաճութիւն, մեծամտութիւն, հպարտութիւն, գոռոզութիւն:

ԱՄԲԱՐՁԱՁԻԳ, ա. Վերամբարձ:
 ԱՄԲԱՐՁԱՅԻՆ, ա. Վերին, վերնային,
 փխբ. երկնային:
 ԱՄԲԱՐՁՈՒՂԷՇ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՁԱՂԿ:
 ԱՄԲԱՐՇՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՇՏԵԼ:
 ԱՄԲԱՐՇՏԱՆՔ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՇՏՈՒ-
 ԹԻՒՆ (2):
 ԱՄԲԱՐՇՏԵԼ կամ ԱՄՊԱՐՇՏԵԼ, չբ. 1.
 Ամբարշտանալ: 2. Հայհոյել, թշնամա-
 նել:
 ԱՄԲԱՐՇՏՈՒԹԻՒՆ կամ ԱՄՊԱՐՇՏ-
 ՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհատություն: 2.
 Ամբարշտանք, անօրէնություն, չարու-
 թիւն:
 ԱՄԲԱՐՏԱԿ, գ. 1. Աշտարակ: 2. Պատնէշ,
 պատուար:
 ԱՄԲԱՐՏԱԻԱՆ, ա. 1. Ինքնահաճ, մե-
 ծամիտ, սնապարծ, հպարտ: 2. Ամբար-
 տաւանական:
 ԱՄԲԱՐՏԱԻԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՄԲԱՐ-
 ՏԱԻԱՆ (2):
 ԱՄԲԱՐՏԱԻԱՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՄԲԱՐ-
 ՏԱԻԱՆԵԼ:
 ԱՄԲԱՐՏԱԻԱՆԵԼ, չբ. Ամբարտաւանալ,
 հպարտանալ, մեծամտել, գոռոզանալ,
 փքալ:
 ԱՄԲԱՐՏԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հպարտու-
 թիւն, մեծամտություն, գոռոզություն:
 ԱՄԲԱԻ, տե՛ս ԱՆԲԱԻ:
 ԱՄԲԵԻՏ, տե՛ս ԽԼՈՒՐԴ(Ն):
 ԱՄԲԻԾ, ա. Անբիծ, անարատ, մաքուր,
 անմեղ:
 ԱՄԲԾԱՐԱՐ, մ. Անարատաբար, մաք-
 րաբար:
 ԱՄԲԾԱԽՕՍ, ա. Արդարախօս, ճշմար-
 տախօս:
 ԱՄԲԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմեղություն, մաք-
 րություն, անկեղծություն, պարզամտու-
 թիւն:
 ԱՄԲՈՒ, գ. 1. Խուժք, բազմություն: 2.
 Աղմուկ, աղաղակ: 3. Խռովություն, խառ-
 նակություն, յուզմունք:

ԱՄԲՈՒԱՐԵՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱՊՈՂՈ-
 ՏԱՅ:
 ԱՄԲՈՒԱԼԻՑ, ա. Խռովայոյց, մոլեգին:
 ԱՄԲՈՒԱԿԱՆ, ա. Խառնակ, անկարգ,
 խռովայոյց:
 ԱՄԲՈՒԱՐԱՐ, ա. Խռովաբար, խռո-
 վարկու:
 ԱՄԲՈՒՆԵԼ, նբ. Յուզել, զրգռել, խռովել,
 շփոթել, վրդովել:
 ԱՄԲՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ամբոխ, բազ-
 մություն: 2. Խռովություն, կռիւ:
 ԱՄԲՈՒՆՈՒՄ, գ. Յուզմունք, խռովու-
 թիւն:
 ԱՄԲՈՂՋ, ա. 1. Ողջ, լրիւ, բոլոր, բո-
 վանդակ: 2. Անվնաս, անեղծ, անթերի,
 ամբողջական:
 ԱՄԲՈՂՋԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՄԲՈՂՋ (2):
 ԱՄԲՈՂՋԱՊԷՍ, մ. Կատարելապէս, բո-
 լորովի, խալառ:
 ԱՄԲՈՆ, գ. Բեմ (եկեղեցու):
 ԱՄԲՈՒՌՈՅՑՔ, ԱՄԲՈՒՌՔ, գ. Մըրիկ,
 փոթորիկ:
 ԱՄԵԹ, ա. 1. Ստոյգ, հաստատուն, ան-
 փոփոխ: 2. Բերրի, պտղաւէտ, արգա-
 սաւոր:
 ԱՄԵԹԱՆԱԼ, չբ. Բարգաւաճել, ուռճա-
 նալ (բոյսի):
 ԱՄԵԹՈՎՍ, տե՛ս ՄԵՂԵՍԻԿ:
 ԱՄԵԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգասաւորություն:
 ԱՄԵՀԱՐԱՐ, մ. Մոլեգնաբար, վայրե-
 նաբար:
 ԱՄԵՀԵԼ (իմ), չբ. Անսաստել, յանդբ-
 նել, ժպրհել:
 ԱՄԵՀԻ, ա. 1. Անսանձ, կատաղի, մո-
 լեգին, յախուռն: 2. Անմշակելի, խռովան,
 կորդ (հող): 3. Անկիրթ, անվարժ, ան-
 հմուտ:
 ԱՄԵՆ, տե՛ս ԱՄԷՆ, ԱՄԵՆԱՅՆ:
 ԱՄԵՆԱՐԱՋՈՒՄ, ա. Բազմապատիկ,
 բազմատեսակ, ընդհանրական:
 ԱՄԵՆԱՐԱՇԽ, ա. Ամենապարգեւ:
 ԱՄԵՆԱՐԱՆՁԵՆ, ա. Բարեշուք:

ԱՄԵՆԱՐԵՐ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՐՈՅՍ:
 ԱՄԵՆԱՐՈՂՈՐ, մ. Բողոքողին, կատա-
 րելապէս:
 ԱՄԵՆԱՐՈՅՍ, ա. Ամենաբեր, առա-
 տաբեր, արգաւանդ, բերբի:
 ԱՄԵՆԱՐՈՒՂԽ, ա. Առատաբեր, ամե-
 նաբեր:
 ԱՄԵՆԱԳԷՏ, ա. Ամենազիտակ, ամե-
 նազիտող, ամբաւազէտ, բազմահմուտ:
 ԱՄԵՆԱԳԹԱԾ, ա. Ամենողորմ, բազմ-
 ողորմ:
 ԱՄԵՆԱԳԻՏԱԿ, ԱՄԵՆԱԳԻՏՈՂ, տե՛ս
 ԱՄԵՆԱԳԷՏ:
 ԱՄԵՆԱԳԼՈՒԽ, ա. Գլխաւոր, առաջին:
 ԱՄԵՆԱԳՈՐԾ, ա. 1. Ամենակարող: 2.
 Զարահար, խորամանկ, խարդախ:
 ԱՄԵՆԱԳՈՐՈՎ, ա. Գորովազուլթ:
 ԱՄԵՆԱԳՈՒԹ, ա. Բարեգուլթ:
 ԱՄԵՆԱԳԻՏ, ա. Ամենատես:
 ԱՄԵՆԱԳԻՈՒ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԳԻՏՈՒՐ:
 ԱՄԵՆԱԳԻՈՒՐ, ա. Ամենադժպատեհ,
 ամենադժոխ, ծանր, անտանելի:
 ԱՄԵՆԱԳԻՊԱՏԵՀ, տե՛ս ԱՄԵՆԱ-
 ԳԻՈՒՐ:
 ԱՄԵՆԱԶԱՆ, ա. Ամենազգի:
 ԱՄԵՆԱԶԳԻ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԶԱՆ:
 ԱՄԵՆԱԶՕՐ, ա. Ամենազօր, անբա-
 ւազօր, ամենակարող, ամենակար:
 ԱՄԵՆԱԺԱՄԱՆ, ա. Ամենահաս, արա-
 զահաս:
 ԱՄԵՆԱԺՈՂՈՎ, ա. Ամենահանդէս:
 ԱՄԵՆԱԼԻ, ԱՄԵՆԱԼԻՐ, ԱՄԵՆԱԼԻՅ,
 ա. Բարեկից, լիուլի, առատ:
 ԱՄԵՆԱԽԱՌՆԱՐԱՐ, մ. Խառնիխուռն:
 ԱՄԵՆԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Բազմակատար:
 2. Անթերի, կատարելալ, ամբողջ, անբա-
 ւելի, անհրազ, ապենիազ: 3. Ամենակա-
 րող (ամեն բան կատարող):
 ԱՄԵՆԱԿԱՐ, ԱՄԵՆԱԿԱՐՈՂ, տե՛ս
 ԱՄԵՆԱԶՕՐ:
 ԱՄԵՆԱԿԻՐ, ա. Ամենակրող:
 ԱՄԵՆԱԿՐՈՂ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԿԻՐ:

ԱՄԵՆԱՀԱՆԴԵՍ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԺՈ-
 ՂՈՎ:
 ԱՄԵՆԱՀԱՏ, ա. Հատու:
 ԱՄԵՆԱՀԵՇՏ, ա. Բողոքահեշտ:
 ԱՄԵՆԱՀՁՕՐ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԶՕՐ:
 ԱՄԵՆԱՀՆԱՐ, ա. Բազմահար:
 ԱՄԵՆԱՀՐԱՇ, ԱՄԵՆԱՀՐԱՇԱՓԱՌ, ա.
 Գերահարաշ:
 ԱՄԵՆԱԶԵԻ, ա. Բազմաձև:
 ԱՄԵՆԱՄԵՂ, ա. Բազմամեղ:
 ԱՄԵՆԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Բողոքարար:
 ԱՄԵՆԱՅՆ, ա. 1. Ամեն, ամբողջ, բոլոր,
 համայն, բովանդակ, հանուր, համօրէն:
 2. Դ. Իւրաքանչիւր:
 - ԱՄԵՆԱՅՆ ԻՐՕՔ, տե՛ս ԵՒ ԿԱՐԻ ՔԱԶ
 (ԿԱՐԻ-ի տակ):
 - ԱՄԵՆԱՅՆ ՈՒՍՏԵՔ, մ. Յամենուստ:
 - ԸՆԴ ԱՄԵՆԱՅՆ, մ. Միահամուռ:
 ԱՄԵՆԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Ամենայօժար, յօ-
 ժարամիտ, փութակամ, մեծափոյթ, մտա-
 դիւր:
 ԱՄԵՆԱՅՕԺԱՐ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՅՈՐԴՈՐ:
 ԱՄԵՆԱՆԿԱՏ, ա. Ամենատես:
 ԱՄԵՆԱՇԵՆՈՐՀ, ԱՄԵՆԱՇԵՆՈՐՀՈՂ,
 տե՛ս ԱՄԵՆԱՊԱՐԳԵԻ:
 ԱՄԵՆԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Գերապայծառ,
 փառաւոր:
 ԱՄԵՆԱՊԱՅԾԱԼԻ, ա. Գերապանծ:
 ԱՄԵՆԱՊԱՏԻԿ, ա. Բազմազան, բազմա-
 տեսակ, ամենատեսակ:
 ԱՄԵՆԱՊԱՐԳԵԻ, ա. Ամենապարզեղ,
 ամենաշնորհ, ամենաշնորհող:
 ԱՄԵՆԱՊԱՐԳԵԻՈՂ, տե՛ս ԱՄԵՆԱ-
 ՊԱՐԳԵԻ:
 ԱՄԵՆԱՊԱՐԾ, ա. Գերապարծ:
 ԱՄԵՆԱՊԻՇԾ, ա. Պղծաբոյն:
 ԱՄԵՆԱՍԽԱԼ, ա. Բազմասխալ, ամենա-
 վրէպ, բազմավրէպ:
 ԱՄԵՆԱՍՓԻՐ, ԱՄԵՆԱՍՓԻՐԻ, ա. Հա-
 մասփի(ւ)ռ, ամենատարած:
 ԱՄԵՆԱՎԱՄԵ, ա. Ամենասուբբ, գերա-
 զոյն:

ԱՄԵՆԱՎՐԷՊ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՍԽԱԼ:
 ԱՄԵՆԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՍՓԻԻՌ:
 ԱՄԵՆԱՏԵՂԻ, ա. Անսահման, անծայր, անեզր:
 ԱՄԵՆԱՏԵՍ, ա. Ամենադէտ:
 ԱՄԵՆԱՏԵՍՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախախնամ-
 մութիւն:
 ԱՄԵՆԱՏԽՈՒՐ, ա. Տրտմագիւն:
 ԱՄԵՆԱՐԻ, ա. Զօրաւոր, տոկուն:
 ԱՄԵՆԱՐՈՒԵՍ, ա. Քաջարուեստ, հնա-
 րագէտ:
 ԱՄԵՆԱՒՈՒՐՔ, գ. Զառամութիւն:
 ԱՄԵՆԱՓԱՅԼ, ա. Քաջափայլ:
 ԱՄԵՆԱՓԱՐԹԱՄ, ա. Քաջափարթամ:
 ԱՄԵՆԱՔԱՋ, ա. Անվեհեր:
 ԱՄԵՆԵՐԵԻ, ա. Ամէներեւի:
 ԱՄԵՆԵՐԻՄԲ, տե՛ս ԱՄԵՆԵՐԻՆ:
 ԱՄԵՆԵՐԻՆ, մ. Ամենեւիմբ, բոլորովին,
 բնաւ, իսպառ:
 ԱՄԵՆԻՔԵԱՆ, ԱՄԵՆԵՔԻՆ, գ. ա. Ամէն,
 բոլոր, ամբողջ, համայն, բովանդակ:
 ԱՄԵՆՈՂՈՐՄ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԳՈՒԾ:
 ԱՄԷՆ¹, գ. ա. Ամեն, բոլոր, ամբողջ,
 համայն:
 ԱՄԷՆ², ձ. մ. 1. (կրօն.) Խօսքի վերջում՝
 եղիցի՛ (թո՛ղ լինի՛ կատարուի): 2. Խօսքի
 սկզբում՝ ճշմարիտ, արդարեւ, ստոյգ:
 – ԱՄԷՆՆ, գ. (Անսխալ) ճշմարտութիւն,
 Աստուած:
 ԱՄԷՆԵՐԵԻԵԼԻ, տե՛ս ԱՄԵՆԵՐԵԻ:
 ԱՄԷՆԻՄԱՍ, ա. 1. (կրօն.) Ամէնիմաց
 (Աստուծ մասին): 2. Ամէնաիմաստուն:
 3. Բազմանշանակ:
 ԱՄԷՆԱԻՄԱՍՈՒՆ, տե՛ս ԱՄԷՆԻՄԱՍ
 (2):
 ԱՄԷՆԻՄԱՅ, տե՛ս ԱՄԷՆԻՄԱՍ (1):
 ԱՄԷՆԻՇԽԱՆ, ա. 1. Իշխանապետ: 2.
 Ամէնիշխող, ամենազօր, ամենակարող:
 ԱՄԷՆԻՇԽՈՂ, տե՛ս ԱՄԷՆԻՇԽԱՆ (2):
 ԱՄԷՆՕՐԻՆԱԿ, ա. Բազմազան, բազմա –
 տեսակ, բազմակերպ:
 ԱՄԻԿ, տե՛ս ՈՒԼ:

ԱՄԼԱԾԻՆ, տե՛ս ԱՄԼՈՐԴԻ:
 ԱՄԼԱՆԱԼ, չբ. Անպտղանալ:
 ԱՄԼՈՐԴԻ, ա. գ. Ամլածին, պառաւորդի
 (Յովհաննէս Մկրտչի մակդիրը):
 ԱՄԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անծննդութիւն, ան-
 ծնութիւն:
 ԱՄՂԱՆ, գ. Վերարկու:
 ԱՄՈԼ, գ. Լծակից, զուգան:
 ԱՄՈԼԱՋԻԼ, գ. Լայնաջիլ, երկաւորիք:
 ԱՄՈՒՍԱՆ, ԱՄՈՂԱՆ, գ. Մնդակից,
 ընկեր, գործակից:
 ԱՄՈՒԼ, ա. 1. Անծին, անծնունդ: 2. փխբ.
 Անպտղաբեր, անպտուղ, անբեր:
 ԱՄՈՒՍԻՆ, գ. ա. 1. Ամուսնակից, զու-
 գակից, կենակից, լծակից, անկողնակից,
 այր, առնակին: 2. Հասակակից, ժամա-
 նակակից:
 ԱՄՈՒՍՆԱԿԻՅ, տե՛ս ԱՄՈՒՍԻՆ (1):
 ԱՄՈՒՍՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Լծակցել, կին
 ածել՝ առնուլ՝ առնել, հարսնանալ, ճա-
 չակից զաչխարհ: 2. Մերձաւորել, մեր-
 ձենալ, զուգաւորել:
 ԱՄՈՒՍՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԱՅՐԱՍԷՐ:
 ԱՄՈՒՍՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ամուսնա –
 ւորել, լծակցել:
 ԱՄՈՒՍՆԱԻՐԵԼ, տե՛ս ԱՄՈՒՍՆԱ –
 ՅՈՒՅԱՆԵԼ:
 ԱՄՈՒՍՆԱԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՄՈՒՍ –
 ՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՄՈՒՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կենակցութիւն,
 լծակցութիւն: 2. Մերձաւորութիւն, զու-
 գաւորութիւն:
 ԱՄՈՒՐ¹, ա. 1. Անառիկ: 2. Ապահով,
 անվտանգ: 3. Պինդ, ուժեղ:
 ԱՄՈՒՐ², գ. Ամբողջութիւն, ամբողջ, բերդ:
 ԱՄՈՒՐԻ, ա. Անկին, անայր:
 ԱՄՈՒՔԱՆԱՌՆ, ա. Բարեխառն, մեղմ:
 ԱՄՈՒՔԱՆՔ, գ. Համեմանք, համեմբ:
 ԱՄՈՒՔԵԼ, չբ. 1. Համեմել: 2. Կակղել,
 կակղացուցանել, մեղմացուցանել: 3.
 Հալիլ (կերակուրը մարսել):
 ԱՄՈՒՔՈՒՄՆ, գ. Հալումն (մարսել):

ԱՄՊԱԲԵՐ, ա. Ամպաճին:
 ԱՄՊԱԳՈՐԾ, ա. Ամպեղէն:
 ԱՄՊԱԽԱՂԱՅ, տե՛ս ԱՄՊԱՋՈՒ:
 ԱՄՊԱԾԻՆ, տե՛ս ԱՄՊԱԲԵՐ:
 ԱՄՊԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շանթահա-
 բուքիւն: 2. Շանթ, կայծակն:
 ԱՄՊԱՋԵՒ, տե՛ս ԱՄՊԱՏԵՍԻԼ:
 ԱՄՊԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՄՊԵԱՅ:
 ԱՄՊԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԱՄՊԱՏԵՍԻԼ:
 ԱՄՊԱՋՈՒ, ա. Ամպախաղաց:
 ԱՄՊԱՏԵՍԻԼ, ա. Ամպաճև, ամպանման:
 ԱՄՊԱՐԻՇՏ..., տե՛ս ԱՄԲԱՐԻՇՏ...:
 ԱՄՊԵԱՅ, ա. Ամպային, ամպեղէն:
 ԱՄՊԵՂԷՆ, տե՛ս ԱՄՊԱԳՈՐԾ, ԱՄ-
 ՊԵԱՅ:
 ԱՄՊՐՈՊ, գ. 1. Փոթորիկ: 2. փխբ. Խոռ-
 վութիւն, յուզմունք: 3. փխբ. Փորճանք:
 ԱՄՍԱԳԼՈՒԽ, գ. Ամսամուտ:
 ԱՄՍԱԿԱՆ, ա. Ամսային, ամսաւոր:
 ԱՄՍԱՄՈՒՏ, տե՛ս ԱՄՍԱԳԼՈՒԽ:
 ԱՄՍԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՄՍԱԿԱՆ:
 ԱՄՍԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՄՍԱԿԱՆ:
 ԱՄՍԵԱՅ, տե՛ս ԱՄՍՕՐԵԱՅ:
 ԱՄՍՕՐԵԱՅ, ա. Ամսեայ:
 ԱՄՐԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՄՐԱՇԷՆ:
 ԱՄՐԱԾԱԾՈՒԿ, ա. 1. տե՛ս ԱՄՐԱՊԱ-
 ՀԵՍ: 2. Ապահով, անքոյթ:
 ԱՄՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ամուր, անառիկ, ան-
 մատչելի, ամրակառոյց: 2. Ապահով, ան-
 վտանգ: 3. գ. Ամրութիւն, ամրոց, բերդ:
 ԱՄՐԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Ամրաշէն, անկոր-
 ծան, հաստատուն:
 ԱՄՐԱԿՈՂՄԵՆ, տե՛ս ԲԵՐԴԱՏԵՂԻ:
 ԱՄՐԱՇԷՆ, տե՛ս ԱՄՐԱԿԱՌՈՅՑ:
 ԱՄՐԱՊԱՀ, ա. գ. 1. Բերդապահ: 2. տե՛ս
 ԱՄՐԱՊԱՀԵՍ:
 ԱՄՐԱՊԱՀԵՍ, ա. Ամրապահ, ամրա-
 ծածուկ:
 ԱՄՐԱՓԱԿ, ա. Պնդափակ:
 ԱՄՐՈՑ, գ. 1. Ամրութիւն (ամուր տեղ՝
 վայր): 2. Դեհակ, բերդ, միջնաբերդ,
 վերնաբերդ: 3. Զրահ:

ԱՄՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաստատութիւն,
 պնդութիւն: 2. Ուժեղութիւն: 3. Յապա-
 հովութիւն: 4. Ամրոց:
 ԱՄՓՈՓ, ա. 1. Սեղմ: 2. Չափաւոր, պար-
 կեշտ: 3. Անձուկ, նեղ:
 ԱՄՓՈՓԵԼ, նբ. 1. Հաւաքել, ժողովել,
 համախմբել: 2. Պարունակել, բովանդա-
 կել, պարփակել: 3. Համառօտել: 4. Փա-
 րատել, ափոփել: 5. Թաղել:
 ԱՄՓՈՓԻՉ, ա. Բովանդակիչ:
 ԱՄՓՈՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Չափաւորութիւն:
 ԱՄՕԹ, գ. 1. Ամօթանք, այսին: 2. Նա-
 խատինք, անպատուութիւն, խայտառա-
 կութիւն: 3. տե՛ս ԱՄՕԹՈՅՔ:
 - ՅԱՄՕԹ ԱՌՆԵԼ, ԸՆԴ ԱՄՕԹ ՀԱՐ-
 ԿԱՆԵԼ. Ամաչեցուցանել, խայտառակել:
 - ՅԱՄՕԹ կամ ՅԱՄՕԹԻ ԼԻՆԵԼ, ԶԱ-
 ՄՕԹԻ կամ ՅԱՄՕԹԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Ամա-
 չել, պատկառել:
 ԱՄՕԹԱԳԵՂ, տե՛ս ԱՄՕԹԽԱԾ:
 ԱՄՕԹԱԼԻ, ա. մ. 1. Պատկառելի: 2. Ան-
 պատշաճ, անարժան: 3. Գարշելի, յոռի,
 վատ:
 ԱՄՕԹԱԼԻՅ, ա. 1. Ամօթապարտ, խայ-
 տառակ: 2. Ամօթխած, պարկեշտ, հա-
 մեստ:
 ԱՄՕԹԱԾՈՒ, ա. Ամօթղեած, ամօթալի:
 ԱՄՕԹԱԿԱՆ, ա. Ամօթալի, պատկառելի:
 ԱՄՕԹԱՀԱՐԵԼ (իմ), չ. Ամաչել:
 ԱՄՕԹԱՆՔ, գ. 1. Ամօթ: 2. Նախատինք,
 խայտառակութիւն: 3. տե՛ս ԱՄՕԹՈՅՔ:
 ԱՄՕԹԱՊԱՐՏ, ԱՄՕԹԱՊԱՐՏԵԱԼ, ա.
 Ամօթերես, բազմապատկառ:
 ԱՄՕԹԵՐԵՍ, տե՛ս ԱՄՕԹԱՊԱՐՏ:
 ԱՄՕԹԽԱԾ, ԱՄՕԹՂԱԾ, ա. Պարկեշտ,
 համեստ, զգաստ:
 ԱՄՕԹԽԱԾՈՒԹԻՒՆ, ԱՄՕԹՂԱԾՈՒ-
 ԹԻՒՆ, գ. Պարկեշտութիւն, համեստու-
 թիւն, զգաստութիւն:
 ԱՄՕԹՂԵԱԾ, տե՛ս ԱՄՕԹԱԾՈՒ:
 ԱՄՕԹՈՅՔ, գ. Հաւաք. Առականք, ամօ-
 թանք, պատկառանք, անդամք ամօթոյ
 կամ ծածուկք (սեռական գործարաններ):

ԱՅ, ձ. Ո՛վ, է՛ (կոչական բացականչություն):

ԱՅԳ, գ. Առաւօտ, վաղորդային:

- ԱՅԳՈՅ կամ ԱՅԳՈՅՆ, ԸՆԴ ԱՅԳՆ, ԸՆԴ ԱՅԳՍ ԱՅԳՈՅՆ, մ. Ընդ առաւօտն, ընդ առաւօտս, առաւօտեան, առաւօտոռ, առաւօտոռն, առաւօտոռց:

- ՅԱՅԳՈՒԷ, մ. Այգուց, յայգուց:

ԱՅԳԱՆԱԼ, չ. Այգենալ, առաւօտանալ, առաւօտել, լուսանալ:

ԱՅԳԱՍՏՂ, գ. Արուսեակ, Լուսաբեր (մոլորակ):

ԱՅԳԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ԱՅԳՈՐԵԼ:

ԱՅԳԵԳՈՐԾ, գ. Այգորդ, տնկադործ:

ԱՅԳԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնկադործություն:

ԱՅԳԵՆԱԼ, տե՛ս ԱՅԳԱՆԱԼ:

ԱՅԳԵՒՈՐԵԼ, տե՛ս ԱՅԳՈՐԵԼ:

ԱՅԳԻ, գ. 1. Որթոց (խաղողի այգի), ովթա, տորրանոց: 2. Որթ, որթատունկ:

ԱՅԳՈՐԴ, տե՛ս ԱՅԳԵԳՈՐԾ:

ԱՅԳՈՐԵԼ, չ. Այգաւորել, այգեւորել (թագաւորին՝ մեծամեծին բարի լոյս մաղթելու գալ):

- ԱՅԳՈՐԵԼԻ ՏԵՂԻ. Դահլիճ:

ԱՅԳՈՒՆ, ա. մ. Առաւօտեայ, առաւօտեան:

- ԱՅԳՈՒՆ ԱՅԳՈՒՆ, մ. Ընդ առաւօտս առաւօտս:

ԱՅԳՈՒՅ, ՅԱՅԳՈՒՅ, տե՛ս ՅԱՅԳՈՒԷ:

ԱՅԴ, գ. Դոյն, դա:

ԱՅԴԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՅԴՊԷՍ:

ԱՅԴԳՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԱՅԴՊԻՍԻ (1):

ԱՅԴՄ, գ. Այգմիկ:

ԱՅԴՄԻԿ, տե՛ս ԱՅԴՄ:

ԱՅԴՈՐԻԿ, տե՛ս ԱՅԴՐ:

ԱՅԴՈՅԻԿ, տե՛ս ԱՅԴՅ:

ԱՅԴՈՒ, գ. Այգուիկ:

ԱՅԴՈՒԻԿ, տե՛ս ԱՅԴՈՒ:

ԱՅԴՉԱՓ, տե՛ս ԱՅԴՔԱՆ:

ԱՅԴՊԷՍ, գ. Այգապէս, այգալիսի, դոյն - պէս:

ԱՅԴՊԻՍԻ, ա. 1. Այգուենակ: 2. տե՛ս ԱՅԴՊԷՍ:

ԱՅԴՐ, գ. Այգորիկ:

ԱՅԴՐԷՆԱԾԻՆ, ա. գ. Բնիկ:

ԱՅԴՅ, գ. Այգոցիկ:

ԱՅԴՔԱՆ, գ. Այգչափ, դոյնչափ:

ԱՅԺՄ, մ. Արդ, ի ներկայումս, առժամայս, այժմուս, զայժմուս:

- ԱՌ ԱՅԺՄ, մ. Առ այժմիկ:

- ՅԱՅԺՄ, մ. Յարդ:

ԱՅԺՄԱԾԻՆ, ա. Նորածին, արդածին:

ԱՅԺՄԵՆ, ա. Արդի, արդեան, ներկայ, այժմու:

ԱՅԺՄԷՆ, մ. Աստէն (այժմուանից):

ԱՅԺՄԻԿ, տե՛ս ԱՅԺՄ:

- ԱՌ ԱՅԺՄԻԿ, տե՛ս ԱՌ ԱՅԺՄ:

ԱՅԺՄՈՒ, տե՛ս ԱՅԺՄԵՆ:

- ԱՅԺՄՈՒՍ, ԶԱՅԺՄՈՒՍ, տե՛ս ԱՅԺՄ:

ԱՅԼ¹, գ. 1. Միւս: 2. ա. Օտար, որիչ, տարբեր, այլորդ: 3. մ. Եւս: 4. Եւս առաւել: 5. Դարձեալ, կրկին, վերստին, ի նորոյ:

- ԱՅԼ ԱՅԼ, ա. Այլ և այլ, զանազան:

- ԱՅԼ ԱՅԼՈՅ, ԱՅԼ ԱՅԼՈՒՄ, ԱՅԼ ԱՌ ԱՅԼՈՎ, գ. Միմեանց, իրերաց:

- ԱՅԼ ԸՆԴ ԱՅԼՈՅ, ա. մ. Խառն, չփոթ, խառնակ, ներհակ, խառնափըն - դոր, խառնիխառն:

- ԱՅԼՈՎՔԸ ՀԱՆԴԵՐՁ, չ. Եւ որ ի կարգին:

- ՅԱՅԼՍԸ, մ. Այլուր:

ԱՅԼ², չ. 1. Բայց, սակայն: 2. Բայց մի - այն, եթէ ոչ: 3. Արդ, ուրեմն: 4. Իսկ:

ԱՅԼԱԲԱՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԲԱՐԱԲԱՌ:

ԱՅԼԱԲԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԵՂԱԿԱԳՈՅՆ:

ԱՅԼԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Այլասացու - թիւն: 2. Անմիաբանութիւն, տարաձայն - նութիւն:

ԱՅԼԱԲԱՐ, մ. Այլազունակ, այլապէս, այլայլապէս, այլաձևապէս:

ԱՅԼԱԲԱՐԱԲԱՌ, ա. Այլաբան, այլալեզու, օտարալեզու:

ԱՅԼԱՌՈՒՆ, ա. Օտարաբուճ, օտարաբարբ:

ԱՅԼԱԳՈՅ, ա. Անէպակից, օտար:

ԱՅԼԱԳՈՒՆԱԿ, ա. 1. Այլակերպ, այլազան, տարբեր, օտար: 2. տե՛ս ԱՅԼԱՐԱՐ: ԱՅԼԱԳՈՒՆԵԼ, նբ. Այլայլել, այլակերպել, փոփոխել:

ԱՅԼԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլայլութիւն, այլակերպութիւն, փոփոխութիւն:

ԱՅԼԱԴԵՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԴԵՆ:

ԱՅԼԱԴԷՄ, ա. Դժնէատեսիլ, տգեղ:

ԱՅԼԱԶԱՆ, ա. Այլակերպ, այլաձև, այլատեսակ, այլատարազ, տարբեր:

ԱՅԼԱԶԳ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԱՆ:

ԱՅԼԱԶԳԱՐԱՐ, մ. Այլազգապէս:

ԱՅԼԱԶԳԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱԳՈՅՆ:

ԱՅԼԱԶԳԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԳԱՐԱՐ:

ԱՅԼԱԶԳԻ, ա. գ. 1. Օտարազգի, այլացեղ, այլազուն, բարբարոս: 2. Օտարական, անծանօթ: 3. Այլակերպ, տարբեր:

ԱՅԼԱԶՆԵԱՅ, ա. Օտարոտի, այլանդակ:

ԱՅԼԱԶՈՒՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԳԻ (1):

ԱՅԼԱԼԵԶՈՒ, տե՛ս ԱՅԼԱՐԱՐԱՌ:

ԱՅԼԱԾԻՆ, ա. Օտարածին:

ԱՅԼԱԿԱՐԾԻՔ, ա. Այլաձայն:

ԱՅԼԱԿԴԵՆ, ա. Այլահաւատ, այլազանդ:

ԱՅԼԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԱՆ:

ԱՅԼԱԿԵՐՊԵԼ, 1. նբ. Այլաձևել, այլայլել, այլափոխել, փոփոխել: 2. չբ. կբ. տե՛ս ԱՅԼԱՅԼԱՆԱԼ:

ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Այլափոխութիւն: 2. Այլայլութիւն, փոփոխութիւն: 3. Տարբերութիւն, զանազանութիւն: 4. (եկեղց.) Պայծառակերպութիւն (Քրիստոսի):

ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ (4):

ԱՅԼԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարբերութիւն, զանազանութիւն, այլայլութիւն:

ԱՅԼԱՀԱՒԱՏ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԴԵՆ:

ԱՅԼԱԶԱՅՆ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԱՐԾԻՔ:

ԱՅԼԱԶԱՅՆԵԼ (իմ), չբ. Տարաձայնել:

ԱՅԼԱԶԵԻ, տե՛ս ԱՅԼԱԶԱՆ:

ԱՅԼԱԶԵԻԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՅԼԱՐԱՐ:

ԱՅԼԱԶԵԻԵԼ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԵՐՊԵԼ:

ԱՅԼԱՂԱՆԴ, տե՛ս ԱՅԼԱԿԴԵՆ:

ԱՅԼԱՄԻՏ, ա. 1. Նենգամիտ: 2. Մտակորոյս:

ԱՅԼԱՄՏԵԼ, նբ. Յիմարեցուցանել:

ԱՅԼԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նենգութիւն, խարդախութիւն:

ԱՅԼԱՅԼ, ԱՅԼԱՅԼՍ, ա. մ. 1. Այլ և այլ, զանազան, տարբեր: 2. Այլ ընդ այլոյ, խառնակ: 3. Անպատշաճ:

ԱՅԼԱՅԼԱԿ, ա. Պէսպէս, այլևայլ, տարբեր:

ԱՅԼԱՅԼԱԿԱՆ, ա. 1. Փոփոխիչ: 2. Դիւրափոխ, փոփոխական: 3. Այլ և այլ, պէսպէս:

ԱՅԼԱՅԼԱՆԱԼ, չբ. Այլայլել, այլակերպել, այլանայ, այլափոխել, ծպտել:

ԱՅԼԱՅԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՅԼԱՐԱՐ:

ԱՅԼԱՅԼԵԼ¹, տե՛ս ԱՅԼԱԿԵՐՊԵԼ (1):

ԱՅԼԱՅԼԵԼ² (իմ), տե՛ս ԱՅԼԱՅԼԱՆԱԼ:

ԱՅԼԱՅԼԵԼԻ, ա. Փոփոխելի, փոփոխական, այլայլուկ, յեղյեղուկ:

ԱՅԼԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Այլափոխութիւն, փոփոխութիւն: 2. Տարբերութիւն, զանազանութիւն:

ԱՅԼԱՅԼՈՒԿ, տե՛ս ԱՅԼԱՅԼԵԼԻ:

ԱՅԼԱՅԼՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՅԼԱՅԼՈՒԹԻՒՆ:

ԱՅԼԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՅԼԱՅԼԱՆԱԼ:

ԱՅԼԱՆԴԱԿ, ա. Անսովոր, խորթ, օտարոտի, վայրենի, կոպտա, անկարգ, անպատշաճ, անվայելուչ, անշնորհ, անճոռնի, տգեղ (ձևով՝ գոյնով՝ իմաստով էն):

ԱՅԼԱՆԴԱԿԱՓԱՌ, ա. (կրօն.) Հերձուածոդ, աղանդաւոր, այլափառ, չարափառ, չերեստիկոս:

ԱՅԼԱՆՄԱՆ, ա. Աննման, այլազան, այլակերպ:

ԱՅԼԱՆՇԱՆ, Կ. Նորանշան:
 ԱՅԼԱՇԽԱՐՀԵԱՅ, Կ. Օտարաշխարհեայ,
 օտարական:
 ԱՅԼԱՇՈՒՆ, Կ. Օտար, խորթ, անհարա-
 զատ:
 ԱՅԼԱՇՐՋԵԼ, Կ. Փոփոխել:
 ԱՅԼԱՊԷՍ, Կ. ԱՅԼԱՔԱՐ:
 ԱՅԼԱՍԵՐԵԼ, Կ. Այլալել, փոփոխել,
 աղաւաղել:
 ԱՅԼԱՏԱՐԱԶ, Կ. ԱՅԼԱԶԱՆ:
 ԱՅԼԱՏԵՍԱԿ, Կ. ԱՅԼԱԶԱՆ:
 ԱՅԼԱՏՈՂՄԻԿ, Կ. ԱՅԼԱԶԳԻ (1):
 ԱՅԼԱՅԵՂ, Կ. 1. Կ. ԱՅԼԱԶԳԻ: 2.
 Կ. Օտար, օտարոտի, անսովոր:
 ԱՅԼԱՓԱՌ, Կ. ԱՅԼԱՆԴԱԿԱՓԱՌ:
 ԱՅԼԱՓԱՌԵԼ, Կ. Հերձուածել:
 ԱՅԼԱՓԱՌԻԹԻՒՆ, Կ. Հերձուածողու-
 թիւն, հերես(ի)ութիւն:
 ԱՅԼԱՓՈՆԵԼ¹, Կ. 1. Կ. ԱՅԼԱԿԵՐՊԵԼ
 (1): 2. Յուզել, վրդովել, խռովել:
 ԱՅԼԱՓՈՆԵԼ² (Կ), Կ. ԱՅԼԱՅԼԱ-
 ՆԱԼ:
 ԱՅԼԱՓՈՆԻԿ, Կ. Փոփոխական:
 ԱՅԼԱՓՈՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՅԼԱՓՈՓՈ -
 ԽՈՒՄՆ, Կ. ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՅԼԱՓՈՓՈՆՍ, Կ. Զանազանաբար, այլ
 և այլ, կերպս կերպս, պէսպէս:
 ԱՅԼԳՈՒՆԱԿ, Կ. ԱՅԼԱԳՈՒՆԱԿ:
 ԱՅԼ ԵՐԲԵՄՆ, ԱՅԼ ԵՐԲԷՔ, Կ. Այլ ևս
 (ուրիշ անգամ):
 ԱՅԼ ԵՒ, Կ. Նաև:
 ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ, Կ. 1. Ուրիշ որիշ, կերպս
 կերպս, զանազան, տարբեր: 2. Կ. Զա-
 նազանաբար:
 ԱՅԼ ԵՒՍ, Կ. 1. Եւս, դեռ, դեռ ևս, տա-
 կալին, դարձեալ: 2. Այսուհետև:
 ԱՅԼԸՆԿԱԼ, Կ. Օտարամուտ, օտար:
 ԱՅԼՈՐԴ, Կ. Այլ, որիշ, օտար:
 ԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, Կ. Տարբերութիւն, զանա -
 զանութիւն:
 ԱՅԼՈՒՍՈՒՄՆ, Կ. Օտարուսումն:

ԱՅԼՈՒՍՏ, ՅԱՅԼՈՒՍՏ, Կ. Այլուստեք,
 այլուստ ուստեք, յայլուստեքէ (ուրիշ
 տեղից):
 ԱՅԼՊԷՍ, Կ. ԱՅԼԱՊԷՍ:
 ԱՅԼՐԻՆԱԿ, Կ. Կ. Այլապէս, տարբեր:
 ԱՅՄ, Կ. 1. Նոխազ, քոշ, քաղ, բզազ
 (արու այծ), պապչեակ: 2. Սովորաբար
 այդ կենդանու էզը:
 ԱՅՄԱՄԱՐԴ, Կ. Սատիրոս:
 ԱՅՄԱՔԱՂ, Կ. ԱՅՄՔԱՂ:
 ԱՅՄԵԱՅ, Կ. 1. Այծենի: 2. Կ. Այծէք:
 ԱՅՄԵՆԱԿԱՃ, Կ. Կաճ, թաղի (այծի մա-
 զից պատրաստուած):
 ԱՅՄԷՔ, Կ. ԱՅՄԵԱՅ (2):
 ԱՅՄՔԱՂ, Կ. (կենդան) Այծաքաղ:
 ԱՅՆ, Կ. Նա:
 ԱՅՆԳՈՅՆ, Կ. ԱՅՆՊԻՍԻ (1):
 ԱՅՆԳՈՒՆԱԿ, Կ. Այնպէս, այնպիսի:
 ԱՅՆ ԶԻ, Կ. Որովհետև, քանզի:
 ԱՅՆ Է, Կ. Այնինքն է, այն իսկ է, այ-
 սինքն:
 ԱՅՆ ԻՆՁ, Կ. 1. Ինչ (մի՞ որեւէ բան): 2. Կ.
 Դեռագեռ: 3. Իսկոյն, շուտով: 4. Մինչ-
 դեռ: 5. Արդէն:
 ԱՅՆԻՆՔՆ Է, ԱՅՆԻՍԿ Է, Կ. ԱՅՆ Է:
 ԱՅՆՄ, Կ. ԱՅՆՄԻԿ:
 ԱՅՆՄԻԿ, Կ. Այնմ:
 ԱՅՆՈՐԻԿ, Կ. Այնր:
 ԱՅՆՈՅԿ, Կ. Այնց:
 ԱՅՆՈՒ, Կ. Այնուիկ:
 ԱՅՆՈՒԳՈՒՆԱԿ, Կ. ԱՅՆԳՈՒՆԱԿ:
 ԱՅՆՈՒ ԶԻ, Կ. Որովհետև:
 ԱՅՆՈՒԿ, Կ. Այնու:
 ԱՅՆՈՒՀԵՏԵԻ, Կ. Ապա, յետոյ, և յառաջ:
 ԱՅՆՁԱՓ, Կ. ԱՅՆՔԱՆ:
 ԱՅՆՁԱՓԻՔ, Կ. ԱՅՆՔԱՆ:
 ԱՅՆՊԷՍ, Կ. Կ. Այնդուսակ, այնպիսա -
 բար:
 ԱՅՆՊԻՍԻ, Կ. Կ. Այնպիսի, այնպէս:
 ԱՅՆՐ, Կ. ԱՅՆՈՐԻԿ:
 ԱՅՆՅ, Կ. ԱՅՆՈՅԿ:
 ԱՅՆՅԱՆԻ, Կ. ԱՅՆՔԱՆ:

ԱՅՆՔԱՆ, դ. մ. Այնչափ, այնչափիք, այնցանի, այնքանի:
 ԱՅՆՔԱՆԻ, տե՛ս ԱՅՆՔԱՆ:
 ԱՅՈ՛, եղբ. Արդարեւ, յիբարեի, անշուշտ:
 ԱՅՊԱՆԱԼԻՅ, ա. Ամթալի, ծաղրելի, ծաղրական:
 ԱՅՊԱՆԵԼ, ն. 1. Ծաղրել, այպն առնել, ծաղր առնել, ծիծաղել, հենգնել: 2. Նախատել, պախարակել, պարսաւել, յանդիմանել, հպերել:
 ԱՅՊԱՆՈՒԹԻԻՆ, ԱՅՊԱՆՈՒՄՆ, դ. 1. Ծաղր: 2. Նախատինք, ամթանք:
 ԱՅՊԵՐԱՆՔ, տե՛ս ԵՊԵՐԱՆՔ:
 ԱՅՊՆ, դ. 1. Ծաղր, ձաղ: 2. Ամթ, խայտառակութիւն:
 - ԱՅՊՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՅՊԱՆԵԼ:
 ԱՅՊՆԱԿԱՏԱԿ, ա. դ. Ծաղրածու, խեղ - կատակ, միմոս:
 ԱՅՊՆԵԼ, տե՛ս ԱՅՊԱՆԵԼ:
 ԱՅՍ¹, դ. Սոյն:
 - ԱՅՍ Է, տե՛ս ԱՅՍԻՆՔՆ:
 ԱՅՍ², դ. 1. Հողմ, սիք: 2. Սատանայ, դե:
 ԱՅՍԱՔԵԿ, տե՛ս ԱՅՍԱՀԱՐ:
 ԱՅՍԱԽԱՌՆ, ա. Սատանայական, դիւական:
 ԱՅՍԱԿԱՆ, ա. Դիւական:
 ԱՅՍԱԿԻՐ, տե՛ս ԱՅՍԱՀԱՐ:
 ԱՅՍԱՀԱԼԾ, ա. Դիւահալած:
 ԱՅՍԱՀԱՐ, ա. Դիւահար, այսակիր, սա - տանայակիր, այսոտ:
 ԱՅՍԱՀԱՐԵԼ (իմ), չ. 1. Դիւահարել, դիւախանգարել: 2. Դիւանալ, մոլեգնել, կատաղել:
 ԱՅՍԱՀԱՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԴԻԻԱՀԱՐՈՒԹԻԻՆ:
 ԱՅՍԱՄԻՏ, ա. Դիւական, սատանայական:
 ԱՅՍԱՄՈՒՏ, ԱՅՍԱՄՏԵԱԼ, ա. Այսակիր, դիւահար:
 ԱՅՍԱՆԱԿ, դ. Այսպիսի:
 ԱՅՍԱՐ, տե՛ս ԱՅՍՊԷՍ (1):
 ԱՅՍԳՈՅՆ, տե՛ս ԱՅՍՊԻՍԻ:

ԱՅՍԳՈՒՆԱԿ, տե՛ս 1. ԱՅՍՊԻՍԻ: 2. ԱՅՍՊԷՍ:
 ԱՅՍ ԻՆՔՆ, ԱՅՍԻՆՔՆ, չ. Այս է, յայտ է թէ:
 ԱՅՍՄ, տե՛ս ԱՅՍՄԻԿ:
 ԱՅՍՄԻԿ, դ. Այսմ:
 ԱՅՍ ՆԻՇ, տե՛ս ԱՅՍՊԻՍԻ:
 ԱՅՍՈՏ, տե՛ս ԱՅՍԱՀԱՐ:
 ԱՅՍՈՐԻԿ, տե՛ս ԱՅՍՐ:
 ԱՅՍՈՅԻԿ, դ. Այսց:
 ԱՅՍՈՒ, դ. Այսուիկ:
 ԱՅՍՈՒԿ, տե՛ս ԱՅՍՈՒ:
 ԱՅՍՈՒՀԵՏԵԻ, մ. 1. Այլ ևս, առ յապայ:
 2. չ. Ուստի, ուրեմն, և արդ:
 ԱՅՍՁԱՓ, տե՛ս ԱՅՍՔԱՆ:
 ԱՅՍՊԷՍ, դ. մ. 1. Այսգունակ, այսպիսի:
 2. Այսպիսաբար, այսպէսօրէն, սապէս:
 ԱՅՍՊԷՍՈՐԷՆ, տե՛ս ԱՅՍՊԷՍ (2):
 ԱՅՍՊԻՍԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՅՍՊԷՍ (2):
 ԱՅՍՊԻՍԻ, տե՛ս ԱՅՍՊԷՍ (1):
 ԱՅՍՐ, 1. դ. Այսորիկ: մ. 2. տե՛ս ԱՅՍՐԷՆ:
 - ԱՅՍՐ ԱՆԴՐ, տե՛ս ՅԱՅՍԿՈՅՍ ՅԱՅՆԿՈՅՍ:
 ԱՅՍՐԷՆ, մ. Այսր (դէպի այստեղ):
 ԱՅՍՅ, տե՛ս ԱՅՍՈՅԻԿ:
 ԱՅՍՔԱՆ, ԱՅՍՔԱՆԻ, դ. Այսչափ:
 ԱՅՍՕՐԱԾԻՆ, ա. Նորածին, սերկածին:
 ԱՅՍՕՐԵԱՆ, ա. Սերկեան:
 ԱՅՏ, մանաւանդ՝ ԱՅՏՔ, դ. Թուրծ:
 ԱՅՏԻ, մ. 1. Այտուսա: 2. ա. Այդ:
 ԱՅՏՆՈՒԼ, չբ. Ուռնուլ, ուռչել:
 ԱՅՏՈՅՅ, դ. Ուռոյց:
 ԱՅՏՈՒՄՆ, դ. Այտուցումն, ուռուցումն:
 ԱՅՏՈՒՍՏ, տե՛ս ԱՅՏԻ (1):
 ԱՅՏՈՒՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՅՏՈՒՄՆ:
 ԱՅՐ¹, դ. 1. Մարդ (տղամարդ): 2. Ամուսին: 3. փխր. Ուժեղ, քաջ, արի:
 ԱՅՐ², դ. 1. Փարանձաւ, քարայր, անձաւ:
 2. Աւերակ:
 ԱՅՐԱՐԱՐ, մ. 1. Առնաբար: 2. Քաջա - բար, արիաբար:

ԱՅՐԱԿԱՆ, ա. 1. Առնական, առնացի:
 2. Մարդկային: 3. Արիական, առաքինի:
 ԱՅՐԱԿԻՆ, ա. գ. Արուէգ:
 ԱՅՐԱՆԱԼ, չբ. Ի չափ հասանել, երի-
 տասարդանալ:
 ԱՅՐԱՆՄԱՆ, ա. Առնաձև:
 ԱՅՐԱՊԱՏԿԵՐ, տե՛ս ԱՌՆԱՊԱՏԿԵՐ:
 ԱՅՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՅՐԱՔԱՐ:
 ԱՅՐԱՍԷՐ, ա. Ամուսնասէր:
 ԱՅՐԱՍԻՐՏ, ա. Քաջասիրտ:
 ԱՅՐԱՍՊԱՆ, ա. Մարդասպան:
 ԱՅՐԱՍՊԱՆԵԼ, չբ. Մարդասպանել:
 ԱՅՐԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարդասպա-
 նութիւն:
 ԱՅՐԱՅԻ, տե՛ս ԱՐԵԱՅԻ:
 ԱՅՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Արիացուցանել,
 քաջացուցանել, քաջալերեցուցանել:
 ԱՅՐԵԼ, նբ. 1. Վառել, կիզուել: 2. Հրդե-
 հել, հրկիզել: 3. Լուցանել: 4. փխբ. Մոր-
 մոքել (հոգեպէս յուզել՝ տոչորել):
 ԱՅՐԵԼԻ, ա. 1. Այրիչ: 2. Կիզելի: 3. գ.
 Կիզուց (վառելիք):
 ԱՅՐԵՅԱԳՈՐԾ, ա. Այրիչ:
 ԱՅՐԵՅԱՄ, գ. 1. Այրեցուած, այրումն:
 2. (աշխարհ.) Այրեցական՝ այրեցեալ գո-
 տի, ցամաքեալ գոտի:
 ԱՅՐԵՅԱԿԱՆ, ա. Այրեցողական, այրիչ:
 - ԱՅՐԵՅԱԿԱՆ ԳՕՏԻ, տե՛ս ԱՅՐԵՅԱՄ
 (2):
 ԱՅՐԵՅԱԼ ԳՕՏԻ, տե՛ս ԱՅՐԵՅԱՄ (2):
 ԱՅՐԵՅՈՂԿԱՆ, տե՛ս ԱՅՐԵՅԱԿԱՆ:
 ԱՅՐԵՅՈՒԱՄ, տե՛ս ԱՅՐԵՅԱՄ (1):
 ԱՅՐԵՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՅՐՈՒՄՆ:
 ԱՅՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՅՐԵԼ:
 ԱՅՐԵԻՁԻ, տե՛ս ԱՅՐՈՒՁԻ:
 ԱՅՐԻ, գ. ա. 1. Անայր: 2. Անկին:
 ԱՅՐԻԿ, տե՛ս ԱՅՐՈՒԿ:
 ԱՅՐԻՁ, ա. Այրեցական, այրեցողական:
 ԱՅՐՈՒԿ, գ. Այրիկ, թզուկ (փոքրիկ՝ կար-
 ճահասակ մարդ):
 ԱՅՐՈՒՁԻ, գ. Այրեձի, հեծեալգոր:
 ԱՅՐՈՒՄՆ, գ. Այրեցումն:

ԱՅՅ, գ. Գործածուած է միայն կապակ -
 ցութիւններէ մէջ:
 - ԱՅՅ ԵՒ ԽՆ ԴԻՐ. Զննութիւն, զննումն
 (տեղում քննութիւն կատարելը):
 - ԱՅՅ ԱՌՆԵԼ, ՅԱՅՅ ԵԼԱՆԵԼ. 1. Դի-
 տել, զննել, քննել, հետազոտել: 2. Այ-
 ցելիլ, այցելու լինել: 3. Խնամարկել: 4.
 Կարեկցել, ողորմել: 5. Վրէժ առնուլ,
 վրէժխնդիր լինել:
 ԱՅՅԵԼ, ԱՅՅԵԼԵԼ, տե՛ս ԱՅՅ ԱՌՆԵԼ:
 ԱՅՅԵԼԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՅՅԵԼՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ԱՅՅԵԼՈՒ, գ. 1. Խնամարկու, խնամածու,
 խնամակալ: 2. Եպիսկոպոս:
 - ԱՅՅԵԼՈՒ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՅՅ ԱՌՆԵԼ:
 ԱՅՅԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զննութիւն, քնն-
 ութիւն, հետազոտութիւն: 2. Խնամա-
 տարութիւն, վերակացութիւն, տեսչու-
 թիւն: 3. Եպիսկոպոսութիւն: 4. Վրէժ-
 խընդրութիւն:
 ԱՆԱՔՈՂ, տե՛ս ԱՂԱՔՈՂՈՆ:
 ԱՆԱԳԱՆ, ա. 1. Յետին, անազանացեալ
 (ուշացած): 2. մ. Անազանի (երեկոյեան
 դէմ):
 ԱՆԱԳԱՆԱՅԵԱԼ, տե՛ս ԱՆԱԳԱՆ (1):
 ԱՆԱԳԱՆՈՍ, ԱՆԱԳՆՈՎՍ, գ. (եկեղց.)
 Գրակարգաց, ընթերցող:
 ԱՆԱԳՈՐՈՅՆ, ա. 1. Անգութ, անողորմ,
 դաժան: 2. Անմիտ: 3. Անզեղլ (չզրդ -
 ջացող):
 ԱՆԱԳՈՐՈՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անգթու -
 թիւն, անողորմութիւն: 2. Անմտութիւն:
 ԱՆԱԳՈՐՈՆ, ԱՆԱԳՈՐՈՎՆ, ԱՆԱԳՈ-
 ՐՈՒՆ, տե՛ս ԱՆԱԳՈՐՈՅՆ:
 ԱՆԱԶԱՏ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԱԶԳԻ: 2.
 Տմարդի: 3. Հարկաւոր (հարկադրուած):
 ԱՆԱԶԱՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ագահու -
 թիւն, ժլատութիւն:
 ԱՆԱԶԱՏԵԼԻ, ա. Անզերծանելի:
 ԱՆԱԶԱՏԻԿ, ա. Անարգ, նուաստ:
 ԱՆԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զազնուութիւն
 (ոչ ազատ՝ ոչ ազնուական լինելը): 2.
 տե՛ս ԱՆԱԶԱՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱԶԱՐՄԱՊԷՍ, մ. Բռնաբար, ուժգին, անխնայ:
 ԱՆԱԶԳԻ, ա. Անազատ, անտոհմիկ, վատատոհմիկ:
 ԱՆԱԶԴ, տե՛ս ԱՆԳՈՒՇԱԿ:
 ԱՆԱԶԴԱԿ, ա. Անհնազանդ, անսաստ, անզգամ, ապիրատ, չար:
 ԱՆԱԶԴԴԱԿԱՆ, ա. Անազգեի, անազգողական, անհերքործական:
 ԱՆԱԶԴԴԱԿԵԼ, չբ. Անզգամեի, անսաստեի, անհնազանդեի:
 ԱՆԱԶԴԴԵԱԼ, ա. Անծանօթ, անտեղեակ:
 ԱՆԱԶԴԴԵԼԻ, ԱՆԱԶԴԴՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԱԶԴԴԱԿԱՆ: 2. Անզգալի:
 ԱՆԱԶԴՆՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տմարդութիւն:
 ԱՆԱԹԵՄԱՅ, տե՛ս ԲԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՆԱԹԵՄԱՅԵԼ, տե՛ս ԲԱՆԱԴՐԵԼ:
 ԱՆԱԼԷԿՈՍ, ա. 1. Անծուփ, խաղաղ, հանդարտ: 2. Հանդարտորէն, խաղաղօրէն:
 ԱՆԱԼՈՒԹ, տե՛ս ԵՂՆ:
 ԱՆԱԽՈՐԺ, ա. 1. Անախորժեի, անախորժակ, անախորժական, չախորժական, անհաճեի, անհաճոյ:
 ԱՆԱԽՈՐԺԱՐԱՐ, մ. Ակամայ (դժկամութեամբ):
 ԱՆԱԽՈՐԺԱԿ, ԱՆԱԽՈՐԺԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱԽՈՐԺ:
 ԱՆԱԽՈՐԺԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱԽՈՐԺ:
 ԱՆԱԽՈՐԺԵԼՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԱԽՈՐԺՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԱԽՈՐԺՈՒՄՆ, գ. Դժպհու - թիւն (անախորժեի լինելը):
 ԱՆԱԽՏ, ա. 1. Անախտակիր (ախտերից ազատ՝ զերծ): 2. Անապական, անարատ, մաքուր, անբիծ:
 ԱՆԱԽՏԱՐԱՐ, մ. Անախտապէս, անա - րատաբար:
 ԱՆԱԽՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱԽՏ:
 ԱՆԱԽՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱԽ - ՏՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՆԱԽՏԱԿԻՐ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԱԽՏ (1): 2. Անկարեկիր, անկարեկից:

ԱՆԱԽՏԱԿԻՅ, ա. Անկարեկից, անցաւ - կից:
 ԱՆԱԽՏԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարեկցու - թիւն:
 ԱՆԱԽՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱԽՏԱՐԱՐ:
 ԱՆԱԽՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՆԱԽՏՈՒ - ԹԻՒՆ, գ. Անարատութիւն:
 ԱՆԱԾԵԼԻ, ԱՆԱԾՈՒ, ա. Անկորանալի:
 ԱՆԱԿԻՒՂՍ, գ. Պարեգօտ (կարճ):
 ԱՆԱԿԵԱԾԵԼԻ, ա. 1. Անպատկառ, ան - ակնածող: 2. մ. Անպատկառաբար:
 ԱՆԱԿԵԱԾՈՂ, տե՛ս ԱՆԱԿԵԱԾԵԼԻ (1):
 ԱՆԱԿԵԱՌՈՒ, ԱՆԱԿԵԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱԶԱՌ, ԱՆԱԶԱՌՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՆԱԿԵԱՐԿՈՒՄՆ, գ. Անտեսութիւն (անտեսելը, անտես առնելը):
 ԱՆԱԿԵԿԱԼ, ա. 1. Անակնկալ(լ)ի, ան - ակնունելի, յանկարծական: 2. Յուսա - հատ, անյոյս:
 ԱՆԱԿԵԿԱԼ(Լ)Ի, տե՛ս ԱՆԱԿԵԿԱԼ (1):
 ԱՆԱԿԵԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյուսութիւն (ակնկալութիւն՝ սպասելիք չունենալը):
 ԱՆԱԿԵՈՒՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱԿԵԿԱԼ (1):
 ԱՆԱՀ, ա. մ. Անբրկիւղ, անվհէր, ան - վախ:
 ԱՆԱՀՈԿ, ա. Անվնաս, անվթար:
 ԱՆԱՂԱՆԴ, ա. (Աղանդ չպարունակող), անմոլար, անսխալ:
 ԱՆԱՂԱԶԱՒՈՐ, ա. Անաղերսալի:
 ԱՆԱՂԱՐՏԵԼԻ, ա. Անեղծանելի, ան - խաղախ:
 ԱՆԱՂԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՂԻ:
 ԱՆԱՂԵՐՍԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՂԱԶԱՒՈՐ:
 ԱՆԱՂԵՐՍԵԼԻ, ա. Անողք, անողքեի:
 ԱՆԱՂԻ, ա. Անաղիբ:
 ԱՆԱՂՏ, ա. Անաղտական, անաղտեի, մաքուր (չկեղտոտուած):
 ԱՆԱՂՏԱԿԱՆ, ԱՆԱՂՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆ - ԱՂՏ:
 ԱՆԱՂՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մաքրութիւն (ան - աղտ լինելը):

ԱՆԱՂՂՕՏ, ա. մ. Անաղոտական, անաղոտելի, անաղոտապէս, լուսաւոր, պայծառ: ԱՆԱՂՂՕՏԱԿԱՆ, ԱՆԱՂՂՕՏԱՊԷՍ, ԱՆԱՂՂՕՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՂՂՕՏ:

ԱՆԱՃ, ա. Անաճական, անաճելի (չաճող, չաւելացող):

ԱՆԱՃԱԿԱՆ, ԱՆԱՃԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՃ:

ԱՆԱՄԱՆԱԿ, տե՛ս ԱՆԺԱՄԱՆԱԿ:

ԱՆԱՄԱՆԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԺԱՄԱՆԱԿԱԲԱՐ:

ԱՆԱՄԱՁ, ԱՆԱՄԱՁԵԼԻ, ա. Անամօթ, անպատկառ:

ԱՆԱՄԲԱՐՀԱՅԻԱՃՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՄԲԱՐՏԱՅԻԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱՄԲԱՐՏԱՅԻԱՆ, ա. Խոնարհամիտ, հեղ:

ԱՆԱՄԲԱՐՏԱՅԻԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անամբարհաւաճութիւն, խոնարհամտութիւն, հեղութիւն:

ԱՆԱՄԲՈՒ, ԱՆԱՄԲՈՒԵԼԻ, ա. Հանդարտ, անվրդով, անխռով:

ԱՆԱՄԲՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանդարտութիւն, անխռովութիւն:

ԱՆԱՄԲՈՂՋԱՒՈՂ, ա. Բղջախոհ (ոչ ողջախոհ):

ԱՆԱՄԵՆԱԳՈՐԾ, ա. Անհենդ, անխարհախ:

ԱՆԱՄՈՒՄԱԿԱՆ, ԱՆԱՄՈՒՄԱՅԵԱԼ, ա. Անայր, անհարսն, անհարսնական, անհարսնացեալ:

ԱՆԱՄՓՈՓԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԱԵԼԻ (1):

ԱՆԱՄՕԹ, ա. 1. Անպատկառ, լիբբ: 2. Պարզերես (առանց ամաչելու): 3. մ. Անամօթաբար, լրբաբար:

ԱՆԱՄՕԹԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԱՄՕԹ (3):

ԱՆԱՄՕԹԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՄՕԹ:

ԱՆԱՄՕԹԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՆԱՄՕԹԵԼ:

ԱՆԱՄՕԹԵԼ (իմ), չբ. Անամօթանալ, լրբել:

ԱՆԱՄՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատկառութիւն, լրբութիւն:

ԱՆԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Համանմանութիւն, նմանակերպութիւն, նմանութիւն:

ԱՆԱՅԼԱՅԼ, ա. Անփոփոխ, անայլափոխ:

ԱՆԱՅԼԱՅԼԱԲԱՐ, մ. Անփոփոխապէս:

ԱՆԱՅԼԱՅԼԱԿ, ԱՆԱՅԼԱՅԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՅԼԱՅԼ:

ԱՆԱՅԼԱՅԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՅԼԱՅԼԱԲԱՐ:

ԱՆԱՅԼԱՅԼԵԼԻ, ա. 1. Անփոփոխելի, անփոփոխ, հաստատուն, անշարժ: 2. Նոյն (ոչ այլեայլ): 3. մ. Անայլայլաբար, անփոփոխապէս, անվրէպ:

ԱՆԱՅԼԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփոփոխութիւն, նոյնութիւն, հաւասարութիւն:

ԱՆԱՅԼԱՓՈՒ, տե՛ս ԱՆԱՅԼԱՅԼ:

ԱՆԱՅՐ, ա. 1. Ամուրի: 2. Անամուսնացեալ, անարանց: 3. Անմարդ, անբնակ:

ԱՆԱՅՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԿԷՋ:

ԱՆԱՅՐԵՅՈՂ, տե՛ս ԱՆԿԻՋԱՆՈՂ:

ԱՆԱՅՅԵԼՈՒ, ա. Անօգնական (այցելու չունեցող):

ԱՆԱՅՅԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօգնականութիւն (անայցելու լինելը):

ԱՆԱՆԳՈՍԵԼԻ, ա. Անպարսաւելի, անմեղադրելի, անպախարակելի:

ԱՆԱՆԽԱՅԵԼԻ, ա. Անխնայ, անխիղճ, խիստ:

ԱՆԱՆԿՈՂԻՆ, ա. Գետնախշտի:

ԱՆԱՆՁՆ, ա. 1. Անհոգի, անշունչ: 2. Անկենդան, անկերպարան: 3. Անգոյ, անէջ:

ԱՆԱՆՁՆԱԻՈՐ, ա. Չանճնաւոր:

ԱՆԱՆՁՈՒԿ, ա. Ընդարձակ, լայն:

ԱՆԱՆՈՒ, գ. (բարբ.) Դադճն:

ԱՆԱՆՋԱՏ, ա. 1. Անանջատական, անանջատելի, անբաժանելի, անզատելի, անմեկնելի: 2. տե՛ս ԱՆԱՆՋԱՏԱԲԱՐ:

ԱՆԱՆՋԱՏԱԲԱՐ, մ. Անանջատ, անանջատակի, անանջատապէս, անզատաբար: ԱՆԱՆՋԱՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՆՋԱՏ:

ԱՆԱՆՋԱՏԱԿԻ, ԱՆԱՆՋԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս
ԱՆԱՆՋԱՏԱՐԱՐ:
ԱՆԱՆՋԱՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՆՋԱՏ:
ԱՆԱՆՋՐՊԵՏ, ա. Անբաժան, անանջատ,
անմեկնելի:
ԱՆԱՆՅ, ա. 1. Անգնալի, անկոխ: 2. Ան-
վախճան, յաւիտենական, յաւէրժական,
մշտնջենաւոր:
ԱՆԱՆՅԱԿԱՆ, ԱՆԱՆՅԱՆԵԼԻ, ԱՆԱՆ-
ՅԱԻՈՐ, տե՛ս ԱՆԱՆՅ (2):
ԱՆԱՆՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Անվախճանութիւն,
մշտնջենաւորութիւն:
ԱՆԱՆՔԱՏ, տե՛ս ԱՆԿԱՐՕՏ (1):
ԱՆԱՇԽԱՏ, ա. 1. Անխոջ, անվաստակ:
2. Դիւրին (չյոգնեցնող): 3. մ. Անաշխա-
տաբար, հեշտութեամբ:
ԱՆԱՇԽԱՏԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՆԱՇԽԱՏ (3):
ԱՆԱՇԽԱՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՇԽԱՏ:
ԱՆԱՇԽԱՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Դիւրութիւն
(գիւրին՝ հեշտ լինելը):
ԱՆԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. 1. Օտարական, պան-
դուխտ: 2. Վտարանդի, գերի, ստրուկ:
3. Միայնակեաց, կրօնաւոր:
ԱՆԱՉԱՌ, ա. 1. Արդարադատ, արդա-
րամիտ, անակնաձու: 2. Անակնաձող,
անպատկառ: 3. մ. Անաչառաբար, անա-
չառապէս, արդարապէս:
ԱՆԱՉԱՌԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՆԱՉԱՌ (3):
ԱՆԱՉԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՉԱՌ:
ԱՆԱՉԱՌԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՉԱՌ (3):
ԱՆԱՉԱՌԱՏԵՍ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱՏԵՍ:
ԱՆԱՉԱՌԵԼԻ, ԱՆԱՉԱՌՈՒ, տե՛ս ԱՆԱ-
ՉԱՌ (1, 3):
ԱՆԱՉԱՌՈՒԹԻԻՆ, գ. Արդարադատու-
թիւն:
ԱՆԱՉԵԱՅ, ա. Կոյր:
ԱՆԱՊԱԿ, ա. 1. Անխառն (գինի), լայ-
նաբար՝ մաքուր, զուտ, պարզ: 2. Լոկ,
սոսկ:
ԱՆԱՊԱԿԱՆ, ա. 1. Մաքուր, անարատ,
անեղծ: 2. Անփուտ:

ԱՆԱՊԱԿԱՆԱԳՈՐԾ, ա. Անապականա-
րար:
ԱՆԱՊԱԿԱՆԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՆԱ-
ԳՈՐԾ:
ԱՆԱՊԱԿԱՆԱՅՈՒ, ԱՆԱՊԱԿԱՆԵԼԻ,
տե՛ս ԱՆԱՊԱԿԱՆ:
ԱՆԱՊԱՇԱԻ, ա. Անգեղջ:
ԱՆԱՊԱՇԽԱՐ, ա. 1. Անապաշխարող,
անգեղջ: 2. Անապաշխարելի, աններելի:
ԱՆԱՊԱՇԽԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՇԽԱՐ
(2):
ԱՆԱՊԱՇԽԱՐՈՂ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՇԽԱՐ
(1):
ԱՆԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Անզղջու-
թիւն, անխոստովանութիւն:
ԱՆԱՊԱՏ, ա. 1. Անչէն, անբնակ: 2.
Ամայի, վայրի, աւերակ: 3. փխբ. Թա-
փուր, դատարկ, անմասն:
ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Վայրի (անա-
պատին յատուկ): 2. Ճգնաւոր, միայնա-
կեաց, անապատաւոր, անապատային:
3. Ճգնաւորական:
ԱՆԱՊԱՏԱԿԵԱՅ, ա. գ. Ճգնաւոր, միայ-
նակեաց, անապատական, անապատացի:
ԱՆԱՊԱՏԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆ
(2):
ԱՆԱՊԱՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Ամայանալ: 2.
Ճգնաւորել, միայնանալ: 3. փխբ. Թա-
փուրել, թափուր մնալ:
ԱՆԱՊԱՏԱՄԵՆՈՒԵՂ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՏԱ-
ՍՈՒՆ:
ԱՆԱՊԱՏԱՍՈՒՆ, ա. Անապատասնունդ
(անապատում սնունձ՝ մեծացած):
ԱՆԱՊԱՏԱՅԻ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՏԱԿԵԱՅ:
ԱՆԱՊԱՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ամայացու-
ցանել:
ԱՆԱՊԱՏԱԻՈՐ, տե՛ս ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆ
(2):
ԱՆԱՊԱՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Մենակեցութիւն,
միայնակեցութիւն:
ԱՆԱՊԱԻԷՆ, ա. Անօգնական:
ԱՆԱՊՇԵԼԻ, ա. Անխուով, անշփոթ:

ԱՆԱՌ, տե՛ս ԱՆԱՌԻԿ:

ԱՆԱՌԱԿ, ա. 1. Անամոթ, անպատկառ:
2. Զեղխ, չուայտ: 3. Անկարգ, խառնակ:
ԱՆԱՌԱԿԱՐԱՐ, մ. Անպատկառաբար,
յանդգնաբար:

ԱՆԱՌԱԿԵԼ (իմ), չբ. 1. Անամոթել, յա-
ղադարձել: 2. Զեղխել:
ԱՆԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատկառու-
թիւն, անամոթութիւն, զեղխագործու-
թիւն:

ԱՆԱՌԱՋՆՈՐԴ, ա. մ. Անտերունչ:
ԱՆԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անիշխա-
նութիւն, անտերնչութիւն:

ԱՆԱՌԱԻԵԼ, ա. Անաւելի, չափաւոր:

ԱՆԱՌԻԿ, ա. Անառ, ամուր:

ԱՆԱՌԻԵԼԻ, ա. 1. Անարար, անստեղծ,
անեղ: 2. Անլինելի, անկարելի, անհնա-
րին:

ԱՆԱՌՈՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւանդութիւն,
խօթութիւն:

ԱՆԱՍԱՅ, տե՛ս ԱՆԱՍԵԼԻ (1):

ԱՆԱՍԵԼԻ, ա. 1. Անասաց, անճառելի,
անպատում, անբաւելի, աննկարագրելի:
2. Անպատշաճ, անվայելուչ (ասելու հա-
մար անվայել):

ԱՆԱՍՆԱՐԱՐ, մ. Անասնապէս, անաս -
նօրէն, պաճարապէս:

ԱՆԱՍՆԱՐԱՐՈՅ, ա. Անասնակենցաղ:

ԱՆԱՍՆԱՐՈՅԾ, ա. Պաճարաբոյծ, անաս -
նասնոյց:

ԱՆԱՍՆԱԳԷՏ, ա. Անասնամոլ, անաս -
նամեղ, անասնազանց:

ԱՆԱՍՆԱԳՈՅՆ, ա. Կենդանագոյն:

ԱՆԱՍՆԱԴԵՄ, ա. Անասնակերպ:

ԱՆԱՍՆԱԶԱՆՅ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԳԷՏ:

ԱՆԱՍՆԱԶՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենդանա-
զոհութիւն:

ԱՆԱՍՆԱԿԱՆ, ա. 1. Անասնային, ա -
նասնալայել (անասունին յատուկ՝ վա -
յել): 2. Անբնական (իբրեւ հակադրութիւն
բանականին):

ԱՆԱՍՆԱԿԵՆՅԱՂ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱ -
ՐԱՐՈՅ:

ԱՆԱՍՆԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԴԵՄ:

ԱՆԱՍՆԱՄԵՂ, ԱՆԱՍՆԱՄՈԼ, տե՛ս
ԱՆԱՍՆԱԳԷՏ:

ԱՆԱՍՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԿԱՆ:

ԱՆԱՍՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱՐԱՐ:

ԱՆԱՍՆԱՍՆՈՅՑ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱՐՈՅԾ:

ԱՆԱՍՆԱՎԱՅԵԼ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱԿԱՆ
(1):

ԱՆԱՍՆԱՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անասնու-
թիւն, անբանութիւն, պաճարեղութիւն:
ԱՆԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱՒՐ-
ՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱՍՆՕՐԷՆ, տե՛ս ԱՆԱՍՆԱՐԱՐ:

ԱՆԱՍՈՒՆ, գ. 1. Կենդանի: 2. ա. գ.
Անբան, անբանական: 3. ա. Անխօս,
անբարբառ:

ԱՆԱՍՏՈՒԱԾ, ա. Ամբարիշտ, անհա-
ւատ:

ԱՆԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՕՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս
ԱՍՏՈՒԱԾԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապաստուա-
ծութիւն, ամբարշտութիւն:

ԱՆԱՏԱԿ, ա. Անկարող, տկար:

ԱՆԱՐԱԿԱՆ, ա. Կնամարդի, իզաջեալ:

ԱՆԱՐԱՆՅ, տե՛ս ԱՆԱՅՐ (2):

ԱՆԱՐԱՏ, ա. 1. Անախտ, անապական,
ամբիծ, մաքուր, անմեղ: 2. Սուրբ, աս -
տուածային: 3. Անկասկած, աներկբայ:
ԱՆԱՐԱՏԱՐԱՐ, մ. Մաքրաբար, սրբա -
պէս:

ԱՆԱՐԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՐԱՏԱՐԱՐ:

ԱՆԱՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անախտութիւն,
անապականութիւն, ամբժութիւն:

ԱՆԱՐԱՐ, ա. 1. Անստեղծ, ինքնազոյ,
անեղ: 2. Անպատրաստ, անկազմ: 3.
Անորակ (որպիսութիւն չունեցող):

ԱՆԱՐԱՐՈՒԱԾ, ա. Անստեղծ, անզոյ,
անէ:

ԱՆԱՐԲ, տե՛ս ԱՆԸՄՊԵԼԻ, ԱՆԽՈՒՄ:

ԱՆԱՐԳ, ա. 1. Նուաստ, անպատիւ, ան -
փառ, անշուք: 2. Անպէտ, չնչին:

ԱՆԱՐԳԱՐԱՐ, մ. Անարգապէս:

ԱՆԱՐԳԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարգու-
թիւն (անարգ կացութիւն՝ զիճակ), ան-
պատուութիւն:

ԱՆԱՐԳԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշքու-
թիւն:

ԱՆԱՐԳԱՀԱՏԵԼԻ, ա. Անողոքելի, ան-
խնայ, անգուշ:

ԱՆԱՐԳԱՄԱՀ, ա. Խայտառակամահ:

ԱՆԱՐԳԱՄԵԾԱՐ, տե՛ս ԾԱԹԱՅԱՄԵ-
ԾԱՐ:

ԱՆԱՐԳԱՆՔ, գ. 1. Անպատուութիւն,
արհամարհութիւն, նշաւակութիւն, խայ-
տառականք: 2. Նախատինք, պարսա-
ւանք: 3. Ամօթոյք, առականք: 4. Ան-
փառութիւն, անշքութիւն:

ԱՆԱՐԳԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՐԳԱՐԱՐ:

ԱՆԱՐԳԱՍԱՒՈՐ, ա. Անարգիւն, ան-
պտուղ:

ԱՆԱՐԳԱՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տձեռու-
թիւն, անձեռութիւն, անկազմութիւն,
անհարթութիւն:

ԱՆԱՐԳԱՍԻ, ա. Անձե, անհարթ:

ԱՆԱՐԳԵԼ¹, նբ. 1. Անպատուել, պար-
սաւել, զիրաւորել, թշնաման դնել: 2.
Արհամարհել, զանց առնել: 3. Նուա-
տացուցանել: 4. Չարխօսել:

ԱՆԱՐԳԵԼ², ա. 1. Անխափան, ազատ,
համարձակ: 2. Անսանձ, անժոյժ, ան-
ժուժկալ: 3. մ. տե՛ս ԱՆԱՐԳԵԼԱՐԱՐ:

ԱՆԱՐԳԵԼԱՐԱՐ, մ. Անարգելապէս,
ազատաբար:

ԱՆԱՐԳԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԳԵԼ² (1):

ԱՆԱՐԳԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՐԳԵԼԱՐԱՐ:

ԱՆԱՐԳԵԼԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անարգե-
լութիւն, անժուժկալութիւն:

ԱՆԱՐԳԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԳԵԼԱ-
ՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱՐԳՈՒ, ա. Նախատիչ:

ԱՆԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատուութիւն
(անարգ՝ անպատիւ լինելը): 2. Անար-
գանք, նախատինք, պարսաւանք: 3.
Նուաստութիւն, անշքութիւն:

ԱՆԱՐԴ, ա. 1. Անզարգ, անշուք: 2.
Անձե, անկերպ, տձե:

ԱՆԱՐԴԱԿ, ա. 1. Անհարթ: 2. Անզուգա-
կան, աննման:

ԱՆԱՐԴԱՐ, ա. Անիրաւ, անօրէն:

ԱՆԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անիրաւութիւն:

ԱՆԱՐԴԻ, ա. Անպատեհ, անպատշաճ,
անյարմար, անվայելուչ:

ԱՆԱՐԴԻԼ, ա. Վիթխարի (անճոռնի մե-
ծութեամբ):

ԱՆԱՐԴԻԻՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԳԱՍԱՒՈՐ:

ԱՆԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձեութիւն, տձե-
ւութիւն:

ԱՆԱՐԵԳԱԿՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԵԻ:

ԱՆԱՐԵԻ, ա. Անարեգակն, անլոյս, խա-
ւար, մութ:

ԱՆԱՐԺԱՆ, ա. 1. Անարժանաւոր, հար-
ժանի: 2. Անարդար, անիրաւ, անօրէն:

3. Անվայելուչ, անյարմար, անպատշաճ:

4. Անսուրբ, պիղծ: 5. Վատթար, հարա-
չար: 6. մ. տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆԱՐԱՐ:

ԱՆԱՐԺԱՆԱՐԱՐ, մ. Անարժանապէս,
անարժան:

ԱՆԱՐԺԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապի-
րատութիւն, անիրաւութիւն:

ԱՆԱՐԺԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆԱ-
ՐԱՐ:

ԱՆԱՐԺԱՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆ (1):

ԱՆԱՐԺԱՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆ-
ԱՐԺԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԱՐԺԱՆԻ, տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆ:

ԱՆԱՐԺԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անարժանա-
ւորութիւն, հարժանութիւն (անարժան
լինելը): 2. Անպատեհութիւն, անպատ-

շաճութիւն, անտեղութիւն, անյարմա-
րութիւն:

ԱՆԱՐԻ¹, ա. 1. Երկչոտ, վախկոտ: 2. Ան-
արիական (այրիական զօրութիւնը կորց-
րած):

ԱՆԱՐԻ², ա. Վիթխարի (չափազանց խո-
շոր՝ մեծ):

ԱՆԱՐԻԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԻ¹ (2):

ԱՆԱՐԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկչոտութիւն, զե-
հերկոտութիւն:
ԱՆԱՐԾԱԹԱՍԷՐ, ա. Անընչասէր:
ԱՆԱՐԾԱՐԾԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՔՈՐՔՈՒՔ:
ԱՆԱՐՀԵՍՏ, տե՛ս ԱՆԱՐՈՒԵՍՏ:
ԱՆԱՐՈՒԵՍՏ, ա. 1. Անարհեստ, ան-
հմուտ, անփորձ, անտեղեակ: 2. Անա-
րուեստացեալ (առանց արուեստի): 3.
Պարզ, անշուք, անպաճոյճ: 4. Անա-
րուեստաշէն, անձեռագործ, աննիւթ: 5.
մ. տե՛ս ԱՆԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՐ:
ԱՆԱՐՈՒԵՍՏԱԲԱՐ, մ. Անհմտաբար:
ԱՆԱՐՈՒԵՍՏԱՇԷՆ, տե՛ս ԱՆԱՐՈՒԵՍՏ
(4):
ԱՆԱՐՈՒԵՍՏԱՅԵԱԼ, տե՛ս ԱՆԱՐՈՒԵՍՏ
(2, 4):
ԱՆԱՐՈՒԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհմտու-
թիւն:
ԱՆԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԻՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԱՐՏԱՃԱՆԱՊԱՐՀ, ա. Անել (դուրս
գալու ճանապարհ չունեցող):
ԱՆԱՐՏԱՔՍԲԵՐԵԼԻ, ա. Անհերքելի:
ԱՆԱՐՕՐ, ա. 1. Անմշակելի, անարօրա-
դիր: 2. Անսերմն:
ԱՆԱՐՕՐԱԴԻՐ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԱՐՕՐ (1):
2. Ինքնաբոյս:
ԱՆԱԻԱԳ, ա. Յետին, տկար, անզօր:
ԱՆԱԻԱԳԵԼ (իմ), չբ. Տկարանալ, անզօ-
րանալ:
ԱՆԱԻԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարութիւն, ան-
զօրութիւն:
ԱՆԱԻԱՐՏ, ա. 1. Անվախճան: 2. Անկա-
տար, կիսակատար, թերի:
ԱՆԱԻԵԼԱՍՏԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Չափաւո-
րութիւն, սակաւապետութիւն:
ԱՆԱԻԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԱԻԵԼՈՐԴ:
ԱՆԱԻԵԼՈՐԴ, ա. Անաւելի:
ԱՆԱԻԵՐ, ա. (Չաւերուած), յապահոյժ,
անվտանգ:
ԱՆԲԱԳՁԱԶԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՔՈՎԱՆ-
ԴԱԿ (1):

ԱՆԲԱԺ, ա. 1. Անմասն (բաժին՝ մաս չու-
նեցող): 2. տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆ:
ԱՆԲԱԺԱՆ, ա. Անանջատ, անբաժանելի,
անզատելի, անզատ:
ԱՆԲԱԺԱՆԱԲԱՐ, մ. Անբաժանապէս,
անբաժանօրէն, անանջատաբար, անմաս-
նաբար, անզատաբար:
ԱՆԲԱԺԱՆԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԵԼԻ
(1, 2):
ԱՆԲԱԺԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԱ-
ԲԱՐ:
ԱՆԲԱԺԱՆԵԼԻ, ա. 1. Անբաժան, անան-
ջատ, անզատելի: 2. մ. տե՛ս ԱՆԲԱԺԱ-
ՆԱԲԱՐ:
ԱՆԲԱԺԱՆՕՐԷՆ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԱ-
ԲԱՐ:
ԱՆԲԱԺԻՆ, ա. 1. Անբաժան (չբաժա-
նուած): 2. Անբաժանելի, անանջատ: 3.
Միաձոյլ, միասնական:
ԱՆԲԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարաբաստու-
թիւն, վատաբախտութիւն, թշուառու-
թիւն, ճախողանք:
ԱՆԲԱՂԱԲԱՐ, մ. ա. Անբաղապէս (ա-
ռանց բաղադրուելու, չբաղադրուած),
անխառն, պարզ:
ԱՆԲԱՂԱՅ, ա. 1. Անկասկածելի, ան-
վրէպ: 2. Անմեղադրելի, անպարսաւելի,
ան(ը)ստգիւտ:
ԱՆԲԱՂԱՅԱՊԷՍ, մ. 1. Աներկբայ, ան-
կասկած, անտարակոյս: 2. Անմեղադրելի,
անպարսաւ:
ԱՆԲԱՂԱՅԱՂԱՅ, ԱՆԲԱՂԱՅԱՂԵԼԻ, տե՛ս
ԱՆԲԱՂԱՅ:
ԱՆԲԱՂԴԱՏ, ա. Անբաղդատական, ան-
բաղդատելի, անհամեմատելի:
ԱՆԲԱՂԴԱՏԱԲԱՐ, մ. Անհամեմատա-
բար:
ԱՆԲԱՂԴԱՏԱԿԱՆ, ԱՆԲԱՂԴԱՏԵԼԻ,
տե՛ս ԱՆԲԱՂԴԱՏ:
ԱՆԲԱՂՅՕԴ, ա. Անյօդ:
ԱՆԲԱՄԲԱՍ, ա. Անբաժանելի, անպար-
սաւ, անմեղադրելի:

ԱՆԲԱՄԲԱՍԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԱՄԲԱՍ:
 ԱՆԲԱՆ, ա. դ. 1. Անասուն (բանակա-
 նութիւն չունեցող): 2. Անմիտ, անխոր-
 հուրդ: 3. Անբարբառ, անխօս, համր:
 ԱՆԲԱՆԱԲԱՐ, մ. 1. Անբանապէս, ան-
 բանաւորապէս, անասնաբար: 2. Անխօս:
 ԱՆԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Անբան, անբանաւոր,
 անասնական:
 ԱՆԲԱՆԱՆԱԼ, չբ. Անմտանալ, յիմարա-
 նալ:
 ԱՆԲԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԲԱՆԱԲԱՐ:
 ԱՆԲԱՆԱՌՈՐ, տե՛ս ԱՆԲԱՆԱԿԱՆ:
 ԱՆԲԱՆԱՌՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԲԱՆԱ-
 ԲԱՐ:
 ԱՆԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Անմտութիւն:
 2. Անխօսութիւն: 3. Բաջաղանք:
 ԱՆԲԱՇԽԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՆԳԱՆԱԿ:
 ԱՆԲԱՌԱՁ, ա. Անմոռնչ, մոռնջ:
 ԱՆԲԱՄԻՐ, ա. Անպարսաւելի, անմեղա-
 դրելի:
 ԱՆԲԱՐԲԱՌ, ա. Անխօս, մոռնջ, անբե-
 րան:
 ԱՆԲԱՐԲԱՌԱԲԱՐ, մ. Անճառաբար:
 ԱՆԲԱՐԲԱՌԵԼԻ, ա. Անճառ, անճառելի,
 անպատմելի:
 ԱՆԲԱՐԲԱՌՈՒԹԻԻՆ, գ. Լռութիւն:
 ԱՆԲԱՐԳԱՌԱՃ, ա. Անփառունակ, նու-
 աստ, անարդ:
 ԱՆԲԱՐԴ, ԱՆԲԱՐԴԵԼԻ, ա. Անպարփա-
 կելի, ցիւր և ցան:
 ԱՆԲԱՐԵԳՈՒԹԻԻՆ, գ. Անզթութիւն:
 ԱՆԲԱՐԵԽՕՍ, ա. Անօգնական:
 ԱՆԲԱՐԵԿԱՄ, ա. Անընկեր:
 ԱՆԲԱՐԵՄՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Չարամտու-
 թիւն, նենգութիւն:
 ԱՆԲԱՐԵՍԷՐ, ա. Չարասէր:
 ԱՆԲԱՐԵՓՈՐՁ, ա. Անփորձ, միամիտ,
 անմիտ:
 ԱՆԲԱՐԵՓՈՐՁՈՒԹԻԻՆ, գ. Անփորձու-
 թիւն, միամտութիւն, անմտութիւն:
 ԱՆԲԱՐԵՔԱՎԱՅԵԼՈՒՁ, ա. Անչուք:
 ԱՆԲԱՐԺ, տե՛ս ԱՆԲԱԺ:

ԱՆԲԱՐԺԱՆԱԲԱՐ, ԱՆԲԱՐԺԱՆԱՊԷՍ,
 տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԱԲԱՐ:
 ԱՆԲԱՐԻ, ա. Չբարի:
 ԱՆԲԱՐԻՇՏ, տե՛ս ԱՄԲԱՐԻՇՏ:
 ԱՆԲԱՐԿԱՅՈՂՈՒԹԻԻՆ, ԱՆԲԱՐԿՈՒ-
 ԹԻԻՆ, գ. Անցամօնութիւն, հեղութիւն:
 ԱՆԲԱՐԿԱԿԱՆ, ԱՆԲԱՐԿԱՆԱԼԻ, ԱՆ-
 ԲԱՐԿԱՅՈՂ, ա. Անցասուն, հեղ:
 ԱՆԲԱԻ, ա. 1. Անսահման, անեզր, ան-
 հուն: 2. Անհաշիւ, անհամար, անչափ:
 3. Անհնարին, անկարելի: 4. Անկարող,
 անհմուտ, անձեռնհաս: 5. մ. Անսահմա-
 նաբար:
 ԱՆԲԱԻԱԲԱՐ, մ. Անբաւապէս, անբա-
 ւակի, անչափ:
 ԱՆԲԱԻԱԳԷՏ, ա. Ամենադէտ, ամեն-
 իմաստ:
 ԱՆԲԱԻԱՁՕՐ, ա. Ամենազօր, ամենա-
 կարող:
 ԱՆԲԱԻԱՀՐԱՇ, ա. Գերահրաչ:
 ԱՆԲԱԻԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԲԱԻԱԲԱՐ:
 ԱՆԲԱԻԵԼԻ, ա. 1. Անամփոփելի, անբո-
 վանդակ, անսահման, անեզր: 2. տե՛ս
 ԱՆԱՍԵԼԻ (1):
 ԱՆԲԵԿԱՆԵԼԻ, ԱՆԲԵԿՁԵԼԻ, ա. 1. Ան-
 կոտոր, անխորտակելի, անփշրելի: 2.
 փխբ. Անեղծ, անխախտելի, հաստատուն:
 ԱՆԲԵՂՄԵԱՌՈՐ, ԱՆԲԵՂՆԱՌՈՐ, ԱՆ-
 ԲԵՂՈՒՆ, ա. Անբեր, անպտուղ, ամուլ:
 ԱՆԲԵՐ, ա. Անարդիւն, անպտուղ:
 ԱՆԲԵՐԱՆ, տե՛ս ԱՆԲԱՐԲԱՌ:
 ԱՆԲԵՐԵԼԻ, ա. 1. Անկրելի: 2. Անտա-
 նելի, անհանդուրժելի, անհամբերելի:
 ԱՆԲԵՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Անպտուղութիւն:
 ԱՆԲԵՐՐԻ, ա. Անարգասաւոր, անպրտ-
 դաբեր:
 ԱՆԲԺՇԿԱԲԱՐ, մ. Անբժշկապէս (ան-
 բժշկելի կերպով):
 ԱՆԲԺՇԿԱԿԱՆ, ա. Անբոյժ, անբուժելի,
 անբժշկելի, անկազդութիւն:
 ԱՆԲԺՇԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԲԺՇԿԱԲԱՐ:
 ԱՆԲԺՇԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԺՇԿԱԿԱՆ:

ԱնՔիԾ, տե՛ս ԱՄՔԻԾ:

ԱնՔնԱԿ, ա. 1. Անմարդաբնակ, անչէն, ամայի: 2. Անտուն, անյարկ: 3. Նժդեհ, տարաբնակ: 4. տե՛ս ԱնՔնԱԿԱն:

ԱնՔնԱԿԱԿԱն, տե՛ս ԱնՔնԱԿ (1):
ԱնՔնԱԿԱն, ա. Անբուն, անբնակ (ոչ բնական, բնական օրէնքից դուրս):

ԱնՔնԻԿ, ա. Անհարազատ, օտար (տէր):
ԱնՔնՅԺ, ա. 1. Անբուժելի, անբուժական, անբժշկական, անառողջանալի, անողջանալի: 2. փխբ. Անփարատելի, անսփոփելի:

ԱնՔնՎ, տե՛ս ԱնՔԱ:

ԱնՔնՎԱնԴԱԿ, ԱնՔնՎԱնԴԱԿԱԿԱն, ա. 1. Անբաւելի, անամփոփելի, անբազձաձական: 2. Անբաւ, անհուն, անեզր, անսահման:

ԱնՔնՎԱնԴԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Անսահմանութիւն:

ԱնՔնՐՐՈՔ, ա. Անարծարծելի:

ԱնՔնՅԱԿԷՁ, ա. Անայրելի (չայրուող):
ԱնՔնԻԺ, ԱնՔնԻԺԱԿԱն, ԱնՔնԻԺԵԼԻ, տե՛ս ԱնՔնՅԺ:

ԱնՔնԻՆ, տե՛ս ԱնՔնԱԿԱն:

ԱնՔնԻՔ, ա. Անբքալի:

ԱնՔՔԱԼԻ, տե՛ս ԱնՔնԻՔ:

ԱնԳԱՂԱՓԱՐ, ա. Անօրինակ, անտիպ, հոգեղէն:

ԱնԳԱՄ¹, գ. մ. Նուազ, հաղ:

ԱնԳԱՄ², մ. եղբ. Նոյն իսկ, նաև, ևս:

ԱնԳԱՄԱԳԻՏ, ԱնԳԱՄԱԳԻՏ, ա. Անձեռնհաս:

ԱնԳԱՅ, ա. Անխոնարհ, անընկճելի:

ԱնԳԱՅԹ, ա. Անսայթաք, անսխալ, անզթելի:

ԱնԳԱՅԹԱԳՂԵԼԻ, ԱնԳԱՅԹԱԿՂԵԼԻ, ա. Անգայթ (որ չի գայթակղուում):

ԱնԳԱՅՏ, ա. 1. Նօսր, անհոծ (ոչ խիտ):
2. Նուրբ, բարակ:

ԱնԳԱՅՏԱԿԱն, ա. 1. Անգայտ, նօսր:
2. փխբ. Թեթե (ոչ լուրջ):

ԱնԳԱՅՏԱնԱԼ, չբ. Անօսրանալ:

ԱնԳԱՅՏԱՅՈՒՅԱնԵԼ, պբ. Անօսրացուցանել:

ԱնԳԱՅՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Անօսրութիւն:

ԱնԳԱնԵԼ, տե՛ս ԱնԿԱնԵԼ:

ԱնԳԱՐԵԼ, նբ. Համարել, հաշուել (դիտել իբրեւ):

ԱնԳԵՂԱՂԷՇ, ԱնԳԵՂԵԱՅ, տե՛ս ԱնԳԵՂԵՅԻԿ:

ԱնԳԵՂԵՅԻԿ, ա. Տգեղ:

ԱնԳԵՂԵՅԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Տգեղութիւն:

ԱնԳԷՏ, ա. 1. Անգիտակ, չգիտուն, տրգէտ: 2. Անտեղեակ, անփորձ, անհմուտ:

3. Անգիտելի, անյայտ, անծանօթ:

– ՅԱՆԳԷՏՍ, մ. Անգիտաբար:

ԱնԳԹԱՐԱՐ, մ. Անխղաբար:

ԱնԳԹԵԼԻ, տե՛ս ԱնԳԱՅԹ:

ԱնԳԹՈՒԹԻԻՆ, գ. Անողորմութիւն, անազորոյնութիւն, անզորոգութիւն, անխրղճմտութիւն:

ԱնԳԻԾ, ա. տե՛ս Անգծական, անգծելի, դժուարագիծ:

ԱնԳԻՆ, ա. 1. Մեծագին: 2. մ. Ձրի:

ԱնԳԻՇԵՐ, ա. Աներեկոյ:

ԱնԳԻՏԱՐԱՐ, մ. Յանգէտ:

ԱնԳԻՏԱԿ, տե՛ս ԱնԳԷՏ:

ԱնԳԻՏԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Անտեղեկութիւն (անգիտակ՝ անտեղեակ լինելը):

ԱնԳԻՏԵԼԻ, ա. Անիմանալի, անյայտ, անհաս:

ԱնԳԻՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Չգիտանք:

ԱնԳԻՐ, ա. 1. Անգրեալ, անգրաւորական: 2. Անգրելի: 3. Անգրագէտ:

ԱնԳԻՐՏ, ա. 1. Անգտանելի: 2. Մեծագին, անգին: 3. Անպէտ, անօգուտ:

ԱնԳԼՈՐ, ա. Անհոլով (չգլորուող), փխբ. անգայթ (չգայթող):

ԱնԳԾԱԿԱն, ԱնԳԾԵԼԻ, տե՛ս ԱնԳԻԾ:

ԱնԳՆԱԼԻ, ա. 1. Անգնաց, անկոխ, անմատչելի: 2. Անհասանելի:

ԱնԳՆԱՅ, տե՛ս ԱնԳՆԱԼԻ (1):

ԱնԳՈՀ, ա. Դժգոհ:

ԱնԳՈՀԱՅՈՂ, ա. Անչնորհակալ:

Ան ԳՈՂԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշնորհակալութիւն:

Ան ԳՈՅ, ա. գ. 1. Ձգոյ, անէ, ոչինչ, չէ: 2. Անկարեւոր, չնչին: 3. Անյայտ, անյուսալի:

Ան ԳՈՅԱՆԱԼ, չբ. Ձքանալ, ոչնչանալ:

Ան ԳՈՅՆ, ա. Գունատ:

Ան ԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անէութիւն, չէութիւն, ոչեղութիւն, ոչնչութիւն, ոչինչ:

Ան ԳՈՒՌՁԱՐԱՐ, մ. Համեստաբար:

Ան ԳՈՒՌՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Համեստութիւն:

Ան ԳՈՍՆԱՐԱՐ, մ. Արհամարհաբար:

Ան ԳՈՍՆԱՍԷՐ, ա. Արհամարհիչ, արհամարհոտ:

Ան ԳՈՍՆԵԼ, նբ. Արհամարհել, անարգել, պարսաւել, պախարակել:

Ան ԳՈՍՆՈՒԹԻՒՆ, Ան ԳՈՍՆՈՒՄՆ, գ. Արհամարհանք (անգոսնելը):

Ան ԳՈՎ, ա. Ապագով, անգովելի, անգրուատ:

Ան ԳՈՎԵԼԻ, տե՛ս Ան ԳՈՎ:

Ան ԳՈՐԾ, ա. 1. Ծոյլ (գործ չանող), չկեցու: 2. Անկատար (չգործուած, չկատարուած): 3. Անմշակելի (չմշակուած): 4. Անգործելի (չներգործուող):

– Ան ԳՈՐԾ ՄԵՂՈՒ, տե՛ս ԲՈՒ:

Ան ԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Անգործ, ծոյլ:

Ան ԳՈՐԾԵԼ (իմ), չբ. Պարապանալ (անգործ դառնալ՝ մնալ):

Ան ԳՈՐԾԵԼԻ, ա. 1. Անգործ (չգործող): 2. Աններգործելի, անազգելի:

Ան ԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարապութիւն, չկեցութիւն:

Ան ԳՈՐՈՎ, ա. Անկարեկիր, անգութ:

Ան ԳՈՐՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարեկցութիւն, անգթութիւն:

Ան ԳՈՒ, ա. Պատշաճաւոր, արժանաւոր:

Ան ԳՈՒԹ, ա. Անգորով, անողորմ:

Ան ԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժգունութիւն, գունատութիւն:

Ան ԳՈՒՇԱԿ, ա. մ. Անազգ, յանկարծակի, յեղակարծ:

Ան ԳՏԱԿԱՆ, Ան ԳՏԱՆԵԼԻ, տե՛ս Ան – ԳԻԻՏ (1):

Ան ԳՐԱԳԷՏ, տե՛ս Ան ԳԻՐ (3):

Ան ԳՐԱԻՈՐԱԿԱՆ, Ան ԳՐԵԱԼ, տե՛ս Ան ԳԻՐ (1):

Ան ԳՐԵԼԻ, ա. Անյիշատակելի:

Ան ԴՂ, գ. Անդաստան, ագարակ:

Ան ԴՂ, մ. 1. Անդր: 2. Երբեմն, ժամանակաւ:

Ան ԴԱԴԱՐ, ա. 1. Անընդհատ, շարունակ: 2. Շարունակաբար, միշտ:

Ան ԴԱԴԱՐԱՐԱՐ, Ան ԴԱԴԱՐԱԳՈՅՆ, Ան ԴԱԴԱՐԱՊԷՍ, Ան ԴԱԴԱՐԵԼԻ, տե՛ս Ան ԴԱԴԱՐ:

Ան ԴԱՃԵԼ, չբ. Մտածել, խորհրդածել, քննել:

Ան ԴԱՄ, գ. 1. տե՛ս ՅՕԴ (2): 2. (յոգնակի ձևով) Մարմին (ամբողջ մարմինը):

– Ան ԴԱՄ Ան ԴԱՄ, տե՛ս ՅՕԴ ՅՕԴ:

– Ան ԴԱՄՔ ԱՄՕԹՈՅ կամ ԾԱՄՈՒԿՔ, տե՛ս ԱՄՕԹՈՅՔ:

Ան ԴԱՄԱԹԻՒ, գ. 1. Յօշուած: 2. մ. Անդամ անդամ, մասն առ մասին:

Ան ԴԱՄԱԼՈՅԾ, ա. Հաշմ, խեղ, խեղանդամ, անդամախեղ:

Ան ԴԱՄԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաշմու – թիւն, խեղութիւն, անդամախեղութիւն:

Ան ԴԱՄԱԽԵՂ, տե՛ս Ան ԴԱՄԱԼՈՅԾ:

Ան ԴԱՄԱԽԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս Ան ԴԱՄԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ:

Ան ԴԱՄԱՅԱԼԹ, տե՛ս ՅԱԼԹԱՆ ԴԱՄ:

Ան ԴԱՆ ԴԱՂ, ա. 1. Անդանդադական, աշխատասէր, ժրաջան: 2. մ. Անդանդադաբար (առանց դանդաղելու):

Ան ԴԱՆ ԴԱՂԱՐԱՐ, տե՛ս Ան ԴԱՆ ԴԱՂ (2):

Ան ԴԱՆ ԴԱՂԱԿԱՆ, տե՛ս Ան ԴԱՆ ԴԱՂ (1):

Ան ԴԱՆ ԴԱՂԵԼ, չբ. Փութալ (անդանդաղ լինել):

Ան ԴԱՆ ԴԱՂԵԼԻ, տե՛ս Ան ԴԱՆ ԴԱՂ:

Ան ԴԱՆ ԴԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժրութիւն (անդանդաղ լինելը):

Ան ԴԱՆՕՐ, մ. Անդ²:

Ան ԴԱՇՆ, ա. մ. Անհաշտ:

Ան ԴԱՌՆԱԼԻ, ա. 1. Անդարձ, անխոտոր, անփոփոխելի, հաստատուն: 2. մ. Անդարձաբար:

Ան ԴԱՍ, ա. Անկարգ (դասաւորութիւն չունեցող):

Ան ԴԱՍԱԲԱՐ, մ. Անկարգաբար, խառնիխոռն:

Ան ԴԱՍԱԿԻՅ, ա. Անկցորդ (ոչ դասակից):

Ան ԴԱՍԵԼԻ, ա. Անկարգ, խառնակ:

Ան ԴԱՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Անկարգութիւն (անդաս լինելը), խառնակութիւն:

Ան ԴԱՍՍԱԿ, գ. Գաւիթ, նախադուռն, բակ:

Ան ԴԱՍՍԱՆ, տե՛ս Անդ¹:

Ան ԴԱՍՏԻԱՐԱԿ, ա. Անհրահանգ, անկերթ:

Ան ԴԱՏ, ա. 1. Անպարտ, անմեղ: 2. Անքնին, անյայտ, անծանօթ:

Ան ԴԱՏԱՊԱՐՏ, ա. 1. Անդատապարտելի, անմեղ, անպարտ: 2. Անըստգիւտ, անպարսաւ, անարատ: 3. Պարզերես:

Ան ԴԱՏԱՊԱՐՏԱԿԱՆ, Ան ԴԱՏԱՊԱՐՏԵԱԼ, Ան ԴԱՏԱՊԱՐՏԵԼԻ, տե՛ս Ան - ԴԱՏԱՊԱՐՏ:

Ան ԴԱՐՁ¹, ա. 1. Յամառ, անդեղջ: 2. Անդառնալի: 3. մ. տե՛ս Ան ԴԱՐՁԱԲԱՐ:

Ան ԴԱՐՁ², գ. Կտակ, կտակագիր (կտակի թուղթը):

Ան ԴԱՐՁԱԲԱՐ, մ. Անդարձ (անդառնալի կերպով):

Ան ԴԱՐՁՈՒԹԻԻՆ, գ. Յամառութիւն (անդարձ՝ անդեղջ լինելը):

Ան ԴԱՐՄԱՆ, ա. Անխնամ:

Ան ԴԱՆԱՅԱՆՈՂ, ա. Հաւատարիմ, անխարդախ, անկեղծ:

Ան ԴԵԱՅ, գ. Անդի, նախիր, պաճար:

Ան ԴԵԴԵԻ, ա. Անդրդուելի, հաստատուն, անշարժ:

Ան ԴԵՂԱՅ, Ան ԴԵՂԵԱՅ, գ. Թերիակէ (հակաթոյն), հակառակադէղ:

Ան ԴԵՐՁԱՊԵՏ, գ. Մոգպետ:

Ան ԴԷՆ, մ. 1. Անդանօր (այնտեղ, նոյն տեղը): 2. Անդրէն, դարձեալ:

- Ան ԴԷՆ Ան ԴԷՆ, մ. Շուտով, իսկոյն:

Ան ԴԷՈՐԴ, գ. Հովիւ (նախիրն արածեց - նող, նախրապան):

Ան ԴԷՊ, մ. Անտեղի, անպատեհ, անյարմար, անպատշաճ, տարադէպ, տարաժամ:

- ՅԱՆ ԴԷՊՍ, մ. Անդիպաբար:

Ան ԴԻ, տե՛ս Ան ԴԵԱՅ:

Ան ԴԻՄԱՃԱՌԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՆ ԴԴԻ - ՄԱԲԱՆԵԼԻ:

Ան ԴԻՊԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԱՆ ԴԷՊՍ (Ան - ԴԷՊ - ի տակ):

Ան ԴԻՏԵԼ, նբ. Անտես առնել, անտեսել:

Ան ԴԻԻՐ, ա. Դժուարին:

Ան ԴՂՈՐԴԵԼԻ, Ան ԴՂՐԴԵԼԻ, ա. Անխախտելի, անշարժ, հաստատուն, անասան, անդրդուելի:

Ան ԴՆ ԴԱԽՈՐ, ա. Անդնդայեղց, անդրնդափոս:

Ան ԴՆ ԴԱԿԱՆ, տե՛ս Ան ԴՆ ԴԱՅԻՆ:

Ան ԴՆ ԴԱՅԵՂՅ, տե՛ս Ան ԴՆ ԴԱԽՈՐ:

Ան ԴՆ ԴԱՅԻՆ, ա. Անդնդական (անդուռնդին յատուկ):

Ան ԴՆ ԴԱՍՈՅՁ, ա. Անդնդավիժակ:

Ան ԴՆ ԴԱՎԻԺԱԿ, տե՛ս Ան ԴՆ ԴԱ - ՍՈՅՁ:

Ան ԴՆ ԴԱՓՈՍ, տե՛ս Ան ԴՆ ԴԱԽՈՐ:

Ան ԴՈՂԴՈՋ, ա. 1. Անշարժ, անփոփոխ:

2. մ. Անշարժաբար, հանդարտօրէն:

Ան ԴՈՅԼ, տե՛ս Ան ԴՈՒԼ:

Ան ԴՈՅՐ, Ան ԴՈՅՐՐ, ա. 1. Ընդարձակ, լայն: 2. տե՛ս Ան ԴԻԻՐ:

Ան ԴՈՐՐ, գ. 1. տե՛ս Ան ԴՈՐՐՈՒԹԻԻՆ:

2. ա. մ. Խաղաղ, հանգիստ, անվրդով:

3. Ընդարձակ, լայնատարած:

Ան ԴՈՐՐԱՄԻՏ, ա. Հանդարտասիրտ, անխռով:

Ան ԴՈՐՐԱՆԱԼ, չբ. Լայնանալ (ընդարձակուել):

Ան ԴՈՐՐԱՊԷՍ, մ. 1. Խաղաղապէս, հանդարտապէս: 2. Ընդարձակապէս:

Ան ԴՈՐՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Դիւրել, հանդարտեցուցանել, խաղաղացուցանել:

Ան ԴՈՐՐԵԼ, չբ. 1. Խաղաղանալ, հանդարտել: 2. տե՛ս Ան ԴՈՐՐԱՆԱԼ:

Ան ԴՈՐՐԻՉ, ա. Հանգստարար, խաղաղացուցիչ:

Ան ԴՈՐՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Հանդարտութիւն, հանգիստ, խաղաղութիւն: 2. Ընդարձակութիւն:

Ան ԴՈՒԼ, ա. մ. Անդադար, անընդհատ, շարունակ, անընդմիջելի:

Ան ԴՈՒԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Շարունակութիւն (անդուք՝ անդադար՝ անընդհատ լինելը):

Ան ԴՈՒՆ ԴՔ (սովորաբար յոգն. ձևով), գ. 1. Վիհ (անյատակ խորութիւն): 2. Դժոխք: 3. Գերեզման:

Ան ԴՈՒՍ, մ. 1. Անտի (այնտեղից): 2. Անդատին, ի բնուստ, ի սկզբանէ: 3. Այնուհետեւ: 4. Անդ (այնտեղ):

Ան ԴՊԻՐ, ա. Անուսումն, անգրագէտ, տգէտ:

Ան ԴՊՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Անուսումնութիւն (անգրագէտ լինելը):

Ան ԴՍՏԻՆ, մ. 1. տե՛ս Ան ԴՈՒՍ (1, 2): 2. Ի նորոյ, դարձեալ, վերստին: 4. Անդրէն, իսկոյն, անյապաղ:

Ան ԴՐ, մ. 1. Անդ (այնտեղ, դէպի այնտեղ): 2. Հեռի: 3. Անդր քան (առաջ քան, ի վեր քան):

– Ան ԴՐ ՔԱՆ, տե՛ս Ան ԴՐ (3):

Ան ԴՐԱԲԵՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Դանդաճութիւն, դանդաճումն, տատանումն, տարուբերումն:

Ան ԴՐԱԳԻՐ, ա. Արձանագիր (արձանագրուած):

Ան ԴՐԱԳՈՅՆ, ա. մ. Առաւելագոյն, աւելի եւս:

Ան ԴՐԱԴԱՐՁԻԼ, տե՛ս ՀԱԿԱԴԱՐՁԵԼ² (իմ):

Ան ԴՐԱԴԱՐՁՈՒԹԻԻՆ, Ան ԴՐԱԴԱՐՁՈՒՄԸ, տե՛ս ՀԱԿԱԴԱՐՁՈՒԹԻԻՆ, ՀԱԿԱԴԱՐՁՈՒՄԸ:

Ան ԴՐԱԿ, տե՛ս ԱՆՐԱԿ:

Ան ԴՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Հանապազորդել: 2. Հեռանալ (մի կողմ դառնալ):

Ան ԴՐԱՆԻԿ, ա. 1. Անդրանկածնունդ, առաջածին: 2. Միածին, միամօր:

Ան ԴՐԱՆԿԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԵՐԻՅԱԳՈՅՆ:

Ան ԴՐԱՆԿԱԾԻՆ, ա. Առաջնածին:

Ան ԴՐԱՆԿԱԾՆՈՒՆ Դ, տե՛ս Ան ԴՐԱՆԻԿ (1):

Ան ԴՐԱՎԱՐՏԻՔ, գ. 1. Վարտիք: 2. Տաբատ:

Ան ԴՐԴՈՒԵԼԻ, ա. մ. Անխախտելի, հաստատուն:

Ան ԴՐԷՆ, մ. 1. Դարձեալ, վերստին, կրկին: 2. Յետ (դէպի յետ): 3. Իսկոյն, անյապաղ:

Ան ԴՐԷՆԱԴԱՐՁՈՒԹԻԻՆ, Ան ԴՐԷՆԴԱՐՁՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս Ան ԴՐԱԴԱՐՁՈՒԹԻԻՆ:

Ան ԴՐԺԵԼԻ, ա. մ. ՅապաՀով, անկողոպտելի:

Ան ԴՐԻ, գ. Արձան, առնապատկեր:

Ան ԴՐԻԱՆ Դ, Ան ԴՐԻԱՆՏ, տե՛ս ԱՆԴՐԻ:

Ան ԴՐԻԱՆՏԱԳՈՐԾ, գ. ա. Անդրիա – ստեղծ, առնապատկերագործ:

Ան ԴՐԻԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս Ան ԴՐԻԱՆՏԱԳՈՐԾ:

Ան ԴՐՈՇՄ, տե՛ս ԱՆԿՆԻՔ:

Ան ԴՐՈՒԱՏ, տե՛ս ԱՆԳՈՎԵԼԻ:

Ան ԵԶՐ, Ան ԵԶՐԱԿԱՆ, ա. ԱնսաՀման, անծայր, անհուն, անբաւ, անպարփակ:

Ան ԵԶՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱՆՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻԻՆ:

Ան ԵԼ, Ան ԵԼԱՆԵԼԻ, ա. 1. Անգերծանելի: 2. Անկոխ, անհպելի, անմատչելի:

Ան ԵԿԱՄՏԱՐԱՐ, մ. Ի բնէ, ինքնին:

Ան ԵՂ, ա. 1. Անգոյ, չգոյ, անէ: 2. (կրօն.) Անստեղծ, ինքնագոյ, Հական:

ԱՆԵՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԵՂ:

ԱՆԵՂԱԿԵՐՏ, ա. (կրօն.) Անեղաշէն, աստուածակերտ:

ԱՆԵՂԱԿԻՅ, ա. (կրօն.) Էսկից, համագոյ:

ԱՆԵՂԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԵՂ:

ԱՆԵՂԱՇԵՆ, տե՛ս ԱՆԵՂԱԿԵՐՏ:

ԱՆԵՂԵԱԼ, տե՛ս ԱՆԵՂ:

ԱՆԵՂԾ, ԱՆԵՂԾԱԿԱՆ, ԱՆԵՂԾԱՆԵԼԻ, ա. 1. Անապական (չեղծուող): 2. Մշտական, անփոփոխ, անջինջ, անմահ:

ԱՆԵՂԾԱՊԷՍ, մ. Անապականաբար:

ԱՆԵՂԾԵԱԼ, տե՛ս ԱՆԵՂԾ:

ԱՆԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգոյութիւն, անէութիւն, չէութիւն:

ԱՆԵՊԵՐ, ա. մ. Անպարսակելի, անարատ:

ԱՆԵՐԱԺԻՇՏ, ա. 1. Անկիրթ, տգէտ: 2. Անյարմար, աննուագ (աններդաշնակ):

ԱՆԵՐԱԽՏԻ, տե՛ս ԱՊԵՐԱԽՏ (2):

ԱՆԵՐԱՍԱՆ, ա. 1. Աներասանակ, անսանձ, ապերասան: 2. փրբ. Յանդուգն, անհնազանդ, անսաստ, լիկոխ:

ԱՆԵՐԱՍԱՆԱՐԱՐ, մ. Ապարասանաբար, յանդգնաբար:

ԱՆԵՐԱՍԱՆԱԿ, տե՛ս ԱՆԵՐԱՍԱՆ:

ԱՆԵՐԲ, ա. Անժամանակ, մշտնջենաւոր, յաւիտենական:

ԱՆԵՐԲԱՐԱՐ, մ. Անժամանակաբար:

ԱՆԵՐԵԱԿ, ԱՆԵՐԵԿ, տե՛ս ԱՆԵՐԵԿՈՅ:

ԱՆԵՐԵԿՈՅ, ա. Աներեակ, աներեկ, մըշտատիւ (երեկոյ չուներող):

ԱՆԵՐԵՒԱԿ, ԱՆԵՐԵՒԱԿԻ, ա. 1. Աներեւոյթ, անտես, (չերևացող): 2. Հասարակ, աննշան (աչքի չընկնող):

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹ, ա. 1. Անտեսանելի, աննկատելի (տեսողութեանն անմատչելի): 2. Անժանօթ, գաղտնի, ծածուկ: 3. Անհաստի, անյայտ: 4. Աներեակ, աննշան: 5. մ. տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԱՐԱՐ:

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԱՐԱՐ:

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԱՐԱՐ, մ. Անժամանակաբար:

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԱՐԱՐ, մ. Անժամանակաբար:

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԱՐԱՐ, մ. Անժամանակաբար:

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԱՐԱՐ, մ. Անժամանակաբար:

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԱՐԱՐ, մ. Անժամանակաբար:

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԱՐԱՐ, մ. Անժամանակաբար:

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԱՐԱՐ, մ. Աներեւոյթաբար, անտեսաբար, անյայտաբար, ծածկաբար:

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՅԹ:

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԱՆԱԼ, չբ. Աներեւոյթ լինել, անհետանալ, չքանալ:

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԱՐԱՐ:

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Անհետառնել, չքացուցանել, ծածկել:

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԱՆԱԼ:

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԻՒՅԻՆ, գ. Անտեսութիւն, աներեւութութիւն (աներեւոյթ լինելը):

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹՈՒՅԻՆ, տե՛ս ԱՆԵՐԵՒՈՅԹԻՒՅԻՆ:

ԱՆԵՐԵՒՈՅԹՈՒՅՏ Կամ ՅԱՆԵՐԵՒՈՅԹՈՒՅՏ, մ. Աներեւոյթաբար, յանկարծակի:

ԱՆԵՐԿ, ա. Անգործ (երկ՝ աշխատանք չուներող):

ԱՆԵՐԿԱՅ, ա. 1. Աներկայելի, անկասկածելի: 2. մ. տե՛ս ԱՆԵՐԿԱՅԱՐԱՐ:

ԱՆԵՐԿԱՅԱՐԱՐ, մ. 1. Անյերկուաբար, հաւաստապէս, հաւաստեաւ: 2. Անվիհեր, աներկիւղ, անվախ:

ԱՆԵՐԿԱՅԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԱՅ:

ԱՆԵՐԿԱՅՈՒՅԻՆ, գ. Հաւաստու - թիւն:

ԱՆԵՐԿԵՂ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՂ:

ԱՆԵՐԿԵՒԱՆ, ա. մ. Անկասկած:

ԱՆԵՐԿԵՒԱՆՈՒՅԻՆ, գ. Անկասկածու - թիւն:

ԱՆԵՐԿԻՂ, ա. 1. Անզանգիտելի, անվիհեր, անահ: 2. Անկասկած, անվտանգ, յապահօղ, աներկիւղուտ: 3. Աներկիւղած: 4. մ. տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՂԱՐԱՐ:

ԱՆԵՐԿԻՂԱՐԱՐ, մ. Աներկիւղապէս, անզանգիտաբար, վստահաբար, համար - ձակ:

ԱՆԵՐԿԻՂԱՐԱՐ, մ. Աներկիւղ, համար - ձակ, արի:

ԱՆԵՐԿԻՂԱՐԱՐ, մ. Աներկիւղ, համար - ձակ, արի:

ԱՆԵՐԿԻՂԱՐԱՐ, մ. Աներկիւղ, համար - ձակ, արի:

ԱՆԵՐԿԻՂԱՐԱՐ, մ. Աներկիւղ, համար - ձակ, արի:

ԱՆԵՐԿԻՂԱՐԱՐ, մ. Աներկիւղ, համար - ձակ, արի:

ԱՆԵՐԿԻՂԱՐԱՐ, մ. Աներկիւղ, համար - ձակ, արի:

ԱՆԵՐԿԻՒՂԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԵՐԿԻՒՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂ:

ԱՆԵՐԿԻՒՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂԱՐԱՐ:

ԱՆԵՐԿԻՒՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Աներկիւղածութիւն, աներկչոտութիւն, համարձակութիւն, արիութիւն:

ԱՆԵՐԿԻՒՂՈՒՏ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂ (2):

ԱՆԵՐԿՆԱԿԱՆ, ա. մ. Աներկբայ (առանց երկմտելու):

ԱՆԵՐԿՄԻՏ, ա. Անկասկած, աներկբայ:

ԱՆԵՐԿՄՏԵԼԻ, ա. Անկասկածելի, աներկբայելի:

ԱՆԵՐԿՈՒԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԵՐԿՈՒԱՆԱԼԻ:

ԱՆԵՐԿՉՈՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆԵՐԿՐԱԳՈՐԾԵԼԻ, ա. Անմշակելի, խոպան, կորդ:

ԱՆԵՐՋԱՆԻԿ, ա. Չարաբախտ, թշուառ:

ԱՆՋԱՅՐ, ա. Անբարկացող:

ԱՆՋԱՆԱՋԱՆ, ա. Անխտիր, անզանազանալ:

ԱՆՋԱՆԱՋԱՆԱԲԱՐ, ԱՆՋԱՆԱՋԱՆԱՊԷՍ, մ. Անտարբերապէս, անխորաբար, անխորապէս, անխտիրս:

ԱՆՋԱՆԱՋԱՆԵԱԼ, տե՛ս ԱՆՋԱՆԱՋԱՆ:

ԱՆՋԱՆԱՋԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխտուրութիւն:

ԱՆՋԱՆԳԻՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂԱՐԱՐ:

ԱՆՋԱՆԳԻՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԵՐԿԻՒՂ (1):

ԱՆՋԱՏ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆ:

ԱՆՋԱՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԱԲԱՐ:

ԱՆՋԱՏԱԿԱՆ, ԱՆՋԱՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԲԱԺԱՆԵԼԻ (1):

ԱՆՋԱՐԴ, ա. Անարդ, անշուք, անպաճոյճ:

ԱՆՋԱՐԴԱՆԱԼ, չբ. Անզարդել, անշքանալ, անշքեղանալ:

ԱՆՋԱՐԴԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Անշքացուցանել:

ԱՆՋԱՐԴԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆՇՔԱՆԱԼ:

ԱՆՋԱՐԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՋԱՐԴԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

ԱՆՋԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշքութիւն:

ԱՆՋԱՐՆՈՐԵԼԻ, ա. Անվեհեր, աներկիւղ:

ԱՆՋԱՐՄ, ա. մ. Անզաւակ, անորդի (զարմ՝ սերունդ չունեցող):

ԱՆՋԱԿԱԿ, ա. մ. 1. Անզարմ, անժառանգ, անճետ, անորդի: 2. Անպտուղ, ամուլ:

ԱՆՋԱԿԱԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՆՋԱԿԱԿԵԼ (իմ):

ԱՆՋԱԿԱԿԵԼ¹, նբ. Անճխտել (անզաւակ դարձնել):

ԱՆՋԱԿԱԿԵԼ² (իմ), չբ. Անզաւականալ, անորդել (անզաւակ դառնալ, զաւակնեւրից զրկուել):

ԱՆՋԱԿԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անորդութիւն, անճետութիւն:

ԱՆՋԱԿԱԿՈՒՆԻ, ա. Ամուլ (զաւակ չբերող՝ չունեցող):

ԱՆՋԲԱՂ, ա. մ. Անզբօս, անխռով (ոչ մտազբաղ՝ մտախոհ):

ԱՆՋԲԱՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՋԲԱՂԱՊԷՍ:

ԱՆՋԲԱՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՋԲԱՂ:

ԱՆՋԲԱՂԱՊԷՍ, մ. 1. Անզբաղաբար, անշփոթ: 2. Անյապաղ, անզանգաղ, փութով:

ԱՆՋԲԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզբօսութիւն (անզբաղ լինելը):

ԱՆՋԲՕՍ, տե՛ս ԱՆՋԲԱՂ:

ԱՆՋԲՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՋԲԱՂՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՋԳԱԼԻ, ա. 1. Անզգած, անզգայ (չզգացող): 2. Անըմբռնելի, անիմանալի:

ԱՆՋԳԱՄ, ա. Անզգալի, անզգայ (չզգացող, չզգացող):

ԱՆՋԳԱՄ, ա. 1. Անմիտ, չար, վատ: 2. Յանդուգն, անպատկառ: 3. Անպարկեշտ, անառակ:

ԱնջգԱՄԱԲԱՐ, մ. Չարակամաբար:
ԱնջգԱՄԵԼ (իմ), չբ. Չարանալ, ժան-
տանալ, անմտանալ, մոլել:
ԱնջգԱՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Չարակամութիւն:
ԱնջգԱՅ, ա. 1. Անշունչ, անկենդան
(զգայութիւնից զուրկ): 2. Անզգած,
անմիտ, անբան (չզգացող):
- ԱնջգԱՅ, ՅԱնջգԱՅ, ՅԱնջգԱՅՍ,
տե՛ս ԱնջգԱՅԱԲԱՐ:
ԱնջգԱՅԱԲԱՐ, մ. Անզգայապէս (ա-
ռանց զգալու, անզգայ կերպով), ան-
զգաստաբար:
ԱնջգԱՅԱԿԱՆ, ա. Անզգայ (անզգային
յատուկ):
ԱնջգԱՅԱՆԱԼ, չ. Անզգայել, ընդար-
մանալ, թմրել:
ԱնջգԱՅԱՊԵՍ, տե՛ս ԱնջգԱՅԱԲԱՐ:
ԱնջգԱՅԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ընդարմա-
ցուցանել, թմրեցուցանել:
ԱնջգԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ԱնջգԱՅԱՆԱԼ:
ԱնջգԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Թմրութիւն
(զգայութեան բացակայութիւն): 2. Ան-
մտութիւն, անխոհմտութիւն:
ԱնջգԱՅՈՒՆ, ա. Անզգայ (ոչ զգայուն):
ԱնջգԱՅՍ, ա. 1. Անզգոյշ, անզգօն:
2. Անակնկալ (չզգուշացուած):
- ՅԱնջգԱՅՍՍ, ՅԱնջգԱՅՍԻՅ, ՅԱ-
ՆԸՋԳԱՅՍՈՒՅ, մ. տե՛ս ԱնջգՈՒՇԱ -
ԲԱՐ:
ԱնջգԱՅՍԱԲԱՐ, տե՛ս ԱնջգԱՅԱԲԱՐ:
ԱնջգԱՅՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Անզգուշութիւն,
անհոգութիւն:
ԱնջգԵՍ, ա. Անհանդերձ, մերկ:
ԱնջգԵՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Մերկութիւն:
ԱնջգՈՅԾ, ա. 1. Անզգաստ, անզգու-
շացող: 2. Անակնկալ (չնախազգուշա-
ցուած): 3. մ. տե՛ս ԱնջգՈՒՇԱԲԱՐ:
ԱնջգՈՒՇԱԲԱՐ, մ. Անզգաստաբար,
յանկարծակի:
ԱնջգՈՒՇԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնջգՈՅԾ:
ԱնջգՈՒՇԱՅՈՂ, տե՛ս ԱնջգՈՅԾ (1):

ԱնջգՈՒՇՈՒԹԻՆ, գ. Անզգաստութիւն
(անզգոյշ լինելը):
ԱնջգՕՆ, ա. Անխրատ, անզգամ (ոչ
զգօն):
Անջեռ կամ Անջեղի, ա. Ժուժկալ,
զգաստ:
ԱնջեկոՒՅԱՆԵԼԻ, ա. Անպատմելի:
Անջեղ, ա. 1. Անապաշաւ, անդարձ
(չզղջացող): 2. Անզղջանալի:
ԱնջեղԱԿԱՆ, տե՛ս Անջեղ:
ԱնջեՆ, ա. Անյաշտ (չմոլթուած):
ԱնջերԾ, ԱնջերԾԱՆԵԼԻ, տե՛ս Ան -
ձՈՂՈՊԵԼԻ:
ԱնջերԾՈՒԹԻՆ, գ. Յապահոյութիւն:
ԱնջէՆ, ա. մ. Ապազէն, յապազէն:
ԱնջղՋԱԲԱՐ, տե՛ս ԱնխՈՍՏՈՎԱՆ (2):
ԱնջղՋԱԿԱՆ, տե՛ս Անջեղ:
ԱնջղՋԱՆԱԼԻ, տե՛ս Անջեղ (2):
ԱնջղՋՈՒԹԻՆ, գ. Անապաշխարու-
թիւն, անխոստովանութիւն:
ԱնջՄՏԱԿԱՄԵԼԻ, ա. Անմտածելի:
ԱնջնԻՆ, ԱնջնԱԿԱՆ, ԱնջնԵԼԻ,
ա. Անքնին, անիմանալի, անըմբռնելի:
ԱնջՈՅԳ, ա. 1. Անհաւասար, անհամե-
մատ, անզուգական, աննման: 2. Կոճատ
(կենտ):
ԱնջՈՒԳԱԿԱՆ, ա. Աննման, անզուգելի,
անհամեմատելի, անբաղդատ, անհաւա -
սար:
ԱնջՈՒԳԱԿԱՆՈՒԹԻՆ, գ. Աննմանու -
թիւն, անզուգութիւն (անզուգական լի -
նելը, իբ նմանը չունենալը):
ԱնջՈՒԳԱԿՅՈՒԹԻՆ, գ. Անզուգու -
թիւն (զուգակցութիւն՝ սեռական հարա-
բերութիւն չունենալը):
ԱնջՈՒԳԵԼԻ, տե՛ս ԱնջՈՒԳԱԿԱՆ:
ԱնջՈՒԳՈՒԹԻՆ, գ. 1. Աննմանութիւն,
անհաւասարութիւն: 2. Անմիաբանու -
թիւն (զուգութիւն չունենալը): 3. տե՛ս
ԱնջՈՒԳԱԿՅՈՒԹԻՆ:
ԱնջՐԱԻ, ԱնջՐԱԻԱԿԱՆ, ա. Անվախ-
ճան, անսպառ, անբաւ:

ԱՆԶՐԱԿԱՊԷՍ, մ. Անսպառաքար, ան-
ընդհատ:
ԱՆԶՐԱԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԶՐԱԿ:
ԱՆԶՐԿՈՂ, ա. Անաչառ, արդարամիտ:
ԱՆԶՕՐ, ԱՆԶՕՐԱԿԱՆ, ա. Տգօր, անոյժ,
տկար:
ԱՆԶՕՐԱՆԱԼ, չբ. Տկարանալ:
ԱՆԶՕՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տկարացու-
ցանել:
ԱՆԶՕՐԵԼԻ, ա. Անընդդիմակայ, ան-
յաղթելի:
ԱՆԶՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարութիւն,
տկարութիւն:
ԱՆԷ, ա. գ. Անգոյ, չգոյ:
ԱՆԷԱԿ, տե՛ս ԱՆԷ:
ԱՆԷԾՔ, գ. Նգովբ:
ԱՆԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձէութիւն, անգոյու-
թիւն, ոչէութիւն, ոչեղութիւն, ոչինչ,
ոչէ:
ԱՆԷՋ, ա. Անկործան (վայր չիջնող,
չբնկնող):
ԱՆԸՂՁԱԼԻ, ա. Անըզճանալի (ոչ ըզճա-
լի՝ ոչ բաղճալի):
ԱՆԸՂՁԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՂՁԱԼԻ:
ԱՆԸՄԲԵՐ, ա. 1. Անհամբեր (չհամբեր -
րող): 2. Անտանելի, անհանդուրժելի:
ԱՆԸՄԲԵՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՄԲԵՐ (2):
ԱՆԸՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԲԵ -
ՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԸՄԲՈՆ, ա. Անպատեհ, անպատշաճ,
անյարմար, անդէպ:
ԱՆԸՄԲՈՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատեհու -
թիւն, անպատշաճութիւն:
ԱՆԸՄԲՈՆԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՆԸՄԲՈՆԱ -
ՊԷՍ:
ԱՆԸՄԲՈՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԸՄԲՈՆԵԼԻ:
ԱՆԸՄԲՈՆԱՊԷՍ, մ. Անըմբռնաբար
(անըմբռնելի լինելով):
ԱՆԸՄԲՈՆԵԼԻ, ա. 1. Անըմբռնական,
անկալի (չբռնվող): 2. Անհաս, անիմա -
նալի:

ԱՆԸՄԲՈՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհասութիւն
(անըմբռնելի լինելով):
ԱՆԸՄՊԵԼԻ, ա. Անարբ:
ԱՆԸՆ ԴԴԻՄԱՐԱՆԵԼԻ, ա. Անդիմա-
ճառելի:
ԱՆԸՆ ԴԴԻՄԱԴՐԵԼԻ, ԱՆԸՆ ԴԴԻՄԱԿ,
ա. Անհակառակելի (որի՛ն չի կարելի դի-
մադրել՝ հակառակել):
ԱՆԸՆ ԴԴԻՄԱԿԱՅ, ԱՆԸՆ ԴԴԻՄԱԿԱՅ,
տե՛ս ԱՆԸՆ ԴԴԻՄԱԴՐԵԼԻ:
ԱՆԸՆ ԴԵԼ, ա. 1. Անվարժ, անփորձ,
անտեղեակ: 2. Անսովոր, խորթ, օտարո -
տի, անծանօթ, նոր: 3. Անընտանի, վայ-
րենի: 4. Դժնի, դաժան, անդուլթ, անա-
գորոյն:
ԱՆԸՆ ԴԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԸՆ ԴԵԼ (2):
ԱՆԸՆ ԴԵՐԿՈՒԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԵՐ -
ԿՈՒԱՆԱԼԻ:
ԱՆԸՆ ԴՀԱՏ, տե՛ս ԱՆ ԴԱԴԱՐ:
ԱՆԸՆ ԴՀԱՐ, ա. Անմիաւորելի (չմիա-
ցող), անկցորդ:
ԱՆԸՆ ԴՄԻՋԱՐԱՐ, մ. 1. Անմիջաբար,
անմիջակաբար: 2. Անընդհատ, անդա-
դար:
ԱՆԸՆ ԴՄԻՋԵԼԻ, ա. 1. Անբաժանելի,
անխախտելի: 2. մ. Անմիջաբար, անընդ -
միջաբար: 3. Անընդհատ, անդադար:
ԱՆԸՆ ԴՈՍՏ, ա. մ. 1. Անշարժ, հանդարտ,
անխռով: 2. Ծոյլ, պղերդ:
ԱՆԸՆ ԴՈՒՆԱԿ, ա. 1. Անընդունական
(չընդունող, իր մէջ չկրող): 2. Անըն-
դունելի (չընդունուած): 3. Անբովան-
դակելի, անպարունակելի:
ԱՆԸՆ ԴՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԸՆ ԴՈՒՆԱԿ
(1):
ԱՆԸՆ ԴՈՒՆԵԼԻ, ա. Անընկալ:
ԱՆԸՆ ԿԱԼ, տե՛ս ԱՆԸՆ ԴՈՒՆԵԼԻ:
ԱՆԸՆ ԿԵՐ, ա. 1. Անընկերելի, անբա-
րեկան (ընկեր չունեցող): 2. մ. Միայնակ
(առանց ընկերի):
ԱՆԸՆ ԿԵՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՆ ԿԵՐ (1):
ԱՆԸՆ ԿՂՄԵԼԻ, ա. Անսուզան:

Անճնհաճեմ, ա. մ. Անխոնարհ, անկրկնելի:

ԱնճնՁԱնԱԼ, չբ. Աղքատանալ, չքաւորել, տնանկանալ:

ԱնճնՁԱՍԷՐ, ա. Ընչատեաց, անընչատացի:

ԱնճնՁԱՍՏԱՅԻՁ, տե՛ս ԱնճնՁԱՍԷՐ:

ԱնճնՁԱԻՏ, ա. Աղքատ, տնանկ, չքաւոր:

ԱնճնՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձքաւորութիւն, աղքատութիւն, տնանկութիւն:

ԱնճնՏԱՆԵԲԱՐ, մ. Անընտանեպէս (ոչ ընտանեբար):

ԱնճնՏԱՆԵՊԷՍ, տե՛ս ԱնճնՏԱՆԵԲԱՐ:

ԱնճնՏԱՆԻ, ա. 1. Օտար (ոչ ընտանի): 2. Անընդել, վարենի:

ԱնճնՏԵԼ, տե՛ս Անճն ԴԵԼ:

ԱնճնՏԻՐ, ա. Անպէտ, անպիտան:

ԱնճնՏՐԱԲԱՐ, մ. Անընտրողաբար, անխտրաբար, անխորհրդաբար:

ԱնճնՏՐՈՂ, ա. Անխոհմ, տգէտ (ընտրութիւն չանող):

ԱնճնՏՐՈՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԱնճնՏՐԱԲԱՐ:

ԱնճնՏՐՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնճնՏՐՈՂ:

ԱնճնՏՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխոհմութիւն, անխելութիւն, տգիտութիւն (ընտրութիւն անելու անկարողութիւն):

ԱնճՍՏԳԻՏ, ԱնճՍՏԳԱՆԵԼԻ, ա. Անթերի, կատարեալ, անպարսաւելի:

ԱնճՍՏԵՐԻՒՐ, ԱնճՍՏԵՐԻՒՐԱԿԱՆ, ԱնճՍՏԵՐԻՒՐՈՂ, ա. Անխոտոր, անսխալ, ուղիղ:

Անթ, տե՛ս ԱնՈՒԹ:

ԱնթԱնԱնՁԵԼԻ, ա. Անտրտում:

ԱնթԱնԻ, տե՛ս ԹՇՐԻՆ:

ԱնթԱՌԱՄ, ԱնթԱՌԱՄԱԿԱՆ, ԱնթԱՌԱՄԵԼԻ, ա. մ. 1. Անթարշամ, անթարշամելի, անխամրելի: 2. Անեղծ, մշտական:

ԱնթԱՐԹԱՓ, ա. մ. 1. Անքթիթ: 2. Անսայթաք:

ԱնթԱՐՇԱՄ, ԱնթԱՐՇԱՄԵԼԻ, տե՛ս ԱնթԱՌԱՄ (1):

ԱնթԱՅ, ա. Անթրիջ, անխոնաւ, անտամուկ:

ԱնթԱԻԱԼ, ա. Անհողով, անշարժ:

ԱնթԵՂ, գ. Մոխր, կրակամոխր (կրակախառն մոխրակոյտ):

ԱնթԵՐԱՆԱԼԻ, ա. մ. 1. Անպակաս, անսպառ: 2. Անարատ: 3. Անընդհատ:

ԱնթԵՐԻ, ա. մ. 1. Կատարեալ: 2. Ամբողջ, ամբողջական: 3. Աննուազ, անպակաս, անսպառ:

ԱնթԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատարելութիւն (անթերի լինելը):

ԱնթիշԻԿՊԱՏՈՍ կամ ԱնթիՊԱՏՈՍ, գ. Փոխանակ բղեչի:

ԱնթԻԻ, ա. 1. Անթուելի, անհամար, անհաշիւ: 2. Անթուական, անժամանակ:

ԱնթԻԻՐ, ԱնթԻԻՐԵԼԻ, ա. Անշեղ, ուղիղ, անվրէպ:

ԱնթԼՓԱՏ, ա. Այլազգի (ոչ հրեայ):

ԱնթՇԱՄԱՆԵԼԻ, ա. Անպարսաւ, անըստգիւտ:

ԱնթՈՂ, ԱնթՈՂԼԻ, ա. Աններելի, անքաւելի:

ԱնթՈՅԼ, ա. Պինդ, հաստատուն, անթուլանալի:

ԱնթՈՅՆ, ա. Ապաթոյն:

ԱնթՈՒԱԿԱՆ, ԱնթՈՒԵԼԻ, տե՛ս ԱնթԻԻ:

ԱնթՈՒԼԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱնթՈՅԼ:

ԱնթՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Պնդութիւն, հաստատութիւն (անթոյլ՝ անթուլանալի լինելը):

ԱնթՐԻՋ, տե՛ս ԱնթԱՅ:

ԱնթԱՄ, ա. Անժամանակ, տարաժամ, ապաժամ:

ԱնթԱՄԱՆԱԿ, ա. 1. Մշտնջենաւոր: 2. Տարաժամ, ապաժամ, անժամ: 3. մ. Անժամանակաբար:

ԱնթԱՄԱՆԱԿԱԲԱՐ, մ. 1. Յաւէտաբար, յաւիտեանս: 2. Անմիջաբար: 3. Տարաժամ, անժամ:

ԱնժԱՄԱՆԱԿԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆժԱՄԱՆԱԿ:

ԱՆժԱՄԱՆԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆժԱՄԱՆԱԿԱԲԱՐ:

ԱՆժԱՄԱՆԱԿԱՌՈՐ, ԱՆժԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, ԱՆժԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, տե՛ս ԱՆժԱՄԱՆԱԿ:

ԱՆժԱՌԱՆ Գ, ա. Անգաւակ, անորդի, մանկազրաւ:

ԱՆժՈՂՈՎ, ա. մ. Անկարդ, խառնակ:

ԱՆժՈՅԺ, ա. 1. Անհամբեր: 2. Անժուժկալ, զեղիս, ցոփ:

ԱՆժՈՒԺԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆժՈՒԺԿԱՆԱԲԱՐ:

ԱՆժՈՒԺԱԼԻ, տե՛ս ԱՆժՈՒԺԵԼԻ:

ԱՆժՈՒԺԱՆԱԼ, չբ. Անժուժել, անժուժկալի (անժոյժ դառնալ, չհամբերել):

ԱՆժՈՒԺԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆժՈՒԺԱՆԱԼ:

ԱՆժՈՒԺԵԼԻ, ա. Անհանդուրժելի, անտանելի:

ԱՆժՈՒԺԿԱԼ, ա. Անժոյժ (ոչ ժուժկալ):

ԱՆժՈՒԺԿԱՆԱԲԱՐ, մ. Անժուժաբար (անժոյժ՝ անժուժկալ կերպով):

ԱՆժՈՒԺԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆժՈՒԺԱՆԱԼ:

ԱՆժՈՒԺԿԱԼԻ, տե՛ս ԱՆժՈՒԺԵԼԻ:

ԱՆժՈՒԺԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆժՈՒԺՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆժՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Անժուժկալութիւն (անժոյժ՝ անժուժկալ լինելը):

ԱՆԺՄԱՐԵՐ, ա. Անիծահրաւիրակ (անէծք բերող):

ԱՆԺՄԱ ԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԺՄԱՊԱՐՏ:

ԱՆԺՄԱ ԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անէծք (անէծքի տակ դնելը):

ԱՆԺՄԱՀՐԱՒՐԱԿ, տե՛ս ԱՆԺՄԱՐԵՐ:

ԱՆԺՄԱՆԵԼ, նբ. Անիծել, նզոյվել:

ԱՆԺՄԱՆԵԼԻ, ա. Անիծիչ (անիծող):

ԱՆԺՄԱՊԱՐՏ, ա. Անիծապրակաւն (անէծքի դատապարտուած):

ԱՆԺՄԵԼ, տե՛ս ԱՆԺՄԱՆԵԼ:

ԱՆԺՄԻՉ, տե՛ս ԱՆԺՄԱՆԵԼԻ:

ԱՆԺՂՉ, ա. Անտենչիկ:

ԱՆԻՄԱՅ, ա. Անիմաց, անմիտ, տխմար:

ԱՆԻՄԱՆԱԼԻ, ա. 1. Անըմբռնելի, անհասանելի: 2. Անծանօթ, անյայտ:

ԱՆԻՄԱՍՏ, ա. 1. Անխոհեմ, անմիտ, տգէտ: 2. Անբան, անզգայ: 3. Յիմարական (ոչ խելացի):

- ՅԱՆԻՄԱՍՏ, մ. Անիմացաբար, անզգայաբար:

ԱՆԻՄԱՍՏԱԲԱՐ, մ. Անմտաբար, տգիտաբար:

ԱՆԻՄԱՍՏԱՍԷՐ, ա. Անիմաստաւորելի (իմաստութիւն չսիրող):

ԱՆԻՄԱՍՏԱՍԻՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԻՄԱՍՏԱՍԷՐ:

ԱՆԻՄԱՍՏՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԻՄԱՍՏԱԲԱՐ:

ԱՆԻՄԱՍՏՆԱՆԱԼ, չբ. Անմտանալ:

ԱՆԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխելութիւն, անմտութիւն, տգիտութիւն, անխոհեմութիւն:

ԱՆԻՄԱՍՏՈՒՆ, ա. Անիմաստ (ոչ իմաստուն):

ԱՆԻՄԱՅ, տե՛ս 1. ԱՆԻՄԱՅ: 2. ԱՆԻՄԱՆԱԼԻ (1):

ԱՆԻՄԱՅԱԲԱՐ, մ. Անզգայաբար, յանիմաստ:

ԱՆԻՄԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆԻՄԱՅ:

ԱՆԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհասութիւն (անիմանալի՝ անհասանելի լինելը):

ԱՆԻՆՉ, ա. 1. Ջբաւոր, աղքատ: 2. գ. Ոչնչութիւն, ոչինչ (ոչ մի ինչ):

ԱՆԻՇԽԱՆ, ա. 1. Ինքնիշխան, ինքնատէր, անկախ: 2. Անառաջնորդ, անտերուհի: 3. Անզօր (ոչ ինքնիշխան):

ԱՆԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտերնչութիւն:

ԱՆԻՐԱԶԵԿ, ա. Անտեղեակ:

ԱՆԻՐԱՆ, ա. Անմարմին, անկերպարան, անձեւ:

ԱՆԻՐԱԻ, ա. Անարդար, անօրէն:

- ՅԱՆԻՐԱԻ, տե՛ս ԱՆԻՐԱԻԱԲԱՐ:

ԱՆԻՐԱԻԱԲԱՐ, մ. Անիրաւապէս, անիրաւութեամբ, յանիրաւի:

ԱՆԻՐԱԿԱՆԱԼ, չբ. Անիրաւել (անիրաւ
վարուել):
ԱՆԻՐԱԿԱՆՔ, տե՛ս ԱՆԻՐԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆԻՐԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԻՐԱԿԱՐԱՐ:
ԱՆԻՐԱԿԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆԻՐԱԿԱՆԱԼ:
ԱՆԻՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօրէնութիւն,
անիրաւանք:
- ԱՆԻՐԱԿՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ԱՆԻՐԱԿԱՐԱՐ:
ԱՆԻԻ, գ. Գեղգեղ, կունդն, ճախարակ:
ԱՆԼԱՅՆ, ԱՆԼԱՅՆԱԿԱՆ, ա. Նեղ, ան-
ձուկ:
ԱՆԼԱԻ, ա. Վատ (ոչ լաւ):
ԱՆԼԻՆԵԼԻ, ա. 1. Անհնար, անհնարին:
2. Անեղ, անծին, ինքնագոյ:
ԱՆԼԻՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգոյութիւն,
չգոյութիւն, անեղութիւն:
ԱՆԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերութիւն, անկա-
տարութիւն, թերակատարութիւն (լրիւ
չլինելը):
ԱՆԼԻՐ, ա. 1. Անլցուցանելի: 2. փխբ.
Անյազ (չկշտացող):
ԱՆԼԼՈՒԿ, ա. մ. Անչարչար (առանց
լլկուելու՝ չարչարուելու):
ԱՆԼՈՅԾ, ա. 1. Անխախտ, անեղծ, ամուր,
Հաստատուն, մշտնջենաւոր: 2. Անմեկ-
նելի (որ չի կարելի մեկնել՝ բացատրել):
ԱՆԼՈՅԾ, ա. 1. Անլուսաւոր, աննշոյլ,
խաւար: 2. Անկնունք (չմկրտուած):
ԱՆԼՈՒ, ա. Անլսող, անլուր, անհլու,
անհնազանդ:
ԱՆԼՈՒԱՅ, ա. Անլուաց, անմաքուր:
ԱՆԼՈՒԱՅ, տե՛ս ԱՆԼՈՒԱՅ:
ԱՆԼՈՒԾԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԼՈՅԾ:
ԱՆԼՈՒՌ, ա. Անլուելի (չլուող):
ԱՆԼՈՒՍԱԿՈՐ, տե՛ս ԱՆԼՈՅԾ:
ԱՆԼՈՒՐ, ա. 1. Խուլ (չլսող): 2. տե՛ս
ԱՆԼՈՒ: 3. Անլսելի, անիմանալի: 4.
Զլուեալ, անպատմելի, անպատունմ:
ԱՆԼՈՒԱՐԱՐ, մ. Անլուելի, անդադար,
անընդհատ:
ԱՆԼՈՒԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԼՈՒՌ: 2. մ.
տե՛ս ԱՆԼՈՒԱՐԱՐ:

ԱՆԼՍԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԼՈՒՐ (3): 2.
տե՛ս ԱՆԼՈՒ:
ԱՆԼՍՈՂ, տե՛ս ԱՆԼՈՒ:
ԱՆԼՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհնազանդու-
թիւն (անլսող լինելը):
ԱՆԼՅՈՒՅԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԼԻՐ (1):
ԱՆԽԱՐ, ա. 1. Անխաբելի, անպատրելի,
անպատիր: 2. Վստահ, յապահով, ան-
քոյթ: 3. Ծշմարիտ, անաչառ:
ԱՆԽԱՐԵԲԱՅ, ա. Անսուտ (չխաբող):
ԱՆԽԱՐԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆԽԱՐ: 2. Ան-
հնեղ, անխարդախ: 3. Հաւաստի, ան-
կասկածելի:
ԱՆԽԱԽՈՒՏ, ԱՆԽԱԽՏԱԿԱՆ, ԱՆԽԱԽ-
ՏԵԼԻ, ա. Անքակտելի, Հաստատուն, ան-
դրդուելի, ամուր:
ԱՆԽԱՂԱՂԱՍԷՐ, ա. Խռովասէր, ան-
հանդարտ (ոչ խաղաղասէր):
ԱՆԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խառնակու-
թիւն, խռովութիւն:
ԱՆԽԱՂԱՅ, ա. Անշարժ, անփոփոխ (տե՛-
ղից չշարժուող):
ԱՆԽԱՄՐ, ԱՆԽԱՄՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԹԱ-
ՌԱՄ (1):
ԱՆԽԱՅԵԼ, չբ. 1. Խնայել, գթալ, խղճալ:
2. Զգուշանալ:
ԱՆԽԱՅԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զգուշացու-
ցանել (գերծ պահել):
ԱՆԽԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Զգուշութիւն
(զգուշանալը):
ԱՆԽԱՅՏԱՌԱԿԵԼԻ, ա. Պարզերես
(չխայտառակուած):
ԱՆԽԱՆԳԱՐ, ա. Անեղծ (չխանգա-
րուած):
ԱՆԽԱՌՆ, ա. 1. Անխառնակ, անխառ-
նուած, յստակ, զուտ, մաքուր: 2. Ան-
խառնելի, անշփոթ: 3. Անժուժկալ (ոչ
չափաւոր):
ԱՆԽԱՌՆԱՐԱՐ, մ. Անշփոթաբար:
ԱՆԽԱՌՆԱԿ, տե՛ս ԱՆԽԱՌՆ (1, 3):
ԱՆԽԱՌՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԽԱՌՆ (1, 2):
ԱՆԽԱՌՆՈՒԾ, տե՛ս ԱՆԽԱՌՆ (1):

ԱնհԱՌԻՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մաքրութիւն (անխառն՝ մաքուր՝ զուտ լինելը): 2. Միայնութիւն, առանձնականութիւն: 3. Անժուժկայութիւն:

ԱնհԱՐԴԱԽ, ա. մ. 1. Անհնեղ, անկեղծ, բարեմիտ: 2. Մաքուր, անարատ:

ԱնհԱՐԽԱՐ, ա. Անխախուտ, հաստատուն, ամուր (ոչ խաբխուլ):

ԱնհԱՐՇ, ա. Հում (չխաշած):

ԱնհԱԽԱՐ, ա. Լուսաւոր:

ԱնհԱՓԱՆ, ա. մ. 1. Անարգել, անխափանական: 2. Անյապաղ, իսկոյն, փութով:

ԱնհԱՓԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնհԱՓԱՆ (1):

ԱնհԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիմարութիւն (անխելք լինելը):

ԱնհԵՌ, ա. Անխռով, հանգարտ:

ԱնհԵՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանգարտութիւն (անխեղ՝ խելօք լինելը):

ԱնհԶԵԼԻ, ա. Անխուզ: 2. Անբաժանելի, անքակտելի, անխախտելի, հաստատուն: 3. մ. Հաստատապէս, հաստատ, անվրէպ, անսխալ:

ԱնհԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Անառակութիւն, վաւաշոտութիւն (անխուզ՝ վաւաշոտ լինելը):

ԱնհԵԹ, ա. մ. 1. Անկասկած (չկասկածող, վստահող), միամիտ, պարզ: 2. Անկասկած, յապահով, համարձակ:

ԱնհԻՂԺ, ա. 1. Անպարսաւելի, անաւրատ (խիղճը մաքուր): 2. Անթերի, կատարեալ, անտխեղծ: 3. Անգուլթ (խիղճ՝ խղճմաւնք չունեցող): 4. մ. Անխղճաբար (առանց խղճի խայթի):

ԱնհԼԱՆԱԼ, տե՛ս ԶԱՆԽԼԱՆԱԼ:

ԱնհԼԻՐՏ, ա. 1. Անխլրտելի (չշարժուող): 2. փիւք. Անմշակելի, կուսական (չող):

ԱնհԼՐՏԵԼԻ, տե՛ս ԱնհԼԻՐՏ (1):

ԱնհՂՃԱՐԱՐ, մ. Անգլթաբար:

ԱնհՂՃՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԳԹՈՒԹԻՒՆ:

ԱնհՄՈՐ, ա. Բաղարջ (չխմորուած):

ԱնհՆԱՄ, ա. 1. Անհոգող (խնամք չունեցող), անտած: 2. Անողորմ, անխնայ: 3. մ. Անպէտս (առանց խնամքի):

ԱնհՆԱՄԱՐԱՐ, տե՛ս ԱնհՆԱՅԱՐԱՐ:

ԱնհՆԱՄԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնհՆԱՄ:

ԱնհՆԱՄԱՐԿԵԼԻ, ա. Անբուժելի (չբարձրանող):

ԱնհՆԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անտածութիւն (անխնամ լինելը՝ թողնելը):

ԱնհՆԱՅ, ա. 1. Անողորմ, անխիղճ:

2. Լիուլի, առատ: 3. Անխնամ, անտած:

4. մ. տե՛ս ԱնհՆԱՅԱՐԱՐ:

– ՅԱՆՀՆԱՅ, տե՛ս ԱնհՆԱՅԱՐԱՐ:

ԱնհՆԱՅԱՐԱՐ, մ. Անխնամաբար (անխնայ կերպով):

ԱնհՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգլթութիւն, անողորմութիւն:

ԱնհՈՂ, ա. Անմատուռ (չխորհող):

ԱնհՈՂԶԱԿԱՆՊԵՍ, մ. Անխորհրդաբար (ոչ խոհական կերպով):

ԱնհՈՂԶԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնհՈՂԵՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱնհՈՂԵՄ, ա. Անողջախոհ, անխորհուրդ, անմիտ (ոչ խոհեմ):

ԱնհՈՂԵՄՈՒԹԻՒՆ, ԱնհՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխորհրդականութիւն, անխորհրդութիւն, անմտութիւն, անխելութիւն:

ԱնհՈՅԶ, ա. 1. Անխուզ, անխուզելի, անքնին: 2. Անխզելի, անխուզ:

ԱնհՈՆԱՐՀ, ա. Անգայ, անխոնարհելի, անընկճելի:

ԱնհՈՆԱՐՀԵԼԻ, տե՛ս ԱնհՈՆԱՐՀ:

ԱնհՈՆԱՐՀԵՅՈՒՅԱՆԵԼԻ, ա. Անկորացուցանելի:

ԱնհՈՆԱԽ, ա. Անթաց, անտամուկ, չոր:

ԱնհՈՆՋ, ա. Անվաստակ, անաշխատ (չյոգնող), անձանձիւր, մշտաջան, ճգնախոնջ:

ԱնհՈՇՏԱՆԿ, ա. Անխոշտանկելի, անչարճարանք, անչարճարելի, փիւք. անպարսաւ, անմեղադրելի:

ԱնհոնՇՏԱՆԿԵԼԻ, տե՛ս ԱնհոնՇՏԱՆԿԵ:
ԱնհոնՍՏՈՎԱՆ, ա. մ. 1. (եկեղց.) Ան-
խոստովանող: 2. Անզղջաբար (առանց
զղջալու):
ԱնհոնՍՏՈՎԱՆՈՂ, ա. 1. տե՛ս ԱնհոնՍ-
ՏՈՎԱՆ (1): 2. Անհաւատ:
ԱնհոնՍՏՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզղջու-
թիւն, անապաշխարութիւն:
ԱնհոնՏԱՆ, ա. 1. Պիտանի (ոչ անպէտք):
2. փխբ. Ընտիր, պատուական: 3. փխբ.
Անխարդախ, անհենգ, ազնիւ:
ԱնհոնՏՈՐ, ա. 1. Անշեղ, ուղիղ: 2. մ.
Անշեղաբար, ուղղակի:
ԱնհոնՏՈՐԱԲԱՐ, ԱնհոնՏՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս
ԱնհոնՏՈՐ (2):
ԱնհոնՏՈՐԵԼԻ, տե՛ս ԱնհոնՏՈՐ:
ԱնհոնՏՈՐՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱնհոնՏՈՐ (2):
ԱնհոնՏՈՐՆԱԿ, տե՛ս ԱնհոնՏՈՐ:
ԱնհոնՏՈՐՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշեղութիւն
(անշեղ ուղղութիւն):
ԱնհոնՐԱՄԱՆԿ, ա. Անհենգ, անկեղծ,
անխարդախ, միամիտ:
ԱնհոնՐՀԵԼԻ, ա. Անխորհուրդ (լաւ
չմտածուած):
ԱնհոնՐՀՈՒՐԴ, ա. 1. Անխոհեմ: 2. Ան-
իմաստ, անմիտ: 3. Անխորհելի, անիմա -
նալի: 4. մ. տե՛ս ԱնհոնՐՀՐԴԱԲԱՐ:
ԱնհոնՐՀՐԴԱԲԱՐ, մ. Անխորհուրդ,
անքննաբար, անմտաբար (առանց խոր -
հելու):
ԱնհոնՐՀՐԴԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխոր -
հըրդութիւն (անխորհուրդ՝ չմտածուած
լինելը):
ԱնհոնՐՀՐԴԱԿԱՆ, ա. Անմիտ, անտեղի
(խորհուրդ չունեցող):
ԱնհոնՐՀՐԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս Ան -
հոնՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ:
ԱնհոնՐՀՐԴԱՎՐԺ, ա. Անհմուտ:
ԱնհոնՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխորհրդա -
կանութիւն, անխոհեմութիւն:
ԱնհոնՐՇ, ա. մ. Անխորհելի, անպատկառ:
ԱնհոնՐՇԱԲԱՐ, մ. Անպատկառաբար:
ԱնհոնՐՇԵԼԻ, տե՛ս ԱնհոնՐՇ:

ԱնհոնՐՏԱԿԵԼԻ, ա. Անփշղելի:
ԱնհոնՑ, ա. մ. Անկեղ, անվէր:
ԱնհոնՑՈՏԵԼԻ, ա. մ. Անվիրաւորելի:
ԱնհոնԻԶՂ, ա. Անխուզելի, անյոյզ, ան -
հետազօտելի, անքննելի, անքնին:
ԱնհոնԻԶՂ, ա. 1. Անխզելի: 2. Ցանկասէր,
վաւաշոտ, անառակ:
ԱնհոնԻԶԱԲԱՐ, մ. 1. Անքննաբար: 2.
Անխտիր:
ԱնհոնԻԶԵԼԻ, տե՛ս ԱնհոնԻԶՂ:
ԱնհոնԻԼ, ա. Ամայի, անբնակ:
- ՅԱնհոնԻԼՍ, մ. Պատահմամբ (անսպա -
սելի կերպով):
ԱնհոնԻՃԱՊ, տե՛ս ԱնհոնԻՈՎ:
ԱնհոնԻՄ, ա. Անարբ (չխմող՝ ոգելից
ըմպելիք):
ԱնհոնԻՈՎ, ա. 1. Անխուճապ, անշփոթ,
խաղաղ, անդորր, հանդարտ: 2. մ. Ան -
խռովաբար, հանդարտօրէն:
ԱնհոնԻՈՎԱԲԱՐ, տե՛ս ԱնհոնԻՈՎ (2):
ԱնհոնԻՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաղաղութիւն,
հանդարտութիւն, անդորրութիւն:
ԱնհոնՏԻՐ, ա. 1. Անաչառ (խտրութիւն
չանող): 2. Զգուշողական: 3. Զանազան,
պէսպէս, տարբեր: 4. մ. տե՛ս ԱնհոնՏԻՐՍ:
- ԱնհոնՏԻՐ ԼԻՆԵԼ. Զգուշանալ:
ԱնհոնՏԻՐՍ, ԱնհոնՏՐԱԲԱՐ, ԱնհոնՏՐԱՊԷՍ,
մ. Անզանազանաբար (անխտիր կերպով):
ԱնհոնՏՐՑ, ա. մ. Անանջրպետ, անար -
գել, անխափան:
ԱնհոնՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզանազանու -
թիւն:
ԱնհոնՐԱՏ, ա. Անուղղելի, անհրահանգ,
անդատախարակ, անկիրթ, անաստ:
ԱնհոնՐԱՏԱԲԱՐ, մ. Անխրատապէս, տըխ -
մաբաբար, անմտաբար:
ԱնհոնՐԱՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնհոնՐԱՏ:
ԱնհոնՐԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱնհոնՐԱՏԱԲԱՐ:
ԱնհոնՕՍԱՅԵԱԼ, տե՛ս ԱնհոնՂ:
ԱնհոնՕՍ, ա. 1. Անօսուուն, համբ, անբան:
2. Լուռ, լռիկ, լռական: 3. Անասելի,
անպատմելի: 4. Կոյս (չնշանուած): 5. մ.
Լռելեայն (լուռութեամբ):

ԱնհՕՍԵԼԻ, տե՛ս ԱնհՕՍ (3):

ԱնհՕՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Համրութիւն, անբանութիւն (անխօս լինելը):

ԱնհՕՍՈՒՆ, տե՛ս ԱնհՕՍ (1):

ԱնԾԱԳԵԼԻ, ա. Անլոյս, մութ:

ԱնԾԱԽ, ա. Անսպառ, աննուազ, անպակաս:

ԱնԾԱԽԱԲԱՐ, մ. Անծախապէս, անսպառաբար, աննուազաբար:

ԱնԾԱԽԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնԾԱԽ:

ԱնԾԱԽԱՊԷՍ, տե՛ս ԱնԾԱԽԱԲԱՐ:

ԱնԾԱԽԵԼԻ, տե՛ս ԱնԾԱԽ:

ԱնԾԱԽՈՒԹԻԻՆ, գ. Անսպառութիւն, աննուազութիւն, անհատութիւն:

- ԱնԾԱԽՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ԱնԾԱԽԱԲԱՐ:

ԱնԾԱԾԿԱԲԱՐ, մ. Անծածկապէս, անթաքնաբար, յայտնապէս:

ԱնԾԱԾԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԱնԾԱԾԿԱԲԱՐ:

ԱնԾԱԾԿԵԼԻ, տե՛ս ԱնԾԱԾՈՒԿ:

ԱնԾԱԾԿՈՅԹ, ա. Մերկ, բաց (ծածկոյթ չունեցող):

ԱնԾԱԾՈՒԿ, ա. 1. Ակներև (ոչ ծածուկ):

2. մ. տե՛ս ԱնԾԱԾԿԱԲԱՐ:

ԱնԾԱՄ, ա. Անկաս (չծամուող):

ԱնԾԱՅՐ, ԱնԾԱՅՐԵՆԻ, ա. Անեղբ, անսահման:

ԱնԾԱՆ, ա. Անծանօթ, անյայտ, անճանաչելի, անիմանալի:

ԱնԾԱՆԱԿ, ա. Անխայտառակելի, անարատ:

ԱնԾԱՆԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Անարատութիւն:

ԱնԾԱՆՐ, ա. Թեթև (ոչ ծանր):

ԱնԾԱՆՐԱՊԷՍ, մ. Թեթևաբար, թեթևալի:

ԱնԾԱՆՐԹ, ա. 1. Անտեղեակ, անգէտ:

2. Օտար, անյայտ: 3. Աննշան (չճանաչուած): 4. Անիմանալի, անհաս:

ԱնԾԱՆՐԹԱԲԱՐ, մ. Անծանօթապէս (իբրև անծանօթ՝ օտար):

ԱնԾԱՆՐԹԱՊԷՍ, տե՛ս ԱնԾԱՆՐԹԱԲԱՐ:

ԱնԾԱՆՐԹՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Անտեղեկութիւն, անգիտութիւն: 2. Անյայտութիւն (չճանաչուած՝ անյայտ լինելը):

ԱնԾԱՌԱՅ, ա. 1. Անսպասաւոր: 2. Ազատ (ոչ ծառայ):

ԱնԾԱՐԱԻ, ԱնԾԱՐԱԻԵԼԻ, ա. Զոգացուցիչ (չծարաւեցնող):

ԱնԾԵՐ, ԱնԾԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնԾԵՐԱՆԱԼԻ:

ԱնԾԵՐԱՆԱԼԻ, ա. 1. Անծերունի (չծերացող): 2. փխբ. Յաւերժական, մշտնջենաւոր, յաւիտենական, անփոփոխ, անեղծ, անանց:

ԱնԾԵՐՈՒՆԻ, տե՛ս ԱնԾԵՐԱՆԱԼԻ:

ԱնԾԻՆ, ա. 1. Անծնունդ, ամուկ: 2. նման. Անբեր, անպտուղ, անարդիւն: 3. Ինքնագոյ, անստեղծ, անեղ: 4. Վիժած (ժամանակին կամ կենդանի չծնուած):

ԱնԾՄԱԿ, ա. Անստուեր, անաղօտ (ոչ մթին):

ԱնԾՆԵԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Անեղութիւն:

ԱնԾՆԵՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնԾԻՆ (1, 2):

ԱնԾՆԵՂՈՒԹԻԻՆ, ԱնԾՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Ամլութիւն:

ԱնԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԱնԾԻՆ (1):

ԱնԾՈՅԼ, ա. Փռութակամ, գործունեայ, ջանասէր, ժիր:

ԱնԾՈՒԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Զանաւիրութիւն, ժրութիւն:

ԱնԾՈՒՓ, տե՛ս ԱնԱԼԷԿՈԾ:

ԱնԿ¹, ա. Պատշաճաւոր, պատշաճ, վայելու, յարմար:

- ԱնԿ է, մբ. Պատշաճ է, վայել է, ի դէպ է:

ԱնԿ², տե՛ս ԱնԿԱԾ (1):

ԱնԿԱԶԳՈՒՐԵԼԻ, տե՛ս ԱնԲԺՇԿԱԿԱՆ:

ԱնԿԱԶՄ, ա. 1. Անպատրաստ (ոչ պատրաստ): 2. Անձև (չձևաւորուած):

ԱնԿԱԶՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Անպատրաստութիւն:

ԱնկԱԱԼԻ, ա. Անըմբռնելի (չբռնուող), ազատ:

ԱնկԱՄ, ա. 1. Նուաստ, յետին, թշուառ: 2. գ. Կողոպուտ, աւար: 3. Գէշ, դի: 4. Ընդհուլուգուած, անկուած (ասեղնագործած իր): 5. Ոստայն:

ԱնկԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուաստութիւն (արհամարհուած դերութիւն):

ԱնկԱԿՂԱԱԼԻ, ա. Անողոք, խիստ:

ԱնկԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դժկամակութիւն, անկամութիւն, չկամութիւն: 2. Անգործութիւն, պարապութիւն, չկեցութիւն:

ԱնկԱՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաւանութիւն, հակառակութիւն (կամակից չլինելը):

ԱնկԱՄԱՌՈՐ, տե՛ս ԱնկԱՄԱՅ (1):

ԱնկԱՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնկԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ:

ԱնկԱՄՔ, ա. Թուլամորթ:

- ՅԱնկԱՄՍ, մ. Ակամայ:

ԱնկԱՅ, ԱնկԱՅԱԿԱՆ, ա. Ձկայ, շարժուել (կանգ չառնող), փխբ. անհաստատ, անկայուն:

ԱնկԱՅՈՒՆ, ա. 1. Անկայ, չկայ, անհաստատուն, անտևական, փոփոխական: 2. փխբ. Անցաւոր, չմնալի (ոչ մնայուն):

ԱնկԱՆ, գ. Սանդ (փոքրիկ):

ԱնկԱՆԱՔՈԹ, տե՛ս ԲԼԹԱԿ:

ԱնկԱՆԳՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնկԱՆԳՆԵԼԻ:

ԱնկԱՆԳՆԵԼԻ, ա. Անկանգնական:

ԱնկԱՆԵԼ¹, նբ. Հիւսել:

ԱնկԱՆԵԼ² (իմ), չբ. 1. Ընկանել: 2. Վիճակել (բաժին ընկնել): 3. Ապաւինել, ապաստանել: 4. Ենթարկել: 5. Կախեալ կալ, ցածնուլ: 6. Մեռանել: 7. Թուլանալ, պակասել, նուազել, դադարել: 8. Դեգերել, պարապել, զբաղնուլ: 9. Յարձակել, ի վերայ հասանել: 10. Պատել, ծածկել: 11. Մեղանչել (մեղք՝ յանցանք գործել): 12. Մերձաւորել (օտար կնոջ հետ): 13. Բախել, ընդհարկանել, հակառակել, կռուել:

- ԱնկԱՆԵԼ ի ձԱՆԱՊԱՐՀ՝ ՅՈՒՂԻ՝ ի ՁՈՒ. Ուղեորել:

- ԱնկԱՆԵԼ ի ՄԻՏՍ. Յիշել:

- ԱնկԱՆԵԼ ի ՄՏԱՅ. Խելագարել, յիմարանալ:

- ԱնկԱՆԵԼ ի ՍԻՐՍՍ, տե՛ս ԱնկԱՆԵԼ ի ՄԻՏՍ:

ԱնկԱՆՈՆ, ա. Անկարգ, անիրաւ, անօրէն:

ԱնկԱՇԱՌ, տե՛ս ԱնկԱՇԱՌԱՌՈՒ:

ԱնկԱՇԱՌԱՌՈՒ, ա. Անկաշառ, փխբ. անաչառ, արգար:

ԱնկԱՊ, ա. Անսանձ, անժողկալ:

ԱնկԱՊՈՒՏ, ԱնկԱՊՏԵԼԻ, ա. 1. Անկողոպուելի: 2. Անկորուստ, անեղծ: 3. մ. Անվնաս, յապահով, անվտանգ:

ԱնկԱՌՈՒՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնկԱՌՁԵԼԻ:

ԱնկԱՌՁԵԼԻ, ա. Անկառուցական (չբկառնող, դէմ չառնող):

ԱնկԱՍ, տե՛ս ԱնԾԱՄ:

ԱնկԱՍԿԱԾ, ա. 1. Անտարակոյս, անկեղակարծ, աներկբայ, աներկմիտ: 2. Անհոգ: 3. Յապահով, անվտանգ: 4. մ. Անկասկածաբար, յանկարծ:

- ՅԱնկԱՍԿԱԾԻ, ՅԱնկԱՍԿԱԾՍ, տե՛ս ԱնկԱՍԿԱԾ (4):

ԱնկԱՍԿԱԾԱՔԱՐ, տե՛ս ԱնկԱՍԿԱԾ (4):

ԱնկԱՍԿԱԾԱՌՈՐ, ԱնկԱՍԿԱԾԵԼԻ, տե՛ս ԱնկԱՍԿԱԾ:

ԱնկԱՍԿԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Յապահովութիւն (անկասկած՝ յապահով լինելը):

ԱնկԱՏԱՐ, ա. 1. Թերի, պակասաւոր, թերակատար, կիսատ: 2. Անկատարելի: 3. Անաւարտ:

ԱնկԱՏԱՐԵԼԱՔԱՐ, մ. Անկատարելապէս (անկատար՝ թերի կերպով):

ԱնկԱՏԱՐԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱնկԱՏԱՐԵԼԱՔԱՐ:

ԱնկԱՏԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱնկԱՏԱՐ (2):

ԱնկԱՏԱՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, ԱնկԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերութիւն (անկատար՝ թերի լինելը):

ԱնկԱՐ, ա. 1. Անոյժ, անկարող, անզօր, տկար: 2. Անկարելի, անհնարին:

- ԱնկԱՐ է, ԱնկԱՐԱՅՆ է, ՅԱՆԿԱՐԱՅՆ է, մթ. Անկարելի է, անհնարին է: ԱնկԱՐԱԾԱԾԿԵԼԻ, ա. Անծածկելի: ԱնկԱՐԱՆԱԼ, չբ. Անկարողանալ (անկարող դառնալ):

ԱնկԱՐԳ, ա. 1. Անպատշաճ, անտեղի, անիրաւ: 2. Խառնափնդոր, խառնակ: 3. Անսովոր (բնական կարգից դուրս): 4. մ. տե՛ս ԱնկԱՐԳԱՐԱՐ:

ԱնկԱՐԳԱՐԱՐ, մ. Անկարգապէս, խառնիխուռն:

ԱնկԱՐԳԱՊԷՍ, տե՛ս ԱնկԱՐԳԱՐԱՐ:

ԱնկԱՐԳԱԻՈՐ, տե՛ս ԱնկԱՐԳ:

ԱնկԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խառնակուծիւն: 2. Անտեղուծիւն, անպատշաճուծիւն:

ԱնկԱՐԵԼԻ, ա. 1. Անհնարին, անհնարաւոր: 2. Անկարող, անզօր:

- ԱնկԱՐԵԼԻ է, մթ. Անհնարին է:

ԱնկԱՐԵԿԱՆ, ա. Անկարիք, անկիր, անկիրընդունակ (կիրք չունեցող՝ չկրող), անախտ:

ԱնկԱՐԵԿԻՐ, ԱնկԱՐԵԿԻՅ, ա. Անցաւակից, անվշտակից, անգուծիւծ:

ԱնկԱՐԵԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգիծուծիւն (չկարեկցելը):

ԱնկԱՐԵԻՈՐ, ա. Աւելորդ (ոչ կարեւոր):

ԱնկԱՐԻՔ, տե՛ս ԱնկԱՐԵԿԱՆ:

ԱնկԱՐԾ, ա. 1. Անկարծական, անկարծելի, անակնկալ: 2. Անզգոյշ (չնախապատրաստուած): 3. տե՛ս ՅԱՆԿԱՐԾ:

- ՅԱՆԿԱՐԾՍՍ, մ. տե՛ս ԱնկԱՍԿԱԾ (4):

ԱնկԱՐԾԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնկԱՐԾ (1):

ԱնկԱՐԾԱՀԱՍ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՐԾԱՀԱՍ:

ԱնկԱՐԾԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱնկԱՐԾ (1):

2. Նորահրաշ, հրաշափառ: 3. Անկասկածելի, անկասկած:

ԱնկԱՐԾԻՍ, ա. մ. Անկասկած, աներկբայ:

ԱնկԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկասկածութիւն:

ԱնկԱՐԿԱՏԵԼԻ, ա. Աննորոգելի, պատռոտուն:

ԱնկԱՐՁ, գ. Ծոց, գիրկ:

ԱնկԱՐՈՂ, ա. 1. Անձեռնհաս (ոչ կարող), անզօր: 2. Ջքաւոր:

ԱնկԱՐՈՂԱՆԱԼ, տե՛ս ԱնկԱՐԱՆԱԼ:

ԱնկԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնկԱՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱնկԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անկարողութիւն, անզօրութիւն: 2. Անհնարութիւն:

ԱնկԱՐՕՏ, ա. 1. Անաւքատ, աննիպղ (որեւէ բանի կարիք չունեցող): 2. Անպակաս, անսպառ, առատ, լիուլի: 3. մ. Անկարօտաբար, առատապէս, լիապէս:

ԱնկԱՐՕՏԱՐԱՐ, տե՛ս ԱնկԱՐՕՏ (3):

ԱնկԱՐՕՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնկԱՐՕՏ:

ԱնկԱՐՕՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լիուծիւն, անպակասութիւն:

ԱնկԱԻՈՐ, ա. Պատշաճ, արժանի:

ԱնկԵԱՆՔ, ԱնկԵԱՅ, ա. Անկենցաղ (կեանք չվայելող), ողորմելի, թշուառ:

ԱնկԵԼԱՆՈՅ, գ. Ծերանոց:

ԱնկԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկումն, կործանումն:

ԱնկԵՂ, տե՛ս ԱնխՈՅ:

ԱնկԵՂԱԿԱՐԾ, ԱնկԵՂԱԿԱՐԾԵԼԻ, ա. մ. Անկասկած, աներկբայ, հաւաստի, ստոյգ:

ԱնկԵՂԾ, ԱնկԵՂԾԱԿԱՆ, ԱնկԵՂԾԱԻՈՐ, ա. Անխարդախ, պարզ, ճշմարիտ, իսկական:

ԱնկԵՂԾԻԿ, տե՛ս ԱնկԵՂԾ:

ԱնկԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարզութիւն (անկեղծ իրեւելը):

ԱնկԵՆԴԱՆ, ա. Անշունչ, անզգայ, չկենդանի, անկենդանի (ոչ կենդանի):

ԱնկԵՆԴԱՆԱԻՈՐ, ա. Մեռելապան:

ԱնկԵՆԴԱՆԻ, ա. 1. տե՛ս ԱնկԵՆԴԱՆ:

2. Անմարդ, անբնակ:

ԱնկԵՆՅԱՂ, տե՛ս ԱնկԵԱՆՔ:

Անկեր, ա. մ. Անկերակուր:

ԱնկերԱկոՒՐ, տե՛ս Անկեր:

ԱնկերԱկրեՒԻ, ա. Անուտեղի (չուտուող):

ԱնկերՊ, ա. 1. Անկերպարան, անկերպաւոր, անձե, տձե: 2. Անմարմին, անմարմնեղէն:

ԱնկերՊԱՐԱՆ, տե՛ս ԱնկերՊ (1):

ԱնկերՊԱՐԱՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱնկերՊՈՒԹԻԻՆ:

ԱնկերՊԱՒՈՐ, տե՛ս ԱնկերՊ (1):

ԱնկերՊՈՒԹԻԻՆ, գ. Անկերպարանու - թիւն, անձեուլթիւն, տձեուլթիւն:

ԱնկէՁ, ա. մ. Անկիզելի, անայրելի, անկիզաբար:

ԱնկէՏ, ա. Անսահման, անվարճան, անսկիզբն:

ԱնկիՁԱՔԱՐ, տե՛ս ԱնկէՁ:

ԱնկիՁԱԿԱՆ, ԱնկիՁԱՆՈՂ, ա. Անայրեցող (չկիզող, չայրող):

ԱնկիՁեՒԼ, տե՛ս ԱնկէՁ:

ԱնկիՆ, տե՛ս ԱՄՈՒԻ:

ԱնկիՉ, ա. գ. Ոստայնանկ, ոստայնագործ:

ԱնկիՐ, ա. 1. տե՛ս ԱնկԱՐԵԿԱՆ: 2. Անկրելի, անտանելի (որ չի կարելի կրել՝ տանել):

ԱնկիՐԸՆԴՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԱնկԱՐԵԿԱՆ:

ԱնկիՐԹ, ա. 1. Անգաստիարակ, անհրահանգ: 2. Անվարժ, անհմուտ, անփորձ, անուսումն: 3. Անսողոր, օտար, անբնական:

ԱնկիՐՈՍ, գ. Խարիսխ (նաւի):

ԱնկիԻՆ ՀԱՏԱՆԵՒ, տե՛ս ԱԿԱՆ ՀԱՏԱՆԵՒ:

ԱնկիԻՆԱԳԻԾ, տե՛ս ՏՐԱՄԱԳԻԾ:

ԱնկիԻՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԱնկիԻՆԱՒՈՐ:

ԱնկիԻՆԱՒՈՐ, ա. Անկիւնատեսակ:

ԱնկՂԻՏԱՆԱՒ, չբ. Խանձել, խեղբել, պակշոտել:

ԱնկնԻՔ, ա. 1. Անդրոշմ (չկնքուած):

2. (եկեղջ.) Անկնուք (չմկրտուած):

ԱնկնՈՒՆՔ, ԱնկնՈՒՔ, տե՛ս ԱնկնԻՔ (2):

ԱնկՇԻՌ, տե՛ս ԱնկՇՈՒՆԼԻ:

ԱնկՇՈՒՆԼԻ, ա. Անկշիւ, անչափ, անհամեմատ, անսահման:

ԱնկՇՏԱՄԲԵՒԻ, ա. Անմեղադրելի, անպարսաւելի:

ԱնկՈՅ, ԱնկՈՅԵՒԻ, ա. 1. Անգնալի, անգնաց: 2. Անմերձենալի, անհասանելի,

անմատչելի, անմատոյց:

ԱնկՈՂԻՆ, գ. Մահիճք, մահճակ, ընկողին:

ԱնկՈՂՄԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՐՁ (1):

ԱնկՈՂՆԱԿԻՑ, տե՛ս ԱՄՈՒՍԻՆ (1):

ԱնկՈՂՈՊՈՒՏ, ԱնկՈՂՈՊՏԵՒԻ, ա. Անկապտելի, անկապուտ, անյափշտակելի:

ԱնկՈՉ, ա. 1. Ինքնակոչ: 2. Անանուն:

ԱնկՈՏՈՐ, ա. Անբեկանելի, կարծր (չկոտրուող):

ԱնկՈՐԱՆԱՒ, ԱնկՈՐԱՑՈՒՑԱՆԵՒԻ,

ա. Անխոնարհեցուցանելի:

ԱնկՈՐԾԱՆ, ԱնկՈՐԾԱՆԵՒԻ, ա. Անխախտելի, Հաստատուն, անսասան:

ԱնկՈՐԶԵՒԻ, տե՛ս ԱնկՈՐՈՒՍՏ:

ԱնկՈՐՈՒՍՏ, ա. մ. 1. Անկորնչելի, անկապտելի: 2. փխբ. Ամբողջապէս, լրիւ:

ԱնկՈՒ, տե՛ս Անկ¹:

ԱնկՈՒԱԾ¹, գ. Հիւսուած, կիտուած, ընդելուզուած:

ԱնկՈՒԱԾ², գ. Անկումն (ընկնելը):

ԱնկՈՒԱԾՈՅ, ա. 1. Հիւսածոյ: 2. Աս(ե)ղնագործ, ասղենայ:

ԱնկՈՒԹԻԻՆ, գ. Պատշաճութիւն, յարմարութիւն:

ԱնկՈՒՄՆ¹, գ. Անկուած, կործանուած:

ԱնկՈՒՄՆ², գ. Հիւսումն:

ԱնկՈՒՄՈՒՂԻ, ա. Տրմուղ, անվարժ, խամ (ծի):

ԱնկՈՒՇԵՒ, ԱնկՈՒՇԵՒԵՒ, չբ. նբ. 1.

Աքացել, անսասուել: 2. Անգոսնել, արհամարհել, անտեսել:

ԱնկոՒՌ, ա. Անկոթ (ճանապարհի մասին):
 ԱնկոՓ, ա. Անտաշ (չկոկած):
 ԱնկոՒՆՁ, ա. Անճայն:
 ԱնկոՒԻ, ա. մ. 1. տե՛ս ԱնՊԱՏԵՐԱԶ-ՄՕՂ (չկռռող): 2. (յուշաբանութեամբ) տե՛ս ԱնկոՒՌԵԼԻ:
 ԱնկոՒՌԵԼԻ, ա. Անմարտնչելի, անպարտելի, անմատչելի, անառիկ:
 ԱնկՐԱԿԱՆ, ա. Անկարեկան, անվնասելի, անապական:
 ԱնկՐԵԼԻ, ա. Անտանելի (որ չի կարելի կրել): 2. Անկրական, անապական, անչարչարելի:
 ԱնկՐԹԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնկՐԹ:
 ԱնկՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվարժութիւն, անուսումնութիւն:
 ԱնկՐԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՆԿՃԵԼԻ:
 ԱնկՐՕՆ, ա. Անհաւատ:
 ԱնկՅԵԼԻ, ա. Անկարկատելի:
 ԱնկՅՈՐԴ, ա. Անմասն, անհաղորդ (ոչ մասնակից):
 ԱնկՅՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաղորդութիւն (մասնակցութիւն չունենալ):
 ԱնկԳԵԼԻ, ա. Անկորանալի, անբնկճելի:
 ԱնՀԱԳԱԳ, ա. Անշունչ, անկենդան:
 ԱնՀԱԼ, ա. Անհալական (չհալուած):
 ԱնՀԱԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱԼ:
 ԱնՀԱԿԱՄԻՏԱԲԱՐ, մ. Անխոտորաբար, անշեղաբար (առանց հակամիտելու):
 ԱնՀԱԿԱՌԱԿ, ա. 1. Անհակառակող (չդիմադրող): 2. Անհակառակելի, անընդդիմադրելի: 3. Անխափան, անարգել:
 ԱնՀԱԿԱՌԱԿԱՐԱՆ, ա. Անընդդիմաբանելի:
 ԱնՀԱԿԱՌԱԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱԿԱՌԱԿ (2):
 ԱնՀԱԿԱՌԱԿՈՂ, տե՛ս ԱՆՀԱԿԱՌԱԿ (1):
 ԱնՀԱԿԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաղաղասիրութիւն (չհակառակել):
 ԱնՀԱՂՈՐԴ, ա. 1. Անկցորդ, անմասն, անբաժ: 2. Անհաղորդելի (չհաղորդուող):

ԱնՀԱՂՈՐԴԱԿԱՆ, ԱնՀԱՂՈՐԴԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՂՈՐԴ (2):
 ԱնՀԱՃԵԼԻ, ա. Անհաճոյ, անախորժ, տհաճ:
 ԱնՀԱՃՈՅ, տե՛ս ԱՆՀԱՃԵԼԻ:
 ԱնՀԱՄ, ա. 1. Անաղի, անախորժ, (համ չունեցող): 2. փխբ. Տաղտկալի, ծանծաղալի:
 ԱնՀԱՄԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՄ:
 ԱնՀԱՄԱՆԱԼ, չբ. Անհամել (անհամ դառնալ):
 ԱնՀԱՄԱՌՕՏ, ա. Անհամառօտելի, փխբ. երկար, տևական, հաստատուն:
 ԱնՀԱՄԱՌՕՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԱՌՕՏ:
 ԱնՀԱՄԱՐ, ա. 1. Անթիւ, անթուելի, անհաշիւ, անհափ: 2. մ. Անչափաբար (անհաշիւ կերպով):
 ԱնՀԱՄԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԱՐ (1):
 ԱնՀԱՄԱՐՁԱԿ, ա. Անվստահ:
 ԱնՀԱՄԲԱԻԵԱԼ, ա. 1. Անտեղեակ (համբաւ՝ լուր չստացած): 2. Անծանօթ (չհամբաւուած):
 ԱնՀԱՄԲԵՐ, ա. 1. Անհամբերող, անըմբեր, անժոյժ: 2. Անհամբերելի, անըմբերելի, անժուժելի, անհանդուրժելի, անտանելի:
 ԱնՀԱՄԲԵՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԲԵՐ (2):
 ԱնՀԱՄԲԵՐՈՂ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԲԵՐ (1):
 ԱնՀԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անըմբերութիւն, անժուժութիւն (անհամբեր՝ անժոյժ լինել):
 ԱնՀԱՄԲՈՅ, ա. 1. Վայրենի, կատաղի, անաստ: 2. Անհաշտ, անողորմ, դաժան: 3. Անպատշաճ, անտեղի, անյարմար:
 ԱնՀԱՄԲՈՒՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՄԲՈՅ:
 ԱնՀԱՄԵԼ¹, նբ. Անհամոքսել (անհամ դարձնել):
 ԱնՀԱՄԱՆԱԿ² (իմ), տե՛ս ԱՆՀԱՄԱՆԱԼ:
 ԱնՀԱՄԵՄԱՏ, ա. 1. Անմասն, անզուգական, անհափ: 2. Անբաղդատելի: 3. Օտար, տարբեր, անյարմար:

ԱնշԱՄԵՄԱՏԱՐԱՐ, մ. Աննմանաբար, անհափաբար (անհամեմատ կերպով):

ԱնշԱՄԵՄԱՏԱԿԱՆ, ԱնշԱՄԵՄԱՏԵ-
ԼԻ, տե՛ս ԱնշԱՄԵՄԱՏ:

ԱնշԱՄԵՄԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհափա -
ցութիւն, աննմանութիւն (անհամեմատ
լինելը):

ԱնշԱՄԵՍ, ա. Անպարկեշտ, անամօթ,
լիտի, լիբբ:

ԱնշԱՄՈՔՍԵԼ, տե՛ս ԱնշԱՄԵԼ¹:

ԱնշԱՆԳԱՆԱԿ, ա. Անբաշխելի (չհան-
գանակուող):

ԱնշԱՆԳԷՏ, ա. 1. Աննման, անդէպ,
անյարմար (ոչ համապատասխան): 2.
Անհաւասար, անզոյգ:

ԱնշԱՆԳԻՍ, ա. 1. Անդադար, յարա -
շարժ: 2. Անհանդարտ, խռովայոյզ: 3.
Տկար (ոչ առողջ): 4. մ. Անդադարաբար
(առանց հանգստի):

ԱնշԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաւասա-
րութիւն, աննմանութիւն, անզուգու-
թիւն:

ԱնշԱՆԳՁԵԼԻ, տե՛ս ԱնշԱՆԳԻՍ:

ԱնշԱՆԳՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհանդար -
տութիւն:

ԱնշԱՆԴԱՐՏ, տե՛ս ԱնշԱՆԳԻՍ (2):

ԱնշԱՆԴԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհանգըս-
տութիւն, խռովութիւն:

ԱնշԱՆԴԵՐՁ, ա. Անզգեստ, մերկ:

ԱնշԱՆԴԵՐՁԵԼԻ, ա. 1. Անկազմ, ան -
պատրաստ: 2. Անճարակ, տկար:

ԱնշԱՆԴԷՊ, տե՛ս ԱՆԴԷՊ:

ԱնշԱՆԴԷՍ, ա. Անփորձ (չփորձուած),
անպիտան, յոռի:

ԱնշԱՆԴՈՒՐԺԱԿԱՆ, ԱնշԱՆԴՈՒՐ -
ԺԵԼԻ, տե՛ս ԱնշԱՄԲԵՐ:

ԱնշԱՆՃԱՐ, ա. 1. Անիմաստ, անմիտ,
անխորհուրդ: 2. Անհանճարական, ան -
բանական:

ԱնշԱՆՃԱՐԱՐԱՐ, մ. Անիմաստաբար,
անմտաբար:

ԱնշԱՆՃԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Անհանճաբե-
ղազոյն (աւելի անհանճար):

ԱնշԱՆՃԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնշԱՆՃԱՐ
(2):

ԱնշԱՆՃԱՐԵՂԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԱնշԱՆ-
ՃԱՐԱԳՈՅՆ:

ԱնշԱՆՃԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն,
տգիտութիւն (անհանճար լինելը):

ԱնշԱՇԻԻ, ա. Անթիւ, անհամար:

ԱնշԱՇՏ, ա. Որեքիմ, անողոք (չհաշ-
տուող):

ԱնշԱՇՏԱԿԱՆ, ԱնշԱՇՏԵԼԻ, ԱնշԱՇ-
ՏԵՅԵԱԼ, տե՛ս ԱնշԱՇՏ:

ԱնշԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմիաբանութիւն,
հակառակութիւն:

ԱնշԱՍ, ա. 1. Անհասանելի, անմատ-
չելի: 2. Անըմբռնելի, անիմանալի, ան-
բննելի: 3. Անտեղեկ, անգէտ: 4.
Գաղտնի, ծածուկ, թաքուն: 5. Տհաս,
խալ: 6. Դժուարին: 7. Անհաւատալի,
մտաջածին:

ԱնշԱՍԱԳՈՅՆՍ, մ. Անըմբռնաբար
(անըմբռնելի՝ անիմանալի կերպով):

ԱնշԱՍԱԿ, ա. Անձե, անկերպարան:

ԱնշԱՍԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնշԱՍ (2):

ԱնշԱՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱնշԱՍ (1, 2):

ԱնշԱՍԱՊԷՍ, մ. Անըմբռնաբար (ան -
հասանելի՝ անըմբռնելի կերպով):

ԱնշԱՍԱՐԱԿ, ԱնշԱՍԱՐԱԿԵԼԻ, ա.
Սեպհական (իրեն յատուկ):

ԱնշԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Սեպհակա -
նութիւն (անհասարակ՝ միայն իրեն յա-
տուկ լինելը):

ԱնշԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնշԱՍՈՒ -
ԹԻՒՆ:

ԱնշԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհասողութիւն
(անհաս լինելը): 2. Անկարողութիւն,
անկարողութիւն:

ԱնշԱՍՍ, ա. Անստեղծ, անեղ:

ԱնշԱՍՍԱՏ, ա. 1. Անկայուն, խախուտ,
յողդողդ: 2. Շարժուն, զիւրափոփոխ,
փոփոխական: 3. Տատանական (տատա -

նուող, անվճռական): 4. Թուլամիտ, տը-
կարամիտ, տկար: 5. Անվաւեր, անըն-
դունելի:
ԱՆՀԱՍՏԱՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՍՏԱՏ:
ԱՆՀԱՍՏԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՍՏԱՏ:
ԱՆՀԱՏ, ա. 1. Անհատական, անհատա-
նելի, անբաժանելի (չմասնատուող): 2.
Անխզելի, անքակ: 3. Անընդհատ, ան-
դադար, շարունակ: 4. Անպակաս, ան-
սպառ, աննուազ, անբաւ: 5. Աննման,
անհամեմատ, եզակի: 6. գ. Հիւլէ: 7. Իւ-
րաքանչիւր: 8. մ. տե՛ս ԱՆՀԱՏԱՌԱՐ:
ԱՆՀԱՏԱՌԱՐ, մ. Անհատապէս, անընդ-
միջաբար, շարունակաբար:
ԱՆՀԱՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՀԱՏ (1, 4):
ԱՆՀԱՏԱՀՈՍ, ա. Մշտահոս, մշտնջենա-
բուղիս:
ԱՆՀԱՏԱՆԱԼ, չբ. Առանձնանալ, մենա-
նալ:
ԱՆՀԱՏԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱՏ (1):
ԱՆՀԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՀԱՏԱՌԱՐ:
ԱՆՀԱՏԵԼ, նբ. Առանձնացուցանել, զա-
տուցանել:
ԱՆՀԱՏՈՒԱԾԵԼԻ, ա. մ. Անբաժանելի,
անբաժան:
ԱՆՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհամեմատու-
թիւն, աննմանութիւն (անհատ՝ անհա-
մեմատ՝ եզակի լինելը): 2. Անպակասու-
թիւն, անսպառութիւն, աննուազութիւն:
ԱՆՀԱՏՈՒՅՈՒՄ, ա. Անվճարելի:
ԱՆՀԱՐԱԶԱՏ, ա. 1. Օտար (ոչ հարա-
զատ): 2. Միածին, միածօր, միակ:
ԱՆՀԱՐԹ, ա. 1. Անողորկ (ոչ հարթ):
2. փխբ. Անկազմ (չձաւորուած), ան-
կարգ (ոչ կանոնաւոր):
ԱՆՀԱՐԹԱԴԻՏԱԿ, ա. Տձեւ, անձեւ, տը-
գեղ:
ԱՆՀԱՐԹԱՐԱՐ, ա. Անիրաւ, անկարգ
(կարգ ու կանոն չմտցնող):
ԱՆՀԱՐԿ, ա. Ապահարկ:
ԱՆՀԱՐԿԱՒՈՐ, ա. Անբռնադատ, ազատ:
ԱՆՀԱՐՈՒԱԾԵԼԻ, ա. Անվնասելի:

ԱՆՀԱՐՄՆ, ԱՆՀԱՐՄՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆ-
ՀԱՐՄՆԱՅԵԱԼ:
ԱՆՀԱՐՄՆԱՅԵԱԼ, ա. Անհարսն, ան-
հարսնական (չհարսնացած):
ԱՆՀԱՐՑԱՓՈՐՁ, ա. Միամիտ (հարցու-
փորձ չանող):
ԱՆՀԱՅ, ա. մ. Անօթի, քաղցաւոր:
ԱՆՀԱԻԱՆ, ա. 1. Անհնազանդ, անսաստ,
անհլու, անլուր: 2. Անհաւատալի:
ԱՆՀԱԻԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Անհաւանելի,
անհաճոյ: 2. տե՛ս ԱՆՀԱԻԱՆ (1):
ԱՆՀԱԻԱՆԵԼ, չբ. Հակառակել, անսաս-
տել (անհաւան լինել):
ԱՆՀԱԻԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՀԱԻԱՆԱԿԱՆ
(1):
ԱՆՀԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհնազան-
դութիւն, անսաստութիւն, հետուութիւն:
2. Անհաւատութիւն (չհաւատալը):
ԱՆՀԱԻԱՍԱՐ, ա. 1. Անհամեմատ, ան-
նման: 2. Աչառու, անարդար, անիրաւ:
3. մ. Անհաւասարաբար:
ԱՆՀԱԻԱՍԱՐԱՌԱՐ, տե՛ս ԱՆՀԱԻԱՍԱՐ
(3):
ԱՆՀԱԻԱՍԱՐԱՌՈՒՆ, ա. Այլաբուն (այ-
լաբնոյթ):
ԱՆՀԱԻԱՍԱՐԵԼԻ, ա. Անհամեմատելի,
աննման:
ԱՆՀԱԻԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անզուգու-
թիւն, աննմանութիւն: 2. Խտրութիւն,
աչառութիւն:
ԱՆՀԱԻԱՍՏԱՌԱՐ, մ. Երկբայաբար,
կարծեօք (անհաւաստի կերպով):
ԱՆՀԱԻԱՍՏԻ, ա. Անվստահանալի, ան-
յայտ (ոչ հաւաստի):
ԱՆՀԱԻԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյայտութիւն
(անհաւաստի լինելը, անստուգութիւն):
ԱՆՀԱԻԱՏ, ա. 1. Անկրօն: 2. Այլահա-
ւատ, թերահաւատ: 4. Անհաւատալի,
անհնարաւոր: 5. Անհաւան, անհնա-
զանդ, անսաստ:

տանել, վարանել (անելանելի դրուժեան մէջ ընկնել):

ԱնշնԱՐԱՌՈՐ, ԱնշնԱՐԱՌՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնշնԱՐ, ԱնշնԱՐԻն:

ԱնշնԱՐԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնշնԱՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱնշնԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԱնշնԱՐԱՆԱԼ:

ԱնշնԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱնշնԱՐԻն (2):

ԱնշնԱՐԻն, ա. 1. Անկարելի, անլինելի, անհնար: 2. Անյաղթելի, անպարտելի (որի դէմ հնար չկայ): 3. Սաստկական նշանակութեամբ՝ սաստիկ, ծայրայեղ, մեծ, շատ, անչափ: 4. մ. Սաստկապէս, մեծապէս, ուժգին, չարաչար:

- ԱնշնԱՐԻն է, մբ. Անկարելի է, էջ հնար, չիբ հնար:

- ՅԱՆՆԱՐԻն ՀՆԱՐՍ ՄՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԱնշնԱՐԱՆԱԼ:

ԱնշնԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհնարաւորութիւն (անհնար՝ անհնարին՝ անհնարաւոր լինելը): 2. Դժուարութիւն, դժնդակութիւն (անհնարին՝ սաստիկ՝ դժուարին՝ դժնդակ լինելը):

ԱնշնՈԳ, ա. 1. Անգբաղ, անգբօս, անխռով, անբոյթ, յապահով: 2. Անփոյթ (անտարբեր): 3. մ. Անհոգաբար (անհոգ կերպով):

- ԱնշնՈԳՍ, ՅԱՆՆՈԳ, ՅԱՆՆՈԳՍ, տե՛ս ԱնշնՈԳ (3):

ԱնշնՈԳԱՐԱՐ, տե՛ս ԱնշնՈԳ (3):

ԱնշնՈԳԱՐԱՐԶ, ա. Անխնամ (հոգաբարձու՝ խնամող չունեցող):

ԱնշնՈԳԱԼԻ, ա. Աննշան, չնչին (աչքի չընկնող):

ԱնշնՈԳԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնշնՈԳ:

ԱնշնՈԳԱՆԱԼ, չբ. Յապահովանալ (անհոգ դառնալ՝ լինել):

ԱնշնՈԳԱՅՈՂ, տե՛ս ԱնշնՈԳՈՂ:

ԱնշնՈԳԻ, ա. Անշուռնչ, անկենդան (հոգի չունեցող):

ԱնշնՈԳՈՂ, ա. Անհոգացող, անխնամ:

ԱնշնՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յապահովութիւն, անդորրութիւն, հանգարտութիւն: 2. Անփութութիւն, յուլութիւն, ծուլութիւն: ԱնշնՈՂՈՎ, ա. 1. (քեր.) Անհոլովական (չհոլովուող): 2. Անհոլովելի, անգլոր, անթաւալ, անփոփոխ, անկործան:

ԱնշնՈՂՈՎԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնշնՈՂՈՎ (1): ԱնշնՈՂՈՎԵԼԻ, տե՛ս ԱնշնՈՂՈՎ (2): ԱնշնՈՄ, ա. Նօսր, անգայտ (ոչ հոծ՝ խիտ):

ԱնշնՈՄԱՅԵՂ, ա. Այլացեղ, օտար:

ԱնշնՈՅԾ, տե՛ս ԱնշնՈՅ:

ԱնշնՈՍ, ա. մ. Անհոսելի (չհոսող, առանց հոսելու՝ հոսման): ԱնշնՈՎԻՒ, ա. Անառաջնորդ, անտե-

րունչ:

ԱնշնՈՎՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Անառաջնորդութիւն (անհոլիւ՝ անառաջնորդ լինելը՝ մնալը):

ԱնշնՈՒն, ա. 1. Անեղբ, անծայր, անսահման, անպարփակ: 2. Անչափ, անթիւ, անսպառ: 3. մ. Յանչափս (չափից դուրս): 4. գ. Խորք (անհունութիւն):

ԱնշնՈՒՊ, տե՛ս ԱնշնՊԵԼԻ:

ԱնշնՈՒՐ, ա. Զուտ, մաքուր (ոսկի):

ԱնշնՊԱՏԱԿ, ա. Անխնամ (խնամքի չենթարկուած):

ԱնշնՊԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնշնԱՋԱՆԴՈՒԹԻՒՆ:

ԱնշնՊԱՐՏ, ա. Խոնարհ, համեստ, հեզ:

ԱնշնՊԱՐՏԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱնշնՊԱՐՏ:

ԱնշնՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոնարհութիւն, համեստութիւն, ցածութիւն, պարկեշտութիւն:

ԱնշնՊԱՌՈՐ, ա. Անմերձաւոր, բացական, բացակայ:

ԱնշնՊԵԼԻ, ա. 1. Անշօշափելի, անմերձեհալի, անմատչելի: 2. Անմիաբան, հակառակ:

ԱնշնՐԱԺԱՐԱԿԱՆ, ԱնշնՐԱԺԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱնշնՐԱԺԵԾՏ:

ԱնշնՐԱԺԵԾՏ, ա. Հարկաւոր (ինչից որ չի կարելի հրաժարուել՝ խուսափել):

ԱնՀՐԱՀԱՆԳ, ա. Անկիրթ, անվարժ, անփորձ:
 ԱնՀՐԱՄԱՆ, ա. մ. Ինքնակամ (առանց հրամանի):
 ԱնՀՐԱՊԱՐԱԿԵԼԻ, ա. Անյայտնելի, խորհրդաւոր, գաղտնի:
 ԱնՀՐԱՊՈՅՐ, ա. Անհրապուրելի (չհրապուրուող):
 ԱնՀՐԱՊՈՒՐԵԼԻ, տե՛ս ԱնՀՐԱՊՈՅՐ:
 ԱնՀՐԱԽԷՐ, ա. Անողոր, խիստ (հրաւէր չընդունող):
 ԱնՁԱՅՆ, ա. 1. Անմոռնչ, անբարբառ, լուռ: 2. մ. Լռելիայն, անխօս:
 ԱնՁԱՅՆԱԿԱՆ, ԱնՁԱՅՆԱԽՈՐ, տե՛ս ԱնՁԱՅՆ (1):
 ԱնՁԱՅՆԵԼԻ, ա. Անպատմելի, անճառելի:
 ԱնՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարբառութիւն, անխօսութիւն, լուռութիւն:
 ԱնՁԱՆՁԻՐ, ԱնՁԱՆՁՐԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱնՁԱՆՁՐՈՅԹ:
 ԱնՁԱՆՁՐՈՅԹ, ա. մ. Անճանձիր, անճանձրանալի, անտաղտկալի:
 ԱնՁԱԽ, գ. Քարանձաւ, քարայր, այր, փապար, քարածերպ:
 ԱնՁԱԽՄՈՒՏ, ա. Քարանձաւամուտ, սորամուտ:
 ԱնՁԱԽՈՐ, ա. Անձուկ, նեղ (անձաւի նման կամ քուլաւոր):
 ԱնՁԵԱՅ, տե՛ս ԱնՁԵՆԱՅ:
 ԱնՁԵՌԱԳՈՐԾ, ա. Անձեռակերտ, անարուեստաշէն, բնական:
 ԱնՁԵՌԱԿԵՐՏ, տե՛ս ԱնՁԵՌԱԳՈՐԾ:
 ԱնՁԵՌՆԱՐԿԵԼԻ, ա. 1. Անըմբռնելի, անհասկնալի, անձեռնհաս, անմատչելի, անմեքճանալի: 2. Անկատարելի, անհնարին:
 ԱնՁԵՌՆԸՆԴԵԼ, ա. Անընդել, անընտանի, վայրենի:
 ԱնՁԵՌՆԿԱԼ, ա. մ. Անօգնական:
 ԱնՁԵՌՆՀԱՍ, ա. 1. Անձեռնարկելի, անմատչելի: 2. Ձձեռնհաս, անկարող:

ԱնՁԵՌՈՅ, գ. Դաստառակ (ձեռքի սրբիչ):
 ԱնՁԵՌՈՅԻԿ, գ. նուազ. ԱնՁԵՌՈՅ-ի:
 ԱնՁԵՐ, ա. 1. Անկերպ, անկերպարան: 2. Անկազմ (չձեռնարուած): 3. Տձև, տրգեղ, անվայելուչ, անպատշաճ, անյարմար:
 ԱնՁԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնՁԵՐ (1):
 ԱնՁԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տձեռութիւն, տգեղութիւն:
 ԱնՁԻՐ, ա. Անշնորհակալ, ապերախտ:
 ԱնՁԿԱԳՈՅՆ, ա. Նեղագոյն:
 ԱնՁԿԱԼ, տե՛ս ԱնՁԿԱՆԱԼ:
 ԱնՁԿԱԼԻ, ա. 1. Փափագելի, բաղձալի, ցանկալի, ըղձալի, տենչալի: 2. Ըղձալից, բաղձալից, մեծափափագ:
 ԱնՁԿԱԿԱՆ, ա. Անձուկ, նեղ, բարակ:
 ԱնՁԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Կարօտել, փափագել, բաղձալ, տենչալ, ըղձալ: 2. Նեղանալ (անձուկ՝ նեղ դառնալ):
 ԱնՁԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Նեղել, ճնշել (նեղը գցել):
 ԱնՁԿԵԼ (իմ), չբ. 1. Նեղել, նեղասրտել: 2. Անձկալ (կարօտով զթալ):
 ԱնՁԿՈՏ, ա. Անձկալի:
 ԱնՁԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նեղութիւն (անձուկ՝ նեղ լինել): 2. Նեղասրտութիւն, սրտնեղութիւն, տագնապ, տառապանք:
 3. Կարօտ, փափագ, տենչ:
 ԱնՁՄԵՌՆ, ա. Անբուր:
 ԱնՁՆ, գ. 1. Մարդ, անձնաւորութիւն: 2. Հոգի, չուռնչ: 3. Գոյացութիւն, գոյակ:
 4. Մարմին, իրան:
 - ԱնՁին ԱՌՆԵԼ կամ ՀՐԱՄԱՅՆԵԼ, տե՛ս ԶԻՐՈՎԻՆ ԵՐԹԱԼ:
 - ՅԱՆՁՆԷ, ՅԱՆՁԱՆՅ, ԱնՁԱՄԲ, ԱնՁԱՄԲԲ, ԱնՁԱՄԲ ԱնՁին, տե՛ս ԻՆՔԻՆԻՆ:
 ԱնՁՆԱԳԵՂ, ա. Գեղեցկատես, վայելչագեղ:
 ԱնՁՆԱԳՈՎ, ա. Մնապարծ (ինքնագոյ):

ԱնՁն Ա ԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Մնայարծու-
թիւն (ինքնագովութիւն), անձնյարգու-
թիւն:

ԱնՁն Ա ԴԱՏ, ա. Ինքնադատ:

ԱնՁն Ա ԴԻՒՐ, տե՛ս ԱնՁն ԴԻՒՐ:

ԱնՁն ԱԶՕՐ, ա. Ինքնազօր, զօրաւոր,
քաջ, արի:

ԱնՁն ԱԽՐՈՒՍ, ա. Յանձնապատան,
անվեհեր:

ԱնՁն ԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձնդիւրութիւն
(անձնդիւր լինելը):

ԱնՁն ԱԿԱՄ, ա. 1. Անձնիշխան, ինք-
նիշխան: 2. Ինքնակամ, յօժարամիտ: 3.
Ինքնաճաճ, անձնաճաճ:

ԱնՁն ԱԿԱՄԱԿ, տե՛ս ԱնՁն ԱԿԱՄ:

ԱնՁն ԱԿԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնՁ-
ն ԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ:

ԱնՁն ԱԿԱՆ, ա. 1. Հոգեկան, բանական,
իմանալի, շնչաւոր, կենդանի: 2. Անձ-
նաւոր (անձն ունեցող): 3. Սեպհական,
յատուկ:

ԱնՁն ԱԿԻՑ, ա. Համամիտ, Համակամ:

ԱնՁն ԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Ինքնակործան:

ԱնՁն ԱՀԱՃ, ԱնՁն ԱՀԱՃՈՅ, ա. Ինք -
նաճաճ, ինքնաճաճող, ինքնարդոյ, անձ -
նապանծ:

ԱնՁն ԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնաճաճո-
յութիւն, ինքնաճաճութիւն:

ԱնՁն ԱՀԱՄԲՈՅՐ, ա. Մտերիմ (Հոգով
կապուած):

ԱնՁն ԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժուժկալու -
թիւն:

ԱնՁն ԱՄԱՀ, տե՛ս ԱնՁն ԱՍՊԱՆ:

ԱնՁն ԱՄԱՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնՁն Ա -
ՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱնՁն ԱՄԱՏՆ, ա. Ինքնազբաւ:

ԱնՁն ԱՆԱԼ, չբ. 1. Անձնաւորել, մարմ -
նանալ, գոյանալ: 2. Միանձնանալ, կրօ -
նաւորել (կրօնաւոր դառնալ):

ԱնՁն ԱՆԱԽԱՏ, ա. Ինքնանախատ,
ինքնադարով:

ԱնՁն ԱՊԱՀ, գ. ա. 1. Թիկնապահ: 2.
Զգոյշ, ձեռնպահ:

ԱնՁն ԱՊԱԾ, ա. 1. Մնափառ, պարծուկ:
2. Փառաւոր, պանծալի, շքեղ:

ԱնՁն ԱՊԱՏՐԱՍՏ, ա. Արթուն, զգաստ:
ԱնՁն ԱՊէՍ, մ. Հոգեպէս, անձնօրէն,
սրտի մտօք, ի սրտէ:

ԱնՁն ԱՊՈՒՐ, ա. Անձնապուրծ (ինքն
իրեն փրկող՝ ազատող):

ԱնՁն ԱՊՈՒՐԾ, տե՛ս ԱնՁն ԱՊՈՒՐ:

ԱնՁն ԱՍէՐ, ա. Ինքնասէր, կենասէր:

ԱնՁն ԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնասիրու-
թիւն:

ԱնՁն ԱՍՊԱՆ, ա. Ինքնասպան, անձ -
նամահ:

ԱնՁն ԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնասպա -
նութիւն, անձնամահութիւն:

ԱնՁն ԱՏէՐ, ա. Ինքնիշխան, ինքնա -
գլուխ:

ԱնՁն ԱՏՈՒՐ ԼԻՆԵԼ, Զեռնատուր լինել,
մատն լինել, ենթարկել:

ԱնՁն ԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Սեպհականա -
ցուցանել, իւրացուցանել:

ԱնՁն ԱՒՈՐ, ա. 1. Գոյաւոր: 2. Հոգեւոր,
շնչաւոր, կենդանի:

ԱնՁն ԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Հոգեկան, բանա -
կան, կենդանական:

ԱնՁն ԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԱնՁն ԱՆԱԼ
(1):

ԱնՁն ԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անձն, դէմք,
ինքնութիւն: 2. Գոյացութիւն, գոյու -
թիւն: 3. Առանձնաւորութիւն (առանձ -
նայատկութիւն):

ԱնՁն ԱՔԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնաքար -
շութիւն:

ԱնՁն ԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնՁն Ա ԳՈ -
ՎՈՒԹԻՒՆ:

ԱնՁն ԴԻՒՐ, 1. ա. Փափկակեաց, բա -
րեկեաց, բարեկեցիկ: 2. գ. Անձնդիւրու -
թիւն (անձնդիւր լինելը):

ԱնՁն ԴԻՒՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնՁն ԴԻՒՐ
(2):

ԱնՁնեԱՅ, ա. Թիկնաւէտ, Թիկնեղ:

ԱնՁնեՂ, ա. Մեծ, խոշոր:

ԱնՁնԻՇԽԱՆ, ա. 1. Ինքնիշխան, ինքնատէր: 2. Անձնիշխանական (անձնիշխանին յատուկ): 3. Ինքնազլուխ, ինքնակամ:

ԱնՁնԻՇԽԱՆԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնՁնԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ (3):

ԱնՁնԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, ա. Անձնիշխան, ինքնիշխանական:

- ԱնՁնԻՇԽԱՆԱԿԱՆՆ, գ. Անձնիշխանութիւն:

ԱնՁնԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ինքնիշխանութիւն: 2. Կամք, յօժարութիւն: 3. Անձնիշխանականութիւն, ինքնակամութիւն, յանգիւնութիւն: 4. Ինքնատիրութիւն:

ԱնՁնԻԻԲ, տե՛ս ԱնՅնԻԻԲ:

ԱնՁնԿԱՄԱԿ, տե՛ս ԱնՁնԱԿԱՄ:

ԱնՁնՅԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնՁնԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ:

ԱնՁնՕՐԷՆ, տե՛ս ԱնՁնԱՊԷՍ:

ԱնՁՈՒԿ, ա. 1. Նեղ: 2. Փոքր, դոյզն, սակաւ: 3. Դժուարին, ծանր: 4. գ. Նեղուց (նեղ անցք՝ անցում), կիրճ, ճոր: 5. փխբ. Փափագ, տենչ, իղճ:

ԱնՁՐԵԻ, գ. 1. Տեղ, Թօն, տարափ: 2. Յօղ, շաղ: 3. նման. Առատութիւն (թափուող՝ տեղացող բանի մեծ քանակութիւն):

ԱնՁՐԵԻԱԲԵՐ, ա. Անձրեւածին:

ԱնՁՐԵԻԱԾԻՆ, ա. 1. տե՛ս ԱնՁՐԵԻԱԲԵՐ: 2. փխբ. Առատահոս, յորդառատ: ԱնՁՐԵԻԱԾՈՒՄՆ, տե՛ս ԱնՁՐԵԻԱԾՔ: ԱնՁՐԵԻԱԾՔ, գ. Անձրեւածումն (անձրեւելը):

ԱնՁՐԵԻԱՁԵԻ, ա. Անձրեւանման:

ԱնՁՐԵԻԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԱնՁՐԵԻԱՁԵԻ: ԱնՁՐԵԻԱՍԱՍՏ ՊԱՏԻԺ, տե՛ս ԶՐՀԵ - ՂԵՂ (2):

ԱնՁՐԵԻԵԼ, նբ. չբ. Տեղալ:

ԱնՂԱՄՊԱՐԱՓԱՅԼ, տե՛ս ԱնձԱՃԱՆՁ:

ԱնձԱՀ, ա. Անպատշաճ, անյարմար, անվայելուչ, անտեղի:

ԱնձԱՃԱՆՁ, ա. 1. Անճառազայթ: 2. փխբ. Անլոյս, մթազփն:

ԱնձԱՃԱՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Մթութիւն, խաւար (անճաճանչ՝ անլոյս լինելը):

ԱնձԱՅԹ, ա. Անշշունջ, անձայն, լուռ (ճայթիւն չհանող):

ԱնձԱՆԱՁԱԿԱՆ, ա. Անբանական, տգիտական (ճանաչելու կարողութիւնից զուրկ):

ԱնձԱՆԱՁԵԼԻ, ա. Անծանօթ (որին դժուար է ճանաչել):

ԱնձԱՆԱՊԱՐՀ, ա. 1. Անուղի: 2. գ. Անճանապարհողութիւն (անճանապարհ տեղ):

ԱնձԱՆԱՊԱՐՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնձԱՆԱՊԱՐՀ (2):

ԱնձԱՇԱԿ, ա. 1. Անսուաղ (ոչինչ չկերած): 2. Անմասն (չճաշկած): 3. տե՛ս ԱնձԱՇԱԿԵԼԻ:

ԱնձԱՇԱԿԵԼԻ, ա. Անուտեղի, չուտեղի:

ԱնձԱՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնՍՈՒԱՂՈՒԹԻՒՆ:

ԱնձԱՊԱՂ, ա. Պինդ, հաստատուն (չճապաղուած):

ԱնձԱՌ, ա. 1. Անճառելի, անպատմելի, անպատում, աննկարագրելի: 2. Անասելի, ամօթալի, դարչելի (որ անպատշաճ է ճառել՝ պատմել):

ԱնձԱՌԱԲԱՐ, մ. Անճառապէս, անպատմաբար:

ԱնձԱՌԱԳԱՅԹ, ա. Անճաճանչ, աննշոյլ, անլոյս:

ԱնձԱՌԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղեռն, ոճիր, յանցանք:

ԱնձԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնձԱՌ:

ԱնձԱՌԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԱնձԱՌԱՊԱՐԳԵԻ:

ԱնձԱՌԱՊԱՏԿԵՐ, ա. Աննման (անճառելի տեսք ունեցող):

ԱնձԱՌԱՊԱՐԳԵԻ, ա. Անճառաշնորհ:

ԱնձԱՌԱՊԷՍ, տե՛ս ԱնձԱՌԱՐԱՐ:
ԱնձԱՌԵԼ, նբ. Բացասողել, ժխտել:
ԱնձԱՌԵԼԻ, տե՛ս ԱնձԱՌ:
ԱնձԱՐ, ա. Անհնարին, դժուարին:
ԱնձԱՐԱԿ, ա. Անհնարին, անհնար,
անբուժելի:
ԱնձԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնձԱՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ԱնձԱՐԱՆԱԼ, չբ. Անճարել, յանհնարա-
մտանել (ճարը կտրուել):
ԱնձԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԱնձԱՐԱՆԱԼ:
ԱնձԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անճարակութիւն,
անհնարութիւն:
ԱնձեՂՔ, ԱնձեՂՔԵԼԻ, ա. Անբաժան,
անբաժանելի (չճեղքուած):
ԱնձեՏ, ա. Անզաւակ, անորդի:
ԱնձեՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնՁԱՒԱԿՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ԱնձիՏԵԼ, տե՛ս ԱնՁԱՒԱԿԵԼ¹:
ԱնձՄԼԵԼԻ, ա. Անմեղկելի, խիստ:
ԱնձՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկեղծութիւն, ան-
մեղութիւն, խոնարհամտութիւն:
ԱնձՈՂՈՊՐԵԼԻ, ա. Անփախչելի, ան-
զերծանելի:
ԱնձՈՒՆԻ, ա. 1. Վիթխարի, յաղթան -
դամ: 2. Ահաւոր: 3. Անհեղեղ, այլան -
դակ, անիմաստ:
ԱնՄԱԼ, ա. Անփշրելի, փխբ. անխորտա-
կելի:
ԱնՄԱԽԱՆՔ, ԱնՄԱԽԱՍԷՐ, ԱնՄԱ -
ԽՈՂ, ա. Աննախանձ (չնախանձող):
ԱնՄԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննախանձու -
թիւն:
ԱնՄԱԿԱՄՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտու -
թիւն (չմտածուած՝ անխորհուրդ գործ):
ԱնՄԱԿԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնՄԱԿԱՅԵԼԻ:
ԱնՄԱԿԱՅԵԼԻ, ա. Անմակացական (որ
չի ենթարկուում գիտութեան՝ հետազո -
տութեան):
ԱնՄԱԿԱՅՈՒ, ա. Անդէտ, տգէտ (գի -
տութեան անտեղեակ):

ԱնՄԱՀ, ա. 1. Անմեռ: 2. Տեւական, մնա-
ցական, անեղծ: 3. մ. տե՛ս ԱնՄԱ -
ՀԱՐԱՐ:
ԱնՄԱՀԱՐԱՐ, մ. Անմահապէս, յաւի -
տեան, միշտ:
ԱնՄԱՀԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱնՄԱՀԱՐԱՐ:
ԱնՄԱՀԱԿԱՆ, ա. 1. Անմահ: 2. Անմա -
հարար, անմահացողիչ:
ԱնՄԱՀԱՆԱԼ, չբ. Մշտնջենանալ (ան -
մահ դառնալ):
ԱնՄԱՀԱՊԷՍ, տե՛ս ԱնՄԱՀԱՐԱՐ:
ԱնՄԱՀԱՐԱՐ, ա. 1. Անմահազործ: 2.
Անմահացողիչ:
ԱնՄԱՀԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Մշտնջենա -
ւորել (անմահ դարձնել):
ԱնՄԱՀԱՅՈՒՅԻՁ, ա. Անմահարար:
ԱնՄԱՀԿԱՆԱՅՈՒ, ա. Անմահ, անմա -
հական:
ԱնՄԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Մշտնջենաւորու -
թիւն (անմահ լինելը):
ԱնՄԱՅՐ, ա. Անմայրենական (մայր
չունեցող): 2. նման. Կոճատ (թիւ):
ԱնՄԱՅՐԵՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնՄԱՅՐ (1):
ԱնՄԱՆԿ, ա. Անխորամանկ, անկեղծ,
պարզ:
ԱնՄԱՇ, ա. Անփուտ, անվնաս (չմա -
շուող, դիմացկուն):
ԱնՄԱՍՆ, ա. 1. Անբաժանելի, պարզ
(չբաղադրուած): 2. Անկցորդ, անբաժ,
հեռի, ազատ, զերծ:
ԱնՄԱՍՆԱՐԱՐ, մ. 1. Անբաժանաբար:
2. Անմիջաբար, անընդմիջաբար:
ԱնՄԱՍՆԻԿ, տե՛ս ԱնՄԱՍՆ (1):
ԱնՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբաժանութիւն:
ԱնՄԱՏՈՅՑ, ա. 1. Անմեքճենալի, ան -
մատչելի, անհասանելի: 2. Անշաղախ,
անխառն, մաքուր:
ԱնՄԱՏՁԵԼԻ, տե՛ս ԱնՄԱՏՈՅՑ (1):
ԱնՄԱՐԴ, ա. 1. Անմարդաբնակ, ան -
բնակ, ամայի, անչէն: 2. Տմարդի,
չմարդի:
ԱնՄԱՐԴԱԲԵԱԿ, տե՛ս ԱնՄԱՐԴ (1):

ԱՆՄԱՐԴԱԶԱՅՆ, ա. Անմարդ, անբնակ, աժայի:

ԱՆՄԱՐԴԱՆԱԼ, չբ. Աժայանալ:

ԱՆՄԱՐԴԱՍԷՐ, ա. Անկարեկից, անողորմ, անգութ:

ԱՆՄԱՐԴԱՍԻՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՄԱՐԴԱՍԷՐ:

ԱՆՄԱՐԴԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ (1):

ԱՆՄԱՐԴԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Աժայացանել (անմարդ՝ անբնակ՝ անշէն դարձնել):

ԱՆՄԱՐԴԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆՄԱՐԴԱՆԱԼ:

ԱՆՄԱՐԴԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՄԱՐԴ:

2. Անարի, կնամարդի (արիությունից զուրկ):

ԱՆՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անմարդասիրություն, տոմարություն, անգթություն:

2. Աժայություն (անմարդ՝ անմարդաբնակ լինելը):

ԱՆՄԱՐԹ, ա. Անկարելի, անպատեհ, անդէպ:

- ԱՆՄԱՐԹ Է, մբ. Ոչ է կար:

ԱՆՄԱՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհարություն, անպատեհություն, անտեղություն:

ԱՆՄԱՐՄԻՆ, ա. 1. Աննիւթ, հոգեղէն:

2. յոգն. Հրեշտակք:

ԱՆՄԱՐՄՆԱԲԱՐ, մ. Անմարմնապէս, հոգեպէս:

ԱՆՄԱՐՄՆԱԿԱՆ, ԱՆՄԱՐՄՆԱՅԻՆ, ա. Անմարմին, աննիւթական, հոգեղէն:

ԱՆՄԱՐՄՆԱԻՈՐ, ԱՆՄԱՐՄՆԵՂԷՆ, տե՛ս ԱՆՄԱՐՄԻՆ:

ԱՆՄԱՐՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննիւթություն (անմարմին՝ աննիւթ լինելը):

ԱՆՄԱՐՏ, ԱՆՄԱՐՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՄԱՐՏՆՁԵԼԻ:

ԱՆՄԱՐՏՆՁԵԼԻ, ԱՆՄԱՐՏՈՒՑԵԱԼ, ա. 1. Անյաղթելի, անպարտելի, անկոտուելի, անվանելի: 2. Անառիկ:

ԱՆՄԱՔՈՒՐ, ա. 1. Աղտեղի: 2. Անսուբբ, պիղծ: 3. Այսահար, դիւահար:

ԱՆՄԱՔՐԱԿԱՆ, ա. Անմաքուր (անմաքուր յատկություն ունեցող):

ԱՆՄԱՔՐԱՍԷՐ, ա. Աղտեղասէր:

ԱՆՄԱՔՐԵԱԼ, ա. Անմաքուր, աղտեղի:

ԱՆՄԱՔՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղտեղություն, անարբություն, պղծություն:

ԱՆՄԵԾԱՐ, ա. Անպատիւ, անարգ, նուաստ:

ԱՆՄԵԾԱՐԱՆՔ, գ. Անպատուություն, անարգանք:

ԱՆՄԵԿԻՆ, ա. մ. 1. Անբաժան, անանջատ: 2. Անմեկնելի, անպատմելի (որ չի կարելի մեկնել՝ բացատրել):

ԱՆՄԵԿՆԵԼԻ, ա. 1. Անբաժանելի, անքակտելի, անանջատ: 2. Անփոփոխ: 3. Անպատմելի, անլուծանելի (ոչ բացատրելի): 4. մ. տե՛ս ԱՆՄԵԿՈՒՍԱԲԱՐ:

ԱՆՄԵԿՈՒՍԱԲԱՐ, ԱՆՄԵԿՈՒՍԱՊԷՍ, ԱՆՄԵԿՈՒՍԻ, տե՛ս ԱՆԱՆՋԱՏԱԲԱՐ:

ԱՆՄԵՂ, ա. 1. Արդար, անպարտ, անյանց, չյանցուցեալ: 2. Անչար, աննեղ, անխարդախ, միամիտ, պարզամիտ: 3. մ. տե՛ս ԱՆՄԵՂԱԲԱՐ:

- ԱՆՄԵՂՍ, տե՛ս ԱՆՄԵՂԱԲԱՐ:

ԱՆՄԵՂԱԲԱՐ, մ. Պարզամտաբար (անմեղությունամբ, անմեղ կերպով):

ԱՆՄԵՂԱԴՐԵԼԻ, ա. Անպարսաւելի, անըստգտանելի:

ԱՆՄԵՂԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չմեղադրանք, չմեղադրություն:

ԱՆՄԵՂԱԿԱՆ, ա. Անմեղ (անմեղին յատուկ՝ վերաբերող):

ԱՆՄԵՂԱՆԱԼ, չբ. Արդարանալ:

ԱՆՄԵՂԱՆՋԱԿԱՆ, ա. Անմեղանչելի, անվնաս:

ԱՆՄԵՂԱՆՁԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՄԵՂԱՆՁԱԿԱՆ:

ԱՆՄԵՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Արդարացուցանել:

ԱՆՄԵՂԿԵԼԻ, ա. Անթուլանալի, պինդ, հաստատ, տուական:

ԱՆՄԵՂԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաստատություն (անմեղկեղի լինելը):

ԱՆՄԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արդարություն, անպարտություն:

ԱՆՄԵՆՔԵՆԱՅ, ա. (յունաբանություն) Անհնարին, աննման, անհամեմատ (որ չի կարելի մեքենայել՝ յարմարեցնել):

ԱՆՄԵՌ, տե՛ս ԱՆՄԱՀ:

ԱՆՄԵՐԺԱԿԱՆ, ա. Անմեկնելի, անբաժանելի, անանջատ (չհեռացող):

ԱՆՄԵՐԺԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՄԵՐԺԱԿԱՆ: 2. Անկորուստ, անվախճան:

ԱՆՄԵՐԿԱՆԱԼԻ, ա. Անկապտելի:

ԱՆՄԵՐՁ, ա. 1. Անմերձեանալի (մոտենալու անկարող): 2. Անմասն (չմտեցած, հեռու մնացած):

ԱՆՄԵՐՁԱԿԱՅ, տե՛ս ԱՆՄԵՐՁԵՆԱԼԻ:

ԱՆՄԵՐՁԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՄԵՐՁԵՆԱԼԻ:

ԱՆՄԵՐՁԱՌՈՐ, ա. Հեռաւոր, անմոտաւոր:

ԱՆՄԵՐՁԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռաւորութիւն (անմերձաւոր՝ հեռու լինել):

ԱՆՄԵՐՁԵՆԱԼԻ, ա. 1. Անմոտելի, անմատչելի, անհասանելի: 2. Մաքուր, անարատ (որին ոչ ոք չի մոտեցել): 3. Հրաժարելի, դարչելի: 4. Անձնապահ (հեռու մնացած):

ԱՆՄԷՏ, տե՛ս ԱՆՄԻՏԵԼԻ:

ԱՆՄԻ ԱՌԵՆԵԼ, տե՛ս ԲՆԱՋԻՆՋ ԱՌԵՆԵԼ:

ԱՆՄԻԱՐԱՆ, ա. Երկպառակ (ոչ միաբան):

ԱՆՄԻԱՐԱՆԵԼ (իմ), չբ. Տարաձայնել (անմիաբան գտնուել):

ԱՆՄԻԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկպառակութիւն, պառակտութիւն, անհաշտութիւն, տարաձայնութիւն, չմիաբանութիւն:

ԱՆՄԻՋԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՆԸՆԴՄԻՋԱՐԱՐ:

ԱՆՄԻՋԱԿ, տե՛ս ԱՆԸՆԴՄԻՋԵԼԻ:

ԱՆՄԻՋԱԿԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՆԸՆԴՄԻՋԱՐԱՐ:

ԱՆՄԻՋԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՆԴՄԻՋԵԼԻ:

ԱՆՄԻՋԵՆՈՐԴԱՐԱՐ, մ. Անընդմիջաբար, անմիջաբար (առանց միջնորդի):

ԱՆՄԻՏ, ա. 1. Անմտաւոր, անբան: 2. Պակասամիտ, պանդոյր, յիմար, խելագար: 3. Անիմաստ, յիմարական: 4. Անիմանալի, անըմբռնելի: 5. Անխիղճ, անգութ: 6. Անկիրթ, անդաստիարակ:

ԱՆՄԻՏԵԼԻ, ա. Անչեղ, հաստատուն:

ԱՆՄԽԻԹԱՐ, ա. 1. Տխուր (մխիթարութիւնից զուրկ): 2. Անմխիթարական, անմխիթարելի, անփարատելի, անսփոփելի: 3. մ. Անմխիթարապէս (անմխիթար կերպով):

ԱՆՄԽԻԹԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՄԽԻԹԱՐ (2):

ԱՆՄԽԻԹԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՄԽԻԹԱՐ (3):

ԱՆՄԽԻԹԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՄԽԻԹԱՐ (2):

ԱՆՄՇԱԿԵԼԻ, ա. Կորդ (չմշակուած):

ԱՆՄՈԼԱՐ, ա. 1. Անխոտոր, անչեղ (չմոլորեցնող): 2. Ուղիղ, ճշմարիտ, անսխալ: 3. (ասողգ.) Անմոլարակ, հաստատուն (ասողերի մասին): 4. մ. տե՛ս ԱՆՄՈԼԱՐԱՐԱՐ:

ԱՆՄՈԼԱՐԱՐԱՐ, մ. Անմոլարապէս, անմոլորապէս, ուղիղ, անվրէպ, անսխալ: ԱՆՄՈԼԱՐԱԿ, տե՛ս ԱՆՄՈԼԱՐ (3): ԱՆՄՈԼԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՄՈԼԱՐԱՐԱՐ:

ԱՆՄՈԼՈՐ, տե՛ս ԱՆՄՈԼԱՐ (1, 3):

ԱՆՄՈԼՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՄՈԼԱՐԱՐԱՐ: ԱՆՄՈԼՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսխալութիւն, անվրէպութիւն:

ԱՆՄՈՌԱՆԱԼԻ, ա. մ. Մշտայուշ, անմոռաց, չմոռացական:

ԱՆՄՈՌՈՒՅ, ա. մ. Անմոռանալի:

ԱՆՄՈՐՈՒՍ, ա. Անմոլորուս (մօրուք չունեցող):

ԱՆՄՈՒՂ, ա. Տրմուղ, անվարժ, խամ (գրաստների մասին):

ԱՆՄՈՒՏ, ա. 1. Անմտանելի (մայր չմտնող՝ արեգակ): 2. Անմատչելի, անմատոյց:

ԱՆՄՈՒՐՈՒՍ, տե՛ս ԱՆՄՈՐՈՒՍ:

ԱՆՄՌՆՁԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՄՌՈՒՆՁ:

ԱՆՄՌՈՒՆՁ, ա. 1. Անբարբառ, անխօս, անբան, լուռ, մուռջ: 2. մ. Անձայն, լուռ մուռ (անմուռնչ կերպով):

ԱՆՄՏԱՐԱՆԵԼ, չբ. Բարբաջել, շաղփաղփել:

ԱՆՄՏԱՐԱՐ, մ. Յիմարբար:

ԱՆՄՏԱԴԻՒՐ, ա. Անոգ, անփոյթ:

ԱՆՄՏԱԴՐԵԱԼ, ա. Անհնաղանդ, անլսող, անսաստ:

ԱՆՄՏԱԾԵԼԻ, ա. Անզմտաւածելի:

ԱՆՄՏԱՆԱԼ, չբ. Անմտել (անմիտ դառնալ):

ԱՆՄՏԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՄՈՒՏ:

ԱՆՄՏԱՌՈՒ, ա. Անմիտ (ոչ մտառու):

ԱՆՄՏԱՌՈՐ, ա. Անբանական, անբան, անմիտ:

ԱՆՄՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆՄՏԱՆԱԼ:

ԱՆՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անխելութիւն, յիմարութիւն, պանդորրութիւն: 2. Անխոհեմութիւն:

– ԱՆՄՏՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ԱՆՄՏԱՐԱՐ:
ԱՆՄՐՈՒՐ, ա. Զուտ, յստակ, մաքուր (մրուր՝ դիրտ չունեցող):

ԱՆՄՕՏԱՌՈՐ, ա. 1. Հեռաւոր (ոչ մօտաւոր): 2. Անպատշաճ, անպատեհ:

ԱՆՄՕՏԵԼԻ, ա. Անմեքձեհալի, անմատոյց:

ԱՆՅԱԳ, ա. 1. Անլիւր, ագահ (չկշտացող, անկուշտ): 2. Անյազելի (յազուրդ չըստացող): 3. մ. Անյազաբար, անյազապէս (անյազ կերպով):

ԱՆՅԱԳԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՆՅԱԳ (3):

ԱՆՅԱԳԱԿԱՆ, ա. Անյազ, անյազելի:

ԱՆՅԱԳԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՅԱԳ (3):

ԱՆՅԱԳԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԱԳ (2):

ԱՆՅԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյազումն, անլրութիւն, շատկերութիւն, ագահութիւն:

ԱՆՅԱԳՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՆՅԱԳՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՅԱԶ, ԱՆՅԱԶԴ, տե՛ս ԱՆՅԱՇՏ:

ԱՆՅԱՂԹ, ԱՆՅԱՂԹԱԿԱՆ, ԱՆՅԱՂ–ԹԵԼԻ, ԱՆՅԱՂԹՈՒ, ա. Անպարտ, անպարտելի:

ԱՆՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպարտութիւն:

ԱՆՅԱՄՐ, ա. 1. Անյապաղ (չուշացող):

2. մ. Անդանդաղ, արագ:

ԱՆՅԱՅՏ, ա. 1. Անյայտնի, անծանօթ, ծածուկ, դաղտոնի: 2. Անհաւաստի, անորոշ: 3. Աներևոյթ:

ԱՆՅԱՅՏԱՐԱՐ, մ. Ծածկաբար, անտեսանելապէս (անյայտ կերպով):

ԱՆՅԱՅՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՅԱՅՏ:

ԱՆՅԱՅՏԱՆԱԼ, չբ. Անհետանալ, աներևութանալ, անհետ լինել:

ԱՆՅԱՅՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, ԱՆՅԱՅՏԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Անհետ առնել, աներևութացանել:

ԱՆՅԱՅՏՆԵԼԻ, ա. Անգիւտ (որ չի կարող ի յայտ գալ):

ԱՆՅԱՅՏՆԻ, տե՛ս ԱՆՅԱՅՏ (1):

ԱՆՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՅԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գաղտնութիւն, անծանօթութիւն:

2. Անհաւաստութիւն:

ԱՆՅԱՆԳ, ա. Անմասն, անկցորդ, աղատ: ԱՆՅԱՆԳԱՊԷՍ, մ. Անդադար, անընդհատ:

ԱՆՅԱՆԴԳՆԵԼԻ, ա. Անհամարձակելի:

ԱՆՅԱՆԴԻՄԱՆ, ա. Անպարարակելի:

ԱՆՅԱՆԿ, տե՛ս ԱՆՅԱՆԳ:

ԱՆՅԱՆՅ, ԱՆՅԱՆՅԱՌՈՐ, ա. Անմեղ (յանցանք չունեցող):

ԱՆՅԱՆՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմեղութիւն:

ԱՆՅԱՇՏ, ա. Անյազ (զոհ չմատուցուած):

ԱՆՅԱՉԱՂ, ԱՆՅԱՉԱՂԿՈՏ, ա. 1. Աննախանձ (չնախանձող): 2. մ. Աննախանձաբար:

ԱՆՅԱՉԱՊԱՂ, ա. 1. Անյամբ, անդանդաղ:

2. մ. Անյապաղաբար, իսկոյն, փութով, շտապ:

ԱՆՅԱՊԱՂԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՆՅԱՊԱՂ (2):

ԱՆՅԱՊԱՏԻԵԼԻ, ա. Անխուզ (գլխի մազերի մասին):

ԱՆՅԱՋ, ԱՆՅԱՋՈՂԱԿ, ա. մ. Անյարմար, անտեղի, անպատշաճ:

ԱՆՅԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Չաջողութիւն, անյարմարութիւն (չյաջողուելը):

ԱՆՅԱՋՈՐԴ, ա. Անփոփոխ (յաջորդ չունեցող):

ԱՆՅԱՌՆԵԼԻ, ա. Անկանգնելի, անշարժ:

ԱՆՅԱՏԱԿ, ա. Անուշ:

ԱՆՅԱՐ, ա. 1. Անկցորդ, հեռի: 2. Անյարմար, անպատշաճ, անտեղի:

ԱՆՅԱՐԱԿԱՆ, ա. Անկանգնելի:

ԱՆՅԱՐԱԿԻՑ, ա. Անկցորդ, անյար:

ԱՆՅԱՐԴԱՐ, ԱՆՅԱՐԴԱՐԵԱԼ, ա. Անգարդ, անշուք (չյարգարուած):

ԱՆՅԱՐԻՐ, ա. 1. Անյառնելի, անկանգնելի: 2. Անյարմար, անտեղի, անյար:

ԱՆՅԱՐԿ, ա. 1. Բացօթեայ: 2. Անտուն:

ԱՆՅԱՐՄԱՐ, ա. 1. Անտեղի, անդէպ, անպատշաճ: 2. Անհամեմատ (չհամապատասխանող): 3. Անկազմ, անշուք, անկարգ:

ԱՆՅԱՐՄԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՅԱՐՄԱՐ:

ԱՆՅԱՐՄԱՐԱՊԷՍ, մ. Յանդէպս (անյարմար՝ անտեղի կերպով):

ԱՆՅԱՐՄԱՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԱՐՄԱՐ:

ԱՆՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհամեմատութիւն, անզուգուծիւն (յարմարութեան բացակայութիւն):

ԱՆՅԱՐՈՒՉ, ա. Անմիաբան (չյարմարուող):

ԱՆՅԱԻ, ա. Անբաւ, անեզր, անաւարտ, անվարճան:

ԱՆՅԱԻՆԵԼՈՒԱԾ, ա. Ամենակատար, ամենալի:

ԱՆՅԱՓՇՏԱԿԵԼԻ, ա. Անկողոպտելի, անկորուստ:

ԱՆՅԵՂ, ա. Անփոփոխ, անյեղյեղուկ, անյողղողդ, հաստատուն, կայուն, անշարժ:

ԱՆՅԵՂԱԲԱՐ, մ. Անյեղապէս, անեղօրէն, անփոփոխապէս:

ԱՆՅԵՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՅԵՂԱԲԱՐ:

ԱՆՅԵՂԱՓՈԽ, ԱՆՅԵՂԱՓՈԽԵԼԻ, ա. մ. Անփոփոխ, անփոփոխելի, անյեղյեղ, անյեղյեղիլ, անյեղյեղուկ, անփոփոխապէս:

ԱՆՅԵՂԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփոփոխութիւն, անյեղութիւն:

ԱՆՅԵՂԵՂՈՒԿ, տե՛ս ԱՆՅԵՂՅԵՂ:

ԱՆՅԵՂԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԵՂ:

ԱՆՅԵՂՅԵՂ, ԱՆՅԵՂՅԵՂԼԻ, ԱՆՅԵՂՅԵՂՈՒԿ, տե՛ս ԱՆՅԵՂԱՓՈԽ:

ԱՆՅԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՅԵՂԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՅԵՂՈՒԿ, տե՛ս ԱՆՅԵՂ:

ԱՆՅԵՂՕՐԷՆ, տե՛ս ԱՆՅԵՂԱԲԱՐ:

ԱՆՅԵՐԿՅՈՒԱԲԱՐ, ԱՆՅԵՐԿՅՈՒԱՆԱԲԱՐ, մ. Աներկբայ, աներկբայաբար, անտարակոյս:

ԱՆՅԵՐԿՅՈՒԱՆԱԼԻ, ա. մ. Անտարակուսելի, աներկբայ, հաւաստի:

ԱՆՅԻՇԱԶԱՐ, ա. Ներողամիտ, անոխակալ, չարամոռաց:

ԱՆՅԻՇԱԶԱՐԱԲԱՐ, մ. Անյիշաչարապէս (անյիշաչար կերպով):

ԱՆՅԻՇԱԶԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՅԻՇԱԶԱՐԱԲԱՐ:

ԱՆՅԻՇԱԶԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անոխակալութիւն, ներողութիւն:

ԱՆՅԻՇԱՏԱԿ, ա. մ. Անյիշելի, անյիշատակելի:

– ԱՆՅԻՇԱՏԱԿ ԼԻՆԵԼ. Ներել, անյիշել (մոռացութեան տալ):

ԱՆՅԻՇԱՏԱԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԻՇԱՏԱԿ:

ԱՆՅԻՇԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյիշողութիւն, անյիշութիւն:

ԱՆՅԻՇԵԼ, նբ. Մոռանալ (այլևս չյիշել):

ԱՆՅԻՇԵԼԻ, ա. մ. Անյիշատակելի, անյուշ:

ԱՆՅԻՇՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՅԻՇՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՆՅԻՇԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ: 2. Անյիշաչարութիւն:

ԱՆՅՈՂ ԴՈՂԴ, ԱՆՅՈՂ ԴՈՂԴԵԼԻ, ա. Անտատան, անսասան, հաստատուն, հաստակայ, անշարժ:

ԱՆՅՈՅՁ, տե՛ս ԱՆԽՈՒՁՂ:

ԱՆՅՈՅՆ, ա. Այլազգի, բարբարոս (որ յոյ՛ն՝ հելլեն չէ):

ԱՆՅՈՅՍ, ա. 1. Յոսսահատ, անօգնական:

2. Անյուսալի, անակնուկների, անհնարին:

3. մ. Անյուսաբար (անյոյս կերպով):

- ԱՆՅՈՅՍ ԼԻՆԵԼ. Յոսսահատ լինել, յուսահատել, անյուսանալ:

ԱՆՅՈՒՇ, ա. 1. Մոռացական (չյիշող):

2. Անյիշելի (չյիշողով):

ԱՆՅՈՒՍԱԲԱՐ, մ. 1. տե՛ս ԱՆՅՈՅՍ (3):

2. Յանկարծ (անսպասելի կերպով):

ԱՆՅՈՒՍԱԼԻ, ա. 1. Ջյուսալի, անվստահանալի: 2. Անակնուկների, անակնկալ:

3. Յոսսահատ, յուսակտուր, անյոյս:

ԱՆՅՈՒՍԱԼԻՅ, ա. Յոսսահատ (անյուսուկեամբ լցուած):

ԱՆՅՈՒՍԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՅՈՅՍ:

ԱՆՅՈՒՍԱՆԱԼ, չբ. Անյոյս լինել, յուսահատ լինել, յուսահատել, լքանել, լքե՛նուլ:

ԱՆՅՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Յոսսահատութիւն, լքութիւն, լքումն:

ԱՆՅՈՔՆԱՄԱՆԱԿ, ա. Սակաւածամա - նակեայ (քիչ ժամանակ տևող):

ԱՆՅՈԴ, ա. 1. Անյօդական, անբաղյօդ:

2. Անյօդակապ:

ԱՆՅՈԴԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՅՈԴ (1):

ԱՆՅՈԴԱԿԱՊ, տե՛ս ԱՆՅՈԴ (2):

ԱՆՅՈԴԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյօդումն, անյարմարութիւն:

ԱՆՅՈԴՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՆՅՈԴԱՌՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՅՈԺԱՐ, ա. Անյօթարական (ոչ յօ - ժարելի):

ԱՆՅՈԺԱՐԱԲԱՐ, մ. Անկամայաբար, յանկամս, յակամայ (առանց յօթարելու):

ԱՆՅՈԺԱՐԱԿԱՆ, ա. Անկամաւոր (ոչ յօթարական):

ԱՆՅՈՐԻՆԱԲԱՐ, մ. Անկարգ, խառնի - խուռն:

ԱՆՆԱԽԱՆՁ, ա. 1. Աննախանձոտ, ան - յաչաղ: 2. Առատ, առատաձիթ, առատա - ձեռն: 3. մ. Աննախանձաբար, աննա -

խանձապէս, առատապէս:

ԱՆՆԱԽԱՆՁԱԲԱՐ, ԱՆՆԱԽԱՆՁԱՊԷՍ,

տե՛ս ԱՆՆԱԽԱՆՁ (3):

ԱՆՆԱԽԱՆՁԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆ -

ՆԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՆԱԽԱՆՁԵԼԻ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՆԱ -

ԽԱՆՁ (2): 2. Անպիտան, յոռի (նախանձ չչարժող):

ԱՆՆԱԽԱՆՁՈՏ, տե՛ս ԱՆՆԱԽԱՆՁ (1):

ԱՆՆԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Աննախանձա -

ւորութիւն (աննախանձ լինելը):

ԱՆՆԱՀԱՆՁ, տե՛ս ԱՆՆԱՀԱՆՁԵԼԻ:

ԱՆՆԱՀԱՆՁԵԼԻ, ա. Աննահանջ, ան -

հրաժարելի, անհրաժեշտ:

ԱՆՆԱԻԱՐԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՆԱԻԵԼԻ:

ԱՆՆԱԻԵԼԻ, ա. Աննաւարկելի (ոչ նա -

ւարկելի):

ԱՆՆԵՆ, ա. Աննիւտ, անապական:

ԱՆՆԵՆԳ, ա. Անխարդախ, անկեղծ:

ԱՆՆԵՆԳԵԼԻ, ա. Անխաբելի, անխաբ, աննենդ:

ԱՆՆԵՐԱՆՁՆԱՌՐ, ա. Անհոգի, ան -

շունչ:

ԱՆՆԵՐԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Անազգելի (չներգործող):

ԱՆՆԵՐԵԼԻ, ա. 1. Անթողի: 2. (յուճա -

բանութեամբ) Անբուժելի, անտանելի:

3. մ. Անխնայ:

ԱՆՆԵՐԿ, ա. Բիւր. Անշաղախ, մաքուր:

ԱՆՆԵՐՍՈՐԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՍՈՐ -

ՐԱԴՐԱԿԱՆ:

ԱՆՆԵՅՈՒԿ, ա. Անհաստատ (նեցուկ՝ յե -

նարան չուկնեցող):

ԱՆՆԻԱՁ, տե՛ս ԱՆԿԱՐՕՏ (1, 2):

ԱՆՆԻԱՁԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԿԱՐՕՏ (3):

ԱՆՆԻԱՁԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՆԻԱՁ:

ԱՆՆԻՀԱՐ, ա. Բիւր. Անտկարանալի,

անպարտելի, անյաղթ:

ԱնՆԻՆՋ, ա. Անքուն, աննիրհ, արթուն:
 ԱնՆԻՇ, ա. Աննշանակ, անորոշ, անյայտ
 (նիշ՝ նշանակութիւն չունեցող):
 ԱնՆԻՐՀ, ԱնՆԻՐՀԵԼԻ, տե՛ս ԱնՆԻՆՋ:
 ԱնՆԻԻԹ, ա. 1. Անտարր, անտարրական,
 աննիւթական, աննիւթաւոր, անմարմին:
 2. Անգոյ, ոչինչ: 3. մ. տե՛ս ԱնՆԻԻ-
 ԹԱՐԱՐ:
 ԱնՆԻԻԹԱՐԱՐ, մ. Անտարրաբար, ան-
 նիւթապէս, անմարմնաբար, հոգեպէս,
 իմանալաբար:
 ԱնՆԻԻԹԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնՆԻԻԹ:
 ԱնՆԻԻԹԱՊԷՍ, տե՛ս ԱնՆԻԻԹԱՐԱՐ:
 ԱնՆԻԻԹԱՌՈՐ, տե՛ս ԱնՆԻԻԹ:
 ԱնՆԻԻԹՈՒԹԻԻՆ, գ. Անմարմնութիւն
 (աննիւթ լինելը):
 ԱնՆԿԱՏԱՐԱՐ, մ. Անխորհրդաբար
 (առանց ուշադրութիւն դարձնելու):
 ԱնՆԿԱՏԵԼԻ, ա. Անտեսանելի, ան-
 զննելի, աներևոյթ:
 ԱնՆԿԱՐ, ա. Անկերպարան, անձե (սաղ-
 մի մասին):
 ԱնՆԿԱՐԱԳԻՐ, ԱնՆԿԱՐԱԳՐԵԼԻ, ա.
 Անզուգական, անմասն:
 ԱնՆՄԱՆ, ա. 1. Տարբեր, այլազան: 2.
 Անզուգական, անհամեմատ, անօրինակ:
 3. Անյարմար, անվայելուչ, անպատշաճ,
 անտեղի, անդէպ:
 ԱնՆՄԱՆԱՐԱՐ, ա. Աննմանապէս (ան -
 նման կերպով՝ լինելով):
 ԱնՆՄԱՆԱԿ, ԱնՆՄԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս
 ԱնՆՄԱՆ:
 ԱնՆՄԱՆԱԿԵՐՊ, ա. մ. Այլակերպ, այ -
 լատեսակ:
 ԱնՆՄԱՆԱՄԱՍՆ, ա. Աննմանամասն -
 կան, աննմանամասնեայ (մասերով ոչ
 նման):
 ԱնՆՄԱՆԱՄԱՍՆԱԿԱՆ, ԱնՆՄԱՆԱ -
 ՄԱՍՆԵԱՅ, տե՛ս ԱնՆՄԱՆԱՄԱՍՆ:
 ԱնՆՄԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱնՆՄԱՆԱՐԱՐ:
 ԱնՆՄԱՆԱՍԵՌ, ա. Այլասեռ (ոչ նմա -
 նասեռ):

ԱնՆՄԱՆԵԼԻ, ա. Աննման (որ չի կարելի
 նմանեցնել):
 ԱնՆՄԱՆԻ, տե՛ս ԱնՆՄԱՆ:
 ԱնՆՄԱՆՈՂ, ա. Աննման:
 ԱնՆՄԱՆՈՅԹ, ա. Աննման (նմանը չու -
 նեցող):
 ԱնՆՄԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Տարբերութիւն,
 անհամեմատութիւն (աննման լինելը):
 ԱնՆՇԱՆ, ա. 1. Անդրոշմ (նշան չունե -
 ցող): 2. Աննշանաւոր, աներևելի, հա -
 սարակ, անշուք: 3. Անյայտ (չնշանա -
 կուած):
 ԱնՆՇԱՆԱԿ, ա. Աննշանական, խառ -
 նաձայն (բան չնշանակող):
 ԱնՆՇԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնՆՇԱՆԱԿ:
 ԱնՆՇԱՆԱՌՐ, տե՛ս ԱնՆՇԱՆ (2):
 ԱնՆՇՈՅԼ, ա. Անլոյս:
 ԱնՆՈՒԱԳ, տե՛ս ԱՐՏԱՆՈՒԱԳ:
 ԱնՆՈՒԱՋ, ա. 1. Աննուագելի, անպա -
 կասելի, անպակաս, անսպառ, անթերի,
 անկարօտ: 2. մ. Աննուագաբար, անպա -
 կասաբար:
 ԱնՆՈՒԱՋԱՐԱՐ, տե՛ս ԱնՆՈՒԱՋ (2):
 ԱնՆՈՒԱՋԵԼԻ, տե՛ս ԱնՆՈՒԱՋ (1):
 ԱնՆՈՒԱՋՈՒԹԻԻՆ, գ. Անսպառութիւն,
 անպակասութիւն (աննուագ առատու -
 թիւն):
 ԱնՆՈՒԱՂ, ա. Անշէջ, անաղօտ, ան -
 նուագելի, աննսեմանալի:
 ԱնՆՈՒԱՂԵԼԻ, տե՛ս ԱնՆՈՒԱՂ:
 ԱնՆՈՒԱՃ, ա. Անսանձ, անմեղկելի
 (չնուաճուող):
 ԱնՆՈՒԷՐ, ա. 1. Անհաշտ, անողորմ,
 անզուժ: 2. Աննուիրական, անսուրբ,
 պիղծ:
 ԱնՆՈՒԻՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնՆՈՒԷՐ (2):
 ԱնՆՈՒԻՐԵԼԻ, ա. Անմաքուր (նուէր
 մատուցելու անարժան):
 ԱնՆՍԵՄԱՆԱՂԻ, տե՛ս ԱնՆՈՒԱՂ:
 ԱնՇԱՆ, ա. 1. Անզուտ, անպէտ, դա -
 տարի, սին: 2. Դատարկաձեռն: 3. մ.
 Յանգուտ, իզուր:

ԱՆՇԱՀԱԳՈՅՆ, ա. Անպիտանագոյն:
ԱՆՇԱՀԱԻԷՏ, ԱՆՇԱՀԵԿԱՆ, տե՛ս ԱՆ-
ՇԱՀ:

ԱՆՇԱՀԵԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՇԱՀՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ԱՆՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշահեկանութիւն,
անօգտութիւն, անպիտանութիւն:

ԱՆՇԱՂԱԽ, ա. Անապական, անարատ,
մաքուր, ամբիծ:

ԱՆՇԱՄԱՆԴԱՂ, ա. Լուսաւոր, պայծառ,
շինջ:

ԱՆՇԱՐԱԴԻՐ, ԱՆՇԱՐԱԴՐԵԱԼ, ԱՆ-
ՇԱՐԱԴՐԵԼԻ, ա. Անմասն, պարզ (մա-
սերից չբաղկացած, չբաղադրուած):

ԱՆՇԱՐԱԿԱՐԳ, ա. Գերագոյն, գերա-
զանց (ամեն կարգից վեր՝ բարձր):

ԱՆՇԱՐԺ, ա. 1. Անսասան, անդրդուելի,
Հաստատուն, կայուն, անփոփոխ, ան-
վրդով: 2. մ. Անշարժաբար, անշարժա-
պէս:

ԱՆՇԱՐԺԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՇԱՐԺ (2):

ԱՆՇԱՐԺԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՇԱՐԺ:

ԱՆՇԱՐԺԱՀԻՄՆ, ա. Հաստահիմն, Հաս-
տատուն, անսասան:

ԱՆՇԱՐԺԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՇԱՐԺ (2):

ԱՆՇԱՐԺԵԼԻ, ա. Անխախտելի:

ԱՆՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաստատութիւն,
անփոփոխութիւն (անշարժ լինելը):

ԱՆՇԱՐԺՈՒՆ, ա. Անշարժական, ան-
շարժ:

ԱՆՇԱԻԴ, ա. Անել (շաւիղ՝ դուրս գալու
տեղ չունեցող):

ԱՆՇԵՂ, ա. Անխոտոր, ուղիղ:

ԱՆՇԵՂԱԲԱՐ, մ. Անխոտորաբար, ան -
խոտորնակ:

ԱՆՇԵՂԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՇԵՂ:

ԱՆՇԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվրիպութիւն,
անալլալութիւն:

ԱՆՇԷՆ, ա. 1. Ամայի, անբնակ, անմարդ:
2. գ. Անապատ, աւերակ (անշէն՝ անբնակ
տեղ):

ԱՆՇԷՋ, ա. մ. Անշիջական, անշիջանելի,
անշիջաւոր, մշտավառ, մշտաբորբոք:

ԱՆՇԻՋԱԿԱՆ, ԱՆՇԻՋԱՆԵԼԻ, ԱՆՇԻ-
ՋԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՇԷՋ:

ԱՆՇԵՆՅԵԱԼ, ա. Հարազատ (ծնունդ՝ ոչ
շնութիւնից ծնուած):

ԱՆՇԵՆՈՐՀ, ա. 1. Ապաշնորհ: 2. Ան-
շնորհակալ, ապերախտ, երախտամոռաց,
երախտակորոյս:

ԱՆՇԵՆՈՐՀԱԿԱԼ, ԱՆՇԵՆՈՐՀԱԿԱԼԻ,
ԱՆՇԵՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒ, տե՛ս ԱՆՇԵՆՈՐՀ (2):

ԱՆՇԵՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգոհա -
ցողութիւն, ապերախտութիւն:

ԱՆՇԵՆՈՐՀԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆՇԵՆՈՐՀ (1):

ԱՆՇԵՆՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշնորհակա-
լութիւն, ապերախտութիւն:

ԱՆՇԵՉԱԲԱՐ, մ. Անշնապէս (իբրեւ ան -
շունչ):

ԱՆՇԵՉԱԿԱՆ, ա. Անշունչ, անկենդան:

ԱՆՇԵՉԱՆԱԼ, չբ. 1. Անզգայանալ,
նուաղել (շունչը կտրուել): 2. Մեռանել

(շունչը փչել):

ԱՆՇԵՉԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՇԵՉԱԲԱՐ:

ԱՆՇԵՉԱՒՈՐ, ա. Անշունչ (ոչ շնչաւոր):

ԱՆՇԵՉՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անզգայութիւն
(անշունչ լինելը): 2. Մեռելութիւն, մահ:

ԱՆՇԵՉՋԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՇԵՈՒՆ:

ԱՆՇԵՈՒԿ, ա. Անձայն, անխոով, խա -
ղաղական:

ԱՆՇԵՈՒՆՋ, ա. մ. Անձայն, անբարբառ,
անխօս, լուռ, լռիկ:

ԱՆՇՈՐԹԵԼԻ, ա. Անքակտելի:

ԱՆՇՈՒՆՉ, ա. Անհոգի, անկենդան,
անզգայ:

ԱՆՇՈՒՇՏ, ա. 1. Անսուտ, Հաւաստի,
անկասկածելի, ճշմարիտ, ստոյգ: 2. Ան-

քոյթ, ապահով, Հաստատուն: 3. Ան -
բստգիւտ, անթերի, անպարսպելի: 4.

մ. Անկասկած, անտարակոյս, արդարեւ,
աներկբաբար:

ԱՆՇՈՒՔ, ա. 1. Անզարդ, անպաճոյճ:

2. Նուաստ, անարգ, անպատիւ:

ԱՆՇՐՋԱԳԱՅ, ա. Հաստատուն, անփո -
փոխ (շրջան չկատարող):

ԱՆՇՐՋԵԼԻ, ա. Անփոփոխելի, անյեղլի,
Հաստատուն:

ԱՆՇՓՈԹ, ա. 1. Անխառնելի, անխառ-
նուած, անայլայլելի: 2. Անխռով, ան-
վրդով, անյողբողբ: 3. մ. տե՛ս ԱՆՇՓՈ-
ԹԱՐԱՐ:

ԱՆՇՓՈԹԱՐԱՐ, մ. Անշփոթապէս, ան-
խառնաբար, որոշաբար:

ԱՆՇՓՈԹԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՇՓՈԹԱՐԱՐ:

ԱՆՇՓՈԹԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՇՓՈԹ (2):

ԱՆՇՓՈԹՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Անխառնու-
թիւն: 2. Անխռովութիւն:

ԱՆՇՔԱՆԱԼ, չբ. 1. Նուաստանալ: 2.
Անշքեղանալ:

ԱՆՇՔԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Նուաստացու-
ցանիւ:

ԱՆՇՔԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆՇՔԱՆԱԼ:

ԱՆՇՔԵՂԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՆՇՔԱՆԱԼ (2):

ԱՆՇՔՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Անզարդութիւն,
պարզութիւն: 2. Անփառութիւն, նուաս-
տութիւն, անարգութիւն:

ԱՆՇՕՇՓԱՓԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՇՕՇՓԱՓԵԼԻ:

ԱՆՇՕՇՓԱՓԵԼԻ, ա. Անշօշափական, ան-
ձեռնարկելի, անհպելի, անմատչելի:

ԱՆՈԳԻ, ա. Անկենդան (ոգի՝ շունչ չու-
նեցող):

ԱՆՈԼՈՐՏ, ա. Անսահման, անբաւ:

ԱՆՈՒԱԿԱԼ, տե՛ս ԱՆՅԻՇԱԶԱՐ:

ԱՆՈՒԱԿԱԼՈՒԹԻԻՆ, ԱՆՈՒՈՒԹԻԻՆ,
գ. Անյիշատիութիւն, ներողութիւն, բա-
րեգիծութիւն:

ԱՆՈՂՈՐԿ, ա. Անհարթ, խոշոր:

ԱՆՈՂՈՐՄ, ա. 1. Անգութ, անազորոյն,
անխիղճ, անողոք, անխնայ, դաժան,
խիստ: 2. Անողորմելի, աններելի (ողոր-
մութեան անարժան): 3. մ. տե՛ս ԱՆՈ-
ՂՈՐՄԱՐԱՐ:

ԱՆՈՂՈՐՄԱՐԱՐ, մ. Անողորմապէս
(անողորմ կերպով):

ԱՆՈՂՈՐՄԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՈՂՈՐՄԱ -
ՐԱՐ:

ԱՆՈՂՈՐՄԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՈՂՈՐՄ:

ԱՆՈՂՈՐՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Անգթութիւն
(անողորմ լինելը, չգթալը):

ԱՆՈՂՈՔ, ԱՆՈՂՈՔԵԼԻ, ա. Անողորմ,
դաժան, խիստ:

ԱՆՈՂՈՔՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱՆՓԱՂԱՔ-
ՇՈՒԹԻԻՆ:

ԱՆՈՂՋԱԽՈՂ, ա. 1. Անմաքուր, անհա-
մեստ, ցոփ: 2. Անխորհուրդ, անխոհեմ,
անզգաստ:

ԱՆՈՂՋԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԱՆՐՈՅԺ:

ԱՆՈՂՋՈՅՆ, ա. Բոթաբեր (ոչ ողջու-
նաբեր):

ԱՆՈՃ, ա. մ. Անկարգ, անյարմար, ան-
շուք (ոճից զուրկ):

ԱՆՈՅԺ, ա. 1. Անզօր, տկար: 2. Անազ-
դելի, աններգործելի: 3. (իրաւ.) Անվա -
ւեր:

ԱՆՈՅՇ, ա. 1. Համեղ, քաղցր: 2. Անու-
շահոտ: 3. լայնաբարձ՝ Լաւ, հաճելի,
ախորժելի: 4. մ. Քաղցրութեամբ, ախոր-
ժաբար, սիրաբար:

- ԱՆՈՅՇՔ, գ. 1. Անուշուրթիւն (ինչ որ
անոյշ է): 2. (կրօն.) Արքայութիւն:

ԱՆՈՆ, գ. Ռոճիկ, թոշակ (տարեկան հա -
սոյթ):

ԱՆՈՇՏ, տե՛ս ԱՆՈՍՏ:

ԱՆՈՊԱՅ, ա. 1. Բիրտ, դաժան: 2. Անչէն,
ամայի:

ԱՆՈՍՏ, ա. Անոշտ (չոստնող), փխբ.
անշարժ:

ԱՆՈՏՆ, ա. Ոսնատ (ոտք չունեցող):

ԱՆՈՐԱԿ, ա. Անորակեալ, անփոփոխ,
անյեղլի (միշտ նոյնապիսի):

ԱՆՈՐԱԿԵԱԼ, տե՛ս ԱՆՈՐԱԿ:

ԱՆՈՐԴԵԼ (իմ), չբ. Անզաւակել (անորդի
մնալ):

ԱՆՈՐԴԻ, ա. Անզաւակ, մանկազրաւ:

ԱՆՈՐԴՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱՆՋԱԿԱԿՈՒ-
ԹԻԻՆ:

ԱՆՈՐԻՇ, ա. մ. 1. Անորոշելի, անյայտ
(ստուգապէս չորոշուած՝ չսահմանուած):
2. Անզանազան, անխտիր (առանց ջոկո-

ղումթեան): 3. Անբաժանելի, անմեկնելի, անանջատ, անքաղ: Անորոշորոշութիւն, տե՛ս Անորոշորոշութիւն: ԱնորոգԱթ, ա. մ. Անվտանգ, յապահով: Անորոնելի, տե՛ս ԱնշեՏԱՋՕՏեՆի: Անորոշ, տե՛ս Անորիշ: ԱնորոշԱՐԱՐ, մ. Անորոշապէս (անորոշ կերպով): ԱնորոշԱԿ, ա. Անորոշական, անորոշ, անյայտ: ԱնորոշԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԱնորոշԱԿ: 2. Անբաժանելի, անանջատ: ԱնորոշԱՊԷՍ, տե՛ս ԱնորոշԱՐԱՐ: ԱնորոշեՆի, տե՛ս Անորիշ: Անորոշորոշութիւն, գ. 1. Անյայտութիւն (անորոշ կամ անյայտ լինելը): 2. Անբաժանութիւն (անբաժանելի լինելը): ԱնոնԱԳԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Շրջապայտութիւն (շրջապայելը): ԱնոնԱՋեհ, ա. Անուատեսակ: ԱնոնԱՆԱԳՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱնոնԱՆԱԿՈՇՈՒԹԻԻՆ: - ԱնոնԱՆԱԳՐՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Յորջորջանօք (լու անունով): ԱնոնԱՆԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Ուղղական (հղով): ԱնոնԱՆԱԿԵՐՏ, ա. Համբաւաւոր, անուանի: ԱնոնԱՆԱԿԻՐ, ա. 1. տե՛ս ԱնոնԱՆԱԿիշ: 2. Անուանի, մեծանուն: ԱնոնԱՆԱԿիշ, ա. Անուանակիր, համանուն, նոյնանուն: ԱնոնԱՆԱԿՈՋԵՆ, նբ. Անուն դնել, անուանել, յորջորջել, կոչել: ԱնոնԱՆԱԿՈՇՈՒԹԻԻՆ, գ. Անուանադրութիւն, յորջորջանք, յորջորջումն, անուանութիւն, անուանումն: ԱնոնԱՆԱԿՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱնոնԱՆԱԿՅՈՒԹԻԻՆ: ԱնոնԱՆԱԿՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Անուանադրութիւն, համանունութիւն:

ԱնոնԱՆԱՇԱՏ, ա. Բազմանուն: ԱնոնԱՆԱՐԿ, ա. Վատանուն (անունն ընկած): ԱնոնԱՆԱՌՐ, տե՛ս ԱնոնԱՆի: ԱնոնԱՆԵՆ, նբ. 1. տե՛ս ԱնոնԱՆԱԿՈՋԵՆ: 2. Նշանակել, կարգել, ճանաչել, հռչակել (մէկին իբրեւ...): ԱնոնԱՆի, ա. Հռչակաւոր, մեծանուն, նշանաւոր, երեւելի: ԱնոնԱՆՈՒԹԻԻՆ, ԱնոնԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԱնոնԱՆԱԿՈՇՈՒԹԻԻՆ: ԱնոնԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԱնոնԱՋեհ: Անոնի, գ. Անթ (թւի տակը): ԱնոնՂի, տե՛ս ԱնձԱՆԱՊԱՐՀ: ԱնոնՂիՂ, ա. Թիւր, ծուռ (ոչ ուղիղ): ԱնոնՂՂԱՐԱՐ, մ. Շեղապէս (ոչ ուղիղ կերպով): ԱնոնՂՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնոնՂՂԱՅ: ԱնոնՂՂԱՅ, ա. 1. Անուղղելի, անխրատ: 2. Թիւր, մոլար, վատթար: ԱնոնՂՂԵՆի, տե՛ս ԱնոնՂՂԱՅ (1): Անոն ԴեՆԵՆ, տե՛ս ԱնոնԱՆԱԿՈՋԵՆ: ԱնոնԵԱԿ, ա. 1. Անունող (չունեցող): 2. Անըմբռնելի: ԱնոնԵԱՅՆ, ա. Լի (ոչ դատարկ): ԱնոնԵԴԱՆԵՆԵՆ. Բնաջինջ առնել (ցեղը, սերունդը): ԱնոնԵԴՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱնոնԱՆԱԿՐՈՒԹԻԻՆ: ԱնոնԵԿԵԴԻՐ, ա. Անլուր, անլսող, ունկնախից, անհնազանդ: - ԱնոնԵԿԵԴԻՐ ԼԻՆԵՆ. Ստունգանել: ԱնոնԵԿԵԴՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Ստունգանութիւն, անլսողութիւն, անհնազանդութիւն: ԱնոնԵՈՂ, տե՛ս ԱնոնԵԱԿ (1): ԱնոնԵՋ, ա. Անյատակ, խոր (ծով): ԱնոնԵՆԱՐԱՐԱՆ, ա. Փաղցրաբարբառ, քաղցրաձայն: ԱնոնԵՆԱՐՈՅՐ, ԱնոնԵՆԱՐՈՒՐԱԿ, ԱնոնԵՆԱՐՈՒՐԻՉ, ա. Անուշահոտ: ԱնոնԵԱԿ, ա. Անոյշ, քաղցր, ախորժելի, հաճելի, ցանկալի:

ԱնՈՒՇԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՈՒՇԱԿ:
 ԱՆՈՒՇԱՀԱՄ, ա. 1. Քաղցրահամ, ա -
 խորթահամ, համեղ: 2. Քաղցր, ախոր-
 ժեղի:
 ԱՆՈՒՇԱՀԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Համեղու-
 թիւն:
 ԱՆՈՒՇԱՀՈՏ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՈՒՇԱՔՈՅՐ:
 2. նման. Հաճելի, ախորժեղի:
 ԱՆՈՒՇԱՀՈՏԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՈՒ-
 ՇԱՀՈՏԵԼ:
 ԱՆՈՒՇԱՀՈՏԵԼ, նբ. Անուշահոտացու-
 ցանիլ, խնկիլ (անուշահոտ դարձնել,
 անուշ իւղով օծել):
 ԱՆՈՒՇԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուշութիւն
 (անուշ հոտ՝ բուրմունք ևն):
 ԱՆՈՒՇԱԶԵԻ, ա. Գեղեցկաձև (գեղեցիկ
 ձևով՝ տեսքով):
 ԱՆՈՒՇԱՃԱՇԱԿ, ա. Անուշահամ, քաղց-
 րահամ:
 ԱՆՈՒՇԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաճութիւն,
 հեշտութիւն:
 ԱՆՈՒՇԱՆԱԼ, չբ. Քաղցրանալ (անոյձ՝
 քաղցր դառնալ):
 ԱՆՈՒՇԱՍԱՅ, ա. Քաղցրաձայն, քաղց-
 րահնչիւն, քաղցրանուագ:
 ԱՆՈՒՇԱՐԱՐ, ա. Անուշացուցիչ, անու-
 շիչ, քաղցրացուցիչ:
 ԱՆՈՒՇԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Քաղցրացու -
 ցանիլ, անուշել:
 ԱՆՈՒՇԱՅՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԱՆՈՒՇԱՐԱՐ:
 ԱՆՈՒՇԵԼ, տե՛ս ԱՆՈՒՇԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:
 ԱՆՈՒՇԻՉ, տե՛ս ԱՆՈՒՇԱՐԱՐ:
 ԱՆՈՒՇՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համեղութիւն,
 քաղցրութիւն: 2. Անուշահոտութիւն:
 ԱՆՈՒՇՕՂ, ա. Բարեխառն (անուշ՝ ա -
 խորժեղի օղ ունեցող):
 ԱՆՈՒՍ, տե՛ս ԱՆՈՒՍՈՒՄՆ:
 ԱՆՈՒՍՈՒՄՆ, ա. 1. Անգէտ, տգէտ,
 տխմար: 2. Անկիրթ, անհրահանգ: 3.
 Անծանօթ (չսովորած):
 ԱՆՈՒՍՈՒՄՆԱՔԱՐ, մ. Տգիտաբար:
 ԱՆՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆ -
 ՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՈՒՍՈՒՄՆԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուսում-
 նականութիւն, անկրթութիւն, տգիտու-
 թիւն:
 ԱՆՈՒՍՏԵՔ, ա. Անուրեք, անուր:
 ԱՆՈՒՏԵԼԻ, ա. 1. Չուտելի (ոչ ուտելի):
 2. փխբ. Դժուարիմանալի:
 ԱՆՈՒՐՂ, գ. 1. Օղ, կանդրիւ: 2. փխբ.
 Լուծ, բռնութիւն, ճնշումն:
 ԱՆՈՒՐՉ, ա. Անուրեք, անուստեք:
 ԱՆՈՒՐԱԽԱԽԵՏ, ա. Թախծալից, տըխ-
 րական:
 ԱՆՈՒՐԵՔ, ա. 1. Անուր, անուստեք:
 2. Անտուն, անյարկ, անպատասպարան:
 ԱՆՈՒՐՋ, ԱՆՈՒՐՋՔ, գ. Երազ, տեսիլ,
 ցնորք:
 ԱՆՈՒՔ, ա. Անօգնական (ոչ ոք չունե-
 ցող):
 ԱՆՉԱՐ, ա. 1. Անկեղծ, աննենգ, անմեղ,
 պարզամիտ, բարեսէր: 2. Բարի, լաւ:
 ԱՆՉԱՐԱՔԱՐՈՅՈՒՑԱԿԱՆ, ա. Բարեբարոյ,
 բարեսէր, ողջամիտ:
 ԱՆՉԱՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՉԱ -
 ՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՆՉԱՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անչարականա-
 ծութիւն, աննախանձութիւն:
 ԱՆՉԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անմեղութիւն,
 պարզամտութիւն: 2. Անյիշաչարութիւն,
 ներողութիւն:
 ԱՆՉԱՐՉԱՐ, ա. Անվիշտ (չարչարանքից
 ազատ):
 ԱՆՉԱՓ, ա. մ. 1. Անքանակ, անհա -
 մար, անհաշիւ, անբաւ, անսահման, տա -
 րապայման: 2. Շատ, սաստիկ, խիստ,
 յոյժ:
 - ԱՆՉԱՓՍ, ՅԱՆՉԱՓՍ, տե՛ս ԱՆՉԱ -
 ՓԱՔԱՐ:
 ԱՆՉԱՓԱՔԱՐ, մ. Անչափապէս, ան -
 չափս, յանչափս, անչափ:
 ԱՆՉԱՓԱԳԻՐ, ա. Անչափ, անսահման
 (չափի՝ սահմանի չենթարկուող):
 ԱՆՉԱՓԱԿԱՆ, ա. Անչափ, անչափելի:

ԱՆԶԱՓԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհամեմատություն, անհամապատասխանություն:
 ԱՆԶԱՓԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԶԱՓԱԲԱՐ:
 ԱՆԶԱՓԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անչափակցություն:
 ԱՆԶԱՓԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԶԱՓԱԿԱՆ:
 ԱՆԶԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբաւութիւն (անչափ լինելը):
 ԱՆԶՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Անդոյութիւն (չլինելը):
 ԱՆՊԱԼԱՐՈՏ, ա. Անսպի, ամբիծ, անաբատ:
 ԱՆՊԱԽ, ա. 1. Անարատ, անվնաս (ձեռք չտրուած): 2. Յապահով, անսասան:
 ԱՆՊԱԽԱՐԱԿԵԼԻ, ա. Անպարսաւ, անպարսաւելի, անըստգտանելի, կատարելալ, անթերի:
 ԱՆՊԱԽԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱԽ:
 ԱՆՊԱԿԱՍ, ա. 1. Աննուազ, անսպառ, անթերի, ամբողջ: 2. մ. Անպակասաբար, անդադար, անընդհատ, միշտ:
 ԱՆՊԱԿԱՍԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՊԱԿԱՍ (2):
 ԱՆՊԱԿԱՍԵԼԻ, ա. Անպակաս, անսպառ:
 ԱՆՊԱԿԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Լիութիւն, առատություն:
 ԱՆՊԱՀԱԿԵԼ (իմ), չբ. Հեղգալ, դանդաղել (տե՛ս նաև ԸՄՊԱՀԿԵԼ):
 ԱՆՊԱՀԱՊԱՆ, ա. Անպահելի:
 ԱՆՊԱՀԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՀԱՊԱՆ:
 ԱՆՊԱՀԵՍՏ, ա. Անպահապան (առանց պահպանութեան):
 ԱՆՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՆՊԱՀՊԱՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՀԱՊԱՆ:
 ԱՆՊԱՀՊԱՆԱԲԱՐ, ԱՆՊԱՀՊԱՆԱՊԷՍ, մ. Անդգուշաբար, յանդգնաբար:
 ԱՆՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպահոթիւն (չպահպանելը):
 ԱՆՊԱՀՅԱՐԱՆ, ա. անք, ա. Անիրադրոճելի, անհնարաւոր, անհնարին, դժուարին:
 ԱՆՊԱՀՈՅԺ, ա. 1. Անզարդ, անչուբ: 2. Անկեղծ:

ԱՆՊԱՀՈՒՃԱԿԱՆ, ԱՆՊԱՀՈՒՃԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՀՈՅԺ:
 ԱՆՊԱՅԱԶԱՏ, ա. Անժառանգ (պայազատ՝ ժառանգ չունեցող):
 ԱՆՊԱՅԹԵԼԻ, ա. Անպայթուն (չպայթող):
 ԱՆՊԱՅՈՒՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՅԹԵԼԻ:
 ԱՆՊԱՅԾԱՌ, ա. Աղօտ, նսեմ:
 ԱՆՊԱՅՄԱՆ, ա. 1. Անչափ, անբաւ, անսահման: 2. Տարապալման (չափից դուրս): 3. մ. Անչափաբար, յանչափս:
 ԱՆՊԱՆԾԱԼԻ, ա. Անարդ, անպատիւ, ամօթալի:
 ԱՆՊԱՏԱՌԵԼԻ, ա. Անքակտելի:
 ԱՆՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պապանձումն (պատասխան չտալը):
 ԱՆՊԱՏԱՐՈՒՆ, ա. Անկատար, թերի (ոչ լի):
 ԱՆՊԱՏԵՂ, ա. Անպատշաճ, անտեղի, անյարմար, անճաշ, դժպատեհ:
 ԱՆՊԱՏԵՂԱԲԱՐ, մ. Անյարմարապէս, անդէպ (անպատեհ կերպով):
 ԱՆՊԱՏԵՂԱԿԻՑ, ա. Անմարթ:
 ԱՆՊԱՏԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատշաճութիւն, անտեղիութիւն, անյարմարութիւն:
 ԱՆՊԱՏԵՐԱԶՄԱՍԷՐ, ա. Խաղաղասէր, փխբ. Թուլամորթ, անարի:
 ԱՆՊԱՏԵՐԱԶՄԵԼԻ, ա. Անկուռելի, անմարտնչելի, անառիկ, անպարտելի:
 ԱՆՊԱՏԵՐԱԶՄՕՂ, ա. Անկուռ, հանդարտ, խաղաղ (չպատերազմող):
 ԱՆՊԱՏԺԱԿԱՆ, ա. Անվտանգ, յապահնոյ:
 ԱՆՊԱՏԻԺ, ա. մ. Անպատուհաս, անպատեհական:
 ԱՆՊԱՏԻՐ, ա. 1. Անսուտ, ճշմարիտ, ուղիղ: 2. Անպատրելի, անխաբելի:
 ԱՆՊԱՏԻ, ա. 1. Անպատուական, անչուբ, անարդ: 2. Անվայելուչ:
 ԱՆՊԱՏԿԱՆԱՌՈՐ, ԱՆՊԱՏԿԱՆԱՌՈՐԵԱԼ, ա. Անյարմար, անվայելուչ, անդէպ, անպատեհ:

ԱՆՊԱՏԿԱՆԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՊԱՏ-
ԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյարմարութիւն,
անպատեհութիւն, անտեղիութիւն:

ԱՆՊԱՏԿԱՌ, ա. 1. Անամօթ, լիբբ: 2.
Պարզերես, համարձակ, վստահ: 3. մ.
տե՛ս ԱՆՊԱՏԿԱՌԱԲԱՐ:

ԱՆՊԱՏԿԱՌԱԲԱՐ, ԱՆՊԱՏԿԱՌԱՊԷՍ,
մ. 1. Անամօթաբար: 2. Համարձակապէս:
ԱՆՊԱՏԿԱՌԱՅՈՅՑ, ա. 1. Անպատկառ,
անամօթ: 2. Համարձակ, ազատադէմ:
ԱՆՊԱՏԿԱՌԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԿԱ-
ՌԱՊԷՍ:

ԱՆՊԱՏԿԱՌԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԿԱՌ:
ԱՆՊԱՏԿԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անամօթու-
թիւն:

ԱՆՊԱՏԿԵՐ, ա. Անկերպարան, անմար-
մին:

ԱՆՊԱՏՃԱՌ, ա. 1. Անպատճառելի
(պատճառ չեղող): 2. Անպատճառաւոր
(պատճառ չունեցող): 3. Անմեղ, անմե-
ղադրելի (պատճառ՝ տեղիք չտուող):

ԱՆՊԱՏՃԱՌԱՌՈՐ, տե՛ս ԱՆՊԱՏՃԱՌ
(2):

ԱՆՊԱՏՃԱՌԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՏՃԱՌ (1):
ԱՆՊԱՏՄԱԲԱՐ, մ. Անպատմապէս, ան -
ճառաբար:

ԱՆՊԱՏՄԱԿԱՆ, ա. Անպատուժ, ան -
պատմելի, անճառելի, անասելի:

ԱՆՊԱՏՄԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՊԱՏՄԱԲԱՐ:

ԱՆՊԱՏՄԵԼԻ, ա. 1. Անպատուժ, ան -
ճառելի, անասելի, անմեկնելի: 2. մ.
Անպատմաբար, հրաշապէս:

ԱՆՊԱՏՇԱՃ, ա. Անպատեհ, անյարմար,
անվայելուչ, անտեղի, անարժան, ան -
կարգ, անշնորհ:

ԱՆՊԱՏՇԱՃԱԿԱՆ, ա. մ. Անպատշաճ,
անկարգաբար:

ԱՆՊԱՏՇԱՃՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԵ -
ՀՈՒԹԻՒՆ:

ԱՆՊԱՏՈՒԱԲԱՐ, մ. Անարգաբար (ան-
պատիւ կերպով):

ԱՆՊԱՏՈՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԻՒ (1):

ԱՆՊԱՏՈՒԱՍԷՐ, ա. Խոնարհ, համեստ
(պատիւ՝ փառք չսիրող):

ԱՆՊԱՏՈՒԱՍՏ, ԱՆՊԱՏՈՒԱՍՏԵԼԻ, ա.
մ. Անկցելի, անկարկատելի:

ԱՆՊԱՏՈՒԱՐ, ա. Անպարիսպ:
ԱՆՊԱՏՈՒԵԼ, նբ. Անարգել, արհամար -
հել:

ԱՆՊԱՏՈՒԷԼԱՍ, ա. մ. Անպատիժ, ան-
պարտ, անվնաս:

ԱՆՊԱՏՈՒՄ, ա. 1. Անպատմելի, անճա-
ռելի: 2. Անուր (չլսուած):

ԱՆՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անշքութիւն,
անարգութիւն, նուաստութիւն: 2. Ա -
նարգանք, նախատինք, թշնամանք (ան-
պատուելք):

ԱՆՊԱՏՍՊԱՐ, ԱՆՊԱՏՍՊԱՐԱՆ, ա. մ. 1.
Անապաւեն, անօգնական: 2. Անվստա-
հելի:

ԱՆՊԱՏՐԱՍՏ, ա. 1. Անկազմ: 2. Ան -
զգոյշ, անհոգ:

- ՅԱՆՊԱՏՐԱՍՏԻՑ, մ. Յանկարծակի:

ԱՆՊԱՏՐԱՍՏԱԲԱՐ, մ. Անհոգաբար,
անզգուշաբար, յանկարծակի, յանպատ-
րաստից:

ԱՆՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անկազմու-
թիւն, անզարգութիւն, անշքութիւն: 2.
Անզգուշութիւն, անհոգութիւն, պղեր-
գութիւն:

ԱՆՊԱՏՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԻՐ (2):

ԱՆՊԱՐ, ա. Անկիրթ, անկարգ:
ԱՆՊԱՐԱԳԻԾ, ԱՆՊԱՐԱԳԻՐ, ա. Ան-
պարագրելի, անպարագրական, անպա -
րոյր, անբովանդակ, անվայրափակ, ան -
սահման, անեզր, անչափ:

ԱՆՊԱՐԱԳՐԱԲԱՐ, մ. Անպարագրապէս,
անսահմանաբար:

ԱՆՊԱՐԱԳՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՊԱՐԱԳԻՐ:
ԱՆՊԱՐԱԳՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՊԱՐԱԳՐԱ -
ԲԱՐ:

ԱՆՊԱՐԱԳՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՊԱՐԱԳԻՐ:

ԱՆՊԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսահմանու -
թիւն, անչափութիւն:

ԱնՊԱՐԱՊԱՆՔ, տե՛ս ԱնՊԱՐԱՊՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ԱնՊԱՐԱՊԵԼ, չբ. Զբաղել, դեգերել,
պատաղել:
ԱնՊԱՐԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպարապանք,
զբաղանք, դեգերանք, պատաղումն:
ԱնՊԱՐԱՏԵՂԻ, ա. Անվայրափակ:
ԱնՊԱՐԻՄԱՆԱԼԻ, ա. Անիմանալի (ոչ
լիովին բմբռնելի):
ԱնՊԱՐԻՍՊ, ա. Անպարսպաւոր:
ԱնՊԱՐԾ, ԱնՊԱՐԾԵԼԻ, ա. Համեստ,
խոնարհ (չպարծեցող):
ԱնՊԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Համեստութիւն,
խոնարհութիւն (չպարծենալը):
ԱնՊԱՐԿԵՇՏ, ա. 1. Անհամեստ, անամօթ,
լկտի: 2. Անվայելուչ, անմաքուր, աղ-
տեղի:
ԱնՊԱՐԿԵՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անամօթու-
թիւն, անվայելչութիւն:
ԱնՊԱՐՈՅՐ, ա. 1. Անպարագիր, անպա-
րագրելի: 2. մ. Անասհմանաբար:
ԱնՊԱՐՈՒՆԱԿ, ԱնՊԱՐՈՒՆԱԿԵԼԻ,
տե՛ս ԱնՊԱՐՈՅՐ:
ԱնՊԱՐՈՒՐԵԼԻ, ա. Անծածկելի:
ԱնՊԱՐՍԱԻ, ԱնՊԱՐՍԱԵԼԻ, ա. Ան-
մեղադրելի:
ԱնՊԱՐՍՊԱԽՈՐ, տե՛ս ԱնՊԱՐԻՍՊ:
ԱնՊԱՐՏ, ա. 1. Անպարտական, անմեղ:
2. Անվայելուչ, անյարմար, անտեղի: 3.
Անպարտելի, անյաղթ: 4. մ. Յանիրաւի,
իզուր:
ԱնՊԱՐՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնՊԱՐՏ (1):
ԱնՊԱՐՏԵԱԼ, ա. Անպարտելի (չյաղ -
թուած):
ԱնՊԱՐՏԵԼԻ, ա. Անյաղթ, անյաղթելի,
հօր, զօրաւոր:
ԱնՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անմեղութիւն:
2. Անյաղթութիւն (անպարտելի՝ անյաղ-
թելի լինելը):
ԱնՊԱՐՓԱԿ, ԱնՊԱՐՓԱԿԵԼԻ, ա. Ան-
վայրափակ, անպարոյր, անպարագիր:
ԱնՊԵՐՃ, ա. Անպաճոյճ, անշուք, հա-
սարակ, պարզ:

ԱնՊԷՏ, ա. Անպիտան, չպէտ, անօգուտ,
անշահ, ուժպէտ, աւելորդ, չնչին, ա-
նարգ, վատ:
- ԱնՊԷՏՍ, մ. Անխնամ (առանց խնամ -
քի):
- ՅԱՆՊԷՏՍ, մ. Յանիրաւի, իզուր:
ԱնՊԻՂԾ, ա. Անպղծելի, մաքուր, սուրբ
(չպղծուած):
ԱնՊԻՏԱՆ, տե՛ս ԱնՊԷՏ:
ԱնՊԻՏԱՆԱՅՈՒ, տե՛ս ԱնՊԷՏ:
ԱնՊԻՏԱՆԻ, տե՛ս ԱնՊԷՏ:
ԱնՊԻՏԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անպիտութիւն,
անշահութիւն, վատութիւն, վատթարու-
թիւն: 2. Տգեղութիւն:
ԱնՊԻՏՈՅ, ա. Անպէտ, անպիտան:
ԱնՊԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնՊԻՏԱՆՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ԱնՊՂԵԳԱԲԱՐ, մ. Անդանդաղ, մտա-
դէւր:
ԱնՊՂԾԵԼԻ, տե՛ս ԱնՊԻՂԾ:
ԱնՊՂՏՈՐ, ա. 1. Յստակ, վճիտ: 2. Հան-
դարտ, անխռով:
ԱնՊԵՂԴԱԲԱՐ, մ. Թուլակի (ոչ պնդու-
թեամբ):
ԱնՊԵՂԴԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, ԱնՊԵՂԴՈՒ -
ԹԻՒՆ, գ. Թուլութիւն, տկարութիւն:
ԱնՊՈՂՈՏԱՅ, ա. Անճանապարհ, ան-
գնալի:
ԱնՊՍԱԿ, ա. մ. Անվարձ:
ԱնՊՏՂԱԲԵՐ, ա. Անպողպկան, ան -
պտուղ (պտուղ չբերող՝ չտուող):
ԱնՊՏՂԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպողու -
թիւն (անպողպեք լինելը):
ԱնՊՏՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անբերութիւն,
սնութիւն: 2. փխբ. Ամուրթիւն:
ԱնՊՏՈՒՂ, ա. 1. Անպողպկան, ան -
պտղաբեր: 2. փխբ. Անարդիւն, անօ -
գուտ: 3. փխբ. Ամուղ, անծին:
ԱնՋԱԽՋԱԽ, ԱնՋԱՂԽՋԱԽ, ա. Անբե -
կանելի, անկոտոր, անխորտակելի, ան -
փշրելի:

ԱնՋԱՆ, ա. 1. Անփոյթ, անհոգ (ջանք չթափող): 2. Անաշխատ, դիւրին, հեշտին: 3. մ. Դիւբաւ, հեշտեաւ:

ԱՆՋԱՏ, ա. Զատ, առանձին, մեկուսի, հեռի:

ԱՆՋԱՏԱՐԱՐ, մ. Անջատակի, զատ ի զատ:

ԱՆՋԱՏԱԿԱՆ, ա. Զատական:

ԱՆՋԱՏԱԿԻ, տե՛ս ԱՆՋԱՏԱՐԱՐ:

ԱՆՋԱՏԱՆԵԼ, ԱՆՋԱՏԵԼ, նբ. Անջատեցուցանել, զատանել, զատել, բաժանել:

ԱՆՋԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՋԱՏԵԼ:

ԱՆՋԱՏՈՂԱԿԱՆ, ա. Բաժանողական:

ԱՆՋԱՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բաժանողականութիւն:

ԱՆՋԱՏՈՒՄՆ, գ. Բաժանումն, զատումն:

ԱՆՋԵՐԱՆԱԼԻ, ա. Անխօթացեալ, անախտ, առողջ:

ԱՆՋԻԼ ԱՌՆԵԼ. Տկարացուցանել:

ԱՆՋԻՆՋ, ա. 1. Անջնջելի, անջրելի, անհղծ: 2. Անմաքուր, պղտոր (ոչ ջինջ): ԱՆՋՆՋԱԿԱՆ, ԱՆՋՆՋԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՋԻՆՋ (1):

ԱՆՋՈՒՆՋ, ա. Անքաւելի, աններելի, անջնջելի:

ԱՆՋՈՒՐ, ա. Անջրդի, ծարաւուտ, ցամաքուտ:

ԱՆՋՐԴԻ, ԱՆՋՐԴԻՆ, ա. Անջուր, ցամաքուտ (որտեղ ջուր չկայ):

ԱՆՋՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցամաքութիւն:

ԱՆՋՐԵԼԻ, ա. Անջինջ, անջնջելի:

ԱՆՋՐՊԵՏ, գ. 1. Խորոց, միջնորմ, պատուար, ցանկ: 2. Արգել, խափան, խոչընդոտ:

ԱՆՋՐՊԵՏԱՐԱՆ, գ. Անջրպետ (անջրպետող իր):

ԱՆՋՐՊԵՏԵԼ, նբ. 1. Բաժանել (անջրպետող), անջատել, զատել, հեռացուցանել: 2. Գիրք. Արգելու (արգելք յարուցել):

ԱՆՋՐՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անջրպետ, անջրպետումն: 2. Խորը, տարբերութիւն, զանազանութիւն:

ԱՆՋՐՊԵՏՈՒՄՆ, գ. Բաժանումն (անջրպետելը, անջրպետուելը):

ԱՆՌԱՄԻԿ, ա. գ. Ազնուական, քաղաքացի (ոչ ռամիկ):

ԱՆՍԱԼ, չբ. 1. Հնազանդել, լսել, ունկընդիւր, լինել: 2. Հաւանել, յանձն առնուլ: 3. Ներել, զիջանել, թոյլ առնել: 4. Համբերել, դիմանալ, ժուժկալել: 5. Սպասել, մնալ:

ԱՆՍԱԿ, ԱՆՍԱԿԻ, ա. Անսահման, անօրինակ (սակ՝ պայման չունեցող): ԱՆՍԱՀ, ա. Անսայթաք, անգայթ, փխբ.

անըրդուելի, հաստատուն:

ԱՆՍԱՀԵԼԻ, ա. Անսահ, փխբ. անմոռանալի, անմոռաց:

ԱՆՍԱՀՄԱՆ, ա. 1. Անեղր, անեղրական, անվարձան, անբաւելի, անպարագիր, անվարարական, անսահմանելի, անթարգմանելի: 2. Անչափ, անթիւ: 3. մ. տե՛ս ԱՆՍԱՀՄԱՆԱՐԱՐ:

ԱՆՍԱՀՄԱՆԱՐԱՐ, մ. Անսահման, անսահմանապէս:

ԱՆՍԱՀՄԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՍԱՀՄԱՆ: ԱՆՍԱՀՄԱՆԵԼԻ, ա. Անսահման (որին չի կարելի սահման դնել):

ԱՆՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անեղրութիւն, անչափութիւն (անսահման լինելը):

ԱՆՍԱՂԱՊ, ա. Անյողղոզ, անամօքելի:

ԱՆՍԱՂԱՐԹ, ա. Անտերև, չոր:

ԱՆՍԱՅԹԱՔ, ԱՆՍԱՅԹԱՔԱԿԱՆ, ԱՆՍԱՅԹԱՔԵԼԻ, ա. մ. Անգայթ, անխորտր, անչեղ, ուղիղ, հաստատ, անսխալ, անխափան, անվրէպ:

ԱՆՍԱՅԹԱՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվրիպուծութիւն (անսայթաք լինելը):

ԱՆՍԱՆ, ա. Անզաւակ (սան՝ զաւակ չունեցող):

ԱՆՍԱՆՋ, ա. Անսանձելի, անկապ, անարգել, անդուռն, արձակ:

ԱՆՍԱՆՁԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՍԱՆՁ:
 ԱՆՍԱՍԱՆ, ԱՆՍԱՍԱՆԱԿԱՆ, ա. Ան-
 սասանելի, անտատան, անշարժ, հաս-
 տատուն, անյողգողդ:
 ԱՆՍԱՍԱՆԵԼԱՊԷՍ, մ. Անշարժապէս
 (անսասան՝ անշարժ կերպով):
 ԱՆՍԱՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՍԱՍԱՆ:
 ԱՆՍԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշարժութիւն
 (անսասան՝ անշարժ լինելը):
 ԱՆՍԱՍՏ, ա. Անսաստելի, անսանձ, ան-
 հնազանդ:
 ԱՆՍԱՍՏԵԼ, չբ. Անհնազանդել, ըմբոս-
 տանալ, հակառակել, հետտել, ստուն-
 դանել, երասանակազանց լինել:
 ԱՆՍԱՍՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՍԱՍՏ:
 ԱՆՍԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհնազանդու-
 թիւն, հետտութիւն:
 ԱՆՍԱՏԱՐ, ա. Անօգնական:
 ԱՆՍԱՐՍԱՓԵԼԻ, ա. Աներկիւղ:
 ԱՆՍԵՐ, ա. Ամուլ, անսերմն, անպտուղ,
 անղաւակ:
 ԱՆՍԵՐՄՆ, ա. Անսեր, անծնունդ:
 ԱՆՍԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբերութիւն, ամ-
 լութիւն, անպտուղութիւն:
 ԱՆՍԹԱՓ, ա. Անզգաստ:
 ԱՆՍԻՐԵԼԻ, ա. Անբարեկամ (սիրելի
 չունեցող):
 ԱՆՍԻՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսիրութիւն (սէր
 չունենալը):
 ԱՆՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՍԻՐԵԼՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ԱՆՍԻՐՏ, ա. Վատասիրտ, վեհերոտ:
 ԱՆՍԻԱԼ, ա. 1. Ճշմարիտ, անմոլար,
 անվրէպ, ուղիղ, ստոյգ: 2. մ. Անսխա-
 լաբար, անսխալապէս:
 ԱՆՍԻԱԼԱՐԱՐ, ԱՆՍԻԱԼԱՊԷՍ, տե՛ս
 ԱՆՍԻԱԼ:
 ԱՆՍԻԱԼԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՍԻԱԼ:
 ԱՆՍԻԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվրկպութիւն:
 ԱՆՍԿՁԲՆԱՐԱՐ, մ. Անժամանակաբար:
 ԱՆՍԿՁԲՆԱԿԱՆ, ա. Անսկիզբն, անժա-
 մանակ, նախալաւիտեան:

ԱՆՍԿՁԲՆԱԿԻՑ, ա. Մշտնջենաւորակից:
 ԱՆՍԿՁԲՆԱՒՈՐ, ա. Անսկիզբն, ան-
 սկզբնական:
 ԱՆՍԿՁԲՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆ-
 ՍԿՁԲՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՆՍԿՁԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսկզբնաւորու-
 թիւն (անսկիզբ լինելը):
 ԱՆՍԿԻՁԲՆ, ա. 1. Անժամանակ, ան-
 սկզբնական: 2. Անծին, անեղ: 3. ա. մ.
 Անհիմն, վայրապար:
 ԱՆՍԿՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՍԿԻՁԲՆ (1):
 ԱՆՍՈՎՈՐ, ա. 1. Անվարժ, անկիրթ,
 անփորձ: 2. Անսովորական, օտարոտի,
 անծանօթ, խորթ:
 ԱՆՍՈՎՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՍՈՎՈՐ (2):
 ԱՆՍՈՒԱՂ, ա. մ. Անկերակուր, անճա-
 շակ, նօթի, նքթեալ:
 ԱՆՍՈՒԱՂԱԿԱՆ, ա. Սակաւապէտ,
 ժուժկալ:
 ԱՆՍՈՒԱՂԱՆԱԼ, չբ. Ծոմ պահել, ծո-
 մանալ:
 ԱՆՍՈՒԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Նօթութիւն, ան-
 ճաշութիւն, ծոմապահ, ծոմ, պահ:
 ԱՆՍՈՒՋԱՆ, տե՛ս ԱՆԸՆԿՂՄԵԼԻ:
 ԱՆՍՈՒՏ, ա. 1. Ճշմարիտ, հաւատարիմ,
 ճշմարտախօս: 2. Անշուշտ, ստոյգ, հա-
 լաստի, աներկբայ:
 ԱՆՍՈՒՐԲ, ա. Անսրբազան, անմաքուր,
 պիղծ, խառնակ, անարժան:
 ԱՆՍՊԱՌ, ա. 1. Անհատ, անպակաս,
 անծախ, անանց: 2. Անեղբ, անվախճան,
 յաւիտենական: 3. Անհուն, անչափ,
 անսահման:
 ԱՆՍՊԱՌԱՐԱՐ, մ. Անհատաբար, ան-
 պակաս:
 ԱՆՍՊԱՌԱԿԱՆ, ԱՆՍՊԱՌԵԼԻ, տե՛ս
 ԱՆՍՊԱՌ:
 ԱՆՍՊԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհատութիւն,
 անծախութիւն, մշտնջենաւորութիւն:
 ԱՆՍՊԱՍԱՒՈՐ, ա. Անծառայ (սպասա-
 ւոր՝ ծառայող չունեցող):
 ԱՆՍՊԻ, ա. Անվէր, փիւր. ամբիժ, անա-
 րատ:

ԱՆՍՊԻԱԲԱՐ, մ. Անարատաբար:
 ԱՆՍՊՈԺԵԼԻ, ա. Անդանդադ, անյա-
 պադ, անհրաժեշտ:
 ԱՆՍԱԲԱՐ, մ. Անստապէս (առանց
 ստույթեան):
 ԱՆՍԱՄԲԱԿԵԼԻ, ա. Սանձարկու (որի
 դէմ չի կարելի ստամբակել՝ ըմբոստա-
 նալ):
 ԱՆՍԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՍԱԲԱՐ:
 ԱՆՍԱՅԱԿԱՆ, ա. Անստեղծ, անեղ:
 ԱՆՍԱՅՈՂ, տե՛ս ԱՆՍԱՅՈՒԱԾ:
 ԱՆՍԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՍԱ-
 ՅՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՆՍԱՅՈՒԱԾ, ա. Անինչ, չքաւոր, աղ-
 քատ:
 ԱՆՍԱՅՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, ԱՆՍԱՅՈՒ-
 ԹԻՒՆ, գ. Անընչութիւն, չքաւորութիւն,
 աղքատութիւն:
 ԱՆՍԳԻԻՏ, տե՛ս ԱՆԸՍԳԻԻՏ:
 ԱՆՍԳՏԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆԸՍԳՏԱ-
 ՆԵԼԻ:
 ԱՆՍՏԵԼԻ, ա. Անսուտ, ճշմարիտ:
 ԱՆՍՏԵՂԾ, ա. Անեղ, անարար, ան-
 ստեղծական:
 ԱՆՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՍՏԵՂԾ:
 ԱՆՍՏԵՐԻԻՐ, տե՛ս ԱՆԸՍՏԵՐԻԻՐ:
 ԱՆՍՆԱՆԵԼԻ, ա. Անվնասելի, անառիկ:
 ԱՆՍՈՐԱԴՐԱԿԱՆ, ա. Աններստորա-
 դրական (ոչ ստորադրուած):
 ԱՆՍՈՒԵՐ, ա. 1. Անաղօտ, լուսաւոր,
 պայծառ: 2. Մշտալոյս, աներկկոյ, ան -
 դիչեր: 3. փխբ. Կատարեալ, անթերի,
 չքեղ, վսեմ:
 ԱՆՍՈՒԵՐԱԲԱՐ, մ. Յայտնապէս:
 ԱՆՍՈՒԵՐԱԿԱՆ, ԱՆՍՈՒԵՐԱՓԱՅԼ,
 տե՛ս ԱՆՍՈՒԵՐ:
 ԱՆՍՈՒԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պայծառութիւն,
 լուսափայլութիւն:
 ԱՆՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստուգութիւն, ճշշ-
 մարտախօսութիւն:
 ԱՆՍՐԲԱԶԱՆ, ա. Անսուրբ, անմաքուր,
 պիղծ:

ԱՆՍՐԲԱԶՆԱԲԱՐ, մ. Անմաքրապէս,
 անարժանաբար, յանդէպս:
 ԱՆՍՐԲԱՊԷՍ, մ. Վայրենաբար:
 ԱՆՍՐԲԵԼԻ, ա. Անջնջելի (չսրբուող):
 ԱՆՍՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմաքրութիւն,
 պղծութիւն:
 ԱՆՍՐՏԱՅԱՒԱԲԱՐ, մ. Անխնայ (ան-
 սրտացաւ կերպով):
 ԱՆՍՐՏԱՅԱՒԹԻՒՆ, գ. Անկարեկցու -
 թիւն, անգթութիւն:
 ԱՆՍՓՈՓԵԼԻ, ա. Անմխիթար, անփա-
 րատելի:
 ԱՆՎԱԶ, ա. Անոստ, անշարժ:
 ԱՆՎԱԽ, մ. Աներկիւղաբար:
 ԱՆՎԱԽԾԱՆ, ա. Անանց, մշտնջենաւոր,
 յաւիտեանական:
 ԱՆՎԱԽԾԱՆԱԲԱՐ, մ. Անվախճանա-
 պէս, մշտնջենապէս, յաւիտեան:
 ԱՆՎԱԽԾԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՎԱԽԾԱՆ:
 ԱՆՎԱԽԾԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՎԱԽԾԱ-
 ՆԱԲԱՐ:
 ԱՆՎԱԽԾԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՎԱԽԾԱՆ:
 ԱՆՎԱԽԾԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մշտնջենա -
 ւորութիւն:
 ԱՆՎԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Աներկիւղութիւն:
 ԱՆՎԱՃԱՌ, ա. Անգին (չվաճառուող):
 ԱՆՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. 1. Անպատշաճ, ան -
 պարկեշտ, անպատեհ, անյարմար, ան -
 տեղի: 2. Անպաճոյճ, անշուք, տգեղ,
 տճե: 3. մ. տե՛ս ԱՆՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ:
 ԱՆՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ, մ. Անվայելչապէս
 (անվայելիւն չկերպով):
 ԱՆՎԱՅԵԼՉԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՎԱՅԵ -
 ԼՈՒՉ:
 ԱՆՎԱՅԵԼՉԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՎԱՅԵԼՉԱ -
 ԲԱՐ:
 ԱՆՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպատշա -
 ճութիւն, անտեղութիւն, տգեղութիւն:
 ԱՆՎԱՅՐ, ա. Անվայրափակ:
 ԱՆՎԱՅՐԱԴԿԵԼԻ, ա. Անկործան, ան -
 կործանելի:
 ԱՆՎԱՅՐԱՓԱԿ, ա. Անբովանդակելի,
 անպարագրելի, անսահման, անչափ:

ԱնվԱն, ԱնվԱնԱյԱն, ԱնվԱնԵԼի, ա. Անդրդուկի, աննահանջ, անյաղթ: ԱնվԱՍՏԱԿ, ա. 1. Անաշխատ, ան - խոնջ, անձանձրոյթ (չյոգնող): 2. Ան - գործ, ծոյլ, պղերգ: 3. Անարդիւն, ան - օգուտ, անշահ: 4. Անբաժ, անպարտ: 5. մ. Անաշխատաբար (առանց աշխատելու՝ յոգնելու): ԱնվԱՍՏԱԿԵԼի, ա. Հեշտին, դիւրին (հեշտութեամբ ձեռք բերուող): ԱնվԱՏ, ա. Անձանձրոյթ (ոչ ծոյլ): ԱնվԱՏՆԵԼի, ա. Անծախ, անվնասելի, անկապուտ: ԱնվԱՐ, ա. Անկարգ (վատ վարքի տէր): ԱնվԱՐԺ, ա. 1. Անկիրթ, անուս, ան - ուսումն: 2. Անվարժական, տրմուղ, անփորձ (ձիւռ մասին): ԱնվԱՐԺԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնվԱՐԺ (2): ԱնվԱՐԺԱՍԷՐ, ա. Հեղգ (ուսման մէջ ծոյլ): ԱնվԱՐԺՈՒԹԻԻՆ, գ. Անկրթութիւն, անուսումնութիւն: ԱնվԱՐԻՁ, ա. Անառաջնորդ (վարիչ՝ ուղղիչ չունեցող): ԱնվԱՐԿԱՆԵԼի, ա. Արհամարհ, ար - համարհելի: ԱնվԱՐՁ, ա. մ. Ձրի: ԱնվԱԵՐ, ԱնվԱԵՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ան - վստահանալի, անհաստատ, կասկածելի, անընդունելի: 2. (իբաւ.) Անոյժ (օրինա - կան ոյժ չունեցող): ԱնվԵՀԵՐ, ա. 1. Աներկիւղ, համարձակ: 2. Անդանդաղ, ժիր: 3. մ. Անդանդաղա - բար, աներկիւղաբար, արիաբար: ԱնվԵՀԵՐԵԼի, ԱնվԵՀԵՐՈՏ, տե՛ս Ան - վԵՀԵՐ: ԱնվԵՐԱԿԱՅՈՒ, ա. Անհոգաբարձ, ան - առաջնորդ, անոք: ԱնվԵՐԱԿԵԼի, ա. Անծածկելի, ան - թաքուտ: ԱնվԵՐԱՐԿՈՒ, ա. 1. Անհանդերձ, ան - ծածկոյթ, մերկ: 2. փխբ. Անվերարկելի, ակնեռ:

ԱնվԷՐ, ա. 1. Անխոց, անվիրաւոր (վերք չունեցող՝ չստացած): 2. փխբ. Ողջամիտ: ԱնվԹԱՐ, ա. մ. Անվնաս, անվտանգ, անվրէպ, անսայթաք, անսասան, ան - քոյթ, յապահով: ԱնվԹԱՐԵԼի, տե՛ս ԱնվԹԱՐ: ԱնվԹԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Աներկեանու - թիւն, անսայթաքութիւն, յապահովու - թիւն: ԱնվԻՇՏ, ա. 1. Անցաւ: 2. Անքոյթ, յապահով, անվտանգ: 3. մ. Անցաւաբար (առանց վշտի՝ ցաւի): ԱնվԻՐԱԻՈՐ, ԱնվԻՐԱԻՈՐԵԼի, ա. Անվէր, անխոցոտելի: ԱնվԿԱՅ, ա. մ. Անվաւեր (վկայ՝ վկա - յութիւն չունեցող): ԱնվԿԱՆԴ, ա. Անխորտակելի, անվա - նելի, հաստատուն, ամուր: ԱնվՀԱՏԵԼի, ա. Անլքանելի, անմեղ - կելի: ԱնվՀԱՐ, ԱնվՀԱՐԵԼի, ա. Անզրաւ, անվախճան, անսպառ: ԱնվՆԱՍ, ա. մ. 1. Անվնասակար (չվը - նասող): 2. Անմեղ, անպարտ: 3. Ան - վնասելի (առանց վնասուելու): ԱնվՆԱՍԱՐԱՐ, մ. Անվնասելի (առանց վնասուելու): ԱնվՆԱՍԱԿԱՐ, ա. Անվնաս (ոչ վնա - սակար): ԱնվՆԱՍԵԼի, ա. մ. 1. Յապահով, ան - վտանգ, անքոյթ: 2. Անվնասակար: ԱնվՆԱՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Չվնասակարու - թիւն (անվնաս լինելը): ԱնվՇՏԱԿԱՆ, ա. Անվիշտ (որտեղ վիշտ չկայ): ԱնվՇՏԱԿԻՅ, ա. Անկարեկից, անողորմ: ԱնվՇՏԱՍԼի, ա. 1. Անվիշտ: 2. Ան - վշտակից: ԱնվՇՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Անցաւութիւն, ան - չարջարութիւն: ԱնվՍԱՀ, ա. 1. Կասկածոտ: 2. Անվըս - տահանալի, կասկածելի:

ԱՆՏԱՐՏԱՄ, ա. Անփոփոխ, անխախտ (ոչ տարտամ):

ԱՆՏԱՐՐ, ա. Աննիւթ, աննիւթական, անմարմին, պարզ:

ԱՆՏԱՐՐԱԲԱՐ, մ. Անտարբապէս, աննիւթապէս, պարզաբար:

ԱՆՏԱՐՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏԱՐՐ:

ԱՆՏԱՐՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՏԱՐՐԱԲԱՐ:

ԱՆՏԱՐՐԱՓԱԿ, ա. Անպարագիւր, անսաճման, անբնաւ:

ԱՆՏԵՂ, տե՛ս ԱՆՏԵՂԻ (1):

ԱՆՏԵՂԱԲԱՐ, մ. Անպատեհաբար, ի տարադէպս:

ԱՆՏԵՂԱԿԱՆ, ա. 1. Անպատեհ, անտեղի: 2. Անընդունակ (տեղիք չտուող):

ԱՆՏԵՂԵԱԿ, ա. Անճոռւտ, անգէտ, անփորձ, անծանօթ:

ԱՆՏԵՂԵԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Անգիտութիւն (անտեղեակ լինելը):

ԱՆՏԵՂԻ, ա. 1. Անուր, անուրեք, անսաճման: 2. Անմտանելի, անկոխ: 3. Անպատեհ, անպատշաճ, անդէպ, անյարմար, անվայելուչ: 4. ա. մ. Անելորդ, իզուր: 5. գ. Անտեղութիւն (անտեղի՝ անպատեհ՝ անպատշաճ լինելը):

ԱՆՏԵՂԻՏԱԼԻ, ԱՆՏԵՂԻ ՏԱԼԻ, ա. Ընդիմակաց, դիմակաց, փխբ. խիստ, կարծր, պինդ:

ԱՆՏԵՂՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱՆՏԵՂԻ (5):

ԱՆՏԵՆՁԻԿ, տե՛ս ԱՆԻՂՁ:

ԱՆՏԵՍ, ա. 1. Անտեսանելի, անտեսական, աներևոյթ: 2. Ձև ևս տեսեալ, նոր, անուր, անյայտ: 3. Կոյր (չտեսնող):

- ԱՆՏԵՍ ԱՌՆԵԼ. Անտեսել, զանց առնել, բարձ և թող առնել:

- ԱՆՏԵՍ ԼԻՆԵԼ՝ ՄՆԱԼ. Ջանց լինել, բարձեալ թողեալ լինել, թող լիք լինել:

ԱՆՏԵՍԱԲԱՐ, մ. Անտեսանելապէս, աներևութաբար, անյայտաբար:

ԱՆՏԵՍԱԿ, ա. 1. Անկերպ, աննիւթական: 2. Անձև, տգեղ, անչուք: 3. Անտեսիլ, նոր:

ԱՆՏԵՍԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏԵՍ (1):

ԱՆՏԵՍԱՆԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՏԵՍԱԲԱՐ:

ԱՆՏԵՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՏԵՍ (1):

ԱՆՏԵՍԵԼ, տե՛ս ԱՆՏԵՍ ԱՌՆԵԼ:

ԱՆՏԵՍԻԼ, ա. 1. Անտես, անտեսանելի: 2. տե՛ս ԱՆՏԵՍԱԿ (3):

- ՅԱՆՏԵՍԻԼՍ, մ. Աներևութաբար (անտեսանելի կերպով):

ԱՆՏԵՐԵԻ, ա. Անսաղարթ:

ԱՆՏԵՐՆՁՈՒԹԻԻՆ, գ. Անիշխանութիւն (անտերունչ լինելը):

ԱՆՏԵՐՈՒՆՁ, ա. մ. Ինքնազուլուխ, ազատ (տէր՝ իշխան չունեցող):

ԱՆՏԵԻԱԿԱՆ, ա. Անցաւոր (ոչ տևական):

ԱՆՏԷՐ, ա. Ազատ, ինքնիշխան, ինքնագլուխ:

ԱՆՏԷՐՆՁՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱՆՏԵՐՆՁՈՒԹԻԻՆ:

ԱՆՏԷՐՈՒՆՁ, տե՛ս ԱՆՏԵՐՈՒՆՁ:

ԱՆՏԷՐՁՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱՆՏԵՐՆՁՈՒԹԻԻՆ:

ԱՆՏԸԻՁԱԿԱՆ, ա. Սեպհական, անձնական:

ԱՆՏԻ¹, մ. Անդուստ:

ԱՆՏԻ², ա. 1. Անտիական, մանկահասակ, փոքր: 2. ՏՀաս, խակ:

ԱՆՏԻԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԱՆՏԻ (): 2. Մանկական, տղայական:

ԱՆՏԻՈՒԹԻԻՆ, գ. Տղայութիւն, մանկութիւն (մանկական հասակ՝ տարիք):

ԱՆՏԻՊ, ա. Անձև, անկերպարան:

ԱՆՏԻՐԵԼԻ, ա. 1. Անմերձեանալի: 2. Անտէր, անտերունչ, անիշխան:

ԱՆՏԻՔՐԻՍՏՈՍ, գ. (կրօն.) Դերաքրիստոս, նեռն:

ԱՆՏԽԵՂԾ, ԱՆՏԽԵՂԾ, ա. Անարատ, անթերի, կատարեալ:

ԱՆՏԽՈՒՐ, ա. Անտրտուժ, ուրախ, ուրախալից:

ԱՆՏԽՐԱԿԱՆ, ԱՆՏԽՐԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՏԽՈՒՐ:

ԱՆՏԿԱՐ, ԱՆՏԿԱՐԱՆԱԼԻ, ա. Կարող, զօրաւոր, հզօր:
 ԱՆՏՈԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլութիւն, մեղ-
 կութիւն, անհաստատութիւն:
 ԱՆՏՈՂՄ, ա. Անտոհմիկ, ապատոհմ,
 ապատոհմիկ, վատատոհմիկ, անազգի:
 ԱՆՏՈՂՄԱԿ, ԱՆՏՈՂՄԻԿ, տե՛ս ԱՆ-
 ՏՈՂՄ:
 ԱՆՏՈՒԶԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏԸԻԶԱԿԱՆ:
 ԱՆՏՊԱՆՈՐ, ԱՆՏՊԱՆՈՐԱԿԱՆ, ա. Ան-
 տիպ, անկերպարան:
 ԱՆՏՌՈՆ, գ. Այր, քարանձաւ:
 ԱՆՏՐԱՄԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏՐԱՄԱ-
 ԴՐԵԼԻ:
 ԱՆՏՐԱՄԱԴՐԵԼԻ, ա. Անտրամադրա-
 կան (որ մարդ չի կարող տրամադրել
 ըստ իր հաճոյքի):
 ԱՆՏՐԱՄԱԽՈՂ, ա. Անտրամախոհական
 (ոչ տրամախոհ):
 ԱՆՏՐԱՄԱԽՈՂԱԲԱՐ, մ. Անխորհրդա-
 բար:
 ԱՆՏՐԱՄԱԽՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏՐԱ-
 ՄԱԽՈՂ:
 ԱՆՏՐՏՄԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՏՐՏՈՒՄ (2):
 ԱՆՏՐՏՈՒՄ, ա. 1. Անտիտուր, անվիշտ,
 զուարթ: 2. Անտրտմական, զուարթա-
 գին:
 ԱՆՐԱԿ, գ. (կգմխս.) Անդրակ:
 ԱՆՐՋԱԲԱՆԵԼ, չբ. Բանդազուշել:
 ԱՆՐՋԱԿԱՆ, ա. Երազական:
 ԱՆՅ, գ. 1. Անցութիւն, գնացք (անցա-
 նելը): 2. Անցք, ճանապարհ: 3. (եկեղց.)
 Պասեք, զատիկ (հրեաների): 4. Վիժած
 (վաղածին): 5. Դէպք, պատահար: 6. Նե-
 ղութիւն, չարչարանք, վիշտ:
 - ԱՆՅ ԵՒ ԴՆՐՁ ԱՌՆԵԼ. Երթեկել:
 ԱՆՅԱԿԱՆ, ա. Անցաւոր, անտևական:
 ԱՆՅԱՆԵԼ, գ. (եկեղց.) Զատիկ, պասեք:
 ԱՆՅԱՆԵԼ, չբ. 1. Խաղալ, գնալ (մի տե-
 ղից մի այլ տեղ): 2. Զանցանել, գերա-
 զանցել: 3. Զանցառնել, անտես առնել,
 անտեսել: 4. Խոյս տալ, հրաժարել: 5. Կո-

րընչել, անհետանալ, չքանալ, չբոտել:
 6. Պակասել (գնալով վերջանալ): 7. Շի-
 ջանել: 8. Թաքել, Թաքնուլ, զանխա-
 նալ: 9. Պատահել, դիպել, լինել: 10. Խօ-
 սել, պատմել (մի բան):
 - ԱՆՅԱՆԵԼ ԶԱՆՅԱՆԵԼ. Գերազանցել,
 յառաջատել:
 - ԱՆՅԱՆԵԼ ԶԱՌՈՒՐԲ. Ծերանալ,
 պառաւել, զառամանալ:
 - ԱՆՅԵԱԼ. Վիժած:
 ԱՆՅԱՍՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբարկացողու-
 թիւն, հեղութիւն:
 ԱՆՅԱՍՈՒՄՆ, ա. Անբարկացող, հեղ:
 ԱՆՅԱՐԱՆ, տե՛ս ԶԱՏԻԿ (1, 2):
 ԱՆՅԱԻ, ա. 1. Անվիշտ: 2. Անախտ: 3. մ.
 Անցաւաբար:
 ԱՆՅԱԻԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՅԱԻ (3):
 ԱՆՅԱԻԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՅԱԻ:
 ԱՆՅԱԻԿԻՅ, ա. Անկարեկից, անկարե-
 կիր, անգուլթ:
 ԱՆՅԱԻԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՅԱԻ:
 ԱՆՅԱԻՈՐ, ա. գ. 1. Անցական, անցաւո-
 րական, չմնալի, ժամանակաւոր, անտե-
 ւական, լքանոտ: 2. Ճանապարհորդ, ու-
 ղեւոր, իջաւոր:
 ԱՆՅԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՅԱԻՈՐ (1):
 ԱՆՅԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհաստա-
 տութիւն (անցաւոր լինելը): 2. Անցու-
 թիւն, անցք (անցանելը):
 ԱՆՅԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անախտութիւն,
 առողջութիւն:
 ԱՆՅՆ ԴԵԼԻ, ա. Անկորնչելի, անեղծ:
 ԱՆՅՆԻԻՐ, գ. Անձնիւր, իւրաքանչիւր:
 ԱՆՅՆՈՐ, ա. մ. Անհոգ (առանց ցնորքի):
 ԱՆՅՆՈՐՈՅՆ, տե՛ս ԱՆՅՆԻԻՐ:
 ԱՆՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՅ (1):
 ԱՆՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Տանել, փոխադրել,
 տեղափոխել: 2. Մխել, խրել, վարսել,
 ազուցանել: 3. Վերացուցանել, հեռա-
 ցուցանել, փարատել, լուծանել, ցրել: 4.
 Շիջուցանել: 5. Պատահեցուցանել, պատ-
 ճառել, առնել: 6. Վարել, դեգերել (անց
 կացնել): 7. Վիժել:

- ԱՆՑՈՒՑԱՆԵԼ ԶԱՆՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս
ԱՆՑԱՆԵԼ ԶԱՆՑԱՆԵԼ:
ԱՆՑՈՒՑՈՂԱԲԱՐ, մ. Միջնորդաւ, միջ -
նորդիւ:
ԱՆՑՈՓՈԽԹԻՒՆ, գ. Պարկեշտութիւն,
ժուժկայութիւն, զգաստութիւն:
ԱՆՑՔ, տե՛ս ԱՆՑ:
ԱՆՓԱԽՈՒՍՏ, ա. Անփախչելի, անճո -
ղորդելի, անզերծանելի:
ԱՆՓԱԽՉԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՓԱԽՈՒՍՏ:
ԱՆՓԱԽՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգելաւն:
ԱՆՓԱԿ, ա. 1. Բաց, փխբ. անարգել,
անխափան: 2. Անպարագրելի:
ԱՆՓԱԿԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՓԱԿ:
ԱՆՓԱՂԱՔՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկեղծու -
թիւն (փաղաքուշ՝ քծնող չլինելը):
ԱՆՓԱՅԻ, ա. Ամայի, անբնակ:
ԱՆՓԱՅՏ, տե՛ս ԱՆՓԱՅՏԱԿԵՐՏ:
ԱՆՓԱՅՏԱԿԵՐՏ, ա. Անփայտ (փայտ
չպարունակող):
ԱՆՓԱՊ, ա. Անփապելի (որտեղ չի կա -
րելի փապար՝ անցք բացել), փխբ. անո -
ղոք, խստասիրտ:
ԱՆՓԱՊԵԼԻ, տե՛ս ԱՆՓԱՊ:
ԱՆՓԱՌ, ա. Անփառունակ, անփառա -
ւոր, անշուք, նուաստ:
ԱՆՓԱՌԱԲԱՐ, մ. Նուաստաբար:
ԱՆՓԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՓԱՌ:
ԱՆՓԱՌԱՅԻ, ԱՆՓԱՌԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՆ -
ՓԱՌ:
ԱՆՓԱՌԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՓԱ -
ՌՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշքութիւն, ան -
պատուութիւն, անարգութիւն, նուաս -
տութիւն, խոնարհութիւն:
ԱՆՓԱՌՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԱՆՓԱՌ:
ԱՆՓԱՌՍՏ, ա. Անպատճառ (որ պատճառ
չէ):
ԱՆՓԱՐԱՏԵԼԻ, ա. Անբուժելի:
ԱՆՓԱՐԵԼԻ, ա. Գարշելի (ոչ փարելի):
ԱՆՓԱՓԱԳԵԼԻ, ա. Անըղձալի:

ԱՆՓՇՐԵԼԻ, ա. Անխորտակելի:
ԱՆՓՈԹ, ա. Ողորկ, հարթ:
ԱՆՓՈՈ, տե՛ս ԱՆՓՈՓՈՈ:
ԱՆՓՈՈԱԲՆԱՊԷՍ, մ. Անփոփոխապէս:
ԱՆՓՈՈԱԲՈՒՆ, ա. մ. Անփոփոխ:
ԱՆՓՈՈԱԴԻՐ, ԱՆՓՈՈԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս
ԱՆՓՈՈԱԴՐԵԼԻ:
ԱՆՓՈՈԱԴՐԱՊԷՍ, մ. Անփոփոխապէս:
ԱՆՓՈՈԱԴՐԵԼԻ, ա. Անփոփոխելի, հաս -
տատուն, անշարժ:
ԱՆՓՈՈԱԿՈՐԾ, ա. Անփոփոխ, անկոր -
ծան, անյեղափոխ:
ԱՆՓՈՈԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփոփոխու -
թիւն:
ԱՆՓՈՈԱՆՄԱՆ, ա. մ. Նոյն և նման,
անայլալիւի:
ԱՆՓՈՈԱՆՈՐԴԵԼԻ, ա. Անյաջորդ, ան -
փոփոխ, յաւերժական:
ԱՆՓՈՈԱՇԱՐԺ, ա. Անփոփոխ, ան -
շարժ:
ԱՆՓՈՈԱՏՐԱԲԱՐ, ԱՆՓՈՈԱՏՐԱՊԷՍ,
մ. Անփոփոխապէս, անյեղաբար:
ԱՆՓՈՈԱՏՐԵԼԻ, ա. Անփոխադրելի,
անփոփոխ:
ԱՆՓՈՈԱՐԿԱԲԱՐ, մ. Անփոփոխապէս,
անյեղաբար:
ԱՆՓՈՈԱՐԿԵԼԻ, ա. Անփոփոխելի:
ԱՆՓՈՈԵԼԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆՓՈՈԱՐԿԱ -
ԲԱՐ:
ԱՆՓՈՈԵԼԻ, ա. Անփոփոխ, անփոփո -
խելի:
ԱՆՓՈՈՈՐՈՇ, ա. Անմեկնելի, անզատելի
(որ չի փոփոխուում զատուելով):
ԱՆՓՈՈՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՓՈՓՈՈՈՒ -
ԹԻՒՆ:
ԱՆՓՈՅԹ, ա. 1. Անող (փոյթ՝ փութաջա -
նութիւն չունեցող): 2. Անխնամ, անտած:
- ԱՆՓՈՅԹ ԱՌՆԵԼ. Անտեսել, անտես
առնել (անխնամ՝ անուշադիր թողնել):
ԱՆՓՈՅԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՓՈՒԹՈՒ -
ԹԻՒՆ:
ԱՆՓՈՇԻՇ, ա. Անմեղադրելի, անպարտ:

Անփորձ, ա. 1. Անհմուտ, անտեղեակ, անզգեստ, անվարժ: 2. Անընտիր, անպիտան, խոտան: 3. Անմասն, անկցորդ, ազատ: 4. Անփորձական, անարատ, մաքուր, առաքինի, կոյս:

ԱնփորձԱԲԱՐ, մ. Անքնաբար, տգիտաբար, վեր ի վերոյ:

ԱնփորձԱՐԵՐ, ԱնփորձԱՐԵՐԶ, ա. Անփորձելի (փորձի չենթարկուող):

ԱնփորձԱԿԱՆ, տե՛ս Անփորձ (4):

Անփորձեւի, տե՛ս ԱնփորձԱՐԵՐ:

ԱնփորձՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհմտութիւն, տգիտութիւն (անփորձ լինելը):

ԱնփոխԱՒԼԻ, ա. Անհոգ (չփութացող):

ԱնփոխԱՍԷՐ, ա. Դանդաղկոտ, յոյլ, ծոյլ (անհոգութիւն սիրող):

ԱնփոխՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհոգութիւն, յուլութիւն:

ԱնփոխՏ, ա. Աննեխ (չփստող):

ԱնփոփՈն, ա. 1. Անփոխ, անփոփոխելի, անյեղ, անայլայլելի, հաստատուն, կայուն, անվրէպ: 2. մ. Անփոփոխապէս (առանց փոփոխուելու):

ԱնփոփՈնԱԴԻՐ, ԱնփոփՈնԱՅԵՂ, տե՛ս ԱնփոփՈն:

ԱնփոփՈնԱՊԷՍ, տե՛ս ԱնփոփՈն (2):

ԱնփոփՈնեւի, տե՛ս ԱնփոփՈն:

ԱնփոփՈնՈՒԹԻՒՆ, ԱնփոփՈնՈՒՄՆ, գ. Անայլայլութիւն, անյեղութիւն, հաստատութիւն, նոյնութիւն:

ԱնփՐԿԱՆԱՒՈՐ, ա. Անազատելի, անզերծանելի:

ԱնփՐԿԵՒԻ, ա. Անճողոպրելի, անազատելի:

ԱնփՐՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհպարտութիւն (չփրօնելը):

ԱնփԱԿ, ա. 1. Անհատ, անլուծանելի, անբաժանելի: 2. Անկործան, անխախտելի, հաստատուն, յարատւ: 3. մ. տե՛ս ԱնփԱԿԱՐԱՐ:

ԱնփԱԿԱՐԱՐ, մ. Անքակ, անքակապէս:

ԱնփԱԿԱԿԱՆ, տե՛ս ԱնփԱԿ:

ԱնփԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԱնփԱԿԱՐԱՐ:

ԱնփԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անբաժանութիւն (անքակ՝ անքակտելի լինելը):

ԱնփԱԿՏԵՒԻ, ա. Անքակ, անխախտելի, անեղծ:

ԱնփԱՂՅ, ԱնփԱՂՅԱԿԱՆ, ա. Յագ, լի (որտեղ քաղց չկայ):

ԱնփԱՆ, ԱնփԱՆԱԿ, ա. Անչափ, անսահման:

ԱնփԱՆԱԿԵԱՒ, ա. Անչափելի:

ԱնփԱՍՔՆԵՒԻ, ա. Անահ, աներկիւղ, յանդուգն:

ԱնփԱՍՏ, ա. 1. Կարօտ (որւէ բանի պահանջ՝ կարիք զգացող): 2. Ցակնահալ, կարօտեալ, չքաւոր: 3. Կծծի, ազահ:

ԱնփԱՏԱՆԱՒ, ԱնփԱՏԵՒԻ (իմ), չք. Կարօտեալ. կարօտել, չքաւորել:

ԱնփԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարօտութիւն, չքաւորութիւն:

ԱնփԱԵՒԻ, ա. Անթողի, աններելի (քաւութեան անարժան):

ԱնփԷՆ, ա. Անոխակալ, անյիշաչար, անքինահան:

Անփթեւի, Անփթիթ, ա. Ակնակառոյց:

ԱնփնԱՀԱՆ, տե՛ս ԱնփԷՆ:

ԱնփՆԻՆ, ա. 1. Անքննելի, անհետազօտելի, անզննելի, անըմբռնելի: 2. Անքննող, անխորհուրդ:

ԱնփՆՆԱՐԱՐ, մ. 1. Անըմբռնաբար: 2. Անխորհրդաբար:

ԱնփՆՆԱԿԱՆ, ԱնփՆԵՒԻ, ԱնփՆԵՆԻՆ, տե՛ս ԱնփՆԻՆ:

ԱնփՆՆՈՂ, ա. Անքնին, անխորհուրդ, զիւրահաւան:

ԱնփՆՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱնփՆՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱնփՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անքննողութիւն (չքննելը):

ԱնփՈՅԹ, ա. 1. Անվրդով, անխուզ, խաղաղ, հանդարտ: 2. Յապահով, անվտանգ: 3. Թաքուն, անգիւտ:

ԱնփՈՒԹԱՅԵԱՒ, տե՛ս ԱնփՈՅԹ:

ԱնՔՈՒՆ, ա. մ. 1. Աննիւնը, աննիրհ, աննիրհելի: 2. փխբ. Արթուն, զգաստ, աչալուրջ: 3. փխբ. Անհանգիստ, անխոնջ:

ԱնՔՕՂ, ա. փխբ. Անաղօտ, պայծառ: ԱնՕԳՆԱԿԱՆ, ա. Անոք, անխնամ: ԱնՕԳՈՒՏ, ա. 1. Անշահ, ուժալէտ, անպէտ, անպիտան, անպտուղ: 2. Ունայն, դատարկ, սին: 3. մ. Յանօգուտ, իզուր: - ՅԱՆՕԳՈՒՏ, տե՛ս ԱՆՕԳՈՒՏ (3):

ԱնՕԳՏԱԿԱՐ, տե՛ս ԱՆՕԳՈՒՏ: ԱնՕԳՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՇԱՀՆՈՒԹԻՒՆ: ԱնՕԹ, գ. 1. Աման: 2. նման. Սկաւառակ: 3. Գործի, մանաւանդ՝ զէն: 4. Սպաս, կարասի, հանդերձան:

ԱնՕԹի, ա. մ. Նօթի, քաղցաւոր: ԱնՕՍՐ, ա. 1. Նօսր, անգայտ, բարակ, նուրբ, թեթեւ: 2. փխբ. Աննիւթ, հոգեղէն: 3. մ. Ուր ուրեմն, հազիւ: ԱնՕՍՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Նրբագոյն: 2. Տկարագոյն:

ԱնՕՍՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՆՕՍՐ: ԱնՕՍՐԱՀՈՂ, ա. Նօսրահող: ԱնՕՍՐԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Նրբամարմին: ԱնՕՍՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Անգայտանալ, անօսրել (անօսր դառնալ): 2. փխբ. Տկարանալ, հիւժանել:

ԱնՕՍՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Անգայտա - ցուցանել, անօսրել, փխբ. ծիրել, տկարացուցանել:

ԱնՕՍՐԵԼ¹, տե՛ս ԱՆՕՍՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ: ԱնՕՍՐԵԼ² (իմ), տե՛ս ԱՆՕՍՐԱՆԱԼ: ԱնՕՍՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգայտութիւն, նրբութիւն:

ԱնՕՏԱՐ, ա. Ընտանի, հարազատ, բուն: ԱնՕՏԱՐԱԲԱՐ, մ. Իսկապէս (առանց օտարանալու՝ բուն կարգից չեղուելու): ԱնՕՏԱՐԱՆԱԼԻ, ա. Անմեկնելի, անբաժանելի:

ԱնՕՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտանութիւն: ԱնՕՐԷՆ, ա. 1. Անհաւատ, ամբարիշտ: 2. Անիրաւ, ապիրատ, անխիղճ, անգութ, ժանտ: 3. Անկարգ (ոչ օրինաւոր):

ԱնՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեղք, յանցանք, անիրաւութիւն, ապիրատութիւն, չարութիւն, ամբարշտութիւն:

ԱնՕՐԻՆԱԲԱՐ, մ. Անիրաւաբար, ապիրատաբար, ամբարշտաբար:

ԱնՕՐԻՆԱԽՈՐՀՆՈՒԴ, ա. Չարախոր - հուրդ, չարախորհ:

ԱնՕՐԻՆԱԿ, ա. Աննման, անհամեմատ, անզուգական:

ԱնՕՐԻՆԵԼ, չբ. Անիրաւանալ, անիրաւել:

ԱՇԱԼՈՅՍ, ԱՇԱԼՈՒՇՍ, ԱՇԱԼՈՒՍ, տե՛ս ԱՐՇԱԼՈՒՇՔ:

ԱՇԱԿԵՐՏ, գ. 1. Համբակ, նորուս: 2. Հետեող (որեւէ մէկի ուսմունքի՝ ուղղութեան հետեող):

ԱՇԱԿԵՐՏԱՆՈՅ, գ. Աշակերտարան, դպրանոց, դպրոց:

ԱՇԱԿԵՐՏԱՐԱՆ, տե՛ս ԱՇԱԿԵՐՏԱՆՈՅ: ԱՇԱԿԵՐՏԵԼ, նբ. 1. Ուսուցանել, կրթել:

2. չբ. Սովորել, ուսանել:

ԱՇԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ուսումն (աշակերտել): 2. Հետեողութիւն: 3. Հաւաք. Աշակերտք:

ԱՇԴԱՀԱԿ, գ. (կենդբ.) Վիշապաճուկն:

ԱՇԽԱՏ ԱՌԵՆԵԼ կամ ՈՒՆԵԼ. Աշխատե - ցուցանել, նեղել, չարչարել:

ԱՇԽԱՏ ԼԻՆԵԼ. Աշխատել, յոգնել, վատաւել, խոնջել, տառապել, վշտանալ:

ԱՇԽԱՏԱԲԱՐՁ, ա. Դժուարաբառնալի:

ԱՇԽԱՏԱԳՈՐԾ, ա. Տաժանագործ:

ԱՇԽԱՏԱԺԻՐ, ա. Ժրաջան:

ԱՇԽԱՏԱԿԻՅ, ա. Գործակից, վաստա - կակից:

ԱՇԽԱՏԱՆՔ, տե՛ս ԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՇԽԱՏԱՍԷՐ, ա. Զանասէր, վաստակա - սէր, գործասէր, երկասէր, անխոնջ:

ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԱԲԱՐ, ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԱՊԷՍ, մ. Վաստակասիրաբար, երկասիրաբար,

յօժարաբար, անձանձիր:

ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԵԼ, չբ. Երկասիրել (սիրով աշխատել՝ նեղութիւն յանձն առնել):

ԱՇԽԱՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գործասիրութիւն, ջանասիրութիւն: 2. Երկասիրութիւն, աշխատութիւն (աշխատիրուած գորաւոր գործ):

ԱՇԽԱՏԵԼ¹, տե՛ս ԱՇԽԱՏ ԱՌՆԵԼ:

ԱՇԽԱՏԵԼ² (իմ), տե՛ս ԱՇԽԱՏ ԼԻՆԵԼ:

ԱՇԽԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՇԽԱՏ ԱՌՆԵԼ:

ԱՇԽԱՏԻՁ, ա. Խոնջական (յոգնեցնող):

ԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ջան, ճիգն, երկ, նեղութիւն, խոնջութիւն, խոնջանք, չարչարանք: 2. Տառապանք, վիշտ, ցաւ, աղէտ: 3. տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ (2): ԱՇԽԱՐ, գ. Կոծ, ողբ, լալիւն, ճիչ, կական, վալումն, սուգ:

- ԱՇԽԱՐ ԳՆԵԼ, տե՛ս ԱՇԽԱՐԵԼ (1):

ԱՇԽԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՇԽԱՐԵԼԻ:

ԱՇԽԱՐԱՀԵՄ, ա. Ողբալի, ցաւագին:

ԱՇԽԱՐԱՆ, գ. Կոծատեղի, լալետղ:

ԱՇԽԱՐԱՆՈՒՄ, ա. Ողբերգական:

ԱՇԽԱՐԱՆՔ, տե՛ս ԱՇԽԱՐ:

ԱՇԽԱՐԱՊԷՍ, մ. Ողորմածայն:

ԱՇԽԱՐԱՌՐ, ա. Լալական:

ԱՇԽԱՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Աշխար քնել, կոծել, ողբալ, սգալ, լալ: 2. Ձղջալ, զղջանալ, ապաշաւել, ստրջանալ:

ԱՇԽԱՐԵԼԻ, ա. Ողբալի, եղկելի:

ԱՇԽԱՐՀ, գ. 1. Տիեզերք: 2. Երկիր, տէրութիւն, թագաւորութիւն, պետութիւն: 3. Գաւառ, նահանգ: 4. Հաւաք. Մարդիկ, բազմութիւն: 5. Կենցաղավարութիւն, կեանք:

- ԸՍՏ ԱՇԽԱՐՀ ՀԱՆԵԼ. Արտաքսել, արքսորել:

ԱՇԽԱՐՀԱՔԱՐ, մ. Աշխարհապէս, աշխարհօրէն (աշխարհիկ կարգով):

ԱՇԽԱՐՀԱՔՆԱԿ, ա. գ. 1. Բնիկ (տուեալ երկրի՝ դաւառի բնակիչ): 2. Աշխարհական, գեղջուկ, շինական:

ԱՇԽԱՐՀԱԳԻՐ, գ. Աշխարհագրութիւն, աշխարհահամար (մարդահամար):

- ԱՇԽԱՐՀԱԳԻՐ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳՐԵԼ:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ. 1. Յայտնի առնել, հռչակել, քարոզել: 2. Խայտառակել, նշաւակել:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՁ, ա. Տիեզերագոյ, բարձրածայն:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեհամբաւութիւն:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐԾ, գ. ա. Աշխարհաստեղծ, երկրաստեղծ, արարչագործ, աշխարհաբար:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Արարչագործել:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Արարչագործութիւն, արարչութիւն, աշխարհաբարութիւն:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՒԺԵԱԼ, ա. Աշխարհաբարգ:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՒՄԱՐ, ա. Տիեզերագումար, երկրագումար, աշխարհաժողով, համաշխարհական:

ԱՇԽԱՐՀԱԳՐԵԼ, նբ. Աշխարհագիր առնել (մարդահամար անցկացնել՝ կատարել):

ԱՇԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳԻՐ: 2. Երկրագրութիւն:

ԱՇԽԱՐՀԱԶԲՕՍ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԾՈՒՓ: ԱՇԽԱՐՀԱԶՕՐ, ա. Համաշխարհագօր, աշխարհագումար:

ԱՇԽԱՐՀԱԺՈՂՈՎ, ա. Երկրագումար, աշխարհագումար, աշխարհախումբ, աշխարհակոյտ:

ԱՇԽԱՐՀԱԼԱԾ (փխ. ԱՇԽԱՐՀԱՀԱԼԱԾ), ա. մ. Վտարանդի:

ԱՇԽԱՐՀԱԼԻՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԼԻՑ:

ԱՇԽԱՐՀԱԼԻՑ, ա. Աշխարհալիր, երկրալիր (աշխարհը լցնող):

ԱՇԽԱՐՀԱԼՈՒՐ, ա. Տիեզերալուր:

ԱՇԽԱՐՀԱԼՈՒՄ, ա. Աշխարհատաժ, աշխարհաչէն:

ԱՇԽԱՐՀԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԺՈՂՈՎ:

ԱՇԽԱՐՀԱԾԻՆ, ա. Աշխարհածնունդ, համաշխարհիկ, բնիկ:
 ԱՇԽԱՐՀԱԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԾԻՆ:
 ԱՇԽԱՐՀԱԾՈՎ, գ. Ովկիանոս:
 ԱՇԽԱՐՀԱԾՈՒՓ, ա. Աշխարհագրոս, աշխարհատանջ, խոռվայոյգ:
 ԱՇԽԱՐՀԱԿԱԼ, ա. գ. 1. Տիեզերակալ, երկրակալ (աշխարհի տէր): 2. Ինքնակալ, բռնակալ: 3. Կռուսակալ, կողմնապետ, կողմնապաշտ, կողմնակալ, իշխան: 4. Համատարած, աշխարհամած (աշխարհը պատող՝ ընդգրկող):
 ԱՇԽԱՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Տիեզերա - կալուծիւն, ինքնակալուծիւն, թագաւորուծիւն:
 ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆ, ա. 1. Տիեզերական, համաշխարհական: 2. Աշխարհային, կենցաղական, երկրաւոր: 3. Երկրային, նիւթեղէն, նիւթական, մարմնաւոր: 4. Գեղջիւկ, չինական: 5. Ժողովրդական, երկրակենցաղ, աշխարհիկ (մարդ):
 ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆԱՆԱԼ, չբ. Ամուսնանալ (աշխարհական դառնալ):
 ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆՕՐԷՆ, մ. Աշխարհապէս (աշխարհականի կարգով):
 ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՐԳ, ա. Երկրաւոր, աշխարհային, աշխարհիկ:
 ԱՇԽԱՐՀԱԿԱՅ, ԱՇԽԱՐՀԱԿԵԱՅ, ա. Աշխարհային, աշխարհական, աշխարհիկ:
 ԱՇԽԱՐՀԱԿԵՐ, ա. Կեղեքիչ, ապականիչ, արեւնարբու (աշխարհը լափող՝ կեղեքող):
 ԱՇԽԱՐՀԱԿԵՅՈՅՅ, ա. Տիեզերակեցոյց, տիեզերափրկող, փրկագործ, կենարար:
 ԱՇԽԱՐՀԱԿԻՐ, ա. 1. Աշխարհական, աշխարհային, աշխարհիկ, երկրային, կենցաղական: 2. Աշխարհակալ (աշխարհը կրող):
 ԱՇԽԱՐՀԱԿՈՅՏ, ա. 1. Աշխարհաժողով, տիեզերակոյտ, համագումար: 2. Համատարած, ընդարձակ:

ԱՇԽԱՐՀԱԿՈՐԾԱՆ, ա. Աշխարհաւեր, երկրաւործան, կործանագործ, մահառիթ:
 ԱՇԽԱՐՀԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Աշխարհակործան (երկիրը կորստի մատնող):
 ԱՇԽԱՐՀԱԿՈՒԼ, ա. Ապականիչ (աշխարհը՝ մարդկանց կլանող՝ ոչնչացնող):
 ԱՇԽԱՐՀԱՀԱՄԱՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳԻՐ:
 ԱՇԽԱՐՀԱՀԱՅՐ, գ. Նախահայր:
 ԱՇԽԱՐՀԱՀԵԾ, ա. Տիեզերահեծ:
 ԱՇԽԱՐՀԱՄԱՐԴ, գ. Աշխարհիկ, աշխարհական:
 ԱՇԽԱՐՀԱՄԷՋ, գ. Միջնաշխարհ, աշխարհայթ:
 ԱՇԽԱՐՀԱՄՈԼ, ա. Կենցաղասէր:
 ԱՇԽԱՐՀԱՄՈՒՏ ԴՈՒՌՆ. Արբուսիք:
 ԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ, ա. 1. Երկրային, կենցաղական: 2. Աշխարհաբնակ (աշխարհի՝ երկրի բնակիչ):
 ԱՇԽԱՐՀԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Համագումար, համախումբ, միաբան:
 ԱՇԽԱՐՀԱՅՔ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱՄԷՋ:
 ԱՇԽԱՐՀԱՇԱՐԺ, ա. Երկրաշարժ (աշխարհը շարժող՝ սասանող):
 ԱՇԽԱՐՀԱՇԷՆ, ա. 1. Աշխարհախնամ: 2. Կենցաղօգուտ: 3. Արարչագործ:
 ԱՇԽԱՐՀԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵ - ԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ (2):
 ԱՇԽԱՐՀԱՊԱՐՈՒՆԱԿ, ա. Տիեզերապատ, երկրապարփակ (ծովի մասին):
 ԱՇԽԱՐՀԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱՅԱՐ:
 ԱՇԽԱՐՀԱՊՈՂՈՏԱՅ, գ. Ամբոխաբեր (ընդարձակ ճանապարհ):
 ԱՇԽԱՐՀԱՍԷՐ, ա. 1. Կենցաղասէր: 2. Հայրենասէր:
 ԱՇԽԱՐՀԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐԾ:
 ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐ, ա. Աշխարհային, աշխարհական, մարդկային:
 - ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐԵԼ:

ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐԵԼ (իմ), չբ. Աշխարհա-
վար լինել, կենցաղավարել, քաղաքա-
վարել:

ԱՇԽԱՐՀԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենցաղա-
վարութիւն, քաղաքավարութիւն (աշ-
խարհի կարգով ապրելը):

ԱՇԽԱՐՀԱՏԱԾ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԽՆԱՄ:
ԱՇԽԱՐՀԱՏԱՆՁ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱ-
ԾՈՒՓ:

ԱՇԽԱՐՀԱՏԱՐԱԾ, ա. Տիեզերատարած,
աշխարհարձակ, համատարած:

ԱՇԽԱՐՀԱՏԵՍ, ա. 1. Աշխարհախնամ
(աշխարհը խնամող՝ խնամակալող): 2.
Ընդհանրական (աշխարհին տեսանելի,
ամենքին ահնեքել):

ԱՇԽԱՐՀԱՏԷՐ, գ. Իշխան, թագաւոր
(աշխարհի՝ երկրի՝ գաւառի տէր):

ԱՇԽԱՐՀԱՏԻԿԻՆ, գ. Թագուհի (աշ-
խարհի տիրուհի):

ԱՇԽԱՐՀԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐԾ:

ԱՇԽԱՐՀԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԱՇԽԱՐ-
ՀԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱԳՈՐ-
ԾՈՒԹԻՒՆ:

ԱՇԽԱՐՀԱՐՁԱԿ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱՏԱ-
ՐԱԾ:

ԱՇԽԱՐՀԱԻԱՆ Դ, գ. Պանդոկի:

ԱՇԽԱՐՀԱԻԱՆ ԴԻԿ, գ. Պանդոկապետ:

ԱՇԽԱՐՀԱԻԵՐ, ա. Աշխարհակործան:

ԱՇԽԱՐՀԱՓԱՅԼ, ա. Տիեզերափայլ:

ԱՇԽԱՐՀԱՔԱՂԱՔԱՅԻ, ա. գ. Աշխար-
հաբնակ (աշխարհի քաղաքացի՝ բնակիչ):

ԱՇԽԱՐՀԱՔԱՐՈՁ, ա. Տիեզերաքարոզ,
տիեզերահռչակ, համաշխարհալուր:

ԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. գ. Աշխարհական, աշ-
խարհամարդ:

ԱՇԽԱՐՀՕՐԷՆ, մ. ա. 1. տե՛ս ԱՇԽԱՐ-
ՀԱՐԱՐ: 2. Համաշխարհական:

ԱՇԽԱՐՈՒՄՆ, գ. Աշխար (աշխարհելը):

ԱՇԽԵՏ, ա. Շիկակարմիր (դեղնակարմ-
րաւուն՝ ձի), երաշխ, ճարտուկ:

ԱՇԽՈՅԺ, ա. Արի, ուժեղ, զօրեղ, սաստիկ,
բուռն:

ԱՇԽՈՅԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Արիութիւն:

ԱՇՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՇՆԱՆԱՅԻՆ:

ԱՇՆԱՅԻՆԻ, տե՛ս ԱՇՆԱՆԻ:

ԱՇՆԱՆԱՅԻՆ, ա. Աշնային, աշնայնի,
աշնանի:

ԱՇՆԱՆԱՅՔ, ա. Աշնանային (ծառերի
մասին):

ԱՇՆԱՆԻ, ա. գ. մ. Աշնայնի (աշնանա-
յին. աշնան եղանակ. աշնանը):

ԱՇՆՈՒՏ, ա. Չորոտ, չորային:

ԱՇՏԱՆԱԿ, գ. Ճրագակալ, ճրագարան,
բազմակալ, մոմեղինակալ:

ԱՇՏԱՆԱԿԱԿԻՐ, ա. Ճրագակիր:

ԱՇՏԱՆԱԿԵԼ, չբ. Հեծանել:

ԱՇՏԱՐԱԿ, գ. Ամբարտակ, բուրգն, դի-
տանոց:

ԱՇՏԱՐԱԿԱԳՈՐԾ, ա. Աշտարակաչէն,
աշտարակաշինող:

ԱՇՏԱՐԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշտա-
րակաշինութիւն:

ԱՇՏԱՐԱԿԱՇԷՆ, ԱՇՏԱՐԱԿԱՇԻՆՈՂ,
տե՛ս ԱՇՏԱՐԱԿԱԳՈՐԾ:

ԱՇՏԱՐԱԿԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՇՏԱ-
ՐԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:

ԱՇՏԵԱՅ, գ. Աշտէ, նիզակ, տէգ:

ԱՇՏԵՆԱԻՈՐ, ա. Նիզակաւոր, տիգաւոր:

ԱՇՏԷ, տե՛ս ԱՇՏԵԱՅ:

ԱՇՏԻՃԱՆ, տե՛ս ԱՍՏԻՃԱՆ:

ԱՇՏՈՒՃ, ա. Չոր, չորաբեկ (չոր ու ցա-
մաք հաց):

ԱՉԱԳԱՐ, ա. Աչացաւ (աչքերը ցաւոտ՝
հիւանդ):

ԱՉԱԳԵՂ, ա. Աչեղ:

ԱՉԱԼՈՒԻՋ, ա. 1. Վստահ, աներկիւղ,
անկասկած, համարձակ, պարզեքն: 2.
Ջգաստ, արթուն, զգոյշ:

ԱՉԱԼՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Վստահութիւն,
համարձակութիւն, աներկեւնութիւն,
լրջամտանք:

ԱՉԱՌԱՆՔ, տե՛ս ԱՉԱՌՈՒԹԻՒՆ:

ԱՉԱՌԵԼ, չբ. 1. Ակնածել, պատկառել: 2.
Ակն առնուլ, աչս առնուլ, մարդահաճել:

ԱԶԱՌՈՒ, ա. 1. Ակնառու, մարդահաճոյ:
 2. Ակնախտիտ, չլացուցիչ:
 ԱԶԱՌՈՒԹԻՒՆ, ԱԶԱՌՈՒՄՆ, գ. Աչա-
 ռանք, ակնառութիւն, մարդահաճու-
 թիւն:
 ԱԶԱՐՁԱԿ, ա. Անյազ, ցանկասէր:
 ԱԶԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյազութիւն,
 ցանկասիրութիւն:
 ԱԶԱՅԱԻ, ա. 1. տե՛ս ԱԶԱԳԱՐ: 2. Կոյր:
 3. գ. տե՛ս ԱԶԱՅԱՌՈՒԹԻՒՆ:
 ԱԶԱՅԱՌՈՒ, տե՛ս ԱԶԱՅՈՒ:
 ԱԶԱՅԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Աչացաւ (աչքի
 ցաւ՝ հիւանդութիւն):
 ԱԶԱՅՈՒ, ա. Կոյր, զաչացու:
 ԱԶԵԱՅ, ա. Ականի (աչք ունեցող, տե-
 սանող):
 ԱԶԵՂ, տե՛ս ԱԶԱԳԵՂ:
 ԱԶԵՂԷՆ, ա. Աչեայ, բազմակն:
 ԱԶԻԿ, յոգն. ԱԶԿՈՒՆՔ, տե՛ս ԱԶՔ:
 ԱԶՔ (յոգն. ԱԿԻՂ-ի), գ. Տեսանելիք,
 լուսարան, լիճ լուսոյ, ճրագարան տե-
 սութեան:
 - ԱԶՔ ՀՈԳԻՈՅ՝ ՄՏԱՅ. Իմացականու-
 թիւն, աւագ աչք:
 - ԱԶՍ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԱԶԱՌԵԼ:
 - ԱԶՍ ԱՐՁԱԿԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ. Ակն զնեկ
 (աչք տնկել):
 - ԿԱԼ ԱԶԱՅ. Կուրանալ:
 ԱՊԱ, ա. գ. 1. Ապագայ, ապառնի: 2. մ.
 Յետոյ, այնուհետեւ, և յառաջ: 3. չ. Ու-
 բմն: 4. չ. Իսկ:
 ԱՊԱԲԱԼՍԱՄՈՆ, ԱՊԱԲԱՂՍԱՄՈՆ,
 տե՛ս ԲԱԼԱՍԱՆ:
 ԱՊԱԲԱՆ, ա. Անբան (պատասխանելու
 անկարող):
 ԱՊԱԲԱՆԵԱԼ, ա. Անխօս (անպատաս-
 խան մնացած):
 ԱՊԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պատասխանա-
 տուութիւն, ջատագովութիւն, պաշտպա-
 նութիւն: 2. Պապանճումն (անպատաս-
 խան մնալը):

ԱՊԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարբնակու-
 թիւն, տարազնացութիւն, գաղթ (հրեա-
 ների ելքի մասին եգիպտոսից):
 ԱՊԱԳԱՅ, ա. գ. Ապա, ապառնի:
 - ՅԱՊԱԳԱՅՍ ԻՄՆ, մ. Յետոյ:
 ԱՊԱԳՈՎ, ա. Անգովելի, արհամարհելի:
 ԱՊԱԳՈՎԱՆՔ, գ. Անարգանք, արհա-
 մարհանք:
 ԱՊԱԳՈՎԵԼ, նբ. Անարգել, պարսաւել,
 դարովել:
 ԱՊԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊԱԳՈՎԱՆՔ:
 ԱՊԱԳՈՐԾ, ա. Անգործ, անկատար:
 ԱՊԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրաժարութիւն,
 հրաժարումն:
 ԱՊԱ ԵԹԷ, չ. Ապա թէ, իսկ եթէ:
 - ԱՊԱ ԵԹԷ ՈՉ, տե՛ս ԱՊԱ ԹԷ ՈՉ:
 ԱՊԱԶԷՆ, ա. Անզէն, տկար (զէնքից
 զուրկ):
 - ՅԱՊԱԶԷՆ, մ. Անզէն (առանց զէնքի):
 ԱՊԱ ԹԷ, տե՛ս ԱՊԱ ԵԹԷ:
 - ԱՊԱ ԹԷ ՈՉ, չ. Ապա եթէ ոչ (իսկ եթէ
 ոչ, հակառակ դէպքում):
 ԱՊԱԹՈՅՆ, ա. Անթոյն:
 ԱՊԱԺԱՄ, ա. մ. Անժամանակ, տարա-
 ժամ:
 ԱՊԱԺԱՄԱՆ, ա. մ. 1. Անժամանակ,
 տարաժամ, ապաժամ: 2. փխբ. Անպէտ,
 վատթար, անարգ:
 ԱՊԱԺԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յետնութիւն,
 անպիտանութիւն, յոռութիւն:
 ԱՊԱԺԱՄԵԱՆ, ա. Մանկահասակ, նո-
 բածին:
 ԱՊԱԺՈՅԺ, ա. 1. Անժոժելի, անտանելի,
 մանաւանդ՝ արիւնշաղախ, արիւնա-
 թաթաւ: 2. գ. Արիւն (մանաւանդ՝ թա-
 փուած):
 ԱՊԱԺՈՒԺԱԽՈՂ, ա. Արիւնարբու:
 ԱՊԱԼԵՐ, ԱՊԱԼԵՐԿ, ա. Ամայի, անբեր-
 բի, անապատ, ապառաժուտ:
 ԱՊԱԽՏ, ա. 1. Անսուրբ, պիղծ: 2. Ան-
 չնորհակալ, ապաշնորհ, ապերախտ: 3.
 Խարդախ, սուտ (կեղծ):

- ԱՊԱԽՏ ԱՌՆԵԼ. Զանց առնել, արհամարհել, խոտել:

- ԱՊԱԽՏ ԼԻՆԵԼ. Անտես լինել՝ մնալ, անպիտանալ:

ԱՊԱԽՏԱԽՈՐ, ա. Ապերախտ, երախտամուսայ:

ԱՊԱԽՏԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապերախտութիւն, ապախտիք:

ԱՊԱԽՏԵԼ, տե՛ս ԱՊԽՏԵԼ:

ԱՊԱԽՏԻՔ, տե՛ս ԱՊԱԽՏԱԽՈՒԹԻՒՆ:

ԱՊԱԿԱԳՈՐԾ, ա. Ապակեգործ:

ԱՊԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապակեգործութիւն:

ԱՊԱԿԱՆԱԳՈՐԾ, ա. 1. Ապականարար, ապականացուցիչ, խանգարիչ, վնասակար: 2. Զազարագործ, պղծագործ:

ԱՊԱԿԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պղծագործութիւն:

ԱՊԱԿԱՆԱԼՈՅԾ, ա. Մահաբեր (ապականող և քայքայող):

ԱՊԱԿԱՆԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապականութիւն, մահաբերութիւն:

ԱՊԱԿԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՊԱԿԱՆԱՅՈՒ:

ԱՊԱԿԱՆԱԿԻՐ, ա. Եղծանելի, ապականացու:

ԱՊԱԿԱՆԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՊԱԿԱՆԱԳՈՐԾ:

ԱՊԱԿԱՆԱՅՈՒ, ա. 1. Ապականական, ապականելի, ապականակիր, եղծանելի: 2. Մահկանացու, եղծական, անցաւոր: 3. տե՛ս ԱՊԱԿԱՆԱԳՈՐԾ:

ԱՊԱԿԱՆԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Ապականագործ, ապականիչ:

ԱՊԱԿԱՆԵԼ, նբ. 1. Անհետ առնել, վերացուցանել, կորուսանել, ջնջել, սատակել: 2. Եղծանել, խանգարել, աւերել, խաթարել, վնասել: 3. Պղծել, աղտեղել, արատել:

ԱՊԱԿԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԱՊԱԿԱՆԱՅՈՒ:

ԱՊԱԿԱՆԻՉ, ա. Ապականարար, եղծագործ, աւերիչ, խանգարիչ:

ԱՊԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կորուստ, կոտորած, մահ: 2. Եղծուժն, եղծուած, խանգարում: 3. Պղծութիւն, գարշութիւն:

- ՅԱՊԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ՝ ՀԱՍՈՒՑԱՆԵԼ. Ապականել:

ԱՊԱԿԱՆՈՒՄՆ, գ. Ապականութիւն (ապականութիւն):

ԱՊԱԿԷԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՊԱԿԱԳՈՐԾ:

ԱՊԱԿԷԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:

ԱՊԱԿԻ, գ. 1. Ապիկի: 2. Շիշ: 3. Բաժակ, գաւաթ (գինու):

ԱՊԱՀԱՐ, տե՛ս ԱՊԱՐԱՀ:

ԱՊԱՀԱՐԱԶԱՆ, ԱՊԱՀԱՐԱԶԱՆ, գ. Արձախման (ապահարգանագիր):

ԱՊԱՀԱՐԿ, տե՛ս ԱՆՀԱՐԿ:

ԱՊԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաշտան, առամսեայք, տեղատեսութիւն:

ԱՊԱՀԱԽԱՏ, տե՛ս ԱՆՀԱԽԱՏ (3):

ԱՊԱՀԻԻՊԱՏԻԿՈՍ, գ. Ապուհիւպատ (փոխհիւպատոս):

ԱՊԱՀՈՎ, տե՛ս ՅԱՊԱՀՈՎ:

ԱՊԱԶԱՅՆ, ա. Անձայն, լուռ:

ԱՊԱԶԵՌՆ, ա. Զեռնունայն, դատարկաձեռն, անօգնական, չքաւոր, աղքատ:

ԱՊԱԶԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօգնականութիւն, չքաւորութիւն:

ԱՊԱՇԱԽ, գ. 1. Զեղը, զղջումն, ստորջանք: 2. ա. Զղջալի, զղջական: 3. Աշխարհիլի, եղկիլի, թշուառ:

- ԱՊԱՇԱԽ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԱՊԱՇԱԽԵԼ:

ԱՊԱՇԱԽԱՆՔ, գ. 1. Ապաշխարութիւն: 2. Ստրջանք, զղջութիւն:

ԱՊԱՇԱԽԵԼ, չբ. նբ. 1. Զղջանալ, զղջալ, փաշաման կրել, ստրջանալ: 2. Անխայել, խղճալ, կարեկցել, կարեկից լինել:

ԱՊԱՇԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապաշաւանք (ապաշաւել):

ԱՊԱՇԽԱՐԵԼ, չբ. նբ. Խոտտովանել, ապաշաւել:

ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոտտովանութիւն, ապաշաւանք:

ԱՊԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԱՆՇՆՈՐՀ:

ԱՊԱՇՆՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապերախտութիւն (ապաշնորհ լինել):

ԱՊԱՇՈՒՔ, ա. Անշուբ, անփառունակ:
 ԱՊԱ ՈՒՐԵՄՆ, չ. 1. Ուրեմն, ապա, ուս-
 տի: 2. մ. Յետոյ ուրեմն, ուր ուրեմն, ի
 վերջոյ:
 ԱՊԱԶԱՆ, ա. Անջան, անհոգ (ջանք
 չթափող):
 ԱՊԱՌԱՔ, գ. ա. 1. Քարաժայռ, վէմ, սալ,
 խարակ: 2. Ապառաժուտ, երիզուտ, քա-
 բուտ, վիմուտ, առապար: 3. Արաստոյ,
 կարծր: 4. փխբ. Քարասիրտ, խստասիրտ,
 անողոք:
 ԱՊԱՌԱՔԱՆԱԼ, չբ. Կարծրանալ (ապա-
 ռաժ դառնալ):
 ԱՊԱՌԱՔՈՒՑ, տե՛ս ԱՊԱՌԱՔ (2, 3):
 ԱՊԱՌՆԻ, տե՛ս ԱՊԱԳԱՅ:
 ԱՊԱՌՈՒՄ, ա. 1. Վայրագ, դաժան,
 բիրտ, խիստ, տմարդի: 2. Յանդուգն,
 անամօթ, ժպիրհ, անպատկառ, լիբբ,
 անզգամ: 3. Անկարգ, տարապայման,
 աստիճան:
 - ԱՊԱՌՈՒՄՄ, մ. Յանդգնաբար:
 ԱՊԱՍՈՎԹ, գ. Ապացոյց, օրինակ:
 ԱՊԱՍՈՑԵԼ, նբ. Բացասոցեղ, ժխտել,
 ապուսել:
 ԱՊԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացասումն, ապու-
 սութիւն (ապասոցելը):
 ԱՊԱՍՍԱՆ, գ. 1. Ապաւէն, պատսպարան:
 2. ա. Ապաստանեալ, ապաւինեալ, վըս-
 տահացեալ, յեցեալ: 3. Վահան, ասպար:
 - ԱՊԱՍՍԱՆ ԱՌՆԵԼ, 1. Ապաւինել: 2.
 Յանձն առնել, յանձնել (վստահելով
 յանձնել մեկին):
 - ԱՊԱՍՍԱՆ ԼԻՆԵԼ. Ապաստանել, պա-
 տըսպարել, ապաւինել, վստահել:
 ԱՊԱՍՍԱՆԱՊԱՀ, ա. Յապահող, անքոյթ
 (ապաստանում պահուած):
 ԱՊԱՍՍԱՆԵԼ¹, տե՛ս ԱՊԱՍՍԱՆ ԱՌՆԵԼ
 (2):
 ԱՊԱՍՍԱՆԵԼ², չբ. Ապաստան լինել,
 ապաւինել, վստահել:
 ԱՊԱՍՍԱՆԻՉ, ա. Ապաւէն (ապաստան
 տուող):

ԱՊԱՍՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապաւինութիւն
 (ապաստանելը):
 ԱՊԱՍՍՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՍ-
 ՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՊԱՏ, ա. Շէն:
 ԱՊԱՏԵԼ, նբ. Ի բաց հատանել (կտրելով
 զատել՝ բաժանել):
 ԱՊԱՏՈՀՄ, ԱՊԱՏՈՀՄԻԿ, տե՛ս ԱՆ-
 ՏՈՀՄ:
 ԱՊԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (յունաբանութեամբ)
 Բացատրութիւն, մեկնութիւն:
 ԱՊԱՐԱՀ, ա. 1. Դաշտանիկ, տեռատես:
 2. գ. Ապահարութիւն, ապարահութիւն,
 դաշտան:
 ԱՊԱՐԱՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊԱՀԱՐՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ԱՊԱՐԱՆԶԱՆ, գ. Քողէք, բազկանոց,
 կշտապանակ:
 ԱՊԱՐԱՆՔ, գ. 1. Պալատն: 2. Տուն,
 յարկ:
 ԱՊԱՐԱՍԱՆ, ա. Անսանձ, աներասան,
 փխբ. անհնազանդ, յանդուգն, անզգամ,
 անողոք:
 ԱՊԱՐԱՍԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՆԵՐԵՍԱՆԱ-
 ԲԱՐ:
 ԱՊԱՐԱՍԱՆԵԼ, չբ. Ըմբոստանալ, ան-
 հնազանդել, ըմպահել:
 ԱՊԱՐԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՊԱՐԱՍԱՆՈՒ-
 ՄԸՆ, գ. Յանդգնութիւն, անսաստու-
 թիւն, ստամբակութիւն, ամբարտաւա-
 նութիւն (ապերասան լինելը, ապերա-
 սանելը):
 ԱՊԱՐԹԱՆԱԿԱՆ, ա. Գոռոզ, հպարտ,
 յանդուգն:
 ԱՊԱՐԹԱՆԵԼ, չբ. Յոխորտալ, գոռոզա-
 նալ, մեծամտել, փքնուլ:
 ԱՊԱՐՕՇ, գ. Արտախուրակ, վարչամակ
 (գլխի փաթոյթ):
 ԱՊԱՅՈՅՆ, գ. Փաստ, հաւաստիք, տա-
 րացոյց:
 ԱՊԱՅՈՒՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊԱՅՈՅՆ:
 ԱՊԱԻԱՆԴԱԿ, գ. Պարան, չուան, առա-
 սան (մանաւանդ՝ վրանի):

Ա. ՊԱԻԱՌ, գ. Աղբ, կղկղանք, արտա-
թորութիւն:
Ա. ՊԱԻԱՍԻԿ, գ. Պայուսակ, մախաղ:
Ա. ՊԱԻԱՐՏԱԿ, գ. Արգանդ:
Ա. ՊԱԻԵԼ, տե՛ս ՅԱ. ՊԱԻԵԼ:
Ա. ՊԱԻԷՆ, գ. 1. Ապաստան, պատսպա-
րան: 2. Հովանաւոր, պաշապան, օգնա-
կան:
Ա. ՊԱԻԻԺԵԼ (իմ), չբ. Արտաթորել, վիժել:
Ա. ՊԱԻԻՆԵԼ¹, նբ. Ապաւինեցուցանել
(ապաւինել տալ):
Ա. ՊԱԻԻՆԵԼ² (իմ), չբ. Ապաստանել, ա-
պաստան լինել:
Ա. ՊԱԻԻՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Ապաւէն, ապաս-
տան, պատսպարան, պաշտպանութիւն,
օգնականութիւն:
Ա. ՊԱՔԷՆ, եղբ. Արգարեւ, յիրաւի, ան-
շուշտ, անտարակոյս:
Ա. ՊԱՔԷՆ ՅԱ. ՊԱՔ, տե՛ս Ա. ՊԱՔԷՆ:
Ա. ՊԱՔԻՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս Ա. ՊԱՔԻ-
ՆԵԼ:
Ա. ՊԱՔԻՆԵԼ, նբ. 1. Բուժել, առողջացու-
ցանել, ողջացուցանել: 2. Ափոփել, ամո-
քել: 3. Փարատել, ցրել: 4. չբ. Առողջա-
նալ, ողջանալ:
Ա. ՊԱՔԻՆԻԺ, ա. Բուժիչ, փարատիչ:
Ա. ՊԱՔԻՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Բժշկութիւն, ա -
ռողջութիւն (ապաքինելը, ապաքի -
նութիւն):
Ա. ՊԵՆԻԱԶ, ա. 1. Աննիազ, անկարօտ:
2. Անսպառ:
Ա. ՊԵՐԱԽՏ, ա. 1. Երախտամոռաց, երախ -
տակորոյս, ապաշնորհ, անշնորհակալ:
2. Աներախտի (որի երախտիքը չի ճա-
նաչուել):
Ա. ՊԵՐԱԽՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Ապաշնորհու -
թիւն, անշնորհակալութիւն, անշնոր -
հութիւն:
Ա. ՊԵՐԱՍԱՆ, տե՛ս Ա. ՊԱՐԱՍԱՆ:
Ա. ՊԵՐԱՍԱՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս Ա. ՊԱՐԱՍԱՆ -
ՆՈՒԹԻԻՆ:
Ա. ՊԻԿԱՐ, ա. Անկար, անկարող, անզօր,
անձեռնհաս, տկար:

Ա. ՊԻԿԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Տկարութիւն, ան-
կարութիւն:
Ա. ՊԻԿԻ, տե՛ս Ա. ՊԱԿԻ:
Ա. ՊԻՀԱՐԿԵԼ, նբ. Արհամարհել, պախա-
րակել (հարկաւոր չհամարել):
Ա. ՊԻՄԱԿ, ա. Անզգամ:
- ՅԱ. ՊԻՄԱԿՍ, մ. Անզգամաբար:
Ա. ՊԻՐԱՏ, ա. 1. Անտեղի, անյարմար,
անպատշաճ, անվայելուչ: 2. Անիրաւ,
անարդար, անզգամ, չար:
Ա. ՊԻՐԱՏԱԲԱՐ, մ. Անիրաւաբար, յանի -
րաւի:
Ա. ՊԻՐԱՏԱԽՕՍ, ա. Չարալեզու, չարա -
խօս:
Ա. ՊԻՐԱՏԱՆԱԼ, չբ. Ապիրատել, չարա -
նալ, անզգամել, անիրաւանալ, անիրա -
ւել:
Ա. ՊԻՐԱՏԵԼ¹, նբ. Անիրաւել, վնասել:
Ա. ՊԻՐԱՏԵԼ² (իմ), տե՛ս Ա. ՊԻՐԱՏԱՆԱԼ:
Ա. ՊԻՐԱՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Անիրաւութիւն,
չարութիւն, անզգամութիւն, անտեղու -
թիւն:
Ա. ՊԽՏԵԼ, նբ. Ապախտել (ապուխտ
դարձնել):
Ա. ՊՇԱՆԱԼ, Ա. ՊՇԵԼ (իմ), չբ. Անզգայել,
ցնորել, յիմարել, թմբել, հիանալ, յա -
պուչ դառնալ՝ լինել:
Ա. ՊՇԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յապուչ առնել,
անզգայացուցանել, թմբեցուցանել, յի -
մարեցուցանել, հիացուցանել:
Ա. ՊՇՈՊ, գ. Աղմուկ, շփոթ, խռովութիւն:
Ա. ՊՇՈՊԵԼ¹, նբ. Յափշտակել, շորթել,
կորզել, խլիլ:
Ա. ՊՇՈՊԵԼ² (իմ), չբ. Խռովել, ամբոխել,
շփոթել:
Ա. ՊՇՈՒԹԻԻՆ, գ. Թմբութիւն, հիացու -
թիւն, արհաւիրք, պակուցում:
Ա. ՊՈՍԵԼ, Ա. ՊՈՍՄԵՆԵԼ, տե՛ս Ա. ՊԱՍՈՅԵԼ:
Ա. ՊՈՒՀԻԻՊԱՏ, տե՛ս Ա. ՊԱՀԻԻՊԱՏԻԿՈՍ:
Ա. ՊՈՒՇ, ա. Անզգայ, անմիտ (ուշքից
զուրկ):
- Ա. ՊՈՒՇ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ). Վարանել,
տարակուսել:

- ՅԱՊՈՒՇ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԴԱՐ-
ՋՈՒՅԱՆԵԼ՝ ԿՐԹԵԼ, տե՛ս ԱՊՇԵՑՈՒ-
ՑԱՆԵԼ:

- ՅԱՊՈՒՇ ԴԱՌՆԱԼ՝ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՊ-
ՇԵԼ:

ԱՊՈՒԹ, գ. Աւար, կողոպուտ:

ԱՊՈՒՍԵԼ, տե՛ս ԱՊԱՍՈՅԵԼ:

ԱՊՈՒՍՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱՊԱՍՈՒԹԻԻՆ:

ԱՊՈՒԵԼ, նբ. Աւարել, կողոպուտ, յափըշ-
տակել:

ԱՊՍԱՐԵԼ, նբ. Տալ, յանձնել, աւանդել,
փոխանցել, նուիրել:

ԱՊՍԱՄԲ, ա. Անհնազանդ, խռովարար,
խաղամարար, բռնաւոր, բռնակալ:

ԱՊՍԱՄԲԱԿԱՆ, ա. Ապստամբողական:

ԱՊՍԱՄԲԵԼ, չբ. Ընդվզել, վտարանջել,

հետտել, անսաստել, ըմբոստանալ, նշկա-
հել:

ԱՊՍԱՄԲՈՂ, ա. Ապստամբ:

ԱՊՍԱՄԲՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՊՍԱՄ-
ԲԱԿԱՆ:

ԱՊՍԱՄԲՈՒԹԻԻՆ, գ. Անհնազանդու-
թիւն (անհնազանդ՝ ապստամբ լինելը,
ապստամբելը):

ԱՊՏԱԿ ԱԾԵԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ՀԱՆԵԼ՝ ՄԱՏՈՒ-
ՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՊՏԱԿԵԼ:

ԱՊՏԱԿԱԼԻՑ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՊՏԱԿԵԼ:

ԱՊՏԱԿԱԿՈՄ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՊՏԱԿԵԼ:

ԱՊՏԱԿԵԼ, նբ. Ապտակ ածել, ապտակա-
լից առնել, ապտակակոծ առնել (ապտակ
տալ՝ հասցնել, ապտակելով ծեծել):

ԱՊՐԱՆՔ, գ. Ապրումն, փրկութիւն,
ազատութիւն:

ԱՊՐԱՍԱՄ, տե՛ս ԲԱԼԱՍԱՆ:

ԱՊՐԱՅՈՒ, ա. Ապրեցուցիչ (ապրեցնող,
փրկող):

ԱՊՐԵԼ, չբ. 1. Զերծանել, պրծանել, ճո-
ղաբրել (կենդանի մնալ): 2. ն. տե՛ս
ԱՊՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԱՊՐԵՑՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՊՐԵՑՈՒՑՈ-
ՂԱԿԱՆ:

ԱՊՐԵՑՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՊՐԵՑՈՒՑՈՂԱ-
ՊԷՍ:

ԱՊՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փրկել, ազատել,
զերծուցանել, պրծել, կեցուցանել, պահ-
պանել (կենդանի պահել):

ԱՊՐԵՑՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՊՐԵ-
ՑՈՒՑՈՂԱԿԱՆ:

ԱՊՐԵՑՈՒՑԻՉ, ԱՊՐԵՑՈՒՑՈՂԱԿԱՆ, ա.

Փրկիչ, ազատիչ, կեցուցիչ:

ԱՊՐԵՑՈՒՑՈՂԱՊԷՍ, մ. Ապրեցողապէս,
կեցուցչաբար, փրկողաբար (իբրեւ փրկիչ՝
ազատարար՝ կենարար):

ԱՊՐԹԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՊԱՐԹԱՆԱ-
ԿԱՆ:

ԱՊՐԻՇԻՄԻ կամ ԱՊՐԻՇՄԻ, ա. Մե-
տաքսայ:

ԱՊՐԻՇՈՒՄ, գ. Մետաքս:

ԱՊՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՊՐԱՆՔ:

ԱՊՐՈՒՍ, գ. 1. տե՛ս ԱՊՐԱՆՔ: 2.
Ուտեստ, կերակուր:

ԱՋ, գ. 1. Աջակողմն, աջակոյս (աջ կող-
մը): 2. ա. Աջակոն, աջակողմեան, աջին,
աջոյ, աջու (աջ կողմի):

ԱՋԱԹԵՒ, ա. Աջ (աջ թեւում գտնուող):

ԱՋԱԿՈՂՄԵԱՆ, տե՛ս ԱՋ (2):

ԱՋԱԿՈՂՄՆ, ԱՋԱԿՈՅՍ, տե՛ս ԱՋ (1):

ԱՋԱԿՅԵԼ (իմ), չբ. Օգնել, նպաստել,
սատարել, բաղկացու լինել (աջակից
լինել):

ԱՋԻՆ, տե՛ս ԱՋ (2):

ԱՋՈՂ, ա. 1. Յաջող, յարմար, լաւ, ուղիղ,
ղիւրին: 2. Վարժ, հմուտ, ճարտար:

ԱՋՈՂԱԿ, ա. 1. Աջողածուն, ճարտար,
հմուտ, վարժ: 2. Յաջող, յարմար, լաւ:
ԱՋՈՂԱԿԱՆ, ա. Աջողակ (աջողութիւն
բերող):

ԱՋՈՂԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Աջողածունու -
թիւն, ճարտարութիւն, բարեմասնութիւն
(աջողակ լինելը):

ԱՋՈՂԱՋԵՌԻՆ, ա. Աջողակ, աջող (յաջող՝
հմուտ՝ ճարտար ձեռք ունեցող):

ԱՋՈՂԱՋԵՌԻՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Աջողակու -
թիւն, ճարտարութիւն (աջողածուն լի-
նելը):

ԱՋՈՂԵԼ, տե՛ս ՅԱՋՈՂԵԼ (իմ):
ԱՋՈՂՈՒԱԾ, տե՛ս ՅԱՋՈՂՈՒԱԾ:
ԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԱՋՈՅ, ԱՋՈՒ, տե՛ս ԱՋ (2):

ԱՌ, գ. 1. Առումն, գրաւումն: 2. Յա-
փըշտակումն, կողոպուտ, աւար: 3. ԿաՀ,
կարասի:

– ԱՌ ԱՒԱՐ. 1. Աւարառութիւն (աւար
առնելը): 2. Աւար, կողոպուտ:

ԱՌԱԳԱՍՏ, գ. 1. Վարագոյր, ծածկոց: 2.
փխբ. Պատրուակ, ծածկոյթ, քօղ: 3.
Հարսնարան, վարագոյրածիգք:
ԱՌԱԳԱՍՏԱՐԱՐ, մ. Ծածկաբար (ոչ
պարզօրէն):

ԱՌԱԳԱՍՏԱՍՊԱՍ, ա. գ. Փեսաւէր:
ԱՌԱԳԱՍՏԵԼ, նբ. 1. Վարագուրել: 2.
փխբ. Քօղարկել, պատրուակել, թաքու-
ցանել, պարտակել:

ԱՌԱԳԱՍՏԻԿ, տե՛ս ԱՌԱԳԱՍՏ:

ԱՌԱԴՐԵԼ, նբ. Յաւելու, կցել:

ԱՌԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԱԹՈՒՐ ԿՈՒԱՆ ԱՌԵՆԵԼ, ԱՌԱԹՈՒՐ
ԿՈՒԵԼ, ԱՌԱԹՈՒՐ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, նբ. Կո-
խան առնել, կոխել (ոտքի տակ առնել,
կոխոտել):

ԱՌԱԾ, գ. 1. (կրօն.) Յայտնութիւն, տե-
սիլ (երկնային ներշնչում): 2. Ասացուած
(կարճ՝ իմաստալից):

ԱՌԱԾԱՆԵԼ, չբ. Պտուտել, դառնալ,
յետս դառնալ:

ԱՌԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱԾ (1):

ԱՌԱԿ, գ. 1. Առած: 2. Առեղծուած,
առակահարցուած (Հանելուկ): 3. Օրի-
նակ, ձև, յարացոյց, նախատիպ, եղանակ,
կերպ: 4. Ծանակ, նշանակ, նախատինք,
խայտառակութիւն: 5. ա. խայտառակ:
ԱՌԱԿԱՐԱՆ, տե՛ս ԱՌԱԿԱՐԱՆՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ԱՌԱԿԱՐԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՌԱԿԱՆԻՍՏԵԼ:

ԱՌԱԿԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առակաբան,
առակախօսութիւն, առակումն (առակ-
ներով խօսելը):

ԱՌԱԿԱՆՈՍ, ա. 1. Առակապատում, ա-
ռակարկու: 2. Առակական, առակաւոր:
ԱՌԱԿԱՆՈՍԵԼ, չբ. նբ. Առակաբանել,
առակել:

ԱՌԱԿԱՆՈՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱԿԱ-
ՐԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌԱԿԱՆԿԱՆ, տե՛ս ԱՌԱԿԱՆՈՐ (1):

ԱՌԱԿԱՀԱՐՑՈՒԱԾ, տե՛ս ԱՌԱԿ (2):

ԱՌԱԿԱՅՔ, գ. Հանդերձեալք (առաջի-
կայ լինելութիւնները):

ԱՌԱԿԱՆԵԼ, նբ. Խնուլ, փակել:

ԱՌԱԿԱՆԻ, գ. յոգն. Առակք:

ԱՌԱԿԱՆՔ, գ. 1. Ամօթ, խայտառակու-
թիւն, նշաւակութիւն: 2. տե՛ս ԱՄՕ-
ԹՈՅՔ:

ԱՌԱԿԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ԱՌԱԿԱՆՈՍ (1):
ԱՌԱԿԱՊԷՍ, մ. Այլաբանաբար (առակի
ձևով):

ԱՌԱԿԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԱՌԱԿԱՆՈՍ (1):

ԱՌԱԿԱՆՈՐ, ա. 1. Առակական, առակ-
օրինակ, խորհրդաւոր (առակի ձև՝ բնոյթ
ունեցող): 2. խայտառակ:

ԱՌԱԿԱՆՈՐԵԼ, տե՛ս ԱՌԱԿԵԼ (2):

ԱՌԱԿԵԼ, նբ. 1. Առակախօսել: 2. Առա-
կաւորել: 3. Յուլցանել, նշանակել, յայտ
առնել: 4. խայտառակել, նշաւակել:

ԱՌԱԿՈՒՄՆ, գ. 1. Առակաբանութիւն
(առակ ասելը): 2. խայտառակութիւն
(խայտառակելը):

ԱՌԱԿՈՒՆՔ, գ. Հակառակութիւն:

ԱՌԱԿՕՐԻՆԱԿ, տե՛ս ԱՌԱԿԱՆՈՐ (1):

ԱՌԱՄՄԵԱՅՔ, տե՛ս ԱՊԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌ ԱՅԺՄ, տե՛ս ԱՅԺՄ-ի տակ:

ԱՌԱՆԿԱՆԵԼ (իմ), չբ. Դէպ լինել, Հան-
դիպել, պատահել:

ԱՌԱՆՁԻՆ, ԱՌԱՆՁԻՆԵՆ, ա. մ. 1. Սեպ –
Հական, մասնաւոր, անձնական, յատուկ
(իւր անձի Համար): 2. Ինքնին, իւրովի,
ըստ ինքեան, ինքն ըստ ինքեան: 3.
Զատ, ուրոյն, մեկուսի, անջատ: 4. Որիչ,
տարբեր: 5. Միայն, միայնակ:

ԱՌԱՆՁՆԱԲԱՐ, մ. Առանձնապէս, առանձնակի, մեկնակի:
 ԱՌԱՆՁՆԱԳՈՐԾ, ա. Իւրուրոյն, յատկական:
 ԱՌԱՆՁՆԱԿ, ա. 1. Առանձին, յատուկ, մասնաւոր, սեպհական: 2. մ. Առանձինն, առանձնաբար, ուրոյն:
 ԱՌԱՆՁՆԱԿԱՆ, ա. 1. Անձնական, սեպհական, մասնաւոր, յատուկ: 2. Զատ, ուրոյն: 3. Անմասն, անբաժ: 4. Մեկուսի, միայնակեաց, միանձնական: 5. մ. Առանձինն, առանձնաբար:
 ԱՌԱՆՁՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սեպհականութիւն (ստացուածքի՝ տան էն): 2. Միայնակեցութիւն:
 ԱՌԱՆՁՆԱԿԱՅ, ա. Միայնակեցական:
 ԱՌԱՆՁՆԱԿԻ, տե՛ս ԱՌԱՆՁՆԱԲԱՐ:
 ԱՌԱՆՁՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱՆՁՆԱԿԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՌԱՆՁՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՌԱՆՁՆԱԿԱՆ:
 ԱՌԱՆՁՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Զատանալ, մեկուսանալ, միայնանալ: 2. Զանազանանալ, տարբերել: 3. Օտարանալ (անմասն՝ օտար մնալ): 4. տե՛ս ԱՌԱՆՁՆԱՌՈՐԵԼ:
 ԱՌԱՆՁՆԱՊԵՍ, տե՛ս ԱՌԱՆՁՆԱԲԱՐ:
 ԱՌԱՆՁՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Մեկուսացուցանել:
 ԱՌԱՆՁՆԱՌՈՐ, ա. (ածբ.) Անձնաւոր, եռանձնեայ:
 ԱՌԱՆՁՆԱՌՈՐԱԿԱՆ, ա. Յատուկ, սեպհական, առանձնական:
 ԱՌԱՆՁՆԱՌՈՐԱԿԻՅ, ա. (ածբ.) Բնաւորակից, գոյակից, էակից, իսկակից:
 ԱՌԱՆՁՆԱՌՈՐԵԼ (իմ), չբ. (ածբ.) Ենթակայանալ, անձնաւորել:
 ԱՌԱՆՁՆԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յատկութիւն, զանազանութիւն, տարբերութիւն:
 2. Անձնաւորութիւն (առանձին անձ լինելը), ինքնութիւն, իսկութիւն:
 ԱՌԱՆՁՆԵԼ, նբ. Յանձն առնուլ, ըստանձնել, ընդունել:

ԱՌԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առանձնաւորութիւն, յատկութիւն, զանազանութիւն:
 ԱՌԱՆՅ, նխդ. Թանց, Թարց:
 ԱՌԱՆՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՌԱՆՅԻԿ:
 ԱՌԱՆՅԱՆԵԼ, չբ. 1. Զանցանել, հանալ: 2. Զառամանալ, ծերանալ: 3. Զառանցել, բանդագուշել, ցնորել, բաջաղել, շաղփաղփել:
 ԱՌԱՆՅԱՆՔ, ԱՌԱՆՅԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Զառանցանք, բանդագուշանք, բաջաղանք:
 ԱՌԱՆՅԻԿ, ա. Առասպելական, մտացածին:
 - ԱՌԱՆՅԻԿ ՃԱՌ. Առասպել:
 ԱՌԱՆՅՔ, գ. 1. Անցք (անցնելու համար թողած դատարկ տեղ): 2. Նիգ: 3. Սունակ:
 ԱՌԱՇՈԳ, տե՛ս ԱՌՈՇՈԳԻ:
 ԱՌ ԱՉՍ, տե՛ս ԵՐԵՒՈՒԹԱԲԱՐ:
 ԱՌԱՉՍԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Մակերևութիւն, մակերևոյթ:
 ԱՌ ԱՉՕՔ, մ. 1. Դէմ ի դէմ: 2. Երևութաբար:
 ԱՌԱՊԱԳԱՅ, ա. գ. Ապագայ:
 ԱՌԱՊԱՐ, ա. գ. Երիզուտ, ապառաժուտ, քարուտ, դժուարուտ, անհարթ, անկոխ (տեղ):
 ԱՌԱՋ, գ. 1. Դէմ (առջևի կողմը): 2. Սկիզբն: 3. Ճիւղ, մասն:
 - ԱՌԱՋՍ ԱՌՆՈՒԼ. Սկսանել:
 ԱՌԱՋԱԲԱՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ:
 ԱՌԱՋԱԴԻՐ, ա. 1. (քեր.) Նախադասական (բառի առջևից դրուող՝ դրուած): 2. գ. տե՛ս ԱՌԱՋԱԴՐՈՒԹԻՒՆ (1):
 ԱՌԱՋԱԴՐԵԼ, նբ. Յայտ առնել, հրապարակել:
 ԱՌԱՋԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաջադիր, առաջաւորութիւն (մատուցուող նուէր՝ ընծայ): 2. Դիտաւորութիւն, նպատակ:
 3. Դասաւորութիւն, կարգ: 4. Առաջարկութիւն: 5. (քեր.) Նախադրութիւն (առաջադաս՝ նախադաս լինելը):
 ԱՌԱՋԱԽԱՂԱՅ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱԽԱՂԱՅ:

ԱՌԱՋԱԽՕՍ, տե՛ս ԱՌԻԹ (1):

ԱՌԱՋԱԾԻՆ, ա. գ. Առաջնածին, անդրանիկ:

ԱՌԱՋԱԿԱՅ, ա. գ. 1. Առաջակաց, գառաջաւոր, գլխաւոր, վերակացու, պարագլուխ: 2. Առաջը (առջևի կողմը): 3. տե՛ս ԱՌԱՋԻԿԱՅ:

ԱՌԱՋԱԿԱՅ, տե՛ս ԱՌԱՋԱԿԱՅ (1):

ԱՌԱՋԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գլխաւորութիւն, վերակացութիւն (առաջակաց լինելը): 2. (տրամ.) Առաջարկութիւն, նախադասութիւն:

ԱՌԱՋԱԶԱՅՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱԶԱՅՆ:

ԱՌԱՋԱԶԻԳ, ա. երկայնաձև:

ԱՌԱՋԱՄԱՍՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՄԱՍՆ:

ԱՌԱՋԱՆԻԻԹ, գ. Սկզբնապատճառ (սկզբնաղբիւր):

ԱՌԱՋԱՊԱՀ, ա. գ. 1. Յառաջամարտիկ:

2. Պահպան, գիշերապահ:

ԱՌԱՋԱՊԱՀԵՍ, տե՛ս ԱՌԱՋԱՊԱՀ:

ԱՌԱՋԱՊՏՈՒՂՔ, գ. յոգն. Երախայրիք:

ԱՌԱՋԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ՆԱԽԱՍՏԵՂԾ:

ԱՌԱՋԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌԱՋԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՐԿԵԼ:

ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաջարկումն (առաջարկելը): 2. Դիտաւորութիւն: 3.

Յառաջատուութիւն, յառաջադիմութիւն:

4. Գործ, գործառնութիւն, ձեռնարկութիւն: 5. Առարկուած, խնդիր, առած, առեղծուած: 6. (տրամ.) Նախադասութիւն (ամփոփ ձևակերպուած սկզբունք):

7. Սկիածանելի, ծածկոյթ:

ԱՌԱՋԱՐԿՈՒՄՆ, գ. Առաջարկութիւն (առաջարկելը):

ԱՌԱՋԱՌՈՐ, ա. գ. 1. Առաջին, նախկին:

2. Երախայրիք: 3. Զառաջաւոր (առաջը դրուած): 4. Առաջակաց, գլխաւոր: 5.

Յառաջընթաց, սուրհանդակ:

ԱՌԱՋԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաջադրու -

թիւն, երախայրիք (նուիրուած առաջին պտուղ): 2. Առաջնորդութիւն, տիրա -

պետութիւն:

ԱՌԱՋԱՅՔ, տե՛ս ԱՌԱՋԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ

(1):

ԱՌԱՋԱԿԱ, մ. Առաջև, առաջի:

ԱՌԱՋԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԵԼ:

ԱՌԱՋԵԻ, տե՛ս ԱՌԱՋԵԱԻ:

- ԶԱՌԱՋԵՕՔ ԱԿԱՆԵԼ (իմ). Ընդ առաջ դա՛ր՝ ելանել, հանդիպել:

ԱՌԱՋԸՆԹԱՅ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԸՆԹԱՅ:

ԱՌԱՋԻ¹, ա. Առաջին, նախկին:

ԱՌԱՋԻ², նխդ. մ. 1. Զառաջեալ, հան -

դէպ, յանդիման, դէմ յանդիման: 2. Յառաջ քան: 3. Ընդդէմ, հակառակ: 4. Յաչա

(աչքի առաջ, ներկայութեամբ):

- ԱՌԱՋԻ ԱԾԵԼ. Մտածել, գմտաւ ածել

(աչքի՝ մտքի առաջ բերել):

- ԱՌԱՋԻ ԱՌՆԵԼ՝ ԴՆԵԼ. Յառաջարկել,

յառաջադրել, առարկանել, մատուցանել:

- ԱՌԱՋԻ ԱՐԿԱՆԵԼ. Բուռն հարկանել,

ի գործ արկանել, ձեռնամուխ լինել,

ձեռնարկել:

- ԱՌԱՋԻ ԴՆԵԼ. 1. Ի մտի դնել, յանձն

առնուլ, դիտել (աչքի առաջ ունենալ): 2.

տե՛ս ԱՌԱՋԻ ԱՐԿԱՆԵԼ:

- ԱՌԱՋԻ ԿԱԼ. Ընդդէմ կալ, դիմադրել,

տոկալ:

ԱՌԱՋԻԱԿԱՅ, ա. Յառաջակաց:

ԱՌԱՋԻԿԱՅ, ա. 1. Մերձակայ, մօտակայ,

ներկայ: 2. Ապագայ, հանդերձեալ:

- ՅԱՌԱՋԻԿԱՅՍԵԼ կամ ՅԱՌԱՋԻԿԱՅՆ,

մ. Առ յապայ, այսուհետեւ:

ԱՌԱՋԻՆ, թ. ա. 1. Առաջնորդ, առաջ -

ներորդ: 2. Սկզբնական, վաղեմի, նախ -

կին, նախնական, կանխադոյն, հնազոյն,

բարձրագոյն: 3. Անդրանիկ: 4. Երա -

խայրիք: 5. Գլխաւոր, պատուաւոր: 6.

Հաւազոյն, ազնուազոյն: 7. մ. Նախ, մի

(թուարկութեան ժամանակ՝ սկզբինը):

- ԱՌԱՋԻՆՔ, գ. Նախնիք:

ԱՌԱՋԻԱԾԻՆ, տե՛ս ԱՆԴՐԱՆԿԱԾԻՆ:

ԱՌԱՋԻԱԿ, ա. 1. Առաջին, նախկին,

սկզբնական: 2. Առաջնորդ, հեղինակ:

ԱՌԱՋՆԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Առաջնորդ, գլխավոր, իշխան: 2. Իշխանական, առաջնորդական:

ԱՌԱՋՆԱՅԻՆ, ա. Առաջին, առաջնակ, սկզբնական:

ԱՌԱՋՆԱՊԱՀ, տե՛ս ԱՌԱՋԱՊԱՀ:

ԱՌԱՋՆԱՊՏՈՒՄ, ա. Նախապատուժ, նախաճառ:

ԱՌԱՋՆԱՊԱՐԳԵԻ, գ. Երախայրիք (առաջին պարգև):

ԱՌԱՋՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՆԱԽԿՆԱԲԱՐ:

ԱՌԱՋՆԱՊՏՈՒՂՔ, տե՛ս ԵՐԱԽԱՅԻՐ:

ԱՌԱՋՆԱՍՏԵՂԾ, ԱՌԱՋՆԱՍՏԵՂԾՈՒՄԾ, ա. Նախաստեղծ, նախաստեղծեալ:

ԱՌԱՋՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախապատուութիւն, գլխավորութիւն:

ԱՌԱՋՆԵՐՈՐԴ, տե՛ս ԱՌԱՋՆՈՐԴ:

ԱՌԱՋՆԵՐԴ, թ. ա. Առաջին, առաջնորդ:

ԱՌԱՋՆՈՐԴ, գ. 1. Ճանապարհացոյց: 2. Ուղղիչ, վարիչ, հեղինակ, իշխան, վերակացու, պարագլուխ, պետ: 3. Կնքահայր: 4. Մատենագիր, պատմիչ, օրէնսդրոյց: 5. Սկզբնապատճառ, ուսուցիչ:

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱԳՈՅՆ, ա. գ. Առաջնորդապետ (գլխավոր առաջնորդ):

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱԿԱՆ, ա. Առաջնական, իշխանական, (առաջնորդին յատուկ՝ վերաբերող):

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՊԵՏ, տե՛ս ԱՌԱՋՆՈՐԴԱԳՈՅՆ:

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Իշխանասիրութիւն (առաջնորդ լինել՝ սիրելը): ԱՌԱՋՆՈՐԴԵՆ, չբ. նբ. Ուղղել, վարել, ղեկավարել, կառավարել, հովուել (առաջնորդ՝ ուղեցոյց լինել):

ԱՌԱՋՆՈՐԴԻԶ, ա. գ. Առաջնորդ, հեղինակ (որ առաջնորդում է):

ԱՌԱՋՈՅ, մ. 1. Առաջի: 2. Յառաջուստ:

3. Մերձ ընդ մերձ (շատ շուտով, մօտ ապագայում): 4. Առժամայն:

- ԱՌԱՋՈՅ ՔԱՆ. Նախ քան, յառաջագոյն քան:

ԱՌԱՋՈՒ, ա. մ. Յառաջագոյն:

ԱՌԱՋՈՒՍՏ, մ. 1. Յառաջնմէ, յառաջագոյն: 2. Յառաջուստ:

ԱՌԱՋՔ, տե՛ս ԱՌԱՋ:

ԱՌԱՍԱԿԱՆ, ա. 1. Հասարակ (անուն): 2. Հոշական (կոչական): 3. Հանդիսական (խօսք, երգ):

ԱՌԱՍԱՆ, գ. Ջուան, ճոպան, պարան, առատուկ, շաղամաթ, քուղ, լար, թիւ:

ԱՌԱՍԱՆԵՆ, ն. Արտասանել, ճառել, խօսել:

ԱՌԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ասացուած, խօսք, բան, ճառ: 2. Առողանութիւն:

ԱՌԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՌԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ: 2. Անուանակոչութիւն, յորջորջում:

ԱՌԱՍԵՆ, նբ. Անուանել, յորջորջել, կոչել, ասել:

ԱՌԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կոչում, յորջորջում, անուանադրութիւն: 2. Ասացուած, բան, ճառ: 3. Բառ:

ԱՌԱՍՊԵՆ, գ. 1. Առասպելաբանութիւն: 2. Աւանդութիւն (ժողովրդական զրոյց):

3. Առակ: 4. Առած: 5. Առեղծուած (հանելուկ): 6. Նշանակ (ծաղրի առարկայ):

- ԱՌԱՍՊԵՆ ԱՐԿԱՆԵՆ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵՆԱՐԱՆԵՆ:

ԱՌԱՍՊԵՆԱՐԱՆ, գ. ա. 1. Առասպելախօս, առասպելարկու: 2. Առասպելական: ԱՌԱՍՊԵՆԱՐԱՆԵՆ, նբ. չբ. Առասպելել, բանկնարկել:

ԱՌԱՍՊԵՆԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առասպելաառասպելարկութիւն:

ԱՌԱՍՊԵՆԱԳԻՐ, ա. գ. Առասպելարկու: ԱՌԱՍՊԵՆԱԳՈՐԾԵՆ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵՆԱՍՏԵՂԾԵՆ:

ԱՌԱՍՊԵՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Առասպելաաստեղծութիւն:

ԱՌԱՍՊԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌԱՍՊԵԼԱԽՕՍ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱ-
ԲԱՆ:

ԱՌԱՍՊԵԼԱԿԱՆ, ա. 1. Առասպելապա-
տում, ստալոգ, մտացածին (առասպելի
բնոյթ ունեցող): 2. Առասպելաբան:

ԱՌԱՍՊԵԼԱՆՈՒՆ, ա. Ստալոգ (առաս-
պելական անունով):

ԱՌԱՍՊԵԼԱՊԱՏԻՐ, ա. Ստապատիր (ա-
ռասպելներով պատրոգ):

ԱՌԱՍՊԵԼԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵ-
ԼԱԿԱՆ (1):

ԱՌԱՍՊԵԼԱՍՏԵՂԾԵԼ, նբ. Առասպելա-
գործել:

ԱՌԱՍՊԵԼԱՍՏԵՂԾՈՒԱԾ, տե՛ս ԱՌԱՍ-
ՊԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌԱՍՊԵԼԱՐԿՈՒ, ա. Առասպելաբան,
առասպելագիր:

ԱՌԱՍՊԵԼԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Առասպելա-
բանություն, առասպելագրություն:

ԱՌԱՍՊԵԼԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱՐԱՆԵԼ:

ԱՌԱՍՍԱՂ, գ. 1. Ձեղուն: 2. փխբ. եր-

կինք:

ԱՌԱՍՍԱՂԱԿԱԼ, գ. Տախտակամած:

ԱՌԱՍ, ա. 1. Շատ, բազում: 2. Յորդ:

3. Լի, անսպառ, անպակաս: 4. Առա-
տաբաշխ, առատաձեռն: 5. Բարերար,
բարեգործ, բարեսէր: 6. Պարզ, յստակ,
պայծառ (աչք):

ԱՌԱՍԱՐԱՆ, ա. Ճոխաբան, պերճաբան:

ԱՌԱՍԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճոխաբանու-
թիւն, պերճաբանութիւն:

ԱՌԱՍԱՐԱՇԽ, ա. Առատաձեռն:

ԱՌԱՍԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՌԱՍԱՊԷՍ:

ԱՌԱՍԱՐԵՐ, ա. 1. Բերրի, պտղաբեր,
բարեբեր: 2. Առատ (առատութեամբ բե-
րուած):

ԱՌԱՍԱՐԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմաբերու-
թիւն, բարեբերութիւն (առատաբեր՝ բա-
րեբեր լինելը):

ԱՌԱՍԱՐՈՅ, ա. Բազմաբոց, յորդալոյս:

ԱՌԱՍԱՐՈՂԽ, ա. Յորդաբուղի, լիա-
բուղի:

ԱՌԱՍԱԼԻՐ, ա. Լիուլի, բազմառատ:

ԱՌԱՍԱԼՈՅՍ, ա. Բազմալոյս, բազմա-
պայծառ, լուսալիլ (լոյսն առատ):

ԱՌԱՍԱՀՈՍ, ա. Յորդահոս:

ԱՌԱՍԱՁԵՌՆ, ա. 1. Առատաբաշխ, ա-
ռատաձիր, առատամիտ, առատատուր: 2.
Լիաձեռն, առատ (առատօրէն տրուած):
3. մ. Առատաբար (առատաձեռն կերպով):

ԱՌԱՍԱՁԵՌՆԵԼ, նբ. Բաշխել, շնորհել,
պարգևել (առատապէս ընձեռել):

ԱՌԱՍԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատա-
տրուութիւն, առատամտութիւն (առա-
տաձեռն լինելը):

ԱՌԱՍԱՁԻՐ, ա. Առատաշնորհ, առատա-
պարգև, առատատուր, ճոխաձիր, լիաձիր:

ԱՌԱՍԱՄԻՏ, ա. 1. տե՛ս ԱՌԱՍԱՁԵՌՆ:

2. Խոհական, խելացի:

ԱՌԱՍԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱՍԱՁԵՌ-
ՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌԱՍԱՆԱԼ, չբ. 1. Շատանալ, բազմա-
նալ, առաւելուլ: 2. Բարեբարել, յօժարել
(առատաձեռն լինել): 3. Վառել, բոր-

բոքել, գրգռել (որեւէ ձգտումով տոգո-
րուած լինել):

ԱՌԱՍԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՌԱՍԱՆԱԼ (1,
3):

ԱՌԱՍԱՇՆՈՐՀ, ԱՌԱՍԱՊԱՐԳԵԻ, տե՛ս

ԱՌԱՍԱՁԻՐ:

ԱՌԱՍԱՊԷՍ, մ. Առատաբար, լի և լի,

լիուլի:

ԱՌԱՍԱՏՈՒՈՂ, ԱՌԱՍԱՏՈՒՐ, տե՛ս

ԱՌԱՍԱՁԻՐ:

ԱՌԱՍԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱՍԱՁԵՌ-
ՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌԱՍԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՌԱԻԵ-
ԼՈՒԼ:

ԱՌԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յորդութիւն, լիու-
թիւն, առաւելութիւն, զեղումն, յաճա-
խութիւն: 2. Առատաձեռնութիւն, առա-
տամտութիւն: 3. Պատուասիրութիւն,

բարեբարութիւն, մարդասիրութիւն: 4.
Պարզութիւն, յստակութիւն (մաքի, սրը-
տի):

ԱՌԱՏՈՒԿ, տե՛ս ԱՌԱՍԱՆ:

ԱՌԱՏՊԵԼ, նբ. Տպաւորել:

ԱՌԱՐԳԵԼՈՒԼ, նբ. Դադարեցուցանել, արգելուլ (ընդհատել):

ԱՌԱՐԿ, գ. 1. Առեղծուած, առակ: 2. Առարկութիւն:

ԱՌԱՐԿԱԾ, գ. 1. տե՛ս ԱՌԱՐԿ: 2. Դէպք, դիպուած, պատահումն:

ԱՌԱՐԿԱՆԵԼ, ԱՌԱՐԿԵԼ, նբ. 1. Առաջի առնել՝ դնել, յառաջարկել, յառաջադրել: 2. Յարել, կցել:

ԱՌԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԱՌԱԿԱՐԿՈՒ:

ԱՌԱՐԿՈՒԱԾ, գ. 1. Առակ, առեղծուած (առաջարկուած առարկ): 2. Ընդդիմութիւն, հակառակութիւն: 3. Դէպք, դիպուած, պատահար: 4. Յարումն, կցում: ԱՌԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առարկ (լուծելու համար առաջարկուած առեղծուած): 2. Առաջարկութիւն: 3. Նախադասութիւն, խօսք: 4. Դէպք, դիպուած, պատահար, արկած: 5. Ընդդիմութիւն (խօսքով կամ կռուով):

ԱՌ ԱՒԱՐ, տե՛ս ԱՌ-ի տակ:

ԱՌԱԻԵԼ, 1. ա. Աւելի: 2. մ. տե՛ս ԱՌԱ-իել ե՛սՍ:

- ԱՌԱԻԵԼ ե՛սՍ կամ ե՛սՍ ԱՌԱԻԵԼ, մ. Աւելի, աւելի էս, առաւել զի, առաւել թէ, առաւելապէս, առաւելագոյնս, մա-նաւանդ:

- ԱՌԱԻԵԼ ԶԻ կամ ԱՌԱԻԵԼ Թէ, տե՛ս ԱՌԱԻԵԼ ե՛սՍ:

- ԱՌԱԻԵԼ ՔԱՆ, նխդ. Աւելի քան, էս քան:

- ԱՌԱԻԵԼ ՔԱՆ ԶԱՌԱԻԵԼ, մ. Եւս քան զէս, յոյժ յոյժ:

ԱՌԱԻԵԼԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱԻԵԼԱ-ԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌԱԻԵԼԱԳՈՅՆ, ա. 1. Յոլովագոյն, մեծագոյն, լաւագոյն, գերագոյն: 2. մ. նխդ. Առաւել էս, յաւելագոյն, աւելի էս, աւելի քան:

- ԱՌԱԻԵԼԱԳՈՅՆՍ, մ. Առաւել, առաւել էս, լաւագոյնս:

ԱՌԱԻԵԼԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱԻԵԼԱԳՈՐԾ:

ԱՌԱԻԵԼԱԴՐԵԼ, նբ. Աւելադրել, յաւելուլ:

ԱՌԱԻԵԼԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաւելումն, յաւելումած:

ԱՌԱԻԵԼԱԶԱՆՅ, ա. Աւելայանց, ծայրագոյն, ծայրայեղ (չափից դուրս):

ԱՌԱԻԵԼԱԶԱՆՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաւել-լութիւն, գերազանցութիւն, շատութիւն: ԱՌԱԻԵԼԱԿԱՆ, ա. Առաւելագանց, գերազանց:

ԱՌԱԻԵԼԱՀՐԱՇ, ա. Գերահրաշ (առաւելապէս հրաշալի):

ԱՌԱԻԵԼԱՆԱԼ, ԱՌԱԻԵԼԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՌԱԻԵԼՈՒԼ:

ԱՌԱԻԵԼԱՆՔ, գ. Առաւելութիւն, առատութիւն, լիութիւն, շատութիւն:

ԱՌԱԻԵԼԱՇՆՈՐՀ, ա. Շնորհալից, մեծ-իմաստ:

ԱՌԱԻԵԼԱՊԱՏԻԿ, ա. մ. Բազմապատիկ (աւելի մեծ չափով):

ԱՌԱԻԵԼԱՊէՍ, մ. 1. Առաւել, առաւել էս: 2. Գլխաւորապէս, մանաւանդ: 3. ա. Առաւել, առաւելագոյն:

ԱՌԱԻԵԼԱՍՍԱՅ, ա. Աւելաստաց, ազաճ (աւելի ստացող):

ԱՌԱԻԵԼԱՍՍԱՅՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, ԱՌԱԻԵԼԱՍՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւելաստացութիւն, առաւելընկալութիւն, ազահու-թիւն:

ԱՌԱԻԵԼԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, ԱՌԱԻԵԼԵԼ, տե՛ս ԱՌԱԻԵԼՈՒԼ:

ԱՌԱԻԵԼԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՌԱԻԵԼՈՒԼ:

ԱՌԱԻԵԼԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԱԻԵԼԱՍՍԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌԱԻԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առատութիւն, շատութիւն, յաճախութիւն, լիութիւն, մեծութիւն, սաստկութիւն, բազմութիւն, յաւելումած: 2. Գերազանցութիւն (արժա-նիքի՝ յատկութեան էն): 3. Առաւելա-զանցութիւն (չափից աւելի լինելը):

ԱՌԱԿԵԼՈՒԼ¹, նբ. Առաւելացուցանել, առաւելել, յաւելլուլ, աճեցուցանել, մեծացուցանել, շատացուցանել, բազմացուցանել:

ԱՌԱԿԵԼՈՒԼ², չբ. 1. Առաւելանալ, շատանալ, մեծանալ, բազմանալ, առատանալ: 2. Գերազանցել:

ԱՌԱԿԵԼՈՒՄՆ, գ. Առաւելութիւն, յաւելումն, յաւելումած:

ԱՌ ԱԿԻՐ, ԱՌԱԿԻՐ, մ. Ընդ վայր, վայրապար, իզուր, անտեղի:

ԱՌԱԿՈՒՇՏ, գ. Փամփուշտ (միզապարկ):

ԱՌ ԱԿՈՒՐ, ա. Առօրեայ:

ԱՌԱԿՕՏ, գ. Այգ, արեւագալ, վաղորդայն:

- ԱՌԱԿՕՏ ԱՌՆԵԼ, Առաւօտել, կանխել (առաւօտ կանոնի վեր կենալ):

- ԸՆԴ ԱՌԱԿՕՏՆ, ԸՆԴ ԱՌԱԿՕՏՍ, մ. Առաւօտու, առաւօտուն, առաւօտուց

(առաւօտուայ պահին):

- ԸՆԴ ԱՌԱԿՕՏՍ ԱՌԱԿՕՏՍ, մ. Յառաւօտինս (առաւօտները):

ԱՌԱԿՕՏԱԾԱԳ, ա. Առաւօտածին (առաւօտեան ծագող՝ բացող):

ԱՌԱԿՕՏԱԾԻՆ, տե՛ս ԱՌԱԿՕՏԱԾԱԳ:

ԱՌԱԿՕՏԱՆԱԼ, չբ. Լուսանալ, առաւօտել, այգանալ, մերկանալ առաւօտու:

ԱՌԱԿՕՏԵԱՅ, ԱՌԱԿՕՏԵԱՆ, 1. ա. Առաւօտին: 2. մ. Ընդ առաւօտն, ընդ առաւօտս, յառաւօտինս, առաւօտուն:

ԱՌԱԿՕՏԵԼ, չբ. տե՛ս 1. ԱՌԱԿՕՏ ԱՌՆԵԼ: 2. ԱՌԱԿՕՏԱՆԱԼ:

ԱՌԱԿՕՏԻՆ, ա. Առաւօտեայ, առաւօտեան:

- ՅԱՌԱԿՕՏԻՆՍ, տե՛ս ԱՌԱԿՕՏԵԱՅ

(2):

ԱՌԱԿՕՏՈՒ, ԱՌԱԿՕՏՈՒՆ, ԱՌԱԿՕՏՈՒՅՈՒՅ, մ. Ընդ առաւօտն, ընդ առաւօտս:

ԱՌԱՔԵԼ, նբ. 1. Յղել: 2. Գիւր. Ուղղել:

ԱՌԱՔԵԼԱԲԱՐ, մ. (եկեղց.) Առաքելօրէն

(իբրեւ առաքեալ):

ԱՌԱՔԵԼԱԴԻՐ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՐԳ:

ԱՌԱՔԵԼԱԽՈՂԽՈՂ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱՍՊԱՆ:

ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՐԳ, ա. Առաքելագիր, առաքելահաստատ, առաքելահրաման:

ԱՌԱՔԵԼԱՀԱՍՏԱՏ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՐԳ:

ԱՌԱՔԵԼԱՀՐԱՄԱՆ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՐԳ:

ԱՌԱՔԵԼԱՆՄԱՆ, ա. Առաքելաշնորհ:

ԱՌԱՔԵԼԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱՆՄԱՆ:

ԱՌԱՔԵԼԱՍՊԱՆ, ա. Առաքելախողխող:

ԱՌԱՔԵԼՕՐԷՆ, տե՛ս ԱՌԱՔԵԼԱԲԱՐ:

ԱՌԱՔԻՆԱԲԱՐ, մ. Առաքինապէս, ա-

րիաբար:

ԱՌԱՔԻՆԱԶԱՐԴ, ա. Առաքինազգեստ:

ԱՌԱՔԻՆԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԱՌԱՔԻՆԱԶԱՐԴ:

ԱՌԱՔԻՆԱԿԱՆ, ա. Առաքինի (առաքի-

նութեան յատուկ):

ԱՌԱՔԻՆԱԿՐՕՆ, ա. Բարեկրօն, առաքինի:

ԱՌԱՔԻՆԱՆԱԼ, չբ. Արիանալ, զօրանալ

(առաքինի դառնալ):

ԱՌԱՔԻՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՌԱՔԻՆԱԲԱՐ:

ԱՌԱՔԻՆԱՏԵՍԱԿ, ա. Լաւ, գոյլիլ:

ԱՌԱՔԻՆԱՏՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Արիացու-

ցանել, զօրացուցանել, սրտապնդել:

ԱՌԱՔԻՆԱՏՈՒՅԻՉ, ա. Զօրացուցիչ:

ԱՌԱՔԻՆԱԿԷՏ, ԱՌԱՔԻՆԱԿՈՐ, ա.

Առաքինական, առաքինի:

ԱՌԱՔԻՆԵԼ (իմ), ԱՌԱՔԻՆԵՆԱԼ, տե՛ս

ԱՌԱՔԻՆԱՆԱԼ:

ԱՌԱՔԻՆԵՏՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՔԻՆԱՏՈՒՅԱՆԵԼ:

ԱՌԱՔԻՆԵՏՈՒՅԻՉ, տե՛ս ԱՌԱՔԻՆԱՏՈՒՅԻՉ:

ԱՌԱՔԻՆԵՏՈՒՅԻՆ, ա. 1. Արի, քաջ, զօրաւոր:

2. Պարկեշտ, բարեպաշտ, բարեկրօն:

3. Բարի, ազնիւ:

ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԻՒՅԻՆ, գ. 1. Արիութիւն,

արութիւն, քաջութիւն: 2. Բարեպաշ-

տուութիւն: 3. Քաղաքավարութիւն, կեն-
ցաղաքավարութիւն (առաքինի կեանք վա-
րելը): 4. Լաւութիւն, կատարելութիւն:
ԱՌԱՔԻՉ, ա. Առաքող (որ առաքում է):
ԱՌԱՔՈՂ, տե՛ս ԱՌԱՔԻՉ:
ԱՌԱՔՈՒՄՆ, գ. 1. Յղումն (առաքելը):
2. Ելք, բղխումն:
ԱՌԲԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. (քեր.) Մակբայ:
ԱՌԲԵՐԵԼ, նբ. 1. Յառաջաբերել, մատու-
ցանել: 2. Կրել:
ԱՌԲՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԲՆԱՒՈՐԵԼ
(իմ):
ԱՌԳՆՈՂ, ա. գ. Վաճառական:
ԱՌԳՈԼ, ԱՌԳՈՅԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՌԵԼ:
ԱՌԳՈՅՔ, գ. Ինչք, գոյք, ստացուած:
ԱՌԳՏԱՆԵԼ (իմ), չբ. Համակել (գտնուել
մի վիճակի մէջ):
ԱՌԳՐԵԼ, նբ. Դասել, համարել (գրել
որեւէ շարքում):
ԱՌԴԱՏԵԼ, տե՛ս ԲԱՂԴԱՏԵԼ:
ԱՌԴՆԵԼ, նբ. 1. Կցել, յարել, յարադրել,
յաւելուլ: 2. Վերագրել, ընծայել:
ԱՌԴՐԵԼ, տե՛ս ԱՌԴՆԵԼ:
ԱՌԴՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՌԴՐՈՒՄՆ, գ. Յարա-
դրութիւն, յաւելուած:
ԱՌԵԼ, չբ. Առգոյլ, առլինել, յարագոյլ:
ԱՌԵՂ, գ. Քեղի:
ԱՌԵՂԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Լուծանել, մեկնել,
պարզաբանել: 2. Եղծանել, խաթարել,
խախտել, աւերել, քակել:
ԱՌԵՂԾԱՆՈՒԼ, տե՛ս ԱՌԵՂԾԱՆԵԼ (1):
ԱՌԵՂԾՈՒԱԾ, գ. 1. Առակ, առած,
առասպել: 2. Եղծումն: 3. Լուծումն,
մեկնութիւն:
ԱՌԵՂԾՈՒԼ, տե՛ս ԱՌԵՂԾԱՆԵԼ (1):
ԱՌԵՐԸ, տե՛ս ԵՐԸ:
ԱՌԵԻԱՆԳ Կաժ ԱՌԵԻԱՆԿ, տե՛ս ԱՌԵ -
ԻԱՆԳՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԵԻԱՆԳԵԼ, նբ. Յափշտակել, հափա -
փել (աղջիկ կամ կին փախցնել):
ԱՌԵԻԱՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Առեանգ, յա -
փշտակութիւն (առեանգելը):

ԱՌԵԻ ՈՒՊՈՒՐ, գ. Աւար, կողոպուտ:
ԱՌԷ, ԱՌԷԱԿԵԱԼ, ԱՌԷԱՅԵԱԼ, ա. գ.
1. Ներկայ, ներգոյ, յարակից: 2. Էակ,
գոյ:
ԱՌԷՉ, ԱՌԷՋ, գ. 1. Թեզան: 2. Նման.
Սարդոստայն:
ԱՌԸՆԴԻՄԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԸՆԴԻՄ -
ՄԱՅՈՒՄՆ:
ԱՌԸՆԴԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆԴԵԼԱԿԱՆ:
ԱՌԸՆԴՈՒՆԵԼ (իմ), նբ. Ընդունել, առ -
նուլ (իր մօտ՝ իր մէջ առնել):
ԱՌԸՆԴՈՒՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Մասնակ -
ցութիւն (մի բանի ընդունման մասնակից
լինելը):
ԱՌԸԹԱՆԱԼ, տե՛ս ԸՆԹԱՆԱԼ:
ԱՌԸԹԵՐ, 1. ա. Ընթերակայ, առաջի -
կայ, ներկայ, մերձակայ: 2. նիւղ. Մերձ,
մօտ, առ: 3. նիւղ. մ. Կից, իսկոյն իսկ:
ԱՌԸԹԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Մօտագոյն, մեր -
ձակայ, ներկայ:
ԱՌԸԹԵՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Առդրու -
թիւն, յարադրութիւն, մերձադրութիւն,
յաւելուած:
ԱՌԸԹԵՐԱԿԱՅ, ԱՌԸԹԵՐԱԿԱՅ,
ԱՌԸԹԵՐԱԿԻՑ, տե՛ս ԸՆԹԵՐԱԿԱՅ:
ԱՌԸԹԵՐԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՌԸՆԹԵ -
ՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌԸԹԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերձակայու -
թիւն:
ԱՌԸԿԵՆՈՒԼ, տե՛ս ԸՆԿԵՆՈՒԼ:
ԱՌԸԿԿՂՄԵԼ, տե՛ս ԸՆԿԿՂՄԵԼ:
ԱՌԸՉՈՒՆԻ, տե՛ս ԱՌԻՆՉՈՒՆԱԿ:
ԱՌԸՏԱՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԸՆՏԱՆԵՆԱԼ:
ԱՌԹԵԼ, նբ. 1. Միջնորդել (առիթ՝ միջ -
նորդ լինել հարսնախօսութեան): 2.
Պատճառել (առիթ՝ պատճառ լինել մի
բանի):
ԱՌԺԱՄԱԳԻԹՏ, ա. Նորագիւտ, նոր:
ԱՌԺԱՄԱՅՆ, մ. 1. Նոյնժամայն, նոյն -
հետայն, վաղվաղակի, իսկոյն: 2. Առ
ժամանակ մի, առ ժամանակն, ժամանակ
ինչ: 3. Ի ժամուն, յայնժամ: 4. ա. Առ -

Ժամագրիւտ, նորագրիւտ, նոր, արդի: 5. Առժամանակեայ, ժամանակաւոր, անցաւոր: 6. Այժմու, այժմեան, ներկայ: ԱնժԱՄԱՅՍ, մ. Այժմ, այժմուս, այժմիկ, զարդիս, ի ներկայումս: ԱնժԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, ա. 1. Ժամանակաւոր, անցաւոր, անտեւական: 2. Նորագրիւտ, նոր: ԱնժԱՄԱՆԱԿ ՄԻ, ԱնժԱՄԱՆԱԿՆ, տե՛ս ԱնժԱՄԱՅՆ (2): ԱնժԱՄԵԱՅ, ԱնժԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԱնժԱՄԱՅՆ: ԱնժԱՄ ՄԻ, տե՛ս ԱնժԱՄԱՆԱԿ ՄԻ: ԱնԻԳԱԾ, գ. Սիւսժանիլի, դենշակ, ծածկոյթ: ԱնԻԹ, գ. 1. Առաջախօս (Հարսնախօսութեան միջնորդ): 2. Միջնորդ, բարեխօս: 3. Գործի (որեւէ բան իրականացնող միջոց): 4. Պատճառ, սկզբնապատճառ: Ան Ի ԹԱԻԱԼ, տե՛ս ԹԱԻԱԼ-ի տակ: ԱնԻԿՈՂԵԱԼ, տե՛ս ԶԱՆԻ ԿՈՂԵԱԼ: Ան Ի՞Մ, Ան ԻՄԵ՞, գ. մ. Հի՞մ, զմէ՞ (իւնչո՞ւ, ի՞նչ պատճառով): ԱնԻՆՁ, գ. Կապ, յարակցութիւն (առընչութիւն): ԱնԻՆՁՈՒՆԱԿ, ա. Առընչունի (առնչութիւն ունեցող): ԱնԻԻԾԱԲԱՐ, մ. Առիծապէս, քաջաբար: ԱնԻԻԾԱԳՈՅՆ, ա. Հզօր, հզօրագոյն: ԱնԻԻԾԱԿՈՐԻԻՆ, գ. Կորիւն (առիւծի ձագ): ԱնԻԻԾԱՆԱԼ, չբ. Գազանանալ, վայրագանալ: ԱնԻԻԾԱՊԷՍ, տե՛ս ԱնԻԻԾԱԲԱՐ: ԱնԻԼԵՁ, տ՛ս ՅԱՐԱԼԷՁ: ԱնԻԼ, ա. 1. Լի, լիութիւն: 2. Առատ, անպակաս: ԱնԻԼԻՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆԵԼ: ԱնԻԼՆՈՒԼ, նբ. 1. Զեղուլ: 2. Պարարել, յագեցուցանել, լիացուցանել, լրացուցանել:

ԱՆԻՆՈՒՂԱԿ, տե՛ս ԼՈՂԱԿ: ԱՆԻՆՈՒՄՆ, գ. Լցումն, յագեցումն, զեղումն: ԱՆԻՆՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՆԻՆՈՒԼ: ԱՆԻՆԹԵԼ, ԱՆԻՆԹԵԼ, նբ. Խաղացուցանել (նաւը, զօրքը): ԱՆԻԿԱԼ, չբ. Առկայել, առկայանալ, ի մօտ կալ (մօտը՝ ներկայ լինել): ԱՆԻԿԱՅԱՆԱԼ, չբ. 1. Առկայել (մօտը՝ ներկայ՝ միասին լինել): 2. Հաստատանալ, զետեղել: 3. Դադարել, զետեղ առնուլ (կանգ առնել): ԱՆԻԿԱՅԵԼ՝, նբ. Հաստատել (Հաստատ՝ Հաստատուն դարձնել): ԱՆԻԿԱՅԵԼ՝ (իմ), տե՛ս ԱՆԻԿԱՅԱՆԱԼ: ԱՆԻԿԱՅԾ, ԱՆԻԿԱՅԾԵԱԼ, ԱՆԻԿԱՅԾԵԼԻ, ա. Շիջական, չիջանուտ (Հանգչելու՝ մարելու մօտ): ԱՆԻԿԱՅՈՒՆ, ա. Հաստատուն, անշարժ: ԱՆԻԿՈՉԵԼ, նբ. Կոչել, անուանել: ԱՆԻԿՈՉՈՒԹԻՆ, գ. Անուանակոչութիւն: Ան ՀԱՍԱՐԱԿ, տե՛ս ՀԱՍԱՐԱԿ-ի տակ: ԱնՀԱՍԱՐԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Ընդհանրականագոյն: ԱնՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆՀՀԱՐԿԱՆԵԼ: ԱնՀԱԻՏՁԵԱՅ, գ. 1. Գրաւական, երաշխիք: 2. ա. Յուսադրական, բարենշան, հաւաստի: ԱնՀԱՅՆԵԼ, նբ. 1. Ձայն տալ, վերագոչել, վերաձայնել: 2. Անուանակոչել, անուանել, յորջորջել: 3. Ընծայել, նուիրել, վերագրել: ԱնՀԱՅՆՈՒԹԻՆ, գ. Նախասացութիւն, նախաձայնութիւն, նախագուշակութիւն: ԱնՀԵՆԻՆ, ա. 1. Առձեռն պատրաստ, պատրաստական (ձեռքի տակ՝ անմիջականօրէն եղող): 2. Դիւրագրիւտ, դիւրին, յայտնի: - ԱնՀԵՆԻՆ կամ Ան ՀԵՆԻՆ, մ. տե՛ս ԱնՀԵՆԻՆ ՊԱՏՐԱՍՏ (2):

ԱՌՁԵՌՆԵՆԸ, նբ. Զբոսամբ ածել, նուաճել, գրաւել:

ԱՌՁԵՌՆ ՊԱՏՐԱՍՏ, 1. ա. տե՛ս ԱՌՁԵՌՆ: 2. մ. Առձեռն պատրաստաբար, անյապաղ, մտադիւր (առանց պատրաստութեան՝ նախապատրաստութեան):

ԱՌՁԵՌՆ ՊԱՏՐԱՍՏԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՌՁԵՌՆ ՊԱՏՐԱՍՏ (2):

ԱՌՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ:

ԱՌՄԱՏՁԵԼ (իմ), տե՛ս ՄԱՏՁԵԼ (իմ):

ԱՌՄՏԱՆԵԼ, չբ. Սարգել, սողոսկել:

ԱՌ ՅԱՊԱ, ԱՌ ՅԱՊԱՅ, ԱՌ ՅԱՊԱՅՆ, 1. ա. Ապալայ: 2. մ. Այսուհետեւ, այնուհետեւ:

ԱՌՆ, տե՛ս ԽՈՅ:

ԱՌՆԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՅՐԱՐԱՐ:

ԱՌՆԱԿԱՆ, ա. Այրական, առնացի:

ԱՌՆԱԿԻՆ, գ. ա. Արամբի:

ԱՌՆԱԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամուսնաւորութիւն (կնոջ ամուսնացած լինելը):

ԱՌՆԱՁԵԻ, ա. Մարդակերպ:

ԱՌՆԱՄՈԼԻ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԷՏ:

ԱՌՆԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌՆԱՁԱՓ, ա. Մարդաչափ:

ԱՌՆԱՊԱՏԿԵՐ, գ. Անդրի, այրապատկեր, մարդապատկեր (մարդու արձան):

ԱՌՆԱՊԱՏԿԵՐԱԳՈՐԾ, գ. Անդրիանոսազործ, անդրիաստեղծ:

ԱՌՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՌՆԱՐԱՐ:

ԱՌՆԱՅԻ, տե՛ս ԱՌՆԱԿԱՆ:

ԱՌՆԵԼ, նբ. 1. Գործել, կատարել, իրագործել, կերտել, շինել: 2. Ստեղծանել, ստեղծուլ, ձևացուցանել, գոյացուցանել: 3. Կացուցանել, կարգել, համարել: 4. Փոխել, դարձուցանել, յեղաշրջել: 5. Ստանալ, ունել: 6. Դնել: 7. Տալ: 8. Ամուսնանալ (կին առնել):

ԱՌՆԵԼԻ, տե՛ս ԳՈՐԾԵԼԻ:

ԱՌՆԻ, ա. Այրական, առնական, առնացի:

- ԱՌՆԻ ԱՆԴԱՄ. Արութիւն, պոչ:

ԱՌՆԽՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Խօսումն, նշան:

ԱՌՆՄԱՆԵԼ, տե՛ս ՆՄԱՆԵԼ:

ԱՌՆՇԱՆԱԿԵԼ, տե՛ս ՆՇԱՆԱԿԵԼ:

ԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արութիւն, արիութիւն, քաջութիւն, առաքինութիւն:

ԱՌՆՈՒԼ, նբ. 1. Ունել (վերցնել): 2. Ընտրել: 3. Ստանալ: 4. Յանձն առնուլ, ըստանձնել: 5. Սիրտ առնուլ, ախորժել: 6. Ի բաց առնուլ, ի բաց բառնալ: 7. Գրաւել, տիրել: 8. Յափշտակել, կորզել: 9. Բուռն հարկանել, ըմբռնել: 10. Փակել, արգելուլ: 11. Կ. Խափանել, բթել (ատամները հարել): 12. Բերել: 13. Ի կիր առնուլ՝ արկանել, ի գործ ածել, առնել: 14. Իմանալ, մեկնել, ըմբռնել: 15. Տեղեկանալ, զննել, քննել: 16. Ձեռն ի գործ առնել՝ արկանել, ձեռնարկել, սկսանել:

ԱՌՇԵՂ, ԱՌՇԵՂԱՊԷՍ, ԱՌՇԵՂԵԱԼ, ա. մ. Առ ի շեղ, առ շեղ, շեղապէս, շեղ, խոտորնակի, խոտոր:

ԱՌՈՒԳ, տե՛ս ԱՌՈՅԳ:

ԱՌՈԳԱՆԵԼ, նբ. Առողքել, ոռողանել, ոռողել:

ԱՌՈԳԱՆՁՆ, ա. Կաշմբուռն:

ԱՌՈԳԱՆՈՒԹԻՒՆ¹, գ. Առասանութիւն:

ԱՌՈԳԱՆՈՒԹԻՒՆ², գ. Առողբումն, ոռողբումն:

ԱՌՈԳԵԼ, տե՛ս ԱՌՈԳԱՆԵԼ:

ԱՌՈԳՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՌՈԳԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՌՈՂՁ, ա. 1. Անխթացեալ, անախտ, անցաւ, անհիւանդ (ողջ և առողջ): 2. Ճիշտ, բանական, ողջամիտ: 3. Անթերի, լրիւ, ողջ: 4. Առողջական, առողջարարական:

ԱՌՈՂՁԱՐԱՐ, մ. Առողջապէս:

ԱՌՈՂՁԱԳՈՅՆ, ա. Ողջազոյն:

ԱՌՈՂՁԱԳՈՐԾ, ա. Առողջացուցիչ, առողջարարական:

ԱՌՈՂՁԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողջախոհութիւն, ողջ(ա)մտութիւն, զգաստութիւն:

ԱՌՈՂՁԱԽՈՂՈՐԴ, ա. Ողջամիտ, խեղացի:

ԱնՈՂՋԱԿԱՆ, ա. 1. Առողջ (առողջու-
թեան յատուկ): 2. Առողջացուցիչ, առող-
ջարարական, օգտակար:
ԱՆՈՂՋԱՄԻՏ, ա. Ողջամիտ, ողջախոհ:
ԱՆՈՂՋԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողջ(ա)մտու-
թիւն, ողջախոհութիւն, զգաստութիւն,
պարկեշտութիւն:
ԱՆՈՂՋԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՆՈՂՋԱԿԱՆ:
ԱՆՈՂՋԱՆԱԼ, չբ. Ապաքինել, ողջանալ:
ԱՆՈՂՋԱՆԴԱՄ, տե՛ս ՈՂՋԱՆԴԱՄ:
ԱՆՈՂՋԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆՈՂՋԱԲԱՐ:
ԱՆՈՂՋԱՐԱՐԱԿԱՆ, ա. Առողջական,
առողջացուցիչ:
ԱՆՈՂՋԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ապաքինել,
բուժել, բժշկել:
ԱՆՈՂՋԱՅՈՒՅԻՁ, ա. Առողջարարական,
բուժիչ, բժշկիչ:
ԱՆՈՂՋԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՈՂՋԱ-
ՄՏՏՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՈՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ողջութիւն (ա-
ռողջ լինելը, առողջանալը): 2. փխբ.
Լաւութիւն, ուղղութիւն, անարատու-
թիւն: 3. Առողջացուցիչ:
ԱՆՈՅԳ, ա. 1. Աշխոյժ, ժիր, կայտառ:
2. Ոռոգ (լաւ աճած):
ԱՆՈՅԳԱՆԱԼ, չբ. Ոռոգանալ, ուռած -
նալ, զարգանալ, զօրանալ:
ԱՆՈՅԳԱՆՁ, տե՛ս ԱՆՈՅԱՆՁ:
ԱՆՈՅԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխոյժութիւն,
կայտառութիւն, ժրութիւն, արբուն:
ԱՆ ՈՇՈԳԻ, մ. Առանձին, զատ, յատուկ:
ԱՆ ՈՉԻՆՁ ՀԱՄԱՐԵԼ, տե՛ս ԱՐՀԱ-
ՄԱՐԶԵԼ:
ԱՆ ՈՏՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Ոտն(ա)հարել, ար -
համարհել, անտեսել:
ԱՆՈՏՆՀԱՐՈՒ, ա. Արհամարհոտ, ա -
նարգու:
ԱՆՈՏՆՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոտն(ա)հարու -
թիւն, արհամարհութիւն:
ԱՆՈՒԻ, գ. 1. Ուրբ, կաւառն, վտակ, փխբ.
արեան՝ արտատուքի են հոսք: 2. Առուա -
մէջք, խոխոմբ:

ԱՆՈՒԱԾ, գ. Առումն, կաշառ, վաշխ,
յափշտակութիւն են:
ԱՆՈՒԱՀԱՆՔ, գ. Ագուգայք:
ԱՆՈՒԱՄԷՋՔ, տե՛ս ԱՆՈՒ (2):
ԱՆՈՒԳԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՆՈՅԳԱՆԱԼ:
ԱՆՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՈՅԳՈՒԹԻՒՆ:
ԱՆՈՒԿ, ա. Յափշտակող:
ԱՆՈՒՂԵԿԱՆ, ա. Առժամանակեայ, ժա -
մանակաւոր, անցաւոր:
ԱՌՊԱՏՇԱԾԱԲԱՐ, մ. Ի դէպ, տեղին,
պատշաճաբար:
ԱՌ ՍԱԿԱԻ, ԱՌ ՍԱԿԱԻ ՍԱԿԱԻ, տե՛ս
ՍԱԿԱԻ:
ԱՌՍՏՈՐՈԳԵԼ, նբ. (տրամ.) Ստորոգել:
ԱՌՍՏՈՒԵՐԱԳԻՐ, ա. Երեւութական:
ԱՌ ՎԱՂԻԻ, տե՛ս ՎԱՂԻԻ:
ԱՌ ՎԱՅՐ ՄԻ, տե՛ս ՎԱՅՐ:
ԱՌՎԵՐԸՆԴՈՒՆԵԼ, հբ. Վերընդունել
(Իր վրայ ընդունել՝ կրել):
ԱՌՎԿԱՅԵԼ, տե՛ս ՎԿԱՅԵԼ:
ԱՌՏԱՆԵԼ, նբ. Վարել (առնուլ տանել):
ԱՌՏԱՐՈՐՈՇԵԼ, տե՛ս ՏԱՐՈՐՈՇԵԼ:
ԱՌՏԱՐՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԱՐՈՐՈ -
ՇՈՒԹԻՒՆ:
ԱՌՏԵՒԻՆ կամ ԱՌ ՏԵՒԻՆ, մ. 1. Ի տան,
առանձինն (տանը առանձնաբար): 2. ա.
Տնական, առանձնական, ներքին:
ԱՌՏՈՒԵԼ, նբ. Տալ, մատուցանել, առաջի
առնել, աւանդել:
ԱՌՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Տըւչութիւն (տալը):
ԱՌՅԵՂ, ա. Ազգային, առանին, ներքին:
ԱՌՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ԱՌՓՈՒՆԵԼ, տե՛ս ՓՈՒՆԵԼ:
ԱՌՓՈՐՁԵԼ (իմ), տե՛ս ՓՈՐՁԵԼ (իմ):
ԱՌՕՐԵԱՅ, ա. 1. Աւուրն, միօրեայ (մէկ
օրուայ, օրական): 2. Սակաւօրեայ, ժա -
մանակաւոր, առժամանակեայ, անցաւոր:
3. Օրըստօրեայ, աւօրէական, հանապա -
զօրեայ:
ԱՌՕՐԷԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՌՕՐԵԱՅ (3):
ԱՌ ՕՐԻՆ, մ. Առ օրն, նոյն օրին (հէնց
նոյն օրը):

ԱՌՕՐԻՆԱԿԵԼ, նր. Օրինակել, համեմատել:

ԱՌ ՕՐՆ, տե՛ս ԱՌ ՕՐԻՆ:

ԱՍԱԾ, տե՛ս ԱՍԱՑՈՒԱԾ:

ԱՍԱԿԱՆ, ա. Ասուն, խօսուն, բանական:

ԱՍԱՑԱԾ, տե՛ս ԱՍԱՑՈՒԱԾ:

ԱՍԱՑՈՒԱԾ, գ. Ասած, ասացած, բան, խօսք, ճառ:

ԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, ԱՍԱՑՈՒՄՆ, գ. Ասացուած, ասելութիւն (ասելը, ասուելը, ասուածը), խօսք, բան:

ԱՍԵԼ, նր. 1. Ոգել, բարբառել, խօսել:

2. Պատմել, ճառել: 3. Անուանել, կոչել:

4. Նշանակել, հաստատել: 5. Հարցանել:

6. Պատասխանել: 7. Պատուիրել, պատուէր, տալ: 8. Վարդապետել, քարոզել:

9. Արտասանել, արտաբերել: 10. Երգել:

11. Խոստանալ: 12. Համարել: 13. Խօսել հաւու (աքաղաղը կանչել):

- ԱՍԵՄ. Այս է, այսինքն, իմա՛:

ԱՍԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:

ԱՍԵՂՆ, գ. Մախաթ:

ԱՍԵՂՆԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՍՂՆԱԳՈՐԾ:

ԱՍԻԴ, ԱՍԻԴԱՅ, տե՛ս ԱՐԱԳԻԼ:

ԱՍԿՆ, գ. (հնք.) Սուտակ:

ԱՍՂԱՆԻ, ԱՍՂԵՆԻ, գ. Թել, շաղամաթ, նարօտ:

ԱՍՂՆԱԳՈՐԾ, ա. Ասեղնագործ, ասըղ - նեայ:

ԱՍՂՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նկարակերտութիւն:

ԱՍՂՆԱՆՔ, գ. յոգն. Բժժանք, յուռութք:

ԱՍՂՆԵԱՅ, տե՛ս ԱՍՂՆԱԳՈՐԾ:

ԱՍՃԻ, գ. Ճաշ, կերակուր:

ԱՍՈՒԵԱՅ, տե՛ս ԱՍՈՒԻ:

ԱՍՈՒԵՂ, ա. Բրդազգեաց, գեղմնաւոր (բրդոտ):

ԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ասացուած, բան, խօսք: 2. Բառ:

ԱՍՈՒԻ, ա. 1. Ասուեայ, ասրեայ, ասրե - ղէն: 2. գ. Բրդեայ (բրդից հագուստ):

ԱՍՈՒՆ, ա. Խօսուն, բանական:

ԱՍՊԱԶԱՆ, գ. (բար.) Ասպուզան:

ԱՍՊԱԶԷՆ, գ. ա. Զիազէնք: 2. Հեծեալ:

ԱՍՊԱԶԻՆԵԼ, նր. Սպառազինել:

ԱՍՊԱԿ, գ. Փշրանք (ուտելիքի):

ԱՍՊԱԿԱՆԻ, գ. 1. Որսորդ (ծիաւոր): 2. Բարակ (որսկան շուն):

ԱՍՊԱՀԱՊԵՏ, գ. Զօրապետ, զօրավար, սպարապետ:

ԱՍՊԱՃԱՐԱԿԱԿԱՆ, ա. Հոփուական:

ԱՍՊԱՆԴԱԿ, գ. Ասպատան, ասպատանք:

ԱՍՊԱՆՋԱԿԱՆ, ԱՍՊԱՆՋԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՊՆՋԱԿԱՆ, ԱՍՊՆՋԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՍՊԱՍՏԱՆ, գ. Ախոռ (ծիերի):

ԱՍՊԱՏԱԿ, գ. 1. Հրոսակ: 2. Զիւլթացք, արշաւան:

- ԱՍՊԱՏԱԿ ԱՌՆԵԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ԿԱՊԵԼ՝ ՏԱԼ. Ասպատակել, արշաւել (ասպատակութիւն անել):

ԱՍՊԱՏԱԿԱՅԱՐԱՐԱՅԱԿ, ա. Զիարձակ:

ԱՍՊԱՏԱԿԱԻՈՐ, ա. գ. Ասպատակող:

ԱՍՊԱՏԱԿԵԼ, չ. 1. Ասպատակ առնել, յարձակել (ասպատակութեամբ), արշաւել: 2. Զիավարել:

ԱՍՊԱՏԱԿԻ, ՅԱՍՊԱՏԱԿԻ, մ. Արշաւակի, սրընթաց:

ԱՍՊԱՏԱԿՈՂ, տե՛ս ԱՍՊԱՏԱԿԱԻՈՐ:

ԱՍՊԱՏԱՆ, ԱՍՊԱՏԱՆԳ, տե՛ս ԱՍՊԱՆ - ԴԱԿ:

ԱՍՊԱՐ, գ. Վահան:

ԱՍՊԱՐԱԲԵԿ, գ. Վահանակ (փոքր ասպար):

ԱՍՊԱՐԱԿԻՐ, ա. գ. Վահանակիր, վահանաւոր, ասպարաւոր, սպարակիր:

ԱՍՊԱՐԱՊԵՏ, տե՛ս ՍՊԱՐԱՊԵՏ:

ԱՍՊԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՊԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՍՊԱՐԱԻՈՐ, տե՛ս ԱՍՊԱՐԱԿԻՐ:

ԱՍՊԱՐԱՓԱԿ, տե՛ս ՎԱՀԱՆԱՓԱԿ:

ԱՍՊԱՐԷՋ, ԱՍՊԱՐԷՍ, գ. 1. Ձիարձակարան, ձիընթացարան, ձիընթացիկը, մրցարան, ստադիոն: 2. Ձիարչաւանք, վտաւան (տարածութեան չափ): 3. Հրապարակ, հանդիսարան, ատեան: 4. Դաշտ: 5. Ընթացք: ԱՍՊԱՐԸՆԿԷՅ, ա. վահանընկէջ: ԱՍՊԱՐԻՍԱԽԱՂԱՅ, տե՛ս ԱՍՊԱՐԷՍ (1): ԱՍՊԱՐԻՍԵԼ, չբ. Արչաւանս դնել, արչաւել: ԱՍՊԵՏ, գ. Հեծելազն (հեծեալ իշխանաւոր): ԱՍՊԻՍ, գ. վահան, ասպար: ԱՍՊԵՋԱԿԱՆ, ա. 1. Հիւրընկալ, օտարընկալ, վանատուր: 2. փխբ. Ընդունող (տեղ տուող): 3. գ. Պատճառ (որեւէ բանի): ԱՍՊԵՋԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւրընկալութիւն, հիւրասիրութիւն, օտարընկալութիւն, վանատրութիւն: ԱՍՊՈՒՋԱՆ, տե՛ս ԱՍՊԱՋԱՆ: ԱՍՍ, մ. 1. Աստանօր, աստէն: 2. Այսր: ԱՍՍԱՆԴԵԼ, չբ. Տաւաբերել, ձգձգել, թիւրել, տատանել: ԱՍՍԱՆԴԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՍՍԱՆԴԵԼ: ԱՍՍԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Տատանումն: ԱՍՍԱՆՕՐ, մ. 1. տե՛ս ԱՍՍ (1): 2. ա. Արգի, այժմեան: ԱՍՍԵՂԱԲԱՆԱԿ, գ. ա. Աստեղագէտ: ԱՍՍԵՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՍԵՂԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ (2): ԱՍՍԵՂԱԲԱՇԽ, ա. գ. Աստեղագէտ: ԱՍՍԵՂԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստեղագիտութիւն: ԱՍՍԵՂԱԲՈՐԲՈՔՄՈՒՆՔ, տե՛ս ԱՍՍԵՂԱՁԻԳՔ: ԱՍՍԵՂԱԳԷՏ, գ. ա. 1. Աստեղաբաշխ, երկնագէտ: 2. Աստեղաբանակ, քաւդեայ, մոգ: ԱՍՍԵՂԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աստեղաբաշխութիւն: 2. Աստեղաբանութիւն, ախտարք:

ԱՍՍԵՂԱԳԻՒՏ, գ. ա. Աստեղագէտ, աստեղաբաշխ: ԱՍՍԵՂԱՋԱՐԴ, ա. Աստեղալից (աստղերով զարդարուած): ԱՍՍԵՂԱԼԻՐ, տե՛ս ԱՍՍԵՂԱԼԻՑ: ԱՍՍԵՂԱԼԻՑ, ա. Աստեղալիւր, աստեղագարդ (աստղերով լի): ԱՍՍԵՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՍՍՂԱՅԻՆ: ԱՍՍԵՂԱՁԻԳՔ, գ. յոգն. Աստեղաբորբոքմունք (ասուպներ): ԱՍՍԵՂԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Աստղաճաճանչ: ԱՍՍԵՂԱՆԻՇ, ա. Աստղանշան: ԱՍՍԵՂԱՆՇՄԱՐ, տե՛ս ԱՍՍԵՂԱԳԷՏ: ԱՍՍԵՂԱՊԷՍ, մ. Աստեղօրէն: ԱՍՍԵՂԱՏԵՍԱԿ, ԱՍՍԵՂԱՏԻՊ, ա. Աստղակերպ: ԱՍՍԵՂԱՏՈՒՆ, գ. Աստղատուն (համաստեղութիւն): ԱՍՍԵՂԵԱՅ, տե՛ս ԱՍՍՂԱՅԻՆ: ԱՍՍԵՂՕՐԷՆ, մ. ա. Աստեղապէս, պայծառ: ԱՍՍԵՂՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստեղաբաշխութիւն: ԱՍՍԵՒՈՐ, ա. 1. Հաստատուն, կուռ, պինդ, կարծր: 2. Լաւազոյն, ընտիր: ԱՍՍԷՆ, մ. 1. Աստ, աստանօր: 2. Այժմէն, յայսմ հետէ: 3. ա. Ներկայ, առաջիկայ, այժմեան, այժմու: - ԱՍՍԷՆ ԵՒ ԱՍՍ, մ. Անյապաղ, ի մօտոյ, փոյթ ընդ փոյթ, շուտով: ԱՍՍԷՔ, գ. յոգն. ԱՍՍԻՔ: ԱՍՍԻՒ, մ. 1. Աստուստ: 2. ա. Ժամանակաւոր, երկրաւոր: - ԱՍՍԻ ԵՒ ԱՆՏԻ, տե՛ս ՅԱՅՍԿՈՅՍ ՅԱՅՆԿՈՅՍ: - ԱՍՍԻՔ, տե՛ս ԱՍՍԷՔ: ԱՍՍԻՒ², 1. ա. Հաստատուն, անյողդողդ, առաքինի, տոկուն, պինդ, ուժեղ, ազդոյ: 2. գ. Հաստատութիւն, պնդութիւն, զօրութիւն, առոյգութիւն, ուժեղութիւն: 3. Հասակ, մանաւանդ՝ արբուն:

ԱՍՏԻՃԱՆ կամ ԱՇՏԻՃԱՆ, գ. 1. Սանդղամատն: 2. Սանդուղք: 3. Բեմ: 4. Չափ, կէտ: 5. Յարկ, դատիկոն: 6. Յառաջատուութիւն, յառաջադիմութիւն: 7. Աւագութիւն, բարձրութիւն, պատիւ: 8. (եկեղջ.) Կարգ:

ԱՍՏԻՃԱՆԱՒՈՐ, ա. (եկեղջ.) Ժառանգաւոր, կղերիկոս:

ԱՍՏԻՆ, ա. Աստեոր, հաստատուն, առաքինի:

ԱՍՏՂ, գ. 1. Նէճեմ, լուսաւոր (երկնային լուսատու մարմին): 2. Արուեսակ (արեգակի մոլորակներէջ մէկը):

- ԱՍՏՂ ԱՌԱՒՕՏԻՆ կամ ԱՌԱՒՕՏՈՒ, տե՛ս ԱՍՏՂ (2):

- ԱՍՏՂ ՊԱՏՐԱՆԱՅ. Մոլորակ:

- ԱՍՏՂ ՍԼԱՅԵԱԼ. Թռիչ (ասուպ):

ԱՍՏՂԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ:

ԱՍՏՂԱԳԷՏ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԳԷՏ:

ԱՍՏՂԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՍՏՂԱԿԵՐՊ, ա. Աստղանման:

ԱՍՏՂԱՃԱՃԱՆՁ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱՃԱՃԱՆՁ:

ԱՍՏՂԱՅԻՆ, ա. Աստեղական, աստեղեայ:

ԱՍՏՂԱՆՄԱՆ, ա. մ. Աստղակերպ:

ԱՍՏՂԱՆՇԱՆ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱՆԻՇ:

ԱՍՏՂԱՎԱՐ, ա. Աստղազարդ, աստղալից:

ԱՍՏՂԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱՏՈՒՆ:

ԱՍՏՈՒԱԾ, գ. Տէր, Արարիչ, որ էն, արքայ երկնաւոր, թագաւոր թագաւորաց:

- ԱՍՏՈՒԱԾՔ, գ. 1. Հրեշտակք: 2. Մարդիկ: 3. Դիք:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆ, ա. գ. 1. Աստուածախօս: 2. Աստուածաբանական:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆԱԿ, ա. Աստուածախօս:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆԵԼ, նբ. Աստուածախօսել:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աստուածախօսութիւն: 2. Աստուածաշունչ (Սուրբ Գիրքը): 3. Դիւցաբանութիւն:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՐ, մ. 1. Աստուածապէս, աստուածակերպ: 2. Հոգեւորապէս: ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՐԲԱՌ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՕՍ (2):

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԵՐ, ա. Աստուածատուր:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲՆԱԿ, ա. Տիրաբնակ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲՈՂԽ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՈՍ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԳԷՏ, ա. Աստուածածնօթ: ԱՍՏՈՒԱԾԱԳԻԾ, ԱՍՏՈՒԱԾԱԳԻՐ, ա. Աստուածագրեալ, տիրազիծ, աստուածագրող:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԳՈՐԾ, ա. 1. Արարչագործ:

2. Աստուծային: 3. Աստուծարար, աստուծացուցիչ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Աստուծացուցիչ, աստուծարար, սրբազան:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Աստուծարել, աստուծացուցանել: 2. Սրբազանագործել, քահանայագործել:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արարչագործութիւն: 2. Սրբազանագործութիւն, քահանայագործութիւն:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԳՐԵԱԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԳԻՐ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԴԻՐ, ա. Արարչադիր:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԴՐՈՇՄ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԳԻՐ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱՆ, ա. Աստուծանման, աստուծակերպ, աստուծազգի, աստուծային, սրբազան:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱՐԴ, ա. Աստուծազարդեալ, աստուծարկու, սրբազան:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱՐԴԵԱԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱՐԴ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱԿԱԿ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՈՐԴԻ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԳԵԱՅ, ա. 1. Աստուծազգեստ, աստուծակիր: 2. Աստուծապարգև:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ-
ԶԳԵԱՅ (1):
ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԳԻ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ-
ԶԱՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՈՂ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾ-
ԻՄԱՍՏ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՕՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ-
ԲԱՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՕՍԵԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ-
ԲԱՆԵԼ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍ-
ՏՈՒԱԾԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ-
ԾԱՆՕԹ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍ-
ՏՈՒԱԾԱԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՕԹ, ա. Աստուածադէտ,
աստուածածան, տիրադէտ, աստուածա-
պաշտ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Աս-
տուածգլխուլթիւն, աստուածածանու-
թիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆ, ա. գ. 1. Աստուածա-
մայր: 2. Տիրամայր, տեառնամայր, տի-
րածին (Մարիամ):
ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆՈՂ, ա. գ. Աստուածա-
հայր (Աստծու՝ Քրիստոսի հայր):
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱԶՄ, ա. Աստուածայօրի -
նեալ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՄԱՐ, գ. Ծիածան (Աստ-
ծու կամարը՝ զօտին):
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՅ, ա. Աստուածամուտ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՆ, ա. Աստուծային:
- ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՆՆ, գ. Աստուած, աս -
տուածուլթիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԵՐՊ, ա. 1. Աստուածա -
նման, աստուծային: 2. մ. Աստուածա -
պէս:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍ -
ՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԵՐՏ, ա. Աստուծաշէն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արարչա -
գործուլթիւն:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԻՐ, ա. 1. Աստուածա-
զգեաց, արարչակիր: 2. Աստուածակից
(Աստծու հետ միաւորուած): 3. Աստուա-
ծային:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԻՅ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԻՐ
(2):
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈՂՄՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ -
ԿՈՅՍ ԿՈՂՄՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈՅՍ ԿՈՂՄՆ, գ. Աստուա -
ծակողմն, տեառնակողմն, տեառնակողմն
կոյս:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈԶ, ա. Աստուածահրաւի-
րակ, տիրահրաւէր:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈՐՈՅՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ-
ՍՊԱՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՐՕՆ, ա. Աստուածապաշտ,
բարեպաշտ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՃՈՅ, ա. Աստուածահա-
ճոյական, աստուածասէր:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՃՈՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՍ-
ՏՈՒԱԾԱՀԱՃՈՅ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՅՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ-
ԾԻՆՈՂ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՆՃԱՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾ-
ԻՄԱՍՏ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՍԱՏ, ա. Տիրահաստատ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ -
ՊԱՏԺ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՐՈՒԱԾՔ, գ. Աստուա-
ծահարք:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՐՔ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ -
ՀԱՐՈՒԱԾՔ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԱՒԱՍԱՐ, ա. Աստուածա -
նման:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀԻՒՍ, ա. Տիրապատուաստ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՈՍ, ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՈՍԱՆ,
ա. Աստուածաբուլի:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՄԱՆ, ա. Աստուածա-
պատուէր:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՇ, ա. Աստուածասքանչ,
գերահրաշ, գերաբուն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՇԱԲԱՐ, մ. Սքանչեւա -
պէս (աստուածահրաշ կերպով):

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱԽԻՐԱԿ, ա. 1. տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԿՈԶ: 2. Աստուածամերձ (դէպի Աստուած հրաւիրող՝ մօտեցնող):

ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԵԻ, ա. Աստուածանման, աստուածատեսակ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԻՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՐԳԵԻ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՃԱԹ, ա. Աստուածապատում:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՅՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՐՏ, ա. Վերնամարտ:
- ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՐՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՐՏԵԼ (իմ):

ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), չբ. Աստուածամարտ լինել:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տիրամարտութիւն, վերնամարտութիւն:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԵՐԶ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱԽԻՐԱԿ (2):

ԱՍՏՈՒԱԾԱՄՈՒՏ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՅ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածերևութիւն:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ, ա. 1. Աստուածական, աստուածեղէն, աստուածեան: 2. Աստուածանման, սրբազան, սուրբ:

- ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ, գ. Աստուածութիւն, Աստուած:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՆԱԲԱՐ, մ. Աստուածայնապէս (իբրև Աստուած):

ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՆԱԲԱՐ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աստուածութիւն: 2. Աստուածանմանութիւն: 3. Սրբութիւն:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Հոգեւից (Աստծուց յորդորւած):

ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՐԱԿԱՆ, ա. (կրօն.) Քրիստոսական (աստուածամարդուն՝ Քրիստոսին յատուկ՝ վերաբերող):

ԱՍՏՈՒԱԾԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անաստուածածանօթութիւն (Աստուած չճանաչելը):

ԱՍՏՈՒԱԾԱՆԵՆ Գ, ա. Ուխտազանց (Աստծուն նենգող):

ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆ, ա. Աստուածակերպ, աստուածատեսակ, աստուածատիպ, աստուածաձև, գերահրաշ, սուրբ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆԱՊԷՍ, մ. Աստուածանմանութեամբ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆԵԱԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածակերպութիւն, աստուածատեսակութիւն:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՇԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՇԱՆՔ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՇԱՆՔ, գ. Աստուածանշանութիւն (աստուծային հրաշքներ):

ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՇԷՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԵՐՏ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՇՆՈՐՀ, ա. Աստուածածիր, աստուածատուր, տիրապարգև, աստուածապարգև, արարչապարգև, տիրածիր:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՇՈՒՔ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏԻՒ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԶԱՐԶԱՐ, ա. Աստուածասպան, տիրասպան, Քրիստոսասպան (հրեաների մասին):

ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՇՏ, ա. 1. Բարեպաշտ: 2. Բարեպարիշտ (բարեպաշտական):

ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏԻՔ, ա. Աստուածահար, աստուածառաք, աստուածալիք:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏԻ, ա. Տիրապատիւ, տիրամեծար:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏՈՒՅՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՐԱՄԱՆ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՃԱԹ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՐԳԵՒ, ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՐ-
ԳԵՒԱԿ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՆՈՐՀ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՐԱՐ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊՈՏ, ա. Որովայնամոլ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊՍԱԿ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ-
ՊՍԱԿԵԱԼ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՊՍԱԿԵԱԼ, ա. Աստուածա-
պսակ (Աստծուց պսակուած):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՌԱՔ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ-
ՊԱՏԻԺ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍԷՐ, ա. 1. Բարեպաշտ: 2.
Աստուածահաճոյ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍԻՐԱԿ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ-
ՍԷՐ (1):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍ-
ՏՈՒԱԾԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՊԱՆ, ա. Խաչահանու,
տիրասպան:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏԵՂՉ, ա. Արարչաստեղծ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏԵՂՉԵԼ, նբ. Աստուածա-
րել, աստուածացուցանել:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏԵՂՉՈՒԹԻՒՆ, գ. (կրօն.)
Մարդեղութիւն (Աստծու ստեղծուելը):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՔԱՆՉ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ-
ՀՐԱՇ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱԽ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԵՐ -
ԿԻՒՀ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՃԱՌ, ա. Տիրապաճառ
(Յուդայի մասին):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ -
ՎԱՅԵԼՈՒԶ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՈՒԶ, ա. Աստուա -
ծալայել, աստուածալայելչալան, աս-
տուածաբժան:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼԶԱՐԱՐ, մ. Աս -
տուածալայելչապէս:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼԶԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՍ-
ՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼՈՒԶ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼԶԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՍ -
ՏՈՒԱԾԱՎԱՅԵԼԶԱՐԱՐ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՎՐԷԺ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ-
ՊԱՏԻԺ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵԱՅ, ա. Աստուածատելի:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵԼԻ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ-
ՏԵԱՅ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍ, ա. 1. Աստուածատեսակ
(Աստծուն տեսնող): 2. տե՛ս ԱՍՏՈՒԱ-
ԾԱՏԵՍԱԿ (1):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԱԿ, ա. 1. Աստուածա -
նման, աստուածակերպ, աստուածաձև,
աստուածատիպ: 2. տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ-
ՏԵՍ (1):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԱԿԱՐԱՐ, մ. Աստուա -
ծանմանապէս:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աս-
տուածանմանութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ -
ՏԵՍԱԿ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուած-
տեսութիւն (աստուածատես լինելը):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԻՊ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵ -
ՍԱԿ (1):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ-
ՇՆՈՐՀ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ-
ՅՈՒՑԻԶ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐԵԼ, 1. նբ. տե՛ս ԱՍՏՈՒԱ -
ԾԱՏԵՂՉԵԼ: 2. նբ. Մարգարէանալ:
3. Մոլեղնել:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐԵԼԱՐԱՐ, մ. Աստուածա-
բար (որպէս Աստուած համարելով):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐԺԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ-
ՎԱՅԵԼՈՒԶ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱ -
ԶԱՐԴ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մարգա-
րէութիւն (Հոգով յափշտակութիւն): 2.
Մոլեղնութիւն:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱ -
ԾԱՏԵՂՉԵԼ:
ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՈՒՅԻԶ, ա. Աստուածաբար
(Աստուած դարձնող):
ԱՍՏՈՒԱԾԱՌԱՆԴ, ա. Արարչաւանդ,
տիրաւանդ, աստուածատուր:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՓՈՒՅԼ, ա. Սրբափայլ (աստուածային փայլ ունեցող):
 ԱՍՏՈՒԱԾԱՔԱՐՈՁ, ա. Տիրաքարոզ:
 ԱՍՏՈՒԱԾԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՍՏՈՒԱԾԵԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ:
 ԱՍՏՈՒԱԾԵՂԲԱՅՐ, գ. Տեառնեղբայր (Քրիստոսի եղբայր Յակոբոսը):
 ԱՍՏՈՒԱԾԵՂԷՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ:
 ԱՍՏՈՒԱԾԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՍՏՈՒԱԾԵՐԿԻՒՂ, ա. Աստուածավախ, բարեպաշտ:
 ԱՍՏՈՒԱԾԵՐԿԻՒՂԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեպաշտութիւն (Աստծուց երկիւղած լինելը):
 ԱՍՏՈՒԱԾԸՆԿԱԼ, ա. Արարչընկալ, աստուածունակ, աստուածակիր:
 ԱՍՏՈՒԱԾԻՄԱՍ, ա. Աստուածաճանճար:
 ԱՍՏՈՒԱԾԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՍՏՈՒԱԾՈՐԴԻ, գ. Աստուազաւակ, Տեառնորդի (Աստծու որդին, Քրիստոս):
 ԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. էականութիւն, Աստուած:
 ԱՍՏՈՒԱԾՈՒՆԱԿ, ա. 1. Աստուածընկալ, աստուածակիր: 2. Աստուածանման, աստուծապարզեւ, աստուածաճաճոյ, աստուածային, սուրբ:
 ԱՍՏՈՒԱԾՈՒՍ, մ. ա. Յաստուածուստ (Աստծու կողմից):
 ԱՍՏՈՒԱԾՈՒՐԱՅ, ա. Տիրադրուծ:
 ԱՍՏՈՒԱԾՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեպաշտութիւն, աստուածերկիւղածութիւն, երկիւղածութիւն:
 ԱՍՏՈՒԱԾՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Տիրապետական, Համապետական, աստուածավայելուչ, ամենատէր:
 ԱՍՏՈՒԱԾՊԵՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածպետութիւն, աստուածութիւն, Աստուած:

ԱՍՏՈՒԱԾՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՊԵՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՍՏՈՒԱԾՍԻՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՍԻՐԱՊԷՍ:
 ԱՍՏՈՒԱԾՍԻՐԱՊԷՍ, մ. Աստուածսիրաբար:
 ԱՍՏՈՒԱԾՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածպաշտութիւն, բարեպաշտութիւն:
 ԱՍՏՈՒԱԾՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՍՏՈՒԱԾՕՐԷՆ, մ. ա. 1. Աստուածաբար, աստուածավայելաբար: 2. Աստուածակերպ, աստուածավայելուչ, աստուածային:
 ԱՍՏՈՒԱԾՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրհնութիւն առ Աստուած (Աստծուն օրհնելը և փառաբանելը):
 ԱՍՏՈՒՍ, մ. 1. Աստի: 2. Աստ, աստանօր:
 ԱՍ ՈՒՐԵՄՆ, մ. Աստ, յետոյ ուրեմն:
 ԱՍՍՍՏԻՆ, մ. 1. Աստ, աստուստ: 2. Այժմու:
 ԱՍՍՐ, մ. Այսր, աստ:
 ԱՍՍՐԱՏԻԳԱՅ, գ. Զօրազլուխ:
 ԱՍՐ, գ. 1. Բուրդ, գեղմն, գզաթ: 2. Ասուի, բրդեայ (բրդէ չոր):
 ԱՍՐԱԲԵՐ, ա. Ասրաբոյս (ասր բերող՝ տուող):
 ԱՍՐԱԲՈՅՍ, տե՛ս ԱՍՐԱԲԵՐ:
 ԱՍՐԱՓԱՅԼ, ա. Ասրափառ:
 ԱՍՐԱՓԱՌ, տե՛ս ԱՍՐԱՓԱՅԼ:
 ԱՍՐԵԱՅ, ԱՍՐԵՂԷՆ, ա. Ասուեայ, ասուի:
 ԱՍՔ, գ. Ասացուած, ասութիւն, բան, խօսք:
 ԱՏԱԿ, ա. Կարող, ընդունակ, ձեռնհաս:
 – ԱՏԱԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՏԱԿԵԼ:
 ԱՏԱԿԵԼ, չբ. Ատակ՝ կարող՝ ձեռնհաս լինել, կարողանալ, գորել:
 ԱՏԱՂՁ, գ. Փայտ (շինարարական և ատարձագործական):
 ԱՏԱՂՁԱԳՈՐԾ, ա. Հիւսն:

ԱՏԱՄԱՅԵԼ, նբ. Խածատեի, Կծանեի, Կծեի:

ԱՏԱՄԱՅԻ, մ. Ատամնացի (ատամնե-րով):

ԱՏԱՄՆ, գ. 1. Կեռիք, դանդան: 2. Ժանիք:

ԱՏԱՄՆԱՅԻ, տե՛ս ԱՏԱՄԱՅԻ:

ԱՏԵԱԼ, տե՛ս ԱՏԵԼ:

ԱՏԵԱՆ, գ. 1. Հրապարակ, դատարան: 2. Ժողով (դատական նիստ): 3. Դատա-վճիռ, դատաստան:

ԱՏԵԼ, նբ. Զգուեի, գարշեի, խորշեի (չսիրեի, չհամակրեի):

ԱՏԵԼԻ, ա. 1. Գարշելի (ատելութիւն հարուցող): 2. Թշնամի, չարակամ, բա-րեատեաց:

ԱՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ատեցումն, զգու-անք: 2. Ոխակալութիւն, թշնամութիւն, հակառակութիւն:

ԱՏԵՆԱԲԱՆԵԼ, չբ. Ատենախօս լինել, ատենաբանել, հրապարակախօսել, հան-դիսաբանել, ճառել:

ԱՏԵՆԱԲԱՐ, մ. Հրապարակաբար, հրա-պարակաւ:

ԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արձանագրու-թիւն:

ԱՏԵՆԱԴՊԻՐ, գ. Դպիր, դպրապետ:

ԱՏԵՆԱԽՕՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՏԵՆԱԲԱ-ՆԵԼ:

ԱՏԵՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրապարակա-բանութիւն, հրապարակախօսութիւն, հանդիսաբանութիւն, բեմասացութիւն:

ԱՏԵՆԱԿԱԼ, ա. գ. Դատաւոր, խորհրդ-դական, դպիր (ատեանի անդամներէց իւրաքանչիւրը):

- ԱՏԵՆԱԿԱԼ ԴՊԻՐ, տե՛ս ԱՏԵՆԱԴՊԻՐ:

ԱՏԵՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍ (2):

ԱՏԵՆԱԿԻՅ, ա. գ. Պաշտպան (ատեանում օգնական):

ԱՏԵՆԱՊԵՏ, գ. Դատաւոր (ատեանի պետ):

ԱՏԵՆԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՏԵԱՆ (1):

ԱՏԵՅՈՒՄՆ, գ. Ատելութիւն (ատելը):

ԱՏԵԻԼ, չբ. Ծարաւել:

ԱՏՈՔ, ա. Լի, առլի, հոծ, հասուն:

ԱՏՈՔԱՃԵՄ, տե՛ս ԱՏՈՔ:

ԱՏՈՔԱՆԱԼ, չբ. Ուռճանալ (լաւ լցուել, հասունանալ):

ԱՏՈՔԱՏԵՍԻԼ, ա. Հասուն (ատոք տես-քով):

ԱՏՈՔԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հասուցանել (ատոք դարձնել):

ԱՏՈՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Լիութիւն, հոծու-թիւն, պարարտութիւն, հասկահասու-թիւն (ատոք՝ լիքը լինելը):

ԱՏՐԱԳՈՅՆ, ա. Հրագոյն, ատրաշէկ, հրափայլ, հրացայտ:

ԱՏՐԱՇԷԿ, ա. Արտաշէկ, հրաշէկ, հրա-տեսիլ:

ԱՏՐՈՐԱԿԱՆ, ԱՏՐՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՏՐԱ-ԳՈՅՆ:

ԱՏՐՈՐՇԱՆ, գ. Կրակատուն, մեհեան:

ԱՐԱԲԱՅԻ, ա. գ. Արուայիկ, տաճիկ, հազարացի:

ԱՐԱԳ, ա. 1. Արագընթաց, արագաշարժ, սրընթաց: 2. մ. Շուտով, փութով, արա-գապէս:

- ԱՐԱԳ ԱՐԱԳ, մ. 1. Իսկ և իսկ, անդէն և անդ, անյապաղ: 2. Ստէպ ստէպ:

ԱՐԱԳԱԳԻՐ, ա. Երագադիր:

ԱՐԱԳԱԳՆԱՅ, ա. Երագազնաց, արագ-ընթաց, արագաշարժ, արագախաղաց, երագանցուկ (շուտ անցնող):

ԱՐԱԳԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրընթացու-թիւն, երագումն:

ԱՐԱԳԱԳՈՅՆ, ա. մ. Երագադոյն:

ԱՐԱԳԱՁ, տե՛ս ԵՐԱԳԱՁ:

ԱՐԱԳԱՁԵՐԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԻԻՐԱ-ՁԵՐԾ ԼԻՆԵԼ:

ԱՐԱԳԱԹԵԻ, ա. Արագաթուիչ, երագա-թուիչ, երագաթեւ, թեթեւաթեւ, թեթեա-թուիչ:

ԱՐԱԳԱԹՈՂ, ա. Ներելի (մեղք):

ԱՐԱ ԳԱԹՌԻԶ, տե՛ս ԱՐԱ ԳԱԹԵԻ:
 ԱՐԱ ԳԱՆՈՒՐ, ա. Դիւրալուր, դիւրա -
 չաւան:
 ԱՐԱ ԳԱԽԱՅԻԿ, ա. Դիւրախաբող:
 ԱՐԱ ԳԱԽԱՂԱՅ, տե՛ս ԱՐԱ ԳԱ ԳՆԱՅ:
 ԱՐԱ ԳԱԽԱՂԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագա-
 շարժութիւն:
 ԱՐԱ ԳԱԽԱՄՈՒՐ, ա. Դիւրաթառամ:
 ԱՐԱ ԳԱԽՕՍ, ա. Շուտախօս, շուտաբան:
 ԱՐԱ ԳԱՀԱՍ, ա. 1. Երագահաս: 2. մ.
 Արագ, յանկարծ:
 ԱՐԱ ԳԱՀԵՊ, ա. մ. Շուտափողթ, ճեպով:
 ԱՐԱ ԳԱՄԱՀ, ա. մ. Վաղամեռիկ:
 ԱՐԱ ԳԱՄԱՇ, ա. Դիւրամաշ:
 ԱՐԱ ԳԱՄԷՏ, ա. Դիւրաշարժ:
 ԱՐԱ ԳԱՄԻՏ, ա. Սրամիտ, երագամիտ:
 ԱՐԱ ԳԱՅԱԳ, ա. Վաղայագ:
 ԱՐԱ ԳԱՇԱՐԺ, ա. Արագազնաց, ան-
 դանդաղ, փոյթ:
 ԱՐԱ ԳԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագազնա-
 ցութիւն:
 ԱՐԱ ԳԱՊԷՍ, մ. Արագ, արագ արագ,
 փութով:
 ԱՐԱ ԳԱԹՈՒ, ա. Մտառու, սրամիտ:
 ԱՐԱ ԳԱՍԽԱԼ, ա. Երագասիւր:
 ԱՐԱ ԳԱՎԱԽՃԱՆ, ա. Երագազրաւելի,
 երագավախճան, վաղազրաւ:
 ԱՐԱ ԳԱՏԵՍ, ա. Սրատես, փխբ. մտառու,
 սրամիտ:
 ԱՐԱ ԳԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԱՐԱ ԳԱՏԵՍ:
 ԱՐԱ ԳԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրատեսութիւն
 (արագատես լինելը):
 ԱՐԱ ԳԱՓՈՒ, ԱՐԱ ԳԱՓՈՓՈՒ, ա. Դիւ-
 րափոխ, դիւրափոփոխ, երագափոփոխ,
 փոփոխական:
 ԱՐԱ ԳԱՔԱՅԻ, ա. Արագընթաց, արա -
 գախաղաց:
 ԱՐԱ ԳԵԼ, 1. չբ. Փութալ, շտապել, աճա -
 պարել: 2. նբ. Արագեցուցանել, փութա-
 ցուցանել:
 ԱՐԱ ԳԵՂ, ա. Արագուն (շատ արագ):
 ԱՐԱ ԳԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԱ ԳԵԼ (2):

ԱՐԱ ԳԸՆԹԱՅ, ա. Արագազնաց, արա-
 գախաղաց, արագաշարժ, փութընթաց:
 ԱՐԱ ԳԻԼ, գ. (կենդբ.) 1. Ասիդ: 2. Տա -
 ռեղն:
 ԱՐԱ ԳՈՏՆ, ա. Արագաքայլ, արագըն-
 թաց, արագազնաց, քաջընթաց:
 ԱՐԱ ԳՈՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագազնացու -
 թիւն:
 ԱՐԱ ԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Երագութիւն:
 ԱՐԱ ԳՈՒՄՆ, գ. Երագութն (արագելը,
 փութալը):
 ԱՐԱ ԳՈՒՆ, ա. Արագ, արագել, փոյթ,
 սուր:
 ԱՐԱ ԳՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Սրամիտ, արագա-
 ռու, ուշեղ:
 ԱՐԱԼԷՁ, տե՛ս ՅԱՐԱԼԷՁ:
 ԱՐԱԾ, գ. Սպի, հետք:
 ԱՐԱԾԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԱԾԵԼ:
 ԱՐԱԾԵԼ, նբ. 1. Արածանել: 2. Ճարակել,
 ուտել: 3. փխբ. Լափել, սպառել, ծախել,
 բնաջինջ առնել:
 ԱՐԱԿԱՆ, ա. Այրական, առնական, առ-
 նի, արանցի:
 - ԱՐԱԿԱՆ ԹԻԻ, տե՛ս ԿՈՃԱՏ:
 ԱՐԱՀԵՏ, գ. 1. Աշխարհապողոտայ (լայն՝
 բանուկ ճանապարհ): 2. Կածան, շաւիղ:
 ԱՐԱՀԵՏԵԼ, չբ. Երթալ, ուղեորել (արա-
 հետով գնալ):
 ԱՐԱՄԱԶ ԴԱՅ, գ. (ասողբ.) Լուսնթագ:
 ԱՐԱՄԱԶ ԴԱՅ ԳՕՏԻ. Ծիածան:
 ԱՐԱՄԲԻ, տե՛ս ԱՌՆԱԿԻՆ:
 ԱՐԱՄՈՒՐ, գ. Մէգ, մըրիկ, փոթորիկ,
 բուք:
 ԱՐԱՆՅԻ, տե՛ս ԱՐԱԿԱՆ:
 ԱՐԱՍՈՅ, ա. Պինդ, կարծր, կուռ, ապա -
 ռած (քար):
 ԱՐԱՏ, գ. 1. Բիծ, սպի, ախտ, խորշ,
 կեղտ (մարմնական որևէ պակասութիւն):
 2. Վնաս:
 ԱՐԱՏԱԻՈՐ, ա. Մարմնազեղծ, ախտա -
 ւոր:

ԱՐԱՏԵԼ, նբ. 1. Աղտեղել: 2. Աղարտել, վնասել:

ԱՐԱՐ, գ. 1. Արարուած, գործած, շինուած, գործ, իր: 2. Երկրագործութիւն: 3. Ստացուած, գոյք, ինչք, կալուած: 4. Բեր, արգիւնք:

ԱՐԱՐԱԾ, ա. գ. 1. Եղական, արարածական: 2. Ստեղծուած, կատարուած, գոյացութիւն, եղիլութիւն, գոյակ, գոյ, էակ: 3. Գործ, արար: 4. Արարչութիւն, ստեղծումն, լինելութիւն, եղանակութիւն:

– ԱՐԱՐԱԾ ԳԻՐՔ. Ծնունդք (չին կտակարանի առաջին գիրքը):

ԱՐԱՐԱԾԱԿԱՆ, ա. Արարած, եղական:

ԱՐԱՐԻԶ, ա. գ. 1. Ստեղծիչ, հաստիչ, գոյացուցիչ: 2. Աստուած:

ԱՐԱՐՈՂ, ա. 1. Առնելի, գործիչ, կատարող, պատճառ: 2. Արարիչ:

ԱՐԱՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Ներգործողական, ներգործական, ազդողական:

ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Արար, արարուած, արարութիւն, արարումն:

ԱՐԱՐՈՒԱԾ, գ. Արարութիւն, արարումն, արարած, արար:

ԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՐԱՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐԱՐՈՒԱԾ:

ԱՐԱՐԶԱԲԱՐ, մ. Արարչապէս, արարչագործապէս, աստուածաբար:

ԱՐԱՐԶԱԳԻՐ, ա. Աստուածաւանդ (արարչից գրուած):

ԱՐԱՐԶԱԳՈՐԾ, ա. 1. Արարիչ, արարող, ստեղծիչ: 2. Արարչակերտ:

ԱՐԱՐԶԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Արարչական:

ԱՐԱՐԶԱԳՈՐԾԱԿԻՅ, տե՛ս ԱՐԱՐԶԱԿԻՅ:

ԱՐԱՐԶԱԳՈՐԾԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՐԱՐԶԱԲԱՐ:

ԱՐԱՐԶԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ստեղծանել, առնել, հաստել, յորինել, ճարտարապետել (իբրև արարիչ գործել):

ԱՐԱՐԶԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արարչութիւն, ստեղծումն: 2. Արարած: 3.

Յօրինուած, կազմութիւն: 4. (եկեղց.) Վերածնութիւն (մկրտութեամբ հոգեպէս նոր ծնունդը):

ԱՐԱՐԶԱԴԻՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԴԻՐ:

ԱՐԱՐԶԱԿԱՆ, ա. 1. Աստուածային: 2. Արարիչ, ստեղծիչ, գործիչ:

ԱՐԱՐԶԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արարչութիւն (արարչական զօրութիւն՝ կարողութիւն):

ԱՐԱՐԶԱԿԵՐՏ, տե՛ս ԱՐԱՐԶԱԳՈՐԾ (2):

ԱՐԱՐԶԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԱՐԶԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ (2):

ԱՐԱՐԶԱԿԻՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԻՐ:

ԱՐԱՐԶԱԿԻՅ, ա. (կրօն.) Արարչագործականից, համագործ:

ԱՐԱՐԶԱՊԱՇՏ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՇՏ:

ԱՐԱՐԶԱՊԱՐԳԵԻ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՐԳԵԻ:

ԱՐԱՐԶԱՊԵՏ, գ. (կրօն.) Գոյապետ, ձեռնապետ:

ԱՐԱՐԶԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՐԱՐԶԱԲԱՐ:

ԱՐԱՐԶԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՏԵՂԾ:

ԱՐԱՐԶԱՏԵՍ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍ:

ԱՐԱՐԶԱՏԻՊ, ա. մ. Աստուածանման, աստուածակերպ:

ԱՐԱՐԶԱՏՈՐ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՐ:

ԱՐԱՐԶԱԽԱՆԴ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾԱԻԱՆԴ:

ԱՐԱՐԶԵՂԷՆ, ա. Արարչական, աստուածեղէն:

ԱՐԱՐԶՐԵԿԱԼ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՐԵԿԱԼ:

ԱՐԱՐԶՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արարչագործութիւն, ստեղծումն: 2. տե՛ս ԱՐԱՐԶԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ: 3. Աստուած, աստուածութիւն: 4. Ստեղծուած, յօրինուած, արարած:

ԱՐԱՔԱԶԱՆԱԼ, չբ. Արիանալ, քաջանալ, զօրանալ:

ԱՐԲ, գ. Աբբումն, գինարբուք, խրախուճ, խրախուժութիւն:

ԱՐԲԱՆԵԱԿ, գ. 1. Պատանեակ, համբակ, սպասեակ, սպասաւոր, ծառայ, պաշտօն

նեայ: 2. Սպասակալ, գործօնեայ, գործակից, կամարար, կամակատար, մատակարար, հպատակ, հետևող: 3. Առիթ, միջնորդ:

ԱՐԲԱՆԵԿԱԿԱՆ, ա. Ծառայական, սպասաւորական (արբանեակին՝ պաշտօնեային յատուկ):

ԱՐԲԱՆԵԿՅԵԼ, 1. չբ. Սպասաւոր, սպաստանել, ծառայել, հետևել: 2. նբ. Մատակարարել, բաշխել, պաշտել, խնամարկել: ԱՐԲԱՆԵԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ծառայեցուցանել (գործադրել մի բանի համար): ԱՐԲԱՆԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծառայութիւն, սպասաւորութիւն, պաշտօն:

- ԶԱՐԲԱՆԵԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Սպասաւորութիւն հարկանել՝ մատուցանել, պաշտօն տանել, սպասաւորել, ծառայել:

ԱՐԲԵԼԻՔ, տե՛ս ԱՐԲԵՑՈՒԹԻՒՆ (1):

ԱՐԲԵՆԱԼ, չբ. 1. Գինեհարել: 2. փխբ. Համակել, պատել (տոգորուել):

ԱՐԲԵՑՈՂ, ա. գ. Գինեմոլ:

ԱՐԲԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արբելք, գինեհարութիւն, գինեկիզութիւն: 2. Գինարբուք: 3. Գինի, ըմպելի (ոգելից):

ԱՐԲԵՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐԲՈՒՄՆ:

ԱՐԲԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Արբուցանել: 2. Ոռգանել, ոռոգել:

ԱՐԲՇԻՌ, ա. 1. Արբեցող, արբեալ: 2. Շուայտ, զեղիւ, անառակ:

ԱՐԲՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Արբեցութիւն, չուայտութիւն, զեղխութիւն, անառակութիւն:

ԱՐԲՈՒՄՆ, գ. 1. Արբեցումն (ըմպելը): 2. Ըմպելի:

ԱՐԲՈՒՆ¹, ա. Ըմպելի (խմելու պիտանի՝ յարմար):

ԱՐԲՈՒՆ², գ. Առոյգութիւն (առոյգ հասակ):

ԱՐԲՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Տալ ըմպել: 2. Յագեցուցանել (ծարաւը): 3. Ոռգանել, ոռոգել: 4. Արբեցուցանել (հարբեցնել):

ԱՐԲՈՒՑՈՒՄՆ, գ. 1. Արբեցումն, արբումն: 2. Ըմպելի: 3. Ոռգումն:

ԱՐԳԱՀԱՏԱՆՔ, տե՛ս ԱՐԳԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ (1):

ԱՐԳԱՀԱՏԵԼ, չբ. նբ. 1. Գթալ, կարեկից լինել, կարեկցել, խղճալ, ողորմել, ցաւակցել: 2. Աղերսել, աղաչել, պաղատել, հայցել:

ԱՐԳԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գթութիւն, գթասիրութիւն, կարեկցութիւն: 2. Գրթարկութիւն, աղաչանք, աղերսանք, պաղատանք:

ԱՐԳԱՆԱԿ, գ. Խաշոյ:

ԱՐԳԱՆԴ, գ. 1. Ապաւարտակ, մայրա-կան որովայն, համբարան, ճնշանունք: 2. փխբ. Ծնող, պատճառ (որեւէ բան ծնող՝ առաջ բերող երևոյթ):

ԱՐԳԱՍԱՒՈՐ, ա. Արգիւնաւոր:

ԱՐԳԱՍԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Բերրի, բարեբեր:

ԱՐԳԱՍԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ԱՐԴԻՒՆԱՒՈՐԵԼ:

ԱՐԳԱՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պտղաբերութիւն, առատութիւն, ճոխութիւն:

ԱՐԳԱՍԻՔ, գ. 1. Արգիւնք, վաստակ, գործ: 2. Բեր, պտուղ:

ԱՐԳԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԳԱՍԻՔ:

ԱՐԳԱՒԱՆԴ, ա. Բերրի, պտղաբեր, բարեբեր, պարարտ, յուռթի:

ԱՐԳԱՒԱՆԴԱԲԵՐ, ա. Բերրի, բարեբեր:

ԱՐԳԱՒԱՆԴԱՆՈՂ, ա. Թանճրահող, պարարտ:

ԱՐԳԱՒԱՆԴԱՄԻՏ, ա. Առատամիտ, խելամիտ, մտացի:

ԱՐԳԱՒԱՆԴԱՊՏՈՒՂ, ա. Պտղաւէտ, պտղալից, բերրի:

ԱՐԳԱՒԱՆԴԵԱՅ, տե՛ս ԱՐԳԱՒԱՆԴ:

ԱՐԳԱՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Պտղաբերութիւն (արգաւանդ լինելը):

ԱՐԳԱՒՈՐ, ա. Արգոյ, յարգի, պատուաւոր, գլխաւոր, երևելի:

ԱՐԳԵԼ, գ. 1. Խափան (արգելիչ հանգամանք): 2. Արգելան, պահ:

- ԱՐԳԵԼ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ՝ ՏԱԼ. Արգելու, խափանել:

- ՅԱՐԳԵԼ ԱՐԿԱՆԵԼ. Շրջափակել, շրջապատել:

ԱՐԳԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգելումն, խափանումն:

ԱՐԳԵԼԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Արգելաւոր: 2. Միայնակեաց, ճգնաւոր: 3. Միայնակեցական, ճգնաւորական:

ԱՐԳԵԼԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Միայնութիւն (արգելական լինելը):

ԱՐԳԵԼԱՆ, գ. Արգելարան, արգելանոց, արգելոց, բանտ:

ԱՐԳԵԼԱՆԱՒՈՐ, ա. գ. Կալանաւոր, բանտարկեալ:

ԱՐԳԵԼԱՆԵԼ (իմ), կ. չք. Արգելու:

ԱՐԳԵԼԱՆՈՅ, տե՛ս ԱՐԳԵԼԱՆ:

ԱՐԳԵԼԱՎԱՆՔ, գ. Կոստանոց, կոստատան:

ԱՐԳԵԼԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժողովարութիւն:

ԱՐԳԵԼԱՐԱՆ, տե՛ս ԱՐԳԵԼԱՆ:

ԱՐԳԵԼԱՒՈՐ, տե՛ս ԱՐԳԵԼԱԿԱՆ (1):

ԱՐԳԵԼԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԳԵԼԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐԳԵԼԵԼ, տե՛ս ԱՐԳԵԼՈՒԼ:

ԱՐԳԵԼԻԶ, ա. Խափանիչ:

ԱՐԳԵԼԼԻ, ա. Հրաժարելի:

ԱՐԳԵԼՈՅ, տե՛ս ԱՐԳԵԼԱՆՈՅ:

ԱՐԳԵԼՈՒԼ, նբ. 1. Արգել առնել, խափանել, կասեցուցանել, դադարեցուցանել: 2. Սանձել, կաշկանդել (զսպել): 3. Յարգել արկանել, փակել, պաշարել, բանդել, բանտարգել առնել:

ԱՐԳԵԼՈՒՄՆ, գ. Արգել, խափան:

ԱՐԳՈՐԸ, գ. Քուրճ, պայտուակ:

ԱՐԳՈՅ, ա. 1. Յարգել, պատուական, ազնիւ, ընտիր: 2. Ազդոյ, գործուն, ներգործական:

- ՕՐ ԱՐԳՈՅ. Օր գործոյ (աշխատանքի օր):

ԱՐԴ¹, գ. Յօրինուած, ձեւ, կարգաւորութիւն (գործ է ածուծ ԶԱՐԴ բառի հետ):

ԱՐԴ², 1. մ. Այժմ, այժմիկ, այժմուս, զայժմուս: 2. շ. Այսուհետեւ, ուրեմն, ապա ուրեմն: 3. ա. Արդի, արդեան, այժմու:

ԱՐԴԱԾԻՆ, ա. Նորածին, դեռածին:

ԱՐԴԱԿ, ա. Հարթ, հարթաձաւալ, ուղիղ: ԱՐԴԱԿԵԼ, նբ. Հարթել, հաւասարել, ուղղել:

ԱՐԴԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՐԴԵԱՆ:

ԱՐԴԱՏՈՒՆԿ, ա. Նորատունկ, մատաղատունկ:

ԱՐԴԱՐ, ա. 1. Արդարադատ, ուղղադատ, անաչառ: 2. Բարեպաշտ: 3. Անմեղ, անպարտ: 4. Անկեղծ, անհեղ, անխարդախ, հաւատարիմ: 5. Ծշմարիտ, իրաւացի, օրինաւոր: 6. Ուղիղ, ճիշտ, ստոյգ: 7. Անարատ: 8. մ. տե՛ս ԱՐԴԱՐԱՅԱՐ:

- ԱՐԴԱՐՆ, գ. Արդարութիւն:

ԱՐԴԱՐԱՅԱՆ, ա. Արդարախօս, ճշմարտախօս:

ԱՐԴԱՐԱՅԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծշմարտախօսութիւն, ջատագովութիւն:

ԱՐԴԱՐԱՅԱՐ, մ. Արդարապէս:

ԱՐԴԱՐԱԳԱՆՑ, ԱՐԴԱՐԱԳԱՆՑԻԿ, ա. Արդար, արդարադործ, աստուածապաշտ: ԱՐԴԱՐԱԳՈՐԾ, ա. Արդար, արդարագնաց, ճշմարտագործ:

ԱՐԴԱՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարութիւն:

ԱՐԴԱՐԱԴԱՏ, ա. 1. Իրաւադատ, ճշմարտադատ, իրաւարար, անաչառ: 2. Իրաւացի, ճշմարիտ, արդար:

ԱՐԴԱՐԱԴԱՏԱՊԵՍ, մ. Իրաւամբ, իրաւապէս, իրաւաբար:

ԱՐԴԱՐԱԴԱՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐԴԱՐԱՐԱՆԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարադատաւորութիւն, արդարադատողութիւն, իրաւադատութիւն:

ԱՐԴԱՐԱՆԻ ԴԻՐ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱՆԱՅՑ:
ԱՐԴԱՐԱՆՈՂ, ԱՐԴԱՐԱՆՈՐՀ, ա. Իրաւախոհ, իրաւախորհ, արդարամիտ:
ԱՐԴԱՐԱՆՈՍ, ԱՐԴԱՐԱՆՕՍՈՂ, ա. Ճշմարտախօս, անկեղծ:

ԱՐԴԱՐԱՆԿ, ա. 1. Ուղիղ, հարթ: 2. Օրինաւոր, կարգաւոր, զուգակշիռ: 3. Արդար, իրաւացի: 4. գ. Արդարութիւն (արդար իրաւունք՝ հատուցում՝ վարձատրութիւն):

ԱՐԴԱՐԱՆԿՇԻՌ, ա. 1. Իրաւակշիռ, իրաւախոհ (արդար կշռող՝ կշռադատող): 2. Հաւասարակշիռ, զուգակշիռ (արդար՝ ճշտ կշռած): 3. գ. Արդարակշռութիւն, զուգակշռութիւն:

ԱՐԴԱՐԱՆԿՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱՆԿՇԻՌ (3):

ԱՐԴԱՐԱՆԱՅԵԱՅ, ա. Ճշմարտատես, արդարախոհ:

ԱՐԴԱՐԱՆԱՅՑ, ա. Արդարախնդիր:
ԱՐԴԱՐԱՋԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Կեղծաւորութիւն (արդար ձեւանալը):

ԱՐԴԱՐԱՄԻՏ, ա. Ողջամիտ, աննենգ, անկեղծ, հաւատարիմ:

ԱՐԴԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկեղծութիւն, հաւատարմութիւն:

ԱՐԴԱՐԱՆԱՂ, չբ. Անմեղանալ, իրաւանալ:

ԱՐԴԱՐԱՆՄԱՆ, ա. Իրաւացի:
ԱՐԴԱՐԱՊԱՏՈՒՄ, ա. մ. Արդարախօս, ճշմարտախօս:

ԱՐԴԱՐԱՊԷՍ, մ. 1. Իրաւաբար, իրաւապէս, իրաւամբ, իրաւամբք: 2. Ստուգիւ, յիշուի, իսկապէս, իրօք:

ԱՐԴԱՐԱՍԷՐ, ա. Ճշմարտասէր:

ԱՐԴԱՐԱՎԱՅԵՆՈՒՉ, ա. Իրաւացի, արդարացի:

ԱՐԴԱՐԱՏԵՍ, ա. Ճշմարտատես:

ԱՐԴԱՐԱՅԻ, ա. Իրաւացի, իրաւի, ճշմարիտ, արդար:

ԱՐԴԱՐԱՅՈՒՑԱՆԵՆ, պբ. 1. Իրաւացուցանել: 2. Ճշմարտացուցանել, ճշմարտել, ստուգել, հաւաստել:

ԱՐԴԱՐԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Իրաւացուցիչ, ճշմարտացուցիչ:

ԱՐԴԱՐԱՔԱՐՈՉ, ա. Ճշմարտաքարոզ:

ԱՐԴԱՐԱՔՆԻՆ, ա. Արդարացի:

ԱՐԴԱՐԵՒ, 1. մ. Ճշմարտիւ, ճշմարտապէս, ստուգել, յիշուի, իսկապէս, հաւաստեալ, իրօք, անշուշտ, այո՛: 2. ա. Ճշմարիտ, իսկական, հարազատ, իրական, սոյոգ:

ԱՐԴԱՐԸՆԿԱՆ, ա. Բարի, բարեսէր, աստուածահաճոյ:

ԱՐԴԱՐՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անմեղութիւն:

2. Բարեգործութիւն, արդարագործութիւն: 3. Առաքինութիւն: 4. Մաքրութիւն, սրբութիւն: 5. Ճշմարտութիւն, ստուգութիւն, հաւաստիք: 6. Հաւասարակցութիւն, հաւասարութիւն:

ԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆԱԲԵՐ, ա. Արդարագործ (արդարութիւն բերող՝ գործող):

ԱՐԴԱՐՈՒՀԻ, ա. Արդար (կին):

ԱՐԴԱՐՈՒՍՈՅՑ, ա. Ճշմարտուսոյց:

ԱՐԴԵԱՄԲ, մ. Իրօք, իսկապէս:

ԱՐԴԵԱՆ, տե՛ս ԱՅԺՄԵԱՆ:

ԱՐԴԵՆ, նբ. Հարթել, յարդարել, ձեւացուցանել, զարդարել, կոկել:

ԱՐԴ ԵՒՍ, տե՛ս ԱՐԴ² (1):

ԱՐԴԵՕՔ, մ. եղբ. 1. Իրաւ, յիշուի, անշուշտ, իսկապէս, ապաքէն, այո: 2. Մի՞թէ, մի՞: 3. Ն. Ուրեմն, ապա:

ԱՐԴԷՆ, ԱՐԴԷՆ ԻՍԿ, մ. 1. Կանխաւ, առաջուստ, յառաջագոյն, յառաջնմէ, յառաջնումն: 2. Այժմ, այժմուս, զայժմուս, այժմիկ:

ԱՐԴԻ, ա. 1. Արդեան, այժմուս, առաջիկայ, ներկայ: 2. մ. Արդ, արդ էս, այժմ, այժմիկ, արդէն իսկ, դեռ, ահա:

– ԱՐԴԻ ԵՒՍ, տե՛ս ԱՐԴԻ (2):

ԱՐԴԻԻՆ, տե՛ս ԱՐԴԻԻՆՔ:

ԱՐԴԻԻՆԱԲԵՐ, ա. 1. Բերրի, արգաւանդ, պտղաւէտ, բարեբեր: 2. Օգտակար, շահաւէտ:

ԱՐԴԻԻՆԱԳՈՐԾ, ա. Արդիւնարար, երկրագործ, հողագործ:

ԱՐԴԻԻՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Արդիւնացուցանել:

ԱՐԴԻԻՆԱԿԱՆ, ա. 1. Արդիւնարար, վաստակաւոր: 2. Գործական, շահեկան, օգտակար, պիտանի:

ԱՐԴԻԻՆԱԿԱՆԱՌ, տե՛ս ԱՐԴԻԻՆԱԿԱՆ (1):

ԱՐԴԻԻՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդիւնաւորականութիւն, արդիւնաւորութիւն, վաստակ:

ԱՐԴԻԻՆԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Արդիւնագործ, բարեգործ: 2. Ներգործական:

ԱՐԴԻԻՆԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ներգործութիւն, ազդեցութիւն:

ԱՐԴԻԻՆԱՆԱԼ, չբ. Արդիւնս առնուլ, յարդիւնս գալ (արդիւնք դառնալ):

ԱՐԴԻԻՆԱՇԱՏ, ա. Յուսկի, բազմաբղիւն:

ԱՐԴԻԻՆԱՏՈՒ, ա. Բարեբեր, պտղաբեր: ԱՐԴԻԻՆԱՏՐԵԼ, նբ. Արդիւնագործել, ներգործել:

ԱՐԴԻԻՆԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պտղաբերութիւն (արդիւնք տալը):

ԱՐԴԻԻՆԱՐԱՐ, ա. 1. Հողագործ, երկրագործ, մշակ, վաստակաւոր: 2. Պրտղաբեր:

ԱՐԴԻԻՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երկրագործութիւն: 2. Պտղաբերութիւն:

ԱՐԴԻԻՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԴԻԻՆԱՌՈՐԵԼ:

ԱՐԴԻԻՆԱՌՈՐ, ա. 1. Արգասաւոր, շահեկան, օգտակար, պիտանի: 2. Ներգործական, ազդական:

ԱՐԴԻԻՆԱՌՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԴԻԻՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐԴԻԻՆԱՌՈՐԵԼ, նբ. 1. Յարդիւնս ածել, արգասաւորել, արդիւնացուցանել, բուսուցանել, աճեցուցանել: 2. Ի կատարումն ածել, կատարել:

ԱՐԴԻԻՆԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԴԻԻՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐԴԻԻՆՔ, գ. 1. Բեր, պտուղ (մշակութեամբ ստացուած): 2. Գործ, վաստակ, արգասիք, հետեանք: 3. Ինչք, գոյք, կրասի:

– ԱՐԴԻԻՆՍ ԱՌԵՆՈՒԼ, տե՛ս ԱՐԴԻԻՆԱՆԱԼ:

– ՅԱՐԴԻԻՆՍ ԱԾԵԼ, տե՛ս ԱՐԴԻԻՆԱՌՈՐԵԼ:

– ՅԱՐԴԻԻՆՍ ԳԱԼ, տե՛ս ԱՐԴԻԻՆԱՆԱԼ:

ԱՐԴՆ, տե՛ս ԳԵՂԱՐԴՆ:

ԱՐԴՆԱԿԻՐ, ԱՐԴՆԱՌՈՐ, տե՛ս ԳԵՂԱՐԴՆԱՌՈՐ:

ԱՐԴՈՒ, գ. Գոմոր, գրիւ (ընդեղէնի և սորուն նիւթերի չափ):

ԱՐԴՈՒԱԾ, գ. Յօրինուած, ձև:

ԱՐԴՎԱՏՆԱԿԱՆ, ա. Վատնական:

ԱՐԵԱՆԱԳԻՆ, ա. Արիւնքուշտ (աբիւնով լցուած):

ԱՐԵԱՆԱՌՈՒ, ԱՐԵԱՆ ԱՌՈՒ, ա. Համարիւն, արիւնակից, հարազատ:

ԱՐԵԱՆԱՐՔՈՒ, տե՛ս ԱՐԻԻՆԱՐՔՈՒ:

ԱՐԵԱՆՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԻԻՆՀԵՂՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐԵԱՅԻ, ա. Այրացի, արի, քաջ:

ԱՐԵԳԱԿՆ, գ. Արեւ, արեւակն, արփի, արուսեակ, հրարփի:

ԱՐԵԳԱԿՆԱՔԱՐ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆԱՊԷՍ:

ԱՐԵԳԱԿՆԱԾԱԳ, ա. Արեւլածագ, արեւիկան:

ԱՐԵԳԱԿՆԱԳ, գ. Պատշգամ (արեւահայաց):

ԱՐԵԳԱԿՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆԱՅԻՆ:

ԱՐԵԳԱԿՆԱԿԵՐՊ, ա. Արեւալինանման, արեւականատես, արեւալինօրէն:

ԱՐԵԳԱԿՆԱԿԷԶ, ա. 1. Տօթազդին (չատ տօթ՝ տաք): 2. Արեակէզ:
 ԱՐԵԳԱԿՆԱՀՐԱՇ, ա. Արփիազեղ, արփիափայլ:
 ԱՐԵԳԱԿՆԱՃԵՄ, ա. Լուսազգեաց, լուսափայլ:
 ԱՐԵԳԱԿՆԱՅԻՆ, ա. Արեգականական, արեգականանի:
 ԱՐԵԳԱԿՆԱՆԻ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆԱՅԻՆ:
 ԱՐԵԳԱԿՆԱՆՄԱՆ, ա. մ. Արեգականակերպ, արփիանման:
 ԱՐԵԳԱԿՆԱՊԱՇՏ, տե՛ս ԱՐԵԻԱՊԱՇՏ:
 ԱՐԵԳԱԿՆԱՊԷՍ, մ. Արեգականաբար, արեգականանման, արեգակնօրէն:
 ԱՐԵԳԱԿՆԱՏԵՆԶԻԿ, ա. Արեապաշտ:
 ԱՐԵԳԱԿՆԱՏԵՍ, ԱՐԵԳԱԿՆԱՏԵՍԻԼ, ա. Արեգականակերպ:
 ԱՐԵԳԱԿՆԱԽՈՐ, գ. Եթեր, արփի:
 ԱՐԵԳԱԿՆԱՓԱՅԼ, ա. մ. Արփիափայլ:
 ԱՐԵԳԱԿՆԱՇՈՐԷՏ, մ. ա. Արեգականապէս, արեգականակերպ:
 ԱՐԵԿ, ա. Արի, ուժեղ, զօրաւոր, սաստիկ:
 ԱՐԵՆԱԶԱՆԳ, տե՛ս ԱՐԻԻՆԱԶԱՆԳ:
 ԱՐԵՆԱՃԵՄ, տե՛ս ԱՐԻԻՆԱԹԱԹԱԽ:
 ԱՐԵՆԱՊԱՐՏ, տե՛ս ԱՐԻԻՆԱՊԱՐՏ:
 ԱՐԵՆԱԶՈՒՐ, գ. Թարախ, չարաւ:
 ԱՐԵՆՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԻԻՆՀԵՂՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՐԵԻ, գ. 1. տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆ: 2. փխբ. Կեանք, կենդանութիւն:
 ԱՐԵԻԱԳԱԼ, գ. Արեածայրք, արեաւհարք:
 ԱՐԵԻԱԾԱՅՐՔ, տե՛ս ԱՐԵԻԱԳԱԼ:
 ԱՐԵԻԱԿԷԶ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆԱԿԷԶ (2):
 ԱՐԵԻԱԿՆ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆ:
 ԱՐԵԻԱՀԱՐՔ, տե՛ս ԱՐԵԻԱԳԱԼ:
 ԱՐԵԻԱՊԱՇՏ, ա. Արեգականապաշտ:
 ԱՐԵԻԱՓԱՌ, ա. Լուսափառ, լուսափայլ, արեգականային, արեգականակերպ:
 ԱՐԵԻԵԼԱԾԱԳ, տե՛ս ԱՐԵԳԱԿՆԱԾԱԳ:
 ԱՐԵԻԵԼԱԿԱՆ, ա. 1. Արեւլակողմն, արեւելեան: 2. տե՛ս ԱՐԵԻԵԼԵԱՅ (2):

ԱՐԵԻԵԼԱԿՈՂՄՆ, ա. գ. Արեւլական, արեւելք:
 ԱՐԵԻԵԼԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՐԵԻԵԼԵԱՅ:
 ԱՐԵԻԵԼԵԱՅ, ա. 1. Արեւելեան, արեւելային: 2. գ. Արեւլական (արեւելքի բնիկ՝ բնակիչ):
 ԱՐԵԻԵԼԵԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԱՐԵԻԵԼԵԱՅ (1): 2. Առաւօտին (արեաւծագի ժամանակուայ):
 ԱՐԵԻԵԼՔ, գ. 1. Արեւլակողմն: 2. Արեւլելայք (արեւելքի բնակիչներ):
 ԱՐԵԻԻՇՈՒՇՏ, ա. Ապերախտ, ապաշնորհ:
 ԱՐԵԻՄՈՒՏՔ, գ. 1. Մայր արեգական՝ արեւու: 2. տե՛ս ԱՐԵԻՄՏԵԱՅՔ:
 ԱՐԵԻՄՏԱԿԱՆ, ԱՐԵԻՄՏԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՐԵԻՄՏԵԱՅ:
 ԱՐԵԻՄՏԵԱՅ, ա. Արեւմտական, արեւմտային, արեւմտեան:
 - ԱՐԵԻՄՏԵԱՅՔ, գ. Արեւմուտք (արեւմուտքի բնակիչներ):
 ԱՐԵԻՄՏԵԱՆ, տե՛ս ԱՐԵԻՄՏԵԱՅ:
 ԱՐԷՍ, տե՛ս ՀՐԱՏ:
 ԱՐԸՆԿՄԵՆԵԼ, նբ. Կտրատել:
 ԱՐԹՆԱԿԱՆ, ա. Արթնեայ, արթուն:
 ԱՐԹՆԱՄԻՏ, ա. Աչալուրջ, զգաստ:
 ԱՐԹՆԱՆԱԼ, չբ. Զարթնուլ, զարթնա՝ նալ, սթափել:
 ԱՐԹՆԵԱՅ, տե՛ս ԱՐԹՆԱԿԱՆ:
 ԱՐԹՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զարթումն (արթուն լինելը): 2. փխբ. Զգաստութիւն, աչալուրջութիւն, զգուշութիւն, փոյթ:
 ԱՐԹՈՒՆ, ա. 1. Զարթուն, անքուն, աննիւջ, աննիրհ, տքնական: 2. փխբ. Աչալուրջ, զգաստ: 3. փխբ. Փոյթ, ժրբ:
 - ԱՐԹՈՒՆ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ, 1. Տքնել, հըսկել, սկել: 2. Արթնանալ, զարթնուլ:
 - ՅԱՐԹՈՒՆ, մ. Յարթունս, ի լրջէ, ի լրջեաց (արթուն վիճակում՝ ժամանակ):
 - ՅԱՐԹՈՒՆՍ, տե՛ս ՅԱՐԹՈՒՆ:
 - ՅԱՐԹՈՒՆՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԹՈՒՆ ԼԻՆԵԼ:

ԱՐՏՁԵԼ (իմ), տե՛ս ՀԱՐԹՁԵԼ (իմ):
 ԱՐԹՐ (քեր.), տե՛ս ՅՕԴ:
 ԱՐԺԱՆ, ա. 1. Արժանի, արժանաւոր, յարգի: 2. Պատշաճ, վայել, յանգաւոր: 3. Դիւրագին: 4. գ. Արժանք (որքան արժելը): 5. Արժանիք, արժանաւորութիւն: 6. Իրաւունք, արդարութիւն:
 - ԱՐԺԱՆ է, մբ. 1. Պարտ և պատշաճ է, օրէն է, վայել է, անկ է, ի ճահ է: 2. Արժէ (տե՛ս ԱՐԺԵԼ):
 ԱՐԺԱՆԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստաբանութիւն, ստախօսութիւն (ստախօղ խօսք):
 ԱՐԺԱՆԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՊԷՍ:
 ԱՐԺԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Արժանաւորագոյն, սրբագոյն:
 ԱՐԺԱՆԱԳՈՎ, ԱՐԺԱՆԱԳՈՎԵԼԻ, ա. Գոյլելի (գոյլեստի արժանի):
 ԱՐԺԱՆԱԿՇԻՌ, ա. Չափաւոր (արժանաւոր կշռով՝ չափով):
 ԱՐԺԱՆԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Արժանատես, արժանատեսիլ:
 ԱՐԺԱՆԱՀԱՅՅ, ա. Ընդունելի:
 ԱՐԺԱՆԱՀԱՅ, ա. Իրաւացի:
 ԱՐԺԱՆԱՀԱՅԱՅ, ա. Արժանահաւատաւի, Հաւատոյ, Հաւատարիմ, Հաւաստի:
 ԱՐԺԱՆԱՀԱՅԱՅԱՅԱՅ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՀԱՅԱՅ:
 ԱՐԺԱՆԱՆԱԼ, չբ. Արժանի լինել, արժանաւորել:
 ԱՐԺԱՆԱՊԱՏԻ, ա. Պատուաւոր, յարգի, մեծարող, վստամ, վստամկան:
 ԱՐԺԱՆԱՊԱՏՈՒԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՊԷՍ:
 ԱՐԺԱՆԱՊԱՐՏ, ա. Արժանի, քաջայարմար, արժանահաւատ:
 ԱՐԺԱՆԱՊԷՍ, մ. Արժանաբար, ըստ արժանեաց, ըստ արժանոյն, յարժանի, ըստ պատշաճի, վայելչապէս, իրաւամբք:
 ԱՐԺԱՆԱՏԱՐՓԵԼԻ, ա. Արժանատեսնչալի, տեսնչալի, փափագելի:
 ԱՐԺԱՆԱՏԵՆՉԱԼԻ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՏԱՐՓԵԼԻ:

ԱՐԺԱՆԱՏԵՍ, ա. Արժանատեսիլ, արժանահալաց:
 ԱՐԺԱՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՏԵՍ:
 ԱՐԺԱՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Արժանի առնել, արժանաւորել: 2. Գին հատանել՝ հարկանել:
 ԱՐԺԱՆԱԻՈՐ, ա. 1. Արժանի: 2. Դիպան, յարմար, օրինաւոր, պատշաճաւոր, վայելչական, վայելուչ: 3. Իրաւացի, արդար: 4. Յարգի, պիտանի, կարեւոր: 5. մ. Արժանապէս, արժանաւորապէս, ըստ արժանոյն:
 - ԱՐԺԱՆԱԻՈՐ է, մբ. Արժան է, իրաւացի է:
 ԱՐԺԱՆԱԻՈՐԱՊԷՍ, մ. 1. Արժանապէս, ըստ արժանեաց, վայելչապէս: 2. Յիրաւի, իրաւամբք, արդարեւ: 3. ա. Արժանաւոր:
 ԱՐԺԱՆԱԻՈՐԵԼ¹, նբ. Արժանի առնել, արժանացուցանել:
 ԱՐԺԱՆԱԻՈՐԵԼ² (իմ), չբ. Արժանի լինել, արժանանալ:
 ԱՐԺԱՆԱԻՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:
 ԱՐԺԱՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արժան, արժանիք: 2. Պատիւ, իշխանութիւն:
 ԱՐԺԱՆԸՆԴՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԸՆԿԱԼ:
 ԱՐԺԱՆԸՆԿԱԼ, ա. Արժանընդունակ, ընդունելի, Հաճոյական:
 ԱՐԺԱՆԻ, ա. 1. Արժանաւոր: 2. Յարմար, վայել, պատշաճ:
 - ԱՐԺԱՆԻ ԱՌԵԼ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:
 - ԱՐԺԱՆԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՆԱԼ:
 - ԱՐԺԱՆԻՔ, գ. Արժանաւորութիւն, յարգ:
 - ԸՍՏ ԱՐԺԱՆԵԱՅ, ԸՍՏ ԱՐԺԱՆԻՅՆ, ՅԱՐԺԱՆԻ, տե՛ս ԱՐԺԱՆԱՊԷՍ:
 ԱՐԺԱՆՔ, գ. Գին, յարգ (որեւէ բանի արժէքը):

ԱՐԺԵԼ, Ժէ, նր. չր. Հաւասարել (զնով՝
արժէքով կամ արժանիքով մի բանի՝
մէկին):

ԱՐԻ, ա. 1. Քաջ, հզօր, զօրաւոր, կո-
րովի: 2. Արիական:

ԱՐԻԱԲԱՐ¹, մ. Քաջաբար, արիապէս,
զօրապէս, զօրաւորաբար:

ԱՐԻԱԲԱՐ², ա. Առաքինի (արի բարքով):

ԱՐԻԱԿԱՆ¹, ա. Արի (արի մարդուն յա-
տուկ):

ԱՐԻԱԿԱՆ², ա. Պարսկական:

ԱՐԻԱՆԱԼ, չր. Խիզախել, քաջանալ,
զօրանալ, քաջալերել:

ԱՐԻԱՆՈՍ, ա. գ. Արիոսական:

ԱՐԻԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՐԻԱԲԱՐ¹:

ԱՐԻԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Քաջացուցանել,
զօրացուցանել, քաջալերել, սրտապնդել:

ԱՐԻՈՍԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐԻԱՆՈՍ:

ԱՐԻՈՎԺ, գ. (բար.) Դառն դղում:

ԱՐԻՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաջասրտութիւն:

2. Քաջութիւն, զօրութիւն: 3. Երիտա-
սարգութիւն (երիտասարդութեան հա-
սակ):

ԱՐԻԻՆ, գ. 1. փխբ. Սպանութիւն, արիւն -
հեղութիւն, կոտորած: 2. փխբ. Ազգա-
կանութիւն, ազգակցութիւն:

- ԱՐԻԻՆ ԹԱՓԵԼ. Արիւն հանել, երակ
հատանել (արիւն առնել):

- ԱՐԻԻՆ ԽԱՂՈՂՈՅ. Արիւն որթոյ,
քաղցու, գինի:

- ԱՐԻԻՆ ՀԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐԻԻՆ ԹԱՓԵԼ:

- ԱՐԻԻՆ ՈՐԹՈՅ, տե՛ս ԱՐԻԻՆ ԽԱ-
ՂՈՂՈՅ:

- ԱՐԵԱՆ ԿՅՈՐԴ. Արիւնակից:

- ԸՆԴ ԱՐԻԻՆ ԳԱԼ. Մեռանել:

ԱՐԻԻՆԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ա. Արիւնաթոր, ա -
րիւնահոս:

ԱՐԻԻՆԱԳՈՅՆ, ա. Արիւնեբանդ, արիւ -
նորակ, արիւնաներկ:

ԱՐԻԻՆԱԶԱՆԳ, տե՛ս ԱՐԻԻՆԱՇԱՂԱԽ:

ԱՐԻԻՆԱԹԱԹԱԽ, ԱՐԻԻՆԱԹԱԹԱԻ,

ԱՐԻԻՆԱԹԱԹԱԼ, ա. Արիւնաշաղախ,
արիւնոտ:

ԱՐԻԻՆԱԹՈՐ, ա. Արիւնաբուղի:

ԱՐԻԻՆԱԽԱՆՁ, տե՛ս ԱՐԻԻՆԱՐՈՒ:

ԱՐԻԻՆԱԽԱՌՆ, ա. Արիւնոտ:

ԱՐԻԻՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐԻԻՆՈՏ:

ԱՐԻԻՆԱԿԻՅ, ա. Արեան կցորդ, ազգա-
կից, համարիւն:

ԱՐԻԻՆԱՀԱՆ, տե՛ս ԱՐԻԻՆԱՊԱՏ:

ԱՐԻԻՆԱՀԵՂ, ա. Մարգասպան (արիւն
թափող):

ԱՐԻԻՆԱՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԻԻՆ-
ՀԵՂՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐԻԻՆԱՀՈՍ, տե՛ս ԱՐԻԻՆԱԲՈՒ(Ղ)Խ:

ԱՐԻԻՆԱՆԵՐԿ, ԱՐԻԻՆԱՆԵՐԿԵԱԼ,
տե՛ս ԱՐԻԻՆԱԳՈՅՆ:

ԱՐԻԻՆԱՆՄԱՆ, ա. Արիւնատեսակ, ա -
րիւնատեսիլ, արիւնանշան:

ԱՐԻԻՆԱՆՇԱՆ, տե՛ս ԱՐԻԻՆԱՆՄԱՆ:

ԱՐԻԻՆԱՇԱՂԱԽ, տե՛ս ԱՐԻԻՆԱԹԱ-
ԹԱԽ:

ԱՐԻԻՆԱՊԱՏ, ա. Արենապարտ, արիւ -
նահան:

ԱՐԻԻՆԱՎԷԺ, ա. Տեռատես (կին):

ԱՐԻԻՆԱՏԵՍԱԿ, ԱՐԻԻՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս
ԱՐԻԻՆԱՆՄԱՆ:

ԱՐԻԻՆԱՐՈՒ, ա. Արիւնահեղ, արիւնա-
խանձ, արիւնըռուշտ, գազանաբարոյ:

ԱՐԻԻՆԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արիւնահեղու -
թիւն:

ԱՐԻԻՆԱՅԱՅԹ, ԱՐԻԻՆԱՅԱՅՏ, ա. Ա -
րիւնաներկ, արիւնազանգ:

ԱՐԻԻՆԱԻՈՐ, ա. Արիւնուտ (արիւն ու -
նեցող):

ԱՐԻԻՆԵՐԱՆԳ, տե՛ս ԱՐԻԻՆԱԳՈՅՆ:

ԱՐԻԻՆԸՈՒԹԵՏ, ա. 1. Շառագոյն, ա -
րիւնագոյն (արիւնակալած, կարմրած):

2. Արիւնաշաղախ: 3. Արիւնաբուռ:

ԱՐԻԻՆՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեղութիւն ա -
րեան, սպանութիւն, կոտորած:

ԱՐԻԻՆՈՒՈԳ, ա. Արիւնաշաղախ:

ԱՐԻԻՆՈՏ, տե՛ս ԱՐԻԻՆԱԹԱԹԱԽ:

ԱՐԻԻՆՈՐԱԿ, տե՛ս ԱՐԻԻՆԱԳՈՅՆ:

ԱՐԻԻՆՈՒՏ, ա. 1. Արիւնաւոր: 2. Արիւ -
նագոյն:

ԱՐԻԻՆՈՒՏԱՅԻՆ, ա. Արիւնանման:
 ԱՐԻԻՆՈՒՆՇՏ, տե՛ս ԱՐԻՆԸՌՈՒՇՏ:
 ԱՐԾԱԹ, գ. 1. Արծաթեղէն (արծաթէ սպասք): 2. Դրամ: 3. Ինչք, մեծութիւն:
 – ԱՐԾԱԹ ԿԵՆ ԴԱՆԻ. Մնդիկ:
 ԱՐԾԱԹԱԳԻՆ, ա. Գնածոյ, քսակագին:
 ԱՐԾԱԹԱԳՈՅՆ, ա. Արծաթագուհեան:
 ԱՐԾԱԹԱԳՈՐԾ, ա. գ. 1. Արծաթարար:
 2. Արծաթի:
 ԱՐԾԱԹԱԳՈՒՆԵԱՆ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԱԳՈՅՆ:
 ԱՐԾԱԹԱԶՕԾ, ա. Արծաթապատ:
 ԱՐԾԱԹԱՄԱՐ, տե՛ս ՔԱՆՔԱՐԱԹԱՔՈՅՑ:
 ԱՐԾԱԹԱՉՈՅԼ, ա. տե՛ս ԱՐԾԱԹԱԳՈՐԾ:
 ԱՐԾԱԹԱՆՄԱՆ, ա. Արծաթատեսակ:
 ԱՐԾԱԹԱՊԱՏ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԱԶՕԾ:
 ԱՐԾԱԹԱՌ, ա. Արծաթառու (արծաթ՝ դրամ առնող):
 ԱՐԾԱԹԱՌՈՒ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԱՌ:
 ԱՐԾԱԹԱՍԷՐ, ա. Ընչասէր, ընչաքաղց, ագահ:
 ԱՐԾԱԹԱՎԱՃԱՌ, ա. գ. Լումայափոխ, սեղանաւոր:
 ԱՐԾԱԹԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԱՆՄԱՆ:
 ԱՐԾԱԹԱՐԱՐ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԱԳՈՐԾ (1):
 ԱՐԾԱԹԱՓՈԽԱՏՈՒ, ա. Վաշխառու:
 ԱՐԾԱԹԵՂԷՆ, ա. Արծաթի:
 ԱՐԾԱԹԻ, տե՛ս ԱՐԾԱԹԵՂԷՆ:
 ԱՐԾԱԹՈՒՆԱԿ, ա. Գանձանակ:
 ԱՐԾԱԹՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընչասիրու – թիւն, ընչաքաղցութիւն, ագահութիւն:
 ԱՐԾԱՐԾԱՆԵԼ, ԱՐԾԱՐԾԵԼ, նբ. 1. Բորբոքել (կրակը): 2. փխբ. Գրգռել (հրահրել մի բան): 3. փխբ. Վերանորոգել (արթնացնել մի բան):
 ԱՐԾԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Արծարծումն (արծարծելը, արծարծուելը):

ԱՐԾԱՐԾՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐԾԱՐԾՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՐԾԻԻ, տե՛ս ԱՐԾՈՒԻ:
 ԱՐԾՆԵԼ, նբ. Գեղերեսել:
 ԱՐԾՈՒԻ, գ. (կենդբ.) Արծիւ, կանդ (արու):
 ԱՐԾՈՒՈՒՆ ԳՆ կամ ԱՐԾԸՌՈՒՆԿՆ, ա. Կոտմկեան, կոտմնիկ, կորունչ:
 ԱՐԿ, տե՛ս ԱՐԿՈՒԱԾ (1):
 ԱՐԿԱԾ, գ. 1. Անցք, դէպք, դիպուած, առարկուած: 2. Փորձանք, պատահար:
 ԱՐԿԱՆԵԼ¹, նբ. 1. Ընկենուլ, ձգել: 2. Մուծանել, դնել: 3. Յեռուլ, ագուցանել, պատել: 4. Առաջի առնել, առաջի դնել: 5. Տարածանել, սփռել: 6. Հեղուլ, լնուլ: 7. Զգենուլ, զգեցուցանել: 8. Ի բաց բառնալ, հանել, կապտել, զրկել: 9. Վերադրել, մեղ դնել, մեղադրել: 10. Առնել, կազմել, կարգել, հաստատել:
 – ԱՐԿԱՆԵԼ ԶԱԿՆ կամ ԶԱՉՍ ՅՈՒՄԵՔԷ. Անտես առնել, անտեսել:
 – ԱՐԿԱՆԵԼ Ի ՍՈՒՐ Ի ՍՈՒՐ ՍՈՒՍԵՐԻ. Ընդ սուր հանել, կոտորել:
 – ԱՐԿԱՆԵԼ ՀԻՄՆ, տե՛ս ՀԻՄՆ ԱՐԿԱՆԵԼ:
 ԱՐԿԱՆԵԼ² (իմ), նբ. չբ. Զգենուլ, ագահել, ագուցանել:
 ԱՐԿԱՆԵԼ³ (իմ), տե՛ս ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ):
 ԱՐԿԱՆԵԼԻ, գ. Ագանելիք, վերարկու, մեկնոց, ծածկոյթ, սփածանելի:
 ԱՐԿՂ, գ. 1. Մնդուկ, սապատ: 2. Գանձանակ: 3. Տապան:
 ԱՐԿՂԱԳՈՐԾ, ա. Արկղակերտ (արկղի նման շինուած):
 ԱՐԿՂԱԿԵՐՏ, տե՛ս ԱՐԿՂԱԳՈՐԾ:
 ԱՐԿՂԻԿ, գ. Տուփ, տապանակ, գզրոցիկ, սապատակ:
 ԱՐԿՈՒԱԾ, գ. 1. Արկ (ձգուած՝ նետուած իր): 2. Արկած, փորձանք, պատահար, առարկուած: 3. Ծածկոյթ, ծածկոց, պատրուակ:
 ԱՐԿՈՒՄՆ, գ. Զգումն, արկուած:

ԱՐՀԱԿԱՆ, ա. Զարհուրական, զարհուրելի, ահագին:

ԱՐՀԱՄԱՐՀ, ա. Արհամարհելի, նշահելի, արհամարհալ, քամահական, անպիտան, անարգ, նուսսոտ:

ԱՐՀԱՄԱՐՀԱՐԱՐ, մ. Քամահաբար, անգոսնաբար, անարգաբար:

ԱՐՀԱՄԱՐՀԱՆՔ, գ. Արհամարհութիւն, քամահանք, անարգութիւն, անարգանք, առոտնհարութիւն:

ԱՐՀԱՄԱՐՀԵԱԼ, տե՛ս ԱՐՀԱՄԱՐՀ:

ԱՐՀԱՄԱՐՀԵԼ, նբ. 1. Քամահել, նըշկահել, քամահանս առնել, առ ոշինչ համարել, խոտել, անգոսնել, անարգել, պարսաւել: 2. Անտես առնել, ապախտ առնել, ստուռնգանել:

ԱՐՀԱՄԱՐՀԵԼԻ, տե՛ս ԱՐՀԱՄԱՐՀ:

ԱՐՀԱՄԱՐՀԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Արհամարհանք, խոտումն:

ԱՐՀԱՄԱՐՀԻԶ, ա. Քամահիչ, արհամարհոտ, առոտնհարու:

ԱՐՀԱՄԱՐՀՈՏ, ա. Արհամարհիչ, անարգու, ապախտարար, անսասոտ:

ԱՐՀԱՄԱՐՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՀԱՄԱՐՀԱՆՔ:

ԱՐՀԱԻԻՐՔ, գ. Սոսկումն, զարհուրանք:

ԱՐՀԵՍՏ, ԱՐՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏ:

ԱՐՀԵՍՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ:

ԱՐՀԵՍՏԻԿ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԻԿ:

ԱՐԶԱԿ, ա. 1. Ազատ: 2. Բաց, անփակ, անկնիք: 3. Ընդարձակ, լայն:

– ԱՐԶԱԿ, ՅԱՐԶԱԿԻ, ՅԱՐԶԱԿՍ, մ. Ազատ, անարգել, անխափան:

– ԱՐԶԱԿ ԱՐԶԱԿ, մ. Համարձակ, ազատաբար:

– ԱՐԶԱԿ ԼԻՆԵԼ. Ընձիւղել (ճիւղ արձակել):

ԱՐԶԱԿԱՐԱՐ, մ. Ազատ, անխափան, ազատաբար, արձակապէս, ընդարձակապէս, պարզաբար:

ԱՐԶԱԿԱՆԵՐ, տե՛ս ՀԵՐԱՐԶԱԿ:

ԱՐԶԱԿԱՆԻՍ, ա. Լայնանիստ:

ԱՐԶԱԿԱՆՈՑ, տե՛ս ԶԻԱՐԶԱԿԱՐԱՆ:

ԱՐԶԱԿԱՊԵՍ, տե՛ս ԱՐԶԱԿԱՐԱՐ:

ԱՐԶԱԿԱՍՈՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԱՐԶԱԿԱՍՈՒՆ:

ԱՐԶԱԿԱՎԱՅՐ, գ. Արուարձան, բացատ:

ԱՐԶԱԿԱՐԱՆ, գ. Զիարձակարան, ասպարէզ, կրկէս:

ԱՐԶԱԿԱՔԱՂԱՔ, ա. Անպարիսպ (քաղաք):

ԱՐԶԱԿԵԼ, նբ. 1. Ազատ առնել, լուծանել, քակել: 2. Թողուլ, թողացուցանել, թոյլ տալ: 3. Առաքել, յղել, յուղարկել: 4. Արկանել, ձգել: 5. Տարածանել, տարածել, ծաւալել, սփռել, յորդել: 6. Ամբառնալ:

ԱՐԶԱԿԵՐԱՍԱՆ, ԱՐԶԱԿԵՐԱՍԱՆԱԿ, ա. մ. Ընդարձակերասանակ, աներասան, աներասանակ, անսանձ:

ԱՐԶԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազատութիւն: 2. Ընդարձակութիւն, լայնութիւն:

ԱՐԶԱԿՈՒԼ, տե՛ս ԱՐԶԱԿԵԼ:

ԱՐԶԱԿՈՒՄՆ, գ. Արձակուրդ (արձակելը):

ԱՐԶԱԿՈՒՐԴ, գ. 1. Արձակումն (արձակելը): 2. Թողութիւն, ազատութիւն:

– ԱՐԶԱԿՈՒՐԴ ԱՌՆԵԼ. Արձակել, ազատել (գերութիւնից):

ԱՐԶԱՆ, գ. 1. Կոթող, մահարձան: 2. Քար, վէմ: 3. Արձանադիր: 4. Արձանագրութիւն: 5. Առնապատկեր: 6. Կուռք:

ԱՐԶԱՆԱԳԻՐ, գ. 1. Արձան (գրով): 2. Արձանագրութիւն. մակագրութիւն:

ԱՐԶԱՆԱԳՈՐԾ, ա. Քարակերտ, վիմապերտ:

ԱՐԶԱՆԱԳՐԵԼ, նբ. Փորագրել, դրոշմել, արձանակել, ի գիր արկանել՝ հանել, ի գիր հարկանել, ընդ գրով արկանել:

ԱՐԶԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արձանագիր. մակագրութիւն:

ԱՐԶԱՆԱԿԱՌ, տե՛ս ԱՐԶԱՆԱԿԱՌՈՅՑ:

ԱՐՁԱՆԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Արձանակառ, Հաստակառոյց:
 ԱՐՁԱՆԱԿԵԼ, տե՛ս ԱՐՁԱՆԱԳՐԵԼ:
 ԱՐՁԱՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Կալ: 2. փխբ. Ամ-
 րանալ, Հաստատանալ, յարատեկել (Հաս-
 տատ՝ անփոփոխ մնալ): 3. Քարանալ
 (քար կտրել):
 ԱՐՁԱՆԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կռապաշ-
 տութիւն:
 ԱՐՁԱՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Հաստատել,
 առկայել, կառուցանել, զետեղել, դնել,
 ամրացուցանել, յանդիման կացուցանել:
 2. Կասեցուցանել, արգելուլ, յաղթահա-
 րել, նահանջել, դադարեցուցանել: 3.
 Նշաւակել, ձաղել: 4. Արձանակել, ար-
 ձանադրել, մատենադրել: 5. Քարացու-
 ցանել (արձան դարձնել):
 ԱՐՁԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամբլութիւն:
 ԱՐՁՈՂ, ԱՐՁՈՅԼ, գ. Ուռկան, ցանց:
 ԱՐՄ, տե՛ս ԱՐՄՆ:
 ԱՐՄԱԽԱՐԻՍԽ, ա. Հաստարմատ:
 ԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾ, տե՛ս ՋԱՐՄԱՆԱ-
 ԳՈՐԾ:
 ԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՋԱՐ-
 ՄԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՐՄԱՆԱԼ, տե՛ս ՋԱՐՄԱՆԱԼ:
 ԱՐՄԱՆԱԼԻ, ԱՐՄԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՋԱՐ-
 ՄԱՆԱԼԻ:
 ԱՐՄԱՏ, գ. 1. Տակ, կարճին, ունջ: 2.
 փխբ. Ցեղ, ազգ, զարմ, տոհմ: 3. փխբ.
 Սկզբնապատճառ, առիթ: 4. Խորք, Հիմն,
 Հետք (որեւէ բանի ստորին մասը՝ ծայրը):
 ԱՐՄԱՏԱԽԻԼ ԱՌՆԵԼ. Արմատախլել,
 խլել:
 ԱՐՄԱՏԱԽԼԵԼ, տե՛ս ԱՐՄԱՏԱԽԻԼ
 ԱՌՆԵԼ:
 ԱՐՄԱՏԱԿԵՐ, ա. Խոտածաբակ, ընդա-
 կեր:
 ԱՐՄԱՏԱՆԱԼ, չբ. Արմատել, արմնել:
 ԱՐՄԱՏԱՔԻ, ԱՐՄԱՏԱՔԻՆ, մ. 1. Ըն-
 ջովին, ի բնէ: 2. Իսպառ, բոլորովին:
 ԱՐՄԱՏԵԼ, տե՛ս ԱՐՄԱՏԱՆԱԼ:

ԱՐՄԱՏԻՔ, տե՛ս ԱՐՄԱՏ:
 ԱՐՄԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ՋԱՐՄԱՅՈՒՄՆ:
 ԱՐՄԱԻ, գ. 1. Արմաւենի: 2. Բազուկ
 (արմաւի ողկոյց): 3. (կենդբ.) Փխւնիկ:
 ԱՐՄԱԻԵՆԻ, գ. Արմաւ:
 – ԱՐՄԱԻԵՆԵԱՅ ՏՕՆ կամ ՕՐ. (եկեղց.)
 Ծաղկազարդ:
 ԱՐՄՆ, գ. Արմ (ծառաբնի արմատամերձ
 մասը):
 ԱՐՄՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՄԱՏԱՆԱԼ:
 ԱՐՇԱԼՈՒՇՔ, ԱՐՇԱԼՈՒՐՇՔ, ԱՐՇԱ-
 ԼՈՒՐՋՔ, գ. Արեւազալ:
 ԱՐՇԱԻԱԿԻ, մ. Արշաւանի:
 ԱՐՇԱԻԱՆ, գ. 1. Ընթացք, դիմեցումն:
 2. Յարձակումն, ասպատակ: 3. Վազք:
 – ԱՐՇԱԻԱՆՍ ԴՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՇԱԻԵԼ:
 – ԶԻՈՅ ԱՐՇԱԻԱՆՔ, տե՛ս ԱՍՊԱՐԷՍ
 (2):
 ԱՐՇԱԻԱՆԻ, տե՛ս ԱՐՇԱԻԱԿԻ:
 ԱՐՇԱԻԱՍՈՅՐ, ա. Քաջարշաւ, քաջըն-
 թաց, արագընթաց:
 ԱՐՇԱԻԵԼ, չբ. 1. Ընթանալ, արշաւանս
 դնել, զետուազել առնուլ: 2. Յարձակել,
 դիմել, խաղալ, ասպատակել: 3. տե՛ս
 ԱՐՇԱԻԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
 ԱՐՇԱԻԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընթացուցա-
 նել:
 ԱՐՈՒ, ա. Որձ, Հաւանի:
 ԱՐՈՒԱԳԷՏ, ա. Արուամուլ, առնամուլի,
 արուազէտ:
 ԱՐՈՒԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արուամուլու-
 թիւն, առնամուլութիւն, արուապղծու-
 թիւն:
 ԱՐՈՒԱԿԱՆ, ա. Արական:
 ԱՐՈՒԱՄՈԼ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԷՏ:
 ԱՐՈՒԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԻ-
 ՏՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՐՈՒԱՅԻԿ, տե՛ս ԱՐԱԲԱՅԻ:
 ԱՐԱՆԱԼ, չբ. Արւանալ, արիանալ
 (արու կամ արի դառնալ):
 ԱՐՈՒԱՊՂԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԻ-
 ՏՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐՈՒԱՍԷՐ, տե՛ս ԱՐՈՒԱԳԷՏ:
 ԱՐՈՒԱՏԵՍԱԿ, ա. Արի (արուի նման):
 ԱՐՈՒԱՐԶԱԿԱՆ, ա. Սահմանակից, արուարձանեայ:
 ԱՐՈՒԱՐԶԱՅԻՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԱՐԶԱՆԵԱՅ (2):
 ԱՐՈՒԱՐԶԱՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՐԶԱԿԱՎԱՅԻ: 2. Ձեռաստեղծ (կուռքի արձան):
 ԱՐՈՒԱՐԶԱՆԵԱՅ, ա. գ. 1. տե՛ս ԱՐՈՒԱՐԶԱԿԱՆ: 2. Արուարձային (արուարձանում բնակուող):
 - ԱՐՈՒԱՐԶԱՆԵԱՅՔ, գ. յոգն. Արձակավայրը:
 ԱՐՈՒԳ, ա. 1. Նիհար, վտիտ, տկար: 2. Չոր, ազագուհի, անպտուղ:
 ԱՐՈՒԵՍ, գ. 1. Արհեստ, ճարտարություն, հմտություն: 2. Խաբ, խաբկանք, պատրանք, կեղծիք: 3. Հրաշք, սքանչելիք: 4. Հրէշ, ճիւղալ:
 ԱՐՈՒԵՍԱԲԱՆ, ա. Ճարտարախօս (ճարտար կամ պատրանքով խօսող):
 ԱՐՈՒԵՍԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Ճարտարախօսել (ճարտար կամ պատրանքով խօսել):
 ԱՐՈՒԵՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարախօսություն:
 ԱՐՈՒԵՍԱԲԱՐ, մ. Արուեստագետ, արուեստաւորագետ, ճարտարաբար, հնարաբար, հնարագետ:
 ԱՐՈՒԵՍԱԳԷՏ, ա. գ. 1. Ճարտարագետ, արուեստաւոր: 2. Երկրպագու (որեւէ բանի յետեւից ընկած):
 ԱՐՈՒԵՍԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՐՈՒԵՍԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Ճարտարել, արուեստել, արուեստաւորել, արուեստակերտել: 2. Մեքենայել (չարիք ներթել): 3. Հրաշագործել:
 ԱՐՈՒԵՍԱԽՈՒՆ, ա. Ճարտար, հիանալի, զարմանալի:
 ԱՐՈՒԵՍԱԽՈՍ, ա. գ. Քերթող, քերական:

ԱՐՈՒԵՍԱԽՈՍԵԼ, չբ. Ճարտարաբանել, ճարտարախօսել:
 ԱՐՈՒԵՍԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Արհեստական (արուեստին՝ արուեստաւորին յատուկ): 2. Ճարտար (վարպետօրէն կատարուած): 3. Արուեստաւոր, արուեստագէտ: 4. Առաքինի, բարեպաշտ: 5. Չարարուեստ, չարահայր: 6. Երաժշտական: 7. Երաժշտ: 8. Երաժշտականություն:
 - ՁԱՅՆ ԱՐՈՒԵՍԱԿԱՆԱՅ. (Երժշտ.) Ներդաշնակություն:
 ԱՐՈՒԵՍԱԿԵԼ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍԱԳՈՐԾԵԼ:
 ԱՐՈՒԵՍԱԿԵՐՏԵԼ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍԱԳՈՐԾԵԼ (1):
 ԱՐՈՒԵՍԱԿԻՑ, ա. Համարուեստ (նոյն արհեստն ունեցող):
 ԱՐՈՒԵՍԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործակցութիւն:
 ԱՐՈՒԵՍԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Գեղեցկալամար:
 ԱՐՈՒԵՍԱՆՈՑ, գ. Արուեստարան, գործարան, գործանոց, խանութ:
 ԱՐՈՒԵՍԱՊԵՏ, գ. Ճարտարագետ (գլխաւոր արուեստագէտ՝ արուեստաւոր):
 ԱՐՈՒԵՍԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍԱԲԱՐ:
 ԱՐՈՒԵՍԱՍԷՐ, ա. Ուսումնասէր (արհեստի և ուսման նկատմամբ սէր ունեցող):
 ԱՐՈՒԵՍԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարություն, արուեստաւորություն:
 ԱՐՈՒԵՍԱՐԱՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍԱՆՈՑ:
 ԱՐՈՒԵՍԱՌՈՐ, գ. ա. 1. Արուեստագէտ, արուեստական: 2. Ճարտարական, ճարտար: 3. Առաքինի: 4. Հմուտ:
 ԱՐՈՒԵՍԱՌՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍԱԲԱՐ:
 ԱՐՈՒԵՍԱՌՈՐԵԼ, նբ. 1. տե՛ս ԱՐՈՒԵՍԱԳՈՐԾԵԼ: 2. Հնարել, ջանալ:
 ԱՐՈՒԵՍԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արուեստ, արհեստ: 2. Ճարտարություն: 3. Արուեստասիրություն:
 4. Չարարուեստություն, մեքենաւորություն, նենգություն:

ԱՐՈՒԵՍՏԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Շարտարու-
թիւն, Հմտութիւն, Հնարագիտութիւն:
ԱՐՈՒԵՍՏԵԼ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԳՈՐԾԵԼ
(1):
ԱՐՈՒԵՍՏԻԿ, գ. Արհեստիկ (թեթեւ ար-
հեստ):
ԱՐՈՒԵՍՏՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱ-
ԿԱՆ:
ԱՐՈՒԷԳ, գ. Որձեւէգ:
ԱՐՈՒԹԻՒՆ կամ ԱՐԻՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արիւութիւն, խիզախութիւն, քաջութիւն, կորովութիւն: 2. Այրուութիւն, երիտասարդութիւն: 3. Առնի անդամ: 4. (կենսաբ.) Սերմն, սերմնահեղութիւն, գիջութիւն:
ԱՐՈՒՍԵԱԿ, գ. 1. (աստղագ.) Գիշերափայլ, Լուսաբեր: 2. փիւք. Սատանայ: 3. Արեգակն, արեւ:
ԱՐՈՒՍԵԿԱԶԵՒ, ա. Լուսապայծառ:
ԱՐՈՒՔ, տե՛ս ԱՐՈՒԳ:
ԱՐՁԱՅԻՆ, ա. Հիւսիսային:
ԱՐՁԱՌ, գ. 1. Զուարակ: 2. Դուար, պաճար:
ԱՐՁԱՌԱՋԻԼ, գ. Զալոտ, ջիլ:
ԱՐՁԱՌԳՈՅՆ, ա. Սեւագոյն, սեւաթոյր, արջնաթոյր, մթնագոյն, թխագոյն:
ԱՐՁԱՌԶԳԵՍՏ, տե՛ս ՍԵՒԱՌԶԳԵՍՏ:
ԱՐՁԱՌՈՅՐ, տե՛ս ԱՐՁԱՌԳՈՅՆ:
ԱՐՁԱՏԵՍ, ա. Սեւագոյն, թխագոյն:
ԱՐՏ, գ. Երկիր, գետին, հող, անդ, հարաւունք:
ԱՐՏԱԲԱՆԱԼ, նբ. Յելուլ (դէպի դուրս բացել):
ԱՐՏԱԲԵՐԱԿԱՆ, ա. Յառաջ(ա)բերական, արտադրական (արտասանական):
ԱՐՏԱԲԵՐԵԼ, նբ. 1. Յառաջաբերել, վերածել, ընծայել, արտադրել, տալ: 2. Ընդարձակել, տարածանել, տարածել: 3. Արտասանել, արտաձայնել, հնչել:
ԱՐՏԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յառաջաբերութիւն, արտասանութիւն, արտաբերում: 2. (յունաբանութեամբ) Յուլարկաւորութիւն:

ԱՐՏԱԲԵՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐՏԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ (1):
ԱՐՏԱԲՆԱԿ, ա. Գաղթական:
ԱՐՏԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարաբնակութիւն:
ԱՐՏԱԲՈՅՍ, գ. Ընձիւղ, բողբոջ, փիւք. (մտքի) ծնունդ:
ԱՐՏԱԲՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Բղխել (բոյսի նման իր բնից դուրս ելնել):
ԱՐՏԱԳԾԵԼ, նբ. Գծագրել, փորագրել:
ԱՐՏԱԳՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Յառաջբերական, ծաւալական:
ԱՐՏԱԳՈՉԵԼ, նբ. չբ. Աղաղակել, վերագոչել:
ԱՐՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Առնել, ներգործել, յայտ առնել, կացուցանել:
ԱՐՏԱԴԱՏԵԼ, նբ. Բացորոշել, դիտել, զննել:
ԱՐՏԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զեղումն (դուրս զեղուել):
ԱՐՏԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐՏԱԲԵՐԱԿԱՆ:
ԱՐՏԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Բացադրել, բացատրել, բացայայտել, մեկնել, արտայայտել, յայտ առնել: 2. Առաջի առնել՝ դնել, մատուցանել, տալ: 3. Թարգմանել: 4. Ծնանել, առնել: 5. Ընկենուլ (դուրս ձգել):
ԱՐՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացատրութիւն, մեկնութիւն, արտաճառութիւն, յայտարարութիւն:
ԱՐՏԱԶԱՆՅԵԼ, չբ. Զանցանել:
ԱՐՏԱԶԱՏԵԼ, նբ. Բացորոշել, զատանել, բաժանել, անջատել:
ԱՐՏԱԹԱՓԵԼ (իմ), չբ. Ժայթքել (կայծի մասին):
ԱՐՏԱԹՈՐԵԼ (իմ), չբ. Արտահոսել, արտասորել:
ԱՐՏԱԹՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտաթորումն, բացահոսումն, զառ ի վայր խոխոջանք:
ԱՐՏԱԹՈՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐՏԱԹՈՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐՏԱԼԱԾ, տե՛ս ԱՐՏԱՀԱԼԱԾ:
 ԱՐՏԱԼԱԾԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱԼԱԾԱԿԱՆ:
 ԱՐՏԱԼԱԾԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՀԱԼԱԾԵԼ:
 ԱՐՏԱԼԱԾԻԿ, տե՛ս ԱՐՏԱՀԱԼԱԾ:
 ԱՐՏԱԼԱԾԻՁ, ա. Հալածիչ, տարադիրչ:
 ԱՐՏԱԼԱԾՈՒԹԻՒՆ, ԱՐՏԱԼԱԾՈՒՄՆ, գ. Հալածութիւն, հալածումն, վտարանդութիւն, տարադրութիւն:
 ԱՐՏԱԽԵԼՔ, ա. Խելայիղ:
 ԱՐՏԱԽՈՅՐ կամ ԱՐՏԱԽՈՒՐ, տե՛ս ԱՐՏԱԽՈՒՐԱԿ (1):
 ԱՐՏԱԽՈՒՋԵԼ, նբ. Հետազօտել:
 ԱՐՏԱԽՈՒՐԱԿ, գ. 1. Խոյր, ապարօշ, թագ: 2. Ծածկոց, ծածկոյթ:
 ԱՐՏԱԽՈՒՐԵԼ, նբ. Պսակել, թագազարդել:
 ԱՐՏԱԾԱՂԿԵԼ (իմ), չբ. Բողբոջել, սաղարթանալ:
 ԱՐՏԱԿԱԼ, չբ. Արտակայել, ի բաց կալ, հեռանալ, զատանել, հրաժարել:
 ԱՐՏԱԿԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՐՏԱԿԱԼ:
 ԱՐՏԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռաւորութիւն, միջոց:
 ԱՐՏԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Զատուցանել, որոշել:
 ԱՐՏԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ապշութիւն, հիացումն: 2. Խելազարութիւն:
 ԱՐՏԱԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հեռացուցանել, ի բաց կացուցանել:
 ԱՐՏԱԿԵՏ, գ. Կարթ:
 ԱՐՏԱԿԻՏԵԼ, նբ. 1. Զարդարել: 2. Կարթել (կարթով բռնել՝ որսալ):
 ԱՐՏԱՀԱԼԱԾ, ա. Արտալած, արտալածական, հալածական:
 - ԱՐՏԱՀԱԼԱԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՀԱԼԱԾԵԼ:
 ԱՐՏԱՀԱԼԱԾԵԼ, նբ. Արտահալած առնել, հալածական առնել՝ արկանել, հալածել, հեռացուցանել, բացահալածել, վանել:
 ԱՐՏԱՀԱՆԵԼ, նբ. Սպանանել:

ԱՐՏԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՐՏԱՀԱՆՈՒՄՆ, գ. Մեղելութիւն, մահ:
 ԱՐՏԱՀԱՐԵԼ, նբ. Յանդիմանել, կբշտամբել:
 ԱՐՏԱՀՈՍԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱԹՈՐԵԼ:
 ԱՐՏԱՀՈՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՏԱԹՈՐՈՒԹԻՒՆ:
 ԱՐՏԱՀՈՒՆՁ, տե՛ս ԱՐՏՀՈՒՆՁ:
 ԱՐՏԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. Արտաբերել, արտասանել, բարբառել:
 ԱՐՏԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտաբերութիւն, բարբառումն:
 ԱՐՏԱՃԱՌԵԼ, նբ. Բարբառել, արտասանել, վիճաբանել (ճառի ձևով արտայայտել):
 ԱՐՏԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, ԱՐՏԱՃԱՌՈՒՄՆ, գ. 1. Ծառ, խօսք: 2. Վիճաբանութիւն, հակաճառութիւն:
 ԱՐՏԱՄԵՐԺԵԼ, նբ. Տարամերժել, տարադրել:
 ԱՐՏԱՄԵՐԺՈՒՄՆ, գ. Տարադրութիւն, զրկումն, բարձումն:
 ԱՐՏԱՄԵՐԿԱՆԱԼ, չբ. Մերկանալ, զրկել:
 ԱՐՏԱՄԻՏԵԼ, չբ. Զարտուղել, խոտորել:
 ԱՐՏԱՅԱՅՏ, ա. մ. Քաջայայտ, երեւիլ, յայտնի:
 ԱՐՏԱՅԱՅՏԵԼ, նբ. Յայտնի առնել, ծանուցանել, զեկուցանել, իմաց առնել, ցուցանել, մեկնել, նշանակել:
 - ԱՐՏԱՅԱՅՏԵԼ ԲՈՅՍՍ. Բուսուցանել:
 ԱՐՏԱՆՈՒԱՔ, ա. Աննուազ, անբաժնիտ (ոչ երաժշտական, աններդաշնակ):
 ԱՐՏԱՇԵԿ, տե՛ս ԱՏՐԱՇԵԿ:
 ԱՐՏԱՇԻԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Շիկնել (ատրաշէկ դառնալ): 2. փխբ. Զերմանալ (ջերմ՝ ջերմագիւն դառնալ):
 ԱՐՏԱՇՆՁԱԿԱՆ, ա. Մահառիթ:
 ԱՐՏԱՇՆՁԱՆԱԼ, չբ. Անշնչանալ, մեռանել:
 ԱՐՏԱՇՆՁԵԼ, 1. նբ. Շնչել, վերածննդ:
 2. Մեռանել (շունչը փչել):

ԱՐՏԱՇԸՉՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արտաշնչումն, արտաքսաշնչումն, վերածխութիւն, արտափչումն (արտաշնչելը): 2. Շոգի, գոլորչի (երկրի մակերևոյթից բարձրացող): 3. Անշնչութիւն, մեռելութիւն: ԱՐՏԱՇԸՉՈՒՄՆ, գ. 1. տե՛ս ԱՐՏԱՇԸՆՉՈՒԹԻՒՆ (1): 2. Ազգումն, դրգումն, խթան: ԱՐՏԱՊԱՏՄԵԼ, նբ. Արտաճառել: ԱՐՏԱՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտաճառութիւն, մեկնութիւն: ԱՐՏԱՊԱՐՁԵԼ, նբ. Մեկնել, պարզաբանել: ԱՐՏԱՊՈՂՈՏԱՅ, ա. Արտուղի: ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆ, ա. Անպայման, անհափ: ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԱՀԱԼԱԾ, ա. մ. Վտարանդի: ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԵԼ: ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԵԼ, նբ. Արտասահման առնել, արտաքսել, տարագրել, աքսորել, վտարել: ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆՈՒՄՆ, գ. Աքսոր, վտարանդութիւն: ԱՐՏԱՍԱՆԵԼ, նբ. Արտասել, արտաճառել, պատմել, նկարագրել, մեկնել: ԱՐՏԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ասացուած, խօսք, ճառ, պատմութիւն: 2. Նկարագրութիւն, ստորագրութիւն (պատմական): ԱՐՏԱՍԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՍԱՆԵԼ: ԱՐՏԱՍՈՐԵԼ, չբ. Արտաթորել, հոսել: ԱՐՏԱՍՈՒ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒՔ: ԱՐՏԱՍՈՒԱԹՈՐ, ա. Արտասուահոս, արտասուակաթ, արտօսաբուղի, արտօսիչ: ԱՐՏԱՍՈՒԱԼԻՑ, ա. Արտօսալիւր, արտօսալից, արտասուալից: ԱՐՏԱՍՈՒԱԿԱԹ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԹՈՐ: ԱՐՏԱՍՈՒԱԿԻՑ, ա. Արտասուակցորդ, արտօսակից, ողբակից:

ԱՐՏԱՍՈՒԱԿՅՈՐԴ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԿԻՑ: ԱՐՏԱՍՈՒԱՀԱՌԱՁ, ա. Արտօսահառաջ: ԱՐՏԱՍՈՒԱՀՈՍ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԹՈՐ: ԱՐՏԱՍՈՒԱՅԵՂՅ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԼԻՑ: ԱՐՏԱՍՈՒԵԼ, նբ. չբ. 1. Լալ, արտասուս արկանել՝ հեղուլ, յարտասուս հարկանել, զլալ հարկանել: 2. Կոծել, ողբալ, սգալ, աւաղել: ԱՐՏԱՍՈՒՔ, գ. Արտօս: – ԱՐՏԱՍՈՒՍ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՀԵՂՈՒԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԵԼ: – ՅԱՐՏԱՍՈՒՍ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԵԼ: ԱՐՏԱՍՓՈԵԼ, նբ. Տարածանել, տարածել, ծաւալել (դուրս սփռել): ԱՐՏԱՎԱՋԵԼ, չբ. Ընդոստնուլ, զանցանել, խուսափել (դուրս վազել): ԱՐՏԱՎԱՋԻԿ, ա. Փախստական, խուսափու: ԱՐՏԱՎԱՅՐՔ, գ. Արտավարք (արտերի վայրերը՝ տեղերը): ԱՐՏԱՎԱՐ, ա. գ. 1. Հերկահար, հերկարար, երկրագործ, մշակ: 2. Արտ (վարած կամ վարելի), հերկ: – ԱՐՏԱՎԱՐՔ, տե՛ս ԱՐՏԱՎԱՅՐՔ: ԱՐՏԱՏԵՂԻ, ա. Անտեղի, անսովոր, անպատեհ, անհնարին: ԱՐՏԱՏԻՊ, ա. գ. Արտատպաւոր (կնիքից ստացուած դրոշմը): ԱՐՏԱՏՈՀՄ, ա. Օտար, անսովոր, այլանդակ (տոհմից դուրս): ԱՐՏԱՏՊԱԻՈՐ, տե՛ս ԱՐՏԱՏԻՊ: ԱՐՏԱՏՊԱԻՈՐԵԼ, նբ. Դրոշմել (թեթեակի՝ երեսանց տպաւորել): ԱՐՏԱՏՐՈՀԵԼ, նբ. Տրոհել, զատել, բաժանել, հեռացուցանել: ԱՐՏԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, նբ. Ցուցանել (արտաքս), արտափայլել: ԱՐՏԱԻԱՋԴԱՀԱԻ, տե՛ս ՔԱՋԱՀԱԻ:

ԱՐՏԱՓԱՅԼԵԼ, 1. նբ. Արտափայլեցուցանել, պայծառացուցանել, բացափայլել: 2. չբ. փայլել, փայլատակել, բացափայլել, պայծառանալ, ճաճանչել, ծագել: ԱՐՏԱՓԱՅԼԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՓԱՅԼԵԼ (1):

ԱՐՏԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացափայլուժիւն, փայլումն (արտափայլելը):

ԱՐՏԱՓՉԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՇՆՉԵԼ:

ԱՐՏԱՓՉՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐՏԱՇՆՉՈՒԹԻՒՆ (1):

ԱՐՏԱՔԱՂԵԼ, նբ. Քաղել (դուրս քաշել):

ԱՐՏԱՔԻՆ, ա. 1. Արտաքուստ (դրսի):

2. Բացական, բացակայ, հեռաւոր, հեռի:

3. Օտար:

- ԱՐՏԱՔԻՆՔ, գ. յոգն. Օտարք (օտարազգի կամ այլազգի հեթանոս մատենագիրներ, բանաստեղծներ և փիլիսոփաներ):

ԱՐՏԱՔՆԱՅՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Օտարուսումն:

ԱՐՏԱՔՈՅ, նիդ. մ. (որպէս նախադրուժիւն գործածուում է նաև ՔԱՆ-ի հետ՝ ԱՐՏԱՔՈՅ ՔԱՆ), 1. Ի դուրս, արտաքս, արտաքուստ: 2. Ուրոյն, ի զատ, մեկուսի, օտար, հակառակ, անմասն, անբաժ, ազատ, առանց: 3. Հեռի:

- ԱՐՏԱՔՈՅ ԿՈՒՍԷ. Արտաքուստ:

ԱՐՏԱՔՈՒՍՏ, 1. մ. Ի դրուստ (դրսից):

2. ա. Արտաքին (դրսի): 3. Օտար, օտարամուտ:

ԱՐՏԱՔՍ, մ. Ի դուրս, արտաքոյ, յարտաքս:

- ԱՐՏԱՔՍ ԵԼԱՆԵԼՆ. Կղկղումն:

- ԱՐՏԱՔՍ ՔԱՆ, նիդ. Արտաքոյ քան:

- ՅԱՐՏԱՔՍ, տե՛ս ԱՐՏԱՔՍ:

ԱՐՏԱՔՍԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՏԱՐԵՐՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐՏԱՔՍԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՏԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐՏԱՔՍԱՆԱԼ, չբ. (կրօն.) Ի բաց ելանել:

ԱՐՏԱՔՍԱՇՆՉՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՐՏԱՇՆՉՈՒԹԻՒՆ (1):

ԱՐՏԱՔՍԱՌԱՔԱԲԱՐ, մ. (կրօն.) Ելողաբար:

ԱՐՏԱՔՍԱՌԱՔՈՒՄՆ, գ. (կրօն.) Բըղխումն:

ԱՐՏԱՔՍԵԼ, նբ. 1. Վտարել, հեռացուցանել: 2. Աքսորել, արտասահմանել: 3.

Հանել, ազատել:

ԱՐՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտուղութիւն, խոտորումն:

ԱՐՏԵՐԵԵԼ (իմ), չբ. Երեւիլի լինել:

ԱՐՏԵՐԵԵՐՈՒԹԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԵՐՈՒԹԱՆԱԼ:

ԱՐՏԵԻԱՆ, գ. Դարաւանդ (լեռան գլուխ՝ զազաթ):

ԱՐՏԵԻԱՆՈՒՆՔ, գ. Հաւաք. Կոպք (աչքի թարթիչները):

ԱՐՏԻԿ, գ. Ոչխար (վայրի):

ԱՐՏԻԻՏ, տե՛ս ԱՐՏՈՅ:

ԱՐՏՀՈՒՋ, գ. Արտահունձ (արտը հընձող):

ԱՐՏՈԳԵԼ, նբ. Վերակոչել, մականուանել:

ԱՐՏՈՅ, գ. (կենդբ.) Արտիւտ:

ԱՐՏՈՐԵԱՅ, գ. Արտորեայ (արտեր):

ԱՐՏՈՐԵԱՅ, տե՛ս ԱՐՏՈՐԱՅ:

ԱՐՏՈՐՇԵԼ, նբ. Զանազանել (ջոկելով զատել՝ բաժանել):

ԱՐՏՈՒՂԻ, ա. Զարտուղի, խոտոր, թիւր, մոլար:

ԱՐՏՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախապատուութիւն, առաւելութիւն, գերազանցութիւն:

ԱՐՏՈՒՍ, մ. ա. Արտաքուստ:

ԱՐՏՕՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐՏՈՒՆՈՒԹԻՒՆ:

ԱՐՏՕՐ, գ. 1. տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒՔ: 2. Աւիչք (ծառերից հոսող հիւթ՝ հեղուկ):

- ԱՐՏՕՐ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԹՈՐԵՑՈՒՅԱՆԵԼ՝ ԿԱԹԵՑՈՒՅԱՆԵԼ. Լալ, արտասուել:

ԱՐՏՕՐԱԲՈՒՂԻ, ա. Արտօւրաթոր, արտօւրածին, արտօւրահոս:

ԱՐՏՕՍՐԱԳՈՒԹ, ա. Արտօսրալից, ար-
տօսրաբուղիս:
ԱՐՏՕՍՐԱԹՈՐ, տե՛ս ԱՐՏՕՍՐԱԲՈՒՂԽ:
ԱՐՏՕՍՐԱԼԻՐ, ԱՐՏՕՍՐԱԼԻՑ, տե՛ս
ԱՐՏԱՍՈՒԱԼԻՑ:
ԱՐՏՕՍՐԱԾԻՆ, տե՛ս ԱՐՏՕՍՐԱԲՈՒՂԽ:
ԱՐՏՕՍՐԱԿԻՑ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԿԻՑ:
ԱՐՏՕՍՐԱՀԱՌԱԶ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱ-
ՀԱՌԱԶ:
ԱՐՏՕՍՐԱՀԵՂ ԼԻՆԵԼ. Արտասուել, լալ:
ԱՐՏՕՍՐԱՀՈՍ, տե՛ս ԱՐՏՕՍՐԱԲՈՒՂԽ:
ԱՐՏՕՍՐԻՋՈՅՑ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԱԹՈՐ:
ԱՐՏՕՐԷՆ, ա. Անբնական, անսովոր,
այլանդակ:
ԱՐՓ, տե՛ս ԱՐՓԻ:
ԱՐՓԱՃԱՃԱՆՉ, տե՛ս ԱՐՓԻԱՃԱՃԱՆՉ:
ԱՐՓԱՅԱԳՆԱՅ ԼԻՆԵԼ. Արփեգնաց լի-
նել, խոյանալ:
ԱՐՓԱՅԻՆ, ա. Եթերային, երկնային,
լուսաւոր, հրեղէն:
ԱՐՓԱԽՈՐ, ա. Լուսաւոր, լուսեղէն:
ԱՐՓԱՓԱՅԼ, տե՛ս ԱՐՓԻԱՓԱՅԼ:
ԱՐՓԵԱՆ, տե՛ս ԱՐՓԻ:
ԱՐՓԵԳՆԱՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՓԱՅԱ-
ԳՆԱՅ ԼԻՆԵԼ:
ԱՐՓԻ, գ. 1. Եթեր (հին պատկերաց-
մամբ): 2. Արեգակն (իբրեւ լոյսի աղբիւր),
լոյս: 3. ա. Արփային, լուսաւոր, լուսե-
ղէն:
ԱՐՓԻԱԲԱՇԽ, ա. Լուսասփիւռ (լոյս
բաշխող՝ սփռող):
ԱՐՓԻԱԲՆԱԿ, ա. Երկնաբնակ, լուսա-
բնակ:
ԱՐՓԻԱԳԵՂ, ա. Հրաշագեղ, լուսագեղ,
չքնաղ:
ԱՐՓԻԱԶԱՐԴ, ա. Լուսազարդ, լուսե-
ղէն:
ԱՐՓԻԱԶԳԵՍ, տե՛ս ԱՌԻՍԱԶԳԵՍ:
ԱՐՓԻԱԿԱՆ, ա. Երկնային, լուսեղէն,
արեգակնային, արփային, ուղփեան:
ԱՐՓԻԱԿԵՐՊ, ա. Լուսատեսակ:

ԱՐՓԻԱԿԻՋՆ, ա. Լուսակիզն, լուսա-
զարդ, հրացայտ:
ԱՐՓԻԱՀՐԱՇ, ա. Լուսաճաճանչ, մեծա-
պայծառ (արփիի նման հրաշալի):
ԱՐՓԻԱՀՐԱՏ, ա. Լուսալառ:
ԱՐՓԻԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Լուսաճաճանչ,
լուսապայծառ:
ԱՐՓԻԱՃԵՄ, ա. Երկնաճեմ, լուսաճեմ:
ԱՐՓԻԱՆԿԱՐ, ա. Լուսանկար, լուսա-
զարդ:
ԱՐՓԻԱՆՄԱՆ, ա. մ. Արեգակնանման,
պայծառ:
ԱՐՓԻԱԽՈՐԵԼ (իմ), կ. չբ. Լուսազարդել,
լուսաւորել:
ԱՐՓԻԱՓԱՅԼ, ա. մ. Արփափայլ, արե-
գակնափայլ, լուսափայլ, ամենապայ-
ծառ:
ԱՐՓԻԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. Լուսափայլել,
պայծառանալ:
ԱՐՓԻԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայ-
լութիւն, գերապայծառութիւն:
ԱՐՔԱՅ, գ. Թագաւոր:
- ԱՐՔԱՅ ԵՐԿՆԱԽՈՐ. Աստուած:
- ԱՐՔԱՅ ԱՐՔԱՅԻՑ, ԱՐՔԱՅԻՑ ԱՐ-
ՔԱՅ, տե՛ս ՇԱՀԱՆՇԱՀ:
ԱՐՔԱՅԱԲԱՐ, մ. Թագաւորաբար, թա-
գաւորապէս:
ԱՐՔԱՅԱԲՆԱԿ, տե՛ս ԹԱԳԱԽՈՐԱ-
ԲՆԱԿ:
ԱՐՔԱՅԱԶՆ, տե՛ս ԹԱԳԱԽՈՐԱԶՆ:
ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ, ա. Թագաւորական, ար-
քունական, արքունի, արքեան:
- ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ ԿԱՂԻՆ. Ընկոյզ:
ԱՐՔԱՅԱԿԵՐՊ, ա. Թագաւորակերպ:
ԱՐՔԱՅԱՄԱՆՈՒԿ, տե՛ս ԱՐՔԱՅՈՐԴԻ:
ԱՐՔԱՅԱՆԻՍ, տե՛ս ԹԱԳԱԽՈՐԱ-
ՆԻՍ:
ԱՐՔԱՅԱՊԱՏԻ, տե՛ս ԹԱԳԱԽՈՐԱՅ-
ԱՐԱՐ:
ԱՐՔԱՅԱՏՈՐ, ա. Արքունատուր:
ԱՐՔԱՅԱՐԱՆ, գ. 1. Պալատն, արքու-
նիք: 2. Թագաւորեալ քաղաք:

ԱՐՔԱՅԵՆԻ, Կ. Արքայական, փխբ. աղ-
նիւ, ընտրել, պատուական, յարգել:
ԱՐՔԱՅՈՐԴԻ, գ. 1. Արքայամանուկ: 2.
(կրօն.) Քրիստոս (Աստծու որդին):
ԱՐՔԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թագաւորութիւն:
2. Դրախտ: 3. Արքայ:
ԱՐՔԱՅՈՒՀԻ, գ. Թագուհի:
ԱՐՔԱՅՈՐԷՆ, մ. Կ. Արքայաբար, ար-
քայական:
ԱՐՔԵԱՆ, Կ. Արքայական:
ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ, գ. Արքեպիսկոպոսա-
պետ, եպիսկոպոսապետ, պատրիարք,
Հայրապետ, ղեկավար:
ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊԵՏ, Կ. ԱՐՔԵ-
ՊԻՍԿՈՊՈՍ:
ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Եպիսկո-
պոսապետութիւն, պատրիարքութիւն,
Հայրապետութիւն, կաթողիկոսութիւն:
ԱՐՔԵՐԷՅ, գ. Աւագերէց, երիցապետ:
ԱՐՔԻԴԻԱԿՈՆ, Կ. ՍԱՐԿԱՒԱԳԱՊԵՏ:
ԱՐՔԻՄԱՆՏՐԻՏ, Կ. ԱՐՔԱՅ:
ԱՐՔՈՒՆԱԿԱՆ, Կ. Արքունի, արքայա-
կան, թագաւորական:
ԱՐՔՈՒՆԵԱՆ, Կ. ԱՐՔՈՒՆԻ:
ԱՐՔՈՒՆԻ, Կ. Արքունեան, արքունա-
կան, արքայական, թագաւորական:
ԱՐՔՈՒՆԻՔ, գ. Արքայարան, պալատն,
դուռն արքունի:
- ԱՐՔՈՒՆՈՒՍ, մ. Յարքունուստ:
ԱՐՕՍԱՆԱԼ, Կ. ԿՈՐԴԱՆԱԼ:
ԱՐՕՏ, գ. 1. Ճարակ (անասունների կեր
և արօտատեղ): 2. Ճարակում (արածելը,
ճարակելը):
ԱՐՕՏԱԿԱՆ, Կ. Ճարակաւոր, խոտա-
ճարակ:
ԱՐՕՏԱԿԻՅ, Կ. Ճարակակից:
ԱՐՕՐ, գ. Մած (լայնաբար):
ԱՐՕՐԱԴԻՐ, Կ. Արօրածիք, հերկահար,
հերկարար:
- ԱՐՕՐԱԴԻՐ ԱՌԵՆԵԼ. Արօրածիք առ -
նել, արօրադրել, արօրել:

ԱՐՕՐԱԴԻՐԵԼ, Կ. ԱՐՕՐԱԴԻՐ ԱՌ -
ՆԵԼ:
ԱՐՕՐԱԴԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հերկ, վար, հեր -
կադրծութիւն:
ԱՐՕՐԱՋԻԳ, Կ. ԱՐՕՐԱԴԻՐ:
- ԱՐՕՐԱՋԻԳ ԱՌԵՆԵԼ, Կ. ԱՐՕՐԱԴԻՐ
ԱՌԵՆԵԼ:
ԱՐՕՐԱՆԱԼ, Կ. ՀԱՐՕՐԱՆԱԼ:
ԱՐՕՐԵԼ, Կ. Արօրադր առնել, արօրա-
դրել, հերկել, վարել:
ԱՒԱԳ, Կ. Մեծ, մեծագոյն, երէց,
երիցագոյն, մեծապատիւ, երեւելի, իշ -
խան, պետ:
- ԱՒԱԳ ԱԶՔ, Կ. ԱԶՔ ՀՈԳԻՈՅ՝
ՄՏԱՅ:
ԱՒԱԳԱԳՈՐԾ, Կ. Մեծագործ, հոյակապ,
գերապան:
ԱՒԱԳԱՄԵԾԱՐ, Կ. Նախամեծար, նա-
խապատիւ, գերապատիւ, վսեմական:
ԱՒԱԳԱՅԻՆ, Կ. ԱՒԱԳԱՆԻ:
ԱՒԱԳԱՆԱԼ, Կ. Մեծանալ, մեծարել:
ԱՒԱԳԱՆԻ, գ. Հաւաք. Աւագորհար,
մեծամեծք:
ԱՒԱԳԱՇՈՒՔ, Կ. Մեծաշուք, մեծապա-
տիւ, մեծափառ:
ԱՒԱԳԵՐԷՅ, Կ. ԱՐՔԵՐԷՅ:
ԱՒԱԳՈՅԹ, գ. Աւագութիւն, երիցու -
թիւն, ծերութիւն:
ԱՒԱԳՈՐԵԱՐ կամ ԱՒԱԳ ՈՐԵԱՐ, Կ. ԱՒԱԳԱՆԻ:
ԱՒԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Երիցութիւն, մեծու -
թիւն:
ԱՒԱԳՈՒՀԻ, գ. (եկեղց.) Արքատուհի:
ԱՒԱԴԻԿ, մ. Ահա, ահաւաղիկ:
ԱՒԱԶ, գ. Խիճ (մանր), լայնաբար՝ հոդ,
փոշի:
ԱՒԱԶԱԽԻՐ, Կ. Աւագուտ, երիզուտ:
ԱՒԱԶԱԿ, գ. Յելուզակ, ելուզակ:
ԱՒԱԶԱԿԱՐԱՐ, մ. Յելուզակաբար, ե -
լուզակորէն, հիւնաբար:
ԱՒԱԶԱԿԱՐԱՐՈՅ, Կ. Ելուզակուտ, ա -
ւագակուտ:

ԱԻԱԶԱԿԱՆՈՅ, գ. Աւազակարան, աւազակուտ:

ԱԻԱԶԱԿԱՐԱՆ, տե՛ս ԱԻԱԶԱԿԱՆՈՅ:

ԱԻԱԶԱԿԵԼ, նբ. չբ. Յափշտակել:

ԱԻԱԶԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Յափշտակութիւն, հոռղկահարութիւն:

ԱԻԱԶԱԿՈՒՏ, տե՛ս 1. ԱԻԱԶԱԿԱՆՈՅ:

2. ԱԻԱԶԱԿԱՐԱՐՈՅ:

ԱԻԱԶԱՆ, գ. 1. Կոնք, տաշտ, լուացարան, ջրաշեղջ: 2. (եկեղց.) Մկրտարան (աւազան մկրտութեան):

ԱԻԱԶԱՆԱԶԱՐԴ, ա. (եկեղց.) Աւազանապաճոյճ (աւազանում մկրտուած):

ԱԻԱԶԱՆԱՊԱՃՈՅԺ, տե՛ս ԱԻԱԶԱՆԱԶԱՐԴ:

ԱԻԱԶԵՂԷՆ, ա. Աւազուտ:

ԱԻԱԶԻ, ԱԻԱԶԻՆ, տե՛ս ԱԻԱԶՈՒՏ:

ԱԻԱԶՈՒՏ, ա. Աւազի, աւազիւն (աւազով լի՝ առատ), կոպճուտ:

ԱԻԱՂ, 1. ձ. Եղո՛ւկ, վա՛յ, ա՛խ, ո՛խ: 2. գ. Աւազումն, եղկութիւն, թշուառութիւն, կարեկցութիւն, վիշտ, ցաւ:

- ԱԻԱՂՍ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԱԻԱՂԵԼ:

ԱԻԱՂԱՔԵՐ, տե՛ս ԱԻԱՂԱՐՈՅՍ:

ԱԻԱՂԱՐՈՅՍ, ա. Ողորմելի, անպիտան, աւաղաբեր, թշուառաբեր:

ԱԻԱՂԱԿԱՆ, ա. Ողբական, ցաւագիւն, վշտալի:

ԱԻԱՂԱՆՔ, գ. Աւազումն, աշխար, ապաշաւ:

ԱԻԱՂԱՊԷՍ, մ. Թշուառապէս:

ԱԻԱՂԵԼ, նբ. չբ. Աւաղս արկանել, աւեղկել, վայել, ողբալ, կարեկից լինել, ապաշաւել:

ԱԻԱՂԻԿ, ԱԻԱՂՈՒԿ, ա. Եղկելի, ողորմելի, թշուառ:

ԱԻԱՂՈՒՄՆ, տե՛ս ԱԻԱՂԱՆՔ:

ԱԻԱՆ, գ. Գեղաքաղաք, գիւղաքաղաք, քաղաքադիւղ, շէն:

ԱԻԱՆԱԿԵՂ, տե՛ս ԱԻԱՆԱԳԵՕՂ:

ԱԻԱՆԱԳԵՕՂ, գ. Աւանագեղ (փոքր գիւղաքաղաք):

ԱԻԱՆԱՊԵՏ, տե՛ս ԽՈՌԱՊԵՏ:

ԱԻԱՆԴ, գ. Աւանդութիւն (ցապահանջ պահ տրուած դրամ կամ այլ իր): 2. Կտակ, պատուէր, խրատ, յանձնարարութիւն: 3. Տուրք, ընծայ, նուէր: 4. Սոփորութիւն (աւանդական):

ԱԻԱՆԴԱԿԻՐ, տե՛ս ԱԻԱՆԴԱՊԱՀ:

ԱԻԱՆԴԱՄՈՌԱՅ, ա. Պատուիրազանց:

ԱԻԱՆԴԱՊԱՀ, ա. Աւանդակիր, օրինապահ:

ԱԻԱՆԴԱՏՈՒ, տե՛ս ԱԻԱՆԴԱՏՈՒՐ:

ԱԻԱՆԴԱՏՈՒՐ, գ. ա. Աւանդատու (պահելու համար աւանդ տուող):

ԱԻԱՆԴԵԼ¹, նբ. 1. Պատուիրել (իբրեւ պատուէր խրատ տալ): 2. Յանձնել, փոխանցել:

- ԱԻԱՆԴԵԼ ԶՈԳԻ. Վախճանել, մեռանել:

ԱԻԱՆԴԵԼ² (իմ), չբ. Մոլեղնել, ցնորել:

ԱԻԱՆԴՈՒԹԻՆ, գ. 1. Աւանդ (աւանդելը, աւանդուածը): 2. Զրոյց (ժողովրդական անգիր վիպական ստեղծագործութիւն):

ԱԻԱՆԻԿ, մ. Ահա, ահաւանիկ:

ԱԻԱՉ, գ. 1. Զայն, հնչիւն, մանաւանդ՝ մրմունջ, քաղցրաձայնութիւն: 2. Լեզու, խօսք:

ԱԻԱՍԻԿ, մ. Ահա, ահաւասիկ:

ԱԻԱՏԱԼ, տե՛ս ՀԱԻԱՏԱԼ:

ԱԻԱՐ, գ. 1. Առ, ապուռ, կապուտ, կողոպուտ: 2. Աւարառութիւն, աւարառումն:

- ԱԻԱՐ կամ ՅԱԻԱՐ կամ ՅԱԻԱՐԻ ԱԾԵԼ՝ ԱՌԵՈՒԼ՝ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Աւարել, կողոպտել, յափշտակել:

ԱԻԱՐԱՐԱՇԽ, ա. Աւարառու (աւարբաժանող):

ԱԻԱՐԱՌՈՒ, ա. 1. Կողոպտիչ, յափշտակիչ: 2. Աւարաբաշխ:

ԱԻԱՐԱՌՈՒԹԻՆ, տե՛ս ԱԻԱՐԱՌՈՒՄՆ, գ. Աւարութիւն, աւարումն:

ԱԻԱՐԵԼ, ն. Աւար առնուլ, աւար հարկանել, յափշտակել, կողոպտել:

ԱՒԱՐՈՒԹԻՒՆ, ԱՒԱՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՒԱՐԱՌՈՒԹԻՒՆ:

ԱՒԱՐՏ, գ. Վերջ, վախճան, ծայր, կատարած, յանգ:

ԱՒԱՐՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Կատարել, գլխաւորել, աւարտել:

ԱՒԱՐՏԱԿԷՏ, գ. (քեր.) Բնակէտ:

ԱՒԱՐՏԵԼ¹, նբ. Կատարել, յանգ հանել, գլխաւորել, զկատարումն առնուլ:

ԱՒԱՐՏԵԼ² (իմ), չբ. Կատարելանալ, ծայրանալ, գերազանցել:

ԱՒԱՐՏՈՒՄՆ, գ. Կատարումն, աւարտ, վերջ, վախճան, յանգ, ծայր:

ԱՒԱՐՏՈՒՆ, ա. Յանդական, ամբողջական, կատարեալ:

ԱՒԱՔԵԼ, նբ. 1. Ապաքինել, փարատել, ցրել (ցաւը, հիւանդութիւնը): 2. Հաւաքել:

ԱՒԱՔԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՒԱՔԵԼ (1):

ԱՒԵԱԼ, տե՛ս ԱՒՈՂԱԿԱՆ:

ԱՒԵԼ ԱԾԵԼ կամ ԱԾԵԼ ԱՒԵԼ. Մաքրել, սրբել:

ԱՒԵԼԱԲԱՆԵԼ, նբ. Զրաբանել (աւելորդ բաներ ստել՝ խօսել):

ԱՒԵԼԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաւելաբանութիւն, զրաբանութիւն, զրախօսութիւն:

ԱՒԵԼԱԳՈՅՆ, ա. մ. Առաւելագոյն, առաւել, առաւել ևս, ևս քան զևս:

ԱՒԵԼԱԳՈՐԾ, ա. Աւելագործակ, աւելորդագործ, առաւելագործ, ուժալէտ, վայրապար:

ԱՒԵԼԱԳՈՐԾԱԿ, տե՛ս ԱՒԵԼԱԳՈՐԾ:

ԱՒԵԼԱԴՐԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՒԵԼԱԴՐԵԼ:

ԱՒԵԼԱԽՆԴԻՐ, ա. Զրախնդիր, հետաքրքիր, ընդվայրաքնին:

ԱՒԵԼԱԽՕՍ, ա. Զրախօս, ունայնաբան:

ԱՒԵԼԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատկերութիւն, որկորամոլութիւն, որկրամոլութիւն:

ԱՒԵԼԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մականուն, աւելի անուն:

ԱՒԵԼԱՅԱՆՑ, տե՛ս ԱՌԱՒԵԼԱԶԱՆՑ:

ԱՒԵԼԱՍՏԱՅ, տե՛ս ԱՒԵԼԱՍՏԱՅՈՒ:

ԱՒԵԼԱՍՏԱՅՈՒ, ա. Աւելաստաց, աւելաստացուած, առաւելաստաց, ազահ:

ԱՒԵԼԱՍՏԱՅՈՒԱԾ, տե՛ս ԱՒԵԼԱՍՏԱՅՈՒ:

ԱՒԵԼԱՍՏԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաւելաստացութիւն, ազահութիւն, ընչաքաղցութիւն: 2. Աւելուածք, աւելուածութիւն:

ԱՒԵԼԻ, ա. մ. 1. տե՛ս ԱՌԱՒԵԼ: 2. Աւելորդ, վայրապար:

– ԱՒԵԼԻ ԱՆՈՒՆ, տե՛ս ԱՒԵԼԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:

– ԱՒԵԼԻՔ կամ ԱՒԵԼԻ, գ. Աւելազանցութիւն (սահմանուածից աւելի մեծ քա՝ նակութիւն):

– ԱՒԵԼԻՔԱՆ, տե՛ս ԱՌԱՒԵԼՔԱՆ:

ԱՒԵԼՈՐԴ, ա. գ. 1. Անկարեւոր, ուժալէտ, ընդունայն, անդէպ: 2. Մնացորդ (աւելի մնացածը՝ եղածը): 3. Յաւելուած: 4. Անբաժ, անմասն: 5. Կոճատ (թիւ): 6. մ. Առաւել, առաւել ևս:

– ՅԱՒԵԼՈՐԴԱՅՆ, մ. Առաւել, առաւելապէս, ևս քան զևս:

ԱՒԵԼՈՐԴԱԲԱՐ, մ. 1. Վայրապար, ի՛ – զուր, զուր: 2. Առատաբար, լի և լի:

ԱՒԵԼՈՐԴԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՒԵԼԱԳՈՐԾ:

ԱՒԵԼՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, ԱՒԵԼՈՒԱԾՔ, տե՛ս ԱՒԵԼԱՍՏԱՅՈՒԹԻՒՆ (2):

ԱՒԵՂԿԵԼ, տե՛ս ԱՒԱՂԵԼ:

ԱՒԵՏԱԲԱՆԵԼ, նբ. Աւետել, աւետաբանել:

ԱՒԵՏԱՐԵՐ, ա. Աւետաբերական, աւետամատոյց, աւետարանիչ, ուրախաբար, բերկրական:

ԱՒԵՏԱՐԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՒԵՏԱՐԵՐ:

ԱՒԵՏԱԳՐԵԼ, նբ. Աւետարանել:

ԱՒԵՏԱԼԻՅ, ա. Աւետաւոր, ուրախալից, ուրախաւէտ:

ԱՒԵՏԱԶԱՅՆԵԼ, նբ. Աւետել, աւետաւորել:

ԱՒԵՏԱՄՏԱՏՈՅՑ, տե՛ս ԱՒԵՏԱՐԵՐ:

ԱԻԵՏԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Ուրախարար (աւե-տիք պարզեող):
 ԱԻԵՏԱՏՈՒ, ա. Աւետաբեր, աւետաւոր:
 ԱԻԵՏԱՐԱՆԱԲԱՐ, մ. Աւետարանապէս, աւետարանակապէս (ըստ Աւետարանի):
 ԱԻԵՏԱՐԱՆԱԳԻՐ, ա. գ. (կրօն.) Աւետա-րանիչ:
 ԱԻԵՏԱՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Աւետաւորական, աւետաւոր, աւետաբեր:
 ԱԻԵՏԱՐԱՆԱԿԱՆԱՊԷՍ, ԱԻԵՏԱՐԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԱԻԵՏԱՐԱՆԱԲԱՐ:
 ԱԻԵՏԱՐԱՆԵԼ, նբ. 1. Աւետել, աւետա-ւորել: 2. Հռչակել, յայտնի առնել, քա-րոզել, հրեշտակել:
 ԱԻԵՏԱՐԱՆԻՉ, գ. ա. 1. Աւետարանագիր (Աւետարանը քարոզող): 2. Աւետաբեր:
 ԱԻԵՏԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւետարանուն (աւետարանելը):
 ԱԻԵՏԱՐԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԱԻԵՏԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԱԻԵՏԱԻՈՐ, ա. 1. Աւետաբեր, աւե-տատու, աւետաքարոզ: 2. Ուրախալիւր, բերկրաբեր, բերկրելի:
 ԱԻԵՏԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԱԻԵՏԱՐԱՆԱԿԱՆ:
 ԱԻԵՏԱԻՈՐԵԼ, նբ. 1. Աւետել, աւետա-րանել: 2. Ուրախ առնել (աւետիքի լու-րով):
 ԱԻԵՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աւետիք: 2. Աւետարանուն (աւետարանելը):
 ԱԻԵՏԱՔԱՐՈՉ, ա. Աւետաւոր (աւետիքը հռչակող՝ աւետող):
 ԱԻԵՏԵԼ, նբ. Աւետաւորել, աւետարանել:
 ԱԻԵՏԻՔ, գ. 1. Աւետաւորութիւն (ուրա-խալի՝ բարի լուր): 2. Աւետչեայ:
 ԱԻԵՏՁԵԱՅ, տե՛ս ԱԻԵՏԻՔ (2):
 ԱԻԵՐ, ա. գ. 1. Աւերակ: 2. Աւերումն, աւերանք, կործանումն:
 - ՅԱԻԵՐ ԴԱՌՆԱԼ. Յաւեր լինել, յաւեր մատնել (աւերուել):
 - ՅԱԻԵՐ ԴԱՐՁՈՒՅԱՆԵԼ. Աւերել:
 - ՅԱԻԵՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՅԱԻԵՐ ԴԱՌ-ՆԱԼ:

- ՅԱԻԵՐ ՄԱՏՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՅԱԻԵՐ ԴԱՌՆԱԼ:
 ԱԻԵՐԱՄ, գ. 1. Աւեր, աւերանք, կոր - ծանումն: 2. Շնացեալ, պոռնիկ (կիւն):
 ԱԻԵՐԱԿ, տե՛ս ԱԻԵՐ:
 ԱԻԵՐԱՆՔ, գ. Աւերումն:
 ԱԻԵՐԵԼ, նբ. 1. Յաւեր դարձուցանել, քակել, քանդել, փլուցանել, կործանել, տապալել: 2. Յապականութիւն դարձու-ցանել, ապականել, եղծանել, անպիտա-նացուցանել:
 ԱԻԵՐԻՉ, ա. Կործանիչ (աւերելու յատ-կութիւն ունեցող):
 ԱԻԵՐՈՒՄ, ԱԻԵՐՈՒՄՆ, գ. Աւեր, աւե-րած, աւերանք (աւերելը, աւերուելը):
 ԱԻԻՇ, ԱԻԻՇՔ, գ. Հիւթ, հոյզ:
 ԱԻԻՒՆ, գ. Եռանդն, կիրք, հրալք:
 ԱԻՈՂՈՅ ԵԼԱՆԵԼ. Ընդոստնուլ, խրտչել, օձտել:
 ԱԻՈՂԱԿԱՆ, ա. Աւեալ (աւելնով բըռ-նուած, ընդոստ խրտնող):
 ԱԻՍԱՐԴ, գ. Պառաւ:
 ԱԻՐ, տե՛ս ՕՐ:
 ԱՓ, գ. Բուռն:
 - ԱՓ ՅԱՓՈՅ, մ. Վեր ի վերոյ, յան - պատրաստից:
 - ԱՓՍ ԶԱՓԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Ծափ գծափի հարկանել, ծափել:
 ԱՓԱՓԱՅ, գ. ա. Ապառաժ, առապար:
 ԱՓԻԲԵՐԱՆ, մ. Լուռ, անպատասխանի:
 - ԱՓԻԲԵՐԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՓԻԲԵ-ՐԱՆԵԼ:
 - ԱՓԻԲԵՐԱՆ ԼԻՆԵԼ. Լռել, պապանձել, ի բերան լինել (ձայն-ծպտուն չհանել):
 ԱՓԻԲԵՐԱՆԵԼ, նբ. Ափբերան առնել, ըմբերանել, բերանսել, լռեցուցանել, պա - պանձեցուցանել:
 ԱՓՆ, 1. Գետափն, գետեզր, ծովեզր: 2. Եզր, ծագ, ծայր, ծնօտ, չուրթն:
 ԱՓՇԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՊՇԵԼ (իմ):
 ԱՓՇԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՊՇԵՑՈՒՅԱ-ՆԵԼ:

ԱՓՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՊՇՈՒԹԻՒՆ:

ԱՓՇՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՓՇՏԱԿՈՒԹԻՒՆ:

ԱՓՍԵԱՅ, ԱՓՍԷ, գ. Պնակ, սկաւառակ, սկուտեղ, սկուտղ, խան:

ԱՓՓՈՎ, մ. Արդ. իրօք:

ԱՓՓՈՒՍՈՎԹ, ա. Հիւանդ:

- ՏՈՒՆ ԱՓՓՈՒՍՈՎԹ. Հիւանդանոց:

ԱՔ, գ. Ուտք:

ԱՔԱՂԱՂ, գ. Հաւ (որձ), խօսնակ, խօսօղ:

ԱՔԱՅԱՆՔ, գ. Աք, աքացիք, աքեացք:

ԱՔԱՅԵԼ, նբ. չբ. Աքցոտեղ, կցացեղ, կիցս ընկենուղ, ոտնհարեղ:

ԱՔԱՅԻՔ, ԱՔԵԱՅՔ, տե՛ս ԱՔԱՅԱՆՔ:

ԱՔՍՈՏԵԼ, չբ. Ընդոստնուղ, օձտեղ, աքացեղ:

ԱՔՍՈՐԱՆՔ, տե՛ս ԱՔՍՈՐՔ:

ԱՔՍՈՐԵԼ, նբ. Արտաքսեղ, արտասահմանեղ, տարագրեղ, վտարեղ:

ԱՔՍՈՐՔ, գ. Աքսորանք, մետաղք, արտասահմանութիւն, արտասահմանումն, տարագրութիւն:

ԱՔՅԱՆ, գ. Ունեղիք:

ԱՔՅՈՏԵԼ, տե՛ս ԱՔԱՅԵԼ:

Բ

ԲԱ¹, տե՛ս ԲԱՄ:

ԲԱ², մ. Արդարեւ, անշուշտ:

ԲԱ³, ձ. տե՛ս ԲԱԲԷ:

ԲԱԲ, գ. Դուռն:

ԲԱԲԱԽԵԼ¹, նբ. 1. Բախբախել (իրար զարկել): 2. Բախել (զուռը):

ԲԱԲԱԽԵԼ² (իմ), չբ. Ընդհարկանեղ, բախել (իրար զիպչել):

ԲԱԲԱԽՈՒՄՆ, գ. Բախբախումն, ընդհարումն, բախումն, բախիւն:

ԲԱԲԱՆ, գ. Բաղիստր, քարընկէց, խոյ:

ԲԱԲԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱԲԵԼԱՅԻ:

ԲԱԲԵԼԱՅԻ, ա. գ. Բաբելական, բաբելովնացի:

ԲԱԲԵԼՈՎՆԱՅԻ, տե՛ս ԲԱԲԵԼԱՅԻ:

ԲԱԲԷ, ձ. Ո՛ր, ո՛վ, ա՛յ, բա՛ (զարմանքի բացականչութիւն):

ԲԱԲԷԱԿԱՆ, ա. Զարմանալի, հրաշալի (բաբէ ասելու արժանի):

ԲԱԳ, գ. Բաժ, բաժին, ժառանգութիւն:

ԲԱԳԻՆ, գ. 1. Զոհարան, զոհանոց: 2.

Մեհեան, մեհենատաճար:

ԲԱԳՁԱԶԱԲԱՐ, մ. Միասնաբար, առհասարակ (հաւաքական կերպով):

ԲԱԳՁԱԶԱԿԱՆ կամ ԲԱԿՁԱԶԱԿԱՆ, ա. Հաւաքական, պարունական:

ԲԱԳՁԱԶԵԼ կամ ԲԱԿՁԱԶԵԼ, նբ. Հաւաքել, բովանդակել, բոլորել, միաւորել, պարփակել, պարագրել, ամփոփել:

ԲԱԳՆԱՊԵՏ, գ. Մեհենապետ, քրմապետ:

ԲԱԳՆԱՍԷՆ, ա. Կռամոլ, կռապաշտ:

ԲԱԳՈՐԴ, ա. Բաժանորդ, մասնակից,

հաղորդ. հաղորդակից, կցորդ:

ԲԱԴԷՆ, գ. Շապիկ (կտաւէ կամ բեհեզէ):

ԲԱԴՐՈՆ, գ. 1. Բազմոց, տախտ: 2. Սանդուղք, աստիճան:

ԲԱԶԱՅ, տե՛ս ԲԱԶԷ:

ԲԱԶԷ, գ. (կենդբ.) Բազայ, գաւաղ:

ԲԱԶԷԱԿԱԼ, գ. Բազէակիր, բազէկիր:

ԲԱԶԷԱԿԻՐ, ԲԱԶԷԿԻՐ, տե՛ս ԲԱԶԷԱԿԱԼ:

ԲԱԶԿԱԿԻՅ, ա. Օդնական, ձեռնտու, զօրավիգն:

ԲԱԶԿԱՆՈՅ, գ. Ապարանջան:

ԲԱԶԿԱՏԱՐԱՄ, ա. մ. Զեռնատարած, թւատարած, հանապազատարած:

ԲԱԶԿԱՐԶԱԿ, ա. Ստեղնածիք (լաւ ճիւղաւորուած, ճիւղաւէտ):

ԲԱԶԿԵԼ, նբ. 1. Մայրատեղ: 2. Համառօտեղ:

ԲԱԶՄԱԲԱԺ, ԲԱԶՄԱԲԱԺԻՆ, ա. Բազմադիմի, բազմաբաշխ, բազմամասնեայ, բազմահերձ, բազմապատիկ, կերպս կերպիւ:

ԲԱԶՄԱԲԱՂԶ, ԲԱԶՄԱԲԱՂԶԻԿ, ա. Բազմատենչալի, բազմափափազ, ցանկալի:

ԲԱԶՄԱԲԱՆ, ա. Առատաբան, ճոխաբան, պերճաբան, բազմասաց:

ԲԱԶՄԱԲԱՆԵԼ, չբ. Երկայնաբանել, երկարաբանել:

ԲԱԶՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկայնաբանութիւն, շատաբանութիւն, շատախօսութիւն:

ԲԱԶՄԱԲԱՆԵՆ, ա. Բազմաբաժին, բազմամասնեայ, բազմատեսակ, բազմապատիկ, բազմօրինակ, պէսպէս:

ԲԱԶՄԱԲԱՐ, մ. ա. 1. Բազմաւորաբար, յոգնաբար, յոգնակի: 2. Բազմաւոր, յոգնական, բազմապատիկ:

ԲԱԶՄԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Բազմալեզու, բազմաձայն:

ԲԱԶՄԱԲԵՂՈՒՆ, ա. 1. Բերրի, բազմապտուղ: 2. Բազմածին, բազմածնունդ:

3. Բազում, բազմապատիկ, բազմապիսի: ԲԱԶՄԱԲԵՐ, ա. 1. տե՛ս ԲԱԶՄԱԲԵՂՈՒՆ: 2. մ. Առատապէս:

ԲԱԶՄԱԲԵՐԱՆԵԱՆ, ա. Բազմաստեղն (կանթեղ):

ԲԱԶՄԱԲԵՐԶ, ա. Բարձրաբերձ, վսեմ: ԲԱԶՄԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգասաւորութիւն:

ԲԱԶՄԱԲԻԾ, ա. Բազմամեղ:

ԲԱԶՄԱԲԻԻՐ, ա. Բազմաթիւ, բիւրաւոր, անհամար, անբաւ, անչափ, շատ:

ԲԱԶՄԱԲԻԻՐԱՌՈՐ, ա. Բազմաբիւր (բիւրաւոր զինուորներ ունեցող):

ԲԱԶՄԱԲՆԱԿ, ա. Մարդաշատ, բազմամարդ:

ԲԱԶՄԱԲՈՅԼ, ա. Բազմահոյլ, բազմագուճար:

ԲԱԶՄԱԲՈՅՍ, ա. Բերրի, յուռթի, ճոխ:

ԲԱԶՄԱԲՈՅ, ա. Բոցադէզ, առատաբոց:

ԲԱԶՄԱԲՈՒՆ, ա. Առատաբուռլիս, յորդաբուռլիս:

ԲԱԶՄԱԳԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյագութիւն:

ԲԱԶՄԱԳԱՆԶ, ա. 1. Գանձալից (գանձերով կամ հարստութեամբ լի): 2. Մեծագին, բազմագին:

ԲԱԶՄԱԳԷՏ, ա. Յոգնագէտ, բազմահմուտ, բանիբուն:

ԲԱԶՄԱԳԹԵԼԻ, ա. Դիւրագայթ, բազմաախալ:

ԲԱԶՄԱԳԻՆ, ԲԱԶՄԱԳԻՆԻ, ա. Մեծագին, ծանրագին, պատուական:

ԲԱԶՄԱԳԼԽԵԱՆ, ԲԱԶՄԱԳԼԽԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳԼՈՒՆ:

ԲԱԶՄԱԳԼՈՒՆ, ա. Բազմագլխեան, բազմագլխի, յոգնագլուխ:

ԲԱԶՄԱԳՈՅՆ¹, ա. Յոգնագոյն, յոլովագոյն:

ԲԱԶՄԱԳՈՅՆ², ա. 1. Գոյնագոյն, բազմեղանգ: 2. մ. Բազմատեսակ, բազմօրինակ:

ԲԱԶՄԱԳՈՎ, ա. Բազմագովեստ, համբաւաւոր:

ԲԱԶՄԱԳՈՎԵՍՏ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳՈՎ:

ԲԱԶՄԱԳՈՐԾ, ա. Բազմահնար, ճարտար:

ԲԱԶՄԱԳՈՒԹ, ա. Բարեգութ, բազումողորմ, յաճախագութ, յոլովագութ, ազնուագութ:

ԲԱԶՄԱԳՈՒՄԱՐ, ա. Յոգնախումբ, բազմաժողով, բազմաթիւ, յոգնաթիւ:

ԲԱԶՄԱԳՈՒՆԱԿ, ա. Բազմազան, բազմապիսի, բազմայեղանակ, բազմատեսակ, պէսպէս:

ԲԱԶՄԱԳՈՒՆԴ, ա. 1. Բազմախումբ, գունդագունդ: 2. գ. Բազմութիւն:

ԲԱԶՄԱԳՈՒՆԻ, ա. Բազմատեսակ, զանազան, պէսպէս:

– ԲԱԶՄԱԳՈՒՆԻ ԱԿՆ. Սաթ:

ԲԱԶՄԱԴԱՐԶ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԹԻՐԻ:

ԲԱԶՄԱԴԷԶ, ա. Բազմակոյտ:

ԲԱԶՄԱԴԷՄ, ա. 1. Բազմապատկեր (շատ կերպարանք ունեցող), քառակերպեան, բազմաչեայ: 2. Բազմատեսակ, բազմազին, բազմակերպ, բազմազան, զանազան, պէսպէս: 3. մ. Բազմօրինակ:

ԲԱԶՄԱ ԴԷՏ, ա. Քաջաղէտ, քաջահայեաց (չատ բան դիտող):

ԲԱԶՄԱ ԴԻՄԱԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԱ ԴԷՄ (2):

ԲԱԶՄԱ ԴԻՄԻ, ա. 1. Բազմադէմ, բազմազան, զանազան, պէսպէս, բազմապատիկ: 2. մ. Բազմօրինակ:

ԲԱԶՄԱ ԴԻՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Բազմերեսութիւն:

ԲԱԶՄԱ ԴՐՈՒԱ ԳԵԱԼ, ա. Բազմազան, զանազան, պէսպէս (չատ դրուազներով յօրինուած):

ԲԱԶՄԱ ԴՐՈՒԱ ԳՈՒԹԻԻՆ, գ. Բազմամասնութիւն:

ԲԱԶՄԱ ԴՐՈՒԱՏ, ա. Բազմադոլիստ, գովասանական, ներբողական:

ԲԱԶՄԱԶԱՆ, ա. Յոգնազան, զանազան, պէսպէս, բազմադիմի, բազմատեսակ, բազմապատիկ, բերազգի, ազգի ազգի:

ԲԱԶՄԱԶԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Բազմատեսակութիւն, բազմակերպութիւն, զանազանութիւն:

ԲԱԶՄԱԶԱՐԴ, ա. Բարեզարդ, զարդարուն, շքեղ:

ԲԱԶՄԱԶԱՐԴՈՒԹԻԻՆ, գ. Շքեղութիւն (բարեզարդ լինելը):

ԲԱԶՄԱԶԱԻԱԿ, ա. Բազմորդի, բազմածին:

ԲԱԶՄԱԶԲԱՂ, ա. Բազմահոգ:

ԲԱԶՄԱԶԳԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԶԳԻ (1):

ԲԱԶՄԱԶԳԻ, ա. 1. Բազմազգեան (չատ ազգերի վերաբերող): 2. Ազգի ազգի, բազմազան, բազմօրինակ:

ԲԱԶՄԱԶԵՂ, ա. Բազմազեղուն, առատաբուլի, յորդառատ, յոգնահեղ:

ԲԱԶՄԱԶԵՂՈՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԶԵՂ:

ԲԱԶՄԱԶԻՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՍՊԱՌԱԶԻՆՈՒԹԻԻՆ:

ԲԱԶՄԱԶՆ, ա. Բազմազգի, բազմացեղ:

ԲԱԶՄԱԶՈՒԱՐԸ, ա. Զուարթազին, խնդալից:

ԲԱԶՄԱԶՈՐ, ա. Զօրաւոր, զօրեղ, հզօր:

ԲԱԶՄԱԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Բազմիշխանութիւն:

ԲԱԶՄԱԹԱԽԱՆԶ, ա. Բազմահոգ, ծանծրացուցիչ:

ԲԱԶՄԱԹԵԻ, ա. Բազմաթեւան (չատ թեւեր ունեցող):

ԲԱԶՄԱԹԵԻԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԹԵԻ:

ԲԱԶՄԱԹԻԻ, ա. Յոգնաթիւ, յոգնահամար, անհամար, շատ:

ԲԱԶՄԱԹԻԻՐ, ա. Բազմադարձ, կամակոր, խեղաթիւր:

ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ:

ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, ա. 1. Երկայնակեաց: 2. Երկայնժամանակեան, հին, վաղուց:

ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ:

ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԵՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Երկայնակեցութիւն:

ԲԱԶՄԱԺՈՂՈՎ, ա. 1. Մարդաշատ, բազմամարդ, բազմամբոխ, քաղաքաժողով: 2. Բազմադուժար, բազմաթիւ, խուռն, շատ: 3. գ. Բազմութիւն (հաւաքուածներէ մեծ խումբ):

ԲԱԶՄԱԼԵԶՈՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԲԱՐԲԱՌ:

ԲԱԶՄԱԼԻՅ, ա. Բազմամբոխ, բազմամարդ, բազմաժողով:

ԲԱԶՄԱԼԻ(Ք), ա. Բազմակոհակ, փխր. ալէկոծ, խոռվայոյզ:

ԲԱԶՄԱԼՈՅՍ, ա. Լուսաւոր, լուսափայլ:

ԲԱԶՄԱԽԱՐ, ա. Բազմապատիր, յոգնապատիր, մոլար, խաբեբայ:

ԲԱԶՄԱԽԱՂԱԼԻ, ա. Դիւրաշարժ:

ԲԱԶՄԱԽԱՂԱՂ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԽԱՌԻՆ (1):

ԲԱԶՄԱԽԱՌԻՆ, ա. 1. Բազմախաղաղ, խառնակ: 2. Բազմաձայն, երաժշտական:

ԲԱԶՄԱԽԻՏ, ա. 1. Խուռնախիտ, հոծ, բազմաճիւղ, խուռն, կուռ: 2. Բազմամասն:

ԲԱԶՄԱԽՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Գինըմպութիւն, արբեցութիւն:

ԲԱԶՄԱԽՈՅԶ ԼԻՆԵԼ. Բազմախուզել, հետազոտել:

ԲԱԶՄԱԽՈՐՇԱԿ, ա. Զեռուցիչ, տոչորիչ, կիզանող (չատ խորշակ բերող):

ԲԱԶՄԱԽՈՐՏԻԿ, ա. Մեծահաց, ճոխ:

ԲԱԶՄԱԽՈՒԶԵԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԽՈՅԶ ԼԻՆԵԼ:

ԲԱԶՄԱԽՈՒԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետաքննութիւն, հետազոտութիւն:

ԲԱԶՄԱԽՈՒՄԲ, ա. 1. Յոգնախումբ, յուլովախումբ, բազմաժողով, բազմաթիւ, շատ: 2. Յոգնախմբեան (մեծ խմբով կատարուած՝ կատարուող):

ԲԱԶՄԱԽՈՒՌՆ, ա. Յոգնախուռն, բազմակոյտ:

ԲԱԶՄԱԽՕՍ, ա. 1. Շատախօս: 2. Յաճախաբան, յաճախապատում:

ԲԱԶՄԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատախօսութիւն:

ԲԱԶՄԱԾԱԽ, ա. 1. Մեծածախ (չատ ծախս պահանջող), շքեղ: 2. Մեծագին, բազմագին:

ԲԱԶՄԱԾԱՂԻԿ, ա. Յոգնածաղիկ, ծաղկալից:

ԲԱԶՄԱԾԻԾԱՂԵԼԻ, ա. Ծաղրալից, այպանալից:

ԲԱԶՄԱԾԻՆ, ա. Բազմածնունդ, յուլովածին, բեղնաւոր:

ԲԱԶՄԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեղնաւորութիւն:

ԲԱԶՄԱԾՆՈՒՆ Դ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԾԻՆ:

ԲԱԶՄԱԾՈՒՓ, ա. Բազմայոյզ, բազմաՎրբով:

ԲԱԶՄԱԿ, գ. 1. Ծրագ, մոմ, լապտեր, կանթեղ, դամբար: 2. Ծրագարան, ճրագակալ, աշտանակ:

ԲԱԶՄԱԿԱԼ, գ. 1. Ծրագ: 2. Ծրագարան, ճրագակալ, աշտանակ: 3. տե՛ս ԲԱԶՄԱԿԱԿԱԼ:

ԲԱԶՄԱԿԱԿԱԼ, գ. Յարգարիչ (մոմի այրուած քիթը կտրելու փոքրիկ մկրատ):

ԲԱԶՄԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Կոչնական, սեղանակից, բարձակից, հիւր: 2. Կոչունք, սեղան, հացկերոյթ, խնճոյք, խրախճանք, խրախոթիւն, երախան: 3. Բազմոց, նըստարան, գահոյք, գահ, բարձ:

– ԲԱԶՄԱԿԱՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ. Սեղան ուղղել (բազմելու տեղ պատրաստել):

ԲԱԶՄԱԿԱՆԱԿԻՅ, ա. Սեղանակից, սեղանորդ:

ԲԱԶՄԱԿԱՆԱՏՈՒ, տե՛ս ԿՈԶՆԱՏԷՐ:

ԲԱԶՄԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Ամենակատար (ամեն բանով կատարեալ): 2. (յունաբանութեամբ) Բազմածախ, մեծածախ:

ԲԱԶՄԱԿԱՅ, ա. Միաբանակեաց, վանական:

ԲԱԶՄԱԿԵՐՊ, ԲԱԶՄԱԿԵՐՊԻ, ա. Բազմատեսակ, բազմաձև, բազմապիսի, ազգի ազգի:

ԲԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմատեսակութիւն, բազմազանութիւն:

ԲԱԶՄԱԿԻ, ԲԱԶՄԱԿԻՆ, ա. մ. 1. Բազմապատիկ, բազմազան, բազում: 2. Բազմաւորապէս, յոգնակի:

ԲԱԶՄԱԿՆ, ա. Բազմաչեայ:

ԲԱԶՄԱԿՈՂԱԿ, ա. Բազմաղի(ք):

ԲԱԶՄԱԿՈՅՑ, ա. 1. Բազմաղէժ (չատ կուտակուած՝ դիզուած): 2. Բազմաժողով, բազմամբոխ: 3. գ. Բազմութիւն, շատութիւն:

ԲԱԶՄԱԿՐԿԻՆ, ա. Ստէպ, յաճախ (յաճախակի կրկնուող):

ԲԱԶՄԱՀԱՃՈՅ, ա. Հաճելի:

ԲԱԶՄԱՀԱՄԲԱՐ, ա. Յոգնահամբար:

ԲԱԶՄԱՀԱՄԲԱԻ, ա. Մեծահազակ, հըրճակաւոր, երեւիլ:

ԲԱԶՄԱՀԱՄԲԵՐ, ա. Համբերատար:

ԲԱԶՄԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Բազմաչեայ, բազմաղէտ:

ԲԱԶՄԱՀԱՆ ԴԷՍ, ա. 1. Մեծավաստակ, քաջայաղթ: 2. Հոչակաւոր:

ԲԱԶՄԱՀԱՆԺԱՐ, ա. Յոգնահանճար, շատահանճար, բազմաղէտ, ճարտար:

ԲԱԶՄԱՀԱՌԱԶ, ա. Յոգնահառաչ, հա-
ռաչական:
ԲԱԶՄԱՀԱՏ, ա. Բազմահատեայ (հա-
տիկները չատ):
ԲԱԶՄԱՀԱՏԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀԱՏ:
ԲԱԶՄԱՀԱՏՈՒԱԾ, ա. Բազմամասնեայ:
ԲԱԶՄԱՀԱՐԿԻ, ա. Մեծահարկի:
ԲԱԶՄԱՀԱՐՈՒՍՏ, ա. Ճոխ, պերճ, փա-
ռացի, նշանաւոր:
ԲԱԶՄԱՀԱԻԱՔ, ա. Յոգնահաւաք, բազ-
մաժողով, բազմամարդ:
ԲԱԶՄԱՀԵՂ, ա. Յորդահոս:
ԲԱԶՄԱՀԻՒՍ, ա. Բազմամանուած, պատ
ի պատ, փխբ. պատիր, խաբէական:
ԲԱԶՄԱՀՄՈՒՏ, ա. Բանիբուն, քաջա-
հմուտ, շատիմաց, բազմափորձ:
ԲԱԶՄԱՀՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատահմտու-
թիւն:
ԲԱԶՄԱՀՆԱՐ, ա. 1. Ճարտար, հնարա-
գիւտ: 2. Հնարիմաց, խորամանկ: 3. Քա-
ջարուեստ: 4. Ջարարուեստ, չարիմաց:
ԲԱԶՄԱՀՆԱՐԱԳԷՏ, ա. Մեծահնար:
ԲԱԶՄԱՀՈԳ, ա. Բազմազբաղ:
ԲԱԶՄԱՀՈՄ, ա. Խառն, բազմաթիւ:
ԲԱԶՄԱՀՈՅԼ, ա. Յոգնահոյլ, բազմա -
խումբ, բազմաժողով, բազմաթիւ, բազ -
մատեսակ, բազմապատիկ:
ԲԱԶՄԱՀՈՍ, ԲԱԶՄԱՀՈՍԱՆ, ա. Յոր -
դահոս, առատահոս, մեծահոսան, յոգ -
նահոսան, յորդ:
ԲԱԶՄԱՀՌԶԱԿ, ա. Հռչակաւոր, համ -
բաւաւոր, յոգնապանծացեալ (չատ հըռ -
չակուած):
ԲԱԶՄԱՀՐԱՇԱԿՈՐ, ա. Մեծահրաշ, մե -
ծասքանչ (չատ հրաշալի):
ԲԱԶՄԱԶԱՅՆ, ա. 1. Մեծածայն, յոգնա -
ծայն: 2. Բազմաբարբառ, բազմալեզու:
ԲԱԶՄԱԶԵՌՆ, ա. Յորովածեռն, բազմա -
թիւ, յոգնախումբ, յաճախազուռնդ (որ -
տեղ կուտող ձեռքերը շատ են, շատ
ձեռքերով՝ մարդկանց միջոցով կատա -
րուող):

ԲԱԶՄԱԶԵՌՆԵԱՆ, տե՛ս 1. ԲԱԶՄԱ -
ԶԵՌՆ: 2. ԲԱԶՄԱՀՆԱՐ:
ԲԱԶՄԱԶԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յոգնա -
ձեռնութիւն, միաբանութիւն, գործակ -
ցութիւն, ձեռնտուութիւն: 2. Յաճա -
խութիւն (յաճախ լինելը):
ԲԱԶՄԱԶԵՒ, ա. Բազմատեսակ, բազմա -
կերպ, յոգնատեսիլ, պէսպէս, բազմա -
գոյն:
ԲԱԶՄԱՀԱՀԱՆԶ, ա. Բազմաճառագայթ,
յոգնաճաճանչ, ճաճանչագեղ, լուսա -
փայլ, ճառագայթաւէտ, պայծառ:
ԲԱԶՄԱՀԱՄՈՒԿ, ա. Երփնուռակ, գոյ -
նագոյն, երփն երփն:
ԲԱԶՄԱՀԱՌԱԳԱՅԹ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀԱ -
ՀԱՆԶ:
ԲԱԶՄԱՄԱԳԻԼ, տե՛ս ԼԻԱՄԱԳԻԼ:
ԲԱԶՄԱՄԱՂԶ, ա. Մաղձական (չատ
մաղձ ունեցող):
ԲԱԶՄԱՄԱՆ, ա. Բազմամանի, բազմա -
մանուած, բազմահիւս, բազմամանուա -
ծոյ, մանուածապատ:
ԲԱԶՄԱՄԱՆԱԿ, ա. Յոգնամանակ, յեր -
կարածիք, (քեր.) երկար (ձայնաւոր կամ
վանկ):
ԲԱԶՄԱՄԱՆԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՆ:
ԲԱԶՄԱՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմորդու -
թիւն, բարիորդութիւն, բարեմանկու -
թիւն:
ԲԱԶՄԱՄԱՆՈՒԱԾ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՆ:
ԲԱԶՄԱՄԱՆՈՒԱԾՈՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱ -
ՄԱՆ:
ԲԱԶՄԱՄԱՍՆ, ա. 1. Բազմամասնեայ,
յոգնամասնեայ, բիւրմասնեայ (չատ
մասեր ունեցող): 2. Բազմապատիկ, զա -
նազան:
ԲԱԶՄԱՄԱՍՆԱԲԱՐ, մ. 1. Բազմամաս -
նապէս, մանրամասնաբար: 2. Յաճախա -
բար, յաճախակի:
ԲԱԶՄԱՄԱՍՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱԶՄԱ -
ՄԱՍՆԱԲԱՐ:
ԲԱԶՄԱՄԱՍՆԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱ -
ՄԱՍՆ:

ԲԱԶՄԱՄԱՐԴ, ա. Մարդաշատ, մարդա-
խիտ, քաղաքաժողով:
ԲԱԶՄԱՄԱՐԴԻ, ԲԱԶՄԱՄԱՐԴԻԿ,
ԲԱԶՄԱՄԱՐԴՈՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՐԴ:
ԲԱԶՄԱՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մարդա-
շատութիւն, շատամարդութիւն: 2. Բազ-
մութիւն, ամբոխ:
ԲԱԶՄԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Մարմենդ, յաղ-
թանդամ:
ԲԱԶՄԱՄԱՐՏ, ա. Քաջամարտիկ, ան-
պարտելի:
ԲԱԶՄԱՄԱՐՈՆ, ա. 1. Բազմաժողով, խու-
ռըն: 2. Բազմապատիկ, բազում, առատ:
3. Բազմալրդով, փոփոխական: 4. գ.
Խառնեմանդանը, ռամիկ:
ԲԱԶՄԱՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խառնակու-
թիւն, խռովութիւն, չփոթ:
ԲԱԶՄԱՄԵԱՅ, ա. 1. Հին աւուրց, ծեր:
2. Հին, երկայնածիւղ:
ԲԱԶՄԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԵԱՅ:
ԲԱԶՄԱՄԵԾԱՐ, ա. 1. Մեծարգոյ (շատ
մեծարանքի՝ պատուի արժանի): 2. Մե-
ծաշուք:
ԲԱԶՄԱՄԵՂ, ա. Բազմապարտ, մեծա-
մեղ, ամենամեղ:
ԲԱԶՄԱՄԻՏ, ա. Հանճարեղ, մտացի,
հնարագէտ:
ԲԱԶՄԱՄՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Թանճրամու-
թիւն, գերութիւն, պարարտութիւն:
ԲԱԶՄԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանճար, ճար-
տարմտութիւն:
ԲԱԶՄԱՄՕԹԵԱՅ, ա. Ամօթալից, խայ-
տառակ:
ԲԱԶՄԱՅԱԾԵԱՆ, ա. Յոգնայաժուկ:
ԲԱԶՄԱՅԱՐԴԱՐ, ա. Զարդարուն
(բազմօրինակ յարդարուած՝ զարդա-
րուած):
ԲԱԶՄԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Քաջայարմար,
գեղեցկայարմար, ճարտար:
ԲԱԶՄԱՅԵՂ, ԲԱԶՄԱՅԵՂԱՆԱԿ, ա.
Բազմօրինակ, բազմազան, պէսպէս, ազ-
գի ազգի:

ԲԱԶՄԱՅԵՂԱՆԱԿԱԲՈՒՆ, ա. Մեծա-
բոյս (ի բնէ՛ բնականից բազմապիսի):
ԲԱԶՄԱՅԵՂՅ, ա. Բազմազեղ, լիուլի,
յորդ, առատ, բազում, բազմապատիկ:
ԲԱԶՄԱՅՈՅՅ, ա. Խռովայոյզ:
ԲԱԶՄԱՅՈՐԴ, ա. Յորդառատ, բազմա-
պատիկ:
ԲԱԶՄԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Քաջայորդոր, քա-
ջայօժար, փոյթ:
ԲԱԶՄԱՅՐ, ա. 1. Բազմանկողին (շատ
տղամարդկանց հետ ամուսնացած): 2.
Բազմամարդ, մարդաշատ:
ԲԱԶՄԱՅՕԴ, ա. 1. Բազմամասն (շատ
յօդեր՝ խաղեր ունեցող): 2. մ. Յօդ յօդ
(կտոր-կտոր):
ԲԱԶՄԱՆԱԼ, չբ. 1. Շատանալ (թուով
աւելանալ): 2. Առատանալ, առաւելուլ,
լիանալ:
ԲԱԶՄԱՆԻԻԹ, ա. Բազմահնար, նենդա-
ւոր, չարարուեստ:
ԲԱԶՄԱՆԿ, ա. Բազմամանուած, բազ-
մահիւս, բազմապատիկ:
ԲԱԶՄԱՆԿԻԻՆ, ա. Բազմանկիւնի:
ԲԱԶՄԱՆԿԻԻՆԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՆԿԻԻՆ:
ԲԱԶՄԱՆԿՈՂԻՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՅՐ (1):
ԲԱԶՄԱՆՁՈՒԿ, ա. Անձկալի, կաթողին:
ԲԱԶՄԱՆՇԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՆՇԱՆԱԿ:
ԲԱԶՄԱՆՇԱՆԱԿ, ա. Բազմանշան (շատ
բան նշանակող՝ արտայայտող):
ԲԱԶՄԱՆՇՈՅԼ, ա. Բազմալոյս, առա-
տալոյս:
ԲԱԶՄԱՆՈՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱ -
ՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ:
ԲԱԶՄԱՆՈՒՆ, ա. Յոգնանուն:
ԲԱԶՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ, մ. Բազմանունա -
պէս, յոգնակի (բազմանուն կերպով, յոգ -
նակի թուով՝ ձևով):
ԲԱԶՄԱՆՈՒՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՆՈՒ -
ՆԱԲԱՐ:
ԲԱԶՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմանուն -
նութիւն, յոգնանուն:

ԲԱԶՄԱՇԱՀ, ա. Շահաւէտ, շահաւոր, յոգնաշահ, մեծաշահ:
 – ԲԱԶՄԱՇԱՀ ԼԻՆԵԼ. Շահել, ճոխանալ, հարստանալ:
 ԲԱԶՄԱՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Շահաւէտութիւն:
 ԲԱԶՄԱՇԱՐԱ ԴՐԵԱԼ, ա. Բազմամասն:
 ԲԱԶՄԱՇԱՐԺ, ա. Դիւրափոխ, դիւրափոփոխ:
 ԲԱԶՄԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Շարժակա՜նութիւն, դիւրափոփոխութիւն:
 ԲԱԶՄԱՇԽԱՏ, ա. Մեծափաստակ, բազմաշան (շատ աշխատանք՝ նեղութիւն պահանջող):
 ԲԱԶՄԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճիշդ, քիւրտն:
 ԲԱԶՄԱՇԽՈՐՀ, ա. 1. Բազմապարզեւ, յոգնաշնորհ, առատաշնորհ: 2. Շնորհալի, բարեշնորհ:
 ԲԱԶՄԱՇՈՒՔ, ա. Մեծաշուք:
 ԲԱԶՄԱՇՐՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատաշրջութիւն (շատ տեղ շրջել՝ ման գալը):
 ԲԱԶՄԱՇՐՋՈՒՄՆ, գ. Յեղեղումն (կըրկընուող խօսքի պէսպիսութիւն):
 ԲԱԶՄԱՇՓՈՅԹ, ա. Խառնակ, խառնափընդոր:
 ԲԱԶՄԱՆՈՍ, տե՛ս ԲԱԶՄՈՍ:
 ԲԱԶՄԱԶԱՐ, ա. Զարալից, չարաչար:
 ԲԱԶՄԱԶԱՓ, ա. Բազմաթիւ (մեծ չափով՝ քանակով):
 ԲԱԶՄԱԶԵԱՅ, ա. Յոգնաչեայ:
 ԲԱԶՄԱՊԱՂԱՏ, ա. Աղերսալի, աղերսալից:
 ԲԱԶՄԱՊԱՃՈՅԺ, ա. Յոգնապաճոյճ, զարգարուն:
 ԲԱԶՄԱՊԱՅԾԱՌ, ա. 1. Լուսաւոր, մեծապայծառ, յստակ, մաքրափայլ: 2. Մեծաշուք, հոյակապ, չքեղ:
 ԲԱԶՄԱՊԱՅԾԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Շքեղութիւն:
 ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ, ա. 1. Բազմատեսակ, բազմապիսի, բազմադիմի, ազգի ազգի, բազում, բազմազան, յովով, շատ: 2. Բազմապատիւ, պատուական, ընտիր,

ազնիւ, մեծածախ, մեծազին: 3. մ. Բազմապատկաբար, բազմապատկապէս, յոգնապատկաբար, բազմամասնաբար, բազմօրինակ:
 – ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ ԱՌՆԵԼ. 1. Բազմացուցանել, բազմապատկացուցանել: 2. (թուաբ.) Բազմապատկել:
 – ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ ԼԻՆԵԼ. 1. Բազմանալ, շատանալ: 2. (թուաբ.) Բազմապատկանալ:
 ԲԱԶՄԱՊԱՏԻՐ, ա. Յոգնապատիր, բազմախաբ, խաբեբայ, խաբուսիկ:
 ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԻ, ա. 1. Յոգնապատիւ, մեծապատիւ, մեծաշուք: 2. Պատուական, մեծազին:
 ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ (3):
 ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ ԼԻՆԵԼ:
 ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ (3):
 ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱՌ, ա. Ամօթապարտ, ամօթալից:
 ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ ԱՌՆԵԼ (1):
 ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԵԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ ԱՌՆԵԼ:
 ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԵՐ, ա. Բազմադիմակ, բազմադիմի, բազմադէմ, բազմօրինակ:
 ԲԱԶՄԱՊԱՏԿԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տ՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ ԱՌՆԵԼ (2):
 ԲԱԶՄԱՊԱՏՈՒՄ, ա. Յաճախապատուճ, յաճախաբան:
 ԲԱԶՄԱՊԱՐԳԵԻ, ա. Յոգնապարզեւ, առատապարզեւ, առատաշնորհ, առատաձիւր, առատ:
 ԲԱԶՄԱՊԱՐԻՍՊ, ա. Պարսպաւոր:
 ԲԱԶՄԱՊԱՐՈՒՆԱԿ, ա. Բազմապատիկ (շատ բան պարունակող):
 ԲԱԶՄԱՊԱՐՏ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԵՂ:
 ԲԱԶՄԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԻՇ – ԽԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱԶՄԱՊԵՍ, մ. Մեծապէս, առատապէս, բազմօր:

ԲԱԶՄԱՊԻՍԻ, ա. Յոգնապիսի, բազմազան, զանազան, պէսպէս, բազմապատիկ:

ԲԱԶՄԱՊՏՂԱԲԵՐ, ԲԱԶՄԱՊՏՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊՏՈՒՂ:

ԲԱԶՄԱՊՏՈՒՂ, ա. Յոգնապտուղ, պլտ-դալից, պտղաւէտ:

ԲԱԶՄԱԶԱՆ, ա. Յոգնաջան, բազմաշխատ, տաժանելի:

ԲԱԶՄԱԶՈՒՐ, ա. Զրառատ, ջրարբի:

ԲԱԶՄԱՌԱՏ, ա. Յորդառատ, առատաճիբ:

ԲԱԶՄԱՍԱՀ, ա. Դիւրագայթ, լայիւրծ:

ԲԱԶՄԱՍԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԲԱՆ:

ԲԱԶՄԱՍԵՂԵՆ, ա. Պոռնիկ (կիւն):

ԲԱԶՄԱՍԵՐ, ա. Բազմազաւակ (շատ սերունդ ունեցող):

ԲԱԶՄԱՍԵՐԵԼ, նբ. Յոգնասերել (սերունդը բազմացնել):

ԲԱԶՄԱՍԵՐՄ(Ն), ա. 1. տե՛ս ԲԱԶՄԱՍԵՐ: 2. Խառնակ, պոռնկական:

ԲԱԶՄԱՍԽԱԼ, ա. Բազմավրէպ, ամենասխալ, ամենավրէպ:

ԲԱԶՄԱՍՏԱՅՈՒԱԾ, ա. Մեծատուն, ըն-չաւէտ, Հարուստ:

ԲԱԶՄԱՍՏԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծատնու-թիւն, ընչաւէտութիւն:

ԲԱԶՄԱՍՏԵՂՆ, ԲԱԶՄԱՍՏԵՂՆԵԱՆ, ա. Բիւրաստեղն, բազմոստ, բազմոստեայ, բիւրոստեան:

ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾ, ա. Յոգնաստուած, բազմաստուածեան, Հեթանոսական:

- ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾՔ, գ. Կոռք (Հեթանոսական աստուածներ):

ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾՈՒԲԱՐ, մ. Հեթանոսաբար (իբրեւ բազմաստուած):

ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾ:

ԲԱԶՄԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Յոգնաստուածութիւն, Հեթանոսութիւն, դիցապաշտութիւն, կռապաշտութիւն:

ԲԱԶՄԱՍՔԱՆԶ, ա. Մեծաքանչ, Հրաշալի, Հրաշափառ, սքանչելագործ:

ԲԱԶՄԱՎԷՊ, ա. Բազմապատում:

ԲԱԶՄԱՎԻՇՏ, ա. 1. Բազմաչարչար: 2. Վշտալից:

ԲԱԶՄԱՎՆԱՍ, ա. Վնասակարագոյն (շատ վնասակար):

ԲԱԶՄԱՎՏԱՆԳ, ա. Բազմորոգայթ (շատ վտանգներ պարունակող):

ԲԱԶՄԱՎՐԴՈՎ, ա. Յոգնավրդով (շատ վրդովուած՝ յուզուած):

ԲԱԶՄԱՎՐԷՊ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍԽԱԼ:

ԲԱԶՄԱՍԱԳՆԱՊ, ա. Վարանական, նեղիչ:

ԲԱԶՄԱՍԱՐ, ա. Յոգնատար, ընդարձակ, մեծ:

ԲԱԶՄԱՍԱՐԱԾ, ա. 1. Յոգնատարած (շատ տարածուած): 2. Յաճախակի, յաճախ:

ԲԱԶՄԱՍԵՂԵԱԿ, ա. Բազմահմուտ (շատ բանի տեղեակ):

ԲԱԶՄԱՍԵՆԶԱԼԻ, ա. Բազմափափագ:

ԲԱԶՄԱՍԵՍ, ա. Շատատես, սրատես, բազմաչեայ, բազմաշայեաց, բազմակն:

ԲԱԶՄԱՍԵՍԱԿ, ա. 1. Բիւրատեսակ, յոգ-նատեսակ, բազմադիմի, բազմակերպ, բազմօրինակ, ազգի ազգի: 2. մ. Բազմապատկապէս:

ԲԱԶՄԱՍԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Պէսպիսու-թիւն, զանազանութիւն:

ԲԱԶՄԱՍԵՍԻԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍԵՍԱԿ և ԲԱԶՄԱՍԵՍ:

- ԲԱԶՄԱՍԵՍԻԼՔ, գ. (յունաբանու-թեամբ) Բազմատեսակութիւն, պէսպիսութիւն:

ԲԱԶՄԱՍԵՍՈՂ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍԵՍ:

ԲԱԶՄԱՍԵՒԱԿԱՆ, ա. Տեական, տեղական, յերկարաձիգ:

ԲԱԶՄԱՍԻ, ա. Երկայնականց, ծերունի:

ԲԱԶՄԱՍԻՊ, ա. Բազմօրինակ, բազմադիմի, բազմատեսակ:

ԲԱԶՄԱՍՏՈՒՐ, ա. Յոգնատխուր, տրիւրալից, տրտմալի, տիւրական:

ԲԱԶՄԱՏՈՂՄ, ա. 1. Բազմազեղ, առատ:
 2. Բազմամբոխ, բազմամարդ:
 ԲԱԶՄԱՏՈՒՆԿ, ա. Տնկախիտ, բազմոս-
 տեայ:
 ԲԱԶՄԱՐԴԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԴԻՒՆԱՇԱՏ:
 ԲԱԶՄԱՐԺԱՆԻ, ա. Իրաւացի, արդար
 (բողոքովին արժանաւոր):
 ԲԱԶՄԱՐԾԱԹ, տե՛ս ԲԱԶՄԱ ԳԱՆՁ (1):
 ԲԱԶՄԱՐԿԱԾԵԱՆ, ա. Բազմավտանդ
 (արկածներով լի):
 ԲԱԶՄԱՐՈՒՆԵՍՏ, ա. Բազմահնար, ճար-
 տար:
 ԲԱԶՄԱՅԵՂ, ա. Բազմաչն:
 ԲԱԶՄԱՅԻՐ, ա. Յիր և ցան:
 ԲԱԶՄԱՅՆՈՐ, ա. Բազմահող:
 ԲԱԶՄԱՅՈՒՄՆ, գ. Յաճախութիւն:
 ԲԱԶՄԱՅՈՒՆԴ, ա. Բազմազեղ:
 ԲԱԶՄԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Շատասցուցա-
 նել, ասեցուցանել, յաւելուլ, առատա-
 ցուցանել:
 ԲԱԶՄԱՒԱՂԵԼԻ, ա. Աւաղական:
 ԲԱԶՄԱՒՈՐ, ա. Շատ, բազում, բազմա-
 թիւ:
 ԲԱԶՄԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Յոգնակի, յոգնա-
 բար (յոգնակիի թուով՝ ձեռով):
 ԲԱԶՄԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Յոգնական
 (յոգնակիութիւն արտայայտող): 2. Շատ,
 բազում, բազմաւոր, բազմաթիւ, բազմա -
 պատիկ: 3. մ. տե՛ս ԲԱԶՄԱՒՈՐԱԲԱՐ:
 ԲԱԶՄԱՒՈՐԱՊԵՍ, մ. Ստէպ, յաճախ:
 ԲԱԶՄԱՒՈՒՐԲ, ա. Երկայնօրեայ, եր -
 կայնաձիգ:
 ԲԱԶՄԱՓԱՅԼ, ա. Յոգնափայլ, լուսա-
 պայծառ:
 ԲԱԶՄԱՓԱՐԹԱՄ, ա. Բազմապանծ (շատ
 փարթամ՝ հարուստ):
 ԲԱԶՄԱՓԱՔԱԳ, ա. Բազմատենչալի,
 ցանկալի:
 ԲԱԶՄԱՓՈՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՓՈՓՈՒՆ:
 ԲԱԶՄԱՓՈՅԹ, ա. Բազմաջան, բազմա-
 հոգ:
 ԲԱԶՄԱՓՈՐՁ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀՄՈՒՏ:

ԲԱԶՄԱՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱ -
 ՀՄՏՈՒԹԻՒՆ:
 ԲԱԶՄԱՓՈՓՈՒՆ, ա. Բազմափոխ (շատ
 փոփոխական):
 ԲԱԶՄԱՔԱՆՔԱՐ, ա. 1. Մեծազին, ծան -
 րազին: 2. Ծանրաբեռն (շատ ծանր):
 ԲԱԶՄԱՔՆ(Ն)ԻՆ, ա. Բազմախոյզ, հե-
 տաքնին, հետաքրքիր:
 ԲԱԶՄԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետաքննու-
 թիւն, հետազոտութիւն:
 ԲԱԶՄԵԼ (իմ), չբ. Նստել, հանգչել, զե-
 տեղել:
 ԲԱԶՄԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմածնութիւն,
 բեղմնաւորութիւն:
 ԲԱԶՄԵՐԱԽՏ, ա. Բազմերախտիս, բազ-
 մերախտիք (երախտիքը շատ, շատ ե-
 րախտիքով եղած):
 ԲԱԶՄԵՐԱԽՏԻՍ, ԲԱԶՄԵՐԱԽՏԻՔ, տե՛ս
 ԲԱԶՄԵՐԱԽՏ:
 ԲԱԶՄԵՐԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երախտաւոր -
 ութիւն, (մեծամեծ բարեբարութիւն):
 ԲԱԶՄԵՐԱՄ, ա. Բազմաժողով, յոգնա-
 խումբ, գունդագունդ, դասադաս:
 ԲԱԶՄԵՐԱՆ, ԲԱԶՄԵՐԱՆԱԽԵՏ, ա.
 Բազմերանեան, յոգներանեան, երանա -
 լէտ (շատ երանելի՝ երջանիկ):
 ԲԱԶՄԵՐԱՆԳ, ա. Բազմագոյն, երփնա -
 գոյն, երփնունակ, գոյնագոյն, գունակ
 գունակ:
 ԲԱԶՄԵՐԱՆԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԵՐԱՆ:
 ԲԱԶՄԵՐՆՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԴԻ -
 ՄՈՒԹԻՒՆ:
 ԲԱԶՄԵՐՋԱՆԻԿ, ա. Յոգներջանիկ,
 երանելի:
 ԲԱԶՄԵՐՋԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Երանու -
 թիւն:
 ԲԱԶՄԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Նստուցանել:
 ԲԱԶՄԵՓԵԱՅ, ա. Եփեցական:
 ԲԱԶՄԸՈՒՇՏ, ա. Ռիշտ, ճղճիմ, կծծի
 (չափազանց ժլատ):
 ԲԱԶՄԻՄԱՍՏ, ա. Հանճարեղ, իմաստա -
 լից, յոգնամիտ:

ԲԱԶՄԻԾԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմապետություն:

ԲԱԶՄԻԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետաքննություն (շատ բաներով հետաքրքրություն):

ԲԱԶՄՈՍ, ԲԱԶՄՈՍԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍԵՂՆ:

ԲԱԶՄՈՐԱԿ, ա. Բազմագոյն, գոյնագոյն:

ԲԱԶՄՈՐԴԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԶԱՒԱԿ:

ԲԱԶՄՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկորդություն (գեղեցիկ՝ շատ որդիներ ունենալը):

ԲԱԶՄՈՐԻՇ, ա. Բազմազան, բազմապատիկ, բազմօրինակ:

ԲԱԶՄՈՐՈԳԱՅԹ, ա. Բազմալուսանգ (որտեղ շատ որդեգայթներ կան):

ԲԱԶՄՈՅ, գ. Բազմական (սեղանի շուրջը բազմելու՝ նստելու տեղ):

ԲԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յուրյութիւն, շատութիւն: 2. Յաճախութիւն, առատութիւն, առաւելութիւն, ճոխութիւն: 3. Յերկարութիւն, երկայնութիւն: 4. Ամբոյս: 5. Գունդ, խումբ:

ԲԱԶՄՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւելաստացութիւն, ազահոութիւն:

ԲԱԶՄՈՒՍՄՆԱԲԱՐ, մ. Իմաստնաբար:

ԲԱԶՄՈՒՍՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմուսումնութիւն, բազմուսումնութիւն, շատուսումնութիւն (բազմուսումն՝ շատ գիտուն լինելը):

ԲԱԶՄՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Գիտուն (շատ ուսեալ, մեծ գիտութեան տէր):

ԲԱԶՄՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄՈՒՍՄՆՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱԶՄՈՒՐԱՆ, ա. մ. Ուրախալից (շատ ուրախ):

ԲԱԶՄՈՐԵԱՅ, ա. 1. Երկայնօրեայ (շատ օրեր տևող): 2. Երկայնակեաց, բազմամեայ, հին աւուրց:

ԲԱԶՄՈՐԻՆԱԿ, ա. 1. Բազմայեղանակ, բազմակերպ, բազմազան, բազմապիսի, բազմապատիկ: 2. մ. Բազմօրինակաբար, բազմօրինակապէս, բազմօրինակօք, ընդ յուրով եղանակս:

ԲԱԶՄՈՐԻՆԱԿԱԲԱՐ, ԲԱԶՄՈՐԻՆԱԿԱՊԷՍ, ԲԱԶՄՈՐԻՆԱԿՕՔ, տե՛ս ԲԱԶՄՈՐԻՆԱԿ (2):

ԲԱԶՄՈՐՀՆԵԱՒ, ա. Բազմօրհնեան (շատ օրհնութեան արժանի):

ԲԱԶՄՈՐՀՆԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄՈՐՀՆԵԱՒ:

ԲԱԶՈՒԿ, գ. 1. (կզմխս.) Տիգր: 2. Թև: 3. Թև բանակի: 4. փխբ. Ոյժ, գործութիւն, կարողութիւն, իշխանութիւն: 5. ձիւղ, ոստ: 6. տե՛ս ԱՐՄԱԻ (2):

ԲԱԶՈՒՄ, ա. 1. Յուրով, շատ, բազմաթիւ: 2. գ. Բազում ինչ (շատ բան): 3. մ. տե՛ս ԲԱԶՈՒՄ ԱՆԳԱՄ:

– ԲԱԶՈՒՄ ԱՅՆ Է, մ. Առաւել, աւելի ևս:

– ԲԱԶՈՒՄ ԱՆ ԳԱՄ, մ. 1. Յուրով անգամ, շատ անգամ, բազում ինչ, բազումս: 2. Եւս առաւել, ևս աւելի:

– ԲԱԶՈՒՄ ԻՆՁ, ԲԱԶՈՒՄՍ, մ. Բազում անգամ, ստէպ, շատ, յոյժ, կարի:

– ԲԱԶՈՒՄ ՈՒՍԵՔ. Յուրով ուստեք:

– ԲԱԶՈՒՄ ՈՒՐԵՔ. Յուրով ուրեք:

– ԲԱԶՈՒՄՔ, գ. Յուրովք, բազմութիւն:

– ԲԱԶՄՕՔ, մ. Բազմօրինակօք (շատ կերպով):

– Ի ԲԱԶՄԱՅ ՀԵՏԷ, մ. Յոգնուստ:

– Ո՛չ ԲԱԶՈՒՄ, ա. մ. Սակաւ:

ԲԱԶՈՒՄ ԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ:

ԲԱԶՈՒՄՈՂՈՐՄ, տե՛ս ԱՄԵՆԱԳԹԱՄ:

ԲԱԶՈՒՄՈՒՍՄՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱԶՊԱՆ, տե՛ս ԶԵՌՆՈՒՐԱՐ:

ԲԱԶՐԻՔ, գ. Բազմոց, գահոյք:

ԲԱԹՐՈՆ, տե՛ս ԲԱԴՐՈՆ:

ԲԱԺ, գ. 1. Մասն, բաժին: 2. Տուրք, մաքս, սակ, հարկ:

ԲԱԺԱԿ, գ. 1. Գաւաթ, դաշտ, նուազ, ըմպանակ, ըմբոց, սկիհ: 2. Գինի (բաժակի մէջ լցուած): 3. փխբ. Նշանակ (չարհարանի, վշտի, բարկութեան, ինչպէս նաև փրկութեան, ուրախութեան, սիրոյ ևն խորհրդանիշ):

ԲԱԺԱՄԻՏ, ա. Երկմիտ, թերահաւատ:
 ԲԱԺԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկմտութիւն:
 ԲԱԺԱՆ, գ. Բաժին, մասն:
 ԲԱԺԱՆԱԲԱՐ, մ. Մասնաբար, անջատաբար, մեկուսաբար, զատ ի զատ:
 ԲԱԺԱՆԱԿԱԼ, ա. Ժառանգ, ժառանգորդ:
 - ԲԱԺԱՆԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ. Ժառանգել:
 ԲԱԺԱՆԱԿԱՄ, ա. Բաժանասէր, փխբ. անմիաբան:
 ԲԱԺԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Անջատական, մասնական (որ կարող է մասերի բաժանուել): 2. Բաժանողական, որոշիչ (որ կարող է բաժանել՝ տրոհել):
 ԲԱԺԱՆԱԿԻՑ, ա. Բաժանորդ, մասնակից, հաղորդ, կցորդ, հաղորդակից, հասարակորդ, ընկեր:
 ԲԱԺԱՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԲԱԺԱՆԱԿԱՄ:
 ԲԱԺԱՆԵԼ, ն. 1. Մասնաւորել, բաշխել, վիճակել: 2. Սփռել, ծաւալել, ցրել: 3. Տրոհել, զատուցանել, զատանել, անջատել, մեկնել, որոշել, քակել: 4. Զանազանել:
 ԲԱԺԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱԺԱՆԱԿԱՆ (2):
 ԲԱԺԱՆՈՐԴ, տե՛ս ԲԱԺԱՆԱԿԻՑ:
 ԲԱԺԱՆՈՒՄ, գ. 1. Բաժին, վիճակ, բաշխում: 2. Տրոհում, անջատում, զատուցում, քակում: 3. Երկպառակութիւն, անմիաբանութիւն, տարաձայնութիւն: 4. Զանազանութիւն, տարբերութիւն, խտր:
 ԲԱԺԻՆ, գ. 1. Մասն, վիճակ: 2. Բաժանում, տրոհում: 3. Երկպառակութիւն: 4. Զանազանութիւն:
 ԲԱԼ, գ. Մէգ, մառախուղ, մռայլ, շամանդաղ:
 ԲԱԼԱԽ, ա. Մնտոի, անպիտան, չնչին, անշան:
 ԲԱԼԱԶԵԻ, ա. Բալատեսիլ, մառախլաձե, շամանդաղաձե, շամանդաղատեսիլ:
 ԲԱԼԱՍԱՆ, գ. Բաղասամոլն, բաղսամոս, ապաբալսամոն, ապրասամ:

ԲԱԼԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԲԱԼԱԶԵԻ:
 ԲԱԼԻՍՏՐ, տե՛ս ԲԱՂԻՍՏՐ:
 ԲԱԼ ՂԻՆՋ, տե՛ս ԲԱԼ ՂԻՆՋԻԿ:
 ԲԱԼ ՂԻՆՋԻԿ, գ. Բալղինջ (մլուկ, փայտ-ոջիլ):
 ԲԱԽ, գ. Բաբախում, ընդհարում:
 ԲԱԽԱՄ, ա. Պակասամիտ, յիմար:
 ԲԱԽԲԱԽԵԼ, նբ. և չբ. տե՛ս ԲԱԲԱԽԵԼ:
 ԲԱԽԲԱԽՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱԲԱԽՈՒՄՆ:
 ԲԱԽԵԼ, նբ. և չբ. 1. Հարկանել, զարկանել, ծեծել (դուռը, կուրծքը ևն): 2. Ազդել (զգայարանների վրայ): 3. Հնչեցուցանել (նուագարանի լարերին հարուածելով նուագել): 4. Ընկրկել, վանել: 5. Ի դիմի հարկանել, ընդհարկանել:
 ԲԱԽԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բախել, բաբախել, զարկանել:
 ԲԱԽԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԽՈՒՄՆ:
 ԲԱԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԽՈՒՄՆ:
 ԲԱԽՈՒՄՆ, գ. Հարում, ընդհարում, զարկում, զարկուած, զարկ:
 ԲԱԽՏ, գ. 1. Ծակատագիր, հրամանք: 2. Բարեբախտութիւն: 3. Ծոխութիւն, իշխանութիւն: 4. Ոգի (բարի կամ չար):
 ԲԱԽՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծակատագիր:
 ԲԱԽՏԱՆՈՑ, տե՛ս ՄԵՀԵԱՆ:
 ԲԱԽՏԱՅԻ, մ. Պատահմամբ (բախտի բերմամբ):
 ԲԱԽՏԱԻՈՐ, ա. Բարեբախտ, բարեբաստիկ, երջանիկ:
 ԲԱԽՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբախտութիւն, բարեբաստութիւն, երջանկութիւն:
 ԲԱԿ, գ. 1. Գաւիթ: 2. Մակաղատել, փառախ: 3. Գօտի, շրջանակ, ծիր, պարունակ: 4. (օդերև.) Կալ:
 - ԲԱԿ ԱՌԵՆՈՒԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՈՒՆԵԼ. Բոլորել, շրջապատել:
 ԲԱԿԱՌԱԲԱՐ, մ. Շուրջանակի:
 ԲԱԿԱՌԵԼ, ն. 1. Պարփակել, բազմաձե, բովանդակել: 2. Բակ առնուլ, բոլորել:
 ԲԱԿԵՂԵԹ, գ. Պարկ, քսակ, մախաղ:
 ԲԱՀ, գ. Թի, թիակ, հողաբիւր:

ԲԱՆՈՒԱՆԴ, գ. Ապարանջան:
 ԲԱՂԱԲԱՂԵԼ, տե՛ս ԲԱՂԲԱՂԵԼ:
 ԲԱՂԱԴՐԱԿԱՆ, ա. Շարադրական, բաղ-
 կացական:
 ԲԱՂԱԴՐԵԼ, նբ. Կցել, յարել, շարադրել,
 յարադրել:
 ԲԱՂԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Շարադրութիւն,
 յարադրութիւն, բաղկացութիւն, միաւո-
 բութիւն:
 ԲԱՂԱԶԱՆ, ա. Միաբան, ընդակից, յար-
 մար, հանգէտ:
 ԲԱՂԱԶԱՆԵԼ, նբ. Յարել, յարմարել,
 բաղադրել, միաւորել, կցորդել, համե-
 մատել, բաղդատել:
 ԲԱՂԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազգակցու-
 թիւն, մերձաւորութիւն, ձայնակցութիւն,
 համեմատութիւն: 2. (կրօն.) Միասնա-
 կանութիւն, բաղադանումն:
 ԲԱՂԱԶԱՆՈՒՄԵՆ, տե՛ս ԲԱՂԱԶԱՆՈՒ-
 ԹԻՒՆ (2):
 ԲԱՂԱԽՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՂԽՈՂԱԿԱՆ:
 ԲԱՂԱԽՈՂԵԼ (իմ), տե՛ս ԲԱՂԽՈՂԵԼ
 (իմ):
 ԲԱՂԱԽՈՂՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՂԽՈՂՆՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ԲԱՂԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Միախորհ, համա-
 խոհ, համամիտ:
 ԲԱՂԱԶԱՅՆ, ա. գ. (քեր.) Զայնակից,
 ձայնորդ, շարաձայն, բարբառակից:
 ԲԱՂԱԶԱՅՆԱԿԱՆ, ա. Միաձայն, միա-
 բանական:
 ԲԱՂԱԶԱՅՆԱԿԻ, մ. Զայնակցաբար,
 համաձայնապէս:
 ԲԱՂԱԶԱՅՆԵԼ (իմ), չբ. Համաձայնել,
 ձայնակցել, ձայնակից լինել:
 ԲԱՂԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զայնակցու-
 թիւն, միաձայնութիւն, յարմարութիւն:
 ԲԱՂԱՅՔ, գ. 1. Բաղբաղայք, բաղբա-
 դումն, բարուրք, բարուրանք (անհիմն
 մեղադրանք, սուտ պատճառանք): 2.
 Պատճառ:
 ԲԱՂԱՆԱՊԵՏ, գ. Բաղանէպան:

ԲԱՂԱՆԷՊԱՆ, տե՛ս ԲԱՂԱՆԱՊԵՏ:
 ԲԱՂԱՆԻՔ, գ. Լուալիք, լոգարան:
 ԲԱՂԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Համանունու-
 թիւն, անուանակցութիւն:
 ԲԱՂԱՆՏ, գ. Քսակ, պարկ:
 ԲԱՂԱՍԱՄՈՎՆ, տե՛ս ԲԱԼԱՍԱՆ:
 ԲԱՂԱՐԿԵԼ, նբ. Բաղարկոցել, հանգա-
 նակել (ի մի բերել, միասին խմբել՝ ժո-
 դովել՝ հաւաքել):
 ԲԱՂԱՐԿՈՅԵԼ, տե՛ս ԲԱՂԱՐԿԵԼ:
 ԲԱՂԱՐՋ, 1. գ. Հաց (անթթխմոր): 2. ա.
 Բաղարջեայ, անխմոր:
 ԲԱՂԱՐՋԵԱՅ, տե՛ս ԲԱՂԱՐՋ (2):
 ԲԱՂԲԱՂԱՅՔ, ԲԱՂԲԱՂԱՆՔ, տե՛ս
 ԲԱՂԱՅՔ:
 ԲԱՂԲԱՂԵԼ, նբ. Մեղադրել, ըստգտա-
 նել, դատապարտել (անհիմն մեղադրանք
 կցկցել):
 ԲԱՂԲԱՂՈՒՄԵՆ, տե՛ս ԲԱՂԱՅՔ:
 ԲԱՂԲԱՆԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Հաւաքական
 (շողկապ):
 ԲԱՂԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱԽԱՔԱԲԱ-
 ՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԲԱՂԲԱՆՋՈՒՄԵՆ, ԲԱՂԲԱՋԱՆՔ, տե՛ս
 ԲԱՋԱՂԱՆՔ:
 ԲԱՂԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. (լեզուաբ.) Շարա-
 դասութիւն:
 ԲԱՂԴԱՏԱԿԱՆ, ա. 1. Համեմատական,
 ընտրողական, զուգակշիռ: 2. (յունական
 ոճով) Որոշիչ:
 ԲԱՂԴԱՏԵԼ, նբ. 1. Համեմատել, նմա-
 նեցուցանել: 2. Հաւաքել, միաւորել:
 ԲԱՂԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համեմատու-
 թիւն: 2. (յունաբանութեամբ) Բաղկա-
 ցութիւն, միաբանութիւն, խառնուրդ:
 ԲԱՂԵԶԵՐՈՒԹԻՒՆ, ԲԱՂԵԶԵՐՈՒՄԵՆ,
 գ. Եզրակացութիւն, հետեւութիւն:
 ԲԱՂԵՆ, գ. (բար.) Պատասուկ:
 ԲԱՂԻՍՏ, գ. 1. Բաբան, նետակալ, փի-
 լիկուս: 2. Նետ:
 ԲԱՂԽԵԼ, տե՛ս ԲԱՂԵԼ:
 ԲԱՂԽՈՂԱԿԱՆ, ա. Միախորհ:

ԲԱՂԽՈՆԵԼ, հր. Խորհրդակցել:
 ԲԱՂԽՈՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խորհրդակցու-
 թիւն, Խորհուրդ:
 ԲԱՂԿԱՆԱԼ, հր. 1. Շարակայանալ, շա-
 րակայել: 2. Ենթակայանալ, հաստատել,
 կայանալ:
 ԲԱՂԿԱՑԱԿԱՆ, ԲԱՂԿԱՑԵԼԻ, տե՛ս
 ԲԱՂԿԱՑՈՒՑԻՉ:
 ԲԱՂԿԱՑՈՒ, ա. Ընթերակայ, օգնական:
 - ԲԱՂԿԱՑՈՒ ԼԻՆԵԼ. Աջակցել, օգնել:
 ԲԱՂԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բաղադրութիւն,
 կազմութիւն, գոյաւորութիւն, գոյացու-
 թիւն, հաստուած, կազմած: 2. Յարա-
 դրութիւն: 3. Կրթութիւն, վարժութիւն:
 ԲԱՂԿԱՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՂԿԱՑՈՒԹԻՒՆ
 (1):
 ԲԱՂԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պր. 1. Գոյացու-
 ցանել, առնել, կազմել, յօրինել, հաս-
 տատել, հաստել: 2. Բաղադրել, գուգա-
 յարմարել:
 ԲԱՂԿԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Բաղկացական, բաղ-
 կացիլի:
 ԲԱՂՀԱՒԱՔԱԿԱՆ, ա. Հաւաքական
 (Հաւաքաբանութեան յատուկ՝ վերաբե-
 րող):
 ԲԱՂՀԱՒԱՔՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՒԱՔԱՐԱՆՈՒ
 ՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԲԱՂՀԻՒՍԱԿԱՆ, ա. Շարամանական (ի-
 ըրար հետ կապակցող՝ շաղկապող), ջոկա-
 ման:
 ԲԱՂՀԻՒՍԵԼ, նր. Շաղկապել, կապակցել,
 ջոկամանել:
 ԲԱՂԶԱԼ, հր. նր. Ըղձալ, տենչալ, ցան -
 կալ, ցանկանալ, փափագել, անձկալ,
 ճգտել:
 ԲԱՂԶԱԼԻ, ԲԱՂԶԱԼԻՅ, ա. Ըղձալի,
 տենչալի, փափագելի, ցանկալի, մեծա -
 փափագ:
 ԲԱՂԶԱԿԱՆ, ա. Բաղձալի, ցանկալի
 (բաղձանք յարուցող):
 ԲԱՂԶԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՂԶԱԼ:
 ԲԱՂԶԱՆՔ, գ. Իղձ, ըղձանք, տենչ,
 տենչանք, փափագ, կամք:

ԲԱՂՁՈՒԹԻՒՆ, ԲԱՂՁՈՒՄՆ, ԲԱՂՁՔ,
 տե՛ս ԲԱՂՁԱՆՔ:
 ԲԱՂՅՕԴ, ա. (քեր.) Յօդաւոր:
 ԲԱՂՍԱՄՈՍ, ԲԱՂՍԱՄՈՎՆ, տե՛ս ԲԱ -
 ԼԱՍԱՆ:
 ԲԱՂՍՏՈՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստորասու -
 թիւն, հաւանութիւն, յանձնառութիւն:
 ԲԱՃԿՈՆ, գ. 1. Պարեգօտ, պատմեման,
 ներքնակ: 2. Վերարկու: 3. Ձորձ:
 ԲԱՃԿՈՆԱԿ, գ. Հանդերձիլ:
 ԲԱՄ, տե՛ս ԲԱՅՅՅ (1):
 ԲԱՄԱ, գ. Բեմ (զոհի բարձր սեղան):
 ԲԱՄԲԱՍ, գ. Բամբասանք, չարախօսու -
 թիւն:
 ԲԱՄԲԱՍԱԿԱՆ, ա. Բամբասաւոր, մե-
 ղադրական, ըստգիւտ:
 ԲԱՄԲԱՍԱՆՔ, գ. Չարախօսութիւն, մե-
 ղադրանք, մեղադրութիւն, պարսաւանք,
 տրտուճ, լուտանք:
 ԲԱՄԲԱՍԱՍԷՐ, ա. Չարախօս, պարսա-
 ւադիր, մեղադրական:
 ԲԱՄԲԱՍԱՒՈՐ, տե՛ս ԲԱՄԲԱՍԱԿԱՆ:
 ԲԱՄԲԱՍԵԼ, նր. Չարախօսել, բանասը -
 կել, պարսաւել, ամբաստանել, զրպար-
 տել, տրտնջել, մեղ դնել, մեղադրել, լու -
 տալ, թշնամանել:
 ԲԱՄԲԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԲԱՄԲԱՍՈՒ-
 ԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՄԲԱՍԱՆՔ:
 ԲԱՄԲԻՇՆ, գ. 1. Թագուհի, դշխոյ,
 տիկնաց տիկին: 2. Տիկին, տիրուհի,
 Իշխանուհի:
 ԲԱՄԲԻՈՒՆ, գ. Փանդիւն(ն), փանդեռն:
 ԲԱՅՅՅ (միշտ ԱՍԵԼ բայի յարադրու-
 թեամբ), շ. 1. Բա, բամ, թէ, զի, որ: 2.
 եղբ. մ. Ապաքէն, արդարեւ, իրօք, իսկ,
 գոգցես, արդեօք, թերեւ, անշուշտ: 3.
 (յուռաբանութեամբ) Ասաց, ասէ:
 ԲԱՅՅՅ, գ. 1. Բան, խօսք: 2. Բառ:
 - ԲԱՅՅ ԲԱՆ. Դատարկաբանութիւն,
 շաղկապութիւն, շաղկարկատութիւն:
 ԲԱՅԱՆԱԼ, ԲԱՅԵԼ, հր. Որջանալ, թաք-
 չիլ:

ԲԱՅՈՑ, գ. Որջ, բոյն (գազանի):

ԲԱՅՑ, շ. 1. Սակայն, բայց սակայն, ալլ սակայն, ալլ, իսկ, իսկ թէ, համայն: 2. 3. Բայց միայն, բայց եթէ, եթէ ոչ: – ԲԱՅՑ ԱՐԴ, շ. Եւ արդ: – ԲԱՅՑ Եթէ, շ. Բայց միայն, եթէ ոչ, բայց, միայն թէ: – ԲԱՅՑ 'ի, նիդ. Բաց 'ի, բայց միայն 'ի: – ԲԱՅՑ ՄԻԱՅՆ, տե՛ս ԲԱՅՑ Եթէ: – ԲԱՅՑ ՄԻԱՅՆ 'ի, տե՛ս ԲԱՅՑ 'ի: – ԲԱՅՑ ՍԱԿԱՅՆ, տե՛ս ԲԱՅՑ:

ԲԱՆ, գ. 1. Խօսք, ասացուած: 2. Պատգամ, հրաման, պատուէր: 3. Միտք, կարծիք, բանականութիւն, խորհուրդ, իմաստութիւն: 4. Բառ: 5. (կրօն.) Բանն, Բան հօր, Բան Աստուծոյ էական, Բանն Աստուած, Բան սուրբ հոգւոյն, Բան տեառն, Բան տէրուական, Բան փրկչին, Քրիստոս (Հօր աստծու խօսքի մարմնացումը): 6. Համեմատութիւն, կարգ, յարաբերութիւն, պատճառ, հանգամանք: 7. Իր, նիւթ: 8. Բարբառ, լեզու: – ԲԱՆ ԱՌԵՆԵԼ՝ ԿԱՊԵԼ՝ ՈՒՆԵԼ. Ուխտ դնել: – ԲԱՆ Ի ԳՈՐԾ ԱՌԵՆԵԼ. Բուռն հարկանել, ձեռնարկել, սկսանել: – ԲԱՆ ՏԱԼ. 1. Խոստանալ (խօսք տալ): 2. Համար տալ (հաշիւ՝ պատասխան տալ): – ԸՆԴ ԲԱՆԻՒ ԱՌԵՆԵԼ. Բանադրել: ԲԱՆԱԳԷՏ, ա. Իրազէտ, խորագէտ: ԲԱՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ: ԲԱՆԱԳԻՐ, ա. Շարագիր, մատենագիր, պատմագիր: ԲԱՆԱԳԻՏ ԼԻՆԵԼ. Բանագետակ լինել, բաղադրել, խծածել (չնչին պատճառներ փնտրել՝ մէկին մեղադրելու՝ ամբաստանելու համար): ԲԱՆԱԳՆԱՅ, ա. Պատգամաւոր: – ԲԱՆԱԳՆԱՅ ԼԻՆԵԼ. Պատգամաւորել (իբրեւ պատգամաւոր բանակցել): ԲԱՆԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Գովութիւն, գովեստ:

ԲԱՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Յարմարել, յարմարեցուցանել (խօսքը): 2. Արդիւնացուցանել, ի գործ առնել: ԲԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առասացութիւն, ասացուած (մարգարէի խօսք): 2. Առակ: ԲԱՆԱԳՏԱԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՆԱԳԻՏ ԼԻՆԵԼ: ԲԱՆԱԳՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարք, հնարագիտութիւն, ճարտարութիւն: ԲԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճառագրութիւն, շարագրութիւն: ԲԱՆԱԳՐԵԼ, նբ. (եկեղջ.) Ընդ բանիւ առնել, կապել, անաթեմայել: ԲԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անաթեմայ, նըզովք: ԲԱՆԱԶԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանակռուութիւն (բանակռիւ վարելը): ԲԱՆԱԼ, նբ. Վերբանալ (բաց անել): ԲԱՆԱԼԻ, գ. Փականք: ԲԱՆԱԽՕՍ, ա. Ատենախօս, հրապարակախօս: ԲԱՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատենախօսութիւն, հրապարակախօսութիւն, քարոզութիւն: ԲԱՆԱԿՂ, գ. Բազմութիւն, կարաւան, խումբ, գունդ: 2. Զօրանխտ, ճամբար, բանակետդ, բնադիր: ԲԱՆԱԿՂ², գ. (եկեղջ.) Լանջանոց, կրծանոց: ԲԱՆԱԿԱԿԻՅ, ա. Խմբակից, դասակից, պարակից: ԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Բանաւոր, տրամաբան, մտաւոր, իմացական, ասուն, խօսուն: – ԲԱՆԱԿԱՆՆ, գ. Տրամաբանութիւն: ԲԱՆԱԿԱՆԱԿԷՍ, մ. Բանաւորապէս: ԲԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բանաւորութիւն: 2. Իմացականութիւն: ԲԱՆԱԿԱՆՏՂ, տե՛ս ԲԱՆԱԿԵՏՂ: ԲԱՆԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարգաւորութիւն: ԲԱՆԱԿԵԼ (իմ), չբ. Իջևանել, դադարել, ադանել, նստել (զօրքի մասին):

ԲԱՆԱԿԵՏՂ, գ. Բանակ (2), կայք, վանք, կայան, իջևան, օթևան:

ԲԱՆԱԿՈՒԻ, ա. Կազազող, հակառակասէր, ընդդիմաբան, վիճաբան:

- ԲԱՆԱԿՈՒԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՆԱԿՈՒԵԼ (իմ):

ԲԱՆԱԿՈՒԵԼ (իմ), չք. Հակառակել, հակաճառել, կազել, վիճաբանել, վիճել:

ԲԱՆԱԿՈՒՈՒԹԻԻՆ, գ. Հակառակաբանութիւն, ընդդիմախօսութիւն, վէճ, կազ:

ԲԱՆԱԿՐԿԻՏ, ա. Բանազիւտ, բանազտակ, պարսաւադէտ:

ԲԱՆԱԿՅՈՒԹԻՆ, գ. Խօսակցութիւն:

ԲԱՆԱՀԻՒՍ, ա. Բանաստեղծ, քերթող:

ԲԱՆԱՃԱՌԵԼ, նք. Արտաճառել (ճառօրէն արտայայտել):

ԲԱՆԱՄԱՐՏ, ա. 1. տե՛ս ԲԱՆԱԿՈՒԻ: 2. Վեճողական (բանակուել բնոյթ ունեցող):

ԲԱՆԱՊԱՃՈՅԺ, ա. Պերճաբան, պանծալի:

ԲԱՆԱՊԱՏՈՒԹԻՆ, գ. Ճառ, մեկնութիւն:

ԲԱՆԱՍԷՐ, ա. Ուսումնասէր, իմաստասէր, գրագէտ, սիրաբան:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԲԱՐ, մ. Ուսումնասիրաբար, մտադիւր:

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾ, ա. 1. Բանահիւս, բանաբար, քերթող, պոետէս: 2. Առասպելարկու, առակախօս, առակարկու: 3. Բանիբուն, գրագէտ, ճարտարաբան:

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾ (ԲԱՆ), ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, ա. 1. Քերթողական (բանաստեղծօրէն յօրինուած): 2. Մտացածին, պատիր, խաբէական:

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՆ, գ. Ստեղծաբանութիւն:

ԲԱՆԱՎԱՃԱՌ, ա. Իմաստակ:

ԲԱՆԱՐԱՐ, ա. 1. Բանաստեղծ, քերթող: 2. Կամակատար, կամարար, հնազանդ:

ԲԱՆԱՐԱՐՈՒԹԻՆ, գ. Ճարտարաբանութիւն:

ԲԱՆԱՌՈՐ, ա. 1. Բանական, մտաւոր: 2. Խելացի, գիտուն, մտացի: 3. Բանաւորական, իմանալի, հոգեւոր:

ԲԱՆԱՌՈՐԱԿԱՆ, ա. Բանական (բանաւորին յատուկ՝ վերաբերող):

ԲԱՆԱՌՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՆԱԿԱՆԱՊԷՍ:

ԲԱՆԱՌՈՒԹԻՆ, գ. 1. տե՛ս ԲԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՆ: 2. Իմաստութիւն, խոհեմութիւն, գիտութիւն, հմտութիւն, մտաւորութիւն:

ԲԱՆԱՔԱՂ, ա. Բանակրկիտ, բանորսակ, բանորսող:

ԲԱՆԲԵՐ, ա. գ. Համբաւաբեր, պատգամաբեր, պատգամաւոր:

ԲԱՆԳԻՏՈՒԹԻՆ, գ. Բանազիտութիւն, գիտութիւն, հմտութիւն:

- ՎԵՐԻՆ՝ ՎԵՐՆԱՅԻՆ ԲԱՆԳԻՏՈՒԹԻՆ. Աստեղաբաշխութիւն:

ԲԱՆԳԻՆ, տե՛ս ԲԱՆԿԻՆ:

ԲԱՆԴ, տե՛ս ԲԱՆՏ:

ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԱՆ, տե՛ս ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԱՆՔ:

ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԱՆՔ, գ. 1. Յնորք, շաղփաղփութիւն, զառանցանք: 2. Հրէշք (երեւակայական ծնունդներ):

ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պք. Յնորեցուցանել, պատրել, պակուցանել:

ԲԱՆԴԱԳՈՒՇԵԼ (իմ), չ. 1. Յնորել, գազել, երեւութանալ, երազել, ապշել, յամարել, մոլորել, մոլել:

ԲԱՆԴԱԽԱՌԻՆ, ա. Բարեյարմար, դաշնակաւոր:

ԲԱՆԴԵԼ, նք. 1. Բանտարգել առնել, զնդանել: 2. Արգելուլ (փակել ու պահել մի տեղում):

ԲԱՆԵՆԱՐ, գ. Հաւաք. 1. Կազ, վէճ, կռիւ, հակառակութիւն: 2. Ամբաստանութիւն, մեղադրանք, յանդիմանութիւն:

ԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. (յուճարաբանութեամբ) Ասել, խօսել:
 ԲԱՆԵՂ, ա. 1. Լեզուանի, շատախօս: 2. Կորովաբան, քաջախօս, ճոխաբան, ճարտարախօս, խօսուճ:
 ԲԱՆԵՐՈՂ, ա. Բանակաւիւ, կռուասէր, կռուարար, բանից խնդիր:
 ԲԱՆԸՆ ԴԴԵՄ, ա. Ընդդիմաբան:
 ԲԱՆԻԲՈՒՆ, ա. 1. Կորովաբան, պերճաբան, ճարտասան, հռետոր: 2. Հմուտ, խելամուտ:
 ԲԱՆԻՄԱՍՏ, ա. Քաջածանօթ:
 ԲԱՆԻՋՈՅՑ, տե՛ս ԲԱՆԻԲՈՒՆ:
 ԲԱՆԻՑ ԽՆԴԻՐ, տե՛ս ԲԱՆԵՐՈՂ:
 ԲԱՆԿՆ կամ ԲԱՆԳՆ, գ. Առասպել (ստալօգ պատմութիւն):
 ԲԱՆԿՆԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԱՌԱՍՊԵԼԱԲԱՆԵԼ:
 ԲԱՆՈՐՍԱԿ, ԲԱՆՈՐՍՈՂ, ա. Բանաքաղ, բանակրկիտ, պարսաւասէր, որսորդ բանից:
 ԲԱՆՋԱՐ, գ. Դալարի, խաւարտ:
 ԲԱՆՋԱՐԱԾԱԽ, տե՛ս ԲԱՆՋԱՐԱՎԱՃԱՌ:
 ԲԱՆՋԱՐԱԿԵՐ, տե՛ս ԲԱՆՋԱՐԱՃԱՇԱԿ:
 ԲԱՆՋԱՐԱՃԱՇԱԿ, ա. Բանջարակեր, խոտածաշակ:
 ԲԱՆՋԱՐԱՃԱՇԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Դալարակերութիւն:
 ԲԱՆՋԱՐԱՎԱՃԱՌ, գ. Բանջարածախ, կաղամբավաճառ:
 ԲԱՆՋԱՐԱԻՈՐ, տե՛ս ԲԱՆՋԱՐԵՂԷՆ:
 ԲԱՆՋԱՐԵՂԷՆ, ա. Բանջարաւոր (բանջար պարունակող):
 ԲԱՆՍԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԲԱՄԲԱՍԵԼ:
 ԲԱՆՍԱՐԿՈՒ, ա. գ. 1. Չարախօս, քսու, որոմնացան: 2. Սատանայ:
 ԲԱՆՍԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարախօսութիւն, քսութիւն, հակառակութիւն (մանաւանդ՝ սատանայի):
 ԲԱՆՍԵՐԹՈՒԿ, ա. Դիւրահաւան, դիւրահաւատ:

ԲԱՆՍՈՒՏ, ա. Ստաբան, ստախօս, բանասարկու, չարախօս:
 ԲԱՆՏ, գ. Զնդան, արգելան, արգելաբան, արգելանոց, պահպանոց, կապաբան, պահեստ:
 ԲԱՆՏԱԿԱԼ, ա. Բանտական, բանտարգել, բանտարկեալ, բանտաւոր, կալանաւոր:
 ԲԱՆՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՆՏԱԿԱԼ:
 ԲԱՆՏԱՊԱՆ, ա. գ. Բանտապան, բանտապետ, կապանապահ, կապանապան:
 ԲԱՆՏԱՊԱՆ, տե՛ս ԲԱՆՏԱՊԱՆ:
 ԲԱՆՏԱՊԵՏ, տե՛ս ԲԱՆՏԱՊԱՆ:
 ԲԱՆՏԱՐԳԵԼ, տե՛ս ԲԱՆՏԱՐԿԵԼ:
 – ԲԱՆՏԱՐԳԵԼ ԱՌՆԵԼ. Զնդանել, բանդել, կալանել, որմարգել առնել:
 ԲԱՆՏԱՐԳԵԼՔ, տե՛ս ԲԱՆՏԱՐԿԵԼՈՒԹԻՒՆ:
 ԲԱՆՏԱՐԳԵԼՔ, գ. յոգն. Բանտարկեալք:
 ԲԱՆՏԱՐԳԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանտարգելք, պահանք:
 ԲԱՆՏԱՐԿԵԱԼ, տե՛ս ԲԱՆՏԱԿԱԼ:
 ԲԱՆՏԱԻՈՐ, տե՛ս ԲԱՆՏԱԿԱԼ:
 ԲԱՆՏԵԼ, տե՛ս ԲԱՆԴԵԼ:
 ԲԱՇԽ, մանաւանդ՝ ԲԱՇԽՔ, գ. 1. Բաժին, վիճակ, բաժ, սակ, հարկ, տուրք:
 2. Բախտ, ճակատագիր:
 ԲԱՇԽԱԿԱՆ, ա. 1. Բաշխիչ, տուիչ, պարգեւատու: 2. Բաշխողական:
 ԲԱՇԽԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԲԱՇԽԱԿԱՆ:
 ԲԱՇԽԵԼ, նբ. 1. Պարգեւել, շնորհել: 2. Բաժանել, որոշել, զատել:
 ԲԱՇԽԵՐ, գ. Պարգեւ (հասանելիք բաժին աւարամասից):
 ԲԱՇԽԵՐ, տե՛ս ԲԱՇԽԱԿԱՆ:
 ԲԱՇԽՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՇԽԱԿԱՆ:
 ԲԱՇԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՇԽՈՒՄՆ:
 ԲԱՇԽՈՅՔ, գ. Տուրք, մատակարարութիւն:
 ԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՇԽՈՒՄՆ:
 ԲԱՇԽՈՒՄՆ, գ. Բաշխողութիւն, բաշխութիւն (բաշխելը, բաշխուելը):

ԲԱՋԱՂԱՆՔ, գ. 1. Բաջադուժն: 2. Աղ-
ճատանք, շաղփաղփուլթիւն, բանդագու-
շանք, ցնորք:

ԲԱՋԱՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Բանդագուշել,
առասպելել: 2. Ցնդել, ցնորել, ճապաղել,
յաժել:

ԲԱՋԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Շաղփաղփել,
մեծաբանել:

ԲԱՋԱՂՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՋԱՂԱՆՔ:

ԲԱՌ, գ. 1. Բան: 2. Բարբառ, լեզու: 3.
Եղանակ (երաժշտական ձայն):

ԲԱՌԱՁ, գ. Բչիւն, բառաչումն, բչումն:
ԲԱՌԱՁԵԼ, չբ. 1. Բնչել, բչել: 2. փխբ.

Գոչել:

ԲԱՌԱՁՈՒՄՆ, գ. 1. Բառաչ: 2. փխբ.
Գոչումն, կականումն:

ԲԱՌԱՅԻ, ա. Մեծանուն, մեծատուն,
ճոխ, մեծափառ, անուանի, հռչակաւոր,
հոյակապ, փառաւոր, պանծալի:

ԲԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Շքեղութիւն, ճո-
խութիւն (բառացի լինելը):

ԲԱՌՆԱԼ, նբ. 1. Վերառել, վերառնուլ,
բարձրացուցանել, վերացուցանել: 2. Ըս-
տանձնել, ըստ անձին առնուլ, յանձն
առնուլ: 3. Ամբառնալ: 4. Ի բաց առնուլ,
ջնջել: 5. Բարձուցանել, կրել: 6. Համբե -

րել, դիմանալ, սոկալ:
- ԲԱՌՆԱԼ ԶԳԼՈՒԽ. Գլխատել:

- ԲԱՌՆԱԼ ԹՈՂՈՒԼ. Մերժել, լքանել,
անտես առնել, ի բաց թողուլ:

ԲԱՌՆԱԼԻՔ, գ. Լծակք (ծանրութիւններ
բարձրացնելու համար):

ԲԱՍԻԼԻՍԿՈՍ, ԲԱՍԻՂԻՍԿՈՍ, գ.
(կենդբ.) Թագաւորական օձ՝ իժ:

ԲԱՍԻՐ, ա. Պարսաւական:

ԲԱՍՏ¹, գ. Բախտ, յաջողութիւն, բարե -
բախտութիւն, երջանկութիւն:

ԲԱՍՏ², գ. Ապաստարան, պատսպարան:
ԲԱՍՏԱՅԵՂՑ, ա. Երջանկաւէտ (բախ -
տով՝ երջանկութեամբ լցուած):

ԲԱՍՏԱՐԱՆ, գ. Կապարան, բանտ:

ԲԱՍՏԵՌՆ, գ. Գահաւորակ (փափուկ
բազմոց):

ԲԱՍՐԱՆՔ, գ. Պարսաւանք, մեղադ-
րանք, բամբասանք, նախատիւք, թշնա-
մանք:

ԲԱՍՐԵԼ, նբ. 1. Ըստգտանել, մեղադրել,
բամբասել, պարսաւել, եպերել, ան-
գոսնել, նախատել: 2. (յուճական ոճով)
Պատճառել (պատրուակ բռնել):

ԲԱՐԱԿ¹, ա. Նուրբ, անօր, անգայտ:

ԲԱՐԱԿ², գ. Շուռ (որսի):

ԲԱՐԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Նրբագոյն:

ԲԱՐԱԿԱՄԱՆ, ա. Սարդանկու:

ԲԱՐԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեղնաւորութիւն:

ԲԱՐԱՇՆ, ա. Խիստ, բիրտ (բնաւորու-
թեան մասին):

ԲԱՐԱՊԱՆ, գ. Բարապետ, դռնապան,
դռնապահ, դարապան:

ԲԱՐԱՊԵՏ, տե՛ս ԲԱՐԱՊԱՆ:

ԲԱՐԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դիմառնութիւն:

2. լայնաբար՝ Այլաբանութիւն:

ԲԱՐԱՏԵԱՅ, տե՛ս ԲԱՐԵԱՏԵԱՅ:

ԲԱՐԱԽՈՐ, տե՛ս ԴՐԱՆԴԻ:

ԲԱՐԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարբ, բնութիւն,
սովորութիւն:

ԲԱՐԲԱՆՁ, ԲԱՐԲԱՆՁԱՆՔ, գ. Բաջա-
ղանք, շաղփաղփութիւն, ցնորք, աղճա-
տանք, բանդագուշանք, առասպելք:

ԲԱՐԲԱՆՁԵԼ, նբ. չբ. Շաղփաղփել, շա -
ղակրատել, առանցանել, ցնորել:

ԲԱՐԲԱՆՁՈՒՄՆ, գ. Բարբաջանք, բար -
բաջ (բարբանջելը):

ԲԱՐԲԱՋ, ԲԱՐԲԱՋԱՆՔ, տե՛ս ԲԱՐ-
ԲԱՆՁ:

ԲԱՐԲԱՋԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԲԱՆՁԵԼ:

ԲԱՐԲԱՋՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՐԲԱՆՁՈՒՄՆ:

ԲԱՐԲԱՌ, գ. 1. Բան, խօսք (մարդկային
ձայն): 2. Ընդհանրապէս՝ ձայն, հնչիւն,
գոչիւն: 3. Լեզու (որեւէ ազգի):

ԲԱՐԲԱՌԱԿԻՑ, ա. 1. Ձայնակից, միա -
բան, համախոհ: 2. (քեր.) Ձայնորդ:

ԲԱՐԲԱՌԱԿՈՄԵԼ, նբ. Բախել, ձայնա -
տու լինել, ազդել:

ԲԱՐԲԱՌԱԿՅԵԼ (իմ), տե՛ս ՁԱՅՆԱԿ -
ՅԵԼ:

ԲԱՐԲԱՌԵԼ, նբ. չբ. 1. Խօսել (ասել մի բան): 2. Ձայն արձակել՝ տալ, ձայնել, կարգալ, գոչել:

ԲԱՐԲԱՌԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի խօսս առնել (բարբառել՝ խօսել տալ):

ԲԱՐԲԱՐԱՆՔ, գ. Վարանք, տատանումն:

ԲԱՐԲԱՐԵԼ, չբ. Վարանել, տատանել, տատամսել:

ԲԱՐԲԱՐԻԱՆՈՍ, ա. Բարբարոսական փխբ. դարչ, պիղծ:

ԲԱՐԲԱՐԻԿ, ԲԱՐԲԱՐԻԿՈՆ, տե՛ս ԲԱՐԲԱՐՈՍԱԿԱՆ:

ԲԱՐԲԱՐՈՍ, 1. ա. գ. Այլազգի, օտարազգի: 2. ա. Բարբարոսական, վայրենի, խուժաղուժ:

ԲԱՐԲԱՐՈՍԱԿԱՆ, ԲԱՐԲԱՐՈՍԻԿ, ա. Խժական, բարբարոս:

ԲԱՐԳԱԻԱՃ, ա. 1. Պերճ, պանծալի, փառաւոր, փառացի, անուանի, մեծանուն, վեսմ: 2. Բարեքիկ, աճեցուն, զուարթ, շքեղ:

ԲԱՐԳԱԻԱՃԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԳԱԻԱՃ: ԲԱՐԳԱԻԱՃԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԳԱԻԱՃԵԼ:

ԲԱՐԳԱԻԱՃԱՆՔ, գ. Բարգաւաճութիւն, պերճութիւն, պարծանք, պատիւ, փառաւորութիւն, շուք, շքեղութիւն:

ԲԱՐԳԱԻԱՃԱՊԷՍ, մ. Փառաւորապէս, փառօք:

ԲԱՐԳԱԻԱՃԵԼ (իմ), չբ. Մեծանալ, աճել, ծաղիկել, զուարթանալ, ճոխանալ, փառաւոր լինել:

ԲԱՐԳԱԻԱՃՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԳԱԻԱՃԱՆՔ:

ԲԱՐԴ¹, գ. Դէզ, շեղջ, կոյտ, կուտակ:

– ԲԱՐԴՍ ԲԱՐԴՍ. Դէզադէզ (դէզ դէզ): ԲԱՐԴ², ա. (քեր.) Բարդած, ջոկադիր:

ԲԱՐԴԱԾ, տե՛ս ԲԱՐԴ²: ԲԱՐԴԱԾՔ, տե՛ս ԲԱՐԴ¹:

ԲԱՐԴԵԼ, նբ. Դիզել, դիզանել, կուտակել, շեղջակուտել, բազմապատկել, բաղադրել, շարադրել, բաղկացուցանել:

ԲԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարդումն (դիզանալ):

ԲԱՐԴՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՐԴՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՐԵԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԲԱՐԵԳՈՐԾ:

ԲԱՐԵԱԽՈՐԺ, տե՛ս ԲԱՐԵՍԷՐ:

ԲԱՐԵԱՍԱՑ, տե՛ս ԲԱՐԵՍԱՑ:

ԲԱՐԵԱՏԵԱՑ, ա. Ջարասէր, չարակամ:

ԲԱՐԵԱՑԱՊԱՐՏ, ա. Բարեարար, երախտաւոր:

ԲԱՐԵԱԻ, մ. Բարով, ողջամբ:

– ԲԱՐԵԱԻ կամ ԲԱՐԵՕՔ ՄՆԱԼ ԱՍԵԼ.

Հրաժարել, բազում խնդալ ասել:

ԲԱՐԵԱԽ, ա. 1. Բարեբախտիկ, բարեբաստ, բարեբաստիկ, բախտաւոր, երջանիկ: 2. մ. տե՛ս ԲԱՐԵԱԽՏԱԲԱՐ:

ԲԱՐԵԱԽՏԱԲԱՐ, մ. Բարեբախտապէս, բարեբաստապէս, յաջողակաբար, յաջողապէս:

ԲԱՐԵԱԽՏԱԳՈՅՆ, ա. Բարեբաստագոյն:

ԲԱՐԵԱԽՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԵԱԽՏԵԼ (իմ):

ԲԱՐԵԱԽՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐԵԱԽՏԱԲԱՐ:

ԲԱՐԵԱԽՏԵԼ (իմ), չբ. Բարեբախտանալ, բարեբաստանալ, բարեբաստել, բարեբախտիկ լինել, երջանկանալ:

ԲԱՐԵԱԽՏԻԿ, տե՛ս ԲԱՐԵԱԽՏ:

– ԲԱՐԵԱԽՏԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԵԱԽՏԵԼ (իմ):

ԲԱՐԵԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբաստութիւն, երջանկութիւն, յաջողութիւն, բարեկեցութիւն, բարօրութիւն:

ԲԱՐԵԱՂԴ, տե՛ս ԲԱՐԵԱԽՏ:

ԲԱՐԵԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԱՆԱԿԱՆ:

ԲԱՐԵԱՆԱԿԱՆ, ա. Օրհներգական, գոլասանական (բարեբանութեան արժանի):

ԲԱՐԵԱՆԱՊԷՍ, մ. Ի դէպ, արժանապէս: ԲԱՐԵԱՆԵԼ, նբ. Գովել, օրհնել (բարին՝ լաւը ասել), յատկապէս՝ օրհնաբանել, գոհաբանել, փառաբանել, փառատրել (Աստուծոյ):

ԲԱՐԵԲԱՆԻԶ, ա. Բարեբանող (որ բարեբանում է՝ օրհնում է):

ԲԱՐԵԲԱՆՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱՆԻԶ:

ԲԱՐԵԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբանումն, օրհնութիւն, օրհնաբանութիւն, գովութիւն, օրհներգութիւն, փառաբանութիւն:

- ԲԱՐԵԲԱՆԵԱՒ ՕՐ, ԲԱՐԵԲԱՆՈՂ ՕՐ, ԲԱՐԵԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ՕՐ, ՕՐ ԲԱՐԵԲԱՆՈՒԹԵԱՆ, (եկեղց.) Արմաւենեաց տօն՝ օր, Ծաղկազարդ, Ծառավերաց:

ԲԱՐԵԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատաձեռնութիւն:

ԲԱՐԵԲԱՍՏ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏ:

ԲԱՐԵԲԱՍՏԱ ԳՈՅՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԱ ԳՈՅՆ:

ԲԱՐԵԲԱՍՏԱՆԱՒ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԵՒ (իմ):

ԲԱՐԵԲԱՍՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԱՐԱՐ:

ԲԱՐԵԲԱՍՏԵՒ (իմ), տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏԵՒ (իմ):

ԲԱՐԵԲԱՍՏԻԿ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏ:

ԲԱՐԵԲԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱԽՏՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՐԵԲԱՐՈՅ, ա. 1. Քաղցրաբարոյ, բարեսէր, մարդասէր: 2. Մարդասիրական, բարի:

- ԲԱՐԵԲԱՐՈՅՔ, գ. Բարեբարոյութիւն, լառութիւն:

ԲԱՐԵԲԱՐՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբարութիւն, քաղցրաբարութիւն:

ԲԱՐԵԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱՐՈՅՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՐԵԲԱՐԻՈՅ, ԲԱՐԵԲԱՐՔ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԱՐՈՅ:

ԲԱՐԵԲԵՐ, ա. Քաջաբեր, բարեպտուղ, բերբի:

ԲԱՐԵԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգասաւորութիւն, քաջապտուղութիւն, բեղնաւորութիւն:

ԲԱՐԵԲՈՅՍ, ա. Քաջաբոյս, քաջաբեր, բարեբեր:

ԲԱՐԵԲԵՆՈՒՂԽ, ա. Գեղեցկաբու(ղ)իս:

ԲԱՐԵԳԵՂ, ա. Վայելչագեղ, չքնաղ:

ԲԱՐԵԳԹԱՅԵԱՒ, մ. Գթածաբար, մարդասիրապէս:

ԲԱՐԵԳԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Գթածութիւն, ողորմածութիւն, բարեգործութիւն:

ԲԱՐԵԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՐԵԳՈՎԵՒԻ, տե՛ս ԲԱՐԷԴՐՈՒԱՏԵՒԻ:

ԲԱՐԵԳՈՐԾ, ա. 1. Բարեպաշտ, առաքի՜նի: 2. Բարերար, երախտագործ, երախտաւոր, մարդասէր:

ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿ, տե՛ս ԲԱՐԵԳՈՐԾ:

ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Բարերարական:

ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆԵՒ, տե՛ս ԲԱՐԵԳՈՐԾԵՒ:

ԲԱՐԵԳՈՐԾԱՊԷՍ, մ. Մարդասիրապէս (իբրեւ բարեգործ՝ բարերար):

ԲԱՐԵԳՈՐԾԵՒ, նբ. չբ. 1. Բարեպաշտել (բարի գործ՝ լաւ բան անել): 2. Բարերարել, երախտագործել, խնամել: 3. (յուշական ոճով) Բարեբախտիկ լինել, երջանկանալ:

ԲԱՐԵԳՈՐԾԻԶ, ա. Բարերար (եղջանկացուցիչ):

ԲԱՐԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաքիչութիւն, քաղաքավարութիւն (առաքիչի կեանք վարելը): 2. Աշխարհաշինութիւն, բարեկարգութիւն: 3. Բարերարութիւն: 4. Բարեբախտութիւն, բարօրութիւն, յաջողութիւն:

ԲԱՐԵԳՈՐՈՎԵՒ (իմ), չբ. Գթասիրել:

ԲԱՐԵԳՈՐՈՎՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԳՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՐԵԳՈՒԹ, ա. Գորովագութ, գթած:

ԲԱՐԵԴԵՄ, ա. Բարեսեսիլ, գեղեցկատեսիլ:

ԲԱՐԵԴԻՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաջողութիւն, բարեբաստութիւն, բարեբախտութիւն:

ԲԱՐԵԴԻՐ, ա. 1. Բարեյարմար, բարեկարգ: 2. Հաստատուն:

ԲԱՐԵԴՐՈՒԺ, ա. Երախտամոռաց, ապե՜րախտ, ապաշնորհ:

ԲԱՐԵԶԱՐԴ, ա. Շնորհազարդ, բարեկարգ, վայելուչ, պատշաճական:
 ԲԱՐԵԶԱՐԴԱՐԱՐ, մ. Վայելչաբար, վայելչապէս, կարգաւորաբար:
 ԲԱՐԵԶԱՐԴԵՆԼ, նբ. Շքեղացուցանել, վայելչացուցանել, զարգարել:
 ԲԱՐԵԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Վայելչութիւն, պայծառութիւն, բարեկարգութիւն, համեստութիւն:
 ԲԱՐԵԶԱՐՄ, ա. Քաջատոհմիկ, քաջազարմ:
 ԲԱՐԵԶԳԵԱՅ, ԲԱՐԵԶԳԵՍՏ, ա. Բարեզարդ, բարեկարգ, բարեձև, բարեվայելուչ:
 ԲԱՐԵԶԵԿՈՅՅ, ա. Զայնատու, ազգարար:
 ԲԱՐԵԶՈՒԱՐԹ, ա. Զուարթազին, զուարթատեսիլ:
 ԲԱՐԵԸԿԱՆ, ա. Դիւրընկալ, հեշտալուր, բարեմոյն:
 ԲԱՐԵԺԱՄ, ա. Դիպող, բարեպատեհ, յարմարաւոր:
 ԲԱՐԵԺԱՄԱՆԱԿ, տե՛ս ԲԱՐԷԺԱՄԱՆԱԿ:
 ԲԱՐԵԼԱԻ, ա. Քաջալաւ, բարեռք:
 ԲԱՐԵԼԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջալաւութիւն, ընտրականութիւն:
 ԲԱՐԵԼԻՅ, ա. Առատ, ճոխ (բարեքնեցող լի՝ լցուած):
 ԲԱՐԵԼՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճոխութիւն (բարեքնեցող լիութիւն):
 ԲԱՐԵԽԱՌՆ, ա. 1. Մեղմախառն, քաղցրախառն, չափաւոր: 2. Գաղջ, եղկ:
 ԲԱՐԵԽԱՌՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԽԱՌՆ:
 ԲԱՐԵԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաղցրախառնութիւն, հեշտախառնութիւն:
 ԲԱՐԵԽՆԱՄ, ա. Ամենախնամ, բարեգութ:
 ԲԱՐԵԽՆԱՄԱՐԱՐ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՆԱՄԱՐԱՅ:
 ԲԱՐԵԽՆԱՄԱՊԷՍ, մ. Բարեխնամաբար (բարեխնամ կերպով):

ԲԱՐԵԽՆԱՄԵՆ, նբ. չբ. Գթասիրել (լաւ խնամել):
 ԲԱՐԵԽՆԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեգթութիւն: 2. (կրօն.) Նախախնամութիւն:
 ԲԱՐԵԽՆ ԴԻՐ, ա. Բարեհայց:
 ԲԱՐԵԽՈՂ, ա. 1. Քաջախոհ, իմաստախոհ, խոհական, ողջամիտ, խելացի, խոհեմ: 2. Բարեմիտ, բարեսէր:
 ԲԱՐԵԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ:
 ԲԱՐԵԽՈՐՀ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՂ:
 ԲԱՐԵԽՈՐՀՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՂ:
 ԲԱՐԵԽՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ:
 ԲԱՐԵԽՈՐՀՈՒԴ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՂ:
 ԲԱՐԵԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեխորհութիւն, բարեխոհութիւն, խոհականութիւն, խոհեմութիւն, զգօնութիւն: 2. Բարեսիրութիւն:
 ԲԱՐԵԽՈՍ, ա. 1. Քաղցրախօս, քաղցրաբան: 2. ա. գ. Հաշտարար, յորդորիչ, միջնորդ, մխիթարիչ, աղաչաւոր:
 – ԲԱՐԵԽՈՍ ԼԻՆԵՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՍԵՆ:
 ԲԱՐԵԽՈՍԱՆՔ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՈՍՈՒԹԻՒՆ:
 ԲԱՐԵԽՈՍԵՆ, նբ. չբ. Բարեխօս լինել, միջնորդել:
 ԲԱՐԵԽՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխօսանք, միջնորդութիւն, աղաչանք, թախանձանք:
 ԲԱՐԵՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաջածնութիւն, արգասաւորութիւն, պտղաբերութիւն: 2. Բարետոհմութիւն, քաջատոհմութիւն, ազնուականութիւն, բարելաւութիւն:
 ԲԱՐԵԿԱՄ, ա. 1. Բարեմիտ: 2. Սիրելի, մտերիմ, ընտել:
 ԲԱՐԵԿԱՄԱՆԱՆ, չբ. Բարեկամել, դաշնաւորել:
 ԲԱՐԵԿԱՄԱՊԷՍ, մ. Մտերմաբար (իբրեւ բարեկամ):
 ԲԱՐԵԿԱՄԵՆ¹, նբ. Բարեկամեցուցանել (բարեկամ դարձնել):

ԲԱՐԵԿԱՄԵԼ² (իմ), տե՛ս ԲԱՐԵԿԱՄԱՆԱԼ:

ԲԱՐԵԿԱՄՆՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բարեկամել, Հաշտեցուցանալ:

ԲԱՐԵԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սիրելու թիւն, ընտանութիւն: 2. Դաշնաւորութիւն:

ԲԱՐԵԿԱՐԳ, ա. Գեղեցկակարգ, յարմարակարգ, կարգաւոր:

ԲԱՐԵԿԱՐԳԱՊԷՍ, մ. 1. Ըստ պատշաճի, վայելչապէս: 2. ա. Բարեկարգ:

ԲԱՐԵԿԱՐԳԵԼ, նբ. Կարգաւորել:

ԲԱՐԵԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գեղեցկակարգութիւն, կարգաւորութիւն, բարեձեւութիւն, բարեկերպութիւն: 2. Դասակարգութիւն:

ԲԱՐԵԿԵԱՑ, ա. Բարեկեցիկ, փափկակեաց, Հեշտասուն, փափկասուն:

ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆ, գ. (եկեղց.) Բարեկենդանութիւն (բուն բարեկենդան):

ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաջողջութիւն: 2. Բարեկեցութիւն, բարօրութիւն, յաջողութիւն, զուարթութիւն, ուրախութիւն: 3. տե՛ս ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆ:

ԲԱՐԵԿԵՐՊ, տե՛ս ԲԱՐԵՁԵԻ:

ԲԱՐԵԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՁԵԻՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՐԵԿԵՑԻԿ, տե՛ս ԲԱՐԵԿԵԱՑ:

ԲԱՐԵԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեկենդանութիւն, բարօրութիւն: 2. Յղիութիւն:

ԲԱՐԵԿԻՐ, ա. 1. Բարեկեցիկ, զուարթ, բերկրամիտ: 2. Բարեբարոյ, ընտանի, Հաւատարիմ:

- ԲԱՐԵԿԻՐ ԱՌՆԵԼ. Հաճել, բերկրեցունել, Հեշտացուցանել:

ԲԱՐԵԿԾԻԹ, ա. Հաւասարակշիռ, արդարակշիռ:

ԲԱՐԵԿՅՐԵԼ (իմ), չբ. Բարիկրել, Հեշտանալ, բարեկիր գտանել (բարեկեցիկ՝ առողջ լինել):

ԲԱՐԵԿՅՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկեցութիւն (լաւ՝ բարւոք վիճակ ունենալը):

ԲԱՐԵԿՅՐՕՆ, ա. Բարեպաշտ, առաքինի:

ԲԱՐԵՀԱՃԵԼ (իմ), չբ. 1. Կամել, կամենալ (բարեհաճ՝ բարեացակամ լինել): 2. Բարեհաճոյանալ:

ԲԱՐԵՀԱՃՈՅ, ա. Հաճոյական, գովելի:

- ԲԱՐԵՀԱՃՈՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԵՀԱՃՈՅԱՆԱԼ:

ԲԱՐԵՀԱՃՈՅԱՆԱԼ, չբ. Բարեհաճոյ լինել (չատ հաճելի դառնալ՝ լինել):

ԲԱՐԵՀԱՄ, ա. Ախորժահամ, ախորժահաչակ, քաղցրահամ, համեղ (ջրի մասին):

ԲԱՐԵՀԱՄԲԱԻ, ա. 1. Հռչակաւոր, անուանի, օրհնել: 2. Գովիչ, գովասան:

ԲԱՐԵՀԱՄԲԱԻԵԼ, նբ. 1. Բարեհռչակել, հռչակել, ներբողել, գովել: 2. Օրհնել:

ԲԱՐԵՀԱՄԲԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գովութիւն, գովեստ, ներբող: 2. Քաջանունութիւն:

ԲԱՐԵՀԱՄԲՈՅՐ, ա. Քաղցրահամբոյր, հաճոյական, հաճելի, մեղմ:

ԲԱՐԵՀԱՅԵԱՑ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱՀԱՅԵԱՑ:

ԲԱՐԵՀԱՅՑ, տե՛ս ԲԱՐԵԽՆԴԻՐ:

ԲԱՐԵՀԱՆԴԻՊ, ա. Բարեպատեհ, քաջահանդէպ, ի դէպ:

ԲԱՐԵՀԱՆԴԻՍ, ա. Արիական (քաջ հանդիսացած):

ԲԱՐԵՀԱՇՏՈՂ, ա. Դիւրահաշտ, ներողամիտ:

ԲԱՐԵՀԱՍԱԿ, ԲԱՐԵՀԱՍԱԿԱԶԱՓ, ա. Չափահասակ (վայելուչ հասակով):

ԲԱՐԵՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաստատութիւն, ամբողջութիւն (ապահով և հաստատուն լինելը):

ԲԱՐԵՀԱՏՈՅՑ, ա. Բարերար:

ԲԱՐԵՀԱԻ, ա. Աջող, բարեբաստ, բարեբախտ:

ԲԱՐԵՀԱԻԱՆ, ա. Քաջահաւան, դիւրահաւան, դիւրալուր, հլու:

ԲԱՐԵՀԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջահաւանութիւն, դիւրահաւանութիւն, հլուութիւն:

ԲԱՐԵՆԶԵՋ, ա. Բարեբարոյ (բարի և հեղ):
 ԲԱՐԵՆՆԱՐ, ա. Հնարագիւտ, հնարա-
 գէտ, հանճարաւոր, ճարտար:
 ԲԱՐԵՆՆԶԱԿ, ա. Քաղցրահնչակ, քաղց-
 րահնչիւն, քաղցրաձայն:
 ԲԱՐԵՆՈՒԹԻԹԻՆ, գ. Քաջասրտու-
 թիւն:
 ԲԱՐԵՆՈՒԶԱԿԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԵՆԱՄԲԱ-
 ԻԵԼ:
 ԲԱՐԵՆՈՒԶԱԿՈՒԹԻԹԻՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՆԱՄ-
 ԲԱՒՈՒԹԻԹԻՆ:
 ԲԱՐԵՆՐԱԻԵՐ, ա. Բարէյորդոր:
 ԲԱՐԵՉԱՅՆՈՒԹԻԹԻՆ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱ-
 ՉԱՅՆՈՒԹԻԹԻՆ:
 ԲԱՐԵՉԵՒ, ա. Բարեկայելուչ, բարետե-
 սիլ, պարկեշտ, համեստ:
 ԲԱՐԵՉԵՒԱԶԱՐԴԵԱԼ, ա. Վայելչա-
 զարդ:
 ԲԱՐԵՉԵՒԱՆԱԼ, չբ. 1. Զգաստանալ,
 պարկեշտանալ: 2. Վայելչանալ, բարե-
 կարգել:
 ԲԱՐԵՉԵՒՈՒԹԻԹԻՆ, գ. 1. Վայելչութիւն,
 գեղեցկութիւն, բարեխաղութիւն: 2. Բա-
 րեկարգութիւն, բարեգործութիւն: 3.
 Պարկեշտութիւն: 4. Կեղծաւորութիւն
 (արտաքուստ բարի ձևանալ):
 ԲԱՐԵՉԻՐ, տե՛ս ԱՌԱՏԱՉԻՐ:
 ԲԱՐԵՄԱՆԿՈՒԹԻԹԻՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱ -
 ՄԱՆԿՈՒԹԻԹԻՆ:
 ԲԱՐԵՄԱՄՆ, ա. Բարեկիճակ:
 ԲԱՐԵՄԱՄՆԱԲԱՐ, մ. Առատապէս:
 ԲԱՐԵՄԱՄՆՈՒԹԻԹԻՆ, գ. 1. Բախտաւո-
 րութիւն, երջանկութիւն, շնորհք, փառք:
 2. Զափակցութիւն, բարեձեւութիւն:
 ԲԱՐԵՄԱՏՈՅՅ, ա. Բարետուր (բարիք
 բերող՝ տուող):
 ԲԱՐԵՄԱՐԴԻԿ, ա. Մարդահաճոյ, շողո-
 մարար, շողոքորթ:
 ԲԱՐԵՄԱՐԴՈՒԹԻԹԻՆ, գ. Մարդահաճու-
 թիւն, մարդեկուզութիւն, կեղծաւորու-
 թիւն:
 ԲԱՐԵՄԱՐՏ, տե՛ս ՔԱՋԱՄԱՐՏԻԿ:

ԲԱՐԵՄԱՔՈՒՐ, ա. Մաքրագոյն (չատ
 մաքուր):
 ԲԱՐԵՄԻՏ, ա. 1. Ողջամիտ, առողջա-
 խորհուրդ, անխարդախ, միամիտ, հաւա-
 տարիմ: 2. մ. Անվնաս, անմեղ:
 ԲԱՐԵՄՈՅՆ, ա. Կայտառ:
 ԲԱՐԵՄՈՒԱՅ, ա. Երախտամոռաց:
 ԲԱՐԵՄՏԱԲԱՐ, մ. Հաւատարմաբար,
 հաւատարմապէս, սիրով:
 ԲԱՐԵՄՏՈՒԹԻԹԻՆ, գ. 1. Ողջմտութիւն,
 անկեղծութիւն, միամտութիւն, պարզա-
 մտութիւն, անհարուստութիւն, բարեհոգու-
 թիւն: 2. Բարեսիրութիւն, մարդասիրու-
 թիւն, գթասիրութիւն: 3. Խնդամտու-
 թիւն, զուարթութիւն:
 ԲԱՐԵՅԱՂԹ, ա. 1. Քաջայաղթ, քաջա-
 յաղթող: 2. Յաղթողական, յաղթական:
 ԲԱՐԵՅԱՂԹՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԵՅԱՂԹ:
 ԲԱՐԵՅԱՂԹՈՒԹԻԹԻՆ, գ. Քաջայաղթու-
 թիւն:
 ԲԱՐԵՅԱՅՏ, տե՛ս ՔԱՋԱՅԱՅՏ:
 ԲԱՐԵՅԱՐՄԱՐ, ա. Քաջայարմար, վա-
 յելուչ, յարմարալից:
 ԲԱՐԵՅՈՅՍ, ա. Քաջայոյս, մեծայոյս,
 վստահ:
 ԲԱՐԵՅՈՒՍՈՒԹԻԹԻՆ, գ. Քաջայուսու-
 թիւն, ակնկալութիւն:
 ԲԱՐԵՅՕԴ, ա. Բարեձև:
 ԲԱՐԵՅՕԺԱՐՈՒԹԻԹԻՆ, գ. Յօժարամտու-
 թիւն:
 ԲԱՐԵՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԻԱՆԱԼ:
 ԲԱՐԵՆԱԽԱՆՁ, ա. 1. Նախանձոտ, նա-
 խանձախնդիր, նախանձայոյզ: 2. Բարե-
 նախանձեալ (բարի նախանձ ունեցող):
 ԲԱՐԵՆԱԽԱՆՁԵԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԵՆԱ -
 ԽԱՆՁ (2):
 ԲԱՐԵՆՇԱՆ, ա. 1. Բախտաւոր, նշանա-
 ւոր, բարեհամբաւ, աղողակ: 2. Վայելուչ,
 պայծառ:
 ԲԱՐԵՆՇՄԱՐ, ա. Բարետեսիլ, բարեկա-
 յելուչ:

ԲԱՐԵՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Շահաւորութիւն, շահեկանութիւն, օգտակարութիւն:
 ԲԱՐԵՇԱԻՒՂ, ա. Քաջընթաց, ուղղաշաւիղ, ուղղընթաց:
 ԲԱՐԵՇԷՆ, ա. Շէն, բարեկարգ, բարեխից:
 ԲԱՐԵՇՆՈՐՀ, ա. Քաջաշնորհ, շնորհալի, շնորհազարդ:
 ԲԱՐԵՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոհութիւն (շնորհակալութիւն բարեքիւզանաբ):
 ԲԱՐԵՇՆՈՐՀԱՊԷՍ, մ. Գոհաբար (գոհութեամբ):
 ԲԱՐԵՇՆՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շնորհ: 2. Շնորհակալութիւն, գոհութիւն: 3. (եկեղջ.) Հաղորդութիւն:
 ԲԱՐԵՇՈՒՆՁ, ա. Քաղցրաշունչ (քաղցր՝ անուշ կերպով փշող):
 ԲԱՐԵՇՈՒՔ, տե՛ս ԲԱՐԵՁԵՒ:
 ԲԱՐԵՇՔՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՁԵՒԹԻՒՆ:
 ԲԱՐԵՁԱՓՈԽԻՒՆ, գ. Համեմատութիւն, չափակցութիւն, չափաւորութիւն, բարեձևութիւն, վայելչութիւն:
 ԲԱՐԵՊԱՇՏ, ա. 1. Բարեպաշտօն, աստուածապաշտ, աստուածափախ, հաւատացեալ, առաքինի, արդար: 2. Բարեպաշտութիւն, բարեպաշտիկ (բարեպաշտական):
 ԲԱՐԵՊԱՇՏԱԲԱՐ, մ. Բարեպաշտապէս, բարեպաշտութեամբ (իբրեւ բարեպաշտ):
 ԲԱՐԵՊԱՇՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՐԵՊԱՇՏԵԼ:
 ԲԱՐԵՊԱՇՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐԵՊԱՇՏԱՐԱՐ:
 ԲԱՐԵՊԱՇՏԵԼ, չք. Բարեպաշտանալ (բարեպաշտ լինել՝ դառնալ, բարեպաշտութեամբ ապրել):
 ԲԱՐԵՊԱՇՏԻԿ, ա. 1. տե՛ս ԲԱՐԵՊԱՇՏ: 2. Սրբազան, աստուածային:
 ԲԱՐԵՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աստուածապաշտութիւն, երկրւոյնութիւն, առաքինութիւն: 2. Մեծարանք, սպաս, ծառայութիւն:
 ԲԱՐԵՊԱՇՏՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Բարեպաշտաբար:

ԲԱՐԵՊԱՇՏՕՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՊԱՇՏ (1):
 ԲԱՐԵՊԱՇՏԵՀ, ա. Բարեյարմար, վայելչական:
 ԲԱՐԵՊԱՇԻԻ ԼԻՆԵԼ. Պատուասիրել, մեծարել (մեծ պատուի արժանանալ):
 ԲԱՐԵՊԱՇՏԵԱՊԷՍ, մ. Վայելչապէս:
 ԲԱՐԵՊԱՇՏՈՒԵԼ, չք. Մեծարել (լաւ պատուել):
 ԲԱՐԵՊԱՐԳԵՒ, տե՛ս ԱՌԱՏԱՊԱՐԳԵՒ:
 ԲԱՐԵՊԱՐԻՇՏ, տե՛ս ԲԱՐԵՊԱՇՏ:
 ԲԱՐԵՊԱՐՏ, տե՛ս ԲԱՐԵԱՅԱՊԱՐՏ:
 ԲԱՐԵՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Աստուածային, աստուածապետական, բարեսկզբնական:
 ԲԱՐԵՊԵՏՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեղնաւորութիւն:
 ԲԱՐԵՊՏՈՒՂ, տե՛ս ԲԱՐԵԲԵՐ:
 ԲԱՐԵՍԱՂԱՐԹ, ա. Սաղարթագեղ, տերեւազարդ:
 ԲԱՐԵՍԱՅ, ա. Բարեսասց, բարիասաց, բարեխօս, ջատագով:
 ԲԱՐԵՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխօսութիւն, միջնորդութիւն:
 ԲԱՐԵՍԷՐ, ա. 1. Բարեխորժ, բարեբարոյ, մարդասէր: 2. Մարդասիրական:
 ԲԱՐԵՍԻՐԱԲԱՐ, մ. Մարդասիրապէս (իբրեւ բարեսէր):
 ԲԱՐԵՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաքինասիրութիւն: 2. Մարդասիրութիւն:
 ԲԱՐԵՍԿԶԲԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՊԵՏԱԿԱՆ:
 ԲԱՐԵՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջասնութիւն:
 ԲԱՐԵՍՆՈՒՆԴ, ա. 1. Փափկասուն: 2. Կենսառիթ:
 ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՈՒՁ, ա. 1. Քաջավայելուչ, բարեյարմար, բարեձև, բարեսեւիլ, գեղեցիկ, ազնիւ, պատուական: 2. մ. Բարեվայելչապէս:
 ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՁԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՈՒՁ:
 ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՁԱՆԱԼ, չք. Բարեկարգել, յարմարել (բարեվայելուչ լինել):
 ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՁԱՊԷՍ, մ. Քաջավայելչապէս, արժանապէս:

ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՉԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պր. Յար-
դարել (բարեվայելուչ դարձնել):
ԲԱՐԵՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաջավա-
յելչութիւն, քաջայարմարութիւն, բարե-
ձեւութիւն, բարեգարգութիւն, գեղեցկու-
թիւն: 2. Զբօսանք, զուարճութիւն, վա-
յելք:
ԲԱՐԵՎԱՐ, ա. Բարեկարգ:
ԲԱՐԵՎԻՃԱԿ, ա. Բարեյարմար, բարե-
զարդ, բարեկարգ:
ԲԱՐԵՎՍՏԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վստահու-
թիւն, համարձակութիւն:
ԲԱՐԵՏԱԻՆՂ, ա. Քաղցրանուագ:
ԲԱՐԵՏԵՍԱԿ, ա. 1. Բարետեսիլ, գեղե-
ցիկ, բարեձև, վայելուչ: 2. Քաղցրահա-
յեաց, բարեհամբոյր, բարեսէր:
ԲԱՐԵՏԵՍԱԿԱՊԷՍ, մ. Բարետեսակու-
թեամբ, բարեսիրաբար, մարդասիրապէս:
ԲԱՐԵՏԵՍԱԿՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ԲԱՐԵՏԵ-
ՍԱԿԱՊԷՍ:
ԲԱՐԵՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԲԱՐԵՏԵՍԱԿ:
ԲԱՐԵՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկութիւն,
վայելչութիւն:
ԲԱՐԵՏԻՊ, ա. Բարեձև, բարետեսիլ, վա-
յելուչ:
ԲԱՐԵՏՈՂՄ, ա. Ազնուատոհմ, բարե -
տոհմիկ, քաջատոհմ, քաջատոհմիկ:
ԲԱՐԵՏՈՂՄԻԿ, ա. 1. տե՛ս ԲԱՐԵՏՈՂՄ:
2. Բարեբեր:
ԲԱՐԵՏՈՂՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազնուագ-
գութիւն, քաջատոհմութիւն, ազնուա -
կանութիւն: 2. (կրօն.) Համագոյութիւն:
ԲԱՐԵՏՈՒՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԵՏՈՒՐ:
ԲԱՐԵՏՈՒՐ, ա. Բարետուող, բարետրոյղ,
բարխաւուր:
ԲԱՐԵՏՐԱԿԱՆ, ա. Բարերարական:
ԲԱՐԵՏՐՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԵՏՈՒՐ:
ԲԱՐԵՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տրիտուր, շնորհա-
կալիք:
ԲԱՐԵՐԱՐ, ա. 1. Բարեգործ, երախտա-
գործ, երախտաւոր: 2. Բարերական:
ԲԱՐԵՐԱՐԱԿԱՆ, ա. Բարեգործական,
մարդասիրական:

ԲԱՐԵՐԱՐԱՊԷՍ, մ. Բարեգործապէս,
մարդասիրապէս:
ԲԱՐԵՐԱՐԵԼ, նր. չք. Երախտագործել:
ԲԱՐԵՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեգործու-
թիւն, երախտագործութիւն, երախտա-
ւորութիւն, երախտիք, բարեսիրութիւն:
2. Մարդասիրութիւն, քաղցրութիւն, բա-
րութիւն:
ԲԱՐԵՐՋԱՆԻԿ, ա. Բարեբախտ, բարե-
բաստիկ, երանելի:
ԲԱՐԵՐՋԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբախտու-
թիւն, բարեբաստութիւն:
ԲԱՐԵՏՈՒՑԱՆԵԼ, պր. Բարխացուցանել,
լաւացուցանել:
ԲԱՐԵԻՔ, տե՛ս ԲԱՐԻՈՔ:
ԲԱՐԵՓԱՆ, ա. 1. Մեծափառ, քաջափառ,
փառացի, պանծալի, բարեհռչակ, պա-
տուական, երջանիկ, երանելի: 2. (կրօն.)
Ուղղափառ:
ԲԱՐԵՓԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաջափա-
ռութիւն, մեծափառութիւն, շքեղութիւն,
բարեզարդութիւն, երջանկութիւն, բա-
րեբախտութիւն, բարեբաստութիւն: 2.
(կրօն.) Ուղղափառութիւն:
ԲԱՐԵՓԱՓԱԳ, ա. Մեծափափաղ:
ԲԱՐԵՓՈՐՁ, ա. Քաջափորձ, քաջահաճոյ,
պանծալի, լաւ:
ԲԱՐԵՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Լաւութիւն (բա -
րեփորձ լինելը):
ԲԱՐԵՔ, տե՛ս ԲԱՐԵՔԻ:
ԲԱՐԵՔԵԼ, նր. Սեկեւթել, պատրուակել,
առաքաստել:
ԲԱՐԵՔԻ, ա. Բարւոք, բարի, լաւ, ընտիր:
ԲԱՐԵՔԻԿ, տե՛ս ԲԱՐԵՔԻ:
ԲԱՐԷԱԶԳԻ, տե՛ս ԲԱՐԻԱԶԳԻ:
ԲԱՐԷԴՐՈՒԱՏԵԼԻ, ա. Բարեգովելի:
ԲԱՐԷԼՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարընկալու -
թիւն, յօժարամտութիւն:
ԲԱՐԷԿԱՄՆԱԿ, ա. Բարեխառն:
ԲԱՐԷԿԱՄՆԱԿ, տե՛ս ԲԱՐԵԿԱՄՆԱ -
ՆԱԿ:

ԲԱՐԷՅԱՆ ԴԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանդգնու-
թիւն (մի լաւ բան անելու համար, գովելի
համարձակութիւն):

ԲԱՐԷՅՈՐԴՈՐ, ա. Մտադիւր, յօժար:

ԲԱՐԷՅՈՐԴՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարու-
թիւն, փոյթ, ջան:

ԲԱՐԷՆՇԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՆՇԱՆ:

ԲԱՐԷՊԱՐԳԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատածեռ-
նութիւն:

ԲԱՐԷՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵՍԱՅՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ԲԱՐԸԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԷԸԿԱ-
ԼՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՐԺԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԺԱ-
ՆՈՒՄՆ:

ԲԱՐԺԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԲԱԺԱՆԵԼ:

ԲԱՐԻ, ա. 1. Լաւ, գովելի, ազնիւ, ընտիր,
հաճոյ, սիրելի, բաղձալի: 2. գ. Բարու-
թիւն, բարեգործութիւն, բարեբարու-
թիւն: 3. Ինչք, գոյք: 4. Ողջութիւն, բա-
րօրութիւն, յաջողութիւն:

- ԲԱՐԵՕՔ, տե՛ս ԲԱՐԻՈՔ:

- ԲԱՐՈՎ ԻՄՆ, մ. Սիրելապէս, մարդ -
սիրապէս:

ԲԱՐԻԱԶԳԻ, ա. 1. Բարեզարմ, ազնուա -
կան: 2. Ազնիւ, ընտիր:

ԲԱՐԻԱՆԱԼ, չբ. Բարենալ, լաւանալ
(բարի՝ լաւ դառնալ):

ԲԱՐԻԱՆՈՒՆ, ա. Բարեհամբաւ, անուա -
նի:

ԲԱՐԻԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեհամբա -
ւութիւն (բարի անուն ունենալը):

ԲԱՐԻԱՍԱՅ, տե՛ս ԲԱՐԵՍԱՅ:

ԲԱՐԻԱՏԵԱՅ, տե՛ս ԲԱՐԵՍԵԱՅ:

ԲԱՐԻԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԲԱՐԵՏՈՒՐ:

ԲԱՐԻԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵ -
ԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՐԻԿԵԼ (իմ), տե՛ս ԲԱՐԵԿԵԼ (իմ):

ԲԱՐԻՈՏՆ, ա. Բարենշան (ոտքը բարի):

ԲԱՐԻՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՆ -
ԿՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՐԻՈՔ, տե՛ս ԲԱՐԻՈՔ:

ԲԱՐԻՈՔԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐԻՈՔԱՊԷՍ:

ԲԱՐԻՈՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Լաւութիւն, բարե-
լաւութիւն (բարւոք՝ լաւ լինելը):
ԲԱՐԻՕՐԻՆԱԿ, տե՛ս ԲԱՐԵՏԵՍԱԿ:

ԲԱՐԿ, ա. 1. Կծու, թթու: 2. Դժնդակ,
բարկասիրտ, զայրագին, անագորոյն: 3.
մ. Սաստկապէս, ուժգին:

ԲԱՐԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Ցասնուլ, զայրանալ,
սրտմտել, զայրագնել, զչարել, չարանալ:
2. Դժկամակել, դժուարել, ստրջանալ:
ԲԱՐԿԱՍԻՐՏ, ա. Բարկացող, ցասկոտ,
զայրացկոտ:

ԲԱՐԿԱՅՈՂ, տե՛ս ԲԱՐԿԱՍԻՐՏ:

ԲԱՐԿԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարկացութիւն,
ցասկոտութիւն:

ԲԱՐԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԿԱՅՈՂՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ԲԱՐԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զայրացուցա-
նել, դառնացուցանել:

ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ցասումն, զայրու -
թիւն, սրտմտութիւն: 2. Սաստկութիւն,
խստութիւն, պատիժ: 3. Կայծակն, չան-
թահարութիւն:

- ԴԱՌՆԱԼ Ի ԲԱՐԿՈՒԹԵՆԷ. Հանդար-
տել (բարկութիւնն իջնել):

- ՀՐԱՅԱՆ ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐ -
ԿՈՒԹԻՒՆ (3):

ԲԱՐՁ, գ. 1. Անկողմանումն: 2. Աթոռ,
բազմոց, նստարան (հացկերոյթի սեղանի
շուրջը): 3. Շուք, պատիւ, աւագութիւն
(պատուի աստիճան): 4. յոգն. (կզմխս.)
Ազդերք, երանք:

ԲԱՐՁԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կաղուլթիւն:

ԲԱՐՁԱԿԻՅ, ա. 1. Սեղանակից, նստա -
կից: 2. Աթոռակից, համաթոռ, գահակից
(աւագութեամբ հաւասար):

ԲԱՐՁԱԿԵԼ, նբ. Ըստանձնել (իր վրայ
բառնալ ու կրել):

ԲԱՐՁԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Աթոռակցութիւն,
գահակցութիւն (բարձակից՝ աթոռակից
լինելը):

ԲԱՐՁԵԱԼ ԹՈՂԵԱԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՆ -
ՏԵՍ ԼԻՆԵԼ՝ ՄՆԱԼ:

ԲԱՐՁՐԵՆԻՅ, ա. Գահերէց, գահադաշտի:
ԲԱՐՁ ԵՒ ԹՈՂ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԱՆՏԵՍ
ԱՌՆԵԼ:

ԲԱՐՁՐԵՆՏԻՐ, ա. Նախագահ, գահա-
դաշտի:

ԲԱՐՁԿՆԵԱՐ, գ. յոգն. Բարձք:

ԲԱՐՁՈՒԱՆ ԴԱԿ, ԲԱՐՁՈՒԱՒԱՆ ԴԱԿ,
տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՒԱՆ ԴԱԿ:

ԲԱՐՁՈՒԵՆԵԱԿ, տե՛ս ՕՇԻՆ ԴՐ:

ԲԱՐՁՈՒՍՏ, Ի ԲԱՐՁՈՒՍՏ, մ. Ի վերուստ:
ԲԱՐՁՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Բեռնաւորել (բառ-
նալ տալ):

ԲԱՐՁՐ, ա. 1. Վերին: 2. Պերճ, վեհ,
վսամ, պանծալի: 3. Հօր, երեւի, մե-
ծանուն: 4. Շքեղ, պատուական: 5. Ամ-
բարտաւան: 6. Մեծաձայն, քաջահնչող,
մեծագոյն, սաստիկ: 7. գ. Բարձրութիւն,
բարձունք:

- ԲԱՐՁՈՒՆՔ, գ. 1. Բարձրութիւն (բար-
ձըր՝ բարձրագիւր տեղ): 2. Երկինք:

- ԲԱՐՁՐ ԱՌՆԵԼ. 1. Բարձրացուցանել,
վերացուցանել, համբաւնալ: 2. Օրհնել,
փառաւորել, փառաբանել:

- ԲԱՐՁՐ ԼԻՆԵԼ. 1. Բարձրանալ: 2.
Փառաւորել:

ԲԱՐՁՐԱԲԱՆ, ա. մ. Մեծաբան, մեծա -
խօս:

ԲԱՐՁՐԱԲԱՆԵԼ, չք. Մեծաբանել, ամ-
բարտաւանել:

ԲԱՐՁՐԱԲԱՐ, մ. Վսեմապէս:

ԲԱՐՁՐԱԲԱՐԱՐԱՌ, ա. մ. Բարձրաձայն,
մեծագոյն:

ԲԱՐՁՐԱԲԱՐԱՌԱԳՈՅՆ, ա. մ. Մեծա -
ձայնագոյն:

ԲԱՐՁՐԱԲԵՐՁ, ա. Բարձրաբերձ, երկ -
նաբերձ, մեծաբերձ (շատ բարձր):

ԲԱՐՁՐԱԲԵՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերամբար-
ձութիւն (շատ վեր բարձրանալը):

ԲԱՐՁՐԱԳԱԳԱԹՆ, ա. Բարձրակատար:

ԲԱՐՁՐԱԳԱՀ, ա. 1. Գահերէց, նախա-
պատիւ: 2. Բարձրաբերձ: 3. Պերճ, վեհ,
վսամ:

- ԲԱՐՁՐԱԳԱՀՔ, գ. 1. Բարձրագահոյք:

2. Դիտանոց:

ԲԱՐՁՐԱԳԱՀՈՅՔ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԳԱՀՔ
(1):

ԲԱՐՁՐԱԳԱԽԱՌ, գ. նման. երկինք:

ԲԱՐՁՐԱԳԵՂ, ա. Վայելչագեղ (բարձր
և գեղեցիկ):

ԲԱՐՁՐԱԳՆՈՒՆ, ա. մ. 1. Գլխաւոր, յա-
ռաջագաս, առաջաւոր, գերապանծ, գե-
րագանց, պանծալի: 2. Պարգեւեւ, աներ -
կիւղ. համարձակ, անվեհեր, վստահ:

ԲԱՐՁՐԱԴԵՋ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԿՈՀԱԿ:

ԲԱՐՁՐԱԴԵՏ, ա. Բարձրագիւտակ (բարձ -
րից դիտող):

ԲԱՐՁՐԱԴԵՏԱԿ, ա. 1. տե՛ս ԲԱՐՁՐԱ -
ԴԵՏ: 2. Բարձրաբերձ, երեւի (վայր
կամ դիտանոց):

ԲԱՐՁՐԱԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԹԻՒՑ:

ԲԱՐՁՐԱԹԻՒՑ, ա. Բարձրաթիւ, վերա-
թռիչ (բարձր՝ դէպի բարձր թռչող):

ԲԱՐՁՐԱԿՈՒՄՐ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԳՈՒՄԱՐ:

ԲԱՐՁՐԱԾԱՅՐ, ա. Բարձրագագաթն,
բարձրաբերձ:

ԲԱՐՁՐԱԿԱԼ, ա. Գերաստիճան:

ԲԱՐՁՐԱԿԱՅ, ա. Բարձրաբերձ:

ԲԱՐՁՐԱԿԱՏԱՐ, ա. Բարձրածայր,
բարձրաբերձ, բերձակատար:

ԲԱՐՁՐԱԿՈՀԱԿ, ա. Բարձրագէղ, բարձ -
րակուտակ, վերամբարձ (բարձր կոհակ -
ներով, ալիքները բարձր):

ԲԱՐՁՐԱԿՈՒՏԱԿ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԿՈՀԱԿ:

ԲԱՐՁՐԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Վերահայեաց:

ԲԱՐՁՐԱՀԱՍԱԿ, ա. Երկայնահասակ,
մեծահասակ, քաջահասակ:

ԲԱՐՁՐԱՀՆՁԱԿ, ա. Մեծահնչակ, հրո -
չակաւոր, համբաւաւոր:

ԲԱՐՁՐԱՁԱՂԿ, ա. Ամբարձուղէչ:

ԲԱՐՁՐԱՁԱՅՆ, ա. մ. Մեծաձայն, վե -
րաձայն:

ԲԱՐՁՐԱՁԱՅՆԵԼ, նր. չք. Վերաձայնել:

ԲԱՐՁՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծաձայ -
նութիւն, մականչուցութիւն:

ԲԱՐՁՐԱԶԵՌՆԵՐ, ա. մ. Յաղթական, յաղթութեամբ (հզօր ձեռքով):

ԲԱՐՁՐԱԶԵՐ, ա. Բարձրատեսակ, փխբ. պանծալի, չքեղ:

ԲԱՐՁՐԱՃԻՉ, ա. Մեծագոչ:

ԲԱՐՁՐԱՄԻՏ, ա. Մեծամիտ, ամբարտաւան, հպարտ:

ԲԱՐՁՐԱՄՈՒՐ, ա. Անառիկ (բարձր և ամուր):

ԲԱՐՁՐԱՄՏԵԼ, չբ. Մեծամտել, ամբարտաւանել, փքնուլ, հպարտանալ:

ԲԱՐՁՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծամտութիւն, ամբարտաւանութիւն, գոռոզութիւն, հպարտութիւն:

ԲԱՐՁՐԱՅՕՆ, ԲԱՐՁՐԱՅՕՆԱԿ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՀԱՒԱՃ:

ԲԱՐՁՐԱՅՕՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՀԱՒԱՃՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՐՁՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Վերանալ, ելանել: 2. Աճել (գէպի վեր): 3. Սաստկանալ: 4. նման. Մեծանալ, բարգաւաճել, զօրանալ, գերազանցել, փառաւոր լինել: 5. Բարձրամտել, ամբարտաւանել, գոռոզանալ, մեծամտել:

- ԲԱՐՁՐԱՅԵԱԼ, ա. 1. Բարձր, բարձրաբերձ: 2. Փառաւոր, յաղթական, հզօր:

ԲԱՐՁՐԱՆՇԱՆ, ա. Հրաշանշան, մեծա-հրաշ, սքանչելի, հրաշալի:

ԲԱՐՁՐԱՆՇԷՆ, ա. Բարձրաւանդալարիկ (բարձրակառոյց):

ԲԱՐՁՐԱՆՇՈՒՔ, ա. Մեծաշուք (բարձր ու չքեղ):

ԲԱՐՁՐԱՊԱՏԻՒ, ա. Մեծապատիւ, մեծաշուք, հռչակաւոր:

ԲԱՐՁՐԱՊԱՐԱՆՈՅ, ա. Բարձրափիզ, ամբարտաւան, գոռոզ:

ԲԱՐՁՐԱՊԱՐԱՆՈՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՎՋՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՐՁՐԱՊԷՍ, մ. Բարձրաձայն (բարձր կերպով):

ԲԱՐՁՐԱՍԻՐՏ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՄԻՏ:

ԲԱՐՁՐԱՄՈՒՆ, ա. Բարձրաքեաց (բարձր սրունքներ ունեցող):

ԲԱՐՁՐԱՎՋԱՆԱԼ, չբ. Բարձրավզել, փքանալ, գոռոզանալ:

ԲԱՐՁՐԱՎՋԵԼ (իմ), տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՎՋԱՆԱԼ:

ԲԱՐՁՐԱՎՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարձրապարանոցութիւն, ամբարտաւանութիւն, ամբարհաւաճութիւն, գոռոզութիւն, հպարտութիւն:

ԲԱՐՁՐԱՎԻՉ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՊԱՐԱՆՈՅ:

ԲԱՐՁՐԱՏԵԱԿ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԶԵՐ:

ԲԱՐՁՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Վերացուցանել, բարձր առնել, համբառնալ: 2. Մեծարել, մեծացուցանել, փառաւորել: 3. Փառաբանել: 4. Սաստկացուցանել (ձայնը), վերագոչել:

ԲԱՐՁՐԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Բարձրիչ, վերածիչ, վերաբերիչ:

ԲԱՐՁՐԱԽԱՆԴ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԽԱՆԴԱԿ:

ԲԱՐՁՐԱԽԱՆԴԱԿ, ա. 1. Բարձր: 2. գ. Բարձրութիւն, բարձունք (բարձր տեղ), սարաւանդ, սարաւանդակ:

ԲԱՐՁՐԱԽԱՆԴԱՅԱՐԿ, ա. Բարձրաչէն (բարձր յարկեր ունեցող):

ԲԱՐՁՐԱՔԵԱՅ, ա. Բարձրասրուն (բարձր ոտքեր ունեցող):

ԲԱՐՁՐԲԱՐՁ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՔԵՐ:

ԲԱՐՁՐԵԱԼ, ա. գ. Վերին (ամենաբարձր՝ աստծու մասին):

ԲԱՐՁՐԻՉ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՅՈՒՑԻՉ:

ԲԱՐՁՐՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ:

ԲԱՐՁՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարձունք: 2. Մեծութիւն, առաւելութիւն, գերազանցութիւն, փառաւորութիւն, փառք: 3. Բարձրամտութիւն, մեծամտութիւն:

ԲԱՐՁՐԱՐԱՆՈՅ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՊԱՐԱՆՈՅ:

ԲԱՐՇ, գ. Վարսք (ձիու վզի երկար մագերի խուրճը):

ԲԱՐՈՅԱԽՕՍ, ա. գ. Բնախօս:
 ԲԱՐՈՅԱԽՕՍԵԼ, չբ. Բնախօսել:
 ԲԱՐՈՅԱԾԻՆ, տե՛ս ԲՆԱԾԻՆ:
 ԲԱՐՈՅԱԿԱՆԱՔԱՐ, մ. Բարոյականա-
 պէս (բարոյականութեան սկզբունքների՝
 կանոնների համաձայն):
 ԲԱՐՈՅԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐՈՅԱԿԱ-
 ՆԱՔԱՐ:
 ԲԱՐՈՅԱԿԻՅ, ա. Համաբարոյ:
 ԲԱՐՈՅՔ, տե՛ս ԲԱՐՔ:
 ԲԱՐՈՎ, մ. Բարեաւ, բարւոք:
 ԲԱՐՈԻ, տե՛ս Ա ԳՌԱԻ:
 ԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լաւութիւն (բարի՝
 լաւ լինելը): 2. Բարեարարութիւն, բարե-
 չործութիւն: 3. Բարիք:
 ԲԱՐՈՒՆԱԿ, գ. 1. Աղուրի, գնդակ որ-
 թոյ: 2. Շառաւիղ (ծառի բնից բուսած
 ճիւղ՝ ոստ):
 ԲԱՐՈՒՆԱԿԱՅԵԱԼ, ա. Բարունակեալ
 (բարունակից պտղաբերած՝ բուսած):
 ԲԱՐՈՒՆԱԿԵԱԼ, տե՛ս ԲԱՐՈՒՆԱԿԱ-
 ՅԵԱԼ:
 ԲԱՐՈՒՐ, ԲԱՐՈՒՐԱՆՔ, տե՛ս ԲԱ-
 ՐՈՒՐՔ:
 ԲԱՐՈՒՐՔ, գ. 1. Բաղայք, բաղբաղայք,
 պատճառանք, պատրուակ: 2. Պատճառ,
 առիթ: 3. Պատճառաբանութիւն: 4. Ջրը -
 պարտութիւն:
 ԲԱՐՍԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեշտասիրութիւն,
 ցանկասիրութիւն:
 ԲԱՐՍԵԱԼ, ա. 1. Խառնակ, գարշելի,
 պիղծ: 2. Խարդախ, կեղծ, սուտ:
 ԲԱՐՍԵԼ, տե՛ս ԲԱՍՐԵԼ:
 ԲԱՐՐԱԿԱՆ, ա. Ջրպարտիչ (բարուբանք
 պարունակող):
 ԲԱՐՐԱՆՔ, տե՛ս ԲԱՐՈՒՐՔ:
 ԲԱՐԵԼ, չբ. 1. Բաղբաղել: 2. Կեղծաւո-
 բել:
 ԲԱՐԵԼԻ, ա. Խաբէական, պատրողա-
 կան, կեղծ, պատիր:
 ԲԱՐԻՈՔ, ա. մ. 1. Լաւ, բարի, բարե -
 լաւ: 2. Իսպառ, բոլորովին, ամբողջա -
 պէս, բարւոքապէս:

- ԲԱՐԻՈՔ Է, մբ. Լաւ է:
 ԲԱՐԻՈՔԱՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՐԻՈՔ:
 ԲԱՐԻՈՔԵԼ, նբ. չբ. Բարեգործել, բարե-
 րարել:
 ԲԱՐՔ, գ. 1. Բնութիւն, բոյս բարուց:
 2. Վարք: 3. Եղանակ, կերպ, օրինակ,
 որպիսութիւն: 4. Կարգ, սովորութիւն,
 կանոն, օրէնք: 5. Կարգ, սովորութիւն,
 կանոն, օրէնք: 6. Ճանաչումն, կարծիք,
 սկզբունք: 7. Կամք, համաձայնութիւն,
 յօժարութիւն, միտումն:
 ԲԱՐՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկենդանութիւն,
 բարեկեցութիւն, բարեբախտութիւն, բա-
 րեբաստութիւն, երջանկութիւն, յաջո-
 շութիւն:
 ԲԱՅ, ա. Անփակ, անծածկելի, անծածուկ:
 - ԲԱՅԱԻ ԳԼԽՈՎ. Հողանի:
 - Ի ԲԱՅԻ, մ. 1. Արտաքս (բաց տեղում,
 դուրսը): 2. Հեռի (մի կողմ ընկած):
 ԲԱՅ ՚ի, նխդ. 1. Ջատ, որիչ, արտաքոյ,
 բայց, թող: 2. Առանց:
 ԲԱՅԱԲԱՌՆԱԼ, նբ. Ի բաց բառնալ, ի
 բաց առնուլ:
 ԲԱՅԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՅԱԲԱՐ-
 ՁՈՒՄՆ:
 ԲԱՅԱԲԱՐՁՈՒՄՆ, գ. Բացաբարձու -
 թիւն, ի բաց բարձումն:
 ԲԱՅԱԲԵՐԱՆԵԱԼ, ա. Բերանաբացեալ
 (բերանաբաց եղած):
 ԲԱՅԱԲԻԾ, ա. Բծաւոր, արատաւոր:
 ԲԱՅԱԲՆԱԿ, ա. Գաղթական, պան -
 դուխտ, վտարանդի, տարագիր:
 ԲԱՅԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Վտարանդու -
 թիւն, գաղթականութիւն, պանդխտու-
 թիւն, տարագրութիւն:
 ԲԱՅԱԳԱՅԵԼ (ԻԼ), չբ. Բացայայտել:
 ԲԱՅԱԳԱՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացազան -
 չումն, գոչիւն, ձայնարձակութիւն, ձայ-
 նարկութիւն:
 ԲԱՅԱԳԱՆՁՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՅԱԳԱՆ -
 ՁՈՒԹԻՒՆ:
 ԲԱՅԱԳԼՈՒՅ, ա. մ. Հողանի, գլխաբա -
 ցեալ, գլխիբաց, բացաւ գլխով:

ԲԱՅԱԳՆԱԼ, չբ. ձեմել, անցանել (ա-
 զատ՝ Համարձակ գնալ):
 ԲԱՅԱԳՆԱՅ, ա. Տարագնացեալ:
 ԲԱՅԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Օտարութիւն
 (Հեռու տեղ գնալը):
 ԲԱՅԱԳՈՅ, ա. Բացակայ, Հեռաւոր:
 ԲԱՅԱԳՈՅՆ, ա. մ. նիւդ. Հեռագոյն, զա-
 տագոյն, ի բացեայ:
 ԲԱՅԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Առնել, ներգործել,
 կատարել:
 ԲԱՅԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռաւորու-
 թիւն:
 ԲԱՅԱԴԱՌՆԱԼ, չբ. Բացադարձ առնել,
 բացադարձել, ի բաց դառնալ, ի բաց
 դարձուցանել, խորշել (երես դարձնել):
 ԲԱՅԱԴԱՐՁ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՅԱԴԱՌ-
 ՆԱԼ:
 ԲԱՅԱԴԱՐՁԵԼ, տե՛ս ԲԱՅԱԴԱՌՆԱԼ:
 ԲԱՅԱԴԱՐՁՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. ի բաց դար-
 ձուցանել, Հեռացուցանել:
 ԲԱՅԱԴՐԵԼ, նբ. 1. ի բաց դնել, որոշել,
 Հեռացուցանել, փարատել: 2. Մեկնել,
 բացատրել, բացայայտել:
 ԲԱՅԱԹՈՒԵԼ, նբ. ի Համար արկանել
 (պարզ՝ որոշակի թուել):
 ԲԱՅԱԼԻՆԵԼ (իմ), չբ. ի բաց գնալ, Հե-
 ռանալ (ներկայ չլինել՝ չգտնուել):
 ԲԱՅԱԼՔԱՆԵԼ կամ ԲԱՅԱԼՔԵԼ, նբ.
 ի բաց թողուլ, լքանել, անտես առնել:
 ԲԱՅԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Յայտնաբանու -
 թիւն, Հրապարակախօսութիւն, պատաս -
 խանատուութիւն, յանդիմանութիւն,
 դատակնիք, դատաւիճիւ:
 ԲԱՅԱԾԱԳԵԼ, չբ. Յայտել, արտափայ -
 լել:
 ԲԱՅԱԾԱՆՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յայտնի առ -
 նել, արտայայտել, բացայայտել:
 ԲԱՅԱԾԱՆՕԹԱՆԱԼ, չբ. 1. Անծանո-
 թանել (անյայտ մնալ): 2. (յուռական
 ոճով) Անյուսանալ, վհատել:
 ԲԱՅԱԾՆԵԼ, նբ. Ծնուցանել, յերևան
 Հանել:

ԲԱՅԱԿԱԼ, չբ. ի բաց կալ, Հեռանալ,
 օտարանալ:
 ԲԱՅԱԿԱՅ, ա. Բացագոյ, բացեայ, Հե-
 ռաւոր, Հեռի, օտար:
 ԲԱՅԱԿԱՅԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՅԱԿԱՅԵԼ:
 ԲԱՅԱԿԱՅԵԼ (իմ), չբ. ի բաց կալ, Հրա-
 ժարել:
 ԲԱՅԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռակայութիւն,
 Հեռակացութիւն, Հեռաւորութիւն, բա-
 ցաւորութիւն:
 ԲԱՅԱԿԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՅԱԿԱՅՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ԲԱՅԱԿԱՆ, ա. 1. Հեռի, Հեռաւոր, տա-
 րակաց, բացակայ, բացեայ: 2. Բացօ -
 թեայ: 3. Տարած, բացեալ (թեւերի մասին):
 ԲԱՅԱԿԱՏԱՐԵԼ, նբ. Կատարել, ի լրումն
 ածել, իրագործել, գլխաւորել, լնուլ,
 առնել:
 ԲԱՅԱԿԱՏԱՐՈՒՄՆ, գ. Բացակատա-
 րումն, արդիւնք, արարած (կատարուած
 գործ):
 ԲԱՅԱԿԱՏԱՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՅԱԿԱՏԱ -
 ՐՈՒՄՆ:
 ԲԱՅԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարակացութիւն
 (Հեռու՝ Հեռում լինելը՝ գտնուելը):
 ԲԱՅԱԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. ի բաց կացու-
 ցանել:
 ԲԱՅԱԿՈՁԵԼ, նբ. Յորջորջել:
 ԲԱՅԱԿՏՈՒՐ, ա. Կիսակտուր, կիսակա-
 տար, թերի, անկատար:
 ԲԱՅԱՀԱԼԱԾԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՀԱԼԱԾԵԼ:
 ԲԱՅԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Բաց (աչքի մասին):
 ԲԱՅԱՀԱՅԵԼ (իմ), չբ. Ակնարկել, դիտել:
 ԲԱՅԱՀՈՍԵԼ, նբ. Հեռացուցանել (դուրս
 Հոսեցնել):
 ԲԱՅԱՀՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռացումն
 (դուրս Հոսեցնելը):
 ԲԱՅԱՀՈՍՈՒՄՆ, գ. Արտաթորումն, ար -
 տաթորութիւն:
 ԲԱՅԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. Գոչել, վերաձայնել:
 ԲԱՅԱՁԳԵԼ, նբ. Հեռացուցանել, վանել:

ԲԱՅԱԶԻԳ, ա. Հեռաձիգ, բացակայ:
 ԲԱՅԱԶԿՏԵԼ (Իմ), չբ. Հեռաձիգ:
 ԲԱՅԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտաճառու-
 թիւն, բացատրութիւն, նշանակութիւն,
 իմաստ:
 ԲԱՅԱՄԵՐԺԵԼ, նբ. Վտարել, վանել,
 արտաքսել, տարագրել:
 ԲԱՅԱՄԵՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարագրու-
 թիւն, վտարումն:
 ԲԱՅԱՅԱՅՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՅԱՅԱՅՏԻՉ:
 ԲԱՅԱՅԱՅՏԱԿԻ, տե՛ս ԲԱՅԵՐԵԻԱԿԻ:
 ԲԱՅԱՅԱՅՏԵԼ, նբ. 1. Արտայայտել, բա-
 ցածանուցանել, յայտ առնել, նշանակել:
 2. Բացատրել, պարզաբանել, մեկնել:
 3. Վերբերել, բանալ, յերևան հանել:
 ԲԱՅԱՅԱՅՏԻՉ, ա. Բացայայտական,
 յայտարար, ցուցակ:
 ԲԱՅԱՅԱՅՏՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՅԱՅԱՅՏԵԼ:
 ԲԱՅԱՆԱԻԵԼ, չբ. Նաւարկել, նաւել:
 ԲԱՅԱՋՆՋԵԼ (Իմ), չբ. Ջնջել, ոչնչանալ:
 ԲԱՅԱՍԱԿԱՆ, ա. Յայտնաբանական,
 մեկնողական:
 ԲԱՅԱՍԱՀՄԱՆԵԼ, նբ. Որոշել, զատել:
 ԲԱՅԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բացասութիւն,
 բացասումն (Ժխտելը, ո՛չ ասելը): 2.
 Յայտնաբանութիւն:
 ԲԱՅԱՍԵԼ, նբ. 1. Յայտնել, բացատրել
 (բացայայտ՝ յայտնապէս ասել): 2. Վճռել,
 վճիռ հատանել:
 ԲԱՅԱՍՈՅԵԼ, տե՛ս ԱՊԱՍՈՅԵԼ:
 ԲԱՅԱՍՈՒԹԻՒՆ, ԲԱՅԱՍՈՒՄՆ, տե՛ս
 ԲԱՅԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ:
 ԲԱՅԱՎՃԱՐԵԼ, տե՛ս ԲԱՅԱԿԱՏԱՐԵԼ:
 ԲԱՅԱՏ, գ. 1. Հեռաւորութիւն, անջրբ-
 պետութիւն, անջրպետ, խտրոց, միջա-
 վայր: 2. տե՛ս ԱՐՁԱԿԱՎԱՅՐ: 3. ա.
 Հեռաւոր, հեռի, բացօթեայ, դատարկ:
 ԲԱՅԱՏԱՐԱՄԵԼ, նբ. Պարզել, ձգտել,
 մեկնել (ձեռքերի մասին):
 ԲԱՅԱՏՆՕՐԻՆԵԼ, նբ. Մերժել, հեռի
 առնել, ի բաց պարզել:

ԲԱՅԱՏՈՒԵԼ, նբ. 1. Աւանդել: 2. (յու-
 նական ոճով) Բացատրել, նշանակել:
 ԲԱՅԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացատ, անջրպե-
 տութիւն, տարակացութիւն:
 ԲԱՅԱՏՐԵԼ, նբ. 1. Յանձնել, տալ, աւան-
 դել: 2. Բացայայտել, մեկնել, պարզաբա-
 նել: 3. Արձակել, ի բաց արձակել:
 ԲԱՅԱՏՐՈՇԵԼ, նբ. Բաժանել, անջատել,
 զատանել, որոշել:
 ԲԱՅԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աւանդութիւն
 (յանձնելը, աւանդելը, տալը): 2. Առա-
 ջարկութիւն, լուծումն, մեկնութիւն: 3.
 Բաժանումն, որոշումն, զանազանումն:
 ԲԱՅԱՐԱՆ, գ. ա. 1. Բանալի: 2. Բացիչ:
 ԲԱՅԱՐՁԱԿ, ա. 1. Անփակ, ընդարձակ:
 2. Համարձակ, ազատ, անարգել, անխա-
 փան: 3. Բացակայ, ի բացեայ, հեռաւոր,
 հեռի:
 ԲԱՅԱՐՁԱԿԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Բացարձակ
 (ոչ յարաբերական):
 ԲԱՅԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընդարձա-
 կութիւն: 2. Անջրպետութիւն, հեռաւո-
 րութիւն:
 ԲԱՅԱԻԱՐՏԵԼ, նբ. Երկրորդել (կրկնել
 նոյն խօսքերով):
 ԲԱՅԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՅԱԿԱՅՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ԲԱՅԱՓԱՅԼ, ա. 1. Անադօտ, պայծառ,
 յստակ, ջինջ: 2. մ. Պայծառագոյնս, պայ-
 ծառապէս:
 ԲԱՅԱՓԱՅԼԱԳՈՅՆ, ա. մ. Պայծառա -
 գոյն, բացափայլապէս:
 ԲԱՅԱՓԱՅԼԱՊԵՍ, մ. Պայծառապէս,
 անադօտապէս:
 ԲԱՅԱՓԱՅԼԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՓԱՅԼԵԼ:
 ԲԱՅԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտափայլու-
 թիւն, պայծառութիւն, յայտնութիւն:
 ԲԱՅԱՔԱՐՈՉԵԼ, նբ. Հրատարակել,
 հռչակել (բացարձակ՝ յայտնապէս քա-
 ըողել):
 ԲԱՅԲԱՐՁՈՂ կամ Ի ԲԱՅ ԲԱՐՁՈՂ, ա.
 Ապականիչ, եղծագործ:

ԲԱՅԲԱՐՁՈՒՄԸ կամ Ի ԲԱՅ ԲԱՐՁՈՒՄԸՆ, գ. 1. Եղծումն, ջնջումն (ի բաց բառնալն): 2. Բացասութիւն, բացասումն (ծխտելը):

ԲԱՅԵԱՅ, ա. Բացական, բացակայ, հեռաւոր:

ԲԱՅԵՐԵՍՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Համարձակութիւն: 2. Բացերևութիւն:

ԲԱՅԵՐԵԻ, ա. Ակներև, բացերևակ, յայտանկատ, յայտնի (բաց և երևելի):

ԲԱՅԵՐԵԻԱԿ, ա. Բացերև, ակներև, յայտնատեսիլ:

ԲԱՅԵՐԵԻԱԿԱՆ, ա. Յայտնաբարբառ, յայտնաբանական, յայտարարական:

ԲԱՅԵՐԵԻԱԿԻ, մ. Բացերևապէս, բացա- յայտակի, յայտնապէս:

ԲԱՅԵՐԵԻԱՊԷՍ, մ. 1. տե՛ս ԲԱՅԵՐԵԻԻԱԿԻ: 2. Համարձակ:

ԲԱՅԵՐԵԻԵԼ¹, նբ. Բացերևեցուցանել, բացերևոցել, բացասել, արտայայտել:

ԲԱՅԵՐԵԻԵԼ² (իմ), չբ. Արտայայտել, Հանդիսանալ (բաց՝ յայտնի երևալ):

ԲԱՅԵՐԵԻԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՅԵՐԵԻԻԵԼ¹:

ԲԱՅԵՐԵԻՈՅԵԼ, տե՛ս ԲԱՅԵՐԵԻԵԼ¹:

ԲԱՅԵՐԵԻՈՒԹԻԻՆ, գ. Յուցակութիւն, ցոյց, ապացոյց, յայտնութիւն, յայտ յանդիմանութիւն:

ԲԱՅԵՐԵԻՈՒՄԸ, գ. Յայտ յանդիմանու- թիւն (բաց՝ յայտնի երևալը):

ԲԱՅԷ, Ի ԲԱՅԷ, մ. Ի բաց, ի բացեալ, Հեռի:

ԲԱՅԷ Ի ԲԱՅ, Ի ԲԱՅԷ Ի ԲԱՅ, մ. 1. Բացուտ ի բաց, Հեռուտ, ի Հեռուտ: 2. Հեռագոյն: 3. Իսպառ, բոլորովին, ամե- նայնիւ, առ Հասարակ:

ԲԱՅԸՆԿԵՑԻԿ, Ի ԲԱՅ ԸՆԿԵՑԻԿ, ա. Ի բաց ընկեցեալ, խոտան, անարգ:

ԲԱՅ Ի ԲԱՅ, տե՛ս ԲԱՅԷ Ի ԲԱՅ:

ԲԱՅԻՉ, ա. Բացարան (բացօղ):

ԲԱՅԽՓԻԿ, ա. Բացխփնիկ (երբեմն բաց, երբեմն խուփ):

ԲԱՅԽՓՆԻԿ, տե՛ս ԲԱՅԽՓԻԿ:

ԲԱՅՈՐՈՇԱԲԱՐ, մ. 1. Բացայայտակի, որոշաբար: 2. Առանձինն, ուրոյն:

ԲԱՅՈՐՈՇԵԼ, նբ. 1. Ջատանել, զատել, անջատել, մեկնել, ընտրել: 2. Սահմանել (որոշակի նշանակել):

ԲԱՅՈՐՈՇՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ջատուցումն, զանազանութիւն: 2. Սահմանադրու- թիւն, բացորոշումն:

ԲԱՅՈՐՈՇՈՒՄԸ, տե՛ս ԲԱՅՈՐՈՇՈՒԹԻԻՆ (2):

ԲԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Բացումն (բաց լի- նելը): 2. Բացատրութիւն, ընդարձակու- թիւն:

ԲԱՅՈՒՄԸ, գ. Բացութիւն (բանալը, բացուած լինելը):

ԲԱՅՈՒՍԵԼ, նբ. Ապուսել, ապասոցել, բացասել, ծխտել, ուրանալ:

ԲԱՅՈՒՍՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Վարդապետել (լաւ ուսուցանել):

ԲԱՅՈՒՍ, Ի ԲԱՅՈՒՍ, մ. Հեռուտ, ի Հեռուտ, ի Հեռաստանէ (Հեռուից):

ԲԱՅՈՒՍ Ի ԲԱՅ, տե՛ս ԲԱՅԷ Ի ԲԱՅ:

ԲԱՅՕԹԵԱԳ, ա. մ. Բացօթեայ (բաց տեղ՝ բաց երկնքի տակ գիշերող):

ԲԱՅՕԹԵԱՅ, տե՛ս ԲԱՅՕԹԵԱԳ:

ԲԱԻ, գ. Սահման, ծայր, վերջ, չափ:

ԲԱԻԱԿ, ա. Ձեռնհաս, Հասու, կարող, ատակ, բաւական:

ԲԱԻԱԿԱՆ, ա. 1. Չափաւոր (Հարկաւոր եղածին չափ): 2. Գոհ (եղածով, ունեցա- ծով): 3. Ձեռնհաս, Հասու, ատակ, կարող, բաւակ:

4. Յարմար, արժանաւոր, արժա- նի: 5. Ամենաբաւական, ամենազօր, կա- տարեալ (աստծու մակդիր): 6. գ. Պէտք, պիտոյք, սակ: 7. Բաւականութիւն (բա- ւական չափով՝ հերիք լինելը): 8. մ. Բաւականապէս, բաւականաբար, հերիք, չատ, լիով:

- ԲԱԻԱԿԱՆ Է, մբ. Շատ է:

ԲԱԻԱԿԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԲԱԻԱԿԱՆ (8):

ԲԱԻԱԿԱՆԱԲՈՅՍ, ա. Քաջաբոյս:

ԲԱՒԱԿԱՆԱԲՈՒՆ, ա. Առատաբուրգի, լիաբուրգի:
 ԲԱՒԱԿԱՆԱԶՕՐ, ա. Ամենագոր, ամենակարող:
 ԲԱՒԱԿԱՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Հերիքանալ, բաւել (բաւական՝ հերիք լինել): 2. Գոհանալ (բաւական համարել): 3. Կարել, ատակել, ձեռնհաս լինել, զօրել:
 ԲԱՒԱԿԱՆՊԷՍ, տե՛ս ԲԱՒԱԿԱՆ (8):
 ԲԱՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Չափաւորութիւն, շատութիւն, առատութիւն: 2. Ձեռնհասութիւն, կարողութիւն:
 ԲԱՒԱՆԴԱԿ, տե՛ս ԲՈՎԱՆԴԱԿ:
 ԲԱՒԱՆԴԱԿԵԼ, տե՛ս ԲՈՎԱՆԴԱԿԵԼ:
 ԲԱՒԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ:
 ԲԱԻԵԼ, չբ. 1. Բաւականանալ: 2. Կարել, կարողանալ, զօրել, ձեռնհաս լինել: 3. Տոկալ, սպասել, համբերել, ժուժել, կալ մնալ: 4. Յերկարել, տեւել, հասանել մինչև:
 ԲԱԻԻՂ, գ. Լաբիւրինթոս, լամբիւրինթոս:
 ԲԲԻԻՆ կամ ԲԸԲԻԻՆ, գ. Գոչիւն (յաղ - թական աղաղակ):
 ԲԲԶԵԼ (իմ), չբ. Յառել (աչքերը յառած նայել):
 ԲԴԵԴ, գ. Ծրար:
 ԲԴԵԱՇԽ կամ ԲԴԵՇԽ, գ. 1. Կուսակալ, կողմնապետ, կողմնակալ: 2. Հիւպատոս: - ՓոխԱնԱկ ԲԴԵՇԽԻ. Անթիւիւպատոս, անթիպատոս:
 ԲԴԵՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Կուսակալութիւն, կողմնակալութիւն, հիւպատոսութիւն, հիւպատոսութիւն:
 ԲԵԶԱԿ, ԲԵԶԵԿ, գ. 1. Փայլատակումն: 2. Արեգակն:
 ԲԵԶԵԿԱՆ, ա. Արեգակնափայլ, արեգակնային:
 ԲԵԼԻԱՐ, գ. Սատանայ:
 ԲԵԿ, ա. 1. Բեկեալ, խորտակեալ: 2. Խեղանդամ: 3. փխբ. Զղջացեալ, լքեալ,

վհատեալ, սրտակոտոր, սրտակտուր: 4. փխբ. Խոնարհ, հեգ:
 ԲԵԿԱՆԵԼ, նբ. 1. Կոտորել, կտրել, բրգել: 2. Խորտակել, ջարգել, փշրել, մանրել: 3. Պատառել, գիշատել, յօշատել: 4. Հարկանել, հարուածել, մաշել: 5. Վատթարել, տկարացուցանել: 6. Պակուցանել, զարհուրեցուցանել, ահաբեկ առնել, ահաբեկել:
 ԲԵԿԲԵԿԵԼ, նբ. 1. Ծեքել, աղաւաղել, աղճատել: 2. Տկարացուցանել:
 ԲԵԿՈՐ, գ. Կոտոր, հատոր:
 ԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԵԿՈՒՄՆ:
 ԲԵԿՈՒՄՆ, գ. 1. Կոտորումն, խորտակումն, ջախջախումն, փշրումն, քակումն: 2. Կոտորած, ջարդոց: 3. Հարուած, կործանումն, կորուստ: 4. Լքումըն, կսկիւր: 5. Ցաւ, զղջումն:
 ԲԵԿՏԵԼ, նբ. Կոտորոտել, քշտել, ջարգել, փշրել:
 ԲԵԿՏՈՒ, ա. Դիւրաբեկ:
 ԲԵԿՏՈՒՄՆ, գ. նման. Թուլամորթութիւն, մեղկութիւն:
 ԲԵՀԵԶ կամ ԲԵՀԷԶ, գ. Կտաւ, կերպաս:
 ԲԵՀԵԶԱԶԱՆ ԳՈՒԱԾ, տե՛ս ԲԵՀԵԶԵԱՅ:
 ԲԵՀԵԶԱՏԻՊ, տե՛ս ԲԵՀԵԶԵԱՅ:
 ԲԵՀԵԶԵԱՅ, ա. Բեհեզեղէն, բեհեզազան - գուած, բեհեզատիպ, կտաւի:
 ԲԵՀԵԶԵՂԷՆ, տե՛ս ԲԵՀԵԶԵԱՅ:
 ԲԵՂՄՆ, գ. (կենսբ.) Սերմն:
 ԲԵՂՄՆԱԲԵՐ, ա. Պտղաբեր, առատաբեր:
 ԲԵՂՄՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԲԵՂՆԱՒՈՐ:
 ԲԵՂՄՆԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ԲԵՂՆԱՒՈՐԵԼ:
 ԲԵՂՆԱՒՈՐ, ա. 1. Բերրի, բարեբեր, բազմապտուղ: 2. Բազմածին, ծննդական, մարդասեր:
 ԲԵՂՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. Բեղմնաւորել, բուսուցանել, պտղաբերել:
 ԲԵՂՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգասաւո - բուրթիւն, քաջապտուղութիւն, քաջածնութիւն:

Բեռլին, գ. 1. (կենսաբ.) Սերմն: 2. Բեր(ք), պտուղ, արգասիք, արդիւնք:

ԲեՄ, գ. 1. Ատեան (բարձր տեղ ատեանում, դատաւորական աթոռ): 2. (եկեղց.) Ամբոն, լայնաբարձ՝ խորան, սեղան: 3. Գահոյք, բազմոց, նստարան:

ԲեՄԱԿԱՆ, ա. գ. Եկեղեցական, պաշտօնեայ, սարկաւազ, քահանայ:

ԲեՄԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատենախօսութիւն, քարոզ:

ԲեՄԲ, տե՛ս ԲեՄ:

ԲեՄԲԱԿԱՆ, տե՛ս ԲեՄԱԿԱՆ:

ԲեՌՆ, գ. 1. Ծանրութիւն (փոխադրելի): 2. Վաճառ, աղխամաղխ: 3. փխբ. Ծանրութիւն, հոգ, վիշտ: 4. փխբ. Պատուիրան, օրէնք, պարտիք:

ԲեՌՆԱԲԱՐՁ, ա. Բեռնակիր:

ԲեՌՆԱԿԱՆ, ա. Ծանր, դժուարալուր (խօսք):

ԲեՌՆԱԿԱՐ, ա. Համբերատար (բեռ կրելու կարող):

ԲեՌՆԱԿԻՐ, ա. գ. Բեռնաբարձ, կահաւար, կարասէկիր:

ԲեՌՆԱՌՈՒ, ա. Բեռնակար (բեռ կրելու ընդունակ):

ԲեՌՆԱՌՈՐ, ա. Բեռնաւորեալ, ծանրաբեռնի:

ԲեՌՆԱՌՐԵԼ, նբ. Ծանրաբեռնել:

ԲեՐՂ, գ. 1. Բերումն: 2. Արդիւնք, պտուղ, բեղուն, արգասիք: 3. Արգասաւորութիւն, պտղաբերութիւն: 4. Ծնունդ:

ԲեՐՂ, եղբ. Աղէ՛, օ՛ն, հա՛պա:

- Բե՛Ր ԱՍԵԼ կամ Բե՛ՐՋԻՐ ԱՍԵԼ. Օրի՛նակ իմն, զոր օրինակ:

ԲեՐԱՆ, գ. 1. Խօսարան, երախ: 2. նման. Ծակ, ծերպ, անցք, դուռն, մուտք: 3. Սայր (սրի հատող սուր կողմը): 4. Անձն, գէմք, մարդ, ինքն: 5. Ծիւղ (լճի ճիւղաւորում): 6. Հրաման, պատգամ, վկայութիւն: 7. Սկիզբն:

- ԲեՐԱՆ Ի ԲեՐԱՆ. 1. Դէմ յանդիման: 2. (յունական ոճով) Ծայր ի ծայր:

- Ի ԲեՐԱՆՈՅ. Անդիւր:

- Ի ԲեՐԱՆՍ ԼԻՆԵԼ. Ափիբերան լինել, լուել, պապանձել:

- Ի ՄԻ՛ ԸՆԴ ՄԻ՛ ԲեՐԱՆ. Միաձայն, միաբերան:

ԲեՐԱՆԱԲԱՅԵԱԼ, տե՛ս ԲԱՅԱԲԵՐԱՆԵԱԼ:

ԲեՐԱՆԱԼԻՐ, տե՛ս ԼԻԱԲԵՐԱՆ:

ԲեՐԱՆԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուծումն (պարզ կամ ծոմը խախտելը):

ԲեՐԱՆԱԿԱՊ, գ. 1. Դանդաճանդ, ցուկակապ, վարապան: 2. ա. մ. Ափիբերան (բերանը կապած, պապանձուած):

ԲեՐԱՆԱՅԱԻ, տե՛ս ԲեՐԱՆԱՅԱՌԻԹԻՒՆ:

ԲեՐԱՆԱՅԱՌԻԹԻՒՆ, գ. Բերանացաւ:

ԲեՐԱՆԱՅԻ, մ. Բերանով:

ԲեՐԱՆՍԵԼ, տե՛ս ԱՓԻԲԵՐԱՆԵԼ:

ԲեՐԴ, գ. Դղեակ, ամրոց, ակառն, ամուր:

ԲեՐԴԱԿԱԼ, գ. Բերդապահ:

- ԲեՐԴԱԿԱԼՔ, գ. Բերդակալեանք (բերդապահ զօրք):

- ԲեՐԴԱԿԱԼԵԱՆՔ, տե՛ս ԲեՐԴԱԿԱԼՔ:

ԲեՐԴԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարտկոց:

ԲեՐԴԱՅԻՆՔ, գ. յոգն. Ամրականք, բերդեցիք, ակառանք (բերդի մէջ եղողները):

ԲեՐԴԱՊԱՀ, ա. գ. Բերդակալ, ամրապահ (բերդը պահպանող՝ պաշտպանող):

ԲեՐԴԱՏԵՂԻ, գ. Ամրակողմն:

ԲեՐԴԱՔԱՂԱՔ, գ. Քաղաքաբերդ, քաղաքամուր:

ԲեՐԴԵԱՆ, գ. յոգն. Բերդք, ամրոցք:

ԲեՐԴԵՅԻՔ, տե՛ս ԲեՐԴԱՅԻՆՔ:

ԲեՐԴՋԵՂ, ա. Հերարձակ:

ԲեՐԵԼ, նբ. 1. Ածել, մատուցանել, մերձեցուցանել: 2. Ունել, կրել, բառնալ, ստանձնել: 3. Երեցուցանել, յայտ առնել, հանդիսացուցանել: 4. Պողաբերել, բուսուցանել, արտադրել, տալ: 5. Պատճառել, առթել, առնել: 6. Համբերել,

Հանդուրժել, տանել, տոկալ: 7. Վարել, ձգել, ստիպել:
 - ԲԵՐԵԼ Ի ՀԱՄԱՐ կամ ԶՀԱՄԱՐ. Համարել, Հաշուել:
 - Ի ՄԻՏՍ ԲԵՐԵԼ. Յիշել:
 ԲԵՐԵԼԻ, ա. Բերող:
 ԲԵՐ Ի ՄԷՋ, ա. գ. Բանասարկու:
 ԲԵՐԻԻՂ, տե՛ս ԲԻԻՐԵՂ:
 ԲԵՐԻԻՐ կամ ԲԵՐՐԻԻՐ, տե՛ս ԲԵՐՐԻ:
 ԲԵՐԿՐԱԲԵՐ, ա. Ուրախաբեր (բերկրու-
 թիւն բերող):
 ԲԵՐԿՐԱԲԵՐՁ, ա. Վսամ (չատ բերկ-
 րալի):
 ԲԵՐԿՐԱԼԻՐ, տե՛ս ԲԵՐԿՐԱԼԻՑ:
 ԲԵՐԿՐԱԼԻՑ, ա. Բերկրալի, բերկրապա-
 տար, խնդալից, ուրախալի, ուրախալից:
 ԲԵՐԿՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ուրախական, բերկ-
 րելի: 2. Ուրախարար:
 ԲԵՐԿՐԱՄԻՏ, տե՛ս ԽՆԴԱՄԻՏ:
 ԲԵՐԿՐԱՆՔ, տե՛ս ԲԵՐԿՐՈՒԹԻՒՆ:
 ԲԵՐԿՐԱՄԻՐԵԼ, չբ. Զուարճանալ, ուրա-
 խանալ (սիրով բերկրել):
 ԲԵՐԿՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԵՐԿՐԵԼ¹:
 ԲԵՐԿՐԵԼ¹, նբ. Բերկրացուցանել, բերկ-
 րեցուցանել, ուրախ առնել, ուրախացու-
 ցանել, զուարճացուցանել, զուարթացու-
 ցանել:
 ԲԵՐԿՐԵԼ² (իմ), չբ. Ուրախ լինել, ուրա-
 խանալ, խնդալ, ցնծալ, Հրճուել, խայտալ,
 զուարթանալ:
 ԲԵՐԿՐԵԼԻ, տե՛ս ԲԵՐԿՐԱԿԱՆ (1):
 ԲԵՐԿՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԵՐԿՐԵԼ¹:
 ԲԵՐԿՐԵՑՈՒՑԻՁ, ա. Բերկրիչ, զուար-
 թարար, ուրախարար:
 ԲԵՐԿՐԻՁ, տե՛ս ԲԵՐԿՐԵՑՈՒՑԻՁ:
 ԲԵՐԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բերկրանք, բերկ-
 րումն, բարեկրութիւն, Հրճուանք, ցըն-
 ծութիւն, ուրախութիւն, խնդութիւն,
 զուարթութիւն:
 ԲԵՐԿՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԵՐԿՐՈՒԹԻՒՆ:
 ԲԵՐՁԱԿԱՏԱՐ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԿԱՏԱՐ:
 ԲԵՐՁՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐՈՒԹԻՒՆ:

ԲԵՐՈՒՄՆ, գ. 1. Ածումն (բերելը, բե-
 րուելը): 2. Տարումն, ընթացք, դեգե-
 րանք: 3. Անցք, դէպք: 4. Յօժարութիւն,
 ձգտումն:
 ԲԵՐՐԻ, ա. Բարեբեր, արգասաւոր, ար-
 գաւանդ, առատաբեր, պտղատու, բազ-
 մապտուղ:
 ԲԵԻԵԿՆ, տե՛ս ԲԵԻԵԿՆԻ:
 ԲԵԻԵԿՆԻ, գ. (բար.) Բեւեկն:
 ԲԵԻԵՌԻ, գ. Հեղոյս, սեռու:
 ԲԵԻԵՌՁ, գ. 1. Բոլոր (երկնքի առանցք):
 2. Կեդրովն (շրջանի):
 ԲԵԻԵՌԱԿԱՊ, ա. մ. Բեւեռապինդ, երկա-
 թագամ, երկաթակապ:
 ԲԵԻԵՌԱՊԻՆԴ, տե՛ս ԲԵԻԵՌԱԿԱՊ:
 ԲԵԻԵՌԱՊՆԴԵԼ, տե՛ս ԲԵԻԵՌԵԼ (1):
 ԲԵԻԵՌԵԼ, նբ. 1. Սեւեւել, Հեղուսել: 2.
 փխբ. Հաստատել, յարել, կցել (անշարժ
 պահել մի տեղում՝ մի կէտի վրայ):
 ԲԵԻԵՌՈՒՄՆ, գ. Սեւեռութիւն (բեւեռելը):
 ԲԵԻՐ, տե՛ս ԲԻԻՐ:
 ԲՁԱՆՔ, տե՛ս ԱՅԾ:
 ԲՁԱԼ, չբ. Բզզել, տզզալ, ճենճերել:
 ԲՁԱԵԼ, տե՛ս ԲՁԱԼ:
 ԲՁԷՁ, գ. (կենդբ.) Բզիզ, բնդեռն:
 ԲՁԻՁ, տե՛ս ԲՁԷՁ:
 ԲԷՆՂՁԵՐՈՒՂ, գ. Սատանայ (դեւերի իշ -
 խան):
 ԲԷՃ, գ. Վարագոյր:
 ԲԹԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բթեցուցանել, բթել
 (բուլթ դարձնել), փխբ. անպիտանացու -
 ցանել, աւերել, խափանել:
 ԲԹԵԼ, տե՛ս ԲԹԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:
 ԲԹԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԹԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:
 ԲԺԱԲԵՐ, ա. Գիջակն:
 ԲԺԺԱՆՔ, գ. Բժիժ, յուռութ(ք), հմա -
 յեակ, պահպանակ:
 ԲԺԺԺ, տե՛ս ԲԺԺԱՆՔ:
 ԲԺՇԿԱԿԱՆ, ա. 1. Բժշկային: 2. Բուժիչ,
 առողջացուցիչ:
 - ԲԺՇԿԱԿԱՆՆ, տե՛ս ԲԺՇԿԱԿԱՆՈՒ-
 ԹԻՒՆ:

ԲԺՇԿԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բժշկականն,
բժշկութիւն:
ԲԺՇԿԱՅԻՆ, տե՛ս ԲԺՇԿԱԿԱՆ (1):
ԲԺՇԿԱՆՈՅ, տե՛ս ԲԺՇԿԱՐԱՆ:
ԲԺՇԿԱՊԵՏ, գ. ա. Նախաբժիշկ:
ԲԺՇԿԱՐԱՆ, գ. Բժշկանոց:
ԲԺՇԿԵԼ, նր. 1. Բուժիչ, ապաքինել, աւա-
քել, առողջացուցանել: 2. նման. Ամոքել,
սփոփել, փարատել: 3. (յուշաբանու-
թեամբ) Պաշտել:
ԲԺՇԿԻՉ, ա. Բուժիչ, առողջացուցիչ:
ԲԺՇԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բուժկութիւն, բու-
ժումն: 2. Բժկականութիւն:
ԲԻԲ, գ. (կզմխս.) Պտուղ աչաց:
ԲԻԲՂՈՍ, գ. 1. (բաբ.) Պրտու: 2. լայնա-
բար՝ Գիրք, մատեան, մագաղաթ, թուղթ:
ԲԻԺ, գ. 1. ձիպո, մթար: 2. լայնաբար՝
Աղտ (արծաթի խարամ):
ԲԻԾ, գ. 1. Նիշ, կէտ, հետք, նշան, սպի,
աղտ, կեղտ: 2. փխբ. Ախտ, արատ, թե-
րութիւն, պակասութիւն: 3. (բժշկ.) Կայ-
ծակն (կայծուռուցք): 4. Խճբիծ, խնդիր:
5. ա. Բձաւոր, պիղծ, արատաւոր:
- ԲԻԾ ԴՆԵԼ. Բիծս կարկատել, ի բիծ
տանել, բծել, ըստգտանել, մեղադրել:
- ԲԻԾՍ ԿԱՐԿԱՏԵԼ, տե՛ս ԲԻԾ ԴՆԵԼ:
- Ի ԲԻԾ ՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԻԾ ԴՆԵԼ:
ԲԻՏ, գ. Ճանկ, կարթ:
ԲԻՏՈՆ, տե՛ս ՍՂՈՅԱՉՈՒԿՆ:
ԲԻՐ, գ. Մահակ (հաստ գաւազան):
ԲԻՐՏ, ա. 1. Չոր, կարծր, ամուր, պինդ
(փայտ): 2. Տմարդի, խստապարանոց,
խիստ, սէգ:
ԲԻՐԻ, 1. թ. Տասն հազար: 2. ա. Անչափ,
անթիւ, անհամար: 3. մ. Բիւրապատիկ,
բազմապատիկ, յանչափս:
- ԲԻՐԻԻ, ԲԻՐԻՍ, տե՛ս ԲԻՐԻ (3):
ԲԻՐԱԲԵՂՈՒՆ, տե՛ս Բազմառատ:
ԲԻՐԱԳԼԽԻ, ա. Բազմազլուխ:
ԲԻՐԱԳՈՅՆ, ա. մ. Բազմադոյն, բազ -
մապատիկ:

ԲԻՐԱԶԳԻ, ա. 1. Բազմակերպ, ազգի
ազգի, բազմապատիկ: 2. մ. Բազմապատ-
կապէս (բազմապատիկ կերպով):
ԲԻՐԱԿ, տե՛ս ԲԻՐԵԱԿ:
ԲԻՐԱԿԱՃԱԽ, ա. Բազմաժողով, բազմ-
ամբողխ:
ԲԻՐԱԿԵՐՊ, ա. Բիւրակերպեան, բազ-
մակերպ, բազմադիմի:
ԲԻՐԱԿԵՐՊԵԱՆ, տե՛ս ԲԻՐԱԿԵՐՊ:
ԲԻՐԱՀՈՍ, ա. Առատահոս (շատ հո-
սեցնող):
ԲԻՐԱՄԱՍՆԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՍ-
ՆԵԱՅ:
ԲԻՐԱՄԵԱՆ, ա. Բազմամեայ (շատ
Հին):
ԲԻՐԱՊԱՏԻԿ, ա. մ. Բազմապատիկ,
բազմաթիւ, բազմադիմի, յոյժ յոյժ:
ԲԻՐԱՊԱՏԿԵԱՆ, տե՛ս ԲԻՐԱՊԱՏԻԿ:
ԲԻՐԱՍՏԵՂՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍՏԵՂՆ:
ԲԻՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Բազմատեսակ:
ԲԻՐԱՒՈՐ, ա. Անթիւ, անհամար, բիւ-
րին, բիւրեակ (բիւրից կամ բիւրերից
բաղկացած):
ԲԻՐԵԱԿ, գ. 1. Բիւր (բիւրը իբրեւ մի
ամբողջութիւն): 2. ա. Բիւրաւոր, անթիւ,
անհամար:
ԲԻՐԵՂ, գ. (հնք.) Բերիւղ, վանակն,
պողպողակ:
ԲԻՐԻՆ, տե՛ս ԲԻՐԱՒՈՐ:
ԲԻՐՈՍՏԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍՏԵՂՆ:
ԲԼԹԱԿ, գ. (կզմխս.) 1. Անկանաբոթ
(ականջաբլթակ): 2. Լերդաբոյթ:
ԲԼԻԺ, գ. Նկան, նկանակ, պան, պլա -
կինդի, չօթ:
ԲԼՇԱԿ, տե՛ս ԽՈՒՓՆ:
ԲԼՇԱԿՆԵԼ (իմ), չբ. Բլշանալ, շլանալ:
ԲԼՇԱԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շլութիւն, շլացու-
թիւն, շլացումն, պայդակումն, ճայրո -
տութիւն:
ԲԼՇԱՆԱԼ, տե՛ս ԲԼՇԱԿՆԵԼ:
ԲԼՇԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բլշեցուցանել,
շլացուցանել, ճայրոտել, ճայրոտեցու-
ցանել:

ԲԼՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԼՇԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԲԼՈՒՐ, գ. Լեռնակ, Թուրք, ոստ:

ԲԼՐԱԿ, գ. Բլրիկ, սարակ, դարակ, ոստ:

ԲԼՐԻԿ, տե՛ս ԲԼՐԱԿ:

ԲԽԵԼ, տե՛ս ԲԴԽԵԼ:

ԲԾԱՄԻՏ, ա. Ջարամիտ, չարախորհուրդ:

ԲԾԱԽՈՐ, ա. Բձաւորական, արատաւոր:

ԲԾԱԽՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԾԱԽՈՐ:

ԲԾԱԽՈՐԵԼ, նբ. Արատել, ապականել, աղտեղել, պղծել:

ԲԾԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԾԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԲԾԵԼ, նբ. Բիծ դնել, ըստգտանել, մեղադրել:

ԲԾԻԾ, տե՛ս ՈՋԻԼ:

ԲԾԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բձաւորութիւն (բձաւոր՝ արատաւոր լինելը):

ԲԴԽԵԼ, չբ. նբ. 1. Հոսել, յառաջագայել, արտահոսել, ծորել, յորդել, ցայտել, աղբիւրանալ: 2. Բուսանել, ընծիւղել, բողբոջել: 3. Հոտ հարկանել, բուրել: 4. Հոսեցուցանել, բլխեցուցանել, բուսուցանել, գեղուլ, կաթեցուցանել, աղբիւրացուցանել: 5. Յառաջ ածել, ի դուրս բերել:

ԲԴԽԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԴԽԵԼ (4):

ԲԴՋԱԽՈՂ, ա. 1. Ցանկասէր: 2. Ջարախորհ, չարամիտ:

ԲՄԲԻՒՆ, տե՛ս ԲՈՄԲԻՒՆ:

ԲՆԱԲԱՆ, գ. Դիր (բուն խօսք):

ԲՆԱԲԱՆԱԿԱՆ, ա. գ. Բնախօս:

- ԲՆԱԲԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԲՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԲՆԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ԲՆԱԽՕՍԵԼ:

ԲՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնախօսութիւն:

ԲՆԱԲԱՐ, մ. ա. Ի բնէ, բնականաբար, բնաւորապէս, բնաւորական, բնական, բուն, չարազատ, ընդաբոյս, սովորական: ԲՆԱԲԱՐՁ, տե՛ս ԲՆԱՋԻՆՋ:

- ԲՆԱԲԱՐՁ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲՆԱՋԻՆՋ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ:

ԲՆԱԲՆԱԿ, ա. Հայրենի, բնիկ, բուն, սեպհական:

ԲՆԱԲՈՒՆ, ա. Բնածին, ընդաբոյս:

ԲՆԱԳԱՒԱՌ, գ. Հայրենիք (բնիկ՝ Հայրենի դաւառ):

ԲՆԱԴԻՐ, տե՛ս ԲԱՆԱԿ՝ 1):

ԲՆԱԽՕՍ, ա. գ. 1. Բարոյախօս, փիւսկեան: 2. Ճշմարտախօս:

ԲՆԱԽՕՍԵԼ, նբ. չբ. 1. Բարոյախօսել: 2.

Ճշմարտախօսել, ճշգրտաբանել:

ԲՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեգիտութիւն,

բնաբանութիւն, քննախօսութիւն:

ԲՆԱԾԻՆ, ա. Բարոյածին, բնական, բնականիւր, ընդաբոյս:

ԲՆԱԿ, ա. 1. Բուն, Հարազատ, իսկական:

2. Տեական, մնացական: 3. գ. Բնիկ (բուն բնակիչ): 4. Բնակարան, յարկ:

- ԲՆԱԿԲ, գ. յոգն. Գերեզման, շիրիմ:

ԲՆԱԿԱԿԻՐ, տե՛ս ԲՆԱԾԻՆ:

ԲՆԱԿԱԿԻՑ, ա. 1. Համաբնակ, համաբնակից, յարկակից, կենակից: 2. Բնակից, ազգակից, համաբուն, տնկակից, ընդաբոյս, նման:

ԲՆԱԿԱՆ, ա. 1. Բնաւորական, բնութիւնական, բնածին: 2. Բնիկ, բնաւոր, իւրական, սեպհական, Հարազատ: 3. Բնախօս: ԲՆԱԿԱՆԱԲԱՐ, մ. 1. Բնականապէս, բնաւորապէս, ի բնէ: 2. Ի դէպ, յարմարապէս: 3. Ընտանեբար:

ԲՆԱԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Բնակել: 2. Ընտանեանալ, բնաւորել:

ԲՆԱԿԱՆԱՊԵՍ, տե՛ս ԲՆԱԿԱՆԱԲԱՐ:

ԲՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգականութիւն, ազգակցութիւն (բնական Հարազատութիւն):

ԲՆԱԿԱՍՆՈՒՆԴ, ա. Մնուցող:

ԲՆԱԿԱՐԱՆ, գ. 1. Բնակետղ, բնակութիւն, օթարան: 2. Ընդունարան:

ԲՆԱԿԱՐԾԻՔ, գ. Կանխակալութիւն, կանխամուտ սովորութիւն:

ԲՆԱԿԱՐՈՐ, ա. 1. Մնացական (Հաստատապէս բնակուած): 2. Բնիկ, բնական:

ԲՆԱԿԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեղափոխու-
թիւն, վտարանդուծիւն, պանդխտու-
թիւն, դաղթականութիւն:

ԲՆԱԿԵԼ, չբ. Բնականալ, բուսել, որջա-
նալ, տաղաւարել, դադարել, զետեղել,
Հանդէսել, օթեւանել, կալ մնալ (ուրեք):

ԲՆԱԿԵՏՂ, տե՛ս ԲՆԱԿԱՐԱՆ:

ԲՆԱԿԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Բնակեցուցող, Հիմ-
նադիր:

ԲՆԱԿԵՑՈՒՅՈՂ, տե՛ս ԲՆԱԿԵՑՈՒՑԻՉ:

ԲՆԱԿԷՏ, տե՛ս ԱՒԱՐՏԱԿԷՏ:

ԲՆԱԿԻՉ, ա. գ. 1. Բնակ: 2. տե՛ս ԲՆԱ-
ԿԵՑՈՒՑԻՉ:

ԲՆԱԿԻՑ, ա. 1. Ընդակիրց, ընդաբոյս,
բնաւոր, Համաբնակ, տնկակիրց: 2. (կրօն.)
Բնութեանակիրց, Համաբնակիրց, Հակիրց,
Համագոյակիրց:

ԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնակետղ, բնակարան
(բուռն կայանը):

ԲՆԱԿՈՒՆԱԿ ԿԱՅԱՆՔ. Գերեզման, շի-
րիմ, բնակք:

ԲՆԱԿՅԱԲԱՐ, մ. 1. Բնականաբար, բնա-
ւորապէս: 2. Ազգակցապէս (բնակակիրց
լինելով): 3. Ի դէպ, յարմարապէս:

ԲՆԱԿՅԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՆԱԿՅԱԲԱՐ:

ԲՆԱԿՅԵԼ (իմ), չբ. Բնաւորել, ընտանե-
նալ (բնաւորապէս կցուել՝ միանալ):

ԲՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բնութիւնակցու-
թիւն, Համագոյութիւն, միասնականու-
թիւն: 2. Ազգակցութիւն (ըստ բնու-
թեան), ընտանութիւն:

ԲՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԲՆԱՒՈՐԵԼ (իմ):

ԲՆԱՇԽԱՐՀ, գ. Հայրենիք (Հայրենի եր-
կիր):

ԲՆԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. Հայրենի, Հայրենա-
կան (բուռն՝ Հայրենի երկրին յատուկ՝ վե-
րաբերող):

ԲՆԱՋԻՆՋ, ա. Բնաբարձ:

- ԲՆԱՋԻՆՋ ԱՌՆԵԼ. Բնաբարձ առնել,
անմի առնել, լիզաջինջ առնել:

- ԲՆԱՋԻՆՋ ԼԻՆԵԼ. Բնաբարձ լինել:

ԲՆԱՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՇՈՒՐՋԲՆԱՑՈՒ-
ՅԱՆԵԼ:

ԲՆԱԻ, ա. 1. Բոլոր, ամէն, բովանդակ,
ամենայն, Համայն, Հանուր, Համօրէն:

2. մ. Բոլորովին, ամենեւին, ամենեւիմբ,
բնաւիմբ, ամենայնիւ, իսպառ, գլխովին:

3. Ապաքէն, արդեօք, իսկ, մի՛թէ, իւրեք,
անգամ:

- ԲՆԱԻ ԻՍԿ, տե՛ս ԲՆԱԻ (2):

- ԲՆԱԻ ՈՉ, մ. Ոչ բնաւ, բնաւ իսկ ոչ,
ոչ երբէք, ամենեւին ոչ, ոչ իսկ, ոչ իւրեք:

- ՈՉ ԲՆԱԻ, ԲՆԱԻ ԻՍԿ ՈՉ, տե՛ս ԲՆԱԻ
ՈՉ:

- ԸՆԴ ԲՆԱԻ, մ. 1. Ընդ ամենայն տեղիս:

2. Համանգամայն:

ԲՆԱԻԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՆԱԻ (2):

ԲՆԱԻԻՄԲ, տե՛ս ԲՆԱԻ (2):

ԲՆԱԻԻՆ, տե՛ս ԲՆԱԻ:

ԲՆԱԻՈՐ, ա. Բնական, բնիկ, ընդաբոյս,
սեպՀական, տնկակիրց:

ԲՆԱԻՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԲՆԱԻՈՐԱՊԷՍ:

ԲՆԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԲՆԱԿԱՆ:

ԲՆԱԻՈՐԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՆԱԻՈՐԱ-
ՊԷՍ:

ԲՆԱԻՈՐԱԿԻՑ, տե՛ս ԲՆԱԿԻՑ:

ԲՆԱԻՈՐԱՊԷՍ, մ. 1. Բնաւորաբար, բնա-
կանաբար, էապէս, իսկապէս: 2. Յարմա-
րապէս, ի դէպ:

ԲՆԱԻՈՐԵԼ¹, նբ. Բնաւորեցուցանել,
բուսուցանել, արմատացուցանել, պտղա-
բերել, արտադրել:

ԲՆԱԻՈՐԵԼ² (իմ), չբ. Բուսանել, ծնանել,
գոյանալ, Հնարել, Հաստել, եղանել, ծա-
գել, գտանել:

ԲՆԱԻՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲՆԱԻՈ-
ՐԵԼ¹:

ԲՆ ԴԵՌԵ գ. (կենդբ.) Բնդիւռն, փնդեռն,
կոյադնդիւռ:

ԲՆ ԴԻՌԵ, տե՛ս ԲՆ ԴԵՌԵ:

ԲՆԻ, ա. Բնիկ, բուռն, Հարազատ, նոյն
ինքն:

ԲՆԻԿ, ա. գ. 1. Բնի, բուռն, բնաւոր, Հա-
րազատ, սեպՀական, Հայրենի, վաղեմի:

2. Նահապետ, ցեղապետ:

ԲՆԻՈՆ, տե՛ս ԼՈՒՄԱՅ:

ԲՆՈՒԹԵՆԱԿԻՑ, տե՛ս ԲՆԻԻԹԻԻՆԱԿԻՑ:

ԲՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Էռլթիւն, գոյացու-
թիւն, իսկութիւն: 2. Էակ, արարած, գո-
յակ: 3. Տարբ: 4. Բարք, սովորութիւն:
5. Դիտաւորութիւն, նպատակ: 6. Ենթա-
կայութիւն, ինքնութիւն, անձնաւորու-
թիւն, անձն, դէմ: 7. Ամօթոյք:

- ԲՆՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Ի բնութեանէ, ըստ
բնութեան, բնութիւնաբար, ի բնէ, ի ծնէ,
էապէս, գոյացաբար, իսկապէս:

ԲՆՈՒԹԻԻՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԲՆՈՒԹԵԱՄԲ:

ԲՆՈՒԹԻԻՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԲՆԱԿԱՆ (1):

ԲՆՈՒԹԻԻՆԱԿԻՑ, ա. (կրօն.) Բնութեան-
կից, Համաբնակից, Համագոյ, Համագո-
յակից, էակից:

ԲՆՈՒԹԻԻՆԱԿՑՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՀԱՄԱ-
ԳՈՅՈՒԹԻԻՆ:

ԲՆՈՒՍ, Ի ԲՆՈՒՍ, մ. Ի բնէ, բնու-
թեամբ, անդասին, ինքնին:

ԲՆՁԵԼ, տե՛ս ԲԱՌԱՁԵԼ:

ԲՈԲՈՂՈՆ, տե՛ս ԳՈՄԷՇ:

ԲՈՁ, գ. Պոռնիկ, վարձկան, վարձակ:

ԲՈՁԱԲԱՐ, մ. Պոռնկապէս:

ԲՈՁԱԲՈՅԾ, ա. ԲողաՀոմանի, բողանոց,
սեղես:

ԲՈՁԱՀՈՄԱՆԻ, տե՛ս ԲՈՁԱԲՈՅԾ:

ԲՈՁԱՆՈՅ, գ. 1. Պոռնկանոց, պոռնկա -
տուն: 2. տե՛ս ԲՈՁԱԲՈՅԾ:

ԲՈՁՈՐԴԻ, գ. Պոռնկորդի:

ԲՈՁՈՒԹԻԻՆ, գ. Պոռնկութիւն:

ԲՈԼՈՐ, ա. 1. Ամբողջ, բովանդակ, Հա -
մօբէն, Հանուր, Համակ, ամենայն: 2. Բո -
լորակ, բոլորչի, զնդածէ: 3. գ. Ամէն
(ամբողջը, բոլորը, ամեն ինչը): 4. Շրջան
(պտոյտը): 5. Բեւեռ (երկնքի առանցքը):
6. Կոկոն:

- ԲՈԼՈՐ, ԲՈԼՈՐԻԻ, ԲՈԼՈՐՈՎ, ԲՈԼՈՐ
ԲՈԼՈՐՈՎԻՆ, մ. Ամենայնիւ, բոլորապէս,
բովանդակապէս, իսպառ:

ԲՈԼՈՐԱԲՈՒՆ, ա. Յորդաբուրդիս, առա -
տաբուրդիս, բազմապտուղ:

ԲՈԼՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Միագոյն (բոլորը մի
գոյնի):

ԲՈԼՈՐԱԳՈՒԼ, ա. Բոլորածէ:

ԲՈԼՈՐԱԼՈՅՍ, տե՛ս ԲՈԼՈՐԱՓԱՅԼ:

ԲՈԼՈՐԱԾԻՐ, գ. Ծիր, շրջանակ:

ԲՈԼՈՐԱԿ, ա. 1. Բոլորածէ, բոլորչի,
զնդածէ: 2. Բոլոր, ամբողջ, ողջ: 3. գ.
Գունդ, շրջանակ: 4. Շրջան:

ԲՈԼՈՐԱԿԱԲԱՐ, մ. Շուրջանակի, շուր-
ջանակաւ, բոլորակապէս:

ԲՈԼՈՐԱԿԱԾԻՐ, ա. Բոլորածէ, բոլորչի
(բոլորակ՝ կըր ծիր ունեցող):

ԲՈԼՈՐԱԿԱՄ, ա. մ. Միակամ, Համակամ
(բոլորը մի կամքով միացած):

ԲՈԼՈՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. ԸնդՀանրակա-
նագոյն:

ԲՈԼՈՐԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՈԼՈՐԱԿԱԲԱՐ:

ԲՈԼՈՐԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Անթերի, ողջ, ամ-
բողջ, բոլոր, բովանդակ: 2. մ. Բոլորովին,
ամենայնիւ, ամբողջապէս:

ԲՈԼՈՐԱԿԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Բոլորա-
կութիւն (բոլորակած տեսք ունենալը):

ԲՈԼՈՐԱԿԵՐՊ, ա. Ամենատեսակ, Համօ-
րէն:

ԲՈԼՈՐԱԿԵՐՏ, ա. 1. Բոլորաշէն (բոլորա-
կած կերտուած՝ շինուած): 2. Համօրէն:
ԲՈԼՈՐԱԿԵՐՏԵԼ, նբ. Ստեղծանել, յօրի -
նել (բոլորովին ստեղծել՝ յարմարել):

ԲՈԼՈՐԱԿԻ, մ. Շուրջանակի:

ԲՈԼՈՐԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Շրջարկութիւն:

2. Բոլորութիւն, բոլորումն, շրջան:

ԲՈԼՈՐԱԿՑՈՒԹԻԻՆ, գ. Բոլորումն, լը-
րումն, բովանդակութիւն:

ԲՈԼՈՐԱՀԵՇՏ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՀԵՇՏ:

ԲՈԼՈՐԱՀՈՎԻՏ, ա. Համատարած (լայ -
նատարած Հովտի նման):

ԲՈԼՈՐԱՁԵԻ, ա. Բոլորչի, բոլորատես,
բոլորատեսակ:

ԲՈԼՈՐԱՁՈՅԼ, ա. Միածոյ, բոլորածէ:

ԲՈԼՈՐԱՄԱՆ, ա. Կատարեալ, բոլորա -
կատար (ամբողջ է անթերի մասերով):

ԲՈԼՈՐԱՄԻՏ, ա. Ողջամիտ, կատարեալ:

ԲՈՒՆՈՒՅԱՐՄԱՐ, տե՛ս ԱՄԵՆԱՅԱՐ-ՄԱՐ:

ԲՈՒՆՈՒՇԷՆ, տե՛ս ԲՈՒՆՈՒՅԵՐՏ:

ԲՈՒՆՈՒՊԷՍ, մ. 1. Բոլորովին, բովանդակապէս, ամբողջապէս: 2. Ընդհանրականապէս: 3. Բոլորակապէս: 4. Շուրջանակաւ:

ԲՈՒՆՈՒՊՏՈՒՂ, ա. Ողջակէզ:

ԲՈՒՆՈՒՍԵՐ, ա. Անխառն, անարատ (մարգարիտ):

ԲՈՒՆՈՒՎԻՃԱԿ (յունական ոճով), տե՛ս ԲՈՒՆՈՒՎԱՏԱՐ (1):

ԲՈՒՆՈՒՏԵՍ, ԲՈՒՆՈՒՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԲՈՒՆՈՒՋԵՒ:

ԲՈՒՆՈՒՒԷՏ, ա. Համայն, բովանդակ, լիովին, անթերի, բոլորամասն:

ԲՈՒՆՈՒՓԱՅԼ, ա. Բոլորալոյս, ամենապայծառ, մշտափայլ, մշտապայծառ:

ԲՈՒՆՈՒԵԱԿ, գ. Տիեզերք:

ԲՈՒՆՈՒԵՆ, նբ. 1. Հիւսեղ (ոլորելով բոլորակի ձև տալ): 2. Շուրջ պատել: 3. Հաւաքել, խմբել, ամփոփել, բովանդակել: 4. Շրջան առնուլ:

ԲՈՒՆՈՒՔԵԱՆ, ԲՈՒՆՈՒՔԻՆ, գ. Ամենեքեան, ամենեքին (բոլորն էլ):

ԲՈՒՆՈՒՄԲ, տե՛ս ԲՈՒՆՈՒՎԻՄԲ:

ԲՈՒՆՈՒՇԻ, ա. Բոլորածե, բոլորակ:

ԲՈՒՆՈՒՎԻՄԲ, ԲՈՒՆՈՒՎԻՆ, մ. 1. Ամենայնիւ, ամենեւիմբ, ամենեւին, ամբողջապէս, բովանդակապէս, բնաւ, բնաւիմբ, պարունակաբար, գլխովին, գլխովիմբ, իսպառ: 2. ա. Համօրէն, բոլոր, ամբողջ, ամենայն, բովանդակ:

ԲՈՒՆՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բովանդակութիւն, լրութիւն: 2. Բոլորակութիւն, բոլորումն, շրջան:

ԲՈՒՆՈՒՈՒՄՆ, գ. 1. Շրջան, դարձուած, շրջադարձ: 2. Բոլորութիւն, բովանդակութիւն:

ԲՈՒԿ, ա. մ. Բուկոտն, մերկոտն, բոկանի, բոկ և հետի:

- ԲՈՒԿ ԵՒ ՀԵՏԻ, տե՛ս ԲՈՒԿ:

ԲՈՒԿԱՆԷՆ, տե՛ս ԲՈՒԿ:

ԲՈՒԿՈՏԷՆ, տե՛ս ԲՈՒԿ:

ԲՈՒՇՄՈՒՆՔ, գ. Սպառնալիք, երկիւղ, սոսկումն, ահ:

ԲՈՒՇՄՈՒՅ, գ. 1. Ընձիւղ, ծիղ, բուղիս, պտուկ, կոկոն: 2. փխբ. Ծնունդ, զարմ, սերունդ, չառաւիղ:

ԲՈՒՇՄՈՒՅԱՅԱՐԴ, ա. Բողբոջախիտ:

ԲՈՒՇՄՈՒՅԱՅԻՏ, տե՛ս ԲՈՒՇՄՈՒՅԱՅԱՐԴ:

ԲՈՒՇՄՈՒՅԱՆԱԼ, տե՛ս ԲՈՒՇՄՈՒՅԵՆ:

ԲՈՒՇՄՈՒՅԵՆ, չբ. 1. Բողբոջանալ, պտկել, շաքել, ցցուել: 2. փխբ. Ծաղկել, փթթել: 3. Զուարճանալ:

ԲՈՒՇՄՈՒԿ, գ. Եղջիւր (նոր դուրս ցըցուող):

ԲՈՒՇՈՆ, տե՛ս ԱՂԱԲՈՂՈՆ:

ԲՈՒՇՈՒՔ, գ. Գանգատ, բողբոջումն, դատախազութիւն:

- ԲՈՒՇՈՒՔ ԱՐԿԱՆԵՆ՝ ԲԱՌԵԱՆ՝ ԿԱՐԴԱՆ՝ ՀԱՐԿԱՆԵՆ՝ ՈՒՆԵՆ, տե՛ս ԲՈՒՇՈՒՔԵՆ:

ԲՈՒՇՈՒՔԵՆ, չբ. Գանգատել, դատախազել, դատախազ լինել:

ԲՈՒՇՈՒՔԻՉ, ա. գ. Դատախազ (բողբոջող):

ԲՈՒՇՈՒՔՈՒՄՆ, գ. Բողբ. (բողբոջելը):

ԲՈՒՇՄԱՅԻՆՈՒՅԻՆ, գ. Զարախոհութիւն:

ԲՈՒՄԲԻՆՈՒՍ, տե՛ս ՇԵՐԱՍ:

ԲՈՒՄԲԻՆ, գ. 1. Թնդիւն, դղրդիւն, դղորդ: 2. Հնչիւն, ձայն (թմբուկի կամ քնարի):

ԲՈՒՅԹ, տե՛ս ԲՈՒՅԹԷՆ:

ԲՈՒՅԹԷՆ, գ. Բոյթ (ձեռքի և ոտքի առաջին մատը):

ԲՈՒՅԹԻ, գ. Բուժումն, բուժանք, դեղ:

ԲՈՒՅԼ, գ. Հոյլք, խումբ, ժողով, երամ, ջոկ, գունդ:

ԲՈՒՅՆ, գ. 1. Դադարք (թռչունների օթիւն): 2. Դադարք (այլ կենդանիների), որջ, բայոյց: 3. Խրճիթ: 4. նման. Խորշ, ծակ:

ԲՈՅՍ, գ. 1. Տուռնկ: 2. Սեբրունդ, զարմ (մարդկային ծնունդ):

– ԲՈՅՍ, ԲՈՅՍ ԲԱՐՈՒՑ, ԲՈՅՍՔ ԲԵՆԻԹԵԱՆ. Բարք, բնութիւն, սովորութիւն (բուն և բնածին):

ԲՈՆՈՍՈՍ, գ. Յուլ (վայրի):

ԲՈՇԽՆԵԼ, տե՛ս ԸՄԲՈՇԽՆԵԼ:

ԲՈՌ, գ. (կենդբ.) Իշամեղու, բրէտ, անգործ մեղու:

ԲՈՍՈՐ, ա. գ. Արիւնագոյն, ծիրանի, ծիրանագոյն, կարմրագոյն, շառագոյն:

ԲՈՍՈՐԱԲՈՒՂԽ, ա. Արիւնաբուղիս:

ԲՈՍՈՐԱՅԻՆ, ա. Բոսորեանգեան, կարմրագոյն, արիւնագոյն:

ԲՈՍՈՐԵԱՆԳԵԱՆ, տե՛ս ԲՈՍՈՐԱՅԻՆ:

ԲՈՎ, գ. 1. Հնոց, Հալոց, քուրայ: 2. տե՛ս ԲՈՒՐՈՒԱՐ: 3. Հալումն, գտումն, ձուլումն (մետաղի): 4. փխբ. Փորձ, քննութիւն: 5. Բովք, մետաղք (Հանքավայր):

ԲՈՎԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՒԱԿԱՆ:

ԲՈՎԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿ, ա. 1. Բոլոր, ողջոյն, ամբողջ, ողջ, Համայն, կատարեալ, Համօրէն: 2. Բաւական, Հերիք, բազում, շատ: 3. Կարող, Հասու: 4. մ. Բովանդակաբար, բովանդակապէս, ամբողջապէս, կատարեալապէս, բոլորովին, ամենեւին, բնաւին, լիով, իսպառ, առ Հասարակ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԲՈՎԱՆԴԱԿ (4):

ԲՈՎԱՆԴԱԿԱՆԱԼ, չբ. Բաւականանալ, Հերիքանալ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՈՎԱՆԴԱԿ (4):

ԲՈՎԱՆԴԱԿԵԼ, նբ. 1. Ամփոփել, պարփակել, պարագրել, պարունակել: 2. Հաւաքել, ժողովել, գումարել, Համախմբել: 3. Ի գլուխ Հանել, գլխաւորել, յանգել, կատարել, աւարտել: 4. չբ. Բաւականանալ, բաւել, զօրել:

ԲՈՎԱՆԴԱԿԻՉ, ա. Պարառու:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԱԾ, գ. Բովանդակումն, լրումն, աւարտ, վերջ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարփակումն, պարագրութիւն, պարունականութիւն: 2. Կատարելութիւն, ամբողջութիւն, լրութիւն: 3. Սահման, ծայր, աւարտ, վերջ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒՄՆ, գ. Լրումն, կատարումն:

ԲՈՎԵԼ, չբ. 1. Բաւել, ձեռնՀաս լինել: 2. Հանդուրժել, տոկալ, Համբերել, տանել:

ԲՈՏՈՏ, գ. Որդն, ճճի, ուտիճ, ցեց:

ԲՈՏՈՏԱԿԵՐ, ա. Բոտոտակերեալ, որդնահար, ճճեկեր, ուտճահալ:

ԲՈՏՈՏԱԿԵՐԵԱԼ, տե՛ս ԲՈՏՈՏԱԿԵՐ:

ԲՈՐԱԿ, գ. (քիմ.) Մաքրական տեսակ:

ԲՈՐԲՈՐԻՏ, ա. Բորբորիտոն, վաւաշ, վաւաշոտ, ցանկասէր, անառակ, պիղծ:

ԲՈՐԲՈՐԻՏՈՆ, տե՛ս ԲՈՐԲՈՐԻՏ:

ԲՈՐԲՈՐ, գ. 1. Վառումն, լուցումն, բոց: 2. ա. Վառ, լուցեալ:

ԲՈՐԲՈՐԱԽԱՌՆ, ա. Բոցախառն:

ԲՈՐԲՈՐԵԼ, նբ. 1. Վառել, լուցանել, բոցակիզել, այրել, տոչորել: 2. փխբ. Գրգռել, յուզել:

ԲՈՐԲՈՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԲՈՐԲՈՐԵԼ:

ԲՈՐԲՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲՈՐԲՈՐՈՒՄՆ:

ԲՈՐԲՈՐՈՒՄՆ, գ. Բորբոքութիւն (բորբօքելը, բորբօքուելը):

ԲՈՐԵԱՆ, տե՛ս ԲՈՐԵՆԻ:

ԲՈՐԵՆԻ, գ. (կենդբ.) Բորեան, բորէ:

ԲՈՐԷ, տե՛ս ԲՈՐԵՆԻ:

ԲՈՐԿՈՆԻՄ, գ. (բսբ.) Տատասկ:

ԲՈՐՈՏ, ա. Ուրուկ, պիսակոտ, գորգի, քոսոտ:

ԲՈՐՈՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԲՈՐՈՏԵԼ:

ԲՈՐՈՏԵԼ (իմ), չբ. Բորոտանալ, ուրկանալ, քոսոտել:

ԲՈՐՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուրկութիւն, պիսա – կութիւն, գորգութիւն, քոսութիւն:

ԲՈՑ, գ. 1. Կրակ (այբուբետը նիւթից բարձրացող հրեղէն գոյացութիւն): 2. Պայծառութիւն (լուսաւոր ցոլք): 3. փխբ. եռանդն, աւելն: 4. ա. Բոցեղէն (մօրուք): ԲՈՅԱԳՈՅՆ, ա. Հրադոյն, բոցատեսիլ, բոցակերպ: ԲՈՅԱԴԵՋ, ա. Բազմաբոց, հրադէզ: ԲՈՅԱԶԱՐԴ, ա. Բոցափայլ: ԲՈՅԱԶԳԵՍՏ, ա. Բոցեղէն, հրակերպ: ԲՈՅԱԼՈՅՍ, ա. Պայծառ (բոցափայլ լոյս ունեցող): ԲՈՅԱԽԱՌՆ, ա. Հրախառն, փխբ. տոջորիչ, այրիչ: ԲՈՅԱԾԱԳՈՒՄՆ, գ. Հրափայլութիւն: ԲՈՅԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԲՈՅԱՏԵՍԻԼ: ԲՈՅԱԿԵՋ, ա. Տապագին, տօթագին: – ԲՈՅԱԿԵՋ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԲՈՅԱԿԻՋԵԼ: ԲՈՅԱԿԻՋԵԼ, նբ. Բոցակէզ առնել, տոջորիլ, այրել, փաղաղել, խանձողել: ԲՈՅԱԿԻԾՄ, ա. Կսկծեցուցանող, կսկծեցուցիչ, մարմաջողական: ԲՈՅԱԿՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀՐԱՋԵԱՅ: ԲՈՅԱՋԵԻ, տե՛ս ԲՈՅԱՏԵՍԻԼ: ԲՈՅԱՃԱՃԱՆՁ, ա. Բոցանիշ, բոցանշան, բոցափայլ, լուսաւոր, պայծառ: ԲՈՅԱՅԻՆ, տե՛ս ԲՈՅԵՂԷՆ: ԲՈՅԱՆԻՇ, տե՛ս ԲՈՅԱՃԱՃԱՆՁ: ԲՈՅԱՆԻԻԹ, ա. Բոցեղէն, հրեղէն, հրաւիթ, հրակերպ, լուսեղէն: ԲՈՅԱՆՇԱՆ, ա. մ. Բոցանիշ, բոցաճաննչ: ԲՈՅԱՆՇՈՅԼ, ա. Բոցաճաճանչ, բոցափայլ, փայլակնացալոյս: ԲՈՅԱՆՇՈՒՆՁ, ա. Հրաշուռնչ, տօթագին, տապախառն: ԲՈՅԱՎԱՌԵԱԼ, ա. Հրաբորբոք: ԲՈՅԱՏԵՍ, ԲՈՅԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԲՈՅԱՏԵՍԻԼ: ԲՈՅԱՏԵՍԻԼ, ա. Բոցակերպ, բոցատիպ, բոցաձև, բոցեղէն: ԲՈՅԱՏԻՊ, տե՛ս ԲՈՅԱՏԵՍԻԼ: ԲՈՅԱՓԱՅԼ, ա. Հրափայլ, բոցաճաճանչ:

ԲՈՅԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. Լուսափայլել, պայծառանալ, շողշողել: ԲՈՅԵՂԷՆ, ա. Բոցանիւթ, բոցային, հրեղէն, լուսեղէն: ԲՈՒ, գ. (կենդբ.) Բուէն: ԲՈՒԷՃ, տե՛ս ԲՈՒ: ԲՈՒԺԱԿ, ա. Բուծիչ, բժշկիչ: ԲՈՒԺԱԿԱՆ, ա. 1. Բուծիչ, բժշկիչ, բժշկական: 2. գ. Դեղ: ԲՈՒԺԱՆՔ, գ. Բուծումն, դեղ, դարման: ԲՈՒԺԵԼ, նբ. 1. Բժշկել, ապաքինել, առողջացուցանել: 2. Ապրեցուցանել, զերծուցանել, փրկել, ազատել, փրծուցանել: ԲՈՒԺԻՁ, ա. Բժշկիչ, բուժական, առողջացուցիչ, ապրեցուցիչ, փրկիչ: ԲՈՒԺՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Բժշկութիւն: 2. Ազատութիւն, փրկութիւն: ԲՈՒԺՈՒՄՆ, գ. Բժշկութիւն (բժշկելը, բժշկուելը), ազատութիւն (ազատուելը, փրկուելը): ԲՈՒԾ, տե՛ս 1. ԳԱՌՆ: 2. ՈՒԼ: ԲՈՒԾԱՆԵԼ, նբ. Սնուցել, դարմանել, տաճել, պարարել, բուել: ԲՈՒԾԵԼ, տե՛ս ԲՈՒԾԱՆԵԼ: ԲՈՒԾԻՆ, տե՛ս ՊԱՏՐՈՅԳ: ԲՈՒԾՈՒՄՆ, գ. Դարման, սնունդ: ԲՈՒՂՆ, տե՛ս ԲՈՂԲՈՋ (1): ԲՈՒՆ, գ. 1. Ստեղն (ծառի վերգետնեայ մասը մինչև ճիւղերը): 2. նման. Ձող, որ ծառայում է իբրև կոթ՝ բռնատեղ ևն (աշտանակի, նիզակի ևն), նիզակաբուն, տիգաբուն: 3. Բնութիւն, իսկութիւն: 4. նման. Սկիզբն, արմատ, պատճառ, հիմն, աղբիւր, ծայր, գլուխ: 5. Բանակ: 6. յոգն. Նախնիք: 7. ա. Բնիկ, բնաւոր, բնական, հիմնական, էական, իսկ, իսկական, հարազատ, ճշմարիտ, ճշգրիտ: – Ի ԲՆԻ. Ի բնուստ, յարմատոյ, ի հիմանէ, ի սգբառնէ անտի, յառաջնմէ իսկ, ի վաղուց: – Ի ԲՆՄԷ, Ի ԲՆՈՋԷ, տե՛ս Ի ԲՆԷ:

- Ի ԲՈՒՆ, ՅՐՈՒՆ. Ի գլուխ, ցաւարտ,
 Ի ծայր, Ի սպառ, ցվախճան:
 ԲՈՒՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԲՈՒՆԵԼ:
 ԲՈՒՆԱՒՈՐԵԼ (Իմ), տե՛ս ԲՈՒՆԵԼ:
 ԲՈՒՆԵԼ, չբ. Բունանալ, բունաւորել,
 բնանալ, բնակել, որջանալ, բնականալ:
 ԲՈՒՆԻԿ, գ. Բոյն (փոքրիկ):
 ԲՈՒՇՏ, տե՛ս ՓԱՄՓՈՒՇՏ:
 ԲՈՒՌ, գ. 1. Կիր: 2. Նօթ:
 ԲՈՒՌԿԱՆԻԱ, գ. Հրաբուղիք:
 ԲՈՒՌՆ, գ. 1. Ափ, ագուռ: 2. փխբ. Ձեռն,
 իշխանութիւն, կարողութիւն: 3. Բռնու
 թիւն, Հարստահարութիւն, զրկանք: 4.
 ա. Ուժգին, սաստիկ, խիստ: 5. Հզօր, զօ-
 րեղ, կորովի, ուժեղ: 6. ա. գ. Իշխան,
 բռնաւոր, բռնակալ, ինքնակալ, թագա-
 ւոր: 7. մ. Բռնաբար, ուժգնաբար, դժուա-
 րաւ, Հազիւ:
 - ԲՈՒՌՆ ԼԻՆԵԼ. Բռնանալ, Հարստա-
 Հարել, զրկել:
 - ԲՈՒՌՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. 1. Ձեռն արկանել,
 ըմբռնել, շօշափել: 2. Ձեռնամուկ լինել,
 ձեռնարկել, սկսանել, ձեռն ի գործ առ-
 նել՝ արկանել:
 - Ի ԲՈՒՌՆ ԱՌՆՈՒՄՆԱՆԱՆԵԼ, ԶԼ-
 ԲՈՒՄԲ ԱԾԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ. Ըմբռնել,
 բռնոն Հարկանել, իշխել, տիրել:
 - Ի ԲՈՒՆ ՈՒՆԵԼ ԶՈԳԻ. Դնել զոգի ի
 բռին (կեանքը մահուան վտանգի են -
 թարկել):
 ԲՈՒՌՆԱԼԻՐ, ա. Լիաբուռն, առատ:
 ԲՈՒՍԱԲԵՐ, ա. 1. Բուսարձակ, բուսու-
 ցիչ: 2. ա. գ. Բուսածին. ծառ, տունկ:
 ԲՈՒՍԱԾԻՆ, ա. Բուսաբեր (իբրեւ բոյս
 ծագած):
 ԲՈՒՍԱԿ, գ. Բուսուկ (բոյս, ծառ, տունկ
 ևն):
 ԲՈՒՍԱԿԱՆ, ա. 1. Տնկական (բոյսերին
 յատուկ): 2. գ. Բոյս (բուսական մարմին):
 ԲՈՒՍԱԿԻՑ, ա. Տնկակից, բնակից:
 ԲՈՒՍԱՆԵԼ (Իմ), չբ. 1. Ընձիւղել, բող-
 րջել: 2. Յառաջագոյն, ծնանել, ծագել,
 երեւել, յերեւան դալ, սերել, աճել:

ԲՈՒՍԱՐՁԱԿ, ա. Բուսաբեր, յուռթի,
 բերրի:
 ԲՈՒՍՈՂ, ա. Բուսուցիչ, փխբ. ծնող:
 ԲՈՒՍՈՒԿ, տե՛ս ԲՈՒՍԱԿ:
 ԲՈՒՍՈՒՑԻՉ, ա. Բուսող:
 ԲՈՒՏ, գ. Ծարակ, կեր, կերակուր:
 ԲՈՒՐԱՆՈՅ, տե՛ս ԲՈՒՐՈՒԱՌ:
 ԲՈՒՐԱՍԱՆ, գ. 1. Պարտեզ, դրախտ,
 հոտարան: 2. նման. Մարգ: 3. Արուար-
 ձան (քաղաքի):
 ԲՈՒՐԱՍԱՆԵԱՅՔ, գ. յոգն. Բուրաս-
 տանք, պարտեզ:
 ԲՈՒՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆ
 ՆԵԼ:
 ԲՈՒՐԳՆ, գ. 1. Աշտարակ: 2. Պիւրամիդ,
 յորելիկ (բրդաձև կոթող շինութեան
 վրայ):
 ԲՈՒՐԴ, գ. Գեղմն, ասր, գգաթ, կիզն:
 ԲՈՒՐԵԼ, չբ. Հոտ Հարկանել, բուրե-
 ցուցանել, հոտել (հոտ արձակել՝ տարա -
 ձել, հոտ գալ):
 ԲՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բուրացուցանել,
 բուրել:
 ԲՈՒՐԻՉ, ա. Ծխիչ:
 ԲՈՒՐՈՒԱՌ, գ. Բուրանոց, բող, ծխանոց,
 խնկանոց, կրակակալ:
 ԲՈՒՔ, գ. Ձիւնաբեր, ձիւնաբերութիւն:
 ԲՉԵԼ, տե՛ս ԲԱՌԱՉԵԼ:
 ԲՉԻՆ, տե՛ս ԲԱՌԱՉ:
 ԲՉՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՌԱՉ:
 ԲՁԻՋՔ, գ. յոգն. Գուրբ (մեղրահացի
 վեցանկիւնի փոսերը):
 ԲՈՒԵԼ, տե՛ս ԾԵՓԵԼ:
 ԲՈՒՆԱԲԱՐ, մ. 1. Բռնագոսաբար, բռնի,
 բռնիւ: 2. Առ Հարկի, ակամայ:
 ԲՈՒՆԱԲԱՐԵԼ, չբ. Հարստահարել, բռնա -
 դատել (բռնութիւն՝ ոյժ գործադրել):
 ԲՈՒՆԱԳՈՅՆ, ա. Հզօրագոյն, զօրագոյն:
 ԲՈՒՆԱԴԱՏ, ա. Բռնաւոր, բռնակալ:
 ԲՈՒՆԱԴԱՏԵԼ, չբ. 1. Հարկ առնել, Հար -
 կաւորել, Հարկեցուցանել, ստիպել: 2.
 Հարստահարել, բռնաբարել: 3. Լիկել:

ԲՈՒՆԱԴԱՏԻԶ, ա. Բռնադատու, բռնադ-
բօսիկ:
ԲՈՒՆԱԴԱՏՈՂԱԿԱՆ, ա. Հարկաւորա-
կան, հարկաւորացուցիչ:
ԲՈՒՆԱԴԱՏՈՒ, տե՛ս ԲՈՒՆԱԴԱՏԻԶ:
ԲՈՒՆԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բռնութիւն,
հարկ:
ԲՈՒՆԱԶԲՕՍԱԲԱՐ, տե՛ս ԲՈՒՆԱԲԱՐ (1):
ԲՈՒՆԱԶԲՕՍԵԼ, նբ. Բռնաբարել, բռնա-
դատել:
ԲՈՒՆԱԶԲՕՍԻԿ, տե՛ս ԲՈՒՆԱԴԱՏԻԶ:
ԲՈՒՆԱԶԲՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բռնադատու-
թիւն, բռնութիւն, հարստահարութիւն:
ԲՈՒՆԱԼԻՐ, մ. ա. Լիարեւոն:
ԲՈՒՆԱԿԱԼ, ա. գ. Բռնաւոր, բռնակալու:
- ԲՈՒՆԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԲՈՒՆԱԿԱԼԵԼ:
ԲՈՒՆԱԿԱԼԵԼ, չբ. նբ. Բռնակալ լինել,
բռնանալ, իշխել, տիրել, ունել, նուաճել:
ԲՈՒՆԱԿԱԼՈՒ, տե՛ս ԲՈՒՆԱԿԱԼ:
ԲՈՒՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Տէրութիւն, բնա-
ւորութիւն, հարստահարութիւն:
ԲՈՒՆԱԿՈՒԻ, ա. գ. Կռփամարտիկ:
ԲՈՒՆԱՀԱՐԵԼ, նբ. Ըմբռնել, ունել, բռն-
ադատել:
ԲՈՒՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ըմբռնումն:
2. Առիթ:
ԲՈՒՆԱԶԻԳ, ա. Տառապեցուցիչ, չար -
չարիչ:
ԲՈՒՆԱՄԱՀ, ա. 1. Դժուարամահ: 2.
Սպանեալ (բռնութեամբ մահացած),
անձնասպան:
ԲՈՒՆԱՄԱՐՏ, ա. գ. Բռնամարտիկ, ըմբիչ:
ԲՈՒՆԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. 1. Կռփամարտիկ:
2. Նահատակ (քաջ մարտիկ՝ ախոյեան):
ԲՈՒՆԱՆԱԼ, չբ. Բռնակալել, գողողանալ,
հարստահարել, յաղթահարել:
ԲՈՒՆԱՏԵՂ, գ. Մեղել, ունկուռնք:
ԲՈՒՆԱՐԿԵԼ, նբ. Բուռն հարկանել, ձեռ -
նարկել, սկսանել:
ԲՈՒՆԱԻՈՐ, գ. ա. 1. Բռնակալ: 2. Բուռն,
սաստիկ, ուժգին, զօրաւոր:

ԲՈՒՆԱԻՈՐԱԲԱՐ, մ. Բռնաւորութեամբ,
բռնաբար:
ԲՈՒՆԱԻՈՐԵԼ, նբ. 1. Բռնադատել, հար-
կաւորել, ստիպել: 2. չբ. Բռնակալել,
բռնանալ:
ԲՈՒՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բռնակալութիւն,
բռնութիւն, հարստութիւն:
ԲՈՒՆԱՔԱՐ, տե՛ս ՎԻՐԳ (1):
ԲՈՒՆԵԼ, նբ. Ի բուռն առնուլ, ունել,
ըմբռնել, արգելուլ:
ԲՈՒՆԻ, ԲՈՒՆԻԻ, տե՛ս ԲՈՒՆԱԲԱՐ:
ԲՈՒՆԽԵԺՔ, գ. Կռփումն, կռփանք (բը -
ռուցեցով խթելը):
ԲՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բռնաւորութիւն,
ուժաւորութիւն, բռնադատութիւն, հա -
րստահարութիւն, հարկ: 2. Սաստիկու-
թիւն, ուժգնութիւն:
ԲՈՒՆՈՒՄՆ, գ. Ըմբռնումն:
ԲՈՒՆՅԻ, մ. Մուրցացի:
ԲՈՇՈՊ, ա. Խռովայոյզ, խառնակ:
ԲՏԵԼ, նբ. Պարարել, բուժանել:
ԲՐԱԲԻՈՆ, գ. Յաղթանակ, մրցանակ,
պսակ (յաղթութեան համար շնորհուած):
ԲՐԱԾԵԾ, ա. Գանածեծ (բռնով ծեծուած):
- ԲՐԱԾԵԾ ԱՌԵՆԵԼ. Գան հարկանել,
ձաղկել:
- ԲՐԱԾԵԾ ԼԻՆԵԼ. Գանահարել:
ԲՐԱԾՈՅ, ա. Հաստահիմն:
ԲՐԱԻՈՐ, տե՛ս ՇԵՐՏԱԻՈՐ:
ԲՐԴԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս ԱՍՈՒԵՂ:
ԲՐԴԵԱՅ, գ. Ասուի (բրդից հագուստ):
ԲՐԴԵԼ, նբ. 1. Բեկանել, փշրել, մանրել
(հացի մասին): 2. չ. Տեղալ (ձեան մասին):
- ԲՐԴԵԼ Ի ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ. Գրգռել, բոր -
բոքել (բարկութիւնը շարժել):
ԲՐԵԼ, նբ. Փորել, պեղել, քանդել:
ԲՐԷՏ, գ. (կենդբ.) Իշամեղու:
ԲՐԻԶ, գ. Հողաբեր, մարկեղ, փայտատ:
ԲՐՈՒՏ, գ. Կաւազործ, խեցագործ:
ԲՐՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Խստանալ, կարծրանալ:
2. Պաղել, սառչել, ընդարմանալ, փայ -
տանալ:

ԲՐՏԵՆԱՅ, ա. Կաւեայ, կաւեղէն, խեցեղէն:
 ԲՐՏԵՐԱԽ, տե՛ս ԽՍՏԵՐԱԽ:
 ԲՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստութիւն, կարծրութիւն, պնդութիւն:
 ԲՔԱՐԵՐ, ա. Բջարար, բքայոյզ:
 ԲՔԱՆԵՂԴ, տե՛ս Ձիւնախեղդ:
 ԲՔԱՅՈՅՁ, ա. Բքայորդոր:
 ԲՔԱՅՈՐԴՈՐ, տե՛ս ԲՔԱՅՈՅՁ:
 ԲՔԱՐԱՐ, տե՛ս ԲՔԱՐԵՐ:
 ԲՕԹ, գ. Գոյժ, գուժիւն:
 ԲՕԹԱՐԵՐ, ա. Գուժաբեր, գուժկան, գուժաւոր:

Գ

ԳԱՐԵՂԷՆ, գ. Երիճաղ:
 ԳԱԳԱԹՆ, գ. 1. Կատար, գլուխ, ծայր:
 2. Գանգ, կառափն:
 ԳԱԳԱԹՆԱԴԱՇ(Ն), գ. Սաղաւարտ (գլխի պաշպանակ):
 ԳԱԳԱԹՆԱՆԱԼ, չբ. Վերանալ (վեր բարձրանալ):
 ԳԱԳԱՇԵԼ (իմ), չբ. Գարգաշել, ցնորել, բանդագուշել, աղճատել, ցնդել:
 ԳԱԳԱՇՈՏ, ա. Գարգաշեալ, պագշոտ:
 ԳԱԴԻՇ, գ. Բարդ (խրճերի դէզ), օրան, կայ:
 ԳԱԶԱԽ, ԳԱԶԱՂ, տե՛ս ԱՃԻՒՆ:
 ԳԱԶԱՂԱՆԱԼ, չբ. Մոխրել (մոխիր դառնալ), փխբ. պապանձել:
 ԳԱԶԱՆ, գ. 1. Երէ (վայրի գիշատիչ կենդանի): 2. Փող:
 ԳԱԶԱՆԱՐԱՐ, մ. Գազանապէս, վայրե - նաբար:
 ԳԱԶԱՆԱՐԱՐՈՅ, ա. 1. Վայրենի, կա - տաղի, վայրագ, մոլեգին: 2. Գազանա - յին:
 ԳԱԶԱՆԱՐԱՐՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգթու - թիւն, կատաղութիւն, վայրագութիւն (գազանաբարոյի յատկութիւնը):

ԳԱԶԱՆԱՐԵԿ, ա. Գազանագէշ, գազա - նածախ, գազանակուր:
 ԳԱԶԱՆԱԳԷՇ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱՐԵԿ:
 ԳԱԶԱՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Վայրենագոյն, դժնդակագոյն: 2. Սաստկագոյն:
 ԳԱԶԱՆԱԴԷՄ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ:
 ԳԱԶԱՆԱԽԱՌՆ, ա. Կիսագազան:
 ԳԱԶԱՆԱԾԱԽ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱՐԵԿ:
 ԳԱԶԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Գազանային, վայ - րենի, մոլեգին: 2. Գազանաման:
 ԳԱԶԱՆԱԿԵՐ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿՈՒՐ:
 ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ, ա. Գազանագէժ, գա - զանաման, գազանածե, գազանատե - սակ, գազանօրէն:
 ԳԱԶԱՆԱԿՈՒՏ, տե՛ս ԳԱԶԱՆՈՒՏ:
 ԳԱԶԱՆԱԿՈՒՐ, ա. Գազանակեր, գա - զանաբել:
 ԳԱԶԱՆԱԿՌԻՒ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱՄԱՐ - ՏԻԿ:
 ԳԱԶԱՆԱԶԵԻ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ:
 ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏ, գ. 1. Գազանամարտու - թիւն: 2. տե՛ս ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏԻԿ:
 ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. Գազանա - մարտ, գազանակուր:
 ԳԱԶԱՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԱԶԱ - ՆԱՄԱՐՏ (1):
 ԳԱԶԱՆԱՄԻՏ, ա. Վայրենամիտ, գա - զանաբարոյ, գազանական, մոլեգին:
 ԳԱԶԱՆԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գազանու - թիւն, վայրագութիւն, կատաղութիւն:
 ԳԱԶԱՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿԱՆ:
 ԳԱԶԱՆԱՆԱԼ, չբ. Վայրենանալ, վայ - րագանալ, կատաղել, մոլեգնել, սրտմտել:
 ԳԱԶԱՆԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ:
 ԳԱԶԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱՐԱՐ:
 ԳԱԶԱՆԱՍԻՐՏ, ա. Վայրագ, անգութ (գազանի սիրտ ունեցող):
 ԳԱԶԱՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ:
 ԳԱԶԱՆԱՅՈՒՅՈՒՆԵԼ, պբ. Վայրենա - ցուցանել, կատաղեցուցանել:
 ԳԱԶԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱՆԱԼ:

ԳԱԶԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

ԳԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գազանաբարո - յուլթիւն, անգթութիւն, կատաղութիւն, սրամտութիւն:

ԳԱԶԱՆՈՒՏ, ա. Գազանակուտ:

ԳԱԶԱՆՕՐԷՆ, տե՛ս ԳԱԶԱՆԱԿԵՐՊ:

ԳԱԶԵՐԲՈՒԱԿ, գ. Գոյլբուակ (մշկընկոյճ):

ԳԱԶՊԷՆ կամ ԳԱԶԱՊԷՆ, գ. Մանանայ: ԳԱԼ, չբ. եկաւորել:

- ԳԱԼ Ի ԶԱՐՄԱՅՈՒՄՆ. Զարմանալ:

- ԳԱԼ Ի ԶԳԱՍՏՈՒԹԻՒՆ. Զգաստանալ:

- ԳԱԼ Ի ԶՂՋՈՒՄՆ. Զղջալ, զղջանալ:

- ԳԱԼ Ի ԾՆՈՒՆԴ. Ծնանել (ծնուել):

- ԳԱԼ Ի ԿԱՐԾԻՍ ՈՒՐՈՒՔ. Միաբանել, Համաճայնել:

- ԳԱԼ Ի ՀԱՐՑՈՒՄՆ. Հարցանել:

- ԳԱԼ Ի ՄԻՏՄ՝ ՅԻՆՔՆ. Ուշաբեր լինել, ուշաբերել, սթափել, զգաստանալ:

- ԳԱԼ ՅԱՂԵՐՍ. Մեղմանալ, գիջանել:

- ԳԱԼ ՅԱՃՈՒՄՆ. Աճել:

- ԳԱԼ ՅՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆ. Ողորմել:

- ԳԱԼ Ի ՎԱԽՃԱՆ. Վախճանել:

- ԳԱԼ Ի ՔՆԻՆ. Քննել:

- ԳԱԼ ԸՆԴ ԱՐԳԱՆԴ. Ծնանել (ծնուել):

- ՈՐԶԱՓ ԳԱԼ. Ձեռնհաս՝ կարող լինել: ԳԱԼԱՐԵԼ, նբ. 1. Ոլորել, բոլորել, փա - թութել: 2. Գելուլ:

ԳԱԼԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԱԼԱՐԵԼ:

ԳԱԼԱՐՈՒՄՆ, գ. Ոլորումն, ոլոր:

ԳԱԼԼՈՍ, գ. Ներքինի:

ԳԱԼՈՒՍՏ, գ. Եկաւորութիւն, եկելու - թիւն:

ԳԱԿԵՈՒԼ, չբ. Հպատակել:

ԳԱՀ, գ. 1. Բեմ, բեմբ: 2. Աթոռ, բազմոց:

3. նման. Բարձ, պատիւ, իշխանութիւն:

4. Դար, վախ, գահաւանդ, բարձրաւան - դակ:

ԳԱՀԱԳԼԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահերիցութիւն:

ԳԱՀԱԳԼՈՒԽ, ա. 1. Գահերէց, նախա - պատիւ: 2. գ. Գահագլխութիւն, գահերի - ցութիւն:

ԳԱՀԱԿ, գ. Աղիւ, օղ, լամբ:

ԳԱՀԱԿԱԼ, գ. 1. Թագաւոր, իշխան, պետ: 2. Փոխանորդ:

ԳԱՀԱԿԱԼԵԼ, չբ. Աթոռանալ, թագա - ւորել:

ԳԱՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. իշխանութիւն (պատուի՝ աւագութեան աստիճան):

ԳԱՀԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահակալութիւն (գահի վրայ լինելը):

ԳԱՀԱԿԱՐԳԵԼ (իմ), չբ. Գահանստել:

ԳԱՀԱԿԻՑ, տե՛ս ԱԹՈՒԱԿԻՑ:

ԳԱՀԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱԹՈՒԱԿՑՈՒ - ԹԻՒՆ:

ԳԱՀԱՄԵԾԱՐ, ա. Պատուաւոր (գահով (3) մեծարուած):

ԳԱՀԱՆՇԱՆ, ա. Թագաւորազն (գահով նշանաւոր):

ԳԱՀԱՆՍՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԱՀԱԿԱՐԳԵԼ:

ԳԱՀԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. իշխանասիրու - թիւն:

ԳԱՀԱՎԷԺ, ա. Դարահոս, դարավէժ, քարավէժ:

- ԳԱՀԱՎԷԺ ԱՌԵԼ. Դարահոս առնել, դարահոսել, քարավէժ առնել:

- ԳԱՀԱՎԷԺ ԼԻՆԵԼ. Գահավիժել, քա - րավիժել, քարավէժ լինել, խոհամանալ: ԳԱՀԱՎԻԺԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԱՀԱՎԷԺ ԼԻ - ՆԵԼ:

ԳԱՀԱՎԻԺՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քարավիժու - թիւն: 2. Գահաւանդ, գահաւանդակ, դահ, դար:

ԳԱՀԱՒԱՆԴ, տե՛ս ԳԱՀԱՒԱՆԴԱԿ:

ԳԱՀԱՒԱՆԴԱԿ, գ. Գահաւանդ (բարձ - րաւանդակ տեղ), բարձունք, դահ, դար, վախ:

ԳԱՀԱՒՈՐ, գ. Գահաւորակ, դեսպակ:

ԳԱՀԱՒՈՐԱԿ, գ. 1. Գահոյք, դեսպակ: 2. Կասկարայ:

ԳԱՀԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահմունք (գահ ե պատիւ ունենալը, պատուի աստիճան):

ԳԱՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահաւորութիւն (պատուի բարձրութիւն):

ԳԱՀԵՐԷՑ, գ. ա. 1. Նախագահ: 2. Նախագահ:

ԳԱՀԵՐԷՑԱԳՈՅՆ կամ ԳԱՀԻՐԻՑԱԳՈՅՆ, ա. Աւագագոյն, աւագամեծար, նախամեծար:

ԳԱՀԵՐԷՑՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԳԱՀԵՐԻՑՈՒԹԻԻՆ:

ԳԱՀԵՐԻՑՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Նախագահու թիւն, նախագահութիւն, աւագութիւն: 2. Գահապիրութիւն:

ԳԱՀԻՐԻՑՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԳԱՀԵՐԻՑՈՒԹԻԻՆ:

ԳԱՀԸՆԿԱԼ, տե՛ս ԳԱՀԱԿԱԼ:

ԳԱՀԸՆԿԱԼԵԼ, տե՛ս ԳԱՀԱԿԱԼԵԼ:

ԳԱՀԻՆՔ, գ. յոգն. Գահաւանդք, անդունդք:

ԳԱՀՄՈՒՆՔ, տե՛ս ԳԱՀԱՌՈՒԹԻԻՆ:

ԳԱՀՈՂ, գ. Թակարդ:

ԳԱՀՈՅԱՆ, տե՛ս ԳԱՀՈՅՔ:

ԳԱՀՈՅՔ, գ. 1. Գահ: 2. Գահաւորակ, տախտ, մահիճք: 2. Դնակակ, պատգարակ, ժանուար:

ԳԱՂԱՏՈՍ, գ. Քարահատ, քարագործ:

ԳԱՂԱՓԱՐ, գ. 1. Տիպ, նախատիպ: 2. Օրինակ, պատկեր, նմանութիւն, յարաջոյց:

ԳԱՂԱՓԱՐԵԼ, նբ. Տպաւորել, օրինակել, նմանեցուցանել, ձևացուցանել:

ԳԱՂԱՓԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Տպաւորութիւն, նմանութիւն, օրինակ, կերպ:

ԳԱՂԹ, գ. Ձու, գաղութ, գաղթականութիւն, վտարանդութիւն, տարաբնակութիւն, բնակափոխութիւն, պանդխտութիւն, փախուստ, գերութիւն, հատուած:

ԳԱՂԹԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Վտարանդի, պանդխտ, բացաբնակ: 2. Գաղթ, հատուած:

ԳԱՂԹԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԳԱՂԹ:

ԳԱՂԹԵԼ¹, նբ. Վտարել, տարագրել:

ԳԱՂԹԵԼ², չբ. Ձու առնել, ի չու անկանել, չուել, հատուած գնալ, հատուածել, վտարանդել, մեկնել, խոյս տալ:

ԳԱՂՁՆ, գ. (բար.) Քաղ:

ԳԱՂՈՒԹ, տե՛ս ԳԱՂԹ:

ԳԱՂՋ, ա. եղկ:

ԳԱՂՋԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. եղկացուցանել:

ԳԱՂՏ, մ. 1. Գաղտաբար, գողաբար, ի ծածուկ, ծածկաբար, գաղտուկ, գանխաբար, լուկեայն: 2. նիւգ. Գաղտնի, ծածուկ:

ԳԱՂՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԳԱՂՏ (1):

ԳԱՂՏԱԳՆԱՅ ԼԻՆԵԼ. խոյս տալ (գաղտաբար չուել):

ԳԱՂՏԱԳՈՂԱՅԵԱԼ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԳՈՂԻ:

ԳԱՂՏԱԳՈՂԱՅԻ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԳՈՂԻ:

ԳԱՂՏԱԳՈՂԻ, մ. Գողաբար, գողօրէն, ծածկաբար, ի թաքուն, լուկ:

ԳԱՂՏԱԿԵՐ, ա. Գաղտնակուր:

ԳԱՂՏԱԿԾՈՒԹԻԻՆ, գ. նենգ, դաւ, դաւաճանութիւն, մեքենաւորութիւն:

ԳԱՂՏԱԿՈՒՐ, գ. (կենդբ.) Գաղտակրայ, տիպ (ծովային երկպատեան խեցեմորթ):

ԳԱՂՏԱԿՐԱՅ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԿՈՒՐ:

ԳԱՂՏԱՁԻԳ, ա. Գաղտնաձիգ (գաղտնի տեղից արձակուած):

ԳԱՂՏԱՊԵՍ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԲԱՐ:

ԳԱՂՏԻԿ, տե՛ս ԳԱՂՏՈՒԿ:

ԳԱՂՏՆԱԳՆԱՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԳՆԱՅ ԼԻՆԵԼ:

ԳԱՂՏՆԱԾՄԾՈՒԿ, ա. Գողացիկ (գաղտնի նիւ ծածուկ):

ԳԱՂՏՆԱԿՈՒՐ, տե՛ս ԳԱՂՏԱԿԵՐ:

ԳԱՂՏՆԱՁԻԳ, տե՛ս ԳԱՂՏԱՁԻԳ:

ԳԱՂՏՆԱՇՇՈՒՆՁ, ա. Քսու, փասքուս (գաղտնի փսփսացող):

ԳԱՂՏՆԻ, ա. 1. Ծածուկ, թաքուն, անյայտ: 2. մ. Գաղտ, գաղտաբար, գաղտապէս, ի ծածուկ, գաղտուկ:

- ԳԱՂՏՆԵԱԼ, ԳԱՂՏՆԵՕՔ, ի ԳԱՂՏՆԻՍ, տե՛ս ԳԱՂՏՆԻ (2):

- ԳԱՂՏՆԻՔ, գ. 1. Գաղտնութիւն, ծածուկանք: 2. խորհուրդ, խորք:

ԳԱՂՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծածկութիւն, գաղտնիք:

ԳԱՂՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԱՂՏՆՈՒԹԻՒՆ:

– ԳԱՂՏՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Գաղտ, ծածկաբար:

ԳԱՂՏՈՒԿ, տե՛ս ԳԱՂՏ:

ԳԱՄ, գ. 1. Ելք, հնարք, հայթայթանք, ճար: 2. Կոռւան (ոտք դնելու՝ յենուելու տեղ): 3. Անգամ, նուազ, հաղ:

– ԳԱՄ ՄԻ, ՈՐ ԳԱՄ ՄԻ, ՈՐ ԻՆՁ ԳԱՄ ՄԻ, մ. Երբեմն, երբէք, միանգամ:

– ԳԱՄՈՒ ԳԱՄՈՒ, մ. Բազում անգամ, ստէպ ստէպ, միշտ:

– ԳԱՄ ՔԱՆ ԶԳԱՄ, մ. Տակաւ, տակաւ տակաւ, ոտն առ ոտն, առ փոքր փոքր, հաղ քան զհաղ, հետզհետէ:

ԳԱՄԱԳԻՏ կամ ԳԱՄԱԳԻՏ ԼԻՆԵԼ. Ստնանել, զգէմ ունել:

ԳԱՅԹ, գ. Գայթումն, սայթաքումն:

– ԳԱՅԹ Ի ԳԱՅԹ կամ ԳԱՅԹ Ի ԳԱՅԹԻ, մ. ա. Կաղ ի կաղս, անհաստատ:

ԳԱՅԹԱԳՂԱԿԻՑ, տե՛ս ԳԱՅԹԱԳՂԵՑՈՒՑԻՉ:

ԳԱՅԹԱԳՂԱՆՔ, տե՛ս ԳԱՅԹԱԳՂՈՒԹԻՒՆ:

ԳԱՅԹԱԳՂԵԼ¹, տե՛ս 1. ԳԱՅԹԱԳՂԵԼ (իմ): 2. ԳԱՅԹԱԳՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԳԱՅԹԱԳՂԵԼ² (իմ) կամ ԳԱՅԹԱԳՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Գայթել, գլթել, սայթաքել, լպրծել: 2. փխբ. Մոլորել, սխալել:

ԳԱՅԹԱԳՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Գայթազղել, մոլորեցուցանել, յանցուցանել, սխալեցուցանել (մեղքի՝ փորձանքի՝ որոգայթի մէջ գցել): 2. Գթեցուցանել:

ԳԱՅԹԱԳՂԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Գայթազղալ – կից, մոլորեցուցիչ (չար օրինակ տուող):

ԳԱՅԹԱԳՂՈՒԹԻՒՆ կամ ԳԱՅԹԱԿ – ՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գայթազղանք, գայթումն, սայթաքումն: 2. Խոչ, արգել, որոգայթ:

ԳԱՅԹԱԳՂՈՒՄՆ, գ. Գայթազղանք, գայթումն, գլորումն, սխալանք:

ԳԱՅԹԱՆՔ, տե՛ս ԳԱՅԹՈՒՄՆ:

ԳԱՅԹԵԼ, տե՛ս ԳԱՅԹԱԳՂԵԼ² (իմ):

ԳԱՅԹՈՏ, ա. 1. Դիւրագայթ, սխալական:

2. Լպրծոտ, լպրծ:

ԳԱՅԹՈՒՄՆ, տե՛ս ԳԱՅԹԱԳՂՈՒՄՆ:

ԳԱՅԻՍՈՆ, գ. Գեղարդն, նիզակ, տէգ, աշտեայ:

ԳԱՅԼ, գ. Գելոց, սանձ (բերանի կապ՝ երկաթից, փայտից, պարանից ևն):

ԳԱՅԼԻԿՈՆ, գ. Դուր, չաղափ:

ԳԱՅԼԻ, գ. 1. Շաղախ, ցիխ, տիղմ, միծ, խոհեր: 2. Աղբ, կեղտ:

ԳԱՅԼԱԼ, տե՛ս ԳԱՅԼԵԼ:

ԳԱՅԼԱՆՈՅ, տե՛ս ԳԱՅԼՈՅ:

ԳԱՅԼԵԼ, չբ. Գայռալ, ընկողմանել, ընկողմնել:

ԳԱՅԼՈՅ, գ. (կզմխս.) Գայռանոց, սըր – բան:

ԳԱՅՏ, ա. Խիտ, հոծ:

ԳԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խտութիւն (գայտ լինելը):

ԳԱՆ, գ. Զաղկ, ձաղկանք:

– ԳԱՆ ԸՄՊԵԼ, տե՛ս ԳԱՆԱՀԱՐԵԼ:

– ԳԱՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Գանել, ծեծել, ձաղ – կել:

ԳԱՆԱԲԵԿ, տե՛ս ԳԱՆԱԼԻՑ:

ԳԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԳԱՆԱԼԻՑ:

ԳԱՆԱԼԻՑ, ա. Գանաբեկ, գանալի, գա – նածեծ, գանահար (սաստիկ՝ չարաչար, ծեծուած, ծեծ կերած):

ԳԱՆԱԾԵԾ, տե՛ս ԳԱՆԱԼԻՑ:

ԳԱՆԱՀԱՐ, տե՛ս ԳԱՆԱԼԻՑ:

ԳԱՆԱՀԱՐԵԼ (իմ), չբ. Գան ըմպել (ծեծ ուտել):

ԳԱՆԳ, գ. Գազաթն, կառափն, ձեղուն գլխոյ, սկաւառակ, ուղղաբոյն:

ԳԱՆԳԱԶԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հնչեցուցանել, բախել:

ԳԱՆ ԳԱՏ, գ. Քրթմնջիւն, տրտունջ, բո – ղոք:

ԳԱՆ ԳԱՏԵԼ (իմ), չբ. Քրթմնջել, տրտըն – ջել, բողոքել:

ԳԱՆ ԳՈՒՐ, ա. Խոսկողի:

- ԳԱՆ ԳՈՒՐՔ, գ. յոգն. 1. Խոսկողիք:

2. նման. Վէտք (թեթև ալիքներ):

ԳԱՆ ԳՈՒՐԱ ԳԵՂ, տե՛ս ԳԱՆ ԳՐԱ ԳԵՂ:

ԳԱՆ ԳՐԱ ԳԵՂ, ա. Գանգուրագեղ (գեղեցիկ գանգուրներով):

ԳԱՆ ԳՐԱՀԵՐ, ա. Գանգուր, քաջագանգուր:

ԳԱՆԵԼ, նբ. 1. Գան հարկանել, ծեծել, ձողկել, խոշտանգել, չարչարել, հարկա - նել, բախել: 2. Ձողել, թշնամանել, պատուհասել, նախատել, խայտառակել, յա - մօթ առնել:

ԳԱՆԶ, գ. 1. Ինչք (պահած թանկագին իրերի ամբողջութիւն): 2. Գանձարան (գանձ պահելու տեղ): 3. Հարկ, տուրք: ԳԱՆԶԱԿ, գ. Ընդերք, աղիք, որովայն, փոր:

ԳԱՆԶԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, տե՛ս ԳԱՆԶԱՀԱՏ:

ԳԱՆԶԱՀԱՏ, ա. գ. Գանձակողոպուտ, քսակահատու, հատու:

ԳԱՆԶԱՆԱԿ, գ. Գանձարան, գանձա - տուն, արկղ, քսակ:

ԳԱՆԶԱՇԱՏ, ա. Ընչաչատ, ընչաւէտ:

ԳԱՆԶԱՊԱՀ, ա. գ. Գանձաւոր:

ԳԱՆԶԱՍԷՐ, ա. Արծաթասէր, ընչա - քաղց, զօշաքաղ:

ԳԱՆԶԱՏՈՒՆ, գ. Գանձարան, տուն գանձուց:

ԳԱՆԶԱՐԱՆ, գ. Գանձատուն, գանձա - նակ, շտեմարան:

ԳԱՆԶԱՌՈՐ, տե՛ս ԳԱՆԶԱՊԱՀ:

ԳԱՆԶԵԼ, նբ. Մթերել, ժողովել, դիզել:

ԳԱՆՈՒՄՆ, գ. Գան, տանջանք, խոշ - տանգանք:

ԳԱՆԶԵԼ, չբ. Հնչել, գոչել, կանչել:

ԳԱՆԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնչումն, գոչումն, գոչիւն, կանչիւն:

ԳԱՌԱԳԻՂ, գ. 1. Վանդակ (գազան - ների): 2. նման. Բանտ:

ԳԱՌԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կողմնեցուցանել (տալ գայռել, պառկեցնել):

ԳԱՌԵԼ, տե՛ս ԳԱՅՌԵԼ:

ԳԱՌՆ, գ. Որոջ, բուծ:

ԳԱՌՆԱՆԱԼ, չբ. Հանդարտել, մեղմա - նալ:

ԳԱՐ, ա. մ. Ծուռ, կոր:

- Ի ԳԱՐ ՀԱՅԵԼ. Ընդ ահամբ հայել:

ԳԱՐԳԱՇԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԱԳԱՇԵԼ (իմ):

ԳԱՐԵԴԻԹ, տե՛ս ԳԱՐԸՆԿԷՑ:

ԳԱՐԵԼԻ կամ ԳԱՐԵԼԻ, ա. Ցաւագիւն, ողորմ, աղէտաւոր:

ԳԱՐԵՀԱՏ կամ ԳԱՐԷՀԱՏ, տե՛ս ԳԱՐԻ (3):

ԳԱՐԵՀԱՏ, տե՛ս ԳԱՐԻ (2):

ԳԱՐԵՂԷՆ, տե՛ս ԳԱՐԻ (4):

ԳԱՐԵՋՈՒՐ կամ ԳԱՐԷՋՈՒՐ, գ. Կաս - կաջուր:

ԳԱՐԸՆԿԷՑ, ա. գ. Գարեղիւթ, հատըն - կէց:

ԳԱՐԻ, գ. 1. Կասկ (կեղևած դարի): 2. Գարեհաց, քաշկէն: 3. Գարեհատ (ծան - բուլթեան չափ): 4. ա. Գարեղէն (գարուց պատրաստուած):

ԳԱՐՀԱՅԵԼ (իմ), չբ. Մորմոքել, տոչորել (սիրաբ ալրուել):

ԳԱՐՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՆԱՅԻՆ:

ԳԱՐՆԱՅԻՒ, ա. 1. Գարնանային: 2. գ. Գարուն: 3. մ. Ի դարնան:

ԳԱՐՆԱՆԱԲԵՐ, ա. Գարունաբեր:

ԳԱՐՆԱՆԱԲՈՅՍ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՆԱ - ԲՈՒՂԽ:

ԳԱՐՆԱՆԱԲՈՒՂԽ, ա. Գարնանաբոյս:

ԳԱՐՆԱՆԱԳԵՂ, ա. Կանաչագեղ (գար - նան նման կանաչ):

ԳԱՐՆԱՆԱԶԱՅՐ, ա. Գարնանաշարժ (գարնանք յորդացող):

ԳԱՐՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՆԱՆԱԼ:

ԳԱՐՆԱՆԱՅԻՆ, ա. Գարնային, գար - նային:

ԳԱՐՆԱՆԱՆԱԼ, չբ. Գարնանալ (գարուն լինել, գարնան փոխուել՝ նմանուել):

ԳԱՐՆԱՆԱՇԱՐժ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՆԱ - ԶԱՅՐ:

ԳԱՐՆԱՆԻ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՅՆԻ:

ԳԱՐՇ, տե՛ս ԳԱՐՇԵԼԻ:

ԳԱՐՇԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զազրաբանու-
թիւն:

ԳԱՐՇԱԲԱՐ, մ. Անամօթաբար, գարշե-
լապէս (գարշելի կերպով):

ԳԱՐՇԱԽԱՌՆ, ա. Աղտեղասէր (գարշելի
գործերի մէջ խառնուող):

ԳԱՐՇԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. ԺանտաՀոտու-
թիւն, ժահահոտութիւն, չարահոտու-
թիւն:

ԳԱՐՇԱՆԱԼ, չբ. Պղծել, աղտեղանալ,
ապականել, խառնակել:

ԳԱՐՇԱՆՔ, գ. Գարշութիւն, ամօթ
(գարշելի՝ ամօթալի բան):

ԳԱՐՇԱՊԱՐ, գ. 1. Կրուկ: 2. Հետք
(ոտքի):

ԳԱՐՇԱՍԷՐ, ա. Աղտեղասէր (գարշելի
բաներ սիրող):

ԳԱՐՇԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԶԱԶՐԱՏԵՍԻԼ:

ԳԱՐՇԵԼ (իմ), չբ. Զգուել, խորշել, պըժ-
գալ, զազրանալ, նողկալ, տաղտկանալ,
տաղտկալ:

ԳԱՐՇԵԼԱՊԵՍ, տե՛ս ԳԱՐՇԱԲԱՐ:

ԳԱՐՇԵԼԻ, ա. Գարշ, նողկ, տաղտկալի,
զազրելի, զազիր, պիղծ:

ԳԱՐՇԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԱՐՇՈՒԹԻՒՆ:

ԳԱՐՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նողկացուցա-
նել, տաղտկացուցանել, զազրացուցանել,
պղծել, աղտեղել:

ԳԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Գարշելութիւն, պըղ -
ծութիւն, զազրութիւն, գարշանք, աղտե -
ղութիւն, աղտ:

ԳԱՐՇՈՒՆԱԿ, ա. Գարշելի, գարշ (գար-
շելի բաներ կրող):

ԳԱՐՈՒՆ, գ. Գարնային:

ԳԱՐՈՒՆԱԲԵՐ, տե՛ս ԳԱՐՆԱՆԱԲԵՐ:

ԳԱՌԱԶ, տե՛ս ԲԱԶԷ:

ԳԱԻԱԶԱՆ, գ. 1. Ցուգ, բիր, մահակ, մա -
կան: 2. փխբ. Շառաւիղ, զարմ: 3. փխբ.
Իշխանութիւն: 4. փխբ. Խրատ, գան:

ԳԱԻԱԶԱՆԱՒՈՐ, ա. Վարոցաւոր, բրա-
ւոր:

ԳԱԻԱԶԱՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱԳ-
ՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ:

ԳԱԻԱԹ, տե՛ս ԲԱԺԱԿ:

ԳԱԻԱՌ, գ. 1. Նահանգ, խշխարհ, հայ-
րենիք (հայրենի երկիր): 2. Իշխանու-
թիւն, վիճակ (եպիսկոպոսական թեմ):

ԳԱԻԱՌԱԿԱԼ, ա. գ. Կուսակալ, ոստի-
կան:

ԳԱԻԱՌԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Գաւառային:
2. Գաւառացի:

ԳԱԻԱՌԱԿԻՅ, ա. գ. Գաւառացի, հա -
մագաւառ (միւլենոյն գաւառից):

ԳԱԻԱՌԱՅԻՆ, տե՛ս ԳԱԻԱՌԱԿԱՆ:

ԳԱԻԱՌԱՊԵՏ, գ. 1. Վերակացու, գոր -
ծակալ, հագարապետ, տնտես: 2. Հոգա-
բարձու, խնամակալ (որբերի):

ԳԱԻԱՌԱՊԵՏԵԼ, նբ. չբ. Խնամարկել,
հոգալ:

ԳԱԻԱՌԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գործակա-
լութիւն, տնտեսութիւն: 2. Վերակացու -
թիւն (որբերի):

ԳԱԻԱՌԱՅԻ, գ. Գաւառական, գաւա-
ռակից:

ԳԱԻԻԹ, գ. 1. Բակ: 2. Փարախ, մակա-
ղատեղ: 3. փխբ. Արքայութիւն (երկնքի):
ԳԳՈՒԱՂԵԼ, տե՛ս ԳՐԳՈՒԱՂԵԼ:

ԳԳՈՒԱՆՔ, գ. Գրգանք, փայփայանք,
փաղաքշանք:

ԳԳՈՒԵԼ, նբ. 1. Ողջագուրել, փայփայել,
գրգել, փաղաքշել, յանձանձել: 2. փխբ.
Մեծարել, պատուել:

ԳԳՈՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԳՈՒԵԼ:

ԳԳՈՒՈՂԱԿԱՆ, ա. Փաղաքշական:

ԳԴԱԿ, գ. Դիխադիր (գլխին դնելու ծած -
կոյթ):

ԳԵԴԴՈՒՐ, գ. Հէն, յեղուզակ, աւագակ,
ասպատակաւոր, մեկնաղէն:

ԳԵՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատառուած (ճեղ -
քուածքի նշան):

ԳԵԹ, տե՛ս ԳԷԹ:

Գեւ, աս. Պիրկ:
 ԳեւԱՐԱՆ, գ. Գեղոց, պրկոց:
 ԳեւՈՅ, տե՛ս ԳեւԱՐԱՆ:
 ԳեւՈՒԼ, նբ. Պրկել, ոլորել, ճնշել, ճմլել,
 դալարել:
 ԳեւՈՒԽՆ, գ. Պրկումն, ճնշումն:
 Գեշ, գ. Վիհ, փոս, գերեզման:
 ԳեշեԱՆ, գ. Հնոց (ստվորական):
 Գեշեն, գ. Դժոխք (անշէջ հնոցը դժոխքում):
 ԳեշենԱՐՈՐԲՈՐ, աս. Անշէջ, դժոխային:
 Գեշ¹, տե՛ս Գիտիշ:
 Գեշ², գ. Գեղեցկութիւն:
 ԳեշԱ ԳՈՅՆ, աս. Գեղեցկագոյն:
 ԳեշԱ ԳՈՒՆԱԿ, աս. Գեղազան, գեղեցիկ:
 ԳեշԱԶԱՆ, աս. Գեղազանակ, պայծառ,
 վայելուչ:
 ԳեշԱԶԱՆԱԿ, տե՛ս ԳեշԱԶԱՆ:
 ԳեշԱԶԱՐԴ, աս. Գեղեցկազարդ, վայել-
 չազարդ, չքնաղ, չքեղ:
 ԳեշԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Գեղեցկազարդել,
 պաճուճել, պճնել:
 ԳեշԱԶԱՐԴՈՒԹԻԻՆ, գ. Գեղեցկազար-
 դութիւն, գեղօն, պայծառութիւն, վայել -
 չութիւն:
 ԳեշԱԾԻԾԱՂ, աս. Ծիծաղախիտ, զու-
 արթ:
 ԳեշԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Շինականու -
 թիւն:
 ԳեշԱՂԷՇ, աս. Վայելչագեղ, գեղեցկա-
 փայլ, պայծառ, չքնաղ:
 ԳեշԱՂԷՇԱՐԱՐ, մ. Գեղեցկապէս, վա -
 յելչաբար:
 ԳեշԱՂԷՇԱԳՈՅՆ, աս. Գեղեցկագոյն,
 չքնաղագեղ:
 ԳեշԱՂԷՇԱԴԻՏԱԿ, աս. Գեղեցկատես,
 գեղեցկատեսիլ:
 ԳեշԱՅԱՐՄԱՐ, աս. Գեղեցկայարմար,
 վայելուչ, վայելչագեղ:
 ԳեշԱՅՕՐԷՆ, աս. Գեղապատշաճ, գեղա -
 զարդ:

ԳեշԱՇԻՏԱԿ, աս. Ուղղաբերձ, գեղեցկա-
 ղիտակ:
 ԳեշԱՇՈՒՔ, աս. Գեղեցկաշուք, գեղա-
 պանծ:
 ԳեշԱՊԱՃՈՅՃ, աս. Գեղեցկապաճոյճ,
 պճնապաճոյճ, գեղապճնեալ, գեղազարդ:
 ԳեշԱՊԱՆԾ, աս. Զքնաղ, գեղաղէշ, գե -
 ղեցկապանծ, պայծառապարծ:
 - ԳեշԱՊԱՆԾ ԼԻՆԵԼ. Պանծալ, պար-
 ծել:
 ԳեշԱՊԱՆԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Շքեղութիւն,
 փառաւորութիւն:
 ԳեշԱՊԱՏԻԻ, աս. Գեղեցկայարմար (գե -
 ղեցիկ ու պատուական):
 ԳեշԱՊԱՏՇԱՃ, աս. Վայելչագեղ, բա -
 րեյօդ:
 ԳեշԱՊՃԵԱԼ, տե՛ս ԳեշԱՊԱՃՈՅՃ:
 ԳեշԱՍԱՂԱՐԹ, աս. Սաղարթագեղ,
 վարսագեղ:
 ԳեշԱՍՏԱՆԵԱՅՔ, գ. յոգն. Գիւղաա-
 տանեայք, գիւղք, կալուածք:
 ԳեշԱՍՏԱՆՏԱԿ, աս. գ. Պատկերահան:
 ԳեշԱՏԻՊ, աս. Գեղեցկատիպ, գեղեց-
 կատեսիլ, գեղեցկակերպ:
 ԳեշԱՏԽՈՒՐ, աս. Անզարդ, անշուք,
 մթադին:
 ԳեշԱՐԴՆ, գ. Արդն:
 ԳեշԱՐԴՆԱԽՈՅ, աս. Գեղարդնապատառ
 (գեղարդով խոցուած՝ պատուած):
 ԳեշԱՐԴՆԱՊԱՏԱՌ, տե՛ս ԳեշԱՐԴ -
 ՆԱԽՈՅ:
 ԳեշԱՐԴՆԱԽՈՐ, աս. Արդնակիր, արդ -
 նաւոր:
 ԳեշԱԽՈՐ, աս. 1. Գեղեցիկ: 2. Պարաւոր
 (պար բռնող):
 ԳեշԱԽՈՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Գեղեցկութիւն:
 ԳեշԱՔԱՂԱՔ, գ. Գիւղաքաղաք, քա -
 ղաքագիւղ, աւան:
 Գեշ Գեշ¹, գ. Անիւ:
 Գեշ Գեշ², տե՛ս Գեշ ԳեշԱՆՔ:
 Գեշ ԳեշԱՆՔ, գ. Գեղգեղ, գեղգեղումն,
 գեղօն, դալալալիկք:

ԳեՆ ԳեՆԵԼ, նր. 1. Եղանակել: 2. Գե-
ղազարդել:
ԳեՆ ԳեՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԳեՆ ԳեՆԱՆՔ:
ԳեՆԵՐՍԵԼ, նր. Պատճառել, արծնել:
ԳեՆԵՐՓՆԵԼ, նր. Ներկանել, ներկել:
ԳեՆԵՅԻԿ, ա. 1. Գեղաւոր, գեղադէշ,
չքնաղ, վայելչագեղ, գեղեցկագեղ, գե-
ղեցկատես: 2. լայնաբար՝ Վայելուչ, վա-
յելչական, հաճոյական, լաւ, ընտիր, ազ-
նիւ, անոյշ, ախորժելի, գովելի, զարմա-
նալի, քաջ էն: 3. մ. Գեղեցկաբար, գե-
ղեցկապէս, գեղեցկօրէն, վայելչապէս,
բարւոք, յարմարապէս, ի դէպ:
ԳեՆԵՅԿԱԲԱՆ, ա. Պերճաբան, վայել-
չաբան, գեղեցկաբարբառ, գեղեցկախօս:
ԳեՆԵՅԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պերճաբա-
նութիւն:
ԳեՆԵՅԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԳեՆԵՅԻԿ (3):
ԳեՆԵՅԿԱԲԱՐԲԱՆ, տե՛ս ԳեՆԵՅԿԱ-
ԲԱՆ:
ԳեՆԵՅԿԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջաբա-
րութիւն, լաւաբարութիւն:
ԳեՆԵՅԿԱԲՈՅՍ, ա. Քաջաբոյս (գեղե-
ցիկ՝ լաւ բուսած):
ԳեՆԵՅԿԱԲՈՒ(Ղ)Խ, տե՛ս ԲԱՐԵԲՈՒՂԽ:
ԳեՆԵՅԿԱ ԳԵՆ, ա. Վայելչագեղ, գե-
ղեցկատեսիլ:
ԳեՆԵՅԿԱ ԳՈՐԾ, ա. Գեղեցկարար:
ԳեՆԵՅԿԱ ԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկա-
րարութիւն (գեղեցիկ դարձնելը, գեղեցիկ
գործ):
ԳեՆԵՅԿԱ ԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկա-
կարգութիւն, քաջակարգութիւն (գեղե-
ցիկ դասաւորութիւն՝ կարգ):
ԳեՆԵՅԿԱ ԴԵՄ, ա. Ձքնադադէմ:
ԳեՆԵՅԿԱ ԴԻՏԱԿ, ա. Գեղեցկատեսիլ:
ԳեՆԵՅԿԱ ԴԻՐ, ա. Գեղեցկայարմար
(գեղեցիկ զերքով):
ԳեՆԵՅԿԱԶԱՆ, տե՛ս ԳեՆԵՅԿԱԿԵՐՊ:
ԳեՆԵՅԿԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳեՆԵՅ-
ԿԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ:

ԳեՆԵՅԿԱԶԱՐԴ, ա. Գեղազարդ, վայել-
չազարդ, բարեզարդ, գեղեցիկ:
ԳեՆԵՅԿԱԶԱՐԴԵԼ, տե՛ս ԳեՆԱԶԱՐ-
ԴԵԼ:
ԳեՆԵՅԿԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեզար-
դութիւն, վայելչութիւն, գեղեցկութիւն:
ԳեՆԵՅԿԱԹՈՅՐ, ա. Երփնագեղ (գեղե-
ցիկ գոյնով):
ԳեՆԵՅԿԱԽԱՆ, ա. Բարեխառն, բարե-
յարմար:
ԳեՆԵՅԿԱԽՕՍ, տե՛ս ԳեՆԵՅԿԱԲԱՆ:
ԳեՆԵՅԿԱԾԱՂԻԿ, ա. Վայելչածաղիկ,
փխր. նորաբողբոջ, մատաղ:
ԳեՆԵՅԿԱԾԱԽԱՆ, ա. Վայելչատարած:
ԳեՆԵՅԿԱԿԱՐԳ, տե՛ս ԲԱՐԵԿԱՐԳ:
ԳեՆԵՅԿԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵ-
ԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ և ԳեՆԵՅԿԱ ԴԱՍՈՒԹ-
ԻՒՆ:
ԳեՆԵՅԿԱԿԵՐՊ, ա. Գեղեցկատեսիլ, գե-
ղեցկազան:
ԳեՆԵՅԿԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկա-
տեսութիւն, գեղեցկազանութիւն:
ԳեՆԵՅԿԱՀՐԱՇ, ա. Հրաշագեղ:
ԳեՆԵՅԿԱԶԱՅՆ, ա. Քաղցրաձայն:
ԳեՆԵՅԿԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, ա. Քաղցրա-
ձայնութիւն:
ԳեՆԵՅԿԱԶԵԻ, ա. Բարեձև, բարեկարգ:
ԳեՆԵՅԿԱԶԻ, ա. Քաջածի:
ԳեՆԵՅԿԱԶԻԳ, տե՛ս ԳեՆԵՅԿԱՂԵՂՆ:
ԳեՆԵՅԿԱՂԵՂՆ, ա. Գեղեցկածիգ, քա-
ջաղեղն:
ԳեՆԵՅԿԱՃԱՇԱԿ, ա. Քաղցրաճաշակ,
քաղցրահամ:
ԳեՆԵՅԿԱՄԱՍՆ, ա. Համաչափ:
ԳեՆԵՅԿԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Համաչա-
փութիւն, չափակցութիւն:
ԳեՆԵՅԿԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Գեղայարմար,
գեղեցկաչէն, բարեկարգ, բարեձև:
ԳեՆԵՅԿԱՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեց-
կայօգուծութիւն, բարեչափութիւն:
ԳեՆԵՅԿԱՅՕԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳեՆԵՅ-
ԿԱՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ:

Գեղեցկական ԱԶ, ա. Գերապանծ, շքեղ, չքնաղ:

Գեղեցկական ԱԼ, չք. 1. Վայելչանալ: 2. (յունական ոճով) Պարծել, պերճանալ, ճոխանալ:

Գեղեցկական ՍՏ, ա. Լայնանիստ:

Գեղեցկական ՈՒԱ Գ, ա. Քաղցրաձայն, քաղցրալուր:

Գեղեցկական ՇԷՆ, ա. Գեղեցկայարմար, պայծառակերտ:

Գեղեցկական ՇՈՒՔ, ա. Գեղաշուք, շքեղ, փառացի, փառաւոր:

Գեղեցկական ՊԱՃՈՅԺ, տե՛ս ԳեղԱՊԱՃՈՅԺ:

Գեղեցկական ՊԱՆԾ, տե՛ս ԳեղԱՊԱՆԾ:

Գեղեցկական ՊԱՐԾԻԿ, ա. Պանծալի:

Գեղեցկական ՊԷՍ, տե՛ս Գեղեցիկ (3):

Գեղեցկական ՍՏԵՂԵՆ, ա. Գեղեցկուղէշ, գեղուղէշ, շնորհաշառաւիղ:

Գեղեցկական ՎԱՅՆԵԼՈՒՋ, ա. Բարեվայելուչ:

Գեղեցկական ՏԵՍ, տե՛ս Գեղեցկական ՍԻԼ:

Գեղեցկական ՏԵՍԱԿ, տե՛ս Գեղեցկական ՍԻԼ:

Գեղեցկական ՍԻԼ, ա. 1. Գեղեցկատես, գեղեցկատեսակ, գեղեցկակերպ, վայելչագեղ: 2. (յունաբանութեամբ) Յայտնատեսիլ, քաջայայտ, պայծառ:

Գեղեցկական ՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Գեղեցկութիւն:

Գեղեցկական ՏԻՊ, տե՛ս ԳեղԱՏԻՊ:

Գեղեցկական ՐԱՐ, ա. Գեղեցկագործ:

Գեղեցկական ՐԱՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս Գեղեցկական ՐԱՐՈՒԹԻԻՆ:

Գեղեցկական ՐՈՒԵՍ, ա. Քաջարուեստ:

Գեղեցկական ՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Վայելչացուցանել, պճնել:

Գեղեցկական ՓԱՅԼ, ա. Վայելչափայլ:

Գեղեցկական ՊՐԴՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԲԱԶՄՈՐԴՈՒԹԻԻՆ:

Գեղեցկական ՈՐՈՇԱՐԱՐ, մ. Ընտրողաբար (գեղեցիկ որոշմամբ):

Գեղեցկանութիւն, գ. 1. Գեղ, գեղեցկատեսութիւն, վայելչութիւն, բարեհափութիւն: 2. Պայծառութիւն, լաւութիւն, պատուականութիւն:

Գեղեցկանի ՂԷՇ, տե՛ս Գեղեցկական ՇԷՆ:

Գեղեցկան ՕՐԷՆ, տե՛ս Գեղեցիկ (3):

Գեղեցի, տե՛ս ԿՈՅՄՂ (1):

ԳեղՁ, գ. (բար.) Պատառուկ:

ԳեղՁԱԼ, ԳեղՁԵԼ (իմ), չք. 1. Ըղձալ, փափագել, տենչալ: 2. Փղձկալ, փղձկել: ԳեղՁՈՒՄՆ, գ. 1. Ըղձումն, ըղձանք, տենչ, փափագ: 2. Փղձկումն:

ԳեղՄՆ, գ. Բուրդ, ասր:

ԳեղՄՆԱՐԱՐՁ, տե՛ս ԳեղՄՆԱԻՈՐ:

ԳեղՄՆԱԻՈՐ, ա. Գեղմնաբարձ, բրդազգեաց, ասուեղ:

ԳեղՈՒԴԷՇ, տե՛ս Գեղեցկանի ՂԷՇ:

ԳեղՋԱՅԻՆ, ա. Գեղջեայ, գեղջուկ, շինական:

ԳեղՋԵԱՅ, տե՛ս ԳեղՋԱՅԻՆ:

ԳեղՋՈՒԿ, ա. գ. 1. Շինական, շինացի: 2. փխբ. Ռամիկ, անկիրթ, տգէտ: 3. փխբ. Ռամկական, անշուք:

ԳեղՏ, ա. Խայտաբղէտ, գոյնագոյն:

ԳեղՕՆ, գ. 1. Գեղգեղանք: 2. Գեղազարդութիւն:

ԳեՆԵՍԻՍ, գ. Հարազատ:

ԳեՆ, տե՛ս ԳԱՅՈՒ:

ԳեՆԱԹԱԹԱԽ, ա. Տղմաթաթաւ, զարչ:

ԳեՆՍՐԱՍ, գ. Որսորդ:

ԳեՆԱՐԱՐ, մ. Գետօրէն:

ԳեՆԱԽԱՌՆՈՒՆՔ, գ. Խառնուրդ:

ԳեՆԱԿՈՒՐ ԱՌՆԵԼ. Գետասոյգ առնել, գետալէժ առնել:

ԳեՆԱՀԵՏԵԼ, նբ. չք. Գետահոսել:

ԳեՆԱՀՈՍԵԼ, տե՛ս ԳեՆԱՀԵՏԵԼ:

ԳեՆԱՄՈՅՆ, տե՛ս ԳեՆԱՎԷժ:

- ԳեՆԱՄՈՅՆՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԳեՆԱՎԷժ ԱՌՆԵԼ:

ԳեՆԱՆԱԼ, չք. Գետել:

ԳԵՏԱՍՈՅԶ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԳԵՏԱԿՈՒՐ ԱՌՆԵԼ:

ԳԵՏԱՍՈՅԶ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԵՏԱՎԷՃ ԼԻՆԵԼ:

ԳԵՏԱՎԷՃ, ա. Գետակուր, գետամոյն, գետասոյգ, գետընկէց, գետընկեցիկ:

- ԳԵՏԱՎԷՃ կամ ԳԵՏԱՎԷՃՍ ԱՌՆԵԼ. Գետամոյնս առնել, գետակուր առնել:

- ԳԵՏԱՎԷՃ ԼԻՆԵԼ. Գետասոյգ լինել:

ԳԵՏԱՓՆ, տե՛ս ԳԵՏԵԶՐ:

ԳԵՏԵԶՐ, գ. Գետափն:

ԳԵՏԵԼ, տե՛ս ԳԵՏԱՆԱԼ:

ԳԵՏԸՆԿԵՑԻԿ, ԳԵՏԸՆԿԷՅ, տե՛ս ԳԵՏԱՎԷՃ:

ԳԵՏԻՆ, գ. Երկիր, հող:

ԳԵՏՆԱՐԵԿ, ա. Գետնախշտեայ, գետնախշտի, գետնատարած, հողախշտի:

ԳԵՏՆԱՐԻՐ, ա. Երկրաբիւր:

ԳԵՏՆԱԳՆԱՅ, ա. 1. Երկրագնաց: 2. մ. Հետիոտ, հետիոտս:

ԳԵՏՆԱԹԱԻԱԼ, ա. մ. Հողաթաւալ:

ԳԵՏՆԱԽՇՏԵԱՅ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՐԵԿ:

ԳԵՏՆԱԽՇՏԻ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՐԵԿ:

- ԳԵՏՆԱԽՇՏԻ ԼԻՆԵԼ. Գետնախշտել, գետնախշտիկ լինել, գետնատարած լինել:

ԳԵՏՆԱԽՇՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԵՏՆԱԽՇՏԻ ԼԻՆԵԼ:

ԳԵՏՆԱԽՇՏԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԽՇՏԻ ԼԻՆԵԼ:

ԳԵՏՆԱԽՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնատարած անկողին, գետնատարածութիւն:

ԳԵՏՆԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Աշխարհասէր, երկրասէր:

ԳԵՏՆԱԾԱԾԿՈՅԹ ՎԵՐԱՐԿՈՒ, գ. Երկրապատեան վերարկու, գերեզման, հող:

ԳԵՏՆԱԿՈՒՆ, ԳԵՏՆԱԿՈՒՆՈՂ, ա. Երկրակոխ, երկրաւոր, երկրածին, մահկանացու:

ԳԵՏՆԱԿՈՉ, գ. Գետնահարց, գետնաձայն:

ԳԵՏՆԱՀԱՐՑ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԿՈՉ:

ԳԵՏՆԱՄՈՒՏ, ա. Սորամուտ:

ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆԶ, ա. Ստորանախանձ, երկրանախանձ, գետնատարած, գետնասող, գետնաքարշ, վայրաբեր, ստորին, փխբ. անարգ, նուաստ:

ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնաքարշութիւն, գետնասողութիւն, վայրաբերութիւն:

ԳԵՏՆԱՇԱՐՓ, գ. 1. Շարժ, սասանութիւն: 2. ա. Գետնասող:

ԳԵՏՆԱՁԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկրաչափութիւն, երկրաբաժանական:

ԳԵՏՆԱՍՈՂ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆԶ:

ԳԵՏՆԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆԶՈՒԹԻՒՆ:

ԳԵՏՆԱՍՏՈՐ, ԲՔ, գ. Պարիխ:

ԳԵՏՆԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս 1. ԳԵՏՆԱՐԵԿ: 2. ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆԶ:

- ԳԵՏՆԱՏԱՐԱԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԽՇՏԻ ԼԻՆԵԼ:

ԳԵՏՆԱՏԱՐԱԾ ԱՆԿՈՂԻՆ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԽՇՏՈՒԹԻՒՆ:

ԳԵՏՆԱՏԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՏՆԱԽՇՏՈՒԹԻՒՆ:

ԳԵՏՆԱՏՈՒՆ, գ. Գետնափորք:

ԳԵՏՆԱՓՈՐ, ա. Ստորերկրեայ:

- ԳԵՏՆԱՓՈՐՔ, գ. Գետնատուն:

ԳԵՏՆԱՔԱՐԾ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆԶ:

ԳԵՏՆԱՔԱՐԾԵԼ (իմ), չբ. Գետնաքարշ լինել:

ԳԵՏՆԱՔԱՐԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՔԱՐԾԵԼ (իմ):

ԳԵՏՆԱՔԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆԶՈՒԹԻՒՆ:

ԳԵՏՈՐԷՆ, տե՛ս ԳԵՏԱՐԱՐ:

ԳԵՐ¹, 1. նիւգ. Ի վեր քան, գեր քան, առաւել քան, քան: 2. ա. Գերազոյն, աւագ:

ԳԵՐ², գ. Ողբ, լաց, կոծ:

- ԳԵՐ ԳՈՐԾԵԼ. Ողբալ, լալ:

ԳԵՐԱՐՂԽԵԼ, նբ. Յորդեղ, զեղուլ:

ԳԵՐԱՐՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԵՐԱՐՆԱՐԱՐ:

ԳԵՐԱԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերբնականու-
թիւն:
ԳԵՐԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ւ. Յորդաբու(ղ)խ:
ԳԵՐԱԲՈՒՆ, ւ. Զնաշխարհիկ, գերա-
հրաշ:
ԳԵՐԱԳՈՅԱԲԱՐ, տե՛ս ԳԵՐԱԳՈՅԱՊԷՍ:
ԳԵՐԱԳՈՅԱԿ, ւ. Գերագոյական:
ԳԵՐԱԳՈՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԳԵՐԱԳՈՅԱԿ:
ԳԵՐԱԳՈՅԱՊԷՍ, մ. Գերագոյաբար:
ԳԵՐԱԳՈՅՆ, ւ. Վերագոյն, վեհագոյն,
ծայրագոյն, սաստկագոյն, գերազանց,
գեր քան:
ԳԵՐԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերունականու-
թիւն:
ԳԵՐԱԳՈՒՆԱԿ, ւ. Գերագունական,
գերագոյն, գերազանց:
ԳԵՐԱԳՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԳԵՐԱԳՈՒ-
ՆԱԿ:
ԳԵՐԱԳՈՒՆԱԿԱՊԷՍ, մ. Գերազանցո-
րէն, գերապէս (գերագոյն կերպով):
ԳԵՐԱԳՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերագու-
նութիւն, գերակայութիւն, գերագոյու-
թիւն, գերազանցութիւն:
ԳԵՐԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՐԱԳՈՒ-
ՆԱԿՈՒԹԻՒՆ:
ԳԵՐԱԴՐԱԿԱՆ, ւ. Բարձրագոյն, գեր-
աստիճան, գերապանծ, վերին, վստմ:
ԳԵՐԱԴՐԱՊԷՍ, մ. Գերաբնապէս, գեր-
բնաբար:
ԳԵՐԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Վերակարգել: 2. Վե-
րադրել:
ԳԵՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերադրութիւն,
յաւելուած, առաւելութիւն, գերազան-
ցութիւն:
ԳԵՐԱԶԱՆՅ, ւ. 1. Բարձրագոյն, վերա-
գոյն, գերագոյն, վեհագոյն, վստմագոյն,
առաւելական, ի վեր քան: 2. մ. Գերա-
զանցօրէն:
ԳԵՐԱԶԱՆՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԳԵՐԱԶԱՆՅ:
ԳԵՐԱԶԱՆՅԵԼ, չբ. Առաւելու, անցանել
զանցանել, գերունակ լինել, զանցանել
լստ չափ:

ԳԵՐԱԶԱՆՅԻԿ, տե՛ս ԳԵՐԱԶԱՆՅ:
ԳԵՐԱԶԱՆՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերագունու-
թիւն, առաւելութիւն, մեծութիւն, ան-
չափութիւն:
ԳԵՐԱԶԱՆՅՕՐԷՆ, տե՛ս ԳԵՐԱԶԱՆՅ
(2):
ԳԵՐԱԶԱՐԴ, ւ. 1. Վայելչազարդ, չքեղ,
պանծալի: 2. Գերաշխարհիկ, չնաշխար-
հիկ:
ԳԵՐԱԶԱՐԴԱԲԱՐ, մ. Գերազարդապէս,
չքեղագոյն, փառօք, գերաշխարհապէս:
ԳԵՐԱԶԱՐԴԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԵՐԱԶԱՐԴԱ-
ԲԱՐ:
ԳԵՐԱԶԱՐԴԵԱԼ, ւ. Գերազարդ, գեր-
աշխարհիկ:
ԳԵՐԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրաշազարդու-
թիւն (գերազարդ լինելը):
ԳԵՐԱԶՕՐ, ւ. Ամենագօր, մեծագօր,
ամենակարող:
ԳԵՐԱԹՈՒՉԵԼ (իմ), չբ. Վերաթռչել, վե-
րաթռել:
ԳԵՐԱԼԻՐ, ւ. Լիակատար, ամենակա-
տար:
ԳԵՐԱԼՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Պայծառութիւն
(արտակարգ լուսաւորութիւն):
ԳԵՐԱԼՐԱՊԷՍ, մ. Կատարելապէս (գե-
րալիւր կերպով):
ԳԵՐԱԼՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատարելութիւն,
մեծութիւն (գերալիւր լինելը):
ԳԵՐԱԽԱՆՉ, ւ. Յոխորտ, խրոխտ, մե-
ծամիտ, ամբարտաւան:
ԳԵՐԱԾԱԽԱԼ, ւ. Գերայարձակեալ (չատ
ծաւալուած՝ տարածուած):
ԳԵՐԱԿԱՅ, ւ. Ծայրագոյն, գերագոյն:
ԳԵՐԱԿԱՅԱԲԱՐ, մ. Գերազանցօրէն
(իբրեւ գերակայ):
ԳԵՐԱԿԱՅԱՅԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԱԿԱՅԵԱԼ:
ԳԵՐԱԿԱՅԵԱԼ, ւ. Գերակայացեալ, գե-
րաստիճան (գերակայ եղած):
ԳԵՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարձրութիւն,
գերազանցութիւն (գերակայ լինելը):

ԳԵՐԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Ամենակատար, գերազանց, ծայրագոյն: 2. Վերամբարձ: ԳԵՐԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Կատարողապետութիւն:

ԳԵՐԱՀՌՁԱԿ, ա. Մեծահռչակ (շատ հռչակուած):

ԳԵՐԱՀՌՁԱԿԵԼ, նբ. Վերադրուատել, ներբողել, գովել:

ԳԵՐԱՀՐԱՇ, ա. Աքանչելի, հրաշափառ: ԳԵՐԱՀՐԱՇԱՊԷՍ, մ. Հրաշափառապէս (գերահրաշ կերպով):

ԳԵՐԱՀՐԱՇԱՅԵԱԼ, ա. Գերահրաշեալ (գերահրաշ դարձած):

ԳԵՐԱՀՐԱՇԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԱՀՐԱՇԱՅԵԱԼ:

ԳԵՐԱՃԱՃԱՆՁ, ա. Ծածանչագեղ (խիստ լուսափայլ):

ԳԵՐԱՄԱՔՈՒՐ, ա. Ամենամաքուր, ամենասուրբ:

ԳԵՐԱՄՔԱՌՆԱԼ, չբ. Վերամբառնալ, գերազանցել:

ԳԵՐԱՄՔԱՐՁ, ա. Վերամբարձ, գերակայ, գերազոյն, գերազանց:

ԳԵՐԱՄՔԱՐՁԱԳՈՅՆ, ա. Վերամբարձագոյն, բարձրագոյն (աւելի կամ շատ գերամբարձ):

ԳԵՐԱՄՔԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերամբարձութիւն, գերազանցութիւն:

ԳԵՐԱՄԵԾԱՐ, ա. Պատուական, պատուաւելի:

ԳԵՐԱՅԱՅՏԵԼ, նբ. Վերայայտել, արտայայտել, նշանակել:

ԳԵՐԱՅԱՐՁԱԿԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԱԾԱԿԱԼ:

ԳԵՐԱՆ, գ. 1. Հեծան, մարդակ: 2. Հեծանակ (լուսեղէն օդերեւոյթ):

ԳԵՐԱՆԴԱԲԵՐ, տե՛ս ԳԵՐԱՆԴԱՋԷՆ:

ԳԵՐԱՆԴԱՋԷՆ, ա. Գերանդաբեր:

ԳԵՐԱՆԴԻ, գ. Մանգաղ:

ԳԵՐԱՆԾԱՆՕԹ, ա. Անգիտելի (բոլորովին անծանօթ):

ԳԵՐԱՇԽԱՐՀԱՊԷՍ, մ. Գերաշխարհիկ (իբրեւ այս աշխարհից ազեր՝ բարձր):

ԳԵՐԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. 1. Գերազարդ, երկնային, վերին, աստուածային, հրեշտակային: 2. մ. տե՛ս ԳԵՐԱՇԽԱՐՀԱՊԷՍ:

ԳԵՐԱՁԱՓ, ա. Անչափ, անկարգ (չափն անց կացրած):

ԳԵՐԱՊԱՃՈՅՃ, ա. Գեղապանծ:

ԳԵՐԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Շքեղ, չքնաղ, երեւելի, փառաւոր, գերափայլ:

ԳԵՐԱՊԱՅԾԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, չքեղութիւն:

ԳԵՐԱՊԱՆԾ, ա. Փառաւոր, չքեղ:

ԳԵՐԱՊԱՆԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Շքեղութիւն, փառաւորութիւն, հրաշափառութիւն:

ԳԵՐԱՊԱՏԻ, ա. Նախապատիւ:

ԳԵՐԱՊԱՏՃԱՌ, ա. Նախապատեառ:

ԳԵՐԱՊԱՏՈՒԵԱԼ, ա. Նախամեծար:

ԳԵՐԱՊԱՐՁ, ա. Գերապարգեալ, գերամաքուր:

ԳԵՐԱՊԱՐՁԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԱՊԱՐՁ:

ԳԵՐԱՊԱՐԾ, ա. 1. Մեծապանծ: 2. Անձնահաճ:

ԳԵՐԱՊԵՏԱԳՈՅՆ, ա. Գերիշխանական:

ԳԵՐԱՊԷՍ, մ. Գերազունակապէս:

ԳԵՐԱՌԱԿԵԼ, ա. Գերառաւելեալ, անչափ (չափից անցած):

ԳԵՐԱՌԱԿԵԼԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԱՌԱԿԵԼ:

ԳԵՐԱՍԱՀՄԱՆ, ա. Անսահման:

ԳԵՐԱՍԵՐՏԵԼ (իմ), տեալ, չբ. Սերտանալ, սերտել (բոլորովին միանալ):

ԳԵՐԱՍՏԻՃԱՆ, ա. Բարձրակալ:

ԳԵՐԱՍՔԱՆՁԵԼ, ա. Գերահրաշ:

ԳԵՐԱՏԱՐԱԾ, ա. Համատարած:

ԳԵՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Աննման (իբր տեսալը չունեցող):

ԳԵՐԱՐԺԱՆԻ, ա. Բազմարժանի (շատ արժանաւոր):

ԳԵՐԱՐՓԻ, ա. Գերափայլ, գերապայծառ, լուսեղէն, երկնաւոր:

ԳԵՐԱՓԱՅԼ, տե՛ս ԳԵՐԱՊԱՅԾԱՌ:

ԳԵՐԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. Պայծառանալ:

ԳԵՐԱՓԱՌ, ա. Վեհափառ, հրաշափառ, գերապանծ:

ԳԵՐԲՆԱԲԱՐ, մ. Գերաբնասպէս:
 ԳԵՐԲՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՐԱ-
 ԲՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԳԵՐԲՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԵՐԲՆԱԲԱՐ:
 ԳԵՐԴԱՍՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԳԵՐԴԱՍՏԱՆԻԿ:
 ԳԵՐԴԱՍՏԱՆ, գ. 1. Տուն: 2. Ինչք: 3. Կալուած:
 ԳԵՐԴԱՍՏԱՆԻԿ, գ. Գերդաստական,
 ծառայ, աղախին:
 ԳԵՐԵԴԱՐԶ, տե՛ս ԿՈՂՈՊՏԱՆՔ (2):
 ԳԵՐԵԶՄԱՆ, գ. Գերեզմանատեղի, շի-
 րիմ, կափարուժք:
 ԳԵՐԵԶՄԱՆԱԿԻՑ, ա. Շիրմակից:
 ԳԵՐԵԶՄԱՆԱԿՐԿԻՏ, ա. Գերեզմանա-
 չատ:
 ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՀԱՏ, տե՛ս, ԳԵՐԵԶՄԱՆԱ-
 ԿԸՐԿԻՏ:
 ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՏԵՂԻ, տե՛ս ԳԵՐԵԶՄԱՆ:
 ԳԵՐԵՆԵԼ, նբ. 1. Ի գերութիւն՝ ի գերութեան
 վարել: 2. փխբ. Նուաճել:
 ԳԵՐԵԿԿԻՑ, ա. Չարչարակից (գերութեան
 ընկեր):
 ԳԵՐԵՎԱՐ, ա. գ. Գերիչ:
 ԳԵՐԵՐԵԽԱԿ, ա. Գերապայծառ, լուսա-
 փայլ (չատ երեւելի):
 ԳԵՐԵՐԵԽԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերապայծառ -
 ուութիւն, լուսափայլութիւն:
 ԳԵՐԵՐԶԱՆԻԿ, ա. Երջանկաւէտ:
 ԳԵՐԸՆԴԱՐԶԱԿ, ա. Լայնածաւալ, լայ-
 նատարած:
 ԳԵՐԻՄՄԱՍՏ, ա. Իմաստալից, Հանճարեղ:
 ԳԵՐԻՄԱՑ, ա. Գերիմացեալ, անիմանալի
 (որ բարձր է որեւէ Հասկացողութիւնից):
 ԳԵՐԻՄԱՑԵԱԼ, տե՛ս ԳԵՐԻՄԱՑ:
 ԳԵՐԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, ա. Ամենիշխան (ա -
 մեն իշխանական կարգից վեր):
 ԳԵՐԻՑ, տե՛ս ԳԵՐԵՎԱՐ:
 ԳԵՐ Ի ՎԵՐՈՅ, նխգ. մ. 1. Ի վեր քան,
 գեր քան, աւելի քան, առաւել քան: 2.
 ա. Բարձրագոյն, կատարելագոյն, լաւա -
 գոյն:
 - ԳԵՐ Ի ՎԵՐՈՅ ԼԻՆԵԼ. Յաղթել:

ԳԵՐԾ, ա. Գլխագերծ:
 ԳԵՐԾԱՆԵԼ, ԳԵՐԾԵԼ, ԳԵՐԾՈՒԼ, նբ.
 Սափրել, յապաւել, փոքրել, կտրել:
 ԳԵՐԾՈՒՄՆ, գ. Յտուածն:
 ԳԵՐՄԱԿ, ա. Նաշիչ:
 ԳԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վտարանդութիւն,
 ստրկութիւն:
 - Ի ԳԵՐՈՒԹԻՒՆ կամ Ի ԳԵՐՈՒԹԵԱՆ
 ՎԱՐԵԼ, տե՛ս ԳԵՐԵԼ:
 ԳԵՐՈՒՄՆ, գ. Գերութիւն, գերչութիւն
 (գերելը, գերուելը):
 ԳԵՐՈՒՆԱԿ, ա. Գերակայ, գերագոյն,
 գերազանց:
 - ԳԵՐՈՒՆԱԿ ԵՄ՝ ԼԻՆԵԼ (իմ). Գերա-
 զանցել:
 ԳԵՐՈՒՆԱԿԱԶԱՐԴ, ա. Շքեղաշուք,
 չքեղազարդ:
 ԳԵՐՈՒՆԱԿԱԿԱՆ, ա. Գերազանցական,
 ծայրագոյն, գերունակ:
 ԳԵՐՈՒՆԱԿԱՊԷՍ, մ. Գերազանցօրէն
 (գերունակ կերպով):
 ԳԵՐՈՒՆԱԿԱՓԱՌ, ա. Գերափառ:
 ԳԵՐՈՒՆԱԿԵԱԼ, ա. Գերունակ, բարձր,
 մեծ:
 ԳԵՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերազանցող -
 թիւն, մեծութիւն, առաւելութիւն, ծայ -
 րագունութիւն:
 ԳԵՐՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԵՐՈՒՄՆ:
 ԳԵՐՓԱՆՔ, գ. Գերփուծն (գերփելը,
 գերփուելը):
 ԳԵՐՓԵԼ, նբ. 1. Կողոպտել, կորզել, չոր-
 թել: 2. (գերութեամբ և աւարառու-
 թեամբ) Աւերել, կործանել, քայքայել,
 Հարկանել, ապականել, ջնջել:
 ԳԵՐՓՈՂ, ա. Կողոպտիչ:
 ԳԵՐՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԳԵՐՓԱՆՔ:
 ԳԵՐՔԱՆ, տե՛ս ԳԵՐ Ի ՎԵՐՈՅ (1):
 ԳԵՐՕՐԻՆԱԿ, ա. Անօրինակ, ան-
 նման:
 ԳԵԻՂ, տե՛ս ԳԻԻՂ:
 ԳԵԻՂԵԱՆ կամ ԳԻԻՂԵԱՆ, գ. յոգն.
 Գիւղք:

ԳԶԱԹ, տե՛ս ԲՈՒՐԴ:

ԳԶԵԼ, նբ. Քճքճել:

ԳԶԻՐ, տե՛ս ԿՆԻԻՆ:

ԳԶՐԵԼ, չբ. Ապաշաւել, գղջալ, գոփալ:

ԳԶՐՈՅ, գ. Մնդուկ, արկզ, տուփ:

ԳԶՐՈՅԻԿ, գ. Արկղիկ, տապանակ:

ԳէՁ, գ. 1. Բիծ, նիշ: 2. փխբ. Կասկած, տարակոյս:

Գէթ կամ Գեթ, եղբ. չ. 1. Գոնեա, գոնէ, փարթար: 2. Միայն, հեթ: 3. Եթէ:

Գէճ, տե՛ս Գէջ:

ԳէՇ, գ. Դի, դիակն, մեռեալ, մեռելոտի, շաղիղ:

ԳէՇԱԳէՇ, մ. Գէշ գէշ, պատառ պատառ: ԳէՇԱՔԱՐՇ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՇԱՔԱՐՇ ԱՌՆԵԼ:

ԳէՇ ԳէՇ, տե՛ս ԳէՇԱԳէՇ:

Գէջ, ա. 1. Խոնաւ, նայ, թաց: 2. Ցանկասէր, վաւաշոտ, անառակ, անժոյժ, անխուզ: 3. գ. Պացուլթիւն, խոնաւուլթիւն, գիշուլթիւն:

ԳէՍ, գ. Վարս(ք), ծամ (գլխի երկար մազ):

ԳէՏ, ա. գ. 1. Գիտակ, գիտուն, տեղեակ: 2. Ծանօթ, բարեկամ: 3. Երազահան, ըղձապատում, հարցուկ, կախարդ:

ԳէԲ, ա. Պարարտ, պարարակ, յոյր, մարմնեղ:

ԳթԱ ԳիՆ, ա. Գթալի, ողորմագին, ցաւագին, աղերսական:

ԳթԱԼ, չբ. Գուլթ ունել, կարեկից լինել, կարեկցել, խնայել, ողորմել, գորովել, մարդասիրել:

ԳթԱԼԻ, ա. Գթագին (գլթով լի):

ԳթԱԾ, ա. Բարեգուլթ, գորովագուլթ, ողորմած, մարդասէր:

ԳթԱԾԱԲԱՐ, մ. Մարդասիրապէս (իբրեւ գլթած):

ԳթԱԾԱԳՈՐԾ, ա. Գորովագուլթ:

ԳթԱԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Գթուլթիւն:

ԳթԱՍԵՐ, ա. Գորովագուլթ, գլթած:

ԳթԱՍԻՐԱԲԱՐ, մ. Մարդասիրապէս, կարեկցաբար:

ԳթԱՍԻՐԵԼ, չբ. Խանդաղատել, խնամարկել, գրգալ:

ԳթԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Մարդասիրուլթիւն, կարեկցուլթիւն:

ԳթԱՐԿՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Պաղատանք: 2.

Գթասիրուլթիւն:

ԳթԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԳթԱՐԿՈՒԹԻԻՆ:

ԳթԵԼ, տե՛ս ԳԱՅԹԱ ԳՂԵԼ¹ (1):

ԳթԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԱՅԹԱ ԳՂԵԼ¹ (2):

ԳթՈՒԹԻԻՆ, գ. Գուլթ, գորով, գլթածուլթիւն, աղեկիզուլթիւն, կարեկցուլթիւն, մարդասիրուլթիւն:

ԳԺԴՄԱԳՈՅՆ, ա. Խոժոռագէմ (խիստ խոժոռ):

ԳԺԴՄԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԺԴՄՆԵԼ (իմ):

ԳԺԴՄՆԵԼ (իմ), չբ. Խոժոռել, դժկամակել, դժգունել:

ԳԺԴՄՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԳԺԴՄՈՒԹԻԻՆ:

ԳԺԴՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Գժգմնուլթիւն, խոժոռուլթիւն, դժկամակուլթիւն:

ԳժԻԻ, ա. Դժնդակ, խիստ, ծանր (խօսքի մասին):

ԳժՏԵԼ¹, նբ. Տրամեցուցանել:

ԳժՏԵԼ² (իմ), չբ. Խոժոռել, դժկամակել, խռովել, կագել:

ԳժՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Դժկամակուլթիւն, անմիաբանուլթիւն:

ԳԻ, գ. (բաբ.) Ցիրդ, ցրդի:

ԳԻԼ, գ. Վիրդ, բռնաքար:

ԳԻԾ, գ. 1. Տառ, գիր: 2. Բիծ, սպի, հետք:

3. Տող (ուղիղ շարք):

ԳԻՆ, գ. 1. Յարգ, արժանք: 2. Տուրեառ:

3. Վարձ, վճար:

– ԳԻՆ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՆ ՀԱՏԱՆԵԼ:

– ԳԻՆ ՀԱՏԱՆԵԼ. Գին արկանել (գինը որոշել):

– ԳԻՆՍ ԽՆԴԻՆԵԼ. Գինս տանել (վճարը՝

վարձը պահանջել):

– ԳԻՆՍ ՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՆՍ ԽՆԴԻՆԵԼ:

– ԳՆՈՅ ԱՌՆՈՒԼ. Գնել:

– ԳՆՈՅ ՏԱԼ. Ծախել:

ԳԻՆԱՐՔՈՒ, ԿԻՆԵՍԷՐ:
 ԳԻՆԱՐՔՈՒՄՆ, ԿԻՆԱՐՔՈՒՔ:
 ԳԻՆԱՐՔՈՒՔ, Գ. ԽՆՃՈՂԵ, ԽՐԱԽՈՆՆԵ,
 ԿԻՆԵՍԷՐ, ԽՐԱԽՈՆԹԻՆ, ԽՐԱԽՈՆՆԵ,
 ԽՐԱԽՈՆՈՆԹԻՆ, ԿՈՆՆԵՐ:
 ԳԻՆԱԿԷՏ, ԿԻՆԵԿԷՏ:
 ԳԻՆԴ, Գ. 1. ՕՂ (ԿԿԱՆՋԻ ԳԱՐԴ), ԳՆԴԱ -
 ՆՈՅ: 2. ՄԱՆԿԱԿ:
 ԳԻՆԵՐԵՐ ԿԱՄ ԳԻՆԷՐԵՐ, Կ. ԳԻՆԵԼՏՈ:
 ԳԻՆԵՐՈՒՂԽ, Կ. ԳԻՆԵՐԵՐ:
 ԳԻՆԵԳՈՅՆ, ԿԻՆ ԳԻՆԵՏԵՍԱԿ:
 ԳԻՆԵԶԷՆ, Կ. ԱՐԵԿԱԿ, ԿԻՆԵԼԻՅ, ԿԻՆԵ-
 ԿԷՂ, ԿԻՆԵՏԱՐ:
 ԳԻՆԵԶԻՆԵԼ (ԻՄ), ԶԲ. ԱՐԵԿԱԿ, ԿԻՆԵ-
 ՆԱԿԵԼ, ԿԿԼԽԵԼ ԿԻՆԵԼԻ:
 ԳԻՆԵԶԻՆԵԼԻԹԻՆ, Կ. ԳԻՆԵԿԻԳՈՆԹԻՆ,
 ԿԻՆԵԽԱԳՈՆԹԻՆ, ԿԻՆԵՆԱՐՈՆԹԻՆ, ԿՐ -
 ԵԿԵԳՈՆԹԻՆ:
 ԳԻՆԵԼԻՅ, ԿԻՆ ԳԻՆԵԶԷՆ:
 ԳԻՆԵԿԻԶՈՒԹԻՆ, ԿԻՆ ԳԻՆԵԶԻՆԻԹ-
 ԹԻՆ:
 ԳԻՆԵԿԷԶ, ԿԻՆ ԳԻՆԵԶԷՆ:
 ԳԻՆԵԿԻԶՈՒԹԻՆ, ԿԻՆ ԳԻՆԵԶԻՆԻԹ-
 ԹԻՆ:
 ԳԻՆԵԶԱՐ, ԿԻՆ ԳԻՆԵԶԷՆ:
 ԳԻՆԵԶԱՐԵԼ (ԻՄ), ԿԻՆ ԳԻՆԵԶԻՆԵԼ
 (ԻՄ):
 ԳԻՆԵԶԱՐՈՒԹԻՆ, ԿԻՆ ԳԻՆԵԶԻՆԻԹ -
 ԹԻՆ:
 ԳԻՆԵՄՈՆ, Կ. ԳԻՆԵՍԷՐ:
 ԳԻՆԵՊԱՇՏ ԼԻՆԵԼ. ՄԱՄՈՆԱԿԵԼ:
 ԳԻՆԵՊԱՇՏՈՒԹԻՆ, Կ. ՄԱՄՈՆԱԿԵԼ -
 ԹԻՆ:
 ԳԻՆԵՍԷՐ, ԿԻՆ ԳԻՆԵՄՈՆ:
 ԳԻՆԵՏԵՍԱԿ, Կ. ԳԻՆԵՍԵԽԵԼ, ԿԻՆԵԳՈՅՆ:
 ԳԻՆԵՏԵՍԻԼ, ԿԻՆ ԳԻՆԵՏԵՍԱԿ:
 ԳԻՆԵՐՔՈՒ, ԿԻՆ ԳԻՆԱՐՔՈՒ:
 ԳԻՆԵՐՔՈՒՐ, ԿԻՆ ԳԻՆԵՐՔՈՒ:
 ԳԻՆԵԿԷՏ, ԿԻՆ ԳԻՆԵՐԵՐ:
 ԳԻՆԸՄՊԵԼԻՔ, ԿԻՆ ԳԻՆԱՐՔՈՒ:
 ԳԻՆԸՄՊՈՒ, ԿԻՆ ԳԻՆԱՐՔՈՒ:
 ԳԻՆԸՄՊՈՒԹԻՆ, ԿԻՆ ԳԻՆԱՐՔՈՒ:

ԳԻՆԸՄՊՈՒՔ, ԿԻՆ ԳԻՆԱՐՔՈՒ:
 ԳԻՆԻ, Գ. ԱՐԵԼԻՆ ԽԱՂՈՂՈՅ՝ ՈՐԹՈՅ, ՔԱՂ -
 ՅՈՆ:
 - ԳԻՆԻ ԳԱԼ ԶԱԿԱՄԲ. ԸՆԴ ԿԻՆԻ՝ ԸՆԴ
 ԿԻՆԻ ՄՈՐԱՆԵԼ, ԿԿԻՆԵՐ ԿԻՆԵԼ, ԿՐ -
 ԿԼԽԵԼ ԿԻՆԵԼ, Ի ԿԻՆԵԼ ԼԻՆԵԼ, ԿՐԵԿԱԿ,
 ԿԻՆԵՆԱՐԵԼ, ԿԻՆԵԿԻՆԵԼ:
 - ԶԳԻՆԵՐՈՒ ԱՆԿԱՆԵԼ, ԿԻՆ ԳԻՆԻՆ
 ԳԱԼ ԶԱԿԱՄԲ:
 - ԸՆԴ ԳԻՆԻ՝ ԸՆԴ ԳԻՆԻՍ ՄՏԱՆԵԼ,
 ԿԻՆ ԳԻՆԻՆ ԳԱԼ ԶԱԿԱՄԲ:
 - Ի ԳԻՆԻՆԻՆ ԼԻՆԵԼ, ԿԻՆ ԳԻՆԻՆ ԳԱԼ
 ԶԱԿԱՄԲ:
 ԳԻՆՈՒԹԻՆ, Գ. ԱՐԵԿԱԿԵԼ:
 ԳԻՇ, ԿԻՆ ԳԻՇ:
 ԳԻՇԱԿԷՇ, ԿԻՆ ԳԻՇԱԿԷՇ:
 ԳԻՇԱԿԱՆԶ, ԳԻՇԱԿԱՆԶԵԼ, ԿԻՆ
 ԳԻՇԱԿԵՐ:
 ԳԻՇԱԿԵՐ, Կ. ԿԻՇԱԿԱՆԶ, ԿԻՇԱԿԱՆ-
 ՆԱԿ, ԿԻՇԱԿԱԿԵՐ, ԿԻՇԱԿԱԿԵՐ, ԿԻՇԱԿԱՆԵԼ:
 ԳԻՇԱՄՈՆ, ԿԻՆ ԳԻՇԱԿԵՐ:
 ԳԻՇԱՆԵԼ, Կ. ՊԱՄԱՆԵԼ, ԵՐԱՄԵԼ, ԵՐԵԼ,
 ԿՈՅԵԼ, ԿԱՄԱՆԵԼ:
 ԳԻՇԱԿԱՐՇ ԱՌԵԼ. ԿԻՇԵԼ (ԿԷՇԻ ՆՄԱՆ
 ՔԱՐԶ ԿԱԼ Կ ԿԻ ԿՈՂՄ ԿԵԵԼ):
 ԳԻՇԵԼ, ԿԻՆ ԳԻՇԱԿԱՐՇ ԱՌԵԼ:
 ԳԻՇԵՐ, Գ. 1. ՅԱՅԵ. 2. ԿԻՇԵ. ԿԱՆԵԼ,
 ԿԻՇԵԼ, ԿԻՇԵԼ: 3. Կ. ԿԻՆ ԳԻՇ -
 ՇԵՐԱՆԵԼ:
 - ԳԻՇԵՐԱԿ, ԿԻՆ ԳԻՇԵՐԱՆԵԼ:
 ԳԻՇԵՐԱԿԱՆԶ, Կ. ԿԻՇԵՐԱԿԱՆԶ -
 ԵՐԱՆԵԼ:
 ԳԻՇԵՐԱԿԱՆԶ, ԿԻՆ ԳԻՇԵՐԱՆԵԼ:
 ԳԻՇԵՐԱԿԱՆ, Կ. ԿԻՇԵՐԱԿԱՆ:
 ԳԻՇԵՐԱԿԱՆԵԼ, Կ. ԿԱՆԱՐԱԿԱՆ:
 ԳԻՇԵՐԱՄԱՐՇ, ԿԻՆ ԳԻՇԵՐԱՄԱՐ -
 ՏՈՒԹԻՆ:
 ԳԻՇԵՐԱՄԱՐՇՈՒԹԻՆ, Կ. ԿԻՇԵՐԱ -
 ՄԱՐՇ, ԿԱՅԱԿԱՆԵԼ ՄԱՐՇ:
 ԳԻՇԵՐԱՅԱՄ, ԳԻՇԵՐԱՅԱՄՈՒ, ԿԻՆ
 ԳԻՇԵՐԱԿԱՆԶ:

ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱԿԱՆ:
 ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ, մ. Գիշերաւ, գիշերաց, գիշերի, գիշերոյն:
 ԳԻՇԵՐԱՊԱՀ, ա. գ. Գիշերադէտ, պաշայոյզ:
 ԳԻՇԵՐԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիշերապահք (գիշերային պահպանութիւն):
 ԳԻՇԵՐԱՊԱՀՔ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ:
 ԳԻՇԵՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՊԱՇՏՈՒՆ:
 ԳԻՇԵՐԱՊԱՇՏՈՒՆ, գ. (եկեղջ.) Գիշերապաշտութիւն:
 ԳԻՇԵՐԱՍԷՐ, ա. Խաւարասէր:
 ԳԻՇԵՐԱՎԱՐ, տե՛ս ԱՐՈՒՍԵԱԿ (1):
 ԳԻՇԵՐԱՅ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ:
 ԳԻՇԵՐԱՅՈՒՅՄԱՆԵԼ, պր. Խաւարեցունցանի:
 ԳԻՇԵՐԻ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ:
 ԳԻՇԵՐՈՅՆ, տե՛ս ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ:
 ԳԻՇԵՐՈԹԵԼ (իմ), թեալ, չր. Օթադա - յանալ, օթադայել:
 ԳԻՋԱԳՈՐԾ, ա. Գէջ, թաց:
 ԳԻՋԱԿԱՆ, ա. Վաւաշոտական:
 ԳԻՋԱԿՆ, ա. Բժաբեր:
 ԳԻՋԱՄՈՂԻ, ա. Յանկամոյ:
 ԳԻՋԱՅԻՆ, ա. 1. Գէջ, խոնաւ, թաց: 2. Յանկական, վաւաշոտ:
 ԳԻՋԱՆԱԼ, չր. 1. Խոնաւանալ, թացա - նալ, տամկանալ: 2. Անառակել:
 ԳԻՋԱՅՈՒՅՄԱՆԵԼ, պր. Խոնաւացունցանի, տամկացունցանի:
 ԳԻՋԻՆ, տե՛ս ԳԻՋԱՅԻՆ:
 ԳԻՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոնաւութիւն, թացութիւն, տամկութիւն: 2. Կակղութիւն, մեղմութիւն: 3. Յանկասիրութիւն, պղղծութիւն, վաւաշոտութիւն:
 ԳԻՍԱԿ, գ. Գէս, ծամ, հիւս, հիւսակ:
 ԳԻՍԱՐՁԱԿ, ա. Հերարձակ, գիսաւոր:
 ԳԻՍԱՐՈՐ, ա. 1. Իսարձակ, հերարձակ: 2. Գեղմաւոր: 3. ա. գ. (աստղ.) Վարսամ:

ԳԻՏԱԿ, ա. Գիտող, իրադէտ, տեղեակ, գիտուն:
 - ԳԻՏԱԿ ԱՌՆԵԼ. Տեղեկացունցանի, յայտնել, ծանօթացունցանի:
 - ԳԻՏԱԿ ԼԻՆԵԼ. Իմանալ, հմտակցել:
 ԳԻՏԱԿԱԿԻՅ, տե՛ս ԳԻՏԱԿԻՅ:
 - ԳԻՏԱԿԱԿԻՅ ՄԻՏՔ, տե՛ս ԳԻՏԱԿՅՈՒԹԻՒՆ:
 ԳԻՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԳԻՏՆԱԿԱՆ:
 ԳԻՏԱԿԱՆԱԼ, չր. Տեղեկանալ, ծանօթանալ, խելամուտ լինել:
 ԳԻՏԱԿԱՅՈՒՅՄԱՆԵԼ, պր. Տեղեկացունցանի, գիտակ առնել:
 ԳԻՏԱԿԻՅ, ա. 1. Գիտակակից, իրադէտ: 2. Համախոհ:
 ԳԻՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտնականութիւն, հմտութիւն:
 ԳԻՏԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտակակից միտք, խղճմտութիւն:
 ԳԻՏԱՀԱՐՅ, ա. Վհկահարցու(կ):
 ԳԻՏԱՆԱԼ, չր. 1. Խառնակել, զուգաւորել: 2. Նր. Գիտենալ, իմանալ, ճանաչել:
 ԳԻՏԱՆՈՅ, գ. Բախտանոց, մեհեան:
 ԳԻՏԱՆՔ, տե՛ս ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
 ԳԻՏԱՅ ԱՌՆԵԼ. Ազդել, իմաց առնել:
 ԳԻՏԱՅՈՒՅՄԱՆԵԼ, պր. Իմացունցանի, տեղեկացունցանի:
 ԳԻՏԵԼ, չր. 1. Գիտենալ, իմանալ, ճանաչել, ըմբռնել: 2. Համարել, ընդունել: 3. չր. Կարող լինել, կարողանալ: 4. Մեր - ձաւորել, զուգաւորել, մտանել առ կին, ննջել, քնել:
 ԳԻՏԵԼԻ, ա. Ծանօթ, յայտնի (նախապէս իմացուած՝ ճանաչուած):
 ԳԻՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմացութիւն, տեղեկութիւն, ծանօթութիւն, հասողութիւն, գիտութիւն:
 ԳԻՏԵՆԱԼ, տե՛ս ԳԻՏԵԼ (1, 4):
 ԳԻՏՆԱԳՈՅՆ, ա. Իմաստնագոյն (առաւել գիտուն):
 ԳԻՏՆԱԿԱՆ, ա. Իմաստնական, իմացողական:

ԳԻՏՆԱԿԱՆ ՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտնաւորութիւն, հմտութիւն, իմաստութիւն, գիտութիւն:

ԳԻՏՆԱՊԷՍ, մ. Հմտաբար (իբրեւ գիտուն):

ԳԻՏՆԱԻՈՐ, ա. Գիտուն, իմաստուն, բանիբուն, հմուտ:

ԳԻՏՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԻՏՆԱԿԱՆ ՈՒԹԻՒՆ:

ԳԻՏՈՂ, ա. 1. Գիտուն: 2. Գուշակ, մարգարէ:

ԳԻՏՈՂԱԲԱՐ, մ. Գիտողապէս (իբրեւ գիտող՝ գիտեցող):

ԳԻՏՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԳԻՏՈՂԱԲԱՐ:

ԳԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճանաչումն, ճանաչողութիւն, գիտութիւն:

ԳԻՏՈՒԱԾ, տե՛ս ԳԻՏՈՒՄ:

ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտումն, ճանաչողութիւն, տեղեկութիւն, ծանօթութիւն, հրմտութիւն, իմաստութիւն, ուսումն, մակարութիւն:

- ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ ԼԻՑԻ. Գիտելի կամ յայտ լիցի:

ԳԻՏՈՒՄ, գ. Գիտուած, գիտութիւն:

ԳԻՏՈՒՆ, ա. 1. Ուսեալ, իմաստուն, հանճարեղ, բանիբուն: 2. Գիտակ, տեղեակ, հմուտ, խելամուտ: 3. Գէտ, գուշակ: 4. Գիտելի, ծանօթ, յայտնի, յայտ:

ԳԻՐ, գ. 1. Տառ, նշանագիր: 2. Գրութիւն (գրուած բան): 3. Նամակ, թուղթ, հրովարտակ: 4. Գիրք, մատեան: 5. Աստուածաշունչ (Ս. Գիրքը):

- ԳԻՐ ԱՌՆԵԼ՝ ՀԱՆԵԼ՝ ՀԱՍՏԱՏԵԼ. Գրել:

- Ի ԳԻՐ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՀԱՆԵԼ, Ի ԳՐԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, ԸՆԴ ԳՐՈՎ ԱՐԿԱՆԵԼ. Գրել, արձանագրել, մատենագրել: ԳԻՐԱՆԱԼ, չբ. Պարարտանալ, սոնքա - նալ:

ԳԻՐԱՅՈՒՑԻՁ, ա. Մարմնապարար:

ԳԻՐԳ, ա. Փափկասուն, քնքուշ:

ԳԻՐԿ, մանաւանդ՝ ԳԻՐԿՔ, գ. 1. Գոգ, ծոց: 2. Գրկաչափ:

- ԳԻՐԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. Գրկել, գիրկս տա - րածել, ընդգրկել, ողջագրել, գգուել, փարել:

- ԳԻՐԿՍ ՏԱՐԱԾԵԼ, տե՛ս ԳԻՐԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ:

- ԳԻՐԿ ԸՆԴ ԳԻՐԿ ԽԱՌՆԵԼ. Գիրկ ընդ խառն լինել, գրկախառնել:

- ԳԻՐԿ ԸՆԴ ԽԱՌՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳԻՐԿ ԸՆԴ ԳԻՐԿ ԽԱՌՆԵԼ:

- ԳԻՐԿ ԸՆԴ ԽԱՌՆ ԿՈՒԻ՝ ՄԱՐՏ. Գոտէմարտութիւն:

ԳԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարարտութիւն, թանձ - րամսութիւն:

ԳԻՐՔ, տե՛ս ԳԻՐ (3, 4):

ԳԻԻՂ, գ. Շէն, աւան:

ԳԻԻՂԱՍՏԱՆԵԱՅՔ, տե՛ս ԳԵՂԱՍՏԱՆԵԱՅՔ:

ԳԻԻՂԱՔԱՂԱՔ, տե՛ս ԳԵՂԱՔԱՂԱՔ:

ԳԻԻՌՆԻՈՎՆ, տե՛ս ԳՈՐՏ:

ԳԻԻՏ, գ. 1. Գտումն, գտանք, հնարք, հանճար, ճարտարութիւն, հնարագիտու - թիւն: 2. Շահ, օգուտ, վաստակ: 3. ա.

Գտակ, գտիչ:

ԳԻԻՏԱԿԱՆ, ա. Դիւթական, հմայական:

ԳԼԱԹԱԽԱԼ, ա. Թաւաղալոր (գելի՛ քարի պէս գլորուած):

ԳԼԱՆ, գ. Ղուղան:

ԳԼԱՆԱԼ, չբ. Թմբրել, թմրել, քնել:

ԳԼԱՋԱՐԴ ԱՌՆԵԼ. Քարկոծել:

ԳԼԵԼ, նբ. 1. Հոլովել, գլորել, թաւալել:

2. Ի վայր արկանել՝ ընկնուլ, կործանել, տապալել, տապաստ արկանել: 3. Շրջել, փոխել, յեղաշրջել, յեղափոխել: 4. նբ.

չբ. Յաղթել, յաղթահարել, գերազանցել, առաւելուլ, իշխել:

ԳԼԽԱԲԱՅԵԱԼ, ա. Հոլանի (գլուխը բաց՝ չծածկած):

ԳԼԽԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գլխածանրու - թիւն, գլխացաւութիւն: 2. փիւք. Պատու - չաս, փորձանք:

ԳԼԽԱԳԵՐԾ, ա. 1. Գերծ (գլուխը գեր - ծած՝ ածիլած): 2. փիւք. Անպատկառ:

ԳԼԽԱԴԴԻՐ, գ. Գլխաշուք, գլխապինդ վարչամակ (գլխի ծածկոյթ):

ԳԼԽԱԾԱՆՐԵԼ (իմ), չբ. Ծանրագլխել:

ԳԼԽԱԾԱՆՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԼԽԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ (1):

ԳԼԽԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՑԱՆԿՅ՝:

ԳԼԽԱԿՈՐԵԼ (իմ), չբ. Գլխարկել, ամօթահարել, պատկառել (գլուխը կախել՝ հակել):

ԳԼԽԱՀԱՐ, ա. Նեղիչ, բռնաւոր:

ԳԼԽԱՆԻ, գ. յոգն. Գլուխք:

ԳԼԽԱՆՈՅ, գ. Սաղաւարտ, գլխապան:

ԳԼԽԱՇՈՒՔ, տե՛ս ԳԼԽԱԴԴԻՐ:

ԳԼԽԱՊԱՆ, տե՛ս ԳԼԽԱՆՈՅ:

ԳԼԽԱՊԱՐՏ, ա. Մահապարտ (գլխատման ենթակայ):

ԳԼԽԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրավարութիւն (գլխապետ՝ զօրավար՝ զօրապետ լինելը):

ԳԼԽԱՊԻՆԴ ՎԱՐՇԱՄԱԿ, տե՛ս ԳԼԽԱԴԴԻՐ:

ԳԼԽԱՏԵԼ, նբ. Կառափնատել, կառափել, փողոտել:

ԳԼԽԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գլխատումն, կառափնատութիւն, կառափումն:

ԳԼԽԱՐԿ, տե՛ս ԳԴԱԿ:

ԳԼԽԱՐԿԵԼ, չբ. Գլխակորել (գլուխը հակել՝ ծանրութիւնից, ամօթից, տխրութիւնից ևն):

ԳԼԽԱՅԱՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԼԽԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ:

ԳԼԽԱՒՈՐ, ա. 1. Գլուխ, պարագլուխ, իշխան, աւագ, առաջնորդ, նախարար, ազնուական: 2. Երեւելի, նշանաւոր:

ԳԼԽԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Մեծագոյն, առաւելագոյն, աւագագոյն:

ԳԼԽԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Գլխաւոր, ծայրագոյն: 2. Բովանդակիչ, ամփոփիչ:

ԳԼԽԱՒՈՐԱՊԵՍ, մ. Առաւելապէս, մահաւանդ:

ԳԼԽԱՒՈՐԵԼ, նբ. Ի գլուխ հանել՝ տանել, բովանդակել, կատարել, աւարտել, յանգել, գլխել:

ԳԼԽԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գահերիցութիւն, իշխանութիւն: 2. Բովանդակութիւն, կատարումն, լրումն:

ԳԼԽԱՒՈՐՕՐԵՆ, մ. Գլխօրէն, կարճաւոր, համառօտաբար (գլխաւորը բովանդակելով՝ ամփոփելով):

ԳԼԽԵԼ, տե՛ս ԳԼԽԱՒՈՐԵԼ:

ԳԼԽԻԲԱՅ, մ. Գլխաբացեալ (բաց գլխով):

ԳԼԽԻՎԱՅՐԵԱԼ, ա. մ. Գլխակորեալ, գլխարկեալ:

ԳԼԽՈՎԻՄԲ, մ. Ամբողջապէս, բոլորովին:

ԳԼԽՈՎԻՆ, Ի ԳԼԽՈՎԻՆ, մ. 1. Ինքնին: 2. Ամբողջապէս, բոլորովին:

ԳԼԽՕՐԵՆ, տե՛ս ԳԼԽԱՒՈՐՕՐԵՆ:

ԳԼՈՐ, տե՛ս ԹԱԽԱԼ ԳԼՈՐ:

ԳԼՈՐԱԿԱՄ, ա. Զարակամ (ուրիշին գլուխը՝ կործանել կամեցող):

ԳԼՈՐԵԼ, նբ. 1. Գլել, թաւալել, տապալել, կործանել: 2. կ. չբ. Անկանել:

ԳԼՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԼՈՐԵԼ (1):

ԳԼՈՐԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Գլորիչ, կործանիչ, տապալիչ:

ԳԼՈՐԻՉ, տե՛ս ԳԼՈՐԵՑՈՒՑԻՉ:

ԳԼՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳԼՈՐՈՒՄՆ:

ԳԼՈՐՈՒՄՆ, գ. 1. Գլորութիւն, կործանումն, անկումն: 2. Խոչընդոտն, դայթազութիւն, գալթումն:

ԳԼՈՒԽ, գ. 1. Կառափն: 2. նման. Ծայր, կատար, գագաթն: 3. Ընդհանրապէս՝ ծայրը (սկիզբն կամ վերջ): 4. Պետ, իշխան, գլխաւոր, վերակացու, առաջնորդ: 5. Մարդաթիւ (մարդ գլուխ): 6. Դրամ (դրամապլուխ, որ տոկոս է բերում): 7. Մասն, հատուած, յեղանակ (գրքի):

– Ի ԳԼՈՒԽ ՀԱՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԳԼԽԱՒՈՐԵԼ:

– Ի ԳԼՈՒԽ ԵԼԱՆԵԼ՝ ԵՐԹԱԼ՝ ՀԱՍԱՆԵԼ. Գալ ի լրումն:

ԳԼՈՒՄՆ, գ. Կործանումն, խորտակումն, յաղթութիւն:

ԳԽՏՈՐ, տե՛ս ԳԴԹՈՐ:

ԳԽՏՈՐԱՀԱՄ, ա. Գղտորահամ, փոթոթահամ, տոթիպ:

ԳԾԱ ԳԻՐ, գ. 1. Գծագրութիւն, գծած, կնիք, դրոշմ, նշան, օրինակ, տիպ, նմանութիւն: 2. Նշանագիր, գիր, տառ: 3. ա. Գծագրեալ, ծրագրեալ: 4. Գրագիր: ԳԾԱ ԳՐԱԿԱՆ, ա. Ստորագրական: ԳԾԱ ԳՐԵՆ, նբ. Ծրագրել, ստուերագրել, նկարել, դրոշմել, կերպարանել, տպաւորել, ձևագրել, ձևացուցանել: ԳԾԱ ԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ստուերագրութիւն, տպաւորութիւն, նկարումն: 2. Նկար, օրինակ, պատկեր: ԳԾԱԾ, տե՛ս ԳԾԱ ԳԻՐ (1): ԳԾԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գծագրութիւն, նկարագիր, տիպ: ԳԾԵՆ, նբ. 1. Գծագրել: 2. Գրել, արձանագրել, դրոշմել: ԳԾԾԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԳԶԶԱԿԵՐՊ: ԳԾՈՒԾ, տե՛ս ԳԶՈՒԶ: ԳԶԶԱԿԵՐՊ, ա. Գծձատեսակ, գծուծ, անշուք: ԳԶԶԱՍԷՐ, ա. Անփառունակ (անշքութիւն սիրող): ԳԶԶԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԳԶԶԱԿԵՐՊ: ԳԶԶԵԼ¹, նբ. Անշքացուցանել, նուաստացուցանել: ԳԶԶԵԼ² (իմ), չբ. Անշքանալ, նուաստանալ, վատթարել: ԳԶՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշքութիւն, նուաստութիւն, նուաստակերպութիւն, չափաւորութիւն, աղքատութիւն: ԳԶՈՒԶ, ա. Անշուք, անպաճոյճ, արհամարհ, փոքր, չնչին, փանաքի, դուզնաքեայ, անարգ, նուաստ, խոնարհ: ԳՂԵՐ, ԳՂԵՐԻԿՈՍ, տե՛ս ԿՂԵՐ, ԿՂԵՐԻԿՈՍ: ԳՂԶԻԿ, գ. Գղզուկ (նետի կոթը): ԳՂԶՈՒԿ, տե՛ս ԳՂԶԻԿ: ԳՂԹՈՐ, գ. Գխտոր: ԳՂՏՈՐԱՀԱՄ, տե՛ս ԳԽՏՈՐԱՀԱՄ: ԳՄԲԵԹԱԶԵԻ, տե՛ս ԳՄԲԵԹԱՐԴ:

ԳՄԲԵԹԱՅԱՐԴ, տե՛ս ԳՄԲԵԹԱՐԴ: ԳՄԲԵԹԱՐԴ, ա. Գմբեթայարդ, գմբեթածէ:

ԳՄԲԵԹԱՌՈՐ, տե՛ս ԳՄԲԵԹԱՅ: ԳՄԲԵԹԵԱՅ, ա. Գմբեթաւոր: ԳՄԵՆ, նբ. Զարդել: ԳՆԱՆ, չբ. 1. Երթալ, չուել, ճանապարհ առնել, ուղևորել, յառաջ խաղալ, հասանել: 2. Զգնալ, քայլել, ճեմել, չրջել, ընթանալ: 3. փխր. Քաղաքավարել: 4. Հոսել: 5. Անցանել (ըստ ժամանակի հեռանալ): – ԳՆԱՆ ԶԿՆԻ կամ ԶՀԵՏ ԳՆԱՆ. Հետեւել:

ԳՆԱԼԻ, ա. Գնայական: ԳՆԱԾՈՅ, ա. Արծաթագին: ԳՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Գնալի, դերագնալի, դերագնաց: ԳՆԱՅՈՒՆ, ա. Շարժուն, շարժական, զնացական: ԳՆԱՅ, տե՛ս ԳՆԱՅՔ: ԳՆԱՅԱԿԱՆ, ա. 1. Գնայուն: 2. Փայտական: 3. Վախճանեալ: ԳՆԱՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գնացք, երթ: ԳՆԱՅԱԿԻՑ, ա. Ընթացակից, ուղեկից: ԳՆԱՅԱՐԱՐ, տե՛ս ԳՆԱՅՈՒՅԻՑ: ԳՆԱՅՈՂ, ա. Արագաքայլ (ձի): ԳՆԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՆԱՅՔ: ԳՆԱՅՈՒՅԱՆԵՆ, պբ. Շարժել, ընթացուցանել, խաղացուցանել: ԳՆԱՅՈՒՅԻՑ, ա. Գնացարար: ԳՆԱՅՔ, գ. 1. Երթ, ընթացք: 2. Շարժումն, տեղափոխութիւն, չու: 3. Հոսանք (ջրի): 4. Անցք, ճանապարհ: 5. Ճեմելիք: 6. Քաղաքավարութիւն, կենցաղավարութիւն, վարք: 7. Տևողութիւն: ԳՆԴԱԿ, գ. 1. Գունդ (փոքր): 2. Շրջանակ, պսակ (տանիքի): 3. Պար (մեղուներին խումբ): – ԳՆԴԱԿ ՈՐԹՈՅ, տե՛ս ԲԱՐՈՒՆԱԿ (1): ԳՆԴԱԿԱՆ, ա. Գնդածէ, բոլորչի, բոլորակ:

ԳՆ ԴԱԿԻՑ, ա. Պարակիրց, դասակիրց:
ԳՆ ԴԱՁԵԻ, ա. 1. Գնդատեսակ, գնդատե-
սիլ, բոլորակ, բոլորչի: 2. Կամարածե,
կոր:

ԳՆ ԴԱՁԵԻԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՆ ԴԱՁԵԻ:
ԳՆ ԴԱՁԵԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Բոլորակութիւն,
գնդատեսութիւն (գնդածե լինելը):
ԳՆ ԴԱՆԱԼ, չբ. Գնդել (գնդածե լինել):
ԳՆ ԴԱՆՈՑ, տե՛ս ԳԻՆԴ:

ԳՆ ԴԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԳՆ ԴԱՁԵԻ:
ԳՆ ԴԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գնդածեու-
թիւն (գնդածե՝ կամարածե լինելը):
ԳՆ ԴԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԳՆ ԴԱՁԵԻ:
ԳՆ ԴԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՆ ԴԱՁԵԻՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ԳՆ ԴԵԼ, նբ. 1. Բոլորել, կծկել (գնդածե
դարձնել): 2. Խտացուցանել, սեղմել:
ԳՆԵԼ, նբ. 1. Ստանալ (գին տալով՝ առ-
նել): 2. փխբ. Վաստակել, նուաճել:
ԳՆՁՈՒ, ա. Թոթով, թոթովախօս, կակա-
զոս:

ԳՈԲՈՂԱԲԱՐ, մ. Գուբղայաբար (չուբջը
բոլորած՝ հաւաքած):

ԳՈԳ¹, գ. 1. Գիրկ: 2. Խորչ, ծոց (զանա-
զան առարկաների՝ տեղանքի փոս ընկած
մասը):

– ԳՈԳ ԳՈՐԾԵԼ կամ ԳՈԳՍ ԱՌԵՈՒԼ.
Խորչ առնուլ (առագաստի):

ԳՈ՛Գ² (պակասաւոր բայ). Ասել:

– ԳՈԳՅԵՍ, ԳՈԳՅԵՍ ԹԷ, ԳՈԳՅԵՍ ԻՄ՛Ն,
մ. չ. Գրեթէ, համարեա՛ թէ, իբր թէ, իբրե
թէ:

ԳՈԳԱՄ, գ. Գոգ, ծոց (գոգ ընկած տեղ):

ԳՈԳԱՁԵԻ, ա. Գոգաւոր:

ԳՈԳԱՆԱԼ, չբ. Գոգել (գոգաւոր՝ գոգա-
ծե դառնալ):

ԳՈԳԱԻՈՐ, տե՛ս ԳՈԳԱՁԵԻ:

ԳՈԳԵԼ, նբ. 1. Խորել, փոսացուցանել
(գոգածե՝ գոգաւոր դարձնել): 2. Գրկել
(գոգն առնել), պատել, ամփոփել:
ԳՈԴԵՆՈՑ, տե՛ս ՈՒՐԿԱՆՈՑ:

ԳՈԴԻ, տե՛ս ԲՈՐՈՏ:

ԳՈԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲՈՐՈՏՈՒԹԻՒՆ:

ԳՈԼ¹ (պակասաւոր բայ). 1. Լինել, գո-
յութիւն ունել: 2. գ. Գոյութիւն, գոյակ,
էակ:

ԳՈԼ², գ. 1. Ջերմութիւն, տաքութիւն:
2. Գոլորչի:

ԳՈԼԱՆԱԼ, չբ. Ջերմանալ, տաքանալ:

ԳՈԼԱԻՈՐ, ա. Տաք, ջերմ, ջերին:

ԳՈԼՈՇԱՁԵԻ, ա. Գոլոշատեսակ, գոլոր-
շատեսակ:

ԳՈԼՈՇԱՆԱԼ կամ ԳՈԼՈՐՇԱՆԱԼ, չբ.
Շոգանալ:

ԳՈԼՈՇԱՏԵՍԱԿ կամ ԳՈԼՈՐՇԱՏԵՍԱԿ,
տե՛ս ԳՈԼՈՇԱՁԵԻ:

ԳՈԼՈՇԻ կամ ԳՈԼՈՐՇԻ, գ. Շոգի, չոգոլի:
ԳՈՂ, ա. Բաւական, շնորհակալ:

ԳՈՀԱԲԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՀԱՅՈՂԱ-
ԿԱՆ:

ԳՈՀԱԲԱՆԵԼ, չբ. Գովել, փառաւորել:

ԳՈՀԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շնորհակալու –
թիւն, գովեստ:

ԳՈՀԱԲԱՐ, մ. Գոհացողաբար:

ԳՈՀԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՀԱՅՈՂԱԿԱՆ:

ԳՈՀԱՆԱԼ, չբ. Շնորհակալ լինել, շնոր –
հակալել, գոհաբանել:

ԳՈՀԱՐ, գ. 1. Ակն (թանկագին քար):
2. ա. Ազնիւ, ազնուագոյն, պատուական:

ԳՈՀԱՐԱՆ, գ. Տաճար (գոհութիւն մա –
տուցելու տեղ):

ԳՈՀԱՅՈՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԳՈՀԱԲԱՐ:

ԳՈՀԱՅՈՂԱԿԱՆ, ա. Գոհական:

ԳՈՀԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոհութիւն, չը –
նորհակալութիւն:

ԳՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շնորհակալութիւն
(գոհ լինելու արտայայտութիւն): 2.
(եկեղց.) Հաղորդութիւն:

ԳՈՂ, գ. Քսակահատու:

ԳՈՂԱԲԱՐ, մ. Գողթն, գաղտագողի:

ԳՈՂԱՀԱՆ, տե՛ս ԳՈՂՕՆ:

ԳՈՂԱՆԱԼ, նբ. 1. Ցափշտակել (խորա –
մանկուլթեամբ, խաբէութեամբ): 2. Խաբել

(վարպետորէն, խորամանկութեամբ): 3. ինչեւ, կորզել, ճողոպրել, փարատել, անհետ առնել, ի բաց բառնալ: 4. Ղողել, ղուղակել, քողարկել, թաքուցանել, ծածկել, փակել, պատրուակել:

ԳՈՂԱՆՔ, գ. 1. Գողօն, գողօնք: 2. Գողութիւն:

ԳՈՂԱՅԻԿ, ա. Գողուենի, գաղտնածածուկ:

ԳՈՂԵԼ, տե՛ս ԳՈՂԱՆԱԼ (4):

ԳՈՂՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Գողումն, գողանք (գողանալը): 2. Գողօնք: 3. Դաւաճանութիւն:

ԳՈՂՈՒՄՆ, գ. 1. Գողութիւն, գողանք: 2. Գողօնք:

ԳՈՂՈՒՆԻ, ա. 1. Գողացիկ (գողութեամբ ձեռք բերուած): 2. Անհարազատ:

ԳՈՂՏՐ, տե՛ս ԳՈՂՏՐԻԿ:

ԳՈՂՏՐԱՐԱՐԲԱՆ, ա. Քաղցրաբան, շողօքորթ:

ԳՈՂՏՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՂՏՐԻԿ:

ԳՈՂՏՐԻԿ, ա. Փափիկի, քաղցրիկ, ախորժիկ, հեշտալի:

ԳՈՂՕՆ, ԳՈՂՕՆՔ, գ. Գողանք (գողացուած՝ գողուենի բան), կողոպուտ:

ԳՈՂՕՐԷՆ, տե՛ս ԳՈՂԱՐԱՐ:

ԳՈՃԱՆ, տե՛ս ԿՈՃԱՆ:

ԳՈՄ, գ. Փարախ, ախոռ, բակ, գաւիթ, զուարափակ:

ԳՈՄԷՇ, գ. (Կենդբ.) Բորողոն:

ԳՈՄՈՐ, տե՛ս ԱՐԴՈՒ:

ԳՈՅ, գ. 1. Գոյացութիւն, գոյակ, է, էակ, արարած: 2. Էն, Աստուած: 3. Էութիւն, գոյութիւն, ինքնութիւն, իսկութիւն: 4. տե՛ս ԳՈՅՔ:

– ԳՈՅԻԻ, ԳՈՅԻԻ ԻԻՐՈՎ, ԳՈՅԻԻ ՉԱՓ, մ. Բովանդակապէս, լրիւ, լրութեամբ, ամբողջապէս:

ԳՈՅԱԿ, տե՛ս ԳՈՅ (1):

ԳՈՅԱԿԱՆ, ա. Գոյաւոր, էական:

ԳՈՅԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Գոյութիւն, գոյացութիւն, իսկութիւն:

ԳՈՅԱԿԻՑ, ա. 1. (կրօն.) Համագոյ, էակից, իսկակից, մշտնջենաւորակից: 2. Նմանակից, նոյնօրինակ:

ԳՈՅԱՆԱԼ, չբ. Եղանակ, էանալ, ենթակայանալ, բաղկանալ, լինել, գոյ:

ԳՈՅԱՊԵՏ, տե՛ս ԱՐԱՐԶԱՊԵՏ:

ԳՈՅԱՊԷՍ, մ. Էապէս, տիրապէս, իսկապէս:

ԳՈՅԱՐԱՆ, գ. Գոյացուցիչ (գոյութեան բուն աղբիւր):

ԳՈՅԱՐԱՐ, գ. Գոյացուցիչ, արարիչ:

ԳՈՅԱՐԱՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Արարչական:

ԳՈՅԱՐԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Արարչագործութիւն:

ԳՈՅԱՅԱՐԱՐ, մ. Էապէս (ըստ գոյացուածեան):

ԳՈՅԱՅՈՂԱԿԱՆ, ա. Գոյացուցիչ, բաղկացուցիչ:

ԳՈՅԱՅՈՂՈՒԹԻԻՆ, գ. Գոյացութիւն, բաղկացութիւն:

ԳՈՅԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Գոյութիւն, էութիւն, գոյակ, էակ, իր: 2. Ենթակայութիւն, անձնաւորութիւն, անձն: 3. Գոյաւորութիւն, գոյացողութիւն:

ԳՈՅԱՅՈՒՄՆ, գ. Ստեղծումն:

ԳՈՅԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ստեղծանել, Հաստեղ, կացուցանել, բաղկացուցանել:

ԳՈՅԱՅՈՒՅԻՉ, ա. գ. Գոյարար, արարիչ, Հաստիչ, ստեղծիչ:

ԳՈՅԱԻՈՐ, ա. 1. Ընչեղ, ընչաւէտ, մեծատուն, Հարուստ: 2. Անձնաւոր, էական:

ԳՈՅԱԻՈՐԵԼ (իմ), չբ. Ընչեղանալ, ընչաւէտանալ, Հարստանալ, մեծանալ:

ԳՈՅԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Գոյացութիւն, ենթակայութիւն, իսկութիւն, գոյութիւն:

2. Գոյք, ինչք, մեծութիւն:

ԳՈՅԵՂ, ա. Էական (ի բնէ անանջատ):

ԳՈՅԵՂԱՐԱՐ, մ. Էապէս, անանջատաբար:

ԳՈՅԵՂԷՆ, ա. Գոյաւոր, գոյեղ, էական:

ԳՈՅԵՂԻՆԱՐԱՐ, տե՛ս ԳՈՅԱՊԷՍ:

ԳՈՅԵՂԻՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԳՈՅԱՊԷՍ:

ԳՈՅԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղանութիւն, լինել-
լութիւն, ստեղծումն, ծնունդ:
ԳՈՅԵՂՈՒՏ, ա. Գոյեղ, գոյեղէն, եղուտ,
էական:
ԳՈՅԺ, գ. 1. Բօթ: 2. Կոծ, բողոք, ճիչ,
վայումն:
- ԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՏԱԼ. Գու-
ժել (գոյժ՝ վատ լուր հաղորդել):
ԳՈՅԻԲՈՒԱԿ, տե՛ս ԳԱԶՏԻԲՈՒԱԿ:
ԳՈՅՆ, գ. 1. Երանգ, երփն, թոյր: 2. Ներկ:
3. (բժշկ.) Դալուկն: 4. նիւզ. Պէս, իբր,
նման:
ԳՈՅՆԱ ԳՈՅՆ, ա. Գուռագոյն, բազմա-
գոյն, բազմերանգ, երփն երփն, ազգի
ազգի, զանազան:
ԳՈՅՇ, ԳՈՅՇ Թէ, ԳՈՅՇ ՈՒՐԵՔ, եղբ.
Գուցէ թէ:
ԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լինելութիւն: 2. Էակ,
գոյակ: 3. Գոյացութիւն, էութիւն, իս-
կութիւն: 4. Ենթակայութիւն, անձնա-
ւորութիւն: 5. Աստուած, աստուածու-
թիւն: 6. տե՛ս ԳՈՅՔ:
- ԳՈՅՈՒԹԻՒՆ ՈՒՆԵԼ. Լինել:
ԳՈՅՈՒՄՆ, գ. Գոյաւորութիւն (գոյա-
ցութեան պատճառ):
ԳՈՅՔ, գ. Ինչք, ստացուածք, մեծութիւն,
կարողութիւն:
ԳՈՆԵԱ, ԳՈՆԵԱՅ, ԳՈՆէ, եղբ. 1. Գէթ:
2. Թերեւս, ապաքէն, իսկ, անգամ:
ԳՈՆՋԱՆԱԼ, չբ. Հաշմել, գոսանալ:
ԳՈՆՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Խեղութիւն:
ԳՈՇ, տե՛ս ԳՈՐՇ:
ԳՈՉԱՒՈՐԱԿՈՅՆ, ա. Քաջահնչող, մե -
ծագոյց:
ԳՈՉԵԼ, չբ. 1. Կարգալ, աղաղակել, ա -
ղաղակ առնել՝ բառնալ, հնչել, բողոքել,
ձայն արձակել, խրախուսել, ճչել, մոլըն -
չել: 2. Խոխողել:
ԳՈՉԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հնչեցուցանել
(գոչել տալ):
ԳՈՉԻՒՆ, գ. Գոչումն, հնչիւն, աղաղակ:
ԳՈՉՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՈՉԻՒՆ:

ԳՈՌ, գ. 1. Գոռումն, գոչումն, դղորդ,
խրոխտումն: 2. Մարտ, կռիւ, պատե-
րագմ: 3. ա. Խրոխտ, ահնկեց, ահարկու,
սարսափելի:
ԳՈՌԱԼ, չբ. 1. Խրոխտալ, խիզախել,
մարտնչել, մաքառել: 2. Գոռզանալ, յո-
խորտալ, մեծաբանել:
ԳՈՌԵՆ Կամ ԳՈՌԵՂ, գ. (կենդբ.) Պիծակ,
ձիաստաց:
ԳՈՌՈՋ, գ. 1. Բռնաւոր, բռնակալ: 2.
Սատանայ: 3. Թագաւոր, կայսր: 4. ա.
Բուռն, խրոխտ, բռնաւորական, ամբար-
տաւանական:
ԳՈՌՈՋԱԲԱՐ, մ. 1. Բռնաւորաբար (իբրեւ
բռնաւոր): 2. Արհամարհաբար, հպար-
տաբար:
ԳՈՌՈՋԱԿԱՆ, ա. Բռնաւորական, ամ-
բարտաւանական:
ԳՈՌՈՋԱՀԱՐԵԼ (իմ), չբ. Հարստահարել,
բռնադատել:
ԳՈՌՈՋԱՆԱԼ, չբ. Փքանալ, փքալ,
բարձրամտել, հպարտանալ, խրոխտալ,
ամբարհաւանել, ամբարտաւանել:
ԳՈՌՈՋԵԼ (իմ), տե՛ս ԳՈՌՈՋԱՆԱԼ:
ԳՈՌՈՋՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բռնաւորութիւն,
բռնակալութիւն: 2. Հպարտութիւն, ամ -
բարտաւանութիւն, փքանք:
ԳՈՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոռումն, խրոխտումն,
գոռոզութիւն:
ԳՈՌՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՈՌՈՒԹԻՒՆ:
ԳՈՎ, ԳՈՎՔ, գ. Գովութիւն, գովանք,
գովեստ, դրուատ, ներբող:
ԳՈՎԱԿԱՆ, ա. Գովասանական, դրուա -
տական, ներբողական:
ԳՈՎԱՆՔ, տե՛ս ԳՈՎ:
ԳՈՎԱՍԱՆ, ա. Գովասաց, գովիչ:
ԳՈՎԱՍԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՎԱԿԱՆ:
ԳՈՎԱՍԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՈՎԱ -
ՍԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԳՈՎԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գովասանակա -
նութիւն, գովասացութիւն, գով, գովու -
թիւն, գովեստ, ներբող:

ԳՈՎԱՍՍԱՅ, տե՛ս ԳՈՎԱՍՍԱՆ:

ԳՈՎԱՍՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՈՎԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԳՈՎԵԼ, նբ. 1. Դրուատել, ներբողել, գո՝ վեստաբանել, բարեբանել, փառաբանել, օրհնել, փառաւորել, մեծարել, հռչակել: 2. Երանել, երանի տալ: 3. չբ. Պանծալ, պարծել:

ԳՈՎԵԼԻ, ա. Հռչակելի (գովութեան արժանի):

ԳՈՎԵՍՏ, տե՛ս ԳՈՎ:

ԳՈՎԵՍՏԱՐԱՆԵԼ, տե՛ս ԳՈՎԵԼ:

ԳՈՎԻԺ, տե՛ս ԳՈՎԱՍՍԱՆ:

ԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԳՈՎ: 2. Օրհնութիւն, բարեբանութիւն, փառաբանութիւն:

ԳՈՐԾ, գ. 1. Արարուած, արարք, երկ, վաստակ, աշխատութիւն, արդիւնք, արգասիք: 2. Իրողութիւն, պաշտօն, պէտք: 3. Գործած, գործուած, շինուած, չէնք: 4. Վարք:

- ԱՅՐ ԳՈՐԾՈՅ. Գործօնեայ:

- ԳՈՐԾ ԱՌՆԵԼ. Փոյթ առնել, ջանալ:

- Ի ԳՈՐԾ ԱԾԵԼ՝ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ. Վարել, ի կիր առնուլ՝ արկանել:

- ԸՆԴ ԳՈՐԾ ՄՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԳՈՐԾԱՄԽԵԼ (իմ):

- ԳՈՐԾ ԱՌ ԳՈՐԾՈՎ, ԳՈՐԾ ԸՆԴ ԳՈՐԾՈՎ, մ. Երկրորդաբար, հարեանցի, վերի վերոյ:

ԳՈՐԾԱԾ, գ. Գործուած, շինուած, չէնք:

ԳՈՐԾԱԿ, ա. Գործիչ, հեղինակ, առիթ, պատճառ:

ԳՈՐԾԱԿԱԼ, գ. 1. Ոստիկան, կուսակալ, տեղակալ, իշխան: 2. Տնտես, վերակացու: 3. (եկեղց.) Քորեպիսկոպոս:

ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վերակացութիւն, ոստիկանութիւն: 2. Գործառնութիւն, գործ:

ԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. 1. Գործնական: 2. Գործօնեայ, զոդակ, գործուն, ներգործական:

ԳՈՐԾԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Արարուած, կազմութիւն, գործ:

ԳՈՐԾԱԿԻՑ, ա. Համագործ, օգնական, ձեռնտու, սատար, վաստակակից, պաշտօնեայ, հաղորդ, մասնակից, կցորդ:

ԳՈՐԾԱԿՅԱՐԱՐ, մ. Կցորդաբար (իբրեւ կցորդ՝ գործակից, գործակցելով):

ԳՈՐԾԱԿՅԵԼ, նբ. Կցել (գործակից դարձնել):

ԳՈՐԾԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեռնտուութիւն, արուեստակցութիւն (գործակից լինելը): ԳՈՐԾԱՁԵՌՆ, տե՛ս ՁԵՌԱ ԳՈՐԾ:

ԳՈՐԾԱՄԽԵԼ, (իմ), չբ. Ընդ գործ մտանել (գործի մէջ մտնել):

ԳՈՐԾԱՆՈՅ, տե՛ս ԳՈՐԾԱՐԱՆ (1):

ԳՈՐԾԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ձեռնարկութիւն, գործարարութիւն (գործի ձեռնարկելը, կատարուելիք գործ): 2. Աշխատասիրութիւն: 3. Պաշտօն, ծառայութիւն: 4. Արարք, իրք, գործք:

ԳՈՐԾԱՍԷՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԷՐ:

ԳՈՐԾԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ (1):

ԳՈՐԾԱՎԱՐ, գ. Վերակացու, վերատեսուչ:

ԳՈՐԾԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերակացութիւն (գործավարի պաշտօնը):

ԳՈՐԾԱՏԵԱՅ, ա. Անգործ, ծոյլ:

ԳՈՐԾԱՐԱՆ, գ. 1. Գործանոց, գործետղ, արուեստանոց, խանութ: 2. Գործի, ընդունարան, բնակարան (մարմնի մաս, օրգան): 3. Գործի(ք):

ԳՈՐԾԱՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Գործելական, գործիական (գործարան (2) ունեցող):

ԳՈՐԾԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՈՐԾԱՌՆՈՒԹԻՒՆ (1):

ԳՈՐԾԱՌՈՐ, ա. գ. 1. Արուեստաւոր: 2. Երկրագործ, այգեգործ, արդիւնագործ, արդիւնարար, մշակ: 3. Գործունեայ, ներգործական, աջողակ, զօրաւոր:

ԳՈՐԾԱՌՈՐԱԿԱՆ, ա. Արարողական, արարող, գործիչ:

ԳՈՐԾԱԿՈՐԱՊԷՍ, մ. Երկասիրաբար: ԳՈՐԾԱԿՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գործառնութիւն, երկը, մշակութիւն, աշխատասիրութիւն, ծառայութիւն, պաշտօն, գործ: 2. Գրութիւն, ճառ, պրակը (գրուածքի մաս՝ գլուխ): 3. Ներգործութիւն, ազդեցութիւն:

ԳՈՐԾԵԱՆ, գ. յոգն. Գործք:

ԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Առնել, արդիւնաւորել, մշակել, վճարել, կատարել, իրագործել, բացակատարել, կացուցանել: 2. Արտադրել, ծնանել, պատճառել, առթել: 3. Ներգործել, ազդել:

ԳՈՐԾԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՐԾԱՐԱՆԱԿԱՆ:

ԳՈՐԾԵԼԻ, ա. 1. Առնելի, առաջիկայ: 2. Եղեալ: 3. Գործիչ:

ԳՈՐԾԵՏՂ, տե՛ս ԳՈՐԾԱՐԱՆ (1):

ԳՈՐԾԻ, գ. 1. Մեքենայ: 2. Նուագարան: 3. տե՛ս ԳՈՐԾԱՐԱՆ (2): 4. Միջնորդ, առիթ:

ԳՈՐԾԻԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԳՈՐԾԱՐԱՆԱԿԱՆ: 2. Գործական, գործնական:

ԳՈՐԾԻՉ, տե՛ս ԳՈՐԾԱԿ:

ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՈՐԾԱԿԱՆ:

ԳՈՐԾՈՒԱԾ, գ. Գործած, արարուած, յօրինուած, գործ:

ԳՈՐԾՈՒՆ, ԳՈՐԾՕՆ, ա. 1. Գործաւոր, գործիչ, կատարող, արարող: 2. Գործունեայ, ներգործական, ազդոյ: 3. Գործելի, առնելի:

ԳՈՐԾՈՒՆԵԱՅ, ԳՈՐԾՕՆԵԱՅ, ա. 1. տե՛ս ԳՈՐԾՈՒՆ (1): 2. Ժիր, փութակամ, աշխատասէր, գործասէր:

ԳՈՐԾ, ա. Թխագոյն, մոխրագոյն:

ԳՈՐԾԱԽԱՅՏ, ա. Գորչախարիւ, գորչախարու (գորչագոյն խայտեր ունեցող):

ԳՈՐԾԱԽԱՐԻԻ, ԳՈՐԾԱԽԱՐՈՒ, տե՛ս ԳՈՐԾԱԽԱՅՏ:

ԳՈՐԾԱՊԱՀԱՆՔ, գ. Գինդ (ականջի օղ և յարակից զարդեր):

ԳՈՐՈՎ, գ. 1. Սէր, գութ, գորովանք, խանդաղատանք: 2. ա. Գորովական, խանդաղատական:

ԳՈՐՈՎԱԳԻՆ, ԳՈՐՈՎԱԳՈՅՆ, ա. Գորովագութ (շատ գորովական):

ԳՈՐՈՎԱԳՈՒԹ, ա. Բարեգութ, զթած, զթասէր, խնամագութ:

ԳՈՐՈՎԱԼ, տե՛ս ԳՈՐՈՎԵԼ:

ԳՈՐՈՎԱԼԻ, ԳՈՐՈՎԱԼԻՐ, ԳՈՐՈՎԱԼԻՅ, ա. մ. Գորովագին, խանդաղատագին, խանդաղատալի, խանդաղակաթ:

ԳՈՐՈՎԱԿԱՆ, ա. Խանդաղատական:

ԳՈՐՈՎԱՄԵԾ, ա. Գորովագին, գորովալիք:

ԳՈՐՈՎԱՆՔ, տե՛ս ԳՈՐՈՎ:

ԳՈՐՈՎԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գթասիրութիւն, գորով:

ԳՈՐՈՎԵԼ, նբ. չբ. Խանդաղատել, զթասիրել:

ԳՈՐՈՎՈՒՄՆ, գ. Գորովանք, խանդաղատանք, զթասիրութիւն:

ԳՈՐՏ, գ. (կենդբ.) Գլուխիովն:

ԳՈՒԲ, գ. 1. Հոր, փոս: 2. Ջրհոր: 3. Վիհ, խորխորատ: 4. յոգն. տե՛ս ԲՋԻՋԲ: 5. Ագուգայք:

ԳՈՒԲՂԱՅԱԲԱՐ, տե՛ս ԳՈՐՈՂԱԲԱՐ:

ԳՈՒԳԱԶ, գ. Զօր (անկանոն, անկազմալիք):

ԳՈՒԹ, գ. 1. Գորով, զթութիւն, ողորմութիւն, կարեկցութիւն, սէր: 2. Ողորդ, աղաչանք, պաղատանք:

– ԳՈՒԹ ՈՒՆԵԼ. Կարեկցել, ողորմել, զթալ, խղճալ:

ԳՈՒԺԱԲԵՐ, ա. Բօթաբեր, գութատու, գութատար, գութկան:

ԳՈՒԺԱԼ, տե՛ս ԳՈՒԺԵԼ:

ԳՈՒԺԱՊԱՐՏ, ա. Ողբալի (գութելու արժանի):

ԳՈՒԺԱՍԱՐ, տե՛ս ԳՈՒԺԱԲԵՐ:

ԳՈՒԺԱՏՈՒ, տե՛ս ԳՈՒԺԱԲԵՐ:

ԳՈՒԺԱՐԿՈՒ, ա. 1. Գութկան, գութաբեր: 2. Բողոքիչ:

ԳՈՒՆԱԳԵՂ, ա. Երփնագեղ, գոյնագոյն,
գունազանագեղ:

ԳՈՒՆ ԴԱ ԳՈՒՆ Դ, ա. մ. Յոգնախոսմբ
(գնդերով, գունդ գնդի յետևից):

ԳՈՒՆԵԱՅ, ԳՈՒՆԵԱՆ, ա. Գոռնաւոր, գունեղ:

ԳՈՒՆԵԼ, նբ. 1. Ներկանել, ներկել, դեղել (գոյն տալ): 2. փխբ. Զեացուցանել, գունաւորել, ալլակերպել:

ԳՈՒՆԵՂ, տե՛ս ԳՈՒՆԵԱՅ:

ԳՈՒՆԵՐԱՆ Գ, ա. Գոյնագոյն, բազմերանգ, երփնագոյն:

ԳՈՒՆՏ, տե՛ս ԳՈՒՆ Դ:

ԳՈՒՇԱԿ, գ. 1. Մարգարէ, գէտ: 2. Յուշարար, մատնիչ: 3. Յայտարար, ազգարար, նշանակ, ցուցակ:

ԳՈՒՇԱԿԱՒՈՐ, ա. Յայտնի, քաջայայտ (արդէն գուշակուած):

ԳՈՒՇԱԿԵԼ, նբ. 1. Նախաձայնել, նախատեսել, մարգարէանալ: 2. Նշանակել, ծանուցանել, յայտ առնել, յուշ առնել, յայտնել, ազգել:

ԳՈՒՇԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կանխատեսութիւն, նախատեսութիւն, նախաձայնութիւն, մարգարէութիւն: 2. Յայտարարութիւն, նշանակ: 3. Ազգարարութիւն (գաղտնի):

ԳՈՒՇԱԿՈՒՄՆ, գ. Գուշակութիւն (գուշակելը):

ԳՈՒՇԱՆԱԼ, տե՛ս Զ ԳՈՒՇԱՆԱԼ:

ԳՈՒՊԱՐ, գ. Մենամարտութիւն, մըրցանք, մըրցութիւն, հանդիսադըրութիւն, նահատակութիւն:

ԳՈՒՊԱՐԱԴԻՐ, ա. Նահատակադիր, հանդիսադիր:

ԳՈՒՊԱՐԱԾ, գ. Կռիւ, մըրցութիւն, գուպար:

ԳՈՒՊԱՐԵԼ, չբ. Մըցել, ոգորել, մաքառել:

ԳՈՒՊԱՐՈՒՄՆ, գ. Մըրցումն:

ԳՈՒՍԱՆ, գ. ա. 1. Հագներգող, երգեցիկ, երաժիշտ: 2. Նուագարան: 3. Կատակերգակ, խեղակատակ, խեղկատակ, միմոս:

ԳՈՒՍԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Հագներգական, երաժշտական: 2. Կատակերգական:

ԳՈՒՍԱՆԱՄՈԼ, ա. Գուսանասէր (գուսանական խաղերի սիրահար):

ԳՈՒՍԱՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԳՈՒՍԱՆԱՄՈԼ:

ԳՈՒՑԷ, ԳՈՒՑԷ ԵՐԲԷՔ, ԳՈՒՑԷ ԹԷ, եղբ. 1. Մի՛ գուցէ: 2. Թերեւս:

ԳՌԵԱՀ, տե՛ս ԳՌԵՀԻԿ:

ԳՌԵՀ, գ. Քաղաքամէջ, հրապարակ, պողոտայ, փողոց:

ԳՌԵՀԻԿ, ա. գ. Ռամիկ, շինական, աշխարհական:

ԳՌԵՀԻՔ, գ. յոգն. Գռեահք, գռեհիկք:

ԳՌԵՀՕՐԷՆ, մ. ա. Ռամկապէս, ռամկական:

ԳՌԶԻ, գ. (բսբ.) Կռչի:

ԳՐԱԵԼ (իմ), չբ. Կծկել, խռովել:

ԳՐՈԹ ԿԱՄ ԳՐՈՅԹ ԿԱՄ ԳՐՈՒԹ, տե՛ս ԴՐՈՅԹ և ԳՐՈՀ:

ԳՏԱԿ, ա. գ. Գտիչ, սկզբնապատճառ:

– ԳՏԱԿԱԻ, մ. Զջիւլ, հաւաստեալ, հաւաստապէս, անվրէպ:

ԳՏԱՆԵԼ, նբ. չբ. 1. Ստանալ (կորած կամ փնտրած բանը), հնարել, հանդիպել, հասանել: 2. Լինել, գոյ, կալ, երևել:

ԳՏԱՆՔ, գ. Գիւտ, գտումն:

ԳՏԻԶ, տե՛ս ԳՏԱԿ:

ԳՏՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՏԱՆՔ:

ԳՐԱԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Գրաւորական:

ԳՐԱԳԷՏ, ա. Մակագող, մակացու:

ԳՐԱԳԻԾ, ա. Գծագիր:

ԳՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մակացութիւն (գրագէտ լինելը):

ԳՐԱԳԻՐ, ա. Մատենագիր, շարագիր:

ԳՐԱԴԵՂ, տգե՛ս ԹԱՆԱՔ:

ԳՐԱԿԱՆ, ա. 1. Գրագէտ, ուսեալ: 2. Ուսուցիչ (քերականութեան): 3. Գծագրական, քերածոյ, դրօշեալ:

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քերականութիւն:

ԳՐԱԿԱՐԴԱՅ, գ. Ընթերցող, վերձանող, դպիր:

ԳՐԱԿԱՐԴԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընթերցողութիւն, գրակարդացումն:

ԳՐԱԿԱՐԴԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՐԱԿԱՐԴԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ԳՐԱԿԷՍ, գ. Նշանախեց:

ԳՐԱՄԱՐՏԻԿՈՍ, գ. ա. Քերական, քերթող, գրական, գրագէտ, գիտուն:
 ԳՐԱՄԱՐՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Քերականութիւն, քերթողութիւն:
 ԳՐԱՅԻԴԱՅ, գ. Պառաւ:
 ԳՐԱՆՈՅ, գ. Մատենադարան, դիւան:
 ԳՐԱՊԱՆ, գ. 1. Եզր (զգեստի քղանցքի, օձիքի վրայ էն): 2. Վակաս, ուսանոց:
 ԳՐԱՊԱՆԱԿ, գ. 1. Պաշտօնական, բժշանք, հմայեակ, յուսուածք: 2. Վակաս (քահանայապետի):
 ԳՐԱՍՏ, գ. 1. Հեծանելիք: 2. Ընդհանրապէս՝ անասուն: 3. փիւք. Անբան, անմիտ:
 ԳՐԱՏ, գ. Պատմութեան, վերաբերող, տառատու:
 ԳՐԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրապանակ (կախարդական գրութիւն):
 ԳՐԱԻ, գ. 1. Գրաւական, առհաւատչեայ, երաշխ, երաշխիք, հաւաստիք, ապացոյց: 2. Փրկանք: 3. Պայման, գրաւադրութիւն:
 ԳՐԱԻԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՐԱԻ (3):
 ԳՐԱԻԱԹԱՓ ԱՌՆԵՆԻ՝ ԼԻՆԵՆ. Փրկանաւորել, գրաւականել:
 ԳՐԱԻԱԿԱՆ, տե՛ս ԳՐԱԻ:
 ԳՐԱԻԱԿԱՆԵՆ, նք. 1. Փոխանակել (գրաւ տալով): 2. Գրաւաթափ առնել, փրկանաւորել:
 ԳՐԱԻԱՀԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրաւահարկումն (հողերի՝ արտերի բաժանում, հողային հարկ):
 ԳՐԱԻԱՀԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՐԱԻԱՀԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
 ԳՐԱԻԵՆ, նք. 1. Սեպականել, ըմբռնել, զբոսմբ ածել, առնուլ, տիրանալ, տիրապետել, տիրել, բռնադատել: 2. Գրաւականել, փրկանաւորել, վարձել:
 ԳՐԱԻՈՐ, տե՛ս ԳՐԱԻՈՐԱԿԱՆ:
 ԳՐԱԻՈՐԱԿԱՆ, ա. Գրաւոր, գրեղէն:
 ԳՐԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրութիւն, գիր:
 ԳՐԱԻՈՒՄՆ, գ. Ըմբռնումն, տիրողութիւն (գրաւելը, տիրելը):

ԳՐԳԱՆ, չք. Կղկաթել, խնամ տանել, հովանի լինել:
 ԳՐԳԱՆՔ, գ. Գգուանք, փայփայանք, գրգռութիւն, փափկութիւն:
 ԳՐԳԱՐԱՆ, գ. Եղեմ (գրգանքի՝ փափկութեան վայր):
 ԳՐԳԵՆ, նք. 1. Փայփայել: 2. Ամոքել, անուշել, քաղցրացուցանել:
 ԳՐԳԵՅՈՒՅԱՆԵՆ, տե՛ս ԳՐԳԵՆ:
 ԳՐԳԻԶ, ա. Տածիչ:
 ԳՐԳԻՌ, գ. Գրգռութիւն, հակառակութիւն, գրգռման:
 – ՏԱՆ ԳՐԳԻՌՍ, տե՛ս ԳՐԳԻՆ:
 ԳՐԳԼԻ, գ. Յնցոտի, կապերտ, գրչի:
 ԳՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՐԳԱՆՔ:
 ԳՐԳԻՆԵՆ, նք. Դրեկել, սաղրել, յարուցանել, յուզել, բորբոքել:
 ԳՐԳԻՆԶ, ա. Սաղրիչ (գրգռ առաջանող):
 ԳՐԳԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրգռ, հեռ, վէճ, կռիւ, խռովութիւն, գծտութիւն, հակառակութիւն:
 ԳՐԴԱՆ, չք. Խանչել (խոզի):
 ԳՐԴԱՆՔ, գ. Յորձան, յորձանուտ:
 ԳՐԵԱ՝ Թէ, տե՛ս ԳՐԵԹէ:
 ԳՐԵԱՆ, գ. յոգն. 1. Գիրք, մատենանք: 2. Նշանագիրք, տառք:
 ԳՐԵԱՆՔ, գ. յոգն. Գիրք, մատենանք:
 ԳՐԵԹէ, մ. շ. Գրէ՝, գրէ՝ եթէ, գրէ՝ թէ, գրեա՝ թէ, իբրու, իբր թէ, գոգցես, համարեա՝ թէ:
 ԳՐԵՆ, նք. 1. Դրոշմել, գծել, արձանագրել, գիր առնել, ի գիր արկանել՝ հանել, գրով արկանել, շարադրել: 2. Փորագրել, քանդակել, դրուագել, դրօշել: 3. Կենդանագրել, նկարել, նկարագրել, գծագրել: 4. Համարել, ընդունել, դասել: 5. Վերագրել, ընծայել:
 ԳՐԵՂէՆ, տե՛ս ԳՐԱԻՈՐԱԿԱՆ:
 ԳՐԵ՛, ԳՐԵ՛ Եթէ, ԳՐԵ՛ Թէ, տե՛ս ԳՐԵԹէ:
 ԳՐԵ՛, տե՛ս ԿՌՈՒՆԿ:

ԳՐԹԱԽԱՂԱՅ, ա. Գրթի (գլորուելով՝ սահելով իջնող), փխբ. մոլորեցուցիչ (քարեղէն կուռքերի մասին):

ԳՐԹԻ, տե՛ս ԳՐԹԱԽԱՂԱՅ:

ԳՐԹԻՉ, ա. Խաբիչ, խաբեբայ, պատրող, պատրիչ:

ԳՐԹՅԵԼ, նբ. Մղել, վանել, մերժել, խթել, խեթել:

ԳՐԻՉ, ա. գ. 1. Գրող, նոտար, դպիր, ատենադպիր: 2. Եղէգն (գրելու գործիք): 3. Գրոց: 4. (յուճական ոճով) նկարիչ:

ԳՐԻԻ, տե՛ս ԱՐԴՈՒ:

ԳՐԿԱԼԻՐ, ա. 1. Լիագիրէք: 2. Գրկատարած:

ԳՐԿԱԽԱՌՆ, ա. Գրկընդխառն, գրկապատ:

– ԳՐԿԱԽԱՌՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳՐԿԱԽԱՌՆԵԼ (իմ):

ԳՐԿԱԽԱՌՆԵԼ (իմ), չբ. Գրկախառն լինել, գիրկ ընդ խառն լինել, գիրկ ընդ գիրկ խառնել:

ԳՐԿԱՉԱՓ, տե՛ս ԳԻՐԿ (2):

ԳՐԿԱՊԱՏ, տե՛ս ԳՐԿԱԽԱՌՆ:

ԳՐԿԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԳՐԿԱԼԻՐ:

ԳՐԿԵԼ, տե՛ս ԳԻՐԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ:

ԳՐԿԸՆ ԴԽԱՌՆ, տե՛ս ԳՐԿԱԽԱՌՆ:

ԳՐԿՈՅՔ, տե՛ս ՏԵՏՐՅԱՅՔ

ԳՐՈՒ, տե՛ս ԳՐՈՂ:

ԳՐՈՂ, գ. Ազգ, ցեղ, ժողովուրդ, ամբոխ, բազմութիւն, բանակ:

– ԳՐՈՂ ՏԱԼ, տե՛ս ԳՐՈՂԵԼ:

ԳՐՈՂԵԼ, չբ. Գրոհ տալ, դռոյթ տալ, դռութիւլ, յարձակել, խուժել:

ԳՐՈՂ, տե՛ս ԳՐԻՉ (1):

ԳՐՈՑ, գ. Գրիչ, քերիչ, դուր (փորագրելու՝ քանդակելու գործիք):

ԳՐՈՒԱՂ, գ. Յանցաւոր (քրէական):

ԳՐՈՒԱՆ, գ. 1. Աման (մէկ կամ մի քանի գրիւի տարողութեամբ): 2. Ծածկոց:

ԳՐՈՒԱՆՈՂ, ա. Խոռափու, խոռափուկ (գրուանի տակ թաքցնող կամ թաքնուող):

ԳՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Գրումն (գրելը, գրուելը): 2. Գիր (գրուած բան):

ԳՐՈՒԻՉ, տե՛ս ԽԱՌՆԻՉ:

ԳՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԳՐՈՒԹԻԻՆ (1):

ԳՐՉՈՒԹԻՆ, գ. Գրութիւն, տառատպութիւն (գրելու արուեստը՝ եղանակը):

ԳՐՁԼԻ, տե՛ս ԳՐԳԼԻ:

ԳՐՏԱԿ, գ. Նկան, նկանակ:

ԳՕՇ, տե՛ս ՔՕՇ:

ԳՕՇԵԼ, տե՛ս ԳԻՇԱՏԵԼ:

ԳՕՍ, ա. 1. Չոր, ցամաք (փայտ, ծառ): 2. Հաշմ, խեղ, խեղանդամ:

ԳՕՍԱՆԱԼ, չբ. Չորանալ, ցամաքել (փայտի, ծառի և մարմնի անդամների մասին):

ԳՕՍԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Չորացուցանել, ցամաքեցուցանել, զօսացուցանել:

ԳՕՍԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Ցամաքեցուցիչ (զօս դարձնող):

ԳՕՍՈՒԹԻՆ, գ. Խեղութիւն (զօս՝ խեղ լինելը):

ԳՕՏԵԼԱԾ, տե՛ս ԳՕՏԵՒՐ:

ԳՕՏԵՒԱԾ, տե՛ս ԳՕՏԻԱԾՈՒ:

ԳՕՏԵՒՐ, ա. Գօտելած, կամարաւոր:

ԳՕՏԵՒՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Գօտի ածել (գօտի կապել): 2. փխբ. Սպառազինել, զօրանալ, սրտապնդել, պնդել զմէջ՝ զմէջ:

ԳՕՏԿՈՒԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԳՕՏԷՄԱՐՏԵԼ (իմ):

ԳՕՏԿՈՒՈՒԹԻՆ, տե՛ս ԳՕՏԷՄԱՐ – ՏՈՒԹԻՆ:

ԳՕՏԷՄԱՐՏԵԼ (իմ), չբ. Գօտէկուի լինել, ըմբշամարտել, մենամարտել, մենամարտիկ լինել:

ԳՕՏԷՄԱՐՏՈՒԹԻՆ, գ. Գօտէկուու – թիւն, գիրկ ընդ խառն կուի՝ մարտ, մենամարտութիւն:

ԳՕՏԷՊԻՆ Դ, ա. Արի, համարձակ (գօտին պինդ կապած):

ԳՕՏԻ, գ. 1. Կամար, զուճար: 2. (աստղգ.) Շրջանակ, պարուճակ (երկնային կամար՝ գօտի): 3. Շար (լեռան): 4. Ճեմելիք (կամարաձև ճեմելու տեղ ապարանջում):

– ԳՕՏԻ ԱԾԵԼ, տե՛ս ԳՕՏԵՒՐԵԼ:

ԳՕՏԻԱԾՈՒ, ա. Գօտեած, կամարածու:

Դ

ԴԱ, դ. Այդ, դոյն:

- ԴԱ ԱԻԱ ԴԻԿ, չ. Իսկ արդ, բայց արդ, զի^ո է զի:

ԴԱԲԻՐ, գ. (եկեղյց.) Սրբութիւն սրբութեանց (աստուածխօսութեան տեղը):

ԴԱԲՆԻ, տե՛ս ԴԱՓՆԻ:

ԴԱԳ, ա. Խաբէական, պատրողական, կեղծաւոր, հրապուրիչ:

ԴԱԳԱՂ, գ. 1. Մահիճք, թափուտ, տապան, պահարան: 2. Պատգարակ:

ԴԱԴԱՐ, գ. 1. Հանգիստ: 2. Հանդարտութիւն, անդորրութիւն, անդորր: 3. (Դադարք), յոգն. Բնակարան, յարկ, տուն, տաղաւար, որջ, բոյն, գոմ, փարախ ևն (դադար առնելու՝ հանգստանալու տեղ):

ԴԱԴԱՐԱՆՔ, գ. Դադարումն, դադար:

ԴԱԴԱՐԵԼ, չբ. 1. Զկայ առնուլ, հանգնել, հանդարտել, լռել, կասել: 2. Ագանել, լուծանել, իջափանել, օթեանել:

ԴԱԴԱՐԵՑՈՒՅԱԼԵԼ, պբ. Հանգուցանել, յանգել, յանգեցուցանել, կասեցուցանել, խափանել, աւարտել:

ԴԱԴԱՐԻԿ, գ. Դադար (փոքր կամ կարճատև):

ԴԱԴԱՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԴԱԴԱՐՈՒՄՆ:

ԴԱԴԱՐՈՒՄՆ, գ. Դադարութիւն, անշարժութիւն, հանդարտութիւն, հանգիստ, կասումն, դադար, վերջ:

ԴԱԺԱՆ, ա. 1. Անախորժ, անհամ, տըտիպ, դառն: 2. Խիստ, դժնեայ, դժնդակ, ժանտ: 3. Տարժանելի, տաժանելի, բազմաշխատ:

ԴԱԺԱՆԱԲԱՐՈՅ կամ ԴԱԺԱՆԱԲԱՐՈՒ, ա. Ժանտ, անզգամ, դժնաբարք:

ԴԱԺԱՆԱԲՈՅՍ, ա. Խիստ, դժնդակ (բոյսը դաժան):

ԴԱԺԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Դժնդակագոյն, դառնագոյն, խստագոյն:

ԴԱԺԱՆԱՀՈՏ, ա. Ժանտահոտ, ժահահոտ:

ԴԱԺԱՆԱՀՈՏՈՒԹԻՆ, գ. Ժանտահոտութիւն, ժահահոտութիւն, գարշահոտութիւն:

ԴԱԺԱՆԱՏԵՍԱԿ, ա. Դժնէտեսիլ:

ԴԱԺԱՆԵԼ (իմ), չբ. Դժկամակել, դժուարել, դառնանալ:

ԴԱԺԱՆՈՒԹԻՆ, գ. Անհամութիւն, դառնութիւն, դժնդակութիւն:

ԴԱԼ, գ. Դայլ (ծննդկանի առաջին կաթը):

ԴԱԼԱԼԻԿՔ, տե՛ս ԴԱՅԼԱՅԼԻԿՔ:

ԴԱԼԱԿԵԼ, չբ. նբ. Աշխատել, ճգնել, հնարել, հայթայթել:

ԴԱԼԱՊՐ, գ. Տապար (պատերազմական կացիւն):

ԴԱԼԱՐ, ա. 1. Կանաչ (բոյսերի մասին): 2. Նոր, կակուղ, ջերմ: 3. գ. Դալարի, խոտ, բանջար:

ԴԱԼԱՐԱԲԵՐ, ա. Դալարարար:

- ԴԱԼԱՐԱԲԵՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԱԼԱՐԱԲԵՐԵԼ:

ԴԱԼԱՐԱԲԵՐԵԼ, նբ. չբ. Բուսուցանել, բնծիւղել:

ԴԱԼԱՐԱԳԵՂ, ա. Կանաչագեղ:

ԴԱԼԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Կանաչագոյն:

ԴԱԼԱՐԱԶԳԵԱՅ, ա. Դալարաբեր (դալար հազած):

ԴԱԼԱՐԱԿԱՆ, ա. Դալար, կանաչ:

ԴԱԼԱՐԱԿԵՐ, ա. Խոտակեր, խոտաճարակ:

ԴԱԼԱՐԱՀԵՐ, տե՛ս ԱՂՈՒԱՄԱԶ:

ԴԱԼԱՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Կանաչանալ, բողբոջել, սաղարթանալ, ուռճանալ: 2. փխբ. Զուլարթանալ, ուրախանալ:

ԴԱԼԱՐԱՐԱՐ, ա. Դալարաբեր:

ԴԱԼԱՐԱՅՈՒՅԱԼԵԼ, պբ. Կանաչացուցանել, նորոգել:

ԴԱԼԱՐԵՂԷՆ, տե՛ս ԴԱԼԱՐԻ:

ԴԱԼԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԴԱԼԱՐԱ -
ՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԴԱԼԱՐԻ, գ. Դալարեղէն, դալար, խոտ,
բանջար:

ԴԱԼԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կանաչութիւն:

ԴԱԼԱՐՈՒՏ, ա. Դալարական, դալար:

ԴԱԼՆԿԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԴԱԼՆԿՈՏ:

ԴԱԼՆԿՈՏ, ա. Դալնկազոյն (դալուկն
ուկնցող):

ԴԱԼՈՒԿՆ, ԴԱԼՈՒՆԿՆ, գ. (բժշկ.) Գոյն,
Հողմբ:

ԴԱԿՈՒ, գ. Ուրագ:

ԴԱՀԱՄՈՒՆՔ, գ. 1. Նուէր, ընծայ (մա-
նաւանդ ուտելիքէնով): 2. Կաշառ:

ԴԱՀԵԿԱՆ, գ. Դեհար (արծաթէ կամ ոսկէ
դրամ):

ԴԱՀԻԺ, գ. 1. Կալանաւորակապ, տան-
ջիւ: 2. փխբ. նեղիւ:

ԴԱՀԻԺ կամ ԴԱՀՂԻԺ, գ. 1. Սրահ:

2. Ժողովարան, աստեան, գլխան:

ԴԱՂՁՆ, տե՛ս ԱՆԱՆՈՒՄ:

ԴԱՂՄԱՏԵՐԷՆ, մ. Հռոմայերէն:

ԴԱՄ, գ. Յանց, վարմ:

ԴԱՄԱՐԵԼ (իմ), չբ. Ապշիլ, յիմարել:

ԴԱՄՔԱՆ, գ. Դամբարան, գերեզման,
շիրիմ, տապան:

ԴԱՄՔԱՆԱԿԱՆ, ա. Գերեզմանական
(դամբանին և թաղման վերաբերող):

- ԴԱՄՔԱՆԱԿԱՆ ԵՐԳ, ԴԱՄՔԱՆԱ-
ԿԱՆՆ, գ. Եղերերգութիւն:

ԴԱՄՔԱՐԱՆ, տե՛ս ԴԱՄՔԱՆ:

ԴԱՅԵԱԿ, գ. 1. Ստնտու, մանկակալ:

2. Ընդհանրապէս՝ սնուցիւ: 3. Դաս -
տիարակ, Հոգաբարձու, մանկածու:

ԴԱՅԵԱԿՈՐԴԻ, տե՛ս ԴԱՅԵԿՈՐԴԻ:

ԴԱՅԵԿԱՔԱՐ, մ. Դայեկապէս (իբրեւ դա-
յեակ):

ԴԱՅԵԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԴԱՅԵԿԱՔԱՐ:

ԴԱՅԵԿԱՄՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԴԱՅԵԿՈՐԴԻ:

ԴԱՅԵԿԱՏՈՀՄ, տե՛ս ԴԱՅԵԿՈՐԴԻ:

ԴԱՅԵԿԵԼ, նբ. Դիեցուցանել, դարմանել,
սնուցանել, դաստիարակել, հրահանգել:

ԴԱՅԵԿՈՐԴԻ, գ. Դայեկասնունդ, դայե -
կատոհմ, միասնունդ, սննդակից:

ԴԱՅԼ, տե՛ս ԴԱԼ:

ԴԱՅԼԱՅԼԻԿՔ, գ. Դալալիկք, գեղգե-
ղանք, գեղգեղումն, քաղցրաձայնու -
թիւն, երգ:

ԴԱՆԱԿ, գ. Կտրոց:

ԴԱՆԴԱՂ, ա. Տարտամ, դանդաղկոտ,
ծանրաշարժ, յամբ, յոյլ, պղերգ:

ԴԱՆԴԱՂԱՔԱՐ, մ. Յուլաբար, պղեր -
գաբար, ծուլապէս:

ԴԱՆԴԱՂԱԳԻՆ, ա. Յամբ (չատ դան-
դաղ):

ԴԱՆԴԱՂԱԳՈՅՆ, ա. Պղերգազոյն (ա-
ւելի պղերգ՝ դանդաղ):

ԴԱՆԴԱՂԱԿԱՆ, ա. Դանդաղկոտ:

ԴԱՆԴԱՂԱՄԾ, ա. Թանճրամած:

ԴԱՆԴԱՂԱՆՔ, տե՛ս ԴԱՆԴԱՂՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ԴԱՆԴԱՂԵԼ (իմ), չբ. Յապաղել, յուլա-
նալ, ծուլանալ, պղերգանալ, յետնանալ,
յետնել:

ԴԱՆԴԱՂԿՈՏ, ա. Դանդաղ, դանդաղա-
գին, յոյլ, պղերգ:

ԴԱՆԴԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Դանդաղանք,
հեղգութիւն, յուլութիւն, ձանձրութիւն,
ծանրութիւն:

ԴԱՆԴԱՂՈՒՄՆ, գ. Դանդաղանք, դան -
դաղութիւն (դանդաղելը):

ԴԱՆԴԱՆ, տե՛ս ԱՏԱՄՆ:

ԴԱՆԴԱՆԱԻԱՆԴ, գ. Սանձ, երասանակ,
պախուց, երախճան, չրուշակ, վարապան,
ցուկակապ:

ԴԱՆԴԱՆԱԻԱՆԴԱԿԱՊ, ա. Սանձաչա -
րեալ (սանձով կապուած):

ԴԱՆԴԱՉ, գ. Տարաբերումն, դանդա -
ջանք, դանդաչութիւն, դանդաչումն,
բանդազուջանք, բաջաղանք, ցնորք:

ԴԱՆԴԱՉԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԱՆԴԱՉՈՒՆ:

ԴԱՆԴԱՉԱՆՔ, տե՛ս ԴԱՆԴԱՉ:

ԴԱՆԴԱՉԵԼ, չբ. 1. Երերել, տատանել,
տարաբերել: 2. Յնորել, յերազել, բան -

դադուհի, բաջադի, բարաջի: 3. նբ. տե'ս ԴԱՆԴԱԶԵՑՈՒՑԱՆԵԼ: ԴԱՆԴԱԶԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Աստանդեյ, տատանել, շարժել:

ԴԱՆԴԱԶՈՒԹԻՒՆ, տե'ս ԴԱՆԴԱԶ:

ԴԱՆԴԱԶՈՒՄՆ, տե'ս ԴԱՆԴԱԶ:

ԴԱՆԴԱԶՈՒՆ, ա. Դանդաչական, երեւրու, ցնորական:

ԴԱՇԽՈՒՐԱՆ, գ. Կոնք, լական, տաշտ:

ԴԱՇՆ, գ. 1. Դաշնաւորութիւն, ուխտ, պայման: 2. Ներդաշնակութիւն: 3. ա. մ. Զափաւոր, մեղմ, մեղմով:

ԴԱՇՆԱԴԻՐ, ա. Ուխտադիր, դաշնաւոր:

ԴԱՇՆԱԿ¹, գ. եղանակ, օրինակ, կերպ, պայման, հնար:

ԴԱՇՆԱԿ², գ. Դաշոյն (փոքր):

ԴԱՇՆԱԿԱՊԷՍ, մ. Ներդաշնակապէս:

ԴԱՇՆԱԿԱՌՈՐ, ա. Դաշնաւոր, բարեյարմար, երաժշտական:

ԴԱՇՆԱՌՈՐ, ա. 1. Ուխտակիր, դաշնադիր: 2. Համախոհ, միախոհ: 3. տե'ս ԴԱՇՆԱԿԱՌՈՐ:

- ԴԱՇՆԱՌՈՐ ԼԻՆԵԼ, տե'ս ԴԱՇՆԱՌՈՐԵԼ:

ԴԱՇՆԱՌՈՐԵԼ, նբ. չբ. Ուխտել, դաշնաւոր լինել, հաշտել, միաբանել:

ԴԱՇՆԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դաշն, ուխտ: 2. Զայնակցութիւն, միաբանութիւն:

ԴԱՇՆՅՆ, գ. Դարշոյն, դաշնակ, սուսեր, նրան:

ԴԱՇՏ, գ. 1. Դաշտավայր, տափ: 2. նըման. Ասպարէզ, ընդարձակութիւն (ծոզի, թղթի ևն):

ԴԱՇՏԱԳԵՏԻՆ, ա. Դաշտային, դաշտական (որտեղ գետինը դաշտի նման հարթ է):

ԴԱՇՏԱԿԱՆ, տե'ս ԴԱՇՏԱՅԻՆ:

ԴԱՇՏԱԶԵԻ, ա. 1. Հարթ (դաշտի ձև ունեցող): 2. Հարթայատակ:

ԴԱՇՏԱՅԻՆ, ա. Դաշտական (վայր, բնակիչ):

ԴԱՇՏԱՆ, գ. 1. Ապարահ, ապահարութիւն, ապարահարութիւն, օրէնք կանանց: 2. ա. Դաշտանիկ (դաշտան ունեցող):

ԴԱՇՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Դաշտաւորել, տափարակել: 2. փխբ. Նկուճ լինել:

ԴԱՇՏԱՆԻԿ, տե'ս ԴԱՇՏԱՆ (2):

ԴԱՇՏԱՎԱՅԻՐ, գ. 1. Դաշտ (դաշտային վայր): 2. ա. Դաշտային:

ԴԱՇՏԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Հարթել, յատակել: 2. փխբ. Նկուճ առնել, ընկճել:

ԴԱՇՏԱԻՈՐԵԼ (իմ), տե'ս ԴԱՇՏԱՆԱԼ:

ԴԱՇՏԵԼ, տե'ս ԴԱՇՏԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

ԴԱՇՏԽՈՍ, ա. Դատարկաբան, ընդվայրախօս:

ԴԱՌՆ, ա. 1. Լեղահամ, դառնին, դառնիճ: 2. փխբ. Դժնդակ, խիստ, չար: 3. գ. տե'ս ԴԱՌՆԻԺ (1):

ԴԱՌՆԱՐԱՐ, տե'ս ԴԱՌՆԱՊԷՍ:

ԴԱՌՆԱՐԱՐՈՅ, ա. Դաժանաբարոյ, դժնաբարբ:

ԴԱՌՆԱՐԵՐ, ա. Դառնութիւնաբեր, դառն:

ԴԱՌՆԱՐՈՒՂԻ, ա. Դառնահոսան, դառնավիժան:

ԴԱՌՆԱԳՈՅՆ, ա. Դժնդակագոյն:

ԴԱՌՆԱԴԱՌՆ, ա. Դառնագոյն, դառնայի, չարաչար:

ԴԱՌՆԱԹՈՅՆ, ա. Թուճաւոր (խիստ սաստիկ թոյն պարուճակող):

ԴԱՌՆԱԹՈՐՄԻ, ա. Լեղախառն (լեղի մէջ թրմած):

ԴԱՌՆԱԼ, չբ. 1. Դարձ առնել, յետս դառնալ, վերադարձել (գնացած տեղից յետ գալ): 2. Լինել (մի բանի փոխարէ կուլել՝ վերածուել): 3. Հեռանալ, հրաժարել:

- ԴԱՌՆԱԼ ԱՌՈՒՐ. Երեկոյանալ:

ԴԱՌՆԱԼԻ, ա. Դառնադառն (դառնութեամբ լի):

ԴԱՌՆԱԾԵՐ, գ. Զարածեր:

ԴԱՌՆԱԿՍԿԻԾ, Կ. Սաստկակակիծ, չա-
րակակիծ, կակծեցուցիչ, կակծեցուցանող:
ԴԱՌՆԱՀԱՄՈՅՐ, Կ. Ժանտ, դաժան:
ԴԱՌՆԱՀՈԳԻ, Կ. Դառնասիրտ, ժանտ
(Հոգով դառնացած՝ չարացած):
ԴԱՌՆԱՀՈՍԱՆ, Կ. ԴԱՌՆԱԲՈՒՂԽ:
ԴԱՌՆԱՀՈՏ, Կ. Չարահոտ, ժանտ, սաս-
տիկ:
ԴԱՌՆԱՀԱՇԱԿ, Կ. Դառն (դառն համ
ուռեցող):
ԴԱՌՆԱՀԱՄ, Կ. Ժ. Չարամահ:
ԴԱՌՆԱՄԱՂԱԶԱՅ, Կ. ԴԱՌՆԱ-
ՄԱՂԱՅՈՏ:
ԴԱՌՆԱՄԱՂԱՅՈՏ, Կ. Դառնամաղձեայ,
փխբ. դառնասիրտ, չարակամ, ժանտ:
ԴԱՌՆԱՄԱՂԱՅՈՒԹԻԻՆ, Կ. Ժանտու -
թիւն, ոխ:
ԴԱՌՆԱՆԱԼ, Կ. 1. Դառն լինել, ի դառ-
նութիւն դառնալ: 2. փխբ. Վշտանալ,
զայրանալ, ժանտանալ:
ԴԱՌՆԱՆԻՐՀ, Կ. Դառնաքուն (որի
քունը դառն է և անհանգիստ):
ԴԱՌՆԱՇԽԱՏ, Կ. Դժուարակիր, տաժա-
նելի, դժնդակ:
ԴԱՌՆԱՇՈՒՆՉ, Կ. 1. Խստաշունչ, ցր -
տաշունչ: 2. Դաժան, կատաղի:
ԴԱՌՆԱՊԱՐՀԱԿ, Կ. Տաժանելի, ծանր:
ԴԱՌՆԱՊԷՍ, Կ. Դառնաբար, ցաւազին:
ԴԱՌՆԱՍԻՐՏ, Կ. Դառնահոգի, անո-
ղորմ:
ԴԱՌՆԱՎԷՐ, Կ. Չարախոց:
ԴԱՌՆԱՎԻԺԱՆ, Կ. ԴԱՌՆԱԲՈՒՂԽ:
ԴԱՌՆԱՏԵՍԻԼ, Կ. Դժնեայ, դժնդակ,
քստմնելի, անհաւոր:
ԴԱՌՆԱՐԲՈՅՑ, Կ. Դառնաճաշակ (խմե -
լու համար դառն):
ԴԱՌՆԱՐՄԱՏ, Կ. Դժնդակարմատ,
դժուարմատ:
ԴԱՌՆԱՅՈՂ, Կ. Դառնացուցիչ, դառ -
նահոգի, ժանտ, ստամբակ, ստահակ,
խեռ:

ԴԱՌՆԱՅՈՂՈՒԹԻԻՆ, Կ. Դառնացու-
թիւն, դառնացութիւն, ժանտութիւն,
ստամբակութիւն, ստահակութիւն, անո-
ղնութիւն:
ԴԱՌՆԱՅՈՒԹԻԻՆ, Կ. ԴԱՌՆԱՅՈ-
ՂՈՒԹԻԻՆ:
ԴԱՌՆԱՅՈՒՅԻՉ, Կ. ԴԱՌՆԱՅՈՂ:
ԴԱՌՆԱՅՉՈՒԹԻԻՆ, Կ. ԴԱՌՆԱՅՈ-
ՂՈՒԹԻԻՆ:
ԴԱՌՆԱԲՈՒՆ, Կ. ԴԱՌՆԱՆԻՐՀ:
ԴԱՌՆԵՆԻ, Կ. Դառնաբեր (ծառ):
ԴԱՌՆԻՃ, Կ. 1. (բար.) Դառն: 2. Կ. Կ. Կ.
ԴԱՌՆ (1):
ԴԱՌՆԻՆ, Կ. ԴԱՌՆ (1):
ԴԱՌՆՈՒԹԻԻՆ, Կ. 1. Համ (դառն): 2.
Դաժանութիւն, ժանտութիւն: 3. Նեղու-
թիւն, նեղասրտութիւն, սրտնեղութիւն:
ԴԱՌՆՈՒԹԻԻՆԱԲԵՐ, Կ. ԴԱՌՆԱ-
ԲԵՐ:
ԴԱՍ, Կ. 1. Բազմութիւն, խումբ, գունդ,
հոյլ, ջոկ, պար, երախան: 2. Կարգ, աս-
տիճան:
- ԴԱՍ ԴԱՍ, ԴԱՍՍ ԴԱՍՍ, Կ. ԴԱՍԱ-
ԴԱՍ:
ԴԱՍԱԳԼՈՒՆ, Կ. Դասապետ, դասա-
կերտ, պարագլուխ (որեւէ դասի, մանա -
ւանդ երգեցիկ խմբի գլխաւոր):
ԴԱՍԱԴԱՍ, Կ. Դ. Դաս դաս, դասս
երախանս երախանս, ջոկ աս ջոկ, հոյլ ի
հոյլ:
ԴԱՍԱԽՄԲՈՒԹԻԻՆ, Կ. Տօնախմբու -
թիւն, հանդէս:
ԴԱՍԱԽՈՒՄԲ, Կ. Յոգնախումբ, բազ -
մամարդ:
ԴԱՍԱԿ, Կ. (անարգ.) Երամակ, ջոկի,
խումբ:
ԴԱՍԱԿԱՆ, Կ. Հետեւակազօր:
ԴԱՍԱԿԱՐԳ, Կ. Դաս, կարգ:
ԴԱՍԱԿԱՐԳԵԼ, Կ. Դասել, համակար -
գել, դասաւորել, դասակցել:
ԴԱՍԱԿԱՐԳՈՒԹԻԻՆ, Կ. ԴԱՍԱԿ -
ՅՈՒԹԻԻՆ:
ԴԱՍԱԿԵՐՏ, Կ. ԴԱՍԱԿԼՈՒՆ:

ԴԱՍԱԿԻՑ, ա. Խմբակից, պարակից:

ԴԱՍԱԿՑԵԼ, տե՛ս ԴԱՍԵԼ:

ԴԱՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դասակարգու-
թիւն, համակարգութիւն: 2. Դաս, խումբ,
ժողով:

ԴԱՍԱՊԵՏ, գ. Դասագլուխ, պարագլուխ,
մանաւանդ՝ զօրագլուխ, զօրապետ, հա-
զարապետ:

ԴԱՍԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դասակարգ, դաս,
կարգ, աստիճան:

ԴԱՍԱՐԱՐ, ա. գ. Դասակերտ, պարա-
գլուխ:

ԴԱՍԱՌՈՐԵԼ, նբ. 1. Դասել, դասակար-
գել, դասակցել: 2. Ի կարգ արկանել, ի
համար արկանել, կարգաւորել:

ԴԱՍԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարգաւորու-
թիւն, դաս, կարգ:

ԴԱՍԵԼ, նբ. Կարգաւորել, գետեղել, դա-
սաւորել, դասակարգել, դասակցել, շա-
րադասել:

ԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դասումն, դասաւորու-
թիւն, կարգ:

ԴԱՍՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԱՍՈՒԹԻՒՆ:

ԴԱՍԱԿ, գ. 1. (կզմխս.) Ծղիք: 2. տե՛ս
ԴԱՍԱՊԱՆ:

ԴԱՍԱԿԵՏՂ, գ. Դաստակ (դաստակի
տեղը):

ԴԱՍԱԿԵՏ, գ. 1. Զեռակերտ, չիւռուած:
2. Ագարակ, շէն, աւան, գիւղ:

ԴԱՍԱՊԱՆ, գ. Երախակալ (սրի՝ թրի
բռնատեղ՝ կոթ):

ԴԱՍԱՌԱԿ, գ. Վարչամակ, թաշկիւնակ,
անձեռոց, անձեռցիկ:

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿ, գ. Մանկածու, հոգաբար -
ձու, ուսուցիչ, կրթակ:

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿԱՐԱՆ, գ. Կրթարան, վար-
ժարան:

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿԵԼ, նբ. Կրթել (որպէս դաս -
տարակ), ձեռնօժանդակել, հրահանգել,
ուսուցանել, խրատել:

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրթութիւն,
հրահանգք, ուսումն, խրատ:

ԴԱՏ, գ. 1. Դատաստան, դատումն, դա-
տորութիւն: 2. Դատավճիռ: 3. Իրա-
ւունք:

- ԴԱՏ ԱՌԵՆԵԼ. 1. Դատել, իրաւունս
առնել (ուժեք): 2. Վրէժխնդիր լինել:

- ԴԱՏ ԽՆԴՐԵԼ. Վրէժ խնդրել կամ
առնուլ:

- ԴԱՏ ՏԱԼ կամ ՀԱՏՈՒՑԱՆԵԼ. Վրէժս
տալ՝ լուծանել, համար տալ:

ԴԱՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատակնիք, դա-
տավճիռ:

ԴԱՏԱԽԱԶ, գ. Ոսոխ, հակառակորդ, ամ-
բաստան, դատակից:

- ԴԱՏԱԽԱԶ ԼԻՆԵԼ. Դատախազել, ամ-
բաստանել, բողոքել, դանդաղել:

ԴԱՏԱԽԱԶԵԼ, տե՛ս ԴԱՏԱԽԱԶ ԼԻՆԵԼ:
ԴԱՏԱԽԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամբաստանու-
թիւն, բողոք, հակառակութիւն:

ԴԱՏԱԿԻՑ, տե՛ս ԴԱՏԱԽԱԶ:
ԴԱՏԱԿՆԻՔ, տե՛ս ԴԱՏԱՎՃԻՌ:

ԴԱՏԱՆՔ, գ. Դատ, դատաստան:

ԴԱՏԱՊԱՐՏ, ա. 1. Պատժապարտ, պար-
տաւոր, վնասապարտ, մեղապարտ, յան-
ցաւոր: 2. Դատապարտական, անիրաւ:

- ԴԱՏԱՊԱՐՏ ԱՌԵՆԵԼ, տե՛ս ԴԱՏԱ -
ՊԱՐՏԵԼ:

ԴԱՏԱՊԱՐՏԱԿԱՆ, ա. Դատապարտիչ,
մեղադրական:

ԴԱՏԱՊԱՐՏԱԿԻՑ, ա. Պատժակից:

ԴԱՏԱՊԱՐՏԱՆՔ, տե՛ս ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒ -
ԹԻՒՆ:

ԴԱՏԱՊԱՐՏԵԼ, նբ. Դատաստան առնել,
դատապարտ առնել, պատժապարտել,
պարտաւորել, պարտաւոր առնել, պատ -
ժել, մեղ դնել, մեղապարտել, մեղադրել:

ԴԱՏԱՊԱՐՏԻԶ, տե՛ս ԴԱՏԱՊԱՐՏԱԿԱՆ:
ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատապար -
տանք, պատժապարտութիւն, պարտաւո -
րութիւն, մահապարտութիւն:

ԴԱՏԱՍԱՅ, ա. Դատարկակաց (դատ վա -
րող):

ԴԱՏԱՍՏԱՆ, գ. 1. Դատ, դատումն: 2. Դատակնիք, դատավճիռ: 3. Դատարան, ատեան: 4. Դատապարտութիւն, պատիժ: - ԴԱՏԱՍՏԱՆ ԱՌՆԵԼ. Դատապարտել, մեղադրել:

ԴԱՏԱՍՏԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԱՏՈՂԱԿԱՆ (1):

ԴԱՏԱՍՏԱՆՈՅ, տե՛ս ԴԱՏԱՐԱՆ:

ԴԱՏԱՎԱՐԺ, ա. Մտավարժ (մտքով դատելու վարժ):

ԴԱՏԱՎՃԻՌ, գ. Դատակնիք, դատաստան:

ԴԱՏԱՐԱՆ, գ. Դատաստանոց, դատաւորանոց, դատաւորարան, դատաստան, ատեան, հանդիսարան:

ԴԱՏԱՐԿ, ա. 1. Անգործ, պարապորդ: 2. Թափուր: 3. Ունայն, սնոտի, ունայնավար:

ԴԱՏԱՐԿԱՔԱՆ, ա. Ունայնաբան, զրաբան, զրախօս, ընդվայրախօս, վայրապարախօս:

ԴԱՏԱՐԿԱՔԱՆԵԼ, չբ. Ունայնաբանել, զրաբանել, առասպելաբանել, վայրապարաբանել:

ԴԱՏԱՐԿԱՔԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ունայնաբանութիւն, զրաբանութիւն, սնաբանութիւն, ընդվայրախօսութիւն, զրախօսութիւն, վայրապարաբանութիւն, ընդվայրաբանութիւն:

ԴԱՏԱՐԿԱԿԱՅ, տե՛ս ԴԱՏԱՍԱՅ:

ԴԱՏԱՐԿԱՁԵՌՆ, ա. մ. Ունայնաձեռն, ձեռնուենայն:

ԴԱՏԱՐԿԱՅԱԾ, ա. Ընդվայրազնաց, ընդվայրած, ընդվայրայած, ընդվայրապար, վայրազնաց (պարապ՝ անգործ չըջող):

ԴԱՏԱՐԿԱՆԱԼ, չբ. Պարապանալ, շաբաթանալ, դադարել:

ԴԱՏԱՐԿԱՆՁՆ, ա. Պարապորդ, անգործ:

ԴԱՏԱՐԿԱ ՊԷՍ, մ. Ընդ վայր, վայրապար, իգուր, անխորհրդաբար:

ԴԱՏԱՐԿԱ ՊՈՐՏ, ա. Դատարկասուն (չաշխատող ու ձրիակեր):

ԴԱՏԱՐԿԱՍՈՒՆ, տե՛ս ԴԱՏԱՐԿԱ ՊՈՐՏ: ԴԱՏԱՐԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դերեացուցանել, ունայնացուցանել:

ԴԱՏԱՐԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆ (1):

ԴԱՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարապութիւն, անգործութիւն, ծուլութիւն, դադարումն: 2. Անպտղութիւն: 3. Ունայնութիւն, աւելորդութիւն:

ԴԱՏԱՒՈՐ, գ. 1. Դատիչ, դատող, իրաւարար: 2. լայնաբար՝ Իշխան, առաջնորդ, զօրավար:

ԴԱՏԱՒՈՐԱՆՈՅ, տե՛ս ԴԱՏԱՐԱՆ:

ԴԱՏԱՒՈՐԱՐԱՆ, տե՛ս ԴԱՏԱՐԱՆ:

ԴԱՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատողութիւն (դատաւորի պաշտօնը՝ իշխանութիւնը): ԴԱՏԱՓԵՏ, ա. 1. Հարստահար, նեղեալ:

2. Նեղիչ:

- ԴԱՏԱՓԵՏ ԱՌՆԵԼ. Դատափետել, հարստահարել, նեղել, ատել:

ԴԱՏԱՓԵՏԵԼ, տե՛ս ԴԱՏԱՓԵՏ ԱՌՆԵԼ:

ԴԱՏԵԼ, նբ. չբ. 1. Դատ առնել, դատաստան առնել: 2. Դատապարտել: 3. Մաքառել, վիճել:

- ԴԱՏԵԼ ՀՐՈՎ. Այրել:

- ԴԱՏԵԼ ՍՐՈՎ կամ Ի ՍՈՒՐ. Կոտորել, սպանանել, խոցել:

ԴԱՏԻՉ, ԴԱՏՈՂ, տե՛ս ԴԱՏԱՒՈՐ:

ԴԱՏՈՂԱՔԱՐ, մ. Խոհեմաբար:

ԴԱՏՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. Դատաստանական:

2. Դատող, դատիչ:

ԴԱՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դատումն, դատաստան: 2. տե՛ս ԴԱՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:

3. Ընտրողութիւն, կարծիք:

ԴԱՏՈՒՄՆ, գ. 1. Դատողութիւն, դատաստան: 2. Ընտրողութիւն:

ԴԱՐ¹, գ. 1. Ժամանակ (տեղողութիւն, որ չափուում է հարիւրամեակներով, հազարամեակներով): 2. Սերունդ (մի պորտ):

ԴԱՐ², գ. Դարաւանդ, գահ, գահաւանդակ, բարձրաւանդակ, վախ: 2. Հրուս - դանք:

ԴԱՐՈՅՑ, ա. Զոյգ (թիւ), ջութակ (մի զոյգ):

ԴԱՐԱ ԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժամանակագրութիւն:

ԴԱՐԱԿ, տե՛ս ԲԼԱԿ:

ԴԱՐԱՆՈՍ, տե՛ս ԳԱՀԱՎԷՃ:

- ԴԱՐԱՆՈՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԳԱՀԱՎԷՃ ԱՌՆԵԼ:

ԴԱՐԱՆՈՍԵԼ, տե՛ս ԳԱՀԱՎԷՃ ԱՌՆԵԼ:

ԴԱՐԱՆ, գ. 1. Պահարան, ընդունարան: 2. Պատասպարան: 3. Թաքստոց: 4. փխր. Դաւ, դարանակալութիւն, նենդութիւն, որոգայթ:

- ԴԱՐԱՆ ԳՈՐԾԵԼ. Դաւ գործել:

- ԴԱՐԱՆ ՆՍՏԵԼ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԵԼ (իմ):

ԴԱՐԱՆԱ ԳՈՐԾ, ա. Զարարուեստ:

ԴԱՐԱՆԱ ԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ:

ԴԱՐԱՆԱԿԱԼ, ա. Դարանամուտ, դարանամտեալ:

- ԴԱՐԱՆԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԵԼ (իմ):

ԴԱՐԱՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դարանագործութիւն, դարանամտութիւն: 2. փխր. Դաւ, նենդութիւն, որոգայթ:

ԴԱՐԱՆԱՄՈՒՏ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԱԿԱԼ:

- ԴԱՐԱՆԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԵԼ (իմ):

ԴԱՐԱՆԱՄՏԵԱԼ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԱԿԱԼ:

ԴԱՐԱՆԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՐԱՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ:

ԴԱՐԱՆԵԼ (իմ), չք. Դարանամուտ լինել, դարանակալ լինել, դարան նստել:

ԴԱՐԱՆԵՑՈՒՑԱԵԼ, պր. Դարան գործել, մեքենայել:

ԴԱՐԱՊԱՆ, գ. Դոնապան, բարապան:

ԴԱՐԱՊԱՍ, գ. Դուռն արքունի, պալատն, ապարանք:

ԴԱՐԱՊԵՏ, գ. Բարապան, դարապան, դոնապան, պահապան:

ԴԱՐԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Սանդարամետա - կան:

ԴԱՐԱՍՏԱՆ, գ. Ծառատունկք, դրախտ, պարտէզ:

ԴԱՐԱՎԷՃ, տե՛ս ԳԱՀԱՎԷՃ:

ԴԱՐԱԽԱՆ Դ, գ. 1. Գահաւանդ, սարաւանդ: 2. Դար (գետի զառիվայր ափ): 3. Արտեան (լեռան գլուխ՝ դադաթ):

ԴԱՐԱՓՈՐ, գ. Խորափիտ, անձաւ, ծերպ:

ԴԱՐԲԻՆ, գ. Պղնձագործ, դարբնիչ:

ԴԱՐԲԵՆԻՑ, տե՛ս ԴԱՐԲԻՆ:

ԴԱՐԲԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պղնձագործութիւն:

ԴԱՐԲՈՒԿ, տե՛ս ԴԵՐԲՈՒԿ:

ԴԱՐԳ, գ. Կարգ, շար:

ԴԱՐԳԻՃ, գ. Պատգարակ:

ԴԱՐԵԽԱՆ Դ, տե՛ս ԴԱՐԱԽԱՆ Դ:

ԴԱՐԺԱՆ, տե՛ս ԴԱԺԱՆ:

ԴԱՐԻՃԱԿ, գ. Գաղափար, կաղապար:

ԴԱՐԻՃԵՆԻԿ, տե՛ս ԿԻՆԱՄՈՄՈՆ:

ԴԱՐՁ, գ. 1. Դարձութիւն, դարձումն, վերադարձութիւն, վերադարձումն, վերադարձ: 2. Զղջումն:

- ԴԱՐՁ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս 1. ԴԱՌՆԱԼ:

2. ԴԱՐՁՈՒՑԱԵԼ:

- ԴԱՐՁ ՓՈԽԱՐԻՆԻ. Փոխարէն, հատուցումն:

ԴԱՐՁԱ ԴԱՐՁ, գ. Վերադարձ:

- ԴԱՐՁԱ ԴԱՐՁ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԴԱՐՁ - ԴԱՐՁԵԼ (իմ):

ԴԱՐՁԱՌԱՄ, ա. Յամառ (յետ դարձող):

ԴԱՐՁԱՌԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Յամառութիւն:

ԴԱՐՁԱՍԷՐ, ա. Դիւրադարձ, դարձա - ուած:

ԴԱՐՁԱՆՈՐԱԲԱՐ, մ. Դարձողապէս:

ԴԱՐՁԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դարձ, դարձումն, զղջումն:

ԴԱՐՁ ԴԱՐՁԵԼ (իմ), չք. Դարձդարձ առ - նել, շրջըջել:

ԴԱՐՁԵԱԼ, մ. Վերստին, անդրէն, և ևս, կրկին, կրկին անգամ, միւս անգամ, երկրորդ անգամ:

ԴԱՐՁՈՂԱՊԷՍ, մ. Դարձաւորաբար, փո - խանակաւ:

ԴԱՐՁՈՒԱԾ, գ. 1. Դարձ, շրջումն, խո -
տորումն: 2. Շրջան, շրջադարձ: 3. Հա-
տուցումն, փոխարէն, դարձ փոխարինի:
4. Մանուած (խօսքի): 5. Պատասխանի
(խօսքով կամ դրով):

ԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՐՁ:

ԴԱՐՁՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԱՐՁ:

ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Վերադարձու-
ցանել, դարձ առնել: 2. Շրջել, փոխել:
ԴԱՐՁՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԱՐՁՈՒ-

ՑԻՁ:
ԴԱՐՁՈՒՑԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրութիւն
(դարձնելու կարողութիւն):

ԴԱՐՁՈՒՑԻՁ, ա. Դարձուցանողական
(դարձնելու կարողութիւն ունեցող):

ԴԱՐՄԱՆ, գ. 1. Ճար, հնար: 2. Դեղ, հոգ,
խնամ, տած: 3. Պարէն, ոռճիկ, ապրուստ:
- ԴԱՐՄԱՆ ԱԾԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ (ուճեք), տե՛ս
ԴԱՐՄԱՆԵԼ (1):

ԴԱՐՄԱՆԱՏՐԵԼ, տե՛ս ԴԱՐՄԱՆԵԼ (1):

ԴԱՐՄԱՆԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնամակա-
լութիւն (խնամք՝ հոգ տանելը):

ԴԱՐՄԱՆԵԼ, նբ. Դարման ածել՝ տանել,
դարմանատրել, հոգալ, խնամարկել,
յանձանձել, տածել, մշակել:

ԴԱՐՄԱՆԻՁ, ա. Խնամիչ, խնամարկու,
սնուցիչ, սնուցող:

ԴԱՐՄԱՆՈՑ, գ. Հիւանդանոց:

ԴԱՐՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՐՄԱՆ:

ԴԱՐՇՈՅՆ, տե՛ս ԴԱՇՈՅՆ:

ԴԱՐՇՈՒՆԱԿԱԼ, ա. Սուսերաւոր (դա-
շոյն բռնող՝ կրող):

ԴԱՐՈՒՄ, գ. Հարաւ, հարաւակողմն:

ԴԱՐՈՒՄՆ, գ. Դադարումն (դադարելը):

ԴԱՐՊԱՍ, տե՛ս ԴԱՐԱՊԱՍ:

ԴԱԻ, գ. Դաւաճանութիւն, նենգ, նեն -
գութիւն, խաբէութիւն, խարդախանք,
խարդախութիւն, խարդաւանք, խարդա -
ւանութիւն, դարանակալութիւն, որո-
գայթաղութիւն, որոգայթ:

ԴԱԻԱՃԱՆ, ա. Դաւող, նենգագործ, դա -
րանակալ, որոգայթադիր, սատան:

- ԴԱԻԱՃԱՆՔ, գ. Դաւաճանութիւն,
դաւ:

ԴԱԻԱՃԱՆԱԲԱՐ, մ. Նենգաբար, նենգո -
ղաբար, չարարուեստաբար:

ԴԱԻԱՃԱՆԵԼ, նբ. Դաւել, նենգել, խա -
բել:

ԴԱԻԱՃԱՆՈՂ, ա. Դաւող, խարդաւա -
նող:

ԴԱԻԱՃԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Դաւողական,

պատիր, մահառիթ:

ԴԱԻԱՃԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԱԻԱ -
ՃԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԴԱԻԱՃԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաւ, դաւանք,
նենգութիւն, խաբէութիւն, դարան:

ԴԱԻԱՃԱՆՈՒՄՆ, գ. Դաւումն (դաւա -
ճանելը):

ԴԱԻԱՆԱԿԱՆ, ա. (եկեղջ.) Խոստովանա -
կան:

ԴԱԻԱՆԱԿԻՑ, ա. Հաւատակից, դաւա -
նահամբոյր, համադաւան:

ԴԱԻԱՆԱՀԱՄԱՐՈՅՐ, տե՛ս ԴԱԻԱՆԱ -
ԿԻՑ:

ԴԱԻԱՆԱՐԱՆ, տե՛ս ՎԿԱՅԱՐԱՆ:

ԴԱԻԱՆԱԻՈՐ, ա. Դաւանող, խոստովա -
նող:

ԴԱԻԱՆԵԼ, նբ. Հաւան լինել, հաւա -
նել, յանձն առնուլ, ընդունել, համարել,
խոստովան լինել, խոստովանել, խոստա -
նալ, վկայել, հաստատել:

ԴԱԻԱՆՈՂ, տե՛ս ԴԱԻԱՆԱԻՈՐ:

ԴԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոստովանութիւն,
դաւանք:

ԴԱԻԱՆՈՒՄՆ, գ. Դաւանութիւն (դա -
ւանելը):

ԴԱԻԱՆՔՔ1, տե՛ս ԴԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԴԱԻԱՆՔՔ2, տե՛ս ԴԱԻԱՃԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԴԱԻԵԼ, նբ. Դաւաճանել, նենգել, խաբել:

ԴԱԻԻԼ, գ. Մորհակ, յետկար:

ԴԱԻՈՂ, տե՛ս ԴԱԻԱՃԱՆՈՂ:

ԴԱԻՈՂԱԿԱՆ, ա. Պատիր, խաբէական,
չարարուեստ, նենգաւոր:

ԴԱԻՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խարէնութիւն, նեն-
 գութիւն, դաւաճանութիւն, դաւանք:
 ԴԱԻՈՒՄՆ, գ. Դաւորութիւն, դաւ (դա-
 ւելը):
 ԴԱՓԵԼ, նբ. Հարկանել (թմբուկ):
 ԴԱՓԻՒՆ, գ. Դափումն, դոփիւն, դրըն-
 դիւն:
 ԴԱՓՆԻ, գ. (բար.) Սարգի, սարգիա-
 տունկ:
 ԴԱՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԱՓԻՒՆ:
 ԴԴՄԵՆԻ, գ. (բար.) Դդում:
 ԴԴՈՒՄ, տե՛ս ԴԴՄԵՆԻ:
 – ԴԱՌՆ ԴԴՈՒՄ, տե՛ս ԱՐԻՈՎԹ:
 ԴԵԳԵՐ, ա. Դեգերեալ:
 ԴԵԳԵՐԱՆՔ, գ. Դեգերումն (դեգերելը):
 ԴԵԳԵՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Թարթափել, թա-
 փառել, յածել: 2. Պարապել, կրթել, պա-
 տաղել, հանապազորդել, յապաղել, յա-
 մել: 3. Տատանել, վարանել:
 ԴԵԳԵՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԵԳԵՐԱՆՔ:
 ԴԵԴԵԻԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Դեդեւել, շարժ-
 ւել, տատանել, երերալ:
 ԴԵԴԵԻԵԼ, տե՛ս ԴԵԴԵԻԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
 ԴԵԴԵԻԵԼ (իմ), չբ. 1. Տարուբերել, դան-
 դաչել, երերալ: 2. Տատանել, վարանել:
 ԴԵՀ, գ. Կողմն, թև:
 ԴԵՀՊԵՏ, գ. Կուսակալ, գաւառապետ:
 ԴԵՂ¹, գ. 1. Բոյս, խոտ: 2. Սպեղանի:
 3. Ճար, դարման: 4. Ծարիր: 5. Մահա-
 դեղ, թոյն: 6. Կախարդանք, բժժանք,
 յուռութք: 7. Իւղ (իբրեւ օծանելիք): 8.
 Ներկ: 9. Թանաք, մելան:
 – ԴԵՂ ԴՆԵԼ. 1. Բուժել: 2. Սփոփել:
 – ԴԵՂ ՄԱՀՈՒ. Թոյն, մահադեղ:
 ԴԵՂ², գ. Դէզ, չեղջ, կոյտ:
 ԴԵՂԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կախարդութիւն,
 կախարդանք:
 ԴԵՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նկարչութիւն:
 ԴԵՂԱԹԱՓ, տե՛ս ԹԵՐԻԱԿԷ:
 ԴԵՂԱՀԱՐԵԼ, նբ. Թունել, դեղել:
 ԴԵՂԱՆԻ, գ. Մախաղ (մուրացկանի):
 ԴԵՂԱՏՈՒ, ա. Դեղիչ, կախարդ:

ԴԵՂԱՏՈՒԵԼ, նբ. Դեղել, բժշկել, բուժել:
 ԴԵՂԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բուժումն (դեղ
 տալը): 2. Թունաւորութիւն (թունաւորե-
 լը): 3. Դեղագիտութիւն, կախարդու-
 թիւն: 4. Հրապոյրք:
 ԴԵՂԱՐԱՆ, գ. Դեղոց:
 ԴԵՂԲ, ա. Դեղին:
 ԴԵՂԵԼ, նբ. 1. Դեղատուել: 2. Թունել:
 3. Կախարդել (յուռութեանը հմայել): 4.
 Գունել, ներկել:
 ԴԵՂԻՆ, ա. Դեղնագոյն, դեղբ:
 ԴԵՂԻՉ, տե՛ս ԴԵՂԱՏՈՒ:
 ԴԵՂՁ, գ. Դեղձուկ:
 ԴԵՂՁԱՆ, ա. Խարտեաչ, շիկակարմիր,
 ոսկեգոյն:
 ԴԵՂՁՈՒԿ, տե՛ս ԴԵՂՁ:
 ԴԵՂՆԱԳՈՅՆ, ա. Դեղին (դեղին գոյնի):
 ԴԵՂՆԱԳՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Դժգունել,
 գունանտել, դեղնանալ, դեղնել:
 ԴԵՂՆԱԽՈՒՆԿ, տե՛ս ԶԱՌԻԿ:
 ԴԵՂՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԴԵՂՆԱԳՈՒՆԵԼ
 (իմ):
 ԴԵՂՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԵՂՆԱԳՈՒՆԵԼ
 (իմ):
 ԴԵՂՈՏ, ա. Թունաւոր:
 ԴԵՂՈՅ, տե՛ս ԴԵՂԱՐԱՆ:
 ԴԵՄԱՐՔՈՍ, գ. Ժողովրդապետ, հազա –
 րապետ, տրիբուն:
 ԴԵՄԵՍՈՍ, գ. Բաղանիք (հասարակաց):
 ԴԵՄԵՏՐ, գ. Երկիր, հող:
 ԴԵՄՈՆ, գ. Բազմութիւն, ամբոխ:
 ԴԵՆ, գ. Հաւատք, կրօնք, աղանդ:
 – ԴԵՆԻ ՄԱՋԴԵՋՆ. Դեն՝ օրէնք մազ –
 դեզանց:
 ԴԵՆԱԴԱՐՁ, ա. Դենակորոյս, ուրացող,
 ուրացեալ:
 ԴԵՆԱԿՈՐՈՅՍ, տե՛ս ԴԵՆԱԴԱՐՁ:
 ԴԵՆԱՐ, տե՛ս ԴԱՀԵԿԱՆ:
 ԴԵՆՊԵՏ, գ. Մոգապետ:
 ԴԵՌ, մ. 1. Դեռ ևս, տակաւին, այն ինչ,
 ցարդ, ցարդ ևս, ցայժմ: 2. Նորոգ, նոր,
 արդ իսկ, դեռադեռ:

Դեռ ԱՌՆՂՐՈՋ, ա. Նորաբողբոջ, փխբ. մատաղ:

Դեռ ԱՌՈՅՍ, ա. Նորաբոյս, դեռաբողբոջ, փխբ. մանկահասակ, մատաղ:

Դեռ ԱԳՈՅ, ա. Ներկայ, առաջիկայ (դեռ գոյութիւն ունեցող):

Դեռ Ա Դեռ, մ. ա. Դեռ ընդ դեռ, արդ իսկ, նորոգ, նոր:

Դեռ ԱԽՕՍ, ա. Նորաբարբառ:

Դեռ ԱԾԱՂԻԿ, ա. Նորահասակ, մատաղ:

Դեռ ԱԾԻՆ, ա. Նորածին, մատաղ:

Դեռ ԱԿԻՐԹ, ա. Դեռավարժ, նորավարժ, թերավարժ, համբակ:

Դեռ ԱՀԱԻԱՏ, ա. Նորահաւատ, նորատունկ:

Դեռ ԱՄՈՒՏ, ա. Նորամուտ, համբակ:

Դեռ ԱՎԱՐԺ, տե՛ս Դեռ ԱԿԻՐԹ:

Դեռ ԵԿ, ա. Նորեկ:

Դեռ ԵՒՍ, 1. տե՛ս Դեռ (1): 2. (յունական ոճով) Փոքր մի ևս և (քիչ մնաց, որ...):

Դեռ ԸՆԴ Դեռ, տե՛ս Դեռ Ա Դեռ:

Դեռ ԸՆՏԻՐ, ա. Նորընտիր, նորեկ, համբակ (զինուորութեան մէջ):

Դեռ ՊԱԿ, գ. Գահոյք, լիտիք (ծածկոյթով պատգարակ՝ գահաւորակ):

Դեռ ՊԱՆ, գ. Պատգամաւոր, հրեշտակ, պատուիրակ, նուիրակ, միջնորդ:

Դեռ ՊԱՆԱ ԳՆԱՅ ԼԻՆԵԼ. Հրեշտակագնաց լինել:

Դեռ ՊԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Պատգամաւորութիւն, հրեշտակութիւն:

Դեռ ԱՆՈՒՆ, գ. (քեր.) Դերանունութիւն:

Դեռ ԱՆՈՒՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. տե՛ս Դեռ ԱՆՈՒՆ: 2. Անուանափոխութիւն:

Դեռ ԱՔՐԻՍՏՈՍ, գ. (կրօն.) Նեռն:

Դեռ ԲՈՒԿ, ա. գ. Առապար, ապառաժ:

Դեռ ԲԵԻ, ա. Անպտուղ, խոպան, ամալի:

- Ի Դեռ ԵՒ ԵԼԱՆԵԼ. Դերեանալ, դերեակ, վրիպել (հետեանք՝ արդիւնք չունենալ, ապարդիւն անցնել):

Դեռ ԵԻԱՆԱԼ, չք. Ի դերե ելանել, յետանել, անպտղանալ, խոպանանալ:

Դեռ ԵԻԱՆՔ, գ. Դերեւում, պարապութիւն, անգործութիւն, անպիտանութիւն:

Դեռ ԵՒՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս Դեռ ԵԻՅՈՒՅՈՒՅԱՆԵԼ:

Դեռ ԵԼ (իմ), տե՛ս Դեռ ԵԻԱՆԱԼ:

Դեռ ԵԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պք. Դերեացուցանել, խոպանացուցանել:

Դեռ ԵԻՈՒՄՆ, տե՛ս Դեռ ԵԻԱՆՔ:

Դեռ ՀԱՏՈՒՅԱԿԱՆ, ա. 1. Յանդիմանական, կշտամբողական (փոխարէնը՝ հակառակը հատուցող): 2. (քեր.) Համանման, զուգակշիռ:

Դեռ ՀԻՒՄԻՍԱԿԱՆ, ա. Հարաւային (բեւեռ):

Դեռ ԶԱԿ, գ. 1. Հանդերձարար: 2. Կօշկակար, կարուակ:

Դեռ, գ. 1. Այս, դիք, սատանայ: 2. Ոգի, հոգի:

ԴէՋ, գ. Կոյտ, շեղջ, բարդ, տուռն:

ԴէՋԱ ԴէՋ, ա. մ. Դիզագէզ, դիզան, բարդս բարդս, տուռն տուռն:

ԴէՄ, մանաւանդ՝ ԴէՄՔ, գ. 1. Երեսք (մարդու գլխի առջևի կողմը): 2. Առաջ (դիմացի՝ առջևի կողմը): 3. Անձն, անհատ: 4. Կերպարանք, հայեցուած, երեւոյթ: 5. Նշանակութիւն: 6. Հանգամանք, օրինակ: 7. Դիտաւորութիւն, նըպատակ: 8. Աչք, տեսութիւն:

- Ի ԴէՄՍ, Ի ԴԻՄԱՅ, նխդ. մ. Պատճառաւ, վասն, փոխանակ, ըստ:

- ԴէՄ ԴԵՆԵԼ. Զերեսս հաստատել՝ դնել, դիմել:

- ԶԴԵՄ ՈՒՆԵԼ (իմ). Դիմակաց լինել, դիմակցել, հակառակ կալ, յաղթահարել:

- Ի ԴԻՄԻ՝ ԶԴԻՄԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԴԵՄ ՈՒՆԵԼ (իմ):

- Ի ԴէՄՍ ԱԾԵԼ՝ Բերել. Յանդիմանառնել, յիշեցուցանել, յառաջ ածել:

- Ի ԴէՄՍ ԳԱԼ. Յանդիման լինել:

- ԴէՄ ԿԱԼ. Ընդգէմ կալ:

- ԴէՄ ԸՆԴԴԵՄ, մ. Դէմ ի դէմ, դէմ յանդիման:

Դժն ԴԱԿԱՊԷՍ, մ. Դժնէաբար, չարաչար
(դժնդակ կերպով):
Դժն ԴԱԿԱՏԵՍ, ա. Դժնէատեսիլ:
Դժն ԴԱԿԱՏԷԳ, ա. Դժնդակ, խոցոտիչ:
Դժն ԴԱԿԱՐՄԱՏ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՐՄԱՏ:
Դժն ԴԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Դաժանութիւն,
դառնութիւն, սաստկութիւն, խստու-
թիւն: 2. Դժուարութիւն, նեղութիւն,
վիշտ: 3. Չարիք, անզգամութիւն: 4.
(յունաբանութեամբ) ծարտարութիւն:
ԴժնԵԱՅ, ա. 1. տե՛ս Դժն ԴԱԿ: 2. մ.
Դժնդակապէս:
ԴժնԵՆ, տե՛ս Դժն ԴԱԿԱՆԱԼ:
ԴժնԷԱԲԱՐ, մ. 1. Դժնդակապէս, չա-
րաչար: 2. ա. Դաժանաբարոյ, ժանտ:
ԴժնԷԱԳՈՅՆ կամ ԴժնԵԱԳՈՅՆ, ա.
Դժնդակագոյն, դառնագոյն, խստագոյն:
ԴժնԷԱՏԵՍԻԼ կամ ԴժնԵԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս
ԴժնԱԿԱՏԵՍ:
ԴժնԷՀՆՏՈՒԹԻԻՆ, գ. ժանտահոտու-
թիւն, չարահոտութիւն:
ԴժնԷՈՒԹԻԻՆ, գ. Դժնութիւն, դժնդա-
կութիւն, ժանտութիւն, վնասակարու-
թիւն:
ԴժնԻ, ա. Դժնդակ, դժնեայ:
ԴժնՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԴժնԷՈՒԹԻԻՆ:
ԴժՈՒԱԲԱՆԵԼ, նբ. Չարաբանել, պար -
սաւել, հայհոյել:
ԴժՈՒԱԲՈՅԺ, ա. Դժոխաբուժելի, դը -
ժուարաբժշկելի, անբժշկելի:
ԴժՈՒԱԲՈՒԺԵԼԻ, տե՛ս ԴժՈՒԱԲՈՅԺ:
ԴժՈՒԱԳԻԻՏ, ա. Դժուարագիւտ:
ԴժՈՒԱԳՈՅՆ, ա. Դժնդակագոյն, դը -
ժուարագոյն:
ԴժՈՒԱԴԱՏ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱԴԱՏ:
ԴժՈՒԱԶԳԻ, ա. Վատատոհմիկ (ստորին
ծագում ունեցող):
ԴժՈՒԱԶՆԵԱՅ, ա. Դժոխային, անտա -
նելի, դժուարին, ծանր:
ԴժՈՒԱԼՈՒԱՅ, ա. Դժուարալուանալի,
դժուարամաքուր (դժուարութեամբ լուա-
ցուող՝ մաքրուող):

ԴժՈՒԱԼՈՒՐ, ա. Դժուարալուր, անա-
խորժ:
ԴժՈՒԱԽԵՌ, ա. Անսանձ, յանդուգն,
մոլի:
ԴժՈՒԱԿԱՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Չկամութիւն,
ստահակութիւն:
ԴժՈՒԱԿԱՆ, ա. 1. Դժոխային, տարտա-
րոսական: 2. Գերեզմանական:
ԴժՈՒԱՀԱՍԱՆԵԼԻ, ա. Դժուարահաս,
դժուարիմաց, դժուարին:
ԴժՈՒԱՀԵՌ, ա. Դժուարահոն:
ԴժՈՒԱԶԵՌՆԱՐԿԵԼԻ, ա. Անամոքելի,
անհաշտ:
ԴժՈՒԱՄԱՐՏ, ա. Դժուարամարտ, դը -
ժուարակուր:
ԴժՈՒԱՅԻՆ, ա. 1. Դժոխական: 2. Դժըն-
դակ, դժուարին:
ԴժՈՒԱՅՈՅՍ, ա. Անյոյս (դժուարու-
թեամբ յուսացող):
ԴժՈՒԱՇԱՐԺ, ա. Դժուարաչարժ:
ԴժՈՒԱՇԱՐԺԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱ -
ՇԱՐԺԱԳՈՅՆ:
ԴժՈՒԱՇԱՐԺԵԼԻ, ա. Դժուարաչարժելի,
դժուարափոփոխ:
ԴժՈՒԱՊԱՀ, ա. Անմատոյց, անողոքելի:
ԴժՈՒԱՊԵՏ, գ. Սատանայ:
ԴժՈՒԱՊԷՍ, մ. Չարաչար, սաստկապէս:
ԴժՈՒԱՏԱՆՋ, ա. Տանջողական, դժըն -
դակ:
ԴժՈՒԱՏԵՍԱԿ, ա. Տձև, տգեղ:
ԴժՈՒԱՐՄԱՏ, տե՛ս ԴԱՌՆԱՐՄԱՏ:
ԴժՈՒԵԼ, չբ. Խստանալ, խոժոռել:
ԴժՈՒԵԼԱՆԵԼԻ, ա. Դժուարելանելի:
ԴժՈՒԵՐԱՍԱՆ, ա. Դժոխերասանակ,
դժուարասանձ, անսանձ:
ԴժՈՒԵՐԱՍԱՆԱԿ, տե՛ս ԴժՈՒԵՐԱ -
ՍԱՆ:
ԴժՈՒԵՐԵՍ, ա. Խոժոռագէմ, դժնահա -
յեաց, ժանտ:
ԴժՈՒԼՄԱՐԵՐ, տե՛ս ԴժՈՒԼՄԱՐԵՐԵԼԻ:
ԴժՈՒԼՄԱՐԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Անտանելի,
դժուարալայր, դժուարուտ, դժնդակ:

ԴԺՈՒՆՈՐՈՎ ԱՅՆ, ա. Անյազ:

ԴԺՈՒՆՈՐՍԱԼԻ, ա. Դժուարըմբռնելի:

ԴԺՈՒՆՔ, գ. 1. Գեհն, տարտարոս, սան –
դարամետք, լիճ հրոյ, իշխանութիւն,
խաւարի: 2. Գերեզման:

ԴԺՈՒԱՐ, ա. Դժուարին, ծանր, դժուակ,
խիստ, անհնար, անհնարին:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԱՆՏ, ա. Ջարաբախտ, չա–
րաբաստ, ողորմելի, թշուառ:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԱՆ, ա. Դժուարիմանալի,
դժուարիմաց (դժուար հասկանալի):

ԴԺՈՒԱՐԱԲԱՌՆԱԼԻ, ա. Ծանրակի,
դժուարամբառնալի (դժուարութեամբ
բարձրացուող):

ԴԺՈՒԱՐԱԲԱՐՈՅ, ա. Դաժանաբարոյ,
դժնաբարք, դժմիտ, անհամբոյր:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԱՅ, ա. 1. Անբաց, փակ: 2.
փխբ. Դժուարիմաց, դժուարահաս:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԵՐ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱԲԵ–
ՐԵԼԻ:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԵՐԵԼԻ, ա. Դժուարաբեր,
ծանր:

ԴԺՈՒԱՐԱԲԺԾԿԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱ –
ԲՈՅԺ:

ԴԺՈՒԱՐԱԲՈՅԺ, ա. Դժուարաբժշկելի,
դժուարաբուժելի, դժոխաբոյժ:

ԴԺՈՒԱՐԱԲՈՒԺԵԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱ –
ԲՈՅԺ:

ԴԺՈՒԱՐԱԳԻԾ, ա. Անդեգելի, կարծր:

ԴԺՈՒԱՐԱԳԻՏԵԼԻ, ա. Անգիտելի:

ԴԺՈՒԱՐԱԳԻԻՏ, ա. Դժուարագտանելի,
դժոխագիւտ:

ԴԺՈՒԱՐԱԳՆԱԼԻ, տե՛ս ԴԺՈՒԱՐԱ –
ԳՆԱՏ:

ԴԺՈՒԱՐԱԳՆԱՏ, ա. Դժուարագնալի,
դժուարակոխ:

ԴԺՈՒԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Տաժանագոյն:

ԴժՈՒԱՐԱԿԻՐ, ա. 1. Դժուարակրելի, ծանրակիր, անտանելի: 2. Տոկուն (դժ - ժուարութիւն՝ ծանրութիւն կրող):

ԴժՈՒԱՐԱԿՈՒՄ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱԳՆԱՅ:

ԴժՈՒԱՐԱԿՈՐՁ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱԽԻԼ:

ԴժՈՒԱՐԱԿՈՒԻ, ա. Դժուարամարտ, դժուարամարտիկ, անպարտելի, անառիկ (որի հետ դժուար է կռուել):

ԴժՈՒԱՐԱԿՐԵԼԻ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱԿԻՐ (1):

ԴժՈՒԱՐԱՀԱԼ, ա. Տհալ:

ԴժՈՒԱՐԱՀԱՃ, ԴժՈՒԱՐԱՀԱՃԵԼԻ, ԴժՈՒԱՐԱՀԱՃՈՅ, ա. 1. Անհաճոյ, տը - հաճ: 2. Դժկամակ, չարակամ: - ԴժՈՒԱՐԱՀԱՃ կամ ԴժՈՒԱՐԱՀԱՃՈՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴժԿԱՄԱԿ ԼԻՆԵԼ:

ԴժՈՒԱՐԱՀԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Դառնութիւն (գեղեցիկ մասին):

ԴժՈՒԱՐԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Ժանտառակ, գարշելի:

ԴժՈՒԱՐԱՀԱՍ, ա. Դժուարահասանելի, դժուարիմաց:

ԴժՈՒԱՐԱՀԱՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱՀԱՍ:

ԴժՈՒԱՐԱՀԱԻԱՆ, ա. Անհաւան, դժ - ժուարահաճ, դժուարամիտ, դժկամակ:

ԴժՈՒԱՐԱՀԵՌ, ա. Դժոխահեռ:

ԴժՈՒԱՐԱՁԵՌՆ, ա. Դժուարին (դժուար ձեռնարկելի):

ԴժՈՒԱՐԱՁԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժուար - րութիւն:

ԴժՈՒԱՐԱՄԱՀ, ա. Բռնամահ:

ԴժՈՒԱՐԱՄԱՏՈՅ, ա. Դժուարամատ - չելի, անմատոյց, անմատչելի:

ԴժՈՒԱՐԱՄԱՏՁԵԼԻ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱՄԱՏՈՅ:

ԴժՈՒԱՐԱՄԱՐՏ, ԴժՈՒԱՐԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱԿՈՒԻ:

ԴժՈՒԱՐԱՄԱՔՈՒՐ, ա. Դժուարալուա - նալի, անմաքուր:

ԴժՈՒԱՐԱՄՔԱՌՆԱԼԻ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱՔԱՌՆԱԼԻ:

ԴժՈՒԱՐԱՄԻՏ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱՀԱ - ԻԱՆ, ԴժՄԻՏ:

ԴժՈՒԱՐԱՄՈՒՏ, ա. Անմտանելի:

ԴժՈՒԱՐԱՄՈՔԵԼԻ, ա. Դառն:

ԴժՈՒԱՐԱՅԱՂԹ, ա. Անպարտելի:

ԴժՈՒԱՐԱՆԱԼ, չք. Դժուարել, դժկամա - կել, նեղասրտել, վշտանալ:

ԴժՈՒԱՐԱՆԻՆՁ, ա. Քնահատ (քունը չտանող):

ԴժՈՒԱՐԱՆՔ, գ. Դժկամակութիւն:

ԴժՈՒԱՐԱՇԱՐԺ, ա. 1. Յամբաշարժ: 2. Անփոփոխ, հաստատուն, անշարժ:

ԴժՈՒԱՐԱՇԱՐԺԱԳՈՅՆ, ա. Դժոխա - շարժադոյն:

ԴժՈՒԱՐԱՇԱՐԺԵԼԻ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱՇԱՐԺ:

ԴժՈՒԱՐԱՇՈՒՐՁ, ա. Դժուարակոխ (որ - տեղ դժուար է չըջել):

ԴժՈՒԱՐԱՊԱԿԱՆԵԼԻ, ա. Դժուարա - փուռ, անփուռ:

ԴժՈՒԱՐԱՊԱՀ, ա. Դժուարապահելի (որ դժուար է պահուում):

ԴժՈՒԱՐԱՊԱՀԵԼԻ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱՊԱՀ:

ԴժՈՒԱՐԱՊԱՏԱՀ, ա. Դժուարադէպ, դժնդակ, ահաւոր:

ԴժՈՒԱՐԱՊԱՏԱՀՈՒՄՆ, գ. Զախողանք, աղէտ:

ԴժՈՒԱՐԱՊԱՏՄԵԼԻ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱՊԱՏՈՒՄ:

ԴժՈՒԱՐԱՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Խրթնութիւն (դժուարապատում լինել):

ԴժՈՒԱՐԱՊԱՏՈՒՄ, ա. Դժուարապատ - մելի, անպատում, անպատմելի, դժուարասաց:

ԴժՈՒԱՐԱՊԷՍ, մ. 1. Դժուարաւ, հազիւ:

2. Զարակամբար (դժկամակութեամբ):

3. Զարաչար (դժնդակ՝ ծանր կերպով):

ԴժՈՒԱՐԱՌՈՒ, ա. Անառիկ:

ԴժՈՒԱՐԱՍԱՆՁ, ա. Անսանձ, ստահակ:

ԴժՈՒԱՐԱՍԱՅ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱՊԱՏՈՒՄ:

ԴժՈՒԱՐԱՍՐՏԵԼ (իմ), չբ. նեղասրտեղ,
սրտնեղել, դժուարել, զայրանալ:
ԴժՈՒԱՐԱՎԱՅԻՐ, ա. Դժուարուտ:
ԴժՈՒԱՐԱՎԱՍՏԱԿ, ա. Անտեղիտալի,
կորդ:
ԴժՈՒԱՐԱՎԻՃՈՂ, ա. Կռուարար, յա-
մառ, դժխաՀեռ:
ԴժՈՒԱՐԱՏԵՍ, ա. Դժուարատեսանելի,
դժուարիմաց, մթին:
ԴժՈՒԱՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Տգեղ (դաժան՝
վատ տեսք ունեցող):
ԴժՈՒԱՐԱՏԵՍԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱ-
ՏԵՍ:
ԴժՈՒԱՐԱՏԵՍԻԼ, ա. Դժուարըմբռնելի
(դժուարութեամբ ըմբռնող՝ զգացող,
նուազ զգայուն):
ԴժՈՒԱՐԱՏԵՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Դժուար-
իմացութիւն, մթութիւն:
ԴժՈՒԱՐԱՏՈԿ, ա. Դժուարաժուժելի,
դժուարըմբեր, դժուարըմբեր, անհանդուր-
ժելի:
ԴժՈՒԱՐԱՏՈՀՄ, ա. Վատատոհմիկ,
դժխազգի:
ԴժՈՒԱՐԱՐԱՐ, ա. Դժուարին (դժուար-
ութեամբ արուած):
ԴժՈՒԱՐԱՐԳԵԼ, ա. Դժուարարգելի,
անարգել, անխափան:
ԴժՈՒԱՐԱՐԳԵԼԼԻ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱՐ-
ԳԵԼ:
ԴժՈՒԱՐԱՐՁԱԿ, ա. Դժուարալոյծ,
դժուարաքակ:
ԴժՈՒԱՐԱԻ, մ. Դժուարապէս, Հազիւ,
դուն ուրեք, բռնի:
ԴժՈՒԱՐԱՓԱՍՏԱԲԱՆ, ա. Դժուարա-
փաստաբանելի (որին դժուար է պատաս-
խանատու կամ ջատագով լինել):
ԴժՈՒԱՐԱՓԱՍՏԱԲԱՆԵԼԻ, տե՛ս Դժ-
ՈՒԱՐԱՓԱՍՏԱԲԱՆ:
ԴժՈՒԱՐԱՓՈՒՆ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱՓՈ-
ՓՈՒՆ:
ԴժՈՒԱՐԱՓՈՓՈՒՆ, ա. Դժուարափոխ
(դժուարութեամբ փոխուող՝ փոփոխու-
ող):

ԴժՈՒԱՐԱՓՈՒՏ, ա. Դժուարապակա-
նելի, անփուտ:
ԴժՈՒԱՐԱՔԱԿ, ա. մ. Դժուարձակ,
դժուարալոյծ, անխզելի:
ԴժՈՒԱՐԱՔՆԻՆ, ա. Մութ, անորոշ (որ
դժուար է քննել՝ որոշել):
ԴժՈՒԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱՆԱԼ:
ԴժՈՒԱՐԵԼԱՆԵԼԻ, ա. Դժոխեանելի:
ԴժՈՒԱՐԵՐԵՍԱՆ, ա. Դժուարասանձ,
անսանձելի:
ԴժՈՒԱՐԸՄԲԵՐ, ա. Դժուարըմբերելի,
դժուարաժուժելի, դժուարըմբեր, դժուարըմ-
բերելի, անբերելի, անտանելի:
ԴժՈՒԱՐԸՄԲԵՐԵԼԻ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԸՄ-
ԲԵՐ:
ԴժՈՒԱՐԸՄԲՈՆԵԼԻ, ա. Դժուարիմաց,
դժուարորոսալի, դժոխորոսալի, դժուարու-
նելի, անըմբռնելի:
ԴժՈՒԱՐԸՆԴԵԼ Կամ ԴժՈՒԱՐԸՆՏԵԼ,
ա. Անսովոր, դժուարին:
ԴժՈՒԱՐԸՆԿԱԼ, ա. 1. Անընդունելի,
անհաճոյ, ծանրատաղտուկ: 2. Անսան-
ձելի:
ԴժՈՒԱՐԻՄԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԻ-
ՄԱՅ (1):
ԴժՈՒԱՐԻՄԱՆԱՅ, ա. 1. Դժուարիմանալի,
դժուարըմբռնելի, դժուարահասանելի,
մթին, խրթին: 2. Թանձրամիտ (դժուար -
ութեամբ հասկացող):
ԴժՈՒԱՐԻՄԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Խրթնու-
թիւն, մթութիւն (դժուարիմաց լինելը):
ԴժՈՒԱՐԻՆ, ա. 1. Դժուար, ծանր: 2.
Դժուակ, դժնայ:
ԴժՈՒԱՐՈՐՈՇ, ա. Դժուարախտրելի:
ԴժՈՒԱՐՈՐՍԱԼԻ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐ -
ԸՄԲՈՆԵԼԻ:
ԴժՈՒԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ծանրութիւն,
նեղութիւն: 2. Դժկամակութիւն, չկա-
մութիւն: 3. Դժնդակութիւն, դժնէու-
թիւն:
ԴժՈՒԱՐՈՒՂԻՂ, ա. Անուղղայ:
ԴժՈՒԱՐՈՒՆԵԼԻ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐ -
ԸՄԲՈՆԵԼԻ:

ԴժՈՒԱՐՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Անուսուսմն, տգէտ, տգիտական:

ԴժՈՒԱՐՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անուսուսմնութիւն, տգիտութիւն: 2. Մթու-թիւն (ուսման):

ԴժՈՒԱՐՈՒՏ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱՎԱՅՐ:

ԴժՊԱՀԱԳՈՅՆ, ա. մ. Աղքատագոյն, գծուծ, անչուք:

ԴժՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՇՏՈՒ-ԹԻՒՆ:

ԴժՊԱՏԵՀ, տե՛ս ԱՆՊԱՏԵՀ:

ԴժՊԱՐԻՇՏ, տե՛ս ԱՄԲԱՐԻՇՏ:

ԴժՊԱՐՏԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յաղթել (չա-րաջար պարտել կամ պարտաւորել):

ԴժՊԻՐՀ, ա. Ժպիրհ, յանդուգն, անամօթ, անպատկառ:

ԴժՊՀԵԼ (իմ), չբ. Դժկամակել, խոժոռել, դժնել:

ԴժՊՀԻ, գ. Անհաճոյ, ատելի (դժկամա-կութիւն չարժող՝ պատճառող):

ԴժՊՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անախորժութիւն: 2. Անպիտանութիւն:

ԴժՐԱՄԻՏ, ա. Նենգամիտ, չարամիտ:

ԴժՐԱՆՔ, գ. Դրժանք, նենգ, պատրանք, դաւ, դաւաճանութիւն, անիրաւութիւն:

ԴժՐԵԼ, տե՛ս ԴՐԺԵԼ:

ԴժՐԻԶ, տե՛ս ԴժՐՈՂ:

ԴժՐՈՂ, ա. Դժրիչ, նենգիւն, խարդախիչ, խարդախող:

ԴժՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԴժՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴՐժՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԴՐժՈՒԹԻՒՆ:

ԴԻ, գ. Դիակն, գէշ, չաղիղ, մեռելոտի:

ԴԻԱԶԱՐԴ, ա. Դիապատիկ:

ԴԻԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիապատութիւն, պատումն:

ԴԻԱԶԵՐԾ, տե՛ս ԴԻԱԿԱՊՈՒՏ:

ԴԻԱԹԱԻԱԼ, ա. մ. Դիթաւալ, դիապաստ, դի տապաստ:

- ԴԻԱԹԱԻԱԼ ԱՆԿԱՆԵԼ՝ ԽԱՂԱԼ. Տա - պաստ անկանել:

- ԴԻԱԹԱԻԱԼ ԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ. Տապաստ արկանել:

ԴԻԱԿԱՊՈՒՏ, ա. գ. Դիակողոպուտ, դիազերծ:

ԴԻԱԿԻՐ, տե՛ս ՄԵՌԵԼԱԶԳԵՍՏ:

ԴԻԱԿՆ, գ. Դի, մեռեալ (մեռած մարդու մարմին):

ԴԻԱԿՆԱՆԱԼ, չբ. Մեռանել (դիակ դառ-նալ կամ դիակի նման ընկած լինել):

ԴԻԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, տե՛ս ԴԻԱԿԱՊՈՒՏ:

ԴԻԱԿՈՅՏ, ա. Դիակուտեալ (կուտա-կուած դիակներ պարուսակող):

ԴԻԱԿՈՒՏԵԱԼ, տե՛ս ԴԻԱԿՈՅՏ:

ԴԻԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիահանք, յու-ղարկաւորութիւն, թաղումն:

ԴԻԱՀԱՆՔ, տե՛ս ԴԻԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԴԻԱՆԱԼ, տե՛ս ԴԻԵԼ:

ԴԻԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՅԱՊԱՇ-ՏՈՒԹԻՒՆ:

ԴԻԱՊԱՏԻԿ, տե՛ս ԴԻԱԶԱՐԴ:

ԴԻԱՊԱՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻԱԶԱՐԴՈՒ-ԹԻՒՆ:

ԴԻԱՍՆՈՒՆԴ՝ ԴԻԱՍՈՒՆ ԼԻՆԵԼ. Դիա - նալ, դիել, կաթնաբոյծ լինել:

ԴԻԱՏՈՆ, գ. Թռիչ (թռչող) վայր ընկնող աստղ):

ԴԻԱՅԻԿ, տե՛ս ԴԻԵՅԻԿ:

ԴԻԴՐԱՔՄԱՅ, գ. Երկդրամեան:

ԴԻԵԼ, չբ. նբ. տե՛ս 1. ԴԻԱՍՆՈՒՆԴ՝ ԴԻԱՍՈՒՆ ԼԻՆԵԼ: 2. ԴԻԵՅՈՒՅԱՆԵԼ:

ԴԻԵՅԻԿ, ա. Դիացիկ, կաթնակեր, կաթ-նածուծ, կաթնասուն:

ԴԻԵՅՈՒՄՆ, գ. Կաթնասնութիւն, կաթ - նաջամբ լինելն:

ԴԻԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Դիել, սնուցանել, կաթնաբուծել:

ԴԻԶԱԴԵԶ, տե՛ս ԴԵԶԱԴԵԶ:

ԴԻԶԱՆ, տե՛ս ԴԵԶԱԴԵԶ:

ԴԻԶԱՆԱԼ, չբ. Դիզանել, դիզուլ, բարձ - րանալ, ծառանալ:

ԴԻԶԱՆԵԼ¹, նբ. Դիզել, դիզուլ, կուտա - կել, բարդել, շեղջել, շեղջակուտել:

ԴԻԶԱՆԵԼ², չբ. 1. տե՛ս ԴԻԶԱՆԱԼ: 2. Խռնել:

ԴԻԶԵԼ, տե՛ս ԴԻԶԱՆԵԼ՝:

ԴԻԶՈՒԼ, տե՛ս 1. ԴԻԶԱՆԱԼ: 2. ԴԻԶԱ-
ՆԵԼ՝:

ԴԻԹԱԿԱԼ, տե՛ս ԴԻԱԹԱԿԱԼ:

ԴԻՄԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆԵԼ:
ԴԻՄԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱ-
ԲԱՆՈՒԹԻԻՆ:

ԴԻՄԱԲԱՐ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՐ:

ԴԻՄԱԳՐԱԿ, ա. Յառաջամարտիկ, երե-
սաւոր, ախոյեան, նահատակ, ձեռներէջ,
համարձակ, յանդուգն, դիմակաց, ընդ-
դիմակաց:

ԴԻՄԱԳՐԱԿԵԼ, չբ. 1. Զգէմ ունել,
յանդգնել, իշխել, համարձակել: 2. Պա-
շարել, յանհնարին հնարս մտանել:

ԴԻՄԱԳՐԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Համարձակու-
թիւն, նահատակութիւն:

ԴԻՄԱԴԱՐԶ, ա. Ընդդիմադարձ, դիմա-
կաց, ընդդիմակաց, հակառակորդ:

- ԴԻՄԱԴԱՐԶ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԻՄԱ-
ԴԱՐԶԵԼ:

ԴԻՄԱԴԱՐԶԵԼ, չբ. Դիմադարձ լինել,
ընդդէմ կալ, ընդդիմանալ, հակառակել:
ԴԻՄԱԴԱՐԶՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Հակառա-
կութիւն, դիմադրութիւն, ընդդիմադրու-
թիւն: 2. Խոչընդոտն, արգելք:

ԴԻՄԱԴՐԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԴՐԵԼ:

ԴԻՄԱԴՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱ-
ԴՐՈՒԹԻԻՆ:

ԴԻՄԱԽՕՍԵԼ (իմ), տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱ-
ԲԱՆԵԼ:

ԴԻՄԱԿ, գ. 1. Դէմ, դէմք, երես, տեսիլ,
կերպարան: 2. Տեսակ, կերպ: 3. Պատ-
րուակ: 4. Կողմն (հանդիպահայեաց): 5.

ա. Ընդդէմ, հակառակ:

ԴԻՄԱԿԱԼ կամ ԴԻՄԱԿԱՅ ԼԻՆԵԼ.
Զգէմ ունել, ընդդիմակալ լինել, ընդդէմ
կալ, դիմակայել, տոկալ:

ԴԻՄԱԿԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԻՄԱԿԱԼ ԼԻ-
ՆԵԼ:

ԴԻՄԱԿԱՅՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱ -
ԿԱՅՈՒԹԻԻՆ:

ԴԻՄԱԿԱՅ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԿԱՅ:

- ԴԻՄԱԿԱՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԻՄԱԿՅԵԼ:
ԴԻՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻԻՆ, գ. Նմանութիւն,
համեմատութիւն, օրինակ:

ԴԻՄԱԿՅԵԼ, չբ. Դիմակաց լինել, հակա-
ռակ կալ, հակառակել, ընդդիմանալ:

ԴԻՄԱԿՅՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱԿ-
ՅՈՒԹԻԻՆ:

ԴԻՄԱՀԱՐ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՀԱՐ:

ԴԻՄԱԶԱՅԵԼ, չբ. Դիմաբանել, ընդ-
դիմաբանել:

ԴԻՄԱՄԱՐՏ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐՏ:

ԴԻՄԱՄԱՐՏԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐ -
ՏԵԼ:

ԴԻՄԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐ-
ՏԻԿ:

ԴԻՄԱՄԱՐՏՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱ -
ՄԱՐՏՈՒԹԻԻՆ:

ԴԻՄԱՆԵԼ, չբ. Տոկալ, համբերել, ընդ-
դիմանալ:

ԴԻՄԱՌԵՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԲԱՐԱՌԵՆՈՒ-
ԹԻԻՆ:

ԴԻՄԱՌՈՒԹԻԻՆ, գ. Փոխաբերութիւն:

ԴԻՄԱՅՈՒՄ, գ. Դիմադրութիւն, դի-
մակայութիւն, ընդդիմակայութիւն:

ԴԻՄԱԻՈՐ, ա. Անճնաւոր (դէմք ունե-
ցող):

ԴԻՄԵԼ, չբ. 1. Յառաջ խաղալ, ընթանալ,
յարձակել: 2. Ապաւինել, ապաստան լի-
նել, յուսալ:

ԴԻՄԵԼՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԴԻՄԵՅՈՒՄՆ:

ԴԻՄԵՅՈՒՄ, տե՛ս ԴԻՄԵՅՈՒՄՆ:

ԴԻՄԵՅՈՒՄՆ, գ. Դիմումն, յարձակումն,
ընթացք:

ԴԻՄԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Խաղացուցանել,
ընթացուցանել, վարել:

ԴԻՄՈՍ, գ. Ինչք, դրամ:

ԴԻՄՈՍԱԿԱՆ, ա. Հասարակաց, հանրա -
կան:

ԴԻՄՈՏ, գ. Ռամիկ (հասարակ ժողո-
վուրդ):

ԴԻՄՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԻՄԵՅՈՒՄՆ:

ԴԻՆԱՐ, տե՛ս ԴԵՆԱՐ:

ԴԻՊԱԲԱՆ, ա. Վայելչաբան:

ԴԻՊԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՊՈՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԴԻՊԱԿ, գ. Սնդուս:

ԴԻՊԱԿԱԳՈՐԾ, ա. Դիպակազգեստ:

ԴԻՊԱԿԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԴԻՊԱԿԱԳՈՐԾ:

ԴԻՊԱԿԱՆ, ա. Դիպող, պատեհ:

ԴԻՊԱՀ, գ. (Հանդիպում է միայն ի ԴԻՊԱՀՈՋ ձևով), Արգելարան, բանտ:

ԴԻՊԱՀԱԻՈՐ, ա. Բանտարգել, բանտարկեալ:

ԴԻՊԱՂԵՂՆ, ա. Քաջաղեղն, գեղեցկաղեղն:

ԴԻՊԱՆ, ա. 1. Դիպող, պատշաճ, յարմար: 2. Նման:

– ԴԻՊԱՆ ՊԱՏԱՀԵԼ կամ ԵԼԱՆԵԼ. Պատահել, դիպել (դէմ դուրս գալ պատերազմով):

ԴԻՊԱՆՈՐ, ա. 1. Դիպող, յարմար: 2. Դիպողական (պատահական):

ԴԻՊԱՆՈՐԱՊԷՍ, մ. ի դէպ, յարմարապէս:

ԴԻՊԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դէպք, պատեհութիւն, յարմարութիւն: 2. Դիտաւորութիւն, նպատակ:

ԴԻՊԵԼ (իմ), չբ. 1. Դէպ լինել, ի դէպ գալ, Հանդիպել, պատահել, յաջողել, վիճակել, Հասանել, գտանել, լինել: 2. Ընդհարկանել (դիպչել):

ԴԻՊԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Յարմարեցուցանել, ուղղել: 2. Զարկուցանել:

ԴԻՊԿԻՅ, ա. Յարակից, դրակից:

ԴԻՊՈՂ, ա. Դիպան, դէպ, պատշաճ, յարմար, պատեհ, Հանդիպող:

ԴԻՊՈՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիպաբանութիւն:

ԴԻՊՈՂԱԳՈՅՆ, ա. Պատշաճագոյն, պատեհագոյն, ճահագոյն:

ԴԻՊՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԻՊԱՆՈՐ (2):

ԴԻՊՈՂԱՊԷՍ, մ. Ըստ պատշաճի, յարմարապէս, վայելչաբար:

ԴԻՊՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յարմարութիւն, պատշաճողութիւն: 2. Աջողակութիւն: ԴԻՊՈՒԱՄ, գ. Դէպք, անցք, պատահումն, պատահար:

ԴԻՊՈՒՄՆ, գ. 1. Հանդիպումն, պատահումն: 2. Դէպք, դիպումած: 3. Ընդհարումն, բախումն:

ԴԻՏԱԿ, գ. 1. Տեսարան, դիտանոց: 2. Դէմք, կերպարանք: 3. Դէտ, տեսուչ: ԴԻՏԱԿԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Գեղեցկադիտակ:

ԴԻՏԱՆՈՅ, գ. Դէտ (դիտելու տեղ):

ԴԻՏԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Երեւիլ (բարձր և պայծառ):

ԴԻՏԱՊԱՍՏ կամ ԴԻՏԱՊԱՍՏ, տե՛ս ԴԻԱԹԱԻԱԼ:

ԴԻՏԱՊԵՏ, ա. գ. Վերադէտ, վերադիտող, արքեպիսկոպոս, եպիսկոպոս, առաջնորդ, տեսուչ:

ԴԻՏԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Առաջնորդական, եպիսկոպոսական:

ԴԻՏԱԻՈՐ, ա. գ. Դիտող, տեսուչ:

ԴԻՏԱԻՈՐԱԿԱՆ, ա. Դիտողական, զգուշալի:

ԴԻՏԱԻՈՐԵԼ, նբ. Նկատել, խորհել, նախատեսել:

ԴԻՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մտադրութիւն, նպատակ, խորհուրդ: 2. Տեսչութիւն:

ԴԻՏԵԼ, նբ. չբ. 1. Դէտակն ունել, ուշ ունել, նայել, զննել, տեսանել, ի միտ առնուլ: 2. Լրտեսել:

ԴԻՏՈՂ, գ. Դիտապետ, եպիսկոպոս:

ԴԻՏՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԻՏԱԻՈՐԱԿԱՆ:

ԴԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեսչութիւն, եպիսկոպոսութիւն:

ԴԻՏՈՒՄՆ, գ. 1. Ակնարկութիւն, Հայեցուած: 2. Դիտաւորութիւն, մտադրութիւն, նպատակ:

ԴԻՐ, գ. 1. Դրութիւն: 2. Գերեզման, շիրիմ: 3. տե՛ս ԲՆԱԲԱՆ:

– ԴՐԻԻ, տե՛ս ԴՐԱԿԱՆ:

ԴԻՐ ԵՒ ՏԱՐ ԱՌԵՆԵԼ. Յրել, վանել:

ԴԻՑԱԶՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԻԻՑԱԶՆԱԿԱՆ :
 ԴԻՑԱԽԵԼԱՐ, ա. Դիւցախեւառ, զիւցա-
 խելար, զիւցամոլ :
 ԴԻՑԱԿՐՕՆ, ա. Դիւցակրօն, կռապաշտ,
 կռապաշտական :
 ԴԻՑԱՊԱՇՏ, ա. 1. Դիւցապաշտ, կռա-
 պաշտ, պաշտօնաւոր : 2. Կռապաշտական,
 զիւցակրօն :
 ԴԻՑԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւցապաշտու-
 թիւն, կռապաշտութիւն :
 ԴԻՑԱՍԷՐ, ա. Դիւցամոլ, կռամոլ :
 ԴԻԻԱԲԱԽ, ա. Դիւահար, այսահար, մո-
 լեգիւն :
 ԴԻԻԱԲԱԽԵԼ (իմ), չբ. Դիւահարել, զի-
 ւադնել, այսահարել :
 ԴԻԻԱԲԱՐ, մ. Դիւանման :
 ԴԻԻԱԳԻՆ, ա. Մոլեգիւն, կատաղի :
 ԴԻԻԱԳՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԻԻԱԲԱԽԵԼ
 (իմ) :
 ԴԻԻԱԳՈՐԾ, ա. Սատանայական :
 ԴԻԻԱԳՈՒՆ Դ, ա. Դիւափաղանգ :
 ԴԻԻԱԳՐԳԻՌ, ա. Դիւայրըզոր :
 ԴԻԻԱԴԷՄ, ա. Դիւատեսակ :
 ԴԻԻԱԶԳԵԱՅ, ա. Դիւազգեցիկ, զիւա -
 շունչ, այսակիր, զիւահար :
 ԴԻԻԱԶԳԵՅԻԿ, տե՛ս ԴԻԻԱԶԳԵԱՅ :
 ԴԻԻԱԶԳԻ, ա. Դիւանման (գեւերի ցե -
 ղից) :
 ԴԻԻԱԼԼՈՒԿ, ա. Դիւահար, զիւաբախ,
 զիւատանջ :
 ԴԻԻԱԽԱՆԳԱՐԵԼ (իմ), չբ. Դիւահարել,
 այսահարել :
 ԴԻԻԱԽՐՈՒՏ, ա. Դիւատուր, զիւական :
 ԴԻԻԱԿԱԽԱՐԴ, գ. Կախարդ :
 ԴԻԻԱԿԱՄ, ա. Չարակամ :
 ԴԻԻԱԿԱՆ, ա. Դիւային, սատանայա -
 կան :
 ԴԻԻԱԿՈՐԾԱՆ, տե՛ս ԴԻԻԱՏՈՒՐ :
 ԴԻԻԱՀԱԼԱՄ, ա. Այսահալած :
 ԴԻԻԱՀԱՐ, ա. Այսահալար, այսահալած,
 զիւալլուկ, զիւաբախ, զիւամոլոր, մոլի,
 մոլեկան :

ԴԻԻԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Այսահարութիւն :
 ԴԻԻԱՀԱՐՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Կախարդու -
 թիւն :
 ԴԻԻԱԶՈՅԼ, ա. Դրօշեալ :
 ԴԻԻԱԶՕՆ, ա. Դիւանուէր :
 ԴԻԻԱՄՈՂ, ա. Դիւցամոլ, կռամոլ :
 ԴԻԻԱՄՈՂՈՐ, տե՛ս ԴԻԻԱՀԱՐ :
 ԴԻԻԱՅԻՆ, տե՛ս ԴԻԻԱԿԱՆ :
 ԴԻԻԱՅՈՐԴՈՐ, տե՛ս ԴԻԻԱԳՐԳԻՐ :
 ԴԻԻԱՆ, գ. 1. Դահլիճ, սրահ, ատեան : 2.
 Դպրոց, դպրանոց : 3. Գրանոց, մատենա-
 դարան :
 ԴԻԻԱՆԱԴՊԻՐ, գ. Ատենադպիր :
 ԴԻԻԱՆԱԼ, չբ. Դիւազնել, մոլեգիւն, կա-
 տաղել, մոլել :
 ԴԻԻԱՆԱՊԱՆ, գ. Դիւանապետ :
 ԴԻԻԱՆԱՊԵՏ, տե՛ս ԴԻԻԱՆԱՊԱՆ :
 ԴԻԻԱՆՄԱՆ, ա. մ. Դիւազգի, զիւաբար :
 ԴԻԻԱՆՈՒՆԻՐ, ա. Դիւածօն, պիղծ :
 ԴԻԻԱՆՈՒՆԵՉ, տե՛ս ԴԻԻԱԶԳԵԱՅ :
 ԴԻԻԱՊԱՇՏ, ա. Դիւցապաշտ, կռապաշտ,
 Հեթանոս :
 ԴԻԻԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՑԱՊԱՇՏ-
 ՈՒԹԻՒՆ :
 ԴԻԻԱՊԱՏԿԵՐ, գ. Արձան (կռուքի) :
 ԴԻԻԱՍԱՐՍԱՓ, ա. Դիւասարսուռ :
 ԴԻԻԱՍԱՐՍՈՒՌ, տե՛ս ԴԻԻԱՍԱՐՍԱՓ :
 ԴԻԻԱՏԱՆՋ, տե՛ս ԴԻԻԱԼԼՈՒԿ :
 ԴԻԻԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԴԻԻԱԴԷՄ :
 ԴԻԻԱՏՈՒՐ, ա. Դիւախրոխտ, զիւակոր -
 ծան, զիւական :
 ԴԻԻԱՓԱՂԱՆԳ, տե՛ս ԴԻԻԱԳՈՒՆ Դ :
 ԴԻԻԹ, գ. 1. Կախարդ, վճուկ, մոգ, գէտ,
 թողիչ : 2. ա. Դիւթական :
 ԴԻԻԹԱԲԱՆ, ա. Գուշակ (խօսքով զիւ -
 թող) :
 ԴԻԻԹԱԲԱՐ ԱՍԵԼ. Գուշակել :
 ԴԻԻԹԱԿԱԽԱՐԴ, գ. Վճուկ (կախար-
 դանքով զիւթող) :
 ԴԻԻԹԱԿԱՆ, ա. Կախարդական, մոգա -
 կան :
 ԴԻԻԹԱՆԱԼ, չբ. Մոլել, ցնորել :

Դիտարկել, նր. չը. 1. Կախարդել, հմայել: 2. Գուշակել: Դիտարկողներին, գ. Կախարդություն, հը-մայք, թողչություն, ըղձություն, հարց-կություն: Դիտար, գ. 1. Տափարակ (հարթ տեղ): 2. ա. Դիւրին, հեշտին, անդոր: 3. Հեշտալի, հաճոյ, լաւ: 4. գ. Դիւրութիւն, անդոր-րութիւն, հանգիստ: 5. մ. Դիւրաւ, դիւ-րով: - Դիտար Առնել. Ազատել: ԴիտարԱթաւ, ա. Բանաւոր, ընդունելի, դիպող: ԴիտարԱթաւնԱ Գոթն, ա. Բանաւորագոյն: ԴիտարԱթաւնՈրիտին, գ. Բանաւորու-թիւն (դիւրաբան լինելը): ԴիտարԱթաւնՈրիտեԱՄԲ, մ. Իրաւամբք, ի դէպ, բանաւորապէս: ԴիտարԱթաւ, մ. Դիւրապէս, դիւրաւ, հեշտեաւ: ԴիտարԱթաւՈրիտին, գ. Դիւրահաւա-նութիւն, պարզամտութիւն: ԴիտարԱթաւԲ, ա. Դիւրահաւան, պար-զամիտ, յստակամիտ: ԴիտարԱթեկ, ա. Բեկտու (հեշտ կոտ - րուող): ԴիտարԱթեկ, ա. 1. Առձեռն, պատրաստ: 2. Հակամէտ: ԴիտարԱթեկՈրիտին, գ. (յունական ոճով) Բարեբերութիւն, բեղնաւորութիւն: ԴիտարԱԳԱՅԹ, ա. Դիւրապայթոտ, դիւ-րազթիւ: ԴիտարԱԳԱՅԹՈՏ, տե՛ս ԴիտարԱԳԱՅԹ: ԴիտարԱԳԹԵԼԻ, տե՛ս ԴիտարԱԳԱՅԹ: ԴիտարԱԳԹԵԼՈրիտին, գ. Տկարութիւն, սխալականութիւն: ԴիտարԱԳիւ, ա. մ. Սակաւագին, թեթեւ - գին, թեթեւագին: ԴիտարԱԳիւՏ, ա. 1. Դիւրապատրաստ (հեշտ գտնուող՝ ճարուող): 2. Դիւրընկալ, դիւրահաս (հեշտ հասկանալի): ԴիտարԱԳԼՈՐ, ա. Դիւրալործան, դիւրա - գայթ:

ԴիտարԱԳնԱԼԻ, տե՛ս ԴիտարԱԳնԱՑ: ԴիտարԱԳնԱՑ, ա. Դիւրագնալի, դիւրա - կոխ: ԴիտարԱԳոթն, ա. Հեշտագոյն: ԴիտարԱԳՈՐԾՈՂ, ա. (յունական ոճով) Ջարարուեստ, խարդաւանող, նենգա-գործ: ԴիտարԱԳՈՐՈՎ, ա. Բարեգութ: ԴիտարԱԴԱՏԵԼԻ, ա. Դիւրորոշելի: ԴիտարԱԴԱՐՁ, ա. 1. Դիւրաշուրջ: 2. Դիւրափոփոխ: ԴիտարԱԴԱԻ, ա. Դիւրըմբռնելի, դիւրոր-սալի, դիւրայաղթ: ԴիտարԱԴԵՊ, մ. Յարմար, ի դէպ: ԴիտարԱԴԵՏ, ա. մ. Ուղիղ, անվրէպ: ԴիտարԱՋԵՐԾ ԼԻՆԵԼ. Արագագործ լինել: ԴիտարԱՂՈՅԾ, ա. Դիւրաքակ: ԴիտարԱՂՈԻԾՈրիտին, գ. Թուլութիւն: ԴիտարԱՂՈԻՐ, ա. 1. Հլու, լսող, հնազանդ: 2. Հաճոյական (հեշտութեամբ լսուող): 3. Դիւրընկալ, պարզ, յստակ: ԴիտարԱնԱՂԱՑ, ա. Դիւրաշարժ: ԴիտարԱնՈՇՏԱՆԳ, ա. Դիւրահամարհ: ԴիտարԱնՈՐՏԱԿ, ա. Դիւրամէտ, յեղիե-ղուկ: ԴիտարԱԾԱԽ, ա. 1. Դիւրածախելի, դիւ - րածախեալ, դիւրամաշ, անցաւոր, ապա - կանացու: 2. Առատաձեռն, մեծածախ: 3. Դիւրագին, անշուք: ԴիտարԱԾԱԽԵԱԼ, տե՛ս ԴիտարԱԾԱԽ (1): ԴիտարԱԾԱԽԵԼԻ, տե՛ս ԴիտարԱԾԱԽ (1): ԴիտարԱԾԱԽնՈրիտին, գ. Դիւրածա - խումն (դիւրածախ լինելը): ԴիտարԱԾԱԽնՈրիտե՛ս, տե՛ս ԴիտարԱԾԱ - խնՈրիտին: ԴիտարԱԾԱՆ, ա. Քաջածանօթ, քաջա-յայտ: ԴիտարԱԾՈրիտե՛ս, գ. Յօժարութիւն: ԴիտարԱԿԱԼԻ, ա. Դիւրըմբռնելի: ԴիտարԱԿԱՆ, տե՛ս Դիտարին (1, 3): ԴիտարԱԿԱՊՈՒՏ, ա. Դիւրակողոյզուտ: ԴիտարԱԿԵԶ, տե՛ս ԴիտարԱՅՐԵԼԻ:

ԴԻԻՐԱԿՇԻՌ, ա. Արդարակշիռ, արդա -
 բացի:
 ԴԻԻՐԱԿՈՒՄ, տե՛ս ԴԻԻՐԱԳՆԱՑ:
 ԴԻԻՐԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, ա. Դիւրադաւ, դիւ -
 րակողոպուտ:
 ԴԻԻՐԱԿՈՐԾԱՆ, ա. 1. Դիւրակործանելի,
 վաղափուլ: 2. Դիւրագլոր, դիւրագայթ:
 ԴԻԻՐԱԿՈՐԾԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԴԻԻՐԱԿՈՐ -
 ԾԱՆ:
 ԴԻԻՐԱԿՐԵԼԻ, ա. Թեթև, չափաւոր (հեշտ
 կրելի՝ տանելի):
 ԴԻԻՐԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Այլալուծիւն:
 2. Բարեկրուծիւն:
 ԴԻԻՐԱՀԱԼ, ա. Երազահալ (հեշտ հա -
 լուող՝ մարսող):
 ԴԻԻՐԱՀԱՄԱՐ, ա. Սակաւաթիւ:
 ԴԻԻՐԱՀԱՆ ԴԻՊԵԼԻ, ա. Դիւրամերձե -
 նալի:
 ԴԻԻՐԱՀԱՆԵԼ, նբ. Դիւրել (դիւրին
 դարձնել):
 ԴԻԻՐԱՀԱՇՏ, ա. Դիւրահաւան, հեզ,
 դիւրալուր (հեշտութեամբ հաշտող):
 ԴԻԻՐԱՀԱՇՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Հեզագոյն
 (աւելի դիւրահաշտ):
 ԴԻԻՐԱՀԱՍ, ա. Դիւրընկալ, դիւրալուր,
 դիւրահասոյց, դիւրին:
 ԴԻԻՐԱՀԱՍՈՅՑ, տե՛ս ԴԻԻՐԱՀԱՍ:
 ԴԻԻՐԱՀԱԻԱՆ, ա. Հլու, դիւրահնա -
 զանդ, դիւրալուր, դիւրահաւատ, միա -
 միտ, բարեմիտ:
 ԴԻԻՐԱՀԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հլուծիւն
 (դիւրահաւան լինելը, հեշտ հաւատալը):
 ԴԻԻՐԱՀԱԻԱՏ, ա. Դիւրահաւան, դիւ -
 րորսալի:
 ԴԻԻՐԱՀԵՂ, ա. Հոսանուտ, լոյծ (հեշ -
 տութեամբ թափողո՞հոող):
 ԴԻԻՐԱՀԵՇՏԱԲԱՐ, մ. Դիւրաւ, դիւրա -
 պէս, հեշտեաւ:
 ԴԻԻՐԱՀԵՇՏԱԼԻ, ա. Հեշտալի, զուար -
 ճալի (դիւրին և հեշտալի):
 ԴԻԻՐԱՀԵՇՏԻ, մ. Դիւրահեշտաբար
 (դիւրին և ախորժելի կերպով):

ԴԻԻՐԱՀՆԱԶԱՆ Դ, տե՛ս ԴԻԻՐԱՀԱ -
 ԻԱՆ:
 ԴԻԻՐԱՀՆԱՐ, ա. 1. Կարելի, հնարաւոր,
 դիւրին: 2. Հնարագէտ, ճարտար: 3. մ.
 Դիւրահնարաբար, ճարտարաբար, հնա -
 րապէս:
 ԴԻԻՐԱՀՆԱՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԴԻԻՐԱՀՆԱՐ
 (3):
 ԴԻԻՐԱՀՈՒՊ, ա՛ս ԴԻԻՐԱՄԱՏՈՅՑ:
 ԴԻԻՐԱԶԵՌՆ, ա. Դիւրըմբռնելի, դիւ -
 րակալի:
 ԴԻԻՐԱԾԱՆԱՊԱՐՀ, ա. Դիւրագնաց
 (դիւրին ճանապարհ ունեցող):
 ԴԻԻՐԱՄԱՇ, տե՛ս ԴԻԻՐԱԾԱՒ:
 ԴԻԻՐԱՄԱՏՈՅՑ, ա. Դիւրամերձեանալի,
 դիւրահուպ:
 ԴԻԻՐԱՄԵՐԶԵՆԱԼԻ, տե՛ս ԴԻԻՐԱՄԱ -
 ՏՈՅՑ:
 ԴԻԻՐԱՄԷՏ, ա. Հակամէտ:
 ԴԻԻՐԱՄՈՔԵԼԻ, ա. Ախորժելի:
 ԴԻԻՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարամտու -
 թիւն:
 ԴԻԻՐԱՄՓՈՓԵԼԻ, ա. Թեթևաբեռն
 (հեշտ ամփոփող):
 ԴԻԻՐԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Քաջայարմար,
 դիպող, աղող:
 ԴԻԻՐԱՅԵՂ, ա. Յեղյեղուկ, դիւրափո -
 փոխ:
 ԴԻԻՐԱՅՈՅՑ, ա. Բարեյոյս, քաջայոյս:
 ԴԻԻՐԱՅՐԵԱՑ, ա. Դիւրայրելի, դիւրա -
 կէզ:
 ԴԻԻՐԱՅՐԵԼԻ, տե՛ս ԴԻԻՐԱՅՐԵԱՑ:
 ԴԻԻՐԱՆԿ, տե՛ս ԴԻԻՐԱԿՈՐԾԱՆ:
 ԴԻԻՐԱՆՇԱՆ, տե՛ս ԴԻԻՐԱՆՇՄԱՐ:
 ԴԻԻՐԱՆՇՄԱՐ, ա. Դիւրանշան, դիւր -
 ընկալ (հեշտ ըմբռնելի՝ հասկանալի):
 ԴԻԻՐԱՆՑ, ա. Դիւրանցուկ, դիւրաշէջ
 (շուտով անցնող՝ վերջացող):
 ԴԻԻՐԱՆՑՈՒԿ, տե՛ս ԴԻԻՐԱՆՑ:
 ԴԻԻՐԱՆՇԱՐԺ, ա. 1. Դիւրախաղաց: 2.
 փխբ. Յարափոխ, փոփոխական, անհաս -
 տատ, շարժուն:

Դիտրոնի Թիտին, գ. 1. Անդորրոլթիւն, Հանգիստ, անձնդիւրոլթիւն, զուարճութիւն: 2. Հարթութիւն:

Դիտրոնի Սոնն, ա. Վարժ:

Դիտրոնի Սոնի Մըն, ա. Մտաւարժ:

Դիտրոնի Սոնի Մըն Թիտին, գ. Մտաւարժութիւն:

Դիտի ՅԱԶԵԱՆ, տե՛ս Դիտի ՅԱԶՆ:

Դիտի ՅԱԶՆ, գ. Դիւցազեան, կիսաստուած, քաջ:

Դիտի ՅԱԶՆ ԱՌԱՐ, մ. Արիաբար, առաքինաբար:

Դիտի ՅԱԶՆ ԱԿԱՆ, ա. 1. Դիւցազնային, դիւցազնացեալ: 2. Քաջ, առաքինի:

Դիտի ՅԱԶՆ ԱՅԻՆ, տե՛ս Դիտի ՅԱԶՆ ԱԿԱՆ:

Դիտի ՅԱԶՆ ԱՅԵԱԼ, տ՛ս Դիտի ՅԱԶՆ ԱԿԱՆ:

Դիտի ՅԱԶՆ ԵԱՅ, ա. Հեթանոսական (դիւցազններին նուիրական):

Դիտի ՅԱԽԱՌՆ, ա. Դիւցազնական (ազգակցութեամբ աստուածներէ հետ խառն):

Դիտի ՅԱԽԵԼ ԱՌ, Դիտի ՅԱԽԵԼ ԱՐ, տե՛ս Դիտի ՅԱԽԵԼ ԱՐ:

Դիտի ՅԱԿԱՆ, ա. Սատանայական (կուռքերին վերաբերող):

Դիտի ՅԱԿԱՏԱՐ, ա. Քուրմ (աստուածներին զոհեր կատարող):

Դիտի ՅԱԿՐՕՆ, տե՛ս Դիտի ՅԱԿՐՕՆ:

Դիտի ՅԱՄՈԼ, ա. Կռածող:

Դիտի ՅԱՅԻՆ, ա. 1. Դիւցազնական, աստուածային (հեթանոսական): 2. գ. Դիւցազն:

Դիտի ՅԱՊԱՇՏ, տե՛ս Դիտի ՅԱՊԱՇՏ:

Դիտի ՅԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս Դիտի ՅԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ:

Դիտ, գ. Աստուած (հեթանոսական), կուռք:

ԴԱԼԱ կամ ԴԱԼԱ, չք. Դուռ և դադար առնուլ, հանգարտել:

ԴԱԵԱԿ, գ. Բերդ, ամրոց, ամուր:

ԴԱՐՈՐԴ, գ. Դողումն, սասանումն, դըղորդումն:

ԴԱՐՈՐԴԵԼ, տե՛ս ԴԱՐԴԵԼ:

ԴԱՐՈՐԴԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԴԱՐԴԵԼ:

ԴԱՐՈՐԴՈՒՄՆ, գ. 1. Դղորդ, դղորդիւն, դղորդումն: 2. Վրդովումն, պակուցումն:

ԴԱՐԴԵԼ, նք. Դղորդել, դղորդեցուցանել, դղորդեցուցանել, դողացուցանել, շարժել, սասանել, սասանեցուցանել, խռովել, պակուցանել:

ԴԱՐԴԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԴԱՐԴԵԼ:

ԴԱՐԴԻՒՆ, տե՛ս ԴԱՐՈՐԴՈՒՄՆ (1):

ԴԱՐԴՈՒՄՆ, տե՛ս ԴԱՐՈՐԴՈՒՄՆ (1):

ԴԱՄԱԿ, գ. Տուտն, ազի (ոչխարի):

ԴՆԴԵՐՔ, գ. (կզմիս.) յոգն. Մկուռք:

ԴՆԴԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պք. Թնդեցուցանել:

ԴՆԴԻՒՆ, տե՛ս ԹՆԴԻՒՆ:

ԴՆԴԱՆՔ, գ. Ալիք, ծփանք (ընդհարուելուց), փխք. Ընդդիմադրութիւն, ներհակութիւն:

ԴՆԴՁԵԼ, չք. Խոխոջել, խարշափել, դռնչել, չչել:

ԴՆԴՁԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պք. Հնչեցուցանել (դնդչել տալ):

ԴՆԴՁՈՒՄՆ, գ. Հնչիւն, շառաչիւն, խօշիւն, չչնջիւն:

ԴՆԵԼ, նք. 1. Զետեղել, կացուցանել, կարգել, հաստատել: 2. Առնել, համարել: 3. Առնել, 4. Տալ:

- ԴՆՑՈՒՔ, եղք. Տացուք, ենթադրեսցուք (համարենք թէ):

- ԴՆԵԼ ԳԻՐՍ. Մատենագրել:

- ԴՆԵԼ ԶՍԻՐՏ կամ ԶՍԻՐՏՍ. Լքանել, լքնուլ, սրտաբեկել:

- ԴՆԵԼ Ի ՍՐՏԻ. Խորհել, խելամուտ լինել:

ԴՇԽՈՅ, գ. Թագուհի, արքայուհի, բամբիչն, տիկնաց տիկին:

ԴՇԽՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Թագուհութիւն, տիկնութիւն:

ԴՈՂ, գ. 1. Սասանումն: 2. Դողումն, սարսուռ, սարսուռն, սոսկումն:

- ԶԴՈՂԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (Իմ). Զդոդման
 Հարկանել, դողալ, սարսափել:
 - Ի ԴՈՂԻ ԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ. Դողացուցա-
 նել, սարսափեցուցանել:
 ԴՈՂԱԼ, չբ. 1. Սասանել: 2. Զդոդի
 Հարկանել, զդոդման Հարկանել, սար-
 սըռալ, սոսկալ, սարսել, սարսափել: 3.
 Տագնապել:
 ԴՈՂԱԼԻ, ա. Սոսկալի, սարսափելի:
 ԴՈՂԱՆԻ, տե՛ս ԴՈՂ:
 ԴՈՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի դողի կացու-
 ցանել, սասանեցուցանել:
 ԴՈՂԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Ահագին, ահարկու,
 սարսափելի:
 ԴՈՂ ԴՈՋ կամ ԴՈՂ ԴՈՉ, ա. Դողդոջոտ,
 դողդոջուն, երբրուն:
 ԴՈՂ ԴՈՋԵԼ կամ ԴՈՂ ԴՈՉԵԼ, չբ. Երե-
 բել, դեղեկել:
 ԴՈՂ ԴՈՋՈՏ կամ ԴՈՂ ԴՈՉՈՏ, տե՛ս
 ԴՈՂ ԴՈՋ:
 ԴՈՂ ԴՈՋՈՒՆ կամ ԴՈՂ ԴՈՉՈՒՆ, տե՛ս
 ԴՈՂ ԴՈՋ:
 ԴՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴՈՂՈՒՄՆ:
 ԴՈՂՈՒՄՆ, գ. 1. Դող, երբրումն, սասա-
 նումն: 2. Սարսուռ, սոսկումն, երկիւղ,
 ահ:
 - ԶԴՈՂՄԱՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (Իմ), տե՛ս
 ԶԴՈՂԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (Իմ):
 - Ի ԴՈՂՄԱՆ ԼԻՆԵԼ. Դողալ, զահի
 Հարկանել, ահաբեկ լինել, զերկիւղի
 Հարկանել:
 ԴՈՅՁ, ա. 1. Փոքր, փոքրիկ, խուն, խուն
 ինչ, կաթ մի, թեթեւ, չնչին, յետին, սա-
 կաւիկ, սուղ: 2. մ. Փոքր մի, խուն մի,
 սակաւ մի, առ սակաւ մի:
 ԴՈՅՁԱՐԱՐ, տե՛ս ԴՈՒՅՁԱՐԱՐ:
 ԴՈՅՁԱ ԳԻԻՏ, ա. Դժուարագիւտ:
 ԴՈՅՁԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, տե՛ս ԴՈՒՅ-
 ՆԱՄԱՆԱԿԵԱՆ:
 ԴՈՅՆ, գ. Այդ, դա:
 ԴՈՅՆՉԱՓ, ա. մ. Այդչափ, այդքան:
 ԴՈՅՆՊԵՍ, մ. Այդպէս, դոյնօրինակ:

ԴՈՅՆՕՐԻՆԱԿ, տե՛ս ԴՈՅՆՊԵՍ:
 ԴՈՐԱԿ, գ. Հիմէն:
 ԴՈՐՍՈՎԵԼ (Իմ), չբ. Նքողել, նքթել,
 պասքել, թօշնել:
 ԴՈՒԱՐ, գ. Արջառ, պաճար:
 ԴՈՒԴԱՔ, գ. (կենդբ.) Պապկայ:
 ԴՈՒՅՆԱՐԱՆԱ ԳՈՅՆ, ա. Համառօտա-
 դոյն:
 ԴՈՒՅՆԱՐԱՆԵԼ, չբ. Կարճաբանել:
 ԴՈՒՅՆԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարճաբա -
 նութիւն:
 ԴՈՒՅՆԱՐԱՐ, մ. Թեթեւիկ, վեր ի վե-
 րոյ, անխորհրդաբար, անխտիր:
 ԴՈՒՅՆԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, ա. Դոյզնաժա-
 մանակեայ, սակաւաժամանակեայ:
 ԴՈՒՅՆԱՔԵԱՅ, ա. 1. Փանաքի, փոքր,
 թեթեւ, սուղ, յետին, նուաստ, Հասարակ,
 սոսկական, զժուծ, աննշան, անշուք: 2.
 մ. Սակաւուք, սակաւ ինչ, դոյզն ինչ,
 փոքր ինչ, թեթեւաբար:
 ԴՈՒԺ, ա. Խուժադուծ, խուժդուծ, անըն-
 դել, օտար, վայրենի, բարբարոս:
 ԴՈՒԼ, գ. Դադարումն, դադար, հան-
 գիստ:
 - ԴՈՒԼ ԵՒ ՊԱՏՈՒԷՐ. Փոյթ, ջան, հոգ:
 - ԴՈՒԼ ԵՒ ՊԱՏՈՒԷՐ ՏԱԼ. Յորդորել,
 պատուիրել:
 ԴՈՒՆ, տե՛ս ԴՈՅՁ:
 - ԴՈՒՆ ՈՒՐԵՔ, մ. Ուր ուրեմն, հագիւ,
 սակաւաւորակի:
 ԴՈՒՌԻ, գ. 1. Մուտք: 2. Կապան, կիրճ:
 3. Պալատն, արքունիք:
 ԴՈՒՍՏ, գ. Դուստրիկ, դստրիկ, աղջիկ,
 ճաւակեթ:
 ԴՈՒՍՏՐԻԿ, տե՛ս ԴՈՒՍՏ:
 ԴՈՒՐ, գ. Գայլիկոն:
 ԴՈՒՐԲ, տե՛ս ԴՈՒՌԻ:
 - Ի ԴՈՒՐՍ, մ. Արտաքոյ, արտաքս, ի
 բաց:
 ԴՈՒՔՍ, գ. Զօրավար, իշխան, պետ:
 ԴՈՓԵԼ, չբ. Տրոփել (ոտքով գետնին
 խփել):

ԴՈՓԻԻՆ կամ ԴՈՓՈԻՄՆ, գ. Տրոփիւն, տրոփումն, ոտնաձայն:
ԴՈՔՍԱԿԱՆ, տե՛ս ՏՈՔՍԱԿԱՆ:
ԴՊԻՐ, գ. 1. Ատենադպիր, գրիչ, նոտար:
2. Օրէնսդէտ (Հրեաների մէջ): 3. (եկեղզ.) Ընթերցող:
ԴՊՐԱՆՈՅ, տե՛ս ԴՊՐՈՅ:
ԴՊՐԱՊԵՏ, գ. Ատենադպիր (դպիրներին պետ):
ԴՊՐՈՅ, գ. 1. Դպրանոց, դպրոցատուն, վարժարան, վարժանոց, կրթարան, աշակերտանոց, աշակերտարան, վարդապետանոց, վարդապետարան, դիւան:
ԴՊՐՈՅԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԴՊՐՈՅ:
ԴՊՐՈԹԻԹԻՆ, գ. 1. Գրագիրտութիւն: 2. Գիր, գրութիւն: 3. Գիրք, մատեան:
ԴՌԱԿՈՆ, գ. Դռակոնառ, վիշապ:
ԴՌԱԿՈՆԱՌ, գ. 1. տե՛ս ԴՌԱԿՈՆ: 2. անկարէն (խայտաբղէտ նկարուած):
ԴՌԱՐԱՅ, ա. գ. Փակակալ, փխբ. սկզբնապատճառ, առիթ:
ԴՌԱՊԱՂ, տե՛ս ԴՌԱՊԱՆ (1):
ԴՌԱՊԱՆ, գ. 1. Դռնապահ, բարապան, բարապետ: 2. (կրօն.) Փակակալ (Պետրոս առաքեալի մակդիրը):
ԴՌԱՓԱԿ, գ. Աղիւ, նիգ, փակադակ, պարզունակ:
ԴՌԱՉԵԼ¹, նբ. Դռնչեցուցանել, թնդե - ցուցանել:
ԴՌԱՉԵԼ² (իմ), չբ. Թնդալ, շառաչել, չչել:
ԴՌԱՉԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԴՌԱՉԵԼ¹:
ԴՌԱՉԻՆ, գ. Թնդիւն, շաչիւն:
ԴՌՈԹԵԼ, ԴՌՈԹ ՏԱԼ, ԴՌՈՂ ՏԱԼ, ԴՌՈՅԹ ՏԱԼ, տե՛ս ԳՐՈՂԵԼ:
ԴՌՈՅԹ, գ. 1. Գրոհ, ամբոխ: 2. Յարձակում:
ԴՌՈԹԵԼ, ԴՌՈԹ ՏԱԼ, տե՛ս ԳՐՈՂԵԼ:
ԴՍԻԿՈՆ, գ. Յարկ, վերնայարկ, վերնատուն:
ԴՍՏԻԿ, տե՛ս ԴՈԻՍՏ:
ԴՍՐՈՎ, գ. Դսրովանք, եպերանք, նա - խատինք, պարսաւանք, պարսաւ:

- ԴՍՐՈՎ ԱՌՆԵԼ՝ Լինել, տե՛ս ԴՍՐՈՎԵԼ:
ԴՍՐՈՎԱԿԱՆ, ա. Պարսաւական, նախատական, յանդիմանական:
ԴՍՐՈՎԱՆՔ, տե՛ս ԴՍՐՈՎ:
ԴՍՐՈՎԵԼ, նբ. եպերել, պարսաւել, բաժնասել, ի վայր հարկանել, ըստգտանել, զրպարտել, պախարակել, անարգել, թշնամանել, յանդիմանել:
ԴՍՐՈՎԻՉ, ա. գ. Նախատիչ, յանդիմանիչ:
ԴՍՐՈՎՈԹԻՆ, գ. Դսրով, դսրովանք, եպերանք, ըստգտանք, պարսաւանք, բաժնասանք, յանդիմանութիւն:
ԴՐԱԳՄԷ, տե՛ս ԴՐԱՄ (1):
ԴՐԱԽՏ, գ. 1. Պարտէզ, բուրաստան, դարաստան: 2. Եղեմ: 3. Արքայութիւն երկնից:
ԴՐԱԽՏԱՊԱՆ, գ. Պարտիզպան:
ԴՐԱԿԱՆ, ա. Դրիւ, զրուլթեամբ (այն, որ բնական չէ, այլ զրուած՝ սահմանուած է):
ԴՐԱԿԻՅ, ա. Դրացի, նման. մերձաւոր, մօտաւոր:
ԴՐԱԿՈՆ(Ա)ՏԷՍ, գ. (կենդբ.) Վիշապ - ձուկն:
ԴՐԱԿՈՆՏԻԿՈՆ, գ. (Հնք.) Եղնգնաքար:
ԴՐԱԿՅՈՒԹԻՆ, գ. Դրացութիւն, մերձաւորութիւն, կցորդութիւն:
ԴՐԱՄ, գ. 1. Դրաքմէ, դրաքմայ (ծանրութեան չափ): 2. Դահեկան, դենար, դինար, լուժայ:
ԴՐԱՄԱԺՈՂՈՎ, ա. 1. Հարկահան: 2. Հարկատու:
ԴՐԱՆԻ, ԴՐԱՆԻԻ, գ. Բարաւոր (դռան չեմք՝ սեմ՝ շրջանակ):
ԴՐԱՍՏ, տե՛ս ԴՐԱԽՏ:
ԴՐԱՅԻ, տե՛ս ԴՐԱԿԻՅ:
ԴՐԱՅՈՒԹԻՆ, տե՛ս ԴՐԱԿՅՈՒԹԻՆ:
ԴՐԱՔՄԱՅ, տե՛ս ԴՐԱՄ (1):
ԴՐԳԱԼ, գ. Տարգալ, տրգալ:
ԴՐԴԱԻԵԼ, չբ. Կակազել, թոթովել:

ԴՐԴԵԼ, նբ. Դրդեցուցանել, գրգռել, սադրել, թելադրել, զարթուցանել, յաբուցանել:

ԴՐԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԴՐԴԵԼ:

ԴՐԴԻԶ, ա. Գրգռիչ, սադրիչ:

ԴՐԴՆՋԻԻՆ, տե՛ս ԴՐԴՋԻԻՆ:

ԴՐԴՈՒԵԼ, նբ. Դրդուցուցանել, խախտել, օջտել:

ԴՐԴՈՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԴՐԴՈՒԵԼ:

ԴՐԴՋԻԻՆ, գ. Բարբաջ, բաջադանք, շաղկապիկութիւն:

ԴՐԺԱԴԱԻ, ա. Նենգաւոր:

ԴՐԺԱՆՔ, գ. Դժբանք, դաւ, նենգութիւն:

ԴՐԺԵԼ, նբ. չբ. Դժբել, դաւել, խարդախել, նենգել, ժխտել, դարանել, անիրաւել, վնասել:

ԴՐԺՈՂ, տե՛ս ԴժՐՈՂ:

ԴՐԺՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Դրժութիւն, դըրժումն, դաւ, դաւաճանութիւն, դարանաւայութիւն, նենգութիւն, խարէութիւն, անիրաւութիւն:

ԴՐԺՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴՐԺՈՂՈՒԹԻՒՆ:

ԴՐԺՈՒՄՆ, տե՛ս ԴՐԺՈՂՈՒԹԻՒՆ:

ԴՐՆԴԻԻՆ, գ. Դըրդիւն, դոփիւն:

ԴՐՈՅԼ, գ. Դռնապան, փակակալ:

ԴՐՈՇՄ, գ. 1. Նիշ, նշան, կնիք, խաբան, կիտուած, հետք, տիպ: 2. (եկեղց.) Օծումն: 3. Ձեռագիր, ստորագրութիւն:

4. Նշանակ, օրինակ:

ԴՐՈՇՄԱԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արձանագրութիւն, նշանագրութիւն:

ԴՐՈՇՄԵԼ, նբ. 1. Նշանագրել, արձանագրել, փորագրել, քանդակել, տպաւորել: 2. (եկեղց.) Օծանել: 3. Ստորագրել, կնքել:

ԴՐՈՇՄՈՒՄՆ, գ. Կնքումն, արձանագրութիւն:

ԴՐՈՒԱԳ ԿԼԱՄ ԴՐՈՒԱԿ, գ. 1. Յօրինուած (որեւէ բանի վրայ հիւսուած՝ քանդակուած՝ ամրացուած զարդ): 2. Գլուխ, հատուած:

ԴՐՈՒԱԳԵԼ, նբ. Պատել, յօրինել (դրուագներով զարդարել):

ԴՐՈՒԱՏ, տե՛ս ԴՐՈՒԱՏԻՔ:

ԴՐՈՒԱՏԱԿԱՆ, ա. 1. Գովասանական, ներբողական: 2. Գովելի:

ԴՐՈՒԱՏԱՅԵՂՑ, ա. Գովելի (դրուատանքով լի):

ԴՐՈՒԱՏԱՆՔ, տե՛ս ԴՐՈՒԱՏԻՔ:

ԴՐՈՒԱՏԱՐԱՆ, ա. Դրուատական:

ԴՐՈՒԱՏԵԼ, նբ. Գովել, ներբողել, բարեբանել:

ԴՐՈՒԱՏԻՔ, գ. Դրուատ, դրուատանք, դրուատումն, գովեստ, գովանք, ներբողեան, բարեբանութիւն:

ԴՐՈՒԱՏՈՒՄՆ, տե՛ս ԴՐՈՒԱՏԻՔ:

ԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դիր (դրուած լինելը):

2. Կարգադրութիւն, դրումն (դրուած կարգ): 3. Շարադրութիւն, յօրինուած (խօսքի): 5. Խնդիր, առաջարկութիւն:

– ԴՐՈՒԹԵԱՄԲ. Դրիւ, գրական, ստացական:

ԴՐՈՒԺԱՆ, ա. Դրժող, խարդախ, նենգաւոր, չար:

ԴՐՈՒՄՆ, գ. Դրութիւն, օրինադրութիւն:

ԴՐՈՒԳԱՐ, գ. Հարիւրապետ:

ԴՐՈՒՍ, ի նախդրով՝ Ի ԴՐՈՒՍ, տե՛ս ԱՐՏԱՔՈՒՍ:

ԴՐՍՈՎԵԼ, տե՛ս ԴՐՈՎԵԼ:

ԴՐՕՇՂ, գ. Նշան, դրօշակ:

ԴՐՕՇՂ, գ. Արձան, կուռք:

ԴՐՕՇԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատկերագործութիւն (կուռքերի արձաններ քանդակելը՝ լինելը):

ԴՐՕՇԱՄ, տե՛ս ԴՐՕՇՈՒԱՄ:

ԴՐՕՇԱԿ, գ. 1. Քղանջք, վերջաւոր: 2. տե՛ս ԴՐՕՇՂ:

ԴՐՕՇԱԿԻՐ, ա. գ. Նշանակիր:

ԴՐՕՇԵԱԼ, ա. գ. Դիւաճոյլ, արձան, կուռք:

ԴՐՕՇԵԼ, նբ. Քանդակել, փորագրել (մա՜նաւանդ՝ կուռքերի արձաններ):

ԴՐՕՇՈՒԱՄ, գ. Քանդակ, քանդուած:

Ե

ԵՔԵՆՈՍ, գ. Ուլնիսի, Հնդկի փայտ:

ԵՔԻՃԱՂ, տե՛ս ԳԱՔԵՂԷՆ:

ԵԴԵՄ, գ. Դրախտ:

ԵԴԵՄԱՔՈՒՂԽ, ա. Եդեմածին:

ԵԴԵՄԱԾԻՆ, տե՛ս ԵԴԵՄԱՔՈՒՂԽ:

ԵԴԵՄԱԿԱՆ, ա. Եդեմային, Եդեմեան:

ԵԴԵՄԱՅԻՆ, տե՛ս ԵԴԵՄԱԿԱՆ:

ԵԴԵՄԵԱՆ, տե՛ս ԵԴԵՄԱԿԱՆ:

ԵԶ, թ. ա. (յուսաբանութեամբ) Մի, մին, մէկ, միակ:

ԵԶԱՔԱՆ, ա. Միաբան, Համաձայն:

ԵԶԱՔԱՐ, մ. Եզակի, միապէս:

ԵԶԱՔՈՒՆ, ա. Միակ, անբաժանելի (մի բնից կամ էութիւնից):

ԵԶԱԽՄԲԵԼ (իմ), չբ. Համախմբել:

ԵԶԱԿ, 1. ա. Միակ, եզակի: 2. Միու-թիւն(թուի):

ԵԶԱԿԱՆ, ա. Միաւորական, միակ, անհատ:

ԵԶԱԿԻ, մ. 1. Միաւորաբար (եզակի կերպով՝ ձեռով՝ թուով): 2. ա. Եզական, միակ:

ԵԶԱԶԻ, գ. Մեկնակածի, միածի:

ԵԶԱՄԻՏ, ա. Միամիտ, Համամիտ:

ԵԶԱՆԱԼ, չբ. Միանալ, Համախմբել:

ԵԶ ԱՆԳԱՄ, մ. Միանգամ:

ԵԶԱՏԵՍԱԿ, ա. Միատեսակ:

ԵԶԱՐԱՐ, ա. Միարար, միացուցիչ, Համահաւաքիչ:

ԵԶԵՐԱՆԱԼ, չբ. Եզերել, յանգել, աւարտել, փակել, վերածել (եզրը՝ ծայրը Հասնել):

ԵԶԵՐԵԼ, տե՛ս ԵԶԵՐԱՆԱԼ:

ԵԶԵՐՈՒՄՆ, գ. Աւարտումն, աւարտ, վերջ:

ԵԶՆ, գ. 1. (կենդբ.) Զուարակ, արջառ, ցուլ: 2. (աստղբ.) Յուլ:

ԵԶՆԱՆՈՅ, գ. Գոռ (եզների):

ԵԶՆՈՂ, գ. Եղող (լծուած եզներ քշող):

ԵԶՈՂ, տե՛ս ԵԶՆՈՂ:

ԵԶՈՒՆԱՊԷՍ, մ. Առանձինն, միայնակ:

ԵԶՐ, գ. 1. Եզր, ծագ: 2. Ափն (գետի, ծովի): 3. Շուրթն, ծնօտ (որեւէ բանի շուրջը եզերող մաս): 4. Սահման, վերջ, աւարտ:

- ԵԶՐ ՈՒՆԵԼ, Յեզր ելանել, աւարտել, վերջանալ:

- ՅԵԶՐ ԵԼԱՆԵԼ, տե՛ս ԵԶՐ ՈՒՆԵԼ:

ԵԶՐԱԿԱՅՈՒԹՈՒՆ, գ. Հետեւութիւն:

ԵԶՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԵԶԵՐԱՆԱԼ:

ԵԹԵՐ, գ. Արփի, երկինք:

ԵԹԵՐԱԿԱՆ, ա. Եթերային, արփային, երկնային, օդային:

ԵԹԵՐԱՃԵՄ, ա. Արփիաճեմ, լուսաճեմ, լուսազգեաց, լուսեղէն:

ԵԹԵՐԱՅԻՆ, տե՛ս ԵԹԵՐԱԿԱՆ:

ԵԹԷ, չ. 1. Թէ: 2. Երբ, յորժամ: 3. Զի: 4. Եղբ. Միթէ, արդեօք, թերեւ, գուցէ, իցէ՛ թէ:

- ԵԹԷ ... ԵԹԷ. Եւ ... Եւ:

- ԵԹԷ ՈԶ. Բայց եթէ, բայց միայն, բայց: ԵԹԷՈՎ ՊԱՅԻ, ա. գ. Խափշիկ:

ԵԼ, ԵԼՔ, գ. 1. Ելումն: 2. Անցք, ճանապարհ: 3. Վերելք: 4. Լրումն, վախճան, կատարած, աւարտ, վերջ: 5. Յաղու-ղութիւն, Հնարք: 6. Ծագումն (արևի կամ լուսնի): 7. Արեւելք: 8. Բղիսումն, ծորումն: 9. Ծախք: 10. Հրաժարումն, Հեռացումն:

- ԵԼԻ ԱՂԱԳՍ ԳՏԱՆԵԼ. Զանահնար լինել:

ԵԼԱՄՈՒՏ կամ ԵԼԱՄՈՒՏՔ, գ. Ելք, դուռն:

ԵԼԱՆԵԼ, չբ. 1. Ի դուռս գալ, գնալ: 2. Ծագել, բղիւնել, ծնանել, յառաջագալի, յառաջանալ: 3. Տարածել, Հոչակել: 4. Վերանալ, յառնել: 5. Հեծանել, նստել: 6. Անկանել, վիճակել, յարմարել: 7. Եղանել, լինել:

- ԵԼԱՆԵԼ ԸՍՏ կամ ԸՆԴ. Անցանել,

զանցանել, զանց առնել:

- ԵԼԱՆԵԼ ԸՆԴ ՍՈՒՐ՝ ԸՆԴ ԶԷՆՍ:

Զիւրովին երթալ:

- ԵԼԱՆԵԼ ԶՄԻՄԵԱՄԲԲ: Եւ և ել առնել,

փութալ, յառաջել:

ԵԼԱՆԵԼԻ, գ. Սանդուղք, աստիճան:

ԵԼԵԿՏՌՈՆ, ԵԼԵԿՏՐԻՈՆ, գ. Սաթ (գեղ-
նազոյն խէժ):

ԵԼ ԵՒ ՄՈՒՏ, ԵԼԵՒՄՈՒՏԲ, գ. Ելումուտ
(ելնել-մտնելը):

ԵԼԷԱ, տե՛ս ԶԻԹԵՆԻ:

ԵԼԼԱԴԱԿԱՆ, ա. Հելլենական, յունական:

ԵԼԼԵՆԱՅԻ, ա. գ. Յոյն, հելլեն, հել-
լենացի:

ԵԼՈՒԶԱԿ, տե՛ս ՅԵԼՈՒԶԱԿ:

ԵԼՈՒԶԱԿՈՒՏ, տե՛ս ԱԻԱԶԱԿԱԲԱՐՈՅ:

ԵԼՈՒԶԱԿՕՐԷՆ, տե՛ս ԱԻԱԶԱԿԱԲԱՐ:

ԵԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Լինելութիւն, գոյութիւն:

ԵԼՈՒՄՆ, տե՛ս ԵԼՈՒՍՏ:

ԵԼՈՒՄՈՒՏ, տե՛ս ԵԼ ԵՒ ՄՈՒՏ:

ԵԼՈՒՍՏ, գ. Ել, Ելումն, բլխումն (գուրս
գալը):

- ԵԼՈՒՍՏ ԲՈՒՍՈՅ. Բուսումն, աճումն:

ԵԼՈՒՑԱՆԵԼ, չբ. Ի վեր կացուցանել, յա-
րուցանել:

ԵԼՔ, տե՛ս ԵԼ:

ԵԿ¹, ա. գ. Օտարական, գաղթական, պան-
դուխտ:

ԵԿ², ԵԿԲ, գ. 1. Եկաւորութիւն, եկե-
լութիւն, գալուստ: 2. Հաս, արդիւնք:

- Ի վԵՐԱՅ ԵԿԲ. Անցք, պատահար:

ԵԿԱՄՈՒՏ, գ. ա. 1. Օտարական, նորեկ,
նորահաւատ: 2. Նորամուտ, ստացական,
անքնական:

ԵԿԱՄՏԵԼ, չբ. Յաւելուլ, աճել:

ԵԿԱԻՈՐԵԼ, չբ. Գալ, այցելել, այց առնել:

ԵԿԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Եկելութիւն, եկ, գա-
լուստ:

ԵԿԵԼՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԵԿԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ:

ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԺԱՌԱՆ ԳԱԻՈՐ (2):

ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՊՈՒՏ, ա. Եկեղեցակողո-
պուստ, տաճարակապուստ, տաճարակողո-

պուստ, սեղանակապուստ, սեղանակողո-
պուստ:

ԵԿԵՂԵՑԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, տե՛ս ԵԿԵՂԵ-
ՑԱԿԱՊՈՒՏ:

ԵԿԵՂԵՑԱՆԱԼ, չբ. Ժողովել (մի տեղ հա-
ւաքուել՝ գումարուել):

ԵԿԵՂԵՑԱՊԱՆ, գ. Եկեղեցեպան, փա-
կակալ:

ԵԿԵՂԵՑԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ժողովել, հա-
ւաքել, խմբել:

ԵԿԵՂԵՑԱՑՈՒՑԻԶ, ա. գ. Ժողովող,

քարոզիչ, ատենախոս, եկղեպատէս:

ԵԿԵՂԵՑԵՊԱՆ, տե՛ս ԵԿԵՂԵՑԱՊԱՆ:

ԵԿԵՂԵՑԻ, գ. 1. Ժողովուրդ: 2. Ժողով
(մարդկանց հաւաքոյթ): 3. Ժողովարան,
ժողովանոց, ժողովետդ, տաճար:

ԵԿՂԵՍԻԱՍՏԷՍ կամ ԵԿ(Կ)ԼԵՍԻԱՍՏԷՍ,
տե՛ս ԵԿԵՂԵՑԱՑՈՒՑԻԶ:

ԵՂԱԳ, տե՛ս ԱՂԱԳ:

ԵՂԱԿԱՆ, ա. գ. Եղեալ, եղանակի, արա-
րած, ստեղծուած, արարածական:

ԵՂԱՆԱԿՈՒԹԻՆ, գ. Եղանութիւն,
ծնունդ:

ԵՂԱԿԱՐԾ, տե՛ս ՅԵՂԱԿԱՐԾ:

ԵՂԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Ի միասին լինել (մօտը՝
կողքին գտնուելը):

ԵՂԱՄ կամ ԷՂԱՄ, գ. Սրահ (կամա-
րակապ):

ԵՂԱՆԱԿ, գ. 1. Կերպ, տարազ, ձև, օրի-
նակ: 2. Նուագ, նուագերգութիւն (երգի
երաժշտութիւնը): 3. Փոփոխութիւն, փո-

փոխումն (մթնոլորտի, մանաւանդ՝ տա-
րուայ երեքական ամիս ընդգրկող չորս
շրջաններից իւրաքանչիւրը):

ԵՂԱՆԱԿԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Զայնակից լինել,
ձայնակցել:

ԵՂԱՆԱԿԵԼ, նբ. Երգել, նուագել, գեղ-
գեղել:

ԵՂԱՆԵԼ, չբ. 1. Լինել, գոյութիւն ունել:

2. Գոյանալ, հանալ:

- ԵՂԻՑԻ՝, տե՛ս ԱՄԷՆ²:

- ՄԻ՝ ԵՂԻՑԻ. Քա՛ւ լիցի:

- ԵՂԵԱԼ, ԵՂԵԱԼՔ, տե՛ս ԵՂԱԿԱՆ:
 ԵՂԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԵՂԱԿԱՆ:
 ԵՂԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԵՂԱՏ, տե՛ս ԵՂԵԻՒՆ (1):
 ԵՂԱՐ, գ. Կին, կողաբաղ:
 ԵՂԱՐԱՄԱՅՐ, տե՛ս ԵՂԵՐԱՄԱՅՐ:
 ԵՂԱԻՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԳՈՅԱՆԱԼ:
 ԵՂԲԱՅՐ, գ. 1. փխբ. Արիւնակից, ազ-
 գական: 2. Ընկեր, կցորդ: 3. Միաբան,
 կրօնաւոր:
 ԵՂԲԱՅՐԱՐԱՐ, մ. Եղբայրապէս:
 ԵՂԲԱՅՐԱՋՐԱԻ, տե՛ս ԵՂԲԱՅՐԱՍՊԱՆ:
 ԵՂԲԱՅՐԱԹԻԻ, ա. գ. Ազգական, Հարա-
 զատ (Եղբայր Համարուած):
 ԵՂԲԱՅՐԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղբայրութիւն:
 ԵՂԲԱՅՐԱՆՈՅ, գ. Վանք, մենաստան:
 ԵՂԲԱՅՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԵՂԲԱՅՐԱՐԱՐ:
 ԵՂԲԱՅՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՂԲԱՅՐ-
 ՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:
 ԵՂԲԱՅՐԱՍՊԱՆ, ա. Եղբայրազրաւ, եղ-
 բորասպան:
 ԵՂԲԱՅՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Հարազատ, Հան-
 դունակ, նման:
 ԵՂԲԱՅՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Եղբայրակցու-
 թիւն: 2. Հաւաք. Վանականք: 3. Եղ-
 բայրանոց:
 ԵՂԲԱՅՐՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղբայրասի-
 րութիւն, ընկերսիրութիւն:
 ԵՂԲՕՐԱՍՊԱՆ, տե՛ս ԵՂԲԱՅՐԱՍՊԱՆ:
 ԵՂԵԱՄՆ, գ. Յօղ (սառած):
 ԵՂԵԳՆԱՆՈՒՆԿ, տե՛ս խՈՒՆԿԵՂԷԳՆ:
 ԵՂԵԳՆԱՇԷՆ, տե՛ս ԵՂԵԳՆԵԱՅ:
 ԵՂԵԳՆԱՊՈՐԱԿ, տե՛ս ՇԱՄԲ:
 ԵՂԵԳՆԵԱՅ, ա. Եղեգնաշէն:
 ԵՂԵԳՆՈՒՏ, ա. Շամբուտ:
 ԵՂԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Եղանութիւն, լինե-
 լութիւն: 2. Ստեղծումն (ստեղծուած լի-
 նելը): 3. Արարած, էակ: 4. Իրողութիւն:
 ԵՂԵՄՆԱՆԱՐՆ, տե՛ս ԵՂԵՄՆԱՐԿՈՒՆ:
 ԵՂԵՄՆԱՆԱՐ, ա. Եղեմնահար (Եղեմից
 խարուած):
 ԵՂԵՄՆԱՀԱՐ, տե՛ս ԵՂԵՄՆԱՆԱՐ:

ԵՂԵՄՆԱՐԿՈՒՆ, ա. Եղեմնախառն:
 ԵՂԵՌՆ, գ. Չարիք, վտանգ, ոճիր, աղէտ,
 պատահար, վնաս:
 ԵՂԵՌՆԱԳՈՐԾ, ա. Չարագործ, չարեա-
 ցապարտ:
 ԵՂԵՌՆԱԿԱՆ, ա. Չար, չարագործ:
 ԵՂԵՌՆԱՀԱՄ, ա. Ժանտահմ, դառն:
 ԵՂԵՌՆԱՅԻՆ, ԵՂԵՌՆԱՒՈՐ, ա. Չար,
 Ժանտ, դժնեայ, թշուառական, վնասակար,
 կորստական, սատակչական:
 ԵՂԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղեռն, չարագոր-
 ծութիւն:
 ԵՂԵՐԱԿԱՆ, ա. Ողբալի, ողբերգական:
 ԵՂԵՐԱՄԱՅՐ, ա. գ. Եղարամայր, լալա-
 կան, ողբերգակ:
 ԵՂԵՐԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողբերգութիւն:
 ԵՂԵԻՒՆ, գ. (բար.) 1. Եղատ: 2. տե՛ս
 ԵՂԵԻՆԱՓԱՅՏ:
 ԵՂԵԻՆԱՓԱՅՏ, գ. (բար.) Մայր լիբա-
 նանու, սարգ:
 ԵՂԵԻՆԱՓԱՅՏԵԱՅ, ա. Եղենեայ, եղենի
 (Եղենափայտից պատրաստած՝ սարքած):
 ԵՂԵԻՆԵԱՅ, ԵՂԵԻՆԻ, տե՛ս ԵՂԵԻՆԱ-
 ՓԱՅՏԵԱՅ:
 ԵՂԷԳՆ, տե՛ս խՈՒՆԿԵՂԷԳՆ:
 ԵՂԾ, գ. 1. Եղծումն, խանգարումն, լու-
 ծումն, աւերումն: 2. Մերժումն, 3. ա.
 Անշուք, անկազմ, անկերպարան, ապախտ,
 վատթար:
 - ԵՂԾ ԶԵՂԾ (սաստ.), տե՛ս ԵՂԾ (3):
 ԵՂԾԱԳՈՐԾ, ա. Վնասակար, աւերիչ,
 խանգարիչ, ապականիչ:
 ԵՂԾԱԳՈՐԾԵԼ, չբ. Խառնակել, մմկիլ:
 ԵՂԾԱԿԱՆ, ա. Եղծանելի, ապականացու,
 անցաւոր, մահկանացու:
 ԵՂԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Ապականել, աւերել,
 լուծանել, խանգարել, կորուսանել, ջնջել, ի
 բաց առնուլ, ի բաց բառնալ: 2. Ընդ վայր
 Հարկանել, հերքել:
 ԵՂԾԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԵՂԾԱԿԱՆ:
 ԵՂԾԱՊԻՂԾ, ա. Անառակ (ապականուած
 և պիղծ):

եղծեւ, եղծնո՞ւ, տե՛ս եղծԱնեւ:
 եղծո՞ւ, Գ. Եղծումն, ապականութիւն:
 եղծո՞ւ, տե՛ս Զեղծո՞ւ, տե՛ս:
 եղծո՞ւ, Գ. Ապականութիւն, խանգա-
 րումն, աւեր:
 եղԿ, տե՛ս ԳԱ ՂԶ:
 եղԿԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Աւաղական:
 եղԿԱՆՔ, տե՛ս եղԿո՞ւ, տե՛ս:
 եղԿԱՅՈՒՅԱՆԵՎ, պբ. Գաղջացուցանել:
 եղԿեւ, նբ. Յանդիմանել, մեղադրել:
 եղԿեւ, ա. Աւաղիկ, ողորմելի, թշուառ,
 Հէք, եղուկ:
 եղԿո՞ւ, Գ. Եղական, Հիքուութիւն,
 թշուառութիւն, վայ,
 եղՂԱԴԱԿԱՆ, տե՛ս ե՛ւ, ԴԱԿԱՆ:
 եղՄՈՆԻ, եղՄՈՆԻ ՓեղՄՈՆԻ. Այս նիշ:
 եղՆ, Գ. (կենդբ.) Անալուք, եղջերու (էգ):
 եղՆ ԳՆԱՔԱՐ, Գ. (Հնք.) Եղունգն,
 սարդիոն:
 եղՈՒԶԱԿ, տե՛ս ՅեղՈՒԶԱԿ:
 եղՈՒԿ, 1. ձ. Աւաղ, վա՛յ, ո՛հ: 2. ա. եղ-
 կելի, ողորմելի, թշուառ, Հէք:
 եղՈՒԿԵՎ, նբ. Թշուառացուցանել (եղկելի
 դարձնել):
 եղՈՒԿԳՆ, Գ. 1. ձիւրան, մազիկ: 2. տե՛ս
 եղՆ ԳՆԱՔԱՐ: 3. Գրոց, գրիչ: 4. Զմուռս
 (իբրեւ անուշահոտ ծխելիք):
 եղՈՒԿԴՆ, Գ. Պալար, խաղաւարտ:
 եղՈՒԿԿՆ, տե՛ս եղՈՒԿԳՆ:
 եղՈՒՏ, տե՛ս ԳՈՅԵՂՈՒՏ:
 եղՋԵՆԻ, տե՛ս եղՋԵՆԵՆԻ:
 եղՋԵՐԱՐՈՅՍ, տե՛ս եղՋԵՐԱՐՈՐ:
 եղՋԵՐԱՐՈՐ, ա. 1. Եղջերարոյս, եղ-
 ջիւրարոյս: 2. փխբ. Մանգլաձեւ (լուսնի
 մասին):
 եղՋԵՐԵՆԻ, Գ. (քսբ.) Եղջիւրենի, եղջենի:
 եղՋԵՐԻԿ, ա. Եղջիւրիկ, անամօթ (եղ-
 ջիւրի նման պինդ երեսով):
 եղՋԵՐՈՒ, Գ. (կենդբ.) Եղն:
 եղՋԵՐՈՒՔԱՔԱՂ, Գ. Քիմեռ, վարդապալ
 քաղ:
 եղՋԵՐՅԵՎ, նբ. Խեթիկ (եղջիւրներով

խփել՝ Հարու տալ):
 եղՋԵՐ ՓՈՂ, տե՛ս ՓՈՂ²:
 եղՋԻՐԱՐՈՅՍ, տե՛ս եղՋԵՐԱՐՈՐ:
 եղՋԻՐԱՐՈՐ, Գ. ԵղՋԻՐԱՐՈՐ:
 եղՋԻՐԱՐՈՐ, Գ. (Երժշտ.) Կնտնոց,
 Հարիչ:
 եղՋԻՐԵՆԻ, տե՛ս եղՋԵՐԵՆԻ:
 եղՋԻՐԻԿ, տե՛ս եղՋԵՐԻԿ:
 եղՏԻՐԻ Կամ եղՏԵՐԻ, Գ. Ճահճիք:
 եՄԱԿ, Գ. Ջոր:
 եՄԻՓՈՐՈՆ, Գ. (Եկեղց.) Ուսանոց (Եպիս-
 կոպոսների):
 ենԹԱԳՐԵՎ, նբ. Ստորագրել:
 ենԹԱԳՐՈՒԹԻՆ, Գ. Ստորագրութիւն:
 ենԹԱԴՐԵՎ, նբ. 1. Ընթադրել, նուաճել: 2.
 Հանգուցանել, կարգել: 3. Կացուցանել,
 Հաստատել, առնել:
 ենԹԱԴՐՈՒԹԻՆ, Գ. 1. Ընթադրութիւն,
 նուաճումն: 2. Առաջարկութիւն, դիտաւո-
 րութիւն: 3. Պարտք (պարտքի զգացում):
 ենԹԱԾԵՎ, նբ. Յաւելուլ:
 ենԹԱԿԱՅ, ա. Գ. Ստորակայ, ընթակայ:
 ենԹԱԿԱՅԱԿԱՆ, ա. Բաղկացական, բաղ-
 կացուցիչ:
 ենԹԱԿԱՅԱՆԱԿ, չբ. 1. Անձնաւորել
 (իրօք գոյութիւն ունենալ): 2. Բաղկանալ:
 3. Ենթարկիլ:
 ենԹԱԿԱՅԵՎ (իմ), տե՛ս ենԹԱԿԱ-
 ՅԱՆԱԿ:
 ենԹԱԿԱՅՈՒԹԻՆ, Գ. 1. Իսկութիւն, գո-
 յաւորութիւն, գոյացութիւն, բնութիւն: 2.
 Անձնաւորութիւն, ենթակացութիւն:
 ենԹԱԿԱՅՈՒԹԻՆ, տե՛ս ենԹԱԿԱՅՈՒ-
 ԹԻՆ (2):
 ենԹԱԿԱՅՈՒՅԱՆԵՎ, պբ. Կացուցանել,
 առնել, Հաստատել:
 ենԹԱՋԳՈՒԹԻՆ, Գ. Նուաճութիւն:
 ենԹԱՄՆԱԿԱՆ Կամ ենԹԱՄՆԱՅԱ-
 ԿԱՆ, ա. Կայուն, Հաստատուն, մնա-
 ցական:
 ենԹԱՆԿԵՎԱԿ, ա. Ներքոյ անկեալ, ստո-
 րանկեալ:

ԵՆԹԱՌՆԵԼ, նր. Առդնել, Համարել:
 ԵՆԹԱՐԿԻԼ, տե՛ս ԵՆԹԱԿԱՅԱՆԱԼ (3):
 ԵՆԹԱՅՈՅՑ, գ. Տարացոյց:
 ԵՆՔԵՐ, գ. Անձեռոց, դաստառակ:
 ԵՊԱՐՔՈՍ, գ. Կուսակալ, բղեաշխ:
 ԵՊԵՐ, տե՛ս ԵՊԵՐԱՆՔ:
 ԵՊԵՐԱԿԱՆ, ա. Պարսաւական (եպերանք
 պարունակող):
 ԵՊԵՐԱՆՔ, գ. Եպերումն, այսպնութիւն,
 այսպերանք, մեղադրանք, պարսաւանք,
 ըստգտանք, դարով:
 ԵՊԵՐԵԼ, նր. Այսպնել, պարսաւել, ան-
 դոսնել, պախարակել, ըստգտանել, նա-
 խատել, յանդիմանել, ընդ վայր Հար-
 կանել:
 ԵՊԵՐԵԼԻ, ա. Այսպնալից, ըստգիւտ:
 ԵՊԵՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԵՊԵՐԱՆՔ:
 ԵՊԻԴԵՄՆԵԼ, նր. Շինել, կերտել, կա-
 ուցանել:
 ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ, գ. Վերատեսուչ, վերադէտ,
 վերադիտող, տեսուչ, դիտապետ, այցելու,
 քահանայապետ:
 ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԱՆ, ա. Դիտապետական:
 ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԻՅ, ա. գ. Հովուակից:
 ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՆՈՅ, գ. Եպիսկոպոսարան,
 Հայրապետանոց, պատրիարգարան:
 ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊԵՏ, գ. Արքեպիսկոպոս,
 Հայրապետ, կաթողիկոս, պատրիարգ:
 ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արքեպիս-
 կոպոսութիւն, կաթողիկոսութիւն:
 ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՐԱՆ, տե՛ս ԵՊԻՍԿՈՊՈ-
 ՍԱՆՈՅ:
 ԵՊԻՍԿՈՊՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Այցելութիւն,
 դիտողութիւն, վերադիտողութիւն, տես-
 չութիւն: 2. Կաթողիկոսութիւն:
 ԵՌԱԶԱՐԴ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
 ԵՌԱԹՈՒԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
 ԵՌԱԺԱՆԻ, ա. Երեքմանի, երեքմանայ,
 երեքարձէն:
 ԵՌԱԼ, չը. 1. Եփել (եփ գալ), յորձանս
 առնուլ: 2. փխր. Վառել, բորբոքել: 3.
 Մարմաջել: 4. Զեռալ:

ԵՌԱԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Ալէկոծութիւն:
 ԵՌԱԼՈՒՍԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
 ԵՌԱԿ, տե՛ս ԵՐՐԵԱԿ:
 ԵՌԱԿԻ, տե՛ս ԵՐՐԵԱԿԻ:
 ԵՌԱԿԿԿԻՆ, տե՛ս ԵՌԱՊԱՏԻԿ:
 ԵՌԱՀԱՄԱՐ, ա. Եռաթուեան (երեք
 թուով):
 ԵՌԱՀԻՒՍ, տե՛ս ԵՐԵՔԿՈՒՂ:
 ԵՌԱՀԻՒՍԱԿ, ա. Եռահիւսակ, եռահիւ-
 սեակ, եռաձայն:
 ԵՌԱՀԻՒՍԵԱԼ, ԵՌԱՀԻՒՍԵԱԿ, տե՛ս
 ԵՌԱՀԻՒՍԱԿ:
 ԵՌԱԶԱՅՆ, տե՛ս ԵՌԱՀԻՒՍԱԿ:
 ԵՌԱՄԱՍՆ, ա. Եռամասնեայ, երեքմաս-
 նեայ, երեքմասնեան:
 ԵՌԱՄԱՍՆԵԱՅ, տե՛ս ԵՌԱՄԱՍՆ:
 ԵՌԱՄԵԱՅ, ԵՌԱՄԵԱՆ, ա. Երեքամեայ,
 երեքամեան:
 ԵՌԱՄՍԵԱՅ, ա. Երեքամեայ, երեք-
 մամեան:
 ԵՌԱՅԱՐԿ, ա. Երեքայարկ, երեքկնա-
 յարկ, երեքձեղուանեայ, երեքգմբեթակիր:
 ԵՌԱՆԴ, գ. մ. Երէկ և եռանդ, երէկի և
 եռանդի, յերէկն և յեռանդ, զերէկն և
 զեռանդն (երէկ չէ միւս օրը):
 ԵՌԱՆ ԴԱԼԻՅ, տե՛ս ԵՌԱՆ ԴՆԱԼԻՅ:
 ԵՌԱՆ ԴԵԱՆ, ա. Յեռանդեան (երէկ չէ
 նախորդ օրուայ):
 ԵՌԱՆ ԴՆ, գ. 1. Եռացումն, եռումն: 2.
 Աւիւն: 3. նման. Ալէկոծութիւն (ջրերի): 4.
 Զեռումն (որդերի): 5. ա. Եռանդնոտ:
 ԵՌԱՆ ԴՆԱԼԻՅ, ա. Եռանդալից, ջերմ-
 եռանդն:
 ԵՌԱՆ ԴՆԱՇԱՐԺ, ա. Եռանդնոտ:
 ԵՌԱՆ ԴՆԱՍԷՐ, ա. Փոյթեռանդն, ջերմ-
 եռանդն:
 ԵՌԱՆ ԴՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պը. Վառել, բոր-
 բոքել:
 ԵՌԱՆ ԴՆՈՏ, ա. Զերմեռանդն:
 ԵՌԱՆ ԴՈՒՄՆ, գ. 1. Եռացումն, եռումն:
 2. Եռանդն, աւիւն:
 ԵՌԱՆ ԴՈՒՆ, ա. Եռացեալ, բորբոքեալ:

եռԱՆԿԻՒՆ, եՌԱՆԿԻՒՆԻ, գ. ա. երեք-
 անկիւն, երեքանկիւնի:
 եՌԱՆՁՆԱԿԱՆ, տե՛ս եՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
 եՌԱՆՁՆԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս եՐՐՈՐ-
 ԴՈՒԹԻՒՆ (1):
 եՌԱՆՁՆԵԱՅ, եՌԱՆՁՆԵԱՆ, տե՛ս
 եՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
 եՌԱՊԱՏԻԿ, 1. ա. երեքպատիկ: 2. մ.
 երեքնակի:
 եՌԱՎԱՆԿ կամ եՌԱՎԱՆԳ, ա. (քեր.)
 Սոնք:
 եՌԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս եՌԱՆԴՈՒՄՆ:
 եՌԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պր. 1. եռուցանել, ջե-
 ուուցանել: 2. փխր. Բորբոքել, գրգռել: 3.
 Բղխեցուցանել: 4. Ջեռացուցանել (վխտալ
 տալ):
 եՌԱՓԱՓԱԳ, ա. երեքփափագեան, փա-
 փագելի, տենչալի:
 եՌԻՒՆՍ, գ. երէց, քահանայ:
 եՌԻՏԱՆԻՐ, ա. երեքոտնեան (աթոռի
 մասին):
 եՌՈՒՄՆ, տե՛ս եՌԱՆԴՈՒՄՆ:
 եՌՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս եՌԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:
 եՌՕՐԵԱՅ, ա. մ. երեքօրեայ, երրօրեայ,
 երիցօրեայ:
 ԵՏԵԿՆԵԼ (իմ), չբ. Ծնանել:
 ԵՏԵՂԱԳՐԵԼ, նբ. Տեղագրել:
 ԵՏԵՂԱԿԱԼ, 1. ա. Անշարժ: 2. գ. Կու-
 սակալ, տեղակալ:
 ԵՏԵՂԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջետեղումն, զե-
 տեղութիւն:
 ԵՏԵՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԵՂԱԿԱՆ:
 ԵՏԵՂԱՆԱԼ, չբ. Ջետեղել:
 ԵՏԵՂԱՊԱՀ, տե՛ս ՏԵՂԱՊԱՀ:
 ԵՏԵՂԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԵՂԱՊԱ-
 ՀՈՒԹԻՒՆ:
 ԵՏԵՂԱՍԷՐ, ա. Տեղեսէր:
 ԵՏԵՂԱՓՈՆ ԼԻՆԵԼ, Տեղափոխ լինել:
 ԵՏ ՋԵՏԷ, տե՛ս ՀԵՏՋՀԵՏԷ:
 ԵՏ ԸՆԴ ԵՏ, տե՛ս ՀԵՏ ԸՆԴ ՀԵՏ:
 ԵՏՂ, գ. Տեղի:
 - ԱՌ ԵՏԵՂ. Վազվազակի, իսկոյն:

- ՋԵՏՂ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ՋԵՏԵՂ ԱՌՆՈՒԼ:
 ԵՐԱԳ, ա. մ. Արագ, փոյթ, շոյտ, թեթեւ,
 սուր, սրունթաց:
 - ԵՐԱԳՍ, ԵՐԱԳՈՒՆՍ, ԵՐԱԳ, ԵՐԱԳ, մ.
 Արագապէս, փութով, ճեպով, փոյթ ընդ
 փոյթ:
 ԵՐԱԳԱԲԱՐ, մ. Երագապէս, արագապէս:
 ԵՐԱԳԱԳԻՐ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԳԻՐ:
 ԵՐԱԳԱԳՆԱՅ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԳՆԱՅ:
 ԵՐԱԳԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԳՈՅՆ:
 ԵՐԱԳԱԶ, յողն. երագազանք, գ. Թակարդ,
 պառական:
 ԵՐԱԳԱԶՐԱԿԵԼԻ, ա. Առժամեայ, հա-
 րեանցի:
 ԵՐԱԳԱԹԵԻ, ա. Արագաթեւ, արագա-
 թռիչ, երագաթռիչ:
 ԵՐԱԳԱԹԻԻՉ, տե՛ս ԵՐԱԳԱԹԵԻ:
 ԵՐԱԳԱԼՈՒՐ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԼՈՒՐ:
 ԵՐԱԳԱԽԱՂԱՅ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԽԱՂԱՅ:
 ԵՐԱԳԱՀԱԼ, տե՛ս ԴԻԻՐԱՀԱԼ:
 ԵՐԱԳԱՀԱՍ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՀԱՍ:
 ԵՐԱԳԱՀՈՍ, ա. Երագանցուկ (շուտ
 անցնող՝ հեռացող՝ վերացող):
 ԵՐԱԳԱՄԻՏ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՄԻՏ:
 ԵՐԱԳԱՅԵՂ, ա. Յեղյեղուկ, դիւրա-
 փոփոխ:
 ԵՐԱԳԱՅՈՒՆ, ա. Երագահոս:
 ԵՐԱԳԱՇԱՐԺ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՇԱՐԺ:
 ԵՐԱԳԱՊԷՍ, տե՛ս ԵՐԱԳԱԲԱՐ:
 ԵՐԱԳԱՍԻՐՏ, ա. Փութկոտ, անժոյժ:
 ԵՐԱԳԱՍԼԱՅ, ա. Արագընթաց (արա-
 գօրէն պացող):
 ԵՐԱԳԱՍԽԱԼ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՍԽԱԼ:
 ԵՐԱԳԱՎԱԽՃԱՆ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՎԱԽ-
 ՃԱՆ:
 ԵՐԱԳԱԻԵՐ, ա. Դիւրակործան, վա-
 ղափուկ:
 ԵՐԱԳԱՓՈՅԹ, ա. Յեղակարծ, յան-
 կարծական:
 ԵՐԱԳԱՓՈՓՈՆ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՓՈՓՈՆ:
 ԵՐԱԳԵԼ, չբ. Արագել, փութալ, վազ-
 վազել, ճեպել:

ԵՐԱԳԸՆԹԱՅ, տե՛ս ԱՐԱԳԸՆԹԱՅ:
 ԵՐԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արագուժիւն
 (արագաշարժ կամ արագընթաց լինելը):
 2. Աջողակութիւն:
 ԵՐԱԳՈՒՄՆ, գ. Արագումն, սըընթա-
 ցութիւն:
 ԵՐԱԶ, գ. Անուրջ, տեսիլ, ցնորք, երևակ:
 – ԵՐԱԶ, ՏԵՍԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԱԶԵԼ:
 ԵՐԱԶԱԳԷՏ, ա. գ. 1. Երագահան, երա-
 զադատ, երագացոյց, երագընդհան: 2.
 Երագաստես, ցայգացնոր:
 ԵՐԱԶԱԴԱՏ, տե՛ս ԵՐԱԶԱԳԷՏ (1):
 ԵՐԱԶԱԴԻԻԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԱԶԱ-
 ՀԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԵՐԱԶԱԿԱՆ, ա. 1. Երագատիպ (երագի
 նման): 2. փխբ. Ուրուական, պատիր:
 ԵՐԱԶԱՀԱՆ, տե՛ս ԵՐԱԶԱԳԷՏ (1):
 ԵՐԱԶԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երագադիւ-
 թութիւն:
 ԵՐԱԶԱՅՈՅՁ, ԵՐԱԶԱՅՈՅՍ, ա. Պատիր,
 սնոտի, սուտ:
 ԵՐԱԶԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԱԶԵԼ (իմ):
 ԵՐԱԶԱՊԱՏԻՐ, ա. Խաբէական, սնոտի:
 ԵՐԱԶԱՏԵՍ, տե՛ս ԵՐԱԶԱԳԷՏ (2):
 ԵՐԱԶԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Երագ (երագ
 տեսնելը):
 ԵՐԱԶԱՏԻՊ, տե՛ս ԵՐԱԶԱԿԱՆ (1):
 ԵՐԱԶԱՅՈՅՁ, տե՛ս ԵՐԱԶԱԳԷՏ (1):
 ԵՐԱԶԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԱԶԵԼ (իմ):
 ԵՐԱԶԱՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Սերմնա-
 Հեղութիւն (երագի մէջ):
 ԵՐԱԶԵԼ (իմ), չբ. նբ. Երագ տեսանել,
 երագանալ, յերագել, յերագանալ, երա-
 զացուցանել:
 ԵՐԱԶԸՆ ԴՀԱՆ, տե՛ս ԵՐԱԶԱԳԷՏ (1):
 ԵՐԱԺԻՇՏ, գ. 1. Երգիչ, երգաբան, գու-
 սան: 2. Երաժշտականութիւն (երաժշտա-
 կան արուեստ):
 ԵՐԱԺՇՏԱՔԱՐ, մ. Բարեկալիչապէս,
 օրինօք:
 ԵՐԱԺՇՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Արուեստա-
 գործել (ճարտարօրէն յօրինել):

ԵՐԱԺՇՏԱԿ, ա. 1. Երգեցիկ: 2. գ.
 Երաժշտականութիւն:
 ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆ, ա. 1. Գուսանական: 2.
 Երաժշտակ, երաժիշտ, երգիչ, նուա-
 զածու: 3. Քաղցրահնչակ, քաղցրաձայն:
 4. գ. Երաժշտականութիւն (իբրև գի-
 տութեան ճիւղ):
 ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երաժշտա-
 կանն (երաժշտական արուեստ): 2. Ներ-
 դաշնակութիւն, քաղցրաձայնութիւն:
 ԵՐԱԺՇՏԱՆԱԼ, չբ. Երաժշտել, յարմարել,
 միաբանել:
 ԵՐԱԺՇՏԵԼ, տե՛ս ԵՐԱԺՇՏԱՆԱԼ:
 ԵՐԱԽ, գ. Բերան:
 ԵՐԱԽԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԱՍՏԱՊԱՆ:
 ԵՐԱԽԱԿԱՆ կամ ԵՐԵԽԱՅ, գ. 1. (եկեղց.)
 Անկնունք, անկնիք: 2. Մանուկ, մանկիկ:
 3. Տղալամիտ, անմիտ:
 ԵՐԱԽԱՅԱՅԵԼ, ա. (եկեղց.) Կնքաւոր:
 ԵՐԱԽԱՅԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. (եկեղց.) Մկըր-
 տել, կնքել:
 ԵՐԱԽԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԵԽԱՅՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ԵՐԱԽԱՅՐԻՔ, գ. Առաջին, նախան, նորի,
 նախապտուղ, սկզբնապտուղ, նախա-
 կատար պտուղ:
 ԵՐԱԽԱՆ, գ. 1. Սեղան, Հացկերոյթ,
 խրախճանք, խրախճանութիւն, խրա-
 խութիւն: 2. Բազմական, սեղանակ-
 ցութիւն: 3. Խուժք, դաս, կաճառ, ջոկ,
 երամակ:
 – ԵՐԱԽԱՆՍ ԵՐԱԽԱՆՍ. Զոկ առ ջոկ,
 դաս դաս, դասս դասս:
 ԵՐԱԽՃԱՆ, տե՛ս ԴԱՆԴԱՆԱԻՆԴ:
 ԵՐԱԽՏԱԳԻԻՏ, ա. Երախտաբու:
 ԵՐԱԽՏԱԳՈՐԾ, ա. Երախտաւոր, բա-
 րերար:
 ԵՐԱԽՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Բարերարել:
 ԵՐԱԽՏԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարերա-
 րութիւն, երախտիք:
 ԵՐԱԽՏԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Երախտամոռաց,
 ապերախտ, ապաշնորհ:

ԵՐԱԽՏԱՆԶԱՏՈՅՑ, ա. ՇնորհաՀատոյց,
 երախտաւոր, շնորհակալ:
 – ԵՐԱԽՏԱՆԶԱՏՈՅՑՔ, գ. Շնորհակալու-
 թիւն (երախտիքի Հատուցում):
 ԵՐԱԽՏԱՄՈՒԱՅ, տե՛ս ԵՐԱԽՏԱԿՈ-
 ՐՈՅՍ:
 ԵՐԱԽՏԱՆԱԼ, չբ. Երախտաւորել (երախ-
 տիք գտնել):
 ԵՐԱԽՏԱՌՈՒ, տե՛ս ԵՐԱԽՏԱԳԻՒՏ:
 ԵՐԱԽՏԱՒՈՐ, տե՛ս 1. ԵՐԱԽՏԱԳՈՐԾ: 2.
 ԵՐԱԽՏԱՆԶԱՏՈՅՑ:
 ԵՐԱԽՏԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԵՐԱԽՏԱՆԱԼ:
 ԵՐԱԽՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երախտիք, բա-
 րերարուծիւն, բարիք, օգուտ:
 ԵՐԱԽՏԻՔ, գ. Բարերարուծիւն, շնորհ,
 բարեգործութիւն, բարիք:
 ԵՐԱԿ, գ. 1. (կզմխս.) Շնչերակ, խողովակ,
 մայր (արիւնատար անօթ, որով արիւնը
 գնում է սիրտը): 2. Նեարդ, ջիւ: 3. Ճիւղ
 (որեւէ բանի ճիւղաւորուող մաս՝ հա-
 տուած):
 – ԵՐԱԿ ՀԱՏԱՆԵԼ. Արիւն թափել՝ Հանել:
 ԵՐԱԿԱՆԱՏ, գ. Նշտիր, նշարակ:
 ԵՐԱՆ, ԵՐԱՆԻԿ, ա. Փառաւոր, փառա-
 ւորեալ (պատուի արժանացած, պատիւ
 գտած):
 ԵՐԱՄ, գ. Տարմ, հօտ, ջոկ, հոյլ, վտառ,
 ժողով, խումբ, բազմութիւն:
 – ԵՐԱՄ ԵՐԱՄ, ա. մ. Հոյլ ի հոյլ, ջոկ առ
 ջոկ, պառակ պառակ:
 ԵՐԱՄԱՔԱՐ, տե՛ս ԵՐԱՄՈՎԻՆ:
 ԵՐԱՄԱԿ, գ. Հոյլք (չորքոտանիւնների),
 ջոկ, պառակ, հօտ, վտառ, հօրան, կոյտ:
 ԵՐԱՄԱԿԱՆ, ա. Համախումբ, միաժողով:
 ԵՐԱՄԱԿԱՅԵԱԼ, ա. Երամակեալ, խմբա-
 ւոր (երամակ կազմած):
 ԵՐԱՄԱԿԵԱԼ, տե՛ս ԵՐԱՄԱԿԱՅԵԱԼ:
 ԵՐԱՄԱԿԻՑ, ա. Դասակից (նոյն երամից):
 ԵՐԱՄԱՆԱԼ, չբ. Ժողովել, խմբել, հա-
 ւաքել:
 ԵՐԱՄԱՊԵՏ, գ. Դասապետ, պարագլուխ
 (երամի պետ՝ գլուխ):

ԵՐԱՄՈՎԻՆ, մ. Երամաբար, համերամ:
 ԵՐԱՆԱԼԻՑ, ա. Երանաւէտ:
 ԵՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Երանելի, ցանկալի,
 երանաւոր:
 ԵՐԱՆԱՇՆՈՐՀ, ա. Շնորհազարդ (բարձր
 հոգեւորականի յարգական տիտղոս):
 ԵՐԱՆԱԻՏԱԿԱՆ, ա. Երանաւէտ, երա-
 նական, երանելի:
 ԵՐԱՆԱԻՏԵԱԼ, ա. Երանեալ:
 ԵՐԱՆԱԻՏ, ա. 1. Գերերջանիկ, երջան-
 կաւէտ: 2. Երանական, ցանկալի:
 ԵՐԱՆԱԻՐ, տե՛ս ԵՐԱՆԱԿԱՆ:
 ԵՐԱՆԳ, գ. 1. Գոյն: 2. Ներկ:
 – ԵՐԱՆԳ ԵՐԱՆԳ, ա. Բազմերանգ, գոյ-
 նազոյն, երփն երփն:
 ԵՐԱՆԵԱԼ, ա. Երանելի, երջանիկ:
 ԵՐԱՆԵԼ, նբ. Երանի տալ, բարեբանել,
 գովել:
 ԵՐԱՆԵԼԻ, ա. 1. Երանեալ, երջանիկ: 2.
 Երանական, երանաւոր:
 ԵՐԱՆԵԼՈՒՀԻ, տե՛ս ԵՐԱՆՈՒՀԻ:
 ԵՐԱՆԻ՝ Թէ, ձ. Իցի՞, իցի՞ թէ, իցէ՞ թէ,
 օ՛չ, օ՛չ թէ, մարտան:
 ԵՐԱՆԻԿ, ա. Երանելի, բարեբախտ, բարե-
 բաստիկ:
 ԵՐԱՆԻ ՏԱԼ, տե՛ս ԵՐԱՆԵԼ:
 ԵՐԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Երանական, բարեբ-
 ջանիկ:
 ԵՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երջանկութիւն, բա-
 րեբախտութիւն, բարօրութիւն (երանելի
 վիճակ): 2. Ինչք, ստացուած, գոյք, վաճառ:
 ԵՐԱՆՈՒՀԻ, ա. Երանելուհի (կիւն երա-
 նելի):
 ԵՐԱՆՔ, գ. Յայլք, բարձք:
 – ԶԵՐԱՆՍԵ ԱԾԵԼ. Հեծանել, հեծնուլ:
 ԵՐԱՇԽՂ, տե՛ս ԱՇԽԷՏ:
 ԵՐԱՇԽՂ², գ. Գրաւ, գրաւական, առհա-
 ւատչեայ, երաշխիք, երաշխաւորութիւն:
 – ՅԵՐԱՇԽՂ ԱՌՆՈՒԼ կամ ԱՌՆԵԼ. 1.
 Երաշխաւորել (երաշխաւոր լինել մէկի
 կամ մի բանի համար): 2. Ընդունել,
 յանձն առնուլ:

ԵՐԱՇԽԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Յերաշխի առնուլ՝ առնել: 2. Վկայել, վստահացուցանել: ԵՐԱՇԽԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երաշխ, երաշխիք (երաշխաւորելը, երաշխաւոր լինելը): ԵՐԱՇԽԵՊ, խէպք, գ. 1. Չարչարանք, վիշտ, նեղութիւն: 2. Հետք, սպի (հարուածից առաջացած): ԵՐԱՇԽԻՔ, տե՛ս ԵՐԱՇԽ: ԵՐԱՇՏ, գ. 1. Երաշտութիւն, ցամաքութիւն: 2. ա. Անխոնաւ, անջուր, անջրգի, չոր, ցամաքոտ: ԵՐԱՇՏԱՀԱՐ, ա. Ազազուն (երաշտից վնասուած): ԵՐԱՇՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Չորանալ: 2. Խրուռանալ (մազերը): ԵՐԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երաշտ: 2. Պասքութիւն, պապակոմմն, տոչորումն, ծարաւ: ԵՐԱՍԱՆ, տե՛ս ԵՐԱՍԱՆԱԿ (1): ԵՐԱՍԱՆԱԿ, գ. 1. Երասան, պախուց, սանձ: 2. Ղեկ: ԵՐԱՍԱՆԱԿԱԶԱՆՑ ԼԻՆԵԼ. Անաստեղ, հետեղ: ԵՐԱՍԱՆԱԿԱԼ, տե՛ս ԵՐԱՍԱՆԱԿԱԿԱԼ: ԵՐԱՍԱՆԱԿԱԿԱԼ, ա. գ. 1. Կառավար, կառապետ, կառավարիչ, ձիավարժ: 2. նման. Ղեկավար (ուղղութիւն տուող): ԵՐԱՍԱՆԱԿԱԿՈՄԵԼ, տե՛ս ՍԱՆՁԱԿՈՄԵԼ: ԵՐԱՍԱՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Կառավարել: 2. նման. Ղեկավարել: ԵՐԱՍՏ, գ. Դաս, կարգ, խումբ: ԵՐԱՍՏԱՆՔ, գ. 1. Նստոյ տեղի: 2. (բժշկ.) Թանչք: ԵՐԱՍՏՈՅ, տե՛ս ԱՐԱՍՏՈՅ: ԵՐԲ, 1. Որպէս հարցական դերանուն՝ յո՞րժամ, յո՞ր ժամ, առ ե՞րբ: 2. մ. Իբրեւ, յորժամ: 3. Երբեմն, մերթ: 4. գ. Ժամանակ: - ԱՌ ԵՐԲ, տե՛ս ԵՐԲ (1): - ԵՐԲ ԻՑԷ ԶԻ, ձ. Իցէ՞ թէ, իցի՛ւ թէ, երանի՛ թէ:

ԵՐԲԵՄՆ, մ. Մերթ, երբէք, է երբեմն, է զի, է ուրեք, ժամանակաւ: - ԵՐԲԵՄՆ ... ԵՐԲԵՄՆ. Մերթ ... մերթ: ԵՐԲԷՔ ԿԱՄ ԵՐԲԵՔ, տե՛ս ԵՐԲԵՄՆ: - ԵՐԲԷՔ ՈՒՐԵՔ, մ. Երբեմն երբեմն, ընդ ժամանակս ժամանակս: - ԵՐԲԷՔ ՈՒՐԵՔ, մ. Երբեմն: ԵՐԲՈՒԾ, տե՛ս ԵՐԻ: ԵՐԳ, գ. 1. Օրհնաբանութիւն, գովեստ, շարական, տաղ: 2. Նուագարան: - ԵՐԳՍ ԱՌՆՈՒԼ, ԵՐԳՍ Ի ԲԵՐԱՆ ԱՌՆՈՒԼ. Երգել: ԵՐԳԱԲԱՆ, տե՛ս ԵՐԱԺԻՇՏ (1): ԵՐԳԱԲԱՆԵԼ, նբ. Օրհնաբանել (երգով բարբառնել): ԵՐԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երգաձայնութիւն, երգասողութիւն, օրհնաբանութիւն (երգով բարբառնելը): ԵՐԳԱԳԻՐ, ա. Ոտանաւոր (տաղաչափօրէն գրուած): ԵՐԳԱԿ, ա. գ. 1. Երգիչ, երգաբան, երաժիշտ: 2. Խօսնակ (թռչուն): ԵՐԳԱԿԻՑ, ա. Ձայնակից, նուագակից: ԵՐԳԱԿՅԵԼ, չբ. Ձայնակից լինել, ձայնակցել: ԵՐԳԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձայնակցութիւն: ԵՐԳԱՀԱՆ, ա. գ. Երգայարգար, նուագայարգար, քերթող, ողբերգակ: ԵՐԳԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ: ԵՐԳԱՅԱՐԴԱՐ, տե՛ս ԵՐԳԱՀԱՆ: ԵՐԳԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ: ԵՐԳԱՐԱՆ, գ. Երգ, երգեցողութիւն: ԵՐԳԵԼ, նբ. 1. Երգս առնուլ, երգս ի բերան առնուլ, եղանակել: 2. Նուագել: 3. Հռչակել (գովութեամբ): ԵՐԳԵՀՈՆ, տե՛ս ԵՐԳԻՈՆ: ԵՐԳԵՅԻԿ, ա. գ. 1. Երգիչ, երգակ (տղամարդ կամ կին): 2. Սաղմոսերգու, օրհնիչ: 3. Ողբերգակ: ԵՐԳԵՅՈՂ, տե՛ս ԵՐԳԵՅԻԿ (1):

երԳեՅՈՂԱԿԱՆ, ա. երաժշտական:
 երԳեՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղջ.) երգաբա-
 նութիւն:
 երԳիԾԱՆԵԼ, նբ. 1. երգիծուցանել, հեր-
 ձանել, պատառել, ճեղքել, պայթուցանել:
 2. Զկծեցուցանել, եպերել:
 երԳիԾԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս երԳիԾՈՒՄՆ:
 երԳիԾՈՒՄՆ, գ. երգիծանութիւն (երգի-
 ծանելը, երգիծանութիւնը):
 երԳիԾՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս երԳիԾԱՆԵԼ (1):
 երԳիՈՆ, գ. երգեհոն (փչողի նուա-
 զարան):
 երԳիՉ, ա. գ. երգեցիկ, երգեցող, երգակ,
 երգաբան, երաժիշտ:
 երԳՈՂ, ա. գ. 1. տե՛ս երԳիՉ: 2. Սաղ-
 մոսերգու, Հոգերգող (Դաւիթ մարգարէի
 մականիւրը):
 երԳՈՂԱԿԱՆ, ա. երաժշտական:
 երԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս երԳՈՒԹԻՒՆ:
 երԳՈՒԹԻՒՆ, գ. երգողութիւն, երգեցո-
 լութիւն, երգ, նուագ:
 երԴ, գ. 1. Լուսամուտ (տանիքի): 2. Լայ-
 նաբար՝ Տուն, յարկ:
 երԴԱԿԻՑ, ա. գ. Յարկակից:
 երԴԱՇԷՆ, ա. Տնաբար:
 երԴՄՆԱԿԵՐ, ա. երդմնորայ:
 երԴՄՆԱՀԱՐ, ա. երդմնայեղջ:
 - երԴՄՆԱՀԱՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս երԴՄՆԱ-
 ՀԱՐԵԼ:
 երԴՄՆԱՀԱՐԵԼ, չբ. երդմնահար լի-
 նել:
 երԴՄՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. երդմնաստու-
 թիւն, ստերդմնութիւն, ստերդումն:
 երԴՄՆԱՅԵՂՅ, տե՛ս երԴՄՆԱՀԱՐ:
 երԴՄՆԱՍԽԱԼ, տե՛ս երԴՄՆԱՍՈՒՏ:
 երԴՄՆԱՍՈՒՏ, ա. երդմնասխալ, ստեր-
 դումն:
 երԴՄՆԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս երԴՄՆԱ-
 ՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
 երԴՄՆԵԼ, տե՛ս երԴՆՈՒԼ:
 երԴՄՆԵԼԻ, տե՛ս երԴՆԼԻ:
 երԴՄՆԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. երդումն տալ:

երԴՄՆԻ, գ. 1. երդումն: 2. ա. Ուխ-
 տադիր:
 - երԴՄՆԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս երԴՆՈՒԼ:
 երԴՄՆՈՒՐԱՅ, տե՛ս երԴՄՆԱԿԵՐ:
 երԴՄՆՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս երԴՄՆԱ-
 ՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
 երԴՆԼԻ, ա. երԴՄՆԵԼԻ:
 երԴՆՈՒԼ, չբ. երդմնել, երդմնի լինել:
 երԴՈՒՄՆ, գ. երդմնի, ուխտ (երդում
 տալը):
 - երԴՈՒՄՆ ՏԱԼ, տե՛ս երԴՄՆԵ-
 ՅՈՒՅԱՆԵԼ:
 երԵԱԿ, տե՛ս երԵԿ:
 երԵԱՄ, 1. ա. եռամեայ, երեքամեայ: 2.
 մ. Զերեամ, յերեամ (երեք տարի տևող,
 երեք տարուայ ընթացքում, երեք տարի
 մէկ անգամ):
 երԵԽԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղջ.) երախա-
 յութիւն (դեռ չկնքուած՝ չմկրտուած
 լինելը):
 երԵԿ, գ. 1. երեկ, երեկոյ: 2. տե՛ս
 ԳԻՇԵՐԱՎԱՐ: 3. Արեւմուտք: 4. մ.
 երեկոյին, առ երեկս, ընդ երեկս (երե-
 կոյան դէմ):
 - ԱՌ ԵրԵԿՍ, ԸՆԴ ԵրԵԿՍ, տե՛ս երԵԿ (4):
 երԵԿԱՆԱԼ, չբ. երեկօթս առնուլ՝ առնել,
 ագանել, երեկել, երեկունանալ, իջա-
 վանել, օթագայել, երկօթել:
 երԵԿԵԼ, տե՛ս երԵԿԱՆԱԼ:
 երԵԿՈՅ, գ. 1. երեկոր, երեկորի, երեկուն,
 երեկ, երեակ: 2. մ. Ընդ երեկոյս, երե-
 կոյին, երեկորին, առ երեկս, ընդ երեկս,
 երեկուն:
 - ԸՆԴ ԵրԵԿՈՅՍ, տե՛ս երԵԿՈՅ (2):
 երԵԿՈՅԱՆԱԼ, չբ. Տարածամել, երեկոյ
 լինել:
 երԵԿՈՅԻ, ա. երեկոյին, երեկորեայ, երե-
 կորեան, երեկորին:
 երԵԿՈՅԻՆ, տե՛ս 1. երԵԿՈՅԻ: 2. երԵ-
 ԿՈՅ (2):
 երԵԿՈՐ, տե՛ս 1. երԵԿՈՐԻ: 2. ՅԵ-
 րԵԿՈՐԵԱՅ:

ԵՐԵՎԱՆԻՆԻՍՏ, ա. 1. Երեկոյի, երեկոյեան: 2. գ. Երեկոյ: - ՅԵՐԵՎԱՆԻՆԻՍՏ, մ. Երեկոր (երեկոյից, իրիկուանից): ԵՐԵՎԱՆԻՆԻՍՏ, տե՛ս ԵՐԵՎԱՆԻՍՏ (1): ԵՐԵՎԱՆԻՐԻ, տե՛ս ԵՐԵՎԱՆԻՍՏ (1): ԵՐԵՎԱՆԻՐԻՆ, 1. ա. Երեկոյեան, երեկոյեայ: 2. մ. Ընդ երեկս, ընդ երեկոյս: ԵՐԵՎԱՆԻՐԱԿԱՆ, ա. Երեկոյեան, երեկոյեայ, երեկոյին, երեկորին: ԵՐԵՎԱՆԻՐԵԱՅ, ա. 1. տե՛ս ԵՐԵՎԱՆԻՐԱԿԱՆ: 2. Արեւմտեայ: ԵՐԵՎԱՆԻՆ, գ. 1. Երեկոյ: 2. ա. Երեկորին: 3. մ. Ընդ երեկս, երիկուն: ԵՐԵՎԱՆԻՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԵՎԱՆԱԼ: ԵՐԵՎԱԾԹՍ ԱՌՆՈՒԷ, կամ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԵՎԱՆԱԼ: ԵՐԵՄԵԱՆ, ԵՐԵՄԵՆԻ, ԵՐԵՄԻ, ա. Եռամեայ, եռամեան, երեքամեայ, երեքամեան: ԵՐԵՍ, մանաւանդ՝ ԵՐԵՍԲ, գ. 1. Դէմք, կերպարանք, տեսիլ, երեւոյթ: 2. Մակերեւոյթ: 3. Անձն: 4. Աչք, տեսանելիք: 5. Կեղծաւորութիւն: 6. Դիտաւորութիւն, նպատակ: 7. Նիւդ. Վասն, ի պատճառս, պատճառաւ: - ԵՐԵՍՍ կամ ԵՐԵՍ ԱՌՆԵԼ. Ակն ածել, ականածել: - ԵՐԵՍՍ ԱՌՆՈՒԷ. Անձնաւորել (դէմք ստանալ): - ԶԵՐԵՍՍ ՀԱՍՏԱՏԵԼ կամ ԴՆԵԼ. Դէմ դնել, դիմել (ճաննապարհուել դէպի): - ՅԵՐԵՍՍ. Առաջի, յանդիման: ԵՐԵՍԱՆԱԼ, չք. Երեսել (երես առ երես դուրս գալ): ԵՐԵՍԱԻՈՐ, տե՛ս ԴԻՄԱԳՐԱԻ: ԵՐԵՍԵԼ, տե՛ս ԵՐԵՍԱՆԱԼ: ԵՐԵՍՆԱՄԵԱՆ, ԵՐԵՍՆԱՄԵՆԻ, ԵՐԵՍՆԱՄԻ, ա. Երեսնեման, երեսնեմի (երեսուն տարի տևող, երեսուն տարեկան): ԵՐԵՍՆԵԱԿ, տե՛ս ԵՐԵՄՆԵՐԵԱԿ:

ԵՐԵՄԱՆԵՄԵԱՆ, ԵՐԵՄԱՆԵՄԻ, տե՛ս
ԵՐԵՄԱՆԵՄԵԱՆ:
ԵՐԵՄԱՆԵՐԵԱԿ, ա. գ. երեսնեակ (երեսուն
կամ երեսուներորդ թիւը):
ԵՐԵՄԱՆՕՐԵԱԿ, տե՛ս ԵՐԵՄԱՆՕՐԵԱՅ:
ԵՐԵՄԱՆՕՐԵԱՅ, ա. երեսնօրեակ (երեսուն
օր ունեցող՝ ընդգրկող):
ԵՐԵՐ, գ. 1. Երերանք, տատանումն, շար-
ժումն, յուզումն, սասանումն, դողումն:
2. ա. Երերուն:
ԵՐԵՐԱԿ ԳԻՆ, ա. երերալից, տատանական:
ԵՐԵՐԱԼ, չբ. 1. տե՛ս ԵՐԵՐԵԼ (իմ): 2. նբ.
Տատանել, տարուբերել:
ԵՐԵՐԱԼԻՑ, տե՛ս ԵՐԵՐԱԿ ԳԻՆ:
ԵՐԵՐԱՆՔ, տե՛ս ԵՐԵՐ (1):
ԵՐԵՐԵԼ (իմ), չբ. Երերալ, տատանել, տա-
րուբերել, տարաբերել, շարժել, ծփել:
ԵՐԵՐՈՒՄՆ, գ. Երեր, երերանք, շարժ,
սասանոթիւն:
ԵՐԵՐՈՒՆ, ա. Երեր, դողդոջուն:
ԵՐԵԻԱԿ, գ. 1. Տեսիլ, երևոյթ, պատկեր,
նշանակ, օրինակ: 2. Երազ, ցնորք: 3.
(աստղ․) Կռռնոս (մոլորակ): 4. ա.
Երեւիլ, անուանի, նշանաւոր:
ԵՐԵԻԱԿԱՅԱՅՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Երեա-
կայիլ, երեցուցանել:
ԵՐԵԻԱԿԱՅԵԼ, նբ. 1. Զեացուցանել,
պատկերել, պատկերացուցանել: 2. տե՛ս
ԵՐԵԻԱԿԱՅՑՈՒՅԱՆԵԼ:
ԵՐԵԻԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Երեակութիւն:
ԵՐԵԻԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երևոյթ, տեսիլ:
ԵՐԵԻԱԿԵԼ, տե՛ս ԵՐԵԻԱԿԱՅԵԼ:
ԵՐԵԻԱԿԻ, մ. Յայտնապէս (երեացող՝
նկատելի կերպով):
ԵՐԵԻԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երեակայութիւն:
2. Երևոյթ:
ԵՐԵԻԱՆ, ՅԵՐԵԻԱՆ, գ. Երեւումն:
– ՅԵՐԵԻԱՆ ԳԱԼ. Երեւիլ, ի յայտ գալ:
– ՅԵՐԵԻԱՆ ՀԱՆԵԼ. Յայտնել, յերեւիլ
ածել:
ԵՐԵԻԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԵԻԵԼ (իմ):
ԵՐԵԻԱՊԵՍ, տե՛ս ԵՐԵԻԵԼԱՊԵՍ:

ԵՐԵՒԵՆԻ (Խմ), չբ. 1. Երեւելանալ, տեսանել, ցուցանել, յայտնել: 2. Ծագել, բուսանել: 3. Գտանել, գոլ, լինել: 4. Թուել, ձկանալ: – ԵՐԵՒԻ, մբ. Կարծի, թուի:

ԵՐԵՒԵՆԻԱԿԱՆ, ա. Երեւելի, զգալի:

ԵՐԵՒԵՆԻԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԵՒԵՆԻ (1):

ԵՐԵՒԵՆԻԱՊԷՍ, մ. Երեւապէս, երեւակի, բացերեւակի, յայտնապէս:

ԵՐԵՒԵՆԻԻ, ա. 1. Զգալի, յայտնի, տեսանելի: 2. Նշանաւոր, անուանի, մեծ: 2. Թափանցիկ:

– ԵՐԵՒԵՆԻԻ ԱՌՆԵԼ. Յայտնի առնել, Հանդիսացուցանել:

– ԵՐԵՒԵՆԻԻ՛ Է, մբ. Յայտ է:

– ՅԵՐԵՒԵՆԻԻ ԱԾԵԼ. Յերեւան Հանել, յայտնել:

ԵՐԵՒԵՆԻՈՅԹ, տե՛ս ԵՐԵՒՈՅԹ:

ԵՐԵՒԵՆԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Երեւումն, երեւոյթ, յայտնութիւն, տեսիլ:

ԵՐԵՒԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Յուցանել, յայտնի՝ յայտ առնել: 2. Ի դուրս տալ, բղխել, բուսուցանել: 3. Կարծեցուցանել, Համարել:

– ԵՐԵՒԵՅՈՒՅԱՆԵԼ ԶԵՐԵՍՍ. Այց առնել, այցելել:

ԵՐԵՒԵՅՈՒՅԻԶ, ա. Հաստիչ:

ԵՐԵՒԻԼ, գ. (կենդբ.) Ժանգ (ցորնաճճի):

ԵՐԵՒԻՔ, գ. յոգն. Երազ, ցնորք, երեւոյթ:

ԵՐԵՒՈՅԹ, գ. 1. Երեւումն, երեւութիւն, յայտնութիւն, տեսիլ, կերպարանք, նմանութիւն: 2. Երազ, ցնորք: 3. ա. Երեւելի, տեսանելի: 4. Նշանաւոր: 5. Խայտառակ: 6. Երեւութական:

ԵՐԵՒՈՒԹԱՐԱՐ, մ. Առ աչօք, առ աչս, արտաբուստ:

ԵՐԵՒՈՒԹԱԿԱՆ, ա. Երեւութուտ (աչքին երեւացող, ոչ իրական):

ԵՐԵՒՈՒԹԱՆԱԼ, չբ. 1. Պատկերանալ (երեւոյթի՝ տեսիլքի նման երեւալ): 2. (յուանակն ոճով) Յերագել (երագուժ տեսնել):

ԵՐԵՒՈՒԹԱՆՔ, տե՛ս ԵՐԵՒՈՅԹ:

երեւթճՈՒԱՌԵԱՆ, ա. երիցս թշուա-
ռական:
երեւթճԱՆԵԱՅ, երեւթԱՆԻ, տե՛ս
ԵՌԱԺԱՆԻ:
երեւթԻՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԵԱՆ:
երեւթՈՒՍԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
երեւթԿԻՆ, ա. 1. Երբակի, եռակի: 2. Եռա-
պատիկ: 3. մ. Երեքնակի, երիցս, երիցս
անգամ:
երեւթԿՂԻ, տե՛ս ԵՐԵՔԿՈՒՂ:
երեւթԿՆԱԿ, ա. գ. Եռապատիկ (եռա-
պատկուած թիւը):
երեւթԿՆԱՅԱՐԿ, տե՛ս ԵՌԱՅԱՐԿ:
երեւթԿՆԵԼ, չբ. Երբորդի:
երեւթԿՈՒՂ, ա. Երեքիկի, եռաշիւս:
երեւթԿՈՒՍԻ, ա. Եռանկիւն, եռանկիւնի:
երեւթՁԵՂՈՒԱՆԵԱՅ, տե՛ս ԵՌԱՅԱՐԿ:
երեւթՃԱՌԱԳԱՅԹԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔ-
ԱՆՁՆԵԱՅ:
երեւթՄԱՍՆԵԱՅ, երեւթՄԱՍՆԵԱՆ, տե՛ս
ԵՌԱՄԱՍՆ:
երեւթՄԱՏԵԱՆ, ա. մ. Եռակի:
երեւթՆԱԿԻ, ա. մ. Եռապատիկ:
երեւթՈՏՆԵԱՆ, տե՛ս ԵՌՈՏԱՆԻ:
երեւթՈՒՂԿԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔՁԵԱՆ:
երեւթՊԱՅԾԱՌ, երեւթՊԱՅԾԱՌԵԱՆ, տե՛ս
ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
երեւթՊԱՏԻԿ, ա. 1. Եռապատիկ, երեքիկի,
երեքնակի: 2. Երեքսայրի:
երեւթՍԱՅՐԻ, տե՛ս ԵՐԵՔՊԱՏԻԿ (2):
երեւթՏԱԿԵԱՆ, ա. Երեքտակէն (երեք
տակ՝ շարք ունեցող):
երեւթՏԱԿԷՆ, տե՛ս ԵՐԵՔՏԱԿԵԱՆ:
երեւթՏԱՍԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔՏԱՍԱՆԵ-
ՐՈՐԴ:
երեւթՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ, ա. Երեքտասա-
նամեան:
երեւթՏԱՍԱՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔՏԱ-
ՍԱՆԱՄԵԱՅ:
երեւթՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ, թ. Երեքտասան:
երեւթՏԱՍԱՆԵՔԵԱՆ, թ. Երեքտա-
սանեքին (տասնեքեքն էլ):

երեւթՏԱՍԱՆԵՔԻՆ, տե՛ս ԵՐԵՔՏԱ-
ՍԱՆԵՔԵԱՆ:
երեւթՓԱՓԱԳԵԱՆ, տե՛ս ԵՌԱՓԱՓԱԳ:
երեւթՕՐԵԱՅ, տե՛ս ԵՌՕՐԵԱՅ:
երէ, գ. Երէվայրի:
երէձ, ա. Երիզուտ, ամայի խոպան, քա-
րուտ, կորդ:
երէԿ, ա. 1. Երիկեան, իրիկեան: 2. մ.
Յերէկն, երիկին (այսօրուան նախորդած
օրում):
- Յերէկն, Երիկին, տե՛ս ԵՐԷԿ (2):
երէՎԱՅՐԻ, տե՛ս ԵՐԷ:
երէՅ, ա. գ. 1. Աւագ, մեծ: 2. Առաջին,
գլխաւոր, նախապատիւ: 3. Քահանայ:
- ԵՐԷՅԱՆՅ ԵՐԷՅ. Քահանայապետ:
ԵՐԷՅՈՒԹԻՆ, տե՛ս ԵՐԷՅՈՒԹԻՆ:
ԵՐԹ, գ. Գնացք, ընթացք, չու:
ԵՐԹԱԼ, չբ. 1. Գնալ, ճանապարհ առնել,
մեկնել, չուել, ուղևորել, շրջել, դիմել,
ընթանալ: 2. Հոսել:
ԵՐԹԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԹԱԼ:
ԵՐԹԵԻԵԿ, ա. գ. 1. Ճանապարհորդ (գը-
նացող-եկող): 2. Երթեկութիւն: 3.
Վարք, քաղաքավարութիւն (կեսնքի
ընթացք):
- ԵՐԹԵԻԵԿՍ ԱՌՆԵԼ կամ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս
ԵՐԹԵԻԵԿԵԼ:
ԵՐԹԵԻԵԿԵԼ, չբ. Երթեկու առնել՝ առ-
նուլ, երթեկութիւն առնել:
ԵՐԹԵԻԵԿՈՒԹԻՆ, գ. Երթեկ (եր-
թեկելը):
- ԵՐԹԵԻԵԿՈՒԹԻՆՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս
ԵՐԹԵԻԵԿՍ ԱՌՆԵԼ:
ԵՐԹՈՒՄՆ, գ. Երթ, գնացք (երթալը):
ԵՐԻ, գ. Երբուծ:
ԵՐԻՁ, գ. Կտաւ (իբրեւ կապ), մանեւար,
մանեւոր:
ԵՐԻՁԱՊՆՏ, ա. Կտաւոտեալ (կտաւով
պատած):
ԵՐԻՁԱՊՆԴ, տե՛ս ԵՐԻՁԱՊՆԴԻՆ:
ԵՐԻՁԱՊՆԴԻՆ, ա. Երիզապինդ (երիզով
պինդ կապած՝ փաթաթած):

երիջողի՝ տե՛ս երէջ:

երիթԱՅեԱԼ, ա. Երիճացեալ, ծիւրեալ,
վտտեալ, աղտեղեալ, կեղտեալ:

երիթ ՈՒՌ, գ. Պատուաստ (ծառի):

երիկԱԾԻՆ, ա. Նորածին:

երիկԱՄՈՒՆԻՔ, գ. 1. լայնաբար՝ Սիրտ
(մարդու ներաշխարհը): 2. փխբ. Պարար-
տութիւն:

երիկեԱՆ, տե՛ս երէկ (1):

երիկնՈՒՆ, տե՛ս երեկնՈՒՆ (3):

երիձԱՅեԱԼ, տե՛ս երիթԱՅեԱԼ:

երիւՋ, գ. 1. Որթ, ընջուղ: 2. Կով:
3. փխբ. Հարսն, կին:

երիվԱՐ, գ. Նժոյդ, ճի:

երիվԱՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ձիական, հեծե-
լական: 2. Ձիաբոյծ կամ հեծեալ:

երիվԱՐԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձիավա-
րութիւն:

երիվԱՐԵԼ, նբ. չբ. Ձիավարել, կա-
ռավարել:

երիվԱՐԻԿ, ա. Սրավար (պատերազ-
մական փղերի մասին):

երիվԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեծելութիւն:

երիՏԱՍԱՐԴ, գ. ա. Պարմանի:

երիՏԱՍԱՐԴԱՆԱԼ, չբ. Այրանալ (երի-
տասարդ դառնալ):

երիՏԱՍԱՐԴԱՆՈՅ, գ. Կրկէս կամ մար-
զարան (երիտասարդների համար):

երիՏԱՍԱՐԴԱՊԷՍ, մ. Այրապէս, այրա-
բար (որպէս երիտասարդ):

երիՏԱՍԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Արբունք,
արութիւն:

երիՏԱՍԱՐԴՈՒՀԻ, ա. գ. Մանկամարդ,
օրիորդ:

երիՐ, թ. ա. 1. Երրորդ: 2. մ. Երիցս, երիցս
անգամ, երրորդ անգամ:

երիՅԱԳՈՅՆ, ա. 1. Աւագագոյն, ծերա-
գոյն, մեծագոյն, հնագոյն: 2. Կանխա-
գոյն, յառաջագոյն, վերագոյն, գերագոյն:
երիՅԱԿԻՅ, ա. Քաջանայակից:

երիՅԱՆԻ, գ. յոգն. Երեցունիք, երէցք,
քաջանայք:

երիՅԱՊԵՏ, գ. Աւագերէց, արքերէց,
քաջանայապետ, փոխանորդ (եպիս-
կոպոսի):

երիՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անդրանկութիւն: 2.
Աւագութիւն (պատուի): 3. Քաջա-
նայութիւն:

երիՅՈՒՆԻՔ, տե՛ս երիՅԱՆԻ:

երիՅՍ, մ. 1. Երիւր, երիցս անգամ, երրորդ
անգամ, երեքկիւն: 2. սաստկ. Շատ, կարի,
յոյժ, գեր, հս, ամենա:

- երիՅՍ ԱՆԳԱՄ, տե՛ս երիՅՍ (1):

- երիՅՍ երԱՆԵԼԻ, տե՛ս երեՔերԱ-
նեԱՆ:

երիՅՕՐԵԱՅ, տե՛ս երՕՐԵԱՅ:

երիԻՐ, ա. Ուղիղ, հարթ, դիւր (ճանա-
պարհ, արահետ):

երիԻՐԵԼ, նբ. 1. Յերիւրել, արտաբերել
(ձայնի մասին): 2. Դաստիարակել, կրթել:

երԿ, մանաւանդ՝ երԿԻՔ, գ. 1. Գործ,
աշխատանք, վաստակ, ջան, աշխատա-
սիրութիւն: 2. Արդիւնք, արդասիրք:

- երԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. Ճգնել, վաստակել,
ջանալ:

երԿԱՅՆԱԿ, ա. գ. (կրօն.) Քաղկե-
դոնական:

երԿԱՐՈՒՆ, ա. երԿԱՏԵՍԱԿ:

երԿԱԳԼՈՒՆ, տե՛ս երԿԳԼԽԻ:

երԿԱԹ, գ. 1. Երկաթագործի (սուր, ածե-
լի, կացին, մուրճ են): 2. Շղթայ: 3. ա.
փխբ. Կարծր, պինդ:

երԿԱԹԱԳԱՄ, տե՛ս երԿԱԹԱԿԱՊ (1):

երԿԱԹԱԳՈՐԾ, ա. երկաթի, երկա-
թագամ:

երԿԱԹԱԳՈՐԾԻ, տե՛ս երԿԱԹ (1):

երԿԱԹԱԿԱՊ, ա. 1. Երկաթագամ, բեւե-
ռակապ, սեւեռակապ: 2. Շղթայակապ,
երկաթապատ:

- երԿԱԹԱԿԱՊ ԱՌՆԵԼ. Շղթայել:

երԿԱԹԱԿՈՒՆ, ա. Երկաթի, երկաթեղէն,
երկաթաշարեալ (երկաթից կռած՝ շինած):
երԿԱԹԱԿԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկաթաշանք,
երկաթաշատք:

გაქვითა:

երկվԱՅՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿՎԱՅՆԵԼ: ԵՐԿՎԱՅՆԱԻԱՆ Դ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿՎԱՅ-
ՆԱԲԱՆԵԼ:

ԵՐԿՎԱՅՆԵԼ, նբ. 1. Երկայնացուցանել, երկարացուցանել, ձգել, ձգտել: 2. Յերկարել, յերկարածել:

ԵՐԿՎԱՅՆԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, տե՛ս ԵՐԿՎԱՅ-
ՆԱԿԵԱՅ:

ԵՐԿՎԱՅՆԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, ա. Երկայնա-
ծիդ, յերկարածիդ, տե՛ս ԿԱՆ:

ԵՐԿՎԱՅՆՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկայնա-
մտութիւն, համբերութիւն, ներողութիւն: ԵՐԿՎԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երկարութիւն (երկար լինելը): 2. Հեռաւորութիւն: 3. Յերկարութիւն, տե՛ս ԵՐԿՎԱՅՆԱԿԵԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԵՐԿՎԱՅՆՕՐԵԱՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿՎԱՅ-
ՆԱԿԵԱՅ ԼԻՆԵԼ:

ԵՐԿՎԱՆ, գ. Աղօրի, երկանաքար:

ԵՐԿՎԱՆԱՔԱՐ, գ. 1. տե՛ս ԵՐԿՎԱՆ: 2. ա. Կարծր (երկանաքարի յատկութիւն ունեցող):

ԵՐԿՎԱՊԱՇՏ, ա. Պատառաբոյծ, հաց-
կատակ:

ԵՐԿՎԱՍԷՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԷՐ:

ԵՐԿՎԱՍԻՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻ-
ՐԱԲԱՐ:

ԵՐԿՎԱՍԻՐԵԼ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԵԼ:

ԵՐԿՎԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻ-
ՐՈՒԹԻՒՆ:

ԵՐԿՎԱՎՏԱԿ, տե՛ս ԿՐԿՆԱՎՏԱԿ:

ԵՐԿՎԱՏԵԼ, նբ. Զանազանել (երկուսի
բաժանել):

ԵՐԿՎԱՏԵՍԱԿ, ա. 1. Երկարուն, երկզու-
նակ, երկակի: 2. (յունաբանութեամբ) Պայծառ, յատակ, շինջ, պարզ:

ԵՐԿՎԱՏԵՍԱԿՊԻՑՆ, ա. Պայծառագոյն, յատկագոյն, պարզագոյն:

ԵՐԿՎԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Պայծառու-
թիւն, յատկութիւն, պարզութիւն:

ԵՐԿՎԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բաժանումն, զանա-
զանումն (երկատելը):

ԵՐԿՎԱՐ, ա. 1. Երկայն: 2. Տե՛ս ԿԱՆ, տե՛ս ԿԱՆ: 3. Երկարածիդ, երկայնածիդ, ընդարձակ, ծաւալական: 4. մ. Երկարս, յերկար, ընդ երկար:

– ԵՐԿՎԱՐՍ, տե՛ս ԵՐԿՎԱՐ (4):

ԵՐԿՎԱՐԱԲԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՎԱՅՆԱԲԱՆ:

ԵՐԿՎԱՐԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿՎԱՅՆԱԲԱ-
ՆԵԼ:

ԵՐԿՎԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Երկայնագոյն:

– ԵՐԿՎԱՐԱԳՈՅՆՍ, մ. Երկայնագոյնս (երկար տե՛ս ԵՐԿՎԱՅՆԱԿԵԱՆՈՒԹԻՒՆ):

ԵՐԿՎԱՐԱԿԵԱՅ, տե՛ս ԵՐԿՎԱՅՆԱԿԵԱՅ:

ԵՐԿՎԱՐԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿՎԱՅՆԱ-
ԿԵՑՈՒԹԻՒՆ:

ԵՐԿՎԱՐԱԶԳԵԼ, տե՛ս ԵՐԿՎԱՅՆԱԶԳԵԼ:

ԵՐԿՎԱՐԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԵՐԿՎԱ-
ՐԱԶԳՈՒԹԻՒՆ:

ԵՐԿՎԱՐԱԶԳԻ, տե՛ս ԵՐԿՎԱՅՆԱԶԳԻ:

ԵՐԿՎԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԿՎԱՅՆԱՆԱԼ:

ԵՐԿՎԱՐԱՏԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տե՛ս ԿԱՆԱԿԵԱՆՈՒԹԻՒՆ (երկար տե՛ս ԴԻՄԱՆԱԼ):

ԵՐԿՎԱՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿՎԱՅՆԵԼ:

ԵՐԿՎԱՐԱԻՈՐ, ա. Հեռածիդ:

ԵՐԿՎԱՐԵԼ, տե՛ս ԵՐԿՎԱՅՆԵԼ:

ԵՐԿՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿՎԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:

ԵՐԿՎԱԻՈՐ, ԵՐԿՎԱԻՈՐԵԱԿ, ԵՐԿՎԱԻՈՐԻՔ,

ա. գ. 1. Երկուրեակ, երկուրի: 2. Երկուրիք (կենդանիների մանրծիք): 3. Ամուլջիլ:

ԵՐԿՎԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկուրութիւն:

ԵՐԿՎԱԻՈՐԻՔ, ԵՐԿՎԱԻՈՐԻՑ, ԶԵՐ-
ԿԱԻՈՐՍ, մ. Երկուրեայ:

ԵՐԿՎԱՔԱՆԶԻՐ, տե՛ս ԻՐԱՔԱՆԶԻՐ:

ԵՐԿՐԱՅ, ա. 1. Տարակուսական, յերկուական: 2. Երկմիտ: 3. Երկդմիտ: 4. գ. Երկբայութիւն:

– ԵՐԿՐԱՅՍ ԿԱԼ. Երկբայել, տարակուսել, կասկածել:

– ՅԵՐԿՐԱՅՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿՐԱՅՆ-
ՅՈՒՑԱՆԵԼ:

ԵՐԿՐԱՅԱԲԱՐ, մ. Տարակուսանօք:

ԵՐԿԲԱՅԱՆԱԼ, չք. Երկբայել, յերկուանալ, տարակուսել, երկմտել, կասկածել, թերահաւատել, երկբայա կալ, յերկբայանալ, յերկբայա լինել, յերկմիտս լինել: ԵՐԿԲԱՅԱՆՔ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՅՈՒԹԻՒՆ: ԵՐԿԲԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ԵՐԿԲԱՅԱՆԱԼ: ԵՐԿԲԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պք. Յերկբայա առնել: ԵՐԿԲԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երկբայանք, երկմտութիւն, տարակուսանք, յերկուանք, կասկած, թերահաւատութիւն, վարանք: 2. Երկբանութիւն, տարբերութիւն (քնադարային ընթերցուածքների): ԵՐԿԲԱՆ, ա. 1. Երկխօս, երկլեզու, խաբեբայ: 2. Երկդիմի, անորոշ, խարդախ: ԵՐԿԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմիաբանութիւն, տարբերութիւն, տարածայնութիւն: ԵՐԿԲԱՐԲԱՌ, ա. գ. (լեզուաբ.) Երկձայն: ԵՐԿԲԵՐԱՆ, ա. Երկբերանեան, երկսայրի: ԵՐԿԲԵՐԱՆԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԲԵՐԱՆ: ԵՐԿԳԼԽԻ, ԵՐԿԳԼՈՒԽ, ա. Երկպզուխ: ԵՐԿԳՈՒՆԱԿ, ա. Երկատեսակ, երկակի: ԵՐԿԴԻՄԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԴԻՄԻ: ԵՐԿԴԻՄԻ, ա. 1. Երկկերպեան (երկու զէմք՝ կերպարանք ունեցող): 2. Երկատեսակ: 3. Երկակողմ, երկակողմանի: 4. տե՛ս ԵՐԿԲԱՆ (2): ԵՐԿԴՐԱՄԵԱՆ, գ. Դիզբաքմայ: ԵՐԿԵԱԿ, գ. 1. Երկակ, երկուութիւն: 2. ա. Երկու, զոյգ, կրկին: – ԵՐԿԵԱԿ ՏԱՄՆԵԱԿ. Քսան: ԵՐԿԵԿԻՑ, տե՛ս ԵՐԿԱԿԵՆՑԱՂ: ԵՐԿԵՂՈՒԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԻԻՂՈՒԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ: ԵՐԿԵՂՈՒՑ, ա. Երկիւղական, աճաւոր: ԵՐԿԵՌԵԱԿ, տե՛ս ԵՐԿԵՐԵԱՆ: ԵՐԿԵՐԵԱՆ, ա. Երկեռակ (երկու եռեռակ պարունակող, վեցկողմեան): ԵՐԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պք. Աճացուցանել, զարհուրեցուցանել, աճաբեկել: ԵՐԿԵԻԱՆ, գ. Երկեւանութիւն, երկբայութիւն, տարակոյս, կասկած:

ԵՐԿԵՏԻԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿԵՏԻԱՆ:
ԵՐԿԵՏԻՂ, տե՛ս ԵՐԿԻՒՂ:
ԵՐԿԹԵՏԻԱՆ, ա. Երկութեան:
ԵՐԿԻՆ, ԵՐԿԻՆՔ, գ. 1. Թեք: 2. Երկ-
նակամար:
ԵՐԿԻՐ¹, գ. 1. Աշխարհ, ցամաք: 2. Գա-
ւառ, հայրենիք, բնաշխարհ: 3. Գետին,
հող: 4. փխն. Բնակիչք:
– ՅԵՐԿՐԷՔ, ՅԵՐԿՐԻՔ. Երկրաւորք, հո-
ղեղէնք:
ԵՐԿԻՐ², թ. Երկրորդ:
ԵՐԿԻՐ ՊԱԳԱՆԵԼ, ԵՐԿԻՐ ՊԱԳԱՆԵԼ,
նք. չք. Երկրպագել, երկրպագութիւն մա-
տուցանել, պագանել:
ԵՐԿԻՅՍ, մ. Երկիցս անգամ; դարձեալ,
կրկին:
ԵՐԿԻՅՍ ԱՆԳԱՄ, տե՛ս ԵՐԿԻՅՍ:
ԵՐԿԻՒՂ, գ. Ահ, կասկած, երկիւղածու-
թիւն, ակնածութիւն, երկչոտութիւն,
վարանք:
– ԶԵՐԿԻՒՂԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԱ-
ՀԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ):
ԵՐԿԻՒՂԱՔԵԿ, տե՛ս ԱՀԱՔԵԿ:
ԵՐԿԻՒՂԱԳԻՆ, ա. Ահագին, ահաբեկ:
ԵՐԿԻՒՂԱԶԱՐԴ, ա. Երկիւղած, բա-
րեպաշտ:
ԵՐԿԻՒՂԱԼԻՅ, ա. 1. Երկիւղական, ահա-
ւոր: 2. ա. մ. Երկիւղախառն, ահաբեկ:
ԵՐԿԻՒՂԱԽԱՌԻՆ, մ. Ահ ընդ ահ, վախ-
վախեղով (մասամբ երկիւղ կրեղով):
ԵՐԿԻՒՂԱԾ, ա. 1. Աստուածավախ, աս-
տուածապաշտ, բարեպաշտ, առաքինի: 2.
Երկչոտ, վախկոտ, վատասիրտ:
ԵՐԿԻՒՂԱԾԱՐԱՐ, մ. 1. Երկիւղածու-
թեամբ: 2. Երկչոտութեամբ:
ԵՐԿԻՒՂԱԾՈՒԹԻՒՆ կամ ԵՐԿԵՂԱ-
ԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեպաշտութիւն (եր-
կիւղած (2) լինելով): 2. Երկչոտութիւն,
վատասիրտութիւն:
ԵՐԿԻՒՂԱԿԱՆ, ա. Երկիւղալից, ահագին,
ահաւոր:
ԵՐԿԻՒՂՈՒԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. Երկեղուկ

արկանել, ահարկանել, երկեցուցանել:
 ԵՐԿԼԵԶՈՒ, տե՛ս ԵՐԿԽՕՍ:
 ԵՐԿԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Նենգամիտ:
 ԵՐԿԽՕՍ, ա. Երկբան, երկալեզու, երկլե-
 ղու, նենգաւոր, սուտակասպաս, կեղծա-
 ւոր, խաբեբայ:
 ԵՐԿԿԱՆԳՈՒՆ, ա. Երկուկանգնեան (եր-
 կու կանգուների չափ):
 ԵՐԿԿԵՐՊԵԱՆ, ա. Երկկերպի (երկու կերպ
 կամ կերպարանք ունեցող):
 ԵՐԿԿԵՐՊԻ, տե՛ս ԵՐԿԿԵՐՊԵԱՆ:
 ԵՐԿԿԻՆ, ա. Երկակին (երկու անգամ կին
 առած՝ ամուսնացած):
 ԵՐԿԶԱՅՆ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՐԲԱՌ:
 ԵՐԿՃԵՂ, ԵՐԿՃԻՂ, ԵՐԿՃԻԻՂ, ա. Երկճղի
 (երկու ճիւղ կամ մաս ունեցող):
 ԵՐԿՃՂԻ, տե՛ս ԵՐԿՃԵՂ:
 ԵՐԿՄԱՏԵՆԻ, ա. Երկմատնի (երկու մատ՝
 ճիւղ՝ ատամ ունեցող):
 ԵՐԿՄԱՏՆԻ, տե՛ս ԵՐԿՄԱՏԵՆԻ:
 ԵՐԿՄԱՐՄԻՆ, ա. Երկկերպի (երկու՝
 խառն մարմին ունեցող):
 ԵՐԿՄԻՏ, ա. 1. Թերահաւատ, կասկածոտ:
 2. Անմիաբան: 3. Անհաւատարիմ (ո՛չ
 միամիտ):
 – ՅԵՐԿՄԻՏՄ՝ ՅԵՐԿՄԻՏ ԼԻՆԵԼ. Տարա-
 կուսել, կասկածել, վարանել, խիթալ:
 ԵՐԿՄՏԵԼ, չբ. 1. տե՛ս ԵՐԿԲԱՅԱՆԱԼ: 2.
 Յետս կալ, օտարանալ (մտերմութիւնից
 հրաժարուել՝ յետ կանգնել):
 ԵՐԿՄՏԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Երկփեղկել,
 պառակտել:
 ԵՐԿՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԵՐԿԲԱ-
 ՅՈՒԹԻՒՆ (1): 2. Երկբանութիւն, անմիա-
 բանութիւն, երկպառակութիւն, օցտումն,
 բաժանումն:
 ԵՐԿՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՒՆՔ:
 ԵՐԿՆԱՐԵՐ, ա. Երկնառաք, երկնաձիր:
 ԵՐԿՆԱՐԵՐԶ, ա. Բարձրաբերձ, երկնա-
 կառար, երկնահաս:
 ԵՐԿՆԱՐԵՐԶԱԳՈՅՆՍ, մ. Վսեմապէս,
 աստուածաւալայելչապէս:

ԵՐԿՆԱՐՆԱԿ, ա. Երկնակեաց:
 ԵՐԿՆԱԳԵՂ, ա. Զբնաղ (երկնային գե-
 ղեցկութիւն ունեցող):
 ԵՐԿՆԱԳԷՏ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԳԷՏ (1):
 ԵՐԿՆԱԳՆԱՅ, ա. Երկնաճանապարհորդ,
 երկնաթռչ, օդազնաց:
 ԵՐԿՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Կապոյտ, կապուտակ,
 երկնակերպ: 2. Երկնաբերձ, ծայրագոյն:
 ԵՐԿՆԱԳՈՒՄԱՐ, ա. Երկնախումբ, երկ-
 նահոյլ, բարձրախումբ:
 ԵՐԿՆԱԴԷԶ, ա. Բարձրաբերձ, երկնաբերձ:
 ԵՐԿՆԱԶԱՐԴ, ա. Երկնապաճոյճ:
 ԵՐԿՆԱԹՈՒԺ, ա. Երկնազնաց, օդազնաց,
 օդաթռչ, օդասլաց:
 ԵՐԿՆԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԳՈՒՄԱՐ:
 ԵՐԿՆԱԿԱԶՄ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՍՏԵՂԾ:
 ԵՐԿՆԱԿԱՄԱՐ, տե՛ս ԵՐԿԻՆ (2):
 ԵՐԿՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՅԻՆ:
 ԵՐԿՆԱԿԱՌՈՅՅ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՍՏԵՂԾ:
 ԵՐԿՆԱԿԱՏԱՐ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՐԵՐԶ:
 ԵՐԿՆԱԿԵՆԱՅ, ԵՐԿՆԱԿԵՆՅԱՂ, ա. 1.
 Երկնաբնակ, երկնային: 2. Հրեշտա-
 կական, հրեշտակային:
 ԵՐԿՆԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԳՈՅՆ:
 ԵՐԿՆԱԿԵՐՏ, ա. Հրաշակերտ:
 ԵՐԿՆԱԿԻՐՕՆ, ա. Հրեշտակաւորոն, երկ-
 նահանդէս:
 ԵՐԿՆԱՀԱՆԳՈՅՆ, ա. Երկնանման, երկ-
 նային:
 ԵՐԿՆԱՀԱՆԴԷՍ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԿԻՐՕՆ:
 ԵՐԿՆԱՀԱՍ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՐԵՐԶ:
 ԵՐԿՆԱՀԱՐ, տե՛ս ՇԱՆԹԱՀԱՐ:
 ԵՐԿՆԱՀՈՅԼ, ա. գ. 1. տե՛ս ԵՐԿՆԱԳՈՒ-
 ՄԱՐ: 2. Հրեշտակք (երկնայինների բազ-
 մութիւն):
 ԵՐԿՆԱՀՈՍ, ա. Վերնահոս:
 ԵՐԿՆԱՀՐԱՇ, ա. Հրաշափառ, գերափառ,
 գերահրաշ, անպատում:
 ԵՐԿՆԱՀՐԱԽԷՐ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՀՐԱ-
 ԻՐԱԿ:
 ԵՐԿՆԱՀՐԱԽԻՐԱԿ, ա. Երկնահրաւէր
 (երկինք հրաւիրող):

երկնԱջեՂՈՒՆ, ա. Կամարակապ (որի ձեղունը երկնակամարի նման է):
 ԵՐԿՆԱՋԵԻ, ա. Երկնանման:
 ԵՐԿՆԱՋԻՐ, ա. Երկնաշնորհ, երկնապարգև, երկնատուր, վերնապարգև:
 ԵՐԿՆԱՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԳՆԱՑ:
 ԵՐԿՆԱՃԵՄ, ա. 1. Երկնագնաց: 2. Երկնապար: 3. Երկնային:
 ԵՐԿՆԱՅԱՐԿ, ա. Երկնաձեղուն (որի յարկը երկնքի նման է):
 ԵՐԿՆԱՅԻՆ, ա. Երկնական, երկնաւոր, երկնաւորական:
 ԵՐԿՆԱՆՄԱՆ, ա. Երկնահանգոյն:
 ԵՐԿՆԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՋԻՐ:
 ԵՐԿՆԱՋԱՓ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՐԵՐՁ:
 ԵՐԿՆԱՋՈՒ, ա. Երկնագնաց, երկնընթաց:
 ԵՐԿՆԱՊԱՃՈՅԺ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՋԱՐԴ:
 ԵՐԿՆԱՊԱՐ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՃԵՄ (2):
 ԵՐԿՆԱՊԱՐԳԵԻ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՋԻՐ:
 ԵՐԿՆԱՍՏԵՂԾ, ա. Երկնակազմ, երկնակառոյց:
 ԵՐԿՆԱՏԵՍԱԿ, ա. 1. Երկնանման: 2. Երկնադոյն, երկնակերպ:
 ԵՐԿՆԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՋԻՐ:
 ԵՐԿՆԱՅԵՂԻԿ, ա. Հրեշտակական (երկնայինների ցեղից):
 ԵՐԿՆԱԻՈՐ, ԵՐԿՆԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՅԻՆ:
 ԵՐԿՆԱՓԱՐԱԽ, ա. Երկնախումբ, երկնադումար:
 ԵՐԿՆԵԼ, նբ. չբ. 1. Ծնանել (ծննդեան ցաւերով բռնուել): 2. Ցաւադնել, վշտանալ, հեծեծել: 3. փխբ. Մեքենայել, հնարել: 4. փխբ. Առթել, պատճառել:
 ԵՐԿՆԸՆԹԱՑ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՋՈՒ:
 ԵՐԿՆԻՁ, ա. Ծնող, առիթ:
 ԵՐԿՆՈՒՍՏ, մ. Յերկնուստ, ի յերկնուստ:
 ԵՐԿՆՁԵԼ (իմ), չբ. Ձանգիտել, վախել, խիթալ, ալն ածել, պատկառել:
 ԵՐԿՆՁՈՏ, տե՛ս ԵՐԿՁՈՏ:
 ԵՐԿՆՁՈՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿՁՈՏՈՒԹԻՒՆ:

ԵՐԿՆՈՐԷՆ, մ. ա. Երկնանման (երկնքի պէս՝ չափ):
 ԵՐԿՇԱՐԱԹ, տե՛ս ԵՐԿՇԱՐԱԹԻ:
 ԵՐԿՇԱՐԱԹԻ, ա. գ. Երկշաբաթ:
 ԵՐԿՇԱԻԴ, ա. Երկդիմի, երկմիտ, երկբայ:
 ԵՐԿՇՈՒՐԹՆ, ա. Երկբերան, երկսայրի:
 ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱԺԱՄԵԱՑ, ա. ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱԺԱՄԵԱՆ:
 ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱԺԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱԺԱՄԵԱՑ:
 ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱՄԵԱՑ, ա. Երկոտասանամեան:
 ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱՄԵԱՑ:
 ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԵՔԵԱՆ, թ. Երկոտասանեքին (տասներկուսն էլ):
 ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԵՔԻՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԵՔԵԱՆ:
 ԵՐԿՈՐԱԿ, ա. Երկորակեան:
 ԵՐԿՈՐԱԿԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՐԱԿ:
 ԵՐԿՈՒԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԱԿԱՆ:
 ԵՐԿՈՒԱՆՔ, տե՛ս ՅԵՐԿՈՒԱՆՔ:
 ԵՐԿՈՒԹԵԻԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԹԵԻԵԱՆ:
 ԵՐԿՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՒՈՒԹԻԻՆ:
 ԵՐԿՈՒԿԱՆԳՆԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԱՆԳՈՒՆ:
 ԵՐԿՈՒՆՔ, գ. 1. Երկն (ծննդեան ցաւեր): 2. փխբ. Տաքնապ, երկիւղ, ահ: 3. փխբ. Տառապանք, ցաւ, վիշտ:
 ԵՐԿՈՒՈՐԱԾԻՆ, ԵՐԿՈՒՈՐԱԿԱԾԻՆ, ա. 1. Երկուորի (երկուորեակ ծնող): 2. փխբ. Երկմիտ (երկու տարբեր խորհուրդներ երկնող):
 ԵՐԿՈՒՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԵՐԿԱԿԱՆ: 2. Կրկին, կրկնակի:
 ԵՐԿՈՒՈՐԵԱԿ, ա. գ. 1. Երկաւոր, զուգածին, համածին, միաբոյս, ծննդակից: 2. Կրկնակ, կրկին, զոյգ: 3. Ամուլք, լծակից:
 ԵՐԿՈՒՈՐԻ, ա. գ. 1. տե՛ս ԵՐԿՈՒՈՐԵԱԿ (1): 2. Երկուորակածին: 3. տե՛ս ԵՐԿԱԻՈՐ (2):

խարհապարունակ (ծովի մասին):
 ԵՐԿՐԱՍԵՐ, ա. 1. Աշխարհասէր, կենցաղասէր: 2. Հայրենասէր, աշխարհաշէն:
 ԵՐԿՐԱՍՆՈՒՆԴ, ա. Երկրակենցաղ, աշխարհային:
 ԵՐԿՐԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնասողուն-թիւն (գետնի վրայ սողալը):
 ԵՐԿՐԱՍՏԵՂԾ, ա. 1. Աշխարհաստեղծ: 2. Հողեղէն:
 ԵՐԿՐԱՎԱՍՏԱԿ, ա. գ. Երկրագործ, հողագործ:
 ԵՐԿՐԱՎԱՍՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
 ԵՐԿՐԱՏԱՐԱՎ, տե՛ս ԵՐԿՐԱՊԱՐՓԱԿ:
 ԵՐԿՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Հողատեսակ, հողանման:
 ԵՐԿՐԱՒՈՐ, ա. Երկրային, երկրական, հողեղէն, աշխարհային, աշխարհական:
 ԵՐԿՐԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՐԱՒՈՐ:
 ԵՐԿՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխարհաստեղծութիւն:
 ԵՐԿՐԱՔԱՐՇ, ա. Գետնասող:
 ԵՐԿՐԱՔԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնասողութիւն:
 ԵՐԿՐԵՂԷՆ, տե՛ս ՀՈՂԵՂԷՆ:
 ԵՐԿՐՈՐԴ, 1. Թ. Երկիր: 2. ա. Երկրորդական (առաջինին յաջորդող): 3. գ. Փոխանորդ: 4. մ. Միւս ևս, յետոյ, ապա, երկրորդ անգամ:
 - ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ, մ. 1. Միւսանգամ, դարձեալ: 2. տե՛ս Երկրորդ (4):
 - ԵՐԿՐՈՐԴՔ, տե՛ս ԵՐԿՐՈՐԴԱՆՔ:
 ԵՐԿՐՈՐԴԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաւելուած (խօսքի երկրորդումը):
 ԵՐԿՐՈՐԴԱԲԱՐ, մ. Երկրորդ (իբրեւ երկրորդ):
 ԵՐԿՐՈՐԴԱԴԻՐ, ա. Կրկնակի (երկրորդ անգամ զրուած):
 ԵՐԿՐՈՐԴԱԿԱՆ, ա. Երկրորդ (ըստ կարգի՝ պատուի):
 ԵՐԿՐՈՐԴԱՆՔ, գ. յոգն. Երկրորդք (երկրորդ անգամ ամուսնացածներ):

ԵԿՐՈՐԴԵԼ, նբ. Կրկնել:
 ԵՐԿՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երկրորդումն, կրկնումն: 2. Երկուութիւն, երկակ:
 ԵՐԿՐՈՐԴՈՒՄՆ, տե՛ս ԵՐԿՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ (1):
 ԵՐԿՐՈՒՏ, ա. Երկրային, հողեղէն:
 ԵՐԿՐՊԱԳԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԻՐ ՊԱԳԱՆԵԼ:
 ԵՐԿՐՊԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծնադրութիւն, պաշտօն:
 ԵՐԿՅԵՂ, ա. Երկցեղեալ, երկպառակ, անմիաբան:
 ԵՐԿՅԵՂԵԱԼ, տե՛ս ԵՐԿՅԵՂ:
 ԵՐԿՅԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկպառակութիւն, անմիաբանութիւն, տարաձայնութիւն:
 ԵՐԿՓԵՂԿԵԼ, նբ. Երկպառակտել, պառակտել, քակել, խզել:
 ԵՐԿՔ, տե՛ս ԵՐԿ:
 ԵՐԿՕԹԵԼ (իմ), տե՛ս ԵՐԵԿԱՆԱԼ:
 ԵՐԿՕՐԵԱՅ, ա. մ. Երկուօրեայ:
 ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԱՆԱԼ, չբ. Խաղաղանալ, խաղաղել:
 ԵՐՋԱՆԻԿ, ա. 1. Երանելի: 2. Երանաւէտ, բարեբախտ, բարեբաստիկ:
 ԵՐՋԱՆԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԵՐՋԱՆԿԱՊԷՍ:
 ԵՐՋԱՆԿԱԿԱՆ, ա. Երջանիկ (երջանկութիւն կրող կամ բերող):
 ԵՐՋԱՆԿԱԿՐՕՆ, ա. Բարեկրօն:
 ԵՐՋԱՆԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Բարեբախտել: 2. Պերճանալ, ճոխանալ (իրեն երջանիկ համարել):
 ԵՐՋԱՆԿԱՊԷՍ, մ. Երջանկաբար (երջանիկ կերպով):
 ԵՐՋԱՆԿԱԻՏ, ա. Գերերջանիկ:
 ԵՐՋԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Երանութիւն, բարեբախտութիւն, բարեբաստութիւն:
 ԵՐՐ, գ. 1. Նեխութիւն, փտութիւն, ապականութիւն: 2. Որդն:
 ԵՐՐԱԴԱՐՁ, ա. Շարժուն, երերուն, ծփական:
 ԵՐՐԱԿԻ, ա. Եռակի, երրեակ:
 ԵՐՐԵԱԿ, ա. 1. Եռակ, երրակի: 2. Թ. երեք:

ԵՐՐԵՐԳԵԼԻ, ա. Պանծալի (երիցս երգելի,
 շատ գովելի):
 ԵՐՐԵՐՋԱՆԻԿ, ա. Ամէներջանիկ, երջան-
 կաւէտ (երիցս կամ շատ երջանիկ):
 ԵՐՐՈՐԴ, Թ. ա. մ. Երիւր:
 ԵՐՐՈՐԴԱԿԱՆ, ա. 1. Երբեակ, երբակի: 2.
 (կրօն.) Երեքանձնեայ, երեքանձնական:
 ԵՐՐՈՐԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐՐՈՐ-
 ԴՈՒԹԻՒՆ (1):
 ԵՐՐՈՐԴԵԼ, նբ. Երեքկնել:
 ԵՐՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. (կրօն.) Երբորդա-
 կանութիւն, եռանձնաւորութիւն: 2. Եր-
 բեակ (երեք միաւորի միասնութիւն՝ ամ-
 բողջութիւն):
 ԵՐՐՈՐԵԱՅ, տե՛ս ԵՌՕՐԵԱՅ:
 ԵՐՓՆ, գ. Գոյն, երանգ:
 – ԵՐՓՆ ԵՐՓՆ, ա. մ. Գոյնագոյն, բազմ-
 երանգ, բազմագոյն, գունակ գունակ:
 ԵՐՓՆԱԳԵՂ, ա. Գունագեղ:
 ԵՐՓՆԱԳՈՅՆ, ա. Գոյնագոյն, բազմ-
 մագոյն, երփնունակ:
 ԵՐՓՆԱԳՈՒՆԵԱԼ, ա. Գունաւոր, գոյ-
 նագոյն:
 ԵՐՓՆԱԶԱՆԱԳԵՂ, ա. Գունազանագեղ,
 գունագեղ:
 ԵՐՓՆԱԶԱՐԴԵԱԼ, ա. Երփնառեալ, գու-
 նակաւորեալ, գունագեղ:
 ԵՐՓՆԱՆԵՐԿ, գ. Գոյն (գունաւորող կամ
 բազմերանգ ներկ):
 ԵՐՓՆԱՆԿԱՐ, ա. Գոյնագոյն (զանազան
 գոյներով նկարուած):
 ԵՐՓՆԱՌԵԱԼ, տե՛ս ԵՐՓՆԱԶԱՐԴԵԱԼ:
 ԵՐՓՆԱՓԱՅԼ, ա. Գեղեցկափայլ:
 ԵՐՓՆՈՒՆԱԿ, ա. Երփնագոյն, գոյ-
 նագոյն:
 ԵԻ, չ. 1. Ու: 2. Եւս, նաւ, իսկ, այլ:
 – ԵԻ ... ԵԻ. Եթէ ... Եթէ:
 – ԵԻ ԱՐԴ. Արդ, այսուհետեւ:
 ԵԻԵԹ, մ. չ. Միայն, լոկ, սոսկ:
 ԵԻԹՆ, տե՛ս ԵՕԹՆ:
 ԵԻՂ, տե՛ս ԻԻՂ:
 ԵԻՍ, չ. մ. 1. Նաւ, այլ և, տակաւին: 2.

Աւելի, առաւել, այլ ևս քան:
 – ԵԻՍ ԱՌԱԻԵԼ, ԵԻՍ ԱԻԵԼԻ, մ. Աւելի ևս:
 – ԵԻՍ ՔԱՆ, նխդ. Առաւել քան, աւելի
 քան:
 – ԵԻՍ ՔԱՆ ԶԵԻՍ, մ. Առաւել քան զա-
 ռաւել:
 ԵՓԵԼ, նբ. Խաշել:
 ԵՓԵՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԵՓԵԱՅ:
 ԵՓՈՅ, գ. Թան (չրալի կերակուր):
 ԵՓՈՅ, գ. Կերակուր:
 ԵՔԻՆԷԻՍ, գ. (կենդբ.) Նաւակալ:
 ԵՕԹԱՆԱՍՆԵԱԿ, ա. գ. Եօթա-
 նասներեակ:
 ԵՕԹԱՆԱՍՆԵԿԻ, ԵՕԹԱՆԱՍՆԵԿԻՆ,
 տե՛ս ԵՕԹԱՆԱՍՆԻՅՍ:
 ԵՕԹԱՆԱՍՆԵՐԵԱԿ, տե՛ս ԵՕԹԱՆԱՍ-
 ՆԵԱԿ:
 ԵՕԹԱՆԱՍՆԻՅՍ, մ. Եօթանասներեկի,
 Խօթանասներկին (Խօթանասուն անգամ):
 ԵՕԹԱՆԵՔԵԱՆ, ԵՕԹՆԵՔԵԱՆ, Թ. Եօ-
 թնեքին, Խօթնեքին (Խօթանասունն էլ):
 ԵՕԹԱՆԵՔԻՆ, ԵՕԹՆԵՔԻՆ, տե՛ս
 ԵՕԹԱՆԵՔԵԱՆ:
 ԵՕԹՆ, Թ. Եւթն, Խօթնեան:
 – ԵՕԹՆ ԱՆ ԳԱՄ, տե՛ս ԵՕԹՆԻՅՍ:
 ԵՕԹՆԱԳԻՍԱԿ, տե՛ս ԵՕԹՆԱԳԻՍԵԱՆ:
 ԵՕԹՆԱԳԻՍԵԱՆ, ա. ԵՕԹՆԱԳԻՍԱԿ:
 ԵՕԹՆԱԴՈՒՌ, ա. Եօթնագունեան:
 ԵՕԹՆԱԴՈՒՆԵԱՆ, տե՛ս ԵՕԹՆԱԴՈՒՌ:
 ԵՕԹՆԱԼՈՅՍ, տե՛ս ԵՕԹՆԱԼՈՒՍԵԱՆ:
 ԵՕԹՆԱԼՈՒՍԵԱՆ, ա. Եօթնալոյս,
 Խօթնառաքալթեան, Խօթնաջահեան,
 Խօթնարփեան:
 ԵՕԹՆԱԿԻ, տե՛ս ԵՕԹՆԵԿԻ, ԵՕԹՆԵԿԻՆ:
 ԵՕԹՆԱՃՐԱԳ, ԵՕԹՆԱՃՐԱԳԵԱՆ, ա.
 Եօթնաջահեան, Խօթնալուսեան:
 ԵՕԹՆԱՄԵԱՅ, ԵՕԹՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս
 ԵՕԹՆԱՄԵԱՆ:
 ԵՕԹՆԱՆԿԻՒՆ, տե՛ս ԵՕԹՆԱՆԿԻՒՆԻ:
 ԵՕԹՆԱՆԿԻՒՆԻ, ա. Եօթնանկիւն:

եօԹՆԱՆՇՈՅԼ, ւ. եօթնալոյս, հօթնճա-
ռազայթեան, հօթնաջահեան, բազմա-
փայլ:

եօԹՆԱԶԵԱՅ, տե՛ս եօԹՆԱՏԵՍ:

եօԹՆԱԶԱՀԵԱՆ, տե՛ս եօԹՆԱ-
ՃՐԱԳԵԱՆ:

եօԹՆԱՌՆԱԿԻՆ, ւ. եօթնառնեայ կի՛ն
(հօթ մարդու հետ ամուսնացած կի՛ն):

եօԹՆԱՌՆԵԱՅ ԿԻՆ, տե՛ս եօԹՆԱՌ-
ՆԱԿԻՆ:

եօԹՆԱՍՏԵՂՆ, ւ. եօթնոստեայ:

եօԹՆԱՏԵՍ, ւ. եօթնատեսարանեայ,
հօթնաչեայ:

եօԹՆԱՏԵՍԱՐԱՆԵԱՅ, տե՛ս եօԹՆԱՏԵՍ:

եօԹՆԱՐՓԵԱՆ, եօԹՆԱՐՓԵՆԻ, եօԹՆ-
ԱՐՓԻ, եօԹՆԱՐՓԻՆ, ւ. եօթնալոյս,
հօթնանշոյլ (հօթ լոյսով լցուած՝ պայ-
ծառացած):

եօԹՆԵԱԿ, ւ. գ. 1. եօթներեակ, հօթն
(հօթ միաւորի բաղկացած ամբող-
ջութիւն): 2. Շաբաթ (հօթնօրեայ ժա-
մանակամիջոց):

եօԹՆԵԱՆ, տե՛ս եօԹՆ:

եօԹՆԵԿԻ, եօԹՆԵԿԻՆ, ւ. մ. եօթնակի,
հօթնեակ, հօթնպատիկ, հօթն անգամ:

եօԹՆԵՄԵԱՆ, ւ. եօթնամեայ, հօթ-
նամեան:

եօԹՆԵՐԵԱԿ, ւ. գ. 1. եօթնեակ, հօթն: 2.
Շաբաթ (շաբաթուայ հօթերորդ օրը):

եօԹՆԵՐՐԵԱԿ, տե՛ս եօԹՆԵՐԵԱԿ:

եօԹՆԵՔԵԱՆ, եօԹՆԵՔԻՆ, տե՛ս եօ-
ԹԱՆԵՔԵԱՆ:

եօԹՆԻՅՍ, մ. եօթն անգամ:

եօԹՆԾԱՌԱԳԱՅԹԵԱՆ, ւ. եօթնանշոյլ,
հօթնալոյս:

եօԹՆԾՐԱԳԵԱՆ, տե՛ս եօԹՆԱՃՐԱ-
ԳԵԱՆ:

եօԹՆՄԱՍՆԵԱՅ, տե՛ս եօԹՆԱՄԱՍ-
ՆԵԱՅ:

եօԹՆՈՍՏԵԱՅ, տե՛ս եօԹՆԱՍՏԵՂՆ:

եօԹՆՈՒՏԱՍՆԱՄԵԱՅ, ւ. եօԹՆՈՒ-
ՏԱՍՆԱՄԻ:

եօԹՆՈՒՏԱՍՆԱՄԻ, տե՛ս եօԹՆՈՒ-
ՏԱՍՆԱՄԵԱՅ:

եօԹՆՊԱՏԻԿ, ւ. մ. եօթնեկին հօթնիցս:

Ձ

ՁԱԶԻՐ, ւ. 1. Գարշ, գարշելի, աղտեղի,
պիղծ, տգեղ: 2. Յոռի, վատ, անարգ:

ՁԱԶՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիշոցք, հայ-
հոյանք, խեղկատականք:

ՁԱԶՐԱԳԻՆ, ւ. Նողկ, գարշելի (խիստ
զազիր):

ՁԱԶՐԱԳՈՅՆ, ւ. Յոռեգոյն (առաւել
զազիր):

ՁԱԶՐԱԳՈՐԾ, ւ. 1. Պղծագործ: 2.
Զազիր, գարշելի:

ՁԱԶՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պղծագոր-
ծութիւն, զեղխագործութիւն:

ՁԱԶՐԱԹՐՈՄԻ, ւ. Զազիր, գարշ,
գարշելի:

ՁԱԶՐԱԼԻ, ՁԱԶՐԱԼԻՅ, ւ. Նողկ, գար-
շելի, աղտեղի, փիծ:

ՁԱԶՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՁԱԶԻՐ:

ՁԱԶՐԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Տգեղութիւն
(զգուելի կերպարանք):

ՁԱԶՐԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գարշահոտու-
թիւն, ժանտահոտութիւն:

ՁԱԶՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Աղտեղանալ: 2.
Զգուել, գարշել, խորշել:

ՁԱԶՐԱՊԵՍ, մ. Գարշաբար, չարաչար:

ՁԱԶՐԱՏԵՍ, ՁԱԶՐԱՏԵՍԱԿ, ՁԱԶՐԱ-
ՏԵՍԻԼ, ւ. Գարշատեսիլ, տգեղ, գարշ:

ՁԱԶՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Աղտեղա-
ցուցանել, աղտեղել, ապականել, գար-
շեցուցանել:

ՁԱԶՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Զազրանալ, զգուել:
2. Աղտեղանալ:

ՁԱԶՐԵԼԻ, ւ. Գարշելի, զազրալի:

ՁԱԶՐՈՏԻ, ւ. գ. Գարշելի, գարշելիք,
փխբ. կուռք:

ՁԱԶՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղտեղութիւն, պղղ-

ծուլթիւն, յոռուլթիւն, վատթարուլթիւն:
 ԶԱԾԱԾ, ա. Տկար, նուազ, դուզնաքեայ,
 սակաւաւոր, չնչին, տրուպ:
 ԶԱԿԱՆԵԼ, նբ. Ականել, դիտել, նկատել:
 ԶԱԿԱՏԵԼ (իմ), չբ. Մոլել:
 ԶԱՀԱՆ ԴԵԼ (իմ), չբ. Զարհուրել, խրտա-
 չել, դանդիտել:
 ԶԱՀԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), չբ. Զերկիւղի
 հարկանել, զարհուրել, երկնչել:
 ԶԱՂՓԱՂՓՈՒՆ, ա. մ. 1. Սխալական,
 խախուտ, պատիր, գայթ ի գայթի: 2.
 Անվաւեր:
 ԶԱՄԲԻԴՂ կամ ԶԱՄԲԻՂ, գ. Կողով, սա-
 կառ, ոճ:
 ԶԱՄԾԹԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՄԾԹ-
 ի տակ
 ԶԱՅԳՈՅ, մ. Ընդ այգն, այգուց, ի վաղիւ-
 անդբ:
 ԶԱՅՍԱՅՍԵԼ, չբ. երկնչել, դանդիտել:
 ԶԱՅՐԱԳԻՆ, ա. մ. Զայրացեալ, զայ-
 րազնաբար:
 ԶԱՅՐԱԳՆԱԲԱՐ, մ. Զայրագինս (սաս-
 տիկ զայրոյթով):
 ԶԱՅՐԱԳՆԵԼ (իմ), չբ. Մոլեգնել, կա-
 տաղել:
 ԶԱՅՐԱԳՆԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Կատաղե-
 ցուցանել:
 ԶԱՅՐԱԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատաղութիւն,
 ցասումն:
 ԶԱՅՐԱԿԱՆ, ա. Սրտմտական:
 ԶԱՅՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Սրտմտել, կատաղել,
 դժկամակել, գշարել: 2. Նեղասրտել,
 սրտնեղել, դժուարել, վշտանալ: 3. փխբ.
 Սաստկանալ (ուժգին կերպով արտայայ-
 տուել):
 ԶԱՅՐԱՆՔ, գ. Զայրացումն, սաստ-
 կութիւն:
 ԶԱՅՐԱՅԿՈՏ, ա. Ցասկոտ, բարկասիրտ:
 ԶԱՅՐԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Զայրութիւն, ցա-
 սումն:
 ԶԱՅՐԱՅՈՒԿՔ, գ. Զայրացումն, ցա-
 սումն, քէն, ոխ:

ԶԱՅՐԱՅՈՒՄՆ, գ. 1. Սրտմտութիւն,
 զայրացուկք, ցասումն: 2. Սաստկու-
 թիւն:
 ԶԱՅՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Բարկացուցա-
 նել, դառնացուցանել (զայրոյթ պատ-
 ճառել):
 ԶԱՅՐԱՅՈՒՔ, տե՛ս ԶԱՅՐԱՅՈՒԿՔ,
 ԶԱՅՐԱՅՈՒՄՆ:
 ԶԱՅՐՈՒԹԻՒՆ, ԶԱՅՐՈՒԿՔ, ԶԱՅ-
 ՐՈՒՄՆ, ԶԱՅՐՈՒՅ, տե՛ս ԶԱՅՐԱ-
 ՅՈՒՄՆ:
 ԶԱՆԱԶԱՆ, ա. 1. Պէսպէս, ազգի ազգի,
 ալ և ալ, ցեղից ցեղից, բազմապատիկ,
 բազմազան, տարբեր: 2. (յունական ոճով)
 Աննման, գերազանց:
 ԶԱՆԱԶԱՆԱԲԱՐ, մ. Զանազանագոյն,
 զանազանապէս, տարբերապէս:
 ԶԱՆԱԶԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԶԱՆԱԶԱ-
 ՆԱԲԱՐ:
 ԶԱՆԱԶԱՆԱԿ, ա. Զանազան, պէսպէս:
 ԶԱՆԱԶԱՆԱԶԵԻ, ա. Բազմադէմի, յոգ-
 նատեսակ:
 ԶԱՆԱԶԱՆԱՆԱԼ, չբ. Զանազանել, տար-
 բերել:
 ԶԱՆԱԶԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԶԱՆԱԶԱ-
 ՆԱԲԱՐ:
 ԶԱՆԱԶԱՆԱՓԱՅԼ, ա. Գեղեցկափայլ:
 ԶԱՆԱԶԱՆԵԱՅ, տե՛ս ԶԱՆԱԶԱՆ:
 ԶԱՆԱԶԱՆԵԼ, նբ. 1. Որոշել (մէկը
 միւսից տարբերել): 2. չբ. (յունական
 ոճով) Զանազանանալ, գերազանցել:
 ԶԱՆԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Որոշումն,
 տարբերութիւն, ալյակերպութիւն, խտիր:
 2. Բազմազանութիւն:
 ԶԱՆԱԶԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԱՆԱԶԱՆՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ԶԱՆԱԼՈՒԹ, տե՛ս ԸՆՁՈՒՂՏ:
 ԶԱՆԱԿ, գ. Զոյլ, մասն, հատ (ոսկու կամ
 արծաթի մասին):
 ԶԱՆԳԱՆԵԼ, նբ. Զանգել, չաղել, չա-
 ղախել, թրել, թրմել, մածուցանել, խառ-
 նել, բազազերել, միաւորել:

ԶԱՆ ԳԱՊԱՆ, ԶԱՆ ԳԱՊԱՆԱԿ, տե՛ս
 ԶԱՆԿԱՊԱՆ:
 ԶԱՆ ԳԵԼ, տե՛ս ԶԱՆ ԳԱՆԵԼ:
 ԶԱՆ ԳԻՏԱԿԱՆ, ա. երկիւղական, երկիւղալից, ահաւոր:
 ԶԱՆ ԳԻՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԶԱՆ ԳԻՏԵԼ:
 ԶԱՆ ԳԻՏԱՆՔ, գ. ԱՅ, երկիւղ:
 ԶԱՆ ԳԻՏԵԼ, չբ. Զանգիտանալ, կասկածել, խիթալ, երկնչել, զարհուրել, վախել, վախվախել, չրտնուլ, խրտնուլ, խրտչել, վարանել, վհատել:
 ԶԱՆ ԳԻՏԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. երկեցուցանել, վախեցուցանել, խրտուցանել, կասեցուցանել:
 ԶԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զանգիտումն, զանգիտանք, երկիւղ, երկչոտութիւն:
 ԶԱՆ ԳԻՏՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
 ԶԱՆ ԳՈՒԱԾ կամ ԶԱՆԿՈՒԱԾ, գ. Խմոր, Հայտ, խառնուած:
 ԶԱՆ ԳՈՒՄՆ, գ. Շաղախումն (զանգելը, զանգուելը):
 ԶԱՆԽԼԱՔԱՐ, մ. Ծածկաբար, լռելեայն, գաղտուկ:
 ԶԱՆԽԼԱՆԱԼ, չբ. 1. Անխլանալ, զանխլիլ, թաքչել, անյայտանալ, զանխլացեալ լինել: 2. նբ. Անգիտանալ, մոռանալ, պատրուակել, թաքուցանել:
 - ԶԱՆԽԼԱՅԵԱԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՆԽԼԱՆԱԼ (1):
 ԶԱՆԽԼԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԱՆԽԼԱՆԱԼ (2):
 ԶԱՆԽԼԱՆՔ, գ. Ծածկութիւն, մոռացոնք:
 ԶԱՆԽԼԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Թաքուցանել, ծածկել:
 ԶԱՆԽԼԻԼ, տե՛ս ԶԱՆԽԼԱՆԱԼ (1):
 ԶԱՆԽԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Զանխլանք, անտեղեկութիւն, անգիտութիւն:
 ԶԱՆԽՈՒԼ, ա. 1. Թաքուն, ծածուկ, գաղտնի, անգիտելի, անյայտ: 2. Անգէտ, անտեղեկ: 3. գ. Ծածուկը (ծածուկ վայր): 4. մ. Զանխլաբար, ի ծածուկ,

լռելեայն, անյայտաբար:
 ԶԱՆԿԱՊԱՆ, գ. Սոնապան:
 ԶԱՆԿՈՒՆ, մ. Անճայն (առանց ոտնաճայն հանելու):
 ԶԱՆՑ, գ. Անց, անցք (անցնելը):
 - ԶԱՆՑ ԱՌՆԵԼ, 1. Անտես առնել, անփոյթ առնել, անտեսել: 2. Գերազանցել, գեր ի վերոյ լինել, յաղթել:
 - ԶԱՆՑ ԼԻՆԵԼ. Անտես լինել՝ մնալ, թող լիք լինել:
 ԶԱՆՅԱՆԵԼ, չբ. 1. Գերազանցել, յառաջել, առաւելուլ, անցանել զանցանել: 2. Զանց առնել՝ լինել, յանցանել, մեղանչել:
 ԶԱՆՅԱՍԱՀՄԱՆ, ա. Օրինազանց, պատուիրանազանց:
 ԶԱՆՅԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, ԶԱՆՅՈՒՄՆ, գ. Յանցաւորութիւն, օրինազանցութիւն, պատուիրանազանցութիւն, յանցութիւն, յանցումն:
 ԶԱՆՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Գերազանցուցանել: 2. Յապաղեցուցանել, խափանել, ունայնացուցանել, դերեցուցանել: 3. Յանցուցանել:
 ԶԱԶԱՂԵԼ, տե՛ս ՅԱԶԱՂԵԼ:
 ԶԱԶԱՅՈՒ, տե՛ս ԱԶԱՅՈՒ:
 ԶԱՌԱԾԱՆԵԼ, նբ. չբ. 1. Զգել, հակել, թեքել: 2. Եղծանել, յեղաշրջել: 3. Խոտորել, մոլորել, համակել:
 ԶԱՌԱԾԱՆՔ, գ. Զառածումն (զառածանելը):
 ԶԱՌԱԾՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԱՌԱԾԱՆՔ:
 ԶԱՌԱՄ, ա. գ. Ծեր, ծերունի, ալեւոր:
 ԶԱՌԱՄԱԳՈՅՆ, ա. Ծերագոյն:
 ԶԱՌԱՄԱՆԱԼ, չբ. Ծերանալ, ալեւորել, զառանցել, աղճատել, անցանել զաւուրբբ:
 ԶԱՌԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծերութիւն, պառաւութիւն:
 ԶԱՌԱՆՅԱՆՔ, գ. Զառանցութիւն, չաղփաղանք, չաղփաղփութիւն, բանդագուշանք, ցնորբ:

ԶԱՌԱՆՑԵԼ, չբ. 1. Զանցանել (չափից՝
 սահմանից անցնել): 2. Զառամանալ,
 աղճատել: 3. Յնորել, ցնդել, բարբաջել:
 ԶԱՌԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԱՌԱՆՑԱՆՔ:
 ԶԱՌԱՆՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Պատրել, ցնո-
 րեցուցանել:
 ԶԱՌԱՋԱՍՈՒՆ, ա. Զեռնասուն:
 ԶԱՌԱՋԱՒՈՐ, ա. Առաջաւոր, առաջա-
 կաց, գլխաւոր:
 ԶԱՌԱՋԵԱԻ, ԶԱՌԱՋԵՕՔ, մ. Առաջեաւ,
 առաջի, հանդէպ:
 ԶԱՌԱՋԵԼ, չբ. Յառաջել, կանխել:
 ԶԱՌԱՋԻՆՆ, մ. Յառաջնմէ, յառաջ-
 նումն, յառաջադոյն, նախ:
 ԶԱՌԱՋՍ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՌԱՋԵԼ:
 ԶԱՌ Ի ԹԱՓ, ա. գ. Զառ ի կող, զառ ի
 կողեալ, զառ ի վայր:
 ԶԱՌԻԿ, գ. Դեղնախոսնել:
 ԶԱՌ Ի ԿՈՂ, ԶԱՌ Ի ԿՈՂՆԱԼ, տե՛ս ԶԱՌ
 Ի ԹԱՓ:
 ԶԱՌ Ի ՀԵՏ, ա. Հարթ (տարածուիեալն
 մասին):
 ԶԱՌ Ի ՎԱՅՐ, տե՛ս ԶԱՌ Ի ԹԱՓ:
 ԶԱՌ Ի ՎԵՐ, գ. Զառիվերակ, դար:
 ԶԱՌԻՎԵՐԱԿ, տե՛ս ԶԱՌ Ի ՎԵՐ:
 ԶԱՌՆԱԻՈՒԽՏ, գ. Դիպակ:
 ԶԱՏ, ա. մ. Նիսդ. Առանձին, անջատ,
 ուրոյն, որիչ, մեկուսի, ի բացեայ, հեռի:
 ԶԱՏԱԳՈՅՆ, ա. Բացադոյն, հեռադոյն
 (աւելի հեռացած՝ մեկուսի):
 ԶԱՏԱԾ, գ. Բացատ, անջրպետ, միջոց,
 խտրոց:
 ԶԱՏԱԿԱՆ, ա. 1. Առանձնական, բա-
 ժանական, աննման: 2. Մեկուսի:
 ԶԱՏԱՆԱԼ, չբ. Զատանել, հեռանալ:
 ԶԱՏԱՆԵԼ, ԶԱՏԵԼ, նբ. 1. Զատուցանել,
 անջրպետել, անջատել, բաժանել, մեկնել,
 ընտրել: 2. Հեռացուցանել: 3. կ. չբ.
 Զատչել, մեկնել, որոչել, մեկուսանալ,
 առանձնանալ, հեռանալ:
 ԶԱՏ Ի ԶԱՏ, ա. մ. Որիչ որիչ, առանձինն:
 ԶԱՏԻԿ, գ. 1. (եկեղց.) Անց, յառաջանցակ,

յառաջանցութիւն, չարչարանքն, պաս-
 քա, պասեք: 2. Գառն (զատկական): 3.
 լայնաբար՝ Տօն, տօնախմբութիւն, հան-
 դէս, ցնծութիւն, ուրախութիւն:
 ԶԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Որոշումն, մեկու-
 սութիւն:
 ԶԱՏՈՒՄՆ, գ. Որոշումն:
 ԶԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՏԱՆԵԼ, ԶԱՏԵԼ
 (1, 2):
 - ԶԱՏՈՒՑԱԼ, ա. գ. 1. (կրօն.) Նուի-
 րական (աստծուն նուիրում): 2. Նզո-
 ված, նզովք: 3. Արուարձան (քաղաքի):
 ԶԱՏՈՒՑՈՒՄՆ, գ. 1. Զատումն, որո-
 շումն, բաժանումն: 2. Վիճակ, բաժին,
 կարգ:
 ԶԱՏՁԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԱՏԱՆԵԼ, ԶԱՏԵԼ
 (3):
 ԶԱՐԳԱԼԻ, ա. Զարգուն (արբունքի
 հասած):
 ԶԱՐԳԱՆԱԼ, չբ. Յառաջադիմանալ, ա-
 ճել, առաւելուլ, զօրանալ, մեծանալ:
 ԶԱՐԳԱՅԵԼԻ, ա. Աճեցուն, աճուն:
 ԶԱՐԳԱՅՈՒՄՆ, գ. Յառաջադիմութիւն,
 աճումն:
 ԶԱՐԳԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Աճեցուցանել,
 մեծացուցանել:
 ԶԱՐԳՈՒՆ, տե՛ս ԶԱՐԳԱԼԻ:
 ԶԱՐԴ, գ. 1. Զարդարանք, պաճուճանք,
 պաճոյճ: 2. (յունական ոճով) Կարգ, կար-
 դաւորութիւն: 3. (յունաբանութեամբ)
 Աշխարհ, տիեզերք:
 ԶԱՐԴԱՐԵՐ, ա. Շքեղ, բարեվայելուչ
 (զարգ բերող կամ տուող):
 ԶԱՐԴԱԼԻՑ, ա. Զարդարուն:
 ԶԱՐԴԱՊԵՆ, մ. Բարեզարդաբար (բարե-
 զարգ վայելչութեամբ):
 ԶԱՐԴԱՍԵՐ, ա. Պաճուճասէր:
 ԶԱՐԴԱՐԱՆՔ, գ. 1. Զարդարումն: 2.
 Զարգ, պաճուճանք:
 ԶԱՐԴԱՐԵԼ, նբ. Զարդարեցուցանել,
 զեղազարդել, զեղերեսել, պաճուճել,
 պճնել, պայծառացուցանել:

ԶԱՐԴԱՐԵՑՈՒՑԱՆՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՐԴԱՐԵԼ:

ԶԱՐԴԱՐԿՈՏ, ա. Զարդասէր, պճնասէր: ԶԱՐԴԱՐՈՒԱԾ, գ. Զարդարանք, զարդ: ԶԱՐԴԱՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԱՐԴԱՐԱՆՔ:

ԶԱՐԴԱՐՈՒՆ, ա. 1. Զարդարեալ, վայել-
չազարդ, չքեղ: 2. Յարդարուն, կազմ: ԶԱՐԴԱՓԱՅԼ, ա. մ. Փայլենազարդ: ԶԱՐԴԻՍ, մ. Այժմ, ի ներկայումս:

ԶԱՐԹԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԱՐԹՆՈՒԼ:

ԶԱՐԹՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐԹՆԱԿԱՆ:

ԶԱՐԹՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՐԹՆԱՆԱԼ, ԶԱՐԹՆՈՒԼ:

ԶԱՐԹՆՈՒԼ, չբ. 1. Արթնանալ, զարթչել, զարթել: 2. փխբ. Զգաստանալ, սթափել: 3. փխբ. Կանխել, զօրանալ, յառնել, գրգռել, սաստկանալ, դիզանալ: ԶԱՐԹՈՒՄՆ, գ. Արթնութիւն (արթուն լինելը, զարթնուլը):

ԶԱՐԹՈՒՆ, տե՛ս ԱՐԹՈՒՆ:

ԶԱՐԹՈՒՑԱՆՆԵԼ, պբ. 1. Յարուցանել (զարթնել տալ): 2. փխբ. Սթափեցուցանել, զգաստացուցանել: 3. փխբ. Շարժել, գրգռել, արծարծել:

ԶԱՐԹՈՒՑԻԶ, ա. Շարժիչ, սարտուցիչ, յորդորեցուցիչ, յորդորիչ, արծարծիչ:

ԶԱՐԹՉԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԱՐԹՆՈՒԼ:

ԶԱՐԿԱԾ, գ. Զարկուած, հարուած:

ԶԱՐԿԱՆՆԵԼ, նբ. Հարկանել, զարկուցանել, բախել, հարուածել:

ԶԱՐԿՈՒԱԾ, գ. Զարկած, զարկումն, հարումն, հարուած, բախիւն, բախումն:

ԶԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԱՐԿՈՒԱԾ:

ԶԱՐԿՈՒՑԱՆՆԵԼ, պբ. 1. Զարկանել, հարկանել, հարուածել, բախել, զընկենուլ, զգետնել: 2. Լլկել:

ԶԱՐՀՈՒՐԱԿԱՆ, ա. Զարհուրեցուցիչ, զարհուրելի:

ԶԱՐՀՈՒՐԱՆՔ, գ. Ահ, արհաւիրք, ահաբեկութիւն, ահարկութիւն:

ԶԱՐՀՈՒՐԵԼ¹, տե՛ս ԶԱՐՀՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆՆԵԼ:

ԶԱՐՀՈՒՐԵԼ (իմ), չբ. Զահի հարկանել, ահաբեկ լինել, պակնուլ, սոսկալ, սարսափել, դողալ, ապշել, հիանալ, խուճապել, տաքնապել:

ԶԱՐՀՈՒՐԵԼԻ, ա. Սարսափելի, ահաւոր, ահարկու:

ԶԱՐՀՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆՆԵԼ, պբ. Ահաբեկ առնել, ահաբեկել, սարսափեցուցանել, դողացուցանել, ապշեցուցանել:

ԶԱՐՀՈՒՐԵՑՈՒՑԻԶ, ա. Դողացուցիչ, ահարկու:

ԶԱՐՀՈՒՐԿՈՏ, ա. Երկչոտ, վախկոտ (թեթե բանից զարհուրող):

ԶԱՐՀՈՒՐՈՒՄՆ, գ. 1. Զարհուրանք, սարսափումն: 2. Ապշութիւն (ապշելը):

ԶԱՐՀՕՐԱՏԵՍԱԿ կամ ԶԱՐՀՈՒՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Ահագնատեսիլ (զարհուրելի տեսքով՝ կերպարանքով):

ԶԱՐՄ, գ. 1. Ազգատոհմ, տոհմ, ցեղ: 2. Սերունդ, շառաւիղ, ծնունդ, զաւակ:

ԶԱՐՄԱԶԱՆ, ԶԱՐՄԱԶԱՆԱԿԱՆ, ա. Ազգի ազգի (զանազան ե զարմանալի):

ԶԱՐՄԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլութիւն, տարբերութիւն, զանազանութիւն:

ԶԱՐՄԱՆԱԳԵՂ, ա. Հրաշագեղ, գեղեցկահրաշ:

ԶԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾ, ա. 1. Սքանչեւագործ, հրաշագործ: 2. Զարմացուցիչ, սքանչելի, հրաշալի:

- ԶԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾՔ, գ. Սքանչելիք, զարմանալիք (զարմանալի գործեր):

ԶԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Հրաշագործել:

ԶԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Սքանչեւագործութիւն, հրաշագործութիւն, սքանչելիք:

ԶԱՐՄԱՆԱԳՐԵԼ, նբ. Զարմանագործել:

ԶԱՐՄԱՆԱԶԱՆ, ա. Հրաշագան, սքանչելի, վայելչական:

ԶԱՐՄԱՆԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զանազանութիւն, զարմազանուութիւն (զարմանազան լինելը):

ԶԱՐՄԱՆԱԼ, չբ. Արմանալ, զարմանալ

առնել, հիանալ, սքանչանալ, ապշել, պակնուլ:

ԶԱՐՄԱՆԱԼԻ, ա. 1. Արմանալի, հիանալի, սքանչելի, զարմանաւոր: 2. մ. Զարմանապէս, ահագինս, ուժգին:

- ԶԱՐՄԱՆԱԼԻՔ, գ. 1. Սքանչելիք, հրաշք: 2. Զարմացումն, զարմանք, սքանչացումն, ապշութիւն:

ԶԱՐՄԱՆԱԿԵՐՏ, ա. Հրաշակերտ:

ԶԱՐՄԱՆԱՀՐԱՇ, ա. Սքանչելահրաշ (զարմանալի և հրաշալի):

ԶԱՐՄԱՆԱՊԷՍ, մ. Սքանչելապէս:

ԶԱՐՄԱՆԱՏԵՍ, ա. Սքանչելատես (զարմանալի՝ սքանչելի տեսքով):

ԶԱՐՄԱՆԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիացումն (զարմանքով նայելը):

ԶԱՐՄԱՆԱԻՈՐ, ա. Զարմանալի, սքանչելի, հրաշալի, հիանալի:

ԶԱՐՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարմանագործութիւն, զարմանալիք, սքանչելիք:

ԶԱՐՄԱՆՈՒՀԻ, գ. Դշխոյ (զարմանալի՝ հիացմունք պատճառող հարս):

ԶԱՐՄԱՆՔ, գ. Զարմացումն, հիացումն, ապշութիւն, զարմանալիք:

- ԶԱՐՄԱՆՍ ԱՌԵՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՐՄԱՆԱԼ:

- Ի ԶԱՐՄԱՆՍ ԱԾԵԼ՝ ԿՐԹԵԼ, տե՛ս ԶԱՐՄԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

ԶԱՐՄԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՐՄԱՅՈՒՑԻՉ:

ԶԱՐՄԱՅՈՒՄՆ, գ. Զարմանք, հիացումն, ապշութիւն:

ԶԱՐՄԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պր. Ի զարմանս ածել (զարմանալ տալ):

ԶԱՐՄԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Զարմացողական, հիացուցանող:

ԶԱՐՄԱՅՔ, տե՛ս ԶԱՐՄԱՆՔ:

ԶԱՐՏՈՒՂԵԼ, չբ. Խոտորել, թիւրել, ստերիւրել, չեղել, մոլորել:

ԶԱՐՏՈՒՂԻ, ա. մ. Արտուղի, խոտոր, թիւր, խոտորանալ:

ԶԱԻԱԿ, գ. Որդի, ծնունդ, սերունդ, զարմ, յետին:

ԶԱԻԱԿԱՐԱՐ, մ. Որդիաբար, որդեբար, որդեպէս:

ԶԱԻԱԿԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ծննդագործել, սերել:

ԶԱԻԱԿԱԿԵՐ, ա. Որդեկեր:

ԶԱԻԱԿԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղբայրակցութիւն:

ԶԱԻԱԿԱՍԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեծնութիւն:

ԶԲԱՂԱՆՔ, գ. Զբաղումն, զբօսանք:

ԶԲԱՂԱՍԷՐ, ա. Խաղասէր:

ԶԲԱՂԵԼ՝, տե՛ս ԶԲԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԶԲԱՂԵԼ² (իմ), չբ. Զբաղնուլ, պատաղել, պարապել, դեգերել, զբօսնուլ:

ԶԲԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պր. Զբաղել, զբօսուցանել, զբօսացուցանել:

ԶԲԱՂՆՈՒԼ, տե՛ս ԶԲԱՂԵԼ (իմ):

ԶԲԱՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԲԱՂՈՒՄՆ:

ԶԲԱՂՈՒՄՆ, գ. Զբաղութիւն, զբաղանք, պատաղումն, հոգ, ծփանք, զբօսանք:

ԶԲՕՍԱՆԱԼ, ԶԲՕՍԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԲՕՍՆՈՒԼ:

ԶԲՕՍԱՆՔ, գ. 1. Զբօսումն, զուարճութիւն, սփոփանք, դեգերանք: 2. Զբաղանք, զբաղումն, պատաղումն: 3. Դատարկաբանութիւն: 4. Հոգ, մտածութիւն: 5. Յնորք, երևակայութիւն: 6. Տատանումն, պտոյտք, ծփանք, ալէկոծութիւն: 7. Յուզումն, տաղնապ:

ԶԲՕՍԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պր. Զբօսուցանել, զբաղեցուցանել, զուարճացուցանել:

ԶԲՕՄՆՈՒԼ, չբ. 1. Զբօսանալ, զբօսանել, զբաղել, դեգերել, պարապել: 2. Յրուել (մտքով զբաղուած լինել):

ԶԲՕՍՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԲՕՍԱՆՔ (1):

ԶԲՕՍՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԲՕՍԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

ԶԲՕՍՈՒՑԻԿ, ա. Վերացեալ, վերամբարձ: ԶԳԱԼ, նբ. չբ. 1. Զգայութիւն առնուլ, ըմբռնել, ճանաչել, իրազեկ լինել, իմանալ, տեղեկանալ: 2. (բաց. խնդրով) Սթափել, զգատանալ, անձին զգալ:

- ԱՆՁԻՆ ԶԳԱԼ կամ ԶԳԱԼ ԽԵԼԱՑ.

Ուշաբերել, գալ ի միտս յինքն, յինքն գալ:

ԶԳԱԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԶԳԱՅԱԲԱՐ:

ԶԳԱԼԻ, ա. 1. Երևելի, նիւթական, մարմնաւոր: 2. Զգայական, զգայուն:

– ԶԳԱԼԻՔ, գ. յոգն. Զգայականք (զգայարաններ):

ԶԳԱԾԵԼ (իմ), ԶԳԱԾՆՈՒԼ, չբ. 1. Սփածանել, զգենուլ: 2. փխբ. Ունել, կրել, Համակել, որականալ:

ԶԳԱԾՈՒՄՆ, գ. Զգեցումն, սփածումն:

ԶԳԱԾՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Համակել, պարապնդել:

ԶԳԱՅԱԲԱՐ, մ. Զգալապէս, մարմնապէս:

ԶԳԱՅԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԶԳԱՅԱԿԱՆԱԳՈՅՆ:

ԶԳԱՅԱԶԻՐԿ, ա. Անզգայ:

ԶԳԱՅԱԿԱՆ, ա. Զգայուն, զգալի:

– ԶԳԱՅԱԿԱՆՔ, տե՛ս ԶԳԱԼԻՔ:

ԶԳԱՅԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Զգայագոյն (աւելի զգալի՝ զգայական):

ԶԳԱՅԱՐԱՆ, տե՛ս ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ (3):

ԶԳԱՅԱԻՈՐ, ա. Զգայուն, մտաւոր, իմացական:

ԶԳԱՅԻՆ, ա. Զգայուն:

ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զգացումն, ըմբռնումն, ճանաչումն, տեղեկութիւն: 2. Զգաստութիւն, խոհականութիւն, խելք, խելամտութիւն, ուշ: 3. Զգայարան:

– ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԶԳԱԼ:

– ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ, Բերել ի ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԳԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:

ԶԳԱՅՈՒՆ, ա. 1. Զգայական: 2. Զգաստ, զգօն, խոհեմ, ողջամիտ, խելամուտ, մտաւոր, խոհական: 3. Զգալի, երևելի, նիւթական:

ԶԳԱՅՈՒՆԱԿԱՆ, ա. Զգայական, զգալի, մարմնական:

ԶԳԱՅՈՒՆ, գ. Ործ, փսխած, զգայուումն:

ԶԳԱՅՈՒՆԵԼ, նբ. 1. Փսխել: 2. նման. ի դուրս տալ (աւելի մնացածը՝ եղածը):

ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, ԶԳԱՅՈՒՈՒՄՆ, գ.

Զգայու, ժայթքումն:

ԶԳԱՌԵԼ (իմ), չբ. Ապականել, գարշանալ:

ԶԳԱՍՏ, ա. 1. Զգօն, զգոյշ, արթուն, հսկող, աշակուրջ: 2. Խոհեմ, խելացի, ողջամիտ, ողջախոհ, պարկեշտ, ժուժկալ, բարեձև, չափաւոր:

– ԶԳԱՍՏ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԶԳԱՍՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:

– ԶԳԱՍՏ ԼԻՆԵԼ. Զգալ, իրազգած լինել:

ԶԳԱՍՏԱԲԱՐ, մ. Ողջախոհաբար:

ԶԳԱՍՏԱԽՕՍ, ա. Պարկեշտաբան:

ԶԳԱՍՏԱԿԱՆ, ա. Վայելչական:

– ԶԳԱՍՏԱԿԱՆ ԿՐՕՆՔ՝ ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԻՒՆ. Իմաստասիրութիւն, փիլիսոփայութիւն:

ԶԳԱՍՏԱՄԻՏ, ա. Խոհական, պարկեշտ (մտքով զգաստ):

ԶԳԱՍՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Զգօնանալ, յինքն գալ, սթափել, ուշաբերել, զգուշանալ, պարկեշտանալ, ողջախոհանալ: 2. (յուրանաբանութեամբ) Իմաստասիրել:

ԶԳԱՍՏԱՍԷՐ, ա. 1. Պարկեշտ, առաքինի: 2. Իմաստասէր:

ԶԳԱՍՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զգաստութիւն, իմաստասիրութիւն:

ԶԳԱՍՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զգաստ առնել, զարթուցանել, պարկեշտացուցանել:

ԶԳԱՍՏԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Համաստացուցիչ, ողջախոհացուցիչ, ցածուցիչ:

ԶԳԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարկեշտութիւն, ցածութիւն, Համաստութիւն, ողջախոհութիւն, չափաւորութիւն: 2. Արթնութիւն, աշակընութիւն, զգօնութիւն: 3. Իմաստասիրութիւն, զգաստասիրութիւն:

ԶԳԱՍՏՈՒՆ, տե՛ս ԶԳԱՍՏ:

ԶԳԱՅՈՒՄՆ, գ. Ազգեցութիւն, յուշարարութիւն, նշանակ:

ԶԳԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զգայութիւն առնել, բերել ի զգայութիւն, զեկուցանել, ազգ առնել, յուշ առնել, նշանակել, յայտնել, պատմել:

ԶԳԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Յիշեցուցանող, յիշեցուցիչ:

ԶԳԵՆՈՒԼ, նբ. չբ. 1. Ագանել, զգածել, զգածնուլ, արկանել: 2. Ունել, կրել, հագածել, զարգարել:

– ԶԳԵՆՈՒԼ ԲԱՆԻՆ ԶՄԱՐՄԻՆ. (կրօն.) Մարմնանալ, մարդանալ:

ԶԳԵՍ, գ. 1. Հանգերձ, հալաւ, ձորձ, պատմուճան: 2. փխբ. Ծածկոյթ:

– ԶԳԵՍ ՈՏԻՆ. Կօշիկ:

ԶԳԵՍԱՒՈՐԵԼ¹, տե՛ս ԶԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԶԳԵՍԱՒՈՐԵԼ² (իմ), տե՛ս ԶԳԵՆՈՒԼ:

ԶԳԵՍԱՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԶԳԵՍՏԻԿ, գ. Հանդերձիկ, ցնցոտի (խըղձուկ՝ աղբատիկ զգեստ):

ԶԳԵՏՆԵԼ, նբ. Զարկուցանել, զընկենուլ (զետնովը տալ):

ԶԳԵՑՈՒՆԵԼ, տե՛ս ԶԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԶԳԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԳԵՑՈՒՄՆ:

ԶԳԵՑՈՒՄՆ, գ. Զգեցութիւն, զգածումն, սփածումն:

– ԶԳԵՑՈՒՄՆ ՄԱՐՄՆՈՅ. (կրօն.) Մարմնաւորութիւն:

ԶԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Զգեստաւորեցուցանել, զգեստաւորել, ազուցանել: 2. փխբ. Ծածկել, պատել:

ԶԳԵՑՈՒՑԱՆՈՂ, տե՛ս ԶԳԵՑՈՒՑԻՉ:

ԶԳԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Զգեցուցանող, ազուցիչ:

ԶԳԼԽԵԼ ԳԻՆՈՎ, տե՛ս ԳԻՆԵՋԻՆԵԼ (իմ):

ԶԳՆԱԼ, չբ. Երթեկեկ առնել՝ առնուլ, երթեկեկել, շրջել, շրջադայել, ճեմել:

ԶԳՈՅՑ, ա. 1. Ուշակալ, արթուն, անձնապահ, աշալուրջ: 2. Անքոյթ, ապահով, յապահով, զգուշալի:

– ԶԳՈՅՑ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ, տե՛ս ԶԳՈՒՇԱՆԱԼ:

ԶԳՈՒՇԱՐԱՐ, մ. Զգուշապէս, զգուշեալ, ուշի ուշով:

ԶԳՈՒՇԱԳՈՅՑ, ա. Զգուշականագոյն:

ԶԳՈՒՇԱԼԻ, ա. 1. Զգուշական (զգուշութիւն պահանջող): 2. Անվտանգ, անքոյթ, յապահով:

ԶԳՈՒՇԱԿԱՆ, ա. Զգուշաւոր: 2. Զգուշալի: 3. Զգնաւորական:

ԶԳՈՒՇԱԿԱՆ ԳՈՅՑ, տե՛ս ԶԳՈՒՇԱԳՈՅՑ:

ԶԳՈՒՇԱՆԱԼ, չբ. 1. Զգոյշ լինել, զգոյշ կալ, ձեռնպահ լինել, պահել զանձն յիմեքէ, յապահովանալ, խուսափել: 2. Հսկել, ուշ անել, պահպանել:

ԶԳՈՒՇԱՆՔ, տե՛ս ԶԳՈՒՇՈՒԹԻՒՆ:

ԶԳՈՒՇԱՊԵՍ, տե՛ս ԶԳՈՒՇԱՐԱՐ:

ԶԳՈՒՇԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Խրատել, զգաստացուցանել (զգուշանալ տալ): 2. Պահպանել (զգուշութեամբ պահել): 3. Յուշ առնել, յիշեցուցանել:

ԶԳՈՒՇԱՅՈՒՑԱՆՈՂԱՐԱՐ, մ. Ուշ ունելով (ուշադիր լինելով):

ԶԳՈՒՇԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Խրատիչ, խրատական:

ԶԳՈՒՇԱՒՈՐ, ա. Յապահով, անքոյթ, անվտանգ:

ԶԳՈՒՇԱՒՈՐԱՊԵՍ, մ. Խնամով (զգուշութեամբ պահպանելով):

ԶԳՈՒՇԵԱԼ, տե՛ս ԶԳՈՒՇԱՐԱՐ:

ԶԳՈՒՇՈՂԱԿԱՆ, ա. Ի բաց փախչողական (զգուշացող):

ԶԳՈՒՇՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ուշադրութիւն, աշալրջութիւն, զգաստութիւն: 2. Պահպանութիւն, յապահովութիւն:

– ԶԳՈՒՇՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Զգուշաբար, զգուշեալ, խնամով:

ԶԳՕՆ, ա. 1. Խոհեմ, ուշիմ, ուշեղ, խելացի: 2. Հեղ, մեղմ, հանդարտ, ընդել, ցածուռ, հլու:

ԶԳՕՆԱՐԱՐ, մ. Զգօնապէս, հանդարտաբար:

ԶԳՕՆԱՐԱՐՈՅ, ա. Զգօնամիտ, հանդարտաբարք:

ԶԳՕՆԱԳՈՅՑ, ա. Հանդարտագոյն, հեղադոյն (աւելի զգօն):

ԶԳՕՆԱԿԱՆ, ա. Զգօն, մտացի, խելացի:

ԶԳՕՆԱՄԻՏ, ա. Զգօնաբարոյ, ուշիմ, հանդարտ, հեղ:

ԶԳՕՆԱՆԱԼ, չբ. Զգաստանալ, անձին
զգալ, հանդարտել, ընտանենալ, ցածնուլ:
ԶԳՕՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԶԳՕՆԱԲԱՐ:

ԶԳՕՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հանդարտեցու-
ցանել, ընդելացուցանել:

ԶԳՕՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանդարտութիւն, հե-
զութիւն, մեղմութիւն, ուշեղութիւն:

ԶԳՕՍԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԳՕՍԱՅՈՒ-
ՑԱՆԵԼ:

ԶԵԱՆ, գ. Վնաս:

ԶԵԼԱՆԵԼ, չբ. Ելանել ըստ չափ՝ ըստ
սահման:

ԶԵԽ, տե՛ս ԶԵՂԽ:

ԶԵԽԱՍԷՐ, ա. Շուլայտ, ցոփ (գեխութիւն
սիրող):

ԶԵԿՈՒՑԱԿԱՆ, ա. Յայտարար:

ԶԵԿՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զգացուցանել, տեղե-
կացուցանել, ծանուցանել, յայտ առնել,
ազգ առնել, նշանակել, պատմել, յայտնել:
ԶԵԿՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Յայտարարութիւն,
ազդարարութիւն, ծանուցում:

ԶԵՂԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԵՂՈՒ:

ԶԵՂԽ, ա. 1. Խախուտ, անհաստատ, զաղ-
փաղփուռ, լլլրծոտ, լլլրծ, վտանգաւոր:
2. Շուլայտ, ցոփ, անառակ, պակշոտ,
անկարգ:

ԶԵՂԽԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անառակու-
թիւն, զազրագործութիւն:

ԶԵՂԽԱԼԻՅ, ա. Առլի (առատորէն՝ լիքը
լցում):

ԶԵՂԽԱՆԱԼ, տե՛ս ԶԵՂԽԵԼ:

ԶԵՂԽԱՆՔ, տե՛ս ԶԵՂԽՈՒԹԻՒՆ:

ԶԵՂԽԵԼ, չբ. 1. Զեղխանալ, սխալակել: 2.
Յանցանել, սխալել:

ԶԵՂԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Անառակութիւն,
չուլայտութիւն, ցոփութիւն, սխալակու-
թիւն, անարգելաւորութիւն, անժու-
ժութիւն:

ԶԵՂԽՈՒՄՆ, գ. Զեղխութիւն (գեղ-
խանալ):

ԶԵՂՄ, ա. 1. Ապականեալ, աւերեալ: 2.
Անհոգ, անփոյթ: 3. գ. Թուլութիւն, ան-

հոգութիւն: 4. մ. Յանհոգս, անհոգաբար:
ԶԵՂՄԱՆԵԼ, ԶԵՂՄԵԼ, նբ. 1. Զեղծուցա-
նել, եղծանել, եղծել, զեղծչել, ապականել,
աւերել, վնասել, խանգարել: 2. Խաբել:
ԶԵՂՄՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԵՂՄԱՆԵԼ:

ԶԵՂՄՁԵԼ¹, տե՛ս ԶԵՂՄԱՆԵԼ:

ԶԵՂՄՁԵԼ² (իմ), կ. չբ. 1. Զեղծանել, խա-
բել: 2. Ստրջանալ, զղջալ:

ԶԵՂՈՒՄ, գ. Զեղումն, առատութիւն,
լիութիւն:

ԶԵՂՈՒ, նբ. 1. Հեղուլ, զեղուցանել,
լնուլ: 2. Դիզանել, կուտակել: 3. Մաւա-
լել, սփռել:

ԶԵՂՈՒՄՆ, գ. Լիութիւն, յորդութիւն
(զեղելը, զեղուելը):

ԶԵՂՈՒՆ, ա. Լի, պատարուն, յորդառատ:
ԶԵՂՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԵՂՈՒ:

ԶԵՂՁԵԼ, նբ. 1. Ստուերացուցանել, վա-
րագուրել, քօղարկել, սքօղել, թա-
քուցանել: 2. Զանց առնել, համառօտել,
կարճել:

ԶԵՂՁ, գ. 1. Զղջումն, ստրջանք, ապա-
շաւ: 2. ա. Զղջական, զղջալից, ողորմ:
ԶԵՆ, տե՛ս ԶԵՆՈՒՄՆ:

ԶԵՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Զենելութիւն,
զոհագործութիւն, պատարագ, քահանա-
յագործութիւն:

ԶԵՆԱՄՈՅ, գ. Զոհեալ (զոհի միս):

ԶԵՆԱՐԱՆ, գ. 1. Զոհարան, զոհանոց,
պատարագարան, բազին, սեղան: 2.
Սպանդանոց:

ԶԵՆԵԼ, տե՛ս ԶԵՆՈՒ:

ԶԵՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Զենումն, զենլիք,
զոհ:

ԶԵՆԼԻ, ԶԵՆԼԻՔ, գ. Սպանդ, զոհ:

ԶԵՆՈՒ, նբ. 1. Փողոտել, խողխողել,
մորթել: 2. Զոհել, զոհագործել:

ԶԵՆՈՒՄՆ, գ. Զեն, զենլիք, զոհ,
պատարագ:

ԶԵՆԱԼ, չբ. Սողալ, կայտառել, խլրտալ,
եռալ:

ԶԵՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

ԶեՆՈՒՄՆ, գ. Կայտիւ (զեռալը):

ԶեՆՈՒՆ, գ. 1. Սողուն, կայտառ, մի-
ջատը: 2. ա. Շարժուն: 3. Եռացական (եփ
եկող):

ԶեՏԵՂ, ա. Զետեղեալ, առկայացեալ, յա-
պահով, հաստատուն, անփոփոխ:

– ԶեՏԵՂ ԱՌՆՈՒԼ. Զետղ առնուլ, գկայ
առնուլ, գտեղի առնուլ, ետեղանալ:

ԶեՏԵՂԵԼ¹, նբ. Զետեղեցուցանել, դա-
դարեցուցանել, հաստատել, բնակեցու-
ցանել:

ԶեՏԵՂԵԼ²(իմ), չբ. Ետեղանալ, դադարել,
հանգչել, հանդարտել, գկայ առնուլ,
գտեղի առնուլ՝ ունել:

ԶեՏԵՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԶեՏԵՂԵԼ¹:

ԶեՏԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ետեղակալութիւն,
դադարումն, գետեղումն (զետեղելը, գե-
տեղումն):

ԶեՏԵՂՈՒՄՆ, տե՛ս ԶեՏԵՂՈՒԹԻՒՆ:

ԶեՏՈՒԱԶԵՂ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԱՐՇԱԻՆԵԼ:

ԶեՐԴԵՆԵԼ, չբ. Անտես առնել, անտեսել,
զանց առնել:

ԶեՐԵԱՄ, տե՛ս ԵՐԵԱՄ:

ԶեՐԾ, ա. 1. Ազատ, արձակ, անարգել,
յապահով, անքոյթ, անվտանգ: 2. գ.
Ազատութիւն, արձակումն:

ԶեՐԾԱՆԵԼ¹, նբ. 1. Զերծուցանել, ազա-
տել, ապրեցուցանել, փրկել: 2. Զերծուլ,
կորզել:

ԶեՐԾԱՆԵԼ²(իմ), չբ. Ազատել, ճողոպրել,
պրծանել, ապրել, զերծուլ:

ԶեՐԾՈՒԼ, նբ. 1. Զերծանել, կորզել, խլել,
յափշտակել, բառնալ, մերկել, կապտել,
գողանալ: 2. չբ. Ազատել:

ԶեՐԾՈՒՄՆ, գ. 1. Ազատութիւն: 2. Կոր-
զումն, յափշտակումն:

ԶեՐԾՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԶեՐԾԱՆԵԼ¹:

ԶեՐԾՈՒՑԻՉ, ա. Ազատիչ, ապրեցուցիչ:
ԶեՓԻԻԹ, գ. Զեփիւռոս (արևմտեան
քամի):

ԶեՓԻԻԹՈՍ, տե՛ս ԶեՓԻԻԹ:

ԶԶՈՒԱՆՔ, գ. 1. Հարստահարութիւն,

զրկանք, տառապանք: 2. Գարշանք,
տաղտկութիւն:

ԶԶՈՒՆԵԼ, նբ. 1. Անարգել, անպատուել,
նախատել, արհամարհել, բամբասել,
զրպարտել: 2. Հարստահարել, զրկել,
խուել, չարհարել: 3. չբ. Գարշել,
տաղտկալ, պժգալ:

ԶԷՆ, գ. Զրահ, սպառազինութիւն:

– ՀԷՆ ԶԷՆՆ. Կին:

ԶԷՆԸՆԿԷՑ ԼԻՆԵԼ. Վահանընկէց լինել:
ԶԸՆԿԵՆՈՒԼ, նբ. Ի վայր ընկենուլ, յետս
ընկենուլ, մերժել, յամեցուցանել:

ԶԻ¹, չ. 1. Քանգի, որովհետեւ, վասն զի: 2.
Որպէս զի, որ: 3. Մինչ զի, մինչև: 4. Թէ,
եթէ:

– ԶԻ ԵԻ, տե՛ս ԶԻ (3):

ԶԻ², գ. Զի՞նչ, զի՞նչ ինչ:

– ԶԻ² Է՝ ԶԻ. Առ ի՞նչ, ընդէ՞ր:

ԶԻ³, եղբ. Զիա՞րդ, ո՞րպէս, ի՞բբ:

ԶԻԱՐԴ, եղբ. Առ ի՞նչ, ընդէ՞ր, զի՞ Է՝ զի:

– ԶԻԱՐԴՆ, գ. Որպիւսութիւն, հանգա-
մանք:

ԶԻԿԷՆ, եղբ. Զիա՞րդ, հի՞կէն, ո՞րկէն:

ԶԻՂԽ, տե՛ս ԶԵՂԽ:

ԶԻՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Սպառազինու-
թիւն, զինուորութիւն:

ԶԻՆԱԶԳԵԱՅ, ԶԻՆԱԶԳԵԱՍ, ԶԻՆԱ-
ԶԳԵԱՍԵԱԼ, ա. Զինակիր, սպառազէն:

ԶԻՆԱԼԻՑ, ա. Սպառազէն:

ԶԻՆԱԿԻՐ, ա. գ. 1. Զինազգեսաց, սպա-
ռազէն, զինաւոր: 2. Թիկնապահ:

ԶԻՆԱԿԻՑ, ա. գ. Մարտակից, զօրակից,
կռուակից, պատերազմակից:

ԶԻՆԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Մարտակցել:

ԶԻՆԱՀԱՐԵԼ (իմ), կ. չբ. Խոցել, վիրա-
ւորել:

ԶԻՆԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. Մարտիկ, զինուոր:

ԶԻՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատերազմ:

ԶԻՆԱՊԷՍ, մ. Զինուք (զէնքի ոյժով):

ԶԻՆԱՏԵԱՅ, ա. Պատերազմատեսաց:

ԶԻՆԱԻՈՐ, տե՛ս ԶԻՆՈՒՈՐ:

ԶԻՆԱԻՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԻՆՈՒՈՐԵԼ (իմ):

ԶԻՆ ԴԱԿԱՊԵՏ, ԶԻՆ ԴԱԿԱՊԵՏ, գ. Զօրա-
 պետ, գօրավար:
 ԶԻՆԵԼ (իմ), կ. չբ. Վառել, սպառազինել,
 զինաւորել, զինուորել:
 ԶԻՆՈՒՈՐ, գ. Զինաւոր, մարտիկ, ռազ-
 միկ, գօրական, զինուորական, պատե-
 րազմող:
 ԶԻՆՈՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Զինուորորէն, զի-
 նապէս, զինուոր:
 ԶԻՆՈՒՈՐԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Զօրակա-
 նական: 2. Զինուոր:
 ԶԻՆՈՒՈՐԱԿԻՑ, ա. Զօրակից:
 ԶԻՆՈՒՈՐԱՆԱԼ, չբ. Զինուորել (զինուոր
 դառնալ):
 ԶԻՆՈՒՈՐԵԼ¹, տե՛ս ԶԻՆՈՒՈՐԵՑՈՒ-
 ՑԱՆԵԼ:
 ԶԻՆՈՒՈՐԵԼ² (իմ), տե՛ս 1. ԶԻՆՈՒՈ-
 ՐԱՆԱԼ: 2. Զինել (իմ):
 ԶԻՆՈՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զինուորել
 (զինուոր դարձնել):
 ԶԻՆՈՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զօրականու-
 թիւն: 2. Զօր: 3. փխբ. Զօրութիւն (Հրեշ-
 տակներէ խումբը՝ դասը): 4. Սպառա-
 զինութիւն:
 ԶԻՆՈՒՈՐՈՐԷՆ, մ. ԶինուորԱԲԱՐ:
 ԶԻՆՉ, գ. 1. Ո՞ր, ո՞րպիսի, զո՞ր, զո՞ր-
 պիսի: 2. Զինչ ինչ, ինչ: 3. Ո՞րպէս,
 ո՞րչափ, քանի՞: 4. եղբ. Առ ի՞նչ, առ իմէ՞,
 զիս՞րդ, զի՞, իս՞:
 - ԶԻՆՉ, ԶԻՆՉ ԵՒ, ԶԻՆՉ ԵՒ ԻՅԷ, գ. Որ
 ինչ միանգամ, զոր ինչ և իցէ, զինչ ինչ:
 - ԶԻՆՉ ԻՆՉ, տե՛ս ԶԻՆՉ (2):
 ԶԻՆՉ ԷՆ, գ. Էութիւն, իսկութիւն:
 ԶԻՆՉՈՒԶԻՆՉ, գ. Զի՞նչ ինչ:
 ԶԻՆՉՊԵՏ, 1. ա. Ումպէտ, անպէտ,
 աւելորդ: 2. մ. Ըստ մտի, ըստ կամի:
 ԶԻՆՉՊԻՍԻ, գ. Ո՞րպիսի:
 ԶԻՆՉՊԻՏԿԷՆ, մ. Յոււմպէտս, անխոր-
 հըրդաբար, ըստ կամի:
 ԶԻՆՉՊԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինչպիսութիւն,
 ինքնահաճութիւն:
 ԶԻՆՉ ՕՐԻՆԱԿ, մ. Ո՞րպէս:

ԶԻՋԱԳՈՅՆ, ա. Յած, խոնարհագոյն, խո-
 րագոյն (աւելի ցած՝ խոր):
 ԶԻՋԱԿԱՆ, ա. խոնարհական:
 ԶԻՋԱՆԵԼ¹, տե՛ս ԶԻՋԱՆԵԼ² (իմ) (3):
 ԶԻՋԱՆԵԼ² (իմ), չբ. 1. Յածնուլ, խոնար-
 հել, նուազել, պակասել, թուլանալ: 2.
 փխբ. Մեղմանալ: 3. Ներել, զիջանել:
 ԶԻՋՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԻՋՈՒՄՆ:
 ԶԻՋՈՒՄՆ, գ. Զիջութիւն, ցածուճն:
 ԶԻՋՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Իջուցանել, ցածու-
 ցանել, մեղմացուցանել:
 ԶԻՍՏ, գ. 1. տե՛ս ԱԶԴԻ: 2. Նստարան
 (նաւի):
 ԶԻՐԱՐԵԼ (իմ), կ. չբ. Շփոթել, խառնել:
 ԶԻՐՈՎԻՆ ԵՐԹԱԼ. Անձին առնել՝ Հրա-
 մայել (անձնասպան՝ ինքնասպան լինել):
 ԶԻՓԱԿԱՆ, ա. Խաւարային:
 ԶԼԱՆԱԼ, նբ. չբ. 1. Զրկել, անիրաւել,
 դրժել, յետնել: 2. Ժխտել, ուրանալ:
 ԶԼԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԶԼԱՅՈՒԹԻՒՆ, ԶԼԱ-
 ՅՈՒՄՆ, գ. 1. Ապերախտութիւն: 2. Ու-
 րացութիւն:
 ԶԿԱՅ ԱՌՆՈՒԼ. Ոտնակաւել:
 ԶԿԾԱԳՈՅՆ, ա. Դժնեայ, խոժոռ:
 ԶԿԾԱՆՔ, գ. Զկծումն, դժկամակութիւն,
 դառնութիւն, կսկիծ:
 ԶԿԾԵԼ (իմ), չբ. 1. Կսկծել, զայրանալ,
 դառնանալ, ստրջանալ, մորմոքել (սիրտը
 ճմուռել): 2. Զեռնուլ (մարմնական ցան-
 կութեամբ բորբոքուել), տուփալ:
 - ԶԿԾԵԼ ԳԻՆԻՈՎ. Արբեհալ (զինով
 տաքանալ):
 ԶԿԾԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կսկծեցուցանել,
 մորմոքեցուցանել, դառնացուցանել,
 զայրացուցանել:
 ԶԿԾԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Կսկծեցուցանող,
 կսկծեցուցիչ:
 ԶԿԾՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԿԾԱՆՔ:
 ԶԿՆԻ, նխգ. 1. Զհնի: 2. մ. Յետոյ,
 յետուս:
 - ԶԿՆԻ ԳԱԼ՝ ԳՆԱԼ՝ ԵՐԹԱԼ. Հետեւել:
 - ԶԿՆԻ ՊՆԴԵԼ (իմ)՝ ՄՏԱՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ.

Հետամուտ լինել, զհետ կրթել, հալածել:
 - ԶԿՆԻՍ (այսինքն՝ Զկնիքն), գ. յոգն.
 Յաջորդք, մնացեալք (յետոյ եկողները):
 ԶԿՆԻԸՆԹԱՅԱՔԱՐ, մ. Ընթացաբար:
 ԶՀԵՏ, նխդ. 1. Զկնի: 2. Ընդ (Հետ, հետը):
 3. մ. Յետոյ:
 - ԶՀԵՏ ԵՐԹԱՆ՝ ԳՆԱՆ՝ ԳԱՆ՝ ԸՆԹԱՆԱՆ՝
 ԼԻՆԵՆ՝ ՇՐՋՆԵՆ. Հետեւի, զկնի երթալ:
 - ԶՀԵՏ ԿՐԹԵՆ՝ ՄՏԱՆԵՆ՝ ՊՆԴԵՆ (իմ).
 Հետամուտ լինել, հալածել:
 ԶՀԵՏՏԵՐԹԱՆՔ, գ. Հետեանք, հե-
 տուութիւն:
 ԶՀԵՏՏԵՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետեումն (յե-
 տեից դնալը):
 ԶՂՋԱՆ, տե՛ս ԶՂՋԱՆԱՆ:
 ԶՂՋԱՆԻ, ԶՂՋԱՆԻՅ, ա. Զղջական
 (զղջուով լի, զղջացող):
 ԶՂՋԱԿԱՆ, ա. 1. Զղջալի, զղջալից
 (զղջում պարունակող): 2. Ողբական:
 ԶՂՋԱՆԱՆ, չբ. Զղջալ, ապաշաւել,
 ստրջանալ, փաշաման կրել:
 ԶՂՋԱՍԻՐՏ, ա. Զղջական (զղջացող
 սրտով):
 ԶՂՋԱՅՈՒՅԱՆԵՆԵՆ, պբ. Ստրջացուցանել
 (զղջալ տալ):
 ԶՂՋԵՆ, չբ. Զղջալ, ապաշխարել:
 ԶՂՋՈՒԹԻՒՆ, ԶՂՋՈՒՄՆ, գ. Ապաշա-
 ւութիւն, ապաշաւանք, ապաշաւ,
 ստրջանք, ստրջումն, փաշաման:
 ԶՃԱՆԱՊԱՐՀԱՅՆ, մ. Ի ճանապարհի, առ
 ճանապարհաւ, ընդ ճանապարհ, ի վերայ
 ճանապարհի:
 ԶՄԱՅԼԱԿԱՆ, ա. Յագելի (յագեցնող):
 ԶՄԱՅԼԱՆԱՆ, տե՛ս ԶՄԱՅԼԵՆ (իմ):
 ԶՄԱՅԼԵՆ (իմ), չբ. Զմայլանալ, յագել,
 յագենալ:
 ԶՄԱՅԼԵՅՈՒՅԱՆԵՆ, պբ. Յագեցուցանել:
 ԶՄԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, ԶՄԱՅԼՈՒՄՆ, գ. Յա-
 գեցութիւն, յագեցումն, յագուող, յափ-
 րութիւն, յափրանք:
 ԶՄԲԱՂ, գ. Հոգ, տատամսութիւն, վա-
 րանք:

ԶՄԲԱՂԵՆ (իմ), չբ. Տատամսել, խու-
 ճապել, վարանել, տագնապել:
 ԶՄԲՐԵՆ (իմ), տե՛ս ԶՄՐԵՆ(իմ):
 ԶՄԵՆԻՆ, տե՛ս ԱՄԵՆԻ:
 ԶՄԷ՞, եղբ. Առ ի՞նչ, ընդէ՞ր, վասն է՞ր,
 զի՞ է զի:
 ԶՄՈՒՌՍ, տե՛ս ԶՄՌԵՆԵՆԻ:
 ԶՄՌԱՆԻՅ, տե՛ս ԶՄՌՍԱՆԻՐ:
 ԶՄՌԱՆԱՆ, չբ. Զմուսել (զմուսնով անու-
 չահոտուել, զմուսնուել):
 ԶՄՌԵՆ, տե՛ս ԶՄՌՍԵՆ:
 ԶՄՌԵՆԱՐԵՐ, տե՛ս ԶՄՌՍԱՐԵՐ:
 ԶՄՌԵՆԵՆ, գ. (բար.) Զմուս:
 ԶՄՌՍԱՐԵՐ, ա. Զմուսաբեր:
 ԶՄՌՍԱՆԻՐ, ԶՄՌՍԱՆԻՅ, ա. Զմուսից:
 ԶՄՌՍԵՆ, նբ. Զմուսել, խնկել:
 ԶՄՏԱԻ ԱՄԵՆ, տե՛ս ՄԻՏ:
 ԶՄՏԱԻԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտածութիւն,
 խորհուրդ:
 ԶՄՐԵՆ (իմ), չբ. 1. Զմբրել, թմբրել, թմբել,
 ընդարմանալ: 2. Պատանձել:
 ԶՆԴԱՆ ԿԱՄ ԶԸՆԴԱՆ, նբ. չբ. 1. Խնայել,
 զթալ, զթասիբել, արգահատել: 2. Տագ-
 նապել (սիրտը թունդ ելնել):
 ԶՆԴԱՆ ԿԱՄ ԶԸՆԴԱՆ, տե՛ս ԲԱՆՏ:
 ԶՆԴԱՆԵՆ, տե՛ս ԲԱՆ ԴԵՆ:
 ԶՆԴԱՅՈՒՄՆ, գ. Տագնապ (սրտի դող):
 ԶՆԴԿԱՊԵՏ, տե՛ս ԶԻՆԴԱԿԱՊԵՏ:
 ԶՆԻՆ ԿԱՄ ԶԸՆԻՆ, գ. Քնին, քննութիւն,
 զննութիւն:
 - Ի ԶՆԻՆ ԳԱՆ, տե՛ս Ի ՔՆԻՆ ԳԱՆ:
 ԶՆԻՍ, ա. Յաճագոյն, զնստագոյն:
 ԶՆՆԱԿԱՆ, ա. Զննելի (զննութեան են-
 թակալ):
 ԶՆՆԵՆ, նբ. Քննել, հետազօտել, շօշափել,
 դիտել:
 ԶՆՆԵՆԻ, ա. Տեսանելի, շօշափելի, զգալի:
 ԶՆՆՈՒԹԻՒՆ, ԶՆՆՈՒՄՆ, գ. Շօշափումն,
 հետազօտութիւն, խուզողութիւն:
 ԶՆՍԱԿՈՅՆ, ա. Զիջագոյն, խոնար-
 հագոյն, խորագոյն, ցածագոյն:
 ԶՆՍԵՆ (իմ), չբ. 1. Յածնուլ: 2. Կիբբ.

խոնարհել, Հանդարտել:

ՁԵՍՏՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զիջուցանել, ցածուցանել, խոնարհեցուցանել:

ՁՈՂ, գ. Զենլի, սպանդ, պատարագ:

ՁՈՀԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Զոհել, պատարագել:

ՁՈՀԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԵՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:

ՁՈՀԱՄԱՏՈՅՑ, ա. Պատարագամատոյց (զոհ մատուցող):

ՁՈՀԱՆՈՅ, տե՛ս ԶՈՀԱՐԱՆ (1):

ՁՈՀԱՐԱՆ, գ. 1. Զոհանոց, պատարագաբան, բագին, սեղան: 2. Սպասք (զոհասեղանի):

ՁՈՀԱԽՈՐ, ա. (կրօն.) Նուիրաւոր, նուիրական (զոհուած կամ զոհելի):

ՁՈՀԵԼ, նբ. Զենուլ, զոհագործել, պատարագել:

- ԶՈՀԵԱԼ, գ. Զենածոյ:

ՁՈՂՈՔԵԼ, նբ. Խճողել (անյաղաքար ուտել):

ՁՈՄ, գ. Նաւակամուրջ:

ՁՈՅԳ, ա. 1. Երկեակ, կրկին, ջուխտակ: 2. Հաւասար, համեմատ, նման, համաչափ: 3.

գ. Կրկնակ, կցակ, ամոլք, լուծ: 4. մ. Հաւասարապէս, ի միասին, միանգամայն:

5. նխդ. Հանգոյն, պէս, ըստ:

- ԶՈՅԳ ԵՒ ՀԱՒԱՍԱՐ. Նման, պէս:

- ԶՈՅԳ ԸՆԴ. Նոյն ժամայն, համանգամայն, նոյնհետայն:

ՁՈՎ, ա. Հով:

ՁՈՎԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Զովութիւն (զով բերելը):

ՁՈՎԱԿԱՆ, ա. Զով, զովացուցիչ:

ՁՈՎԱՆԱԼ, չբ. Հովանալ:

ՁՈՎԱՐԱՐ, տե՛ս ԶՈՎԱՅՈՒՑԻՉ:

ՁՈՎԱՅՈՒԹԻՒՆ, ԶՈՎԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԶՈՎՈՒԹԻՒՆ:

ՁՈՎԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հովացուցանել:

ՁՈՎԱՅՈՒՑԱՆՈՂ, տե՛ս ԶՈՎԱՅՈՒՑԻՉ:

ՁՈՎԱՅՈՒՑԻՉ, ա. 1. Զովացուցանող, զովարար, զովական: 2. Կիւք. Հանգստարար, փարատեցուցիչ, փարատիչ:

ՁՈՎՈՂ կամ ԶՈՎՕՂ կամ ԶՈՒՈՂ, ա. գ. Ընկեր, ընկերակից, գործակից, կցորդ, հաղորդ, բաժանորդ, ձեռնուռ, համախոհ, պաշտօնեայ:

ՁՈՎՈՂԱԿԻՑ, տե՛ս ԶՈՎՈՂ:

ՁՈՎՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընկերութիւն, հաղորդակցութիւն:

ՁՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Հովութիւն, զովացութիւն, զովացումն:

ՁՈՐ ՕՐԻՆԱԿ, մ. չ. 1. Որպէս, ըստ որում:

2. Որգոն, օրինակ իմն:

ՁՈՒԱՐԱԿ, գ. Արջառ, դուար:

ՁՈՒԱՐԱՓԱԿ, գ. Բակ, փարախ:

ՁՈՒԱՐԹ, ա. Ուրախ, զուարճ, կայտառ,

բերկրալից, շնորհալի, պայծառ:

ՁՈՒԱՐԹԱԳԻՆ, ա. 1. Զուարթական,

զուարթառատ, ուրախալից: 2. Ուրախարար:

3. մ. Զուարթապէս:

ՁՈՒԱՐԹԱԳՈՅՆ, ա. Պայծառագոյն:

ՁՈՒԱՐԹԱԼԻՑ, ա. Բերկրալից, շնորհալից,

ուրախալից:

ՁՈՒԱՐԹԱԾԱՂԻԿ, ա. Առոյգ, կայտառ

(զուարթ ծաղկած):

ՁՈՒԱՐԹԱԿԱՆ, ա. Զուարթալի, ուրախական:

ՁՈՒԱՐԹԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Պայծառութիւն,

առոյգութիւն (դէմքի զուարթութիւն):

ՁՈՒԱՐԹԱԿԻՑ, ա. Զուարճակից, ուրախակից,

զուարճահաղորդ:

ՁՈՒԱՐԹԱՀԱՅՅԱՅ, ա. Զուարթատես,

զուարթատեսիլ:

ՁՈՒԱՐԹԱՃԱՃԱՆՁ, ա. Գեղեցկափայլ,

լուսափայլ, արփիափայլ:

ՁՈՒԱՐԹԱՄԻՑ, ա. Ուրախամիտ, խնդամիտ,

բարի:

ՁՈՒԱՐԹԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնդամտութիւն,

բարեմտութիւն:

ՁՈՒԱՐԹԱՆԱԼ, չբ. 1. Զուարճանալ,

ուրախանալ, բերկրել: 2. Ուռճանալ, զօրանալ,

արծարծել: 3. Տքնել (զուարթուն՝

զգաստ լինել):

ԶՈՒԱՐԹԱԶԱՐ, Կ. Զարասէր (չարութեան մէջ աչքաբաց):
 ԶՈՒԱՐԹԱՊԷՍ, մ. Զուարթագին, խնդամտաբար:
 ԶՈՒԱՐԹԱՌԱՏ, Կ. Զուարթագին:
 ԶՈՒԱՐԹԱՍԱՂԱՐԹ, Կ. Զուարթատերեւ, ծաղկաւէտ:
 ԶՈՒԱՐԹԱՏԵՍ, ԶՈՒԱՐԹԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԶՈՒԱՐԹԱՏԵՍԻԼ:
 ԶՈՒԱՐԹԱՏԵՍԻԼ, Կ. Զուարթատես, զուարթատեսակ, զուարթերես, առողջ, կայտառ:
 ԶՈՒԱՐԹԱՏԵՐԵԵՒ, տե՛ս ԶՈՒԱՐԹԱՍԱՂԱՐԹ:
 ԶՈՒԱՐԹԱՐԱՐ, Կ. Զուարթացուցիչ, ուրախարար, ուրախացուցիչ:
 ԶՈՒԱՐԹԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, ԿԲ. Բերկրացուցանել, զարթուցանել, արծարծել, արծարծանել:
 ԶՈՒԱՐԹԱՅՈՒՅԻԶ, տե՛ս ԶՈՒԱՐԹԱՐԱՐ:
 ԶՈՒԱՐԹԵՐԵՍ, տե՛ս ԶՈՒԱՐԹԱՏԵՍԻԼ:
 ԶՈՒԱՐԹՄՏՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԶՈՒԱՐԹԱՄԸՏՈՒԹԻԻՆ:
 ԶՈՒԱՐԹՈՒԹԻԻՆ, Գ. 1. Բերկրութիւն, զուարճութիւն: 2. Առողջութիւն, կայտառութիւն: 3. Արթնութիւն, հսկութիւն: 4. Ժրութիւն (գործերի մէջ):
 ԶՈՒԱՐԹՈՒՆ, Կ. 1. Արթուն, զգաստ, աչալուրջ: 2. Գ. (սովորաբար յոգն. գործածութեամբ) Հրեշտակ:
 ԶՈՒԱՐԾ, Կ. 1. Զուարթ, ուրախ, խրախ: 2. Զուարճալի, ուրախական:
 ԶՈՒԱՐԾԱԼԻ, Կ. Զուարճական, հեշտալի:
 ԶՈՒԱՐԾԱԼԻՅ, Կ. Հրճուալից, բերկրալից, ցնծալից:
 ԶՈՒԱՐԾԱԿԱՆ, տե՛ս ԶՈՒԱՐԾԱԼԻ:
 ԶՈՒԱՐԾԱԿԻՅ, Կ. 1. Զուարճահաղորդ, զուարթակից, ուրախակից, խնդակից: 2. Ձինջ (պարզ և պայծառ):
 ԶՈՒԱՐԾԱՀԱՂՈՐԴ, տե՛ս ԶՈՒԱՐԾԱԿԻՅ (1):

ԶՈՒԱՐԾԱԶԱՅՆ, Կ. Հեշտալի, ախորժալուր:
 ԶՈՒԱՐԾԱՆԱԼ, ԿԲ. 1. Զբօսնուլ, հրճուլ, խրախանալ, խայտալ: 2. Ուրախանալ, բերկրել, զուարթանալ, ցնծալ: 3. Ուժանալ, դալարանալ, կանաչանալ, սաղարթանալ, ընծիւղել, ծաղկաւետանալ:
 ԶՈՒԱՐԾԱՆՔ, տե՛ս ԶՈՒԱՐԾՈՒԹԻԻՆ:
 ԶՈՒԱՐԾԱՏԵՍԱԿ, ԶՈՒԱՐԾԱՏԵՍԻԼ, Կ. Զուարճալի, հեշտալի:
 ԶՈՒԱՐԾԱՅՈՒՄՆ, Գ. Զուարճութիւն (զուարճանալ):
 ԶՈՒԱՐԾԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, ԿԲ. 1. Հեշտացուցանել: 2. Ուրախ առնել, ուրախացուցանել:
 ԶՈՒԱՐԾՈՒԹԻԻՆ, Գ. Բերկրանք, ցնծութիւն, հրճուանք, խրախութիւն, զուարթութիւն:
 ԶՈՒԳԱԲԱՆ, Կ. Միաբան, համեմատ:
 ԶՈՒԳԱԲԱՆԵԼ, ԿԲ. Զուգակշռել, համեմատել:
 ԶՈՒԳԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, Գ. Համեմատութիւն:
 ԶՈՒԳԱԲԱՐ, մ. Զուգապէս, հաւասարապէս, միօրինակ, նոյնպէս, նոյնզուրակ:
 ԶՈՒԳԱԲԱՐԲԱՌ, Կ. Զուգաձայն:
 ԶՈՒԳԱԲԵՐԵԼ (իմ), ԿԲ. Համաձայնել, համեմատել:
 ԶՈՒԳԱԲԱԿ, Կ. Բնակակից, համաբնակից, մերձակոր:
 ԶՈՒԳԱԲԱԿՈՒԹԻԻՆ, Գ. Համաբնակութիւն, կենակցութիւն (միասին ապրել):
 ԶՈՒԳԱԳՈՅՆ, Կ. 1. Զուգահաւասար: 2. մ. Զուգաբար, հաւասարապէս:
 ԶՈՒԳԱԳՐԵԼ, ԿԲ. Լծակցել (միեւնոյն շարքում դասել):
 ԶՈՒԳԱԿՈՒԹԻԻՆ, Գ. Համադրութիւն:
 ԶՈՒԳԱԹԻԻ, Կ. 1. Հաւասարաթիւ, համաթիւ, զուգաքանակ: 2. Թուակից, համապատիւ, համադրոյ:
 ԶՈՒԳԱԹՈՒՆ, Կ. (եկեղց.) Աթոռակից, համաթոռ, հաւասարապատիւ:

2. ՊՈՒԳԱԹՈՒՆԵԼ, նր. Համաթուեղ:
 2. ՊՈՒԳԱԼՑԵԱԼ, ա. Համախմբեալ:
 2. ՊՈՒԳԱԽԱՂԱՅ, ա. Զուգընթաց:
 2. ՊՈՒԳԱԽԱՌՆԵԼ, նր. Զօդեղ, յարել,
 բարեխառնել:
 2. ՊՈՒԳԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխառ-
 նութիւն (զուգախառնելը):
 2. ՊՈՒԳԱԽՆԴԻՐ, ա. Վիճաբան, խուզարկու:
 2. ՊՈՒԳԱԽՆԴԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վիճաբա-
 նութիւն, մաքառումն:
 2. ՊՈՒԳԱԽՆՈՒԼ, նր. Խնուլ (լաւ խցել՝
 խցանել):
 2. ՊՈՒԳԱԾԻՆ, ա. գ. Երկուորեակ:
 2. ՊՈՒԳԱԿԱՆ, ա. 1. Զուգահաւասար,
 համահաւասար, հաւասարակից, զուգա-
 կից, նման, համեմատ: 2. Համագոյական,
 համագոյ:
 2. ՊՈՒԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաւասա-
 րութիւն, հաւասարակցութիւն: 2. Համա-
 գոյութիւն:
 2. ՊՈՒԳԱԿԱՊԱՆՔ, գ. Կապ, կապակ-
 ցութիւն:
 2. ՊՈՒԳԱԿԱՊԵԼ, տե՛ս ՇԱՂԿԱՊԵԼ:
 2. ՊՈՒԳԱԿԱՐԳԵԼ, նր. Շարակարգել, յօ-
 րինել, շարադրել:
 2. ՊՈՒԳԱԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Բաղկա-
 ցուցանել:
 2. ՊՈՒԳԱԿԻՐ, ա. Զարչարակից (միասին
 կրող):
 2. ՊՈՒԳԱԿԻՅ, գ. 1. Կողբաղ, կողակից,
 ամուսին: 2. ա. Հաւասարակից, զու-
 գական: 3. Կենցաղակից, կենակից:
 2. ՊՈՒԳԱԿՇՈՒՆ, ա. 1. Հաւասարակշիռ,
 միակշիռ, հանդիսամէտ, համաչափ, հա-
 մեմատ, հաւասար: 2. գ. Զուգահա-
 փութիւն, համեմատութիւն:
 2. ՊՈՒԳԱԿՇՈՒՆԵԼ, նր. Հաւասարել, համե-
 մատել, չափել:
 2. ՊՈՒԳԱԿՈՂՄՆ, ա. Հաւասարակողմ
 (եռանկիւնի):
 2. ՊՈՒԳԱԿՐՕՆ, ա. Համակրօն (համանման
 վարքով՝ սովորութիւններով):

2. ՊՈՒԳԱԿՅԱՊԷՍ, մ. Հաւասարապէս,
 հանդիսաբար, զուգապէս:
 2. ՊՈՒԳԱԿՅԵԼ, նր. Միաբանել, կցորդել,
 միաւորել:
 2. ՊՈՒԳԱԿՅՈՐԴ, ա. մ. Կցորդակից, մեր-
 ձաւոր, հաղորդակից, հաղորդ, կից:
 2. ՊՈՒԳԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լծորդութիւն,
 կցորդութիւն, կապակցութիւն: 2. Հա-
 մագոյութիւն:
 2. ՊՈՒԳԱՀԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաղոր-
 դակցութիւն, սեղանակցութիւն:
 2. ՊՈՒԳԱՀԱՍԱԿ, ա. Համահասակակից,
 հասակակից:
 2. ՊՈՒԳԱՀԱՒԱՆ, ա. Միախոհ, միակամ,
 միաբան:
 2. ՊՈՒԳԱՀԱՒԱՍԱՐ, ա. 1. Հաւասարակից,
 հանդիսահաւասար, համահաւասար,
 հանգէտ, զուգական, զուգակշիռ: 2. մ.
 Հաւասարապէս, միապէս:
 2. ՊՈՒԳԱՀԱՒԱՔԵԼ, նր. Համահաւաքել,
 համախմբել, գումարել:
 2. ՊՈՒԳԱՀԵՏ, մ. Նոյն հետայն, միան-
 դամայն:
 2. ՊՈՒԳԱՀՐԵՇՏԱԿ, ա. Հրեշտականման:
 2. ՊՈՒԳԱԶԱՅՆ, ա. 1. Համաձայն, միաբան,
 ձայնակից: 2. տե՛ս ՊՈՒԳԱՐԱՐԱՌ:
 2. ՊՈՒԳԱԶԱՅՆԱՐԱՐ, ՊՈՒԳԱԶԱՅՆԱ-
 ՊԷՍ, մ. Միաբանաբար, միաբանապէս:
 2. ՊՈՒԳԱԶԱՅՆԵԼ (իմ), չր. Համաձայնել,
 միաձայնել, միաբանել, ձայնակից լինել,
 ձայնակցել, հրգակցել:
 2. ՊՈՒԳԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զայնակ-
 ցութիւն, միաձայնութիւն, համաձայ-
 նութիւն:
 2. ՊՈՒԳԱՃԱՆԱՊԱՐՀ, ա. Ծանապար-
 հակից, ուղեկից, ընթացակից:
 2. ՊՈՒԳԱՄԱՍՆԵԼ, նր. Հաւասարել, հա-
 մեմատել:
 2. ՊՈՒԳԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաւասա-
 րութիւն, համեմատութիւն, համա-
 նմանութիւն: 2. Մասնակցութիւն:
 2. ՊՈՒԳԱՄԻԱՌՈՐԵԼ, նր. Յարմարել,

զօդել, միացուցանել, հոմամիաւորել:
ԶՈՒԳԱՅԱՐՄԱՐԵԼ, նբ. Զօդել, ընդե-
 լուգանել:
ԶՈՒԳԱՆ, ա. գ. Զուգական (զոյգ կազ-
 մող), լծակից, զոյգք, ամուլք:
ԶՈՒԳԱՆԱԼ, չբ. Միանալ, միաբանել:
ԶՈՒԳԱՆՈՒՆԱՊԷՍ, մ. Համանունաբար,
 փաղանունապէս, փաղանունաբար, փաղ-
 անունակի:
ԶՈՒԳԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Համանու-
 նութիւն:
ԶՈՒԳԱՇԱԻԻՂ, ա. Ծանապարհակից,
 ընթացակից, փխբ. ծննդակից, սննդակից:
ԶՈՒԳԱՇՈՒՐԹՆ, ա. Համալեզու, միա-
 բարբառ:
ԶՈՒԳԱԶԱՓԵԼ, նբ. Զուգալարմարել
 (չափով հաւասարեցնելը):
ԶՈՒԳԱԶԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Զուգակշիռ,
 հաւասարութիւն (զուգաչափ՝ հաւասա-
 րաչափ լինելը):
ԶՈՒԳԱՊԱՏԻ, ա. Հաւասարապատիւ,
 հաւասար:
ԶՈՒԳԱՊԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարա-
 պատութիւն:
ԶՈՒԳԱՊԱՐԱԿՅԵԼ, **ԶՈՒԳԱՊԱՐԻԼ**, նբ.
 չբ. Դասակցել (դասակից դարձնել՝
 դառնալ):
ԶՈՒԳԱՊԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարակցութիւն,
 դասակցութիւն:
ԶՈՒԳԱՊԷՍ, մ. 1. Զուգակցապէս, հաւա-
 սարապէս, հանգիտաբար, միօրինակ,
 նոյնգունակ: 2. Յարմարապէս, ի դէպ: 3.
 Միանգամայն, ի միասին:
ԶՈՒԳԱՍՈՂԱԿԻՑ, ա. Զուգաձայն (նոյն
 բանն ասող):
ԶՈՒԳԱՏԱՐԱՄ, ա. Ուժգնապիլիկ:
ԶՈՒԳԱՏԵՍԱԿԱՐԱՐ, մ. Միապէս:
ԶՈՒԳԱՏՕՆԵԼ, նբ. Տօնախմբել:
ԶՈՒԳԱՑ, մ. Զոյգ, ի միասին:
ԶՈՒԳԱԻՈՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Միաւորել,
 միանալ, միաբանել, յարել, համաձայնել,
 հաւասարել: 2. Մնալ, դեգերել (մէկի մօտ

շարունակ գտնուել): 3. Լծակցել (ամուս-
 նականի կապով կապուել):
ԶՈՒԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաւասա-
 րութիւն, չափակցութիւն, միաբա-
 նութիւն, միաձայնութիւն, համեմա-
 տութիւն: 2. Զուգօրութիւն, հասա-
 րակօրութիւն, հասարակած: 3. Կենակ-
 ցութիւն, դեգերանք, ընկերութիւն: 4.
 Լծակցութիւն, ամուսնութիւն:
ԶՈՒԳԱՓԱՌ, ա. 1. Փառակից, հաւա-
 սարափառ, համափառ, զուգապատիւ: 2.
 (յունական ոճով) Համամիտ, հաւա-
 տակից, դաւանակից:
ԶՈՒԳԱՓՉՈՒՄՆ, գ. Համաչնչութիւն,
 համախոհութիւն:
ԶՈՒԳԱՔԱՆԱԿ, ա. Հաւասարաչափ,
 զուգաթիւ:
ԶՈՒԳԵԼ, նբ. 1. Լծակցել, զուգաւորել: 2.
 Զօդել, շարկապել, յօդել: 3. Յարել, յար-
 մարել, յօրինել, ընդելուզել: 4. Հաւա-
 սարել, զուգակշռել, չափել. համեմատել:
ԶՈՒԳԵՐԳՕՂ, ա. Զայնակից երգակից:
ԶՈՒԳԸՆԹԱՅ, ա. Ընթացակից, համ-
 ընթաց:
ԶՈՒԳԸԹԱՅՈՒՄՆ, գ. Ընթացակ-
 ցութիւն:
ԶՈՒԳԻՑՍ, մ. Երկիցս, երկիցս անգամ,
 կրկնակի:
ԶՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաւասարութիւն,
 հանգիտութիւն: 2. Միաբանութիւն, հա-
 մաձայնութիւն: 3. Լծակցութիւն, զու-
 գաւորութիւն, կենակցութիւն: 4. Միա-
 ւորութիւն, կցորդութիւն, հաղորդակ-
 ցութիւն:
ԶՈՒԳՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հասարակօրութիւն,
 հասարակած, զուգաւորութիւն:
ԶՈՒՆԱՐ, գ. Գօտի:
ԶՈՒՈՂ, տե՛ս **ԶՈՎՈՂ**:
ԶՈՒՍՊ, ա. 1. Ամփոփ, պարկեշտ: 2.
 Անշտո, մեկնաբան:
ԶՈՒՏ, ա. Պարզ, յստակ, մաքուր, ան-
 խառն, սատակ:

ԶՈՒՐ, ա. 1. Տարապարտ, ունայն, անպատճառ, անպտուղ, անիրաւ: 2. մ. Իզուր, ընդ վայր, վայրապար, տարապարտուց, յանիրաւի, ի նանիր, ի սնոտիս: - ԻԶՈՒՐ, ԶՈՒՐ ՈՒՐԵՄՆ, տե՛ս ԶՈՒՐ (2): ԶՈՒՐԱՎԱՍՏԱԿ, տե՛ս ԶՐԱՎԱՍՏԱԿ: ԶՈՓԱԼ, չբ. 1. Վշտազնել, վշտանալ, նեղել, դժուարել, ստրջանալ, զայրանալ: 2. Հեծել, հեծեծել, տատամսել, հոգալ, տրտնջել: 3. Դողալ, սարսուալ, սարսել, սոսկալ, կարկտհել: ԶՁԱՐԱՆԱԼ, ԶՁԱՐԵԼ (իմ), չբ. Չարանալ, զայրանալ, զայրազնել, դժուարել, դժկամակել: ԶՁԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժկամակութիւն: ԶՍՊԵԼ, նբ. Ամփոփել, ժողովել, պարուրել, պատել, պնդել, կծկել, արգելուլ: ԶՏԵԼ, նբ. Պարզել, մաքրել, սրբել, յստակել: ԶՏԵՂԵԼ, տե՛ս ԶԵՏԵՂԵԼ: ԶՏՈՒԹԻՒՆ, ԶՏՈՒՄՆ, գ. Պարզութիւն, մաքրութիւն (զտելը, զտուած՝ մաքուր լինելը): ԶՐԱԲԱՆ, ա. Զրախօս, նանրալեզու, բամբասասէր: ԶՐԱԲԱՆԵԼ, նբ. Ստել, զրպարտել, բամբասել: ԶՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զրախօսութիւն, բաջաղանք, բարբաջանք, դատարկաբանութիւն: 2. Զրպարտութիւն, զըրպարտանք: ԶՐԱԴԱՏ, ա. մ. Տարապարտ, անհիմն, անպատճառ, անիրաւ, յանիրաւի: ԶՐԱԴԱՏԵԼ, նբ. Զրպարտել, մեղադրել (զուր՝ յանիրաւի դատել): ԶՐԱԽՆ ԴԻՐ, տե՛ս ԱԻԵԼԱԽՆ ԴԻՐ: ԶՐԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Ունայնախորհ: ԶՐԱԽՈՍ, տե՛ս ԶՐԱԲԱՆ: ԶՐԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ: ԶՐԱՀ, մանաւանդ՝ ԶՐԱՀՔ, գ. Լանջապանակ, լանջապահ լանջապան:

ԶՐԱՀԱԶԳԵՍ, ա. ԶՐԱՀԱԻՈՐ: ԶՐԱՀԱՆՔ, ԶՐԱՀԵԱՆՔ, գ. յոգն. Կոյտ, բլուր, դէզ, կարկառ (մարմինների, գլուխների): ԶՐԱՀԱՊԱՏ, ԶՐԱՀԱՎԱՌ, ա. Սպառազն: ԶՐԱՀԱԻՈՐ, տե՛ս ԶՐԱՀԱԶԳԵՍ: ԶՐԱՀԵԼ, նբ. 1. Վառել, սպառագիւնել: 2. փխբ. Սրտապնդել: ԶՐԱՀԵՏԱԿԱՆ, ա. Անպէտ, անպիտան, անշահ: ԶՐԱՊԱՆԾ, ա. Զրապարծ, սնապարծ, սնափառ, զրափառ: ԶՐԱՊԱՐԻՇՏ, ա. Կռապաշտ, կռապարիշտ: ԶՐԱՊԱՐԾ, տե՛ս ԶՐԱՊԱՆԾ: ԶՐԱՋԱՆ, ա. Զրափաստակ, սնափաստակ, ընդվայրափաստակ, ընդոււնայնաջան, ընդոււնայնափաստակ: ԶՐԱՎԱՍՏԱԿ, տե՛ս ԶՐԱՋԱՆ: ԶՐԱԿ, գ. 1. Եզր. կատարած, աւարտ, վերջ, վախճան, յանգ, յանգումն, սպառուած: 2. Սպառումն, վնաս: 3. Մահ: ԶՐԱԿԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ. Մեռանել (զուր տեղը կեանքից զրկուել): ԶՐԱԿԱՐԱՐ, ա. Սպանող, վնասակար: ԶՐԱԿԵԼ, նբ. 1. Յանգ հանել, աւարտել, կատարել, զկատարումն առնուլ: 2. Ի կենաց արկանել, վախճանել, սպանանել: ԶՐԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վախճան առնել (մի բանի), ազատեցուցանել, ազատել: ԶՐԱՓԱՌ, տե՛ս ԶՐԱՊԱՆԾ: ԶՐԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՆԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ: ԶՐԵԱՅ, տե՛ս ԶՐԱՀ: ԶՐԵՀԱԿԻՐ, տե՛ս ԶԻՆԱԿԻՐ: ԶՐԵՀԻԿ, տե՛ս ԶՐԱՀԱԻՈՐ: ԶՐԿԱՀԱՐԱՆՔ, գ. Զրկանք, հարստահարութիւն: ԶՐԿԱՆՔ, գ. 1. Հարստահարութիւն, անիրաւութիւն, վնաս, տոյժ: 2. Զրկումն (զուրկ մնալը):

ԶՐԿԵԼ, նբ. Զլանալ, անիրաւել,
 Հարստահարել:
 ԶՐԿԻԶ, ա. Նեղիչ, զրպարտիչ:
 ԶՐԿՈՒԹԻՒՆ, ԶՐԿՈՒՄՆ, գ. Զրկանք,
 անիրաւութիւն:
 ԶՐՈՅՑ, ԶՐՈՅՑՔ, գ. 1. Աւանդութիւն,
 վէպ, պատմութիւն, ճառ, խօսք, առակ,
 խօսակցութիւն: 2. Համբաւ, լուր:
 ԶՐՈՒՅԱԲԱՆ, ա. Պատմաբան, պատմիչ:
 ԶՐՈՒՅԱԲԱՆԵԼ, նբ. Պատմել, ճառել:
 ԶՐՈՒՅԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զրուցակար-
 գութիւն, պատմութիւն, ճառք, զրոյցք:
 ԶՐՈՒՅԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶՐՈՒՅԱ-
 ԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԶՐՈՒՅԱՏԱՐ, ա. Զրուցարար, ազգարար:
 ԶՐՈՒՅԱՏՐԱԲԱՐ, մ. Պատմողաբար:
 ԶՐՈՒՅԱՏՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Ճառել, բա-
 ցատրել, պատմել: 2. Խօսակից լինել,
 խօսակցել:
 ԶՐՈՒՅԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տըւնութիւն,
 աւանդութիւն, վէպ, պատմութիւն, ճառ:
 2. Մեկնութիւն, բացատրութիւն: 3.
 Տրամախօսութիւն:
 - ԶՐՈՒՅԱՏՐՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ. Խօսակից
 լինել:
 ԶՐՈՒՅԱՐԱՐ, տե՛ս ԶՐՈՒՅԱՏԱՐ:
 ԶՐՈՒՅԵԼ, նբ. 1. Ճառել, պատմել,
 աւանդել: 2. Բացատրել: 3. Խօսակցել:
 ԶՐՊԱՐՏ, ա. 1. Զրպարտիչ: 2. գ. Զրպար-
 տութիւն:
 ԶՐՊԱՐՏԱՆՔ, գ. Զրպարտութիւն:
 ԶՐՊԱՐՏԵԼ, նբ. 1. Հարստահարել, կեղել,
 խուել, զրկել, զլանալ, զգուել: 2. Զա-
 րախօսել, ընդ վայր հարկանել, աղա-
 ւաղել: 3. Դրժել, դաւաճանել:
 ԶՐՊԱՐՏԻԶ, ա. Զրպարտ, զրկիչ:
 ԶՐՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հարստահարու-
 թիւն, զրկանք, լլկանք: 2. Զարա-
 խօսութիւն:
 ԶՓԱՆԶԵԼ (իմ), չբ. Խոնաւփել:
 ԶՓԱԾԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՍՓԱԾԱՆԵԼ (իմ):
 ԶՓԱԾՈՒՄՆ, տե՛ս ՍՓԱԾՈՒՄՆ:

ԶՕԴ, գ. Յօդ, կապ, շաղկապ:
 ԶՕԴԵԼ, նբ. Յօդել, գուգել, կցել, շաղ-
 կապել, միաւորել:
 ԶՕՇԱՍՏԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶՕՇԱՔԱ-
 ՂՈՒԹԻՒՆ:
 ԶՕՇԱՔԱՂ, ա. Արժաթասէր. շահաժողով,
 ագահ:
 ԶՕՇԱՔԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարաշա-
 հութիւն, ագահութիւն:
 ԶՕՇՈՏ, ա. Անառակ, յայրատ, ցանկասէր,
 զօշոտեալ:
 ԶՕՇՈՏԱՎԱՐՔ, գ. Անառակութիւն,
 ցանկասիրութիւն, պակշոտութիւն:
 ԶՕՇՈՏԵԱԼ, տե՛ս ԶՕՇՈՏ:
 ԶՕՇՈՏՈՒԹԻՒՆ, ԶՕՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Յան-
 կասիրութիւն, աչարձակութիւն, պակշո-
 տութիւն, յայրատութիւն:
 ԶՕՐ, գ. 1. Զինուորութիւն, սպայ: 2. Ոյժ,
 զօրութիւն:
 - ԶՕՐ ԱՌՆԵԼ՝ ՀԱՏԱՆԵԼ. Զօրաժողով
 առնել, զօրնախր լինել:
 ԶՕՐԱՐԱՐ, մ. Հզօրաբար, Հզօրապէս,
 ուժգին:
 ԶՕՐԱԳԼՈՒԽ, գ. Զօրապետ (զօրքի մի
 մասի զլխաւոր՝ առաջնորդ):
 ԶՕՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Հզօրագոյն: 2. մ.
 Արիաբար:
 ԶՕՐԱԺՈՂՈՎ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԶՕՐ
 ԱՌՆԵԼ՝ ՀԱՏԱՆԵԼ:
 ԶՕՐԱԺՈՂՈՎ ԼԻՆԵԼ. Զօր հատանել,
 այրուձի առնել, վառել, կազմել, զօ-
 րախաղաց լինել:
 ԶՕՐԱԽԱՂԱՅ ԼԻՆԵԼ. Զօրաժողով լինել
 ի վերայ, արչաւել, դիմել:
 ԶՕՐԱԿԱՆ, գ. 1. Հաւաք. Զօր, սպայ,
 զինուորութիւն: 2. Զինուոր: 2. ա. Զի-
 նուորական (զօրքին յատուկ՝ վե-
 րաբերող):
 ԶՕՐԱԿԱՆԱԿԱՆ, ա. Զինուորական:
 ԶՕՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զինուորութիւն:
 ԶՕՐԱԿԻՑ, ա. Զինուորակից, մարտակից,
 նիզակակից:

ԶՕՐԱՀԱՏՈՅՑ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ. Զօր
Հատանել:

ԶՕՐԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճակատամարտ:

ԶՕՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Զօրաւորանալ, ուժեղանալ, արիանալ, զօրել, քաջալերել, տիրել, իշխել: 2. Սաստկանալ, զայրանալ, առաւելուլ, ուժեղանալ:

ԶՕՐԱՆԻՍՏ, տե՛ս ԲԱՆԱԿ (2):

ԶՕՐԱՊԵՏ, գ. Զօրազուլս, զօրավար, սպարապետ, սպասալար:

ԶՕՐԱՊԷՍ, մ. 1. Հզօրապէս, հզօրեղապէս, արիաբար: 2. Սաստկապէս:

ԶՕՐԱՎԱՐ, գ. Զօրապետ, սպարապետ:

ԶՕՐԱՎԱՐԱԿԱՆՆ, գ. Մարտավար (զօր-
քը վարելու արուեստը, մարտ վարելը):

ԶՕՐԱՎԱՐԵԼ, չբ. նբ. Առաջնորդել
(զօրքը, ժողովրդին):

ԶՕՐԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սպարապե-
տութիւն (զօրավար՝ սպարապետ լինելը):

ԶՕՐԱՎԻԳՆ, ա. գ. 1. Զօրացուցիչ, հզօրիչ, ձեռնտու, օգնական: 2. Մար-
տակից, դործակից, պաշտպան, ջատա-
գով: 3. Օգնականութիւն:

- ԶՕՐԱՎԻԳՆ ԼԻՆԵԼ. Թիկունք լինել
(օգնական՝ պաշտպան դառնալ):

ԶՕՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Քաջալերել,
սրտապնդել, ուժեղացուցանել: 2. Ամրա-
ցուցանել (հաստատուն՝ ամուր դարձնել):

ԶՕՐԱՅՈՒՅԻԶ, ա. Հզօրիչ, ուժատու:

ԶՕՐԱԽՈՐ, ա. 1. Զօրեղ, հզօր, ուժեղ,
ատակ, կարող, կորովի, արի, քաջ, ժիր: 2.
Բո՛ւռն, սաստիկ, ամուր, պինդ: 3. մ. Հզօրեղապէս, հզօրապէս, արիաբար:

ԶՕՐԱԽՈՐԱԲԱՐ, մ. Զօրաւորապէս, զօ-
րեղապէս, արիաբար, քաջապէս, ուժգին:

ԶՕՐԱԽՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Զօրագոյն, զօրե-
ղագոյն, հզօրագոյն:

ԶՕՐԱԽՈՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԶՕՐԱՆԱԼ:

ԶՕՐԱԽՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԶՕՐԱԽՈՐԱԲԱՐ:

ԶՕՐԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրեղութիւն, կա-
րողութիւն, ոյժ:

ԶՕՐԵԼ, չբ. 1. Զեռնհաս լինել, կարել,

կարողանալ, բաւել, հնարել, տոկալ, ուժել:

2. Զօրանալ, զղէմ ունել:

ԶՕՐԵԼԻ, ա. Կարելի, հնարաւոր:

ԶՕՐԵՂ, ա. Զօրաւոր, հզօր, կարող,
ուժեղակ, արի, քաջ, բուռն, ուժգին:

ԶՕՐԵՂԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԶՕՐԱԽՈՐԱԳՈՅՆ:

ԶՕՐԵՂԱԿԵՐՊ, ա. Զօրաւոր (զօրեղ
կերպարանքով՝ տեսքով):

ԶՕՐԵՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԶՕՐԱԽՈՐԱԲԱՐ:

ԶՕՐԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶՕՐԱԽՈՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ԶՕՐԷՆ, նխդ. 1. Ըստ օրէն, հանդոյն,
որպէս, իբրեւ, նման, պէս, ըստ: 2. մ. չ.
Օրինակ իմն, զոր օրինակ, իբր, իբրու,
որպէս թէ, իբրեւ թէ:

ԶՕՐԸՆՏԻՐ ԼԻՆԵԼ. Զօր առնել՝ հատանել:

ԶՕՐՀԱՆԱՊԱԶ, մ. Միշտ, հանապազ,
հանապազօր:

ԶՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կարողութիւն, ոյժ,
արութիւն, քաջութիւն: 2. Ուժեղութիւն,
ուժեղութիւն, սաստկութիւն, ամրութիւն,

պնդութիւն: 3. Ներգործութիւն, ազդե-
ցութիւն: 4. Նշանակութիւն, իմաստ: 5.

Հրաշք, սքանչելիք: 6. (կրօն.) Ենթա-
կայութիւն, անձնաւորութիւն: 7. Զօրք:

- ԶՕՐՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Արիաբար, ուժգին:

Է

Է՛Լ, է՛Ն (կամ է՛ՆՆ, է՛ԻՆ, Զէ՛Ն, Յէ՛Ն), գ. 1.
Էակ, արարած: 2. Աստուած, Տէր:

Է՛Զ, է՛Բ, է՛Ք, է՛ԻՑ կամ է՛ՈՅ, գ. Էակ, գոյ,
գոյակ, արարած:

Է՛Յ, ձ. Ո՛վ, ա՛յ:

Է՛ ԵՐԲԵՄՆ, է՛ ԶԻ, է՛ ՈՒՐԵՔ, մ. Երբեմն,
մերթ:

Է՛ԱԿ, գ. ա. 1. Արարած, գոյ, գոյակ, է՛: 2.
Աստուած: 2. (կրօն.) Էակից, արարչակից,
համագոյակից: 4. Էացուցիչ, գոյացուցիչ,
արարիչ:

Է՛ԱԿԱՆ, գ. ա. 1. Ինքնագոյ, ինքնագոյակ,

անեղ, անեղական: 2. Գոյակ, գոյաւոր, գոյական, անձնաւոր: 3. Իսկական, բուն: ԷԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Աստուածութիւն, աստուած, էն: 2. Էակցութիւն, համագոյութիւն: 3. Էակ, գոյացութիւն: ԷԱԿԻՅ, ա. Բնութենակից, բնութիւնակից, իսկակից, համագոյ, համագոյակից, միաբուն: ԷԱԿՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Բնութիւնակցութիւն, համագոյութիւն: ԷԱՆԱՆ, չբ. 1. Գոլ, կալ: 2. Գոյանալ, գոյաւորել, եղանել: 3. Բնաւորել, տարբանալ, տեւել: 4. (կրօն.) Մարդանալ: ԷԱՊԷՍ, մ. Իսկապէս, գոյապէս, գոյացաբար, տիրապէս, ճշմարտապէս, արդարեւ, իրօք: ԷԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Գոյացուցանել, ստեղծանել, ստեղծուլ: ԷԱՅՈՒՅԶ, ա. Գոյացուցիչ, ստեղծիչ, արարիչ: ԷԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԷԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ: ԷԳ, ա. գ. 1. Իգական սեռի անձ՝ կիւն կամ աղջիկ, իգ, իգականն, իգական սեռին պատկանող կենդանի՝ մատակ, քած: ԷԼ, գ. Աստուած: ԷԼԻՈՍԱԿԱՆ, ա. Արեգականային: ԷՆ, տե՛ս Է՛: ԷՆԿՈՄԻԱ, գ. Ներբող, ներբողեան: ԷՇ, գ. 1. Մուղ (մատակ, էգ), խարստի (արու): 2. նման. խոյ (պարիսպներ քանդող անուաւոր պատերազմական մեքենայ): ԷՇԱՅԾԵԱՄՆ, գ. (կենդբ.) խարբուգ, վերջասպետ: ԷՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Իսկութիւն, բնութիւն, գոյացութիւն: 2. Էականութիւն, աստուածութիւն, աստուած, էն: 3. Գոյութիւն: 4. Գոյք, ինչք: ԷՋ, գ. Իջումն: ԷՅՐ, ԷՅՐ ԱՂԱԳԱԻ, ԷՐՈՒՄ, ԷՅՐ ՍԱԿՍ, ԷՅՐ ՎԱՍՆ կամ ՎԱՄՆ ԷՅՐ, գ. մ. Առ ի՞մ, առ իմէ՞, հի՞մ:

Ը

ԸՂԵՐՁԵԼ, տե՛ս ՈՒՂԵՐՁԵԼ: ԸՂՁԱԼ, ԸՂՁԱՆԱԼ, նբ. չբ. 1. Բաղձալ, ցանկալ, փափազել, տենչալ, իղճ լինել: 2. Աղերսել, մաղթել, աղօթել: 3. Գուշակել: ԸՂՁԱԼԻ, ա. Բաղձալի, փափազելի, ցանկալի, տենչալի: ԸՂՁԱԼԻՅ, ա. Բաղձալից: ԸՂՁԱԿԱՆ, ա. Ըղձալի, ցանկալի (իղճ արտայայտող՝ յարուցող): ԸՂՁԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Իղճ, փափազ, տենչանք, տենչումն: ԸՂՁԱԿԵՐՏ, ա. Ըղձալի, փափազելի, ցանկալի, ըղձաւոր, ըղձակերտեալ: ԸՂՁԱԿԵՐՏԵԱԼ, տե՛ս ԸՂՁԱԿԵՐՏ: ԸՂՁԱԿԵՐՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Ըղձումն, իղճ, փափազ, թախանձանք: ԸՂՁԱՆԱԼ, տե՛ս ԸՂՁԱԼ: ԸՂՁԱՆՔ, գ. Իղճ, բաղձանք, տենչանք: ԸՂՁԱՊԱՏՈՒՄ, ա. գ. Հարցուկ, իղճ: ԸՂՁԱԽԵՏ, ա. Մեծափափազ (իղձով լի): ԸՂՁԱԽՈՐ, ա. 1. Տենչող, տարփող: 2. Ըղձալի, ցանկալի: ԸՂՁԱՓԱՓԱԳ, ա. Մեծափափազ (չատ ըղձալի ե փափազելի): ԸՂՁՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Իղճ, ըղձանք, բաղձանք, փափազումն, ցանկութիւն, տենչ: 2. Հմայք, հմայութիւն (սուտ գուշակութիւն): ԸՂՁՈՒՄՆ, գ. Ըղձանք, բաղձանք, փափազումն: ԸՄԲԵՐԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՓԻԲԵՐԱՆԵԼ: ԸՄԲԵՐԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԲԵՐԵԼ: ԸՄԲԵՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՀԱՄԲԵՐՈՒԹԻԻՆ: ԸՄԲԻՇ, ա. գ. Ըմբշամարտիկ, եմնամարտիկ, բռնամարտիկ, ազոնարար: ԸՄԲՇԱԿԱՆ, ա. Ըմբշամարտ, ըմբշամարտապէս (ըմբիշին ե ըմբշամարտութեան

յատուկ՝ վերաբերող):
 ԼՄԲՇԱՄԱՐՏ, ա. գ. 1. Մենամարտիկ,
 Ըմբիշ: 2. Ըմբշական:
 - ԼՄԲՇԱՄԱՐՏՔ, գ. Մենամարտություն,
 գօտէմարտություն, գօտէկռուություն,
 Ըմբշամրցություն, ազոն:
 ԼՄԲՇԱՄԱՐՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԼՄԲՇԱԿԱՆ:
 ԼՄԲՇԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), չբ. Գօտէմարտել,
 մենամարտել, գօտէկռել լինել:
 ԼՄԲՇԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ԼՄԲԻՇ:
 ԼՄԲՇԱՄՐՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Գօտէմարտու-
 թիւն, մենամարտություն:
 ԼՄԲՈՆ, ա. Ցանկաւոր, պատկանաւոր,
 յարմար, պատշաճ:
 - ԼՄԲՈՆ է, մբ. Պատշաճ է, անկ է, ի դէպ
 է, ի ճաշ է:
 ԼՄԲՈՇԽՆԵԼ, նբ. Ճաշակել, վայելել
 (գործածել ըստ Հաճոյքի):
 ԼՄԲՈՍՏԱՆԱԼ, չբ. Հետտել, անաստել,
 ապստամբել, ընդվզել:
 ԼՄԲՈՆԱԿԱՆ, ա. Հասու:
 ԼՄԲՈՆԵԼ, նբ. 1. Ի բուռն արկանել,
 զբաղմբ ածել, ունել, պինդ ունել, կաշ-
 կանդել, ձերբակալ առնել: 2. Տիրել,
 ժառանգել: 3. Վերահասու լինել, հասկա-
 նալ, իմանալ, ի միտ առնուլ:
 ԼՄԲՈՆԵԼԻՔ, գ. Ըմբռնողություն:
 ԼՄԲՈՆԻՉ, տե՛ս ԼՄԲՈՆՈՂ:
 ԼՄԲՈՆՈՂ, ա. ԼՄԲՈՆԻՉ:
 ԼՄԲՈՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Ըմբռնիչ, Ըմբռնող:
 ԼՄԲՈՆՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԼՄ-
 ԲՈՆՈՂՈՒԹԻՒՆ:
 ԼՄԲՈՆՈՂԱՊԷՍ, մ. Սաստկապէս,
 պնդապէս, տիրապէս:
 ԼՄԲՈՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ըմբռնողա-
 կանություն, Ըմբռնություն, Ըմբռնելիք,
 ոյժ, ներգործություն, Հասողություն (ձեռ-
 քով կամ մտքով Ըմբռնելու կարողու-
 թիւն):
 ԼՄԲՈՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԼՄԲՈՆՈՂՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ԼՄԲՈՆՈՒՄՆ, գ. 1. Կալումն: 2. Հասումն,

ճանաչողություն: 3. Սանձումն, զգու-
 շություն:
 ԼՄՊԱԿ, տե՛ս ԼՄՊԱՆԱԿ (1):
 ԼՄՊԱԿԻՅ, ա. Սեղանակից:
 ԼՄՊԱՀԿԱՆՔ, գ. Ապարասանություն,
 ստահություն, Ըմպահկումն:
 ԼՄՊԱՀԿԵԼ, 1. չբ. Անաստել, Ըմբոս-
 տանալ, ապարասանել, հետտել, վտա-
 րանջել, ապստամբել, ընդվզել, անհա-
 զանդել, ընդհարկանել: 2. նբ. Ըմպահե-
 ցուցանել, սանձահարել, նուաճել:
 ԼՄՊԱՀԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԼՄՊԱՀԿԵԼ
 (2):
 ԼՄՊԱՀԿՈՒՄՆ, գ. Ըմպահկանք,
 ապարասանություն:
 ԼՄՊԱՆԱԿ, գ. 1. Ըմպակ, Ըմպիկ, բաժակ,
 դաւաթ, նուազ: 2. ա. Ըմպելի, արբուն:
 ԼՄՊԵԼ, նբ. Խմել:
 ԼՄՊԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԼՄՊԵԼԻ:
 ԼՄՊԵԼԻ, ա. 1. Ըմպելական, արբուն (որ
 կարելի է խմել): 2. գ. Գինի. ցբի: 3. Արբ,
 արբումն, արբեցություն, գինարբուք, կո-
 չունք, խրախուսել: 4. Ըմպակ, Ըմպանակ,
 բաժակ, դաւաթ:
 ԼՄՊԵԼԻՔԱԽԱՌՆՈՅ, գ. Ըմպանակ,
 խառնարան:
 ԼՄՊԻԿ, տե՛ս ԼՄՊԱՆԱԿ:
 ԼՄՓՈՐՏԵԼ, նբ. Ուռուցանել:
 ԸՆԲԵՐԱՆԵԼ, տե՛ս ԼՄԲԵՐԱՆԵԼ:
 ԸՆԲՈՆԵԼ, տե՛ս ԼՄԲՈՆԵԼ:
 ԸՆԴԱՐՑՈՅՍ, ա. Բնածին, բնաւորական,
 բնտանի:
 ԸՆԴԱՐՑՈՅ, տե՛ս ԸՆԴԱԿԵՐ:
 ԸՆԴԱԹՈՒՐ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, Ընդ սուր
 հանել, կոտորել:
 ԸՆԴԱԿԱՄԲ ՀԱՅԵԼ, տե՛ս ԱԿՆ¹-ի տակ:
 ԸՆԴԱԿԵՐ, ա. Ընդարբուք, ունդակեր:
 ԸՆԴԱԿԻՅ, ա. Տնակից, բնակակից,
 բնտանի:
 ԸՆԴԱՂՈՏ, տե՛ս ԱՂՈՏ:
 ԸՆԴԱՂՈՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՂՈՏԱՆԱԼ:
 ԸՆԴԱՃԵԼ, տե՛ս ԱՆԴԱՃԵԼ:

ԸՆԴԴԱՌՁ, նխդ. մ. Յառաջ, ի դէմս, ընդդէմ:

- ԸՆԴԴԱՌՁ ԳԱԼ՝ ԳՆԱԼ՝ ԵԼԱՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ՝. Հանդիպել, պատահել:

ԸՆԴԱՌԱՋԵԼ, չբ. Ընդ առաջ ելանել՝ լինել:

ԸՆԴԱՍՈՒՆ, տե՛ս ԸՆՏԱՍՈՒՆ:

ԸՆԴԱՐՁԱԿ, ա. 1. Լայն, արձակ, լայնատարած, լայնածաւալ, մեծատարած: 2. Ազատ, անխափան, դիւրին, անդորր: 3. մ. Արձակաբար, ընդարձակաբար, դիւրաւ:

ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՐԱՐ, տե՛ս ԸՆԴԱՐՁԱԿ (3):

ԸՆԴԱՐՁԱԿԱԳՆԱՅ, ա. Յոփ, անառակ:

ԸՆԴԱՐՁԱԿԱԳՈՅՆ, ա. 1. Լայնադոյն, երկայնադոյն, ճոխադոյն, դիւրադոյն: 2. մ. տե՛ս ԸՆԴԱՐՁԱԿ (3):

ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՁԵՌՆ, ա. Առատաձեռն (ձեռքը բաց):

ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՄԻՏ, ա. Երկայնամիտ, համբերող:

ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՅԱՐԿ, ա. Լայնատարած:

ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՊԷՍ, մ. Ընդարձակաբար, ընդարձակ:

ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՍՈՒՆ, ա. 1. Արձակասուն, փափկասուն: 2. Յոփ:

ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՍՐԱՀ, գ. Հրապարակ (ընդարձակ սրահ, բաց տեղ):

ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՏԱՐ, ա. Լայնածաւալ, ընդարձակ:

ԸՆԴԱՐՁԱԿԱՏԱՐՐ, ա. Լայնատարած, լայնատարր:

ԸՆԴԱՐՁԱԿԵԼ, նբ. 1. Ընդարձակեցուցանել, լայնել, լայնացուցանել, մեծացուցանել, բանալ, տարածանել, տարածել: 2. Ազատ առնել, անդորրացուցանել, դիւրել, ճոխացուցանել, թողացուցանել:

ԸՆԴԱՐՁԱԿԵՐԱՍԱՆԱԿ, տե՛ս ԱՐՁԱԿԵՐԱՍԱՆԱԿ:

ԸՆԴԱՐՁԱԿԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԱՐՁԱԿԵԼ:

ԸՆԴԱՐՁԱԿԻՉ, ա. Դիւրիչ:

ԸՆԴԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդարձակումն

(ընդարձակ լինելը):

ԸՆԴԱՐՁԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԸՆԴԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ:

ԸՆԴԱՐՄԱՆԱԼ, չբ. 1. Ապշել (խիստ զարմանալ): 2. Թմբել, թմբել, զմբբել, անզգայանալ, փայտանալ:

ԸՆԴԱՐՄԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Թմբբեցուցանել, անզգայացուցանել:

ԸՆԴԱՐՄԱՅՈՒՅԻՉ, ա. ԹՄԲԵՑՈՒՅԻՉ:

ԸՆԴԲԵՐԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՄԲԵՐԱՆԵԼ:

ԸՆԴԳԵՂԱՆԵԼ (իմ), չբ. Հեկեկալ:

ԸՆԴԳԾԵԼ (իմ), չբ. Ի գուճս անկանել:

ԸՆԴԳՈԳԵԼ, նբ. 1. Ամփոփել, պարունակել (իբ գործը ժողովել՝ հաւաքել): 2. Դիզանել, դիզել, կուտել:

ԸՆԴԳՐԿԵԼ, նբ. Գրկել, գիրկս արկանել:

ԸՆԴԴԷՄ, ա. 1. Ընդդիմակ, ներհակ, ներհական: 2. Դիմակաց, ընդդիմակաց: 3. նխդ. Հակառակ:

4. մ. Յանդիման, հանդէպ, առաջի, ընդ առաջ:

- ԸՆԴԴԷՄ ԴԱՌՆԱԼ՝ ԵՐԹԱԼ՝ ԿԱԼ. Ընդդիմանալ, դէմ կալ, հակառակ կալ, հակառակել, հակակալել:

- ԸՆԴԴԷՄ ԼԻՆԵԼ (իմ). Յանդիման լինել՝ կալ, հանդիպել, ի դէմս դալ:

- ՅԸՆԴԴԷՄ, ՋԸՆԴԴԷՄՆ, մ. Ընդ հակառակն, զհակառակն, ի հակառակէն:

ԸՆԴԴԷՄ ԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՄԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ:

ԸՆԴԴԷՄ ՅԱՆԴԻՄԱՆ, մ. Դէմ յանդիման:

ԸՆԴԴԷՄԱՐԱԺԱՆԵԼ, նբ. Հակադրել, հակաբաժանել:

ԸՆԴԴԷՄԱՐԱԽ, ա. Ընդդիմահար, դիմահար, պինդ, կարծր:

- ԸՆԴԴԷՄԱՐԱԽ ԼԻՆԵԼ. Ընդհարկանել:

ԸՆԴԴԷՄԱՐԱՆ, ա. Հակառակաբան, հակառակախօս, ընդդիմասաց:

ԸՆԴԴԷՄԱՆԵԼ, նբ. չբ. Դիմաբանել, դիմախօսել, դիմաձայնել, հակաճառել, հակառակել, վիճել:

ԸՆ ԴԴԻՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմաբանութիւն, ընդդիմախօսութիւն, հակաճանութիւն, հակառակութիւն, առարկութիւն, ընդդիմասացութիւն:

ԸՆ ԴԴԻՄԱԲԱՐ, մ. Դիմաբար, ներհակաբար, ընդդիմադրաբար, ընդդէմ:

ԸՆ ԴԴԻՄԱ ԴԱՐՁ, ա. Հակառակորդ, հակառակորդ:

- ԸՆ ԴԴԻՄԱ ԴԱՐՁ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ. Ընդդիմադարձել, ընդդէմ դառնալ, հակառակել: ԸՆ ԴԴԻՄԱ ԴԱՐՁԵԼ (իմ), տե՛ս ԸՆ ԴԴԻՄԱ ԴԱՐՁ ԼԻՆԵԼ:

ԸՆ ԴԴԻՄԱ ԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմադարձութիւն, հակառակութիւն:

ԸՆ ԴԴԻՄԱ ԴԱՐՁՈՒՅԱԼՆԵԼ, պբ. Շրջել, յեղաշրջել (հակառակ կողմը դարձնել):

ԸՆ ԴԴԻՄԱ ԴՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԸՆ ԴԴԻՄԱԲԱՐ:

ԸՆ ԴԴԻՄԱ ԴՐԵԼ, նբ. Դիմադրել (դէմ առ դէմ դնել՝ կարգել), հակադրել:

ԸՆ ԴԴԻՄԱ ԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմադրութիւն, հակառակութիւն, առարկութիւն: ԸՆ ԴԴԻՄԱ ԽՕՍԵԼ, ԸՆ ԴԴԻՄԱ ԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆ ԴԴԻՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԸՆ ԴԴԻՄԱԿ, ա. Հակառակ, ներհակ, ընդդէմ, ներհակա՛ն:

ԸՆ ԴԴԻՄԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկազմութիւն, անզարգութիւն, անչքութիւն:

ԸՆ ԴԴԻՄԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԴԻՄԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ:

ԸՆ ԴԴԻՄԱԿԱՅ, ա. Ընդդիմակաց:

ԸՆ ԴԴԻՄԱԿԱՅԵԼ, տե՛ս ԴԻՄԱԿԱՅԵԼ (իմ):

ԸՆ ԴԴԻՄԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, ԸՆ ԴԴԻՄԱԿԱՅՈՒՄՆ, գ. Դիմակայութիւն (ընդդիմակայել):

ԸՆ ԴԴԻՄԱԿԱՆ, ա. Ընդդիմակ, հակառակ, ներհակա՛ն:

ԸՆ ԴԴԻՄԱԿԱՅ, ԸՆ ԴԴԻՄԱԿԱՅՈՒ, ա.

1. Ընդդիմակ, հակառակորդ: 2. Հակառակ,

ընդդիմակայ: 3. Առաջիկայ, ներկայ:

ԸՆ ԴԴԻՄԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմադրութիւն, հակառակութիւն, ներհակութիւն: ԸՆ ԴԴԻՄԱԿԻՑ, ա. Հակառակորդ, ոսոխ: ԸՆ ԴԴԻՄԱԿՈՒԵԼ (իմ), չբ. Ընդդիմամարտել:

ԸՆ ԴԴԻՄԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատելութիւն (հակալրանք, հակալրել):

ԸՆ ԴԴԻՄԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմամարտութիւն, հակառակորդութիւն, հակառակութիւն, ոսոխութիւն:

ԸՆ ԴԴԻՄԱՀԱՐ, ա. 1. Դիմահար, ընդդիմահարական: 2. Ընդդիմակաց, հակառակորդ:

ԸՆ ԴԴԻՄԱՀԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆ ԴԴԻՄԱՀԱՐ (1):

ԸՆ ԴԴԻՄԱՀԱՐԵԼ (իմ), չբ. Ի դիմի հարկանել, ընդհարկանել, հակառակել:

ԸՆ ԴԴԻՄԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընդհարութիւն, ընդհարումն, բախումն: 2. Բաղդատութիւն:

ԸՆ ԴԴԻՄԱԶԱՅՆ, ա. Ընդդիմաբան, անմիաբան:

ԸՆ ԴԴԻՄԱՄԱՐՏ, ա. Ընդդիմամարտիկ, դիմամարտ, հակամարտ, հակառակամարտ, հակառակորդ, ախոյեան, ոսոխ: ԸՆ ԴԴԻՄԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), չբ. Դիմամարտել, կռուել:

ԸՆ ԴԴԻՄԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ԸՆ ԴԴԻՄԱՄԱՐՏ:

ԸՆ ԴԴԻՄԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմամարտութիւն, մարտ, կռիւ:

ԸՆ ԴԴԻՄԱՅԱՐԱԿԱՅ, տե՛ս ԸՆ ԴԴԻՄԱՅԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ԸՆ ԴԴԻՄԱՅԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. (տրամ.) Ընդդիմադարակայ, ընդդիմադարակայումն (հերքման ձև՝ հակապաշտոյց):

ԸՆ ԴԴԻՄԱՅԱՐԱԿԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԸՆ ԴԴԻՄԱՅԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ԸՆ ԴԴԻՄԱՆԱԼ, չբ. Ընդդէմ դառնալ՝ երթալ՝ կալ, հակառակել:

ԸՆԴԴԻՄԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՄԱՌ-
ՆՈՒԹԻՒՆ:

ԸՆԴԴԻՄԱՍԱՑ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱ-
ԲԱՆ:

ԸՆԴԴԻՄԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻ-
ՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԸՆԴԴԻՄԱՍՈՎՈՐ, ա. Հակառակասէր,
Հակառակող:

ԸՆԴԴԻՄԱՏԻՊ, ա. 1. Դիմահար, կարծր,
պինդ: 2. Հակառակ, ներհակ, ընդդէմ:

ԸՆԴԴԻՄԱՑՈՂ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄՈՂ:

ԸՆԴԴԻՄԱՑՈՒՄՆ, գ. Առընդդիմա-
ցումն, ընդդիմութիւն, դիմադրութիւն:

ԸՆԴԴԻՄԱՌՈՐ, ա. Ընդդիմակ, Հակա-
ռակ, ներհակ:

ԸՆԴԴԻՄԱՓԱՌ, ա. Չարափառ:

ԸՆԴԴԻՄԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կշռութիւն,
բաղդատութիւն:

ԸՆԴԴԻՄՈՂ, ա. Ընդդիմացող:

ԸՆԴԴԻՄՈՏՈՒՆՔ, ա. գ. յոգն, Հակոտ-
նայք, Հակոտնեայք:

ԸՆԴԴԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակառակութիւն,
ներհակութիւն, դիմադրութիւն, Հակա-
դրութիւն:

ԸՆԴԴԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախորժումն (դուր
գալը):

ԸՆԴԵԼ, ա. Ընտել, սովոր, ընտանի,
ծանօթ (մէկին կամ մի բանի վարժուած):
ԸՆԴԵԼԱՅԱՐ, մ. Ընտանեբար (ընդել,
լինելով):

ԸՆԴԵԼԱԳՈՅՆ, ա. Ընտանեգոյն:

ԸՆԴԵԼԱԿ, տե՛ս ԸՆԴԵԼ:

ԸՆԴԵԼԱԿԱՆ, ԸՆԴԵԼԱԿԻ, ա. 1. Սովոր-
ական: 2. Ընտանեկան:

ԸՆԴԵԼԱԿԻՅ, ա. Ծանօթ, ընկեր, մտերիմ:
- ԸՆԴԵԼԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԵ-
ԼԱԿՑԵԼ (իմ):

ԸՆԴԵԼԱԿՐԹԵԼ (իմ), նբ. Ընդելանել,
կրթել, վարժել, սովորել:

ԸՆԴԵԼԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Ընդելակից լինել
(ընտանի՝ ծանօթ՝ մտերիմ դառնալ):

ԸՆԴԵԼԱՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Կրթել, սովորել,

վարժել, ընտանեկալ: 2. Ճգնել, ջանալ,
փորձել:

ԸՆԴԵԼԱՍԷՐ, ա. Մարդասէր, ընկերասէր:

ԸՆԴԵԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընդելուցանել,
ընտելացուցանել, Համբուրցուցանել,

սովորեցուցանել, վարժել, մարզել, կրթել:

ԸՆԴԵԼՆՈՒ, տե՛ս ԸՆԴԵԼԱՆԵԼ (իմ):

ԸՆԴԵԼՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Յեռուլ, յերիւ-
րել, Հիւսել, յարել: 2. Ելուզանել (տակից
Հանել):

ԸՆԴԵԼՈՒՋՈՒԾ կամ ԸՆԴԵԼՈՒՋԱԾ,
գ. Յօրինուած, Հիւսուած:

ԸՆԴԵԼՈՒՋՈՒՄՆ, գ. Յեռումն, մատի-
տումն, շար, կարգ:

ԸՆԴԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտելութիւն, ըն-
տանութիւն, ծանօթութիւն, տեղեկու-

թիւն, սովորութիւն, վարժութիւն,
կրթութիւն:

ԸՆԴԵԼՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԵԼԱՑՈՒ-
ՑԱՆԵԼ:

ԸՆԴԵՂՁԱՆԵԼ, չբ. նբ. Աղերս արկանել,
աղերսել, աղաչել:

ԸՆԴԵՐԵԿՈՍ, ԸՆԴԵՐԵԿՈՅՍ, տե՛ս
ԵՐԵԿ, ԵՐԵԿՈՅ:

ԸՆԴԵՐԿԱՅՆԱՄԻՏ, տե՛ս ԵՐԿԱՅ-
ՆԱՄԻՏ:

ԸՆԴԵՐԿԱՐ, մ. Յերկար, շատ:
- ԸՆԴԵՐԿԱՐ ԱՌՆԵԼ կամ ԼԻՆԵԼ. Ընդ-
երկարածքել, յերկարածքել, ընդերկարել,

յամել:

ԸՆԴԵՐԿԱՐԱՉԳԵԼ, ԸՆԴԵՐԿԱՐԵԼ,
տե՛ս ԸՆԴԵՐԿԱՐ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ:

ԸՆԴԵՐԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկարութիւն
(ժամանակի երկայնութիւն):

ԸՆԴԵՐԿՈՒՐԱՐ, մ. Յերկբայս, երկ-
բայաբար:

ԸՆԴԵՐԿՈՒԱՆԱԼ, ԸՆԴԵՐԿՈՒԵԼ (իմ),
չբ. Յերկուանալ, տարակուսել, երկբա-

յանալ, երկբայել, կասկածել, երկպառա-
կել:

ԸՆԴԵՐՔ կամ ԸՆՏԵՐՔ, գ. (կզմսս.)
Ներքս, փորոտի, աղիք:

Ընդէ՞ր, եղբ. է՞ր, վասն է՞ր, առ ի՞նչ, առ ի՞մէ՞:

Ընդհանրե՞ն (իմ), Ընդհանրե՞ն (իմ), չբ. հոնե՞ն (իբար հետ խառնուել):

Ընդհանրե՞ն, ա. Առչեղեալ (դէպի մի կողմ թեքուած՝ հակուած):

Ընդհանրե՞ն, տե՛ս Ընդհանրե՞ն:

Ընդհանրե՞ն, Ընդհանրե՞ն, մ. ա. 1. Ամենայն ուրեք, ընդ բնաւ, առ հասարակ: 2. Հանրական, սեռական, տիեզերական, հասարակական, հասարակաց, հանուր, բոլոր, համօրէն, ամենայն:

Ընդհանրե՞ն, Ընդհանրե՞ն, տե՛ս Ընդհանրե՞ն:

Ընդհանրե՞ն, ա. Հանրական, ընդհանուր, համօրէն, հասարակաց, տիեզերական, չրջաբերական:

Ընդհանրե՞ն, հասարակագոյն, ա. Հանրականագոյն, հասարակագոյն:

Ընդհանրե՞ն, հասարակագոյն, մ. Հանրականագոյն, հասարակագոյն:

Ընդհանրե՞ն, ա. Ընդհանուրապիւր (ամենուրեք տարածուած՝ սփռուած):

Ընդհանրե՞ն, ա. ինք. 1. Տարբեր, անհման, հեռի: 2. Նուազ, պակաս: 2. գ. Խտիւր, խտրոց, միջոց:

Ընդհանրե՞ն, Ընդհանրե՞ն, գ. Միջոցութիւն (ընդհատ՝ ոչ շարունակական լինելը):

Ընդհանրե՞ն (իմ), չբ. Ի դիմի հարկանել, բախել, ընդդիմահարել:

Ընդհանրե՞ն, Ընդհանրե՞ն, գ. Ընդդիմահարութիւն, բախումն:

Ընդհանրե՞ն, տե՛ս Ընդհանրե՞ն:

Ընդհանրե՞ն, ինք. Ի ձեռն, ձեռամբ, միջնորդաւ:

Ընդհանրե՞ն, տե՛ս Մէջ-ի տակ:

Ընդհանրե՞ն, գ. Միջառնակ:

Ընդհանրե՞ն, գ. Խտրոց (մէջ-տեղը մի բան գցելը՝ ընկնելը):

Ընդհանրե՞ն, նբ. Հասարակել (մէջտեղից բաժանել, կիսել):

Ընդհանրե՞ն (իմ), չբ. Հասարակել (կէս լինել, կէսին հասնել):

Ընդհանրե՞ն, գ. Միջառնակութիւն:

Ընդհանրե՞ն, գ. Մտածումն, մտածութիւն:

Ընդհանրե՞ն, չբ. Միջամուխ՝ միջամուտ լինել, թափ անցանել՝ անկանել՝ մտանել:

Ընդհանրե՞ն, ա. Հոգած, խնամոտ:

Ընդհանրե՞ն, տե՛ս Ընդհանրե՞ն:

Ընդհանրե՞ն, տե՛ս Ընդհանրե՞ն (իմ):

Ընդհանրե՞ն (իմ), չբ. 1. Ընդդռնանալ, յողնել, յողն անկանել՝ երթալ, յորոսայտեալ անկանել՝ կալ, յուլանալ: 2. Զհետ լինել (զուարճութիւնների՝ դարձաբանքների):

Ընդհանրե՞ն, ա. Անդորր:

Ընդհանրե՞ն, մ. մ. 1. Ոստուցեալ: 2. Ընդդռնուցիւ: 3. Խափան, խափանիչ, խափանեցուցիչ:

Ընդհանրե՞ն, ա. Պոռոտախօս:

Ընդհանրե՞ն (իմ), Ընդհանրե՞ն, Ընդհանրե՞ն (իմ), չբ. 1. Ոստուլ, ոստչել: 2. Խրտչել, ահաբեկ լինել, ապշել, այլալի:

Ընդհանրե՞ն, աբ. 1. Ոստուցանել: 2. Զարթուցանել, շարժել, շարժիլ, դրդել, հարթուցանել, վանել, քշել:

Ընդհանրե՞ն, ա. Դրդիչ, սարտուցիչ (որ ընդոստնել է տալիս):

Ընդհանրե՞ն (իմ), տե՛ս Ընդհանրե՞ն (իմ):

Ընդհանրե՞ն, նբ. 1. Կոխան առնել, նուաճել: 2. Ժխր. Առ ոտն հարկանել, արհամարհել:

Ընդհանրե՞ն, նբ. Ընդդիմել (վիզը ոլորել):

Ընդհանրե՞ն, Ընդհանրե՞ն, ա. 1. Ընդդռնող, ընդդռնիչ: 2. Ենթակայ, արժանաւոր, ունակ, ընդունարան, հաղորդ: 3. Ընդունելի, հաճելի, հաճոյական:

Ընդհանրե՞ն, գ. Ընդդռնելու-

թիւն, ընդունողականութիւն, ընդունողութիւն (ընդունակ լինելը, իր մէջ ընդունելը՝ կրելը):

ԸՆԴՈՒՆԱՅՆ, ա. 1. Ունայն, նանիւր, դատարկ, սնոտի, սին: 2. մ. Ի սնոտիս, ի նանիւր, ի զուր:

ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՐԱՆ, ա. Ունայնաբան, զրաբան, զրախօս:

ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատարկաբանութիւն, ընդվայրաբանութիւն:

ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱԹՈՊ, տե՛ս ԸՆԴՎԱՅՐԱԿՈՇԿՈՃ:

ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱԽՕՍ, ա. Յիմարական (դատարկ տեղը խօսուած):

ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱԿԱՅ, ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆԴՈՒՆԱՅՆ (1):

ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱԿԱՐԾ, ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱԿԱՅ, ա. Մնափառ, սնապարծ, ընդունայնապարծ:

ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՁԵՌՆ, տե՛ս ՈՒՆԱՅՆԱՁԵՌՆ:

ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՄԻՏ, ա. Ունայնամիտ, զրախորհուրդ:

ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Մնտեղ, անմտանալ: 2. Ի դերե ելանել:

ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՊԱՐԾ, ա. Սնապարծ, զրապանծ, սնափառ, ընդունայնապարծ:

ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՋԱՆ, տե՛ս ՋՐԱՋԱՆ:

ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՎԱՍՏԱԿ, ա. Ջրավաստակ, զրաջան:

ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՐՀԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՐՈՒԵՍՏՈՒԹԻՒՆ:

ԸՆԴՈՒՆԱՅՆԱՐՈՒԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ.

Ընդունայնարհեստութիւն (ընդունայն և անօգուտ արհեստ կամ արհեստ ունենալը):

ԸՆԴՈՒՆԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ունայնութիւն, նանրութիւն:

ԸՆԴՈՒՆԱՐԱՆ, գ. Բնակարան (որ իր մէջ ընդունում է՝ կրում է՝ տեղաւորում է):

ԸՆԴՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Յանձն առնուլ, յանձին ունել, հաւանել, հաճել, առնուլ, բառնալ, ընկալուլ: 2. Հիւրընկալել: 3. Ձեռնտու լինել, օգնականել:

ԸՆԴՈՒՆԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆԴՈՒՆԵԼԻ: ԸՆԴՈՒՆԵԼԻ, ա. 1. Հաճելի, հաճոյական, հաւանական: 2. Ընդունող, ընդունիչ, ապակէն, օգնական:

ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընդունակութիւն (իր մէջ ընդունելը՝ կրելը): 2. Հիւրընկալութիւն, հրաւէր, կոչումք: 3. Հաճոյութիւն, հաճութիւն, ընդունողութիւն: 4. Կցորդութիւն, մասնակցութիւն:

– ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ. Ընդունել, Հիւրընկալել (ընդունելութիւն ցոյց տալ):

ԸՆԴՈՒՆԻԶ, ա. Ընդունող, ընկալուչ:

ԸՆԴՈՒՆՈՂ, տե՛ս ԸՆԴՈՒՆԻԶ:

ԸՆԴՈՒՆՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ:

ԸՆԴՈՒՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԸՆԴՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ: 2. Ընդունելութիւն (ընդունելի՝ հաճելի լինելը):

ԸՆԴՉԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՉՋԱՐԵԼ (իմ):

ԸՆԴՊԱՀԿԵԼ, տե՛ս ԸՄՊԱՀԿԵԼ:

ԸՆԴՎԱՅՐ, տե՛ս ՎԱՅՐ:

ԸՆԴՎԱՅՐԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդունայնաբանութիւն, դատարկաբանութիւն, չաղփաղփութիւն, չատախօսութիւն, չաղակրատութիւն:

ԸՆԴՎԱՅՐԱՐՈՅՍ, ա. Ունայնաբոյս, վայրենի:

ԸՆԴՎԱՅՐԱԳՆԱՅ, տե՛ս ԴԱՏԱՐԿԱՅԱՄ:

ԸՆԴՎԱՅՐԱՅՈՅ, ա. Հետաքրքիր:

ԸՆԴՎԱՅՐԱԽՕՍ, ա. Ունայնաբան, զրաբան, զրախօս:

ԸՆԴՎԱՅՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդվայրաբանութիւն, դատարկաբանութիւն, զրախօսութիւն:

ԸՆԴՎԱՅՐԱԾ, ա. 1. տե՛ս ԴԱՏԱՐԿԱՄ:

ՅԱԾ: 2. Շաղփաղփի, ընդունայնախօս:
 ԸՆԴՎԱՅՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աստան-
 դութիւն: 2. Շաղփաղփուլթիւն, դատար-
 կաբանութիւն:
 ԸՆԴՎԱՅՐԱԿՈՇԿՈՃ, ա. Ընդունայ-
 նաթոպ, զրաջան:
 ԸՆԴՎԱՅՐԱՀԱՐ, ա. Արհամարհ, ար-
 համարհելի, անարգ, խոտան, չնչին,
 անպիտան:
 ԸՆԴՎԱՅՐԱՃԱՌ, ա. Ընդունայնախօս:
 ԸՆԴՎԱՅՐԱՅԱԾ, տե՛ս Դատարկայած:
 ԸՆԴՎԱՅՐԱՊԱՏԻՒ, ա. Անարգ, ար-
 համարհ:
 ԸՆԴՎԱՅՐԱՊԱՐ, ա. Դատարկայած,
 դատարկապորտ:
 ԸՆԴՎԱՅՐԱՋԱՆ, տե՛ս ԶՐԱՋԱՆ:
 ԸՆԴՎԱՅՐԱՍՆՈՒՆԴ, ա. Վայրենի:
 ԸՆԴՎԱՅՐԱՍՈՒՆ, ա. Դատարկասուն,
 դատարկապորտ, թուլամորթ:
 ԸՆԴՎԱՅՐԱՎԱՍՏԱԿ, տե՛ս ԶՐԱՋԱՆ:
 ԸՆԴՎԱՅՐԱՔԱՐՇԵՆԼ (իմ), չք. Գետնա-
 քար լինել, յապականութիւն դառնալ:
 ԸՆԴՎԱՅՐԱՔՆԻՆ, ա. Աւելախնդիր,
 հետաքրքիր:
 ԸՆԴՎԱՅՐԸՆԿԵՑԻԿ, ա. Արհամարհեալ,
 անպէտ, անպիտան:
 ԸՆԴՎԱՅՐԸՆԿԷՑ ԱՌՆԵՆԼ, Ընդ վայր
 հարկանել:
 ԸՆԴՎԱՋԵՆ¹, տե՛ս ԸՆԴՈՒՆԵՆԼ:
 ԸՆԴՎԱՋԵՆ² (իմ), չք. Ըմբոստանալ, ան-
 սաստել, փքալ, յոխորտալ:
 ԸՆԹԱԴՐԵՆԼ, նք. 1. Ենթադրել, տապաստ
 արկանել, նուաճել, վանել, ընկրկել: 2.
 Զետեղել, դասել, կարգել:
 ԸՆԹԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ենթադրութիւն,
 ոտնհարութիւն: 2. Առաջարկութիւն,
 դիտաւորութիւն:
 ԸՆԹԱԿԱՅ, տե՛ս ԵՆԹԱԿԱՅ:
 ԸՆԹԱՆԱԼ, չք. 1. Երազել, վազել, ար-
 չաւել, փութալ: 2. փխր. Տարածանել
 (բերնէբերան անցնել՝ չըջել): 3. Հա-
 մառօտել:

- Ի ԶԷՆ ԸՆԹԱՆԱԼ. Զինաւորել, զի-
 նուորել:
 ԸՆԹԱՆԱԼԻ, ա. ԸնթանՈՂ:
 ԸՆԹԱՆՈՑ, գ. Ղենջակ:
 ԸՆԹԱՅ, ԸՆԹԱՅՔ, գ. 1. Վազք, զնացք,
 անցք: 2. Հոսանք (ջրի ընթացքը): 3.
 Միջոց (ճանապարհի, ժամանակի): 4.
 Կերպ, եղանակ: 5. Վարք:
 ԸՆԹԱՅԱԲԱՐ, տե՛ս ԶԿՆԻԸՆԹԱՅԱԲԱՐ:
 ԸՆԹԱՅԱԿԱՆ, ա. 1. Ընթացողական (ըն-
 թացքին յատուկ՝ վերաբերող): 2. Քաջ-
 ընթաց:
 ԸՆԹԱՅԱԿԻՑ, ա. Զուգընթաց, համա-
 զնաց, կիցընթաց, ուղեկից, գործակից:
 ԸՆԹԱՅԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Զուգընթա-
 ցումն, ճանապարհակցութիւն, գործակ-
 ցութիւն:
 ԸՆԹԱՅԱՐԱՆ, գ. Ասպարէզ, մրցարան,
 ստաղդոն:
 ԸՆԹԱՅՈՂ, տե՛ս ԸՆԹԱՆԱԼԻ:
 ԸՆԹԱՅՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆԹԱՅԱԿԱՆ
 (1):
 ԸՆԹԱՅՈՒԹԻՒՆ, ԸՆԹԱՅՈՒՄՆ, գ. Ըն-
 թացք (ընթանալ):
 ԸՆԹԱՅՈՒՅԱՆԵՆԼ, պք. Վազեցուցանել
 (ընթանալ տալ):
 ԸՆԹԱՅՔ, տե՛ս ԸՆԹԱՅ:
 ԸՆԹԵՌՆԼԻ, ա. Ընթերցող, ընթերցիչ:
 ԸՆԹԵՌՆՈՒՆ, նք. ընթերցանել, կարդալ,
 վերծանել:
 ԸՆԹԵՐ, մ. Առընթեր:
 ԸՆԹԵՐԱԿԱՅ, ԸՆԹԵՐԱԿԱՅ, ա. Մեր-
 ձակայ, առաջիկայ, ներկայ:
 ԸՆԹԵՐՅԱՆԵՆԼ, տե՛ս ԸՆԹԵՌՆՈՒՆԻ:
 ԸՆԹԵՐՅԱՍԻՐ, ա. Ընթերցուածասէր,
 գրազէտ, ուսումնասէր, բանասէր:
 ԸՆԹԵՐՅԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուսումնասի-
 րութիւն (ընթերցասէր լինել):
 ԸՆԹԵՐՅԻՉ, գ. ա. Ընթերցող, վերծանող:
 ԸՆԹԵՐՅՈՂ, գ. ա. 1. Ընթերցիչ, ընթեր-
 ցասէր, գրազէտ: 2. (եկեղց.) Գրադարեաց,
 անաբանոս:

[illegible]

ԸՆԾԱՅԱՐԱՆ, գ. Մատուցարան:
ԸՆԾԱՅԱԽՈՐ, տե՛ս ԸՆԾԱՅԱՔԵՐ:
ԸՆԾԱՅՔԵՐ, տե՛ս ԸՆԾԱՅԱՔԵՐ:
ԸՆԾԱՅԵԼ, նբ. 1. Նուիրել, պատարագել:
2. Յառաջաբերել, մատուցանել, յանդի-
ման առնել: 3. Վերագրել: 4. Պատուել
(ընծաներով):
ԸՆԾԱՅՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԾԱՅԵԼ:
ԸՆԾԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մատուցումն,
աբւճութիւն: 2. Յուցակութիւն, ապա-
ցոյց:
- ԹՈՒՂԹ ԸՆԾԱՅՈՒԹԵԱՆ, տե՛ս ԸՆ-
ԾԱՅԱԿԱՆ ԳԻՐ:
ԸՆԾՈՒԵԼ (իմ), տե՛ս ԸՆՁՈՒԵԼ (իմ):
ԸՆԾՈՒՂՏ, տե՛ս ԸՆՁՈՒՂՏ:
ԸՆԿԱԼԻԶ, ա. Ընկալուչ, ընդունիչ:
ԸՆԿԱԼՈՒ, տե՛ս ԸՆԴՈՒՆԵԼ (իմ):
ԸՆԿԱԼՈՒՄ, ա. 1. Ընդունող, ընդունիչ,
ընդունակ: 2. Խօսնայր, փեսայ: 3. Ըն-
դունելի (ընդունելութեան արժանի):
ԸՆԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ):
ԸՆԿԱՊԾԵԼ(իմ), կ. չբ. Կաշկանդել,
պրկել:
ԸՆԿԵՆՈՒԼ, նբ. Արեանել, ձգել, ընկեցիկ
առնել:
ԸՆԿԵՐ, գ. ա. 1. Մերձաւոր, մտերիմ,
բարեկամ: 2. Զովող, ընկերակից, գոր-
ծակից, կցորդ, բաժանորդ, համախոհ: 3.
Զուգական, գուգակից, հաւասարակից:
- ԸՆԿԵՐ ԶԸՆԿԵՐ. Զմբեանս, ի մի-
մեանց, զմիմեանս:
ԸՆԿԵՐԱՐԱՐ, մ. Բարեկամապէս (իբրեւ
ընկեր):
ԸՆԿԵՐԱԿԻՅ, ա. Ընկեր (ընկերութեան
կցորդ):
ԸՆԿԵՐԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընկերութիւն,
կցորդութիւն, միաբանութիւն:
ԸՆԿԵՐԱՀԱՇՏԻՔ, ԸՆԿԵՐԱՀԱՇՏՔ, գ.
Ընկերհաշտութիւն:
ԸՆԿԵՐԵԼ, չբ. Գործակից լինել, աջակցել:
ԸՆԿԵՐՀԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԿԵ-
ՐԱՀԱՇՏԻՔ:

գրկել, կողոպտել:

ԸՆԶԱԺՈՂՈՎ, ա. Ընչասէր, նիւթա-
հաւաք:

ԸՆԶԱՆԱԼ, չբ. Էանալ, գոյանալ:

ԸՆԶԱՇԱՏ, տե՛ս ԸՆԶԱԻՏ:

ԸՆԶԱՍԷՐ, ա. Արծաթասէր, ընչաքաղց,
ազահ:

– ԸՆԶԱՍԷՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԶԱՍԻՐԵԼ:

ԸՆԶԱՍԻՐԵԼ, չբ. Ընչասէր լինել:

ԸՆԶԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արծաթասիրու-
թիւն, ընչաքաղցութիւն, ազահութիւն:

ԸՆԶԱՎԱՏՆ, ա. Վատնիչ, անառակ:

ԸՆԶԱՏԵԱՅ, ա. Անընչասէր, ան-
արծաթասէր:

ԸՆԶԱԻՏ, ա. Ընչեղ, ընչաշատ, ըն-
չաւոր, գոյաւոր, բազմաստացուած, հա-
րուստ, փարթամ, մեծատուն, ճոխ:

ԸՆԶԱԻՏԱՆԱԼ, չբ. Ընչեղանալ, հարըս-
տանալ, փարթամանալ:

ԸՆԶԱԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընչեղութիւն,
փարթամութիւն, ճոխութիւն, մեծութիւն,
բազմաշահութիւն:

ԸՆԶԱԻՐ, տե՛ս ԸՆԶԱԻՏ:

ԸՆԶԱՔԱՂՅ, ա. Ընչասէր, անյազ,
ազահ:

ԸՆԶԱՔԱՂՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյազութիւն,
ազահութիւն:

ԸՆԶԵՂ, տե՛ս ԸՆԶԱԻՏ:

ԸՆԶԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Ճոխագոյն, փար-
թամագոյն:

ԸՆԶԵՂԱՆԱԼ, տե՛ս ԸՆԶԱԻՏԱՆԱԼ:

ԸՆԶԵՂԷՆ, ա. Նիւթական, նիւթեղէն:

ԸՆԶԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԶԱԻՏ-
ՈՒԹԻՒՆ:

ԸՆԶԻԿ, գ. Ընչուկ (փոքր ինչք՝
ուռնեցուածք):

ԸՆԶՈՒԿ, տե՛ս ԸՆԶԻԿ:

ԸՆՊԵԼ, տե՛ս ԸՄՊԵԼ:

ԸՆՋՈՎԻՆ, տե՛ս ԱՐՄԱՏԱՔԻ (1):

ԸՆՋՈՒՂ, տե՛ս ԵՐԻՆՋ (1):

ԸՆՏԱՆԱԼ կամ ԸՆԴԱՆԱԼ, չբ. Սեր-
մանանալ, սերմնանալ (հուռնդ դառնալ):

ԸՆՏԱՆԱԿՅԵԼ (իմ), չբ. Ընտանենալ
(մերձաւոր լինել):

ԸՆՏԱՆԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտանութիւն,
մերձաւորութիւն, հաղորդակցութիւն:

ԸՆՏԱՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԸՆՏԱՆԵՆԱԼ:

ԸՆՏԱՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԸՆՏԱՆԵՍԷՐ:

ԸՆՏԱՆԱՍՈՒՆ, տե՛ս ԸՆՏԱՍՈՒՆ:

ԸՆՏԱՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆՏԱՆԵ-
ՅՈՒՅԱՆԵԼ:

ԸՆՏԱՆԵԱԿ, ա. գ. Մերձաւոր (ընտա-
նիքի անդամ):

ԸՆՏԱՆԵՐԱՐ, մ. Մերձաւորաբար, յար-
մարապէս, ըստ պատշաճի, հարա-
զատաբար:

ԸՆՏԱՆԵՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդելութիւն,
ընտանութիւն, մերձաւորութիւն:

ԸՆՏԱՆԵԳՈՅՆ կամ ԸՆԴԱՆԵԳՈՅՆ, ա.

1. Մերձաւորագոյն: 2. Ընդելագոյն: 3.

Դիպողագոյն: 4. Սեպհական, յատուկ:

ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ կամ ԸՆԴԱՆԵԿԱՆ, ա.

Ընտանի, ընդել, հեղիկ:

ԸՆՏԱՆԵԿԻՅ, մ. Ընտանի, ընդել:

ԸՆՏԱՆԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերձաւորութիւն
(ընտանեակ լինելը):

ԸՆՏԱՆԵՆԱԼ կամ ԸՆԴԱՆԵՆԱԼ, չբ.

Ընտանանալ, ընդելանել, ընդելակրթել,

ընդելակցել, կցորդ լինել:

ԸՆՏԱՆԵՍԷՐ, ա. Ընտանասէր (իր ըն-
տանիքը սիրող):

ԸՆՏԱՆԵՅՈՒՅԱՆԵԼ կամ ԸՆԴԱՆԵ-
ՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Ընտանացուցանել,

ընդելացուցանել, ընդելուցանել, վարժե-
ցուցանել, յանգուցանել, հեղացուցանել:

2. Սովորեցուցանել:

ԸՆՏԱՆԻ կամ ԸՆԴԱՆԻ, ա. գ. 1. Մեր-
ձաւոր, յանկակից, ազգական, հարազատ,

բարեկամ, ծանօթ, իւրքն: 2. Իւրական,
իւրայիւն, սեպհական: 3. Ձեռնասուռն,

ձեռնընդել, ընդել, տնական (ոչ
վայրենի):

ԸՆՏԱՆՈՒԹԻՒՆ կամ ԸՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ,
գ. 1. Մերձաւորութիւն, ազգականու-

թիւն, ծանօթութիւն, հարազատութիւն:
 2. Ընդելութիւն:
 ԸՆՏԱՆՈՒՍՏ, տե՛ս ԸՆՏՈՒՍ:
 ԸՆՏԱՍՆՈՒՆ Դ կամ ԸՆ ԴԱՍՆՈՒՆ Դ, ԸՆՏԱՍՈՒՆ կամ ԸՆ ԴԱՍՈՒՆ, ա. Ընտանասուն, տնասուն:
 ԸՆՏԵԼ, ԸՆՏԵԼԱԿԱՆ, ԸՆՏԵԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, ԸՆՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆ ԴԵԼ, ԸՆ ԴԵԼԱԿԱՆ, ԸՆ ԴԵԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, ԸՆ ԴԵԼՈՒԹԻՒՆ:
 ԸՆՏԵՂԱԿԱՑ, ա. Անշարժ (նոյն տեղում կապուած մնացած):
 ԸՆՏԵՐՔ, տե՛ս ԸՆ ԴԵՐՔ:
 ԸՆՏԻՐ, ա. Ընտրեալ, ընտրական, լաւ, պատուական, հաճոյական:
 - ԸՆՏԻՐ ԸՆՏԻՐ, ա. գ. Ընտիրք (ընտիրները):
 - ԸՆ Դ ԸՆՏԻՐՍ ՀԱՆԵԼ. Ընտրել (ընտիրներէ շարքը դասել):
 ԸՆՏՈՒՍ կամ ԸՆ ԴՈՒՍ, մ. Ի տանէ, ի տան, ի ներքուստ, յինքնէ, յանձնէ, յանտուստ:
 ԸՆՏՐԱԲԱՆԵԼ, նբ. Գովել, գովեստաբանել:
 ԸՆՏՐԱԿԱՆ, ա. Ընտիր, ընտրեալ, ընտրելական, լաւ, գովելի:
 ԸՆՏՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լաւութիւն (ընտրական լինելը): 2. Ընտրելութիւն, ընտրողութիւն, քննութիւն:
 ԸՆՏՐԱՆ, ԸՆՏՐԱՆՔ, գ. Ընտրումն, ընտրութիւն:
 ԸՆՏՐԵԱԼ, տե՛ս ԸՆՏԻՐ:
 ԸՆՏՐԵԼ, նբ. Զատել, զատուցանել, զանազանել, որոշել, ընտրութիւն առնել:
 ԸՆՏՐԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆՏՐԱԿԱՆ:
 ԸՆՏՐԵԼԱՇՆՈՐՀ, ա. Շնորհաբաշխ:
 ԸՆՏՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆՏՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (2):
 ԸՆՏՐԻՉ, ա. ԸՆՏՐՈՂ:
 ԸՆՏՐՈՂ, տե՛ս ԸՆՏՐԻՉ:
 ԸՆՏՐՈՂԱԲԱՐ, մ. Ընտրողապէս:
 ԸՆՏՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Ընտրող, որոշիչ:

ԸՆՏՐՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆՏՐՈՂՈՒԹԻՒՆ:
 ԸՆՏՐՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԸՆՏՐՈՂԱԲԱՐ:
 ԸՆՏՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտրողականութիւն, որոշողութիւն, որոշութիւն:
 ԸՆՏՐՈՒԱՆ, տե՛ս ԸՆՏՐԱՆ:
 ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտրումն, որոշումն, զանազանութիւն, խտիր:
 - ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ. Ընտրել:
 ԸՆՏՐՈՒՄՆ, գ. Ընտրութիւն (ընտրելը):
 ԸՌԸՆ ԳԵՂՋԻՐ, տե՛ս ՄԻԵՂՋԵՐԻ:
 ԸՌԸՆ ԳՈՒՆՔ, տե՛ս ՌՆ ԳՈՒՆՔ:
 ԸՍՏ ԱՅՆՄ, ԸՍՏ ԱՅՆՄՆ, մ. Որպէս, զոր օրինակ:
 ԸՍՏԱՆՁՆԵԼ, նբ. 1. Ըստ անձին առնուլ՝ բառնալ, շալակել: 2. Յանձին ունել, յանձն առնուլ, ստանձնել:
 ԸՍՏԳԻՏ, գ. Ըստգտանք, յանցանք, մեղադրանք, պախարակութիւն, յանդիմանութիւն:
 - ԸՍՏԳԻՏ ՀԻՆԵԼ. 1. Մեղադիր լինել, պախարակել, յանդիմանել: 2. (յուռական ոճով) Գիտել, ճանաչել:
 ԸՍՏԳԻՏԵԼ, տե՛ս ԸՍՏԳՏԱՆԵԼ:
 ԸՍՏԳՏԱՆԵԼ, նբ. Մեղ դնել, մեղադիր լինել, պախարակել, յանդիմանել, դատապարտել:
 ԸՍՏԳՏԱՆՔ, տե՛ս ԸՍՏԳԻՏ:
 ԸՍՏԵՐԻՐԵԼ, տե՛ս ՍՏԵՐԻՐԵԼ:
 ԸՍՏԻՄԱՆԵԼ (իմ), չբ. Տրեխաւորել:
 ԸՍՏ ԻՐԻՔ, տե՛ս ԻՄՆԱՊԷՍ, ԻՄՆԵ:
 ԸՍՏԽԵԼ, նբ. Բամբասել:
 ԸՍՏՄԱՍՆԵԱՅՔ, գ. յոգն. Մասնայք, մասնաւորք, առանձնականք, անհատք:
 ԸՍՄԻՈՋԷՔ, տե՛ս ՄԻԸՍՄԻՈՋԷՔ:
 ԸՍՏՆՄԱՅՔ, գ. յոգն. Նոյնապիսիք:
 ԸՍՏ ՈՐՈՒՄ, մ. Ըստ այնմ որ՝ զի, որպէս, զոր օրինակ:
 ԸՍՏ ՕՐԷՆ, նբ. տե՛ս ԶՕՐԷՆ (1):

Թ

ԹԱ Գ, Պսակ, շամփրակ, խոյր, միթր:
- ԹԱ Գ ԱՌԵՆՈՒԼ. Թագաւորել:
- ԹԱ Գ ԴՆԵԼ. Թագաւորել:
- ԹԱ Գ ԿԱՊԵԼ (ուճեք). Թագաւորե-
ցուցանել:
ԹԱ ԳԱ ԳԱՆ ԳՈՒՐ, տե՛ս ԹԱ ԳԱՆՄԱՆ:
ԹԱ ԳԱ ԳԼՈՒԽ, ա. Պսակաւոր:
ԹԱ ԳԱ ԳՈՐԾ, գ. Խոյրագործ, խոյրաբար:
ԹԱ ԳԱ ԴԻՏԱԿ, ա. Թագաւորակերպ,
արքայակերպ:
ԹԱ ԳԱ ԴԻՐ, ա. Թագակապ:
ԹԱ ԳԱԶԱՐԴ, ա. Պսակաւոր, Թագաւոր:
ԹԱ ԳԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Պսակել (Թագով
զարդարել):
ԹԱ ԳԱԶԱՐՄ, ԹԱ ԳԱԶՆ, տե՛ս ԹԱ-
ԳԱՒՈՐԱԶՆ:
ԹԱ ԳԱԺԱՌԱՆ Գ, գ. Պայազատ (Թագի և
Թագաւորութեան ժառանգ):
ԹԱ ԳԱԿԱԼ, ա. 1. Թագազուլու, Թագա-
կապ: 2. Թագաւորական:
ԹԱ ԳԱԿԱՊ, ա. 1. Թագադիր: 2. Թա-
գակալ: 3. Արքայական, արքունի:
ԹԱ ԳԱԿԱՊԵԼ (իմ), չբ. Թագաւորել
(ուրիշից Թագադրուել):
ԹԱ ԳԱԿԱՊՈՒԹԻՆ, գ. Թագկապուլթիւն
(Թագադրելը կամ Թագադրուելը):
ԹԱ ԳԱԿԻՅ, տե՛ս ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԿԻՅ:
ԹԱ ԳԱՅՕՐԷՆ, ա. Պսակազարդ (Թագի
նման զարդարուած):
ԹԱ ԳԱՆՄԱՆ, ա. Պսակաձև, Թագա-
գանդուր (Թագի նման):
ԹԱ ԳԱՒՈՐ, գ. Արքայ:
- ԹԱ ԳԱՒՈՐ ԹԱ ԳԱՒՈՐԱՅ, տե՛ս
ԱՍՏՈՒԱԾ:
ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Թագաւորապէս,
արքայաբար, արքայօրէն:
ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԲՆԱԿ, ա. Արքայաբնակ,

Թագաւորակաց, Թագաւորանիւստ, ար-
քայանիւստ:
ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԶ ԳԻ, տե՛ս ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԶՆ:
ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԶՆ, ա. գ. Արքայազն, Թա-
գազն, Թագազարմ, Թագաւորազուն,
Թագաւորազգի:
ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԶՈՒՆ, տե՛ս ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԶՆ:
ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Արքայական, ար-
քունական, արքունի:
- ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԿԱՆ, ՕԶ՝ ԻԺ, տե՛ս
ԲԱՍԻԼԻՍԿՈՍ:
ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻՆ, գ. Մեծու-
թիւն, իշխանութիւն (Թագաւորական
յատկութիւն ունենալը):
ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԿԱՅ, տե՛ս ԹԱ ԳԱՒՈՐԱ-
ԲՆԱԿ:
ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԿԵՐՊ, ա. Արքայակերպ,
Թագաւորացաբար:
ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԿԻՅ, ա. Գահակից, Թա-
գակից:
ԹԱ ԳԱՒՈՐԱՆԻՍՏ, տե՛ս ԹԱ ԳԱՒՈՐԱ-
ԲՆԱԿ:
ԹԱ ԳԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԲԱՐ:
ԹԱ ԳԱՒՈՐԱՅԱՐԱՐ, ա. Արքայա-
պատիւ:
ԹԱ ԳԱՒՈՐԱՅԵԱԼ, ԹԱ ԳԱՒՈՐԱՅՈՒ-
ՅԵԱԼ, ա. Թագաւորեալ:
ԹԱ ԳԱՒՈՐԵԼ, չբ. Թագ առնուլ, Թագ
դնել (Թագաւոր լինել):
- ԹԱ ԳԱՒՈՐԵԱԼ ՔԱՂԱՔ, տե՛ս ԱՐՔԱ-
ՅԱՐԱՆ (2):
ԹԱ ԳԱՒՈՐԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Թագ կա-
պել ուճեք (Թագաւորել տալ):
ԹԱ ԳԱՒՈՐՈՒԹԻՆ, գ. 1. Արքայութիւն
(Թագաւոր լինելը, Թագաւորելը): 2. Տէ-
րութիւն:
ԹԱ ԳԸՆ ԿԱԼՈՒԹԻՆ, գ. Պսակումն, Թա-
գակապուլթիւն (Թագ ընդունելը, Թա-
գադրուելը):
ԹԱ ԳԿԱՊՈՒԹԻՆ, տե՛ս ԹԱ ԳԱԿԱ-
ՊՈՒԹԻՆ:
ԹԱ ԳՆՈՒԼ, տե՛ս ԹԱՔԶԵԼ (իմ):

ԹԱԳԶԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԱՔԶԵԼ (իմ):
 ԹԱԶԵԼ, չբ. Ընթանալ, արշաւել, վազել:
 ԹԱԹ, գ. Ձեռն (ձեռքի թաթ), թաթուկ
 (կենդանիների առջևի ոտքերի թաթը):
 ԹԱԹԱԽ, ա. Թաթաւեալ, շաղախեալ:
 ԹԱԹԱՀԱՏ, ա. Ծայրակտուր:
 ԹԱԹԱՀԵՐՁ, տե՛ս ԿԶՂԱԿԱՐԱՆԽ:
 ԹԱԹԱՂՈՒՆ, տե՛ս ԹԱՂՈՒՆ:
 ԹԱԹԱԻԵԼ, նբ. Թանալ, տոգորել, ներ-
 կանել, մխել, ընկղմել, շաղախել, աղ-
 տեղել:
 ԹԱԹԱԻԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱԹԱԻԵԼ:
 ԹԱԹԱԻՈՒԶ, ա. Թաթաւեալ, ընկղմեալ,
 պարառոցեալ, թաթաղուն, խոկեալ, ճո-
 խացեալ:
 ԹԱԹՈՒԼ, տե՛ս ԹԱԹ:
 ԹԱԼԱՆԱԼ, չբ. Թալկանալ, թուլանալ,
 նուաղել, ընդարմանալ, թմբբել, ու-
 շաթափել:
 ԹԱԼԹԱԼ ԽԱՂԱԼ, չբ. Այսահարել,
 լուսնոտել (թալլտուել՝ այսահարու-
 թիւնից, լուսնոտութիւնից):
 ԹԱԼԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԹԱԼԱՆԱԼ:
 ԹԱԼԿԱՏՈՒՄՆ, գ. Այսահարութիւն
 (թալկանալը):
 ԹԱԽԱՆՁ, գ. 1. Թախանձանք (աղա-
 չանք-պաղատանք): 2. Թախիծ, թախ-
 ծուլթիւն, տրտմութիւն, տխրութիւն: 3.
 Նեղութիւն, դժկամակութիւն, դժուա-
 րութիւն, տաղտկութիւն, անախոր-
 ժութիւն:
 – ԹԱԽԱՆՁ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱ-
 ԽԱՆՁԵԼ (1):
 ԹԱԽԱՆՁԱՐԱՐ, մ. Անախորժաբար
 (տաղտկալի կերպով):
 ԹԱԽԱՆՁԱԼԻՅ, ա. Թախծալի, թախ-
 ծալից, ցաւագին:

ԹԱԽԱՆՆՁԱԿԱՆ, ա. Տաղտկալի, ձանձրալի:
ԹԱԽԱՆՆՁԱՆՔ, տե՛ս ԹԱԽԱՆՆՁ (1, 2):
ԹԱԽԱՆՆՁԵԼ, նբ. չբ. 1. Թախանձ արկանել, թախանձեցուցանել, ժտել, ստիպել, ձանձրացուցանել: 2. Կարօտել: 3. Թախծել: 4. Անցանել ըստ չափն, յանցանել:
ԹԱԽԱՆՆՁԵԼԻ, ա. Ձանձրացուցիչ, տաղտուկ:
ԹԱԽԱՆՆՁԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱԽԱՆՆՁԵԼ (1):
ԹԱԽԱՆՆՁԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Նեղիչ, ձանձրացուցիչ:
ԹԱԽԱՆՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թախանձ, թախանձանք, ստիպումն: 2. Նեղութիւն, անձկութիւն, տաղտութիւն, դժկամակութիւն:
ԹԱԽԱՆՆՁՈՒՄՆ, գ. 1. Թախանձութիւն, ժտութիւն: 2. տե՛ս ԹԱԽԱՆՆՁՈՒԹԻՒՆ (2):
ԹԱԽԻԾ, գ. 1. Թաղծ, կսկիծ, տխրութիւն: 2. Թախանձանք: 3. ա. Նեղիչ, տխրական: ԹԱԽԾԱԳԻՆ. ա. Տխուր, տխրական, ցաւազին, ծանրաթախիծ:
ԹԱԽԾԱԼԻ, ԹԱԽԾԱԼԻՅ, ա. Տխուր տխրական (թախիծով լի՝ լցուած):
ԹԱԽԾԱԿԱՆ, ա. Տխրական, տրտմական:
ԹԱԽԾԱՆՔ, տե՛ս ԹԱԽԾՈՒԹԻՒՆ:
ԹԱԽԾԵԼ (իմ), չբ. Տխրել, տրտմել, ցաւազանել:
ԹԱԽԾԵԼԻ, ա. Թախծալի, թախծական:
ԹԱԽԾԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տրտմեցուցանել, զկծեցուցանել (թախծել տալ):
ԹԱԽԾՈՂԱԿԱՆ, ա. Տխրեցուցիչ, տրտմեցուցիչ (թախծութիւն բերող՝ պատճառող):
ԹԱԽԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Թախիծ, թախծանք, տխրութիւն, նեղութիւն, տազնապ:
ԹԱԿԱՂԱԿ, տե՛ս ԹԱԿԱՂԱՂ:
ԹԱԿԱՂԱՂ, գ. (ճարտ.) Վերնախարիսխ, ախաւեղազէս:

ԹԱԿԱՐԴ, գ. 1. Որոգայթ, հաղբբ, վարմ,
ուռկան, ցանց: 2. Վանդակ:
ԹԱԿԱՐԴԱԴԻՐ, ա. Որոգայթադիր:
ԹԱԿԱՐԴԱՊԱՏ, տե՛ս ԹԱԿԱՐԴԱ-
ՊԱՏԵԱԼ:
ԹԱԿԱՐԴԱՊԱՏԵԱԼ, ա. Թակարդապատ
(թակարդով պատող կամ պատուած):
ԹԱԿԱՐԴԱՊԱՏԻՐ, ա. Պատրդական:
ԹԱԿԱՐԴԱՓԱԿԵԼ, նբ. Շրջափակել:
ԹԱԿԱՐԴԵԼ, նբ. Փակել, պաշարել, շա-
ղել, որսալ:
ԹԱԿՆ, գ. Կոփիչ, տոփան:
ԹԱԿՈՅԳ, գ. 1. Սափոր, կուժ: 2. Ըմ-
պանակ, սկահ: 3. Սկահաձև (աշտանակի
զարդ՝ սկահի ձևով):
ԹԱՂ, գ. Թաղի, կաճ:
ԹԱՂԱՆԹ, գ. 1. Միզն, մզանք (բարակ
մաշկ): 2. Ճարպ (քաղիթթը պատող):
ԹԱՂԱՆԹԱԹԵԼ, տե՛ս ՄԱՇԿԱԹԵԼ:
ԹԱՂԱՍՄԱԽՈՐ, ա. Մալեալ (անասուն):
ԹԱՂԵԼ, նբ. 1. Ամփոփել (գերեզմանի
մէջ դնել և ծածկել): 2. Հետախաղաղ
ծածկել՝ առնել, թաքուցանել:
ԹԱՂԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԹԱՂՈՒՄՆ:
ԹԱՂԵՐԳԻՉ, գ. Ողբերգակ:
ԹԱՂԻ, տե՛ս ԹԱՂ:
ԹԱՂԾ, գ. Թախիծ, տխրութիւն:
ԹԱՂԾԱԼԻՑ, տե՛ս ԹԱԽԾԱԼԻ(Ց):
ԹԱՂԾԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԱԽԾԵԼ (իմ):
ԹԱՂԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԹԱՂԿԵԼ (իմ):
ԹԱՂԿԵԼ (իմ), չբ. Թաղկանալ, խտանալ,
կծկել, խռուանալ:
ԹԱՂԿՈՒՄՆ, գ. Հոծութիւն (թաղկելը,
խտանալը, թանձրանալը):
ԹԱՂՈՒՄՆ, գ. Յուղարկանորութիւն
(թաղելը):
ԹԱՂՈՒՆ, ա. Թաթաղուն, թաղկեալ,
խուկեալ, խճողեալ, կուռ, խիտ:
ԹԱՄԲ, գ. 1. Համետ, պաղան: 2. Ազդը
(կենդանու):
ԹԱՄԲԱՀԱՐԵԼ, տե՛ս ԹԱՄԲԵԼ:
ԹԱՄԲԱՏԵԱԿ, ԹԱՄԲԱՏՈՅ, գ. Գրգլի,

զգեստիկ, հանդերձիկ, քուրձ:
ԹԱՄԲԵԼ, նբ. 1. Համետի, թամբահարել:
2. փխբ. Սանձել, հանդարտել:
ԹԱՅՐԱԹՈՏՔ կամ ԹԱՐԱԹՈՏՔ, գ.
յոգն. Ընտանիք, մերձաւորք:
ԹԱՆ, գ. Թանիկ, եփոյ:
ԹԱՆԱԼ, նբ. Թրջել, թացուցանել, առո-
գանել, թաթաւել, ներկանել, շաղախել,
մխել:
ԹԱՆԱՔ, գ. Գրադեղ, սևադեղ, սևակ,
մելան:
ԹԱՆԳԱՐ, գ. 1. Վաճառական: 2. Պան-
դոկապետ, պանդոկապան:
ԹԱՆԳԱՐԱԿԱՆ, ա. Մեծագին, ծան-
րագին:
ԹԱՆԳԱՐԱՆ, գ. Գանձարան:
ԹԱՆԳՈՒՋԵԼ, չբ. Ակն ածել, ակնածել,
խոյս տալ, խուսափել:
ԹԱՆԻԿ, տե՛ս ԹԱՆ:
ԹԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծագնութիւն:
ԹԱՆՁՐ¹, ա. 1. Ստուար, թաւ, խիտ: 2.
Խոշոր, յոյր, գէր: 3. Լայն, խոր: 4. մ. Խիտ
առ խիտ:
ԹԱՆՁՐ², տե՛ս ՀԱԻԱԼՈՒՄՆ:
ԹԱՆՁՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ստուարագոյն
(աւելի ստուար՝ թանձր): 2. տե՛ս ԹԱՆՁ-
ՐԱՄԻՏ:
ԹԱՆՁՐԱԴԱՆԴԱՂ, ա. Ծանրաշարժ,
յոյր:
ԹԱՆՁՐԱԹԱՂԱՆԹ, ա. Հաստակաշի, գէր:
ԹԱՆՁՐԱԼԵՋՈՒ, ա. Ծանրալեզու, ծան-
րախօս:
ԹԱՆՁՐԱԽԻՏ, ա. Հոծ, թաւ (թանձր և
խիտ):
ԹԱՆՁՐԱԽՈՒՌՆ, ա. Թանձրախիտ
(թանձր խռուած):
ԹԱՆՁՐԱՀՈՄ, ա. Թանձրախիտ (թանձր
և հոծ):
ԹԱՆՁՐԱՀՈՂ, ա. Արգաւանդահոդ, հո-
ղուտ:
ԹԱՆՁՐԱՄԱՍ, ա. 1. Ստուարամած,
թանձրատարած: 2. Թանձր, խիտ, թաւ: 3.

խուռն: 4. Ծանր, յոյր: 5. Խոր:

ԹԱՆՁՐԱՄԱՄԸՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թանձրու-
թիւն, խտութիւն:

ԹԱՆՁՐԱՄԱՅՐԻ, ա. Անտառախիտ:

ԹԱՆՁՐԱՄԱՄԵՆ, ա. Նիւթական, տար-
րական (թանձր մասերից կազմուած):

ԹԱՆՁՐԱՄԱՄԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թանձրու-
թիւն, խտութիւն (թանձրամասն լինելը):

ԹԱՆՁՐԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Նիւթաւոր,
նիւթեղէն (թանձր նիւթից բաղկացած):

ԹԱՆՁՐԱՄԻՏ, ա. Տխմար, թանձրագոյն:

ԹԱՆՁՐԱՄՈՐԹ, ա. Հաստակաշի:

ԹԱՆՁՐԱՄՈՒԽ, ա. Թանձրամած (ծխի
նման թանձր):

ԹԱՆՁՐԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիրութիւն:

ԹԱՆՁՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տխմարութիւն:

ԹԱՆՁՐԱՅԱՏԱԿ, ա. Թանձրահող (յա-
տակը՝ գետինը թանձր):

ԹԱՆՁՐԱՅԻՆ, ա. Թանձր (թանձրի
յատկութիւն ունեցող):

ԹԱՆՁՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Ստուարանալ,
խտանալ, թաւանալ: 2. Ծանրանալ,
մակարդել: 3. Բազմանալ, սաստկանալ:
4. Խստանալ:

- ԹԱՆՁՐԱՅԵԱԼ, ա. Թանձր, թանձ-
րամած:

ԹԱՆՁՐԱՊԷՍ, մ. Մարմնապէս (թանձր
մարմնով):

ԹԱՆՁՐԱՍԻՐՏ, ա. 1. Խստասիրտ, ծան-
րասիրտ: 2. Թանձրամիտ:

ԹԱՆՁՐԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԹԱՆՁՐԱՄԱԾ:

ԹԱՆՁՐԱՏԱՐԱՓ, ա. Տեղատարափ
(տարափի թանձրութեամբ):

ԹԱՆՁՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Ստուարացու-
ցանել, շատացուցանել, յաճախել:

ԹԱՆՁՐԱՓՈՒՇ, ա. Փշուտ (թանձր՝ խիտ
փշերով):

ԹԱՆՁՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խորութիւն: 2.

Ստուարութիւն, հոծութիւն, խտութիւն:

3. Սաստկութիւն, յաճախութիւն: 4.

Գիրութիւն: 5. Թանձրամտութիւն, ան-
մտութիւն:

ԹԱՆՁՔ, գ. (բժշկ.) Երաստանք, ողոր-
կադութիւն:

ԹԱՆՅ, նխը. Առանց, բաց՝ի, թարց, թող:
ԹԱՇԿԻՆԱԿ, գ. Վարչամակ:

ԹԱՌԱՄ, ա. Թառամեալ, թարչամեալ:

ԹԱՌԱՄԵԼ (իմ), չբ. 1. Թարչամել, խամ-
րել: 2. փխր. Թուլանալ, նուաղել, թօշնել,

տկարանալ, հաշել: 3. փխր. Դժգուհել,
գունատել:

ԹԱՌԱՄԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Թարչամեցու-
ցանել, խամրացուցանել (թառամել տալ):

ԹԱՌԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Թառամումն (թա-
ռամելը, թարչամելը):

ԹԱՌԱՄՈՒՄԵՆ, տե՛ս ԹԱՌԱՄՈՒԹԻՒՆ:

ԹԱՌԱՆՁ, գ. Հառաչ, հառաչանք, հե-
ծեծանք, հեծութիւն, յոգւոցհանութիւն:

ԹԱՌԱՆՁԵԼ, չբ. Հառաչել, հեծեծել,
հեծել, յոգւոց հանել՝ ելանել:

ԹԱՌԱՆՁՈՒՄԵՆ, ԹԱՌԱՆՁՈՒՄԵՆ, գ. Թա-
ռանչ (թառանչելը):

ԹԱՏՐ, գ. 1. Հանդէս, տեսարան, տես-
լարան, թէատրոն: 2. փխն. Հանդի-
սատեսք:

ԹԱՏՐԱՏԵՍ, ա. Հանդիսատես:

ԹԱԹԱԽ, գ. Շարաւ, խղիւղի:

ԹԱՐԱԽԱԼԻՅ, ա. Շարաւալի, շա-
րաւալից:

ԹԱՐԱԽԵԼ (իմ), չբ. Խղիւղի:

ԹԱՐԳՄԱՆ, ա. գ. 1. Թարգմանիչ: 2.

Մեկնիչ: 3. Թարգմանութիւն:

ԹԱՐԳՄԱՆԵԼ, նբ. Յեղուլ, յեղյեղել,
փոխադրել, փոխաթարգմանել, փոխածել:

ԹԱՐԳՄԱՆԻՁ, ա. գ. 1. Թարգման: 2.

Մեկնիչ: 3. յոգն. Թարգմանիչք (ե դարի
հայ թարգմանիչների դասը):

ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թարգման
(թարգմանուած գործ): 2. Մեկնութիւն:

ԹԱՐԳՄԱՆՕՐԷՆ, մ. ա. Մեկնապէս,

մեկնողական:

ԹԱՐԹԱՓ ԱԿԱՆ, գ. Քթիթ, քթթելիք,

քթթումն, թարթափումն ական՝ աչաց,

ակնաքթիթ:

ԹԱՐԹԱՓԱՆՔ, գ. Թարթափումն, Թափառումն, դեգերանք, յաճումն:
 ԹԱՐԹԱՓԵԼ (իմ), չբ. Թափառել, յաճել, պատաղել, դեգերել:
 - ԹԱՐԹԱՓԵԼ ԱԿԱՆ, տե՛ս ԹԱՐԹԵԼ:
 ԹԱՐԹԱՓԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յաճեցուցանել, զբաղեցուցանել, վարանեցուցանել:
 ԹԱՐԹԱՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԹԱՐԹԱՓԱՆՔ:
 - ԹԱՐԹԱՓՈՒՄՆ ԱԿԱՆ՝ ԱԶԱՅ, տե՛ս ԹԱՐԹԱՓ ԱԿԱՆ:
 ԹԱՐԹԵԼ, չբ. Քթթել, քթթել ական, Թարթափել ական:
 - Ի ԹԱՐԹԵԼ ԱԿԱՆ. Ի քթթել ական, ի Թթափել ական, յական Թթափել (մի ակնթարթում):
 ԹԱՐՄԱՏԱՐ, ա. 1. Յետին, տրուպ, տկար, փանաքի: 2. Անպիտան, վատթար, ուժալէտ, աւելորդ, վայրապար, անպատճառ:
 ԹԱՐՇԱՄԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԱՌԱՄԵԼ (իմ):
 ԹԱՐՇԱՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱՌԱՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
 ԹԱՐՇԻԿ կամ ԹԱՐՍԻՍ, գ. (Հնք.) Յակինթ, կապուտակ:
 ԹԱՐՅ, տե՛ս ԹԱՆՅ:
 ԹԱՅ, ա. Խոնաւ, գէջ:
 ԹԱՅԱՆԱԼ, տե՛ս ԳԻՋԱՆԱԼ:
 ԹԱՅՈՒԹԻՆ, գ. Խոնաւութիւն, տամկութիւն, գիշութիւն:
 ԹԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱՆԱԼ:
 ԹԱԻ, ա. 1. Թանձր, խիտ, Հոծ: 2. Թաւամազ, մազեղ, Թաւարծի: 3. (քեր.) Յոյր, ստուար:
 ԹԱԻԱԳԷՍ, ա. Թաւամազ:
 ԹԱԻԱԼ, գ. 1. Թաւալումն: 2. ա. Թաւալիայ:
 - ԱԻ Ի ԹԱԻԱԼ. Զառ ի վայր, զառ ի Թափ, գաճալէժ:
 ԹԱԻԱԼԱԳԼՈՐ, մ. Թաւալգլոր, գլոր, խաղաղլոր, Հոլովաբար:
 ԹԱԻԱԼԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԱԻԱԼԵԼ² (իմ):

ԹԱԻԱԼԳԼՈՐ, տե՛ս ԹԱԻԱԼԱԳԼՈՐ:
 ԹԱԻԱԼԵԼ¹, տե՛ս ԹԱԻԱԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
 ԹԱԻԱԼԵԼ² (իմ), կ. չբ. 1. Տապալել, Հոլովել, Հոլով գալ, գլորել, շրջշրջել: 2. Հակել, միտել:
 ԹԱԻԱԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թաւալել, տապալել, Հոլովել, գլել, գլորել:
 ԹԱԻԱԼՈՅ, գ. Խրուսք:
 ԹԱԻԱԼՈՒՄՆ, գ. 1. Թաւալ: 2. Միտումն:
 ԹԱԻԱՄԱԶ, տե՛ս ԹԱԻԱԳԷՍ:
 ԹԱԻԱՄԱՅՐԻ, ա. Անտառախիտ:
 ԹԱԻԱՅՕՆ, ա. Յօնեղ:
 ԹԱԻԱՆԱԼ, չբ. Թանձրանալ, խտանալ (Թաւ դառնալ):
 ԹԱԻԱՐԾԻ, ա. 1. Թաւամազ, մազեղ: 2. Խաւարծի (խաւոտ):
 ԹԱԻԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թանձրացուցանել (Թաւ դարձնել):
 ԹԱԻՈՒԹ, տե՛ս ԹԱԻՈՒՏ:
 ԹԱԻՈՒԹԻՆ, գ. Հոծութիւն, Թանձրութիւն (Թաւ լինելը):
 ԹԱԻՈՒՏ, ա. գ. Թաւութիւն, մացառուտ:
 ԹԱՓ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ)՝ ՄՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱՓ ԱՆՅԱՆԵԼ:
 ԹԱՓ ԱՆՅԱՆԵԼ կամ ԸՆԴ ԹԱՓ ԱՆՅԱՆԵԼ. Թափ անկանել՝ մտանել, Թափանցանց լինել՝ ելանել՝ բերել, Թափանցիկ լինել, Թափանցել:
 ԹԱՓ ՀԱՆԵԼ՝ ՀԱՍՈՒՑԱՆԵԼ. Թափանց առնել, մխել (խորը խրել):
 ԹԱՓԱՆՇՈՅԼ, ա. Լուսափիւռ:
 ԹԱՓԱՆՅ ԱՄԵԼ. Լուսաւորել (Թափանցելով փայլել):
 ԹԱՓԱՆՅ ԱՌԵԼ, տե՛ս ԹԱՓ ՀԱՆԵԼ:
 ԹԱՓԱՆՅԱԿԱՆ, ԹԱՓԱՆՅԱՅԻՆ, ա. Միջամուխ (մէջը Թափանցող):
 ԹԱՓԱՆՅԱՆՅ, ա. Թափանցիկ:
 - ԹԱՓԱՆՅԱՆՅ ԼԻՆԵԼ՝ ԵԼԱՆԵԼ՝ ԲԵՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԱՓ ԱՆՅԱՆԵԼ:
 ԹԱՓԱՆՅԱՆՅԱՆՈՅԼ, ա. Պայծառ, անաղօտ (Թափանցանց լոյս ունեցող):
 ԹԱՓԱՆՅԵԼ, տե՛ս ԹԱՓ ԱՆՅԱՆԵԼ:

ԹԱՓԱՆՅԻԿ, տե՛ս ԹԱՓԱՆՅԱՆՅ:

– ԹԱՓԱՆՅԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԹԱՓԱՆՅԱՆԵԼ:

ԹԱՓԱՌԱԿԱՆ, ա. Թափառոտ, մոլորական, ընդվայրայած, վտարանդի, տարազիր, գաղթական, պանդուխտ:

ԹԱՓԱՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդվայրածութիւն, վտարանդութիւն:

ԹԱՓԱՌԱՆՔ, գ. Թափառումն:

ԹԱՓԱՌԵԼ, չբ. Յածել, դեգերել, չըջել, վայրայածել:

ԹԱՓԱՌՆԱԿԻ, մ. Թափառելով:

ԹԱՓԱՌՈՏ, տե՛ս ԹԱՓԱՌԱԿԱՆ:

ԹԱՓԱՌՈՒՄՆ, տե՛ս ԹԱՓԱՌԱՆՔ:

ԹԱՓԵԼ, նբ. 1. Հեղուլ, վայթել, ածել, արկանել: 2. Կորզել, ճողոպրել: 3. Ազատել: 4. Մղել, վանել: 5. Զրկել: 6. Վատնել: 7. չբ. Անկանել, երթալ, Հասանել:

– ԹԱՓԵԼ ԶԱՆՁՆ. Նուաստանալ:

– ԹԱՓԵԼ ԶԳԻՆԻ. Սթափել, զգաստանալ:

– ԹԱՓԵԼ ԶՈԳԻ. Քաղել զոգի՝ զշունչ:

– ԹԱՓԵԼ Ի ԽԵԼԱՅ՝ Ի ՄՏԱՅ. Խելագարել:

– ԱՅԵԼ ԹԱՓԵԼ ՎԱՂՎԱՂԱԿԻ. Յարել, յաւելուլ:

ԹԱՓԻՉ, գ. 1. Լուացարար (գործուածքը տոփելով լուացող՝ սպիտակացող): 2. Տոփան:

– ԹԱՓԻՉ ՀԱՄՈՋԱԿԵՐ. Հանդիսադիր, գուլարադիր:

ԹԱՓՈՒՄՆ, գ. 1. Հեղումն (դուրս թափել): 2. Զերծումն: 3. Նուաստակերպութիւն, խոնարհութիւն:

ԹԱՓՈՒՏ, գ. Դազաղ:

ԹԱՓՈՒՐ¹, ա. 1. Դատարկ, ունայն, ամալի: 2. Անօգնական, լքեալ: 3. Անբաժ, զերծ, անմասն:

ԹԱՓՈՒՐ², գ. Սկուռեղ:

ԹԱՓՈՒՐԵԼ (իմ), ԹԱՓՐԱՆԱԼ, չբ. Ամայանալ (Թափուր մնալ):

ԹԱՓՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատարկութիւն (Թա-

փուր լինել):

ԹԱՓՔ, գ. Յատակ, խորք, ներքոյք:

ԹԱՔԹԱՔՈՒՆՔ, ԹԱՔԹԱՔՈՒՐՔ, մ.

Գաղտաբար, ի ծածուկ:

ԹԱՔՆԱՐԱՐ, մ. Ի Թաքուն, Թաքնապէս,

գաղտնաբար, ծածկաբար:

ԹԱՔՆԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Խորհրդաւոր:

ԹԱՔՆԱՆԱԼ, չբ. Թաքչել:

ԹԱՔՆԱՊԵՍ, տե՛ս ԹԱՔՆԱՐԱՐ:

ԹԱՔՆԻ, ա. 1. Թաքուն, ծածուկ, գաղտնի:

2. մ. Թաքնաբար:

ԹԱՔՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծածկութիւն, գաղտնութիւն, գաղտնիք, խորհուրդ:

ԹԱՔՆՈՒԼ, տե՛ս ԹԱՔՉԵԼ (իմ):

ԹԱՔՈՒՆ, ա. Ծածուկ, գաղտնի, զանխուլ:

– Ի ԹԱՔՈՒՆ, մ. Թաքնաբար:

ԹԱՔՈՒՍՏ, գ. 1. Թաքնութիւն, ծածկութիւն (Թաքնուել): 2. Թաքստոց, ծածկարան (Թաքնուելու տեղ): 3. ա. Թաքուն,

գաղտնի, ծածուկ:

– ԹԱՔՍՏԻ կամ ԹԱՔՍՏԵԱՄՐ, մ. Թաքնաբար, ծածկաբար, գաղտաբար:

– ԹԱՔՍՏԵԱՆ կամ Ի ԹԱՔՍՏԵԱՆ ԼԻ-

ՆԵԼ. Թաքչել (ծածուկ ապրել):

ԹԱՔՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ծածկել, պահել,

քողարկել:

ԹԱՔՉԵԼ (իմ), չբ. Թաքնուլ, զօղել, ան-

յայտանալ, զանխանալ:

ԹԱՔՍՏԵԱՅՔ, ԹԱՔՍՏՈՅՔ, գ. յոգն.

Թաքուցեալք:

ԹԱՔՍՏՈՅ, տե՛ս ԹԱՔՈՒՍՏ (2):

ԹԵԱՏՐՈՆ, տե՛ս ԹԵԱՏՐՈՆ:

ԹԵԶԱՆ, գ. 1. Ուղումն: 2. տե՛ս ԹԵ-

ԶԱՆԻՔ:

ԹԵԶԱՆԻՔ, գ. Թեզան (Հագուստի երկար թևք, որ ծածկում է ձեռքերը):

ԹԵԹԵԻ, ա. 1. Անծանր: 2. Մեղմ (թոյլ կերպով արտայայտուած): 3. Արագըն-

թաց, արագաշարժ, արագ: 4. Դիւրին,

հեշտին: 5. Դոյզն, փոքր, փոքրոգի: 6.

Թեթևամիտ: 7. մ. Արագապէս: 8. Դիւրաւ:

– ԹԵԹԵԻՍ, ԹԵԹԵԻՈՎ, մ. Թեթև, դիւրաւ:

ԹեթեօՒԱԲԱՐ, մ. Թեթեօ, Թեթեօակի, երազ, դիւրաւ:

ԹեթեօՒԱԲեՌՆ, ա. Թեթեօ, դիւրին (Թեթեօ բեռով):

ԹեթեօՒԱԲեՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թեթեօութիւն (Թեթեօբեռն լինելը):

ԹեթեօՒԱԳԻՆ, ա. մ. Դիւրազին, սա-կաւազին, Թեթեօազին:

ԹեթեօՒԱԳՆԱՅ, ա. Արազընթաց, արա-զազնաց:

ԹեթեօՒԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Արազա-զնացութիւն:

ԹեթեօՒԱԳՆԻ, տե՛ս ԹեթեօՒԱԳԻՆ:

ԹեթեօՒԱԹԵԻ, ԹեթեօՒԱԹՌԻԶ, ա. Արա-զաթեօ, արազաթութիւն:

ԹեթեօՒԱԿԱՆ, ա. Թեթեօ:

ԹեթեօՒԱԿԻ, մ. Թեթեօաբար, Թեթեօ:

ԹեթեօՒԱՄԻՏ, ա. Տիմար, ծանծաղամիտ, տկարամիտ:

ԹեթեօՒԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարամտու-թիւն, տխմարութիւն:

ԹեթեօՒԱՆԱԼ, չբ. Թեթեօ (Թեթեօ դառ-նալ):

ԹեթեօՒԱՆԴԱՄ, ա. Դիւաշարժ (մարմ-նով):

ԹեթեօՒԱՆԺ, գ. 1. Թեթեօութիւն (վարքի): 2. Շոգմոզութիւն, քծնութիւն, քծինք:

ԹեթեօՒԱՇԱՐԺ, ա. Դիւրաշարժ, արա-զաշարժ:

ԹեթեօՒԱՅՈՒՅԱՆՆԵԼ, պբ. Թօթափել, փարատել, դիւրացուցանել, թուլացու-ցանել, սակաւացուցանել:

ԹեթեօՒԵԼ (իմ), տե՛ս ԹեթեօՒԱՆԱԼ:

ԹեթեօՒԸՆԹԱՅ, ա. 1. Արազ (Թեթեօ ըն-թացք ունեցող): 2. մ. Երազ (Թեթեօ ըն-թացքով):

ԹեթեօՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անօտութիւն, նրբութիւն: 2. Արագութիւն, դիւրութիւն:

3. Թեթեօամտութիւն, Թեթեօանք:

ԹեթեօՒԻՔ (գործածուած է Ի ԹեթեօՒԱ ձևով), գ. Կարծիք, կասկած:

Թե՛Լ, գ. Ասղանի, լար:

Թե՛ԼԱԴԻՐ, ա. Յուշարար, խրատու, ազ-դարար, յորդորիչ, խորհրդակից:

– Թե՛ԼԱԴԻՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս Թե՛ԼԱԴԻՐԵԼ:

Թե՛ԼԱԴԻՐԵԼ, նբ. Թելադիր առնել, յուշ առնել, խրատ տալ, յորդորել, ազդել, քա-ջալիբել, ամօքել, հրապուրել, գե-կուցանել:

Թե՛ԼԱԴԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուշարարութիւն, ազդումն, յորդորակ, խրատ (բարի կամ չար):

– ԱՌՆԵԼ Թե՛ԼԱԴԻՐՈՒԹԻՒՆ. Տեղեկացու-ցանել, գրել:

Թե՛ԼԱԿԱԼ, ա. գ. Գործակալ, հոգաբարձու:

Թե՛ԿՆ կամ Թե՛ԿՆ, գ. Ուս (բազուկը ուսի հետ միասին):

– Թե՛ԿՆ ԱՄԵԼ, 1. Թեւածել, Թեւակոխել, ձեռնբերէլ լինել, գհետ լինել, ձգտել, նկրտել: 2. Թեւարկել, Թեւկուծք լինել, պաշտպանել, օգնել:

Թե՛ԿՈՒՅ, գ. Թե՛Լ:

Թե՛ՂԵԱՅ ՄԱՌ, Թե՛ՂԻ, տե՛ս ԿՆՁՆԻ:

Թե՛ՂՕՇ, գ. (բար.) Սոճի:

Թե՛Ր, գ. Կողմն, կոյս:

Թե՛ՐԱԲԱՅ, ա. Կիսաբաց:

Թե՛ՐԱԳՈՅՆ, ա. Պակասագոյն, նուա-զագոյն:

Թե՛ՐԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Խարդախել, կամա-կորել (Թե՛րի և Թե՛ր գրել): 2. Վանել, մերժել:

Թե՛ՐԱԼԻՅ, ա. Թերակատար, անկատար:

Թե՛ՐԱԼՍԵԼ, նբ. Ստուճգանել (չլսելու տալ):

Թե՛ՐԱՄԻՆ, ա. Օրապակաս:

Թե՛ՐԱԿԱՆ, ա. Թերի, պակասաւոր, ան-կատար:

Թե՛ՐԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Կիսակատար, անկա-տար, պակասաւոր, տհաս: 2. մ. Անկա-տարեկապէս (Թերակատար կերպով):

Թե՛ՐԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկատարու-թիւն, անկատարելութիւն, թերութիւն:

Թե՛ՐԱԿԵԼ, տե՛ս Թե՛ՐԱԿԵԼ:

Թե՛ՐԱՀԱՍԱԿ, ա. Տհաս:

ԹԵՐԱՀԱՆՈՒՄ, ա. Սակաւաճաւատ, կիսա-
 ճաւատ, երկմիտ, անճաւատ, անճաւան:
 ԹԵՐԱՀԱՆՈՒՄԱՆ, ԹԵՐԱՀԱՆՈՒՄԱՆ, չբ.
 Անճաւատալ, անճաւատանալ, թերամտել,
 կասկածել:
 ԹԵՐԱՀԱՆՈՒՄԱՆՈՒՄԱՆ, գ. 1. Անճաւա-
 տութիւն: 2. Երկմտութիւն, կասկած:
 ԹԵՐԱՄԻՏ, ա. 1. Պակասամիտ, անմիտ: 2.
 Թերաճաւատ:
 ԹԵՐԱՄՏԵՆ, չբ. Թերաճաւատալ, երկ-
 բայել, կասկածել:
 ԹԵՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պակասամտու-
 թիւն: 2. Թերաճաւատութիւն:
 ԹԵՐԱՆԱՆ, չբ. 1. Պակասել, նուազել,
 յետնել, կասել, վերջանալ: 2. Թերա-
 ճաւատալ, երկմտել, կասկածել:
 ԹԵՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կողմնակալու-
 թիւն, կուսակալութիւն:
 ԹԵՐԱՍԱՌՈՅՑ, ա. Կիսամած:
 ԹԵՐԱՎԱՐԺ, ա. Անվարժ, անփորձ, ան-
 մուղ, տրմուղ, խամ (կենդանիների
 մասին):
 ԹԵՐԱՏԵՍԵՆ, չբ. Անտեսել, անտես
 առնել:
 ԹԵՐԱՅՈՒՑԱՆԵՆ, պբ. 1. Պակասեցու-
 ցանել, նուազ առնել, նուազեցուցանել
 (թերի թողնել): 2. Անտես առնել:
 ԹԵՐԱՓ, ԹԵՐԱՓԻՄ, գ. Կուռք (մանա-
 ւանդ առտնին՝ իբրեւ բժժանք):
 ԹԵՐԱՓԱՄ, ա. Թերաբաց, անկատար,
 նուազ:
 ԹԵՐԵՆ (իմ), տե՛ս ԹԵՐԱՆԱՆ:
 ԹԵՐԵՏԻՍ, եղբ. Գուցէ, իցէ թէ, արդեօք,
 արդարեւ, ապաքէն:
 ԹԵՐԸՄՊԵԱՆ, ա. Թերուժ (կիսատ
 խմած):
 ԹԵՐԹ, գ. Թիթեղն, թուղթ (որեւէ բանի
 նրբաշերտ կտոր):
 ԹԵՐԹԵՆ, չբ. Փթթել, ծաղկել (թերթ թերթ
 բացուել):
 ԹԵՐԻ, ա. 1. Կիսատ, պակասաւոր, անկա-
 տար, պակաս, նուազ: 2. Թափուր: 3. Թե-

րաճաւատ, անվատահ: 4. գ. Կէս, կի-
 սամասն:
 ԹԵՐԻԱԿԵ, գ. Թիւրակէ, թերակէ, դե-
 ղաթափ:
 ԹԵՐՄՈՆ, գ. Գինի (եռացրած):
 ԹԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պակասութիւն, անկա-
 տարութիւն, յետնութիւն:
 ԹԵՐՈՒՂԻՂ, ա. Անարգարագատ (ոչ
 ուղղամիտ):
 ԹԵՐՈՒՄՊ, տե՛ս ԹԵՐԸՄՊԵԱՆ:
 ԹԵՒ, գ. 1. Բազուկ, ձեռն: 2. փխբ.
 Նպաստ: 3. Հովանաւորութիւն, խնամ: 4.
 Թռիչք, ընթացք, պացք:
 – ԹԵՒ ԱՐԿԱՆԵՆ, տե՛ս ԹԵՒԱՐԿԵՆ:
 – ԹԵՒ ԲԱՆԱԿԻ. Բազուկ:
 – ԹԵՒ ՏԱՃԱՐԻ. Աշտարակ:
 – ԹԵՒՔ ԵՐԿՐԻ. Մագք (երկրի տարա-
 ծութեան):
 ԹԵՒԱԲՈՅՍ ԼԻՆԵՆ, ԹԵՒԱԲՈՒՍԵՆ (իմ),
 չբ. Թեւանալ, թեւաւորել:
 ԹԵՒԱԶԳԵՅՅԵԱՆ, տե՛ս ԹԵՒԱԶԳԵՅԻԿ
 ԵՂԵԱՆ:
 ԹԵՒԱԶԳԵՅԻԿ ԵՂԵԱՆ, ա. Թեւազգեցեալ
 (թեւեր հագած՝ ստացած):
 ԹԵՒԱԾՄՈՒԿ, ա. Թեւաքօղեալ, թեւա-
 պատ, թեւապատեալ:
 ԹԵՒԱԾԵՆ, չբ. 1. Վերաթեւել, վերաթռչել:
 2. Թեւակոխել, կրթել, թեկն ածել:
 ԹԵՒԱԿ, գ. Բազուկ, թեւ:
 ԹԵՒԱԿՈՒՆԵՆ, չբ. Գուն գործել՝ դնել,
 ջանալ, հնարել, ձգտել, թեկն ածել,
 թեւածել, իղձ լինել, կամել, նկրտել, կրթել,
 ընդելանել:
 ԹԵՒԱԿՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, ԹԵՒԱԿՈՒՆՈՒՄՆ, գ.
 Ջան, փոյթ, ճիգն, ձգտումն, նկրտումն,
 պարապումն, ուսումնասիրութիւն:
 ԹԵՒԱԿՈՒՆ ԼԻՆԵՆ, տե՛ս ԹԵՒԱՄՈՒՆ
 ԼԻՆԵՆ:
 ԹԵՒԱՀԵՐԶ, ա. Թեւաւոր, թռչուն:
 ԹԵՒԱՄՈՒՆ ԼԻՆԵՆ. Թեւակուռ լինել,
 թեւակոխել, ձեռնամուկ լինել, ձեռ-
 նարկել:

ԹԵՒՒԱՆԱԼ, չբ. 1. Թևաւորել, թռչել: 2. Լողալ: 3. Վերաթել, բարձրանալ: 4. փխբ. Փքանալ, վստահել:
 ԹԵՒՒԱՊԱՏ, ԹԵՒՒԱՊԱՏԵԱԼ, ա. Թևածածուկ, Թևապարփակ, Թևաքողեալ (Թևերով պատուած՝ սքողուած):
 ԹԵՒՒԱՊԱՐԵԼ (իմ), չբ. Թևանալ, վերաթել, սլանալ:
 ԹԵՒՒԱՊԱՐՓԱԿ, ա. Թևապատ:
 ԹԵՒՒԱՊԵՏ, գ. Զօրապետ (զօրքի Թևային մասի):
 ԹԵՒՒԱՍՔՕՂԵԼ, նբ. Սքողարկել, սքողել, պարունակաթեկ (Թևերով ծածկել՝ պատել՝ Թաքցնել):
 ԹԵՒՒԱՏԱՐԱՐԾ, ա. 1. Հոլաթեան: 2. Բաղկատարած:
 ԹԵՒՒԱՏՐՈՂԱԹԵԻ, ա. Բաղմաթե (բաժանուած Թևերով, շատ Թևերով):
 ԹԵՒՒԱՐԿԵԼ, տե՛ս Թեկն ԱԾԵԼ:
 ԹԵՒՒԱԻՈՐ, ա. Թռչուն (որ թռչում է՝ ընդունակ է թռչելու):
 ԹԵՒՒԱԻՈՐԵԼ (իմ), չբ. Թևանալ (Թևաւոր դառնալ):
 ԹԵՒԻԵԼ, չբ. Թևանալ, վերաթել:
 ԹԵՒԻԵԼԻԱ, գ. Փոթորիկ, մրրիկ:
 ԹԵՒԻԷ, տե՛ս Թեկոնիէ:
 ԹԵՒԻՃԱԿ, գ. Թիակ (նաւի):
 ԹԵՒՓ, գ. 1. Կեղե (ցորենի): 2. Կեղևանք, փիւղ (ձկան թեփուկ):
 ԹԵՒՔԵԼ, նբ. 1. Կռնել (մետաղը), հարթել, կոկել, սրել: 2. փխբ. Հրահանգել, կրթել, դաստիարակել: 3. Պտուտել, շուրջ տալ:
 ԹՁԱԶԱՓ, ԹՁԱԶԱՓԱԲԱՐ, ա. մ. Թղեան, ուղեկան (մի թիզ, մի թիզի չափ):
 ԹՁԵԱՆ, տե՛ս ԹՁԱԶԱՓ:
 ԹՁԵՆԱՊԱՏ, ա. Թղենեկասփած (թղենու տերեւով պատած՝ ծածկած՝ սփածած):
 ԹՁԵՆԵԿԱՍՓԱՐԾ, տե՛ս ԹՁԵՆԱՊԱՏ:
 ԹՁՈՒԿ, ա. գ. Կարծաշասակ, ալրուկ:
 Թէ, չ. 1. Եթէ: 2. Մի՞թէ, արդեօք: 3. Յայտ է թէ, իբր թէ: 4. Որ, զի, որպէս զի, վասն զի:

ԹէԱՏՐՈՆ, գ. 1. Հանդէս, տեսարան, տեսլարան, Թատր: 2. Կրթարան:
 ԹէԵԻ ԿԱՄ Թէ ԵԻ, չ. Թէպէտ, Թէպէտ է:
 ԹէԿԵՆ, տե՛ս Թեկն:
 ԹէՊԵՏ, ԹէՊԵՏ ԵԻ, չ. Թէէ:
 – ԹէՊԵՏ ... ԹէՊԵՏ. Եթէ ... Եթէ:
 ԹԹԵՆԻ, տե՛ս ՄՈՒԱԹՁԵՆԻ:
 ԹԻ, գ. Թիակ (հողազործի գործիք):
 ԹԻԱԿ, գ. 1. Թևակ, քաշտի (նաւի թի): 2. տե՛ս Թի:
 ԹԻԶ, գ. Ուղուկ, քիլ:
 ԹԻԹԵՂԵՆ, տե՛ս ԹԵՐԹ:
 ԹԻԿՆԱԿԻՏ, ա. Օգնական, Թիկունք:
 ԹԻԿՆԱՄԷԶ, գ. Միջնաթիկունք, միջնողն:
 ԹԻԿՆԱՆՈՅ, գ. Թիկնոց, վերարկու (անթև):
 ԹԻԿՆԱՊԱՀ, ա. գ. 1. Անձնապահ, պաշտպան, համհարք: 2. Պահպանակ (Թիկունքը պաշտպանող զրահ):
 ԹԻԿՆԱԻԷՏ, ա. Թիկնեղ:
 ԹԻԿՆԵՂ, տե՛ս ԹԻԿՆԱԻԷՏ:
 ԹԻԿՆՈՅ, տե՛ս ԹԻԿՆԱՆՈՅ:
 ԹԻԿՈՒՆՔ, գ. 1. Ուք, նուս, ողն, քամակ, կուռն: 2. փխբ. Օգնականութիւն, օգնութիւն, ձեռնտու, սատար:
 – ԹԻԿՈՒՆՍ ԴԱՐՁՈՒՅԱՆԵԼ. 1. Արհամարհել, ի բաց դառնալ: 2. Փախչել:
 – ԹԻԿՈՒՆՍ ՏԱԼ. 1. տե՛ս ԹԻԿՈՒՆՍ ԴԱՐՁՈՒՅԱՆԵԼ (1, 2): 2. Յենուկ, ապաւինել:
 – Ի ԹԻԿԱՆՅ, Ի ԹԻԿՈՒՆՍ, ԶԹԻԿԱՄՔԻ, նխք. մ. Յետուստ, յետուստ կողմանէ:
 ԹԻՆ, գ. Հատիճ, Թնիճ, Թնահատ:
 ԹԻՆ Դ, գ. Թունդ, Թնդիւն:
 ԹԻՐԱՍ, տե՛ս ԹԻՐԱՍ:
 ԹԻԻ, գ. 1. Հաշիւ, համար: 2. Գլուխ (գրքի): 3. (Թիւք) յոգն. Թուականութիւն, թուականն (համարողական գիտութիւն՝ թուաբանութիւն):
 – ԹԻԻ ՀԱՄԱՐՈՅ ԱՌԵՆԵԼ, տե՛ս Ի ԹԻԻ ԱՐԿԱՆԵԼ:
 – Ի ԹԻԻ ԱՐԿԱՆԵԼ. Թուել, հաշուել:

- ԿԱՐԳԵԼ Ի ԹԻԻԻ. Դասել, թուեկ (որեւէ կարգի՝ շարքի մէջ դնել):

ԹԻԻԻ, տե՛ս ԹՈՅՆ:

ԹԻԻԻՐ, ա. 1. Ծուռ, կոր, խոտոր: 2. Մոլար: ԹԻԻԻՐԱԽ, գ. Նպատակ (նետի), նշաւակ:

ԹԻԻԻՐԱԿ, ԹԻԻԻՐԱԿԷ, տե՛ս ԹԵՐԻԱԿԷ:

ԹԻԻԻՐԱՀԱԻԱՏ, ա. Աղանդաւոր (թիւր՝ մոլար հաւատ ունեցող):

ԹԻԻԻՐԵԼ, նբ. Ծռել, խոտորեցուցանել, մոլորեցուցանել:

ԹԻԻԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ծռութիւն, խոտորումն, մոլորութիւն: 2. Խոշտանգանք (անդամների խեղութիւն):

ԹԼՓԱՏ, գ. Առնի անդամ (թլփատուած):

ԹԼՓԱՏԵԼ, նբ. Յապաւել, կրճատել:

ԹԼՓԱՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Կրճատութիւն (թըլփատել, թլփատուած լինել):

ԹԽԱ ԳՈՅՆ, ա. Թուխ, մթազոյն, տըխրեանգ:

ԹԽԱՁԳԵՍ ԼԻՆԵԼ. Թուխ զգենուլ, ի թուխս համակել:

ԹԽԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԹԽԱՏԻՊ:

ԹԽԱՆԱԼ, չբ. Սևանալ, մթադնել (թուխ դառնալ):

ԹԽԱՏԻՊ, ա. 1. Թխակերպ, թխազոյն, սևազոյն: 2. փխբ. Աղտեղի:

ԹԽԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Մթացուցանել, սևացուցանել:

ԹԽԵԼ, նբ. Թխել, ի թուխս նստել (թուխս նստելով ձագ հանել):

ԹԽՈՒԹԻԻՆ, գ. Սևութիւն (թուխ լինել):

ԹԽՍԵԼ, տե՛ս ԹԽԵԼ:

ԹՂԹԱԲԵՐ, ա. գ. Թղթատար, նամակալիբ, պատճենաբեր, սուրհանդակ:

ԹՂԹԱԳԻՐ, ԹՂԹԱԳՐՈՂ, ա. գ. Գրիչ, քարտուղար:

ԹՂԹԱԿԱՆ, ա. գ. (քեր.) Տրական (հոլով):

ԹՂԹԱՊԱՀ, գ. Դիւանապետ, ատենադպիր, քարտուղար:

ԹՂԹԱՏԱՐ, տե՛ս ԹՂԹԱԲԵՐ:

ԹՂԹԵԱՆ, գ. հաւաք. Թուղթք, նամականի:

ԹՂԹԵԼ, նբ. Թուղթագրել, գրել (թուղթ՝ նամակ):

ԹՂԿԵԼ (իմ) կամ ԹՂԳԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԱՂԿԵԼ (իմ):

ԹՄԲԻՐ, գ. 1. Թմբուլիւն: 2. Թմբադնդ: ԹՄԲԻԻՆ, գ. Թնդիւն, բախիւն, շառաչիւն:

ԹՄԲՐԱԴԵՂ, տե՛ս ԹՄԲԻՐ (2):

ԹՄԲՐԱԿԱՆ, ա. Թմբեցուցիչ, թմբեցուցիչ, ընդարմացուցիչ:

ԹՄԲՐԵԼ¹, տե՛ս ԹՄԲՐԵՑՈՒՅԱՆԵԼ:

ԹՄԲՐԵԼ² (իմ), չբ. Թմբել, զմբբել, զմբբել, ընդարմանալ, անզգայանալ, գլանալ:

ԹՄԲՐԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Թմբեցուցանել, ընդարմացուցանել, անզգայացուցանել:

ԹՄԲՐԵՑՈՒՅԻՉ, տե՛ս ԹՄԲՐԱԿԱՆ:

ԹՄԲՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Թմբիբ, թմբումն, հիացումն, ապշութիւն:

ԹՄԲՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԹՄԲՐՈՒԹԻԻՆ:

ԹՄՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԹՄԲՐԵԼ² (իմ):

ԹՄՐԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԹՄԲՐԵՑՈՒՅԱՆԵԼ:

ԹՄՐԵՑՈՒՅԻՉ, տե՛ս ԹՄԲՐԱԿԱՆ:

ԹՆԱՀԱՏ, տե՛ս ԹԻՆ:

ԹՆԴԱԼ, տե՛ս ԹՆԴԵԼ²:

ԹՆԴԵԼ¹, տե՛ս ԹՆԴԵՑՈՒՅԱՆԵԼ:

ԹՆԴԵԼ², չբ. Թնդալ, դըրդել, դղորդել, շարժել, սասանել:

ԹՆԴԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Թնդել, դնդեցուցանել, դղորդել, շարժել, սասանել (Թնդիւն առաջացնել):

ԹՆԴԻԻՆ, ԹՆԴՈՒՄՆ, գ. Թինդ, թունդ, դըրդիւն, դնդիւն, բախիւն, կոփիւն, շաչիւն, շառաչիւն:

ԹՆԻՃ, տե՛ս ԹԻՆ:

ԹՆԾԿԱԼ, չբ. Կռնչել, ոռնալ:

ԹՇՆԱՄԱԲԱՐ, մ. Թշնամբար (իբրև թշնամի):

ԹՇՆԱՄԱԿԱՆ, ա. Նախատական:

ԹՇՆԱՄԱՆԱԴԻՐ, ա. Թշնամանիչ, նախատիչ, հայհոյիչ:

ԹՇՆԱՄԱՆԱԿԱՄ, ա. Չարակամ:

ԹՇՆԱՄԱՆԱԿԵՐՊ, ա. Նախատական:
 ԹՇՆԱՄԱՆԱԼ, տե՛ս ԹՇՆԱՄԵՆԱԼ:
 ԹՇՆԱՄԱՆԱՍԷՐ, ա. Թշնամասեր:
 ԹՇՆԱՄԱՆԵԼ, նբ. 1. Նախատել, ան-
 արգել, լուտալ, յանդիմանել, կշտամբել:
 2. Խայտառակել, տառապեցուցանել:
 ԹՇՆԱՄԱՆԻԿ, ԹՇՆԱՄԱՆԻՉ, ԹՇՆԱ-
 ՄԱՆՈՂ, ա. Թշնամանադիր, նախատիչ,
 նախատորդ:
 ԹՇՆԱՄԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԹՇՆԱՄԱՆՈՒ-
 ԹԻՒՆ, գ. Թշնամանք, նախատինք,
 անարգանք:
 ԹՇՆԱՄԱՆՔ, գ. 1. Նախատինք, լու-
 տանք: 2. Լիկանք, զրկանք, վնաս:
 - ԹՇՆԱՄԱՆՍ ԴԵԼ. Անարգել, նա-
 խատել:
 ԹՇՆԱՄԱՍԷՐ, տե՛ս ԹՇՆԱՄԱՆԱՍԷՐ:
 ԹՇՆԱՄԵԲԱՐ, տե՛ս ԹՇՆԱՄԱԲԱՐ:
 ԹՇՆԱՄԵԼ (իմ), ԹՇՆԱՄԵՆԱԼ, չբ.
 Թշնամանալ, Թշնամութեամբ լինել՝ կալ,
 ի Թշնամութիւն դառնալ, Թշնամի լինել:
 ԹՇՆԱՄԻ, ա. գ. Ոսոխ, հակառակորդ,
 չարակամ:
 - ԹՇՆԱՄԻ ԱՌԵԼ. Ոխացուցանել:
 - ԹՇՆԱՄԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԹՇՆԱՄԵՆԱԼ:
 ԹՇՆԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարակամութիւն,
 ատելութիւն, ոխակալութիւն, ոխք
 (Թշնամի լինելը):
 - ԹՇՆԱՄՈՒԹԵԱՄԲ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ, Ի
 ԹՇՆԱՄՈՒԹԻՒՆ ԴԱՌԵԱԼ, տե՛ս ԹՇՆԱ-
 ՄԵՆԱԼ:
 ԹՇՈՒԱՌ, ա. Թշուառական, հէգ, ողոր-
 մելի, եղկելի, տառապեալ, աւաղիկ,
 չուառ, չուառական:
 ԹՇՈՒԱՌԱԳՈՅՆ, ա. Թշուառականա-
 գոյն, չուառագոյն:
 ԹՇՈՒԱՌԱԿԱՆ, ա. 1. Թշուառ: 2. Աղէ-
 տաւոր, աւաղական, ողբալի, աշխարհելի:
 ԹՇՈՒԱՌԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԹՇՈՒԱ-
 ՌԱԳՈՅՆ:
 ԹՇՈՒԱՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԹՇՈՒԱ-
 ՌՈՒԹԻՒՆ:

ԹՇՈՒԱՌԱՀԱՍՈՅՑ, ա. Թշուառացու-
 ցիչ:
 ԹՇՈՒԱՌԱՄԻՏ, ա. Անմիտ:
 ԹՇՈՒԱՌԱՆԱԼ, չբ. Չուառանալ, ապա-
 կանել, վատթարանալ:
 - ԹՇՈՒԱՌԱՅԵԱԼ, ա. Թշուառական, հի-
 քացեալ, ողորմելի:
 ԹՇՈՒԱՌԱՊԷՍ, մ. Աւաղապէս:
 ԹՇՈՒԱՌԱՅՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԹՇՈՒԱ-
 ՌԱՀԱՍՈՅՑ:
 ԹՇՈՒԱՌԵԼԻ, ա. Աղէտաւոր, ողորմ:
 ԹՇՈՒԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Թշուառակա-
 նութիւն, հիքութիւն, չուառութիւն,
 տառապանք, ձախողանք:
 ԹՇՐԻՆ, գ. Անթանի (եբրայական եօթե-
 րորդ ամիսը):
 ԹՈԹՈՎ, ԹՈԹՈՎԱԽՕՍ, ա. Կակազոտ,
 քաղթնատ, տարախօս, գնչու:
 ԹՈԹՈՎԵԼ, չբ. Կակազել:
 ԹՈՃԻՒՆ, գ. Կորիւն (գազանի ձագ,
 յատկապէս արջի ձագ):
 ԹՈՂ, տե՛ս ԹԱՆՑ:
 ԹՈՂԱՐԱՆ, գ. Ձիարձակարան:
 ԹՈՂԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Թողուլ, թուլա-
 ցուցանել, թոյլ տալ, թոյլ տալ, թոյլ
 առնել: 2. Ներել, շնորհել, զիջանել:
 ԹՈՂ ԹԷ, չ. Մանաւանդ:
 ԹՈՂԻՉ, ա. Քաւիչ:
 ԹՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Թոյլտուութիւն, ար-
 ձակումն, ազատութիւն, ներումն, քա-
 ւութիւն:
 - ԹՈՂՈՒԹԻՒՆ ԱՌԵԼ. Ազատել:
 - ԹՈՂՈՒԹԻՒՆ ՏԱԼ. Ներել:
 ԹՈՂՈՒԼ, նբ. 1. Թոյլ կամ թոյլ տալ,
 թողացուցանել: 2. Ի բաց դնել, ընկենուլ,
 զանց առնել, լքանել: 3. Թոյլ առնել,
 արձակել, ներել, շնորհել, քաւել:
 ԹՈՂ ԼԻՔ ԼԻՆԵԼ. Բարձեալ թողեալ
 լինել, անտես լինել՝ մնալ, զանց լինել:
 ԹՈՂՈՒՄՆ, գ. Լքումն:
 ԹՈՅԼ, ա. Մեղկ, մեղդ, կակուղ, լոյծ:
 - ԹՈՅԼ ԱՌԵԼ, տե՛ս ԹՈՂԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:

- ԹՈՅԼ ՏԱԼ, տե՛ս ԹՈՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ և ԹՈՂՈՒԼ:

ԹՈՅԼԱՏԱՐԱԶ, տե՛ս ԹՈՒԼԱԿԻ:

ԹՈՅԼՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Թողութիւն (թոյլ տալը):

ԹՈՅՂ ՏԱԼ, տե՛ս ԹՈՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ և ԹՈՂՈՒԼ:

ԹՈՅՆ, գ. Մահագեղ, դեղ մահու, ժահր, ժանդ:

ԹՈՅՐ, գ. Գոյն, երանդ, երփն:

ԹՈՅՐԱԹՈՒՆ, ա. Թխադոյն, սեագոյն:

ԹՈՆԻՐ, գ. Հնոց, փուռն:

ԹՈՆԶ, տե՛ս ՀԱՒԱԼՈՒՄՆ:

ԹՈՇԱԿ կամ ԹՕՇԱԿ, գ. 1. Պաշար, պարէն, կերակուր: 2. Ռոճիկ, վարձ:

- ԹՈՇԱԿ ՅԵՏԻՆ. (եկեղց.) Հաղորդութիւն (մահամերձ հիւանդին տրուող):

ԹՈՇԱԿԱԿԵՐ, ա. Որովայնապատար, որովայնամուկ:

ԹՈՇԱԿԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որովայնապատարութիւն, որովայնամուկութիւն:

ԹՈՇԱԿԵԼ, տե՛ս ՆՊԱՐԱԿԵԼ:

ԹՈՇՈՄԵԼ (իմ), չբ. Թարշամել, թառամել:

ԹՈՊԱՄԱՀ, ա. մ. Կտտամահ:

- ԹՈՊԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ. Կոչկոճամահ լինել:

ԹՈՌՈՊ, գ. Զրահ (հիւսածոյ):

ԹՈՎԵԼ, նբ. 1. Դիւթել, կախարդել, հմայել: 2. Գրգռել, դրգել, թելադրել, սաղրել:

ԹՈՎԻԶ, ա. գ. Գէտ, կախարդ, դիւթ:

ԹՈՎՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Կախարդանք, դիւթութիւն:

ԹՈՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԹՈՐԵԼ, 1. չբ. Ծորել, սորսորել, հոսել, թորթորել, բղխել: 2. նբ. տե՛ս ԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ծորեցուցանել, հոսել, հոսեցուցանել, քամել, հեղուլ, թորթորեցուցանել:

ԹՈՐԹՈՐԵԼ, տե՛ս ԹՈՐԵԼ (1):

ԹՈՐԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԹՈՐԹՈՐՈՒՄՆ, գ. Հոսումն, սերմնահեղութիւն:

ԹՈՐՇԱԿ, տե՛ս ԹՈՇԱԿ:

ԹՈՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԹՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (3):

- ԹՈՒԱԿԱՆՆ, տե՛ս ԹՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (1):

ԹՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թիւք, թուական, համարողական, համարողութիւն (այսինքն՝ թուաբանութիւն): 2. Թիւ, հաշիւ: 3. Թուական (ժամանակի չափ):

ԹՈՒԱԿԱՐԳԵԼ (իմ), չբ. Համեմատել (իւիք), նմանել, նմանող լինել:

ԹՈՒԱԿԻՑ, ա. Զուգաթիւ:

- ԹՈՒԱԿԻՑ ԱՌԵԼ, տե՛ս ԹՈՒԱԿՅԵԼ:

ԹՈՒԱԿՅԵԼ, նբ. Թուակից առնել, զուգաթուել:

ԹՈՒԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Համապատասխանութիւն (թուակից լինելը):

ԹՈՒԱՆԻԿ, ա. Հարուստ, մեծատուն:

ԹՈՒԼ, նբ. 1. Համարել, հաշուել: 2. Դասել: 3. չբ. Երեւել, ձևանալ:

ԹՈՒԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարծելութիւն, կարծիք:

ԹՈՒԵՅՅԱԼՆ, գ. Թուիք, կարծիք, ենթադրութիւն, վարկած:

ԹՈՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կարծեցուցանել, երեւցուցանել:

ԹՈՒԻ, մբ. Երևի, կարծի:

ԹՈՒԻՔ, տե՛ս ԹՈՒԵՅՅԱԼՆ:

ԹՈՒԼԱԳՈՅՆ, ա. Մեղկագոյն, տկարագոյն:

ԹՈՒԼԱԿԻ, մ. Թոյլատարազ:

ԹՈՒԼԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Թուլամորթ, թուլատարը (թոյլ մ մեղկ մարմնով):

ԹՈՒԼԱՄԻՏ, ա. Մեղկ, յողողող, անարի, վատ:

ԹՈՒԼԱՄՈՐԹ, ա. Թուլամարմին, անարի, փափկակեաց, հեշտասէր, կնամարդի:

ԹՈՒԼԱՄՈՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլամտութիւն, մեղկութիւն, հեշտասիրութիւն, վատասրտութիւն, թուլասրտութիւն:

ԹՈՒԻԼԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԹՈՒԼԱ-
ՄՈՐԹՈՒԹԻՒՆ:
ԹՈՒԼԱՆԱԼ, չբ. Մեղկանալ, մեղմանալ,
զիջանել, նուազել, պակասել, լքանել:
ԹՈՒԼԱՍԻՐՏ, ա. Վատասիրտ, անհոգ:
ԹՈՒԼԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատասրտու-
թիւն, թուլամորթութիւն, մեղկութիւն,
անհոգութիւն:
ԹՈՒԼԱՏԱՐՐ, ա. Թուլամարմին, կակուղ,
թոյլ:
ԹՈՒԼԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Մեղմացու-
ցանել, թուլութիւն առնել, զիջուցանել,
մեղկացուցանել, թեթեւացուցանել: 2.
Թոյլ տալ, թողացուցանել:
ԹՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեղմութիւն, մեղկու-
թիւն, թուլամորթութիւն:
- ԹՈՒԼՈՒԹԻՒՆ ԱՆՆԵԼ, տե՛ս ԹՈՒԼԱ-
ՅՈՒՑԱՆԵԼ (1):
ԹՈՒԽ, ա. Սեաւ, մթազոյն, թխազոյն:
- ԹՈՒԽ ԶԳԵՆՈՒԼ, Ի ԹՈՒԽՍ չԱՄԱԿԵԼ,
տե՛ս ԹԽԱԶԳԵՍԼ ԼԻՆԵԼ:
ԹՈՒԽՍ, միայն՝
- Ի ԹՈՒԽՍ ՆՍՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԽԵԼ:
ԹՈՒՂԹ, գ. 1. Թերթ: 2. Քարտէս, նամակ,
գիր, հրովարտակ:
ԹՈՒՂԹԱԳՐԵԼ, տե՛ս ԹՂԹԵԼ:
ԹՈՒՄԲ, գ. Հողաբլուր:
ԹՈՒՆԱԲԵՐ, ա. Թունաւորաբեր, թու-
նարկու, թունաւոր:
ԹՈՒՆԱԼԻ, ԹՈՒՆԱԼԻՅ, ա. Թունաբեր,
թունաւոր, չարաթոյն:
ԹՈՒՆԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԹՈՒՆԱԲԵՐ:
ԹՈՒՆԱՐՈՐԱԲԵՐ, տե՛ս ԹՈՒՆԱԲԵՐ:
ԹՈՒՆ Դ, տե՛ս ԹԻՆ Դ:
ԹՈՒՆԵԼ, նբ. Դեղահարել, դեղել, փխբ.
գրգռել (դառնութեամբ լցնել):
ԹՈՒՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Շողոմութիւն, շողո-
քորթութիւն, քծնութիւն:
ԹՈՒՐ, գ. Սուր, սուսեր:
ԹՈՒՐԾ¹, տե՛ս ԱՅՏ:

ԹՈՒՐԾ², ա. Թրծուն, նիւթծուն:
ԹՈՒԾ, գ. 1. Տունկ: 2. Ծիւղ, ոստ (տե-
րեալից):
ԹՈՒՔ, գ. Լորճն, տողիք, տողուկք:
ԹՈՒՔ, թռքք, գ. Շնչափող, շնչակալ
անօթք:
ԹՈՒՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԹՈՒՉԵԼ (իմ):
ԹՈՒԹԵԼ, չբ. Ոստոստել:
ԹՈՒԶ, տե՛ս ԱՍՏՂ ՍԼԱՅԵԱԼ:
ԹՈՒԶՔ, գ. Թռչումն, թռչուն, պացումն,
պացք:
ԹՈՒՆՈՒԼ, տե՛ս ԹՈՒՉԵԼ (իմ):
ԹՈՒՉԱՆ, տե՛ս ԹՈՒԶՔ:
ԹՈՒՉԵԼ (իմ), չբ. 1. Թռանել, թռնուլ,
վերաթել, թեապարել, թեածել, սաւառ-
նել, ճախրել: 2. Սլանալ, խոյանալ,
սուրալ:
ԹՈՒՉՈՒՄՆ, տե՛ս ԹՈՒԶՔ:
ԹՈՒՉՈՒՆ, գ. 1. Հաւ: 2. ա. Թեաւոր (որ
թռչում է):
ԹՐԵԼ, տե՛ս ԶԱՆԳԱՆԵԼ:
ԹՐԹՈՒՆ, գ. Որդն (միջատները՝ ձուլից
դուրս եկած որդը մինչև առաջին փո-
խակերպումը):
ԹՐԹՐԱԿ, ա. Դիւրադարձ, ճարտար, պա-
տիր, սուտակասպաս, քաղցրաբան:
ԹՐԹՐԱԿԱՆ, ա. Դիւրադարձ, դիւրա-
շարժ, սրընթաց:
ԹՐԾԵԼ, նբ. Կարծրացուցանել (հրով):
ԹՐԾՈՅ, գ. Փռուն, հնոց (կաւեղէնը թրծե-
լու համար):
ԹՐԾՈՒՆ, տե՛ս ԹՈՒՐԾ²:
ԹՐՄԵԼ, տե՛ս ԶԱՆԳԱՆԵԼ:
ԹՐՈՒՇԱՅ, գ. Մարգարիտ (կեղծ),
ուլունք:
ԹՐՋԵԼ, նբ. 1. Թանալ, տամկացուցանել,
ոռոգանել, թրմել (ջրով): 2. չբ. փխբ. Ար-
բեանալ: 3. փխբ. Ամօթահարել:
ԹՐՔԱՄՈՒՏ, ա. Մացառաղօղ:
ԹՔԱԿՈՒՆԵԼ, տե՛ս ԹՔԱԿՈՒՆԵԼ:
ԹՔԱԿՈՒՄԵԼ, նբ. Թքակոծ առնել, թքա-

նել, անպատուել (թուքումուք տալ):
 ԹՔԱՆԵԼ, չբ. նբ. 1. Թքել, թքնուլ,
 թքթքել (յաճախակի): 2. փխբ. Մերժել
 (անարգանքով): 3. Ի բաց ընկենուլ, վիժել:
 ԹՔԵԼ, տե՛ս ԹՔԱՆԵԼ:
 ԹՔԹՔԵԼ, տե՛ս ԹՔԱՆԵԼ:
 ԹՔՆՈՒԼ, տե՛ս ԹՔԱՆԵԼ:
 ԹՕԹԱՓԱՆՔ, տե՛ս ԹՕԹԱՓՈՒՄՆ:
 ԹՕԹԱՓԵԼ, նբ. Թափել, ձգել, ընկենուլ,
 ցունց տալ, սասանել:
 - Ի ԹՕԹԱՓԵԼ ԱԿԱՆ կամ ՅԱԿԱՆ
 ԹՕԹԱՓԵԼ, տե՛ս Ի ԹԱՐԹԵԼ ԱԿԱՆ:
 ԹՕԹԱՓՈՒՄՆ, գ. Թօթափանք (թօ-
 թափել):
 ԹՕՆ, տե՛ս ԱՆՁՐԵԻ:
 ԹՕՆԸՆԿԷՑՔ, գ. Տեղատարափ (անձրեի):
 ԹՕՆՈՒՏ, ա. Խոնաւուտ:
 ԹՕՇԱԿ, տե՛ս ԹՈՇԱԿ:
 ԹՕՇԵԼ (իմ), չբ. Թառամել, նուաղել,
 թուլանալ:

Ժ

ԺԱԺ, տե՛ս ԽՈՒԻ:
 ԺԱԺՄՈՒԿՔ, գ. Շարժմակք, բժժանք,
 յուռութք:
 ԺԱԽ, տե՛ս ԺԱՀ:
 ԺԱՀ, գ. Ժախ, աղտեղութիւն, գարշա-
 շոտութիւն:
 ԺԱՀԱԴԻՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Տգեղութիւն:
 ԺԱՀԱՀՈՏ, ա. 1. Ժանտաշոտ, չարահոտ:
 2. գ. տե՛ս ԺԱՀԱՀՈՏՈՒԹԻԻՆ:
 ԺԱՀԱՀՈՏԵԱԼ, տե՛ս ԺԱՀԱՀՈՏ (1):
 ԺԱՀԱՀՈՏՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Գարշահոտու-
 թիւն, զազրահոտութիւն, չարահոտու-
 թիւն, աղտեղութիւն: 2. փխբ. Մեղք
 (գարշալի՛ պարսաւելի արարք):
 ԺԱՀԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻԻՆ, ԺԱՀԱՏԵՍՈՒ-
 ԹԻԻՆ, գ. Տգեղութիւն, տճեւութիւն, ան-
 վայելչութիւն:

ԺԱՀՐ, տե՛ս ԹՈՅՆ:
 ԺԱՄ, գ. 1. Ժամանակ, պահ: 2. (եկեղց-)
 Ժամակարգութիւն:
 - ԺԱՄ ԴՆԵԼ՝ ՏԱԼ՝ ԱՌՆԵԼ. Ժամադիր
 առնել՝ լինել, ժամադրել:
 - ԺԱՄԷ Ի ԺԱՄ ԱՌՆԵԼ, ԺԱՄ Ի ԺԱՄ
 ՍԱՀՄԱՆԵԼ. Յապաղել, յերկարածել:
 - ԺԱՄՍ ԺԱՄՍ, ԸՆԴ ԺԱՄՍ ԺԱՄՍ, մ.
 Երբեմն երբեմն:
 - ԺԱՄ Ի ԺԱՄ, ԺԱՄԷ Ի ԺԱՄ, ԺԱՄ
 ՔԱՆ ԶԺԱՄ, ԺԱՄ ԸՆԴ ԺԱՄ, մ. Ընդ
 ժամանակս ժամանակս, ըստ ժամանակս
 ժամանակս, Հետզհետէ, երբեմն երբեմն,
 մերթ մերթ:
 - ԺԱՄՈՒ ԺԱՄՈՒ, մ. Անընդհատ, շա-
 րունակաբար:
 - ԱՌ ԺԱՄ ՄԻ, ԸՆԴ ԺԱՄՍ, մ. Առ այժմ,
 առ ժամանակ մի:
 - Ի ԺԱՄՈՒՆ, մ. Յայնժամ, առ ժամայն:
 - ԺԱՄ Է, մբ. Ի դէպէ:
 ԺԱՄԱԲԱՇԽ, ա. գ. Ժամադէտ:
 ԺԱՄԱԳԻԻՏ, ա. գ. 1. Ժամանակագիւտ:
 2. Դիպողական:
 - Ի ԺԱՄԱԳԻԻՏ, ա. Ժամանակաւոր, առ-
 ժամանակեայ:
 ԺԱՄԱԴԷՏ, տե՛ս ԺԱՄԱԲԱՇԽ:
 ԺԱՄԱԴԻՏԱԿ, գ. Ժամադիտական (աստ-
 դաբաշխական գործիք):
 ԺԱՄԱԴԻՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԺԱՄԱԴԻՏԱԿ:
 ԺԱՄԱԴԻՐ, ա. 1. Ժամադրական: 2. գ.
 Ժամադրութիւն:
 - ԺԱՄԱԴԻՐ ԱՌՆԵԼ, ԺԱՄԱԴԻՐ ԼԻ-
 ՆԵԼ. Ժամ դնել, ժամակալ լինել, ժա-
 մադրել, ժամանակել:
 ԺԱՄԱԴԻՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԺԱՄԱԴԻՐ (1):
 ԺԱՄԱԴԻՐԵԼ, տե՛ս ԺԱՄԱԴԻՐ ԱՌՆԵԼ:
 ԺԱՄԱԴԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ժամակալու-
 թիւն: 2. Օրհաս:
 ԺԱՄԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԺԱՄԱԴԻՐ
 ԼԻՆԵԼ:
 ԺԱՄԱԿԱԼՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԺԱՄԱԴԻՐՈՒ-
 ԹԻԻՆ (1):

ԺԱՄԱՆԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղյց-) Ժամ
 (եկեղեցական արարողութիւն):
 ԺԱՄԱՀԱՐ, գ. Ժամաձայն, կոչարան:
 ԺԱՄԱԶԱՅՆ, տե՛ս ԺԱՄԱՀԱՐ:
 ԺԱՄԱՆ, ա. Փռթկոտ (ժամանակին՝ շուտ
 Հասնող):
 - ԺԱՄԱՆ ԱՌՆԵԼ, ԺԱՄԱՆ ԿԱՅՈՒՑԱ-
 ՆԵԼ. Ժամանեցուցանել, Հասուցանել:
 ԺԱՄԱՆԱԿ, գ. 1. Ամանակ: 2. Տարի, ամ:
 3. Դար: 4. Հասակ, տիք: 5. Օրհաս: 6.
 Կենցաղ (կեանքի վիճակ): 7. Ժամա-
 նակակէտ (ներկայ պահը): 8. Պարապ
 (պատեհ՝ յարմար ժամանակ), առիթ: 9.
 Եղանակ (տարուայ):
 - ԺԱՄԱՆԱԿԱԻ, մ. Առ ժամանակ մի, առ
 ժամանակն, առ ժամանակս, ժամանա-
 կաբար:
 - ԸՆԴ ԺԱՄԱՆԱԿԱՅ ԺԱՄԱՆԱԿԱՅ, ԸՍՏ
 ԺԱՄԱՆԱԿԱՅ ԺԱՄԱՆԱԿԱՅ, տե՛ս ԺԱՄ Ի
 ԺԱՄ:
 ԺԱՄԱՆԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԺԱՄԱՆԱԿԱԻ:
 ԺԱՄԱՆԱԿԱԳԻՐ, ա. գ. 1. Քրոնոգրա-
 փեւս: 2. Ժամանակագրական, 3. տե՛ս
 ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ:
 ԺԱՄԱՆԱԿԱԳԻՒՏ, տե՛ս ԺԱՄԱԳԻՒՏ
 (1):
 ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՈՅՆ, ա. երկայնժամա-
 նակեան:
 ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐԱԿԱՆ, ա. Ժամանա-
 կական (ժամանակագրութեան վերա-
 բերող՝ յատուկ):
 ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժամանա-
 կագիր, քրոնիկոն:
 ԺԱՄԱՆԱԿԱԶԱՆՑ, ա. Մերացեալ, Հնա-
 ցեալ (ժամանակն անցած):
 ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԱՆ, ա. 1. Ժամանակաւոր
 առժամանակեայ: 2. Ժամանակագրական:
 ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ, ա. Համաժամանակ,
 Հանդիսաժամանակ:
 ԺԱՄԱՆԱԿԱԻՈՐ, տե՛ս ԺԱՄԱՆԱ-
 ԿԱԿԱՆ:
 ԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, ա. 1. Ժամանակաւոր,

առժամանակեայ, ժամանակեան: 2. գ.-
 Կենցաղ:
 ԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, տե՛ս ԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ
 (1):
 - ԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ ՄԻՈՅ, մ. Առ ժամա-
 նակ մի:
 ԺԱՄԱՆԱԿԵԼ, տե՛ս ԺԱՄԱԴԻՐ ԼԻՆԵԼ:
 ԺԱՄԱՆԱԻՈՐԵԼ (իմ), չբ. ՅԱՄԵԼ:
 ԺԱՄԱՆԵԼ, չբ. 1. Հասանել: 2. Կանխել,
 նախաժամանել, փութալ: 3. Պարապ առ-
 նուլ, ձեռնհաս լինել, բաւել, կարել,
 կարողանալ:
 ԺԱՄԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ժաման առնել՝
 կացուցանել, Հասուցանել:
 ԺԱՄԱՆՈՅ, գ. (եկեղյց-) Սրուակ (փոքրիկ
 անօթ, որի մէջ լցնում են պատարագի
 գինին):
 ԺԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժամանումն
 (ժամանելը, Հասնելը):
 ԺԱՄԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԺԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 - ԺԱՄԱՆՈՒՄՆ ՊՏՂՈՅ. ՊՏՂԱՀԱ-
 ՍՈՒԹԻՒՆ:
 ԺԱՅԹՔԵԼ, նբ. Փսխել, զգայուել:
 ԺԱՅԹՔՈՒՄՆ, գ. Զգայուումն, զգայ-
 ոութիւն:
 ԺԱՅՌ, գ. Բարաժայռ, քարաժեռ:
 ԺԱՆԱԻՐ, տե՛ս ԺԱՆՈՒԱՐ:
 ԺԱՆԳ, գ. 1. Երևիլ: 2. Մամուռ,
 քարաքոս: 3. Մահագեղ, թոյն, ժահր: 4.
 փխբ. Աղանդ (մոլար՝ վնասակար
 ուսմունք):
 ԺԱՆԳԱԲԵՐ, ա. Ապականարար, մա-
 հաբեր (ժանդ բերող):
 ԺԱՆԳԱՐՈՒՂԽ, ա. Մոլորեցուցիչ (ժանդ՝
 մոլորութիւն բխող):
 ԺԱՆԳԱԼԻՑ, ա. Ժանդահոծ, ժանդոտ
 (ժանդով լի):
 ԺԱՆԳԱԽԱՌՆ, ա. Թունաւոր, վնասակար
 (ժանդի հետ խառն):
 ԺԱՆԳԱԿԵՐ, տե՛ս ԺԱՆԳԱՀԱՐ (1):
 ԺԱՆԳԱՀԱՐ, ա. 1. Ժանդակեր: 2.
 Որդնահար, ճճեկեր:

ԺԱՆ ԳԱՀԱՒԱՍ, ա. Զարադանդ, չարա-
 չաւատ:
 ԺԱՆ ԳԱՀՈՄ, տե՛ս ԺԱՆ ԳԱԼԻՅ:
 ԺԱՆ ԳԱՌ, ա. Ժանգաճար, որդնաճար,
 փուտ:
 ԺԱՆ ԳԱՌՈՒԹԻԻՆ, գ. Փտուլթիւն (բոյ-
 սերի մասին):
 ԺԱՆ ԳԱՌԿՈՒ, ա. Ժանգաբեր, Ժանգալից,
 թունալից:
 ԺԱՆ ԳԱՒՈՐ, ա. Ժանգոտ, թունաւոր:
 ԺԱՆ ԳՈՏ, ա. Ժանգաւոր, փխբ. աղտեղի:
 ԺԱՆ ԳՈՏԵԼ, նբ. Ժանգոտեցուցանել
 (Ժանգոտ դարձնել):
 ԺԱՆ ԳՈՏԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԺԱՆ ԳՈ-
 ՏԵԼ:
 ԺԱՆ Դ ..., տե՛ս ԺԱՆՏ:
 ԺԱՆԻՔ, գ. 1. Ատամն, կեռիք: 2. Փղոսկր:
 3. փխբ. Բոնուլթիւն, ճնշումն:
 ԺԱՆԿ, տե՛ս ԺԱՆԳ:
 ԺԱՆՈՒԱՐ, գ. Ժանաւար, դեսպակ:
 ԺԱՆՏ, ա. 1. Դաժան, դժնեայ, դժնդակ,
 անողոք, անողորմ, անգութ, չար, չարա-
 բարոյ, անզգամ, ժանտագործ, չարա-
 գործ: 2. Վատ, վատթար, անպիտան,
 դարչ: 3. գ. Ժանտախտ:
 ԺԱՆՏԱԲԱՐՈՅ, ԺԱՆՏԱԲԱՐՈՒ, ա. Զա-
 րաբարոյ, չարամիտ, դաժան, խիտ:
 ԺԱՆՏԱԲԵՐ, ա. Վնասակար (ժանտու-
 թիւն բերող՝ կրող):
 ԺԱՆՏԱԲՈՒՂԽ, ա. Զար, ապականիչ
 (ժանտութիւն՝ չարիք բխող):
 ԺԱՆՏԱ ԳՈՅՆ, ա. 1. Մահառիթ: 2. Ան-
 զգամագոյն:
 ԺԱՆՏԱ ԳՈՐԾ, ա. 1. տե՛ս ԺԱՆՏ (1): 2.
 Ժանտացուցիչ, վնասակար, ապակա-
 նագործ, ապականարար:
 ԺԱՆՏԱ ԳՈՐԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Զարագոր-
 ծութիւն, անզգամութիւն, զազրագոր-
 ծութիւն:
 ԺԱՆՏԱԹՁԵՆԻ, տե՛ս ՄՈՂԱԹՁԵՆԻ:
 ԺԱՆՏԱԹՈՒՋ, գ. Մոլաթուզ (ժանտա-
 թղենու պտուղը):

ԺԱՆՏԱԺՈՒՏ, ա. Ժանտալից (ժանտի
 ժանտը):
 ԺԱՆՏԱԼԻՅ, ա. Ժանտաժուտ (չափազանց
 ժանտ):
 ԺԱՆՏԱԽՏ, գ. Ժանտ, ժանտամաճ, մաճ
 տարածամ, մաճ ժանտութեան:
 ԺԱՆՏԱԽՏԱԿԱՆ, ա. Ժանտ, ժանտական,
 մահաբեր:
 ԺԱՆՏԱԽՕՍ, ա. Մոլար (ժանտ խօս-
 քերով):
 ԺԱՆՏԱԿԱՆ, ա. 1. Ժանտ, ժանտային,
 ժանտախտական, վնասակար: 2. գ. Ժան-
 տախտ:
 ԺԱՆՏԱԿԵՐՊՈՒԹԻԻՆ, գ. Վատթարու-
 թիւն (ժանտ տեսք՝ կերպարանք):
 ԺԱՆՏԱՀԱՄ, ա. Անախորժ, վատթար:
 ԺԱՆՏԱՀՈՏ, տե՛ս ԺԱՀԱՀՈՏ:
 ԺԱՆՏԱՀՈՏԵԼ (իմ), չբ. Հոտել (ժահաճոտ
 լինել):
 ԺԱՆՏԱՀՈՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Ժահաճոտու-
 թիւն, զարչահոտութիւն:
 ԺԱՆՏԱՄԱՀ, գ. 1. Ժանտախտ: 2. ա.
 Ժանտախտական:
 ԺԱՆՏԱՅԻՆ, տե՛ս ԺԱՆՏԱԿԱՆ:
 ԺԱՆՏԱՆԱԼ, չբ. Վատթարանալ, չարա-
 նալ, անզգամել:
 ԺԱՆՏԱ ՊԱՇՏՕՆ, ա. Զարապաշտօն
 (զարչելի՝ զգուշելի բաներ պաշտող):
 ԺԱՆՏԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԺԱՆՏԱՏԵՍԻԼ:
 ԺԱՆՏԱՏԵՍԻԼ, ա. Ժանտատեսակ, դժ-
 նեայ, տգեղ, տձե:
 ԺԱՆՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ապականել, եղ-
 ծանել, աւերել, խանգարել, խաթարել,
 կորուսանել:
 ԺԱՆՏԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Ապականարար:
 ԺԱՆՏԱՓՈԻՇ, գ. (բար.) Ցաքի:
 ԺԱՆՏԿԷՆ, ա. Ժանտ, պիղծ, զարչելի:
 ԺԱՆՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Ժանտագործութիւն,
 վնասակարարութիւն, չարութիւն, ան-
 զգամութիւն, վատթարութիւն, յո-
 ութիւն:
 - ՄԱՀ ԺԱՆՏՈՒԹԵԱՆ, տե՛ս ԺԱՆՏԱԽՏ:

ԺԱՊԱԻԷՆ, գ. Ծոպ, վերջաւոր:
 ԺԱՌԱՆԳ, ա. գ. Ժառանգակալ, ժառանգորդ, ժառանգիչ, ժառանգաւոր:
 ԺԱՌԱՆԳԱԿԱԼ, տե՛ս ԺԱՌԱՆԳ:
 ԺԱՌԱՆԳԱԿԻՅ, ա. գ. Վիճակակից:
 ԺԱՌԱՆԳԱԿՅԱՊՊԵՍ, մ. Եղբայրաբար (որպէս ժառանգակից):
 ԺԱՌԱՆԳԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Վիճակորդութիւն:
 ԺԱՌԱՆԳԱԻՈՐ, գ. 1. Ժառանգ, ժառանգորդ: 2. (եկեղց.) Վիճակաւոր, եկեղեցական, կղերական, կղերիկոս:
 ԺԱՌԱՆԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Վիճակաւորութիւն կղերիկոսութիւն:
 ԺԱՌԱՆԳԵԼ, նբ. 1. Ժառանգորդել: 2. նման. Ի ձեռս բերել, ստանալ, վայելել:
 ԺԱՌԱՆԳԵՅՈՒԹՅԱՆԵԼ, պբ. Վիճակեցուցանել, սեպհականել:
 ԺԱՌԱՆԳԻԶ, ԺԱՌԱՆԳՈՐԴ, տե՛ս ԺԱՌԱՆԳ:
 ԺԱՌԱՆԳՈՐԴԵԼ, տե՛ս ԺԱՌԱՆԳԵԼ:
 ԺԱՌԱՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վիճակութիւն, վիճակատուութիւն: 2. Երկիր (բնակուելու համար), կալուած, ստացուած, սեպհականութիւն: 3. Ստացք, վայելք: 4. (եկեղց.) Վիճակ (եկեղեցական թեմի բնակչութիւնը՝ ժողովուրդը):
 ԺԺԱԿ, գ. Ժիժմակ (միջատ, ճճի, որդէն):
 ԺԺԱՆ, տե՛ս ԽՈՒԻԻ:
 ԺԻԺՄԱԿ, տե՛ս ԺԺԱԿ:
 ԺԻՏ, ա. 1. Հետաքրքիր, հետախոյզ, ընդվայրաքնին: 2. Հետամուտ, յանդուգն:
 ԺԻՐ, ա. 1. Կորովի, կարող, քաջ, տոկուն, փոյթ, գործունեայ, աշխոյժ: 2. մ. Փութով, արագ:
 ԺԻՐԱԺԻՐ, ա. Ժրագոյն, քաջափոյթ:
 ԺԼԱՏ, ա. Ագահ, անյազ, զօջաքաղ, ռիշտ, կծծի:
 ԺԼԱՏԱՆԱԼ, ԺԼԱՏԵԼ (իմ), չբ. Ագահել (ժլատ դառնալ):
 ԺԼԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւելաստացութիւն, ագահութիւն, զօջաքաղութիւն, անյա-

ղութիւն, ոչտուութիւն:
 ԺԽՈՐ, գ. 1. Աղմուկ, աղաղակ, շառաչիւն:
 2. ա. Խառնակ, խառնափնդոր:
 ԺԽՈՐԵԼ (իմ), չբ. Աղմկել, ամբոխել, վրդովել:
 ԺԽՈՐՈՒՄՆ, գ. 1. Շփոթումն, վրդովումն:
 ԺԽՏԵԼ, նբ. չբ. 1. Ուրանալ, հրաժարել, յուրաստ լինել՝ կալ, բացասոցել: 2. Թիկունն դարձուցանել, ապախտ առնել: 3. Նենգել:
 ԺԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապերախտութիւն, անդգամութիւն:
 ԺՂՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԺԽՈՐԵԼ (իմ):
 ԺՄԵՐՏ, ա. Յանդուգն, ժպիրհ:
 ԺՄԵՐՏԵԼ (իմ), չբ. Յանդուգնել, ժպրհել:
 ԺՄՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԺՊՏԵԼ (իմ):
 ԺՈՂԽԵԼ (իմ), չբ. Նեխել, հոտել:
 ԺՈՂՈՎ, գ. 1. Ժողովումն, հաւաքումն: 2. Կոյտ, կուտակ, կուտակումն: 3. Զոկ, երամ, հոյլք: 4. Ժողովուրդ, ամբոխ, բազմութիւն: 5. Համախոհութիւն, միաբանութիւն: 6. Աղմուկ, վրդով: 7. (եկեղց.) Եղբայրութիւն, եղբայրանոց, վանք: 8. Տօնախմբութիւն, հանդէս: 9. Ժողովարան, ժողովրդանոց (հրեաների): 10. ա. Ամփոփ, կծկեալ, հոծ:
 ԺՈՂՈՎԱԿԱՆ, ա. Սիւնհոդոսական:
 ԺՈՂՈՎԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ. Համախմբել (միասին՝ մէկտեղ հաւաքուել):
 ԺՈՂՈՎԱՆՈՅ, գ. 1. Ժողովարան: 2. Եկեղեցի:
 ԺՈՂՈՎԱՐԱՆ, գ. 1. Հանդիսարան, խորհրդարան, ատեան: 2. Բնակարան, օթեան: 3. Եկեղեցի, աղօթատուն: 4. Ժողովող, ժողովիչ:
 ԺՈՂՈՎԱՐԱՐ, ա. գ. Խռովարար:
 ԺՈՂՈՎԵԼ, նբ. 1. Հաւաքել, դումարել, խմբել, կուտել, ամփոփել, բովանդակել: 2. Քաղել (ընտրութեամբ հաւաքել): 3. Ընդունել, հիւրընկալել: 4. Համահաւաքել, համախմբել: 5. Հաւաքաբանել, իմաստասիրել:

ԺՈՂՈՎԵՏՂ, գ. 1. Ժողովարան, յարկ: 2. Ժողովրդանոց (հրեաների ժողովարան): 3. Եկեղեցի, աղօթատուն:

ԺՈՂՈՎԻԶ, ա. Ժողովող, հաւաքիչ:

ԺՈՂՈՎՈՂ, տե՛ս ԺՈՂՈՎԻԶ:

ԺՈՂՈՎՈՒՄՆ, գ. Ժողով (ժողովելը, ժողովուելը):

ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ, գ. 1. Ազգ, ազն: 2. Ժողով, բազմութիւն, մարդկութիւն, մարդիկ: 3. Ամբոխ, ռամիկ, խառնադանջ: 4. Գերդաստան: 5. Ժողովրդական, աշխարհիկ: 6. Ժողովարան, ժողովրդանոց (հրեաների):

ԺՈՂՈՎՐԴԱԲՆԱԿ, ա. Մարդաբնակ:

ԺՈՂՈՎՐԴԱԳՆՈՒԽ, գ. Ժողովրդապետ:

ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՒ, ա. Առաջնորդական:

ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ, գ. Աշխարհական, աշխարհիկ (հակադրութեամբ հոգեւորականի):

ԺՈՂՈՎՐԴԱՆՈՅ, գ. 1. Ժողովարան (հրեաների): 2. Եկեղեցի, տաճար:

ԺՈՂՈՎՐԴԱՊԵՏ, գ. Ժողովրդագլուխ (հրեաների ժողովրդանոցի գլխաւորը):

ԺՈՅԺ ՈՒՆԵՆ (իմ), չբ. Ժուժալ, ժուժել, ժուժկալել, տոկալ, համբերել, հանդուրժել, դիմանալ, տանել, զգէմ ունել: ԺՈՒԱՅԹԵՆ (իմ), տե՛ս ՇՈՒԱՅՏԵՆ (իմ): ԺՈՒԺԱՒ, ԺՈՒԺԵՆ, տե՛ս ԺՈՅԺ ՈՒՆԵՆ (իմ):

ԺՈՒԺԿԱՒ, ա. 1. Պարկեշտ, զգաստ, չափաւոր, ողջախոհ: 2. Պահացող, սակաւապէս: 3. Տոկուն, համբերող, համբերատար, ուժեղ, պնդակազմ, զօրաւոր, քաջ: - ԺՈՒԺԿԱՒ ԼԻՆԵՆ՝ ԿԱՒ, տե՛ս ԺՈՅԺ ՈՒՆԵՆ (իմ) և ԺՈՒԺԿԱՒԵՆ:

ԺՈՒԺԿԱՒԱԲԱՐ, տե՛ս ԺՈՒԺԿԱՒԱՊԷՍ: ԺՈՒԺԿԱՒԱԳՈՅՆ, ա. Պնդաբոյն (աւելի ժուժկալ):

ԺՈՒԺԿԱՒԱԿԱՆ, ա. Ճշնողական:

ԺՈՒԺԿԱՒԱՊԷՍ, մ. Ժուժկալաբար, պընդապէս, արիաբար:

ԺՈՒԺԿԱՒԵՆ, չբ. 1. տե՛ս ԺՈՅԺ ՈՒ-

ՆԵՆ (իմ): 2. Զօրանալ, պինդ կալ, պնդել զանձն: 3. Հրաժարել (ինքն իրեն զապել): ԺՈՒԺԿԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համբերութիւն, ըմբերութիւն, պնդութիւն, արութիւն: 2. Զափաւորութիւն, սակաւապիտութիւն, պարկեշտութիւն, պահացողութիւն, ճրգնութիւն:

ԺՊԻՏ, գ. Ժպտումն:

ԺՊԻՐՀ, ա. Անամօթ, լիբբ, լրբենի, անպատկառ, յանդուգն, ժմերոտ:

ԺՊՏԵՆ (իմ), չբ. Ժմտել:

ԺՊՏՈՒՄՆ, գ. Ժպիտ (ժպտալը):

ԺՊՀԵՆ (իմ), չբ. Յանդգնել, իշխել, համարձակել, ժտել:

ԺՊՀԵՆԵՍ, ա. Ժպիրհ (ժպիրհ երեսով):

ԺՊՀՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանդգնութիւն, լրբութիւն, անամօթութիւն, համարձակութիւն: ԺՏԵՆ¹, չբ. 1. Թախանձել, աղաչել, պաղատել, աղերսել: 2. չբ. տե՛ս ԺՏԵՆ² (իմ): ԺՏԵՆ² (իմ), չբ. 1. Իշխել, յանդգնել, համարձակել, ժպրհել, անամօթել: 2. չբ. տե՛ս ԺՏԵՆ¹:

ԺՏԵՑՈՒՑԱՆԵՆ, պբ. Համարձակեցուցանել (ժտել տալ):

ԺՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պաղատ, պաղատանք, թախանձանք, աղերսանք: 2. Համարձակութիւն, անամօթութիւն:

ԺՐԱԳՆՈՒԽ, ա. Արի, առաքինի, անձանձրոյթ, անձանձիր, փութկոտ, ժրաջան, գործասէր, գործունեայ, գործօնեայ: ԺՐԱԿԱՆ, ա. Ժիր, արի:

ԺՐԱՆԱՒ, չբ. Արիանալ, զօրանալ, ժուժկալել, տոկալ:

ԺՐԱՆՁՆԱԿ, ա. Ժիր, ժրագլուխ, գործունեայ:

ԺՐԱՋԱՆ, ա. Ժիր, անխոնջ, անձանձիր:

ԺՐԱՍԷՐ, ա. Ժրաջան, գործասէր:

ԺՐԱՑՈՒՑԱՆԵՆ, պբ. Զօրացուցանել, քաջալերել (ժիր դարձնել):

ԺՐԵՆ, (իմ), տե՛ս ԺՐԱՆԱՒ:

ԺՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պնդութիւն, արիութիւն: 2. Փոյթ, ջանասիրութիւն, երկասիրութիւն, աշխատասիրութիւն:

Ի

Ի ԲԱՐՁՈՒՍՏ, տե՛ս ԲԱՐՁՈՒՍՏ:

Ի ԲԱՅՅՈՒՄ, մ. ՅԱՅՅՆԱՊԷՍ (տե՛ս ԲԱՅ):

Ի ԲԱՅՅ, մ. 1. Հեռի, մեկուսի: 2. Յետ, յետս, անդրէն: 3. Ի դուրս, արտաքս:

– Ի ԲԱՅ ԱՌՆԵԼ. Հեռացուցանել, օտարացուցանել:

– Ի ԲԱՅ ԱՌՆՈՒԼ, Ի ԲԱՅ ԲԱՌՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՅԱԲԱՌՆԱԼ:

– Ի ԲԱՅ ԲԱՐՁՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՅԲԱՐՁՈՒՄՆ:

– Ի ԲԱՅ ԴԱՌՆԱԼ. 1. Դառնալ, յետս դառնալ, վերադարձել: 2. Յետս կալ, հրաժարել:

– Ի ԲԱՅ ԹՈՂԱՅՈՒՅԱՆԵԼ. Թող տալ:

– Ի ԲԱՅ ԿԱԼ. Յետս կալ, ի բաց դառնալ:

– Ի ԲԱՅ ԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՅԱԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:

Ի ԲԱՅԵԱՅ, նխդ. մ. ա. Հեռի, մեկուսի: 2.

Ի բացուստ, ի հեռատանէ: 3. Բացօթեայ:

Ի ԲԱՅԷ, տե՛ս ԲԱՅԷ:

Ի ԲԱՅԷ Ի ԲԱՅ, տե՛ս ԲԱՅԷ Ի ԲԱՅ:

Ի ԲԱՅ ԸՆԿԵՅԻԿ, տե՛ս ԲԱՅԸՆԿԵՅԻԿ:

Ի ԲԱՅԻ, տե՛ս ԲԱՅ–ի տակ:

Ի ԲԱՅՈՒՍՏ, տե՛ս ԲԱՅՈՒՍՏ:

Ի ԲԱՅ ՏԱՐ, մ. ձ. Քա՛լ լիցի, քա՛լ քեզ՝ ի քէն, փարզաստ:

Ի ԲԱՅ ՓԱԽՁՈՂԱԿԱՆ, ա. Ջգուշողական: Ի ԲԻԴ, տե՛ս Քա՛լա՛ն:

Ի ԲՆԷ, տե՛ս ԲՈՒՆ–ի տակ:

Ի ԲՐ, 1. Նխդ. Իբրև, որպէս, պէս, նման: 2.

մ. չ. Իբրու, ըստ որում, զոր օրինակ: 3. մ. Յորժամ, մինչ, մինչդեռ, երբ: 4. եղբ. Զիա՞րդ, վասն է՞ր: 5. չ. Իբր թէ, որպէս թէ: 6. չ. (յուշաբանութեամբ) Որպէս զի, որ:

– Ի ԲՐ ԱՅՆ ԹԷ, Ի ԲՐ ԵԹԷ, Ի ԲՐ ԹԷ, տե՛ս Ի ԲՐԵԻ ԱՅՆ ԹԷ:

– Ի ԲՐ ԶԻ, չ. 1. Իբրև զի, որովհետև,

քանզի, վասն զի: 2. (յուշական ոճով) Մինչ զի, մինչև: 3. Իբր թէ, որպէս թէ:

– Ի ԲՐ ՈՋ ԵԹԷ, Ի ԲՐ ՈՋ ԹԷ, տե՛ս Ի ԲՐԵԻ ՈՋ ԵԹԷ:

Ի ԲՐԵԻ, 1. Նխդ. Իբր, որպէս, նման, պէս: 2.

մ. Յորժամ, մինչ, երբ: 3. (յուշական և լատինական ոճով) Յետ որոյ: 4. մ. չ.

Իբրու, որպէս, ըստ որում, զոր օրինակ: 5. չ. Որպէս թէ, իբր թէ, գրեթէ: 6. չ. Որով-

հետև, իբրև զի, իբր զի, վասն զի, քանզի:

– Ի ԲՐԵԻ ԱՅՆ ԹԷ, Ի ԲՐԵԻ ԶԻ ԹԷ, Ի ԲՐԵԻ ԹԷ, չ. Իբր այն թէ, իբր եթէ, իբր թէ, իբրու-

այն թէ, իբրու եթէ, իբրու թէ, որպէս թէ:

– Ի ԲՐԵԻ ԶԻ, տե՛ս Ի ԲՐ ԶԻ (1, 2):

– Ի ԲՐԵԻ ՈՋ ԹԷ, չ. Իբր ոչ եթէ, իբր ոչ թէ:

Ի ԲՐՈՒ, տե՛ս Ի ԲՐ, Ի ԲՐԵԻ:

– Ի ԲՐՈՒ ԱՅՆ ԹԷ, Ի ԲՐՈՒ ԵԹԷ, Ի ԲՐՈՒ ԹԷ, տե՛ս Ի ԲՐԵԻ ԱՅՆ ԹԷ:

Ի ԲՐ ՕՐԻՆԱԿ ԻՄՆ, Ի ԲՐՈՒ ՕՐԻՆԱԿ ԻՄՆ, տե՛ս Ի ԲՐԵԻ ՕՐԻՆԱԿ ԻՄՆ:

Ի Գ, տե՛ս Է Գ:

Ի ԳԱԳՈՅՆ, ա. Տկարագոյն (էգի նման),

թուլագոյն, մեղկագոյն:

Ի ԳԱԽԱՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս Ի ԳԱՄՈՒՈՒԹԻՒՆ:

Ի ԳԱԿԱՆ, ա. 1. Կնջական, կանայցի: 2.

Մեղկ, կնամարդի, թուլամորթ:

– Ի ԳԱԿԱՆՆ, գ. էգ, կին, կին մարդ:

Ի ԳԱՄՈՒ, ա. Իգամոլի, իգասէր, իգա-

տեհնչ, կնամոլ, կնասէր:

Ի ԳԱՄՈՒԼԵԼ (իմ), չբ. Իգամոլ լինել, մոլել:

Ի ԳԱՄՈՒԼ, տե՛ս Ի ԳԱՄՈՒԼ:

Ի ԳԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Իգախաղութիւն, պազշտութիւն:

Ի ԳԱՆԱԼ, չբ. Կնատել, թուլանալ, մեղ-

կանալ:

– Ի ԳԱՅԵԱԼ, տե՛ս Ի ԳԱՍԷՐ (2):

Ի ԳԱՍԷՐ, ա. 1. Կնասէր, կնջասէր, ցան-

կասէր, իգատեհնչ, իգամոլ: 2. Իգացեալ

(տղամարդ):

Ի ԳԱՏԵՆՁ, ա. Իգասէր, իգամոլ:

Ի ԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Իգութիւն (իգանալը,

էզի դեր կատարելը):

ԻԳԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Խենեշացուցանել, թուլացուցանել, մեղկացուցանել: 2. Ներքինացուցանել:

ԻԳՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Կնուլթիւն (էզի յատկութիւն): 2. տե՛ս ԻԳԱՅՈՒԹԻԻՆ:

Ի ԴԵՄՍ, տե՛ս ԴԵՄ-ի տակ:

Ի ԴԵՊ, տե՛ս ԴԵՊ-ի տակ:

Ի ԴՈՒՐՍ, տե՛ս ԴՈՒՐԲ-ի տակ:

Ի ԶՈՒՐ, տե՛ս ԶՈՒՐ:

ԻԺ, գ. 1. (կենդբ.) Օձ, քարբ: 2. ա. փխբ. Իժանման, ժանտ:

ԻԺԱԲԱՐ, մ. Չարաբար, նենգաբար:

ԻԺԱԲԱՐՈՅ, ա. Չարաբարոյ, ժանտ:

ԻԺԱԹՈՅՆ, ա. Չարաթոյն, վնասակար, ժանտ:

ԻԺԱՆԱԼ, չբ. Օձանալ, փխբ. չարանալ:

ԻԺԱՆՄԱՆ, ա. Օձակերպ, դժնդակ, ժանտ:

ԻԼ, գ. Իլիլ, մանելիբ, մանոց, աղէկատ:

ԻԼԻԿ, տե՛ս ԻԼ:

Ի ԽԺԴԱՆ ԿԱԼ, չբ. Յամառել, հակառակել, խստանալ:

ԻՂՁ¹, գ. 1. Բաղձանք, տենչ, տենչանք, ցանկութիւն, փափագ: 2. Աղաչանք, աղօթք:

- ԻՂՁ ԱՌՆԵԼ. Աղօթել:

- ԻՂՁ ԼԻՆԵԼ. Փափագել, ըղձալ:

ԻՂՁ², գ. 1. Ըղձապատում, հարցուկ, կախարդ, դիւթ: 2. յոգն. Ըղձութիւն, դիւթութիւն, գուշակութիւն, հմայութիւն, հմայք:

ԻՄԱՆԱԼ, չբ. 1. Ի միտ առնուլ, գիտել, գիտենալ, ճանաչել, խելամուտ լինել, խելամտել: 2. Զգալ: 3. Խորհել, գմտաւածել: 4. Համարել, վարկանել, կարծել: 5. Հնարել, ճարտարել, նիւթել:

ԻՄԱՆԱԼԱԲԱՐ, մ. Իմանալապէս, հոգեպէս:

ԻՄԱՆԱԼԱՊԵՍ, տե՛ս ԻՄԱՆԱԼԱԲԱՐ:

ԻՄԱՆԱԼԻ, ա. 1. Աննիւթ, աննիւթական, հոգեղէն: 2. Իմացող, իմացական, մտաւոր:

ԻՄԱՆՈՂ, ա. Իմացող, իմացական, մտաւոր:

ԻՄԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Իմացողական:

- ԻՄԱՆՈՂԱԿԱՆՆ, գ. Իմացողական, միտք:

ԻՄԱՍՏ, գ. 1. Նշանակութիւն, միտք: 2. Իմացումն, իմացողութիւն, իմացականութիւն, ըմբռնողութիւն, ծանօթութիւն, հասողութիւն: 3. Իմաստութիւն, գիտութիւն, մակացութիւն: 4. Ճարտարութիւն, արուեստգիտութիւն: 5. Խորհուրդ, խոկումն, մտածութիւն:

ԻՄԱՍՏԱԲԱՆ, ա. Իմաստաբան, իմաստուն:

ԻՄԱՍՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱԲԱՐ:

ԻՄԱՍՏԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱԳՈՅՆ:

ԻՄԱՍՏԱԼԻՅ, ա. Իմաստաւոր, խոհականալիբ, իմաստայեղջ:

ԻՄԱՍՏԱԽՆ ԴԻՐ, ա. Իմաստնախնդիբ (իմաստութեան հետամուտ):

ԻՄԱՍՏԱԽՈՂ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱԽՈՐՀ:

ԻՄԱՍՏԱԽՈՐՀ, ԻՄԱՍՏԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Իմաստախոհ, խոհական, խելացի:

ԻՄԱՍՏԱԿ, ա. 1. Բանավաճառ, իմաստասիրակ, իմաստուն, սոփեանէս: 2. Իմաստական (իմաստակին յատուկ՝ վերաբերող):

ԻՄԱՍՏԱԿԱՆ, ա. 1. Իմաստուն, խելացի: 2. տե՛ս ԻՄԱՍՏԱԿ (2):

ԻՄԱՍՏԱԿԱՆՈՒԹԻՆ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱԿՈՒԹԻՆ:

ԻՄԱՍՏԱԿԵԼ, տե՛ս ՃԱՐՏԱՐԵԼ (1):

ԻՄԱՍՏԱԿԻՐ, ա. Խոհական, բանական, իմաստուն:

ԻՄԱՍՏԱԿՈՒԹԻՆ, գ. Իմաստականութիւն (իմաստակ լինելը):

ԻՄԱՍՏԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Խոհական:

ԻՄԱՍՏԱՀԱՆՃԱՐ, ա. Իմաստայեղջ, իմաստալից:

ԻՄԱՍՏԱՃԵՄ, ա. Բանիբուն, իմաստակիբ:

ԻՄԱՍՏԱՅԵՂՅ, ա. Իմաստալից:

ԻՄԱՍՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱՆԱԼ:
 ԻՄԱՍՏԱՊԱՏՈՒՄ, ա. Իմաստալից:
 ԻՄԱՍՏԱՊԱՐԳԵԻ, ա. Իմաստաբար, իմաստատու:
 ԻՄԱՍՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱՐԱՐ:
 ԻՄԱՍՏԱՍԷՐ, ա գ. 1. Գիտուն, փիլիսոփայ, փիլիսոփոս: 2. Առաքինի, պարկեշտ, զգաստ, զգօն: 3. Երգիչ, երաժիշտ: 4. Առաքինական:
 ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱՐԱՐ, մ. 1. Իմաստասիրապէս: 2. Առաքինաբար:
 ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱԿ, ա. 1. Իմաստասէր (իմաստութիւն սիրող, իմաստութեան հետամուտ): 2. Իմաստակ: 3. Իմաստասիրական:
 ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱԿԱՆ, ա. Փիլիսոփայական (իմաստասէրին և իմաստասիրութեան յատուկ՝ վերաբերող):
 ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱՆԱԼ, չբ. Առաքինանալ (իմաստասէր՝ առաքինի դառնալ):
 ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱՐԱՐ:
 ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Փիլիսոփայել (իբրև իմաստասէր քննել): 2. (տրամ.) Հաւաքաբանել: 3. Գուշակել, իմանալ: 4. Հետաքննի լինել, խորամուտ լինել: 5. Հնարել, հայթայթել: 6. Ճառել, վարդապետել:
 ԻՄԱՍՏԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Փիլիսոփայութիւն: 2. Իմաստութիւն, իմաստ: 3. Քաղաքավարութիւն (առաքինի վարք):
 ԻՄԱՍՏԱՍՊԱՌ, ա. Անիմաստ, անմիտ:
 ԻՄԱՍՏԱՏՈՒՐ, ա. Իմաստնաբար, իմաստնացուցիչ:
 ԻՄԱՍՏԱՐԱՐ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱՐԱՐ:
 ԻՄԱՍՏԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:
 ԻՄԱՍՏԱՅՈՒՑԻՑԻՑ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱՅՈՒՑԻՑԻՑ:
 ԻՄԱՍՏԱԻՈՐ, ա. 1. Մտաւոր, գիտուն: 2. Ընդհանրապէս՝ խոհեմ, խելացի, ուշիմ, ողջամիտ, խելամուտ, հանճարեղ: 3.

ԻՄԱՍՏՆԱԳԻԻՏ, ա. Հնարագիւտ, հնարագէտ, հնարիմաց, ճարտարիմաց:
 ԻՄԱՍՏՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Գիտնագոյն: 2. Խոհականագոյն: 3. Խորագիտագոյն: 4. Զգօնագոյն, զգաստագոյն: 5. Իմաստաւոր: 6. մ. Խոհականագոյն:
 ԻՄԱՍՏՆԱԶՕՐ, ա. Իմաստուն, իմաստաւոր:
 ԻՄԱՍՏՆԱԽՆԴԻՐ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱԽՆԴԻՐ:
 ԻՄԱՍՏՆԱԽՈՐՀ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱԽՈՐՀ:
 ԻՄԱՍՏՆԱԿԱՆ, ա. Իմաստաւոր, խոհական, բանական, իմաստասիրական:
 ԻՄԱՍՏՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Իմաստանալ (իմաստուն՝ խելացի՝ խելօք դառնալ): 2. Խելամուտ լինել, խելամտել, իմանալ, իմիտ առնուլ: 3. Իմաստասիրանալ, առաքինանալ, զգօնանալ, զգաստանալ:
 ԻՄԱՍՏՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱՍԷՐ:
 ԻՄԱՍՏՆԱՐԱՆ, գ. Գլուխ (խելքի տեղը):
 ԻՄԱՍՏՆԱՐԱՐ, ա. Իմաստաբար, իմաստնացուցիչ:
 ԻՄԱՍՏՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Իմաստուն առնել, իմաստացուցանել, զգօնացուցանել, զգաստացուցանել:
 ԻՄԱՍՏՆԱՅՈՒՑԻՑ, ա. 1. Իմաստնաբար: 2. Զգաստացուցիչ:
 ԻՄԱՍՏՆԱԻՈՐ, ա. Իմաստուն, իմաստաւոր, խելացի:
 ԻՄԱՍՏՆԱԻՈՐԵԼ (իմ), չբ. Իմաստնանալ, զգաստանալ:
 ԻՄԱՍՏՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Հանճար, խելք, գիտութիւն, խոհանալուծիւն, բանականութիւն, իմացողութիւն, իմացականութիւն, ճանաչողութիւն, մականութիւն, խելամուտութիւն, ճարտարութիւն: 2. Խորհուրդ, մտածութիւն:
 – ԻՄԱՍՏՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Իմաստնաբար, խելօք:
 ԻՄԱՍՏՈՒՆ, ա. 1. Մտաւոր, գիտուն: 2. Ընդհանրապէս՝ խոհեմ, խելացի, ուշիմ, ողջամիտ, խելամուտ, հանճարեղ: 3.

իմաստասէր, փիլիսոփայ: 4. Իմաստակ, սովեստէս: 5. Իմաստնական, խոհական, իմաստաւոր: 6. Արդար, առաքինի, բարեպաշտ: 7. մ. Իմաստնաբար, իմաստութեամբ:

- ԻՄԱՍՏՈՒՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:

ԻՄԱՐՄԷՆ, ԻՄԱՐՄԻՆ, տե՛ս ԻՄԱՐՄԻՆԷ:

ԻՄԱՐՄԻՆԷ, գ. Բախտ, վիճակ, ճակատագիր:

ԻՄԱՅ, մանաւանդ՝ ԻՄԱՅՔ, գ. Իմացումն, իմաստ, խորհուրդ, միտք:

- ԻՄԱՅ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԻՄԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:

- ԻՄԱՅ ԼԻՆԵԼ. Իմանալ, տեղեկանալ:

ԻՄԱՅԱԳՈՅՆ, ա. Խորիմաց:

ԻՄԱՅԱԿԱՆ, ա. 1. Իմանալի, իմանողական, իմացողական: 2. Իմացող:

- ԻՄԱՅԱԿԱՆՔ, գ. յոգն. Հրեշտակք, հոգեղէնք:

ԻՄԱՅԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Հոգեպէս, հոգեւորապէս:

ԻՄԱՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմացողութիւն, իմացումն:

ԻՄԱՅՈՂ, ա. Իմաստուն (որ իմանում է):

ԻՄԱՅՈՂԱԲԱՐ, մ. Իմացականապէս (իմանալի կերպով):

ԻՄԱՅՈՂԱԿԱՆ, ա. Մտաւորական, իմացական:

- ԻՄԱՅՈՂԱԿԱՆՆ, գ. Միտք, խորհուրդ: ԻՄԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ըմբռնումն, ըմբռնողութիւն, իմացականութիւն:

ԻՄԱՅՈՒՄ, գ. 1. Իմացումն, իմացողութիւն: 2. Միտք, խելք: 3. Իմաստ (խօսքի նշանակութիւն): 4. Խոհականութիւն, իմաստութիւն: 5. Ազգւումն, ըմբռնումն (զգայարանների միջոցով):

ԻՄԱՅՈՒՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմացութիւն, միտք:

ԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իմացումն, ըմբռնումն, իմացողութիւն, խոկումն: 2. Իմաստ, իմացուած, նշանակութիւն

(խօսքի): 3. Միտք: 4. Ազգւումն, զգայութիւն (ըմբռնում զգայարանների միջոցով): 5. յոգն, Հրեշտակք, իմանալիք, հոգեղէնք:

ԻՄԱՅՈՒՄՆ, գ. 1. Իմացութիւն, ըմբռնումն, հասողութիւն: 2. Խոկումն, մտածութիւն: 3. Խորհուրդ, հնարք, դիտաւորութիւն: 4. Զգայութիւն, ըմբռնումն (մտքով կ զգայարանների միջոցով):

ԻՄԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պր. 1. Իմաց առնել, խելամուտ առնել, ուսուցանել: 2. Ազգ առնել, ծանուցանել, զեկուցանել, յայտ առնել:

ԻՄԱՅՔ, տե՛ս ԻՄԱՅ:

Ի ՄԷՋ, Ի ՄԻՋԻ, տե՛ս ՄԷՋ:

Ի ՄԻԱՍԻՆ, մ. Միաբան, զուգաց, միասնաբար, միանգամայն:

- Ի ՄԻԱՍԻՆ ԷԱԿԱՆ Կամ ՄԻԱՍԻՆ ԷԱԿԱՆ. Միասնական, համագոյ:

ԻՄՆ, գ. 1. Ինչ: 2. Ոմն, ոք:

- ԻՄՆ ԻՄՆ. Ինչ ինչ, քանի մի, պէսպէս:

ԻՄՆԱՊԷՍ, ԻՄՆԷ, մ. Ըստ իրիք:

ԻՄՈՎՍԱՆՆ, մ. Ըստ կարի իմում:

ԻՆԾ, ԻՆՁ, գ. (կենդր.) Յովազ:

ԻՆՆԱԳԼԽԻ, ա. Իննազլուխ:

ԻՆՆԱԳԼՈՒԽ, տե՛ս ԻՆՆԱԳԼԽԻ:

ԻՆՆԱՄԵԱՅ, ա. Իննամեան:

ԻՆՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԻՆՆԱՄԵԱՅ:

ԻՆՆԵՐԵԱԿ, տե՛ս ԻՆՆԵՐՈՐ:

ԻՆՆԵՐՈՐ, թ. Իններեակ:

ԻՆՆԵՐՏԱՄՆԱՄԵԱՅ, ա. Իննուտասնամեայ:

ԻՆՆԵՐՏԱՄԵԱԿ, տե՛ս ԻՆՆԵՐՏԱՄԵՐԵԱԿ:

ԻՆՆԵՐՏԱՄԵՐԵԱԿ, ա. գ. Իննուտասներեակ:

ԻՆՆԵՐՏԱՄԵՐՈՐ, թ. Իննուտասներորդ:

ԻՆՆԵՔԵԱՆ, թ. Իններքին:

ԻՆՆԵՔԻՆ, տե՛ս ԻՆՆԵՔԵԱՆ:

ԻՆՆՈՒՏԱՄՆԱՄԵԱՅ, տե՛ս ԻՆՆԵՐՏԱՄՆԱՄԵԱՅ:

ԻՆԵՆՈՒՏԱՄՆԵՐՈՐԴ, տե՛ս ԻՆԵՆԵՒՏԱՄՆԵՐՈՐԴ:
 ԻՆԵՄԱՄԵԱՅ, ա. Իննսնամեան, իննսընամեան:
 ԻՆԵՄԱՄԵԱՆ, ԻՆԵՄԱՄԵՆԻ, տե՛ս ԻՆԵՄԱՄԵԱՅ:
 ԻՆԵՄԵԱԿ, ա. Իննսնեբեակ:
 ԻՆԵՄԵՄԵԱՅ, ԻՆԵՄԵՄԵԱՆ, տե՛ս ԻՆԵՄԱՄԵԱՅ:
 ԻՆԵՆԵՐԵԱԿ, տե՛ս ԻՆԵՄԵԱԿ:
 ԻՆԶ¹, գ. 1. Իմն, մի (գոյականի հետ ետադաս գործածութեամբ կատարուած է անորոշ զերանուան դեր՝ ինչ-որ, որեւէ նշ.): 2. գ. Իր ինչ (մի բան, որեւէ բան):
 - ԻՆԶ ԻՆԶ, տե՛ս ԻՄՆ ԻՄՆ:
 ԻՆԶ², գ. 1. Գոյ. գոյակ. գոյացութիւն: 2. տե՛ս ԻՆԶՔ:
 ԻՆԶԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերաբերութիւն, առիւն:
 ԻՆԶՊԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԻՆԶՊԻՏՈՒԹԻՒՆ:
 ԻՆԶՔ, գ. Գոյք, ստացուած:
 ԻՆՔՆ, գ. 1. Նա: 2. ա. (յուշաբանութեամբ) Նոյն, բո՛ւն:
 - ԻՆՔԵԱՄԲ, ԻՆՔԵԱՄԲ ԻՆՔԵԱՆ, ԻՆՔԵԱՆՔ ԻՆՔԵԱՄԲ, մ. Ինքնին, անձամբ անձին:
 - ԻՆՔՆ ԱՌ ԻՆՔՆ, ԻՆՔՆ ՅԻՆՔՆ, մ. ԻՆՔՆԻՆ:
 - ԻՆՔՆ ԸՍՏ ԻՆՔԵԱՆ, մ. Էսպէս, ինքնին, իւրովի:
 - ԸՍՏ ԻՆՔԵԱՆ, տե՛ս ԻՆՔՆ ԸՍՏ ԻՆՔԵԱՆ:
 - ՅԻՆՔՆ ԳԱԼ, տե՛ս ԶԳԱՍՏԱՆԱԼ (1):
 ԻՆՔՆԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻՆՔՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
 ԻՆՔՆԱՐԱՒ, ա. Անկարօտ, ապենիազ, ինքնաբաւական (ինքն իրեն բաւականացնող՝ բաւարարող):
 ԻՆՔՆԱՐԱՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԻՆՔՆԱՐԱՒ:
 ԻՆՔՆԱՐԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկարօտութիւն, սակաւապիտութիւն:

ԻՆՔՆԱՐԵՐ, ա. Ինքնաբերական, ինքնաբուղի:
 ԻՆՔՆԱՐԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԻՆՔՆԱՐԵՐ:
 ԻՆՔՆԱՐԵԱԿ, ա. Բնական, բնածին:
 ԻՆՔՆԱՐԵԱԿԱՐԱՐ, մ. Բնականաբար, ի բնէ, ինքնին:
 ԻՆՔՆԱՐՈՅՍ, ա. Ինքնաբուղի, բնածին, ընդաբոյս, ինքնաբնակ:
 ԻՆՔՆԱՐՈՒՂԽ, ա. 1. Ինքնախաղաց (ջուր): 2. Ինքնաբոյս, ինքնաբեր: 3. Ինքնակամ, ինքնայօժար, կամակար:
 ԻՆՔՆԱՐՈՒՆ, ա. Բնածին, բնական, ընդաբոյս, բուն, սեպհական, յատուկ, բնիկ:
 ԻՆՔՆԱԳԱԽԱՌԵԱՅ, ա. գ. Բնակ, բնիկ (հէնց նոյն գաւառից):
 ԻՆՔՆԱԳԻՐ, ա. գ. Բնագիր, ձեռագիր:
 ԻՆՔՆԱԳԼՈՒՆ, ա. Ինքնիշխան, ինքնակամ:
 ԻՆՔՆԱԳՈՅ, ա. Անեղ, անստեղծ, էական:
 ԻՆՔՆԱԳՈՅԱԿ, ա. 1. Ինքնագոյ, ինքնեղ: 2. Նախաստեղծ (նախապէս ստեղծուած):
 ԻՆՔՆԱԳՈՐԾ, ա. մ. 1. Ինքնիշխան, անձնիշխան: 2. Աշխատասէր, փոյթ, փութակամ, անձանձրոյթ: 3. Ինքնագլուխ, անձնահաճ: 4. Ինքնեղ, բնական, անպատճառ: 5. Համագործ, գործակից:
 ԻՆՔՆԱԳՐԱԽ, ա. Անձնամատն:
 ԻՆՔՆԱԴԵՊ, ա. Յանկարծադէպ:
 ԻՆՔՆԱԴԻՄԱՐԱՐ, մ. Դէմ յանդիման, դէմ ի դէմ:
 ԻՆՔՆԱԴՐՈՎ, ա. Ինքնանախատ, անձնանախատ:
 ԻՆՔՆԱԴՐՈՒԹԵԱԼ, ա. Մտացածին, անխորհրդաբար:
 ԻՆՔՆԱԶԱՐԴ, ա. Բնական (ի բնէ զարդարուն):
 ԻՆՔՆԱԶՕՐ, ա. Անձնագոր (ինքնին հզօր՝ կարող):
 ԻՆՔՆԱԺԱՌԱՆԳ, ա. Հայրենի, իւրական:

Ին-ՔենԱնԱՂԱՅ, ա. Ինքնաբուղիս (Չուր):
Ին-ՔենԱնՈՐԺ, ա. Ինքնակամ, Ինքնա-
յօժար:

Ին-ՔենԱնՕՍ, ա. Ինքնասաց:

Ին-ՔենԱնՕՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Ինքնա-
բանութիւն:

Ին-ՔենԱԾԱԳ, ա. Անեղական, աստուա-
ծային, անսկզբնական:

Ին-ՔենԱԾԻՆ, ա. 1. Ինքնեղ: 2.
Ինքնաբոյս, Ինքնաբուղիս, բնածին,
ընդարոյս:

Ին-ՔենԱԿԱԼ, ա. գ. 1. Ինքնիշխան,
անձնիշխան, Ինքնազլուխ, ազատ: 2.
Թագաւոր, կայսր: 3. Ինքնակալական,
թագաւորական:

Ին-ՔենԱԿԱԼԱԿԱՆ, ա. Կայսերական,
Ինքնիշխանական, յաղթող:

Ին-ՔենԱԿԱԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Թագաւո-
րութիւն (Ինքնակալ տէրութիւն):

Ին-ՔենԱԿԱՄ, ա. 1. Ինքնայօժար, կա-
մաւոր: 2. Անձնիշխան, Ինքնիշխան,
ազատ: 3. Անձնասէր: 4. Ինքնաշարժ,
գլխաւորատրաստ: 5. մ. Ինքնակա-
մութեամբ, կամաւ, կամաւորաբար:

Ին-ՔենԱԿԱՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Անձնիշխա-
նութիւն, կամաւորութիւն, յօժարութիւն:
- Ին-ՔենԱԿԱՄՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս Ին-Ք-
նԱԿԱՄ (5):

Ին-ՔենԱԿԱՅ, ա. Ինքնագոյ, Ինքնեղ,
Ինքնակաց:

Ին-ՔենԱԿԱՅՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս Ին-ՔենԱ-
ԿԱՅՈՒԹԻԻՆ:

Ին-ՔենԱԿԱՆ, ա. 1. Իւրական: 2. Էական:
Ին-ՔենԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Նոյնութիւն:

Ին-ՔենԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Ապենիագ, Ինք-
նաբաւ (Ինքն իր մէջ կատարեալ): 2. մ.
Ինքնակատարաբար, կատարելապէս,
տիրապէս:

Ին-ՔենԱԿԱՏԱՐԱԲԱՐ, մ. Կատարելա-
պէս, տիրաբար:

Ին-ՔենԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Կատարե-
լութիւն (Ինքնակատար լինելը):

Ին-ՔենԱԿԱՅ, ա. Ինքնակայ, Ինքնեղ,
Ինքնագոյ, անեղ:

Ին-ՔենԱԿԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Ինքնակա-
յութիւն, Ինքնեղութիւն, անեղութիւն:

Ին-ՔենԱԿԻՐ, ա. Սեպհական, Իւրական,
Իւրոյին:

Ին-ՔենԱԿՇՏԱՄԲԷԼԻ, ա. Ինքնանախատ:
Ին-ՔենԱԿՈՁ, ա. Ինքնակամ:

Ին-ՔենԱԿՈՐԾԱՆ, ա. Անձնակորոյս:

Ին-ՔենԱՀԱԼԱԾ, ա. Հալածական:

Ին-ՔենԱՀԱՃ, ա. Անձնահաճ, անձնա-
հաճոյ, Ինքնահաճոյ, Ինքնահայեաց,
ամբարտաւան:

Ին-ՔենԱՀԱՃՈՅ, տե՛ս Ին-ՔենԱՀԱՃ:

Ին-ՔենԱՀԱՃՈՅՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս Ին-ՔենԱ-
ՀԱՃՈՒԹԻԻՆ:

Ին-ՔենԱՀԱՃՈՒԹԻԻՆ, գ. Անձնահա-
ճութիւն, ամբարտաւանութիւն:

Ին-ՔենԱՀԱՅԵԱՅ կամ ՅԻՆ-ՔենԱ-
ՀԱՅԵԱՅ, տե՛ս Ին-ՔենԱՀԱՅ:

Ին-ՔենԱՀՐԱՄԱՆ, ա. 1. Ինքնիշխան,
Ինքնակամ, մտադիւր: 2. մ. Ինքնին,
Ինքնակամութեամբ:

Ին-ՔենԱՁԵՌՆ, ա. մ. 1. Ինքնագօր: 2.
Ինքնին, Իւրովի: 3. Ձեռներէջ, յանձնա-
պատան, յանդուգն:

- Ին-ՔենԱՁԵՌՆ ԼԻՆԵԼ. Ձեռներէջ լինել,
Համարձակել:

Ին-ՔենԱՄԱՏՈՅՑ, ա. 1. Ինքնեղ: 2.
Ինքնադէպ: 3. գ. Դէպք, դիպուած:

Ին-ՔենԱՄԱՐՏ, ա. Ինքնոգոր:

Ին-ՔենԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Ինքնայօժար, գլխ-
աւորատրաստ, պատրաստական, կա-
մալար:

Ին-ՔենԱՅՕԺԱՐ, ա. Յօժարական, Ինքնա-
կամ, մտադիւր, կամաւոր:

Ին-ՔենԱՆԱԼ, չբ. Կատարելանալ:

Ին-ՔենԱՆԱԽԱՏ, ա. Անձնանախատ,
Ինքնագորով, Ինքնապարսաւ:

Ին-ՔենԱՆԱՆ, ա. Համանման:

Ին-ՔենԱՇԱՐԺ, ա. 1. Ինքնաշար-
ժողական, շարժողական, շարժուն: 2.

Մշտաշարժ, անմահ:

Ին-ՔենԱՇԱՐԺԱԲԱՐ, մ. Անձնիշխանաբար, ազատաբար:

Ին-ՔենԱՇԱՐԺՈՂԱԿԱՆ, ա. Ինքնաշարժ, շարժողական:

Ին-ՔենԱՇԱՐԺՈՒԹԻԻՆ, գ. Շարժողութիւն (ինքնաշարժ լինելը):

Ին-ՔենԱՊԱՏՈՒՄ, ա. մ. Ինքնասաց:

Ին-ՔենԱՊԱՏՐԱՍ, ա. Պատրաստական, զիւրապատրաստ:

Ին-ՔենԱՊԱՐՍԱԻ, տե՛ս Ին-ՔենԱնԱնԱՏ:

Ին-ՔենԱՍԱՅ, ա. Ինքնապատում, ինքնախօս:

Ին-ՔենԱՍԷՐ, տե՛ս ԱնՁնԱՍԷՐ:

Ին-ՔենԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԱնՁնԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ:

Ին-ՔենԱՍՊԱՆ, տե՛ս ԱնՁնԱՍՊԱՆ:

Ին-ՔենԱՎԱՐ, ա. Ինքնօրէն (ինքն իրեն կառավարող):

Ին-ՔենԱՎԱՐԴԱՊԵՏ, ա. Ինքնավարժ, ինքնուս:

Ին-ՔենԱՎԱՐԺ, ա. Ինքնուս, ինքնուսումն:

Ին-ՔենԱՏԵՍ, ա. 1. Ականատես: 2. Ինքնատեսող, խելամուտ:

- Ին-ՔենԱՏԵՍ ԼԻՆԵԼ. Ականատես լինել:

Ին-ՔենԱՏԵՍԱԿԱՐԱՐ, տե՛ս ԱնՅե-ՂԱՐԱՐ:

Ին-ՔենԱՏԵՍՈՂ, տե՛ս Ին-ՔենԱՏԵՍ (2):

Ին-ՔենԱՏԷՐ, ա. Անձնիշխան:

Ին-ՔենԱՏԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Անձնիշխանութիւն:

Ին-ՔենԱՐԱՐ, ա. Իւրակերտ:

Ին-ՔենԱՐԳՈՅ, տե՛ս ԱնՁնԱՀԱՃ:

Ին-ՔենԱՐՀԱՄԱՐՀՈՒԹԻԻՆ, գ. Խոնարհութիւն, Համեստութիւն:

Ին-ՔենԱՌՐ, ա. 1. Ինքնական, իւրական, բնաւոր: 2. Ինքնաբոյս, ինքնեակ:

Ին-ՔենԱԿ, ա. 1. Ինքնաբոյս: 2. մ. Ինքնին:

Ին-ՔենԵԿ, ա. 1. Ինքնամատոյց: 2. Ինքնադէպ:

Ին-ՔենԵՂ, ա. 1. Ինքնածին: 2. Բնական, անարուեստ (ի բնէ՛ բնականից եղած):

Ին-ՔենԵՐԵԻԱԿ, ա. Յայտնի (ինքն իրեն երեւցող):

Ին-ՔենԷԱԿ, տե՛ս Ին-ՔենԵԱԿ:

Ին-ՔենԻՄՈՆ, տե՛ս ՀԵՏԱՀԱՆ (2):

Ին-ՔենԻՆ, մ. Իւրովի, անձամբ անձին, յանձնէ:

Ին-ՔենԻՇԽԱՆ, ա. 1. Անձնիշխան, ինքնատէր: 2. Անձնիշխանական: 3. Ինքնազօր: 4. Տիրական:

Ին-ՔենԻՇԽԱՆԱՐԱՐ, մ. Ինքնիշխանապէս, տիրաբար:

Ին-ՔենԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, ա. Անձնիշխանական, տիրական:

Ին-ՔենԻՇԽԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս Ին-ՔենԻՇԽԱՆԱՐԱՐ:

Ին-ՔենԻՇԽԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Անձնիշխանութիւն: 2. Ինքնապաշտպանութիւն:

Ին-ՔենԱՅՈՅՆԱՊԷՍ, մ. Յայտնապէս (ինքն իրեն յայտնելով՝ երևան հանելով):

Ին-ՔենՈԳՈՐ, տե՛ս Ին-ՔենԱՄԱՐՏ:

Ին-ՔենՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ենթակայութիւն, անձնաւորութիւն, անձն: 2. Ինքնեղութիւն: 3. Աստուածութիւն (աստուածային բնութիւն՝ իսկութիւն):

Ին-ՔենՈՒՍ, տե՛ս Ին-ՔենՈՒՍՈՒՄ:

Ին-ՔենՈՒՍՄԱՐԱՐ, Ին-ՔենՈՒՍՄԱԿԻ, Ին-ՔենՈՒՍՄԱՊԷՍ, մ. Բնաւորապէս (ինքնուսումն լինելով):

Ին-ՔենՈՒՍՈՒՄ, ա. 1. Ինքնավարժ, ինքնավարդապետ: 2. Բնաւորական, բնածին, ի բնէ:

Ին-ՔենՈՒՍՈՒՄԱԿ, տե՛ս Ին-ՔենՈՒՍՈՒՄ:

Ին-ՔենՈՒՐՈՅՆ, ա. Իւրական, առանձին, մասնաւոր:

Ին-ՔենՈՒՐՈՅՆԱՐԱՐ, մ. Առանձնաբար, մասնաւորապէս, ի մասնաւորի:

Ին-ՔենՈՒՐՈՅՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Առանձնութիւն, միայնութիւն:

Ին-ՔենՕՐԷՆ, ա. 1. Աղիակամի, ինքնավար:

2. Ինքնակամ: 3. Ինքնահաճ, կամակար: Ին-ՔնՕՐԷՆՈԻԹԻԻՆ, տե՛ս Ին-ՔնՕՐԻՆՈԻԹԻԻՆ:

Ին-ՔնՕՐԻՆԱԿ, Ին-ՔնՕՐԻՆԱԿԱԲԱՐ, մ. Մասնաւորապէս, ինքնուրոյնաբար: Ին-ՔնՕՐԻՆՈԻԹԻԻՆ, գ. Ինքնօրէնութիւն, աղիւկամութիւն:

ԻՇԱԿԷՍ, ԻՇԱԿԻՍԻ, գ. Զորի:

ԻՇԱՄԵՂՈՒ, տե՛ս ԲՐԷՏ:

ԻՇԱՄՏՐՈՒԿ, գ. Յաւանակ, մտրուկ, իշորդի:

ԻՇԱՆ, կամ ԻՇԱՆՔ, գ. յոգն. Էշք:

ԻՇԱՎԱՅՐ, ԻՇԱՎԱՅՐԻ, գ. (կենդբ.) Յիռ:

ԻՇԱՅՈՒԼ, գ. Յուշկապարիկ:

ԻՇԽԱՆ, գ. Իշխեցող, տէր, գլուխ, գլխաւոր, պետ, աւագ, առաջնորդ, զօրավար, պարագլուխ, վերակացու, տանուտէր, նախարար:

- ԻՇԽԱՆԱՅ ԻՇԽԱՆ. Իշխանապետ:

- ԻՇԽԱՆ ԼԻՆԵԼ. Իշխել:

ԻՇԽԱՆԱԲԱՐ, մ. Իշխանապէս, ինքնիշխանաբար, իշխանականաբար, իշխանօրէն, տիրաբար:

ԻՇԽԱՆԱԳՈՅՆ, գ. Իշխանականագոյն, գլխաւորագոյն, վեհագոյն:

ԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Պետական: 2. Տիրական: 3. Բացարձակ, ինքնագոր: 4. Իշխող, գլխաւոր: 5. Առաջնորդական (միտք), միտք:

ԻՇԽԱՆԱԿԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱԲԱՐ:

ԻՇԽԱՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱԳՈՅՆ:

ԻՇԽԱՆԱԿԱՆՈԻԹԻԻՆ, գ. Իշխանութիւն:

ԻՇԽԱՆԱԿԻՆ, գ. Տիկին, իշխանուհի:

ԻՇԽԱՆԱԿԻՅ, ա. Տիրակից, Հոմիշխան:

ԻՇԽԱՆԱՆԱԼ, չբ. Իշխան լինել, իշխել, տիրել:

ԻՇԽԱՆԱՊԵՏ, գ. Իշխանաց իշխան, ամէնիշխան:

ԻՇԽԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱԲԱՐ:

ԻՇԽԱՆԱՍԱՍՏ, ա. Սպառնալից (Իշխանական սաստ պարունակող):

ԻՇԽԱՆԱՍԷՐ, ա. Փառասէր:

ԻՇԽԱՆԱՍԻՐՈԻԹԻԻՆ, գ. Փառասիրութիւն:

ԻՇԽԱՆԱՏՈՒՆ, գ. Ազգատոհմ:

ԻՇԽԱՆԱՒՈՐ, ա. Իշխեցեալ, Հպատակ:

ԻՇԽԱՆՈԻԹԻԻՆ, գ. 1. Տէրութիւն, պետութիւն, գլխաւորութիւն, առաջնորդութիւն: 2. Պատիւ: 3. Ազատութիւն,

ինքնակամութիւն, անձնիշխանութիւն:

4. Կարողութիւն, Համարձակութիւն, Հրաման: 5. (եկեղց.) Վիճակ: 6. յոգն.

Հրեշտակք:

ԻՇԽԱՆՈՒՀԻ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱԿԻՆ:

ԻՇԽԱՆՍԻՐՈԻԹԻԻՆ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱՍԻՐՈԻԹԻԻՆ:

ԻՇԽԱՆՕՐԷՆ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱԲԱՐ:

ԻՇԽԵԼ, չբ. և նբ. 1. Իշխան լինել, տիրել:

2. Համարձակել, յանդգնել, ժպրհել: 3. Կարել, զօրել, բաւել:

ԻՇԽԵՑԵԱԼ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱՒՈՐ:

ԻՇԽԵՑՈՂ, ա. գ. Իշխող, իշխան, տէր:

ԻՇԽԵՑՈՂԱԳՈՅՆ, ա. Զօրագոյն, Համարձակագոյն:

ԻՇԽԵՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Իշխանական, իշխող: ԻՇՈՐԴԻ, տե՛ս ԻՇԱՄՏՐՈՒԿ:

ԻՋԱՆԵԼ, չբ. 1. Վայրաբերել, վայրագայել, հոսել: 2. Զիջանել, մեղմանալ, դադարել, խոնարհել: 3. Իջվանել: 4. Անկանել (անարգ վիճակի հասնել): 5. Յաջորդել (նախորդներէրց սերունդ):

ԻՋԱՎԱՆ, գ. Վանք, օթեան:

ԻՋԱՎԱՆԵԼ (իմ), չբ. Ագանել, օթագանել, օթեանել:

ԻՋԱԻԱՆ, տե՛ս ԻՋԱՎԱՆ:

ԻՋԱԻԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԻՋԱՎԱՆԵԼ (իմ): ԻՋԱԻՈՐ, ա. գ. Անցաւոր, հիւր:

ԻՋԵՎԱՆ կամ ԻՋԷՎԱՆ, տե՛ս ԻՋԱՎԱՆ:

ԻՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԻՋՈՒՑԱՆԵԼ:

ԻՋԵԻԱՆ, տե՛ս ԻՋԱՎԱՆ:

ԻՋՈՒՄՆ, գ. Էջ, Էջք, վայրաբերումն
 (Իջնելը):
 ԻՋՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Իջեցուցանել, վայրա-
 բերել, վայրածել:
 ԻՋՈՒՑԻՉ, ա. Խոնարհեցուցիչ:
 ԻՌԻՍ, տե՛ս ԻՐԻՍ:
 Ի ՍԱԿՍ, տե՛ս ՍԱԿՍ:
 ԻՍԿՂ, գ. 1. Իսկութիւն, իսկականութիւն,
 գոյացութիւն: 2. ա. Էական, բուն, բնիկ,
 ստոյգ, ճշմարիտ, հարազատ: 3. (քեր.)
 Յատուկ (անուն):
 ԻՍԿՂ², շ. 1. Այլ, բայց, սակայն, և: 2. Արդ,
 իսկ արդ, ապա, ուրեմն: 3. շ. մ. եղբ.
 Համայն, արդարեւ, ապաքէն, անդստին,
 արդեամբք, իսկապէս, արդեօք, ևս:
 ԻՍԿԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Հաւաստաբանել,
 տիրաբանել, ճշգրտաբանել, ճշմար-
 տել:
 ԻՍԿԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ ձջգրտաբանու-
 թիւն:
 ԻՍԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԻՍԿԱՊԷՍ:
 ԻՍԿԱԳՈՅՆ, ա. 1. Յատկագոյն, տի-
 րագոյն, լաւագոյն: 2. մ. Իսկապէս,
 տիրապէս, յատկապէս:
 ԻՍԿԱԿԱՆ, ա. Էական, բուն, յատուկ,
 սեպհական:
 ԻՍԿԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Իսկութիւն: 2.
 Աստուածութիւն:
 ԻՍԿԱԿԻՅ, ա. (կրօն.) Էակից, գոյակից,
 Համագոյակից:
 ԻՍԿԱԿՅՈՒԹԻԻՆ, գ. (կրօն.) Էակցու-
 թիւն, Համագոյակցութիւն, Համագո-
 յութիւն:
 ԻՍԿԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ձՇՄԱՐՏԱՊԱ-
 ՏՈՒՄ:
 ԻՍԿԱՊԷՍ, մ. Յատկապէս, առանձնապէս,
 տիրապէս, ստուգապէս, էապէս:
 ԻՍԿ ԱՐԴ, շ. Իսկ, արդ, ապա, ուրեմն:
 ԻՍԿ ԵԹԷ, շ. Ապա եթէ, ապա թէ:
 ԻՍԿ ԵՒ ԻՍԿ, մ. 1. Իսկոյն, իսկոյն իսկ,
 առժամայն, նոյն հետայն: 2. Իսկապէս,
 ճշմարտապէս:

ԻՍԿԶԱՐԱՆԷԱԿԱՆ, ա. Անսկիզբն, անեղ,
 աստուածային:
 ԻՍԿԻԶԲՆ, տե՛ս ՍԿԻԶԲՆ:
 ԻՍԿ ԹԷ, շ. Բայց, սակայն:
 ԻՍԿՈՅՆ, ԻՍԿՈՅՆ ԻՍԿ, մ. Անդէն և անդ,
 իսկ և իսկ, նոյն ժամայն:
 ԻՍԿՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Իսկականութիւն,
 զինչ էն, բնութիւն, գոյացութիւն, գո-
 յութիւն: 2. Ինքնութիւն, ենթակայու-
 թիւն, անձնաւորութիւն: 3. Ծշմարտու-
 թիւն:
 ԻՍԿՈՒՀԻ, գ. Տիրուհի, թագուհի:
 Ի ՍՊԱՌ, ԻՍՊԱՌ, մ. Բոլորովին, բնաւին,
 բնաւիմբ:
 Ի ՎԱՂԻԻՆ, տե՛ս ՎԱՂԻԻ-ի տակ:
 Ի ՎԵՐԱՅ, նիդ. 1. Վերայ: 2. Վասն,
 յաղազս, ի սակա:
 Ի ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՅ, տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐ-
 ՏՈՒՅ:
 ԻՐ, գ. Ինչ մի, բան, խնդիր իմն, պէտք
 ինչ:
 ԻՐԱԳԷՏ, ա. Իրազգած, իրազեկ:
 ԻՐԱԳԻՏՈՂ, տե՛ս ԻՐԱԳԷՏ:
 ԻՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Առնել, կատարել,
 հայթայթել:
 ԻՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Իրակերտութիւն,
 իրակութիւն, գործողութիւն, գործ, իրք,
 արարուած, պէտք:
 ԻՐԱԶԳԱՄ կամ ԻՐԱԶԳԱՅ, տե՛ս
 ԻՐԱԳԷՏ:
 - ԻՐԱԶԳԱՄ՝ ԻՐԱԶԳԱՅ ԼԻՆԵԼ. 1.
 Իրազեկ լինել, տեղեկանալ, իմաց լինել:
 2. Զգացուցանել, զեկուցանել, իմաց
 առնել:
 ԻՐԱԶԵԿ ԼԻՆԵԼ. 1. տե՛ս ԻՐԱԶԳԱՄ ԼԻ-
 ՆԵԼ (1): 2. Հետաքնին լինել, հետա-
 զօտել:
 ԻՐԱԶԵԿԱԳՈՅՆ, ա. Տեղեկագոյն (աւելի
 իրազեկ՝ տեղեկ):
 ԻՐԱԶԵԿՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Տեղեկութիւն: 2.
 Հետազօտութիւն:
 ԻՐԱԾԵԼ, նբ. Խորհել, մտածել:

ԻՐԱԿԱՆ, ա. Իրողական:

ԻՐԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարգաւորու-

թիւն, բարեկարգութիւն:

ԻՐԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻՐԱԳՈՐ-

ԾՈՒԹԻՒՆ:

ԻՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իրագործութիւն: 2.

Իրողութիւն, եղելութիւն, բան:

ԻՐԱՀԱՄԱՐՁԱԿ, ա. 2. Ձեռներէց (որեւէ

գործում համարձակ):

ԻՐԱՆ, գ. Անձն, մարմին:

ԻՐԱՆՈՒՆՔ, տե՛ս ՔՈՒՆՔ:

ԻՐԱԻ, մ. ա. 1. Արդարացի, արդեամբք,

ստուգել, հաւաստեալ, իրաւամբք: 2.

Արդար, ստոյգ, հաւաստի, դիպող, ի դէպ:

3. գ. Իրաւունք, արդարութիւն:

- ԻՐԱԻ ԱՌՆԵԼ կամ ՏԱԼ. Դատ առնել,

իրաւունս առնել:

ԻՐԱԻԱԲԱՆ, ա. 1. Ստուգաբան, արդա-

րախօս, ճշմարտախօս: 2. Արդարացի

(իրաւացի ստուած):

ԻՐԱԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստուգաբա-

նութիւն, ճշմարտախօսութիւն, արդա-

րադատութիւն:

ԻՐԱԻԱԲԱՐ, մ. Իրաւապէս, իրաւամբք,

յիբաւի, ստուգաբար:

ԻՐԱԻԱԲԵՐԵԼ (իմ), չք. Իրաւունս առնել

(իրաւունքով վարուել):

ԻՐԱԻԱԳԷՏ, ա. գ. 1. Գիտակ, իրադէտ: 2.

Օրէնսդէտ, օրինադէտ:

ԻՐԱԻԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հանճարե-

ղութիւն, զգօնութիւն, իմաստութիւն: 2.

Ճշմարտութիւն:

ԻՐԱԻԱԴԱՏ, ա. Արդարադատ, անաչառ:

ԻՐԱԻԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարադա-

տութիւն:

ԻՐԱԻԱԽՈՂ, ԻՐԱԻԱԽՈՐՀ, ա. 1. Արդա-

րախոհ, արդարամիտ, արդարասէր, իրա-

ւարար: 2. Ուղղախորհ, ողջախորհուրդ,

խոհական, ուշիմ, զգօն, բանիբուն,

իմաստուն: 3. Բարեխոհ, բարեսէր,

բարեհաւան:

ԻՐԱԻԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, տե՛ս ԻՐԱԻԱԽՈՂ:

ԻՐԱԻԱԿ, ԻՐԱԻԱԿԱՆ, ա. Իրաւ, արդար,

իրաւացի:

ԻՐԱԻԱԿՇԻՌ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱԿՇԻՌ:

ԻՐԱԻԱՄԲ, ԻՐԱԻԱՄԲՔ, տե՛ս ԻՐԱ-

ԻՈՒՆՔ-ի տակ:

ԻՐԱԻԱՆԱԼ, չք. 1. Արդարանալ (իրա-

ւացի և արդար գտնուել): 2. Վերահասու

լինել:

ԻՐԱԻԱՊԷՍ, տե՛ս ԻՐԱԻԱԲԱՐ:

ԻՐԱԻԱՐԱՐ, գ. Իրաւընտիր (արդար

դատաստան անող):

ԻՐԱԻԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարադա-

տութիւն (իրաւարար լինելը):

ԻՐԱԻԱՅԻ, ա. 1. Արդար: 2. Արդարացի,

ուղիղ: 3. Իրաւական, օրինական, օրի-

նաւոր: 4. մ. Իրաւամբք, արդարապէս,

իրաւաբար:

- ԻՐԱԻԱՅԻ է, մք. Արժան է,:

ԻՐԱԻԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պք. 1. Արդարա-

ցուցանել: 2. Ստուգել, ճշմարտել,

հաւաստել:

ԻՐԱԻԱՅՈՒՅԻԶ, ա. Արդարացուցիչ:

ԻՐԱԻԲՆՏԻՐ, տե՛ս ԻՐԱԻԱՐԱՐ:

ԻՐԱԻԻ, ա. մ. Իրաւացի, յիբաւի:

ԻՐԱԻՈՐԵԼ, նք. Իրագործել, ձեռն ի գործ

առնել՝ արկանել:

ԻՐԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրաւունք, կարգ,

ուղղութիւն:

ԻՐԱԻՈՒՆՔ, գ. 1. Արդարութիւն, արդա-

րադատութիւն: 2. Կանոն, կարգ, սո-

վորութիւն: 3. Բաժին, հաս:

- ԻՐԱԻԱՄԲԿ կամ ԻՐԱԻԱՄԲ, մ. Ար-

դարապէս, իրաւաբար:

- ԻՐԱԻՈՒՆՍ ԱՌՆԵԼ, 1. Իրաւ առնել,

դատ առնել, արդարացուցանել: 2. Վրէժս

խնդրել, վրէժխնդիր լինել:

- ԻՐԱԻՈՒՆՍ ՏԱԼ կամ ՅՈՒՅԱՆԵԼ.

Արդարացուցանել, ջատագովել (պատ-

ճառօք):

ԻՐԱՓԱՌ, ա. Փառաւորեալ, փառաւոր:

ԻՐԵԱՐ, ԻՐԵՐԱՅ, գ. Միմեանց:

ԻՐԻՍ, տե՛ս ԾԻԱԾԱՆ:

ԻՐԻՑԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԵՐԻՑԱԳՈՅՆ:
 ԻՐԻՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԻՑՈՒԹԻՒՆ:
 ԻՐՈՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԻՐՕՐԷՆ:
 ԻՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Իրական, արդիւնական, ներգործական:
 ԻՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրակութիւն, իրագործութիւն, եղելութիւն, գործ, արարուած, իր:
 ԻՐՈՅԵԼ, նր. Առնել, իրագործել:
 ԻՐՕՐԷՆ, մ. Իրողաբար, իրօք, իսկապէս, ճշմարտիւ:
 ԻՐՕՔ, մ. Իրաւ, արդեամբք, իսկապէս, արդարեւ:
 ԻՅԷ ԶԻ, մ. Երբեմն, երբէք:
 ԻՅԷ՝ ԹԷ, մ. եղբ. ձ. 1. Մի՞թէ, արդեօ՞ք: 2. Երանի՛ր թէ, իցի՞ր:
 ԻՅԻ՞Ի, ԻՅԻ՞Ի ԹԷ, եղբ. ձ. 1. Երանի՛ր, երանի՛ր թէ, օ՛չ, օ՛չ թէ: 2. Առ իմէ՞:
 ԻԻՂ, գ. 1. Զէթ: 2. Կոգի: 3. Մեռոն:
 ԻԻՂԱԲԵՐ, ա. Խնկաբեր, խնկազգեաց (կանայք):
 ԻԻՂԱԳԼԽԵԼ, նր. Օծանել, նուիրել, ձօնել:
 ԻԻՂԱԳԼԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուիրումն, օծումն, ձօնումն:
 ԻԻՂԱԳԼՈՒԽ, ա. (կրօն.) Նուիրեալ, նուիրական, օծեալ:
 ԻԻՂԱԳՈՐԾ, ա. գ. Իւղեփեաց:
 ԻԻՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իւղեփեցութիւն, իւղարարութիւն: 2. Օծումն, իւղազլխութիւն:
 ԻԻՂԱԼԻՐ, ա. Իւղալից (ձէթով լի):
 ԻԻՂԱԼԻՑ, տե՛ս ԻԻՂԱԼԻՐ:
 ԻԻՂԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻԻՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ (1):
 ԻԻՂԱՐԿԵԼ, նր. Պարբել:
 ԻԻՂԱԻՐԱԿԱՆ, ա. Անուշահոտ, հաճոյական:
 ԻԻՂԵԼ, նր. Օծանել:
 ԻԻՂԵՓԵԱՅ, տե՛ս ԻԻՂԱԳՈՐԾ:
 ԻԻՂԵՓԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻԻՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ (1):

ԻԻՂԸՆԶԻԻՂ ՓԱՅՏ, տե՛ս ԶԻԹԵՆԻ:
 ԻԻՐԻ, ստաց. դ. Իւրական, առանձնական, սեպհական:
 – ԻԻՐՔԷ, գ. Իւրայիւքն:
 ԻԻՐԻ՝, անձ. դ. Ինքն:
 ԻԻՐԱԲՆԱԿ, ա. Իւրական, սեպհական:
 ԻԻՐԱԽՕՍ, ա. Խօսնայր:
 ԻԻՐԱԾԻՆ, ա. 1. Հարազատ (իր ծնած): 2. Իսկական, բուն:
 ԻԻՐԱԿԱՅԱՆ, ա. Իւրաքնակ (իր բնիկ կայանն եղող):
 ԻԻՐԱԿԱՆ, ա. Իւրային, իւրոյին (իր սեփական):
 ԻԻՐԱԿԵՐՏ, ա. Իւրաստեղծ, իւրաշէն:
 ԻԻՐԱԿԻՑ, ա. Յարակից, իւրական:
 ԻԻՐԱՅԻՆ, ա. Իւրական, իւրոյին:
 – ԻԻՐԱՅԻՆՔԷ, գ. յոգն. Իւրքն:
 ԻԻՐԱՇԷՆ, տե՛ս ԻԻՐԱԿԵՐՏ:
 ԻԻՐԱՊԷՍ, մ. Յատկապէս, առանձնապէս:
 ԻԻՐԱՍՏԵՂԾ, ա. Իւրակերտ:
 ԻԻՐԱՅԵԱԼ, ա. Սեպհականեալ:
 ԻԻՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պր. Սեպհականեցուցանել, սեպհականել:
 ԻԻՐԱՔԱՆԶԻՐ, գ. Անցնիւր, անձնիւր:
 ԻԻՐԵԱՆՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԻԻՐԱԿԱՆ:
 ԻԻՐԵԱՆՑԱՅԻՆՔ, գ. յոգն. Իւրքն, իւրայիւքն:
 ԻԻՐԵԱՆՑԱՆՄԱՆ, ա. Իւրեանցասարաս:
 ԻԻՐԵԱՆՑԱՍԱՐԱՍ, տե՛ս ԻԻՐԵԱՆՑԱՆՄԱՆ:
 ԻԻՐՈՅԻՆ, տե՛ս ԻԻՐԱԿԱՆ:
 ԻԻՐՈՎԱԲԱՐ, տե՛ս ԻԻՐՈՎԻ:
 ԻԻՐՈՎԻ, ԻԻՐՈՎԻՆ, մ. 1. Ինքնիւն, անձամբ անձին, յանձնէ: 2. Կամոյին, ինքնակամ, կամակար: 3. ա. Իւրոյին, իւրական:
 ԻԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սեպհականութիւն, յատկութիւն, առանձնաւորութիւն:
 ԻԻՐՈՐՈՅՆ, ա. Ինքնուրոյն, յատուկ, բուն, հարազատ, իւրոյին, իւր:

Լ

ԼԱԲԻԻՐԻՆԹՈՍ, տե՛ս ԲԱԻԻՂ:
ԼԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլամորթութիւն, խենեշութիւն, անառակութիւն:
ԼԱԼ, չբ. և նբ. Արտասուել, ողբալ, աշխարհել, սգալ, կոծել:
ԼԱԼԱԿԱՆ, ա. գ. Եղերամայր, ողբերգակ, ծայնարկու:
ԼԱԼԱՀԱՌԱԶ, ա. Կականաւոր (լացով և հառաչանքով լի):
ԼԱԼԵՏՂ, գ. Լալօնք, կոծատեղի:
ԼԱԼԻՒՆ, գ. Լալուժն, լաց, լալիք, լալութիւն, լալօնք, ողբ, ողբումն:
ԼԱԼԻՔ, ԼԱԼՈՒԹԻՒՆ, ԼԱԼՈՒՄՆ, տե՛ս ԼԱԼԻՒՆ:
ԼԱԼՕՆՔ, տե՛ս 1. ԼԱԼԻՒՆ: 2. ԼԱԼԵՏՂ:
ԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԼԵԿԱՆ:
ԼԱԿԱՆԱԳԷՏ, ա. գ. Լականադէտ:
ԼԱԿԱՆԱԴԷՏ, տե՛ս ԼԱԿԱՆԱԳԷՏ:
ԼԱԿԵԼ, նբ. Լափել:
ԼԱԿԻՇ, տե՛ս ՂԱԿԻՇ:
ԼԱՄԲ, գ. Օղամանեակ:
ԼԱՄԲԱՐ կամ ԼԱՄՊԱՐ, տե՛ս ՂԱՄԲԱՐ:
ԼԱՄԲԵԼ, նբ. Ըստանձնել:
ԼԱՄԲԻՐԻՆԹՈՍ, ԼԱՄԲՐԻՆԹ, տե՛ս ԲԱԻԻՂ:
ԼԱՅՆ, ա. Ընդարձակ, արձակ, լայնական:
ԼԱՅՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ընդարձակագոյն: 2. մ. Ճոխագոյն, լիով:
ԼԱՅՆԱԴԷՄ, ա. ԼԱՅՆԵՐԵՍ:
ԼԱՅՆԱԹԵՒ, տե՛ս ՄԵԾԱԹԵՒ:
ԼԱՅՆԱԼԻՃ, ա. Լիալիճ:
ԼԱՅՆԱԼԻՐ, ա. Լայնատարած:
ԼԱՅՆԱԼՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Ընդարձակամիտ, երկայնամիտ:
ԼԱՅՆԱԾԱԿԱԼ, ա. Լայնատարած, ընդարձակ, լայնասփիւռ, համասփիւռ:

ԼԱՅՆԱԿԱՅԼԱԿ, ա. Առատահոս, յորդահոսան:
ԼԱՅՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԼԱՅՆ:
ԼԱՅՆԱԶԱՅՆ, ա. Համարձակայն:
ԼԱՅՆԱԶԻԳ, ա. Լայնատարած:
ԼԱՅՆԱՆԱԼ, չբ. Լայնել, ընդարձակել:
ԼԱՅՆԱՆԻՍՏ, ա. Արձականիւտ, լայնածաւալ:
ԼԱՅՆԱՋԼ, տե՛ս ԱՄՈԼԱՋԼ:
ԼԱՅՆԱՍՓԻՒՌ, տե՛ս ԼԱՅԼԱԾԱԿԱԼ:
ԼԱՅՆԱՏԱՐԱԾ, ա. Համատարած, լայնածաւալ, լայնածիփ, լայնալիւր:
ԼԱՅՆԱՏԱՐՐ, ա. Ընդարձակատարր:
ԼԱՅՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, նբ. Լայնել, ընդարձակել, յերկարաձգել:
ԼԱՅՆԱՓՈՂՈՑ, գ. Պողոտայ:
ԼԱՅՆԵԼ, նբ. 1. Լայնացուցանել, ընդարձակել: 2. Անդորրացուցանել, դիւրել: 3. Բանալ, պարզել, յայտնել:
ԼԱՅՆԵՐԵՍ, տե՛ս ԼԱՅՆԱԴԷՄ:
ԼԱՅՆՇԻ, ա. Տափարակ (լայն ձևով):
ԼԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդարձակութիւն, լայնուցք:
ԼԱՅՆՈՒՑԲ, տե՛ս ԼԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:
ԼԱՆՋԱԿԻՑ, ա. Գրկախառն:
ԼԱՆՋԱՆՈՑ, տե՛ս ԲԱՆԱԿ²:
ԼԱՆՋԱՊԱՀ, ԼԱՆՋԱՊԱՆ, ԼԱՆՋԱՊԱՆԱԿ, տե՛ս ԶՐԱՀ:
ԼԱՆՋՔ, գ. Կուրծք:
ԼԱՇԿԱՄԱՇԿ, տե՛ս ԼԵՇԿԱՄԱՇԿ:
ԼԱՇԿԱՐ, գ. Զօր:
ԼԱՊՏԵՐ, գ. Ճրագ, կանթեղ, դամբար:
ԼԱՍՏ, գ. Լաստափայտ:
ԼԱՍՏԱՓԱՅՏ, տե՛ս ԼԱՍՏ:
ԼԱՍՏԵԼ, նբ. Հանդերձել, պատրաստել, կազմել, կարգել:
ԼԱՏՐԱՏԵԼ, չբ. նբ. Հաջիւր, փխբ. բամբասել, զրպարտել:
ԼԱՐ, գ. 1. Առասան, պարան, ապաւանդակ, տոռն, չուան, թիւ: 2. Մղոն: 3. Որոգայթ, հաղբք, թակարդ: 4. յոգն. Ջիլք (պարանոցի):

ԼԱՐԵԼ, նբ. Զգտել (աղեղի լարը):
 ԼԱՅ, տե՛ս ԼԱԼԻԻՆ:
 ԼԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ողբացուցանել:
 ԼԱԻ, ա. 1. Բարի, բարեմիտ: 2. Քաջ,
 առաքինի, շնորհալի: 3. Ընտիր, պա-
 տուական: 4. Հաճելի, հաճոյական: 5.
 Օգտակար, շահեկան: 6. մ. Լաւ ևս,
 լաւագոյնս, բարւոք:
 - ԼԱԻ ԵՒՍ, տե՛ս ԼԱԻ (6):
 - ԼԱԻ Է, մբ. Բարւոք է, հաճոյ է, օգուտ է:
 ԼԱԻԱԲԱՐ, մ. Բարւոք, քաջապէս:
 ԼԱԻԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաքինութիւն:
 ԼԱԻԱԳՈՅՆ, ԼԱԻԱԳՈՅՆՍ, ա. մ. Լաւ ևս
 (աւելի լաւ, աւելի լաւ կերպով):
 ԼԱԻԱԽՕՍ, ա. Քաղցրախօս:
 ԼԱԻԱԿԱՄ, ա. Բարեսէր:
 ԼԱԻԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխոհութիւն,
 բարեբարոյութիւն:
 ԼԱԻԱԿՆ, ա. Քաղցրահայեաց:
 ԼԱԻԱՀԱՅՆԱՅ, ա. Լաւակն, ողջամիտ,
 աննախանձ:
 ԼԱԻԱՆԱԼ, չբ. 1. Բարիանալ (բարի՝ լաւ
 դառնալ): 2. Զօրանալ, տիրել, իշխել:
 ԼԱԻԻՄԱՅ, ա. Քաջիմաց, իմաստուն,
 ողջամիտ, մտացի:
 ԼԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարութիւն, բարե-
 լաւութիւն, բարեպաշտութիւն, առաքի-
 նութիւն, քաջութիւն:
 ԼԱԻՐԱ, գ. Վանք:
 ԼԱՓԱՏԵԼ, նբ. Լափել, կեղեքել:
 ԼԱՓԵԼ, ԼԱՓԼԻԶԵԼ, նբ. 1. Լակել: 2.
 փխբ. Կլանել, սպառել, ծախել:
 ԼԵԱՌՆ, գ. Սար:
 ԼԵԱՌՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԼԵՌՆԱԿԱՆ:
 ԼԵԱՌՆԱԿՈՂՄՆ, տե՛ս ԼԵՌՆԱԿՈՂՄՆ:
 ԼԵԱՌՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԼԵՌՆԱՆԱԼ:
 ԼԵԱՐԴ, գ. (կզմիս.) Լերդ:
 ԼԵԳԷՈՆ, ԼԵԳԷՈՎՆ, գ. 1. Փաղանգ,
 գունդ: 2. Զինուոր (լեգէոնի): 3. Դև (չար
 ոգի): 4. ա. Լեգէոնական, յոգնախումբ,
 բազմազունդ:
 ԼԵԳԷՈՆԱԽՈՅԱԲ, ա. Յոգնախումբ,

բազմախումբ, բազմազունդ:
 ԼԵԶՈՒ, գ. 1. Խօսարան, պատասխա-
 նարան: 2. Բարբառ (որևէ ազգի լեզու):
 3. Ազգ: 4. Խօսք: 5. Մարդ (խօսող անձ):
 6. Շուրթն (մի բանի ծայրը):
 - ԼԵԶՈՒԻ ՏԱԼ. Շաղակրատել:
 ԼԵԶՈՒԱԳԱՐ, ա. Չարալեզու, շատախօս,
 չաղփաղփ, չաղաւաշուրթն:
 ԼԵԶՈՒԱԳԱՐԵԼ (իմ), չբ. Շաղփաղփել,
 դատարկաբանել, բարբաջել, բաջաղել:
 ԼԵԶՈՒԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զրախօսու-
 թիւն, չաղփաղփութիւն, չաղակրա-
 տութիւն, բանդազուշանք:
 ԼԵԶՈՒԱՀԱՏ, ա. մ. Լեզուատ (լեզուն
 կտրած, կտրուած լեզուով):
 ԼԵԶՈՒԱՅԻՆ, տե՛ս ԼԵԶՈՒԱՆԻ:
 ԼԵԶՈՒԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԼԵԶՈՒԱԳԱ-
 ՐԵԼ (իմ):
 ԼԵԶՈՒԱՆԻ, ա. Շատախօս, չաղփաղփ,
 լեզուազար:
 ԼԵԶՈՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շատխօսութիւն,
 չաղփաղփութիւն:
 ԼԵԶՈՒԱՏ, ա. Լեզուահատ:
 ԼԵԶՈՒԼ, նբ. Լիզել, լիզուլ:
 ԼԵԿԱՆ, գ. Կոնք, լական, ոտնալուաց:
 ԼԵՂԱԼ, տե՛ս ԼՈՂԱԼ:
 ԼԵՂԱԽԱՌՆ, ա. Դառնաթորմի:
 ԼԵՂԱՀԱՄ, ա. Դառն, մաղձահամ:
 ԼԵՂԻ, գ. Մաղձ:
 ԼԵՇԿ, ա. Լերկ:
 ԼԵՇԿԱՄԱՇԿ, ա. Լաշկամաշկ, լեր-
 կամորթ:
 ԼԵՇԿԵԼ (իմ), չբ. Մաշել, լերկանայ:
 ԼԵՊԵՇՏԻ, ա. Լպիբշ, լիբբ, յանդուգն,
 խենչշ, անառակ:
 ԼԵՌՆԱԲԵՐՁ, ա. Լեռնաձև:
 ԼԵՌՆԱԲՆԱԿ, ա. 1. Միայնակեաց (լեռ-
 ներում): 2. Միակեցական, առանձնական:
 ԼԵՌՆԱԴԱՅՏ, ԼԵՌՆԱԴԱՅՏԱԿ, գ.
 Հովիտ:
 ԼԵՌՆԱԽՈՅԱ, ա. Լեռնամուտ:
 ԼԵՌՆԱԿ, գ. Բլուր:

ԼեոնԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Լեոնային: 2. Լեոնական, լեոնակեաց, լեոնակեցիկ: ԼեոնԱԿԱՐԿԱՌ, տե՛ս ԼեոնԱԿՈՅՏ: ԼեոնԱԿԵԱՅ, ԼեոնԱԿԵՅԻԿ, ա. գ. 1. Լեոնական (լեոների բնակիչ): 2. Լեոնաքնակ, միայնակեաց: ԼեոնԱԿԵՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Միայնակեցութիւն (լեոնակեաց լինելը): ԼեոնԱԿՈՂՄՆ, գ. 1. Լեոնակողմն: 2. ա. Լեոնային: ԼեոնԱԿՈՅՏ, ա. Լեոնակարկառ (լեոնան պէս կուտակուած՝ դիզուած): ԼեոնԱՁԵԻ, ա. Լեոնանման, լեոնաբերձ: ԼեոնԱՁՈՐ, տե՛ս ԼեոնԱՄԷՋ: ԼեոնԱՄԷՋ, գ. Լեոնացամէջ, լեոնածոր: ԼեոնԱՄՈՒՏ, տե՛ս ԼեոնԱնՈՅՍ: ԼեոնԱՅԻՆ, ա. գ. 1. Լեոնական (որտեղ լեոներ կան): 2. Լեոնակեաց: ԼեոնԱՅՈՒՈՎ, ա. Լեոնային (լեոներով շրջապատուած): ԼեոնԱՆԱԼ, չբ. Բարձրանալ, կուտանալ, մեծանալ: ԼեոնԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԼեոնԱՁԵԻ: ԼեոնՈՏԵԱՅԲ, գ. յոգն, Լեոնականք: ԼեոնՈՏՆ, գ. Ստորոտ, ոտն (լեոնան): ԼեոնՕՐԷՆ, ա. մ. Լեոնանման: ԼեՍԱՆ, գ. Յեսան: ԼեՍՈՒԼ, նբ. Մանրել, մաշել, փշրել: ԼեՍՈՒՐ, տե՛ս ԿՂԵՍՈՒՐ: ԼԵՐԱՆՅԱՄԷՋ, տե՛ս ԼեոնԱՄԷՋ: ԼԵՐԴ, տե՛ս ԼԵԱՐԴ: ԼԵՐԴԱԲԵԿԵԼ, նբ. Աճաբեկ առնել, աճաբեկել: ԼԵՐԴԱԲՈՅԹ, տե՛ս ԲԼԹԱԿ (2): ԼԵՐԿ, ա. 1. Լեշկ: 2. նման. Մերկ: 3. (քեր.) Նուրբ (բաղաձայն): ԼԵՐԿԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Լերկամորթ, լեշկամաշկ: ԼԵՐԿԱՄՈՐԹ, տե՛ս ԼԵՐԿԱՄԱՐՄԻՆ: ԼԵՐԿԱՆԱԼ, չբ. Մերկել, մերկանալ: ԼԵՐԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Մերկութիւն:

ԼԵԻԹԱԹԱՆ, գ. Վիշապ (ծովային): ԼԵՓ, ԱՌ ԼԵՓ, մ. ա. Առ ի շեղ, զառ ի վայր, դարահոս: ԼԻ, ա. 1. Ջեղուն, առատ, անպակաս: 2. Անթերի, ամբողջ, կատարեալ: 3. մ. Լիով, լրութեամբ, իսպառ, ամենայնիւ: - ԼԻ ԱՌՆԵԼ. Լնուլ, լցուցանել: - ԼԻ ԿԱՏԱՐԵԱԼ, ԼԻ ԲՈՎԱՆ ԴԱԿ, տե՛ս ԼԻԱԿԱՏԱՐ: ԼԻԱԲԱԽՏԻԿ, ա. մ. Բարերջանիկ (բարերախտութեամբ լի): ԼԻԱԲԵՐ, ա. Բազմաբեղուն: ԼԻԱԲԵՐԱՆ, ա. մ. Բերանալիւր: ԼԻԱԲՈՒՂԻ, ա. Ջեղուն, առատաբուլիս, յորդառատ: ԼԻԱԲՈՒՌՆ, ա. մ. Բռնալիւր, լիաձեռն: ԼԻԱ ԳԻՐԿԲ, ա. մ. Գրկալիւր, լիալիճ: ԼԻԱ ԳՈՅՆ, ա. 1. Յորդառատ (աւելի լի): 2. Կատարելագոյն: ԼԻԱԼԱՅՆ, ա. Ընդարձակ, անպակասելի: ԼԻԱԼԻՃ, ա. Լայնալիճ, լիազիրկք: ԼԻԱՆՈՐՏԻԿ, ա. Յլփացեալ: ԼԻԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Լիութիւն, առատութիւն: ԼԻԱԿԱՏԱՐ, ա. մ. Լի կատարեալ, լի բովանդակ, լիով, կատարելապէս, տիրապէս: ԼԻԱՀԱՆՃԱՐ, ա. Բազմահանճար, իմաստուն: ԼԻԱՁԵՌՆ, ա. մ. Առատաձեռն, լիաբուռն: ԼԻԱՁԻԳ, ա. Հաստաձիգ, կորովաձիգ: ԼԻԱՁԻՐ, ա. Առատաձիր: ԼԻԱՄԱԳԻԼ, ա. Բազմամազիւր: ԼԻԱՆԱԼ, չբ. 1. Ճոխանալ: 2. Գալ ի լրումն (լուսնի մասին): ԼԻԱՊԱՏԱՐ, ա. Լի և լի, լիուլի, լրապատար, յեղցեալ, առատ, զեղուն, լիակատար, անթերի: ԼԻԱՊԱՐԳԵԻ, ա. Առատապարզև, առատաձիր: ԼԻԱՊԷՍ, մ. 1. Լիով, առատապէս: 2.

Անթերի, կատարելապէս:

ԼԻԱՊՏՈՒՂ, ա. Պողպից, պողաբեր:

ԼԻԱՍԱՀՄԱՆ, ա. մ. Լայնատարած (ընդարձակ սահմանով):

ԼԻԱՐԱՐ, ա. Առլցանի:

ԼԻԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պր. 1. Լնուլ, լցուցանել, առատացուցանել: 2. Շատացուցանել: 3. Լրացուցանել, կատարելագործել:

ԼԻԲԱՆՈՆ, գ. Կնդրուկ:

ԼԻ ԵՒ ԼԻ, ա. մ. Լիուլի, պղպղուն, լի կատարեալ, լի բովանդակ, լիակատար, անթերի, իսպառ:

ԼԻԶԱՆԵԼ, նր. Լեզուլ, լափել:

ԼԻԶԱԶԻՆՁ ԱՌՆԵԼ. Բնաջինջ առնել:

ԼԻԶԵԼ, ԼԻԶՈՒԼ, նր. 1. Լիզանել, լեզուլ: 2. փխբ. Լափել, ծախել, սպառել:

ԼԻԿ, տե՛ս ԼԻԺ:

ԼԻԺ, գ. Ծովակ, լիկ:

- ԼԻԺ ԼՈՒՍՈՅ. Աչք:

- ԼԻԺ ՀՐՈՅ. Դժուրք:

ԼԻՆԵԼ (իմ), չք. 1. Եղանել, գտանել, գոլ:

2. Ստեղծանել, գոյանալ: 3. Ծնանել, սերել, ծագել: 4. Կալ, բնակել, դադարել: 5. Գործել, կատարել: 6. Դիպել, դէպ լինել: 7. Պատաղել, դեգերել:

- ԼԻՆԵԼ ԱՌՆ. Ամուսնանալ (կնոջ մասին):

- ԼԻՆԵԼ ԸՆԴ ՌԻՄԵՔ. Խառնակել (մէկի հետ կենակցել):

ԼԻՆԵԼՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Եղանութիւն, ստեղծումն, արարչութիւն: 2. Գոյաւորութիւն, գոյացութիւն, գոյութիւն, ծնունդ, ծագումն:

ԼԻՆՈՒՄՆ ՈՐԴԻՈՅ. Որդեծնութիւն, մանկարարութիւն, մանկագործութիւն:

ԼԻՈՎ, մ. ա. Լիապէս, առատապէս, անպակաս, լիուլի:

ԼԻՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Լիր, բովանդակութիւն, լրութիւն, բաւականութիւն, առատութիւն, ճոխութիւն: 2. Յագուրդ: 3. Լրումն (լուսնի):

ԼԻՈՒԼԻ, տե՛ս ԼԻ ԵՒ ԼԻ:

ԼԻՐ, գ. Լրումն, լրութիւն, բովանդակութիւն:

- ԼԻՐ ԱՐԿԱՆԵԼ. Լնուլ (խրամը, փոսը ևն):

ԼԻՐԲ, ա. 1. Անամօթ, անպատկառ, լալիշ, ժպիրհ: 2. Լրբենի (լրբութիւն արտայայտող):

ԼԻՅՔ, գ. Քուեայ, քուէ:

ԼԻԻՂ, ԼԻԻՂԵԼ (իմ), տե՛ս ԼՈՂ, ԼՈՂԵԼ (իմ):

ԼԼԿԱՆՔ, գ. Լլկութիւն, լլկումն, լլուկ, խոշտանգանք, տանջանք, չարչարանք, տառապանք, նեղութիւն, տագնապ:

ԼԼԿԵԼ, նր. 1. Խոշտանգել, տանջել, չարչարել, նեղել, աշխատ առնել: 2. Բռնաբարել, տառապեցուցանել:

ԼԼԿԻՉ, ա. Լլկող:

ԼԼԿՈՂ, տե՛ս ԼԼԿԻՉ:

ԼԼԿՈՒԹԻԻՆ, ԼԼԿՈՒՄՆ, ԼԼՈՒԿ, տե՛ս ԼԼԿԱՆՔ:

ԼԾԱՐԱՐՁ, տե՛ս ԼԾԱՁԻԳ:

ԼԾԱԴԻՐ, ա. Հարկադիր, ծառայացուցիչ: ԼԾԱԿ, գ. 1. Բառնալիք, նիգ: 2. Լուծ (կշէւքի ձողը):

ԼԾԱԿԻՅ, ա. գ. 1. Վաստակակից, գործակից, ընկերակից: 2. Զուգական, հաղորդ, կցորդ, հաւասարորդ: 3. Կողակից, զուգակից, կենակից, ամուսին: 4. Մերձաւոր, արիւնակից:

ԼԾԱԿՈՒԻ ԼԻՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԼԾԱԿՈՒՆԵԼ (իմ):

ԼԾԱԿՈՒՈՒԵԼ (իմ), չք. Լծակուի լինել (լծակցի հետ կռուել):

ԼԾԱԿՈՒՈՒԹԻԻՆ, գ. Վէճ, կռիւ, հակառակութիւն (լծակցի՝ մերձաւորի հետ կռուելը):

ԼԾԱԿՑԵԼ, նր. 1. Զուգել, զուգակցել, կցորդել, հաւասարել, միացուցանել: 2. Ամուսնացուցանել:

ԼԾԱԿՑՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Լուծք, զոյգք: 2. Ամուսնութիւն, պսակ: 3. Կապակցութիւն, ընտանութիւն, կցորդութիւն,

գործակցութիւն, կապ: 4. Ընկերութիւն, միաբանութիւն:
 ԼԾԱԶԻԳ, ա. Լծաբարձ:
 ԼԾԱՐԶԱԿ, ա. Լծընկէց (ծից ազատ):
 ԼԾԵԼ, նբ. Լծորդել, կապակցել, զուգել, կցորդել, կցել:
 ԼԾԸՆԿԷՅ, ա. Անհնազանդ, ապստամբ (լուծը վայր գցող՝ թօթափող):
 ԼԾՆԲԱՐԶ, տե՛ս ԼԾԱԲԱՐԶ:
 ԼԾՈՐԴ, ա. Լծակից, կցորդ, յարակից:
 ԼԾՈՐԴԱԾԻՆ, ա. Ծննդակից, հարազատ:
 ԼԾՈՐԴԵԼ, տե՛ս ԼԾԵԼ:
 ԼԾՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կցորդութիւն, մասնակցութիւն, կապակցութիւն, զօդ: 2. (քեր.) Խոնարհումն:
 ԼԿՆԵԼ (իմ), չբ. Անամօթել, լրբել, լկտել:
 ԼԿՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԼԿՏՈՒԹԻՒՆ:
 ԼԿՏԱԼ, ԼԿՏԱՆԱԼ, չբ. Լկտենալ, լկտել, լկնել, անամօթել, լրբել, ժպրհել:
 ԼԿՏԱՆՔ, տե՛ս ԼԿՏՈՒԹԻՒՆ:
 ԼԿՏԵԼ (իմ), ԼԿՏԵՆԱԼ, տե՛ս ԼԿՏԱԼ, ԼԿՏԱՆԱԼ:
 ԼԿՏԻ, ա. Լիբբ, անպարկեշտ, անամօթ, անառակ:
 ԼԿՏԻՔ, գ. Պատգարակ, գահաւորակ, դեսպակ:
 ԼԿՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լրբութիւն, անամօթութիւն, անառակութիւն, ժպրհութիւն:
 ԼՃԱԾՈՎ, գ. Ծովալիճ (ծովի նման մեծ լիճ):
 ԼՃԱԿ, գ. Լիճ (փոքր), ծովակ:
 ԼՄԵԼ, նբ. Ճմլել, մալել, կակղել, կակղացուցանել:
 ԼՆՈՒԼ, նբ. 1. Լցուցանել, հեղուլ, դեղուլ: 2. Լրացուցանել, կատարել: 3. Յագեցուցանել:
 - ԼՆՈՒԼ ԶԱՂԵՂՆ. Մտանել ընդ աղիդն:
 - ԼՆՈՒԼ ԶԶԵՌՆ. Ձեռնադրել, քահանայացուցանել, քահանայադործել:
 - ԼՆՈՒԼ ԼՈՒՍՆԻ. Լիանալ, գալ ի լրումն:

ԼՈԳԱՆԱԼ, չբ. 1. Լուանալ: 2. Մկրտել: ԼՈԳԱՆՔ, գ. Լուացումն, լոգումն, լոգութիւն:
 ԼՈԳԱՐԱՆ, գ. Լուացարան, աւագան, բաղանիք:
 ԼՈԳԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Լուանալ (լոգանալ տալ):
 ԼՈԳՈՒԹԻՒՆ, ԼՈԳՈՒՄՆ, տե՛ս ԼՈԳԱՆՔ:
 ԼՈԿ, ա. 1. Սոսկ, միայն: 2. Սին, թափուր, ունայն, անմասն, անբաժ: 3. մ. Սոսկապէս, լուկաբար, եեթ:
 - ԼՈԿ Ի ԼՈԿՈՅ, տե՛ս ԼՈԿ (3)
 ԼՈԿԱԲԱՐ, մ. Սոսկապէս, միայն:
 ԼՈԿԵԼ (իմ), կ. չբ. Զրկել, թափուր մնալ:
 ԼՈԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Զքաւորութիւն (ունեցածից զուրկ՝ թափուր մնալ):
 ԼՈՂ, գ. Լիւղ, լոյղ, լուղ (լողալը, լող տալը):
 ԼՈՂԱԼ, չբ. Լողել, լուղալ, լուղել (ա) լող տալ, բ) օդում թևածել՝ ճախրել):
 ԼՈՂԱԿ, գ. Ղուղակ, կայտառ (Ջրային կենդանի, մասնաւորապէս՝ ձուկ):
 ԼՈՂԱԿԱՆ, ա. Լուղական (լողալու ընդունակ):
 ԼՈՂԵԼ, տե՛ս ԼՈՂԱԼ:
 ԼՈՂՈՐԴ, գ. Լուղորդ, ղօղորդ:
 ԼՈՄԱՅ, տե՛ս ԼՈՒՄԱՅ:
 ԼՈՅԾ, ա. 1. Ծորուն, հեղուկ, հոսանուտ: 2. Հալեալ, կակուղ: 3. Թոյլ, մեղմ, մեղկ:
 ԼՈՅԼ, տե՛ս ԼՈՂ:
 ԼՈՅՍ, գ. 1. Լուսաւորութիւն, փայլ: 2. նման. Աչք:
 - Ի ԼՈՅՍ, մ. Յայտնապէս, հրապարակաւ:
 - ԼՈՅՍ ԱՌԵՆՈՒԼ. Լուսաւորել, փայլել:
 - ԱՌ ԼՈՅՍ ԱԾԵԼ. Ծնանել:
 - Ի ԼՈՅՍ ԱԾԵԼ՝ ՀԱՆԵԼ. Յայտ ածել:
 - Ի ԼՈՅՍ ԳԱԼ. Ի յայտ գալ:
 ԼՈՅՍԸՆԿԱԼ, տե՛ս ԼՈՒՍԸՆԿԱԼ:
 ԼՈՅՍԻՋՈՅՑ, ա. Լուսանցոյց, լուսամուտ:
 ԼՈՅՏՔ, տե՛ս ԼՈՒՏԱՆՔ:

ԼՈՐ, գ. (կենդբ.) Լորամարգ, լորամարգի:
 ԼՈՐԱՄԱՐԳ, ԼՈՐԱՄԱՐԳԻ, տե՛ս ԼՈՐ:
 ԼՈՐՁԷ, գ. Թուբ, տողուկք:
 ԼՈՐՁԷԱՅԻՆ, ԼՈՐՁԷԱՏԵՍԱԿ, ա. Գո-
 լորչատեսակ, ծխատեսակ:
 ԼՈՐՏ, ա. Ծոյլ, յոյլ, հեղգ, պղերգ, դան-
 դաղկոտ:
 ԼՈՐՏԵԼ (իմ), չբ. Յոգենել, թուլանալ,
 վաստակաբեկ լինել:
 ԼՈՒ, տե՛ս ԼՈՒՐ:
 - ԼՈՒ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԼՈՒՐ ԱՌՆԵԼ:
 - ԼՈՒ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԼՈՒՐ ԼԻՆԵԼ:
 ԼՈՒԱԼԻ, ԼՈՒԱԼԻՔ, գ. Լուանալիք,
 աւազան, բաղանիք, ջերմուկք:
 - ՋՈՒՐ ԼՈՒԱԼԵԱՅ, տե՛ս ԼՈՒԱՅՈՒ,
 ԼՈՒԱՅՈՒԿՔ:
 ԼՈՒԱՆԱԼ, նբ. 1. Մաքրել (ջրով), մկրտել,
 ողողել: 2. փխբ. Յանդիմանել, նա-
 խատել: 3. չբ. Լոգանալ:
 ԼՈՒԱՆԱԼԻՔ, գ. 1. Լուացարար: 2.
 Լուալիք, բաղանիք:
 ԼՈՒԱՐԱՆ, գ. Լուացարան, լոգարան,
 աւազան, կոնք:
 ԼՈՒԱՅԱՐԱՆ, տե՛ս ԼՈՒԱՐԱՆ:
 ԼՈՒԱՅԱՐԱՐ, գ. Լուանալիք, թափիչ:
 ԼՈՒԱՅԻՉ, ա. Մաքրիչ, սրբիչ:
 ԼՈՒԱՅՈՂԱԿԱՆ, ա. Մաքրողական:
 ԼՈՒԱՅՈՒ, ԼՈՒԱՅՈՒԿՔ, գ. Ջուբ լուա-
 լեաց:
 ԼՈՒԱՅՈՒՄՆ, գ. 1. Լուացք (լուանալք,
 լուացուելը): 2. Մկրտութիւն: 3. Բա-
 ղանիք:
 ԼՈՒԱՅՔ, տե՛ս ԼՈՒԱՅՈՒՄՆ:
 ԼՈՒԾ, գ. 1. փխբ. Բեռն (մէկի վրայ
 դրուած դժուարին և ծանր պարտա-
 կանութիւն՝ գործ): 2. Ամուք (միասին
 լծողը մի գոյգ եզ): 3. Լծակ (կշէռքի): 4.
 Կշիռ, նժար (կշէռքի թաթ): 5. (աստղգ.)
 Կշիռ (համաստեղութիւն):
 ԼՈՒԾԱԿԱՆ, ա. 1. Լոյծ, ծորուն, հեղուկ,
 հոսանուտ: 2. Յեղյեղուկ, փոփոխական,
 եղծանելի, ապականացու: 3. Մաքրողա-

կան (փորլուծութիւն առաջանող):
 ԼՈՒԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Արձակել, քակել, ի
 բաց բառնալ, եղծանել, խաթարել,
 խախտել: 2. Յրել, փարատել, վերա-
 ցուցանել, ջնջել: 3. Բացատրել, մեկնել:
 4. Կակղացուցանել, մեղմացուցանել,
 թուլացուցանել, հալել, քայքայել: 5. Կ.
 չբ. Թուլանալ, հիւծանել: 6. Անկանել
 (իշխանութիւնից՝ պատուից զրկուել): 7.
 Իջաժանել, ազանել, հանգչել, մնալ,
 բնակել:
 - ԼՈՒԾԱՆԵԼ ԶԿԵԱՆՍ. Մեռուցանել,
 սպանանել:
 ԼՈՒԾԱՆՔ, գ. Լուծումն, քակտումն,
 վնաս:
 ԼՈՒԾԵԼ, տե՛ս ԼՈՒԾԱՆԵԼ:
 ԼՈՒԾԻՉ, ա. Լուծանող:
 ԼՈՒԾՈՂԱՊԷՍ, մ. Վերլուծութեամբ:
 ԼՈՒԾՈՒԱԾ, գ. Լուծութիւն, լուծումն,
 թուլութիւն, մեղիւթիւն, տկարութիւն:
 ԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թուլութիւն (լոյծ՝
 թոյլ՝ կակուղ լինելը): 2. Թուլամոր-
 թութիւն:
 ԼՈՒԾՈՒՄՆ, գ. 1. Արձակումն, քակ-
 տումն, եղծումն, բարձումն: 2. Թուլա-
 սըրտութիւն: 3. Մահ: 4. Պատուիրանա-
 զանցութիւն, օրինազանցութիւն: 5. Ան-
 կումն (իշխանութիւնից):
 ԼՈՒՂ, տե՛ս ԼՈՂ:
 ԼՈՒՂԱԼ, տե՛ս ԼՈՂԱԼ:
 ԼՈՒՂԱԿ, տե՛ս ԼՈՂԱԿ:
 ԼՈՒՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԼՈՂԱԿԱՆ:
 ԼՈՒՂԵԼ, տե՛ս ԼՈՂԱԼ:
 ԼՈՒՂՈՐԴ, տե՛ս ԼՈՂՈՐԴ:
 ԼՈՒՄԱՅ, գ. Լոմայ, բնիոն, խերեէչ:
 ԼՈՒՄԱՅԱՓՈՆ, ԼՈՒՄԱՓՈՆ, գ. Սեղա-
 նաւոր, հատապաճառ:
 ԼՈՒՌՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԼՈՒՌՈՒՅԱՆԵԼ:
 ԼՈՒՌԻ, ա. մ. Լուռն, լուին, լուիկ, անխօս,
 անբարբառ, հանդարտ:
 - ԼՈՒՌԻ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ. Լուել:
 - ԼՈՒՌԻ ԼՈՒՌԻ, ԼՈՒՌԻ ՄՈՒՌԻ, ա. մ. Ան-

խօս, անշշուռնջ, լուիկ, մնջիկ:

ԼՈՒՍԱԲԱՆԵԼ, նբ. Յայտնաբանել, պարզաբանել:

ԼՈՒՍԱԲԵՐ, ա. 1. Լուսածին: 2. Լուսանցոյց: 3. Արուսեակ, աստղ առաւօտին:

ԼՈՒՍԱԲԵՐԱՆ, ա. Լուսաբուղի:

ԼՈՒՍԱԲՆԱԿ, ա. Լուսաճեմ, երկնային:

ԼՈՒՍԱԲՈՐԲՈՔ, ա. Լուսափայլ, լուսապայծառ, լուսավառ:

ԼՈՒՍԱԲՈՒՂԽ, ա. Լուսածին:

ԼՈՒՍԱԳԵՂ, ա. Լուսազարդ:

ԼՈՒՍԱԳԵԱՅ, ա. Լուսաշաւիղ, լուսընթաց:

ԼՈՒՍԱԶԱՐԴ, ա. Պայծառ, լուսաւոր, լուսափայլ:

ԼՈՒՍԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. 1. Լուսաւորել, պայծառացուցանել: 2. Հբ. Պայծառանալ, փայլել:

ԼՈՒՍԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, պայծառութիւն:

ԼՈՒՍԱԶԳԱԾ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԶԳԵԱՅ:

ԼՈՒՍԱԶԳԵԱՅ, ա. Լուսազգեստ, լուսազգեցիկ, լուսարկու, լուսազարդ, լուսափայլ, լուսեղէն, պայծառազգեաց, ճառագայթազգեաց:

ԼՈՒՍԱԶԳԵՆՈՒԼ, Հբ. Լուսազգեստել:

ԼՈՒՍԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԶԳԵԱՅ:

ԼՈՒՍԱԶԳԵՍՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԼՈՒՍԱԶԳԵՆՈՒԼ:

ԼՈՒՍԱԶԳԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, պայծառազգեստութիւն, պայծառազարդութիւն:

ԼՈՒՍԱԶԳԵՅԻԿ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԶԳԵԱՅ:

ԼՈՒՍԱԹՈՅՐ, ա. Լուսապայծառ:

ԼՈՒՍԱԼԻ, ա. Լուսալիւր, լուսալից, լուսաւոր, լուսապայծառ, լուսայեղց:

ԼՈՒՍԱԼԻՐ, ա. 1. տե՛ս ԼՈՒՍԱԼԻ: 2. Լուսապատար (լրումն առած՝ լուսին):

ԼՈՒՍԱԼԻՅ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԼԻ:

ԼՈՒՍԱԾԱԳ, ա. Լուսաճաճանչ, լուսանշոյլ:

ԼՈՒՍԱԾԱԳԵԼ (իմ), Հբ. Լուսափայլել:

ԼՈՒՍԱԾԱԻԱԼ, ա. Լուսասփիւռ:

ԼՈՒՍԱԾԻՆ, ա. Լուսաբուղի, լուսափայլ, սպիտակափայլ:

ԼՈՒՍԱԾՆԵԱԼ, ա. Լուսածնունդ:

ԼՈՒՍԱԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԾՆԵԱԼ:

ԼՈՒՍԱԿԱԶՄ, ա. Լուսակերտ, լուսեղէն:

ԼՈՒՍԱԿԱԼ, գ. Ճրագարան, ճրագակալ, աշտանակ, գունդ, կանթեղ:

ԼՈՒՍԱԿԱՆ, ա. Լուսաւոր:

ԼՈՒՍԱԿԱՐԿԱՋ, ա. Լուսաճաճանչ:

ԼՈՒՍԱԿԵՐՊ, ա. Լուսատեսիլ:

- ԼՈՒՍԱԿԵՐՊՔ, գ. յոգն. Լուսեղէնք, հրեշտակք:

ԼՈՒՍԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Լուսաւորել, պայծառացուցանել:

ԼՈՒՍԱԿԵՐՏ, ա. Լուսակազմ:

ԼՈՒՍԱԿԻՋՆ, ա. 1. Սպիտակակիզն: 2. Լուսասփիւռ, լուսափայլ, պայծառ:

ԼՈՒՍԱԿԻՐ, ա. Լուսընկալ, լուսազգեաց, լուսալիւր, լուսաճաճանչ:

ԼՈՒՍԱՀՐԱՇ, ա. Լուսազարդ, լուսագեղ:

ԼՈՒՍԱՋԵԻ, ա. Լուսատեսիլ, լուսակերպ, պայծառ:

ԼՈՒՍԱՋԵԻԱԳՈՅՆ, ա. Պայծառագոյն:

ԼՈՒՍԱՋԵԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսատեսակութիւն, պայծառութիւն:

ԼՈՒՍԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Լուսապայծառ, լուսանշոյլ, պայծառանշոյլ, ճառագայթալ:

ԼՈՒՍԱՃԵՄ, ա. Լուսազգեաց, լուսալիւր, լուսեղէն, լուսահրաշ:

ԼՈՒՍԱՄՈՒՏ, գ. Լուսանցոյց, պատուհան:

ԼՈՒՍԱՅԵՂՅ, ա. Լուսալիւր:

ԼՈՒՍԱՆԱԼ, դիմազուրկ Հբ. Առաւօտանալ, մերկանալ, առաւօտու:

ԼՈՒՍԱՆԵՐԿ, ա. Լուսափայլ, լուսերանգ:

ԼՈՒՍԱՆԻԹ, ա. 1. Լուսեղէն: 2. Լուսատու, հոգեւոր:

ԼՈՒՍԱՆԿԱՐ, ա. Լուսազարդ, լուսագեղ, լուսափայլ, լուսակազմ:

ԼՈՒՍԱՆՄԱՆ, ա. Լուսատեսակ:

ԼՈՒՍԱՆՇՈՅԼ, ա. Լուսաձագ, լուսաճաճանջ, արփիափայլ, լուսափայլ, մաքրափայլ, գերամաքուր:

ԼՈՒՍԱՆՈՐՈԳ, ա. Լուսազարդ, լուսահարաշ:

ԼՈՒՍԱՆՈՐՈԳԵԼ, նբ. Պայծառացուցանել:

ԼՈՒՍԱՆՅՈՅՑ, ա. գ. Լուսանցք, լուսամուտ, պատուհան:

ԼՈՒՍԱՆՅՔ, գ. 1. տե՛ս ԼՈՒՍԱՆՅՈՅՑ: 2. նման. Աչք:

ԼՈՒՍԱՆՄԱՐԺ, ա. Լուսաբուղի, լուսածին:

ԼՈՒՍԱՆՄԱՐԺ, ա. 1. Լուսասփիւռ, լուսադնաց, լուսարշաւ: 2. Պայծառափայլ: 3. Անմոլար:

ԼՈՒՍԱՆՔ, ա. Լուսափայլ, չքեղաշուք, լուսապատիւ:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻ, ա. Լուսաշաւիղ, լուսնթաց:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, ա. Լուսանկար, լուսահարաշ:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, ա. Լուսափայլ, պայծառալոյս, լուսաւոր:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, ա. 1. Լուսալից, լուսայեղց: 2. Լուսալիւր (լրումն առած՝ լուսին):

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, տե՛ս ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, ա. Լուսատու:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, մ. Լուսաւորապէս (լոյսի պէս՝ նման):

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, ա. Զահագգեաց, լուսազգեաց:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, տե՛ս ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, տե՛ս ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, ա. Լուսաձագ:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, ա. Լուսաբուղի:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, ա. 1. Լուսատեսիլ, լուսատեսիլ, լուսաձագ, լուսակերպ: 2. Գեղեցիկ (պայծառ տեսքով):

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑԱՆԻՑ, գ. Պայծառութիւն (լուսատեսակ լինելը):

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑԱՆԻՑ, ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, տե՛ս

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, ա. Լուսաւորիչ, լուսացուցիչ, պայծառարար:

– ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ ԼԻՆԵԼ. ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, գ. 1. Աչք, 2. Պատուհան, լուսամուտ, լուսանցուց, լուսանցք: 3. Մկրտարան (մկրտութեան աւագան կամ եկեղեցի):

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, ա. Լուսազգեաց:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, ա. Լուսաշաւիղ:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, ա. Լուսափայլ, լուսաձագանջ:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑԱՆԻՑ, ա. Լուսաւորիչ, լուսատու:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ, ա. 1. Պայծառ, լուսափայլ, անաղօտ, ջինջ, յստակ, փայլուն: 2. Լուսատու:

– ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ ԱՆԵԼ, 1. Լուսաւորիչ, պայծառացուցանել: 2. Յայտնի առնել:

– ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ ՄԵՐ՝ ՓՈՔՐ. Արեգակն.

լուսին:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑԱՆԻՑ, տե՛ս ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑ:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑԱՆԻՑ, ա. 1. Պայծառագոյն:

2. ա. մ. Յստակագոյն, պարզագոյն, յայտնագոյն:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑԱՆԻՑ, ա. 1. Լուսաւորիչ, լուսատու: 2. Լուսաւոր, յայտնի, պարզ:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑԱՆԻՑ, մ. Լուսաւորաբար, լուսապէս, պայծառապէս: 2. Յայտնապէս:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑԱՆԻՑ, նբ. 1. Պայծառացուցանել, լուսաւոր առնել, լուսատու լինել:

2. Մաքեցուցանել, ճառագայթել: 3. Յայտնել, ցուցանել, ծանուցանել, պարզել, բացայայտել:

4. չբ. Փայլել, ծագել, երևելի լինել:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑԱՆԻՑԱՆԻՑԱՆԻՑ, պբ. 1. Փայլեցուցանել: 2. չբ. (յուսարէնի նմանողութեամբ) Մաքել, փայլել:

ԼՈՒՍԱՆՔԱՆԻՑԱՆԻՑԱՆԻՑ, ա. Լուսատու, պայծառարար:

ԼՈՒՍԱԿՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պայծառութիւն, փայլումն, լոյս: 2. Ճառագայթումն: 3. Յայտնութիւն, տեղեկութիւն: 4. Մկրտութիւն:

ԼՈՒՍԱՓԱՅԼ, ա. 1. Լուսապայծառ: 2. փխբ. Պայծառ, մաքուր, յստակ, պարզ, յայտնի:

ԼՈՒՍԱՓԱՅԼԵԱՆ, տե՛ս ԼՈՒՍԱՓԱՅԼ:

ԼՈՒՍԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. Պայծառանալ, լուսաւորել, փայլատակել, չողչողել:

ԼՈՒՍԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Շողումն, ցոլումն, լուսաւորութիւն, պայծառութիւն:

ԼՈՒՍԱՓԱՅԼՈՒՄՆ, գ. Փայլատակումն (լուսափայլելը):

ԼՈՒՍԱՓԱՌ, ա. Լուսահրաշ, լուսափայլ: ԼՈՒՍԵՂԷՆ, ա. 1. Լուսանիւթ, հրանիւթ, լուսաւոր: 2. գ. յոգն. Հրեշտակք:

ԼՈՒՍԵՐԱՄՔ, գ. յոգն. (կրօն) Լուսեղէնք, հրեշտակք (սրբերի և հրեշտակների դասեր):

ԼՈՒՍԵՐԱՆԳ, ա. Լուսապայծառ, լուսանկար, լուսանբերկ, լուսատեսակ, լուսափայլ:

ԼՈՒՍԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, լուսաւորութիւն:

ԼՈՒՍԸՆԹԱՅ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԳՆԱՅ:

ԼՈՒՍԸՆԿԱԼ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԿԻՐ:

ԼՈՒՍԻՆ, գ. Լուսաւոր փոքր, մահիկ, միջնալուսին:

ԼՈՒՍՆԱԼԻՐ, գ. Լրումն (լուսնի):

ԼՈՒՍՆԱԿ, տե՛ս ԼՈՒՍՆԱԿԱՅ:

ԼՈՒՍՆԱԿԱՅ, գ. Լուսնակ (լուսնի լոյս):

ԼՈՒՍՆԱԿԱՆ, ա. Լուսնային, լուսնաւոր:

ԼՈՒՍՆԱՀԱՐ, տե՛ս ԼՈՒՍՆՈՏ:

ԼՈՒՍՆԱՁԵՒ, ա. Լուսնատեսիլ:

ԼՈՒՍՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԼՈՒՍՆԱԿԱՆ:

ԼՈՒՍՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԼՈՒՍՆԱՁԵՒ:

ԼՈՒՍՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԼՈՒՍՆԱԿԱՆ:

ԼՈՒՍՆԵԱԿ, տե՛ս ԼՈՒՍՆՈՏ:

ԼՈՒՍՆԹԱԳ, տե՛ս ԱՐԱՄԱԶԴԱՅ:

ԼՈՒՍՆՈՏ, ա. գ. Լուսնահար, լուսնեակ:

ԼՈՒՍՈՆԱԿ, ա. Լուսաւոր, լուսատու:

ԼՈՒՏԱԼ, նբ. չբ. Բամբասել, նախատել, թշնամանել, հայհոյել, անիծանել, չարաբանել, չարախօսել, պարսաւել:

ԼՈՒՏԱՆՔ, գ. Թշնամանք, նախատինք, դարձանք, անարգանք:

ԼՈՒՐ, գ. 1. Լու, լսելիք, լսելութիւն, լսողութիւն, լսաւորութիւն, ունկնդրութիւն: 2. Համբաւ, հռչակ: 3. Քարոզութիւն: 4. Զայն, հնչիւն: 5. Հնազանդութիւն:

- ԼՈՒՐ ԱՌՆԵԼ. Լու առնել, լսելի առնել, լսեցուցանել:

- ԼՈՒՐ ԼԻՆԵԼ. Լու լինել, լսելի լինել:

ԼՈՒՐԹ, տե՛ս ԼՈՒՐՋ (1):

ԼՈՒՐՋ, ա. 1. Լուրթ, կապուտակ, երկնագոյն: 2. Զուարթատեսիլ, զուարթ, պարզեղես: 3. Արթուն, զուարթուն, զգաստ, սթափ:

- Ի ԼՐՋԷ, Ի ԼՐՋԵԱՅ, մ. Յարթուն, յարթունս:

ԼՈՒՅԱՆԵԼ, նբ. Վառել, բորբոքել, այրել:

ԼՈՒՅԿԻ, գ. Նիւթ (վառելու):

ԼՈՒՅՈՒՄՆ, գ. Վառումն, բորբոքումն:

ԼՊԻՐԾ, ա. Լպրծոտ, լպրծուտ:

ԼՊԻՐՇ, ա. Լպրչական, լկտի, անամօթ, անպատկառ, լիբբ:

ԼՊՐԾԵԼ¹, նբ. Սահեցուցանել:

ԼՊՐԾԵԼ², (իմ), չբ. Սահել, գայթել, սայթաքել:

ԼՊՐԾՈՏ, ԼՊՐԾՈՒՏ, տե՛ս ԼՊԻՐԾ:

ԼՊՐՇԱԿԱՆ, տե՛ս ԼՊԻՐՇ:

ԼՊՐՇԱՔ, տե՛ս ԼՊՐՇՈՒԹԻՒՆ:

ԼՊՐՇԵԼ (իմ), չբ. Լրբել, լկտանալ, անամօթել, յանդգնել, ժպրհել:

ԼՊՐՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Լպրչանք, լրբութիւն, ժպրհութիւն, անամօթութիւն, յանդրգնութիւն:

ԼՌԱԿԱՆ, ա. Առանձնական, մեկուսի:

ԼՌԱԿԱՅ, ա. Լռանիստ, լռասէր, լուռ:

ԼՌԱՆԻՍՏ, տե՛ս ԼՌԱԿԱՅ:

ԼՌԱՍԷՐ, տե՛ս ԼՌԱԿԱՅ:

ԼՌԵԼ, չբ. 1. Լուռ լինել, լուռ կալ: 2. Հանդարտել, առանձնանալ, դադարել, կասել:
 ԼՌԵԼԵԱՅՆ, մ. 1. Լռիկ, ծածկաբար, գաղտ, մեղմով: 2. Առանձինն: 3. ա. Թաքուն, գաղտնի, ծածուկ:
 ԼՌԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուռթիւն (լուռ լինելը՝ մնալը):
 ԼՌԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Ափրեբրան առնել, ափրեբրանել, պապանձեցուցանել (լռել տալ): 2. Հանդարտեցուցանել, դադարեցուցանել, կարճել:
 ԼՌԻԳ, ա. մ. 1. Լուռ, անխօս: 2. Լռելեայն:
 ԼՌԻՆ, տե՛ս ԼՈՒՌ:
 ԼՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լռելութիւն, լուռմն: 2. Հանդարտութիւն:
 ԼՌՈՒՄՆ, տե՛ս ԼՌՈՒԹԻՒՆ:
 ԼՌՈՒՆ, տե՛ս ԼՈՒՌ:
 ԼՍԱՍԷՐ, ա. Լսողասէր, հարցասէր, ուսումնասէր:
 ԼՍԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարցասիրութիւն, ուսումնասիրութիւն:
 ԼՍԱՐԱՆ, գ. 1. Լսելիք, ունկն, ականջ: 2. Հանդիսարան, ատեան, դահլիճ: 3. Համալսարան:
 ԼՍԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լսելութիւն, լուր: 2. Լսելիք, լսարան:
 ԼՍԵԼ, նբ. չբ. 1. Ունկնդրել, ականջել: 2. Ըմբռնել, ի միտ առնուլ, իմանալ: 3. Ունկնդիր լինել, անսալ, հնազանդել:
 ԼՍԵԼԻ, ա. 1. Ըմբռնական, իմանալի: 2. Լսող, ունկնդիր:
 - ԼՍԵԼԻ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԼՈՒՐ ԱՌՆԵԼ:
 - ԼՍԵԼԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԼՈՒՐ ԼԻՆԵԼ:
 ԼՍԵԼԻՔ, գ. 1. Ունկն, ականջք, լսարանք: 2. Լսելութիւն, ունկնդրութիւն:
 ԼՍԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լսողութիւն, ունկնդրութիւն: 2. Հլութիւն (անսալը, հլու լինելը):
 ԼՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Լսելի առնել, լուռեցանել:

ԼՍՆԱԳՈՅՆ, ա. Սպիտակափայլ:
 ԼՍՆԱՆԱԼ, չբ. Սպիտականալ:
 ԼՍՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ապականել (անշուք և տգիշ սպիտակութեան վերածել):
 ԼՍՈՂ կամ ԼՍՕՂ, ա. գ. 1. Ունկնդիր, հնազանդ: 2. (յունարէն ոճով) Աշակերտ:
 ԼՍՈՂԱՍԷՐ, տե՛ս ԼՍԱՍԷՐ:
 ԼՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լսելութիւն, լսումն, լուր, ունկնդրութիւն: 2. Հնազանդութիւն:
 ԼՍՈՒՄՆ, գ. Լսելութիւն, լսողութիւն, ունկնդրութիւն, հնազանդութիւն:
 ԼՐԱԿԱՆ, ա. Լիակատար, լրիւ:
 ԼՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լրութիւն, լիութիւն:
 ԼՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաբանութիւն, բովանդակութիւն:
 ԼՐԱՊԱՍԱՐ, տե՛ս ԼԻԱՊԱՍԱՐ:
 ԼՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Լցուցանել, լիացուցանել, լնուլ:
 ԼՐԱՐԱՆԿԱՆ, ա. Լրբենի, լիբբ:
 ԼՐԱՐԱՐ, մ. Յանդգնաբար:
 ԼՐԱՐԱՔ, տե՛ս ԼՐԱՈՒԹԻՒՆ:
 ԼՐԲԵԼ (իմ), չբ. Լկտանալ, անամօթել, ժպրհել, յանդգնել:
 ԼՐԲԵՆԻ, ա. Լիբբ, ժպիրհ, անամօթ, անպատկառ:
 ԼՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Լրբանք, անամօթութիւն, անպատկառութիւն, ժպրհութիւն, յանդգնութիւն:
 ԼՐԹԱԳՈՅՆ, ա. 1. Կապուտակ: 2. Աղօտ, մթնագոյն:
 ԼՐԹԱՆԱԼ, չբ. Կապուտակել:
 ԼՐԹԱՏԵՍԻԼ, ա. Աղօտ, նուազ (լոյս):
 ԼՐԻԻ, տե՛ս ԼԻՐ:
 ԼՐՈՒԹԻՒՆ¹, գ. 1. Լրումն, լիութիւն, բովանդակութիւն, անպակասութիւն, առատութիւն, ատողութիւն, զեղումն: 2. Յագուրդ, կշտապնդութիւն, ճարակ: 3. Կատարումն, աւարտումն:
 ԼՐՈՒԹԻՒՆ², գ. Լուր, լսելութիւն, լսումն:

ԼՐՈՒՄՆ¹, գ. 1. Լրուծիւն, լիուծիւն,
 բովանդակութիւն: 2. Կատարումն: 3.
 Յագորդ: 4. Լցումն, առատութիւն (լի
 լինելը): 5. Գլխաւորութիւն, իրագոր-
 ծութիւն: 6. Լուսնալիք:
 - Ի ԼՐՈՒՄՆ ԱԾԵԼ. Կատարել, իրա-
 գործել:
 ԼՐՈՒՄՆ², գ. Լուր, լսելութիւն:
 ԼՐՈՒՏԵՍ, տե՛ս ԼՐՏԵՍ:
 ԼՐՋԱՄԻՏ, ա. մ. Լրջմիտ, աչալուրջ,
 զուարթամիտ, ուրախ:
 ԼՐՋԱՄՏԱՆՔ, տե՛ս ԼՐՋՄՏՈՒԹԻՒՆ:
 ԼՐՋԱՆԱԼ, չբ. 1. Զուարթանալ: 2.
 Զգաստանալ, սթափել, արթնանալ:
 ԼՐՋԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զուարթացու-
 ցանել, պայծառացուցանել:
 ԼՐՋՄԻՏ, տե՛ս ԼՐՋԱՄԻՏ:
 ԼՐՋՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լրջամտանք, զուար-
 թութիւն, յօժարութիւն, յօժարամտու-
 թիւն, առատաձեռնութիւն, մեծանձ-
 նութիւն:
 ԼՐՏԵՍ, գ. ա. Լրուտես, դէտ, պա-
 տուիրակ:
 ԼՐՏԵՍԵԼ, նբ. Դիտել:
 ԼՅԻԶ, տե՛ս ԼՅՈՒՅԻԶ:
 ԼՅՈՂԱԿԱՆ, ա. Լցուցողական, լցուցա-
 նողական, լցուցիչ:
 ԼՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Լնուլ, լի առնել,
 ճոխացուցանել: 2. Յագեցուցանել:
 ԼՅՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԼՅՈՂԱԿԱՆ:
 ԼՅՈՒՅԻԶ, ա. Լցիչ:
 ԼՅՈՒՅՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԼՅՈՂԱԿԱՆ:
 ԼՔԱՆԱԼ, տե՛ս ԼՔԱՆԵԼ² (իմ):
 ԼՔԱՆԵԼ¹, նբ. 1. Լքել, ի բաց թողուլ, ի
 բաց արձակել, տարագրել, անտես կամ
 ապախ առնել:
 ԼՔԱՆԵԼ² (իմ), կ. չբ. Լքանալ, լքնուլ,
 թուլանալ, լուծանել, սրտաբեկել, վճա-
 տել, կասել, անյոյս լինել:
 ԼՔԱՆՈՏ, ա. Անցաւոր:
 ԼՔԵԼ, տե՛ս ԼՔԱՆԵԼ¹:
 ԼՔԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԼՔՈՒՑԱՆԵԼ:

ԼՔՆՈՒԼ, չբ. Լքանել, լուծանել, հալել:
 ԼՔՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԼՔՈՒՄՆ:
 ԼՔՈՒՄՆ, գ. Լքութիւն, լքուցումն,
 թուլութիւն, վճատութիւն:
 ԼՔՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Լքեցուցանել, լուծա-
 նել, թուլացուցանել, վճատեցուցանել,
 մեղակացուցանել, կասեցուցանել:
 ԼՔՈՒՑՈՒՄՆ, տե՛ս ԼՔՈՒՄՆ:
 ԼՕԴԻԿ, գ. Վերարկու, կրկնոց:
 ԼՕՌ, կամ ԼՈՌ, գ. Մամուռ, քարաքոս:
 ԼՕՌԱՐՈՅՍ, տե՛ս ԼՕՌԱԿԷՏ:
 ԼՕՌԱՄԱՐԳԳ, գ. Մարգագետին:
 ԼՕՌԱԿԷՏ, ա. Լօռաբոյս:

Խ

ԽԱՐ, խաբք, գ. 1. Խաբանք, խաբէու-
 թիւն, պատրանք, նենգ, նենգութիւն,
 դաւ: 2. Վրիպումն, սխալանք:
 - ԽԱՐ ԳՈՐԾԵԼ. Խաբել, դաւել:
 - ԸՆԴ ԽԱՐՍ, մ. Յանգէտս, անգիտա-
 բար, վրիպակաւ:
 ԽԱՐԱՆՔ, գ. Խաբք, խաբէութիւն,
 խաբկանք, պատրանք:
 ԽԱՐԵԱՅ, ա. Խաբիչ, դաւաճան:
 ԽԱՐԵԱԿԱՆ, տե՛ս ԽԱՐԷԱԿԱՆ:
 ԽԱՐԵԱՅ, ա. 1. Խաբիչ, պատրող,
 պատրիչ, մոլորեցուցիչ, կեղծաւոր: 2.
 Խաբէական, պատիր, կեղծ, սուտ:
 ԽԱՐԵԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Լենգութիւն,
 կեղծաւորութիւն, կեղծիք:
 ԽԱՐԵԱՅՈՒՅ, տե՛ս ԽԱՐԵԱՅ:
 ԽԱՐԵԼ, նբ. 1. Խաբ գործել, ի պատրանս
 արկանել, պատրել, մտամոլորել, նենգել,
 դաւաճանել, կարթել: 2. (ըստ յունարէնի)
 Խաղ առնել, ձաղել, ծաղրել:
 ԽԱՐԵՊԱՏԻՐ կամ ԽԱՐԷՊԱՏԻՐ, ա.
 Խաբէական, պատրախառն, նենգապա-
 տիր, պատրողական:
 ԽԱՐԷԱԿԱՆ, ա. Պատիր, սուտ, կեղծ:

ԽԱՔԷՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խաբ, խաբանք, պատրանք, դաւ, նենգութիւն, դաւաճանութիւն, ստութիւն, կեղծութիւն, կեղծաւորութիւն, մոլորութիւն: 2. Ծաղր, խաղ:

ԽԱՔԻԶ, ա. Պատրիչ, մոլորեցուցիչ:

ԽԱՔԿԱՆՔ, տե՛ս ԽԱՔԱՆՔ:

ԽԱՔԿԵԼ, չբ. Անկանել ի պատրանս (խաբուել):

ԽԱՔՈՂԱԿԱՆ, ա. Պատրողական, խաբեայ:

ԽԱՔՈՒ, ա. Խաբիչ:

ԽԱՔՈՒՄՆ, գ. Խաբէութիւն, պատրանք:

ԽԱՔՈՒՍԻԿ, ա. Խաբու, խաբիչ, խաբեայ:

ԽԱՋՄ, գ. 1. Աղմուկ, ամբոխումն, խռովութիւն, խռով: 2. Ռազմ, պատերազմ, մարտ, կռիւ: 3. Կաբ, վէճ, վիճաբանութիւն, բանակոտութիւն, հակառակութիւն:

ԽԱՋՄԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԽԱՋՄԱՐԱՐ:

ԽԱՋՄԱԿԱՆ, ա. Խռովայող:

ԽԱՋՄԱՌՈՒ, տե՛ս ԽԱՋՄԱՐԱՐ:

ԽԱՋՄԱՐԱՐ, ա. 1. Խռովարար, խռովարկու, կռուարար, ապստամբ: 2. Ապստամբողական:

ԽԱՋՄԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խռովութիւն, կռիւ:

ԽԱՋՄՈՒԶ, գ. Քաղցու:

ԽԱՋՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՋՄ:

ԽԱԺԱՐԵԼ, նբ. Աւերել, եղծանել, քակել, կործանել, խանգարել:

ԽԱԺԱՄՈՒԺ, ա. գ. Խառնճաղանճ, խառնաղանճ, ռամիկ:

ԽԱԺՈՒԹԻՒՆ, գ. ՏՀասութիւն, խակութիւն:

ԽԱՀԱՄ, գ. Գանգ (անասունի կտրած և չորացած գլուխ):

ԽԱԽԱՀԵԼ, նբ. Խարբարել, մաղել:

ԽԱԽԱՄՈՒՔ, տե՛ս ԽԱՀԱՄՈՒՔ:

ԽԱԽԱՆՔ, գ. Քրքիջ:

ԽԱԽԱՅ, գ. Մակարբ (պանրի):

ԽԱԽՈՒՏ, ա. Խարխուլ, խարխարուն, զարփաղփուն, անհաստատ:

– ԽԱԽՈՒՏՔ, գ. Գաղթականութիւն, գաղութ, գաղթ:

ԽԱԽՏԵԼ, նբ. Խարխարել, խաթարել, լուծարել, քակտել, աւերել:

ԽԱԽՏՈՒՄՆ, գ. Քակտումն, եղծումն:

ԽԱԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Կծանել, կծել, խայթել, խոցել, հարկանել: 2. փխբ. Զկծեցուցանել, կսկծեցուցանել:

ԽԱԾԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Խայթողական:

ԽԱԾԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱԾԱՆՈՒՄՆ:

ԽԱԾԱՆՈՒՄՆ, գ. Խածանողութիւն, խածումն:

ԽԱԾԱՏԱՆՔ, գ. Խածուած:

ԽԱԾԱՏԵԼ, նբ. 1. Կծատել: 2. Խոցոտել:

ԽԱԾԻԹԱՅ, գ. Ռոճիկ, թոշակ:

ԽԱԾՈՒԱԾ, գ. 1. Խածումն, խայթումն: 2. Խածատանք, խայթուած:

ԽԱԾՈՒՄՆ, գ. Խածանումն, խայթումն:

ԽԱԿ, ա. 1. ՏՀաս (պտուղ): 2. Անկիրթ, անվարժ, անփորձ, համբակ: 3. (յուշական ոճով) Տմարդի, դաժան, անողորմ, անզուրկ, անազորոյն:

ԽԱԿԱՐԱՐՈՅ, ա. Տմարդի, անազորոյն:

ԽԱԿԱԳՈՐԾ, ա. Ստահակ, չարազործ, խեռ, ապստամբ:

ԽԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստահակութիւն, խեռութիւն:

ԽԱԿԱԽՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Խակամտութիւն:

ԽԱԿԱԿԻԹ, տե՛ս ԽԱԿԱԿՈՒԹ (1):

ԽԱԿԱԿՈՒԹ, ա. 1. Խակակիրթ (խակ խակ քաղուած): 2. փխբ. Անկատար, թերածին, օրապակաս (ծնունդ):

ԽԱԿԱՄԻՏ, ա. Տղայամիտ, պակասամիտ:

ԽԱԿԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խակախորհուրդութիւն:

ԽԱԿԱՍԻՐՏ, ա. Խստախիտ, անազորոյն, անողորմ:

ԽԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. ՏՀասութիւն (պտղի,

Հասակի, մտքի), անկատարութիւն, անհմտութիւն, անփորձութիւն: 2. Տմար-դութիւն, անգթութիւն, հմութիւն, խըս-տասրտութիւն: 3. Ապստամբութիւն, խռովութիւն, խեռութիւն: ԽԱՀ, մանաւանդ՝ ԽԱՀՔ, գ. Կերակուր, խորտիկ, համադամբ: ԽԱՀԱ ԳՈՐԾԵԼ, նբ. Խոհակերել: ԽԱՀԱ ԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Խահարա-րութիւն, խոհակերութիւն: ԽԱՀԱ ԿԵՐ, տե՛ս ԽՈՀԱ ԿԵՐ: ԽԱՀԱ ԿԵՐՈՅ, տե՛ս ԽՈՀԱ ԿԵՐՈՅ: ԽԱՀԱ ԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՈՀԱ ԿԵ-ՐՈՒԹԻՒՆ: ԽԱՀԱՄՈՔ, ա. գ. Խահարար, խոհակեր, խոհարար, խորտակարար: ԽԱՀԱՐԱՐ, տե՛ս ԽԱՀԱՄՈՔ: ԽԱՀԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՀԱ ԳՈՐ-ԾՈՒԹԻՒՆ: ԽԱՀՐԵԼ, նբ. Այրել, կիդուլ, եղծանել, չորացուցանել, տոչորել: ԽԱՂ¹, գ. 1. Խաղալիք (հաճելի ժամանցի նպատակ ունեցող զբոսանք): 2. Մըր-ցութիւն: 3. Տեսարան (խաղալու՝ մրցելու տեղ): 4. Ծաղր, կատակ, ալպն, ձաղ: - ԽԱՂ ԱՌՆԵԼ, ԸՆԴ ԽԱՂ ԱՐԿԱՆԵԼ. Ծաղր առնել, ալպն առնել, ձաղը և ալպն առնել, ձաղրել, կատակել: ԽԱՂ², գ. Ճահիճք, եղտիւր, աղտիւր: ԽԱՂԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Խաղ առնել, ձաղրել: ԽԱՂԱԳԼՈՐ, տե՛ս ԹԱԻԱԼԱԳԼՈՐ: ԽԱՂԱԼ, չբ. 1. Զուարճանալ, պարել, կաքաւել: 2. Յարձակել, արշաւել, գրոհ տալ, չու առնել, երթալ, յառաջել: 3. Խալտալ, կալտուել, ոստնուլ, ճախրել, գեռալ, խլրտալ, շարժել: 4. Խաղ առնել: ԽԱՂԱԼԻԿ, ա. գ. 1. Պարաւոր, պա-րաւորակ: 2. Խաղալիք (խաղալու իր՝ առարկա էն): ԽԱՂԱԼԻՔ, գ. 1. տե՛ս ԽԱՂԱԼԻԿ (2): 2. տե՛ս ԽԱՂ (1): 3. (կզմխս.) Յօդք:

ԽԱՂԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաղ (խաղալը): ԽԱՂԱԽՈՐԴ, ա. գ. Մորթագործ: ԽԱՂԱԿԱՏԱԿ ԼԻՆԵԼ. Խեղկատակել: ԽԱՂԱՂ, ա. 1. Հանդարտ, անդորր, անխռով: 2. մ. Խաղաղաբար, խաղա-ղապէս, հանդարտաբար, հանդարտիկ: ԽԱՂԱՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԽԱՂԱՂ (2): ԽԱՂԱՂԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. չբ. Խաղա-ղութիւն առնել, խաղաղել: ԽԱՂԱՂԱԿԱՆ, ա. 1. Խաղաղ, անդորր, անխռով, հանգստական, հանդար-տական, հաշտ: 2. Խաղաղասէր, խաղա-րար, հեղ: 3. ա. գ. Ողջակէզ (հաշտու-թեան գոհ): ԽԱՂԱՂԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Հանդար-տագոյն: ԽԱՂԱՂԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Խաղաղաբար, հանդարտօրէն, հեղաբար: ԽԱՂԱՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանդար-տութիւն: ԽԱՂԱՂԱԿԵԱՅ, ա. Խաղաղասէր (խա-ղաղ ապրող): ԽԱՂԱՂԱԿՈՅՏ, ա. գ. Խաղխաղակոյտ, կոյտ: ԽԱՂԱՂԱՀԵՂ, ա. Խաղաղարար: ԽԱՂԱՂԱՄՐՈՅ, ա. Խռովարար, խռո-վարիկու, խռովիչ: ԽԱՂԱՂԱՆԱԼ, չբ. Խաղաղել, հան-դարտել, անդորրել, հանգչել: ԽԱՂԱՂԱՊԱՀ, ա. Խաղաղասէր (խա-ղաղութիւն պահպանող): ԽԱՂԱՂԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Խաղաղու-թիւնապարգեւ (խաղաղութիւն պարգեւող՝ տունող): ԽԱՂԱՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԽԱՂԱՂԱԲԱՐ: ԽԱՂԱՂԱՍԷՐ, ա. Խաղաղապահ: ԽԱՂԱՂԱՐԱՐ, ա. Խաղաղացուցիչ, հաշտարար: ԽԱՂԱՂԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաշտարա-րութիւն (խաղաղարար լինելը): ԽԱՂԱՂԱՅՈՒ, ա. Խաղաղական, խա-ղաղացուցիչ:

հԱՂԱՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. հաղաղեցուցանել, խաղաղել, հանդարտեցուցանել, հանդարտել:

հԱՂԱՂԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Հանդարտեցուցիչ:

հԱՂԱՂԱԻՏ, ա. Հանգստաւէտ:

հԱՂԱՂԵԼ¹, նբ. 1. տե՛ս հԱՂԱՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ: 2. Պարտակել, քողարկել, ծածկել:

հԱՂԱՂԵԼ² (իմ), տե՛ս հԱՂԱՂԱՆԱԼ:

հԱՂԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս հԱՂԱՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

հԱՂԱՂԻԿ, մ. հաղաղ, խաղաղօրէն, հանդարտիկ, հեղիկ:

հԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հանդարտութիւն, անհոգմութիւն, անդորրութիւն, լռութիւն, հանգիստ, ողջութիւն, առողջութիւն: 2. Հաշտութիւն:

հԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆԱՊԱՐԳԵՒ, տե՛ս հԱՂԱՂԱՊԱՐԳԵՒ:

հԱՂԱՂՈՒՄՆ, գ. Հանդարտութիւն, անհոգմութիւն:

հԱՂԱՂՈՒՆ, հԱՂԱՂՈՒՏ, ա. հաղաղ, խաղաղական, հանդարտական:

հԱՂԱՂՕՐԷՆ, ա. մ. Հանդարտօրէն, խաղաղիկ:

հԱՂԱՆՔ, գ. Ձաղանք, ձաղումն (խաղ առնելը):

հԱՂԱՊԱՏԵԼ (իմ), չբ. Փարել:

հԱՂԱՍԷՐ, ա. Զբաղասէր:

հԱՂԱՐԱՆ, գ. Թատր, թէատրոն:

հԱՂԱՅ, ա. Շարժուն, հոսանուտ, խաղացական:

- հԱՂԱՅՔ, տե՛ս հԱՂԱՅՈՒՄՆ:

հԱՂԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս հԱՂԱՅ:

հԱՂԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋհԱՂԱՅՈՒԹԻՒՆ:

հԱՂԱՅՈՒՄՆ, գ. հաղացք, շարժումն, ընթացք, գնացք, հոսումն, գեղումն, հոսք:

հԱՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Փոխել, վարել, անցուցանել: 2. Հոսեցուցանել, բղխե-

ցուցանել, բղխել (ջուր):

հԱՂԱՅՔ, տե՛ս հԱՂԱՅ-ի տակ:

հԱՂԱԻՐՏ, գ. (բշլկ.) Պալար, ուռոյց:

հԱՂԲԱԿԵԼ, նբ. Վտանգել (հաղբի՝ որոգայթի մէջ գցել):

հԱՂԲՔ, տե՛ս ՀԱՂԲՔ:

հԱՂհԱՂԱԿՈՅՏ, տե՛ս հԱՂԱՂԱԿՈՅՏ:

հԱՂհԱՄԵԱՅ, ա. Վանդակակերպ, վանդակապատ:

հԱՂՃԱհՈՒՂՃ, տե՛ս ԱՃԱՌ² (2):

հԱՂՃՄՈՒՆՔ, գ. (կզմխս.) յոգն. Մկունք:

հԱՂՃՈՒՆՔ, տե՛ս հԱՂՃԱհՈՒՂՃ:

հԱՂՈՂ, գ. Որթ (խաղողենու պտուղը):

հԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. հաղ, կատակ, թշնամանք, չարախօսութիւն:

հԱՄ, ա. Անփորձ, անվարժ, անկիրթ:

- Ի հԱՄՈՒՅ, մ. Յանգէտս, անգիտաբար: հԱՄԱՆԱԼ, չբ. Յուլանալ (խամ դառնալ):

հԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվարժութիւն, անկրթութիւն, անգործութիւն:

հԱՄՐԱՆԱԼ, տե՛ս հԱՄՐԵԼ² (իմ):

հԱՄՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թառամեցուցանել, չորացուցանել, եղծանել, խահրել, անպիտանացուցանել, նուաստացուցանել:

հԱՄՐԵԼ¹, տե՛ս հԱՄՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

հԱՄՐԵԼ² (իմ), չբ. 1. համբանալ, թառամել, թարչամել, չորանալ: 2. Թուլանալ, զիջանել:

հԱՄՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս հԱՄՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

հԱՅԹ, գ. հթան, խայթոց:

հԱՅԹԱՀԱՐԵԼ, տե՛ս հԱՅԹԵԼ:

հԱՅԹԵԼ, նբ. հայթահարել, խածանել, կծանել, կծել, չիթել:

հԱՅԹՈՂԱԿԱՆ, ա. հածանողական:

հԱՅԹՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. հածանողութիւն, խածանողութիւն:

հԱՅԹՈՅ, գ. 1. հայթ, խիթան, չիթոց: 2. հայթուած, վէր:

ԽԱՅԹՈՒԱԾ, գ. Խայծուած, խայթոց,
 Վէր:
 ԽԱՅԹՈՒՄՆ, գ. Խայթողութիւն, խածա-
 նողութիւն, խածանումն, խածումն:
 ԽԱՅԾ, գ. Նիշ, նշան, բիծ:
 ԽԱՅԾՈՏ, ա. Պիսակ, խայտաբղէտ:
 ԽԱՅՏ, ա. Գունազոյն, նկարէն, պիսակ:
 ԽԱՅՏԱԲՂԷՏ, ա. 1. Խայծոտ: 2. Բազ-
 մատեսակ:
 ԽԱՅՏԱԲՂԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խայտութիւն,
 խայտուց:
 ԽԱՅՏԱԼ, չբ. 1. Կայթել, կայտռել,
 ոստոստել, խաղալ: 2. Յնծալ, խնծղալ: 3.
 Խենեշանալ, յօրանալ: 4. Ըմբոստանալ:
 ԽԱՅՏԱԼԻԾ, տե՛ս ԽԱՆԴԱԼԻԾ:
 ԽԱՅՏԱԽԱՐԻ, ԽԱՅՏԱԽԱՐԻԻ, ա. Գոր-
 չախալոյ, խայտապիսակ, մոխրագոյն (սե-
 ու սպիտակ բծերով):
 ԽԱՅՏԱՆՔ, գ. Յնծութիւն, հրճուանք,
 բերկրանք:
 ԽԱՅՏԱՊԻՍԱԿ, տե՛ս ԽԱՅՏԱԽԱՐԻ(Ի):
 ԽԱՅՏԱՌԱԿ, ա. մ. Առակ, նշաւակ,
 ծանակ, մերկ:
 ԽԱՅՏԱՌԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Ծանակագոյն,
 յոռեգոյն:
 ԽԱՅՏԱՌԱԿԱՄԱՀ, մ. Անարգամահ
 (խայտառակ՝ անարգ մահով):
 ԽԱՅՏԱՌԱԿԱՆՔ, գ. 1. Խայտառակու-
 թիւն, նշաւականք, նշաւակութիւն, ծա-
 նականք, առականք, անարգանք, ամօթ:
 2. Ամօթոյք, մերկութիւն: 3. Լլկանք: 4.
 Պղծութիւն (ամօթալի գործեր):
 ԽԱՅՏԱՌԱԿԵԼ, նբ. 1. Նշաւակել, ծա-
 նակել, յամօթ առնել, առակել, մեր-
 կացուցանել: 2. Պղծել, ապականել:
 ԽԱՅՏԱՌԱԿԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԽԱՅ-
 ՏԱՌԱԿԵԼ:
 ԽԱՅՏԱՌԱԿԻԶ, ա. Ծանակիչ:
 ԽԱՅՏԱՌԱԿՎՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՅՏԱ-
 ՌԱԿԱՆՔ:
 ԽԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՅՏՈՒԾ:
 ԽԱՅՏՈՒՄՆ, գ. Յնծումն, ջնծութիւն:

ԽԱՅՏՈՒՅ, գ. Խայտութիւն, խայ-
 տաբղէտութիւն:
 ԽԱՅՐԻ, գ. Պտուղ, բերք, արդիւնք, ար-
 գասիք, ընծայ:
 ԽԱՆ¹, գ. Ափսէ, սկուտեղ:
 ԽԱՆ², գ. Իջաւան, օթեան, պանդոկի:
 ԽԱՆ³, գ. Փշրանք (Հացի):
 ԽԱՆԳԱՐ, գ. 1. Խանգարումն: 2.
 Խռովութիւն, շփոթ: 3. ա. Աւերեալ,
 եղծեալ, խաթարեալ:
 ԽԱՆԳԱՐԵԼ, նբ. 1. Խաթարել, խախտել,
 եղծանել, աւերել, քակել, ապականել,
 աղաւաղել: 2. Շփոթել, խառնակել,
 խռովել:
 ԽԱՆԳԱՐԵՑՈՒՅԻԶ, տե՛ս ԽԱՆԳԱՐԻԶ:
 ԽԱՆԳԱՐԻԶ, ա. Խանգարեցուցիչ, աւե-
 րիչ, խռովիչ:
 ԽԱՆԳԱՐՈՒՄՆ, գ. Խանգար, խառ-
 նակութիւն, շփոթ:
 ԽԱՆԴ, գ. Եռանդն, աւիւն, իղծ:
 - ԽԱՆԴԱՌՆԵԼ. Յանդիմանել:
 ԽԱՆԴԱԳՈՐՈՎ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԽԱՆ-
 ԴԱՂԱՏԵԼ²:
 ԽԱՆԴԱԼ, չբ. Նախանձել, մախալ,
 յաջաղել, զհարել, քիչալ, դժկամակել:
 ԽԱՆԴԱԿ, գ. Խրամ, փոս:
 ԽԱՆԴԱԿԱԹ, ա. Խանդաղակաթ, խան-
 դաղատալի, գորովալի, գորովալից:
 ԽԱՆԴԱԿԱԿԱԹ, տե՛ս ԽԱՆԴԱԿԱԹ:
 ԽԱՆԴԱԿԱԿԱԿԱՆ, ա. Գորովական,
 գորովագոյն:
 ԽԱՆԴԱԿԱԿԱԼԻ, տե՛ս ԽԱՆԴԱԿԱԹ:
 ԽԱՆԴԱԿԱԿԱՆ, ա. Գորովական,
 խանդաղատելի:
 ԽԱՆԴԱԿԱԿԱՆՔ, գ. Խանդաղատու-
 թիւն, արգահատանք, զթարկութիւն,
 գորով, գուլթ:
 - Ի ԽԱՆԴԱԿԱԿԱՆՍՍ ԱԾԵԼ, տե՛ս ԽԱՆ-
 ԴԱԿԱՏԵԼ¹:
 ԽԱՆԴԱԿԱՏԵԼ¹, նբ. Խանդաղատեցու-
 ցանել, ի խանդաղատանս ածել:

հԱՆ ԴԱՂԱՏԵԼ², չբ. Գթալ, գորովել,
խորովել, աղէխարչել, կարեկից լինել:
հԱՆ ԴԱՂԱՏԵԼԻ, տե՛ս հԱՆ ԴԱՂԱ-
ՏԱԿԱՆ:

հԱՆ ԴԱՂԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս հԱՆ-
ԴԱՂԱՏԵԼ¹:

հԱՆ ԴԱՂԱՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս հԱՆ ԴԱ-
ՂԱՏԱՆՔ:

հԱՆ ԴԱՆՔ, գ. հանդուլթիւն, յաչա-
ղանք, մախանք, նախանձ:

հԱՆ ԴԵԼ, նբ. Նեղել, չարչարել:

հԱՆ ԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս հԱՆ ԴԱՆՔ:

հԱՆԶ, գ. 1. Կեր (ձուկ որսալու խայծ): 2.
հանձիր (խանձուած՝ ալրուած բանի հոտ):
հԱՆԶԱԿԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս հԱՆԶԵԼ² (իմ):
հԱՆԶԱՏԵԼ, նբ. հանձողել, խանձոտել,
այրել, կիզուլ, տոչորել, փաղաղել, բո-
ցակիզել:

հԱՆԶԱՐՐԱՊԱՏ, ա. հանձարբաւոր:

– հԱՆԶԱՐՐԱՊԱՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս հԱՆ-
ԶԱՐՐԱՊԱՏԵԼ (իմ):

հԱՆԶԱՐՐԱՊԱՏԵԼ (իմ), չբ. հանձար-
բապատ լինել:

հԱՆԶԱՐՐԱԻՈՐ, տե՛ս հԱՆԶԱՐՐԱՊԱՏ:

հԱՆԶԵԼ¹, նբ. Կիզուլ, այրել, տոչորել,
խանձատել, խանձողել:

հԱՆԶԵԼ² (իմ), չբ. 1. Անկղիտանալ,
տուփալ, տուփանալ: 2. Ունականալ (մի
վատ բանի սովորել՝ վարժուել):

հԱՆԶԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կցել, ձգել,
յանդուցանել, հրապուրել:

հԱՆԶԻՐ, տե՛ս հԱՆԶ (2):

հԱՆԶՈՂԵԼ, հԱՆԶՈՏԵԼ, նբ. հանձել,
խանձատել:

հԱՆԶՈՅ, գ. Կարթ:

հԱՆՈՒԹ, գ. 1. Կրպակ: 2. Մթերանոց,
համբար, ամբար:

հԱՆԶԱԶԱՅՆԵԼ, չբ. հանչել:

հԱՆԶԱՆԱԼ, չբ. Ալտնուլ, ուռնուլ,
ուռչել, փխբ. փքնուլ, հպարտանալ:

հԱՆԶԵԼ, չբ. Գրգալ, կնչել, խնչել (խոզի
պէս ձայն հանել):

հԱՆԶԻՒՆ, գ. հանչումն:

հԱՆԶՈՒՄՆ¹, տե՛ս հԱՆԶԻՒՆ:

հԱՆԶՈՒՄՆ², գ. 1. Փքումն, ալտումն:

2. Ուռոյց, ալտոյց: 3. Կուտոց, մեծու-
թիւն, ծանրութիւն: 4. Բորբոքումն:

հԱՆՏ, ա. Գարշ, ամօթալի, խալտառակ:

հԱՆՏԱԼ, տե՛ս հԱՆ ԴԱԼ:

հԱՆՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախանձ:

հԱՆՏԱՆՔ, հԱՆՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս

հԱՆ ԴԱՆՔ:

հԱՇԱՐ, ա. Խոշոր, անհարթ, անողորմ,
հաստ:

հԱՇԵԼ, տե՛ս ՀԱՇԵԼ:

հԱՇՄԱՆ ԴԱՄ, տե՛ս ՀԱՇՄ:

հԱՇՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՇՄՈՒԹԻՒՆ:

հԱՇՆ, գ. Հօտ (ոչխարների և այծերի
խումբ):

հԱՇՆԱ ԴԱՐՄԱՆ, տե՛ս հԱՇՆԱՐԱԾ:

հԱՇՆԱՐԱԾ, ա. գ. Խաչնաղարաման,

խաչնարօտ, հօտարած, հովիւ:

հԱՇՆԱՐՕՏ, ա. գ. 1. տե՛ս հԱՇՆԱՐԱԾ:

2. Հօտ (արածող ոչխարների):

հԱՇՈՅ, տե՛ս ԱՐԳԱՆԱԿ:

հԱՇՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՇՈՒՄՆ:

հԱԶ, գ. 1. Խաչափայտ, քառաթեւ, սուրբ
նշան: 2. փխբ. Վիշտ, չարչարանք:

– Ի հԱԶ ՀԱՆԵԼ, տե՛ս հԱԶԵԼ:

հԱԶԱԲԱՐԶ, ա. Կրօնաւոր (Քրիստոսի
խաչը իր վրայ վերցնող):

հԱԶԱ ԴՐՈՇՄ, ա. Խաչադրօշեալ, խաչա-
նիշ:

հԱԶԱ ԴՐՕՇԵԱԼ, տե՛ս հԱԶԱ ԴՐՈՇՄ:

հԱԶԱԶԳԵԱՅ, հԱԶԱԶԳԵՍՏ, ա. Խաչա-

զգեստեալ, խաչակրօն, խաչակիր, խա-
չունակ, խաչական, նշանազգեաց:

հԱԶԱԶԳԵՍՏԵԱԼ, տե՛ս հԱԶԱԶԳԵԱՅ:

հԱԶԱԿԱՆ, ա. 1. Խաչածէ: 2. Խա-
չազգեաց:

հԱԶԱԿԵՐՊ, ա. Խաչածէ, քառաթեւ:

հԱԶԱԿԻՐ, ա. 1. Խաչազգեաց, խա-
չակրօն, խաչունակ: 2. Ճգնողական,
առաքինական:

հԱՉԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս հԱՉԱԿՑԵԼ (իմ):
հԱՉԱԿԵՔԵԼ, նբ. Տեառնազբիլ, խաչա-
նշան առնել:

հԱՉԱԿՐՕՆ, ա. հաչազգեաց, խաչակիր,
ճգնողական:

հԱՉԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. հաչակից լինել:
հԱՉԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարչարակցու-
թիւն:

հԱՉԱՀԱՆ, տե՛ս հԱՉԱՀԱՆՈՒ:

հԱՉԱՀԱՆՈՒ, ա. հաչահան, խաչհանու
(Քրիստոսին խաչող):

հԱՉԱՉԵՒ, ա. հաչանման, խաչակերպ:

հԱՉԱՆԻՇ, ա. մ. հաչանշան, խաչա-
դրոշմ, խաչաձև, խաչանման:

հԱՉԱՆՄԱՆ, ա. մ. հաչաձև, խաչանիշ:
հԱՉԱՆՇԱՆ, տե՛ս հԱՉԱՆԻՇ:

հԱՉԱՊԷՍ, մ. հաչանման, խաչանիշ:

հԱՉԱՎԵՐԱՅ, գ. (եկեղց.) հաչվերաց:

հԱՉԱՏԵՍԱԿ, ա. մ. հաչակերպ, խա-
չաձև, խաչանման:

հԱՉԱՏԵՍԱԿԱՐԱՐ, մ. հաչատեսակ:

հԱՉԱՓԱՅՑ, տե՛ս ՏԵԱՌՆԱՆՄԱՆ
հԱՉ:

հԱՉԵԼ, նբ. Ի խաչ հանել:

հԱՉՀԱՆՈՒ, տե՛ս հԱՉԱՀԱՆՈՒ:

հԱՉՈՒՆԱԿ, ա. հաչակիր, խաչազգեաց:

հԱՉՎԵՐԱՅ, տե՛ս հԱՉԱՎԵՐԱՅ:

հԱՌԱՆ, գ. Պարան, չուան, տոռն:

հԱՌԱՆԵԼ, նբ. Կապել (խառանով):

հԱՌԱՏԵԼ, նբ. Փայքայել:

հԱՌԱՏՈՒՄՆ, գ. հախտումն, քայ-
քայումն:

հԱՌԵԼ, նբ. Խել (ոլորելով պոկել՝
թռչունի գլուխը):

հԱՌՆ, ա. 1. հառնակ (ոչ պարզ): 2. Հա-
սարակ, սովորական: 3. Պիղծ, անկարգ:
4. մ. Ի միասին, միաբան, միանգամայն,
անխտրի:

- հԱՌՆ, մանաւանդ՝ հԱՌՆՔ, գ. 1.
հառնուրդ, խառնումն, խառնուած,
բաղադրութիւն: 2. Մերձաւորութիւն,
կենակցութիւն, զուգաւորութիւն:

հԱՌՆԱՐՆ ԴՈՐ, հԱՌՆԱՐՆ ԴՈՐԵԼ,
տե՛ս հԱՌՆԱՓՆ ԴՈՐ, հԱՌՆԱՓԸՆ-
ԴՈՐԵԼ:

հԱՌՆԱԳՆԱՅ, ա. հառնակեցիկ, ցոփ,
զեղիլ, անառակ:

հԱՌՆԱԽՈՒԺ, ա. Օտար, անծանօթ,
օտարական:

հԱՌՆԱԽՕՍ, ա. Պղծախօս, պղծագոր-
ծախօս:

հԱՌՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շատախօ-
սութիւն, շաղակրատութիւն: 2. Շաղ-
փաղփութիւն, կատակաբանութիւն, կա-
տակ: 3. Պղծաբանութիւն, խառնխո-
սութիւն, չփոթաբանութիւն:

հԱՌՆԱԿ, ա. 1. հառն, չփոթական, ան-
որոշ: 2. Պիղծ, անսուրբ, փիծ: 3. Ան-
մաքուր, անլուայ: 4. Հասարակ, սովո-
րական: 5. գ. հառնուած, կապ, շաղկա-
պումն: 6. հառնք, մերձաւորութիւն:
հԱՌՆԱԿԱՐԱՆ, ա. մ. Յորջորջանք:

հԱՌՆԱԿԵԱՅ, ա. Միաբանակեաց:

հԱՌՆԱԿԵԼ¹, նբ. 1. հառնել, չփոթել,
խառնափնջորել: 2. Խռովել, ամբոխել,
յուզել, ալիկոծել:

հԱՌՆԱԿԵԼ² (իմ), չբ. 1. Հաղորդակցել,
մասնակցել: 2. Ընդհարկանել, խռնել: 3.
Զուգաւորել, մերձաւորել:

հԱՌՆԱԿԵՑԻԿ, տե՛ս հԱՌՆԱԳՆԱՅ:

հԱՌՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. հառնակումն,
չփոթ, խռովութիւն: 2. հառնուրդ,
զանգուումն: 3. հառնք, մերձաւորութիւն:
հԱՌՆԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս հԱՌՆԱԿՈՒԹԻՒՆ
(1, 3):

հԱՌՆԱՂԱՆՃ, հԱՌՆԱՂԱՆՋ, հԱՌ-
ՆԱՃԱՂԱՆՋ, գ. ա. 1. հաժամուժ, ամ-
բոխ, խառնամբոխ, ռամիկ, խուժան: 2.
Ռամկական, հասարակ, բազմամբոխ,
խուռն, խառնիխուռն, անկարգ:

հԱՌՆԱՄԱՌՆ, հԱՌՆԱՄԱՌՆԵԱԼ, ա.
հառնիխուռն, խառնակ, չփոթական:

հԱՌՆԱՄԱՐՈՒ, ա. մ. հառնիխուռն
(խառն ամբոխով):

ԽԱՌՆԱՄԽԵԼ (Իմ), տե՛ս ԽԱՌՆԱՄՈՒԽ
 ԼԻՆԵԼ: ԽԱՌՆԱՄՈՒԽ ԼԻՆԵԼ. Խառնամխել,
 միջամուկ լինել, միջամուտ լինել:
 ԽԱՌՆԱՎԱՐ, ա. Անխտիր, անարգել,
 ցանկասէր:
 ԽԱՌՆԱՐԱՆ, գ. 1. Խառնելիք, խառնոց,
 թակոյի: 2. Ըմպելիքախառնոց: 3.
 (եկեղց.) Մարմնարան: 4. տե՛ս ԽԱՌ-
 ՆԵԼԻՔ (3):
 ԽԱՌՆԱՓՆԴՈՐ կամ ԽԱՌՆԱՔՆԴՈՐ, ա.
 1. Խառնիխուռն, խառնակ, անհամեմատ,
 անյարմար, անզէպ: 2. մ. Խառնափնդո-
 րապէս, չփոթաբար, անյայտաբար,
 անորոշաբար:
 ԽԱՌՆԱՓՆԴՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԽԱՌ-
 ՆԱՓՆԴՈՐ (2):
 ԽԱՌՆԱՓՆԴՈՐԵԼ կամ ԽԱՌՆԱՔՆԴՈՐ-
 ԵԼ, նբ. Խառնակել, չփոթել, զառա-
 ծանել, զեղծանել:
 ԽԱՌՆԵԼ, նբ. 1. Միացուցանել, միաւո-
 րել, զանգել, բաղադրել, չփոթել: 2. Կցել,
 յարակցել, զուգել, զօդել, ագլուցանել,
 ընդելուզանել: 3. Մոծանել, միել, վա-
 րել: 4. չբ. տե՛ս ԽԱՌՆԱԿԵԼ² (Իմ):
 ԽԱՌՆԵԼԻ, մանաւանդ՝ ԽԱՌՆԵԼԻՔ, գ.
 1. տե՛ս ԽԱՌՆԱՐԱՆ (1): 2. Ըմպելի: 3.
 Խառնարան (հրաբխային):
 ԽԱՌՆԻՆՈՒԹԻՆ կամ ԽԱՌՆ ԻՆՈՒԹԻՆ,
 ա. մ. 1. Խառնափնդոր, խառնափնդորա-
 պէս, անկարգաբար, չփոթաբար: 2. Ան-
 խտիր, պարզաբար, ընդհանրականապէս:
 ԽԱՌՆԻԺ, գ. (կենդբ.) Գրուիճ, խա-
 րազուլ:
 ԽԱՌՆԻԺԱՂԱՆԺ կամ ԽԱՌՆԻԺԱ-
 ՂԱՆՋ, տե՛ս ԽԱՌՆԱՂԱՆԺ:
 ԽԱՌՆԻՆՕՍՈՒԹԻՆ, տե՛ս ԽԱՌՆԱԽՕ-
 ՍՈՒԹԻՆ (3):
 ԽԱՌՆԱՂՈՒԹԻՆ, գ. Խառնումն, մաս-
 նակցութիւն, կապակցութիւն:
 ԽԱՌՆՈՐԴ, տե՛ս ԽԱՌՆՈՒՐԴ:
 ԽԱՌՆՈՅ, տե՛ս ԽԱՌՆԱՐԱՆ (1):

ԽԱՌՆՈՒԱԾ, գ. 1. Խառնումն, բա-
 ղադրութիւն, բաղադրութիւն, զան-
 դումն: 2. Ազգակցութիւն: 3. Ագոյցք,
 զօդ, կապ: 4. (կզմխս.) Յօդ: 5. Ներ-
 դաշնակութիւն:
 ԽԱՌՆՈՒԹԻՆ, ԽԱՌՆՈՒՄՆ, գ. 1.
 Խառնումն, բաղադրութիւն: 2. (կրօն.)
 Միաւորութիւն: 3. Միաբանութիւն,
 յարակցութիւն: 4. Բախումն, ընդհա-
 րումն: 5. Խառնք, զուգաւորութիւն:
 ԽԱՌՆՈՒՐԴ, գ. 1. Խառնորդ, խառնումն,
 բախումն, ընդհարումն: 2. Գետա-
 խառնուք: 3. Միաբանութիւն, դասակ-
 ցութիւն, կցորդութիւն:
 ԽԱՌՈՒԵԱԼ, տե՛ս ԽԱՐՈՒԵԱԼ:
 ԽԱՐ, գ. Ճարակ, բուտ, կեր:
 ԽԱՐԱԳՈՒԼ, տե՛ս ԽԱՌՆԻԺ:
 ԽԱՐԱԶԱՆ, գ. Ձաղկ, մտրակ, վարիչ,
 վարոյց:
 ԽԱՐԱԶԱՆԵԼ, նբ. Ձաղկել:
 ԽԱՐԱԶՆ, գ. 1. Քուրճ, խորդ, ցնցոտի,
 գրգլի: 2. ա. Կարկանդակ, պատա-
 ռատուն:
 ԽԱՐԱԶՆԱԳՈՅՆ, ա. Խոշորագոյն (աւե-
 լի կոպիտ՝ գոեհիկ):
 ԽԱՐԱԶՆԱԶԳԵԱՅ, ա. մ. Խարազնա-
 զգեստ, խարազնաւոր (քուրճ հագած):
 ԽԱՐԱԶՆԱԶԳԵԱՅ, ա. 1. տե՛ս ԽԱՐԱԶ-
 ՆԱԶԳԵԱՅ: 2. գ. Քուրճ:
 ԽԱՐԱԶՆԱԻՈՐ, տե՛ս ԽԱՐԱԶՆԱ-
 ԶԳԵԱՅ:
 ԽԱՐԱԿ, գ. Ապառաժ, վէմ:
 ԽԱՐԱԿԱԶԵԻ, ա. Վիմաճե, վիմարդեան:
 ԽԱՐԱԿԵԼ, նբ. 1. Խարել, խահրել, կիզուլ,
 տոչորել, խանձատել, ալրել: 2. Օծանել,
 տոգորել:
 ԽԱՐԱԿԻՁ, ա. Տոչորիչ:
 ԽԱՐԱՄԱՆԻ, գ. Դե, սատանայ:
 ԽԱՐԱՆ, գ. 1. Խարումն (չիկացած
 երկաթով): 2. Դորշմ (մարմնի խարա-
 նումն վէրքը՝ նշանը):
 ԽԱՐԱՓ, գ. Գուբ, փոս, խորխորատ:

ԽԱՐԲ, գ. Թուր, սուր:
 ԽԱՐԲԱԼԵԼ, նր. 1. Մաղել, խախալել: 2. փխբ. Վրդովել, խռովել:
 ԽԱՐԲԱԼՈՒՄՆ, գ. Փորձութիւն, վտանգ:
 ԽԱՐԲՈՒՋ, տե՛ս ԷՇԱՅԾԵԱՄՆ:
 ԽԱՐԴԱԽ, ա. 1. Նենգաւոր, խաբեբայ, դաւաճան, դժբաժիտ: 2. Կեղծ, պատիր:
 ԽԱՐԴԱԽԱՆԱԼ, տե՛ս ԽԱՐԴԱԽԵԼ:
 ԽԱՐԴԱԽԱՆՔ, գ. Խարդախութեան, խարդախութիւն:
 ԽԱՐԴԱԽԵԼ, նր. և չբ. Նենգել, դաւաճանել, խորամանկել, արուեստակել, խաբել:
 ԽԱՐԴԱԽԻՉ, ա. Խարդախող:
 ԽԱՐԴԱԽՈՂ, տե՛ս ԽԱՐԴԱԽԻՉ:
 ԽԱՐԴԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նենգութիւն, խաբէութիւն, դաւաճանութիւն, խորամանկութիւն, դարանակալութիւն, չարագործութիւն: 2. (փխ. Խարդաւանութիւն) Պղծութիւն:
 ԽԱՐԴԱԽՈՒՄՆ, գ. Խարդախանք, խարդախութիւն:
 ԽԱՐԴԱՒԱՆԱԿ, գ. Դաւ:
 - ԽԱՐԴԱՒԱՆԱԿ ԼԻՆԵԼ ՈՒՄԵՔ. Դաւ գործել:
 ԽԱՐԴԱՒԱՆԱԿԱՆ, ա. Դաւողական, նենգաւոր, պատիր:
 ԽԱՐԴԱՒԱՆԵԼ, նր. 1. Դաւել, խաբել, կարթել: 2. Կործանել: 3. Սպանանել (դաւով): 4. Պղծել (խաբէութեամբ):
 ԽԱՐԴԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԽԱՐԴԱՒԱՆՔ, գ. 1. Դաւութեան, դաւաճանութեան, պատրանք, մեքենայք, խարդախանք, խաբէութիւն, որոգայթադրութիւն, դաւ: 2. Կուսազանցութիւն, պղծութիւն, ապականութիւն:
 ԽԱՐԵԼ¹, նր. 1. Կիզուել (շիկացած երկաթով), տոչորել: 2. Բրել (աչքերը):
 ԽԱՐԵԼ², նր. Խաբել, մոլորեցուցանել:
 ԽԱՐԻՍԽ, գ. 1. Պատուանդան, յատակ: 2. Անկիրոս (նաւի խարխիս): 3. նման.
 Սրունք, ոտք:
 ԽԱՐԽԱԼԱՆՔ, գ. Գայթումն, սխալանք:

ԽԱՐԽԱԼԵԼ, նր. Խարխալել, խարխել, խարխել, խախտել, քայքայել, աւերել, քանդել, կործանել, եղծանել:
 ԽԱՐԽԱԼԵԼ, նր. 1. տե՛ս ԽԱՐԽԱԼԵԼ: 2. Կեղեքել, պատառել: 3. փխբ. Խռովել, շփոթել:
 ԽԱՐԽԱՐՈՒՆ, տե՛ս ԽԱՐԽՈՒԼ:
 ԽԱՐԽԱՓ, գ. Խարխափութեան: Գործածուած է միայն նախդիրով՝
 - ԱՌ ԽԱՐԽԱՓ, ԱՌ ԽԱՐԽԱՓՍ, ԸՆԴ ԽԱՐԽԱՓՍ, մ. Կուրաբար (խարխափելով):
 ԽԱՐԽԱՓԱՆՔ, գ. Խարխափութեան (խարխափելը):
 ԽԱՐԽԱՓԵԼ, չբ. 1. Դանդաչել, երերել, զթել: 2. Խարչափել:
 ԽԱՐԽԱՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԽԱՐԽԱՓԱՆՔ:
 ԽԱՐԽԵԼ, ԽԱՐԽԵԼ, տե՛ս ԽԱՐԽԱԼԵԼ:
 ԽԱՐԽՈՒԼ, ա. Խարխալութեան, խախտութեան, զարդադրութեան:
 ԽԱՐՁ, գ. Շամբ:
 ԽԱՐՇԱՏԵԼ, նր. 1. Խարչել, խարել, տոչորել, այրել, կիզուել, խորովել: 2. չբ. Պապակել, պապել:
 ԽԱՐՇԱՓ, գ. Խօշիւն, շրշիւն, սօսափիւն:
 ԽԱՐՇԱՓՈՒՄՆ, գ. Խարչափ (խարչափելը):
 ԽԱՐՇԵԼ, նր. 1. Խարչատել, այրել, տոչորել, խորովել: 2. Եփել:
 ԽԱՐՇՈՒՄՆ, գ. Տոչորութեան (խարշելը):
 ԽԱՐՈՅԿ, գ. Հուր, կրակ, հրատ:
 ԽԱՐՈՒԱՆՔ, գ. Թշուառութիւն, չուառութիւն, աղէտ, վնաս:
 ԽԱՐՈՒԵԱԼ, ա. Խառուել, թշուառ, եղկելի:
 ԽԱՐՈՒԿԱԾԻՆ, ա. Հրավառ, հրեղէն:
 ԽԱՐՈՒԿԵԼ, նր. չբ. Խարակել, խորովել, այրել, հրանալ:
 ԽԱՐՈՒԲԵԱԼ, ա. Նսեմ, աղօտ:
 ԽԱՐՍԽԵԼ, նր. Հաստատել, առկայել, կացուցանել, ամրացուցանել, սահմանել:
 ԽԱՐՍՏ, տե՛ս ԷՇ (1):

հԱՐՏ, տե՛ս հԱՐՏՈՑ:

հԱՐՏԵԱԼ, ա. Շէկ, դեղձան, խարտե-
շազոյն:

հԱՐՏԵԼ, նբ. 1. Քերել (խարտոցով),

մաշել, փշրել, մանրել: 2. Սրել:

հԱՐՏԵՇԱԳՈՅՆ, տե՛ս հԱՐՏԵԱՇ:

հԱՐՏՈՑ, գ. հարտ (խարտելու գործիք):

հԱԻԱՐ, գ. 1. Մթուփիւն, մուփն, մուփ:

2. փխբ. Տգիտութիւն, անգիտութիւն: 3.

փխբ. Մոլորութիւն: 4. փխբ. Սատանայ:

5. փխբ. Տխրութիւն, վիշտ: 6. ա. Տգէտ,

անուսումն: 7. հաւարային, խաւարին,

չար, մոլար:

- Ի հԱԻԱՐ ԴԱՌՆԱԼ. հաւարել:

- ԻՇՀԱՆՈՒԹԻՒՆ հԱԻԱՐԻ. Դոժիք:

հԱԻԱՐԱՔԵՐ, ա. 1. հաւարեցուցիչ: 2.

հաւարամած:

հԱԻԱՐԱՔՆԱԿ, ա. 1. հաւարաբնակեալ:

2. հաւարային, դժոխական, դժոխային:

հԱԻԱՐԱՔՆԱԿԵԱԼ, տե՛ս հԱԻԱ-

ՐԱՔՆԱԿ:

հԱԻԱՐԱՔՈՐՔՈՔ, ա. Ստուերամած,

մթազին:

հԱԻԱՐԱԴԻՐ, ա. երեկորին, գիշերային:

հԱԻԱՐԱԶԳԱԾ, ա. հաւարազգեաց,

խաւարային, մթազգած, մթազին:

- հԱԻԱՐԱԶԳԱԾ ԼԻՆԵԼ. Մթազնել:

հԱԻԱՐԱԶԳԵԱՅ, հԱԻԱՐԱԶԳԵՅԵԱԼ,

հԱԻԱՐԱԶԳԵՍ, տե՛ս հԱԻԱՐԱԶԳԱԾ:

հԱԻԱՐԱՀԱՌՆ, ա. Մթազին:

հԱԻԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս հԱԻԱՐԱՅԻՆ:

հԱԻԱՐԱԿԵԱՅ, ա. հաւարաբնակ (խա-

ւարի մէջ ապրող), գիշերային:

հԱԻԱՐԱԿՈՒԼ, ա. 1. Գիշերակուլ: 2.

հաւարասող:

հԱԻԱՐԱԿՈՒՌ, ա. հաւարամած,

մթազին:

հԱԻԱՐԱՀԱԼԱԾ, ա. Ստուերահալած:

հԱԻԱՐԱՄԱԾ, հԱԻԱՐԱՄԱԾԵԱԼ, ա.

հաւարազգած, խաւարապատ, խաւարա-

պատեալ, ստուերամած, խաւարին, խա-

ւարակուռ, խաւարանիւթ, խաւարա-

շօշափ, խաւարասող, մթազգած, մթա-

պատ, աղջամղջին:

հԱԻԱՐԱՄՈՒԹ, ա. Աղջամղջին (մուփ և

խաւարին):

հԱԻԱՐԱՅԱԾ, ա. հաւարաշրջող, մո-

լորեալ:

հԱԻԱՐԱՅԻՆ, ա. 1. հաւարական,

խաւարին, մթին, նսեմ: 2. փխբ. Չար,

մոլար, մեղանչական: 3. փխբ. Մարմ-

նաւոր, աշխարհական:

հԱԻԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս հԱԻԱՐԵԼ² (Իմ):

հԱԻԱՐԱՆԻԹ, տե՛ս հԱԻԱՐԱՄԱԾ:

հԱԻԱՐԱՇՐՋՈՂ, տե՛ս հԱԻԱՐԱՅԱԾ:

հԱԻԱՐԱՇՕՇԱՓ, տե՛ս հԱԻԱՐԱՄԱԾ:

հԱԻԱՐԱՊԱՏ, հԱԻԱՐԱՊԱՏԵԱԼ, տե՛ս

հԱԻԱՐԱՄԱԾ:

հԱԻԱՐԱՍԷՐ, ա. 1. Գիշերասէր: 2. փխբ.

Չարագործ, չարասէր:

հԱԻԱՐԱՍՈՅՁ, տե՛ս հԱԻԱՐԱՄԱԾ:

հԱԻԱՐԱՍՈՎՈՐ, ա. հաւարային, չար:

հԱԻԱՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Ստուերատեսակ,

ստուերակերպ, խաւարային:

հԱԻԱՐԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Մթութիւն:

հԱԻԱՐԵԼ¹, տե՛ս հԱԻԱՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ:

հԱԻԱՐԵԼ² (Իմ), չբ. հաւարանալ, մթազ-

նել, մթանալ, մթապատել, մթնել, նսե-

մանալ, ստուերանալ, աղօտանալ, ան-

չքանալ:

հԱԻԱՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. հաւարել,

մթացուցանել, նսեմացուցանել, ստուե-

րացուցանել: 2. Կուրացուցանել:

հԱԻԱՐԶԳԵՍ, տե՛ս հԱԻԱՐԱԶԳԵՍ:

հԱԻԱՐԻՆ, ա. հաւարային, խաւարչտին,

աղջամղջին, աղջամղջուտ, մուփ, մթին,

նսեմ, անլոյս:

հԱԻԱՐԾԻ, ա. 1. Թաւարծի (խաւոր): 2.

գ. Յօղուն, ընձիւղ, ծիւղ:

հԱԻԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. հաւարումն (արե-

գակի):

հԱԻԱՐՈՒՄՆ, գ. Մթութիւն, խաւարու-

թիւն (խաւարիւր):

հԱԻԱՐՈՒՏ, հԱԻԱՐՉՈՒՏ, ա. 1. հա-

ւարային, խաւարին, մթին: 2. գ. Խաւար, մութ:

ԽԱԽԱՐՉՏԱԿԱՆ, ա. Խաւարչուտ, խաւարչտին, մթին:

ԽԱԽԱՐՉՏԵԼ (իմ), չբ. Խաւարանալ, խաւարել, մթնանալ, մթնել:

ԽԱԽԱՐՉՏԻՆ, ա. Խաւարչուտ, խաւարային, աղջամղջին, մութ, մթին, խաւար, մռայլ:

ԽԱԽԱՐՏ, գ. Բանջար (ուտելի):

ԽԱԽԵԱԿ, գ. Սափոր:

ԽԱՓԱՆ, գ. 1. Արգել, խոչ, խոչընդոտն: 2. Խափանուժն, ընդհատուժն: 3. Անգործութիւն, պարապութիւն, դատարկութիւն: 4. ա. Խափանիչ, խափանեցուցիչ: 5. Անգործ, դատարկ:

– ԽԱՓԱՆ ԱՌՆԵԼ. Խափանել:

– ԽԱՓԱՆ ԼԻՆԵԼ. Արգել լինել:

ԽԱՓԱՆԱԾ, ԽԱՓԱՆԱԾՈՅ, գ. Պարապութիւն, դատարկութիւն, անգործութիւն:

ԽԱՓԱՆԱԿԱՆ, ա. Խափանիչ:

ԽԱՓԱՆԵԼ, նբ. 1. Խափանեցուցանել, խափան առնել, խափան լինել, արգելուլ, կասեցուցանել, դադարեցուցանել: 2. Կարեւել (որոգայթի մէջ գցել):

ԽԱՓԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԽԱՓԱՆԵԼ:

ԽԱՓԱՆԵՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԽԱՓԱՆԻՉ:

ԽԱՓԱՆԻՉ, ա. Խափանեցուցիչ, կասեցուցիչ, յապաղեցուցիչ:

ԽԱՓԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՓԱՆՈՒՄՆ:

ԽԱՓԱՆՈՒՄՆ, գ. 1. Խափան, դադարուժն, բարձուժն: 2. Անգործութիւն, դատարկութիւն, կասուժն:

ԽԱՓՆՈՒԼ, չբ. 1. Փակնուլ, դադարել, չիջանել: 2. Կուրանալ:

ԽԱՓՇԻԿ, տե՛ս ԵԹԷՈՎ ՊԱՅԻ:

ԽԱՓՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Խփանել, կափուցանել: 2. Շիջուցանել: 3. Կուրացուցանել: 4. Դադարեցուցանել, խափանել:

ԽԱՓՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Կափուցուժն (խափուցանելը):

ԽԱՓՁԵԼ (իմ), տե՛ս ԽԱՓՆՈՒԼ:

ԽԱՓՔ, գ. Հաղբ, որոգայթ, ծուղակ:

ԽԱՔԱՆ, գ. Թագաւոր:

ԽԲԱՐԴԵԱՅ, գ. Տուփ, խնկաման, խնկարան:

ԽԵԴ, ա. Շիլ:

ԽԵԹԱԼ, չբ. 1. Խոթոտել, դժկամակ լինել, դժկամակել, գչարել, մախալ: 2. Օտարանալ:

ԽԵԹԵԼ, նբ. Խթել, վարել, մղել, ձգել:

ԽԵԹԻ, մ. Ընդ աւամբ (ծուռ աչքով):

ԽԵԹԿԵԼ, նբ. 1. Խթել, հարկանել, հարուլ, եղջերցել: 2. Լկել, չարչարել:

ԽԵԹՈՒՄՆ, տե՛ս ԽԻԹՈՒՄՆ:

ԽԵԼԱԲԵՐԵԼ, նբ. Զգաստացուցանել (խեղբը դուրս բերել):

ԽԵԼԱԳԱՐ, ա. Խելացնոր, խելայեղ:

ԽԵԼԱԳԱՐԱՆՔ, գ. Խելագարութիւն (խելագարուելը):

ԽԵԼԱԳԱՐԵԼ (իմ), չբ. Խելացնորել, խելայեղել, անմտանալ:

ԽԵԼԱԳԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խելացնորեցուցանել, յիմարեցուցանել, ցնորեցուցանել:

ԽԵԼԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խելայեղութիւն, յիմարութիւն:

ԽԵԼԱՄՈՒՏ, ա. Հմուտ, գիտակ, իրագէտ, հասու, տեղեակ, քաջամանօթ:

– ԽԵԼԱՄՈՒՏ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԽԵԼԱՄՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

– ԽԵԼԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԽԵԼԱՄՏԵԼ:

ԽԵԼԱՄՏԵԼ, չբ. Խելամուտ լինել, ի միտ առնուլ, իմանալ, տեղեկանալ:

ԽԵԼԱՄՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խելամուտ առնել, իմացուցանել, հրահանգել:

ԽԵԼԱՄՏԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Ուսուցիչ, հրահանգիչ:

ԽԵԼԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հմտութիւն, տեղեկութիւն, մակացութիւն, գիտութիւն, իմաստութիւն:

ԽԵԼԱՅԵՂ, տե՛ս ԽԵԼԱԳԱՐ:

ԽԵԼԱՅԵՂԵԼ (իմ), տե՛ս ԽԵԼԱԳԱՐԵԼ (իմ):

ԽԵԼԱՅԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԵԼԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ:
 ԽԵԼԱՇՇՈՒՐՋ, ա. ԽԵԼԱՅԵՂ, ԽԵԼԱԳԱՐ:
 ԽԵԼԱՊԱՏԱԿ, գ. 1. (կզմխս.) Միգն: 2. Լայնաբար՝ Ուղեղ, գլուխ:
 ԽԵԼԱՅՆՈՐ, տե՛ս ԽԵԼԱԳԱՐ:
 ԽԵԼԱՅՆՈՐԵԼ (իմ), չբ. 1. տե՛ս ԽԵԼԱԳԱՐԵԼ (իմ): 2. Ուշաթափել, թալկանալ, նուաղել:
 ԽԵԼԱՅՆՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յիմարեցուցանել, դանդաջեցուցանել:
 ԽԵԼՔ, գ. 1. Ուղեղ: 2. Միտք, բանականութիւն, ուշեղուծիւն, հանճար, ճարտարութիւն, արուեստ: 3. Խորագիտութիւն, հնարք: 4. Կամրջախելք (կամրջի գլուխը):
 - ԽԵԼՍ ԽԱՌՆԵԼ. Ճարտարել, հնարել, մեքենայել:
 - ԽԵԼՕՔ, մ. Ճարտարարութեամբ, հնարիւք:
 ԽԵԿԲԵԿՍ, մ. Կաղ ի կաղ:
 ԽԵՂ, ա. 1. Հաշմ: 2. Յոռի, տգեղ, անսուբբ, պիղծ, գարշ, խիղ:
 ԽԵՂԱԹԻՒՐ, ա. Խոտոր, մոլար, թիւր, ծամածուռ:
 ԽԵՂԱԹԻՒՐԵԼ (իմ), կ. չբ. Թիւրել, ստերիւրել, մոլորել, խոտորել:
 ԽԵՂԱԹԻՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծռութիւն (խեղաթիւր լինելը):
 ԽԵՂԱԽԵՌ, ա. Խեռ, ամեհի, անսանձ, խստերախ:
 ԽԵՂԱԽԵՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Խեռութիւն:
 ԽԵՂԱԿԱՆ, ա. Արատաւոր:
 ԽԵՂԱԿԱՏԱԿ, ա. Խեղկատակ, աշպնակատակ, ծաղրածու, միմոս, Հոպիտ:
 ԽԵՂԱՆԴԱՄ, ա. Խաշմանդամ (անդամներով խեղ):
 ԽԵՂԱՆՔ, գ. Խեղուծիւն (խեղուծիւն կրելը):
 ԽԵՂԲ, տե՛ս ԽԵՂԲ:
 ԽԵՂԲԵԼ (իմ), կ. չբ. Պատատել, յարել, անկղիտանալ:

ԽԵՂԴ, գ. 1. Խեղդումն: 2. Խեղդան, խիղդ, խեղդելիք (պարան՝ չուան, որով խեղդում են): 3. փխբ. Բռնադատութիւն, ստիպումն:
 - ԽԵՂԴ ԸՆԴ ԱՆՁՆ ԱՐԿԱՆԵԼ. Խեղդել (խեղդելով սպանել):
 ԽԵՂԴԱՄԱՀ, ա. 1. Հեղձամահ: 2. մ. Խեղդամարբ:
 - ԽԵՂԴԱՄԱՀ ԱՌՆԵԼ. Խեղդել:
 - ԽԵՂԴԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ. Հեղձամահ լինել:
 ԽԵՂԴԱՆ, տե՛ս ԽԵՂԴ (2):
 ԽԵՂԴԵԼ, նբ. 1. Խեղդամահ առնել, հեղձուցանել, հեղձամղձուկ առնել: 2. Ի նեղ արկանել, բռնադատել: 3. Ընկրկել:
 ԽԵՂԴԵԼԻՔ, տե՛ս ԽԵՂԴ (2):
 ԽԵՂԴԵՆՈՒԼ, չբ. Հեղձումն:
 ԽԵՂԴՈՒՄԱԿԱՆ, ա. Հեղձուցիչ:
 ԽԵՂԴՈՒՄՆ, գ. Խեղդ, հեղձուցումն:
 ԽԵՂԵԼ, նբ. Արատել, վնասել (մարմնի որևէ անդամը):
 ԽԵՂԵՓ, գ. Կէս:
 ԽԵՂԿԱՏԱԿ, տե՛ս ԽԵՂԱԿԱՏԱԿ:
 ԽԵՂԿԱՏԱԿԱՆՔ, տե՛ս ԽԵՂԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ:
 ԽԵՂԿԱՏԱԿԵԼ, չբ. Խաղկատակ լինել:
 ԽԵՂԿԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խեղկատականք, ծաղրածութիւն:
 ԽԵՂԿՈՒԹԻՒՆ, ԽԵՂԿՈՒՄՆ, գ. Խեղուծիւն (խեղուծելը):
 ԽԵՂԾ, գ. 1. տե՛ս ԽԵՂԾ: 2. Կակիծ (սրտիցաւ):
 ԽԵՂԾՄԻՏՔ, տե՛ս ԽՂԾՄՏՈՒԹԻՒՆ:
 ԽԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գոնջութիւն (խեղ լինելը): 2. փխբ. Ապականութիւն, վնաս, արատ, ախտ:
 ԽԵՃԵՊ, գ. Փեճեկ, փոճուկ:
 ԽԵՆՆԵՇ, տե՛ս ԽԵՆՆԷՇ:
 ԽԵՆՆԵՇԱԳՈՅՆ, ա. Մեղկագոյն, թուլամորթ:
 ԽԵՆՆԵՇԱՆԱԼ, չբ. Խննչել, մեղկանալ, թուլանալ, փափկանալ, զեղիսել:
 ԽԵՆՆԵՇԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մեղկացու-

ցանկ, թուլացուցանել, փափկացուցանել:

հենեճեճ (իմ), տե՛ս հենեճԱնԱլ:

հենեճՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Մեղկութիւն, թուլամորթութիւն, փափկասիրութիւն, ցոփութիւն, զեղխութիւն: 2. Վատասրտութիւն:

հենէճ, ա. 1. Մեղկ, թուլամորթ, անարի, կնատ: 2. Յոփ, զեղխ, պիղծ, զազիր, գարշ, անպիտան:

հենէճՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս հենեճՈՒԹԻԻՆ:

հենթԱԿԱՆ, ա. Յիմարական, շամբուշ: հեճեՐԱՆՔ, գ. յոգն. հերշտանք, բեկորք, մնացորդք:

հեճեՓԱՐ, տե՛ս հեճԳեՏԻՆ:

հեճԻ¹, ա. Անսաստ, անսանձ, ստահակ, անհնազանդ:

հեճԻ², գ. Հեռ, նախանձ, քէն, ոխակալութիւն, ատելութիւն, հակառակութիւն:

հեճԻԱՔԱՐՈՅ, ա. Անսանձ, անսաստ, անհնազանդ:

հեճԻԱՆ, չբ. Հեռալ, զչարել, դժուարել:

հեճԻԱՍՏԱՄԲԱԿՈՒԹԻՆ, գ. Ստամբակութիւն, անհնազանդութիւն, ապստամբութիւն:

հեճԻԵԼ, չբ. Հեստել, ստահակել, ստամբակել, ըմբոստանալ, ընդվզել, ապստամբել, անսաստել, դիմախօսել, հակառակել:

հեճԻՆԵԼ, չբ. Խռովել, դժուարել, նեղասրտել:

հեճԻՈՒԹԻԻՆ, գ. Անսաստութիւն, հետտութիւն, ստահակութիւն, անհնազանդութիւն:

հեճԻԵԼՇ, տե՛ս ԼՈՒՄԱՅ:

հեճԻՇԵՏԱՆՔ, տե՛ս հեճեՐԱՆՔ:

հեճ, գ. Պատեան (կրիայի):

հեճԱԳՈՐԾ, ա. գ. Բրուտ, կաւագործ:

հեճԱԿԱՐԿԱՆ, տե՛ս հեճԱԿՈՅՏ:

հեճԱԿՈՅՏ, ա. Խեցակարկառ:

հեճԲեճ, ա. Խեցբեկոր, կցկտուր, անհարթ:

հեճԲեճԱԳՈՅՆ, ա. 1. Խժական, անախորժ: 2. Խեղաթււր:

հեճԲեճԿՈՐ, տե՛ս հեճԲեճ:

հեճԳեՏԻ, հեճԳեՏԻՆ, գ. (կենդբ.) Խեչեփար, խէջ, կարկինոս, կարբ:

հեճեճԳՈՐԾ, տե՛ս հեճԱԳՈՐԾ:

հեճեճՂէՆ, ա. Կաւեղէն, կաւեայ:

հեճեճՄՈՐԾ, գ. 1. (կենդբ.) Կտին, կոնք:

2. Խեճեպ, փոճուկ (ընկոյզի):

հեճեճՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Թրծել, չորացուցանել (կաւը):

հեճԻ, գ. 1. Կաւ (թրծած), կղմինդր: 2. Պատեան (խեցեմորթի): 3. Խեչերանք:

հեճԽեճԵՓ, գ. Գրակէս, նշանախեց:

հեճԵԼ, նբ. 1. Կտրել, հատանել, խզտել, փեռեկել, խորտակել, հերձուլ, ճեղքել, պատառել: 2. Խուզել, յապաւել, գերծուլ, փոքրել: 3. Ճողել, փետել, ցտել:

– ՆԵՐՔԻՆԻՍ ԽեճԵԼ. Ներքինացուցանել:

հեճԻԻՆ, տե՛ս ԽեճԻՄՆ:

հեճԻՄՆ, գ. Խզիւն (խզելը, խզուելը):

հեճԵԼ, տե՛ս ԽեճԵԼ (1):

Խէթ, գ. 1. Խեղճմիտք, խղճատութիւն: 2. Խոչ, խոչընդոտն, արզել, որոգայթ: 3. Վտանդ, կասկածանք: 4. Ոխ, քէն, ատելութիւն, դժտութիւն: 5. Կասկած, երկիւղ: 6. Խիթ (սուր ցաւ):

– Խէթ ԵՒ ԽՈՒԹ, գ. Խոչընդոտն:

ԽէճՇ, տե՛ս ԽէճՇ:

ԽէճԻ, գ. Նեցուկ:

Խէճ, տե՛ս հեճԳեՏԻՆ:

ԽԹԵԼ, նբ. 1. Խեթել, ընխոթել: 2. Խայթել, կծանել: 3. փխբ. Կշտամբել, յանդիմանել: 4. չբ. Մտանել:

– ԿԱՇԱՌ ԽԹԵԼ. Կաշառել:

ԽԹՈՒՄՆ, գ. (եկեղջ.) Նաւակատիք:

ԽԹԱՔԱՐ, մ. 1. Վայրենաբար: 2. ա. Վայրենի, վայրադ:

ԽԹԱԿԱՆ, ա. Խուժադուժ, խուժական, բարբարոսական, վայրենի:

ԽԹԴՈՒԹ, տե՛ս 1. ԽՈՒԹԱԴՈՒԹ: 2. ԽԹԱԿԱՆ:

հիՋԱ.ԽԱԿԱՆ, ա. Համարձակ, վստահ,
 խրոխտական:
 հիՋԱ.ԽԵՆԼ, չբ. 1. Վստահանալ, վստա-
 հել, Համարձակել, իշխել, քաջալերել,
 քաջալեր լինել, յանդգնել: 2. Խրոխտալ,
 պարծանալ, պարծել, յոխորտալ:
 հիՋԱ.ԽԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վստահացու-
 ցանել, Համարձակեցուցանել:
 հիՋԱ.ԽԻՒՆ, տե՛ս հիՋԱ.ԽՈՒԹԻՒՆ:
 հիՋԱ.ԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Խիզախիւն, խիզա-
 խումն (խիզախելը):
 հիՋԱ.ԽՈՒՄՆ, տե՛ս հիՋԱ.ԽՈՒԹԻՒՆ:
 հիԹ, գ. 1. Խէթ, ցաւ: 2. Խուժ (ծովա-
 ժաղ): 3. Խոց, վէր, պալար: 4. Կոկոր-
 դիլոս:
 հիԹԱԼ, չբ. 1. Վարանել, զանգիտել,
 կասկածել: 2. Քիչնալ, չարանալ, թշնա-
 մանալ: 3. Խեթալ, օտարանալ:
 հիԹԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տաքնապեցու-
 ցանել, խիթել:
 հիԹԵԼ, տե՛ս հիԹԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:
 հիԹՈՒՄՆ, գ. Խեթումն (խղճի խայթ
 զգալը):
 հիԺ, գ. Ռետին:
 հիԼ, գ. Խոյզ, խնդիր (մանրագնին որո-
 նում):
 - հիԼ ԱՐԿԱՆԵԼ. Որոնել, կրկտել,
 յուզել, խուզել, Հետազօտել:
 հիԼԱՅ, տե՛ս ԽԼԱՅ:
 հիԽԱԻՐԱՍ, գ. Նեխուլթիւն, դարչու-
 թիւն, աղտեղութիւն:
 հիԾ, տե՛ս հիՂԺ:
 հիՂ, տե՛ս ԽԵՂ (2):
 հիՂԲ, գ. Խեղբ, ծիղ, ընծիւղ:
 հիՂԴ, տե՛ս ԽԵՂԴ (2):
 հիՂԺ, գ. 1. Խեղճ, խեղճմիտք, խղճմտու-
 թիւն, խիղճ մտաց, խէթ, խիծ: 2. ա.
 Արատաւոր, չար:
 - հիՂԺ ՄՏԱՑ, տե՛ս հիՂԺ (1):
 հիՂԺՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս հիՂԺՄՏՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 հիԺՃ, գ. Կոպիճ, խճաքար:

հիՆԴ, գ. Խնդութիւն, ուրախութիւն:
 հիՆՁ, գ. Գոգ, ծոց, խորշ, ունջ, անկիւն:
 հիՇՏՔ, տե՛ս ԽՇՏԻՔ:
 հիՍՏ, ա. 1. Կարծր, պինդ, ամուր, կուռ,
 սերտ: 2. Դժուարին, ծանր, դժնդակ,
 սաստիկ, ուժգին, բուռն: 3. մ. Խստիւ,
 խիստս, խստագոյնս, խստաբար, սաստ-
 կապէս, չարաչար:
 - հիՍՏԻՍ, հիՍՏԻԻ, տե՛ս հիՍՏ (3):
 հիՍՏԵՐԱԽ, տե՛ս հիՍՏԵՐԱԽ:
 հիՏ, ա. 1. Հոծ, սեղմ, թաւ, խուռն, կուռ,
 լիուլի: 2. մ. Խտաբար, խիտ առ խիտ,
 ստէպ, յաճախ, ստէպ ստէպ:
 - հիՏ ԱՌ հիՏՏ, տե՛ս հիՏ (2):
 հիՐՏ, ա. մ. Խրտուցեալ, խիրտ ի խիրտս:
 - հիՐՏ Ի հիՐՏՍ, տե՛ս հիՐՏ:
 - հիՐՏ հիՐՏ ԼԻՆԵԼ. Խրտնուլ, խրտչել:
 հիՅ ԱՐԿԱՆԵԼ. Խնուլ, խցանել, փակել:
 հիԻՍ, գ. Փոխինդ,
 ԽԼԱՅ կամ ԽԼԱՅ, գ. 1. Հանդերձ
 (մեծագին), պատմունճան: 2. Խլատեռ,
 չղարչատեռ, քօղ:
 ԽԼԱՏԵՌ, տե՛ս ԽԼԱՅ (2):
 ԽԼԵԼ, նբ. 1. Կորզել, քարշել, քանցել,
 Հանել: 2. Քանդել, աւերել, յատակել,
 տապալել, կործանել:
 ԽԼԻՐԴՆ, գ. (բժշկ.) Քաղցկեղ, խոլխեց-
 դետի:
 ԽԼԽԼԱԿԱՆ, ա. Խարխուլ, անհաստատ:
 ԽԼԽԵԼ, նբ. Զգճել, քարշել, պատ-
 ճառադրել:
 ԽԼՈՒՐԴ, ԽԼՈՒՐԴՆ, գ. (կենդբ.) Ամ-
 բւտ:
 ԽԼՐՏԱԼ, չբ. Խլրտել, խլրտանալ, խաղալ,
 տատանել, ընդոստնուլ:
 ԽԼՐՏԱԿԱՆ, ա. Դիւրաչալք:
 - ԽԼՐՏԱԿԱՆՔ, գ. յոգն. Շնչերակք:
 ԽԼՐՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԽԼՐՏԱԼ:
 ԽԼՐՏԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԽԼՐՏԵԼ (1):
 ԽԼՐՏԵԼ, նբ. 1. Խլրտացուցանել, չարժել,
 չարժել, գրգռել: 2. չբ. տե՛ս ԽԼՐՏԱԼ:
 ԽԼՐՏԻՒՆ, տե՛ս ԽԼՈՒԼՐՏԻՒՆ:

ԽԼՐՏՈՒՄՆ, գ. Շարժումն (խլրտալը, խլրտելը):
 ԽԽԱՅԹ, տե՛ս ԽՂԽԱՅԹ:
 ԽԽԵՋԱԿԱՆ, ա. Վրնջողական:
 ԽԽԵՋԱԿԱՆՆ, ԽԽԵՋԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԽԵՋԻՒՆ (1):
 ԽԽԵՋԵԼ, չբ. 1. Խրխնջել, վրնջել: 2. նման. Գրքջել, քրքջալ:
 ԽԽԵՋԻՒՆ, գ. 1. Խրխնջիւն, խրխիւնջք, վրնջիւն, խխնջականութիւն: 2. նման. Գրքիջ, քրքանք:
 ԽԽԲԻԾ, գ. 1. Ըստգտանք, ըստգիւտ, մեղադրանք, մեղադրութիւն, յանցաւորութիւն: 2. Յոյզ, խոյզ, խնդիր, քննութիւն:
 ԽԽԲԾԵԼ, նբ. Կրկտել, արատել, աղարտել, եպրել:
 ԽԽԿԵԼ, նբ. Խճողել, լնուլ:
 ԽԽՈՒԾ, գ. Վուշ:
 ԽԽՊԵԼ (խմ), կ. չբ. Ամփոփել:
 ԽՂԸՆՋՈՅՆ, տե՛ս ԽՂՈՒՆՋՆ:
 ԽՂԻԿ, գ. Խցիկ:
 ԽՂԽԱՅԹ, գ. 1. Ուռոյց (վէճքի): 2. Թարախ, շարաւ, երբ: 3. փխբ. Կեղծիք, խարդախանք:
 ԽՂԽԱՅԹԵԼ, նբ. 1. Ծածկել, թաքուցանել: 2. չբ. Թարախել:
 ԽՂԽԹԵԼ, չբ. Յարել, կղկաթել:
 ԽՂՃԱԼ, չբ. 1. Խղճել, խտրել: 2. Ողորմել, կարեկցել, գթալ, աղէկիզել:
 ԽՂՃԱՄԻՏ ԼԻՆԵԼ. Կարճատել, վարանել, տատամսել:
 ԽՂՃԵԼ, չբ. 1. Տազնապել, վարանել, երկբայել, խիթալ, վհատել, լքանել: 2. Խորշել, խոյս տալ: 3. Խտրել:
 ԽՂՃՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԻՂՃ (1):
 ԽՂՈՒԸՐՏԻՒՆ, գ. Ժխոր, խառնակութիւն:
 ԽՂՈՒՆՋՆ, գ. (կենդբ.) Խղընջոյն, կոնքեղ, կոնքել, կոքղի:
 ԽՃԱՔԱՐ, տե՛ս ԽԻՃ:
 ԽՃՈՂ, ա. Լի, պատարուն:

ԽՃՈՂԵԼ, տե՛ս ԽԾԿԵԼ:
 ԽՄԲԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԽՄԲԱԳՈՐԾՈՂ (1):
 ԽՄԲԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Համախմբել, համահաւաքել:
 ԽՄԲԱԳՈՐԾՈՂ, ա. 1. Խմբագործ, համահաւաքիչ: 2. (յուշական ոճով) Արարչագործ:
 ԽՄԲԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Համախմբութիւն, խմբակութիւն, հաւաքումն:
 ԽՄԲԱԿԻՅ, ա. գ. 1. Դասակից: 2. Սեղանակից:
 ԽՄԲԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դասակցութիւն (խմբակից լինելը): 2. Խնջոյք, խրախուշ, սեղանակցութիւն:
 ԽՄԲԱՐԱՆ, գ. Ժողովարան, եկեղեցի:
 ԽՄԲԱՒՈՐ, ա. Խմբալ, բազմաւոր, հանդիսական:
 ԽՄԲԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւաքումն, գումար, ժողով, բազմութիւն:
 ԽՄԲԵԼ, նբ. 1. Ժողովել, հաւաքել, գումարել, խումբ առնել՝ գործել, զօր առնել՝ հատանել: 2. Տօնախմբել: 3. Կուտել, միացուցանել:
 ԽՄԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւաքումն:
 ԽՄԵԼ, նբ. 1. Ըմպել: 2. Քամել, ծծել:
 ԽՄՈՐ, գ. 1. Հայս, գանգուած: 2. փխբ. Սկզբնապատճառ, հանգամանք:
 ԽՄՈՐԵԱԼ, տե՛ս ԽՄՈՐՈՒՆ:
 ԽՄՈՐԵԼ, նբ. Ջանգանել, շաղախել:
 ԽՄՈՐՈՒՆ, ա. 1. Խմորեալ: 2. գ. Խմոր:
 ԽՄՈՒՄՆ, գ. Արբուս:
 ԽՆԱՄ, գ. Խնամատարութիւն, խնամածութիւն, խնամբերութիւն, հոգաբարձութիւն, հոգաժողութիւն, հոգապետութիւն, հոգողութիւն, հոգ, փոյթ, յանձանձանք:
 - ԽՆԱՄ ԱԾԵԼ՝ ՈՒՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ. Խնամել, հոգալ, խնամածել, խնամարկել, հոգաբարձ լինել, փոյթ առնել:
 - ԽՆԱՄՈՎ, մ. Խնամաբար, կամակար, մտադրել, յանձանձաբար:
 ԽՆԱՄԱԳՈՐԾ, ա. Գորովագութ:

ԽՆ ԴԱՅՅԱԿԱՆ, ա. Ուրախական, ուրախալի:
 ԽՆ ԴԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ուրախ առնել,
 զուարթացուցանել:
 ԽՆ ԴԲՈՒՆ Դ, ա. Անհարթ, խորտաբորտ:
 - ԽՆ ԴԲՈՒՆ ԴՔ, գ. Խորտաբորտը:
 ԽՆ ԴԻՐ, գ. 1. Խոյզ, յոյզ: 2. Քննութիւն,
 հարցուփորձ, վէճ: 3. Խնդրուածք,
 խնդրանք, հայցուածք, աղաչանք,
 աղերս: 4. Պահանջումն, պահանջանք:
 - ԽՆ ԴԻՐ ԱՌԵՆԵԼ, Ի ԽՆ ԴԻՐ ԼԻՆԵԼ (Իմ)
 ԵՐԹԱՒԱՒ՝ ԳԱՒ՝ ԵԼԱՆԵԼ՝ ՇՐՋԵԼ (Իմ)
 ԱՆԿԱՆԵԼ (Իմ). Խնդրել, որոնել, խուզել,
 յուզել:
 ԽՆ ԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնդումն, խինդ,
 ուրախութիւն, բերկրութիւն, ցնծութիւն,
 զուարթութիւն:
 ԽՆ ԴՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՆ ԴՈՒԹԻՒՆ:
 ԽՆ ԴՐԱԿ, գ. 1. Հետախոյզ, հետախոյզ,
 յուզակ: 2. Պատուիրակ, նուիրակ: 3.
 Խնամարկու, յանձանձիւ:
 ԽՆ ԴՐԱԿԱՆ, ա. 1. Հարցաքննական: 2.
 Խնդրող:
 ԽՆ ԴՐԱՆՔ, գ. Խնդրուածք, խնդրելիւն,
 հայցելիւն:
 ԽՆ ԴՐԵԼ, նբ. 1. Ի խնդր ելանել, որոնել,
 յուզել, խուզել: 2. Կամել, կամենալ, իղձ
 լինել, հնարել: 3. Հարցանել, հարցափորձ
 առնել, քննել, զննել: 4. Պահանջել: 5.
 Հայցել, ժտել, աղերսել, աղաչել, աղօթել:
 ԽՆ ԴՐԵԼԻՆ, տե՛ս ԽՆ ԴՐԱՆՔ:
 ԽՆ ԴՐՈՒԱԾ, մանաւանդ՝ ԽՆ ԴՐՈՒԱԾՔ,
 գ. Խնդիր, հայցուածք, աղաչանք, պա-
 դատանք, մաղթանք, աղօթք:
 ԽՆ ԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քննումն, քննու-
 թիւն: 2. Խնդրուածք, խնդրանք:
 - ԽՆ ԴՐՈՒԹԻՒՆ ՎՐԻԺՈՒՅ, տե՛ս
 ՎՐԷԺԽՆ ԴՐՈՒԹԻՒՆ:
 ԽՆԾԻՂՔ, գ. Խնծղանք, խինդ, ցնծու-
 թիւն, հրճուանք, բրբիջ:
 ԽՆԾՂԱԼ, չբ. Յնծալ, կայթել, պարել,
 խնճողել:

ԽՆԾՂԱԼԻՅ, ա. Յնծալից (խնծղող լի):
 ԽՆԾՂԱՆՔ, տե՛ս ԽՆԾԻՂՔ:
 ԽՆԿԱԲԵՐ, տե՛ս ԽՆԿԱԶԳԵԱՅ:
 ԽՆԿԱԶԳԵԱՅ, ԽՆԿԱԶԳԵԱՍ, ա. (կրօն.)
 Խնկաբեր, խնկաւոր, իւղաբեր (կանայք):
 ԽՆԿԱԼԻ, տե՛ս ԽՆԿԱԼԻՐ:
 ԽՆԿԱԼԻՐ, ա. Խնկալի, փխբ. անու-
 չահոտ:
 ԽՆԿԱՄՈՒ, ա. Խնկիչ, ծխիչ (խնկահոտ
 բուրող՝ տարածող):
 ԽՆԿԱԿԱԼ, տե՛ս ԽՆԿԱՄԱՆ:
 ԽՆԿԱՀՈՏ, ա. Անուշահոտ (խնկի հոտ
 ունեցող):
 ԽՆԿԱՄԱՆ, գ. Խնկակալ, խնկարան,
 խնկանոց, տաշտ խնկոց:
 ԽՆԿԱՄԱՏՈՅՑ, տե՛ս ԽՆԿԱՐԿՈՒ:
 ԽՆԿԱՆՈՅ, գ. Խնկաման, բուրբուռ,
 ծխանոց:
 ԽՆԿԱՊԱՏԱՐ, ա. Խնկաւէտ:
 ԽՆԿԱՐԱՆ, տե՛ս ԽՆԿԱՄԱՆ:
 ԽՆԿԱՐԿԵԼ, նբ. Խուռնկ արկանել, խնկել,
 ծխել:
 ԽՆԿԱՐԿՈՒ, ա. Խնկամատոյց:
 ԽՆԿԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խուռնկը (խնկար-
 կելը), շրջածութիւն:
 ԽՆԿԱԽԵՏ, տե՛ս ԽՆԿԱՊԱՏԱՐ:
 ԽՆԿԱԽՈՐ, ա. 1. Խնկաւորեալ, խնկելի,
 օրհնեալ, սուրբ: 2. տե՛ս ԽՆԿԱԶԳԵԱՅ:
 ԽՆԿԱԽՈՐԵԱԼ, տե՛ս ԽՆԿԱԽՈՐ (1):
 ԽՆԿԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատուակա-
 նութիւն (խնկաւոր՝ խնկաւորեալ լինելը):
 ԽՆԿԵԼ, նբ. 1. Զմռսել, օծանել: 2. (յու-
 նաբէն ոճով) Զոհել: 3. Խնկարկել, ծխել:
 4. Յարգել, մեծարել, բարեբանել, օրհնել:
 ԽՆԿԵԼԻ, տե՛ս ԽՆԿԱԽՈՐ (1):
 ԽՆԿԵՆԻ, ա. Անուշահոտ (տուռնկ):
 ԽՆԿԵՓԵԱՅ, տե՛ս ԻԽԶԵՓԵԱՅ:
 ԽՆԿԻԶ, տե՛ս ԽՆԿԱՄՈՒ:
 ԽՆԶՈՐ, գ. 1. տե՛ս ԽՆԶՈՐԵՆԻ: 2. նման.
 Այտբ:
 ԽՆԶՈՐԵՆԻ, ԽՆԶՈՐԻ, գ. (բար.) Խնճոր
 (խնճորի ծառ):

ԽՆՃՈՂԵԼ, տե՛ս ԽՆԾՂԱԼ:
 ԽՆՃՈՅ, ԽՆՃՈՅՔ, գ. 1. Խրախուլթիւն,
 խրախճանք, խրախճանութիւն, կոչունք:
 2. Հանդէս: 3. Ամբոխ, բազմութիւն
 (Հանդէսին Հաւաքուած):
 ԽՆՈՒԼ, նբ. Խցանել, խցել, փակել,
 կափուցանել:
 ԽՆՉԵԼ, տե՛ս ԽԱՆՉԵԼ:
 ԽՆՋՈՅՔ, տե՛ս ԽՆՃՈՅՔ:
 ԽՇՏԵԱԿ, տե՛ս ԽՇՏԻ:
 ԽՇՏԻ, մանաւանդ՝ ԽՇՏԻՔ, գ. Խիշտք,
 խշտեակ:
 ԽՇՏՐԵԼ, նբ. ԱբՀամարՀել:
 ԽՈՁ, գ. (Կենդբ.) Կոճան, գոճան:
 ԽՈՁԱԲԱՐՈՅ, տե՛ս ԽՈՁԱՄԻՏ:
 ԽՈՁԱԳՆԱՅ, ա. Խողաշաւիղ, փխբ. աղ-
 տեղի, անմաքուր:
 ԽՈՁԱԿԵՐՊ, ա. Խողանման (խոզի կեր-
 պարանքով):
 ԽՈՁԱՄԻՏ, ա. Խողաբարոյ, աղտեղասէր:
 ԽՈՁԱՆ, գ. Ծղոտ:
 ԽՈՁԱՆԱՆԱԼ, չբ. Խողանել (խոզի մազի
 նման ցցուել):
 ԽՈՁԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԽՈՁԱՆԱՆԱԼ:
 ԽՈՁԱՆՄԱՆ, ա. Խողակերպ, խողա-
 բարոյ:
 ԽՈՁԱՇԱԽԻՂ, տե՛ս ԽՈՁԱԳՆԱՅ:
 ԽՈՁԵԱՆ, գ. յոգն. Խոզք:
 ԽՈԹՈՏԵԼ, չբ. Խեթալ (խէթ՝ խոժոռ
 նայել):
 ԽՈԹՈՒ, ա. 1. Խիստ, դաժան, դժնեայ,
 խէթ (դէմքի՝ Հայեացքի մասին): 2.
 Խոշոր, անհարթ:
 ԽՈԹՈՒԳԵՂ, ա. Ձառադէմ, խոշո-
 բազեղ, տգեղ:
 ԽՈԹՈՒԴԵՄ, ա. Վայրահայեաց,
 դժնահայեաց, ձառադէմ:
 ԽՈԹՈՒԵԼ (իմ), չբ. 1. Դժկամակել, թախ-
 ծել, տխրել, տրտմել: 2. փխբ. Մթազնել,
 մապել:
 ԽՈԹՈՒՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Տխրութիւն: 2.
 Խոշորութիւն, անհարթութիւն:

ԽՈՒԼԵԼ, նբ. Վանել, ցրել, քշել (ամբոխը
 մի տեղից):
 ԽՈՒԽԵՑԳԵՏԻ, տե՛ս ԽԼԻՐԴՆ:
 ԽՈՒՈՅ, ա. մ. ԱՀաւոր, խրոխտ:
 ԽՈՒՈՄԵԼ, նբ. Ոռգանել:
 ԽՈՒՈՄՔ, գ. 1. Խորածոր, Հեղեղատ,
 ծործոր, առուամէջք: 2. Մացառք:
 ԽՈՒՈՋ, գ. Խոխոջիւն, շառաչիւն,
 կարկաչ:
 ԽՈՒՈՋԱՆՔ, տե՛ս ԽՈՂԽՈՋԱՆՔ:
 ԽՈՒՈՋԵԼ, չբ. Խողխոջանել, շառաչել
 (խոխոջիւնով Հոսել):
 ԽՈՒՈՋԻԻՆ, տե՛ս ԽՈՒՈՋ:
 ԽՈՒՈՏԵԼ (իմ), չբ. Յանդգնել, Հա-
 մարձակել:
 ԽՈԿ, գ. ԽորՀուրդ, մտածութիւն:
 – Ի ԽՈԿ ԱՐԿԱՆԵԼ. Մտածել, Հոգալ:
 ԽՈԿԱԼ, նբ. չբ. 1. Ի խոկ արկանել,
 զմտաւ ածել, մտածել, խորհել, խոճոճել,
 որոճել ընդ միտս: 2. Երկնել, Հոգալ,
 կամել, յոժարել, Հնարել:
 ԽՈԿՈՒՄՆ, գ. ԽորՀումն, մտածութիւն,
 մտածումն:
 ԽՈՀ, գ. Կերակուր, խորտիկ:
 ԽՈՀԱԿԱՆ, ա. 1. Խոհեմ, խոհեմական,
 խորհրդական, ճարտար, Հանճարեղ,
 Իմաստուն: 2. Խորամանկ, չարարուեստ:
 – ԽՈՀԱԿԱՆՆ, գ. Խոհականութիւն, խո-
 հեմութիւն:
 ԽՈՀԱԿԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԽՈՀԱԿԱՆԱՊԷՍ:
 ԽՈՀԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Քաջախոհ, ողջա-
 խոհագոյն, ողջախոհ:
 ԽՈՀԱԿԱՆԱԼԻՐ, ա. Իմաստալից (խոհա-
 կանութեամբ լի):
 ԽՈՀԱԿԱՆԱՆԱԼ, չբ. Իմաստնանալ:
 ԽՈՀԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Խոհականաբար,
 խոհեմաբար, Իմաստնաբար:
 ԽՈՀԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Խոհեմութիւն,
 Իմաստութիւն, խոհեմտութիւն: 2. Մտա-
 ւորութիւն, զգօնութիւն, խելք: 3.
 Խորհուրդ, մտածութիւն: 4. Իմաստ,
 միտք:

ԽՈՂՀԱԿԵՐԷ, գ. ԽՈՇԱՐԱՐ, ԽԱՀԱՄՈՋ,
 ԽԱՀԱԿԵՐ, ԽԱՀԱՐԱՐ, ԽՈՐՄԿԱՐԱՐ:
 ԽՈՂՀԱԿԵՐԱՆՈՅ, տե՛ս ԽՈՂՀԱԿԵՐՈՅ:
 ԽՈՂՀԱԿԵՐԵԼ, չբ. ԽԱՀԱԳՈՐԾԵԼ:
 ԽՈՂՀԱԿԵՐՈՅ, գ. ԽՈՇԱԿԵՐԱՆՈՅ, ԽՈՇԱ-
 ՆՈՅ, ԽՈՇԱՐԱՐԱՆՈՅ, ԽՈՇԱՐԱՐՈՅ:
 ԽՈՂՀԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. ԽՈՇԿԵՐՈՒԹԻՒՆ,
 ԽԱՀԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, ԽԱՀԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ,
 ԽԱՀԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ:
 ԽՈՂՀԱՄԱՆԱԼ, տե՛ս ԳԱՀԱՎԷԺ ԼԻՆԵԼ:
 ԽՈՂՀԱՆՈՅ, տե՛ս ԽՈՂՀԱԿԵՐՈՅ:
 ԽՈՂՀԱՐԱՆ, գ. ԽՈՐԶՐԳԱՐԱՆ, մԻՄԵ, ԽԵԼԵ:
 ԽՈՂՀԱՐԱՐ, տե՛ս ԽՈՂՀԱԿԵՐ:
 ԽՈՂՀԱՐԱՐԱՆՈՅ, ԽՈՂՀԱՐԱՐՈՅ, տե՛ս
 ԽՈՂՀԱԿԵՐՈՅ:
 ԽՈՂՀԵԼ (Իմ), տե՛ս ԽՈՐՀԵԼ (Իմ):
 ԽՈՂՀԵՄ, ա. ԽՈՇԱԿԱՆ (անձն), Իմաստուն,
 ՀԱՆՃԱՐԵԼ, ՈւշԻմ, մտացի:
 ԽՈՂՀԵՄԱՐԱՐ, տե՛ս ԽՈՂՀԱԿԱՆԱՊԷՍ:
 ԽՈՂՀԵՄԱԳՈՅՆ, ա. ԽՈՇԱԿԱՆԱԳՈՅՆ,
 Իմաստնագոյն:
 ԽՈՂՀԵՄԱԿԱՆ, ա. ԽՈՇԱԿԱՆ, Իմաստ-
 նական:
 ԽՈՂՀԵՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. ԽՈՇԵՄՈՒԹԻՒՆ,
 ԽՈՇԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԽՈՂՀԵՄԱԿԻՑ, տե՛ս ԽՈՐՀՐԴԱԿԻՑ:
 ԽՈՂՀԵՄԱՄԻՏ, ա. ԽՈՇԵՄ, զԳՕՆ, մտացի,
 Իմաստուն, ՈւշԻմ:
 ԽՈՂՀԵՄԱՆԱԼ, չբ. Իմաստնանալ, զԳՕ-
 նանալ, զԳԱՍՏԱՆԱԼ:
 ԽՈՂՀԵՄԱՍԻՐԱՐԱՐ, մ. ԽՈՇԵՄԱՍԻՐԱ-
 ԿԷՍ:
 ԽՈՂՀԵՄԱՍԻՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԽՈՂՀԵՄԱ-
 ՍԻՐԱՐԱՐ:
 ԽՈՂՀԵՄԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. ԲԱՐԵՍԻՐՈՒ-
 ԹԻՒՆ (ԽՈՇԵՄ սիրով ընտանութիւն):
 ԽՈՂՀԵՄԵԼ, նբ. ԶԳՕՆԱՅՈՒՇԳԱՆԵԼ:
 ԽՈՂՀԵՄԸՆԹԱՆ, ա. ԽՈՇԵՄ (ԽՈՇԵՄՈՒ-
 ԹԻՄԱՐ ընթացող՝ գործող):
 ԽՈՂՀԵՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՈՂՀԱԿԱՆՈՒ-
 ԹԻՒՆ (1, 2):

ԽՈՂԷՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (1):
 ԽՈՂԵՐ, գ. 1. Գայռ, ցիխ, միծ, տիղմ: 2. Գարշութիւն:
 ԽՈՂԵՐԱԿԱՆ, ա. 1. Տղմայիւն, աղտեղի, գարշ, պիղծ: 2. Ջարամիտ, չարագործ:
 ԽՈՂԵՅՈՂԱԿԱՆ, ա. Խորհեցողական, խոհական:
 ԽՈՂԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՈՂԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ:
 ԽՈՂՆՈՒՄՆ, գ. Խորհումն, խոկումն, խոհականութիւն:
 ԽՈՂՆՈՒՆ, ա. Խոհական, խոհեմ, իմաստուն:
 ԽՈՂԽՈՂԵԼ, նբ. Զենուլ, սպանանել (սորով), մորթել, փողոտել, խոշոշել, մեռուցանել, տանջել:
 ԽՈՂԽՈՂԻԶ, ա. Փողոտիչ, սպանիչ, սպանող:
 ԽՈՂԽՈՂՈՒՄՆ, գ. Փողոտումն, սպանումն, զենումն:
 ԽՈՂԽՈՆՋԵԼ, չբ. Քբքջել, քբջլալ:
 ԽՈՂԽՈՋԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԽՈՆՈՋԵԼ:
 ԽՈՂԽՈՋԱՆՔ, գ. Խոխոջանք:
 – ԶԱՌ Ի ՎԱՅՐ ԽՈՂԽՈՋԱՆՔ. Արտաթորումն, արտաթորութիւն:
 ԽՈՂԽՈՋԵԼ, նբ. Հոսել, գեղուլ, յորդել:
 – Ի ՎԵՐ ԽՈՂԽՈՋԵԼ. Զգայուել, փսխել, ործալ, ործկալ:
 ԽՈՂՈՄԵԼ, տե՛ս ԽՈՆՈՄԵԼ:
 ԽՈՂՈՎԱԿ, գ. 1. Փող, խուղակ, ագուգայք, ջրմուղ: 2. տե՛ս ԵՐԱԿ (1):
 ԽՈՆԾԿՈՐ, գ. Խոնճուրակ:
 ԽՈՆԾԿՈՐԱԿ, տե՛ս ԽՈՆԾԿՈՐ:
 ԽՈՆՈՂԵԼ, տե՛ս ԽՈՆՈՂԵԼ:
 ԽՈՆՈՆԾԵԼ, տե՛ս ԽՈՆԿԱԼ (1):
 ԽՈՅ, գ. 1. Առն (արու ոչխար): 2. Հոյ, էշ, բարան:
 ԽՈՅԱԿ, գ. (ճրտրպ.) Վերնախարիսիս, ախաւեղագէս, թակաղաղ:
 ԽՈՅԱԿԱՊ, տե՛ս ՀՈՅԱԿԱՊ:
 ԽՈՅԱՆԱԼ, չբ. Յարձակել, սլանալ,

սրանալ, սուրալ, վարգել:
 ԽՈՅԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Առևանգութիւն:
 ԽՈՅԶ, գ. Յոյզ, խնդիր, քննութիւն,
 զննութիւն, հարցուփորձ:
 ԽՈՅԼ, գ. Ուռոյց, պալար, խաղալարտ:
 ԽՈՅՍ ԱՌՆՈՒԼ. Խոյս տալ, խուսափել:
 ԽՈՅՍ ՏԱԼ. Խոյս առնուլ, խուսափել,
 խուսել, խորշել, հեռանալ, փախչել,
 խոտորել, տեղի տալ:
 ԽՈՅՐ, գ. Փակեղն, թազ, պսակ, միթր:
 ԽՈՅՐԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԽՈՅՐԱՐԱՐ:
 ԽՈՅՐԱԴԻՐ, ա. 1. Թազադիր, թազա-
 կապ: 2. տե՛ս ԽՈՅՐԱՐԱՐ:
 ԽՈՅՐԱՐԱՐ, ա. գ. Խոյրազորձ:
 ԽՈՆԱՐԶ, ա. 1. Ստորին, ցած: 2. Համեստ,
 հնազանդ, հլու, հեղ: 3. Նուաստ, յետին,
 նկուռ, անաւազ, անտոհմ, անշուք: 4.
 Խոնարհական (խոնարհութիւն արտա-
 յայտող): 5. մ. Խոնարհեալ, ի գուռս
 իջեալ:
 - Ի ԽՈՆԱՐԶ, մ. Ի վայր, ի ստոր:
 - ԽՈՆԱՐԶ ԱՌՆԵԼ. Խոնարհեցուցանել,
 նուաստացուցանել:
 - ԽՈՆԱՐԶ ԼԻՆԵԼ. Խոնարհել, նուաս-
 տանալ:
 ԽՈՆԱՐԶԱՐԱՐ, մ. Խոնարհապէս:
 ԽՈՆԱՐԶԱԿԱՆ, ա. Խոնարհ, գիջական:
 ԽՈՆԱՐԶԱՄԻՏ, ա. Խոնարհասիրտ:
 ԽՈՆԱՐԶԱՄՏԵԼ, չբ. Խոնարհել (խո-
 նարհ՝ խոնարհամիտ դառնալ):
 ԽՈՆԱՐԶԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոնարհու-
 թիւն (խոնարհամիտ լինելը):
 ԽՈՆԱՐԶԱՊԷՍ, տե՛ս ԽՈՆԱՐԶԱՐԱՐ:
 ԽՈՆԱՐԶԱՍԻՐՏ, տե՛ս ԽՈՆԱՐԶԱՄՏ:
 ԽՈՆԱՐԶԵԼ¹, տե՛ս ԽՈՆԱՐԶԵՅՈՒ-
 ՅԱՆԵԼ:
 ԽՈՆԱՐԶԵԼ² (իմ), չբ. 1. Իջանել, կորա-
 նալ, կծկել: 2. Զիջանել, միտել, հակել,
 յանձն առնուլ: 3. Նկուռ լինել, ընկճել,
 նուաստանալ: 4. Ճգնել, գղջալ: 5. Հա-
 մեստանալ:
 ԽՈՆԱՐԶԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Իջուցա-

նել, կորացուցանել: 2. Զիջուցանել,
 յանգուցանել, ձգել, շարժել: 3. Նկուռ
 առնել, նուաստացուցանել, ճգնեցու-
 ցանել, նեղել, ճնշել: 4. Համես-
 տացուցանել:
 ԽՈՆԱՐԶԵՅՈՒՅԻՉ, ա. Իջուցիչ:
 ԽՈՆԱՐԶՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խոնարհա-
 մտութիւն: 2. Նուաստակերպութիւն,
 նուաստութիւն, անշքութիւն, անփա-
 ռութիւն: 3. Յաժութիւն, պարկեշտու-
 թիւն, համեստութիւն, չափաւորութիւն,
 կրօնաւորութիւն: 4. տե՛ս ԽՈՆԱՐ-
 ՀՈՒՄՆ (2):
 ԽՈՆԱՐԶՈՒՄՆ, գ. 1. Խոնարհութիւն,
 նուաստութիւն, իջումն, գիջումն: 2.
 (քեր.) Լծորդութիւն, խոնարհութիւն:
 ԽՈՆԱՐԶՈՒՍ (միայն ի ԽՈՆԱՐԶՈՒՍՏ
 ձևով), տե՛ս ՎԱՅՐՈՒՍ (ի վայրուստ):
 ԽՈՆԱԼ, ա. 1. Նայ, թաց, գէջ, ջրի: 2. գ.
 Խոնաւութիւն, թացութիւն, գիջութիւն,
 տամկութիւն:
 ԽՈՆԱԿԱՆ, ա. Խոնաւային, խոնաւ,
 թաց, գէջ:
 ԽՈՆԱԿՅԻՆ, ա. Խոնաւական (խոնա-
 ւութեամբ բնորոշուող), ջրային:
 ԽՈՆԱԿԱՆԱԼ, չբ. Տամկանալ, գիջանալ,
 թացանալ:
 ԽՈՆԱԿՏԵՍԱԿ, ա. Տամկատեսակ:
 ԽՈՆԱԿՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Խոնաւեցու-
 ցանել, տամկացուցանել, թանալ:
 ԽՈՆԱԿԵԼ¹, տե՛ս ԽՈՆԱԿՅՈՒՅԱՆԵԼ:
 ԽՈՆԱԿԵԼ² (իմ), չբ. 1. Խոնաւանալ: 2.
 Գիջանալ:
 ԽՈՆԱԿԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՆԱԿ-
 ՅՈՒՅԱՆԵԼ:
 ԽՈՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տամկութիւն,
 թացութիւն: 2. Գիջութիւն:
 ԽՈՆԱԿՈՒՏ, ա. Խոնաւական, խոնաւ,
 նամէտ, գիջին, թաց, ջրի, լոյծ:
 ԽՈՆԱԶ¹, ի ԽՈՆԱԶ, մ. Ի ներքս, ի ներքոյ, ի
 վայր:
 ԽՈՆԱԶ², 1. ա. Խոնջեալ: 2. գ. Խոնջանք,

խոնջութիւն, խոնջումն:
 ԽՈՆՋԱԿԱՆ, ա. Աշխատիչ, խոնջա-
 վաստակ, տաժանելի, տաժանական:
 ԽՈՆՋԱՆ, գ. Կապ (վարտիքի՝ անդրա-
 վարտիքի):
 ԽՈՆՋԱՆՔ, գ. Խոնջումն, խոնջութիւն,
 աշխատութիւն:
 ԽՈՆՋԱՎԱՍՏԱԿ, տե՛ս ԽՈՆՋԱԿԱՆ:
 ԽՈՆՋԵԼ (իմ), չբ. Յոգնել, վաստակել,
 աշխատել:
 ԽՈՆՋՈՒԹԻՒՆ, ԽՈՆՋՈՒՄՆ, գ. Խոնջ,
 խոնջանք, վաստակ, աշխատութիւն, աշ-
 խատանք:
 ԽՈՇԻՒՆ, տե՛ս ԽՕՇԻՒՆ:
 ԽՈՇՈՇ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԽՈՇՈՇ:
 ԽՈՇՈՇԵԼ, տե՛ս ԽՈՂԽՈՂԵԼ:
 ԽՈՇՈՏ, գ. Խորշոտ, խռիւ (չոր խոտ):
 ԽՈՇՈՐ, ա. 1. Կոշտ, անողորկ, անհարթ,
 խորտաբորտ, խիստ, կարծր, պինդ, հաստ:
 2. Անշուք, գժուճ (զգեստ): 3. Թանձր,
 թաւ:
 ԽՈՇՈՐԱԳԵՂ, տե՛ս ԽՈՒԺՈՒԱԳԵՂ:
 ԽՈՇՈՐԱՋԳԵԱՅ, տե՛ս ԽՈՇՈՐԱՋԳԵՍ:
 ԽՈՇՈՐԱՋԳԵՍ, ա. Խոշորագգեաց,
 խոշորահանդերձ:
 ԽՈՇՈՐԱԾ, ա. Խստամբեր, խիստ:
 ԽՈՇՈՐԱՀԱՆԴԵՐՁ, տե՛ս ԽՈՇՈՐԱ-
 ՋԳԵՍ:
 ԽՈՇՈՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Մեծանալ: 2. Սոն-
 քանալ, գիրանալ:
 ԽՈՇՈՐԱՊԷՍ, մ. Վեր ի վերոյ:
 ԽՈՇՈՐԱՎԱՐ, ա. Խստամբեր:
 ԽՈՇՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խստացու-
 ցանել, սաստկացուցանել:
 ԽՈՇՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհարթութիւն,
 խստութիւն:
 ԽՈՇՏԱԼ, չբ. Կաղալ:
 ԽՈՇՏԱՆԳԱՆՔ, գ. Տանջանք, չարչա-
 րանք, կտտանք, գան, ձաղկանք,
 կոշկոճումն, տազնապ:
 ԽՈՇՏԱՆԳԵԼ, նբ. Տանջել, հարկանել,
 տազնապել, կտտել, չարչարել, կոշկոճել,

պատժել, բռնադատել:
 ԽՈՇՏԱՆԳԻՁ, ա. Կտտող, չարչարիչ:
 ԽՈՇՏԱՆԳՈՒՄՆ, գ. Խոշտանգանք (խոշ-
 տանգելը, խոշտանգուելը):
 ԽՈՇՏԱՆԿԱՆՔ, տե՛ս ԽՈՇՏԱՆԳԱՆՔ:
 ԽՈՇՏԱՆԿԵԼ, տե՛ս ԽՈՇՏԱՆԳԵԼ:
 ԽՈՇՏԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՈՇՏԱՆ-
 ԳՈՒՄՆ:
 ԽՈՇՏԱՐ, գ. Սան (դաստիարակութեան
 յանձնուած երեխայ):
 ԽՈՉ, գ. 1. Խութ, խոչընդոտն, խոչ-
 ընդակն: 2. փխբ. Արգել (խանգարիչ
 հանգամանք): 3. Փուշ (ոգնու):
 ԽՈՉԸՆԴԱԿՆ, տե՛ս ԽՈՉ (1):
 ԽՈՉԸՆԴՈՅՆ, տե՛ս ԽՈՉ (1, 2):
 ԽՈՊԱԼ, չբ. Խայտալ, կայտուել:
 ԽՈՊԱՆ, ա. գ. Ամայի, կորդ, անգործ
 (չող, տեղ):
 ԽՈՊԱՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Ամայանալ, կոր-
 դանալ, արօտանալ: 2. փխբ. Անպի-
 տանանալ:
 ԽՈՊԱՆԱՅՈՒՄՆ, գ. Խոպանումն, խո-
 պանութիւն, ամայութիւն, խանգարումն,
 անպիտանութիւն:
 ԽՈՊԱՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Խոպանել,
 աւերել, անպիտանացուցանել:
 ԽՈՊԱՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՊԱՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
 ԽՈՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, ԽՈՊԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս
 ԽՈՊԱՆԱՅՈՒՄՆ:
 ԽՈՊՈՊ, ոպբ, տե՛ս ԽՈՊՈՊԻՔ:
 ԽՈՊՈՊԻ, ա. Գանգուր, հրակէն:
 ԽՈՊՈՊԻՔ, գ. Գանգուր:
 ԽՈՒ, գ. Խրամ (պարսպի մէջ բացուած
 անցք):
 ԽՈՒԱՊԵՏ, տե՛ս ԿՈՒՐԱՊԱՂԱՏ:
 ԽՈՒԵԼ, նբ. Խրամ հատանել, խրամատել:
 ԽՈՒՈՉ կամ ԽՈՒՈՋ, գ. Փոս:
 ԽՈՒՈՉԱՆԱԼ, չբ. Խոռոչել (խոռոչ
 գոյանալ՝ բացուել):
 ԽՈՒՈՉԵԼ (իմ), տե՛ս ԽՈՒՈՉԱՆԱԼ:
 ԽՈՍՏԱՐԱՆԵԼ, նբ. Խոստանալ (խօսքով
 կամ գրով):

հոՍՍԱՌԱՆՈՒԹԻՒՒՆ, գ. 1. Խոստումն (խօսքով կամ ջրով): 2. Ցառաջաբանութիւն, նախասացութիւն, յառաջաբան: հոՍՍԱԿ, գ. Կալուած (օգտուելու համար տրուած հողային տիրոյթ):

հոՍՍԱՆԱԼ, նբ. 1. Խոստմունս առնել, ուխտել: 2. Սպառնալ: 3. Խոստովանել: հոՍՍԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս հոՍՍՈՒՄՆ: հոՍՍԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի խոստումն ածել:

հոՍՍՈՎԱՆ, միայն՝

– հոՍՍՈՎԱՆ ԱՌՆԵԼ (իմ), հոՍՍՈՎԱՆ ԼԻՆԵԼ (իմ), տե՛ս հոՍՍՈՎԱՆԵԼ: հոՍՍՈՎԱՆԱՔԱՐ, մ. հոՍՍՈՎԱՆՕՐԷՆ:

հոՍՍՈՎԱՆԱԿԱՆ, ա. (եկեղց.) 1. Դաւանական: 2. Խոստովանողական, վկայական, մարտիրոսական:

հոՍՍՈՎԱՆԱԿԻՅ, ա. Ձայնակից, միաբան:

հոՍՍՈՎԱՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձայնակցութիւն:

հոՍՍՈՎԱՆԵԼ, հբ. 1. Դաւանել, ճանաչել, համարել, ընդունել, ստորասել, յանձն առնուլ: 2. Խոստովան լինել, խոստովանել, ապաշխարել: 3. Խոստանալ: հոՍՍՈՎԱՆՈՂ, ա. 1. Դաւանող: 2. Մարտիրոս:

հոՍՍՈՎԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս հոՍՍՈՎԱՆԱԿԱՆ:

հոՍՍՈՎԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոստովանութիւն (խոստովանելը):

հոՍՍՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դաւանութիւն: 2. Ապաշխարութիւն: 3. Հաւանութիւն, ստորաստութիւն: 4. Գոհութիւն, գոհաբանութիւն, օրհնութիւն, փառաբանութիւն: 5. Ուխտ:

հոՍՍՈՎԱՆՕՐԷՆ, տե՛ս հոՍՍՈՎԱՆԱՔԱՐ:

հոՍՍՈՒԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս հոՍՍՈՎԱՆԵԼ (2):

հոՍՍՈՒՄՆ, գ. 1. Խոստացումն, խոստա-

բանութիւն: 2. Խոստովանութիւն, յանձնառութիւն: 3. Ուխտ: 4. Խօսումն (նշանուելը):

– Ի հոՍՍՈՒՄՆ ԱԾԵԼ, տե՛ս հոՍՍԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

– հոՍՍՄՈՒՆՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս հոՍՍԱՆԱԼ:

հոՍՏ, գ. Բոյս (խոտեղէն), դալար, դալարի, կանաչ, բանջար (վայրի):

հոՍՏԱՔԵՐ, ա. Խոտաւէտ (առատ խոտ բերող):

հոՍՏԱՔՈՅԾ, ա. Խոտաբուս:

հոՍՏԱՔՈՒՏ, ա. 1. Խոտաճարակ: 2. Խոտեղէն:

հոՍՏԱԼԻՅ, ա. Խոտաւէտ:

հոՍՏԱԿԵՐ, Դալարակեր, խոտաճարակ:

հոՍՏԱՃԱՐԱԿ, ա. Խոտակեր:

հոՍՏԱՆ, ա. Ընկեցիկ, անարգ, յոռի, անպիտան, անպէտ:

– հոՍՏԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս հոՍՏԵԼ:

– հոՍՏԱՆԱԻ, մ. Անարգաբար, չարաչար:

հոՍՏԱՆԵԼ, տե՛ս հոՍՏԵԼ:

հոՍՏԱՎԱՅԵԼ, ա. Խոտեղէն:

հոՍՏԱԻԷՏ, ա. Խոտալից:

հոՍՏԵԼ, նբ. Խոտան առնել, խոտանել, մերժել, անարգել, արհամարհել, ընդ վայր հարկանել:

հոՍՏԵՂԷՆ, ա. 1. Խոտավայել: 2. գ. Փսիաթ, պարիխ, խշտիք:

հոՍՏԶ, ա. Անարգու:

հոՍՏՈՐ, ա. Թիւր, մոլար, ծուռ, զարտուղի:

հոՍՏՈՐԱԿԻ, տե՛ս հոՍՏՈՐՆԱԿԻ:

հոՍՏՈՐԵԼ¹, տե՛ս հոՍՏՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

հոՍՏՈՐԵԼ² (իմ), հբ. 1. Ձարտուղել, չեղել, մոլորել, հակամիտել: 2. Խորշել, օտարանալ:

հոՍՏՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դարձուցանել, թիւրել, ստերիւրել, մոլորեցուցանել:

հոՍՏՈՐԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Մոլորեցուցիչ:

հոՍՏՈՐՆԱԿ, հոՍՏՈՐՆԱԿԱՆ, տե՛ս հոՍՏՈՐՆԱԿԻ:

և ՈՏՈՐՆԱԿԵԼ (իմ), չբ. Տարաբերել,
 պտուտեղ (խոտորնակի շրջուել):
 և ՈՏՈՐՆԱԿԻ, մ. ա. և խոտորնակի, խո-
 տորնակ, խոտորնակս, խոտոր, առ ի շեղ,
 չեղ:
 և ՈՏՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս և ՈՏՈՐՈՒՄՆ:
 և ՈՏՈՐՈՒՄՆ, գ. և խոտորութիւն, մոլորու-
 թիւն, չեղութիւն, թիւրութիւն:
 և ՈՏՈՒՅԲ, գ. յոգն. Գուճք, խոչակուճք
 (սրունքի ոսկորները):
 և ՈՐ, ա. 1. և խորին: 2. փխբ. և խթնածա-
 ծուկ, դժուարիմաց, մուլթ, գաղտնի,
 թաքուն: 3. փխբ. Սաստիկ, ծայրայեղ,
 յետին: 4. գ. և խորութիւն, խորխորատ,
 փոս, գուբ, վիհ, անդունդք:
 - և և ՈՐ, մ. և խորագոյնս, խորագունաբար,
 շատ, սաստկապէս, չարաչար, կարեկէր:
 և ՈՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. և չարիմա-
 ցութիւն, չնարագիտութիւն, խորա-
 մանկութիւն:
 և ՈՐԱԳԷՏ, ա. 1. և խլացի, իմաստուն,
 չանճարեղ, չնարագէտ, չնարիմաց,
 կանխատես: 2. և խորամանկ: 3. և չարա-
 գիւտական, ճարտար:
 և ՈՐԱԳԻՏԱԳՈՅՆ, ա. և իմաստնագոյն:
 և ՈՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. և չանճարե-
 ղութիւն, չնարիմացութիւն, ճարտարու-
 թիւն: 2. և խորամանկութիւն:
 և ՈՐԱԳՆԱՅ, ա. Ծովագնաց, ծովամուխ:
 և ՈՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. և զննող, խոնար-
 չագոյն (աւելի կամ շատ խոր): 2. և երբ-
 սագոյն, չեռագոյն: 3. մ. և խորագոյնս,
 խորագունաբար, ի խոր:
 - և ՈՐԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս և ՈՐԱԳՈՅՆ (3):
 և ՈՐԱԳՈՒՆԱԲԱՐ, տե՛ս և ՈՐԱԳՈՅՆ (3):
 և ՈՐԱԽՈՐՀՈՒԴԻՐ, ա. 1. և խորագէտ: 2.
 և խորհրդաւոր:
 և ՈՐԱԽՈՍ, ա. Կոկորդախոս, խորա-
 շուրթ:
 և ՈՐԱՁՈՐ, գ. և խոխոմբ:
 և ՈՐԱՄԱՆԳ, տե՛ս և ՈՐԱՄԱՆԿ:
 և ՈՐԱՄԱՆԿ, ա. 1. և ջարարուեստ, նեն-

զագործ, խաբեբայ, չարամանկ, չա-
 րագործ: 2. և խարդախ, պատիր:
 և ՈՐԱՄԱՆԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. և խորա-
 մանկութիւն, չարարուեստութիւն:
 և ՈՐԱՄԱՆԿԵԼ, նբ. և ենգել, պատրել,
 դաւաճանել:
 և ՈՐԱՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. և խորաման-
 կագործութիւն, չարամանկութիւն, չար-
 արուեստութիւն, նենգ, խաբէութիւն,
 կեղծաւորութիւն, դաւաճանութիւն, դա-
 րանակալութիւն, չարութիւն: 2. և ենգն,
 այլն:
 և ՈՐԱՄԻՋՈՅ, ա. Գոգաւոր:
 և ՈՐԱՅԱՏԱԿ, տե՛ս և ՈՐԱՍՈՅՁ (2):
 և ՈՐԱՅԻՆ, ա. և ղնդայիւն, ծովայիւն:
 և ՈՐԱՅՈՐՁԱՆ, ա. և Յորճանախոր:
 և ՈՐԱՆ, գ. 1. Վրան: 2. և ման. երկ-
 նակամար: 3. Դիւան, դաշլիճ: 4. և կե-
 ղեցի, տաճար: 5. (և կեղց.) Բեմ, սեղան: 6.
 և Յարկ, տուն, սենեակ:
 - և ՈՐԱՆ ՍՐԲՈՒԹԵԱՆ. և կեղեցի:
 և ՈՐԱՆԱԼ, չբ. Գոգանալ, խոռոչանալ:
 և ՈՐԱՆԱԿԱՊ, ա. Կամարակապ, գմբե-
 թաւոր:
 և ՈՐԱՆԱԿԱՐ, ա. և խորանարար:
 և ՈՐԱՆԱԿԻՅ, ա. և Յարկակից, բնակակից:
 և ՈՐԱՆԱՁԵԻ, ա. և խորանանման, կամա-
 րածե, գմբեթածե:
 և ՈՐԱՆԱՅԱՐԿ, ա. Կամարակապ, երկ-
 նանման:
 և ՈՐԱՆԱՆՄԱՆ, տե՛ս և ՈՐԱՆԱՁԵԻ:
 և ՈՐԱՆԱՇԷՆ, ա. Գմբեթարդ, խո-
 րանածե:
 և ՈՐԱՆԱՊԱՀ, ա. գ. Վանապաւն:
 և ՈՐԱՆԱՐԱՐ, տե՛ս և ՈՐԱՆԱԿԱՐ:
 և ՈՐԱՆԱՐԴ, ա. գ. 1. Գուեսայ, կիւբիկոն,
 կիլոս: 2. և խորանածե, գմբեթարդ:
 և ՈՐԱՆԱՌՈՐ, ա. Վրանաբնակիչ:
 և ՈՐԱՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս և ՈՐԱԽՈՍ:
 և ՈՐԱՍՈՅՁ, ա. 1. Սուգեալ: 2. և խոր,
 խորին, խորայաւատ: 3. գ. և խորք, խո-
 րութիւն:

- **ԽՈՐԱՍՈՒՅՁ ԱՌՆԵԼ.** *Խորասուզել, սուզել, ընկղմել:*
 - **ԽՈՐԱՍՈՒՅՁ ԼԻՆԵԼ.** *Խորասուզել, ընկղնուլ:*
ԽՈՐԱՍՈՒՋԵԼ, նբ. չբ. *տե՛ս ԽՈՐԱՍՈՒՅՁ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ:*
ԽՈՐԱՓԻՏ, գ. 1. *Խորխորատ, վիհ, վերապ, անդունդք:* 2. *ա. Խորին, խորագոյն:*
ԽՈՐԱՓՈՐ, ա. Խոր *(խոր փորուած):*
**ԽՈՐԱՔԻՆ, ա. Խորիմաց, դժուարիմաց, իմացագոյն:
ԽՈՐԳ, տե՛ս ՔՈՒՐՁ:
ԽՈՐԳԱՋԳԱՅ, ԽՈՐԳԱՀԱՆ ԴԵՐՁ, ա. *Խարազնազգեաց, խարազնազգեստ, քրճազգեաց, քրճազգեստ:*
ԽՈՐԳԵՂԷՆ, ա. Քրճեղէն:
ԽՈՐԴ, տե՛ս ԿՌՈՒՆԿ:
ԽՈՐԵԼ, նբ. 1. *Փորել, փոսել, փոսացուցանել, գողել:* 2. *Թաքուցանել, թաղել, ծածկել, պահել, գողել:* 3. *Գողանալ, սեպականել:* 4. *Խանգարել, եղծանել:*
ԽՈՐԷՋՔ, գ. յոգն. *Ջրասուզակք:*
ԽՈՐԹ, գ. ա. 1. *Ուրջու:* 2. *Աղջկորդի, հարճորդի, պոռնկորդի:* 3. *Անհարազատ, օտար:* 4. *Խարդախեալ, կեղծ:*
ԽՈՐԹԱՔԱՐՈՅ, ա. Օտարաբարք:
ԽՈՐԹԱՆԱԼ, չբ. Օտարանալ, ուծանալ *(խորթ՝ օտար դառնալ):*
ԽՈՐԹԱՏԵՍԱԿ, ա. Խորթ, օտարոտի:
ԽՈՐԹԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Օտարացուցանել, ուծացուցանել:
ԽՈՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուծութիւն:
ԽՈՐԻՄԱՅ, ա. Դժուարիմանալի, դժուարիմաց, իմացագոյն:
ԽՈՐԻՆ, տե՛ս ԽՈՐ:
ԽՈՐԻՍ, գ. 1. *տե՛ս ՄԱՂ (2):* 2. *Պան, խիւս, փոխինդ:*
ԽՈՐԻՔ, գ. Մորթ, մաշկ (օձի շապիկ, խոզի կաշի):
ԽՈՐԽՈԼԵԼ (Իմ), չբ. Հերճուել (ճեղքեր գոյանալ՝ բացուել):**

ԽՈՐԽՈՐԱՏ, գ. 1. *Խորափիտ, վիհ, գուբ:* 2. *Նման. Գերեզման:* 3. *Դժուք:* 4. *Փխբ. Կորուստ:*
ԽՈՐՀԵԼ (Իմ), չբ. 1. *Խոկալ, զմտաւ ածել, մտածել, խորհրդածել, տրամաբանել, որոճել:* 2. *Հոգ տանել, հոգալ, ուշ ունել, ի խոկ արկանել, խնամ տանել՝ ունել:* 3. *Ի մտի դնել, յօժարել, կամել, ջանալ:* 4. *Կարծել, համարել, ընդունել, ճանաչել:* 5. *Խորհրդակցել, խորհուրդ առնել:*
ԽՈՐՀԵՅՈՂԱԿԱՆ, ա. Խոհեցողական, խոհական:
ԽՈՐՀԵՅՈՒՄԵՆ, ԽՈՐՀՈՒՄԵՆ, գ. Խորհուրդ, մտածութիւն, միտք:
ԽՈՐՀՈՒՐԴ, գ. 1. *Մտածութիւն, խորհրդածութիւն, խոկումն, տրամախոհութիւն:* 2. *Խորհրդակցութիւն:* 3. *Նրատ:* 4. *Միտք, դիտաւորութիւն, իմաստ:* 5. *Խոհականութիւն, խելք, հանճար, իմաստութիւն:* 6. *Գաղտնիք:* 7. *Տիպ, օրինակ, նշանակ:*
 - **ԽՈՐՀՈՒՐԴ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԵԼ:**
 - **ԽՈՐՀՐԴՈՎ, մ. Խորհրդաբար, գաղտ:**
ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԵԼ, նբ. Խորհուրդ առնել:
ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՐ, մ. 1. *Դիտմամբ, դիտաւորութեամբ:* 2. *Իմանալապէս:* 3. *Գաղտ, գաղտաբար, ծածկաբար:*
ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՐՁ, տե՛ս ԽՈՐՀՐԴԱԿԻՐ:
ԽՈՐՀՐԴԱՐԵՐԵԼ, նբ. Խորհրդածել, զմտաւ ածել, մտածել, խորհել, խոկալ:
ԽՈՐՀՐԴԱՐԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խորհուրմն, խոկումն, մտածութիւն, տրամախոհութիւն:
ԽՈՐՀՐԴԱԳԷՏ, ա. 1. *Խելամուտ, խորհրդազգած:* 2. *Խորագէտ, իմաստուն, ճարտար:*
ԽՈՐՀՐԴԱՋԳԱԾ, ա. գ. Խորհրդածու, խորհրդական:
 - **ԽՈՐՀՐԴԱՋԳԱԾ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ.** *Խորհրդազգածեցուցանել, խորհրդազգածել:*

հորհրդակցութեան (իմ), հորհրդակ-
ցութեան ընդհանուր, տե՛ս հորհրդակ-
ցութեան անհատիկ լինելը:

հորհրդակցութեան, գ. (հեղինակ.)
հեղինակութեան, խորհրդակցութեան,
խորհրդակցութեան:

հորհրդակցութեան, տե՛ս հորհրդակ:

հորհրդակցութեան, ա. գ. խորհրդակցական,
խորհրդակցական, խորհրդակցական:

հորհրդակցութեան, գ. 1. Մտածող-
ութեան, գիտականութեան: 2. (հեղինակ.)

խորհրդակցական:

հորհրդակցական, տե՛ս հորհրդակցական:

հորհրդակցական, ա. խորհրդակցական, գոր-
ծական, արարական:

հորհրդակցական, ա. գ. 1. խորհրդակցական,
ատենական: 2. Իմաստական, խոհական,
խոհական, բանական: 3. Մտածողական,

գաղտնի, խորհրդական, խորհրդակցական: 4. Աս-
տուածային, նուիրական, սուրբ, սրբա-
գիտ: 5. խորհրդակցական:

հորհրդակցական, գ. 1. Սրբազան-
գիտ: 2. Խոհականագիտական, լատինական:

հորհրդակցական, տե՛ս հորհրդակցական:

հորհրդակցական, գ. 1. խոր-
հրդակցական, խորհրդական, ատենական: 2.

խոհականութեան, գ. 1. խորհրդական,
գ. 1. խորհրդական, ատենական: 2. խոհականութեան, գ. 1. խորհրդական,

հորհրդակցական, տե՛ս հորհրդակցական:

հորհրդակցական, տե՛ս հորհրդակցական:

հորհրդակցական, ա. 1. խորհրդակցական: 2. խորհրդական:

հորհրդակցական, ա. գ. 1. խորհրդական,
ատենական: 2. Համախոհ, գործական:

հորհրդակցական, ա. Անհանձնար:
հորհրդակցական, նբ. խորհրդական, յոր-
հրդական:

հորհրդակցական, գ. 1. խորհրդական-
ութեան, խորհրդական: 2. Խոհականութեան:

հորհրդակցական, ա. խորհրդական:

(խորհրդական):

հորհրդակցական, գ. 1. խորհրդական: 2. (հեղինակ.) Ընդհանուր: 3. Միտք:
հորհրդակցական, տե՛ս հորհրդակցական:

հորհրդակցական, տե՛ս հորհրդակ-
ցական:

հորհրդակցական, գ. 1. խորհրդական,
ատենական, ժողովական: 2. Եկեղեցի, տա-
ճար, մկրտարան: 3. Միտք:

հորհրդակցական, ա. խորհրդական (խոր-
հրդական, գաղտնի, պարունակող):

հորհրդակցական, ա. Դիւրաբանական:

հորհրդակցական, մ. խորհրդական:

հորհրդակցական, գ. 2. Զուգահեռական:

հորհրդակցական, գ. 1. Խորհրդական, փոքր, ծեր, փայլուն, բոյն, ծակ, անկողին: 2. Գործ, ծրար
(ծրար): 3. Մալ, կնիք, փոքրական:

- հորհրդական, տե՛ս Գործ Գործական,
Գործական:

հորհրդակցական, գ. 1. Տալ, տոթ: 2. Հարաւա-
հորդ: 3. Երաշտ:

հորհրդակցական, ա. մ. խորհրդական, տո-
թական:

- հորհրդական, տե՛ս հորհրդական:

- հորհրդական, տե՛ս հորհրդական:

- հորհրդական, տե՛ս հորհրդական:

հորհրդակցական, գ. 1. խորհրդական
(խորհրդական, տե՛ս հորհրդական):

հորհրդակցական, ա. Տալական, տալական-
խոհական, տոթական, տոթական:

հորհրդակցական, տե՛ս հորհրդակցական:

հորհրդակցական, ա. Ազգական, ցամաք
(խորհրդական մէջ թոյլ աճած):

հորհրդակցական, տե՛ս հորհրդական:

հորհրդակցական, չբ. 1. խոյս տալ, խո-
ստանալ, խորհրդական, գաղտնի, թիկունք, գաղ-
ճական, հեռանալ, օտարանալ, գաղ-
ճական, խորհրդական: 2. Ամաչել, պատկանել,

անհանձնել, անհանձնել, աշխատել:

հորհրդակցական, ա. Գործական, ծակ ի ծակ:

հորհրդական, տե՛ս հորհրդական:

հորհրդական, գ. 1. խորհրդական, հրաժար-

րումն, զգուշութիւն: 2. Պատկառանք, ակնածութիւն, յարգանք:
 ԽՈՐՈՊՃԻՆ, գ. Կանանոց (կանանց բա-
 ժանմունքը տան մէջ):
 ԽՈՐՈՎԱՆՔ, գ. Պաղատանք (սրտա-
 մորմոք աղաչանք):
 ԽՈՐՈՎԵԼ¹, նբ. 1. Ի խորովս արկանել,
 ճենճերել: 2. Այրել: 3. Թրծել:
 ԽՈՐՈՎԵԼ² (իմ), չբ. 1. Աղէկիզել, աղէ-
 խարչել, մորմոքել, գորովել, տոչորել,
 կսկծել, գլթալ: 2. Գութ արկանել, պա-
 ղատել:
 ԽՈՐՈՎՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՈՐՈՎՔ:
 ԽՈՐՈՎՔ, գ. Խորովումն (խորովելը,
 խորովուելը):
 - Ի ԽՈՐՈՎՍ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՐՈ-
 ՎԵԼ¹ (1):
 ԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խոր (խոր լինելը): 2.
 Կիւք. Խրթնութիւն, թաքնութիւն, մթու-
 թիւն: 3. Կիւք. Սաստկութիւն, ուժգ-
 նութիւն:
 ԽՈՐՈՒՏԲ, գ. Խորք (ծովի), խորութիւն:
 ԽՈՐՏԱՔՈՐՏ, տե՛ս ԽՆԴԲՈՒՆԴ:
 - ԽՈՐՏԱՔՈՐՏԲ, տե՛ս ԽՆԴԲՈՒՆԴ:
 ԽՈՐՏԱԿԵԼ, նբ. 1. Մանրել, փշրել, ջա-
 խել, բեկանել, կոտորել: 2. Կիւք. Յաղթել,
 ընկճել: 3. Կիւք. Կսկծեցուցանել, մորմո-
 քեցուցանել:
 ԽՈՐՏԱԿՈՒՄՆ, գ. 1. Բեկումն: 2.
 Պարտութիւն, լքումն: 3. Ջրջումն:
 ԽՈՐՏԻԿ, գ. Կերակուր, համադամք:
 ԽՈՐՏԿԱՐԱՐ, ա. գ. Խահարար, խո-
 հակեր:
 ԽՈՐՔ, տե՛ս ԽՈՐ:
 ԽՈՅ, գ. 1. Վէր, կեղ: 2. ա. Վիրաւոր,
 խոցեալ, խոցոտեալ:
 ԽՈՅԱՀԱՐԵԼ, տե՛ս ԽՈՅԵԼ:
 ԽՈՅԵԼ, նբ. 1. Խոցահարել, խոցոտել,
 վիրաւորել: 2. Կիւք. Մորմոքեցուցանել,
 կսկծեցուցանել:
 ԽՈՅՈՏԵԼ, տե՛ս ԽՈՅԵԼ (1, 2):
 ԽՈՅՈՏԻՉ, ա. Վիրավորիչ:

ԽՈՅՈՏՈՒՄՆ, գ. Խոցումն, խոցուած:
 ԽՈՅՈՒԾ, գ. 1. Խոց, վէր: 2. Հարուած,
 խոցումն:
 ԽՈՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՈՅՈՏՈՒՄՆ:
 ԽՈՒԵԼ, նբ. Նեղել, չարչարել, հարստա-
 հարել, ճնշել, տառապեցուցանել, տազ-
 նապել:
 ԽՈՒԶԱԿ, ա. Հետազօտիչ:
 ԽՈՒԶԱԿԱՆ, ա. Խուզողական, քննո-
 ղական, քննական:
 ԽՈՒԶԱՐԿ, տե՛ս ԽՈՒԶԱՐԿՈՒ:
 ԽՈՒԶԱՐԿՈՒ, ա. Խուզարկ, քննիչ:
 ԽՈՒԶԱՓՈՐՁ, տե՛ս ՀԱՐՅԱՓՈՐՁ:
 ԽՈՒԶԵԼ¹, աբ. 1. Ի խոյզ արկանել,
 որոնել, խնդրել, քննել, հետազօտել: 2.
 Յուզել, գրգռել, արծարծել:
 ԽՈՒԶԵԼ², նբ. Խզել, հատանել, կտրել:
 ԽՈՒԶՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԽՈՒԶԱԿԱՆ:
 ԽՈՒԶՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խուզումն, քննու-
 թիւն, հետազօտութիւն, խոյզ:
 ԽՈՒԶՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՈՒԶՈՂՈՒԹԻՒՆ:
 ԽՈՒԹ, գ. 1. Խէթ, խոչ, արգել, խոչ-
 ընդոտն: 2. Խիթ (ծովածայր):
 ԽՈՒԺ, ա. գ. Դուժ, խուժդուժ, խուժա-
 դուժ, վայրենի, բարբարոս, վայրենա-
 բարոյ:
 ԽՈՒԺԱԴՈՒԺ, տե՛ս ԽՈՒԺ:
 ԽՈՒԺԱԴՈՒԺԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԲԱՐՈ-
 ՍԱԿԱՆ:
 ԽՈՒԺԱԽՈՒՄԲ, ա. Բարբարոսական
 (խուժադուժ ազգերից խմբուած):
 ԽՈՒԺԱԿԱՆ, ԽՈՒԺԱՅԻՆ, ա. Խժական,
 բարբարոսական, վայրենական:
 ԽՈՒԺԱՆ, գ. 1. տե՛ս ԽԱՌՆԱՂԱՆՃ (1):
 2. Յոյզք, վրդով:
 ԽՈՒԺԴՈՒԺ, տե՛ս ԽՈՒԺ:
 ԽՈՒԺԵԼ, չբ. Յարձակել (խուռն բազմու-
 թեամբ), գրոհել:
 ԽՈՒԼ, ա. 1. Անուր: 2. Անխօս, անշունչ:
 ԽՈՒԽ, գ. Տողուկք, տողուք:
 ԽՈՒՂ, գ. Հիւղ, խուց, խրճիթ:
 ԽՈՒՂԱԿ, տե՛ս ԽՈՂՈՎԱԿ:

և ՈՒՃԱՊ, գ. ԽՈՒՃԱՊԱՆՔ, տազնապ,
 շտապ տազնապի, արհաւիրք, շփոթ:
 ԽՈՒՃԱՊԱԿԱՆ, ա. Շփոթական:
 ԽՈՒՃԱՊԱՆՔ, տե՛ս ԽՈՒՃԱՊ:
 ԽՈՒՃԱՊԵԼ¹, նբ. ԽՈՒՃԱՊԵՅՈՒՄՆԵԼ,
 վրդովել, խռովել, ահաբեկ առնել:
 ԽՈՒՃԱՊԵԼ² (Իմ), չբ. Տազնապել, շտա-
 պել, խրտչել, ահաբեկ լինել:
 ԽՈՒՃԱՊԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՒ-
 ՃԱՊԵԼ¹:
 ԽՈՒՃԻՃ, տե՛ս ԽՐՏՈՒԻԼ:
 ԽՈՒՄԲ, գ. Բազմութիւն, գունդ, գու-
 մարտակ, հոյլք, ջոկ, ճահող:
 – ԽՈՒՄԲ ԱՌԵՆԵԼ կամ ԳՈՐԾԵԼ. Գու-
 մարտակ առնել, զօր առնել՝ Հատանել:
 ԽՈՒՆ, ԽՈՒՆ ԻՆՁ, ա. Դոյզն, սակաւ,
 փոքր, սուղ:
 – ԽՈՒՆ ՄԻ, մ. Փոքր մի, սակաւ մի, առ
 սակաւ մի, սակաւիկ մի:
 ԽՈՒՆԵՐԳՄՆԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Ստորա-
 սական:
 ԽՈՒՆԿ, գ. Կնդրուկ, ծխելիք:
 – ԽՈՒՆԿՔ, տե՛ս ԽՆԿԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:
 – ԽՈՒՆԿ ԱՐԿԱՆԵԼ. Խնկարկել, խնկել,
 ծխել:
 ԽՈՒՆԿԵՂԵՔ, գ. (բսբ.) Եղեգնախոնկ,
 եղէգն:
 ԽՈՒՇԻՒՆ, տե՛ս ԽՕՇԻՒՆ:
 ԽՈՒՊԱՆՈՒՄՆ, գ. Խանդարումն, ապա-
 կանութիւն:
 ԽՈՒՌՆ, գ. 1. Ամբոխ, բազմութիւն, խու-
 ժան: 2. Յաճախութիւն, յոյովութիւն,
 շատութիւն: 3. ա. Խիտ, հոծ, բազում,
 յոգնաթիւ: 4. մ. Համազունդ, միան-
 դամայն, ի միասին:
 – ԱՌ ԽՈՒՌՆ, Ի ԽՈՒՌՆ Ի ԽՈՒՌՆ, մ.
 Խառնիխոռն, ընդհանրականապէս, շփո-
 թաբար:
 ԽՈՒՌՆԱԽՆԻՏ, ա. Թանձրախիտ, բազ-
 մախիտ:
 ԽՈՒՍԱՓԱՆՔ, գ. 1. Փախուստ: 2. Ապա-
 լինութիւն:

ԽՈՒՍԱՓԵԼ, չբ. Խոյս տալ, խուսել,
 խուսխուսել, փախչել, գփախչել, խու-
 ճապել:
 ԽՈՒՍԱՓՈՒ, ա. Խուսափուկ (հնարք-
 ներով խոյս տուող):
 ԽՈՒՍԱՓՈՒԿ, տե՛ս ԽՈՒՍԱՓՈՒ:
 ԽՈՒՍԵԼ, տե՛ս ԽՈՒՍԱՓԵԼ:
 ԽՈՒՍՈՒՍԵԼ, տե՛ս ԽՈՒՍԱՓԵԼ:
 ԽՈՒՍՈՒՄՆ, գ. Խուսափանք, փախուստ:
 ԽՈՒՐՁՆ, գ. Տրցակ:
 ԽՈՒՅ, գ. Սենեկիկ, խուղ:
 ԽՈՒՓՆ, գ. Կափարիչ, բլշակ:
 ԽՈՓ, գ. Մած:
 ԽՌԻԻ, գ. Կրկուտ, ժաժ, ժժան, խոշոտ:
 ԽՌԿԵԼ, նբ. 1. Բարդել, դիզանել, կու-
 տակել: 2. Շփոթել, խռովել:
 ԽՌԵՆԵԼ, նբ. Համախմբել, Հաւաքել, կու-
 տակել, գումարել:
 ԽՌԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կուտակումն (խրու-
 նուելը):
 ԽՌՈՎ, գ. 1. Խռովութիւն, խռովանք,
 վրդով, աղմուկ, շփոթ: 2. ա. Խռովական,
 խռովայոյզ:
 ԽՌՈՎԱԲԱՐ, մ. Խռովեալ:
 ԽՌՈՎԱԿԱՆ, ա. Խռովայոյզ, անհան-
 դիստ, ծփական:
 ԽՌՈՎԱՄԻՏ ԼԻՆԵԼ. Տարակուսել:
 ԽՌՈՎԱՅՈՅՁ, ա. Խռովական, խռովկոտ:
 ԽՌՈՎԱՆՔ, տե՛ս ԽՌՈՎՈՒԹԻՒՆ:
 ԽՌՈՎԱՍԵՐ, ա. Խռովարար (խռու-
 վութիւն սիրող):
 ԽՌՈՎԱՐԱՐ, ա. Խռովարկու, խռովիչ,
 աղմկարար:
 ԽՌՈՎԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խռովութիւն,
 ապստամբութիւն:
 ԽՌՈՎԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԽՌՈՎԱՐԱՐ:
 ԽՌՈՎԵԼ, նբ. Խռովեցուցանել, աղմկել,
 ամբոխել, վրդովել, ալէկոծել, յուզել,
 պղտորել, զբզոկել:
 ԽՌՈՎԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԽՌՈՎԵԼ:
 ԽՌՈՎԻՁ, տե՛ս ԽՌՈՎԱՐԱՐ:
 ԽՌՈՎԿՈՏ, տե՛ս ԽՌՈՎԱՅՈՅՁ:

հոՌՈՎՂՈՒԹԵՆԱՊԱՐՏ, ա. Չարեացա-
 պարտ:
 հոՌՈՎՂՈՒԹԻՒՆ, գ. հռով, աղմուկ,
 վրդովումն, վրդովութիւն, շփոթ, խառ-
 նակութիւն, ապստամբութիւն, ամբո-
 խումն:
 հոՌՈՎՂՈՒՏ, ա. հռովիչ, խռովարար:
 հոՌՈՒԱԿԱՆ, ա. հռուեղէն:
 հոՌՈՒԱՆԱԼ, չբ. 1. Ծերանալ, զառա-
 մանալ: 2. Թաղկել:
 հոՌՈՒԵԼ (իմ), տե՛ս հոՌՈՒԱՆԱԼ:
 հոՌՈՒԵՂԷՆ, տե՛ս հոՌՈՒԱԿԱՆ:
 հոՌՁԱԿՈՒՆՔ, տե՛ս հոՌՏՈՒՑՔ:
 հոՌՁԱՓՈՂ, գ. (կզմիս.) Կոկորդ:
 հոՌՊՈՏ, ա. Անշնորհ, բիրտ, մարդի: 2.
 Անախորժ (ձայն):
 հոՍԱԲԱԽ, ա. Նեղիչ (խստօրէն Հա-
 բուածող):
 հոՍԱԲԱՐ, մ. 1. Խստիւ, սաստիկ, ուժ-
 գին: 2. Պնդապէս, սերտիւ, անդադար:
 հոՍԱԳՈՅՆ, ա. 1. Սաստկագոյն, կարծ-
 րագոյն, պնդագոյն, ծանրագոյն, ուժ-
 գին, բուռն, անգութ, անագորոյն: 2. մ.
 Խստաբար, խստիւ, սաստկաբար, անխնայ:
 հոՍԱԿՐՕՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս հոՍԱ-
 ԿՐՕՆՈՒԹԻՒՆ:
 հոՍԱԿՐՕՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստակրօնաւո-
 րութիւն, խստամբերութիւն, ճգնաւո-
 րութիւն, ճգնութիւն:
 հոՍԱԶԱՅՆ, ա. Սուր, անախորժ, խռպոտ
 (ձայնի մասին):
 հոՍԱՄԲԱԿ, ա. Ստամբակ, խեռ,
 ստահակ:
 հոՍԱՄԲԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստամբա-
 կութիւն, ստահակութիւն, խեռութիւն,
 անսաստութիւն:
 հոՍԱՄԲԵՐ, ա. Ճգնաւորական, ճգնո-
 ղական:
 հոՍԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճգնութիւն,
 խստակրօնութիւն:
 հոՍԱՆԱԼ, չբ. 1. Կարծրանալ, ամ-
 բանալ: 2. Յամառել, պնդել: 3. Ան-

սաստել, դժկամակել, անհնազանդել: 4.
 Սաստկանալ, յորդել:
 հոՍԱՇՈՒՆՁ, ա. 1. Դառնաշուռն: 2.
 Խստասիրտ, խստապարանոց:
 հոՍԱՊԱՐԱՆՈՅ, ա. Խստավիզ, բարձ-
 րավիզ, պնդապարանոց, յամառ, ան-
 հնազանդ, անսաստ, ամբարտաւան:
 հոՍԱՊԱՐԱՆՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յամառու-
 թիւն, անհնազանդութիւն, անսաս-
 տութիւն, ամբարտաւանութիւն, բարձ-
 րավզութիւն:
 հոՍԱՊԷՍ, տե՛ս հոՍԱԲԱՐ:
 հոՍԱՊԻՆԴ, ա. Կարծր (խիստ և պինդ):
 հոՍԱՍԻՐՏ, ա. 1. Ծանրասիրտ, յամառ,
 խստապարանոց: 2. Քարասիրտ, ան-
 գութ, անողորմ: 3. Յանդուգն, Հա-
 մարձակ, աներկիւղ:
 հոՍԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստութիւն, ան-
 գթութիւն, ծանրասրտութիւն:
 հոՍԱՎԱՐ, ա. Դաժանաբարոյ:
 հոՍԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստամբերու-
 թիւն:
 հոՍԱՎԻՁ, տե՛ս հոՍԱՊԱՐԱՆՈՅ:
 հոՍԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կարծրացուցանել
 (խստութիւն Հաղորդել):
 հոՍԱՔԱՐ, ա. գ. Որձաքար:
 հոՍՏԵՐԱԽ, ա. 1. Խեղախեռ, բրտերախ,
 կարծրերախ, դժոխերասան, անսանձ,
 ամեհի (ձիու մասին): 2. փխբ. Ան-
 հնազանդ, անսաստ:
 հոՍՏԵՐԱՍԱՆ, ա. Դժուարասանձ, դժոխ-
 երասան, անսանձ, խստերախ:
 հոՍՏԻ, տե՛ս հոՍՏ:
 հոՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պնդութիւն, կարծ-
 րութիւն: 2. Դժնդակութիւն, դառնու-
 թիւն, բարկութիւն: 3. Խստասրտութիւն,
 խստապարանոցութիւն: 4. Սաստկու-
 թիւն, ուժգնութիւն, դժուարութիւն, ծան-
 րութիւն:
 հոՍԱԲԱՐ, հոՍԱԳՈՅՆ, մ. Խիտ առ խիտ,
 ստէպ, ստէպ ստէպ:
 հոՍԱԾԱՌ, տե՛ս ՏՆԿԱԽԻՏ:

ԽՏԱՆԱԼ, չբ. Թանձրանալ, Թաւանալ,
 Հոծել, ստուգարանալ:
 ԽՏԱՅՈՒՅԱՆՆԵԼ, պբ. Յաճախել, բազմա-
 ցուցանել:
 ԽՏԻՐ, գ. Տարբերութիւն, զանազա-
 նութիւն, խտրութիւն:
 - ԽՏԻՐՔ, յոգն. Օրահմայք:
 ԽՏՂԵԼ, տե՛ս ԽՏՂՏԵԼ:
 ԽՏՂԻ, ա. Ախորժելի, հեշտալի:
 ԽՏՂՏԱՆՔ, տե՛ս ԽՏՂՏՈՒՄՆ:
 ԽՏՂՏԵԼ, նբ. Խտողել, խտողոտել,
 խտղել, մարմաջեցուցանել, խլրտել,
 գրգռել:
 ԽՏՂՏՈՒՄՆ, գ. Խտտիղ, խտտղանք,
 խտողումն, մարմաջումն, գրգռութիւն,
 բորբոքումն, խլրտումն:
 ԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոծութիւն, Թանձրու-
 թիւն, սերտութիւն, յաճախութիւն,
 շատութիւն:
 ԽՏՊՏԱԼ, տե՛ս ՀՏՊՏԵԼ (իմ):
 ԽՏՊՏԱՆՔ, տե՛ս ՀՏՊՏԱՆՔ:
 ԽՏՏԻՂ, ԽՏՏՂԱՆՔ, տե՛ս ԽՏՂՏՈՒՄՆ:
 ԽՏՏՂԵԼ, ԽՏՏՂՈՏԵԼ, տե՛ս ԽՏՂՏԵԼ:
 ԽՏՏՂՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՏՂՏՈՒՄՆ:
 ԽՏՐԱՆՔ, տե՛ս ԽՏՐՈՒԹԻՒՆ:
 ԽՏՐԱՊԷՍ, մ. Խտրելով, որոշաբար:
 ԽՏՐԵԼ, նբ. 1. Որոշել (տարբերութիւն
 դնելով), զանազանել, կշռադատել,
 խզել, քննել, ընտրել: 2. Զգուշանալ,
 պահել:
 ԽՏՐՈՅ, գ. 1. Խտիր, խտրութիւն, որո-
 շումն, զանազանութիւն, տարբերու-
 թիւն: 2. Անջրպետ, միջոց:
 ԽՏՐՈՅԵԼ, նբ. Որոշել, զանազանել,
 տարբերել:
 ԽՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խտրանք, խտրոց,
 տարբերութիւն, զանազանութիւն, ընտ-
 րութիւն:
 ԽՐԱԽ, գ. Խրախունք, խրախութիւն,
 խրախանք, խրախճանութիւն:
 - ԽՐԱԽ ԱՌՆԵԼ. Ուրախացուցանել:
 - ԽՐԱԽ ԼԻՆԵԼ. Ուրախանալ:

ԽՐԱԽԱԼԻՑ, ա. Ուրախալից:
 ԽՐԱԽԱԿԱՆ, ա. Ուրախական, խրախ-
 ճանական:
 ԽՐԱԽԱԿԻՑ, ա. Ուրախակից, խրախ-
 ճանակից:
 ԽՐԱԽԱՄԻՏ, ա. 1. Ուրախամիտ, խնդա-
 միտ, զուարթամիտ: 2. Ուրախական:
 - ԽՐԱԽԱՄԻՏ ԼԻՆԵԼ. Խրախ լինել,
 խրախամտել, զուարճանալ, ուրախանալ:
 ԽՐԱԽԱՄՏԵԼ, տե՛ս ԽՐԱԽԱՄԻՏ ԼԻՆԵԼ:
 ԽՐԱԽԱՆԱԼ, չբ. Ուրախանալ, զուար-
 ճանալ, խրախ լինել:
 ԽՐԱԽԱՆՔ, գ. Ուրախութիւն, զուար-
 թութիւն:
 ԽՐԱԽԱՐԱՐ, ա. 1. Կոչնատէր: 2.
 Ուրախարար, խրախացուցիչ:
 ԽՐԱԽԱՅՈՒՅԱՆՆԵԼ, պբ. Ուրախացու-
 ցանել, խրախ առնել:
 ԽՐԱԽԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Ուրախարար, խրա-
 խարար, զուարթացուցիչ:
 ԽՐԱԽԱՆԱԼ, չբ. Խրախ լինել, ուրախ
 լինել, ուրախանալ, զուարճանալ:
 ԽՐԱԽԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Խրախական: 2.
 Խրախացուցիչ:
 ԽՐԱԽԱՆԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Ուրախակից
 լինել, խրախճանալ:
 ԽՐԱԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խրախճանք,
 խրախունք, խնճոյք, կոչունք, սեղան,
 ազապ: 2. Խրախութիւն, ուրախութիւն,
 զուարճութիւն:
 ԽՐԱԽԱՆՔ, տե՛ս ԽՐԱԽԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԽՐԱԽԱՅՈՒՅԱՆՆԵԼ, պբ. Խրախ առնել,
 զուարթացուցանել:
 ԽՐԱԽՈՅՍ, գ. 1. Քաջալերութիւն, յոր-
 դորումն, խրախուսանք: 2. ա. Յոր-
 դորական, քաջալերական:
 - ԽՐԱԽՈՅՍ ԲԱՌՆԱԼ՝ ՏԱԼ՝ ՄԱՏՈՒ-
 ՅԱՆՆԵԼ. Խրախուսել, քաջալերել, յորդո-
 րել, սրտապնդել:
 ԽՐԱԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՐԱԽԱՆՈՒԹԻՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ԽՐԱԽՈՒՆՔ, տե՛ս ԽՐԱԽԱՆՈՒԹԻՒՆ (1):

ԽՐԱՆՈՒՍԱՆՔ, գ. 1. տե՛ս ԽՐԱՆՈՅՍ
 (1): 2. Խիզախումն, Համարձակութիւն:
 ԽՐԱՆՈՒՍԵԼ, չբ. 1. Խրախոյս բառնալ,
 խիզախել, գոչել, վերագոչել, կարգալ: 2.
 Քաջալերել, վստահանալ, յուսալ, ապա-
 լիհնել, զօրանալ: 3. նբ. Խրախոյս տալ,
 սրտապնդել:
 ԽՐԱՄ, գ. 1. Խոռ, խանդակ, խրամատ: 2.
 Ցանկ, անջրպետ: 3. փխբ. Ճանապարհ:
 – ԽՐԱՄ ՀԱՏԱՆԵԼ. Խոռել, խրամատել:
 ԽՐԱՄԱԿԱՏԵԼ, չբ. Հեստել, անաստել,
 ըմբոստանալ:
 ԽՐԱՄԱՀԱՏ, ա. Խրամատիչ:
 ԽՐԱՄԱՊԱՀ, ա. գ. Պարսպապահ:
 ԽՐԱՄԱՏ, տե՛ս ԽՐԱՄ (1):
 ԽՐԱՄԱՏԵԼ, նբ. 1. Խոռել, խրամ Հա-
 տանել: 2. փխբ. Քանդել, քակել, խախ-
 տել, լուծանել:
 ԽՐԱՄԱՏԻՉ, տե՛ս ԽՐԱՄԱՀԱՏ:
 ԽՐԱՄԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խրամատ,
 խրամ: 2. Պատառուած, պատառումն,
 Հերձումն, բաժանումն, քակումն:
 ԽՐԱՍԱԽ, գ. Հրասախ (երկարութեան
 չափ):
 ԽՐԱՏ, գ. 1. Յուշարարութիւն, թելադ-
 րութիւն, յորդորակ: 2. Հրահանգ,
 կրթութիւն, դաստիարակութիւն: 3. Պա-
 տիժ: 4. Ուսումն, մակացութիւն, գիտու-
 թիւն: 5. Խորհուրդ: 6. Կարգաւորու-
 թիւն, Հրաման, օրէնք:
 ԽՐԱՏԱԲԱՆԵԼ, նբ. Խրատ տալ, խրատել,
 ուսուցանել:
 ԽՐԱՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խրատ (խրա-
 տական խօսք):
 ԽՐԱՏԱԳԻՐ, ա. Խրատական:
 ԽՐԱՏԱԿԱՆ, ա. Խրատիչ, խրատատու:
 ԽՐԱՏԱՏՈՒ, տե՛ս ԽՐԱՏՈՒ:
 ԽՐԱՏԵԼ, նբ. 1. Յորդորել, զգուշա-
 ցուցանել, ազդել, ներգործել, յիշեցու-
 ցանել, զգաստացուցանել: 2. Հրա-
 հանգել, կրթել, ուսուցանել: 3. Պատու-
 Հասել, պատժել:

ԽՐԱՏԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Զգաստու-
 թիւն:
 ԽՐԱՏԻՉ, ա. Խրատատու:
 ԽՐԱՏՏՈՒ, ա. Խրատատու (խրատ և
 խորհուրդ տուող՝ բարի կամ չար):
 ԽՐԱՏՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խրատ:
 ԽՐԱՅՔ, գ. Քուղ (կօշիկ):
 ԽՐԵԼ, նբ. չբ. Մխել, Հարստել, մածանել,
 յարել:
 ԽՐԹԻՆ, ա. 1. Անշուք, անզարդ, անձև,
 տձև (չէնք): 2. Տխուր, մթին, մթագին:
 ԽՐԹՆԱԶԳԵՍ, ա. Սևազգեստ կամ
 խոշորագգեստ:
 ԽՐԹՆԱԾՈՅՈՒԿ, ա. Դժուարիմանալի,
 դժուարիմաց:
 ԽՐԹՆԱՆԱԼ, չբ. Անշքանալ, անզար-
 դանալ, մթագնել:
 ԽՐԹՆԻ, ա. 1. Խրթին, մթին, մթագին,
 նսեմ: 2. Դժուարիմանալի, դժուարիմաց:
 ԽՐԹՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նսեմ, մթութիւն
 (պայծառութեան պակասութիւն՝ բացա-
 կայութիւն):
 ԽՐԽԻՆՋՔ, տե՛ս ԽՐԽՆՋԻՆ:
 ԽՐԽՆՋԵԼ, տե՛ս ԽՐԽՆՋԻՆ:
 ԽՐԽՆՋԻՆ, տե՛ս ԽՐԽՆՋԻՆ:
 ԽՐԽՈՐ, գ. Նշխար, փշրանք, մասնիկ:
 ԽՐՁԱՆԱԼ, ԽՐՁԱՆԱԼ, չբ. Դիզանալ
 (խրճի նման դառնալ):
 ԽՐՃԻԹ, գ. Խուղ, խուց, խցիկ:
 ԽՐՈՒՏ, ա. 1. Սէգ, գոռ, գոռոգ, յանձ-
 նապաստան, յոխորտ, ամբարտաւան,
 ամբարհաւած, յանդուգն, ահարկու,
 Համարձակ, անվեհեր, վստահ: 2. Պան-
 ծալի: 3. գ. Խրոխտումն, խրոխտանք:
 ԽՐՈՒՏԱԲԱՐ, մ. Յանդգնաբար, յոխոր-
 տաբար:
 ԽՐՈՒՏԱԳՈՅՆ, ա. Պանծագոյն:
 ԽՐՈՒՏԱԼ, չբ. Յոխորտալ, խիզախել,
 մեծաբանել, սպառնալ, Համարձակել,
 յանդգնել, վստահանալ, պանծալ:
 ԽՐՈՒՏԱԼԻ, ա. Փառացի, խրոխտալիբ
 (խրոխտանքով լի):

ԽՐՈՒՏԱԼԻՐ, տե՛ս ԽՐՈՒՏԱԼԻ:
 ԽՐՈՒՏԱԿԱՆ, ա. Խրոխտ:
 ԽՐՈՒՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խրոխտումն,
 Խրոխտանք:
 ԽՐՈՒՏԱՀԷԶԱԿԱՆ, ա. Ուժգնահնչակ:
 ԽՐՈՒՏԱԶԱՅՆ, ա. Մեծաբան:
 ԽՐՈՒՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԽՐՈՒՏԱԼ:
 ԽՐՈՒՏԱՆՔ, տե՛ս ԽՐՈՒՏՈՒՄՆ:
 ԽՐՈՒՏԵԼ (Իմ), տե՛ս ԽՐՈՒՏԱԼ:
 ԽՐՈՒՏՈՒՄՆ, գ. Խրոխտանք (Խրոխտալը):
 ԽՐՈՍԱԿ, տե՛ս ՀՐՈՍԱԿ:
 ԽՐՈՒԱՆԱԼ, տե՛ս ԽՐՈՒԱՆԱԼ:
 ԽՐՈՒՏՔ, տե՛ս ԹԱԻԱԼՈՅ:
 ԽՐՏԽՐՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԽՐՏԶԵԼ (Իմ):
 ԽՐՏՆՈՒԼ, տե՛ս ԽՐՏԶԵԼ (Իմ):
 ԽՐՏՈՒԻԼ, գ. Խուճիճ (խրտուելակ):
 ԽՐՏՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Սարտուցանել, Հարթուցանել (խրտնել տալ):
 ԽՐՏՈՒՅՈՒՄՆ, գ. Հարթուցումն (խրտնեցնելը, խրտնելը):
 ԽՐՏԶԵԼ (Իմ), չբ. 1. Խրտնուլ, սարտնուլ, շրտնուլ, հարթչել, հարթնուլ: 2. փխբ. Խորչել, խոյս տալ:
 ԽՅԱԿԱՆ, ա. Խցեալ:
 ԽՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԽՆՈՒԼ:
 ԽՅԱՐԳԵԼ, ԽՅԱԻՈՐ, ա. Միայնակեաց (խցում ապրող):
 ԽՅԵԼ, տե՛ս ԽՆՈՒԼ:
 ԽՅԻԿ, գ. Խղիկ, խրճիթ:
 ԽՅԻՉ, ա. Արգելիչ:
 ԽՓԱՆԵԼ, ԽՓԵԼ, նբ. Կափուցանել, փակել:
 ԽՕԹ, ա. Հիւանդ, ախտաժէտ, տկար:
 ԽՕԹԱՄԻՏ, ա. 1. Խօթաբիտ, Հիւանդամիտ, տկարամիտ, ծանծաղամիտ, Հեղգամիտ, տարտամ: 2. Չարամիտ:
 ԽՕԹԱՆԱԼ, չբ. 1. Հիւանդանալ, տկարանալ: 2. Ցաւազնել, ցաւազնոտել:
 ԽՕԹԱՄԻՐՏ, ա. Հեղգասիրտ, անհոգ, տարտամ, ծոյլ, անպիտան:
 ԽՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հիւանդութիւն,

ախտ: 2. Հեղգութիւն, տարտամութիւն, ծուլութիւն:
 ԽՕԼ, ա. 1. Անմիտ, անբան: 2. Յիմարական: 3. Կատաղի, մոլեգին: 4. Հէք:
 – ԽՕԼ ԱՌԱՏՈՒԹԻՒՆ. Շուայտութիւն:
 – ԸՆԴ ԽՕԼ, մ. Անմտաբար, անբանաբար, անխորհրդաբար, վայրապար:
 ԽՕԼԱԿԱՆ, ա. Անբանական, յիմարական:
 ԽՕԼԱՆԱԼ, ԽՕԼԵԼ (Իմ) չբ. 1. Անմտանալ, յիմարանալ, յիմարել, մոլեգնել: 2. Թշուառանալ:
 ԽՕԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն, յիմարութիւն:
 ԽՕՇԻՒՆ, գ. 1. Խարչափ, շրշիւն, սոսափիւն: 2. Տրտմութիւն:
 ԽՕՍ, տե՛ս ԽՕՍՔ:
 ԽՕՍԱԿԱԿԻՅ, տե՛ս ԽՕՍԱԿԻՅ:
 ԽՕՍԱԿԱՆ, ա. 1. Խօսուն, բանական: 2. Քաջաբան, ճարտարախօս, խօսնակ:
 ԽՕՍԱԿԻՅ, ա. ԽՕՍԱԿԱԿԻՅ:
 – ԽՕՍԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ. Խօսակցել, զրուցել:
 ԽՕՍԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջրոյցք, խօսք:
 ԽՕՍԱՐԱՆ, գ. Լեզու, բերան:
 ԽՕՍԵԼ (Իմ), չբ. 1. Բարբառել, ասել, զրուցել: 2. Ճառել, պատմել, քարոզել: 3. Պսակել (նշանել, նշանուել):
 – ԽՕՍԵԼ Ի ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ. Խաղաղութիւն առնել:
 – ԽՕՍԵԼ Ի ՍՐՏԻ. Խորհել, զմտաւ ածել:
 ԽՕՍԵԼԻ, ա. Խօսող:
 ԽՕՍՆԱԿ, ա. գ. 1. Բարեխօս, ջատագով: 2. Խօսական, քաջաբան, ճարտարախօս: 3. Աքաղաղ, փխբ. աւետատու:
 ԽՕՍՆԱԿԱՆ, ա. 1. Խօսուն, խօսական, բանական, մտաւոր: 2. Խօսարան: 3. Միջնորդ (Հարսնախօսութեան), առիթ:
 ԽՕՍՆԱԿԻՅ, ա. գ. Միջնորդ, պատգամաւոր (Հայտնութեան), բանբեր:
 ԽՕՍՆԱՅՐ, տե՛ս ԽՐԱԽՕՍ:
 ԽՕՍՈՂ, տե՛ս ԽՕՍՕՂ:

ԽՕՍՈՂԱԿԱՆ, ա. Խօսուէն (խօսել
 կարողացող):
 ԽՕՍՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՈՍՏՈՒՄՆ (4):
 ԽՕՍՈՒՆ, ա. Խօսող, բանական, բանաւոր:
 ԽՕՍՔ, գ. 1. Ասք, բան, ասացուած,
 ասութիւն: 2. Զրոյց, խօսակցութիւն: 3.
 Մտածութիւն, խորհուրդ: 4. Բարբառ,
 լեզու: 5. Ճառ, գիրք, շարագրութիւն,
 պատմութիւն:
 - ԽՕՍՍ ԱՌՆԵԼ կամ ԴՆԵԼ. Շարագրել,
 շարադրել:
 - ԽՕՍՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. Խօսել:
 - Ի ԽՕՍՍ ԳԱԼ կամ ՄԱՏՁԵԼ (իմ).
 Խօսակից լինել (սկսել խօսել):
 ԽՕՍՕՂ, ա. 1. Խօսելի (նա, որ խօսում է):
 2. Քաջախօս, ճարտարախօս:

Մ

ՄԱԳ, գ. Մայր, եզր, վերջ, սպառուած:
 - ՄԱԳԷ Ի ՄԱԳ. Մայր ի ծայր:
 ՄԱԳԱԿԱՆ, ա. Մազողական:
 ՄԱԳԵԼ¹, նբ. Մազեցուցանել, բղխեցու-
 ցանել, ծաւալել, երեւցուցանել, յայտ-
 նել: 2. Հբ. տե՛ս ՄԱԳԵԼ (իմ):
 ՄԱԳԵԼ² (իմ), հբ. 1. Ցայտել, երևել, ելա-
 նել, փայլել, լուսատու լինել: 2. Մնանել,
 բղխել:
 ՄԱԳԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԱԳԵԼ¹:
 ՄԱԳՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱԳԱԿԱՆ:
 ՄԱԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Մազումն (ծաղկել):
 ՄԱԳՈՒԼ, գ. 1. Ելք, արևելք: 2. Փայ-
 լումն, լուսաւորութիւն: 3. Մնունդ,
 բղխումն:
 ՄԱԼ, Մալք, գ. Մալումն, կրկնուած:
 - ՄԱԼ Ի ՄԱԼ, ա. Խորշեղէն:
 ՄԱԼԵԼ, նբ. Կրկնել, ոլորել:
 ՄԱԼՈՒՄՆ, գ. 1. Մալք: 2. Թաղկումն:
 ՄԱԽ, մանաւանդ՝ ՄԱԽՔ, գ. 1. Գին,
 վարձ, վճար: 2. Վատնումն, սպառումն,

մաշումն, տոյժ, կորուստ:
 ՄԱԽԵԼ, նբ. 1. Վճարել: 2. Վատնել, մա-
 չել, սպառել, լափել, սատակել, կորու-
 սանել: 3. (աշխարհիկ ոճով) Վաճառել:
 ՄԱԽԻՉ, ա. Սպառիչ, մաշիչ, վատնիչ:
 ՄԱԽՈՂԱԿԱՆ, ա. Դիւրածախ:
 ՄԱԽՈՒՄՆ, գ. Վատնումն, սպառումն:
 ՄԱՄԱՆԵԼ (իմ), հբ. Քստմնել (ալիքածե-
 տատանուել՝ երեբալ):
 ՄԱՄԿԱՐԱՐ, մ. Մածուկ, ի ծածուկ,
 գաղտ, թաքնաբար, ի թաքուն, անյայ-
 տաբար, յարամբի:
 ՄԱՄԿԱԳԷՏ, ա. Մածկատես, սրտազէտ:
 ՄԱՄԿԱԳՈՅՆ, ա. Գաղտնի:
 - ՄԱՄԿԱԳՈՅՆՍ, մ. Մածկաբար:
 ՄԱՄԿԱԹԱԳՈՅՑ, ա. Թաքուն:
 ՄԱՄԿԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱՄՈՒԿ:
 ՄԱՄԿԱՄԻՏ, ա. Թաքուն:
 ՄԱՄԿԱՆՔ, գ. Մածկութիւն, ծածկոյթ,
 գաղտնիք:
 ՄԱՄԿԱՊԷՍ, 1. մ. տե՛ս ՄԱՄԿԱՐԱՐ: 2.
 ա. Մածուկ, թաքուն, խորին:
 ՄԱՄԿԱՏԵՍ, տե՛ս ՄԱՄԿԱԳԷՏ:
 ՄԱՄԿԱՐԱՆ, գ. 1. Մածկելիք, ծածկոց,
 ծածկոյթ: 2. Թաքստոց, ապաւէն:
 ՄԱՄԿԵԼ, նբ. 1. Պաշել, թաքուցանել,
 թաղել: 2. Պատել, վերարկել, պատ-
 րուակել, զօղել, քօղարկել:
 ՄԱՄԿԵԼԻՔ, տե՛ս ՄԱՄԿԱՐԱՆ (1):
 ՄԱՄԿԻՉ, գ. 1. Մածկոց, նուարտան: 2.
 Խուփն:
 ՄԱՄԿՈՅԹ, գ. 1. Մածկութիւն, ծած-
 կումն, պատումն: 2. Գաղտնիք: 3.
 Մածկոց:
 ՄԱՄԿՈՅ, գ. 1. Մածկոյթ, ծածկաբան: 2.
 փխբ. Հոգանի:
 ՄԱՄԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թաքնութիւն,
 գաղտնութիւն: 2. Մածկոյթ:
 ՄԱՄԿՈՒՄՆ, գ. Պատումն (ծածկելը,
 ծածկուելը):
 ՄԱՄՈՒԿ, ա. 1. Թաքուն, գաղտնի,
 անյայտ: 2. Մթին, խրթնի, անիմանալի:

3. մ. տե՛ս ԾԱԾԿԱԲԱՐ:

– ԾԱԾՈՒԿՔ, գ. 1. Գաղտնիք: 2. Թաքստոց:

– Ի ԾԱԾՈՒԿ, տե՛ս ԾԱԾԿԱԲԱՐ:

ԾԱԿ, գ. 1. Ծերպ, խորշ, սոր: 2. Բոյն: 3. ա. Ծակոտ:

ԾԱԿԱԽԻԹ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԾԱԿԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ:

ԾԱԿԱՄՈՒՏ, ա. Սորամուտ, ծակասոյգ:

– ԾԱԿԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ. Ծակախիթ լինել:

ԾԱԿԱՍՈՅԶ, տե՛ս ԾԱԿԱՄՈՒՏ:

ԾԱԿԵԼ, նբ. 1. Ծակոտել, փորել (ծակ բանալ): 2. փխբ. ձեղքել, հատանել անցանել:

ԾԱԿՈՏ, ա. Ծակ, ծակոտեան, ծակոտէն:

ԾԱԿՈՏԵԼ, նբ. 1. Ծակել, ճեղքել, փորել:

2. Խոցել, խոցոտել:

ԾԱԿՈՏԿԵԱՆ, ԾԱԿՈՏԿԷՆ, տե՛ս ԾԱԿՈՏ:

ԾԱԿՈՏՈՒՄ, գ. Խայթուած:

ԾԱԿՈՒՄ, գ. Ծակ (ծակուած տեղ):

ԾԱՂԿԱԲԵՐ, ա. Ծաղկաբուլի, ծաղկածին:

ԾԱՂԿԱԲԵՐԵԼ (իմ), չբ. Ծաղկաւետանալ (ծաղկաբեր լինել):

ԾԱՂԿԱԲՈՒՂԽ, տե՛ս ԾԱՂԿԱԲԵՐ:

ԾԱՂԿԱԳՐԵԼ (իմ), չբ. Ծաղկել, բուսանել:

ԾԱՂԿԱԶԱՐԴ, ա. գ. 1. Ծաղկաւետ (ծաղիկներով զարդարուած), ծաղկափայլ, ծաղկապայծառ, վայելչազարդ: 2. (եկեղց.) Ողոգմեան:

ԾԱՂԿԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Ծաղկաւետել, ծաղկեցուցանել, պայծառացուցանել:

ԾԱՂԿԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾԱՂԿԱԽԻՏՈՒԹԻՒՆ:

ԾԱՂԿԱԶԳԵԱՅ, ԾԱՂԿԱԶԳԵՍՏ, ա. Ծաղկաբեր, ծաղկաւետ:

ԾԱՂԿԱԶԵՐԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՂԿԱԹԱԿ ԼԻՆԵԼ:

ԾԱՂԿԱԹԱԿ ԼԻՆԵԼ. Ծաղկազերծ լինել:

ԾԱՂԿԱԺՈՂՈՎ, ա. Ծաղկահաւաք:

– ԾԱՂԿԱԺՈՂՈՎ ԱՌԵՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՂԿԱՔԱՂ ԱՌԵՆԵԼ (1):

ԾԱՂԿԱԼԻՑ, ա. Ծաղկաւետ, ծաղկուտ:

ԾԱՂԿԱԾԻՆ, տե՛ս ԾԱՂԿԱԲԵՐ:

ԾԱՂԿԱՀԱՒԱՔ, տե՛ս ԾԱՂԿԱԺՈՂՈՎ:

ԾԱՂԿԱԶԵԻ, ա. Ծաղկատեսակ:

ԾԱՂԿԱՅՕՐԻՆՈՒՈՐԱԿ, ա. Գուհագեղ:

ԾԱՂԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԾԱՂԿԵԼ²:

ԾԱՂԿԱՆԵՐԿ, գ. ա. 1. Ներկադործ: 2. Ծաղկերանգ:

ԾԱՂԿԱՆՈՅ, տե՛ս ԾԱՂԿՈՅ:

ԾԱՂԿԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Ծաղկազարդ:

ԾԱՂԿԱՎԱՐՍ, ա. Սաղարթագեղ, վարսագեղ:

ԾԱՂԿԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԾԱՂԿԱԶԵԻ:

ԾԱՂԿԱԻԵՏԱՆԱԼ, չբ. Ծաղկաբերել, ծաղկել:

ԾԱՂԿԱԻԵՏԵԼ, տե՛ս 1. ԾԱՂԿԱԶԱՐԴԵԼ: 2. ԾԱՂԿԱԻԵՏԱՆԱԼ:

ԾԱՂԿԱԻԷՏ, ա. Ծաղկուտ, ծաղկալից, ծաղկազարդ:

ԾԱՂԿԱԻԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծաղկազարդութիւն:

ԾԱՂԿԱՓԱՅԼ, ա. Ծաղկազարդ:

ԾԱՂԿԱՓԹԻԹ, ա. մ. Փթթեալ:

ԾԱՂԿԱՔԱՂ ԱՌԵՆԵԼ՝ ԵՐԹԱԼ՝ ԼԻՆԵԼ.

1. Ծաղկաժողով առնել: 2. Հատընտիր լինել: 3. տե՛ս ՔԱՂՀԱՆԵԼ (2):

ԾԱՂԿԵԱՅ, ա. Ծաղկեղէն:

ԾԱՂԿԵԼ¹, տե՛ս ԾԱՂԿԵՑՈՒՅԱՆԵԼ:

ԾԱՂԿԵԼ², չբ. 1. Ծաղկանալ, բուսանել, բողբոջել: 2. Դալարանալ: 3. փխբ. Բարգաւաճել, ուռճանալ: 4. փխբ. Զուարթանալ, զուարճանալ, պայծառանալ: 5. փխբ. Սպիտականալ (ալեխառն դառնալ):

ԾԱՂԿԵԼԷՆ, տե՛ս ԾԱՂԿԵԱՅ:

ԾԱՂԿԵՐԱՆԳ, ա. Ծաղկաներկ:

ԾԱՂԿԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Ծաղկել (ծաղկել տալ): 2. փխբ. Փայլեցուցանել, պայծառացուցանել:

ԾԱՂԿՈՅ, գ. Ծաղկանոց, բուրաստան, հոտաբան:

ԾԱՂԿՈՒՏ, ա. Ծաղկաւէտ, ծաղկալից:
 ԾԱՂՐ, գ. 1. ԾիԾԱՂԱՆՔ: 2. Կատակ:
 3. Ծանակ, ձաղ:
 - ԾԱՂՐ ԱՌՆԵԼ, ԾԱՂՐ ԵՒ ԱՅՊԵ ԱՌ-
 ՆԵԼ. Ծաղրել, ծիծաղել, այսպէս առնել,
 այսպանել, խաղ առնել, կատակել:
 - ԾԱՂՐ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ. Խաղ լինել,
 ծանականալ, յամօթ՝ յամօթի լինել:
 - ԾԱՂՐ ՀԵՂՈՒԼ, տե՛ս ԾԱՂՐ ԱՌ-
 ՆԵԼ:
 ԾԱՂՐԱԳՈՅՆ, ա. Ծաղրականագոյն,
 ծիծաղագոյն:
 ԾԱՂՐԱԼԻՑ, ա. 1. Ծաղրելի, ծաղրական,
 ծիծաղելի: 2. մ. Ծաղրապէս:
 ԾԱՂՐԱԾՈՒ, ա. Խեղկատակ, միմոս,
 այսպանակատակ:
 ԾԱՂՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Խեղկատակու-
 թիւն:
 ԾԱՂՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ծիծաղելի, ծաղրելի,
 ծաղրալից, այսպանալից: 2. Կատակեր-
 գական: 3. Հեգնական: 4. Ծաղրածու,
 խեղկատակ:
 ԾԱՂՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԾԱՂ-
 ՐԱԳՈՅՆ:
 ԾԱՂՐԱՊԷՍ, մ. Ծաղրալից (ծաղրելով):
 ԾԱՂՐԵԼ, նբ. Ծաղր առնել, ծիծաղել,
 այսպանել, դարովել:
 ԾԱՂՐԵԼԻ, ա. Ծիծաղելի, ծաղրական:
 ԾԱՄ, գ. Գէս, գիսակ, վարսք:
 ԾԱՄԱԾՈՒՌ, ա. Ծուռ, թիւր, կամակոր:
 ԾԱՄԱԾՈՒԵԼ, նբ. Կամակորել, թիւրել,
 ծուռ:
 ԾԱՄԱԿԱԼ, գ. Վարսակալ:
 ԾԱՄԵԼ, նբ. 1. Ծասկել, կրծել, ուտել,
 որոճել: 2. փխբ. Խորհրդածել:
 ԾԱՄԵԼԻ, ԾԱՄԵԼԻՔ, գ. Ծնօտ:
 ԾԱՅՐ, գ. 1. Ծագ, եզր, վերջ, սպառուած,
 կատարած: 2. Գագաթն, կատար: 3.
 Ճառագայթ (նոր ծագած արեգակի):
 - ԾԱՅՐ Ի ԾԱՅՐ, տե՛ս ԾԱԳԷ Ի ԾԱԳ:
 ԾԱՅՐԱՔԱՐ, մ. Ծայր ի ծայր:
 ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ, ա. Բարձրագոյն, խորա-

գոյն, գերագոյն, գերազանց, կատարեալ,
 քաջ:
 ԾԱՅՐԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾԱՅ-
 ՐՈՒԹԻՒՆ:
 ԾԱՅՐԱԴԻՏԱԿ, ա. Զինջ, մաքուր, ան-
 աղօտ (վերին աստիճանի դիտելի):
 ԾԱՅՐԱԶԵՂԾ, ա. Դողդոջուն (չափա-
 զանց թոյլ՝ տկար):
 ԾԱՅՐԱԼԻՐ, ԾԱՅՐԱԼԻՑ, ա. Ծայրա-
 պատար, պղպղուն:
 ԾԱՅՐԱԾԱԿԱԼ, ա. Ամենասփիւռ, հա-
 մասփիւռ:
 ԾԱՅՐԱԿՏՈՐ, ԾԱՅՐԱԿՏՈՒՐ, ա. 1.
 Անդամահատ, թաթահատ: 2. փխբ.
 Աղաւաղ (կցկոտուր դարձրած):
 ԾԱՅՐԱՀԵՐՁ, մ. Ծայրահերձեալ (ճեղ-
 քուած ծայրերով):
 ԾԱՅՐԱՀԵՐՁԵԱԼ, տե՛ս ԾԱՅՐԱՀԵՐՁ:
 ԾԱՅՐԱԿԱԼ, չբ. Գերազանցել, կատա-
 րելանալ:
 ԾԱՅՐԱՊԱՏԱՐ, տե՛ս ԾԱՅՐԱԼԻՐ:
 ԾԱՅՐԱՊՏՈՒՂՔ, գ. յոգն. Ծայրա-
 տունկը:
 ԾԱՅՐԱՏԱՇ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԱՏԱՇ:
 ԾԱՅՐԱՏԵԼ, նբ. Ծայրակոտոր՝ ծայրա-
 քաղ առնել, յապաւել:
 ԾԱՅՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծայրաքաղու-
 թիւն:
 ԾԱՅՐԱՏՈՒՆԿՔ, տե՛ս ԾԱՅՐԱ-
 ՊՏՈՒՂՔ:
 ԾԱՅՐԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծաւալումն,
 ընդարձակութիւն:
 ԾԱՅՐԱՓԱՅԼ, ա. Գերափայլ:
 ԾԱՅՐԱՔԱՂԱՌՆԵԼ, տե՛ս 1. ԾԱՅ-
 ՐԱՏԵԼ: 2. Ծաղկաքաղ առնել, հատ-
 ընտիր լինել, համառօտել, բովանդակել:
 ԾԱՅՐԱՔԱՂԱՔ, գ. Բերդաքաղաք,
 միջնաբերդ, ամրոց, ակառն:
 ԾԱՅՐԱՔԱՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾԱՅՐԱ-
 ՏՈՒԹԻՒՆ:
 ԾԱՅՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծայրագունութիւն,
 գերազանցութիւն:

ԾԱՆԱԿ, ա. մ. 1. Մերկ, մերկառակ, նշառակ, խայտառակ, ամօթալի: 2. գ. Ամօթ, խայտառակություն: - ԾԱՆԱԿ կամ ԾԱՂՐ ԵՒ ԾԱՆԱԿ ԱՌՆԵԼ. Այսպիսի առնել, խաղ առնել, խայտառակել: ԾԱՆԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Ծանականագոյն, խայտառակագոյն: ԾԱՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԾԱՆԱԿԱԳՈՅՆ: ԾԱՆԱԿԱՆԱԼ, չբ. Ծանակ լինել, ծաղր լինել՝ կալ: ԾԱՆԱԿԱՆՔ, գ. 1. Մերկություն, ամօթոյք: 2. Ամօթ, ամօթանք, խայտառակություն, նշառակություն, անարգանք, անտեղություն, գարշուծին: ԾԱՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Ծանակ առնել, խայտառակել: 2. կ. չբ. Անամօթել: ԾԱՆԱԿԻԶ, ա. խայտառակիչ: ԾԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾԱՆԱԿԱՆՔ: ԾԱՆԾԱՂ, ա. 1. Ծանծաղուտ (ոչ խոր): 2. փխբ. Վեր ի վերոյ, դիւրահաս, հասարակ: ԾԱՆԾԱՂԱԳՈՅՆ, ա. 1. Վեր ի վերոյ, թեթեւագոյն: 2. Ծանծաղամիտ: ԾԱՆԾԱՂԱՄԻՏ, ա. Թեթեւամիտ: ԾԱՆԾԱՂՈՒՏ, տե՛ս ԾԱՆԾԱՂ (1): ԾԱՆԾԱՔԵԼ, նբ. Ծասկել: ԾԱՆՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ծանօթ առնել, ծանօթս տալ, ծանօթացուցանել, ցուցանել, յայտնել, զեկուցանել: ԾԱՆՈՒՑԻԶ, ա. Ծանուցանող, յայտարար: ԾԱՆՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Զեկուցումն, յայտարարություն: ԾԱՆՐ, ա. 1. Դժուարաշարժ, հանդարտ, դանդաղ: 2. Անտանելի, անհնարին, դժուարին: 3. Դժկամակ, անհաճոյ: 4. Խիստ, դժնդակ: 5. Սաստիկ, շատ, բազում: 6. Թաւ (ձայն): 7. Յամբ. ծանրաշարժ: 8. Տաժամակի: 9. Ծանրագին, մեծածախ, պատուական: 10. մ. Ծան-

րապէս, սաստիկ, ծանունս: - ԾԱՆՈՒՆՍ, տե՛ս ԾԱՆՐ (10): ԾԱՆՐԱԲԱՆ, ա. Խիստ, դժուարալուր: ԾԱՆՐԱԲԱՐ, ա. Ծանրապէս, խստաբար: ԾԱՆՐԱԲԵՌՆ, ա. Ծանրաբեռնի, ծանրաբեռ: ԾԱՆՐԱԲԵՌՆԵԼ, նբ. Բեռնաւորել: ԾԱՆՐԱԲԵՌՆԻ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԲԵՌՆ: ԾԱՆՐԱԲԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծանրություն, դժուարություն: ԾԱՆՐԱԲԵՐԶ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԲԵՌՆ: ԾԱՆՐԱԳԻՆ, ա. Ծանրագին, մեծագին, մեծագին, պատուական, ծանրապատիւ: ԾԱՆՐԱԳԼԽԵԼ, իլ, տե՛ս ԳԼԽԱԾԱՆՐԵԼ (իմ): ԾԱՆՐԱԳՆԱՅ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԽԱՂԱՅ: ԾԱՆՐԱԳՆԻ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԳԻՆ: ԾԱՆՐԱԳՈՐԾ, ա. Չարագործ, եղեռնագործ: ԾԱՆՐԱԴԻՏԻՈՒԹԻՒՆ, գ. (յունական ոճով) Չարագիւղություն, չարաբաստություն, թշուառություն: ԾԱՆՐԱԹԱԽԻԾ, ա. Թախծագին: ԾԱՆՐԱԼԵԶՈՒՆ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԽՈՍ: ԾԱՆՐԱԼԻՐ, ա. Անշարժ (ծանրութեամբ լի): ԾԱՆՐԱԼՈՒՐ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱԼՈՒՐ: ԾԱՆՐԱԽԱՂԱՅ, ա. Ծանրագնաց, ծանրաշարժ, դժուարաշարժ, յամրագնաց, յամրաշարժ: ԾԱՆՐԱԽՈՍ, ա. Ծանրալեզու, թանճրալեզու, յամրալեզու, յամրախօս, ծանրաձայն, հազիւախօս: ԾԱՆՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԾԱՆՐ: ԾԱՆՐԱԿԻ, ա. Ծանր, ծանրակիր: ԾԱՆՐԱԿԻՐ, ա. Դժուարաբառնալի, դժուարակիր, ծանրաբեռն, անբերելի: ԾԱՆՐԱՀԱՄ, ա. Անախորժ: ԾԱՆՐԱՁԱՅՆ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԽՈՍ: ԾԱՆՐԱՄԻՏ, ա. 1. Թանճրամիտ, թուլամիտ: 2. Անխող: ԾԱՆՐԱՄՏԵԼ (իմ), չբ. (յունարէն ոճով)

Դժկամակել, սրտմտել:

ԾԱՆՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թանճրամտութիւն: 2. Դժկամակութիւն: 3. Լքումն, վհատութիւն, թուլութիւն:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ, չբ. 1. Սաստկանալ, խստանալ: 2. Դժկամակել, դժուարել: - ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԶԱՅ Կամ ԱՆՁԻՆ Ի ՔՆՈՅ. Ի բուն երթալ՝ լինել՝ մտանել: ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴԱՄ, ա. Դանդաղ, յոյլ (ծանր անդամներով):

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ա. Յամբ, դժուարաշարժ: ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, տե՛ս ԾԱՆՆԱԿԱՆ: ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, մ. Ծանր, ծանունս, սաստիկ, խիստ:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ա. Խստասիրտ, յամառ: ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, տե՛ս ԽՍՏԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ա. Դժուարաբանալի, անտանելի, տաղտկալի(ց):

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ա. Քնէած: ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ԼԻՆԵԼ. Սրտմտել, զայրանալ, դժուարել:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ա. Սաստկացունել, խստացունել, պնդել, ճնշել: ԾԱՆՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԾԱՆՆԱԿԱՆ:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, տե՛ս ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, գ. 1. Նեղութիւն, դժուարութիւն, սաստկութիւն, ուժգնութիւն, խստութիւն: 2. Մեծութիւն:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ա. գ. 1. Մտերիմ, մերձաւոր, ազգական: 2. Յայտնի, գիտելի: 3. Ծանախիչ, գիտակ, տեղեակ, իրազէտ: 4. (յունաբանութեամբ) Աշակերտ:

- ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, տե՛ս ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ:

- ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, տե՛ս ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ: ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ա. 1. Մերձաւորագոյն: 2. Քաջածանօթ, քաջայայտ, յայտնագոյն: 3. մ. Յայտնապէս, բացայայտակի, մերձաւորագոյն:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, տե՛ս ԾԱՆՆԱԿԱՆ:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, նբ. 1. Ծանախիչ, տեղեկանալ, իմանալ, գիտակ լինել: 2. Ընտանեակ:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, մ. Ընտանեբար:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ա. Ծանօթ առնել, ծանուցանել:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ա. Յայտնի, ծանօթ:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, գ. 1. Ընտանութիւն, բարեկամութիւն: 2. Ծանաչումն, ճանաչողութիւն, տեղեկութիւն, հատկութիւն, խելամտութիւն, գիտութիւն: 3. Նշանակ, յայտարար, ցուցակ, ցուցակութիւն: 4. Յատկութիւն, առանձնաւորութիւն:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, գ. Տունիկ, ծառատունիկ:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, գ. Անտառ:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ԼԻՆԵԼ. Ծառախիտ լինել (ծառերի մէջ թաքնուել):

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ա. Տնկախիտ, խտածառ, ծառաւէտ:

- ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, տե՛ս ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, գ. 1. Սպասաւոր, պաշտօնեայ, պաշտակ, արբանեակ: 2. Ստրուկ: 3. Գերի: 4. Զինաւոր, զինուոր: 5. ա. Ծառայական:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, մ. Ծառայապէս, սպասաւորաբար, սպասաւորապէս:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ա. Ծառայակցի:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, գ. Ծառայութիւն, սպասաւորութիւն:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ա. գ. յոգն. Ստրկածինք:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ա. Ստրկածին, ծառայատոհմ:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ա. 1. Սպասաւորական: 2. (կրօն.) Մարդկային (մարդուն յատուկ): ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ա. Ծառայական, մարդկային:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ա. գ. Համաժառանգ, սպասաւորակից, պաշտօնակից:

ԾԱՆՆԱԿԱՆ ԴՄԻՐ, ա. Անարգամեծար, ստրկամեծար:

ԾԱՌԱՅԱՄԻՏ, ա. Յետսամիտ:
 ԾԱՌԱՅԱՆԱԼ, չբ. Հպատակել, ենթարկել, ծառայել, արքանեկել:
 ԾԱՌԱՅԱՊԷՍ, տե՛ս ԾԱՌԱՅԱՐԱՐ:
 ԾԱՌԱՅԱՏՈՂՄ, տե՛ս ԾԱՌԱՅԱԾԻՆ:
 ԾԱՌԱՅԵԼ, չբ. 1. Ծառայութիւն առնել՝ հարկանել, սպասաւորել, պաշտել, պաշտօն տանել, զարբանեկութիւն հարկանել: 2. Ծառայանալ, հպատակել:
 ԾԱՌԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Արբանեկեցուցանել, աշխատ առնել:
 ԾԱՌԱՅԵՑՈՒՑԻՁ, ա. Իշխեցող, գերիչ:
 ԾԱՌԱՅՈՐԵԱՐ, գ. հաւաք. Ծառայք, ստրուկք, հպատակք:
 ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Սպասաւորութիւն, պաշտօն, հպատակութիւն, ստրկութիւն, գերութիւն, հարկատուութիւն:
 – ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ՝ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՌԱՅԵԼ (1):
 ԾԱՌԱՅՎԱՅԵԼՈՒՁ, տե՛ս ԾԱՌԱՅԱՐԱՐՈՅ:
 ԾԱՌԱՆԱԼ, չբ. Բարձրանալ, դիզանալ, ծաւալանալ:
 ԾԱՌԱՏՈՒՆԿ, գ. 1. Ծառ: 2. հաւաք. Դարաստան:
 ԾԱՌԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բարդել, դիզանել:
 ԾԱՌԱԻԷՏ, տե՛ս ԾԱՌԱԽԻՏ:
 ԾԱՍԿԵԼ, ԾԱՍՔԵԼ, տե՛ս ԾԱՄԵԼ (1):
 ԾԱՍՔՈՒՄՆ, գ. Ճաշակումն (ծասքելը, ծամելը):
 ԾԱՐԱԻ, գ. 1. Ծարաւութիւն, ծարաւումն, պասքումն, պապակումն: 2. ա. փխբ. Ծարաւի:
 ԾԱՐԱԻԿԱՆ, ա. Ծարաւի, ծարաւեալ:
 ԾԱՐԱԻԱՀԱՏ, ա. Ծարաւահիւծ, ծարաւահիւծեալ, ծարաւահոծ (ծարաւից հիւծուած՝ տանջուած):
 ԾԱՐԱԻԱՀԻԺ, ԾԱՐԱԻԱՀԻԺԾԵԱԼ, ԾԱՐԱԻԱՀՈՐ, տե՛ս ԾԱՐԱԻԱՀԱՏ:
 ԾԱՐԱԻԱՆԱԼ, տե՛ս ԾԱՐԱԻԵԼ (իմ):
 ԾԱՐԱԻԵԼ (իմ), չբ. 1. Ծարաւանալ,

պասքանալ, պասքել, պապակել, տոչորել: 2. փխբ. Կարօտել, ցանկալ, տենչալ, փափագել:
 ԾԱՐԱԻ, ա. Ծարաւ, ծարաւական, ծարաւոտ, պասքածարաւի:
 ԾԱՐԱԻԿՈՏ, տե՛ս ԾԱՐԱԻ:
 ԾԱՐԱԻՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾԱՐԱԻ (1):
 ԾԱՐԱԻՈՒՄՆ, գ. Ծարաւ (ծարաւելը):
 ԾԱՐԱԻՈՒՏ, ա. Անջրդի, անջուր:
 ԾԱԻԱԼ, գ. Ծաւալումն, սփռումն:
 ԾԱԻԱԼԿԱՆ, ա. Ծաւալային, տարածուն:
 ԾԱԻԱԼԱՅԻՆ, տե՛ս ԾԱԻԱԼԿԱՆ:
 ԾԱԻԱԼԵԼ, չբ. Ծաւալեցուցանել, տարածանել, տարածել, սփռել, ճապաղել, ձգտել, հոսել, զեղուլ:
 ԾԱԻԱԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԾԱԻԱԼԵԼ:
 ԾԱԻԱԼՈՒՄՆ, գ. Ծաւալ, տարածումն, սփռումն, ճապաղումն, զեղումն:
 ԾԱԻԻ, ա. Մովազոյն, երկնազոյն, կապուտակ (աչքերի մասին):
 ԾԱՓ, գ. Կայթք:
 – ԾԱՓ ԶԾԱՓԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, ԾԱՓՍ կամ ԾԱՓ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Ծափել, կայթել:
 ԾԱՓԵԼ, տե՛ս ԾԱՓ ԶԾԱՓԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ:
 ԾԵԾԱԾ, տե՛ս ՈՒՆԳ:
 ԾԵԾԵԼ, չբ. Գան հարկանել, բախել, կոփել, հարկանել:
 ԾԵՐ, ա. գ. Ծերունի, ալեոր, զառամ, հին աւուրց:
 – ԾԵՐՔ, գ. Ծերակոյտ, աւազանի:
 ԾԵՐԱՐԱՐ, տե՛ս ԾԵՐՈՒՆԱՐԱՐ:
 ԾԵՐԱՐՈՅԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԾԵՐԱՏԱԾԵԼ:
 ԾԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Երեցագոյն:
 ԾԵՐԱԺՈՂՈՎ, տե՛ս ԾԵՐԱԿՈՅՑ (1):
 ԾԵՐԱԿԱՆ, ա. Ծերունական:
 ԾԵՐԱԿԻՑ, ա. Հասակակից (ուրիշ ծերի):
 ԾԵՐԱԿՈՅՑ, ա. 1. Ծերաժողով: 2. հաւաք. Ծերք, աւազանի:
 ԾԵՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Անցանել զաւուրբք, զառամանալ: 2. փխբ. Թուլանալ, աղօտանալ, նսեմանալ:

ԾԵՐԱՆՈՑ, գ. Անկեղանոց:
 ԾԵՐԱՍԱԾԵԼ, նբ. Ծերաբոյժ լինել:
 ԾԵՐԱՍԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոգատարու-
 թիւն, խնամատարութիւն (ծերերի):
 ԾԵՐԱՒՈՒՐՑ, ա. Անցեալ զաւուրբբ,
 պառաւ:
 ԾԵՐՈՅԹ, տե՛ս ԾԵՐՈՒԹԻՒՆ:
 ԾԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ծերոյթ (ծեր լինելը):
 2. Պառաւութիւն:
 ԾԵՐՈՒՀԻ, տե՛ս ՊԱՌԱԿ:
 ԾԵՐՈՒՆ, տե՛ս ԾԵՐՈՒՆԵԱՆ:
 ԾԵՐՈՒՆԱՐԱՐ, մ. Ծերաբար:
 ԾԵՐՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԾԵՐԱԿԱՆ:
 ԾԵՐՈՒՆԵԱՆ, ա. 1. Ծեր, ծերուն, ծե-
 րունի: 2. Ծերունական: 3. Հին, ծերօն:
 ԾԵՐՈՒՆԻ, ա. գ. 1. Ծեր, ալեւոր, զառամ:
 2. Ծերունական, ծերունեան:
 ԾԵՐՊ, գ. Ծակ, պատառուած:
 ԾԵՐՕՆ, տե՛ս ԾԵՐՈՒՆԵԱՆ (3):
 ԾԵՓ, ԾԵՓԱԾ, գ. Ծեփուկ, բուռ:
 ԾԵՓԵԼ, նբ. Ծեփկել, բռել:
 ԾԵՓԿԵԼ, տե՛ս ԾԵՓԵԼ:
 ԾԵՓՈՒԿ, գ. 1. Ծեփ: 2. տե՛ս ԹԱՂԱՆԹ
 (2):
 ԾԵՔԵԼ, նբ. Ծռել, թիւրել, կամակորել:
 ԾԻԱԾԱՆ, գ. Աղեղն, իրիս:
 ԾԻԾԱՂԱԳՈՅՆ, ա. Ծաղրագոյն:
 ԾԻԾԱՂԱԽԻՏ, ա. մ. Զուարթագին, փխբ.
 զէտ զէտ:
 ԾԻԾԱՂԱԿԱՆ, ա. 1. Զուարթերես, ծի-
 ծաղկոտ: 2. Ծաղրական:
 ԾԻԾԱՂԱՆՔ, գ. Ծաղր:
 ԾԻԾԱՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Խնդալ, ժպտել: 2.
 Ծփել: 3. Ծաղր առնել, ծաղրել, այ-
 պանել:
 ԾԻԾԱՂԿՈՏ, տե՛ս ԾԻԾԱՂԱԿԱՆ:
 ԾԻԾԱՌԵՆ, ԾԻԾԱՌԵՆՈՒԿ, գ. (կենդբ.) 1.
 Ծիծեռն: 2. Սոխակ:
 ԾԻԾԵՌԵՆ, տե՛ս ԾԻԾԱՌԵՆ (1):
 ԾԻՂ, տե՛ս ԽԻՂԲ:
 ԾԻՆ, գ. 1. Ծնունդ, ծագումն: 2. փխբ.
 Ստորոտ (լեռան):

-Ի ԾՆԷ, մ. Ի բնէ (ծնունդից ի վեր):
 ԾԻՏ, տե՛ս ՃՆՃՂՈՒԿ:
 ԾԻՐ, գ. 1. Շրջան, շրջանակ, ոլորտ: 2.
 Գիծ (կամարածե): 3. Եզր, ծայր, սահ-
 ման:
 - ԾԻՐ ԿԱԹԻՆ կամ ԿԱԹԻՆ ԾԻՐ, տե՛ս
 ՅԱՐԴԳՈՂ:
 ԾԻՐԱՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ծիրանեգոյն, ծի-
 րանաթոյր, բոսոր: 2. Կանաչագոյն:
 ԾԻՐԱՆԱԴԻՏԱԿ, ա. Ծիրանազարդ, թա-
 զաւորական:
 ԾԻՐԱՆԱԶԱՐԴ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ:
 ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ, ԾԻՐԱՆԱԶԳԵՍՏ, ԾԻ-
 ՐԱՆԱԶԳԵՍՏԵԱԼ, ԾԻՐԱՆԱԶԳԵՅԻԿ,
 ա. Ծիրանալիւր, ծիրանաւոր, ծիրանա-
 փառ, ծիրանազարդ:
 ԾԻՐԱՆԱԹՈՅԻՐ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԳՈՅՆ
 (1):
 ԾԻՐԱՆԱԾԻՆ, ա. Ծիրանածնունդ, ար-
 քայազն, արքայորդի:
 ԾԻՐԱՆԱԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱ-
 ԾԻՆ:
 ԾԻՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Ծիրանագոյն, կարմ-
 րափայլ:
 ԾԻՐԱՆԱԿԻՐ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ:
 ԾԻՐԱՆԱՆԱԼ, չբ. Ծիրանեփնել:
 ԾԻՐԱՆԱՆԵՐԿ, ա. Ծիրանաներկեալ:
 ԾԻՐԱՆԱՆԵՐԿԵԱԼ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱ-
 ՆԵՐԿ:
 ԾԻՐԱՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ:
 ԾԻՐԱՆԱՓԱՅԼ, ա. Կարմրափայլ:
 ԾԻՐԱՆԱՓԱՌ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ:
 ԾԻՐԱՆԵԳՈՅՆ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԳՈՅՆ:
 ԾԻՐԱՆԵՐՓՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԾԻՐԱՆԱ-
 ՆԱԼ:
 ԾԻՐԱՆԷԶԱՐԴ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԻ (5):
 ԾԻՐԱՆԷԶԳԵԱՑ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱ-
 ԶԳԵԱՑ:
 ԾԻՐԱՆԷԿԻՐ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ:
 ԾԻՐԱՆԷՓԱՌ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱՓԱՌ:
 ԾԻՐԱՆԻ, ա. 1. Ծիրանական, ծիրանա-
 գոյն, բոցագոյն, կարմրեւանդ, կարմ-

րագոյն, վարդագոյն: 2. Ծովագոյն, երկնագոյն, կապուտակ: 3. Երփն երփն, գոյնագոյն: 4. գ. Ծովու ծիրանի (կարմիր ներկ, որ ստացվում է ծովային ծիրանեխիտենը): 5. Ծիրանէզարգ: ԾԻՐՏ, գ. Աղբ (թռչունների արտաթորութիւն): ԾԻԻ, տե՛ս ՔԱԿՈՐ: ԾԻԻՐԱԿԱՆ, ա. Մաշարայական, մաշարական: - ԾԻԻՐԱԿԱՆ ԱԽՏ. (բժշկ.) Մաշարայ: ԾԻԻՐԵԼ, նբ. 1. Ծիրեցուցանել, հաշել, մաշել, տկարացուցանել: 2. կ. չբ. Հիւժանել, տկարանալ: ԾԻԻՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԾԻԻՐԵԼ (1): ԾԻԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Հիւժումն, տկարութիւն: 2. Թիւրութիւն, տձեւութիւն: ՄԱՐԶԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Ընծիւղումն, ցցուութիւն: ՄԻԼԻ, չբ. Զանգիտել, հարթնուլ: ԾԽԱԼԻՑ, ա. Ծխամած: ԾԽԱԽԱՌՆ, ա. Մխախառն: ԾԽԱԿԵՐ, ա. Մրճոտ: ԾԽԱՀԱՆՔ, գ. Ծխան: ԾԽԱՄԱԾ, տե՛ս ԾԽԱԼԻՑ: ԾԽԱՆ, տե՛ս ԾԽԱՀԱՆՔ: ԾԽԱՆՈՑ, տե՛ս ԲՈՒՐՈՒԱՌ: ԾԽԱՇՈՒՆՉ, ա. Ծխատեսակ: ԾԽԱՏԵՍԱԿ, ա. Ծխաշունչ, գոլորշատեսակ: ԾԽԵԼ, նբ. Խուկն արկանել, խնկել, խնկարկել: ԾԽԵԼԻՔ, տե՛ս ԽՈՒՆԿ: ԾԽԻՉ, ա. Խնկածու, բուրբիչ: ԾԽՆԻ, տե՛ս ԾՂԽՆԻ: ԾԽՈՏԵԼ (իմ), չբ. Մրոտել, մրճոտել, ճննճորոտիլ: ԾԾԵԼ, նբ. Կլանել: ԾԿՈՅԹ, տե՛ս ՃԿՈՅԹ: ԾՂԻՔ, գ. Դաստակ: - ԾՂԻՍ Ի ՎԵՐ ԱՄԲԱՌԵԱԼ՝ Ի ՎԵՐ

ՄԱՐԶԵԼ. Բուռն հարկանել (մի բան անելու): ԾՂԽՆԻ, գ. Ծխնի, չրջանակ: ԾՂՕՏ, գ. Խոզան, ցողուն, ոճ: ԾՄԱԿ, գ. Եմակ, ծործոր: ԾՄԱԿԱՅԻՆ, ա. Անարե, խոնաւ, գոլ: ԾՄԱԿԱՅԵԱԼ, ա. Ստուերացեալ, մթաղանալ, մութ: ԾՄԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ստուերացուցանել, նսեմացուցանել, մթացուցանել: ԾՄՐԴԵԼ (իմ), տե՛ս ԾԻԻՐԵԼ (2): ԾՄՐԵԼ (իմ), չբ. Զմբբել, թմբբել, սրտաբեկել, տազնապել, լքանել, վհատել: ԾՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԾՆՆԴԱԿԱՆ: ԾՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԾՆՆԴԱԿԱՆԱԳՈՅՆ: ԾՆԱՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Առ լոյս ածել, ծագել, սերել, եղանել, լինել: 2. (կրօն.) Ստեղծանել: ԾՆԱՆԵԼԻ, ԾՆԵԼԻ, ա. գ. ԾՆՕՂ: ԾՆԵԼՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ծնողութիւն: 2. Գիր. (եկեղց.) Վերածնութիւն: ԾՆԻՉ, տե՛ս ԾՆՕՂ: ԾՆԿԱՍԷՐ, ա. Ընտասուն: ԾՆԿԵԼ կամ ԾՆԳԵԼ, նբ. 1. Ընկճել: 2. Խոշտանգել, տանջել, չարչարել, ճնշել, նեղել: 3. Ծիւրել, հաշել, մաշել, եղծանել: ԾՆՆԴԱԲԱԽՏ, տե՛ս ԾՆՆԴԱԲԱՇԽՈՒԹԻԻՆ: ԾՆՆԴԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ազգաբանութիւն, ազգահամար, ազգահանութիւն: 2. Ծննդաբաշխ բախտ, ծննդաբաշխ ծննդոցը: ԾՆՆԴԱԲԱՇԽ ԲԱԽՏ, ԾՆՆԴԱԲԱՇԽ ԾՆՆԴՈՅՔ, տե՛ս ԾՆՆԴԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ (2): ԾՆՆԴԱԲԱՇԽՈՒԹԻԻՆ, գ. Ծննդաբախտ: ԾՆՆԴԱԳՈՐԾ, ա. Ծննդական, ծնական, բեղնաւոր: ԾՆՆԴԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Ծնանալ: 2.

երկնել, յղանալ (մտքում որևէ ծրագիր՝ խորհուրդ ստեղծել):
 ԾՆՆԴԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾՆՆԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ԾՆՆԴԱԿԱՆ, ա. 1. Ծնական, ծնանելի, ծնող, երկնիչ: 2. Բեղնաւոր: 3. գ. Ծննդանոց, ծնոց:
 ԾՆՆԴԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Ծնականագոյն:
 ԾՆՆԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բեղնաւորութիւն, ծննդագործութիւն, ծնչութիւն, որդեծնութիւն, սերունդ: 2. Արտադրութիւն:
 ԾՆՆԴԱԿԻՅ, ա. 1. Երկուորեակ: 2. Բնածին, ընդարոյս: 3. Հասակակից:
 ԾՆՆԴԱՆՈՅ, գ. Ծնոց:
 ԾՆՆԴԱՊԵՏ, գ. Նախածնող, նախնի:
 ԾՆՈՂ, տե՛ս ԾՆՕՂ:
 ԾՆՈՂԱՔԱՐ, մ. Հայրաբար կամ մայրաբար:
 ԾՆՈՂԱԳՈՒԹ, ա. Գորովագութ:
 ԾՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Հայրական, մայրական:
 ԾՆՈՂԱԿԻՅ, ա. Համածին, հոմածին, ծննդակից:
 ԾՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծննդականութիւն, բեղնաւորութիւն:
 ԾՆՈՅ, տե՛ս ԾՆՆԴԱՆՈՅ:
 ԾՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾՆՈՒՆԴ:
 ԾՆՈՒՆԴ, գ. 1. Ծնելութիւն, ծագումն, եղանակութիւն, լինելութիւն: 2. Զաւակ, որդի, սերունդ: 3. Բեր, արդիւնք, արգասիք, պտուղ: 4. (եկեղզ) Վերածննդութիւն: 5. տե՛ս ԾՆՆԴԱՔԱՆՈՒԹԻՒՆ (2):
 – ԾՆՈՒՆԴ ՓՈԽՈՅ. Վաշխ, տոկոսիք:
 ԾՆՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ծնանել, ծննդագործել, արտադրել, գոյացուցանել, յառաջ ածել:
 ԾՆՈՒՅԻՉ, գ. Մանկաբարձ:
 ԾՆՉԱԿԱՆ, տե՛ս ԾՆՆԴԱԿԱՆ:
 ԾՆՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾՆՆԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (1):

ԾՆՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծուներդրութիւն, երկրպագութիւն:
 ԾՆՕՂ կամ ԾՆՈՂ, ա. գ. 1. Ծնիչ: 2. Հայր կամ մայր: 3. փխբ. Պատճառ:
 ԾՆՕՏ, գ. 1. Ծամելի, ծամելիք: 2. Կզակ, կլափն, մօրուարձակք: 3. Այտք: 4. նման. Շրթունք, եզերք (որևէ բանի չուրջն եզերող մաս):
 ԾՈԾՈՐԱԿ, գ. Շիշք:
 ԾՈՂԱԿ, տե՛ս ԾՈՒՂԱԿ:
 ԾՈՄ, գ. Պաշք, ծոմապաշք:
 – ԾՈՄ ԿԱՐԴԱԼ, տե՛ս ԾՈՄԱՆԱԼ:
 ԾՈՄԱՆԱԼ, չբ. Ծոմել, ծոմ կարգալ:
 ԾՈՄԱՊԱՀՔ, տե՛ս ԾՈՄ:
 ԾՈՄԵԼ, տե՛ս ԾՈՄԱՆԱԼ:
 ԾՈՅԼ, ա. Հեղգ, պղերգ, գործատեաց, դանդաղկոտ, վատ:
 ԾՈՊ, գ. Ժապաւէն, երիգ, վերջաւոր, քղանցք:
 ԾՈՎ, գ. 1. Ովկիանոս, ծովակ, ջրանոց: 2. (Հին կտակարանում) Արևմուտք: 3. Աւազակ, տաշտ, կոնք: 4. փխբ. Ալէկոծութիւն, յուզմունք, ծփանք:
 – ԾՈՎՈՒ ԾԻՐԱՆԻ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԻ (4):
 ԾՈՎԱԳՆԱՅ, ԾՈՎԱԳՆԱՅԻԿ, ա. Ծովընթաց, նաւորդ, ծովաչու:
 ԾՈՎԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւարկութիւն, նաւորդութիւն:
 ԾՈՎԱԳՈՅՆ, ա. Կանաչ, կապուտակ, երկնագոյն, ծիրանեգոյն:
 ԾՈՎԱԴԻՏԱԿ, ա. Ծովանման:
 ԾՈՎԱԼԻԺ, գ. Լճածով, ծովակ:
 ԾՈՎԱԽՈՐ, ա. Անդնդախոր, խորագետակ:
 ԾՈՎԱԾԱԿԱԼ, ա. Լայնածաւալ:
 ԾՈՎԱԾԻՆ, ա. Ծովային ծովական:
 ԾՈՎԱԾՈՒՓ, ա. Ալէկոծ:
 ԾՈՎԱԾՓԱՆՔ, գ. Ալէկոծութիւն, ծովակոծութիւն:
 ԾՈՎԱԿ, գ. 1. Ծով, ծովալիճ: 2. Աւազան, տաշտ, կոնք:
 ԾՈՎԱԿԱԼ, ա. գ. Ծովապետ:

ԾՈՎԱԿԱՆ, ա. Ծովալիքն:

ԾՈՎԱԿՈԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ալէկոծու-
թիւն: 2. Նաւաբեկութիւն, նաւակո-
ծութիւն:

ԾՈՎԱԿՈՂՄՆ, գ. Ծովակողմն կոյս,
ծովակոյս կողմն:

ԾՈՎԱԿՈՂՄՆ ԿՈՅՍ, ԾՈՎԱԿՈՅՍ
ԿՈՂՄՆ, տե՛ս ԾՈՎԱԿՈՂՄՆ:

ԾՈՎԱԿՈՒՂ, ա. Ծովակուր, ծովահեղձ,
ծովասոյգ, ծովալէժ:

ԾՈՎԱԿՈՒՐ, տե՛ս ԾՈՎԱԿՈՒՂ:

ԾՈՎԱՀԵՂՁ, ԾՈՎԱՀԵՂՁԻԿ, ԾՈՎԱ-
ՀԵՂՁՈՅՑ, ԾՈՎԱՀԵՂՁՈՒԿ, տե՛ս ԾՈ-
ՎԱԿՈՒՂ:

ԾՈՎԱՃԱՃԱՆՁ, ա. Անճաճանչ, անլոյս:

ԾՈՎԱՄԱՐՏԻԿ, ա. մ. Նաւամարտիկ:

ԾՈՎԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւամար-
տութիւն:

ԾՈՎԱՄՈՅՆ ԱՌՆԵՆ. Ընկղմել (ծովում
խեղդել):

ԾՈՎԱՄՈՒԽ ԼԻՆԵՆ. տե՛ս ԾՈՎԵՆ:

ԾՈՎԱՅԱԾՈՒԿ, ա. Ընկղմիչ, հէն (ծո-
վի):

ԾՈՎԱՅԻՆ, տե՛ս ԾՈՎԱԿԱՆ:

ԾՈՎԱՆԱՂ, չբ. Առատանալ, յորդել:

ԾՈՎԱՆՄԱՆ, ա. մ. Ծովադիտակ:

ԾՈՎԱՁՈՒ, տե՛ս ԾՈՎԱԳՆԱՅ:

ԾՈՎԱՊԱՏԻԺ, ա. Ծովահեղձոյց:

ԾՈՎԱՊԵՏ, տե՛ս ԾՈՎԱԿԱՂ:

ԾՈՎԱՍՈՅՁ, տե՛ս ԾՈՎԱԿՈՒՂ:

ԾՈՎԱՎԵժ, տե՛ս ԾՈՎԱԿՈՒՂ:

ԾՈՎԱՅՈՒՑԱՆԵՆ, պբ. Յորդել, զեղուլ,
ծաւալել, լնուլ, ժողովել, ամփոփել:

ԾՈՎԱՓՆԵԱՅ, ա. Ծովեղբերայ:

ԾՈՎԱՔԱՏԱԿ, ա. Ծովանման, փխբ.
անսահման, շատ:

ԾՈՎԵՋԵՐԵԱՅ, ա. 1. Ծովափնեայ: 2. գ.
Ծովկար:

ԾՈՎԵՋՐ, տե՛ս ԾՈՎԵՋԵՐԵԱՅ (2):

ԾՈՒՂ, չբ. Նաւել, նաւարկել, ծովա-
մուխ լինել:

ԾՈՎԸՆԹԱՅ, տե՛ս ԾՈՎԱԳՆԱՅ:

ԾՈՎԸՆԿԵՑԻԿ ԱՌՆԵՆ. Ծովընկէց առ-
նել (ծովը գցել):

ԾՈՎԸՆԿԷՑ ԱՌՆԵՆ, տե՛ս ԾՈՎԸՆ-
ԿԵՑԻԿ ԱՌՆԵՆ:

ԾՈՐԱՂ, տե՛ս ԾՈՐԵՂ:

ԾՈՐԱՆ, գ. 1. Ծորումն, հոսանք, աղ-
բիւր, առու, վտակ: 2. ա. Հոսանուտ, ծո-
րուն, լոյծ:

ԾՈՐԵՂ, չբ. 1. Թորել, թորթորել, սորել,
սորսորել, հոսել, կաթել: 2. Ծիւրել, հա-
լել, լուծանել: 3. նբ. տե՛ս ԾՈՐԵՑՈՒ-
ՑԱՆԵՆ:

ԾՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵՆ, պբ. Հոսել, հոսեցու-
ցանել, թորեցուցանել, կաթեցուցանել,
վալթել:

ԾՈՐԾՈՐ, գ. Ձոր, լեռնամէջ, հեղեղատ,
հովիտ, ծմակ, եմակ:

ԾՈՐԾՈՐԱԿ, գ. Ձորակ, հեղեղատ:

ԾՈՐՈՒՄՆ, գ. 1. Ծորան, թորումն, հո-
սումն, կաթումն, կաթուած, բղխումն: 2.
Դաշտան (կանանց ամսական): 3. Սերմ-
նահեղութիւն:

ԾՈՐՈՒՆ, ա. Հոսանուտ, լոյծ:

ԾՈՑ, գ. 1. Գոգ, գիրկ: 2. նման. Խորչ
(սրտի, ծովի են):

– ԾՈՑ ԱՌՆՈՒՂ. Խորանալ (ծովածոց
կազմել):

ԾՈՑԱԾԱԳԵՆԻ, տե՛ս ԾՈՑԱԾԻՆ:

ԾՈՑԱԾԻՆ, ա. (կրօն.) Ծոցածագենի,
միածին (Քրիստոսի մասին):

ԾՈՒԷՆՔ, գ. Պատառ, փերթ:

ԾՈՒԼԱՐԱՐ, տե՛ս ԾՈՒԼԱՊԵՍ:

ԾՈՒԼԱԳՈՅՆ, ա. Հեղգագոյն, պղեր-
գագոյն:

ԾՈՒԼԱՂ, տե՛ս ԾՈՒԼԱՆԱՂ:

ԾՈՒԼԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատութիւն
(մտքով ծոյլ լինելը):

ԾՈՒԼԱՆԱՂ, չբ. Ծուլալ, ծուղալ, հեղ-
գալ, պղերգանալ, յուլանալ, գանդաղել,
թուլանալ, մեղկանալ:

ԾՈՒԼԱՆՔ, տե՛ս ԾՈՒԼՈՒԹԻՒՆ:

ԾՈՒԼԱՊԵՍ, մ. Ծուլաբար, պղերգաբար:

ԾՈՒԼԱՑՈՒՑԱՆՆԵԼ, պր. Հեղգացուցանել:

ԾՈՒԼԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Հեղգացուցիչ:

ԾՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծուլանք, ծուղու-
թիւն, հեղգանք, հեղգութիւն, պղեր-
գութիւն, յուլութիւն:

ԾՈՒԽ, գ. 1. Մուխ: 2. Գոլորչի, չոգի:

ԾՈՒԾՔ, գ. յոգն. Քթափողք:

ԾՈՒԿԱԼ, չբ. Յամառել, պնդել:

ԾՈՒՂԱԼ, տե՛ս ԾՈՒԼԱՆԱԼ:

ԾՈՒՂԱԿ, գ. Վարմ, դամ, լար, հաղբք,
թակարդ, որոգայթ, խափք:

ԾՈՒՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾՈՒԼՈՒԹԻՒՆ:

ԾՈՒՆԳՔ կամ ԾՈՒՆԿՔ, գ. 1. Գոճք,
ծուկը: 2. (բար.) Ծրուկը:

ԾՈՒՆՐ, տե՛ս ԾՈՒՆԳՔ:

- ԾՈՒՆՐ ԱՐԿԱՆՆԵԼ՝ ԴՆՆԵԼ՝ ԽՈՆԱՐՀԵ-
ՑՈՒՑԱՆՆԵԼ՝ ԿՐԿԱՆՆԵԼ՝ ՄԱՑՈՒՑԱՆՆԵԼ, Ի
ԾՈՒՆՐ ԻՋԱՆՆԵԼ. Ի գուճս իջանել՝ հար-
կանել՝ կալ՝ անկանել, երկիր պազանել:

ԾՈՒՆՐԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾՆՐԱԴՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ԾՈՒՊ Ի ԾՈՒՊ, մ. Վէտս վէտս:

ԾՈՒՌ, ա. Թիւր, կոր:

ԾՈՒՓ, գ. 1. Ծփումն, ծփանք, ալէ-
կոծութիւն, տատանումն, վարանք, հոգ:

2. Խնդիր, քննութիւն, խուզափործ:

ԾՊՆԵԼ, նբ. Զուգել, զօգել, կապել:

ԾՊՏԵԼ, չբ. նբ. Այլակերպել (իւր ինքնու-
թիւնը թաքցնել), թաքուցանել, ամփո-
փել, սքօղել:

ԾՌԵԼ, նբ. Թիւրել, խոտորեցուցանել,
խեղել:

ԾՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Թիւրութիւն, խոտո-
րումն, չարութիւն:

ԾՐԱԳԻՐ, գ. ա. Նախագիծ, ստուերա-
գրութիւն, ստուերագիր:

ԾՐԱԳՐԵԼ, նբ. Գծագրել, ստուերագրել,
նախագծել, նախանկարել:

ԾՐԱՐ, գ. Պաքարան, քսակ:

ԾՐԱՐԵԼ, նբ. Փաթութիւ, կապել, ամ-
փոփել, պատել, բազմածել:

ԾՐԱՓԱԿԵԼ, նբ. Շրջափակել:

ԾՐԴԵԼ (իմ), չբ. Աղտեղանալ, շաղա-
խանալ, թաթաւել:

ԾՐՈՒՆՔ, տե՛ս ԾՈՒՆԳՔ (2):

ԾՓԱԼԻ, ա. մ. Ծփալից (ծփանքով լի):

ԾՓԱԼԻՑ, տե՛ս ԾՓԱԼԻ:

ԾՓԱԿԱՆ, ա. Ծփալի, ծփին, ալէկոծ,
խոռվայոյզ:

ԾՓԱՆՔ, գ. 1. Ծուփ, ծփումն, յոյզք,
ալէկոծութիւն: 2. փխբ. Հոգ, վարանք,
զբաղանք:

- Ի ԾՓԱՆԻ ԿԱԼ, տե՛ս ԾՓԵԼ² (իմ):

ԾՓԵԼ¹, նբ. Ծփեցուցանել, ալէկոծ առ-
նել, ալէկոծել, տատանել, տարաբերել,
յուզել, աղմկել:

ԾՓԵԼ² (իմ), չբ. Ի ծփանի կալ, ալէկոծել,
հողմակոծել, տատանել, խոռվել, աղմկել:

ԾՓԵՑՈՒՑԱՆՆԵԼ, տե՛ս ԾՓԵԼ¹:

ԾՓԻՆ, ա. Ծփական, ծփալի:

ԾՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԾՓԱՆՔ:

ԾՕՂԱԿ, տե՛ս ԾՈՒՂԱԿ:

Կ

ԿԱԲՈՍ, տե՛ս ԿԱՊԻՃ:

ԿԱԳ, գ. Բանակոռութիւն, հակառա-
կութիւն, վէճ, վէգ, կռիւ:

ԿԱԳԱՑՈՂ, ա. փխ. Կագեցող, կռուա-
րար, վիճասէր, հակառակասէր:

ԿԱԳԵԼ, չբ. Վիճել, վիճաբանել, կռուել,
հակառակել:

ԿԱԴԵՍԻՄ, տե՛ս ՇԻՏԻՏԻ:

ԿԱԶԴՈՒՐԱԿԱՆ, ա. Զօրացուցիչ:

ԿԱԶԴՈՒՐԵԼ, նբ. 1. Կազդուրեցուցանել,
ամրացուցանել, զօրացուցանել, ուժեղա-
ցուցանել: 2. չբ. Զօրանալ, ոգի առնուլ:

ԿԱԶԴՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆՆԵԼ, տե՛ս ԿԱԶ-
ԴՈՒՐԵԼ (1):

ԿԱԶԴՈՒՐՈՒՄՆ, գ. Հաստատութիւն,
ամբուլութիւն:

ԿԱԶՄ, ա. մ. 1. Պատրաստ, կարգաւորեալ, հանդերձեալ, զարդարեալ, յօրինեալ, վայելուչ: 2. գ. Կազմութիւն, կազմած, հանդերձանք, սպասք:

ԿԱԶՄԱԾ, գ. 1. Կազմութիւն, շինութիւն, հանդերձանք, պատրաստութիւն: 2. Կահ, կարասի, սպասք, զարդարանք, զարդք, զէնք:

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊ, գ. Հանդերձանք, կազմած, սարք:

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Կազմել, յօրինել, յարմարել, ձևացուցանել:

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Կազմութիւն, յօրինուած, ճարտարութիւն:

ԿԱԶՄԵԼ, նբ. 1. Յօրինել, յարգարել, զարդարել, կերտել, շինել, նորոգել, կարգել, յարմարել, հանդերձել, պատրաստել, հաստել, ստեղծանել, հաստատել, ամրացուցանել: 2. Սպառազինել, վառել:

ԿԱԶՄԻԶ, ա. Յօրինիչ, ստեղծիչ:

ԿԱԶՄՈՂԱԿԱՆ, ա. Ճարտար, հանձարաւոր:

ԿԱԶՄՈՒԱԾ, տե՛ս ԿԱԶՄԱԾ:

ԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Կազմուած, կազմած:

ԿԱԹ, գ. Շիթ, կաթիլ, կալլակ, կաթուած:

– ԿԱԹ ՄԻ. Դոյզն, սուղ ինչ:

ԿԱԹԵԴՐ, գ. Աթոռ, գահ:

ԿԱԹԵԼ, չբ. 1. Յօղել, հօսել: 2. Ցայտել (լոյսի շող ընկնել):

ԿԱԹԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Բղխել, ծորել:

ԿԱԹԻԼ, գ. Կաթ, շիթ, կալլակ, կաթուած:

ԿԱԹՆ, գ. Կիթ:

ԿԱԹՆԱԲԵՐ, ա. Կաթնաբուլի:

ԿԱԹՆԱԲՈՅԾ, ա. Կաթնասուն, ստեղծիչ:

– ԿԱԹՆԱԲՈՅԾ ԼԻՆԵԼ. Դիել:

ԿԱԹՆԱԲՈՒԾԵԼ, նբ. Դիեցուցանել:

ԿԱԹՆԱԲՈՒՂԽ, տե՛ս ԿԱԹՆԱԲԵՐ:

ԿԱԹՆԱԾՈՒԾ, ա. Կաթնակեր, դիեցիկ:

ԿԱԹՆԱԿԵՐ, ա. Կաթնկեր, կաթնածուծ, կաթնաբոյծ, կաթնասուն, ստեղծիչ:

ԿԱԹՆԱԿԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Մանկա-

գոյն, մատաղագոյն:

ԿԱԹՆԱԶԻՐ, ա. Կաթնամատոյց, կաթնասնոյց, կաթնաջամբ:

ԿԱԹՆԱՄԱՏՈՅՑ, տե՛ս ԿԱԹՆԱԶԻՐ:

ԿԱԹՆԱԶԱՄԻ, տե՛ս ԿԱԹՆԱԶԻՐ:

– ԿԱԹՆԱԶԱՄԻ ԼԻՆԵԼՆ, տե՛ս ԿԱԹՆԱՍՆՈՒԹԻՒՆ:

ԿԱԹՆԱՍՆՈՅՑ, տե՛ս ԿԱԹՆԱԶԻՐ:

ԿԱԹՆԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կաթնաջամբ լինելն:

ԿԱԹՆԱՍՈՒՆ, տե՛ս 1. ԿԱԹՆԱԿԵՐ: 2. ԿԱԹՆԱԶԻՐ:

ԿԱԹՆԿԵՐ, տե՛ս ԿԱԹՆԱԿԵՐ:

ԿԱԹՈԳԻ, ԿԱԹՈԳԻՆ, ա. Խանդակաթ, սրտակաթ, գործվագին, գործվալից, անձկայրեաց, մեծափափագ:

ԿԱԹՈԳԵԼ (իմ), չբ. 1. Կողողող, գործվել, խանդաղատել: 2. Կարօտել:

ԿԱԹՈՂԻԿԵԱՅ, ա. Ընդհանրական, հանրական, կաթողիկէական (առաքելական թղթերի մասին):

ԿԱԹՈՂԻԿԵՆ, ա. գ. 1. Ընդհանրական, տիեզերական (քրիստոնէական ընդհանուր եկեղեցու մակդիրը): 2. Մայր եկեղեցի՝ եկեղեցեաց: 3. Առաքելական (թուղթ):

ԿԱԹՈՂԻԿԵԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԿԱԹՈՂԻԿԵԱՅ: 2. (յունաբանութեամբ) Հասարակաց:

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ, գ. Եպիսկոպոսապետ, հայրապետ, պատրիարք, քահանայապետ:

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱԿԱՆ, ա. Հայրապետական (կաթողիկոսին յատուկ՝ վերաբերող):

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱՐԱՆ, գ. Հայրապետանոց, հայրապետարան, պատրիարքարան:

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հայրապետութիւն, եպիսկոպոսապետութիւն: 2. (յունական ոճով) Հաղարապետութիւն (արքունի):

ԿԱԹՈՏ, ա. 1. Տռփոտ, ցանկասէր, վաւաչ, վաւաչոտ: 2. Սերմնակաթ: ԿԱԹՈՒԱՄ, գ. 1. Կաթումն: 2. Կաթ, շիթ, կաթիլ: ԿԱԹՈՒՄՆ, գ. Կաթուած (կաթելը): ԿԱԹՍԱՅ կամ ԿԱՏԱՅ, գ. Սան, պոյտն, պուտնարդ: ԿԱԼ¹, չբ. 1. Կանգնել: 2. Գոլ, լինել, ունել, գտանել: 3. Կեալ: 4. Սպասել, մնալ, կալ մնալ: 5. Դադարել, կասել: - ԿԱԼ ԱՌԱՋԻ, 1. Դիմադրել, դիմանալ, դիմադրաւել: 2. Յանդիման լինել՝ կալ: - ԿԱԼ Ի ՎԵՐԱՅ. Վերահասու լինել, խելամուտ լինել: - ԿԱԼ ՄՆԱԼ, տե՛ս ԿԱԼ (4): - ԿԱԼ ՅԱՂՕԹՍ. Աղօթել: ԿԱԼ², գ. 1. Օրան, գաղիչ: 2. (օղերև.) Բակ: ԿԱԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱԼԱՆԱՒՈՐ (1): ԿԱԼԱՆԱՒՈՐ, ա. գ. 1. Կալական, կապանաւոր, բանտակալ, բանտարկեալ: 2. Կալանաւորակապ, դահիճ: ԿԱԼԱՆԱՒՈՐԱԿԱՊ, ա. գ. 1. Կալանաւոր, բանտարկեալ: 2. Բանտապետ: 3. Դարբին: ԿԱԼԱՆ Դ, գ. Կապ, պատատանք (մարմնի կոտրած անդամների փաթաթան): ԿԱԼԱՆ ԴԵԼ, նբ. Կապել, պատել, պատատել, փաթութել, երիզապնդել (կոտրած տեղը): ԿԱԼԱՆԵԼ, նբ. 1. Ձերբակալ առնել, ձերբակալել, գերել: ԿԱԼԱՆՔ, գ. 1. Կալումն, ըմբռնումն, կապումն, կալ և կապ: 2. Կապանք, արգելան, բանտ: ԿԱԼ ԵՒ ԿԱՊ, գ. ա. Կալանք, կալանաւոր: ԿԱԼՈՂԱԿԱՆ, ա. Ըմբռնող (բռնելու ոյժ՝ կարողութիւն ունեցող): ԿԱԼՈՂՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Իշխանութիւն, կարողութիւն: 2. Ստացք: ԿԱԼՈՏԻ, ա. Կասիչ:

ԿԱԼՈՐԱՅ, գ. յոգն. Կալք: ԿԱԼՈՒԱՄ, գ. 1. Ստացուած, սեպհականութիւն, վիճակակալութիւն, ժառանգութիւն: 2. Կալումն, կալողութիւն, տէրութիւն, իշխանութիւն: ԿԱԼՈՒՆ, նբ. Ունել, ըմբռնել, տիրել: ԿԱԼՈՒՄՆ, գ. 1. Ունողութիւն, ըմբռնումն, կալանք: 2. Բաղկացութիւն, կացութիւն: 3. Ունակութիւն, կիրք, յօժարութիւն: 4. Կապակցութիւն, ագգակցութիւն, ընտանութիւն, կախումն: ԿԱԽԱՂԱՆ, գ. 1. Խեղդան, խեղդելիք: 2. փխք. Վարանք: ԿԱԽԱՂԱՆԵԼ, նբ. Կախել (կախաղան հասնել): ԿԱԽԱՐԴ, գ. ա. Դիւթ, կիւս, վհուկ, մոգ, թողիչ, դեղատու, կախարդասար: ԿԱԽԱՐԴԱԳԻՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Կախարդութիւն: ԿԱԽԱՐԴԱԿԱՆ, ա. Խաբէական, կեղծ, պատիր, խարդախ, հրապուրիչ: ԿԱԽԱՐԴԱՆՔ, գ. Կախարդութիւն, խարդախանք, բժժանք, թողչութիւն, հրապուրք: ԿԱԽԱՐԴԱՍԱՐ, ա. 1. Կախարդ: 2. Կախարդական: ԿԱԽԱՐԴԵԼ, նբ. Դիւթել, թողել, պատրել, հմայել, հրապուրել, խարդախել: ԿԱԽԱՐԴՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Վհկութիւն, դիւթութիւն, հարցկութիւն, հմայութիւն, թողչութիւն: 2. Կախարդանք, խարդախանք, պատրանք: ԿԱԽԵԼ¹, նբ. Կախաղանել: ԿԱԽԵԼ² (իմ), կ. չբ. Կախալ կալ: - ԿԱԽԵԱԼ ԿԱԼ, տե՛ս ԿԱԽԵԼ² (իմ): ԿԱԾԱՆ, գ. Արահետ (նեղ ճանապարհ): ԿԱԿԱՋԵԼ, չբ. Թոթովել: ԿԱԿԱՋՈՏ, ա. Թոթով, թոթովախօս: ԿԱԿԱՆ, գ. Կականումն, ճիչ, ողբ, կոծ, աշխարհ: ԿԱԿԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԿԱԿԱՆԱՒՈՐ: ԿԱԿԱՆԱՒՈՐ, ա. Կականալի, բարձ-

ըածիչ, ողբալից:

ԿԱԿԱՆԵՆԼ, չբ. Կական բառնալ, ճչել,
աշխարհել, ողբալ, կոծել:

ԿԱԿԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱԿԱՆ:

ԿԱԿՂԱԲԱՆ, տե՛ս ՍՈՒՏԱԿԱՍՊԱՍ:

ԿԱԿՂԱԳՈՅՆ, ա. Փափկագոյն, փափ-
կիկ, մեղմ:

ԿԱԿՂԱՆԱԼ, չբ. 1. Փափկանալ: 2. փխբ.
Մեղմանալ, զիջանել: 3. փխբ. Թուլանալ,
մեղկանալ:

ԿԱԿՂԱՊԷՍ, մ. Մեղմով:

ԿԱԿՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ՝ պբ. 1. Փափկացու-
ցանել: 2. փխբ. Մեղմացուցանել: 3.
փխբ. Մեղկել, մեղկացուցանել, թուլա-
ցուցանել:

ԿԱԿՂԵԼ, ԿԱԿՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս
ԿԱԿՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

ԿԱԿՂՈՏ, ա. Կակուղ, փափուկ (վայր):
ԿԱԿՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Փափկութիւն,
մեղմութիւն, մեղկութիւն, թուլութիւն:

2. Հարթութիւն, դիւրութիւն:

ԿԱԿՈՒՂ, ա. 1. Փափուկ: 2. փխբ. Մեղմ,
քնքուշ: 3. փխբ. Թոյլ, մեղկ:

ԿԱՀ, գ. Սպաս, կարասի, ինչք, կազմած:
– ԿԱՀ ՈՒՆԵԼ. Ի սպասու կայ:

ԿԱՀԱԿԱԼ, ա. գ. Վարձկան (երկրագործ
վարձու մշակ):

ԿԱՀԱԿԻՐ, ա. Բեռնակիր (էշ):

ԿԱՀԱՎԱՐ, տե՛ս ԲԵՌՆԱԿԻՐ:

ԿԱՀԱԻՈՐԵԼ, նբ. 1. Հանդերձել, կազմել,
յարմարել, յարմարեցուցանել: 2. Կահա-
ւորութիւն համարել (տեղին՝ պատշաճ՝
յարմար համարել):

ԿԱՀԱԻՈՐԻԹԻՒՆ ՀԱՄԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս
ԿԱՀԱԻՈՐԵԼ (2):

ԿԱՀԵԼ, նբ. Համարել, ընդունել, դիտել
իրբւ:

ԿԱՀՈՅՐ, գ. Սափոր:

ԿԱՂ, ա. 1. Ոտնբեկ: 2. լայնաբարձ՝ Խեղ-
անդամ: 3. փխբ. Արատաւոր: 4. փխբ.
Տկար, անձեռնՀաս: 5. փխբ. Թերի:

– ԿԱՂ Ի ԿԱՂ, ԿԱՂ Ի ԿԱՂՍ, ԿԱՂՍ Ի

ԿԱՂՍ, մ. Գայթ ի գայթ, գայթ ի գայթի,
Հազիւ Հազ, յարամրի, ահ ընդ ահ:

ԿԱՂԱԳՈՅՆ, ա. Տկարագոյն, յետնեալ:

ԿԱՂԱԼ, չբ. 1. Խոշտալ, կաղանալ: 2.

փխբ. Յետնել, տատանել:

ԿԱՂԱԿԱՐԾ, ԿԱՂԱԿԱՐԾԵԼԻ, ա. մ.

Կեղակարծ, կեղակարծելի, կասկածելի,
երկբայ:

ԿԱՂԱԿՐԿԻՆ, ա. Երկդիմի (խօսք):

ԿԱՂԱՂ, գ. Որջ, մորի. Թաքստոց:

ԿԱՂԱՂԱՆԱԼ, չբ. Որջանալ:

ԿԱՂԱՂԱՆՔ, գ. Որջարան:

ԿԱՂԱՄԱԽ, տե՛ս ԿԱՂԱՄԱԽԻ:

ԿԱՂԱՄԱԽԻ, գ. (բարբ). Կաղամախ:

ԿԱՂԱՄԲԱՎԱՃԱՌ, ա. գ. Բանջարա-
վաճառ:

ԿԱՂԱՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՂԱԼ:

ԿԱՂԱՆԴ, մանաւանդ ԿԱՂԱՆԴԻՔ, գ.
Ամսագլուխ, ամսամուտ, նորամուտ-
թիւն:

ԿԱՂԱՊԱՐ, տե՛ս ԳԱՂԱՓԱՐ:

ԿԱՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խոտորեցուցա-
նել, կասեցուցանել (կաղալ տալ):

ԿԱՂԱԻԵԼ, չբ. Թմբբել (օծի), կղուել:

ԿԱՂԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՂԱԼ:

ԿԱՂԻՆ, գ. 1. Կաղնապտուղ: 2. (բարբ.)
տե՛ս ԿԱՂՆԻ:

– ԿԱՂԻՆ ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐՔԱ-
ՅԱԿԱՆ ԿԱՂԻՆ:

ԿԱՂՆԱՀԱՐ, ա. Փայտահար:

ԿԱՂՆԱՊՏՈՒՂ, տե՛ս ԿԱՂԻՆ (1):

ԿԱՂՆԻ, գ. (բարբ.) Կաղին:

ԿԱՃ, գ. Կայճ, թաղ, թաղի:

ԿԱՃԱՌ, գ. 1. Հանդէս, ատեան, հրա-
պարակ: 2. Գուժար, դաս, խումբ, գունդ,
հոյլ, համախմբութիւն:

ԿԱՃԱՌԱԽԻՏ, ա. Յոգնախումբ:

ԿԱՃԱՌԱԿԱՆ, ա. Հանդիսական, բազ-
մագլուժար:

ԿԱՃԱՌԱԿԻՑ, ա. Հանդիսակից, դասա-
կից, խօսակից, կաճառորդ:

ԿԱՃԱՌԵԼ, չբ. 1. Խօսակից, խօսակից

լինել: 2. Քաղաքավարել, գումարել, համախմբել, միաբանել:
 ԿԱՃԱՌՈՐԴ, տե՛ս ԿԱՃԱՌԱԿԻՑ:
 ԿԱՃԱՌՈՒՄՆ, գ. Խօսակցութիւն, կե-
 նակցութիւն:
 ԿԱՃԻՆ, տե՛ս ԿԱՐՃԻՆ:
 ԿԱՄ¹, տե՛ս ԿԱՄՔ:
 ԿԱՄ², շ. Եւ կամ, կամ թէ:
 – Ե՛ի ԿԱՄ, ԿԱՄ թէ՛, տե՛ս ԿԱՄ:
 ԿԱՄԱԳՆԱՅ, ա. Ինքնակամ:
 ԿԱՄԱԾԻՆ, ա. Անձնիշխանական, կա-
 մակար, կամաւոր:
 ԿԱՄԱԿ, ա. 1. Հաճոյական, անխորժելի,
 հեշտալի, զուարճալի, քաղցր, մեղմ: 2. մ.
 Ախորժաբար:
 – ԿԱՄԱԿԻՔ, գ. Հաճոյք, ախորժակք:
 ԿԱՄԱԿԱԳՈՅՆ, ա. մ. Ախորժագոյն,
 ախորժանօք, մտադիւր:
 ԿԱՄԱԿԱՆ, ա. 1. Կամաւոր: 2. Կամա-
 կատար: 3. Կամեցողական:
 ԿԱՄԱԿԱՏԱՐ, ԿԱՄԱԿԱՏԱՐՈՒ, ա.
 Հլու, հնազանդ, հաւատարիմ, կամարար:
 ԿԱՄԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնազան-
 դութիւն:
 ԿԱՄԱԿԱՐ, ա. 1. Ինքնակամ, ինքնա-
 յօժար, յօժարակամ, անձնիշխան, կա-
 մաւոր, ինքնահաճ: 2. մ. Կամակարա-
 բար, կամակարապէս, կամակարագոյնս,
 յօժարաբար, կամաւորաբար:
 ԿԱՄԱԿԱՐԱՐԱՐ, ԿԱՄԱԿԱՐԱԳՈՅՆՍ,
 ԿԱՄԱԿԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԿԱՄԱԿԱՐ (2):
 ԿԱՄԱԿԱՐՈՂ, ա. 1. Ինքնիշխանական:
 2. Վարժ, հմուտ, կարող:
 ԿԱՄԱԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յօժարութիւն:
 2. Անձնիշխանութիւն:
 ԿԱՄԱԿԱՐՈՒՅ (գործածական է Ի ԿԱ-
 ՄԱԿԱՐՈՒՅ ձևով), մ. Ինքնակամու-
 թեամբ, անձնիշխանաբար, յանձնէ:
 ԿԱՄԱԿԱՅՈՅՑ, ա. Անձնահաճ, յամառ:
 ԿԱՄԱԿԻՑ, ա. Համակամ, համախոհ:
 ԿԱՄԱԿՈՐ, ա. 1. Ծամաճուռ, խեղաթիւր,
 ծուռ, կոր, թիւր: 2. մ. Խոտորնակի:

ԿԱՄԱԿՈՐԵԼ, նբ. Ծամաճուռ, ծռել,
 յեղաշրջել, խանգարել, աղաւաղել:
 ԿԱՄԱԿՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծռութիւն, խե-
 ղաթիւրութիւն, խոտորութիւն:
 ԿԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կամակք, հաճոյք:
 – ՀԵՇՏ ԿԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆՔ. Հեշտանք:
 ԿԱՄԱԿՅԵԼ (իմ), չբ. Կամակից լինել,
 համակամել:
 ԿԱՄԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Համակամութիւն,
 հաճութիւն, յօժարութիւն, թոյլտու-
 թիւն, զիջումն:
 ԿԱՄԱՀԱՃՈՅ, ա. Կամարար, կամա-
 կատար:
 ԿԱՄԱՄԱՐՏ, ա. Կռուասէր:
 ԿԱՄԱՄՏԱԾԱԿԱՆ, ա. Մտացածին:
 ԿԱՄԱՅ, ա. Կամաւոր, կամայական, կա-
 մակար:
 ԿԱՄԱՅԱԿԱՆ, ա. Կամաւորական, կա-
 մայ, կամաւոր:
 ԿԱՄԱՅԱԻՏ, ԿԱՄԱՅՈՐԴՈՐ, ԿԱՄԱ-
 ՅՕԺԱՐ, ա. մ. Կամակար, ինքնակամ,
 յօժարակամ:
 ԿԱՄԱՍԷՐ, ա. Ինքնահաճ:
 ԿԱՄԱՐ, տե՛ս ԳՕՏԻ (1,2):
 ԿԱՄԱՐԱԾՈՒ, տե՛ս ԳՕՏԻԱԾՈՒ:
 ԿԱՄԱՐԱԿԱՊ, ա. Կամարապատ:
 ԿԱՄԱՐԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԿԱՄԱՐԱՋԵԻ:
 ԿԱՄԱՐԱՋԵԻ, ա. մ. Կամարակերպ, կա-
 մարանման:
 ԿԱՄԱՐԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԿԱՄԱՐԱՋԵԻ:
 ԿԱՄԱՐԱՊԱՏ, տե՛ս ԿԱՄԱՐԱԿԱՊ:
 ԿԱՄԱՐԱՐ, ա. Կամակատար, կամա-
 րարող, հլու, հնազանդ:
 ԿԱՄԱՐԱՐՈՂ, տե՛ս ԿԱՄԱՐԱՐ:
 ԿԱՄԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնազանդու-
 թիւն:
 ԿԱՄԱՐԱԻՈՐ, տե՛ս ԳՕՏԵԻՈՐ:
 ԿԱՄԱԻ, մ. 1. Կամաւորութեամբ, կա-
 մաւորաբար, կամաւորապէս, յօժարու-
 թեամբ, յօժարաբար, կամակար: 2. ա.
 Կամաւոր, կամայական:
 ԿԱՄԱԻՈՐ, ա. 1. Անձնիշխանական,

ազատ, կամաւորական, կամայական,
ինքնայոժար, յօժարական: 2. մ. տե՛ս
ԿԱՄԱԻ (1):

ԿԱՄԱԻՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԿԱՄԱԻ (1):

ԿԱՄԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱՄԱԻՈՐ (1):

ԿԱՄԱԻՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԿԱՄԱԻ (1):

ԿԱՄԱԻՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՄԵԼ (իմ):

ԿԱՄԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, որից՝

– ԿԱՄԱԻՈՐՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ԿԱՄԱԻ (1):

ԿԱՄԵԼ (իմ), ՀԲ. Կամենալ, ցանկալ, յօ-
ժարել, ախորժել, Հաճել:

ԿԱՄԵԼԻ, ա. Կամեցող:

ԿԱՄԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Կամեցողութիւն,
կամք:

ԿԱՄԵՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՄԵԼ (իմ):

ԿԱՄԵՅՈՂ, ա. Կամող:

ԿԱՄԵՅՈՂԱԿԱՆ, ա. Կամական (կամե-
նալու ընդունակ):

ԿԱՄԵՅՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԿԱՄԱԻ (1):

ԿԱՄԵՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՄԵԼՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ԿԱՄԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պԲ. Յօժարեցուցա-
նել, Հաւանեցուցանել:

ԿԱՄՆ, գ. Կամնասայլ:

ԿԱՄՆԱՍԱՅԼ, տե՛ս ԿԱՄՆ:

ԿԱՄՈՂ, տե՛ս ԿԱՄԵՅՈՂ:

ԿԱՄՈՎԻՆ, մ. Կամաւ, կամաւորապէս,
ինքնակամ:

ԿԱՄՐՋԱԽԵԼՔ, տե՛ս ԽԵԼՔ (4):

ԿԱՄՓԱԿ, գ. Սափոր, սրուակ (իւղի):

ԿԱՄՔ, գ. Յօժարութիւն, Հաճութիւն,
Հաւանութիւն, Հաճոյք, խնդիրք, կամե-
ցողութիւն:

– ԸՍՏ ԿԱՄԻ, մ. Ի քմաց:

– Ի ԿԱՄԱՅ, տե՛ս ԿԱՄԱԻ (1):

– ՅՈՁ ԿԱՄԱՅ, տե՛ս ԱԿԱՄԱՅ (2):

ԿԱՅ, ԿԱՅՔ, գ. 1. Կայումն, կացութիւն,
կացումն: 2. Կայան, ոտնկոխ, ոտնկայ,
գաղարք:

– ՋԿԱՅ ԱՌԵՈՒԼ, տե՛ս ԴԱԴԱՐԵԼ:

ԿԱՅԱԿԱՆ, ա. Կայուն:

ԿԱՅԱՆ, գ. 1. Կայք, Հանգրուան, կա-

յարան: 2. Օթեան, բնակարան, վայր,
տեղի, կողմն: 3. Կայումն, դադարումն:
4. ա. Կայուն:

ԿԱՅԱՆԱԼ, ԿԱՅԱՆԱՆԱԼ, ՀԲ. Կալ, գե-
տեղել, զկայ առնուլ, դադարել, կա-
յաւորանալ:

ԿԱՅԱՆԱԻՈՐ, ա. Կայուն, անշարժ:

ԿԱՅԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կայումն (կայուն
լինելը):

ԿԱՅԱՐԱՆ, գ. Կայան, վայր:

ԿԱՅԱԻՈՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՅԱՆԱՆԱԼ:

ԿԱՅԵԱՆ, տե՛ս ԿԱՅԱՆ:

ԿԱՅԹ, գ. Կողով:

ԿԱՅԹԱՆԵԼ, ՀԲ. Յայտել:

ԿԱՅԹԵԼ, ՀԲ. 1. Ուստոստել, խայտալ: 2.

Ծափել: 3. Շաչել, շառաչել:

ԿԱՅԹԻՒՆՔ, տե՛ս ԿԱՅԹՔ:

ԿԱՅԹՈՏ, ա. Կայտուկան:

ԿԱՅԹՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՅԹՔ:

ԿԱՅԹՔ, գ. 1. Կայթիւնք, կայթումն, ու-
ստուումն, դոփիւն: 2. Ծափ: 3. Շաչիւն,
շառաչիւն:

ԿԱՅԼԱԿ, գ. Կաթիլ, չիթ, կաթ:

ԿԱՅԼԱԿԱՆԱԼ, ԿԱՅԼԱԿԵԼ, ՀԲ. Բղիւն,
ծորել, թորթորել, ցայտել, յորդել:

ԿԱՅԼԱԿՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պԲ. Բղիւնցու-
ցանել:

ԿԱՅԼԱԿՈՒՄՆ, գ. Բղիւումն:

ԿԱՅԾ, գ. 1. Կայծակն (այրուող ածուխ):

2. (Հնք.) Կարկեհան:

ԿԱՅԾԱԿԱՆԱԼ, ՀԲ. Կայծանալ, Հրանալ:

ԿԱՅԾԱԿԵԼ, ՀԲ. Փայլատակել, շանթել:

ԿԱՅԾԱԿՆ, գ. 1. Կայծ, կրակ, խարոյկ: 2.
Շանթ: 3. (բժշկ.) տե՛ս ԲԻԾ (3):

ԿԱՅԾԱԿՆԱԲՈՐԲՈՔ, ա. Հրաբորբոք,
Հրաքայտ, լուսափայլ:

ԿԱՅԾԱԿՆԱԲՈՒՂԽ, ա. Հրաբուղիս, լու-
սաբուղիս:

ԿԱՅԾԱԿՆԱԳՈՅՆ, ա. Հրագոյն, ու-
կեգոյն:

ԿԱՅԾԱԿՆԱԿԵՐՊ, ա. Հրաշունչ:

ԿԱՅԾԱԿՆԱՀԱՆՈՒ, ա. Կայծակնաւար:

ԿԱՅԾԱԿՆԱԾԱԾԱՆՁԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ.
 Փայլատակեցուցանել, փայլատակել:
 ԿԱՅԾԱԿՆԱՎԱՐ, տե՛ս ԿԱՅԾԱԿՆԱ-
 ՀԱՆՈՒ:
 ԿԱՅԾԱԿՆԱՏԵՍԻԼ, ա. Հրատեսիլ, բո-
 ցաճաճանչ:
 ԿԱՅԾԱԿՆԱՓԱՅԼ, ա. Հրափայլ, լու-
 սափայլ:
 ԿԱՅԾԱԿՈՒՄՆ, գ. 1. Փայլատակումն:
 2. Կայծակն, կայծ:
 ԿԱՅԾԱՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՅԾԱԿԱՆԱԼ:
 ԿԱՅԾԱՆԻՇ, ա. Հրագոյն, կարմիր:
 ԿԱՅԿԱՅԵԼ (իմ), չբ. Հիմնանալ:
 ԿԱՅԾ, տե՛ս ԿԱԾ:
 ԿԱՅՈՒՄՆ, գ. 1. Կայանութիւն: 2. Կա-
 յան, կայ:
 ԿԱՅՈՒՆ, ա. Հաստատուն, անյողդողդ, անշարժ, անփոփոխ:
 ԿԱՅՍԵՐԱԶԱՐՄ, ա. Թագաւորազն:
 ԿԱՅՍԵՐԱԿԱՆ, ա. Արքունի:
 ԿԱՅՍԵՐԱԿԵՐՊ, ա. Թագաւորակերպ:
 ԿԱՅՍՐ, գ. Կեսար:
 ԿԱՅՏԱՌ, ա. 1. Զուարթ, աշխոյժ, առոյգ, ժիր, փոյթ: 2. գ. Լողակ, լուղակ:
 ԿԱՅՏԱՌԱԿԱՆ, ա. Կայտառ, շարժուն, վառ ի վառ:
 ԿԱՅՏԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխուժութիւն, առոյգութիւն, ժրութիւն:
 ԿԱՅՏԻՌ, գ. 1. Ուրախութիւն, խայտումն, խայտանք: 2. Զեռումն:
 - ԿԱՅՏԻՌՔ, յոգն. Կայտառք, լողակք, զեռունք:
 ԿԱՅՏՌԱԼ, տե՛ս ԿԱՅՏՌԵԼ:
 ԿԱՅՏՌԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱՅԹՈՑ:
 ԿԱՅՏՌԵԼ, չբ. 1. Կայթել, ոստոստել, վազվազել, խայտալ: 2. Եռալ, զեռալ, խլրտալ:
 ԿԱՆԱՄԲԻ, ա. Կնաւոր:
 ԿԱՆԱՆԻ, գ. յոգն. Կանայք:
 ԿԱՆԱՆՈՅ, գ. 1. տե՛ս ԽՈՐՈՊԾԻՆ: 2. Վանք, մենաստան (կանանց):
 ԿԱՆԱՆՑԱԲԱՐ, տե՛ս ԿԱՆԱՑԱԲԱՐ:

ԿԱՆԱՆՑԱԲԱՐՈՅ, ա. Կնամարդի, վա-
 տասիրտ, անարի:
 ԿԱՆԱՆՑԱԽՕՍ, ա. Շողոմարար (կա-
 նանց նման խօսող):
 ԿԱՆԱՆՑԱԾԻՆ, ա. գ. Կնոջածիւն, մարդ:
 ԿԱՆԱՆՑԱԿԱՆ, ԿԱՆԱՆՑԵԿԱՆ, ա.
 Կանացի:
 ԿԱՆԱԶ, ա. 1. Կանաչագոյն: 2. գ. Դա-
 լարի, խոտ:
 ԿԱՆԱԶԱԳԵՂ, ա. մ. Դալարագեղ:
 ԿԱՆԱԶԱԳՈՅՆ, ա. 1. Կանաչ, կանա-
 չորակ: 2. Դալարագոյն:
 ԿԱՆԱԶԱԶԱՐԴ, ԿԱՆԱԶԱԶԱՐԴԵԱԼ, ա.
 Կանաչաւէտ:
 ԿԱՆԱԶԱԶԳԵԱՅ, ԿԱՆԱԶԱԶԳԵՍՏ, ա.
 Դալարագգեաց, դալարագեղ, կանա-
 չագարդ:
 ԿԱՆԱԶԱԶԵԻ, ա. Դալար (կանաչ տես-
 քով):
 ԿԱՆԱԶԱՅԻՆ, ա. գ. Կանաչ:
 ԿԱՆԱԶԱՆԱԼ, չբ. Դալարանալ, կանա-
 չել, ծաղկել:
 ԿԱՆԱԶԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դալարացու-
 ցանել:
 ԿԱՆԱԶԱԻՏ, տե՛ս ԿԱՆԱԶԱԶԱՐԴ:
 ԿԱՆԱԶԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՆԱԶԱՆԱԼ:
 ԿԱՆԱԶՈՐԱԿ, տե՛ս ԿԱՆԱԶԱԳՈՅՆ (1):
 ԿԱՆԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Դալարութիւն:
 ԿԱՆԱՑԱԲԱՐ, մ. Կանանցաբար (կա-
 նացի կերպով):
 ԿԱՆԱՑԻ, ա. 1. Կանանցական, կնո-
 ջական: 2. Կնատ, կնամարդի:
 ԿԱՆԳՆԱԿԱՆ, ա. Կանգուն:
 ԿԱՆԳՆԱԽՈՐ¹, ա. Կանգնական, կան-
 գուն, ուղղաբերձ, ուղղորդ, կայուն:
 ԿԱՆԳՆԱԽՈՐ², ա. Կանգնեան (կանգու-
 նաչափ):
 ԿԱՆԳՆԵԱՆ, տե՛ս ԿԱՆԳՆԱԽՈՐ²:
 ԿԱՆԳՆԵԼ, նբ. 1. Յարուցանել, ի վեր
 կացուցանել: 2. Կառուցանել, հաստա-
 տել, շինել, նորոգել: 3. կ. չբ. Յառնել,
 յոտն կալ:

ԿԱՆ ԳՆԻՉ, ա. Յարուցիչ, նորոգիչ:
 ԿԱՆ ԳՆՈՐԴ, ա. Ուղղորդ, կանգուն,
 կանգնական, կանգնաւոր:
 ԿԱՆ ԳՆՈՒԹԻՒՆ, ԿԱՆ ԳՆՈՒՄՆ, գ. Յա-
 րութիւն, շինութիւն, նորոգութիւն, նո-
 րոգումն:
 ԿԱՆ ԳՈՒՆ, ա. 1. Կանգնեալ, կայուն,
 ուղղորդ, ուղիղ, ուղղաբերձ, հաստա-
 տուն: 2. Անթերի:
 ԿԱՆ Դ, տե՛ս ԱՐԾՈՒԻ:
 ԿԱՆ ԴԱՂԵԱԼ, ա. Կայկայեալ, կայուն,
 հաստատեալ:
 ԿԱՆ ԴՐԻԻ, տե՛ս ԱՆՈՒՐ¹ (1):
 ԿԱՆԵՓՈՒԿ, գ. (բաբ.) Հազնի:
 ԿԱՆԹԵՂ, գ. Լապտեր, ղամբար, ճրագ,
 ջահ:
 ԿԱՆԹԵՂԱԲՈՐԲՈՔ, ա. Զահաբորբոր,
 լուսաւոր:
 ԿԱՆԹԵՂԱԿԻՐ, ա. Կանթեղնաւոր, ջա-
 հաւոր:
 ԿԱՆԹԵՂԱԽՈՐ, ԿԱՆԹԵՂՆԱԽՈՐ, ա.
 Կանթեղակիր, ջահաւոր:
 ԿԱՆԽԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախասացու-
 թիւն, նախագուշակութիւն:
 ԿԱՆԽԱԳԷՏ, ա. 1. Կանխատես, նա-
 խատես, յառաջատես: 2. Կանխադիտա-
 կան, նախադիտական:
 ԿԱՆԽԱԳԻՏԱԿԱՆ, ա. Նախադիտական,
 կանխագէտ:
 ԿԱՆԽԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յառաջգի-
 տութիւն, նախադիտութիւն: 2. Նախա-
 ծանօթութիւն, գիտութիւն:
 ԿԱՆԽԱԳԻՐ, ա. Նախագրեալ, կան-
 խագրեալ:
 ԿԱՆԽԱԳՈՅՆ, ա. 1. Հնադոյն, վաղեմի:
 2. մ. Կանխաւ, կանխապէս, նախ:
 ԿԱՆԽԱԳՈՒՇԱԿ, ԿԱՆԽԱԳՈՒՇԱԿԵԱԼ,
 ա. Նախագուշակ, նախագուշակական,
 մարգարէական:
 ԿԱՆԽԱԳՐԵԱԼ, տե՛ս ԿԱՆԽԱԳԻՐ:
 ԿԱՆԽԱԶԵԿՈՅՑ, ա. Կանխասաց, նա-
 խագեկոյց, վաղագեկոյց:

ԿԱՆԽԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՆԽԱՍԱ-
 ՑՈՒԹԻՒՆ:
 ԿԱՆԽԱԾԱՆ, ԿԱՆԽԱԾԱՆՕԹ, ա. Նա-
 խածանօթ:
 ԿԱՆԽԱԿԱԼ, ԿԱՆԽԱԿԱԼՈՒ, ա. Ընդա-
 բոյս, բնաւորեալ, սովորական:
 ԿԱՆԽԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնակարծիք,
 կանխամուտ սովորութիւն:
 ԿԱՆԽԱԿԱՆ, ա. Կանուխ, հին, վաղեմի:
 ԿԱՆԽԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Նախակերտ, նա-
 խակերտեալ:
 ԿԱՆԽԱՀԱՍ, ա. Վաղահասուկ:
 ԿԱՆԽԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՆԽԱ-
 ՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:
 ԿԱՆԽԱԶԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԵԱԼ, ա. (յու-
 նական ոճով) Կանխաճառեալ:
 ԿԱՆԽԱԶԱՌԵԱԼ, ա. Նախասացեալ,
 կանխասացեալ:
 ԿԱՆԽԱՄԵԾԱՐ, ա. Նախամեծար, նա-
 խապատիւ:
 ԿԱՆԽԱՄՈՒՏ, ա. Վաղեմի, հին:
 – ԿԱՆԽԱՄՈՒՏ ՍՈՎՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս
 ԿԱՆԽԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ:
 ԿԱՆԽԱՅԱՅՏԵԱԼ, ա. Նախածանօթ,
 քաջայայտ:
 ԿԱՆԽԱՊԱՍՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՆԽ-
 ԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:
 ԿԱՆԽԱՍԱՀՄԱՆԵԱԼ, ա. Նախա-
 սահմանեալ:
 ԿԱՆԽԱՍԱՅ, ա. 1. Նախագուշակ, կան-
 խագուշակ: 2. Կանխասացիկ, կանխ-
 ասացեալ, կանխաճառեալ, կանխագու-
 շակեալ, նախասաց, նախասացեալ, նա-
 խասացիկ:
 ԿԱՆԽԱՍԱՅԵԱԼ, ԿԱՆԽԱՍԱՅԻԿ, տե՛ս
 ԿԱՆԽԱՍԱՑ (2):
 ԿԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Կանխախօսու-
 թիւն, կանխաճայնութիւն, կանխագու-
 շակութիւն, մարգարէութիւն:
 ԿԱՆԽԱՎԱՂ, ա. Անյապաղ, արագ:
 ԿԱՆԽԱՏԵՍ, ա. Նախատես, նախա-
 գուշակ:

ԿԱՆԽԱՏՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նախատեսություն, կանխադիտություն: 2. Մարդարէութիւն:

ԿԱՆԽԱՅՈՅՑ, ա. Կանխագեկոյց:

ԿԱՆԽԱԻ, մ. 1. Կանուխ, վաղ քաջ ընդ առաւօտն: 2. Յառաջագոյն, ի սկզբանէ, վաղագոյն, ի վաղուց:

ԿԱՆԽԵԼ, չբ. 1. Վաղայարոյց լինել, առաւօտ առնել, առաւօտել: 2. Աճապարել, փութալ, ջանալ, բռն չարկանել:

ԿԱՆԿԱՏՈՒՆԿ, տե՛ս ԿԱՌԱՓՈՒՇ:

ԿԱՆԿԵՂ, ԿԱՆԿԵՂՈՆ, գ. Վանդակապատ, վանդանակ:

ԿԱՆՃՈՒՅ Կամ ԿԱՆՋՈՒԽ, գ. Գաւազան, ցուպ, ջոխ, ձող:

ԿԱՆՈՆ, գ. 1. Քանոն: 2. Սին: 3. Լար (որմնադրի): 4. Գաւազան (ժամանակագրութեան): 5. Գլխակարգութիւն (սաղմոսներէր և շարականներէր): 6. Օրէնք:

ԿԱՆՈՆԱՔԱՐ, մ. Օրինաբար:

ԿԱՆՈՆԱԳՐԵԼ, տե՛ս ԿԱՆՈՆԵԼ:

ԿԱՆՈՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սահմանագրութիւն, օրինադրութիւն:

ԿԱՆՈՆԱԴԻՐ, ա. Սահմանադիր, օրինադիր:

ԿԱՆՈՆԱԴՐԵԼ, տե՛ս ԿԱՆՈՆԵԼ:

ԿԱՆՈՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սահմանադրութիւն, կանոնումն, օրէնք, կանոն:

ԿԱՆՈՆԱԿԱՆ, ա. Կանոնեալ, սահմանեալ, օրինական:

ԿԱՆՈՆԱՓԱԿ, ա. Օրինադրական, սահմանական:

ԿԱՆՈՆԵԼ, նբ. 1. Կանոնադրել, օրինադրել: 2. Ժամանակագրել:

ԿԱՆՈՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՆՈՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:

ԿԱՆՈՎՆ, ԿԱՆՈՎՆԵԼ, տե՛ս ԿԱՆՈՆ, ԿԱՆՈՆԵԼ:

ԿԱՆՈՒՆ, ա. մ. 1. Վաղ, շոյտ (ժամանակից առաջ): 2. Յառաջագոյն, վաղեմի, չին: 3. Կանխաձայն, վաղա-

ձայնով: 3. մ. Կանխաւ, կանխագոյն, վաղ քաջ ընդ առաւօտն:

ԿԱՆՁ, գ. Կանչիւն, գոչիւն, աղաղակ, ճչիւն, ճիչ:

ԿԱՆՁԵԼ, չբ. Գոչել, աղաղակել, ճչել:

ԿԱՆՁԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՆՁ:

ԿԱՇԱՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՇԵԼ (իմ):

ԿԱՇԱՌ, գ. Կաշառանք, ընծայ:

ԿԱՇԱՌԱՔԵԿ, տե՛ս ԿԱՇԱՌԱՌՈՒ:

ԿԱՇԱՌԱԿՈՒԾՄ, տե՛ս ԿԱՇԱՌԱՌՈՒ:

ԿԱՇԱՌԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՇԱՌԱՌՈՒԹԻՒՆ:

ԿԱՇԱՌԱՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Կաշառանք (կաշառել):

ԿԱՇԱՌԱՆՔ, գ. Կաշառ (կաշառել):

ԿԱՇԱՌԱՌՈՒ, ա. գ. Կաշառաբեկ, կաշառակուրծ:

ԿԱՇԱՌԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Կաշառակրծութիւն:

ԿԱՇԱՌԵԼ, նբ. Կաշառ խթել:

ԿԱՇԵԱՅ, ա. Մաշկեայ, մաշկեղէն, մորթեղէն (կաշուից պատրաստած):

ԿԱՇԵԼ (իմ), չբ. Կաշանալ, բրտանալ, կարծրանալ:

ԿԱՇԻ, գ. Մաշկ, մորթ, մորթի:

ԿԱՇԿԱՆ ԴԵԼ, նբ. 1. Պրկել: 2. փխբ. Արգելուլ, խափանել, յետս ունել:

ԿԱՇԿԱՌ, տե՛ս ՔԱՐԱԿԱՇԿԱՌ:

ԿԱՇՄՐՈՒՌՆ, տե՛ս ԿԱՐՇՆԵՂ:

ԿԱՊ, գ. 1. Պարան, լար, շղթայ, աղիւ, շաղկապ, զօդ, յօդ: 2. Կապանք, ձանգոյց: 3. Սէր: 4. Երգումն: 5. Արգել, կապումն: 6. (լեզուաբ.) Հեգ, վանի:

ԿԱՊԱԿԻՑ, ա. Կապաւոր, կապանակից:

ԿԱՊԱԿՅԵԼ, նբ. Զուգել, զօդել, շաղկապել, միաբանել:

ԿԱՊԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Լծակցութիւն, յարակցութիւն, զօդ, կապ, շաղկապ, միաւորութիւն, միաբանութիւն:

ԿԱՊԱՆ, գ. Կիրճ:

ԿԱՊԱՆԱԿԻՑ, տե՛ս ԿԱՊԱԿԻՑ:

ԿԱՊԱՆԱՊԱՀ, ԿԱՊԱՆԱՊԱՆ, տե՛ս

ԲԱՆՏԱՊԱՀ:

ԿԱՊԱՆԱՐԱՆ, տե՛ս ԿԱՊԱՐԱՆ, ԲԱՆՏ:

ԿԱՊԱՆԱՌՐ, ա. Կալանաւոր, բանաւորացի:

ԿԱՊԱՆՔ, գ. 1. Կապ, պարան, չուան, ոտնակապ, ձեռնակապ, շղթայ: 2. (եկեղց.) Բանադրութիւն, նզովք:

ԿԱՊԱՐԱՆ, գ. 1. Կապ, կապանք, պարան, լար, գօբ: 2. Բանտ:

ԿԱՊԱՐԾԱԴԱՐԶՈՅՑ, ա. Ապստամբ:

ԿԱՊԱՐԾԱԿԻՐ, ա. Զինակիր, արբանեակ:

ԿԱՊԱՐԾԱՌՈՐ, ԿԱՊԱՐԾԱՆԼ, ա. Նետածիգ:

ԿԱՊԱՐԾՔ, գ. Պատկանդարան:

– ԿԱՊԱՐԾՍ ԴԱՐԶՈՒՑԱՆԵԼ. Ապստամբել:

ԿԱՊԱՌՐ, տե՛ս ԿԱՊԱԿԻՑ:

ԿԱՊԵԱԼ, գ. ա. 1. Կալանաւոր, բանտարկեալ, գերի: 2. Մթին, դժուարիմաց:

ԿԱՊԵԼ, նբ. 1. Կցել, գուգել, յարել, յեռու: 2. Պնդել, պրկել, կաշկանդել: 3. Արգելուլ, խափանել, փակել: 4. Ծրարել, պատել, փաթութել: 5. (եկեղց.) Բանադրել:

ԿԱՊԵԼԱՅ, ԿԱՊԵԼԱՆՈՅ, տե՛ս ՊՈՌՆԸ-ԿԱՆՈՅ:

ԿԱՊԵՐՏ, գ. 1. Փերթ, ծուէնք: 2. Յընցոտի, գրգլի: 3. Բուրձ, ցիսի:

ԿԱՊԵՐՏԱԿ, գ. Կապերտիկ:

ԿԱՊԵՐՏԻԿ, տե՛ս ԿԱՊԵՐՏԱԿ:

ԿԱՊԷՆՔ, գ. Վարձանք (պոռնիկ կնոջ վարձ):

ԿԱՊԻՃ, գ. Կաբոս, կապճեան:

– ԿԱՊԻՃՔ, 1. տե՛ս ԱԿԵԱԿԱՊԻՃՔ: 2. Սոնապան:

ԿԱՊԾԱԹԻԻ, ա. Կապճահամար:

ԿԱՊԾԱՀԱՄԱՐ, տե՛ս ԿԱՊԾԱԹԻԻ:

ԿԱՊԾԱՆ, տե՛ս ԿԱՊԻՃ:

ԿԱՊՅՈՑ, ա. գ. Կապուտակ, երկնագոյն, ծովագոյն:

ԿԱՊՈՒԱԾ, գ. Կապումն, կապ:

ԿԱՊՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՊՈՒԱԾ:

ԿԱՊՈՒՏ, գ. Կողոպուտ, աւար:

– ԿԱՊՈՒՏ ԿՈՂՈՊՈՒՏ. Կողոպտած, մերկ:

– ԿԱՊՈՒՏ ԿՈՂՈՊՈՒՏ ԹՈՂՈՒԼ կամ ԱՌՆԵԼ. Կողոպտել, կապտել, մերկացուցանել:

ԿԱՊՈՒՏԱԳՈՅՆ, ա. Կապուտակ, կապուտակագոյն:

ԿԱՊՈՒՏԱԿ¹, ա. 1. Կապոյտ, կապուտակագոյն, լրթագոյն, երկնագոյն, ծովագոյն:

ԿԱՊՈՒՏԱԿ², տե՛ս ՅԱԿԻՆԹ:

ԿԱՊՈՒՏԱԿԱԳՈՅՆ, ԿԱՊՈՒՏԱԿԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԿԱՊՈՒՏԱԿ¹:

ԿԱՊՈՒՏԱԿԱԶԵԻ, ԿԱՊՈՒՏԱԿԱՅԻՆ, տե՛ս ԿԱՊՈՒՏԱԿ¹:

ԿԱՊՈՒՏԱԿԱՏԻՊ, ԿԱՊՈՒՏԱԿԵԱՅ, ա. Կապուտակ, կապուտակեղէն:

ԿԱՊՈՒՏԱԿԵԼ (իմ), չբ. Լրթանալ:

ԿԱՊՈՒՏԱԿԵՂԷՆ, տե՛ս ԿԱՊՈՒՏԱԿԵԱՅ:

ԿԱՊՈՒՏԱՏԵՍԱԿ, ԿԱՊՈՒՏԱՏԻՊ, ա. Կապուտակատիպ, կապուտագոյն, կապուտակ:

ԿԱՊՊԱԹԱՅ, ա. Վիմեղէն, քարայտակ, սալայտակ:

ԿԱՊՏԵԼ, նբ. 1. Աւար առնուլ, կապուտ կողոպուտ թողուլ, կողոպտել, աւազակել, յափշտակել, կորզել, խլել: 2. Քաղել:

ԿԱՌԱԲՈՅՍ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԲՈՅՍ:

ԿԱՌԱԺՈՒՂ, գ. Մժեխ, մժիղ, մժուղկ:

ԿԱՌԱՄԱՐՏ, տե՛ս ԿԱՌԱՄԱՐՏԻԿ:

ԿԱՌԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. Կառամարտ:

ԿԱՌԱՆ, գ. Խառան, չուան, ճոպան, պարան, մալուխ:

ԿԱՌԱՆՉ, տե՛ս ԿԱՌԱՉ:

ԿԱՌԱՆՉԵԼ, տե՛ս ԿԱՌԱՉԵԼ:

ԿԱՌԱՉ, գ. Կառանչ, կառանչիւն, կառանչումն, ճիչ, հառաչ, կական, հեծեծանք:

ԿԱՌԱՉԵԼ, չբ. Կառանչել, թառանչել, հաչել հառաչել, կականել:

ԿԱՌԱՋԻՒՆ, ԿԱՌԱՋՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՌԱՋ:

ԿԱՌԱՊԵՏ, տե՛ս ԿԱՌԱՎԱՐ (1):

ԿԱՌԱՎԱՐ, գ. ա. 1. Կառապետ, կառավարիչ: 2. փխբ. Ուղղիչ (ուղղութիւն տուող):

ԿԱՌԱՎԱՐԵԼ, նբ. Ուղղել, առաջնորդել, վարել:

ԿԱՌԱՎԱՐԻՉ, տե՛ս ԿԱՌԱՎԱՐ (1):

ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաջնորդութիւն: 2. Նախախնամութիւն:

ԿԱՌԱՐՇԱԿ, ա. Կառքնթաց:

ԿԱՌԱՓԵԼ, տե՛ս ԳԼԽԱՏԵԼ:

ԿԱՌԱՓՆ, տե՛ս ԳԱՆԳ:

ԿԱՌԱՓՆԱՏԵԼ, տե՛ս ԳԼԽԱՏԵԼ:

ԿԱՌԱՓՆԱՏՈՒԹԻՒՆ, ԿԱՌԱՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԳԼԽԱՏՈՒԹԻՒՆ:

ԿԱՌԱՓՈՒՇ, գ. (բար.) Կանկատունկ:

ԿԱՌԸՆԹԱՅ, տե՛ս ԿԱՌԱՐՇԱԿ:

ԿԱՌՈՒԱԾ, գ. Մածուած, պնդութիւն:

ԿԱՌՈՒՅԱԼԵԼ, պբ. 1. Կանգնել, տնկել, ամբառնալ, հաստել, հաստատել, կազմել, շինել: 2. Մածուցանել, պնդել, փակուցանել:

ԿԱՌՈՒՅՈՒՄՆ, գ. 1. Կանգնումն, կազմութիւն, շինութիւն, կայք: 2. Մածումն, պնդութիւն, պաղումն, սառոյցք:

ԿԱՌՉԵԼ (իմ), չբ. Մածանել, մածնուլ, յարել, ամբանալ:

ԿԱՌՔ, գ. Սայլ, հեծանելիք:

ԿԱՍԵԼ¹, չբ. 1. Յետս կալ, գկայ առնուլ, կալ մնալ, յետնել, յետնանալ, վերջանալ: 2. Տկարանալ, պակասել, նուազել, լքանել, դադարել: 3. տե՛ս ԿԱՍԵՑՈՒՅԱԼԵԼ:

ԿԱՍԵԼ², տե՛ս ԿԱՍՈՒԼ:

ԿԱՍԵՑՈՒՅԱԼԵԼ, պբ. Յետս ունել, նահանջել, արգելուլ, խափանել, դադարեցուցանել, նուազեցուցանել, ընդմիջել, ոտնակապել:

ԿԱՍԵՑՈՒՅԻՉ, ա. Խափանեցուցիչ, խափանիչ:

ԿԱՍԻ, տե՛ս ԿԱՍԻԱ:

ԿԱՍԻԱ, գ. (բար.) Կասի, կասիմոն:

ԿԱՍԻՄՈՆ, տե՛ս ԿԱՍԻԱ:

ԿԱՍԻՉ, տե՛ս ԿԱԼՈՏԻ:

ԿԱՍԿ, տե՛ս ԳԱՐԻ (1):

ԿԱՍԿԱԾ, գ. 1. Կասկածանք, տարակոյս, տարակուսանք, վարանք: 2. ա. Կասկածոտ: ԿԱՍԿԱԾԱԳԻՆ, ա. մ. Երկիւղագիւն, երկիւղալից:

ԿԱՍԿԱԾԱԳՈՅՆ, ա. Զգուշագոյն, անձնապահ:

ԿԱՍԿԱԾԱՀԱՐ ԼԻՆԵԼ. Դժկամակել, խոժոռել:

ԿԱՍԿԱԾԱՆՔ, տե՛ս ԿԱՍԿԱԾ:

ԿԱՍԿԱԾԱՆՈՐ, ա. Կասկածելի, երկիւղալից, զգուշալի:

ԿԱՍԿԱԾԱՓՈՐՉ, ա. Կասկածելի:

ԿԱՍԿԱԾԵԼ, չբ. Տարակուսել, վարանել, խիթալ, զանգիտել, երկնչել:

ԿԱՍԿԱԾԵԼԻ, տե՛ս ԿԱՍԿԱԾԱՆՈՐ:

ԿԱՍԿԱԾԻՔ, գ. Կասկած, կասկածանք:

ԿԱՍԿԱԾՈՏ, ա. 1. Երկմիտ: 2. Կասկածելի:

ԿԱՍԿԱՋՈՒՐ, տե՛ս ԳԱՐԵՋՈՒՐ:

ԿԱՅՍԿԱՐԱՅ, գ. Վանդակ:

ԿԱՍԿԵԼ, նբ. Պղծել:

ԿԱՍՈՒԼ, նբ. Կասել, մանրել, փշրել, ջարդել:

ԿԱՍՈՒՄՆ, գ. Նուազումն, նահանջ:

ԿԱՏԱԿ, գ. 1. Խաղ, ծաղր, այպն, կատականք, կատակութիւն: 2. Կատակերգակ, ծաղրածու:

ԿԱՏԱԿԱԳՈՒՍԱՆ, գ. Կատակերգակ:

ԿԱՏԱԿԱԿԱՆ, ա. Ծաղրական, ծիծաղական:

ԿԱՏԱԿԱՆՔ, տե՛ս ԿԱՏԱԿ (1):

ԿԱՏԱԿԵԼ, նբ. Չիծաղել, խաղ առնել, այպն՝ այպն և կատակ առնել, այպանել, հեգնել, երգիծանել, խաղալ:

ԿԱՏԱԿԵՐԳԱԿ, ա. գ. Ծաղրածու:

ԿԱՏԱԿԵՐԳԱԿԱՆ, ա. Ծաղրական, ծիծաղական:

ԿԱՏԱԿԵՐԳԱԿԵԼ, տե՛ս ԿԱՏԱԿԵՐԳԵԼ:
ԿԱՏԱԿԵՐԳԵԼ, նբ. Կատակերգակել, կատակերգասարկել, հեգնել, աշպանել, եպերել, ունչս առնել:

ԿԱՏԱԿԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծաղրածութիւն:

ԿԱՏԱԿԵՐԳՍԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԿԱՏԱԿԵՐԳԵԼ:

ԿԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատականք, կատակ, ծաղր, խայտառակութիւն, ծանականք:

ԿԱՏԱՂԱԿԻՑ, ա. Մոլեգնակից:

ԿԱՏԱՂԵԼ (իմ), չբ. Կատաղենալ, գազանանալ, վայրենանալ, մոլեգնել, մոլել, ցնորել:

ԿԱՏԱՂԵՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՏԱՂԵԼ (իմ):

ԿԱՏԱՂԵՆԻ, տե՛ս ՄՈԼԱԹՁԵՆԻ:

ԿԱՏԱՂԵՅՈՒՅԱԼԵԼ, պբ. Գազանացունցանել:

ԿԱՏԱՂԻ, ա. Գազանացեալ, վայրենացեալ, վայրենի, մոլի, մոլեալ, մոլեգին, վայրագ:

– ԿԱՏԱՂԻ ԹՁԵՆԻ, տե՛ս ՄՈԼԱԹՁԵՆԻ:

ԿԱՏԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Գազանութիւն, մոլեգնութիւն, վայրենութիւն, ցնորումն:

ԿԱՏԱՂՈՒՄՆ, գ. Կատաղութիւն, մոլութիւն, մոլեգնութիւն:

ԿԱՏԱՐ, գ. 1. Ծագ, ծայր, գլուխ: 2. Գագաթն: 3. Վերջ, աւարտ:

– Ի ԿԱՏԱՐ ԱԾԵԼ. Աւարտել, կատարել, իրագործել, գլխաւորել:

ԿԱՏԱՐԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼ:

ԿԱՏԱՐԱՐԾ, գ. Կատարուած, կատարումն, լրումն, գլխաւորութիւն, վճարումն, սպառուած, աւարտ, վախճան, եզր, վերջ, ծագ, ծայր:

ԿԱՏԱՐԱՐԾԵՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼ ԱԾԻՆ:

ԿԱՏԱՐԱԿԱՆ, ա. Վերջին, վերջնական:

ԿԱՏԱՐԱՊԵՏՈՂ, տե՛ս ԿԱՏԱՐՈՂԱՊԵՏ:

ԿԱՏԱՐԱՊԵՏ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼ ԱՊԵՍ:

ԿԱՏԱՐԱՏԱՇ, ա. Ծայրատաշ, ծայրահերձ:

ԿԱՏԱՐԵԱԼ, ա. Կատարուն, աւարտուն, լիակատար, անթերի, ընտիր, ամբողջական, հասուն:

– ԿԱՏԱՐԵԱԼ ԱՌՈՒՐԲ. Զառամ:

ԿԱՏԱՐԵԼ, նբ. 1. Ի կատար ածել, իրագործել, գլխաւորել, բովանդակել, զկատարումն առնուլ, աւարտել, ի գլուխ հանել՝ տանել, ընուլ, առնել, վճարել, վախճանել: 2. (կրօն.) Քահանայագործել, մկրտել:

ԿԱՏԱՐԵԼԱՐԱՐ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼ ԱՊԵՍ:

ԿԱՏԱՐԵԼԱՐԵՐԵԼ, նբ. Հասուցանել:

ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾ, ա. Կատարիչ, կատարողակերտ:

ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Կատարել:

ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատարումն:

ԿԱՏԱՐԵԼԱԾԻՆ, ա. Կատարածնեալ:

ԿԱՏԱՐԵԼԱԿԱՆ, ա. Կատարեալ:

ԿԱՏԱՐԵԼԱԿԻՑ, ա. Համագործ:

ԿԱՏԱՐԵԼԱՀԱՍԱԿ, ա. Զափահասակ:

ԿԱՏԱՐԵԼԱՄԻՏ, ա. Ողջամիտ, կատարելիմաստ:

ԿԱՏԱՐԵԼԱՆԱԼ, չբ. Կատարելագործել, կատարել, աւարտել:

ԿԱՏԱՐԵԼԱՊԵՍ, մ. Կատարելաբար, անթերի, ամբողջապէս, բոլորովիմբ, բովանդակապէս:

ԿԱՏԱՐԵԼԱՄԱՍՏ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼԱՄԻՏ:

ԿԱՏԱՐԵԼԻՔ, գ. Կատարումն, աւարտումն:

ԿԱՏԱՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կատարունութիւն, անթերութիւն: 2. Կատարումն, աւարտումն, լրումն, բովանդակութիւն: 3. Վախճան, նահատակութիւն: 4. (եկեղց.) Խորհրդակատարութիւն, սրբազնագործութիւն:

ԿԱՏԱՐԵԼ, ա. Կատարող, կատարողական, խորհրդակատար, սրբազնագործ:

ԿԱՏԱՐՈՂ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԻՉ:

ԿԱՏԱՐՈՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուիրա-

գործութիւն, կատարողութիւն, խորհուրդ: ԿԱՏԱՐՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԻՉ:

ԿԱՏԱՐՈՂԱԿԵՐՏ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼԱ-ԳՈՐԾ:

ԿԱՏԱՐՈՂԱՊԵՏ, գ. (եկեղջ.) Քաճա-նայապետ:

ԿԱՏԱՐՈՂԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. (եկեղջ.) Քա-ճանայապետական, աստուածային, սըր-բարբար:

ԿԱՏԱՐՈՂԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղջ.) Քաճանայապետութիւն, սրբազնագործ-
 օնութիւն:

ԿԱՏԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղջ.) Խոր-հրդակատարութիւն, սրբազնագործու-
 թիւն, նուիրագործութիւն:

ԿԱՏԱՐՈՒՄ, գ. Արդիւնք, իրողութիւն:

ԿԱՏԱՐՈՒՄՆ, գ. 1. Կատարած, աւար-տումն, լրումն, բովանդակումն: 2. Վարիճան: 3. Նահատակութիւն, մարտի-րոսութիւն: 4. Կատարելութիւն: 5. (եկեղջ.) Կատարողութիւն, նուիրա-գործութիւն:

- ԶԿԱՏԱՐՈՒՄՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԿԱ-ՏԱՐԵԼ (1):

ԿԱՏԱՐՈՒՆ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԱԼ:

ԿԱՏԱՐՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵ-ԼՈՒԹԻՒՆ:

ԿԱՏՈՒ, գ. (կենդբ.) Կուզ:

ԿԱՐ¹, գ. 1. Պարան, չուան, փոկ, լար: 2. Տե՛ս ԿԱՐԱՆ (1):

ԿԱՐ², գ. 1. Կարողութիւն, զօրութիւն, ոյժ, Հնարաւորութիւն, Հնարք, ձեռնՀա-սութիւն, բաւականութիւն: 2. ա. Կա-րելի, Հնարաւոր:

- ԿԱՐ է, մբ. Մարթ է, Հնար է:

- ՈՁ է ԿԱՐ, մբ. Անմարթ է, անՀնարին է:

ԿԱՐԱԿԻՆ, ԿԱՐԱԿՆ, գ. 1. Կարկին (գործիք): 2. Կամար (չէնքի):

ԿԱՐԱԿՆԱԿԵՐՏ, ա. Կամարածե, կա-րակնածե:

ԿԱՐԱԿՆԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բոլորա-կութիւն:

ԿԱՐԱԿՆԱՀԱՏ, ա. Բոլորակ (կարակ-նածե կտրած):

ԿԱՐԱԿՆԱՁԵԻ, ա. Բոլորածե, կամա-րածե, կարակնակերտ:

ԿԱՐԱԿՆԱՆՁՆԱԿ, ա. Կարկամեալ (կո-րացած, կուչ կեած):

ԿԱՐԱԿՈՒՄ, ա. 1. Տղմուտ, ցխոտ: 2. գ. Տիղմ, ցիխ, գայռ:

ԿԱՐԱՁՄԵՌՆ, գ. ա. Կարէձմեռն:

ԿԱՐԱՆ, գ. 1. (կզմխս.) Կար: 2. Կցուած, կապ:

ԿԱՐԱՊ, գ. (կենդբ.) Պոր, ձկնաքաղ, կիկնոս:

ԿԱՐԱՊԵՏ, ա. գ. 1. Առաջնորդ, առաջ-նորդիչ, նախընթաց, յառաջընթաց: 2. Աւետաւոր:

ԿԱՐԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Կարապետային:

ԿԱՐԱՊԵՏԱՅԻՆ, տե՛ս ԿԱՐԱՊԵՏԱԿԱՆ:

ԿԱՐԱՊԵՏԵԼ, չբ. 1. Յառաջել, առաջ-նորդել, նախընթանալ: 2. Քարողել, նախաձայնել:

ԿԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջընթացու-թիւն, առաջնորդութիւն:

ԿԱՐԱՍ, գ. Քարենաւ:

ԿԱՐԱՍԷԿԻՐ, տե՛ս ԲԵՌՆԱԿԻՐ:

ԿԱՐԱՍԻ, գ. 1. Կաշ, անօթ, աղիս, կազ-մած: 2. Ինչք, գոյք:

ԿԱՐԱՒԱՆ, գ. Կարեան, բանակ, չու:

ԿԱՐԲ, տե՛ս ԽԵՑԳԵՏԻՆ:

ԿԱՐԲԱՆՈՅ, գ. Սատեր (կշռի չափ):

ԿԱՐԳ, գ. 1. Շարադասութիւն, դասաւո-րութիւն, շար, տող, դարգ: 2. Բա-րեկարգութիւն, կարգաւորութիւն: 3. Դաս, խումբ: 4. Յաջորդութիւն:

- ԵՒ ՈՐ Ի ԿԱՐԳԻՆ, չ. Այլովքն Հան-դերձ:

- ԸՍՏ ԿԱՐԳԻ, տե՛ս ԿԱՐԳԱԻ:

- ԿԱՐԳԱԻ, մ. Ըստ կարգի, կարգ ըստ կարգի, կարգ ըստ կարգէ, կարգապէս, կարգաւորաբար, կարգաւորապէս, մի ըստ միովչէ, Հետզհետէ:

- ԿԱՐԳ ԸՍՏ ԿԱՐԳԷ, ԿԱՐԳ ԸՍՏ

ԿԱՐԳԻ, տե՛ս ԿԱՐԳԱԻ:

ԿԱՐԳԱ ԴՐԵԼ, նբ. Կարգաւորել, սահմանել:

ԿԱՐԳԱ ԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարգաւորութիւն, բարեկարգութիւն, յօրինուած:

ԿԱՐԳԱԼԻՑ, ա. Բարեձե (կարգաւորութեամբ լի):

ԿԱՐԳԱ ԿԻՑ, ա. (եկեղց.) Պաշտօնակից, գասակից:

ԿԱՐԳԱ ՊԵՏ, գ. (եկեղց.) Դասաւարտ, գասապետ:

ԿԱՐԳԱ ՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Քահանայապետութիւն:

ԿԱՐԳԱ ՊԷՍ, տե՛ս ԿԱՐԳԱԻ:

ԿԱՐԳԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաջորդութիւն, փոխանակութիւն:

ԿԱՐԳԱԻ, տե՛ս ԿԱՐԳ-ի տակ:

ԿԱՐԳԱԻՈՐ, ա. Բարեկարգ, բարեկարգելու, պատշաճաւոր, յանկաւոր, յարմար, զիպող:

ԿԱՐԳԱԻՈՐԱԲԱՐ, ԿԱՐԳԱԻՈՐԱ ՊԷՍ, տե՛ս ԿԱՐԳԱԻ:

ԿԱՐԳԱԻՈՐԵԼ, նբ. Բարեկարգել, ուղղել, տնտեսել, յարգարել:

ԿԱՐԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կարգ, օրէնք, կարգադրութիւն: 2. Պաշտօն:

ԿԱՐԳԵԼ, նբ. 1. Դասաւորել, ուղղել, յօրինել, սահմանել, որոշել, օրինադրել, գնել, առնել, կացուցանել: 2. Գրել, շարադրել, ճառել, վիպադրել:

ԿԱՐԴԱԼ, նբ. չբ. 1. Ձայնել, գոչել, աղաղակել: 2. Կոչել, հրաւիրել: 3. Անուանել, յորջորջել: 4. Ընթեռնուել, վերծանել:

ԿԱՐԴԱՅՈՒՄՆ, գ. Ընթերցողութիւն, ընթերցումն, ընթերցուած:

ԿԱՐԵԲԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարեկցութիւն, ողորմութիւն, խնամ:

ԿԱՐԵԼ¹, չբ. Ձեռնհաս լիինել, զօրել, բաւել, ուժել:

ԿԱՐԵԼ², նբ. 1. Կցել, յարել: 2. Հարստել: ԿԱՐԵԼԻ, ա. Հնարաւոր:

ԿԱՐԵԿԻՑ, տե՛ս ԿՐԱԿԻՑ:

– ԿԱՐԵԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Կարեկցել, ցաւակցել, գթալ, խղճալ, օգնել:

ԿԱՐԵԿՑԱԲԱՐ, մ. Գթասիրաբար, մարդասիրապէս:

ԿԱՐԵԿՑԵԼ, տե՛ս ԿԱՐԵԿԻՑ ԼԻՆԵԼ:

ԿԱՐԵԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Վշտակցութիւն, ախտակցութիւն, մարդասիրութիւն:

ԿԱՐԵՊԷՏ, ա. Կարեւոր:

ԿԱՐԵԻԱՆ, տե՛ս ԿԱՐԱԻԱՆ:

ԿԱՐԵԻՈՐ, ա. 1. Հարկաւոր: 2. Սաստիկ, բուռն, ծայրագոյն, չարաչար: 3. Մերձաւոր, մտերիմ: 4. մ. Յոյժ, ոգուով չափ: – ԿԱՐԵԻՈՐՔ, գ. Յոգն. Ամօթոյք:

ԿԱՐԵԻՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԿԱՐԵԻՈՐԱ ՊԷՍ: ԿԱՐԵԻՈՐԱ ՊԷՍ, մ. Կարեւորաբար, հարկաւորաբար, հարկաւորապէս, հարկաւ, հետեւողաբար:

ԿԱՐԵԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարկաւորութիւն, պիտանութիւն, կարիք, պէտք: ԿԱՐԵՁՄԵՌՆ, տե՛ս ԿԱՐԱՁՄԵՌՆ:

ԿԱՐԹ, գ. 1. Խանձոց: 2. Ընդհանրապէս՝ ճանկ (սուր և կեռ ծայրով երկաթ): 3. փխբ. Որոգայթ, ծուղակ: 4. Բիտ: 5. Կրուկն, կրուկ, գարշապար: 6. Սրունք, ոլոք, ոտն:

ԿԱՐԹԱԿՈՏՈՐ ԱՌՆԵԼ. Կարթահարել (անասունների ոլոքները ջարդել՝ կոտրել):

ԿԱՐԹԱՀԱՐԵԼ, տե՛ս ԿԱՐԹԱԿՈՏՈՐ ԱՌՆԵԼ:

ԿԱՐԹԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 2. Ձկնորսութիւն (կարթով):

ԿԱՐԹԵԼ, նբ. Որսալ, ըմբռնել:

ԿԱՐԹԸՆԿԷՑ, ա. գ. Ձկնորս:

ԿԱՐԻ, մ. Յոյժ, սաստիկ, ուժգին, խիստ, շատ, քաջ, տիրապէս, մեծապէս, առաւել, յանչափս:

– ԵՒ ԿԱՐԻ ՔԱՋ, ԵՒ ԿԱՐԻ ԻՍԿ ՔԱՋ, ԵՒ ԿԱՐԻ ՅՈՅԺ, մ. Ամենայն իրօք, արդարեւ, յիշաւի:

ԿԱՐԻՃ, գ. 1. փխբ. Ձար, վնասակար

(մարդ): 2. նման. Քուբ (փշոտ գա-
ւազան):
ԿԱՐԻՏՈՍ, տե՛ս ՊԻՆԵԱՍՊԱՍԵԱԿ:
ԿԱՐԻՔ, գ. 1. Կիրք, ախտ: 2. Զարիք,
չարչարանք, աղէտ, վիշտ, ցաւ: 3.
Հարկաւորութիւն, հարկ, պէտք, կարեւո-
րութիւն:
ԿԱՐԾ, տե՛ս ԿԱՐԾԻՔ:
- Ի ԿԱՐԾ, Ի ԿԱՐԾՍ, մ. Կարծեօք, յերկ-
բայս, առ աչս:
ԿԱՐԾԱԿԱՆ, ա. Կասկածելի, տարա-
կուսական:
ԿԱՐԾԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Համաձայնել:
ԿԱՐԾԵԱԼ, ա. Կարծեցեալ:
ԿԱՐԾԵԼ, նբ. 1. Համարել, վարկանել: 2.
Ակնուկնել, ակնկալել: 3. Կասկածել, խի-
թալ:
ԿԱՐԾԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՐԾԻՔ:
ԿԱՐԾԵՑԵԱԼ, տե՛ս ԿԱՐԾԵԱԼ:
ԿԱՐԾԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Երեցուցանել,
ցուցանել, թուեցուցանել, կեղծաւորել:
ԿԱՐԾԵՑՈՒՑԻՉ, ա. եղծ, պատիւր:
ԿԱՐԾԻ, մբ. Երևի, թուի:
ԿԱՐԾԻՔ, գ. 1. Կարծ, կարծումն, վարկած,
վարկանումն, ենթադրութիւն: 2. Միտք,
խորհուրդ: 3. Ակնկալութիւն: 4. Կասկած,
երկբայութիւն: 5. Երևոյթ, ցնորք:
ԿԱՐԾՈՂԱԿԱՆ, ա. Անհաւաստի, կար-
ծական, կեղակարծ:
ԿԱՐԾՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՐԾԻՔ (1):
ԿԱՐԾՐ, ա. 1. Խիստ, պինդ, ամուր, սերտ:
2. փխբ. Դժուարին, խստամբեր:
ԿԱՐԾՐԱԳԻՆ, մ. Ուժգին, սաստիկ,
չարաչար:
ԿԱՐԾՐԱԳՈՅՆ, ա. մ. Խստագոյն,
պնդագոյն, ամուր, տոկուն, զօրագոյն:
ԿԱՐԾՐԱԴԱՏ, ա. Խստասիրտ, խիստ
(խիստ դատող):
ԿԱՐԾՐԱԽԱՐԻՍ, ա. Հաստահիմն,
Հաստախարիսխ:
ԿԱՐԾՐԱԾԱԾԿՈՅԹ, ա. Երկաթակուռ,
պատենազէն:

ԿԱՐԾՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱՐԾՐ (1):
ԿԱՐԾՐԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Հաստատուն:
ԿԱՐԾՐԱԿԵՐՏ, ա. Սերտ, պինդ:
ԿԱՐԾՐԱԿՈՒԹ, ա. Խիտ, հոծ, հոծեալ:
ԿԱՐԾՐԱԿՈՓ, ա. Կարծր, պինդ, խիստ:
ԿԱՐԾՐԱՁԵՂՈՒՆ, ա. Հաստապինդ:
ԿԱՐԾՐԱՄԻՏ, ա. Խստասիրտ, յամառ:
ԿԱՐԾՐԱՅԱՏԱԿ, ա. Քարայտատակ
(կարծր յատակ ունեցող):
ԿԱՐԾՐԱՆԱԼ, չբ. Խստանալ:
ԿԱՐԾՐԱՆԻԳ, ա. Երկաթանիգ:
ԿԱՐԾՐԱՆԻԻԹ, ա. Կարծրանիւթեալ,
սերտ, պինդ:
ԿԱՐԾՐԱՆԻԹԵԱԼ, տե՛ս ԿԱՐԾՐԱ-
ՆԻԻԹ:
ԿԱՐԾՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Ապառաժ:
ԿԱՐԾՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Խստացու-
ցանել, պնդել:
ԿԱՐԾՐԵՐԱԽ, տե՛ս Խստերախ:
ԿԱՐԾՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստութիւն, պնդու-
թիւն, ամուրթիւն, սերտութիւն:
ԿԱՐԿԱՄ, ա. 1. Ոլորեալ, կծկեալ, կո-
րացեալ: 2. փխբ. Ժլատ, կծծի:
ԿԱՐԿԱՄԵԼ¹, նբ. Կարկամեցուցանել,
կորացուցանել, կծկել:
ԿԱՐԿԱՄԵԼ² (իմ), չբ. Կորանալ, կծկել,
գալարել, խորշոմել:
ԿԱՐԿԱՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կորացու-
ցանել, խոնարհեցուցանել զանձն:
ԿԱՐԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կնճիւն, խորշ:
2. փխբ. Խստութիւն:
ԿԱՐԿԱՆԴԱԿ, գ. Քաքար, պլակինդի,
պղակունդ, բլիթ, նաստիկ:
ԿԱՐԿԱՉ, կամ ԿԱՐԿԱՋ, գ. Ծոռուղումն,
ծճուղուղութիւն:
ԿԱՐԿԱՉԵԼ կամ ԿԱՐԿԱՋԵԼ, չբ. 1.
Կռնչել (թռչունի): 2. Քրքջիլ:
ԿԱՐԿԱՋԱՆՈՍ, տե՛ս ԿԱՐԿԱՋԱՍԱՀ:
ԿԱՐԿԱՋԱՍԱՀ, ա. Կարկաջահոս, սահա-
նակարկաջ:
ԿԱՐԿԱՋԱՍԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սահանք:
ԿԱՐԿԱՌ, գ. Քարակոյտ, կարկառակոյտ:

ԿԱՐԿԱՌԱԿՈՅՏ, տե՛ս ԿԱՐԿԱՌ:

ԿԱՐԿԱՌԵԼ¹, նբ. 1. Երկայնել (զձեռն), ձգել, տարածանել, պարզել, մատուցանել, հասուցանել, ջամբել, բաշխել, առատաձեռնել: 2. Դիզանել:

ԿԱՐԿԱՌԵԼ² (իմ), չբ. Երկայնանալ, ձգտել, յառել, նկատել, նշմարել, ակնարկել:

ԿԱՐԿԱՌՈՒՄՆ, գ. Զգումն, տարածումն, ձեռնտուութիւն:

ԿԱՐԿԱՏԱՆՔ, գ. 1. Կարկատումն: 2. փխբ. Պատրուակ:

ԿԱՐԿԱՏԵԼ, նբ. 1. Կցել, կցկցել, միաւորել, միացուցանել: 2. Նորոգել: 3. Յօդել, կեղծաւորել, հայթայթել:

ԿԱՐԿԱՏՈՒՄՆ, գ. Կարկատանք:

ԿԱՐԿԱՏՈՒՆ, ա. 1. Կարկատեալ, կցկցեալ, հնոտի, անպիտան: 2. փխբ. Յօդեալ, մտացածին:

ԿԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԿԱՐԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԿԱՐԿԵՀԱՆ, գ. 1. (հնք.) Կայծ: 2. Կարկեհանեայ:

ԿԱՐԿԵՀԱՆԵԱՅ, տե՛ս ԿԱՐԿԵՀԱՆ (2):

ԿԱՐԵԿՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Պապանձեցուցանել, ըմբերանել, ափերերան առնել, լռեցուցանել, փակել: 2. Սանձել: 3. Ցածուցանել, դադարեցուցանել:

ԿԱՐԿԻՆ, տե՛ս ԿԱՐԱԿԻՆ:

ԿԱՐԿԻՆՈՍ, տե՛ս ԽԵՅԳԵՏԻՆ:

ԿԱՐԿՆԱԲՈԼՈՐ, ԿԱՐԿՆԱՁԵԻ, տե՛ս ԿԱՐԱԿՆԱՁԵԻ:

ԿԱՐԿՈՒՐԵԱՅ, գ. Նաւակ:

ԿԱՐԿՏԱՐԵՐ, ա. Կարկտածու, կարկտահոս:

ԿԱՐԿՏԱՄՈՒ, տե՛ս ԿԱՐԿՏԱՐԵՐ:

ԿԱՐԿՏԱՀՈՍ, տե՛ս ԿԱՐԿՏԱՐԵՐ:

ԿԱՐԿՏՁԵԼ, չբ. Զոփալ:

ԿԱՐՃ, ա. 1. Հակիրճ, համառօտ, կարճառօտ: 2. Կարճիկ, կարճահասակ: 3. Սուղ: 4. մ. Համառօտիւ:

- ԿԱՐՃՈՅ, Ի ԿԱՐՃՈՅ, ԿԱՐՃ Ի ԿԱՐՃՈՅ, ա. մ. Կարճ, համառօտ, կարճառօտ,

համառօտիւ, կարճառօտիւ:

ԿԱՐՃԱՐԱՆԵԼ, չբ. Դուզնաբանել:

ԿԱՐՃԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դուզնաբանութիւն:

ԿԱՐՃԱՐԵՐՁ, ա. Փոքր (բարձրութեամբ կարճ):

ԿԱՐՃԱԿԵԱՅ, ա. Սակաւակեաց:

ԿԱՐՃԱԿՏՈՒՐ, ա. մ. Համառօտ, կարճառօտ, կարճ:

ԿԱՐՃԱՀԱՍ, ա. Կարճամիտ (խելքը կարճ):

ԿԱՐՃԱՀԱՍԱԿ, ա. Կարճիկ, փոքրահասակ:

ԿԱՐՃԱՄԻՏ, ա. 1. Կարճոգի, նեղասիրտ, անհամբեր: 2. Վատասիրտ, թուլասիրտ, վեհերոտ, վհատեալ, անյոյս: 3. Տկարամիտ, անմիտ, տխմար, տգէտ: 4. Ռիշտ, կծծի, ժլատ:

ԿԱՐՃԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՐՃՄՏՈՒԹԻՒՆ:

ԿԱՐՃԱՌՕՏ, ա. 1. Համառօտ, կարճ: 2. մ. Կարճառօտաբար, կարճառօտիւ, համառօտիւ:

- ԿԱՐՃԱՌՕՏԻ, ԿԱՐՃԱՌՕՏԻՔ, ԿԱՐՃԱՌՕՏՍ, տե՛ս ԿԱՐՃԱՌՕՏ (2):

ԿԱՐՃԱՌՕՏԱՐԱՐ, տե՛ս ԿԱՐՃԱՌՕՏ (2):

ԿԱՐՃԱՌՕՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Համառօտութիւն:

ԿԱՐՃԱՏԵԼ, նբ. 1. Կարճել, համառօտել: 2. չբ. Երեկոյանալ, տարածաւել:

ԿԱՐՃԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Սակաւատեսութիւն:

ԿԱՐՃԵԼ, նբ. Կարճատել, պակասեցուցանել, ի բաց բառնալ, արգելուլ, խափանել:

ԿԱՐՃ Ի ԿԱՐՃՈՅ, տե՛ս ԿԱՐՃ:

ԿԱՐՃԻԿ, տե՛ս ԿԱՐՃԱՀԱՍԱԿ:

ԿԱՐՃԻՆ, գ. Կաճին (բոյսի արմատ):

ԿԱՐՃԻՁ, ա. Խափանիչ:

ԿԱՐՃՄՏԵԼ, չբ. Սրտնեղել, նեղասրտել, վհատել, անժուժանալ:

ԿԱՐՃՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նեղսրտուլթիւն,
անհամբերութիւն, վհատութիւն, ան-
ժուժուլթիւն:

ԿԱՐՃՈԳԻ, տե՛ս ԿԱՐՃԱՄԻՏ:

ԿԱՐՃՈՅ, տե՛ս ԿԱՐՃ:

ԿԱՐՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Համառօտութիւն
(կարճ՝ Համառօտ լինելը):

ԿԱՐՃՈՒՄՆ, գ. Համառօտումն:

ԿԱՐՄԻՐ, ա. 1. Կարմրագոյն, արիւնա-
գոյն: 2. գ. Որդան կարմիր, կարմրագեղ:
ԿԱՐՄՐԱԳՈՅՆ, ա. Կարմրերանգ,
կարմրերփեան, կարմրակերտ, կարմրա-
տեսիլ, շառագոյն, կարմիր:

ԿԱՐՄՐԱԳՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Շառագուռնել,
շիկնել:

ԿԱՐՄՐԱԴԵՆՂ, տե՛ս ԿԱՐՄԻՐ (2):

ԿԱՐՄՐԱԶԳԵՍ, ա. Կարմրագգեստեալ,
կարմրաձորձ:

ԿԱՐՄՐԱԶԳԵՍՏԵԱԼ, տե՛ս ԿԱՐՄ-
ՐԱԶԳԵՍ:

ԿԱՐՄՐԱԿԵՐՏ, տե՛ս ԿԱՐՄՐԱԳՈՅՆ:

ԿԱՐՄՐԱՁՈՐՁ, տե՛ս ԿԱՐՄՐԱԶԳԵՍ:

ԿԱՐՄՐԱՆԱԼ, չբ. Կարմրել, շառա-
գուռնել:

ԿԱՐՄՐԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԿԱՐՄՐԱԳՈՅՆ:

ԿԱՐՄՐԱՓԱՅԼ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱՓԱՅԼ:

ԿԱՐՄՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՐՄՐԱՆԱԼ:

ԿԱՐՄՐԵՐԱՆԳ, տե՛ս ԿԱՐՄՐԱԳՈՅՆ:

ԿԱՐՄՐԻԿ, ա. փղջ. ԿԱՐՄԻՐ-ի:

ԿԱՐՇՆԵՆՂ, ա. Կաշմբուռն, ջլապիւնդ,
պնդակազմ, զօրեղ, ուժեղակ, տոկուռն,
կորովի:

ԿԱՐՇՆԵՆՂԱԳՈՅՆ, ա. Զօրեղագոյն,
ուժեղագոյն:

ԿԱՐՇՆԵՆՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրեղութիւն,
ուժեղութիւն:

ԿԱՐՈՂ կամ ԿԱՐՕՂ, ա. 1. Բաւական,
ձեռնՀաս, զօրեղ, ուժեղ, հզօր, զօրաւոր:

2. Ծոփ, հարուստ:

- ԿԱՐՈՂ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԿԱՐՈՂԱՆԱԼ:

ԿԱՐՈՂԱՔԱՐ, տե՛ս ԿԱՐՈՂԱՊԷՍ:

ԿԱՐՈՂԱԳՈՅՆ, ա. մ. Զօրագոյն, զօրա-

ւորագոյն, հարստագոյն:

ԿԱՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Կարելի, հնարաւոր:

ԿԱՐՈՂԱՁԻԳ, ա. Կորովածիգ:

ԿԱՐՈՂԱՆԱԼ, չբ. Կարող լինել, կարել,
զօրել:

ԿԱՐՈՂԱՊԷՍ, մ. Կարողաբար, հզօրա-
պէս, հզօրեղապէս:

ԿԱՐՈՂԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զօրացու-
ցանել:

ԿԱՐՈՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Կարողանալ: 2.
Հնարել:

ԿԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կար, զօրութիւն,
բաւականութիւն, ձեռնՀասութիւն, ոյժ:

2. Հնարաւորութիւն, ճար: 3. Գոյք:

- է ԿԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ. Կար է, հնար է,
մարթ է:

ԿԱՐՈՒԱԿ, տե՛ս ԿՕՇԿԱԿԱՐ:

ԿԱՐՈՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՕՇԿԱԳՈՐ-
ԾՈՒԹԻՒՆ:

ԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կար, կարողութիւն,
ոյժ, զօրութիւն:

ԿԱՐՕՏ, ա. 1. Կարօտեալ, չքաւոր, աղ-
քատ: 2. գ. Կարօտութիւն, կարիք, պէտք:

3. Ցանկութիւն, անձկութիւն, փափագ:
ԿԱՐՕՏԱՔԵՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՐՕ-
ՏԵԼ (իմ):

ԿԱՐՕՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱՐՕՏ (1):

ԿԱՐՕՏԱՄԻՏ, ա. Յետսամիտ, պակա-
սամիտ:

ԿԱՐՕՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՐՕՏԵԼ (իմ):

ԿԱՐՕՏԱՆՔ, տե՛ս ԿԱՐՕՏՈՒԹԻՒՆ:

ԿԱՐՕՏԵԱԼ, տե՛ս ԿԱՐՕՏ (1):

ԿԱՐՕՏԵԼ (իմ), չբ. 1. Կարօտանալ, չքա-
ւորել, աղքատանալ, նուազել, յետնել: 2.

Անձկալ, անձկանալ, փափագել, ցան-
կանալ, խնդրել:

ԿԱՐՕՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պակասութիւն,
չքաւորութիւն, նուազութիւն: 2. Փա-
փագ, տենչ:

ԿԱՅԱՐԱՆ, գ. Կայարան, կայան:

ԿԱՅԻՆ, գ. Տապար, փայտատ, փայ-
տահատ:

ԿԱՅՈՐԴ, ԿԱՅՈՅ, տե՛ս ԿԱՅԱՐԱՆ:

ԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կայք, կացումն, ոտ-
նակացութիւն: 2. Բաղկացութիւն:

ԿԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս 1. ԿԱՅՈՒԹԻՒՆ (1): 2.
ԿԱՅՈՒՐԴ:

ԿԱՅՈՒՆ, տե՛ս ԿԱՅՈՒՆ:

ԿԱՅՈՒՐԴ, գ. 1. Հանդէս, համախմբու-
թիւն, ժողով, տօնախմբութիւն: 2. Տօ-
նալաճառ:

ԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Դնել, զետեղել,
հաստատել, կանգնել, կարգել, առնել,
կատարել, իրագործել:

ԿԱՅՈՒՅԶ, ա. Հաստատական:

ԿԱՅՔ, գ. Կենցաղավարութիւն, կեանք,
վարք:

ԿԱԻ, գ. Շաղախ, տիղմ, ցիխ, գայու:

ԿԱԻԱ ԳՈՐԾ, ա. գ. 1. Բրուտ, խեցագործ:
2. տե՛ս ԿԱԻԱ ԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:

ԿԱԻԱ ԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աղիւսար-
կութիւն, աղիւսագործութիւն: 2. Շի-
նողութիւն:

ԿԱԻԱ ԿԵՐՏ, ա. Կաւեայ:

ԿԱԻԱՌՆ, տե՛ս ԱՌՈՒ:

ԿԱԻԵԱՅ, տե՛ս ԿԱԻԵՂԷՆ:

ԿԱԻԵՂԷՆ, ա. Կաւեայ, խեցեղէն:

ԿԱՓԱՏԵԼ, տե՛ս ԳԻՇԱՏԵԼ:

ԿԱՓԱՐԻԶ, գ. Խուփն, բլշակ:

ԿԱՓԱՐՈՒՄՔ, գ. Գերեզման:

ԿԱՓԿԱՓԵԼ, նբ. չբ. 1. Բաբախել: 2.
Կրծել:

ԿԱՓՈՒԼ, գ. Հաղբք, որոգայթ, թակարդ:
ԿԱՓՈՒՄՆ կամ ԿԱՓԻՒՆ, գ. 1. Կափու-
ցումն, փակումն: 2. Մածուցումն: 3.

Ճայթիւն, ճայթումն:

ԿԱՓՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Փակել, խափու-
ցանել, խփանել, խփել, արգելուլ, ամ-
փոփել:

ԿԱՓՈՒՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՓՈՒՄՆ (1):

ԿԱՓԶԵԼ (իմ), չբ. Յարել, միանալ, մա-
ծանել, կրնել:

ԿԱՔԱԻԱՆՔ, տե՛ս ԿԱՔԱԻՔ:

ԿԱՔԱԻԵԼ, չբ. 1. Կայթել, ոստոստել,

պարել: 2. Խաղ առնել, ձաղել: 3. Յար-
ձակել: 4. Հարկանել, խոցել:

ԿԱՔԱՌՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՔԱԻՔ:

ԿԱՔԱԻՔ, գ. Կաքաւանք, կաքաւումն,
պար:

ԿԲՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՓԶԵԼ (իմ):

ԿԵԱԼ, չբ. 1. Լինել, վարել, կենցաղա-
վարել, քաղաքավարել: 2. Կենդանանալ:
ԿԵԱՄ, տե՛ս ԿԵՄ:

ԿԵԱՆՍԱՐԵՐ, տե՛ս ԿԵՆՍԱՐԵՐ:

ԿԵԱՆՍԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս ԿԵՆՍԱԶԳԵԱՅ:

ԿԵԱՆՔ, գ. 1. Կենդանութիւն: 2. Վարք,
քաղաքավարութիւն, կենցաղավարու-
թիւն: 3. Գոյք, ստացուած, ինչք, ապ-
րուստ:

- ԿԵԱՅ ԴԵՂ. (եկեղց.) Հաղորդութիւն:

- Ի ԿԵՆԱՅ ԱՐԿԱՆԵԼ. Սպանանել:

ԿԵԴ, գ. Զաղկ, գաւազան, մահակ:

ԿԵԴԱՐ, տե՛ս ԿԻԴԱՐ:

ԿԵՂ, գ. Խոց:

ԿԵՂԱԿԱՐԾ, տե՛ս ԿԱՂԱԿԱՐԾ:

ԿԵՂԱԿԱՐԾԵԼ, չբ. Կասկածել, խիթալ,

երկբայել, յերկուանալ, տարակուսել:

ԿԵՂԱԿԱՐԾԵԼԻ, տե՛ս ԿԱՂԱԿԱՐԾ:

ԿԵՂԱԿԱՐԾԻՔ, ԿԵՂԱԿԱՐԾՈՒԹԻՒՆ,

գ. Կասկած, երկբայութիւն, տարակոյս,
վէճ:

ԿԵՂԵԼ, նբ. Հարստահարել, նեղել,
չարչարել, տանջել:

ԿԵՂԵՐՋԱԿԱՆ, ա. Տրտնջական, ցաւա-
զին, աւաղական:

- ԿԵՂԵՐՋԱԿԱՆՔ, գ. Տրտունջ, քրքր-
մնջիւն:

ԿԵՂԵԻ, գ. Պատեան, պատիճ, փոճոկ,
թեփ:

ԿԵՂԵԻԱՆՔ, գ. Թեփուկ:

ԿԵՂԵԻԵԼ, նբ. Փոճոկել, քերծուլ:

ԿԵՂԵՔԵԼ, նբ. Գզել, խզել, քանցել,
գիշատել, յօշատել, յօշել, պատառել:

ԿԵՂԾԱՐԵՐԵԼ, նբ. Պատրուակել, քօ-
ղարկել:

ԿԵՂԾԱՌՈՐ, ա. 1. Խաբբայ, սուտա-

կասպան, խարդախ, նենգաւոր: 2. Խաբէկան, պատիր, սուտ:
 ԿեղծԱՌՈՐԱԿԱՆ, ա. Ստալոդ, կեղծաւոր, պատիր:
 ԿեղծԱՌՈՐԵԼ¹, նբ. Զեացուցանել, կերպարանել, կերպարանեցուցանել:
 ԿեղծԱՌՈՐԵԼ² (իմ), հբ. Զեանալ, կերպարանել:
 ԿեղծԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կերպարանութիւն, կեղծիք, պատրուակ: 2. Պատրանք:
 ԿեղծԻՔ, գ. Կեղծաւորութիւն, կեղծութիւն, խաբէութիւն, պատրանք:
 ԿեղծՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿեղծԻՔ:
 ԿեղՏ, գ. 1. Աղտ, աղտեղութիւն, աղտութիւն, անմաքրութիւն: 2. փխբ. Արատ, բիծ: 3. ա. Աղտեղի, կեղտեալ, անմաքուր:
 ԿեղՏեԱԼ, տե՛ս ԿեղՏ (3):
 ԿեՄ, գ. Կեամ, ճեմ, չուան (խոտից Հիւսած՝ ոլորած):
 ԿեՄԵՂԷՆ, ա. գ. Պրտուեղէն, պարիխ:
 ԿեՄԵՏՐԻԱՅ, գ. Տապանատուն:
 ԿեՆԱԳՈՐԾ, ԿեՆԱԳՈՐԾԱԿԱՆ. ա. Կենարար, կենդանագործ, կենդանարար, կենսառիթ, կենագործիչ:
 ԿեՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Կենդանի առնել, կենդանացուցանել, կենդանագործել, կենարարել, յարուցանել:
 ԿեՆԱԳՈՐԾԻՉ, տե՛ս ԿեՆԱԳՈՐԾ:
 ԿեՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենդանագործութիւն, կենդանութիւն:
 ԿեՆԱԶԱՐԴ, ա. Կենդանարար:
 ԿեՆԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս ԿեՆԱԶԳԵԱՅ:
 ԿեՆԱԶՐԱԽ, ա. Կենցաղագրաւ, մահացուցիչ:
 ԿեՆԱԶՐԱԽԵԼ, նբ. Սպանանել:
 ԿեՆԱԽՈՒՉ, ա. Սպանող, կենդանապառ:
 ԿեՆԱԾԻՆ, տե՛ս ԿեՆԱԾԻՆ:
 ԿեՆԱԿԻՅ, ա. 1. Բնակակից, ընտանի, կենցաղակից: 2. Լծակից, կողակից,

ամուսին:
 ԿեՆԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Լծակցութիւն, ամուսնութիւն:
 ԿեՆԱՀԱՂՈՐԴ, ա. Կենակից (կեանքին Հաղորդակից՝ մասնակից):
 ԿեՆԱՀՐԱՇ, ա. Կենդանատու, կենսաբեր:
 ԿեՆԱԶԱՅՆ, ա. Կենդանարար:
 ԿեՆԱԶԻՐ, ա. Կենսաբաշխ, կենաշնորհ:
 ԿեՆԱՂՈՒՏ, տե՛ս ԿեՆԱՂՈՒՏ:
 ԿեՆԱՃԱՇԱԿ, ա. Կենսատու, կենսաբեր:
 ԿեՆԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԿեՆԱԶԻՐ:
 ԿեՆԱՊԱՏԱՌ, ա. Կենսառիթ:
 ԿեՆԱՍԵՐ, տե՛ս ԿեՆԴԱՆԱՍԵՐ:
 ԿեՆԱՍԵՐԵԼ, տե՛ս ԿեՆԴԱՆԱՍԵՐԵԼ:
 ԿեՆԱՍԻ, ա. Անձնասէր, անձնդէւր, կենդանասէր:
 ԿեՆԱՍԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենդանասիրութիւն (կեանքը սիրելը):
 ԿեՆԱՍՏԵՂԾԵԼ, տե՛ս ԿեՆԴԱՆԱՍՏԵՂԾԵԼ:
 ԿեՆԱՏՈՒ, տե՛ս ԿեՆԱՍՏՈՒ:
 ԿեՆԱՐԱՐ, ա. Կենդանարար, կենագործ, կենսաբեր, կենսառիթ, կենսատու, փըր-կիչ, կեցուցիչ, յարուցիչ:
 ԿեՆԱՐԱՐԵԼ, տե՛ս ԿեՆԱԳՈՐԾԵԼ:
 ԿեՆԱԽԷՏ, տե՛ս ԿեՆԴԱՆԱԽԷՏ:
 ԿեՆԴԱԿ, տե՛ս ԿեՆԴԱՆԱԿԵՐՊ:
 ԿեՆԴԱՆ, տե՛ս ԿեՆԴԱՆԻ:
 ԿեՆԴԱՆԱԲԱՇԽ, ա. Կենսաբաշխ, կենսատու:
 ԿեՆԴԱՆԱԲԵՐ, ա. 1. Կենսաբեր, կենսառիթ: 2. գ. (ասողդ.) Կենդանակերպ:
 ԿեՆԴԱՆԱԲՈՅՍ, գ. 1. Կառաբոյս, կենդանատուն: 2. (կրօն.) Խաչափայտ:
 ԿեՆԴԱՆԱԲՈՒՂԽ, տե՛ս ԿեՆԱՍԱԲՈՒՂԽ:
 ԿեՆԴԱՆԱԳԻԾ, տե՛ս ԿեՆԴԱՆԱԳԻՐ:
 ԿեՆԴԱՆԱԳԻՐ, գ. 1. Պատկեր: 2. Պատկերահան, նկարիչ:
 ԿեՆԴԱՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Զօրագոյն, կենդանականազոյն: 2. Անասնազոյն,

անբանադոյն:

Կեն ԴԱՆԱ ԳՈՐԾ, տե՛ս ԿենԱ ԳՈՐԾ:

Կեն ԴԱՆԱ ԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ԿենԱ ԳՈՐԾԵԼ:

Կեն ԴԱՆԱ ԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենադոր-
ծութիւն, կենդանութիւն, յարութիւն:

Կեն ԴԱՆԱ ԳՐԵԼ, նբ. Նկարել, նկա-
րագրել, ստուգագրել, օրինակել, տպա-
ւորել, յօրինել:

Կեն ԴԱՆԱ ԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նկարա-
գրութիւն: 2. Կենդանագիր, նկարագիր,
խկութիւն:

Կեն ԴԱՆԱ ԶԳԵԱՅ, ա. Կենսակիր:

Կեն ԴԱՆԱ ԽԱՐՈՒԿԵԼ, նբ. 1. Կենդա-
նակէզ առնել, խորովել, ողջակիզել: 2.
Վառել, արծարծանել, բորբոքել:

Կեն ԴԱՆԱ ԾԻՆ, ա. 1. Կենդանասեր, կե-
նասեր: 2. Կենսաբեր, կենսառիթ:

Կեն ԴԱՆԱ ԾՆԵԼ, նբ. 1. Կենդանասերել,
կենասերել, կենդանաստեղծել, կեն-
սածնել: 2. Կենդանացուցանել:

Կեն ԴԱՆԱ ԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենդանասե-
րութիւն, կենդանաստեղծութիւն, կեն-
դանեղութիւն:

Կեն ԴԱՆԱ Կ, տե՛ս Կեն ԴԱՆԱ ԿԵՐՊ:

Կեն ԴԱՆԱ ԿԱՅԼԱԿ, ա. Կենսակալակ:

Կեն ԴԱՆԱ ԿԱՆ, ա. 1. Կենսական, կեն-
դանի, առոյգ: 2. Կենդանարար, կեցու-
ցիչ, առողջացուցիչ: 3. գ. տե՛ս Կեն-
ԴԱՆԱ ԿԵՐՊ:

Կեն ԴԱՆԱ ԿԱՆԱ ԳՈՅՆ, տե՛ս Կեն ԴԱ-
ՆԱ ԳՈՅՆ (1):

Կեն ԴԱՆԱ ԿԱՊ, ա. Կենդանի (կենդա-
նութեամբ կապուած):

Կեն ԴԱՆԱ ԿԵՐՊ, գ. (ասողգ.) Կենդակ,
Կենդանակ, Կենդանաբեր, Կենդանա-
կան, Կենդանատեսակ:

Կեն ԴԱՆԱ ԿԵՐՊԵԼ, նբ. Կերպարանել,
կենդանագրել, նորոգել:

Կեն ԴԱՆԱ ԿԷՋ ԱՌԵԼ, տե՛ս Կեն ԴԱ-
ՆԱ ԽԱՐՈՒԿԵԼ (1):

Կեն ԴԱՆԱ ԶԻՐ, ա. Կենսաձիր, կենդանա-

բաշխ, կենդանապարգև, կենսապարգև:

Կեն ԴԱՆԱ ՆԱԼ, չբ. Ողջանալ, վերա-
կենդանանալ, վերակենցաղել, յառնել,
նորանալ:

Կեն ԴԱՆԱ ՊԱՐԳԵԻ, տե՛ս Կեն ԴԱ-
ՆԱ ԶԻՐ:

Կեն ԴԱՆԱ ՊԷՍ, տե՛ս Կեն ԴԱՆ ՕՐԷՆ:

Կեն ԴԱՆԱ ՍԵՐ, տե՛ս Կեն ԴԱՆԱ ԾԻՆ
(1):

Կեն ԴԱՆԱ ՍԵՐԵԼ, տե՛ս Կեն ԴԱՆԱ-
ԾՆԵԼ (1):

Կեն ԴԱՆԱ ՍԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս Կեն ԴԱ-
ՆԱ ԾՆՈՒԹԻՒՆ:

Կեն ԴԱՆԱ ՍԷՐ, տե՛ս ԿենԱ ՍԷՐ:

Կեն ԴԱՆԱ ՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿենԱ ՍԻ-
ՐՈՒԹԻՒՆ:

Կեն ԴԱՆԱ ՍՊԱՌ, ա. Սպանող, կե-
նախուգ:

Կեն ԴԱՆԱ ՍՏԵՂԾԵԼ, նբ. 1. Կենդա-
նածնել: 2. Կենդանագործել, կենա-
գործել, յարուցանել, նորոգել:

Կեն ԴԱՆԱ ՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս Կեն-
ԴԱՆԱ ԾՆՈՒԹԻՒՆ:

Կեն ԴԱՆԱ ՍՏԵՂԾՈՒԼ, տե՛ս Կեն ԴԱ-
ՆԱ ՍՏԵՂԾԵԼ:

Կեն ԴԱՆԱ ՏԵՍԱԿ, գ. 1. տե՛ս Կեն ԴԱ-
ՆԱ ԿԵՐՊ: 2. յոգն. Կենդանիք: 3. ա.
Խաչանիչ, խաչադրոշմ:

Կեն ԴԱՆԱ ՏՆԿԻԼ, չբ. Բուսանել, սերել:
Կեն ԴԱՆԱ ՏՈՒ, ա. Կենսատու, կենսա-
տուր, կենդանատուր, կենսառիթ:

Կեն ԴԱՆԱ ՏՈՒՆԿ, տե՛ս Կեն ԴԱՆԱ-
ԲՈՅՍ (1):

Կեն ԴԱՆԱ ՏՈՒՐ, տե՛ս Կեն ԴԱՆԱ ՏՈՒ:

Կեն ԴԱՆԱ ՐԱՐ, Կեն ԴԱՆԱ ՐԱՐՈՂ,
տե՛ս ԿենԱ ՐԱՐ:

Կեն ԴԱՆԱ ՅՈՒ, ա. 1. Կենցական: 2.
Կենդանացուցիչ, անմահարար:

Կեն ԴԱՆԱ ՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կենդանի
առնել, կենսացուցանել, կենագործել,
կեցուցանել, յարուցանել:

Կեն ԴԱՆԱ ՅՈՒՅԻՁ, ա. Կենսացուցիչ,

կենդանարար, կենսատու:

ԿԵՆ ԴԱՆԱԻԷՏ, ա. Կենսաւէտ, կենդանարար:

ԿԵՆ ԴԱՆԱԻՈՐ, ա. Կենսունակ:

ԿԵՆ ԴԱՆԵՂՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԱԾՆՈՒԹԻԻՆ:

ԿԵՆ ԴԱՆԻ, ա. 1. Կենսունակ, ողջ: 2. նման. Կենսառիթ: 3. Արարած, էակ: 4. Անատուն:

- ԿԵՆ ԴԱՆԻ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

- ԿԵՆ ԴԱՆԵԱԻ, ԿԵՆ ԴԱՆԵՕՔ, մ. Կենդանույն, ողջ ողջ:

ԿԵՆ ԴԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Կեանք:

ԿԵՆ ԴԱՆԻՈՅՆ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԵԱԻ:

ԿԵՆ ԴԱՆՕՐԷՆ, մ. Կենդանապէս:

ԿԵՆ ԴՐՈՎԷՆ կամ ԿԵՆՏՐՈՎԷՆ, գ. Բեռ, մէջնակէտ (չրջանի միջին կէտը):

ԿԵՆԵՂՈՒՏ, ա. 1. Կենդանաւէտ, կենսառիթ, կենարար: 2. Առոյգ, տոկուն, զուարթ:

ԿԵՆԸՆԾԱՅ, ա. Կենսառիթ, կենսատու:

ԿԵՆՍԱԲԱՇԽ, տե՛ս ԿԵՆԱՁԻՐ:

ԿԵՆՍԱԲԵՐ, ա. Կենարար, կենսատու, կենսառիթ, կեցուցաբեր:

ԿԵՆՍԱԲՈՒՂԽ, ա. Կենդանաբուղիս, կենդանացուցիչ:

ԿԵՆՍԱԶԳԵԱՅ, ա. (յուրական ոճով) Կենսաբեր, կենսակիր:

ԿԵՆՍԱԽՐԱԽՈՅՍ, ա. Յուսադիր:

ԿԵՆՍԱԾԻՆ, ա. Կենսատու, կենսաբեր:

ԿԵՆՍԱԾՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԱԾՆԵԼ:

ԿԵՆՍԱԿԱՅԼԱԿ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԱԿԱՅԼԱԿ:

ԿԵՆՍԱԿԱՆ, ա. Կենդանական, կենսառիթ:

ԿԵՆՍԱԿԻՐ, ա. Կենսազգեաց, կենսաբեր, կենսատու:

ԿԵՆՍԱՊԱՐԳԵԻ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԱՁԻՐ:

ԿԵՆՍԱՌԻԹ, ա. Կենսապատճառ, կենդանարար:

ԿԵՆՍԱՏՈՒ, ԿԵՆՍԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԿԵՆ-

ԴԱՆԱՏՈՒ:

ԿԵՆՍԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

ԿԵՆՍԱՅՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԱՅՈՒՑԻՉ:

ԿԵՆՍՈՒՆԱԿ, ա. Կենսակիր, կենդանի:

ԿԵՆՍՈՒՍՈՅՑ, ա. Հոգեշահ:

ԿԵՆՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԱՅՈՒ (1):

ԿԵՆՅԱՂ, գ. Վարք, քաղաքավարու-թիւն, կենցաղավարութիւն, կենցաղականութիւն, աշխարհ:

ԿԵՆՅԱՂԱԶՐԱԻ, տե՛ս ԿԵՆԱԶՐԱԻ:

ԿԵՆՅԱՂԱԿԱՆ, ա. 1. Աշխարհական, երկրաւոր, անցաւոր: 2. Կենցաղօգուտ: ԿԵՆՅԱՂԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Կենակցութիւն, կենցաղավարութիւն, ընտանութիւն:

ԿԵՆՅԱՂԱԿԻՅ, ԿԵՆՅԱՂԱԿՅՈՐԴ, ա. Կենակից, ընտանի:

ԿԵՆՅԱՂԱՊԵՍ, մ. Ըստ աշխարհի:

ԿԵՆՅԱՂԱՍԷՐ, ա. Կենասէր, աշխարհասէր:

ԿԵՆՅԱՂԱՎԱՐԵԼ, չբ. Քաղաքավարել, կենցաղել:

ԿԵՆՅԱՂԱՎԱՐԵԼ, չբ. Քաղաքավարել, կենցաղել:

ԿԵՆՅԱՂԱՎԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Վարք, քաղաքավարութիւն, կեանք:

ԿԵՆՅԱՂԱԻՏ, ա. Կենդանաւէտ:

ԿԵՆՅԱՂԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԵՆՅԱՂԱՎԱՐԵԼ:

ԿԵՆՅԱՂՕԳՈՒՏ, ա. Կենցաղական:

ԿԵՇՏ, գ. Կրօնք, դէն, քէշ:

ԿԵՌԻՔ, տե՛ս ԱՏԱՄԵՆ:

ԿԵՍԱՐ, տե՛ս ԿԱՅՈՐ:

ԿԵՍՈՒՐ, տե՛ս ՍԿԵՍՈՒՐ:

ԿԵՏԱԴՐԵԱԼ, տե՛ս ԿԻՏԱԴՐԵԱԼ:

ԿԵՏԱՀԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Սահմանադրութիւն, սահման:

ԿԵՏՈՍ, տե՛ս ԿԷՏ1:

ԿԵՐ, գ. 1. Կերակուր, կուր, խար, խանձ:

2. տե՛ս ԿԵՐԱԿՈՒՐ (2):

ԿԵՐԱԿՈՒՐ, գ. 1. Կերակրանք, ուտեստ, պարէն, կեր: 2. փխբ. ձարակ (սպառելի նիւթ):

ԿԵՐԱԿՐԱԿԱՆ, ա. Կերակրողական, սնուցանողական, սնուցողական, սննդական:

ԿԵՐԱԿՐԱԿԻՑ, ա. Հացակից, սեղանակից, սննդակից:

ԿԵՐԱԿՐԱՆՔ, տե՛ս ԿԵՐԱԿՈՒՐ:

ԿԵՐԱԿՐԵԼ, նբ. 1. Բուծանել, սնուցանել:

2. կ. Հբ. Ուտել, ճաշակել, սնանել:

ԿԵՐԱԿՐԵԼԻ, ա. Ուտելի:

ԿԵՐԱԿՐԻՉ, ա. Կերակրող:

ԿԵՐԱԿՐՈՂ, տե՛ս ԿԵՐԱԿՐԻՉ:

ԿԵՐԱԿՐՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԵՐԱԿՐԱԿԱՆ:

ԿԵՐԱԿՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կերակրումն, դարմանատրուծիւն: 2. Մատակարարութիւն, տնտեսութիւն:

ԿԵՐԱԿՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԵՐԱԿՐՈՂՈՒԹԻՒՆ (1):

ԿԵՐԱԿՐՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԵՐԱԿՐՈՂՈՒԹԻՒՆ:

ԿԵՐԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Որկ(ո)րամոլութիւն, կերողութիւն:

ԿԵՐԻՉ, ա. Կերող ուտիչ:

ԿԵՐՈՂ, ա. 1. Ուտիչ: 2. Շատակեր, որկրամոլ:

ԿԵՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԵՐԵՑՈՒԹԻՒՆ:

ԿԵՐՊ, գ. 1. Տարազ, եղանակ, օրինակ: 2. Որակ, որպիսութիւն: 3. Ձև, նմանութիւն, տեսիլ, Հանդամանք: 4. Տես, տեսակ, կերպարանք: 5. Բնութիւն, էութիւն, իսկութիւն: 6. Երեսք, դէմք: 7. Անձն:

ԿԵՐՊԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Կերպարանել, ձևացուցանել:

ԿԵՐՊԱԳՐԵԼ, նբ. Կենդանադրել, նկարադրել, քանդակել, դրոշմել, ծրագրել:

ԿԵՐՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենդանագրութիւն, նկար:

ԿԵՐՊԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեսիլ, օրինակ: 2. Կերպագրութիւն:

ԿԵՐՊԱԿԵՐՊ, ա. Կերպատարազ, պէս-պէս, զանազան, ազգի ազգի:

ԿԵՐՊԱԿԻՑ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿԻՑ:

ԿԵՐՊԱԿՑԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿՑԵԼ (իմ):

ԿԵՐՊԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ:

ԿԵՐՊԱՁԵԻՆԵԼ, նբ. Կերպարանել, կերպաւորել, կերպաւորեցուցանել, ձևացուցանել, կերպադրել, դրոշմել, նկարադրել, յօրինել:

ԿԵՐՊԱՆԱԼ, չբ. Կերպարանալ, կերպարանել, նմանել, ձևանալ:

ԿԵՐՊԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Կերպացումն:

ԿԵՐՊԱՍ, գ. 1. Կտաւ, բեհեզ: 2. Մետաքս: 3. ա. տե՛ս ԿԵՐՊԱՍԵԱՑ:

ԿԵՐՊԱՍԱԲԵՐ, ա. Կերպասածին (որդ): ԿԵՐՊԱՍԱԳՈՐԾ, ա. Մետաքսագործ (արհեստաւոր):

ԿԵՐՊԱՍԱԾԻՆ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՍԱԲԵՐ:

ԿԵՐՊԱՍԱՆԻԹ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՍԵԱՑ:

ԿԵՐՊԱՍԵԱՑ, ԿԵՐՊԱՍԻ, ա. Կերպասանիւթ, մետաքսեայ:

ԿԵՐՊԱՏԱՐԱՉ, ա. 1. Կերպակերպ: 2. Նորակերպ, զանազան, զարմանազան:

ԿԵՐՊԱՐԱՆ, մանաւանդ՝ ԿԵՐՊԱՐԱՆՔ, գ. 1. Դէմք, երեսք: 2. Տես, պատկեր: 3. Նմանութիւն, տիպ: 4. Երևակայութիւն, պատրանք, կեղծիք: 5. Եղանակ, կերպ, ձև, տեսակ:

ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձևացումն, կազմութիւն, կատարումն:

ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՆԱԼ:

ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿԻՑ, ա. Համանման, նմանակից, կերպակից:

– ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿԻՑ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԵԼ¹ (3):

– ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿՑԵԼ (իմ):

ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Կերպարանակից լինել, կերպակցել:

ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանու-

թիւն (կերպարանակից լինելը):
 ԿԵՐՊԱՐԱՆԱՆՈՐ, ա. 1. Գոյաւոր, կերպաւոր, ձևացեալ: 2. Կեղծաւոր:
 ԿԵՐՊԱՐԱՆԵԼ¹, նբ. 1. Կերպարանեցուցանել, կերպաւորեցուցանել, կերպացուցանել, կերպաւորել, տեսականել, կազմել, ձևացուցանել, տպաւորել, յանդիման առնել: 2. Նմանեցուցանել, բաղդատել, համեմատել: 3. Կերպարանակից առնել:
 ԿԵՐՊԱՐԱՆԵԼ² (իմ), կ. չբ. 1. Կերպանալ, կերպարանալ, տեսականալ, նմանել, ձևանալ: 2. Կեղծաւորել:
 ԿԵՐՊԱՐԱՆԵՑՈՒՅԱԼՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԵԼ¹ (1):
 ԿԵՐՊԱՐԱՆՈՂ, ա. Կեղծաւոր:
 ԿԵՐՊԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կերպարանք, նմանութիւն: 2. Կեղծաւորութիւն, ձևացում:
 ԿԵՐՊԱՑՈՒՄԵՆ, գ. Կերպառութիւն, կերպաւորութիւն:
 ԿԵՐՊԱՑՈՒՅԱԼՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԵԼ¹ (1):
 ԿԵՐՊԱՑՈՒՅԻՉ, ա. Զևացուցիչ, յօրինիչ:
 ԿԵՐՊԱՆՈՐ, ԿԵՐՊԱՆՈՐԱԿԱՆ, ա. Կերպացեալ, ձևացեալ:
 ԿԵՐՊԱՆՈՐԵԼ, ԿԵՐՊԱՆՈՐԵՑՈՒՅԱԼՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԵԼ¹, ԿԵՐՊԱՐԱԶԵԻԵԼ:
 ԿԵՐՊԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանութիւն, կազմութիւն:
 ԿԵՐՊԱՓՈԽԵԼ (իմ), չբ. Փոխակերպել:
 ԿԵՐՏԱՑՈՒՅԱԼՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՐՏԵԼ:
 ԿԵՐՏԵԼ, նբ. Կերտացուցանել, գործել, առնել, կազմել:
 ԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Շինութիւն:
 ԿԵՑՈՒՅԱԲԵՐ, տե՛ս ԿԵՆՍԱԲԵՐ:
 ԿԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՑՈՒՅԱՆԵԼ: 2. Ապրեցուցանել, փրկել, ազատել: 3. Առողջացուցանել:
 ԿԵՑՈՒՅԻՉ, ա. Փրկիչ, փրկագործ, ապրեցուցիչ, կենարար, ազատարար, փրկական:

ԿԵՑՈՒՅԶԱԲԱՐ, մ. Ապրեցուցողապէս:
 ԿԵՒՍ, տե՛ս ԿԻՍ:
 ԿԵՓԱԶԵԱՅ, ա. Զուտ, մաքուր, անխառն (ոսկու մասին):
 ԿԵՓԱԼԱՅ, գ. Գլուխ, գլխաւոր:
 ԿԶԱԿ, գ. Կլափն, մօրուարձակք:
 ԿԷՍ, ա. գ. 1. Հասարակ, մէջ: 2. մ. Ըստ մասին, մասնաբար:
 – ԿԷՍԲ. Ոմանք, այլք:
 – ԿԷՍ Ի ԿԷՍ, մ. ա. 1. Ըստ մասին, մասնաբար, մասնաւորաբար: 2. Կիսատ, կըցկըտուր, թերի:
 ԿԷՍԷՇ, տե՛ս ԿԻՍԷՇ:
 ԿԷՏ¹, գ. (կենդբ.) Կետոս:
 ԿԷՏ², գ. 1. Նպատակ, դիտաւորութիւն, մտադրութիւն: 2. Նշաւակ, նշան, թիւրախ: 3. Պայման, ժամանակակէտ: 4. Սահման, չափ, եզր: 5. Մէտ (կշեռքի): 6. յոգն. Բեռք (երկնքի): 7. Նիշ (քերականական կամ երկրաչափական): 8. Կենդրովն, մէջնակէտ:
 ԿԹԵԼ, նբ. Քաղել:
 ԿԹԵՂԷՆ, գ. 1. Կիթ: 2. Զուռ:
 ԿԹՈՏ, ա. Կթուցեալ, տկար, լուծեալ:
 ԿԹՈՒՅԵԱԼ, տե՛ս ԿԹՈՏ:
 ԿԻԴԱՐ, գ. Կեդար, խոյր:
 ԿԻԶԱԿԱՆ, ա. Կիզանողական, կիզողական, կիզիչ:
 ԿԻԶԱՆԵԼ, տա՛ս ԿԻԶԵԼ և ԿԻԶՈՒԼ:
 ԿԻԶԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. Կիզիչ, կիզական, կիզողական: 2. Կիզելի, դիւրակէզ:
 ԿԻԶԱՆՈՒՏ, ա. Դիւրակէզ:
 ԿԻԶԵԼ, նբ. Կիզանել, կիզուլ, տոչորել, այրել, ծախել:
 ԿԻԶԵԼԻ, ա. Կիզական, տոչորիչ, հրաբորբոք:
 ԿԻԶԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Կիզել (կիզել տալ):
 ԿԻԶԻՉ, ա. Կիզական, այրիչ, տոչորիչ, բորբոքիչ, ծախիչ:
 ԿԻԶՆ, գ. Բուրդ (զգած կամ գզելի):
 ԿԻԶՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԻԶԱԿԱՆ:

ԿԻԶՈՒԼ, նր. Կիզանեղ, կիզեղ, այրեղ,
 տոչորեղ, խանձողեղ, հրդեհեղ:
 ԿԻԶՈՒՄՆ, գ. 1. Այրուամն, տոչորուամն: 2.
 տե՛ս ՊՌԵՍՏԵՐ:
 ԿԻԶՈՒՅ, տե՛ս ԱՅՐԵԼԻ (3):
 ԿԻԹ, գ. Կթեղէն, կաթն, ձու:
 ԿԻԹԱՌ, տե՛ս ՔՆԱՐ:
 ԿԻԿՆՈՍ կամ ԿԻԻԿՆՈՍ, տե՛ս ԿԱՐԱՊ:
 ԿԻՃ, գ. Կուճ, մարմարիոն:
 ԿԻՆ, գ. Կին մարդ:
 – ԿԻՆ ԱԾԵԼ. 1. Կին առնել՝ առնուլ,
 ամուսնանալ: 2. Ամուսնացուցանել:
 – ԿԻՆ ԱՌՆԵԼ կամ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԿԻՆ
 ԱԾԵԼ (1):
 – ԿԻՆ ՄԱՐԴ, տե՛ս ԿԻՆ:
 ԿԻՆԱՄՈՄՈՆ կամ ԿԻՆԱՄՈՆ, գ. (բսբ.)
 Դարբճենիկ:
 ԿԻՆՃ, տե՛ս ՎԱՐԱԶ:
 ԿԻՊԱՐԵԱՅ, տե՛ս ՆՈՃԵԱՅ:
 ԿԻՊԱՐԻ, ԿԻՊԱՐԻՍ, տե՛ս ՆՈՃ:
 ԿԻՍԱԲԱԺ, ԿԻՍԱԲԱԺԻՆ, ա. Կիսամաս-
 նեայ, կիսակատար, թերակատար:
 ԿԻՍԱԲԱՅ, ա. մ. Թերաբայ:
 ԿԻՍԱԲՈԼՈՐ, գ. ԿիսաՀոլով:
 ԿԻՍԱԳԱԶԱՆ, գ. Գազանխառն:
 ԿԻՍԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԿԻՍԱԿԱՏԱՐ:
 ԿԻՍԱԳՕՍ, ա. Խեղանդամ:
 ԿԻՍԱԴԻՔ, գ. (կրօն.) Կիսաստուածք:
 ԿԻՍԱԽՈՂԽՈՂ, ա. Կիսամեռ, կիսամահ:
 ԿԻՍԱԿ, ա. գ. Կէս (կէս մասը):
 ԿԻՍԱԿԱՏԱՐ, ա. Թերակատար, անկա-
 տար, կիսատ, թերի:
 ԿԻՍԱԿԵՆԴԱՆ, ա. Կիսամեռ:
 ԿԻՍԱԿԷՋ, տե՛ս ԿԻՍԱՅՐԵԱՅ:
 ԿԻՍԱԿՏՈՒՐ, Անկատար, կիսատ, խեղ:
 ԿԻՍԱՀԱԻԱՏ, ա. (կրօն.) Թերահաւատ:
 ԿԻՍԱՀՈԼՈՎ, տե՛ս ԿԻՍԱԲՈԼՈՐ:
 ԿԻՍԱԶԱՅՆ, ա. գ. (լեզուաբ.) Զայնորդ:
 ԿԻՍԱԶԻ, տե՛ս ԿԻՍԷՇ:
 ԿԻՍԱՄԱԾ, տե՛ս ԹԵՐԱՍԱՌՈՅԷ:
 ԿԻՍԱՄԱՀ, ա. մ. Կիսամեռ, կիսա-
 կենդան:

ԿԻՍԱՄԱՍՆԵԱՅ, ա. Կիսաբաժ, կիսա-
 կատար, թերի, դոյզն:
 ԿԻՍԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թերութիւն,
 անկատարութիւն:
 ԿԻՍԱՄԵՌ, տե՛ս ԿԻՍԱՄԱՀ:
 ԿԻՍԱՅՐԵԱՅ, ա. Կիսակէզ:
 ԿԻՍԱՆՁՆ, տե՛ս ԿԻՍԱՆՁՆԵԱՅ:
 ԿԻՍԱՆՁՆԵԱՅ, ա. Կիսանձն:
 ԿԻՍԱՊԱՏԱՆԵԱԿ, գ. Պատանեկիկ:
 ԿԻՍԱՊԱՐԳԵԻ, ա. Կիսատուր:
 ԿԻՍԱՍՏՈՒԱԾ, գ. (դից.) Դիւցազն:
 – ԿԻՍԱՍՏՈՒԱԾՔ, տե՛ս ԿԻՍԱԴԻՔ:
 ԿԻՍԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԿԻՍԱՊԱՐԳԵԻ:
 ԿԻՍԱՏՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Պակասեցուցա-
 նել, նուազեցուցանել:
 ԿԻՍԷՇ, գ. Կէսէջ, կիսածի, ջորի:
 ԿԻՍՏԵՌՆ, գ. Աւազան:
 ԿԻՎՈՍ, տե՛ս ՔՈՒԵԱՅ:
 ԿԻՏԱԴՐԵԱԼ, ա. Կետաղրեալ, սահմա-
 նեալ (տեղը՝ ժամը որոշուած):
 ԿԻՏԱԿ, գ. Կանոն, կանոնադրութիւն:
 ԿԻՏԱՍԱՀՄԱՆ, ա. ժամանակաւոր:
 ԿԻՏՈՍ, տե՛ս ԿԷՏԻ:
 ԿԻՏՈՒԱԾ, տե՛ս 1. ԱՆԿՈՒԱԾԻ: 2. ՎԷՏ
 (2):
 ԿԻՐ¹, գ. Ազուեստ, բուռ:
 ԿԻՐ², գ. ԿԻՐՔ (տե՛ս) բառի եզակիին:
 – Ի ԿԻՐ ԱՌՆՈՒԼ. Ի ԿԻՐ ԱՐԿԱՆԵԼ. Ի
 դորձ արկանել:
 ԿԻՐԱԿԷ կամ ԿԻՐԱԿԷ, տե՛ս ՄԻԱ-
 ՇԱԲԱԹ:
 ԿԻՐԹ, ա. 1. Կրթեալ, վարժ, փորձ, Հմուտ,
 ուսած: 2. Կրթական, սովորական, ընդե-
 լական: 3. գ. Կրթանք, կրթութիւն, հրա-
 Հանքք, մրցանք:
 ԿԻՐՃ, գ. Դուռն (նեղ անցք՝ լեռների և
 ջրերի մէջ), հուռն, նեղուց, խորշ:
 ԿԻՐՔ, գ. 1. Վիշտ, նեղութիւն, չար-
 չարանք: 2. Յօժարութիւն: 3. Որակու-
 թիւն, որպիսութիւն, յատկութիւն:
 ԿԻՅ, ԿԻՅՔ, ա. 1. Կցեալ, կցորդ: 2. Զոյգ:
 3. Նխդ. Հաւասար, աւելնթեր, նման,

ըստ: 4. մ. Ի միասին, զուգապ, միաբան: 5. գ. Կցորդութիւն, միաբանութիւն: - ԿիՅՍ Ընկերակիւ կամ ՀԱՆԵԼ. Աբա-ցիւ, աքցանի, ոտնհարել: ԿիՅԸՆԹԱՅ, տե՛ս ԸՆԹԱՅԱԿիՅ: ԿիԻՍ, գ. 1. Կախարդ, վհուկ: 2. Հմայք, կախարդութիւն, վհուկութիւն: ԿիԻՍԱԿԵՐՏՈՂ, ԿիԻՍԱՀՄԱՅ, ա. գ. Նշանադէտ, նշանադիտող, հրաշադէտ, ըղձապատում: ԿիՓԱՍ, տե՛ս ՍԿԱՀ: ԿիՔՐԻՍ, տե՛ս ՍԱԼԱՄԲ: ԿԼԱՆԵԼ, ԿԼՆՈՒԼ, նբ. 1. Ընկնուլ, ծծել, լափել: 2. Ընկղմել, խորասոյգ առնել, առհետ առնել: ԿԼԱՓՆ, տե՛ս ԿԶԱԿ: ԿԼԻՄԱՅ, տե՛ս ԿՂԻՄԱՅ: ԿԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Խածանել, կծել, խայթել: 2. Բրդել, բեկանել, կտրատել, խզել: ԿԾԱՏԵԼ, նբ. Խածատել: ԿԾԵԼ, նբ. 1. տե՛ս ԿԾԱՆԵԼ (1): 2. Հբ. Մարմաջել: ԿԾԻԾ, ա. Կծծի, յափշտակող: ԿԾԼԻ, տե՛ս ԿԾԾԻ (1): ԿԾԾԻ, ա. 1. Գող, յափշտակող, կծիծ, կծլի, կրծլի, ագահ: 2. Պիղծ, զազիր, ամօթալի: ԿԾԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Ագահութիւն: ԿԾԿԵԼ, նբ. 1. Կծկեցուցանել, ամփոփել, սեղմել, պինդ ունել, կաշկանդել: 2. կ. Հբ. Կարկամել, կորանալ: ԿԾԿԵՅՏՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԿԾԿԵԼ (1): ԿԾԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Կարկամութիւն: ԿԾՈՒ, ա. Բարկ, կծուիւն, կսկծեցուցիչ, դառն, դաժան, դժնդակ: ԿԾՈՒԱԳԻՆ, ԿԾՈՒԱԳՈՅՆ, ա. Դառ-նադոյն: ԿԾՈՒԱԿԻԾ, ա. Կսկծեցուցիչ, կսկծակիծ: - ԿԾՈՒԱԿԻՅ ԱՌՆԵԼ. Կսկծեցուցանել: ԿԾՈՒԵԼ, նբ. Կթել, քաղել, կորզել: ԿԾՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԿԾՈՒՈՒԹԻԻՆ: ԿԾՈՒԻՆ, տե՛ս ԿԾՈՒ:

ԿԾՈՒՈՒԹԻԻՆ, գ. Կծութիւն, թթուութիւն, դառնութիւն: ԿԿԵԼ, նբ. Ոստայանկել, անկանել: ԿԿԶԵԼ, Հբ. Փթթել, ծաղկել: ԿՂԵՍՈՒՐ, գ. Լեւուր, կապան: ԿՂԵՐ, ԿՂԵՐԱԿԱՆ, ԿՂԵՐԻԿՈՍ, ա. գ. Վիճակաւոր, եկեղեցական, ժառանգաւոր: ԿՂԵՐԻԿՈՍՈՒԹԻՆ, գ. Վիճակաւորութիւն, ժառանգաւորութիւն: ԿՂԹԵԼ, նբ. Պնդել, ձգտել (հանգոյց անել): ԿՂԻՄԱՅ, տե՛ս ԿՈՂՄՆ (3): ԿՂԿԱԹԵԼ, Հբ. Կաթոգնել, անձկալ, կղկղալ: ԿՂԿՂԱԹ, ա. Կաթոգին, խանդակաթ: ԿՂԿՂԱԼ, տե՛ս ԿՂԿԱԹԵԼ: ԿՂԿՂԱՆՔ, գ. Արտաթորութիւն, նըստուած, աղբ, ապաւառ, յաւելուածք որովայնի: ԿՂՄԻԴՐ, ԿՂՄԻՆԴՐ, գ. Աղիւս: ԿՂՈՒԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՂԱՒԵԼ: ԿԶԱՅԱՏԱԿ, ա. Կճեատարած, սալայա-տակ, քարայտակ: ԿճԵԱՅ, ա. Մարմարեայ, մարմարիո-նեայ: ԿճԵԱՏԱՐԱՄ, տե՛ս ԿԶԱՅԱՏԱԿ: ԿճՂԱԿ, գ. Սմբակ: ԿճՂԱԿԱՐԱԺԻՆ, տե՛ս ԿճՂԱԿԱՐԱՇԽ: ԿճՂԱԿԱՐԱՇԽ, ԿճՂԱԿԱՀԵՐՁ, ա. Կճղակաբաժին, երկակճղակ, թաթահերձ: ԿճՂԱԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԿճՂԱՆԱԼ: ԿճՂԱՆԱԼ, Հբ. Կճղականալ: ԿճՊԵԼ, նբ. Զսպել, ամփոփել, սեղմել: ԿճՐԻՄ, տե՛ս ԿՐՃԻՄ(Ն): ԿՄԱԽՔ, գ. Ոսկրոտի (մարմնի ոսկոր-նեքի ամբողջութիւնը): ԿՄԱՅԵԱԿ, գ. Արատ, բիծ: ԿՆԱՍՈՂ, տե՛ս ԿՆԱՀԱՆ: ԿՆԱՀԱՆ, ա. Կնաթող: ԿՆԱՄՄԱՐԴ, ԿՆԱՄՄԱՐԴԻ, ա. Կնատ, անարի, վատասիրտ, մեղկ:

ԿՆԱՄՈՂ, ԿՆԱՄՈՂԻ, ա. Իգամոլ, Իգամոլի, Իգասէր, Կնասէր, Կնասէր:
 ԿՆԱՄՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Իգամոլութիւն:
 ԿՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԿՆԱՄՈՂԻ:
 ԿՆԱՏ, ա. Կնամարդի, մեղկ, տկար, անզօր, փանաքի, չնչին, վատթար:
 ԿՆԱՏԱԳՈՅՆ, ա. Վատթարագոյն, տըկարագոյն (աւելի Կնատ):
 ԿՆԱՏԵԼ (իմ), չբ. Մեղկել, մեղկանալ, թուլանալ:
 ԿՆԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլութիւն, կակղութիւն, լուծութիւն:
 ԿՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Իգացուցանել, մեղկացուցանել, մեղկել, թուլացուցանել:
 ԿՆԱԻՈՐ, տե՛ս ԿԱՆԱՄՐԻ:
 ԿՆ ԳՈՒՂ, տե՛ս ՔՈՒՍԻԹԱՅ:
 ԿՆ ԴԱԿ, տե՛ս ԿՆՏԱԿ:
 ԿՆ ԴՐՈՒԿ, գ. Լիբանոն:
 ԿՆԻՔ, գ. 1. Հետք, դրոշմ, տիպ, նշան: 2. Կնքոց, մատանի: 3. Մկրտութիւն:
 ԿՆ ԿՈՒՂ, տե՛ս ԿՆ ԳՈՒՂ:
 ԿՆՁՆԻ, գ. (բար.) Թեղի, թեղեայ ծառ:
 ԿՆՃԱՆԱԼ, չբ. Գոռզանալ, ամբարտաւանել:
 ԿՆՃԹԱԴԷՄ, ԿՆՃԹԱԿԵՐՊ, ԿՆՃԹԱՅԵԱԼ, ա. Խոզակերպ, խոզանման, վարազանման:
 ԿՆՃԻԹ, գ. 1. Քիթ, ցուռ: 2. Պատիճ (փղի):
 ԿՆՃԻՌՆ, գ. 1. Յօդ, կապ, հանգոյց, ոլորք: 2. փխբ. Դժուարութիւն, լուծ: 3. փխբ. Խարդախանք, խարդաւանք, դաւ: 4. փխբ. Կամք, խորհուրդ: 5. Խորշ:
 ԿՆՈՋԱԾԻՆ, տե՛ս ԿԱՆԱՆՅԱԾԻՆ:
 ԿՆՈՋԱԿԱՆ, տե՛ս ԻԳԱԿԱՆ (1):
 ԿՆՈՋԱՍԷՐ, տե՛ս ԿՆԱՍԷՐ:
 ԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարսնութիւն, ամուսնութիւն:
 ԿՆՁԵԼ, տե՛ս ԽԱՆՁԵԼ:
 ԿՆՏԱԿ, տե՛ս ԿՈՒՆԴ:
 ԿՆՏԱՆԱԼ, չբ. Մաշտել (մագերը թա-

փուել):
 ԿՆՏՆՏՈՅ, գ. (երժշտ.) Հարիչ:
 ԿՆՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճեղութիւն:
 ԿՆՔԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս ԿՆՔԱԻՈՐ:
 ԿՆՔԱՏՈՒ, ա. գ. Միլտիչ:
 ԿՆՔԱԻՈՐ, ա. Կնքագեաց, կնքաւորեալ, երախայացեալ:
 ԿՆՔԱԻՈՐԵԱԼ, տե՛ս ԿՆՔԱԻՈՐ:
 ԿՆՔԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Մկրտութիւն, կնիք:
 ԿՆՔԵԼ, նբ. 1. Դրոշմել, տպաւորել: 2. Ամրափակել, ամրացուցանել, փակել, ծածկել, պնդել: 3. Հաստատել, վկայել: 4. (եկեղց.) Մկրտել: 5. Խաչակնքել:
 ԿՆՔՈՅ, գ. Կնիք, մատանի:
 ԿՇԵՌ, տե՛ս ԿՇԻՌ:
 ԿՇԻՌ, գ. 1. Զոյգք, լուծք կշռոց, կշռորդ: 2. Նժար: 3. Կշռութիւն: 4. Նման. Դատողութիւն, քննութիւն, դատաստան: 5. Հաւասարութիւն, համեմատութիւն: 6. (աստղ.) Լուծ (Համաստեղութիւն): 7. ա. Հաւասար, համեմատ, զուգական, զուգակշիռ, համաչափ, ուղիղ: 8. մ. Հաւասարապէս, զուգապէս, անխտիր, անվրէպ, կշռակի:
 - ՊԱՀԱՊԱՆՔ ԿՇՌՈՅ. Դռնապանք, բարապանք:
 ԿՇՌԱԴԱՏԵԼ, նբ. Զուգակշռել, քննել, համեմատել, հաւասարել:
 ԿՇՌԱԿԻ, մ. ա. Ուղղակի, կշռապէս, զուգակշիռ, զուգահաւասար, կշռեալ:
 ԿՇՌԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարութիւն (զուգակշիռ լինելը):
 ԿՇՌԱՊԷՍ, տե՛ս ԿՇՌԱԿԻ:
 ԿՇՌԱՐԱՐ, ա. Իրաւարար, արդար:
 ԿՇՌԵԼ, նբ. 1. Կշռորդել: 2. Վճարել: 3. Փորձել, քննել, ընտրել, դատել, չափել, խորհել, որոշել: 4. Համեմատել, բաղդատել, հաւասարել:
 ԿՇՌՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՇՌՈՒԹԻՒՆ:
 ԿՇՌՈՐԴ, գ. 1. Կշիռ (կշռելու գործիք): 2. Կշռոց: 3. Նժար:

ԿՇՌՈՐԴԵԼ, տե՛ս ԿՇՌԵԼ:

ԿՇՌՈՅ, տե՛ս ԿՇՌՈՐԴ (2):

ԿՇՌՈՒԱԾ, տե՛ս ԿՇՌՈՒԹԻՒՆ:

ԿՇՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կշռումն: 2. Կշիռ, ծանրութիւն: 3. Համեմատութիւն, քննութիւն, որոշողութիւն:

ԿՇՌՈՒՄՆ, տե՛ս ԿՇՌՈՒԹԻՒՆ (1):

ԿՇՏԱՄԲԱՆՔ, գ. Կշտամբութիւն, կըշտամբումն, յանդիմանութիւն, պատուհաս, սաստ, խրատ, մեղադրութիւն:

ԿՇՏԱՄԲԵԼ, նբ. Յանդիմանել, սաստել,

պատուհասել, մեղադրել, խրատել:

ԿՇՏԱՄԲԶ, ա. Յանդիմանիչ:

ԿՇՏԱՄԲՈՂԱԿԱՆ, ա. Յանդիմանական:

ԿՇՏԱՄԲՈՒԹԻՒՆ, ԿՇՏԱՄԲՈՒՄՆ, տե՛ս ԿՇՏԱՄԲԱՆՔ:

ԿՇՏԱՊԱՆԱԿ, տե՛ս ԱՊԱՐԱՆՋԱՆ:

ԿՇՏԱՊՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Յագ, յագուրդ:

ԿՈԳԻ, գ. Խղ (կարագ):

ԿՈՋԱԿ, գ. (ճարպ.) Թեւէլ, թեկուէլ:

ԿՈՅՈՂ, գ. Քարկոթող, արձան, վէժ, սիւն, յոբելիկ, յիշատակ:

ԿՈՅՈՒՆ, գ. Յօղուն, ծղօտ, խոզան:

ԿՈԽ, գ. 1. Կոխումն: 2. ա. Կոխան: 3.

Ներկուռ, քաջընթաց:

ԿՈԽԱԿ, տե՛ս ԿՈՀԱԿ:

ԿՈԽԱՆ, 1. գ. Կոխ, կոխումն: 2. ա.

Կոխել:

– ԿՈԽԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԿՈԽԵԼ:

ԿՈԽԵԼ, նբ. 1. Կոխան առնել, ճմլել, լեսուլ, հնձան հարկանել: 2. Ընդ ոտն հարկանել, ոտնհարել, արհամարհել: 3.

Ծնչել, նուսճել, յաղթահարել:

ԿՈԽՈՒՄՆ, տե՛ս ԿՈԽ, ԿՈԽԱՆ:

ԿՈԾ, գ. 1. Աշխար, ողբ, լաց: 2. նման.

Կոծանք, ծփանք, ալէկոծութիւն:

– ԿՈԾ ԱՌՆԵԼ՝ ԴՆԵԼ՝ տե՛ս ԿՈԾԵԼ² (1):

ԿՈԾԱԼ, տե՛ս ԿՈԾԵԼ² (իմ):

ԿՈԾԱԿԱՆ, ա. Ողբալի, ողբական:

ԿՈԾԱՆՔ, գ. Ալէկոծութիւն, ծփումն, ծփանք:

ԿՈԾԱՏԵՂԻ, գ. Հալետող:

ԿՈԾԵԼ¹, նբ. Ծեծել, բախել, հարկանել, կոփել:

ԿՈԾԵԼ² (իմ), նբ. չբ. 1. Կոծ առնել՝ դնել, աշխարհել, ողբալ, սգալ: 2. Ծփել, ալէկոծել, յուզել:

ԿՈԿ, ա. Հարթ, ողորկ:

ԿՈԿԵԼ, նբ. Ողորկել, հարթել:

ԿՈԿՈՋԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԵԾՄԱՆԵԼ:

ԿՈԿՈՋԱՆԱԼ, չբ. 1. Մարգարէանալ: 2.

Յափշտակել: 3. Կոկոզաբանել, մեծաբանել:

ԿՈԿՈՋԱՆՔ, գ. Գոռողութիւն, բարձրամտութիւն:

ԿՈԿՈՋԱՎԻՋ, ա. Բարձրավիզ, փքացեալ:

ԿՈԿՈՋԵԼ (իմ), տե՛ս ԿՈԿՈՋԱՆԱԼ:

ԿՈԿՈՆ, գ. Բողբոջ:

ԿՈԿՈՎԱՆՔ, գ. Կոկոզանք, մեծաբանութիւն:

ԿՈԿՈՐԴ, գ. (կզմխս.) Խոչափող:

ԿՈԿՈՐԴԱԼԻ, ԿՈԿՈՐԴԱԼԻՐ, ա. մ. Լիաբերան:

ԿՈԿՈՐԴԱԽՕՍ, ա. Հագագասփուռ:

ԿՈԿՈՐԴԵՂՈՍ, ԿՈԿՈՐԴԻԼ, ԿՈԿՈՐԴԻԼՈՍ, ԿՈԿՈՐԴԻՂՈՍ, գ. (կենդբ.) Տի-

տեռն, խիթ, նհանգ:

ԿՈՀԱԿ, գ. 1. Ալիք: 2. Բարձրութիւն, բլուր, լեռն:

ԿՈՀԱԿԱԼԻՐ, տե՛ս ԿՈՀԱԿԱԻԷՏ:

ԿՈՀԱԿԱԻԷՏ, ա. Կոհակալիբ (կոհականելով լի):

ԿՈՂ, գ. 1. Կուշտ: 2. Կողմն: 3. Կին, կողակից:

ԿՈՂԱԲԱՂ, ա. գ. Կին, եղար, կողակից:

ԿՈՂԱԽԻԹ ԶԵՐՄՆ. Կողացաւութիւն:

ԿՈՂԱԾԵԱԼ, տե՛ս ԿՈՂԱԾԻՆ:

ԿՈՂԱԾԻՆ, ա. գ. Կողածեալ, կողաչէն, կողամարդ:

ԿՈՂԱԿԱՅԼԱԿ, տե՛ս ԿՈՂԱՀՈՍ:

ԿՈՂԱԿԻՑ, տե՛ս ԿՈՂԱԲԱՂ:

ԿՈՂԱՀՈՍ, ա. Կողակայլակ:

ԿՈՂԱՄԱՐԴ, տե՛ս ԿՈՂԱԾԻՆ:
 ԿՈՂԱՇԷՆ, տե՛ս ԿՈՂԱԾԻՆ:
 ԿՈՂԱՑԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՈՂԱԽԻԹ
 ԶԵՐՄԵՆ:
 ԿՈՂԵԱԼ, ԱՌԻ ԿՈՂԵԱԼ, տե՛ս ԶԱՌԻ
 ԿՈՂ, ԶԱՌԻ ԿՈՂԵԱԼ:
 ԿՈՂԿՈՂԱԳԻՆ, ա. մ. Ողբազին, ողոր-
 մազին, ցաւազին:
 ԿՈՂԿՈՂԱՆՔ, գ. 1. Պաղատանք: 2. Կա-
 բեկցութիւն:
 ԿՈՂԿՈՂԵԼ (իմ), չբ. Լալ, հեծել, պա-
 ղատել:
 ԿՈՂԿՈՂԻԹ, տե՛ս ՍՈՍՈՐԴ:
 ԿՈՂՄԱԿԱԼ, ԿՈՂՄԱՆԱԿԱԼ, տե՛ս
 ԿՈՂՄՆԱԿԱԼ:
 ԿՈՂՄԱՆԱԿԻ, տե՛ս ԿՈՂՄԱՆԱԿՈՐ:
 ԿՈՂՄԱՆԱԿՈՐ, ա. մ. Կողմնաւոր, կող-
 մանակի, կողմնակի:
 ԿՈՂՄԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԸՆԿՈՂՄԱ-
 ՆԵԼ (իմ):
 ԿՈՂՄԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԵ-
 ՑՈՒՑԱՆԵԼ:
 ԿՈՂՄԱՆԻ, ա. Խոտորնակ (մի կողմ թե-
 քուած):
 ԿՈՂՄԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԸՆԿՈՂՄԱ-
 ՆՈՒՄՆ:
 ԿՈՂՄԱՊԱՀ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԱՊԱՀ:
 ԿՈՂՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԵ-
 ՑՈՒՑԱՆԵԼ:
 ԿՈՂՄՆ, գ. 1. Կոյս, կող: 2. Կլիմայ, կղի-
 մայ: 3. Մասն, բաժին: 4. Գաւառ: 5.
 (կզմխս.) Կող:
 ԿՈՂՄՆԱԶԱԶ, տե՛ս ՄԻԱԿՈՂՄԱՆԻ
 (1):
 ԿՈՂՄՆԱԿԱԼ, գ. Կուսակալ, բզեչիւ:
 ԿՈՂՄՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Կուսա-
 կալութիւն, բզեչխութիւն:
 ԿՈՂՄՆԱԿԻ, տե՛ս ԿՈՂՄԱՆԱԿՈՐ:
 ԿՈՂՄՆԱՊԱՀ, գ. Կողմնապետ, կողմ-
 նակալ, բզեչիւ:
 ԿՈՂՄՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Կողմնակա-
 լութիւն, բզեչխութիւն:

ԿՈՂՄՆԱՊԵՏ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԱՊԱՀ:
 ԿՈՂՄՆԱԿՈՐ, տե՛ս ԿՈՂՄԱՆԱԿՈՐ:
 ԿՈՂՄՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Կողմանել, ըն-
 կողմանել: 2. Շեղել:
 ԿՈՂՄՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընկողմանե-
 ցուցանել, ննջեցուցանել:
 ԿՈՂՈՐ, գ. Փիլոն:
 ԿՈՂՈՊՈՒՏ, գ. 1. Կապուտ, գողօնք, գո-
 ղանք: 2. Կողոպտանք (կողոպտուելը): 3.
 ա. Կողոպտած, կապուտ կողոպուտ:
 ԿՈՂՈՊՏԱԾ, գ. ա. տե՛ս ԿՈՂՈՊՈՒՏ (1,
 3):
 ԿՈՂՈՊՏԱՆՔ, գ. 1. տե՛ս ԿՈՂՈՊՈՒՏ (2):
 2. Գերեղարձ:
 ԿՈՂՈՊՏԵԼ, նբ. 1. Կապտել, յափշտակել,
 աւարել, յաւարի առնուլ, մերկացու-
 ցանել, զերծուլ, քաղել: 2. չբ. Նեխել,
 փտել:
 ԿՈՂՈՊՏԻՉ, ա. Գերփող, յափշտակիչ,
 յափշտակող:
 ԿՈՂՈՎ, գ. Սապատ, զամբիւղ:
 ԿՈՂՈՓ, տե՛ս ԿՈՂՈՎ:
 ԿՈՂՈՓՈՑ, գ. Կոճ, լիցք (խաղալու վէգ):
 ԿՈՂՐ, գ. Ճիւղ, ոստ:
 ԿՈՃ, գ. 1. Դրանդի: 2. Լիցք, քուեայ: 3.
 Պճեղն:
 ԿՈՃԱՆ, տե՛ս ԽՈՉ:
 ԿՈՃԱՏ, ա. գ. Անգոյգ (թիւ):
 ԿՈՃԿԷՆ, ա. Պճղնաւոր (զգեստ):
 ԿՈՃԿՅԵԼ, նբ. Հարստահարել, չար-
 չարել:
 ԿՈՃՂ, գ. Գելոց, պրկոց, փայտ (ոտքերը
 պրկելու):
 ԿՈՃՈՊ, տե՛ս ԿՈՊԻՃ:
 ԿՈՃՈՊԵԼ, նբ. Կտրել, կտրատել, հա-
 տանել, քշտել, քանցել:
 ԿՈՄԷՍ, տե՛ս ԿՈՄՍ:
 ԿՈՄԻՏ, տե՛ս ՎՈՐՍԱՄ:
 ԿՈՄՍ, գ. Կոմէս, իշխան:
 ԿՈՅ, գ. Կու, աղբ, քակոր, ապաւառ:
 ԿՈՅԱԴՆԴԻՒՆ, տե՛ս ԲՆԴԵՌՆ:
 ԿՈՅԱՆՈՅ, տե՛ս ԱՂԲԱՆՈՅ:

ԿՈՅՄ¹, գ. ա. 1. Գեղեկ, կուսան: 2. փխբ.
 Փակեալ, կնքեալ, խորհրդաւոր:
 ԿՈՅՄ², գ. 1. Կողմն: 2. նխդ. Դէպ:
 ԿՈՅՏ, գ. 1. Կուտակ, կուտոց, շեղջ,
 յոլովութիւն, յաճախութիւն: 2. Զոկ,
 երամակ:
 ԿՈՅՐ, ա. 1. Անաչեայ, անտես, զաչացու:
 2. մ. Կուրաբար:
 ԿՈՅՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԿՈՒՐԱԲԱՐ:
 ԿՈՆ, գ. (երկրչ.) Կոնոս:
 ԿՈՆԴԱԿ¹, գ. Հրովարտակ:
 ԿՈՆԴԱԿ², գ. Նիզակ:
 ԿՈՆԻՈՆ, տե՛ս ԽՆԴԱՄՈՒԼ:
 ԿՈՆՈՍ, տե՛ս ԿՈՆ:
 ԿՈՆՔ, գ. 1. Տաշտ, լեկան, լական, դաշ-
 խուրան: 2. Կամար (գողաձեկ): 3. Առա-
 գաստ, սրսկապան, վարագոյր: 4.
 (կենդբ.) Խեցեմորթ:
 ԿՈՆՔԵՂ, ԿՈՆՔԵԼ, տե՛ս ԽՂՈՒՆՋՆ:
 ԿՈՇԿՈՇԵԼ, նբ. Թոպել, բրածեծ առնել,
 խոշտանգել, քարկոծել, յօշատել:
 ԿՈՇԿՈՇՈՒՄՆ, գ. Խոշտանգանք:
 ԿՈՇՏ, տե՛ս ԳՈՒԴՁՆ:
 ԿՈՇՐԱՅԵԼ, նբ. Կերպարանել, կերպա-
 ւորել, տպաւորել, յօրինել:
 ԿՈՁ, գ. Կոչումն, հրաւէր:
 – ԿՈՁ ԱՌՆԵԼ. Կոչել, գոչել, ազդ առ-
 նել, ձայնատու լինել, փողել:
 ԿՈՁԱՐԱՆ, գ. 1. Ատեան, ժողովարան,
 եկեղեցի: 2. Ժամահար:
 ԿՈՁԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կոչումն, ձայ-
 նարձակութիւն, կոչ:
 ԿՈՁԵԼ, նբ. 1. Ձայնել, կարգալ, հրաւի-
 րել: 2. Անուանել, յորջորջել:
 ԿՈՁԻՒՆ, տե՛ս ԿՈՁՈՒՄՆ:
 ԿՈՁՆԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Բազմական, բազ-
 մակից: 2. Հրաւիրակ, կոչնահրաւէր: 3.
 Պատգամաւոր: 4. Կոչնատէր:
 ԿՈՁՆԱՀՐԱԽԵՐ, տե՛ս ԿՈՁՆԱԿԱՆ (2):
 ԿՈՁՆԱՏԵՐ, գ. Խրախարար, բազմակա-
 նատու, հացտու:
 ԿՈՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՈՁՈՒՄՆ:

ԿՈՁՈՒՄՆ, գ. Կոչօք, կոչութիւն,
 անուանումն, յորջորջումն:
 ԿՈՁՈՒՆՔ, գ. Խրախութիւն, խրախ-
 ճանք, խրախճանութիւն, խնջոյք,
 գինարբուք:
 ԿՈՁՕՆՔ, գ. Կոչ, կոչումն:
 ԿՈՊ, գ. Արտեանունք:
 ԿՈՊԻՃ, գ. Կոճոպ, խիճ, խճաքար,
 մանրախիճ:
 ԿՈՊՃՈՒՏ, ա. Քարուտ, աւազուտ:
 ԿՈՊՏԱՐԱՆՁՆ, ա. Անհեղեղ (կոպիտ
 կազմուածքով):
 ԿՈՎ, գ. Երիւշ:
 ԿՈՎԱԴԴԻԱՅ, գ. (կենդբ.) Կովածուծ,
 մողէջ:
 ԿՈՎԱԾՈՒԾ, տե՛ս ԿՈՎԱԴԴԻԱՅ:
 ԿՈՎԻԴԴԵԱՅ, ԿՈՎԻԴԵԱՅ, ԿՈՎԻԴԻԱՅ,
 տե՛ս ԿՈՎԱԴԴԻԱՅ:
 ԿՈՏՄԿԵԱՆ, ԿՈՏՄՆԿԷ, տե՛ս ԱՐԾ-
 ՌՈՒՆԳՆ:
 ԿՈՏՈՐ, գ. Կոտորակ, կտուր, պատառ,
 մասն:
 ԿՈՏՈՐԱԾ, գ. Կոտորուած, կոտորումն,
 ջարդոց, սպանութիւն, սատակումն:
 ԿՈՏՈՐԱԿ, տե՛ս ԿՈՏՈՐ:
 ԿՈՏՈՐԵԼ, նբ. 1. Կոտորոտել, կտրել,
 հատանել, խորտակել, ջարդել, ջախ-
 ջախել, սպանանել: 2. Բաժանել (կտոր-
 կտոր՝ մաս-մաս անել):
 – ՄԵԾՄԱՄԵԾՍ ԿՈՏՈՐԵԼ. Մեծաբանել:
 ԿՈՏՈՐՈՏԵԼ, տե՛ս ԿՈՏՈՐԵԼ:
 ԿՈՏՈՐՈՒԱԾ, տե՛ս ԿՈՏՈՐԱԾ:
 ԿՈՏՈՐՈՒՄՆ, գ. 1. Կոտորած, սպա-
 նումն: 2. Բաժանումն: 3. Բաժին, կտոր:
 ԿՈՐ, ա. Կամարաձեկ, թիւր, ծուռ:
 – Ի ԿՈՐ, մ. Կորակոր, կորազլուխ:
 – ԿՈՐ Ի ԳՆՈՒՆ, տե՛ս ԿՈՐԱԳՆՈՒՆ:
 – ԿՈՐ Ի ԿՈՐ, տե՛ս ԿՈՐԱԿՈՐ:
 ԿՈՐԱԳՆՈՒՆ, տե՛ս ԿՈՐ, մ. ա. Կոր ի գլուխ,
 ակնկոր, ամօթապարտ, ամօթալից:
 ԿՈՐԱԿՆԵԼ, տե՛ս ԱԿՆԿՈՐԵԼ:
 ԿՈՐԱԿՈՐ, մ. ա. Կոր ի կոր, կորազլուխ:

ԿՈՐԱՆԱԼ, չբ. Խոնարհել, գլխակորել:
 ԿՈՐԱՆՔ, գ. Ամօթ, խայտառակութիւն,
 անշքութիւն, հիքութիւն:
 ԿՈՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Թեքել, ծռել,
 կարկամեցուցանել, խոնարհեցուցանել,
 նկուռն առնել, ընկճել, հնազանդեցու-
 ցանել:
 ԿՈՐԲԱՆ, գ. (եկեղջ.) 1. Պատարագ,
 ընծայ, նուէր: 2. Գանձանակ (տաճարի):
 ԿՈՐԴ, ա. Խոպան, ամայի անմշակելի:
 ԿՈՐԴԱԿ, գ. Սաղաւարտ:
 ԿՈՐԴԱՆԱԼ, չբ. Խոպանանալ, արօ-
 սանալ:
 ԿՈՐԴԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յամաքեցու-
 ցանել:
 ԿՈՐԶԱԿԱՆ, ա. Ձգողական, քարշո-
 ղական:
 ԿՈՐԶԵԼ, նբ. Քարշել, ձգել, քաղել,
 շորթել, ի բաց բառնալ, ազատել:
 ԿՈՐՁՈՒՄՆ, գ. Ձգումն, քարշումն,
 առումն:
 ԿՈՐԻ, տե՛ս ԱԿՕՍ:
 ԿՈՐԻՁ, գ. Կուտ, հատիճ, սերմն:
 ԿՈՐԻԻՆ, գ. Ձագ:
 ԿՈՐԾԱՆԱԳՈՐԾ, ա. Կործանիչ:
 ԿՈՐԾԱՆԱԿԱՆ, ա. Կորստական, դիւ-
 րակործան:
 ԿՈՐԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Արկանել, ձգել: 2.
 Քակել, աւերել, տապալիլ, եղծանել,
 ցրել:
 ԿՈՐԾԱՆԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԿՈՐԾԱՆԵԼ:
 ԿՈՐԾԱՆԻՁ, ա. Կործանող:
 ԿՈՐԾԱՆՈՂ, տե՛ս ԿՈՐԾԱՆԻՁ:
 ԿՈՐԾԱՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԿՈՐԾԱՆՈՒՄՆ:
 ԿՈՐԾԱՆՈՒՄՆ, գ. Կործանութիւն, ան-
 կումն, գլորումն, տապալումն, քակ-
 տումն, եղծումն, կորուստ:
 ԿՈՐԾ, գ. (կենդբ.) Պասկում:
 ԿՈՐՆԹԱՐԴ, գ. Կամար, երկնակամար:
 ԿՈՐՆՁԵԼ (իմ), չբ. Ի բաց գնալ, անհետ
 լինել, անհետանալ, չքանալ, վերանալ,
 ոչնչանալ:

ԿՈՐՆՁՈՒՄՆ, գ. Կորուստ:
 ԿՈՐՈՎ, ա. 1. տե՛ս ԿՈՐՈՎԻ: 2. գ. Կո-
 րովութիւն, ոյժ, քաջութիւն:
 ԿՈՐՈՎԱԲԱՆ, ա. Կորովախօս, ճարտա-
 րաբան, ճարտարախօս, վայելչաբան,
 պերճաբան:
 ԿՈՐՈՎԱԲԱՐ, մ. Արիաբար, քաջաբար:
 ԿՈՐՈՎԱԳՈՅՆ, ա. մ. Ջօրագոյն,
 ճարտարագոյն, զօրաւոր, սրագոյն:
 ԿՈՐՈՎԱԶԷՆ, ա. Աջողածեռն:
 ԿՈՐՈՎԱԼԻԻՐ, ա. Աջողակ:
 ԿՈՐՈՎԱԽՕՍ, տե՛ս ԿՈՐՈՎԱԲԱՆ:
 ԿՈՐՈՎԱԿԻ, մ. ա. Կորովաբար, կորո-
 վագոյն, կորովի, քաջ, սուր:
 ԿՈՐՈՎԱՀԱՆՃԱՐ, ա. Քաջահանճար,
 հանճարեղ, ճարտար:
 ԿՈՐՈՎԱԶԻԳ, ա. Կարողածիգ, հաս-
 տածիգ, աջողակ:
 ԿՈՐՈՎԱՄԻՏ, ա. Հանճարեղ, սրատես,
 նրբահայեաց, մտացի, խոհական:
 ԿՈՐՈՎԱՆԱԼ, չբ. Ճարտարել, հնարել:
 ԿՈՐՈՎԻ, ա. 1. Կորով, աջող, աջողակ,
 քաջ, զօրաւոր (մտաւորապէս և ֆիզի-
 կապէս ուժեղ): 2. մ. տե՛ս ԿՈՐՈՎԱԿԻ:
 ԿՈՐՈՎՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ճարտարութիւն,
 աջողածեռնութիւն: 2. Սրութիւն (աչքի
 և մտքի):
 ԿՈՐՈՒՆՁ, տե՛ս ԱՐԾՈՒՆԳՆ:
 ԿՈՐՈՒՍԱՆԵԼ, պբ. Բառնալ, անհետ
 առնել, ջնջել, եղծանել, սատակել:
 ԿՈՐՈՒՍԻՁ, ա. Սատակիչ, սպանող:
 ԿՈՐՈՒՍՏ, գ. 1. Կորնչումն: 2. Սատա-
 կումն, մահ: 3. Վնաս: 4. Դատապար-
 տութիւն:
 ԿՈՐՍԱՐԵՐ, ա. Կորստարար, կորուսիչ:
 ԿՈՐՍԱԽԱՌՆ, ա. Վնասակար, զգու-
 չալի:
 ԿՈՐՍԱԿԱՆ, ա. 1. Անցաւոր: 2. Մահ-
 առիթ:
 ԿՈՐՍԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Վնասակա-
 րութիւն:
 ԿՈՐՍԱՐԱՐ, տե՛ս ԿՈՐՍԱՐԵՐ:

ԿՈՒԻ, տե՛ս ԿՈՅ:

ԿՈՒԶ, տե՛ս ԿԱՏՈՒ:

ԿՈՒԺ, գ. Սափոր:

ԿՈՒՂ, գ. Ծալ, ոլոր:

ԿՈՒՂԽ, ա. Շատակեր, պորտաբոյծ, որկրամոլ:

ԿՈՒՅ, տե՛ս ԿԻՅ:

ԿՈՒՆ Դ կամ ԿՈՒՆՏ, ա. Կնտակ, ճեղ:

ԿՈՒՆ ԴՆ, գ. Անիւ, ճախարակ:

ԿՈՒՆՋ, գ. Անկիւն, խորշ:

ԿՈՒՇՏ, գ. 1. (կզմխս.) Կող, կողմն: 2.

Փոր, որովայն:

ԿՈՒՊՐ, գ. Զիւթ, կպրաճիւթ:

ԿՈՒՌ, ա. 1. Կռեալ, կռածոյ: 2. Հոծ, խուռն, խիտ, պինդ, Հաստատուն, խիտ, կարծր: 3. մ. Խիտ առ խիտ, պնդապէս, անընդՀատ, յաճախ:

ԿՈՒՌՆ, տե՛ս ԹԻԿՈՒՆՔ (1):

ԿՈՒՌՔ, գ. Դիք:

ԿՈՒՍԱԶԱՆՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՐԴԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ (2):

ԿՈՒՍԱԾԱՂԻԿ, ա. Մաքրափայլ, անբիծ, սուրբ:

ԿՈՒՍԱԾԻՆ, ա. գ. (կրօն.) 1. Կուսորդի: 2. Կուսամայր:

ԿՈՒՍԱԿԱԼ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԱԿԱԼ:

ԿՈՒՍԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ:

ԿՈՒՍԱԿՐՕՆ, ա. գ. Կրօնաւոր, միայնակեաց, կուսան:

ԿՈՒՍԱՄԱՅՐ, տե՛ս ԿՈՒՍԱԾԻՆ (2):

ԿՈՒՍԱՆ, տե՛ս 1. ԿՈՅՍ¹ (1): 2. ԿՈՒՍԱԿՐՕՆ:

ԿՈՒՍԱՆՈՅ, գ. 1. Կուսաստան: 2. Կանանոց:

ԿՈՒՍԱՍՏԱՆ, տե՛ս ԿՈՒՍԱՆՈՅ:

ԿՈՒՍՈՐԴԻ, տե՛ս ԿՈՒՍԱԾԻՆ (1):

ԿՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրէորդութիւն, անզուգականութիւն, անզուգուցիւն:

ԿՈՒՏ, գ. Հատ, ունդ, Հունդ, սերմն:

ԿՈՒՏԱԾ, ԿՈՒՏԱԾՈՅ, ա. գ. 1. Կուտեալ: 2. Կոյտ, կուտակ:

ԿՈՒՏԱԿ, գ. 1. Կոյտ, դէզ, շեղջ: 2. Կոնակ: 3. Պղպղակ:

ԿՈՒՏԱԿԵԼ, նբ. Դիզել, դիզանել:

ԿՈՒՏԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կուտակել, բարդել, շեղակուտել:

ԿՈՒՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գնդաձեւութիւն:

ԿՈՒՏԱԿՈՒՄՆ, գ. Կուտումն:

ԿՈՒՏԱՆԱԼ, չբ. Դիզանել, դիզանալ:

ԿՈՒՏԱՏԿԵԱՅ, գ. (բար.) Մոլոշ:

ԿՈՒՏԵԼ, նբ. Հաւաքել, կուտակել, ժողովել, դիզել, զեղուլ:

ԿՈՒՏՈՅ, գ. 1. Կոյտ, դէզ, շեղջ: 2. Զանգուած:

ԿՈՒՏՈՒՄՆ, տե՛ս ԿՈՒՏԱԿՈՒՄՆ:

ԿՈՒՐ¹, գ. 1. Մակոյկ, նաւակ: 2. Տաշտ, կոնք:

ԿՈՒՐ², գ. Կեր, Կերակուր:

ԿՈՒՐԱԲԱՐ, մ. Կոյրաբար (կոյրի պէս):

ԿՈՒՐԱՆԱԼ, չբ. Խաւարել, խափնուլ, չլանալ, կալ աչաց:

ԿՈՒՐԱՊԱՂԱՏ, գ. Խոռապետ, բղեչիս:

ԿՈՒՐԱՊԱՂԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բղեչխուսութիւն, կուսակալութիւն:

ԿՈՒՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խաւարեցունցանել, չլացուցանել:

ԿՈՒՐԱՅՈՒՅԶ, ա. Խաւարեցուցիչ:

ԿՈՒՐԾՔ, գ. 1. Լանջք: 2. լայնաբար՝ Սիրտ, ստիւնք:

ԿՈՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Շլացութիւն, անտեսութիւն, խաւարումն:

ԿՈՒՐՏ, տե՛ս ՆԵՐՔԻՆԻ:

ԿՈՓ, տե՛ս ԿՈՊ:

ԿՈՓԱԾՈՅ, ա. գ. Կոփուածոյ, կոփեալ, քերեալ, տաշածոյ, կռածոյ:

ԿՈՓԱՀԱՐԵԼ, նբ. Կոփել, զարկանել, Հարկանել:

ԿՈՓԵԼ, նբ. Հարկանել, բախել, տաշել, կոկել, Հարթել, յարդարել:

ԿՈՓԶ, գ. Թակն:

ԿՈՓԻՒՆ, գ. Բախիւն, դոփիւն, կափիւն:

ԿՈՓՈՒԱԾՈՅ, տե՛ս ԿՈՓԱԾՈՅ:

ԿՈՔՂԻ, տե՛ս ԽՂՈՒՆՋՆ:

ԿՊՐԱԶԻԻԹ, տե՛ս ԿՈՒՊՐ:
 ԿՌԱԾ, տե՛ս ԹԻԹԵՂՆ, ԹԵՐԹ:
 ԿՌԱԾՈՅ, ա. ԿՈՒՆ, կռանակուռ, կո-
 փածոյ:
 ԿՌԱԿՈՐԾԱՆ, ա. Կռամոլ:
 ԿՌԱՄՈԼ, տե՛ս ԿՌԱՊԱՇՏ:
 ԿՌԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՌԱՊԱՇ-
 ՏՈՒԹԻՒՆ:
 ԿՌԱՆ, գ. Ուռն:
 ԿՌԱՆԱԿՈՒՌ, տե՛ս ԿՌԱԾՈՅ:
 ԿՌԱՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՌԱՆԱՐ-
 ԿՈՒԹԻՒՆ:
 ԿՌԱՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կռանահա-
 րութիւն:
 ԿՌԱՆԵԼ, նբ. Կռել, կոփել:
 ԿՌԱՊԱՇՏ, ա. գ. 1. Կռապարիշտ,
 կռամոլ, պատկերապաշտ, դիցապաշտ,
 դիւսպաշտ, հեթանոս: 2. տե՛ս ԿՌԱ-
 ՊԱՇՏԱԿԱՆ:
 ԿՌԱՊԱՇՏԱԿԱՆ, ա. Կռապաշտ:
 ԿՌԱՊԱՇՏԵԼ, տե՛ս ՊՈՒՆԿԵԼ (2):
 ԿՌԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կռամոլութիւն,
 պատկերապաշտութիւն, դիցապաշտու-
 թիւն, պոռնկութիւն:
 ԿՌԱՊԱՐԻՇՏ, տե՛ս ԿՌԱՊԱՇՏ:
 ԿՐԵԼ, նբ. Կռանել, կոփել, կոկել, բախել,
 տաշել:
 ԿՐԶԻ, տե՛ս ԳՐԶԻ:
 ԿՐԻԶ, գ. Հոյզ:
 ԿՐԻԻ, գ. 1. Վէճ, կադ, մաքառումն,
 պայքար, հակառակութիւն: 2. Մարտ,
 պատերազմ:
 – ԿՐԻԻ ՈՏԻՑ. Ոտնկոխ, կռուան (ոտք
 դնելու՝ յենուելու տեղ):
 ԿՐԻՉԵԼ, չբ. 1. Զէլ, ճիչ առնուլ՝ բառ-
 նալ: 2. Թնծկալ, ոռնալ (չան): 3. Խանչել,
 կնչել (խոզի): 4. Կռչել (թռչունի):
 ԿՐՈԿՈՐԴԻԼՈՍ, տե՛ս ԿՐՈՐԴԻԼՈՍ:
 ԿՐՈՒՆՈՍ, տե՛ս ԵՐԵՒԱԿ (3):
 ԿՐՈՒԱԿԻՑ, ա. 1. Ոսոխ, ախոյեան, հա-
 կառակորդ: 2. Մարտակից, նիզակա-
 կից:

ԿՐՈՒԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարտակցու-
 թիւն:
 ԿՐՈՒԱՆ, տե՛ս ԿՐԻԻ ՈՏԻՑ:
 ԿՐՈՒԱՆՈՅ, գ. Կռուարան, մրցարան:
 ԿՐՈՒԱՍԷՐ, ա. Պատերազմասէր (քաջ
 պատերազմող):
 ԿՐՈՒԱՏԵՂ, տե՛ս ԿՐՈՒԱՐԱՆ (1):
 ԿՐՈՒԱՐԱՆ, գ. 1. Կռուատեղ: 2. Կռուա-
 նոց, ասպարէզ, մրցարան:
 ԿՐՈՒԱՐԱՐ, ա. Խռովարար, ապստամբ:
 ԿՐՈՒԵԼ, չբ. 1. Մաքառել, կազել, լիճել:
 2. Մարտնչել, պատերազմել: 3. Գոտէ-
 մարտել:
 ԿՐՈՒՆԿ, գ. (կենդբ.) Խորդ, գրէ:
 ԿՐՈՒՓ, գ. 1. Կռփանք, կռփահա-
 րութիւն: 2. փխբ. Չարիք, փորձանք:
 ԿՐԻՉԵԼ, չբ. Կռնչել (թռչունի):
 ԿՐՓԱՀԱՐԵԼ, տե՛ս ԿՐՓԵԼ:
 ԿՐՓԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կռուփ, կռփանք:
 ԿՐՓԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. Բռնամարտիկ:
 ԿՐՓԱՆՔ, գ. 1. Բռնխէթք, կռփամն,
 կռփահարութիւն: 2. փխբ. Թշնամանք:
 ԿՐՓԵԼ, նբ. 1. Կռփահարել: 2. փխբ.
 Խռչտանգել, չարչարել, նեղել:
 ԿՐՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԿՐՓԱՆՔ:
 ԿՍԿԻԾ, գ. 1. Յաւ, կսկծանք, կսկծումն,
 մորմոքանք: 2. ա. Կսկծեցուցիչ, կծու:
 ԿՍԿԾԱԼԻ, տե՛ս ԿՍԿԾԵԼԻ:
 ԿՍԿԾԱԿԱՆ, ա. 1. Կսկծեցուցանող,
 կսկծալի: 2. Կծու, դառն:
 ԿՍԿԾԱԿԻՑ, տե՛ս ԿՍՈՒԱԿԻԾ:
 ԿՍԿԾԱՆՔ, գ. Կսկիծ, կսկծումն:
 ԿՍԿԾԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿՍԿԾԵՅՈՒ-
 ՑԱՆԵԼ:
 ԿՍԿԾԵԼ (իմ), չբ. Մորմոքել:
 ԿՍԿԾԵԼԻ, ա. Կսկծալի, կսկծական,
 կսկծեցուցիչ, զկծեցուցիչ:
 ԿՍԿԾԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մորմոքեցու-
 ցանել, զկծեցուցանել:
 ԿՍԿԾԵՅՈՒՑԱՆՈՂ, ԿՍԿԾԵՅՈՒՑԱՆՈ-
 ՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԿՍԿԾԵՅՈՒՑԻՑ:
 ԿՍԿԾԵՅՈՒՑԻՑ, ա. Կսկծեցուցանող,

կսկծեցուցանողական, խայթողական:
 ԿՍԿԾՈՒՄՆ, գ. Կսկծանք, կսկիծ, մոր-
 մորանք:
 ԿՏԱԿ, գ. 1. Անդարձ, կտակագիր: 2.
 (կրօն.) Ուխտ: 3. Դաշն: 4. (եկեղց.)
 Կտակարան:
 ԿՏԱԿԱԳԻՐ, տե՛ս ԿՏԱԿ (1):
 ԿՏԱԿԱՐԱՆ, տե՛ս ԿՏԱԿ (4):
 ԿՏԱՊ, գ. Պլակիդիդի, պղակուճիդ, բլիթ:
 ԿՏԱԻ, գ. 1. Բեհեզ: 2. Պատանք:
 ԿՏԱԻԱՏ, գ. Հատկտաւ:
 ԿՏԱԻԵԱՅ, ԿՏԱԻԵՂԷՆ, տե՛ս ԿՏԱԻԻ:
 ԿՏԱԻԵԼ, տե՛ս ԿՏՈՒԵԼ:
 ԿՏԱԻԻ, ա. Կտաւեայ, կտաւեղէն:
 ԿՏԱԻՈՏԵԱԼ, տե՛ս ԵՐԻՁԱՊԱՏ:
 ԿՏԱԻՈՏԵԱԿ, գ. Կապերտ (կտաւի մի
 կտոր):
 ԿՏԵԼ, տե՛ս ՅՏԵԼ (2):
 ԿՏԻԿ, գ. Հատ, ունդ, սերմն:
 ԿՏԻՆ, տե՛ս ԽԵՑԵՄՈՐԹ (1):
 ԿՏԻՐՔ, գ. Օժիտ (Հարսի):
 ԿՏԿՏԵԼ, նբ. Ծաղրել, նախատել,
 յանգիմանել:
 ԿՏՂԱՆՔ, գ. Կտղուցք, խտողանք,
 խտղոտմն:
 ԿՏՂԵԼ (իմ), չբ. Կատաղել, մոլել, մո-
 լեգնել, խտողել:
 ԿՏՂՈՒՅՔ, տե՛ս ԿՏՂԱՆՔ:
 ԿՏՈՒԵԼ, նբ. Կտաւել, յատանել:
 ԿՏՈՒՏՔ, գ. Կտտանք, չարչարանք,
 խոշտանգանք, տանջանք, լլկանք:
 ԿՏՏԱՆՔ, տե՛ս ԿՏՈՒՏՔ:
 ԿՏՏԵԼ, նբ. 1. Խոշտանգել, թոպել, չար-
 չարել, լլկել: 2. Կրկտել, խուզել:
 ԿՏՐԱԾ, գ. Հատուած, կտոր:
 ԿՏՐԱՏԵԼ, նբ. Հատակտորել:
 ԿՏՐԵԼ, նբ. 1. Հատանել, յատանել,
 կտորել, յապաւել, քշտել, խզել, բա-
 ժանել: 2. Փոքրել (մազերը, բուրդը
 խուզել): 3. Ներքինացուցանել:
 ԿՏՐՈՅ, գ. 1. Դանակ, ձկնիչ: 2. Աքցան:
 ԿՏՐՈՒՄՆ, գ. Հատ, Հատումն:

ԿՏՐՕՆ, գ. Կոտոր, կտրած:
 ԿՐԱԿ, գ. Հուր, հրատ, խարոյկ:
 ԿՐԱԿԱԲԵՐ, ա. 1. Հրաբեր: 2. Հրակիր:
 ԿՐԱԿԱԼԻՑ, ա. Հրալից, հրատալից:
 ԿՐԱԿԱԿԱԼ, տե՛ս ԲՈՒՐՈՒԱԽ:
 ԿՐԱԿԱՄՈՒՐ, տե՛ս ԱՆԹԵՂ:
 ԿՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ախտաւոր: 2. Կրաւո-
 րական:
 ԿՐԱԿԱՊԱՇՏ, ա. Հրապաշտ, մոխ-
 րապաշտ:
 ԿՐԱԿԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրապաշ-
 տութիւն, մոխրապաշտութիւն:
 ԿՐԱԿԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՏՐՈՒՇԱՆ:
 ԿՐԱԿԱՐԱՆ, գ. 1. Վառարան: 2. Կրա-
 կատուն: 3. Հնոց:
 ԿՐԱԿԻՑ, ա. Կարեկից, ախտակից, չար-
 չարակից, Համակարի:
 ԿՐԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարութիւն, բե-
 րումն:
 ԿՐԱՅ, գ. (կենդբ.) Կրիայ:
 ԿՐԱԿՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԿՐԱԿԱՆ (2):
 ԿՐԵԼ, նբ. 1. Ըստանձնել, բառնալ, տա-
 նել, բերել, վարել, ունել: 2. Տոկալ, դի-
 մանալ, Համբերել, Հանդուրժել:
 ԿՐԵԼԻ, ա. գ. 1. Բարձիչ, կրող: 2. Ծնող,
 ծնանելի:
 ԿՐԹԱԿ, ա. Հրահանգիչ, հրահանգող,
 մարդիչ:
 ԿՐԹԱԿԱՆ, ա. 1. Ծգնական, ճգնողա-
 կան, վարժական, մրցական: 2. գ.
 Կրթութիւն, վարդապետութիւն:
 ԿՐԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վարժութիւն,
 Հմտութիւն, ուսումն:
 ԿՐԹԱՆ, ԿՐԹԱՆՔ, գ. Կրթումն, կրթու-
 թիւն, վարժութիւն, վարժանք, հրա-
 Հանգք:
 ԿՐԹԱՐԱՆ, գ. 1. Վարժարան, մարզա-
 րան, մրցարան: 2. Կրթակ, հրահանգող:
 ԿՐԹԵԼ, նբ. չբ. 1. Վարժել, մարզել, հրա-
 Հանգել, յորդորել, վարել: 2. Յօժարել,
 փափագել, յանձն առնուլ:
 ԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կրթանք, վարժու-

թիւն, վարժանք, հրահանգք: 2. ձիզն, փոյղ, հոգ: 3. Հմտութիւն, ուսումն: 4. Սովորութիւն, ընտելութիւն:
 Կրթո՞ւմն, տե՛ս Կրթո՞ւթիւն:
 Կրիւն, տե՛ս ԿրԱն:
 ԿրԾԱնՈՅ, տե՛ս ԲԱնԱԿ²:
 ԿրԾեւ, նբ. 1. Կրծու: 2. Կորգեւ, յափշտակել:
 ԿրԾեւի, տե՛ս ԿԾԾի (1):
 ԿրԾո՞ւի, տե՛ս ԿրԾել:
 ԿրԿէ՛Ս, գ. Ասպարէզ, ճիւղնթացք, երիտասարդանոց:
 ԿրԿի՛ն, ա. 1. Երկպատիկ, երկրորդ, երկեակ, զոյգ: 2. մ. Կրկնապատիկ, կրկնակի, երկպատկաբար: 3. Երկիցս, կրկին անգամ, միւս անգամ, վերստին, դարձեալ, անդրէն:
 – ԿրԿի՛ն ԱնԳԱՄ, տե՛ս ԿրԿի՛ն (3):
 ԿրԿնԱԲԱնեւ, նբ. Երկրորդել, կրկնել:
 ԿրԿնԱԲԱնՈՒթիւն, գ. Երկրորդութիւն (խօսքի՝ ասածի կրկնութիւն):
 ԿրԿնԱԶԱՏի, գ. (եկեղց.) Վերջատօնակ տօն:
 ԿրԿնԱԾ, ա. Կրկնեալ, երկրորդեալ:
 ԿրԿնԱԿ, ա. 1. Կրկին, երկեակ, երկպատիկ: 2. փխբ. Կեղծաւոր: 3. (քեր.) Կրկնաւոր (բաղաձայն):
 ԿրԿնԱԿի, մ. 1. Կրկնակի անգամ, վերստին: 2. Երկիցս, երկիցս անգամ: 3. Երկակի, երկպատկաբար: 4. ա. Կրկին, երկեակ: 5. Կրկնապատիկ: 6. գ. տե՛ս ԿրԿնՈՅ:
 ԿրԿնԱՊԱՏի, ա. 1. Երկպատիկ, կրկին: 2. մ. Վերստին: 3. Կրկնակի:
 ԿրԿնԱՊԱՏԿեւ, տե՛ս ԿրԿնեւ:
 ԿրԿնԱՊԱՏԿո՞ւթիւն, գ. Երկպատկութիւն:
 ԿրԿնԱՎՏԱ, ա. Երկավտակ:
 ԿրԿնԱԻՈՐ, տե՛ս ԿրԿնԱԿ (3):
 ԿրԿնեւ, նբ. 1. Երկրորդել, կրկնապատկել, ծալել, ոլորել, բարդել, յաւելու: 2. Պատասխանել, տալ պա-

տասխանի:
 ԿրԿնՈՅ, գ. Կրկնակի (հազուադէպ վրայ չհազնելու վերնազգեստ):
 ԿրԿնՈՒԱԾ, գ. 1. տե՛ս ԾԱԼ: 2. ՅՕԴ (1):
 ԿրԿնՈՒՄն, գ. Երկրորդութիւն:
 ԿրԿո՞ւՏ, տե՛ս Խո՞ւթի:
 ԿրԿՏեւ, նբ. Խիլ արկանել, ի խնդիր ելանել, որոնել, հետազօտել, մանրակրկիտ առնել:
 ԿրձԱՏեւ, նբ. 1. Կարճել, ծայրատել, խեղել: 2. Զենու: 3. Ներքինացուցանել, թլփատել, յապաւել:
 ԿրձԱՏՈՒթիւն, գ. Թլփատութիւն:
 Կրձեւ, չբ. նբ. Կրճտել (ատամները):
 Կրձի՛Մ, Կրձի՛Մն, գ. 1. Միջնորմ, անջրպետ, խտրոց: 2. Խտիր, տարբերութիւն: 3. Արգել, խոչընդոտն:
 Կրձո՞ւՄն, գ. Կրճատութիւն:
 ԿրձՏեւ, նբ. 1. տե՛ս Կրձել: 2. Ծամել, ուտել:
 ԿրձՏՈՒՄն, տե՛ս ԿրձՈՒՄն:
 ԿրՄՂՈՒթիւն, տե՛ս ՏՐՄՂՈՒթիւն:
 ԿրՄՈՒՂ, տե՛ս ՏՐՄՈՒՂ:
 ԿրՈԿՈՐԴՈՍ, տե՛ս ԿՈԿՈՐԴՈՍ:
 ԿրՈՎ ԿՈՍ, տե՛ս ՔՐՔՈՒՄ:
 ԿրՈՒԿ կամ ԿրՈՒԿն, գ. 1. Գարշապար: 2. Թիկունք, քամակ:
 – ԴԱՌՆԱԼ ԸՆԴ ԿրՈՒԿ կամ ԸՆԴ ԿրՈՒԿն, տե՛ս ՅԵՏՍ ԴԱՌՆԱԼ:
 ԿրՈՒՆԿն, տե՛ս ԿրՈՒԿ:
 ԿրՊԱ, գ. Խանութ, տաբուխ:
 ԿրՊԱԿԱՊԵՏ, տե՛ս ԿրՊԱԿԱԻՈՐ (2):
 ԿրՊԱԿԱԻՈՐ, ա. գ. 1. Վաճառական: 2. Կրպակապետ, պանդուկապետ, պանդուկապան:
 ԿրՍԵՐ, ԿրՍԵՐԱԳՈՅն, տե՛ս ԿրՏՍԵՐ, ԿրՏԵՐԱԳՈՅն:
 ԿրՏՍԵՐ կամ ԿրՍԵՐ, ա. Փոքր, նուաստ, տրուպ, յետին:
 ԿրՏՍԵՐԱԳՈՅն կամ ԿրՍԵՐԱԳՈՅն, ա. Փոքրագոյն:
 ԿրՏՍԵՐՈՒթիւն, գ. Փոքրկութիւն, յետ-

նուլթիւն:

ԿՐՅԵՐ, տե՛ս ԿՐՏՍԵՐ:

ԿՐՕՆ, մանաւանդ՝ ԿՐՕՆՔ, գ. 1. Կարգ, կանոն, օրէնք: 2. Հաւատք, աստուածապաշտութիւն, դէն, աղանդ, վարդապետութիւն: 3. Պաշտօն, արարողութիւն: 4. Կեանք, վարք, կենցաղավարութիւն: ԿՐՕՆԱԶԳԵԱՅ, ա. 1. Բարեկրօն, բարեպաշտ: 2. Ճգնազգեաց, միայնակեաց, կրօնաւորազգեաց, կրօնաւորազգեստ: ԿՐՕՆԱՍԷՐ, ա. Կրօնաւորասէր, բարեպաշտ, առաքիւնի:

ԿՐՕՆԱՍՏԱՆ, գ. Վանք, մենաստան, կրօնաւորանոց:

ԿՐՕՆԱԽՈՐ, ա. գ. 1. Վանական, միանձն, միայնակեաց: 2. Կրօնաւորական:

ԿՐՕՆԱԽՈՐԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս ԿՐՕՆԱԶԳԵԱՅ:

ԿՐՕՆԱԽՈՐԱԶԳԵՍ, տե՛ս ԿՐՕՆԱԶԳԵԱՅ:

ԿՐՕՆԱԽՈՐԱԿԱՆ, ա. Կրօնաւոր, միայնակեցական, ճգնողական:

ԿՐՕՆԱԽՈՐԱՆՈՅ, տե՛ս ԿՐՕՆԱՍՏԱՆ:

ԿՐՕՆԱԽՈՐԱՍԷՐ, տե՛ս ԿՐՕՆԱՍԷՐ:

ԿՐՕՆԱԽՈՐԵԼ (իմ), չբ. Ճգնաւորել, ճգնել, ժուժկալել:

ԿՐՕՆԱԽՈՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Ժուժկալութիւն, ճգնաւորութիւն, ճգնութիւն, կրօնք:

ԿՅԱԾԵԼ, ԿՅԱՏԵԼ, ԿՅԱՅԵԼ, տե՛ս ԱՔԱՅԵԼ:

ԿՅԵԼ, նբ. 1. Զուգել, զօդել, յարել, մերձեցուցանել, մածուցանել, միաւորել, խառնել: 2. Երգակցել, ձայնակցել:

ԿՅԻՐ, ա. Ռիչտ, ագաչ, ժլատ, կծծի:

ԿՅԿՏՈՒՐ, տե՛ս ԿՅԿՅՈՏ:

ԿՅԿՅԵԼ, նբ. Կցոտել, կարկատել, միացուցանել:

ԿՅԿՅՈՏ, ա. Կցկտուր, կցկցուն, կցուածոյ, կարկատուն, մուրացածոյ:

ԿՅԿՅՈՒՆ, տե՛ս ԿՅԿՅՈՏ:

ԿՅՈՏԵԼ, տե՛ս ԿՅԿՅԵԼ:

ԿՅՈՐԴ, ա. գ. 1. Կցորդակից, մասնակից, Հաղորդ, Հաղորդակից, Հաւասարորդ: 2. Յարակից: 3. տե՛ս ԿՅՈՒՐԴ:

– ԿՅՈՐԴ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԿՅՈՐԴԵԼ:

ԿՅՈՐԴԱԲԱՐ, մ. Հաղորդաբար:

ԿՅՈՐԴԱԿԻՅ, տե՛ս ԿՅՈՐԴ (1):

ԿՅՈՐԴԱԿՅԵԼ, տե՛ս ԿՅՈՐԴԵԼ:

ԿՅՈՐԴԱԿՅՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԿՅՈՐԴՈՒԹԻՆ:

ԿՅՈՐԴԵԼ, նբ. չբ. Կցորդակցել, կցորդլինել, միակցել:

ԿՅՈՐԴՈՒԹԻՆ, գ. Կցորդակցութիւն, Հաղորդութիւն, մասնակցութիւն, ձայնակցութիւն, գործակցութիւն, միաբանութիւն:

ԿՅՈՒԱԾ, գ. Կարան, յօդ:

ԿՅՈՒԱԾՈՅ, տե՛ս ԿՅԿՅՈՏ:

ԿՅՈՒՐԴ, գ. (եկեղց.) Կցորդ, փոխաձայնք:

ԿՅՐԵԼ, նբ. 1. Պահել (կծծիութեամբ), խնայել, կծկել: 2. Կրճել:

ԿՔԵԼ, նբ. 1. Կքեցուցանել, ծռել, թքեցել, կորացուցանել: 2. չբ. Կորանալ, խոնարհել, լքանալ, վհատել:

ԿՔԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԿՔԵԼ (1):

ԿՔՐԵԼ (իմ), չբ. Յանդգնել, յոխորտալ, յորոխտալ:

ԿՕՇԵԼ, չբ. Մռնչել:

ԿՕՇԻԿ, գ. 1. Զգեստ ոտին, հողաթափ, մոյլ, օդ: 2. յոգն. ձևով՝ Վարձ, վարձատրութիւն:

ԿՕՇԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՆ, գ. Կարուակութիւն, օղաձևութիւն:

ԿՕՇԿԱԿԱՐ, գ. Կարուակ, օղազործ, դերձակ:

Հ

ՀԱ, 1. մ. Ահա, ահաւասիկ: 2. ձ. Հապա', աղէ', օ'ն:

ՀԱԳԱԳ, գ. Շունչ:

ՀԱԳԱԳԱՅՔ, գ. Արտաբերութիւն:

ՀԱԳԱԳԱՍՓԻԻԻ կամ ՀԱԳԱԳԱՍՓԻՈՒ, ա. 1. Արտաբերական, յօդաւոր: 2. Կոկորդախօս:

ՀԱԳԱԳԱՍՓՈՒԹԻԻՆ, գ. Արտաբերութիւն, բարբառումն:

ՀԱԳԱԾԱԲԱՆԵԼ, նբ. Աւելաբանել:

ՀԱԳԱԾԵԼ (իմ), չբ. 1. Զգածել, համակել, շաղիլ: 2. Լափել, շուսայտել:

ՀԱԳԱՆԵԼ (իմ), տե'ս ԱԳԱՆԵԼ¹ (իմ):

ՀԱԳՆԵԼ, նբ. Կարկատել, կցկցել:

ՀԱԳՆԵՐԳԱԿԱՆ, ա. Քերթողական, գոսանական:

ՀԱԳՆԵՐԳՈՂ, ա. գ. Քերթող, գոսան:

ՀԱԳՆԵՐԳՈՒԹԻԻՆ, գ. Գաւազաներգութիւն:

ՀԱԳՆԻ, տե'ս ԿԱՆԵՓՈՒԿ:

ՀԱԶԱՐ, գ. (բսբ.) Մառուլ:

ՀԱԶԱՐԱՄԵԱՅ, ա. Հազարամեան:

ՀԱԶԱՐԱՄԵԱՆ, տե'ս ՀԱԶԱՐԱՄԵԱՅ:

ՀԱԶԱՐԱՊԵՏ, գ. 1. Հրամանատար: 2. Վերակացու, տնտես:

ՀԱԶԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Հրամանատարութիւն: 2. Կուսակալութիւն: 3. Տնտեսութիւն:

ՀԱԶԻԻ, մ. Դժուարաւ, դուռն ուրեք:

– ՀԱԶԻԻ ԹԷ, ՀԱԶԻԻ ԻՄՆ, ՀԱԶԻԻ ՀԱԶ, ՀԱԶԻԻ ՈՒՐԵՄՆ, ՀԱԶԻԻ ՈՒՐԵՔ, տե'ս ՀԱԶԻԻ:

ՀԱԶԻԻԱԽՕՍ, տե'ս ԾԱՆՐԱԽՕՍ:

ՀԱԶՄԱՐԱՐ, տե'ս ԽԱԶՄԱՐԱՐ:

ՀԱԼ, հալք, գ. Հալումն, հալուած:

ՀԱԼԱԾԱԿԱՆ, ա. Հալածեալ, վտաւրանդի:

– ՀԱԼԱԾԱԿԱՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝

ՏԱՆԵԼ. Հալածել, վարել, քշել:

ՀԱԼԱԾԱՆՔ, գ. Հալածումն:

ՀԱԼԱԾԵԼ, նբ. Վանել, փախուցանել, փարատել, հեռացուցանել, մերժել, նեղել: Հարչարել:

ՀԱԼԱԾՈՅ, ա. Զուլածոյ:

ՀԱԼԱԾՈՒԹԻԻՆ, ՀԱԼԱԾՈՒՄՆ, գ. Հալածանք, մերժումն:

ՀԱԼԱԾՁՈՒԹԻԻՆ, գ. Հալածումն, հալածանք:

ՀԱԼԱԿԱՆ, ա. Հալողական, հալիչ, հալուն:

ՀԱԼԱՆՔ, գ. Հոգ, ծուփք:

ՀԱԼԱԻ, տե'ս ԶԳԵՍՏ (1):

ՀԱԼԵԼ, նբ. 1. Լուծանել, հաշել, մաշել, ձուլել: 2. փխբ. Ծախել, սպառել: 3. Ամոքել (կերակուրը մարսել):

ՀԱԼԻԶ, տե'ս ՀԱԼԱԿԱՆ:

ՀԱԼՈՂԱԿԱՆ, տե'ս ՀԱԼԱԿԱՆ:

ՀԱԼՈՅ, գ. 1. Բովք, հնոց, քուրայ, քրայ: 2. նման. Ստամոքս:

ՀԱԼՈՒԾ, տե'ս ՀԱԼ:

ՀԱԼՈՒՄՆ, գ. 1. տե'ս ՀԱԼ: 2. Ամոքումն (մարսելը):

ՀԱԼՈՒՆ, տե'ս ՀԱԼԱԿԱՆ:

ՀԱԿԱԲԱԺԱՆԵԼ, տե'ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱԺԱՆԵԼ:

ՀԱԿԱԲԱՆ, տե'ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆ:

ՀԱԿԱԲԱՆԵԼ, տե'ս ԸՆԴԴԻՄԱԲԱՆԵԼ:

ՀԱԿԱԴԱՌՆԱԼ, տե'ս ՀԱԿԱԴԱՐՁԵԼ² (իմ):

ՀԱԿԱԴԱՐՁԱԲԱՐ, ՀԱԿԱԴԱՐՁԱԿԻ, ՀԱԿԱԴԱՐՁԱՊԵՍ, մ. Ներհակաբար:

ՀԱԿԱԴԱՐՁԵԼ¹, նբ. Յեղաշըջիլ:

ՀԱԿԱԴԱՐՁԵԼ² (իմ), չբ. Հակադառնալ, անդրադարձիլ:

ՀԱԿԱԴԱՐՁՈՒԹԻԻՆ, ՀԱԿԱԴԱՐՁՈՒՄՆ, գ. Անդրադարձութիւն, անդրադարձումն:

ՀԱԿԱԴՐԵԼ, տե'ս ԸՆԴԴԻՄԱԴՐԵԼ:

ՀԱԿԱԴՐՈՒԹԻԻՆ, տե'ս ԸՆԴԴԻՄՈՒԹԻԻՆ:

ՀԱԿԱԿ, ա. Զուգակշիռ, համահասար:

ՀԱԿԱԿԱՅ, ա. Ներհակ, հակառակ:
 ՀԱԿԱԿԱՅԵԼ (իմ), չբ. Ընդդիմանալ,
 Ընդդէմ դառնալ:
 ՀԱԿԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակադրութիւն,
 Ընդդիմութիւն, հակառակութիւն:
 ՀԱԿԱԿԻՐ, ա. Ներհակակիր, հակառակ,
 անմիաբան:
 ՀԱԿԱՃԱՌ, ա. գ. 1. Ընդդիմաբան: 2.
 Ընդդիմախօսութիւն, Ընդդիմաբանու-
 թիւն, հակաճառութիւն:
 ՀԱԿԱՃԱՌԱՐԱՐ, մ. Վիճաբար, Ընդդի-
 մաբար:
 ՀԱԿԱՃԱՌԱԿԱՆ, ա. Ընդդիմական:
 ՀԱԿԱՃԱՌԵԼ, չբ. Վիճել, դիմախօսել,
 դիմաբանել, Ընդդիմախօսել, Ընդդիմա-
 բանել:
 ՀԱԿԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Վէճ, բանա-
 կրուուութիւն:
 ՀԱԿԱՄԱՐՏ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱՄԱՐՏ:
 ՀԱԿԱՄԷՏ, ա. Հակամիտեալ, յօժար:
 ՀԱԿԱՄԻՏԵԼ, չբ. Յօժարել:
 ՀԱԿԱՄԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարութիւն:
 ՀԱԿԱՌԱԿ, ա. 1. Հակակայ, ներհակ,
 Ընդդիմակ, Ընդդէմ, դիմակաց, Ընդդի-
 մակաց, անմիաբան: 2. ա. գ. Հակառա-
 կորդ, սատան, սատանայ:
 - ՀԱԿԱՌԱԿ ԿԱԼ. Ընդդէմ կալ, հա-
 կառակել:
 - ԸՆԴ ՀԱԿԱՌԱԿՍ կամ ի ՀԱԿԱՌԱԿՍ
 ԵԼԱՆԵԼ՝ ՄՏԱՆԵԼ՝ ԳՈՐԾԵԼ՝ ԸՆԹԱ-
 ՆԱԼ՝ ԼԻՆԵԼ. 1. Հակառակ կալ, հակա-
 ռակել: 2. ձգնել, մրցել:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱՐԱՆ, ա. Ընդդիմաբան, հա-
 կառակախօս:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱՐԱՆԵԼ, չբ. Դիմախօսել,
 Ընդդիմախօսել, Ընդդիմաբանել:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընդդի-
 մախօսութիւն, Ընդդիմաբանութիւն,
 հակառակախօսութիւն, բանակռուու-
 թիւն: 2. Հակասութիւն:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱՐԱՐ, մ. Դէմ Ընդդէմ, ներ-
 հակաբար:

ՀԱԿԱՌԱԿԱՐԱՐԱՐ, ա. Հակառակա-
 ճայն:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱԳՈՅՆ, ա. մ. Այլազգազոյն:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱԿԱ-
 ՌԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱԴԵՂ, տե՛ս ԱՆԴԵՂ(Ե)ԱՅ:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱԴԵՄ, ա. մ. Ընդ հակառակս,
 խառնակ, խոտորնակի:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱԴԻՐ, ա. 1. Հակակայ: 2.
 Հակառակորդ, Ընդդիմաբան:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակադրու-
 թիւն, դիմադրութիւն, հակակայութիւն,
 Ընդդիմութիւն, առարկութիւն:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱԽՕՍ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱ-
 ԲԱՆ:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱԿԱ-
 ՌԱԿԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱԿԱՅ, ա. Հակակայ, հակա-
 ռակորդ, դիմակաց:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱԿԱՆ, ա. Հակառակող, հա-
 կառակասէր:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակա-
 ռակադասութիւն:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱԿԻՐ, ա. Հակակիր, դէմ Ընդդ-
 դէմ, դիմակաց:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱԶԱՅՆ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱ-
 ԲԱՐԲԱՌ:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱԶԱՅՆԵԼ, չբ. Տարածայնել:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակա-
 ռակաբանութիւն, տարածայնութիւն:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԱՐՏ, ա. գ. 1. Ընդդիմա-
 մարտ, հակառակորդ, թշնամի, ոսոխ,
 ախոյեան: 2. տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԱՐ-
 ՏՈՒԹԻՒՆ:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդդի-
 մամարտութիւն, հակառակութիւն,
 կռիւ:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԷՏ, ա. Հակակայ:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Սաղբիչ:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱՆԱԼ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԵԼ:
 ՀԱԿԱՌԱԿԱՍԷՐ, ա. Հակառակող, խռո-
 վասէր, կռուարար, ոսոխասէր:

ՀԱԿԱՌԱԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոսոխասի-
րութիւն:

ՀԱԿԱՌԱԿԱՏԻՊ, ա. Աննաման, ներհա-
կան:

ՀԱԿԱՌԱԿԵԼ, չբ. Հակառակ կալ, ընդ-
դիմանալ, կռուել, կազել, վիճել, պնդել:
ՀԱԿԱՌԱԿՈՂ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱՍԷՐ:

ՀԱԿԱՌԱԿՈՐԴ, ա. գ. 1. Հակառակող,
թշնամի, ոսոխ: 2. Սատան, սատանայ:
ՀԱԿԱՌԱԿՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱԿԱ-
ՌԱԿՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱԿԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդդիմամար-
տութիւն, թշնամութիւն, կազ, կռիւ,
մաքառումն, վէճ:

ՀԱԿԱՏԱՐԱԲԱՌՆԱԼ, տե՛ս ՀԱԿԱՏՐԱ-
ՄԱՏԵԼ:

ՀԱԿԱՏԻՓՈՂ, ա. Հոմանի:

ՀԱԿԱՏՐԱՄԱՏԵԼ, նբ. Հակատարաբառ-
նալ, ընդդիմաբաժանել, հակադրել:

ՀԱԿԱՏՐԵԼ, չբ. Հակամիտել:

ՀԱԿԱՐԱՇ, ա. Ընդդէմ, հակառակ:

ՀԱԿԵԼ, նբ. չբ. Միտել:

ՀԱԿԸՆԴԻՅՄ, մ. Դէմ ընդդէմ, դէմ ի
դէմ:

ՀԱԿԻՐՃ, ա. մ. Կարճառօտ, համառօտ,
կարճ, ամփոփ:

ՀԱԿՈՏՆԱՅՔ, ՀԱԿՈՏՆԵԱՅՔ, տե՛ս
ԸՆԴԴԻՄՈՒՆ:

ՀԱԿՈՐՈՇԵԼ, նբ. Տարրորշել, բացորոշել,
զանազանել:

ՀԱԿՈՐՈՇՈՒՄՆ, գ. Որոշումն, բացորո-
շումն, բացորոշութիւն:

ՀԱՂ, տե՛ս ԱՆԳԱՄ¹:

- ՀԱՂ ՔԱՆ ԶՀԱՂ. Գամ քան զգամ,
հետզհետէ:

ՀԱՂԲՔ, գ. Լար, թակարդ, որոգայթ:

ՀԱՂՈՐԴ, ա. 1. Հաղորդակից, մասնա-
կից, կցորդ, բաժանորդ, հաւասարորդ,
զոգող, ընկեր: 2. գ. Մասնակցութիւն:
3. (եկեղց.) Հաղորդութիւն:

- ՀԱՂՈՐԴ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՂՈՐԴԵ-
ՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՀԱՂՈՐԴԱԲԱՐ, մ. 1. Կցորդաբար: 2.
Միաբան, առ հասարակ:

ՀԱՂՈՐԴԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՍԱՐԱԿՈՐԴԱ-
ԿԱՆ:

ՀԱՂՈՐԴԱԿԻՑ, տե՛ս ՀԱՂՈՐԴ (1):

- ՀԱՂՈՐԴԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՂՈՐ-
ԴԱԿՑԵԼ:

ՀԱՂՈՐԴԱԿՑԵԼ, չբ. Հաղորդակից կամ
ձայնակից լինել, մասնակցել:

ՀԱՂՈՐԴԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մասնակ-
ցութիւն, կցորդութիւն: 2. Սեղանակ-
ցութիւն:

ՀԱՂՈՐԴԵԼ (իմ), չբ. 1. Կցորդել, հա-
ղորդակցել: 2. Զուգաւորել:

ՀԱՂՈՐԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հաղորդ առ-
նել:

ՀԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մասնակցու-
թիւն, կցորդութիւն, հաղորդակցութիւն:
2. (եկեղց.) Հաղորդ: 3. (եկեղց.) Կենաց
դեղ:

ՀԱՃ, ա. 1. Հաշտ, քաղցրահայեաց, բա-
րեհամբոյր: 2. գ. Հաճութիւն:

ՀԱՃԱՐԱԾԱՌ, ՀԱՃԱՐՈՒԿ, տե՛ս Ա-
ՃԱՐԻ:

ՀԱՃԵԼ¹, նբ. Հաճեցուցանել, համոզել,
ամոքել, հաւանեցուցանել, հաշտել:

ՀԱՃԵԼ² (իմ), չբ. Ախորժել, սիրել, կա-
մել, ընտրել, հաւանել, շատանալ:

ՀԱՃԵԼԻ, ա. Հաճոյական, հաւանելի,
ընդունելի:

ՀԱՃԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՃՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱՃԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՃԵԼ¹:

ՀԱՃԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Հաւանեցուցիչ, հաշ-
տեցուցիչ, կամակատար:

ՀԱՃՈՅ, ա. Հաճելի, հաճոյական, կամակ,
գոգիլի, ընդունելի, սիրելի, ցանկալի:

- ՀԱՃՈՅՔ, գ. Հաճութիւն, կամք:

ՀԱՃՈՅԱԿԱՆ, ա. Հաճոյ, հաճելի, ըն-
դունելի:

ՀԱՃՈՅԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Հաճոյացուցիչ,
կամակատար: 2. Հաճոյական:

ՀԱՃՈՅԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Հաւանել, հաճել:

ՀԱՃՈՅԱՆԱԼ, չբ. Հաճել, հաւանել:
 ՀԱՃՈՅԱՏԵՍԻԼ, ա. Բարետեսիլ, գեղեցիկ, սիրուն:
 ՀԱՃՈՅԱՅՈՒՅԻՁ, տե՛ս ՀԱՃՈՅԱԿԱՏԱՐ (1):
 ՀԱՃՈՅՈՒԹԻՒՆ, ՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաճոյք, հաւանութիւն, բարեհաճութիւն:
 ՀԱՄ, գ. 1. Ճաշակ: 2. Չափ, չափաւորութիւն, բարեկարգութիւն:
 ՀԱՄԱՐԱՆ, ա. Միաբան, ձայնակից, համեմատ:
 ՀԱՄԱՐԱՆԱՐԱՐ, մ. Միաբան, միաբանաբար:
 ՀԱՄԱՐԱՆԵԼ, չբ. Ձայնակից լինել, միաբանել, համեմատել:
 ՀԱՄԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձայնակցութիւն, համաձայնութիւն, միաբանութիւն, համեմատութիւն:
 ՀԱՄԱՐԱՐԱՌ, ա. Միաբարբառ, համաձայն, միաբան:
 ՀԱՄԱՐԱՐՈՅ, ա. Միաբարոյ, համախոհ, համամիտ:
 ՀԱՄԱՐՆԱԿ, ա. Բնականից, բնտանի:
 ՀԱՄԱՐՆԱԿԱՆ, ա. (կրօն.) Բնութեանակից, էակից, համագոյական, համագոյ:
 ՀԱՄԱՐՆԱԿԻՅ, ա. 1. (կրօն.) Համագոյակից, բնութեանակից: 2. Համաբուն, տնկակից: 3. Համաբնակ, բնակակից, յարակից:
 ՀԱՄԱՐՆԵԱՅ, ա. Համաբուն:
 ՀԱՄԱՐՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնութիւնակցութիւն, համագոյակցութիւն, համագոյութիւն, համադրութիւն:
 ՀԱՄԱՐՈՂՈՐ, ա. Համօրէն, համայն, բոլոր, բովանդակ, ամբողջ:
 ՀԱՄԱՐՈՂՐՈՋ, ա. Տնկակից, համաբուն:
 ՀԱՄԱՐՈՒՆ, ա. 1. (կրօն.) Բնութեանակից, համագոյ: 2. Տնկակից, համանման, միանման, բնաւորական:
 ՀԱՄԱԳԱՆ, ա. Գահակից, հաւասարապատիւ:
 ՀԱՄԱԳԱՂԱՓԱՐ, ա. Համանման, հան-

գունատիպ, նմանակերպ, նմանատիպ, նոյնօրինակ:
 ՀԱՄԱԳԱՒԱՌ, տե՛ս ԳԱՒԱՌԱԿԻՑ:
 ՀԱՄԱԳՆԱՅ, տե՛ս ԸՆԹԱՅԱԿԻՑ:
 ՀԱՄԱԳՈՅ, ա. Էակից, իսկակից, համաբուն, համագոյակ, բնութեանակից, համագոյակից, միասնական, համագոյական:
 ՀԱՄԱԳՈՅԱԿ, ՀԱՄԱԳՈՅԱԿԱՆ, ՀԱՄԱԳՈՅԱԿԻՑ, տե՛ս ՀԱՄԱԳՈՅ:
 ՀԱՄԱԳՈՅԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ:
 ՀԱՄԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. (կրօն.) Համագոյակցութիւն, միաբնութիւն, բնութիւնակցութիւն, միասնականութիւն: 2. Հաղորդակցութիւն, մասնակցութիւն, կենակցութիւն:
 ՀԱՄԱԳՈՐԾ, ա. 1. Գործակից: 2. Արարչակից:
 ՀԱՄԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործակցութիւն:
 ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐ, ա. Համախումբ, միահամուռ:
 ՀԱՄԱԳՈՒՆԱԿ, ա. Նման, համանման, հաւասար, զուգական:
 ՀԱՄԱԳՈՒՆԴ, ա. մ. Միածողով, միագունդ, համախումբ, համագումար, բովանդակ, միաբան:
 ՀԱՄԱԳՐԵԼ, տե՛ս ՇԱՐԱԳՐԵԼ:
 ՀԱՄԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ:
 ՀԱՄԱԴԱՄ, ա. Համահամ, համեղահամ, համեղաճաշակ, քաղցրահամ, անոյշ:
 ՀԱՄԱԴԱՒԱՆ, ա. Դաւանակից:
 ՀԱՄԱԴՈՒՌ, ա. Դրակից, դրացի:
 ՀԱՄԱԶԱՐՄ, ա. Տոհմակից, ազգակից:
 ՀԱՄԱԶԳԻ, ա. 1. Ազգակից, ազգական, համացեղ, միազգի: 2. Համասեռ, համատեսակ, համանման:
 ՀԱՄԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգակցութիւն, ազգականութիւն, համանմանութիւն:

ՀԱՄԱՋՆ, աս. դ. Համազուն, համազգի,
համացեղ:

ՀԱՄԱԶՈՅԳ, աս. 1. Անբաժան, միասնա-
կան: 2. Միանման, միօրինակ, միաբան:
3. Զուգակից, լծակից, ամուսին:
ՀԱՄԱԶՈՒԳԱԿՅԵԼ (իմ), ՀԱՄԱԶՈՒԳԵԼ
(իմ), չբ. 1. Հաւասարել: 2. Միաբանել:
ՀԱՄԱԶՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարու-
թիւն:

ՀԱՄԱԶՈՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՋՆ:

ՀԱՄԱԶՕՐ, աս. 1. Հաւասարազօր, հա-
մակար, հանգիտազօր, հանգիտակարող:
2. դ. Համազօրութիւն:
ՀԱՄԱԶՕՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԶՕՐ
(2):

ՀԱՄԱԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Համաբնութիւն:

ՀԱՄԱԹԻԻ, տե՛ս ԶՈՒԳԱԹԻԻ (1):

ՀԱՄԱԹՈՒ, աս. Աթոռակից, գահակից,
բարձրակից:

ՀԱՄԱԹՈՒԵԼ, տե՛ս ԶՈՒԳԱԹՈՒԵԼ:

ՀԱՄԱԺԱՄԱՆԱԿԻԿ, աս. Ժամանակակից:

ՀԱՄԱԼԾԱԿԻՑ, ՀԱՄԱԼԾՈՐԴ, ՀԱՄԱ-
ԼՈՒՄ, աս. Լծակից, ամուլք, գործակից:

ՀԱՄԱԽՄԲԵԼ, նբ. 1. Միախմբել: 2. չբ.
Միանալ, միաւորել, ժողովակից լինել:

ՀԱՄԱԽՈՂ, աս. Համախոհակ, համախոր-
հուրդ, համամիտ, համակամ, միախոհ,
հաւասարախոհ:

ՀԱՄԱԽՈՂԱԿ, տե՛ս ՀԱՄԱԽՈՂ:

ՀԱՄԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համամտու-
թիւն, միաբանութիւն: 2. Տրամախոհու-
թիւն:

ՀԱՄԱԽՈՐՀ, ՀԱՄԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, տե՛ս
ՀԱՄԱԽՈՂ:

ՀԱՄԱԽՈՒՄԲ, աս. Համագումար, համա-
գունդ, միագունդ:

ՀԱՄԱԽՕՍ, աս. 1. Միաբան, ձայնակից:
2. Միօրինակ:

ՀԱՄԱԾԱՌԱՅ, տե՛ս ԾԱՌԱՅԱԿԻՑ:

ՀԱՄԱԾԻՆ, աս. 1. Ծննդակից, երկուո-
րեակ, միաբոյս: 2. Ազգակից, համասեռ:
3. Բնածին, ընդաբոյս:

ՀԱՄԱԿ¹, աս. Գորշախայտ:

ՀԱՄԱԿ², աս. մ. Համայն, համօրէն, բո-
լոր, բոլորովին, ողջոյն, յամենայնի,
միշտ, յար, հանապազ:

ՀԱՄԱԿԱՄ, աս. Միակամ, միախոհ, հա-
մամիտ, միաբան, կամակից:

ՀԱՄԱԿԱՄԵԼ (իմ), չբ. Միաբանել, կա-
մակիցել:

ՀԱՄԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Կամակցութիւն:

ՀԱՄԱԿԱՅ, աս. Անբաժանելի, անբաժան:
ՀԱՄԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաւորութիւն:

ՀԱՄԱԿԱՐ, տե՛ս ՀԱՄԱԶՕՐ (1):

ՀԱՄԱԿԱՐԳ, աս. Կարգակից, դասակից:

ՀԱՄԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Շարակարգել, շա-
րագրել (խօսքը):

ՀԱՄԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դասակար-
գութիւն, կարգաւորութիւն: 2. Շարա-
կարգութիւն, շարագրութիւն:

ՀԱՄԱԿԱՐԻ, աս. Կարեկից, կրակից:

ՀԱՄԱԿԴԵՆ, աս. Հաւատակից, դաւա-
նակից:

ՀԱՄԱԿԵԱՅ, աս. Ժամանակակից:

ՀԱՄԱԿԵԼ¹, նբ. Պատել, պարուրել:

ՀԱՄԱԿԵԼ² (իմ), չբ. Շաղել, զգածել,
զգածնուլ, զգենուլ:

ՀԱՄԱԿԵՐԱԿՈՒՐ, տե՛ս ՀԱՅԱԿԻՑ:

ՀԱՄԱԿԵՐՊ, աս. Համանման:

ՀԱՄԱԿԵՐՏ, աս. Բարեյարմար:

ՀԱՄԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Համեմատու-
թիւն, բարեձեւութիւն, համաձեւութիւն:

ՀԱՄԱԿՈՐՈՅՍ, աս. Համայնաջինջ:

ՀԱՄԱԿՐՕՆ, աս. Միակրօն, համահաւատ,
հաւատակից:

ՀԱՄԱԿՅՈՐԴ, աս. Միաբան, միաբանական:

ՀԱՄԱՀԱՂՈՅՆ, մ. Նոյն հետայն, միան-
գամայն, համայն, առ հասարակ:

ՀԱՄԱՀԱՄ, տե՛ս ՀԱՄԱԴԱՄ:

ՀԱՄԱՀԱՅՐ, աս. Միահայր, համհօրեայ,
հարազատ:

ՀԱՄԱՀԱՍԱԿԱԿԻՑ, աս. Հասակակից:

ՀԱՄԱՀԱՐՁ կամ ՀԱՄՀԱՐՁ, գ. Նիզա-
կակից, թիկնապահ:

ՀԱՄԱՀԱՌԱՍԱՐ, աս. Միահաւասար, զուգահաւասար:

ՀԱՄԱՀԱՌԱՏ, տե՛ս ՀԱՄԱԿԲՕՆ:

ՀԱՄԱՀԱՌԱՔԵԼ, նբ. Համախմբել, ժողովել, գումարել:

ՀԱՄԱՀԵՏ, աս. Զուգընթաց:

ՀԱՄԱԶԱՅՆ, աս. 1. Համաձայնակից, միաձայն, ձայնակից, միաբան: 2. մ. Համաձայնաբար, համաձայնապէս, համաձայնակի:

ՀԱՄԱԶԱՅՆԱԲԱՐ, ՀԱՄԱԶԱՅՆԱԿԻ, տե՛ս ՀԱՄԱԶԱՅՆ (2):

ՀԱՄԱԶԱՅՆԱԿԻՑ, տե՛ս ՀԱՄԱԶԱՅՆ (1):

ՀԱՄԱԶԱՅՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՄԱԶԱՅՆ (2):

ՀԱՄԱԶԱՅՆԵԼ, չբ. Միաձայնել, միաբանել, ձայնակցել, ձայնակից լինել, կարծակից լինել:

ՀԱՄԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաձայնութիւն, ձայնակցութիւն, միաբանութիւն:

ՀԱՄԱԶԵԻ, աս. Համանման:

ՀԱՄԱԶԵԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Համանմանութիւն, համաչափութիւն:

ՀԱՄԱՃԱՆԱՊԱՐՀ, աս. Ուղեկից, ընթացակից:

ՀԱՄԱՄԱՅՐ, աս. Հարազատ:

ՀԱՄԱՄԻՏ, աս. Համախորհուրդ, համակամ:

ՀԱՄԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաբանութիւն, համաձայնութիւն:

ՀԱՄԱՅԱՐԿ, աս. Յարկակից, բնակակից:

ՀԱՄԱՅՆ, աս. 1. Ամբողջ, հանուր, բոլանդակ, բոլոր: 2. մ. Համանգամայն, միանգամայն: 3. Առ հասարակ, բոլորովին, ամենայնիւ: 4. չ. Բայց, սակայն, տակաւին ևս:

- ՀԱՄԱՅՆԻՒ, տե՛ս ՀԱՄԱՅՆ (3):

- ԲԱՅՑ ՀԱՄԱՅՆ, ե՛ի ՀԱՄԱՅՆ, ՀԱՄԱՅՆ ԵՒ ԱՅՆՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՄԱՅՆ (4):

ՀԱՄԱՅՆԱԶԻՆՁ, աս. մ. Համակորոյս, համալինջ, համալնջական, համալունջ:

ՀԱՄԱՆ ԳԱՄԱՅՆ, աս. 1. տե՛ս ՀԱՄԱՅՆ (1): 2. մ. Միանգամայն, ի միասին, զոյգ ընդ, նոյնպէս, ընդ ամենայն, բոլորովին, իսպառ, իսկոյն:

ՀԱՄԱՆԻԻԹ, տե՛ս ՆԻԻԹԱԿԻՑ:

ՀԱՄԱՆՄԱՆ, աս. նխդ. մ. Նմանակից, նոյնպիսի, հանգոյն, նմանապէս:

ՀԱՄԱՆՄԱՆԱԿԻ, ՀԱՄԱՆՄԱՆԻ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՄԱՆ:

ՀԱՄԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանութիւն:

ՀԱՄԱՆՇԱՆ, աս. Համանման:

ՀԱՄԱՆՈՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաբանութիւն (նոյնանման՝ միաբան լինելը):

ՀԱՄԱՆՈՒՆ, աս. Հոմանուն, համանունակ, նոյնանուն, միանուն, անունանակից:

ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ, մ. Հոմանունաբար, միանունաբար, հոմանունակի, համանունակի:

ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԿ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆ:

ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԿԻ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ:

ՀԱՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անունանակցութիւն, միանունութիւն, հոմանունութիւն:

ՀԱՄԱՆԿԱԻՂ, աս. Զուգաշաւիղ, նոյնօրինակ:

ՀԱՄԱՆԽԱՐՀ կամ ՀԱՄԱՆԽԱՐՀԻ, աս. Համաշխարհական:

ՀԱՄԱՆԽԱՐՀԱԼՈՒՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱՔԱՐՈՉ:

ՀԱՄԱՆԽԱՐՀԱԿԱՆ, աս. 1. Հասարակաց, ընդհանրական, տիեզերական: 2. Գաւառական, ազգային, քաղաքական, հանդիսական: 3. Ռամկական, հասարակ:

ՀԱՄԱՆԽԱՐՀԻԿ, աս. Գաւառակից (միևնոյն աշխարհից՝ երկրից):

ՀԱՄԱՆՇԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻԱՆՁՆԱՊԷՍ:

ՀԱՄԱՆՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաբանութիւն:

ՀԱՄԱՇՈՒՆՁ, աս. Համամիտ, համակամ, միաբան:

ՀԱՄԱԶԱՐԶԱՐ, ՀԱՄԱԶԱՐԶԱՐԱՆՔ,
 ա. Չարչարակից, Վշտակից, կրակից:
 ՀԱՄԱԶՓ, ա. Հաւասարաչափ, համե-
 մատ:
 ՀԱՄԱԶՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Չափակցութիւն,
 համեմատութիւն, հասարակաչափու-
 թիւն:
 ՀԱՄԱՊԱՇՏՕՆ, ա. Պաշտօնակից:
 ՀԱՄԱՊԱՏԻ, ա. Հաւասարապատիւ,
 հասարակապատիւ, պատուակից, զու-
 դապատիւ, համապատուեալ, փառակից:
 ՀԱՄԱՊԱՏՈՒԲԱՐ, մ. Համապատուա-
 պէս, հաւասարապէս:
 ՀԱՄԱՊԱՏՈՒՎՋԵՍ, տե՛ս ՀԱՄԱՊԱ-
 ՏՈՒԲԱՐ:
 ՀԱՄԱՊԱՏՈՒԵԱԼ, տե՛ս ՀԱՄԱՊԱՏԻ:
 ՀԱՄԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարու-
 թիւն, փառակցութիւն, թուակցութիւն:
 ՀԱՄԱՊԱՐԻՍՊ, ա. Յարկակից:
 ՀԱՄԱՊԵՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՊԵ-
 ՏԱԿԱՆ:
 ՀԱՄԱՋԻՆՋ, ՀԱՄԱՋՆՋԱԿԱՆ, ՀԱՄԱ-
 ՋՈՒՆՋ, տե՛ս ՀԱՄԱՅՆՋԱԻՆՋ:
 ՀԱՄԱՌՕՏ, ա. 1. Կարճառօտ, կարճ, սուղ,
 ամփոփ: 2. մ. Համառօտաբար, համառօ-
 տապէս, համառօտիւ, կարճառօտիւ,
 անվրէպ, փութով: 3. գ. (յունական ոճով)
 Համառօտութիւն, բովանդակութիւն:
 ՀԱՄԱՌՕՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՌՕՏ (2):
 ՀԱՄԱՌՕՏԱԳԻԾ, տե՛ս ՀԱՄԱՌՕՏԱ-
 ԳԻՐ:
 ՀԱՄԱՌՕՏԱԳԻՐ, ա. Համառօտագիծ:
 ՀԱՄԱՌՕՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Դուզնաբա-
 նադոյն:
 ՀԱՄԱՌՕՏԱՊԵՍ, տե՛ս ՀԱՄԱՌՕՏ (2):
 ՀԱՄԱՌՕՏԵԼ, նբ. Բովանդակել, ամփո-
 փել, կարճել, կարճատել:
 ՀԱՄԱՌՕՏԻՉ, ա. Հոմառական:
 ՀԱՄԱՌՕՏԻԻ, ՀԱՄԱՌՕՏԻԻՐ, տե՛ս
 ՀԱՄԱՌՕՏ (2):
 ՀԱՄԱՌՕՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարճութիւն,
 կարճառօտութիւն:

ՀԱՄԱՌՕՏՈՒՄՆ, գ. Կարճումն, բար-
 ճումն:
 ՀԱՄԱՍԵՂԱՆ, ա. Սեղանակից, հացակից:
 ՀԱՄԱՍԵՌ, ա. Համազգի, համասեր,
 համատեսակ, համանման:
 ՀԱՄԱՍԵՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՍԵՌ:
 ՀԱՄԱՍԵՐՄ, ա. Հարազատ, երկուորեակ
 (եղբայր):
 ՀԱՄԱՍՆԵԱԼ, ՀԱՄԱՍՆՈՒՆԴ, ՀԱՄԱ-
 ՍՈՒՆ, ա. 1. Մնղակից: 2. փխբ. Համա-
 նման, համաբարոյ:
 ՀԱՄԱՍՊՐԱՄ, ա. Անուշաբոյր, անու-
 շաբուրիչ, անուշահոտ:
 ՀԱՄԱՍՏԵՂԾ, ա. Ընդաբոյս, բնածին:
 ՀԱՄԱՍՓԻՌ, ՀԱՄԱՍՓԻՒՌ, ա. 1. Հա-
 մատարած, ամենասփիւռ: 2. մ. Տարա-
 ծաբար, ցրիւ:
 ՀԱՄԱՎԱՐ, ա. մ. Հաւասարաչափ:
 ՀԱՄԱՎԿԱՅ, ա. Վկայակից:
 ՀԱՄԱՍԱՐԱԾ, ա. Համասփիւռ, լայնա-
 տարած, լայնածաւալ:
 ՀԱՄԱՏԵՍԱԿ, ա. Համաձեւ, նոյնակերպ,
 համանման, համաբուն:
 ՀԱՄԱՏԻՊ, ա. Համաձեւ, համանման,
 նման:
 ՀԱՄԱՏԻՔ, ա. Հասակակիցք:
 ՀԱՄԱՏՈՂՄ, ա. Համատոհմիկ, տոհմա-
 կից, ազգակից, համազգի, համասեր,
 համասեռ:
 ՀԱՄԱՏՈՂՄԻԿ, տե՛ս ՀԱՄԱՏՈՂՄ:
 ՀԱՄԱՐ, գ. 1. Թիւ: 2. Հաշիւ: 3. Քննու-
 թիւն, վճիւռ: 4. Վարկ:
 - Ի ՀԱՄԱՐ, նխդ. Ի պէտս, ի սակս,
 պատճառաւ, վասն:
 - Ի ՀԱՄԱՐ ԱԾԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԲԵՐԵԼ.
 Հաշուել, թուել, համարել, համեմատել,
 բաղդատել:
 ՀԱՄԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Համարահատ:
 ՀԱՄԱՐԱՆԱՅ, տե՛ս ՀԱՄԱՐԱԴՐՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ՀԱՄԱՐԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատասխա-
 նատուութիւն:

ՀԱՄԱՐԵԱՄ ԹԷ, տե՛ս ԳՐԵԹԷ:

ՀԱՄԱՐԵԼ, հր. 1. Ի համար արկանել, թուել, հաշուել: 2. Վարկանել, կահել, գրել, դնել և մտի:

ՀԱՄԱՐԻԻՆ, ա. Արիւնակից, արեանառու, ազգական, ազգակից:

ՀԱՄԱՐՁԱԿ, ա. 1. Բացարձակ, ընդարձակ: 2. Անարգել, ազատ: 3. Աներկիւղ, անվեհեր, անահ, յանդուգն, վստահ: 4. մ. Համարձակաբար, համարձակապէս, աներկիւղաբար, վստահաբար, անվախ:

ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՐՁԱԿ (4): ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԲԵՐԱՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԽՕՍ:

ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԴԵՄ, ա. մ. Ազատադէմ, պարզերես, անվեհեր:

ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԽՕՍ, ա. Համարձակաբար:

ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԿԱՆ, ա. Համարձակ:

ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՀԱՅԵՆ, ա. Համարձակատես:

ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՁԱՅԻՆ, ա. մ. Լայնաձայն, ձայնարձակ:

ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՄԱՐՏ, ա. Արի, անվեհեր:

ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՄԱՐՁԱԿ (4):

ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՏԵՍ, տե՛ս ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՀԱՅԵՆ:

ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՓԱՅԼ, ա. Մեծապայծառ:

ՀԱՄԱՐՁԱԿԵԼ¹, նր. 1. Համարձակեցուցանել, հրաման տալ, թոյլ տալ, թողացուցանել: 2. Վստահ առնել, վստահացուցանել, քաջալերել:

ՀԱՄԱՐՁԱԿԵԼ² (իմ), չր. Համարձակ լինել, վստահանալ, վստահել, քաջալերել, զօրանալ, յանդգնել:

ՀԱՄԱՐՁԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԱՐՁԱԿԵԼ¹:

ՀԱՄԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վստահութիւն, աներկեանութիւն, քաջալերութիւն, արիւթիւն: 2. Թոյլտուութիւն,

իրաւունք, ազատութիւն: 3. Յանդգնութիւն, լրբութիւն:

ՀԱՄԱՐՄԱՏ, ա. Տնկակից:

ՀԱՄԱՐՈՂ, ա. գ. Մաթէմատիկոս:

ՀԱՄԱՐՈՂԱԿԱՆ ԱՐՈՒԵՍՏ, տե՛ս ՀԱՄԱՐՈՂԱԿԱՆ:

ՀԱՄԱՐՈՂԱԿԱՆ, ՀԱՄԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուական, թուականութիւն:

ՀԱՄԱՐՈՒԵՍՏ, տե՛ս ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԻՑ:

ՀԱՄԱՅԵՂ, ա. Հոմացեղ, համատոհմ, համազգի, ազգակից:

ՀԱՄԱՅԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգակցութիւն:

ՀԱՄԱՓԱՌ, ա. 1. Համափառական, փառակից: 2. (յուշական ոճով) Համամիտ, միաբան, ուղղափառ:

ՀԱՄԱՓԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՓԱՌ (1):

ՀԱՄԱՓԱՌԵԼ, չր. (յուշական ոճով) Միաբանել (դաւանաբանական հարցերում):

ՀԱՄԱՔԱՄՈՒՄ, գ. Մրուր:

ՀԱՄԱՔԱՏԱԿԵԼ, նր. Նմանեցուցանել, քատակել:

ՀԱՄԲԱԿ, ա. գ. 1. Նորածին, երախայ, տղայ, մանուկ, պատանի, երիտասարդ: 2. Զաւակ: 3. Աշակերտ:

ՀԱՄԲԱԿԱԲԱՐ, մ. Տղայաբար, համբալորէն, տխմարաբար:

ՀԱՄԲԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Մանկագոյն:

ՀԱՄԲԱԿԱԿԱՆ, ա. Մանկական, երիտասարդական:

ՀԱՄԲԱԿՕՐԷՆ, տե՛ս ՀԱՄԲԱԿԱԲԱՐ:

ՀԱՄԲԱՌԵԱԼ¹, նր. Ամբառնալ, վերացուցանել, բարձրացուցանել:

ՀԱՄԲԱՌԵԱԼ², չր. Վերանալ, բարձրանալ:

ՀԱՄԲԱՐ, գ. 1. Մթերանոց, շտեմարան, համբարանոց, համբարոց, ամբարանոց, ամբար:

ՀԱՄԲԱՐԱՄՈՒ, տե՛ս ՀԱՄԲԱՐԱԿ (2):

ՀԱՄԲԱՐԱԿ, գ. 1. Համբարանոց: 2. Համբարածու, մատակարար:

ՀԱՄԲԱՐԱԿԱՊԵՏ, տե՛ս ԱՄԲԱՐԱՊԵՏ:

ՀԱՄԲԱՐԱՆՈՅ, տե՛ս ՀԱՄԲԱՐ (1):
 ՀԱՄԲԱՐԱՊԵՏ, տե՛ս ԱՄԲԱՐԱՊԵՏ:
 ՀԱՄԲԱՐԵԼ, նբ. Ամբարել, շտեմարանել,
 մթերել, գանձել, պահել:
 ՀԱՄԲԱՐԻ, տե՛ս ՀԱՄԲԱՐՈՒ:
 ՀԱՄԲԱՐՁԱԲԵՐՁ, ա. Բարձրաբերձ, վե-
 րամբարձ:
 ՀԱՄԲԱՐՁԱԽՕՍԱԿԱՆ, ա. Վերամբար-
 ձայածու (օգերևութաբանական):
 ՀԱՄԲԱՐՈՅ, տե՛ս ՀԱՄԲԱՐ (1):
 ՀԱՄԲԱՐՈՒ, գ. Յուշկապարիկ, պարիկ:
 ՀԱՄԲԱՐՏԱԿ, տե՛ս ԱՄԲԱՐՏԱԿ:
 ՀԱՄԲԱԻ, գ. Լուր, տեղեկութիւն, հըռ-
 չակ:
 ՀԱՄԲԱԻԱԲԵՐ, ա. գ. Բանբեր:
 ՀԱՄԲԱԻԱԿՈԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԲԱ-
 ԻԵԼ:
 ՀԱՄԲԱԻԱՏԵՆՁ, ա. Հոչակաւոր:
 ՀԱՄԲԱԻԱԻՈՐ, ա. Հոչակեալ, հոչա-
 կաւոր:
 ՀԱՄԲԱԻԵԼ, նբ. Համբաւակոծ առնել,
 հոչակ հարկանել, հոչակել:
 ՀԱՄԲԵՐԱԿԱՆ, ա. Ժուժկալական, տո-
 կուն, համբերող:
 ՀԱՄԲԵՐԱՏԱՐ, ա. Համբերող, յերկա-
 րահամբեր:
 ՀԱՄԲԵՐԱՏԱՐԻ, ա. Հաստատ (համբե-
 րութեան մէջ կայուն):
 ՀԱՄԲԵՐԵԼ, չբ. Հանդուրժել, ժուժկալել,
 ժոյժ ունել, հանդարտ լինել, հանդար-
 տել, դիմանալ, տանել, տոկալ, սպասել:
 ՀԱՄԲԵՐՈՂ, ա. Ժուժկալ, համբերատար:
 ՀԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ըմբերութիւն,
 ժուժկայութիւն:
 ՀԱՄԲՈՅՐ, գ. 1. Համբուրումն: 2. Սէր,
 միութիւն, հաշտութիւն, միաբանութիւն:
 3. Ընտելութիւն, ընտանութիւն (կեն-
 դանիւնների մասին): 4. Հանդարտութիւն,
 ցածուկութիւն: 5. ա. Ընտել, հանդարտ,
 հեղ, հաշտ, միաբան, միակամ, համամիտ:
 ՀԱՄԲՈՒՆ, մ. Բնաւ, բնաւիւն, ամենայ-
 նիւ, ամենեւին, երբէք:

ՀԱՄԲՈՒՐԱԿԱՆ, ա. Սիրելի, ըղձալի:
 ՀԱՄԲՈՒՐԵԼ, նբ. 1. Պազանել, ողջունել,
 ողջագործել: 2. փխբ. Սիրել, յարել (սի-
 րով), կապել (հոգով): 3. փխբ. Ընդունել,
 համակել:
 ՀԱՄԲՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընտելա-
 ցուցանել, սովորեցուցանել:
 ՀԱՄԲՈՒՐՈՒՄՆ, գ. Համբոյր (համբու-
 րելը):
 ՀԱՄԳՈՒՆԴ, տե՛ս ՀԱՄԱԳՈՒՆԴ:
 ՀԱՄԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԵՄԵԼ:
 ՀԱՄԵՂ, ա. Ախորժահամ, ախորժահա-
 շակ, անոյշ, քաղցր:
 ՀԱՄԵՂԱՀԱՄ, ՀԱՄԵՂԱՃԱՇԱԿ, տե՛ս
 ՀԱՄԱԴԱՄ:
 ՀԱՄԵՂԱՃԱՇԱԿԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս
 ՀԱՄԵՂՈՒԹԻՒՆ:
 ՀԱՄԵՂԱՆԱԼ, չբ. Անուշանալ, քաղց-
 րանալ:
 ՀԱՄԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Համ, քաղցրութիւն,
 համեղաճաշակաւորութիւն:
 ՀԱՄԵՄԱՆՔ, տե՛ս ՀԱՄԵՄԲ:
 ՀԱՄԵՄԱՏ, ա. Զուգակշիւ, յարմար,
 նման, համանման, հաւասար, հանգէտ,
 հանգոյն, նոյնպիսի:
 ՀԱՄԵՄԱՏԱՐԱՐ, մ. Նմանօրէն, նոյն-
 պէս:
 ՀԱՄԵՄԱՏԱԿԱՆ, ա. Բաղդատական:
 ՀԱՄԵՄԱՏԵԼ, նբ. Բաղդատել, զուգա-
 կշուել, նմանեցուցանել, հաւասարել:
 ՀԱՄԵՄԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բաղդատու-
 թիւն, զուգաչափութիւն: 2. Յարմարու-
 թիւն, պատշաճութիւն:
 ՀԱՄԵՄԱԻՈՐ, ա. Ախորժելի:
 ՀԱՄԵՄԵԼ, նբ. Համել, անուշել, անու-
 շացուցանել:
 ՀԱՄԵՄԲ, գ. Համեմանք:
 ՀԱՄԵՍՏ, ա. 1. Զգաստ, պարկեշտ, ա-
 մօթիւած, հեղ, հանդարտ, ցածուն: 2.
 Զափաւոր, խոհական, զգօն:
 ՀԱՄԵՍՏԱՆԱԼ, չբ. Զգաստանալ, պար-
 կեշտանալ, քաղաքավարել:

ՀԱՄԵՍՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զգաստա-
ցուցանել, զգոնացուցանել, հանդարտե-
ցուցանել:

ՀԱՄԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարկեշտութիւն,
զգաստութիւն, քաղաքավարութիւն:

ՀԱՄԵՏ, գ. Պաղան:

ՀԱՄԵՏԵԼ, նբ. Պաղանել:

ՀԱՄԵՐԱՄ, տե՛ս ԵՐԱՄՈՎԻՆ:

ՀԱՄԸՆԹԱՅ, ա. մ. Զուգընթաց:

ՀԱՄԻՄԱՅ, ա. Համամիտ, համախոհ,
համախորհուրդ:

ՀԱՄԻՄԱՅԱԿԱՆ, ա. Միաբանական:

ՀԱՄԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Համակամու-
թիւն:

ՀԱՄՀՕՐԵԱՅ, տե՛ս ՀԱՄԱՀԱՅՐ:

ՀԱՄՈԶԱԿԵՐ, ա. Համոզիչ, խրատատու:

ՀԱՄՈԶԵԼ, նբ. Ամոքել, ողորել, յորդո-
րել, հաւանեցուցանել, խաղաղել:

ՀԱՄՈԶԻՉ, ա. Խաղաղարար:

ՀԱՄՐ, ա. Մուռնջ, անխօս, անբարբառ:

ՀԱՄՐԱՆԱԼ, չբ. Համրել, պապանձել:

ՀԱՄՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Պապանձեցու-
ցանել, լռեցուցանել, կարկեցուցանել,
կարկել:

ՀԱՄՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՀԱՄՐԱՆԱԼ:

ՀԱՄՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անխօսութիւն:

ՀԱՄՕՐԷՆ, ա. 1. Համայն, ամենայն,
բոլոր, ընդհանուր, բովանդակ: 2. մ. Առ

հասարակ, միանգամայն, միահաղոյն,
բոլորովիմբ, բովանդակապէս, իսպառ:

ՀԱՅԱՔԱՐՔԱՒ, տե՛ս ՀԱՅԵՐԷՆԱԽՕՍ:

ՀԱՅԱԶՈՒՆ, տե՛ս ՀԱՅԿԱԶՆ:

ՀԱՅԱՐԱՆ, գ. Տեսանելիք, աչք:

ՀԱՅԵԱՅՔ, տե՛ս ՀԱՅԵՑՈՒԱՄ:

ՀԱՅԵԼ (իմ), չբ. 1. Նայել, յականել: 2.

Վերանել, վերահայել: 3. Դիտել, ալ-
նականոյց լինել, այց առնել, զննել,

ուշ ունել, միտ գնել: 4. Ակնարկել: 5.

Միտել, յօժարել, ձգտել: 6. Ակնունել,

խիթալ, սպասել:

ՀԱՅԵԼԻ, ա. Թափանցիկ, երևելի:

ՀԱՅԵՐԷՆԱԽՕՍ, ա. Հայաբարբառ:

ՀԱՅԵՑԱՄ, տե՛ս ՀԱՅԵՑՈՒԱՄ:

ՀԱՅԵՑԱԿԱՆ, ա. Մտաւոր, հոգեւոր:

ՀԱՅԵՑԻԿ, ա. Լուսանցոյց (որտեղից կա-
րելի է նայել):

ՀԱՅԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Հայեցութիւն,
հայեցումն, նկատումն, դիտաւորութիւն:

ՀԱՅԵՑՈՒԱՄ, գ. Հայեացք, հայեցած,
հայեցութիւն, հայեցումն, նայեցած, նա-
յեցողութիւն, նայեցուած, տեսութիւն,
տեսիլ:

ՀԱՅԵՑՈՒԹԻՒՆ, ՀԱՅԵՑՈՒՄՆ, տե՛ս

ՀԱՅԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՀԱՅԵՑՈՒԱՄ:

ՀԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Նայեցուցանել:

2. Յօժարեցուցանել:

ՀԱՅԹԱՅԹԱՄՏԵԼ, տե՛ս ՀԱՅԹԱՅԹԵԼ:

ՀԱՅԹԱՅԹԱՆՔ, գ. 1. Հնարք, ջան, ելք,
ճարտարանք, գիւտ, ճար, դարման, դեղ:

2. Պարէն, պիտոյք: 3. Պատճառանք:

ՀԱՅԹԱՅԹԵԼ, նբ. չբ. Հնարել, ճարտա-

րել, պաճարել, ջանալ, նիւթել, կրկտել:

ՀԱՅԹԱՅԹՈՒՄՆ, գ. Հայթայթանք

(հայթայթել):

ՀԱՅԿԱԶՆ, ՀԱՅԿԱԶՆԵԱՅ, ա. Հայա-

զուռն, հայկազնի, հայկազուն:

ՀԱՅԿԱԶՆԻ, ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ, տե՛ս ՀԱՅ-
ԿԱԶՆ:

ՀԱՅՀՈՅԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՅՀՈՅԻՉ (2):

ՀԱՅՀՈՅԱՆՔ, տե՛ս ՀԱՅՀՈՅՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱՅՀՈՅԵԼ, նբ. Անարգել, նախատել,
թշնամանել, անիծանել, չարախօսել,

բամբասել, լուտալ, պարսաւել, ի վայր
հարկանել:

ՀԱՅՀՈՅԻՉ, ա. 1. Թշնամանիչ, թշնա-
մանող, նախատիչ: 2. Հայհոյական:

ՀԱՅՀՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հայհոյանք, թըշ-
նամանք, լուտանք, յիշոց, պղծաբանու-
թիւն, չարախօսութիւն, անէծք, բամբա-
սանք:

ՀԱՅՍ, տե՛ս ԶԱՆԳՈՒԱՄ:

ՀԱՅՐ, գ. 1. Հայրիկ: 2. Աստուած: 3.

Նախահայր, նահապետ, նախնի: 4. Վե-

րակացու, տնօրէն, գլուխ, տէր, առաջ-

ներդ: 5. Գտակ, հեղինակ, հաւակ: 6. Աբ-
բայ, վանական, միայնակեաց: 7. յոգն.
(ասորական ոճով) Ծնողք:
ՀԱՅՐԱԲԱՐ, մ. 1. Հայրապէս, հայրօրէ-
նաբար: 2. ա. Հայրական:
ՀԱՅՐԱԲԱՐՈՅ, ՀԱՅՐԱԲԱՐՈՒ, ա. 1. Հօ-
րաբարոյ, հօրամոյն: 2. Հայրանման:
ՀԱՅՐԱՐՈՒՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԵՆԻ:
ՀԱՅՐԱԳԻՐ, ա. Պատուաստիւ հայր:
ՀԱՅՐԱԶԵՂԾ, ա. Հայրանարգու, հայ-
րատանջ, հայրատեսաց:
ՀԱՅՐԱԽԵՂԴ, ա. Հայրասպան:
ՀԱՅՐԱԾԻՆ, ա. Հօրածին:
ՀԱՅՐԱԿԱՆ, ա. Հայրունակ, հայրօրէն:
ՀԱՅՐԱՆԱՐԳՈՒ, ա. Հայրազեղծ, հայ-
րատեսաց, հայրասպան:
ՀԱՅՐԱՆՄԱՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԲԱՐՈՅ (2):
ՀԱՅՐԱՊԵՏ, գ. 1. Նախահայր, նահա-
պետ: 2. Պատրիարք, եպիսկոպոսապետ,
արքեպիսկոպոս:
ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Եպիսկոպոսական,
կաթողիկոսական:
ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՆՈՅ, գ. Հայրապետարան,
պատրիարքարան, կաթողիկոսարան:
ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՐԱՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԱՊԵՏԱ-
ՆՈՅ:
ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նահապե-
տութիւն: 2. Պատրիարքութիւն, կաթո-
ղիկոսութիւն, եպիսկոպոսապետութիւն,
եպիսկոպոսութիւն:
ՀԱՅՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԲԱՐ:
ՀԱՅՐԱՍՊԱՆ, ա. Հայրախեղդ:
ՀԱՅՐԱՏԱՆՋ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԶԵՂԾ:
ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԵՆԻ:
ՀԱՅՐԵՆԱՏՈՒՐ, ա. Հայրենաւանդ, հայ-
րենական:
ՀԱՅՐԵՆԱԻԱՆԴ, տե՛ս ՀԱՅՐԵՆԱՏՈՒՐ:
ՀԱՅՐԵՆԵԱՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԵՆԻ:
ՀԱՅՐԵՆԻ, ա. Հայրական, հայրենական,
հայրենեան, սեպհական, հայրաբուն,
բնիկ, բուն:
ՀԱՅՐԵՆԻՔ, գ. 1. Ժառանգութիւն,

ինչք, ստացուած: 2. Նախնիք: 3. Գա-
ւառ, երկիր, բնաշխարհ:
ՀԱՅՐԻԿ, գ. փղքշ. ՀԱՅՐ-ի:
ՀԱՅՐՈՒԱԿ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԿԱՆ:
ՀԱՅՐՕՐԷՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԿԱՆ:
ՀԱՅՐՕՐԷՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՅՐԱԲԱՐ (1):
ՀԱՅՅ, գ. Խնդիր, հարցափորձ, քննու-
թիւն:
ՀԱՅՅԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Փաստական (հո-
լով):
ՀԱՅՅԵԼ, նբ. 1. Խնդրել, աղաչել, աղեր-
սել, ժողել, մաղթել, թախանձել, պաղա-
տել: 2. Որոնել, խուզել:
ՀԱՅՅԵԼԻՆ, տե՛ս ԽՆԴՐԱՆՔ:
ՀԱՅՅՈՒԱԾ, մանաւանդ՝ ՀԱՅՅՈՒԱԾՔ,
գ. Խնդրուածք, խնդրանք, աղաչանք,
աղերս:
ՀԱՅՅՈՒՄՆ, գ. 1. Հայցուածք: 2. Քրն-
նութիւն, հարցափորձ: 3. Պահանջումն,
կարիք:
ՀԱՆ, տե՛ս ՀԱՆԻ:
ՀԱՆԱՊԱՋ, մ. Միշտ, հանապազօրդ,
շարունակաբար, օր ըստ օրէ, անդադար:
ՀԱՆԱՊԱՋԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՆԱՊԱՋ:
ՀԱՆԱՊԱՋԱԲՈՒՂԽ, ա. Մշտաբուղխ,
հանապազահոս:
ՀԱՆԱՊԱՋԱԳՆԱՅ, ա. Մշտաբնաց,
մշտահոս:
ՀԱՆԱՊԱՋԱԿԱՆ, ա. Հանապազօրդեան,
անընդհատ, մշտական, յաւէժական:
ՀԱՆԱՊԱՋԱՀՈՍ, ա. Մշտահոս:
ՀԱՆԱՊԱՋԱՄԵՌ, ա. Հանապազամեռիկ:
ՀԱՆԱՊԱՋԱՄԵՌԻԿ, տե՛ս ՀԱՆԱՊԱ-
ՋԱՄԵՌ:
ՀԱՆԱՊԱՋԱՍՈՒՏ, ա. Խաբեբայ, ստա-
խօս:
ՀԱՆԱՊԱՋԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԲԱՋԿԱՏԱ-
ՐԱԾ:
ՀԱՆԱՊԱՋԱՓՈԽ, ա. Փոփոխական, յոդ-
դողդ:
ՀԱՆԱՊԱՋՈՐԴ, տե՛ս 1. մ. ՀԱՆԱՊԱՋ:
2. ա. ՀԱՆԱՊԱՋՈՐԴԵԱՅ:

ՀԱՆԱՊԱՋՈՐԴԵԱՅ, ՀԱՆԱՊԱՋՈՐ-
ԴԵԱՆ, ա. 1. Հանապազորդ, հանապա-
զորեայ, յաւէժական: 2. Օրըստօրեայ,
օրըստ օրէ:

ՀԱՆԱՊԱՋՈՐԴԵԼ, չբ. 1. Դեգերել, պա-
րապել, ջրդել, ցանկորդել: 2. նբ. Յեր-
կարել:

ՀԱՆԱՊԱՋՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դեգե-
րումն, պարապումն: 2. Շարունակու-
թիւն, յարատեւութիւն, անպակասու-
թիւն:

ՀԱՆԱՊԱՋՈՐ, մ. Զօրհանապազ, յօր
ամենայն, օրըստ օրէ:

ՀԱՆԱՊԱՋՈՐԵԱՅ, ա. Հանապազոր-
դեայ, հանապազորդեան, հանապազորդ,
մշտօրեայ:

ՀԱՆԳԱՄԱՆՔ, գ. 1. Պարագայ: 2. Եղա-
նակ, օրինակ, կերպ, ձև: 3. Պատճառք,
ցոյցք, ապացոյց: 4. Պէտք, ընտրութիւն,
քննութիւն: 5. Տեղեկութիւն:

ՀԱՆԳԱՆԱԿԵԼ, չբ. 1. Դաշնաւորել,
միաբանել, մասնակցել: 2. Զուգակշռել,
համեմատել:

ՀԱՆԳԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործակցու-
թիւն, դաշնաւորութիւն, դաշն:

ՀԱՆԳԷՏ, ա. Զոյգ, համեմատ, հաւա-
սար, նման, նոյնանման, հանգիտակ,
հանդոյն:

ՀԱՆԳԷՏԱԿԱՐ, տե՛ս ՀԱՆԳԷՏԱԶՕՐ:

ՀԱՆԳԷՏԱՀԱՍԱԿ, տե՛ս ՀԱՍԱԿԱԿԻՑ:

ՀԱՆԳԷՏԸՆԹԱՅ, ա. մ. Համաժամանակ,
միահաժամայն:

ՀԱՆԳԻՍՏ, գ. 1. Դադար, դուլ, հանդար-
տութիւն, անդորրութիւն, խաղաղու-
թիւն: 2. Դադարք, կայան, բնակութիւն:
3. Մահ: 4. Գերեզման, չիբմ, հան-
գըստարան, քնարան: 5. Կատարումն,
դադարումն, վերջ: 6. Արեւմուտք (արեւի
մայր մտնելը):

ՀԱՆԳԻՍՏԱՒՈՐ, տե՛ս ՀԱՆԳՍՏԱԻՏ:

ՀԱՆԳԻՏԱԲԱՐ, մ. Հաւասարապէս, զու-
գակցապէս:

ՀԱՆԳԻՏԱԳՈՅՆ, ա. Յարանման:

ՀԱՆԳԻՏԱԶՕՐ, տե՛ս ՀԱՄԱԶՕՐ (1):

ՀԱՆԳԻՏԱԹԻՒՆ, տե՛ս ԶՈՒԳԱԹԻՒՆ (1):

ՀԱՆԳԻՏԱԿ, տե՛ս ՀԱՆԳԷՏ:

ՀԱՆԳԻՏԱԿԱՐՈՂ, տե՛ս ՀԱՄԱԶՕՐ (1):

ՀԱՆԳԻՏԱՀԱՒԱՍԱՐ, տե՛ս ԶՈՒԳԱՀԱ-
ԻԱՍԱՐ:

ՀԱՆԳԻՏԱՀՐԵՇՏԱԿ, ա. Զուգահրեշ-
տակ, հրեշտակահանգէտ, հրեշտակա-
նման:

ՀԱՆԳԻՏԱՄԱՆԱԿ, տե՛ս ԺԱՄԱՆԱԿԱ-
ԿԻՑ:

ՀԱՆԳԻՏԱՄԷՏ, ա. Զուգակշիռ, յարա-
նման:

ՀԱՆԳԻՏԱՆԱԼ, չբ. Հաւասարել:

ՀԱՆԳԻՏԱՊԱՏԻՒՆ, ա. Հաւասարապա-
տիւն, համապատիւն, զուգապատիւն, հան-
գունապատիւն:

ՀԱՆԳԻՏԱՍՏՈՒԱԾ, ա. 1. Կիսաստուած:

2. Աստուածապայելուչ:

ՀԱՆԳԻՏԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՆ, ա. Աստուա-
ծապայելուչ:

ՀԱՆԳԻՏԱՏԻՊ, ա. Հանգունատիպ, նմա-
նատիպ:

ՀԱՆԳԻՏԱՓԱՌ, ա. Զուգափառ, համա-
փառ:

ՀԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարութիւն,
նմանութիւն:

ՀԱՆԳՈՅՆ, 1. նիւդ. Նման, հաւասար,

իբրև, պէս: 2. մ. Նմանապէս, նոյնպէս:

3. Գրեթէ, համարեա՛ թէ: 4. ա. Համա-
նման, հանգիտակ, նոյնպիսի:

ՀԱՆԳՈՅՑ, գ. 1. Կապ, զօդ, կնճիռն:

2. ա. Դժուարալոյց:

ՀԱՆԳՈՒՆԱԿ, ՀԱՆԳՈՒՆԱԿԱՅԵԱԼ, ա.

Հանգոյն, նման, համանման, նմանա-
տիպ:

ՀԱՆԳՈՒՆԱԿԻՑ, ՀԱՆԳՈՒՆԱԿՑԵԱԼ,
ա. Նմանակից, համանման, հաւասար,

հաղորդ:

ՀԱՆԳՈՒՆԱՆՄԱՆ, ա. Համանման, յա-
րանման:

ՀԱՆ ԳՈՒՆԱՊԱՏԻԻ, ա. Համապատիւ, Հանգիտապատիւ:

ՀԱՆ ԳՈՒՆԱՊԷՍ, մ. Նմանապէս, նոյն-պէս:

ՀԱՆ ԳՈՒՆԱՏԻՊ, ա. Հանգիտատիպ, նըմանատիպ, Հանգոյն, Հանգէտ:

ՀԱՆ ԳՈՒՆԱԻՈՐ, ա. Նման, Հաւասար:

ՀԱՆ ԳՈՒՇՆ, ա. մ. Հանգրիճաճե, ամփոփ, սեղմ:

ՀԱՆ ԳՈՒՅԱՆԵԼ, պր. 1. Հանդարտեցուցանել, դիւրել, ընկողմանեցուցանել, յանձանձել: 2. Յանգ Հանել, դադարեցուցանել, յանգեցուցանել, կացուցանել, աւարտել, գլխաւորել: 3. Թաղել:

- ՀԱՆ ԳՈՒՅԵԱԼ, ա. գ. Ննջեցեալ, վախճանեալ, մեռեալ:

ՀԱՆ ԳՈՒՅԻԶ, ա. Հանգստարար:

ՀԱՆ ԳԶԱՐԱՆ, տե՛ս ՀԱՆ ԳՍՏԱՐԱՆ (1):

ՀԱՆ ԳԶԵԼ (իմ), չբ. 1. Դադարել, գտեղի առնուլ, բնակել, ագանել, իջեանել, իջանել: 2. Յանգ ելանել, աւարտել: 3. Վախճանել, մահանալ, մեռանել:

ՀԱՆ ԳՍԱԿԱՆ, ա. Խաղաղական:

ՀԱՆ ԳՍԱՆՈՅ, տե՛ս ՀԱՆ ԳՍՏԱՐԱՆ (2):

ՀԱՆ ԳՍՏԱՐԱՆ, գ. 1. Հանգչարան: 2. Գերեզման, չիրիմ:

ՀԱՆ ԳՍՏԱՐԱՐ, ա. Հանգուցիչ, դիւրիչ:

ՀԱՆ ԳՍԱԻԷՏ, ա. Անդորր, անքոյթ:

ՀԱՆ ԳՍՈՅ, տե՛ս ՀԱՆ ԳՍՏԱՐԱՆ (2):

ՀԱՆ ԳՐԻՃԱՁԵԼ, տե՛ս ՀԱՆ ԳՈՒՇՆ:

ՀԱՆ ԳՐԻՃԵԼ, նբ. Հանգրիճեցուցանել, ամփոփել, զսպել, ժողովել, Հաւաքել:

ՀԱՆ ԳՐԻՃԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՆ ԳՐԻՃԵԼ:

ՀԱՆ ԳՐՈՒԱՆ, գ. 1. Կայան, իջափան: 2. Փարախ, մակաղատեղ: 3. Վկայարան:

- ՀԱՆ ԳՐՈՒԱՆ ՆԱԻՈՒՅ. Նաւահանգիստ:

ՀԱՆ ԴԱՐՏ, ա. 1. Անդորր, խաղաղ, մեղմ, հլու, հեզ, լոբի, ցածուն: 2. մ. Հանդարտաբար, Հանդարտապէս, Հան-

դարտորէն, Հանդարտիկ:

- ՀԱՆ ԴԱՐՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԲԵՐԵԼ:

ՀԱՆ ԴԱՐՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԱՐՏ (2):

ՀԱՆ ԴԱՐՏԱԲԱՐՔ, ա. Հեզ, հլու:

ՀԱՆ ԴԱՐՏԱԳՆԱՅ, ա. մ. Հանդարտընթաց, Հանդարտահետ:

ՀԱՆ ԴԱՐՏԱԳՈՅՆ, ա. 1. Մեղմագոյն: 2. մ. Հանդարտաբար, հեզաբար:

ՀԱՆ ԴԱՐՏԱԿԱՆ, ա. Հանդարտ, խաղաղ, մեղմ, հլու:

ՀԱՆ ԴԱՐՏԱՆՅԵՏ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԱՐՏԱԳՆԱՅ:

ՀԱՆ ԴԱՐՏԱՁԵԼ, ա. Բարեճե:

ՀԱՆ ԴԱՐՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԱՐՏԵԼ:

ՀԱՆ ԴԱՐՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԱՐՏ (2):

ՀԱՆ ԴԱՐՏԱՍԻՐՏ, ա. Անդորրամիտ, անխռով, հլու, հեզ:

ՀԱՆ ԴԱՐՏԱՏՍԱԿ, ա. Հանդարտ, մեղմ:

ՀԱՆ ԴԱՐՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԱՐՏԵՑՈՒՅԱՆԵԼ:

ՀԱՆ ԴԱՐՏԱՔԱՅԵԼ, ա. Հանդարտընթաց, հեզագնաց, մեղմագնաց:

ՀԱՆ ԴԱՐՏԵԼ, չբ. 1. Շաքաթանալ, Հանգչել, խաղաղանալ, խաղաղել, դադարել, ցածնուլ, լոբել, առանձնանալ: 2. Հանդուրժել, ժուժել, տանել, Համբերել, տոկալ: 3. նբ. տե՛ս ՀԱՆ ԴԱՐՏԵՑՈՒՅԱՆԵԼ:

ՀԱՆ ԴԱՐՏԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Խաղաղել, խաղաղացուցանել, ցածուցանել, դադարեցուցանել:

ՀԱՆ ԴԱՐՏԵՑՈՒՅԻԶ, ա. Խաղաղացուցիչ:

ՀԱՆ ԴԱՐՏԸԹԱՅ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԱՐՏԱԳՆԱՅ:

ՀԱՆ ԴԱՐՏԻԿ, մ. ա. Հանդարտաբար, Հանդարտորէն, մեղմով, Հանդարտական, Հանդարտ:

ՀԱՆ ԴԱՐՏՈՂԱԿԱՆ, ա. Բարոյական:

ՀԱՆ ԴԱՐՏՈՒԹԻՆ, գ. Անդորրութիւն, խաղաղութիւն, լուրթիւն, հեզութիւն:

ՀԱՆ ԴԱՐՏՕՐԷՆ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԱՐՏ (2):

ՀԱՆ ԴԵՐՁ¹, գ. 1. Զգեստ, պատմունճան, ագանեկիբ, արկանեկի, ծածկոյթ, ձորձ: 2. Հանդերձանք, սպաս, կազմած, պատ-րաստութիւն:

ՀԱՆ ԴԵՐՁ², նխդ. Ի միասին, հետ, ընդ: ՀԱՆ ԴԵՐՁԱՆ, անք, տե՛ս ՀԱՆ ԴԵՐՁ¹ (2):

ՀԱՆ ԴԵՐՁԱՊԵՏ, գ. Հազարապետ, շտե-մարանապահ, շտեմարանապետ, տաճա-րապետ:

ՀԱՆ ԴԵՐՁԱՐԱՐ, տե՛ս ԴԵՐՁԱԿ (1):

ՀԱՆ ԴԵՐՁԱՌՈՐԵԼ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԵՐՁԵԼ:

ՀԱՆ ԴԵՐՁԱՌՈՐԹԻԻՆ, գ. Գործաւո-րութիւն, իրազործութիւն, ծառայու-թիւն:

ՀԱՆ ԴԵՐՁԵԼ, նբ. Պատրաստել, կազմել, յարդարել, զարդարել, յօրինել, յարմա-րել, հոգալ:

- ՀԱՆ ԴԵՐՁԵԱԼ, ա. գ. 1. Առաջիկայ, ապագայ, ապառնի: 2. Յարդարուն, զարդարուն, պատուական:

ՀԱՆ ԴԵՐՁԻԿ, տե՛ս Զ ԳԵՍՏԻԿ:

ՀԱՆ ԴԵՐՁԻՁ, ա. Կազմիչ, արարող:

ՀԱՆ ԴԵՐՁՈՒԹԻՆ, ՀԱՆ ԴԵՐՁՈՒՄՆ, գ. Կազմութիւն, պատրաստութիւն:

ՀԱՆ ԴԵՊ, 1. ա. Դէպ, դիպող, պատշաճ, պատեհ: 2. նխդ. մ. Յանդիման, զառա-ջեաւ, առաջի, ընդդէմ, ընդ առաջ:

ՀԱՆ ԴԵՍ, գ. 1. Ատեան, դատ, հաւաս-տիք, ապացոյց, ցոյց: 2. Տեսարան, հրա-պարակ, ասպարէզ, մրցարան: 3. Մըր-ցանք, ագոն, նահատակութիւն, արիու-թիւն, մեծագործութիւն: 4. Տօնախմբու-թիւն: 5. Առաջադրութիւն, նպատակ:

- ՀԱՆ ԴԵՍ ԱՌԵԼ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԵՍԱ-ՑՈՒՑԱՆԵԼ:

- Ի ՀԱՆ ԴԵՍԻ ԱՆՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԵՍԵԼ:

ՀԱՆ ԴԵՊԱՆԱԼ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԵՊԵԼ:

ՀԱՆ ԴԵՊԱՆՈՐՈՒԹԻՆ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԵ-ՊՈՒՄՆ:

ՀԱՆ ԴԵՊԵԼ, չբ. 1. Պատահել, ընդ առաջ

ելանել, դիպել: 2. Մերձենալ, հպել: 3. Վիճակել: 4. (յունական ոճով) Գոյ, լի-նել, գտանել:

ՀԱՆ ԴԵՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մերձեցու-ցանել, վիճակել, յարմարել:

ՀԱՆ ԴԵՊՈՂ, տե՛ս ԴԵՊՈՂ:

ՀԱՆ ԴԵՊՈՂԱՐԱՐ, մ. Ի դէպ, ճահողակի: ՀԱՆ ԴԵՊՈՂՈՒԹԻՆ, գ. Դիպողութիւն, պատեհութիւն, յարմարութիւն, հասո-ղութիւն:

ՀԱՆ ԴԵՊՈՒԹԻՆ, գ. 1. տե՛ս ՀԱՆ ԴԵ-ՊՈՂՈՒԹԻՆ: 2. Դիպուած, դէպք:

ՀԱՆ ԴԵՊՈՒՄՆ, գ. 1. Հանդիպաւորու-թիւն, պատահում: 2. Դիպուած, դէպք: ՀԱՆ ԴԵՍԱՐԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՏԵՆԱՐԱՆԵԼ: ՀԱՆ ԴԵՍԱՐԱՆՈՒԹԻՆ, տե՛ս ԱՏԵՆԱ-ԽՕՍՈՒԹԻՆ:

ՀԱՆ ԴԵՍԱԴԻՐ, տե՛ս ԳՈՒՊԱՐԱԴԻՐ:

ՀԱՆ ԴԵՍԱԴՐՈՒԹԻՆ, տե՛ս ԳՈՒՊԱՐ:

ՀԱՆ ԴԵՍԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Հանդիսատես: 2. Հանդիսաւոր, բազմաժողով, հասա-րակական, չբձացուցիկ:

ՀԱՆ ԴԵՍԱԿԱՏԱՐ, ա. Հասարակա-կան:

ՀԱՆ ԴԵՍԱԿԻՐ, ա. Մրցական, փխբ. վըշ-տակիր, ճգնողական:

ՀԱՆ ԴԵՍԱԿԻՑ, ա. 1. Մարտակից, նա-հատակակից, ճգնակից: 2. Գործակից: 3. Պարակից, տօնակից: 4. Դատախազ, ոսոխ:

- ՀԱՆ ԴԵՍԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Պաշտպանել (դատարանում):

ՀԱՆ ԴԵՍԱԿՑԵԱԼ, ա. Հանդիսահաւա-սար:

ՀԱՆ ԴԵՍԱՀԱԻԱՍԱՐ, տե՛ս ՀԱՆ ԴԵ-ՍԱԿՑԵԱԼ:

ՀԱՆ ԴԵՍԱՅԱՐԴԱՐ, ա. Հանդիսադիր: ՀԱՆ ԴԵՍԱՆԱԼ, չբ. 1. Մրցել, ճգնել, նահատակել: 2. Առաքինանալ, աշխա-տել, ջանալ, գուն գործել, յառաջամիտ լինել: 3. Դիմել, հասանել:

ՀԱՆ ԴԵՍԱՊԵՏ, գ. Հանդիսադիր:

ՀԱՆ ԴԻՍԱՊԵՍ, մ. Հրապարակաւ, Հանդիսօրէն:

ՀԱՆ ԴԻՍԱՍԷՐ, ա. Առաքինասէր, ճրգնասէր:

ՀԱՆ ԴԻՍԱՏԵԱՆ, գ. Հանդիսարան, մըրցարան, ասպարէզ:

ՀԱՆ ԴԻՍԱՏԵՍ, ա. Հանդիսական:

ՀԱՆ ԴԻՍԱՐԱՆ, գ. 1. Հանդիսատեան, մըցարան, ասպարէզ: 2. Ատեան, դատարան: 3. Հանդիսացուցիչ, հանդիսադիր:

ՀԱՆ ԴԻՍԱՐԱՐ, ա. Յորդորեցուցիչ, յորդորիչ, խրախոյս:

ՀԱՆ ԴԻՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պը. Հանդէս առնել, երեւելի առնել, երեւցուցանել, նահատակեցուցանել:

ՀԱՆ ԴԻՍԱԻՈՐ, ա. 1. Հասարակական, հանրական, ատենական, դիմոսական: 2. Մըցող, մըցակից, նահատակ, ճգնաւոր:

ՀԱՆ ԴԻՍԵԼ, նը. չը. Ի հանդիսի անցուցանել, մըցել, փորձ առնել:

ՀԱՆ ԴԻՍՕՐԷՆ, մ. Հանդիսապէս, համախումբ:

ՀԱՆ ԴՈՒՐԺԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԲԵՐԵԼ:

ՀԱՆԵԼ, նը. 1. Արտաքսել: 2. Կորզել, առնուլ, բառնալ, քաղել, գրկել: 3. Մատուցանել, նուիրել: 4. Վերածել, շրջել: 5. Տարածել, հռչակել: 6. Յեղուլ, թարգմանել, փոխադրել:

- ՀԱՆԵԼ ԸՆԴ ԳԼՈՒԽ. Պատժել:

- ՀԱՆԵԼ ԸՆԴ ՍՈՒՐ. Ընդ սուր հանել, ընդաթուր հարկանել:

- Ի ԲԱՆՍ ՀԱՆԵԼ. Խաբել:

- Ի ՎԵՐ ՀԱՆԵԼ. Յայտնել, պատմել:

- ՅԻՆՔՆ ՀԱՆԵԼ. Իւրացուցանել, գրաւել:

ՀԱՆԻ, գ. Հան, հանիկ:

ՀԱՆԻԿ, տե՛ս ՀԱՆԻ:

ՀԱՆՃԱՐ, գ. Հնարագիտութիւն, խելամտութիւն, զգօնութիւն, ճարտարութիւն, իմաստութիւն, գիտութիւն, մակացութիւն, հասողութիւն, խոհեմութիւն, գիւտ, հնար:

ՀԱՆՃԱՐԱԲԱՐ, մ. Հանճարեղաբար, հանճարեղականապէս, հանճարեղապէս:

ՀԱՆՃԱՐԱ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանճար, խելամտութիւն, իմաստութիւն, գիտութիւն:

ՀԱՆՃԱՐԱԿԱՆ, ա. Հանճարեղական, հանճարողական, հանճարաւոր, ճարտար:

ՀԱՆՃԱՐԱՄԻՏ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԵՂ:

ՀԱՆՃԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱՆՃԱՐԱՅԵՂՑ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԵՂ:

ՀԱՆՃԱՐԱՍԷՐ, ա. Իմաստասէր (իմաստութիւն սիրող):

ՀԱՆՃԱՐԱՍԻՐԱԲԱՐ, մ. Իմաստասիրաբար:

ՀԱՆՃԱՐԱԻՈՐ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԱԿԱՆ:

ՀԱՆՃԱՐ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԱ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱՆՃԱՐԵԼ, նը. Խորհել, ճարտարել, գտանել:

ՀԱՆՃԱՐԵՂ, ա. 1. Քաջահանճար, իմաստուն, գիտնաւոր, զգօն, խելացի, ուշիմ, հնարագէտ, խոհական, ճարտար: 2. Հանճարաւոր, հանճարական:

ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԱԲԱՐ:

ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Իմաստնագոյն:

ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԼԻՑ, ա. Իմաստալից, հանճարայեղց, հանճարեղ:

ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԿԱՆ, ա. Հանճարական, գիտնաւոր, հմտական:

ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԿԱՆԱՊԵՍ, ՀԱՆՃԱՐԵՂԱՊԵՍ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԱԲԱՐ:

ՀԱՆՃԱՐԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանճար, զգօնութիւն, իմաստութիւն:

ՀԱՆՃԱՐԻՄԱՍՏ, ա. Հանճարաւոր, հանճարեղ, խելացի:

ՀԱՆՃԱՐԻՉ, ա. Ծարտար, հմուտ, խելամուտ, գիտակ, մակացու, մակացող:

ՀԱՆՃԱՐՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՆՃԱՐԱԿԱՆ:

ՀԱՆՈՒՐ, ա. Ընդհանուր, բոլոր, միահամուռ, ամենայն, բովանդակ, բնաւ, համայն, ողջոյն:

ՀԱՆՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ:

ՀԱՆՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ:

ՀԱՆՐԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆԱՊԷՍ:

ՀԱՇԱՆՔ, գ. Հաշումն, հիւժումն, տկարութիւն:

ՀԱՇԵԼ¹, նբ. Մաշել, ծիրել, ծիրեցունել, հալել, վատնել, տկարացուցանել, կորուսանել:

ՀԱՇԵԼ² (իմ), չբ. Հիւծանել, ծիրել, տկարանալ:

ՀԱՇԻԻ, գ. 1. Համար, թիւ, սակ: 2. Հաւաստիք: 3. Վարկ:

– Ի ՀԱՇԻԻ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՇՈՒԵԼ (իմ):

ՀԱՇՄ, ա. Հաշմոտ, խաշմանդամ, խեղ, խեղանդամ, անդամախեղ, անդամաբեկ, կաղ, փեցի, դօս:

ՀԱՇՄԵԼ (իմ), չբ. Գոնջանալ:

ՀԱՇՄՈՏ, տե՛ս ՀԱՇՄ:

ՀԱՇՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Խաշմութիւն, խեղութիւն, գոնջութիւն:

ՀԱՇՈՒԵԼ (իմ), չբ. 1. Ի հաշիւ արկանել, համարել, թուել, ի համար ածել՝ բերել: 2. Վարկանել, կարծել:

ՀԱՇՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՇԱՆՔ:

ՀԱՇՏ, ա. 1. Խաղաղ, համբոյր, հեզ, ցածուն, բարեւէր, մարդասէր: 2. Քաւիչ: 3. Հաշտական:

ՀԱՇՏԱԲԱՐ, մ. Մեղմոյ:

ՀԱՇՏԱԿԱՆ, ա. Խաղաղական, ներողական, հաշտ:

ՀԱՇՏԱՐԱՆ, գ. 1. Քաւարան: 2. Հաշտարար:

ՀԱՇՏԱՐԱՐ, ա. Հաշտեցուցիչ, միջնորդ, բարեխօս:

ՀԱՇՏԱՐԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Հաշտութիւն, քաւութիւն:

ՀԱՇՏԵԼ, նբ. Հաշտ առնել, հաշտեցուցանել, խաղաղել, խաղաղացուցանել, հաճել, հաճեցուցանել:

ՀԱՇՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՇՏԵԼ:

ՀԱՇՏԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Հաշտեցուցողական, հաշտարար:

ՀԱՇՏԵՑՈՒՑՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՇՏԵՑՈՒՑԻՉ:

ՀԱՇՏՈՒԹԻՆ, գ. Խաղաղութիւն, հաճութիւն, սէր, միաբանութիւն:

ՀԱՇՏՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՇՏՈՒԹԻՆ:

ՀԱՉԵԼ, չբ. (սովորաբար ՀԱՌԱՉԵԼ բայի հետ), տե՛ս ՀԱՌԱՉԵԼ:

ՀԱՉՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՌԱՉՈՒՄՆ:

ՀԱՊ, մ. 1. Հապա, յետոյ, այնուհետեւ, անդէն առ նմին: 2. Երբեմն երբեմն:

ՀԱՊԱ¹, մ. չ. Ապա, արդ, և արդ, այնուհետեւ, յետ այնորիկ:

ՀԱՊԱ², ձ. Աղէ՛, օն:

ՀԱՊՃԵՊ, 1. ա. Շտապ, արագագոյն, անդանդաղ, շփոթական: 2. մ. Փութանակի, ճեպով, ստիպաւ, շտապանակի:

– ՀԱՊՃԵՊԻԻ, ՀԱՊՃԵՊՈՎ, տե՛ս ՀԱՊՃԵՊ (2):

– ՀԱՊՃԵՊ ՏԱԼ. Փութացուցանել, հապճեպել:

ՀԱՊՃԵՊԵԼ, նբ. և չբ. 1. Ճեպել, ճեպեցուցանել, փութացուցանել: 2. Փութալ:

ՀԱՋԵԼ, չբ. Ղօղանջել (հաչոց արձակել):

ՀԱՋԻԻՆ, տե՛ս ՀԱՋՈՒՄՆ:

ՀԱՋՈՒՄՆ, գ. Հաջիւն, ղօղանջիւն:

ՀԱՌԱՉ, տե՛ս ՀԱՌԱՉԱՆՔ:

ՀԱՌԱՉԱԿԱՆ, ա. Հեծական, հառաչահան:

ՀԱՌԱՉԱՀԱՆ, տե՛ս ՀԱՌԱՉԱԿԱՆ:

ՀԱՌԱՉԱՆՔ, գ. Հառաչ, հառաչումն, հեծեծանք, հեծութիւն, յոգւոցհանութիւն:

ՀԱՌԱՉԵԼ, չբ. Հեծել, հեծեծել, յոգւոցհանել՝ ելանել:

ՀԱՌԱՉՈՒԹԻՆ, ՀԱՌԱՉՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՌԱՉԱՆՔ:

ՀԱՍ, գ. 1. Ժամանուկներն, հասուսն:

2. Տուրք, բաժին, բաժ, տասանորդ:

ՀԱՍԱԿ, գ. 1. Տի, տիք: 2. Ժամանակ: 3. Բարձրություն, երկայնություն: 4. Մարդ (այսքան տարիք ունեցող):

ՀԱՍԱԿԱԳԵՂ, ա. Վայելչադիտակ:

ՀԱՍԱԿԱԼԻՑ, ա. Չափահասակ:

ՀԱՍԱԿԱԿԻՑ, ա. Համահասակակից, համատիք, միահասակ, հանդէտահասակ, ժամանակակից:

ՀԱՍԱԿԱՆ, ա. Հասու, իմանալի:

ՀԱՍԱԿԱՋԱՓ, ա. Չափահասակ, հասակաւոր:

ՀԱՍԱԿԱՒՈՐ, ա. Չափահասակ, հասակալից, հասակաչափ, հասակեայ:

ՀԱՍԱԿԵԱՅ, տե՛ս ՀԱՍԱԿԱՒՈՐ:

ՀԱՍԱՆԵԼ, չբ. 1. Գալ, ժամանել: 2. Ստանալ, զբաղմբ ածել, հանդիպել: 3. Վերահասու լինել, հասկանալ: 4. Խայծել, ատորանալ:

ՀԱՍԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱՍԱՐԱԿ, ա. 1. Կէս, մէջ, միջին: 2. Հաղորդ, կցորդ, միաբան, միախորհ: 3. Հաւասար: 4. Դիւրագիւտ, սովորական, պարզ: 5. (քեր.) Ընդհանուր (սեռ, գոյական, բայ): 6. մ. Ի միասին, միանգամայն, առ հասարակ: 7. Հաւասարապէս, միօրինակ:

- ԱՌ ՀԱՍԱՐԱԿ, տե՛ս ՀԱՍԱՐԱԿ (6, 7):

- ՀԱՍԱՐԱԿ ՕՐ կամ ՕՐ ՀԱՍԱՐԱԿ. Միջօր, միջօրէ, միջօրեայ:

ՀԱՍԱՐԱԿԱԲԱՐ, մ. Ընդհանրականապէս, հասարակապէս, առ հասարակ:

ՀԱՍԱՐԱԿԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ:

ՀԱՍԱՐԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործակցություն:

ՀԱՍԱՐԱԿԱՋՈՅԳ, ա. Զուգակշիռ, զուգահասար:

ՀԱՍԱՐԱԿԱՋՕՐ, ա. Հաւասարազօր, համազօր:

ՀԱՍԱՐԱԿԱԽԱՌՆ, ա. մ. 1. Հասարակ, սովորական: 2. Հաւասար, հասարակաբար:

ՀԱՍԱՐԱԿԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ներածություն:

ՀԱՍԱՐԱԿԱԾ, գ. 1. Կէս, հասարակ (կէսը): 2. տե՛ս ԶՈՒԳՕՐՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱՍԱՐԱԿԱԾԻՆ, ա. Մարդկային:

ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ, ա. 1. Հանրական, ընդհանուր: 2. Սովորական:

ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԻՑ, ա. Հաւասարակից:

ՀԱՍԱՐԱԿԱԿՇՌ, ա. Հաւասարակշիռ, զուգակշիռ:

ՀԱՍԱՐԱԿԱՅԻՆ, տե՛ս ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ:

ՀԱՍԱՐԱԿԱՇԷՆ, ա. Հասարակածին, հասարակաստեղծ:

ՀԱՍԱՐԱԿԱՋԱՓՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՓՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱՍԱՐԱԿԱՊԱՏԻՒ, տե՛ս ՀԱՄԱՊԱՏԻՒ:

ՀԱՍԱՐԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՍԱՐԱԿԱԲԱՐ:

ՀԱՍԱՐԱԿԱՍՏԵՂՄ, ա. Հասարակաշէն, հաւասար:

ՀԱՍԱՐԱԿԱՅ, ա. 1. Ընդհանուր, ընդհանրական, հանրական, հասարակական: 2. Հաւասար: 3. մ. Հասարակաբար, ընդհանրականապէս, առհասարակ: 4. Հաւասարապէս, միօրինակ, անխտիր:

ՀԱՍԱՐԱԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարություն, միաբանություն, կցորդություն:

ՀԱՍԱՐԱԿԵԼ, չբ. 1. Ընդմիջել: 2. Հաւասարել, բաշխել, հաղորդել, կցորդել:

ՀԱՍԱՐԱԿՈՐԴ, ա. Հաղորդ, հաղորդակից, հաւասարորդ, վիճակակից, հաւասարակից:

ՀԱՍԱՐԱԿՈՐԴԱԿԱՆ, ա. Հաղորդական:

ՀԱՍԱՐԱԿՈՐԴԵԼ, չբ. Հաղորդել, կցորդել:

ՀԱՍԱՐԱԿՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաղորդակցություն, կցորդություն:

ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հասարակորդություն, հաղորդակցություն, կցորդու-

թիւն, հաղորդութիւն: 2. Հաւասարութիւն: ՀԱՍԱՐԱԿՕՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶՈՒԳՕՐՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱՍԿԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատոքութիւն: ՀԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմացողութիւն, ըմբռնումն, հասանդողութիւն, հասութիւն: ՀԱՍՈՒ, ա. 1. Խելամուտ, հմուտ, տեղեակ: 2. Հասական, իմանալի: ՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ: ՀԱՍՈՒՀԱՍ, ա. Դիւրահաս, առձեռն պատրաստ:

ՀԱՍՈՒՄՆ, գ. 1. Հաս (հասանելը): 2. Խելամտութիւն:

ՀԱՍՈՒՆ, ա. 1. Ձափահասակ, առոյգ, զօրաւոր, ձեռնհաս, կարող: 2. Ատոք: ՀԱՍՈՒՅԱՆԵԼ, պր. 1. Ժաման կացուցանել՝ առնել, ժամանեցուցանել, տանել, ածել, բերել: 2. Ատոքացուցանել: ՀԱՍՍ, ա. 1. Ամուր, պինդ, սերտ, կարծր, հաստատուն, անշարժ, յաղթ: 2. գ. Հաստատութիւն, ամրութիւն, պնդութիւն, սերտութիւն:

ՀԱՍՍԱԲԵՍՏ, ա. Հաստակապ, պնդակապ, ամուր:

ՀԱՍՍԱԽԱՐԻՍԽ, ա. Կարծրախարիսխ, հաստահիմն, անշարժ:

ՀԱՍՍԱԿԱՅ, ա. Անյողդողդ:

ՀԱՍՍԱԿԱՇԻ, ա. Թանձրամորթ:

ՀԱՍՍԱԿԱՊ, տե՛ս ՀԱՍՍԱԲԵՍՏ:

ՀԱՍՍԱԿԱՌՈՅՅ, ա. Հաստահիմն, ամրաչէն, ամրակառոյց:

ՀԱՍՍԱՀԱՐՈՒՍՏ, ա. Պինդ, տոկուն, ուժեղակ, զօրաւոր, յաղթ:

ՀԱՍՍԱՀԵՂՈՅՍ, ա. Հաստահիմն, հաստակառոյց:

ՀԱՍՍԱՀԻՄՆ, ա. մ. 1. Հաստախարիսխ, հաստակառոյց: 2. Անդրդուելի, անսասան, անշարժ:

ՀԱՍՍԱԶԵՂՈՒՆ, ա. Հաստալարիկ, ամրակառոյց, անկործան:

ՀԱՍՍԱԶԻԳ, ա. Կորովածիգ, պնդածիգ (աղեղնաւոր):

ՀԱՍԱՄԵՍ, ա. Պնդակազմ, յաղթանդամ:

ՀԱՍԱՅԱՐԿ, ա. Հաստածեղուն, ամրակառոյց, ամուր:

ՀԱՍԱՆԱԼ, չք. Ուռճանալ, թանձրանալ:

ՀԱՍԱՆԴԱՄ, ա. Պնդակազմ, հաստապինդ, յաղթանդամ:

ՀԱՍԱՆԶՆ, ա. Յաղթամարմին, յաղթանդամ, անձնեղ:

ՀԱՍԱՆՇԻԱՄ, ա. Ամրակառոյց:

ՀԱՍԱՋՈՒԼ, տե՛ս ՀԱՍԱՍՏԵՂՆ:

ՀԱՍԱՍՏԵՂՆ, ա. Հաստաղով:

ՀԱՍԱՍՏ, ա. 1. Հաստատուն, պինդ, ամուր: 2. Ստոյգ, իրական, հաւաստի: 3. մ. Հաւաստեալ, հաւաստապէս, անշուշտ, ստուգել:

ՀԱՍԱՍԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՍԱՍԱՊԷՍ:

ՀԱՍԱՍԱԳՈՅՆ, ա. մ. Հաստատնադոյն, պնդադոյն, հաւաստադոյն, ստուգադոյն:

ՀԱՍԱՍԱԿԱՆ, ա. 1. Հաստատ, հաստատուն: 2. Կացուցիչ:

ՀԱՍԱՍԱՆԱԼ, չք. Հաստատել, պնդել (հաստատուն լինել՝ դառնալ):

ՀԱՍԱՍԱՊԷՍ, մ. Հաստատաբար, հաստատութեամբ, հաստատ, հաւաստեալ, ստուգապէս, տիրապէս:

ՀԱՍԱՍԵԼ, նք. 1. Դնել, զետեղել, կանգնել, պնդել, ամրացուցանել, կացուցանել: 2. Որոշել, կարգել, սահմանել, հաւաստել: 3. Կազդուրել, զօրացուցանել: 4. Հաստել, ստեղծանել, առնել: 5. կ. չք. Յենուլ:

ՀԱՍԱՍՏԱՆԿՈՅՆ, տե՛ս ՀԱՍԱՍԱԳՈՅՆ:

ՀԱՍԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ամրութիւն, պնդութիւն, սերտութիւն: 2. Հաստարան, նեցուկ: 3. Զօրութիւն, ոյժ: 4. Ստուգութիւն, ապացոյց: 5. Ստեղծումն:

- ՀԱՍԱՍՏՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ՀԱՍԱՍԱՊԷՍ:

ՀԱՍՏԱՏՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ |
 ՀԱՍՏԱՏՈՒՆ, ա. 1. Հաստատ, սերտ, պինդ, անշարժ, անզրդուելի, անխախտելի, անբոյթ, տոկուն, զօրաւոր: 2. Հաւաստի, ստոյգ, ճշմարիտ, անտարակուսելի, արժանահաւատ: 3. Բարի, հաւատարիմ: 4. մ. Հաստատապէս, հաստատաբար, հաստատունթեամբ: ՀԱՍՏԱՏՐԱՄ, ա. Պինդ, ամուր, տրամ, հաստատուն: ՀԱՍՏԱՐԱՆ, գ. Հաստատութիւն, նեցուկ: ՀԱՍՏԵԱՅՔ, գ. յոգն. Հայս, խմոր, զանգուած: ՀԱՍՏԵԼ, նբ. 1. Հաստատել, պնդել, յեցուցանել, արմատացուցանել: 2. Ստեղծանել, առնել, արձանագրել: ՀԱՍՏԻՁ, ա. գ. 1. Ստեղծիչ, արարիչ: 2. Աստուած: 3. Զօրացուցիչ: ՀԱՍՏՈՅԺ, ա. 1. Ուժեղակ, զօրաւոր, տոկուն: 2. Զգուշաւոր: ՀԱՍՏՈՅՐ, ա. Ազդոյ, ուժգին, սաստիկ: ՀԱՍՏՈՒԱԾ, գ. Ստեղծուած, շինուած, բաղկացութիւն: ՀԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաստուծն, ստեղծումն, արարչութիւն: ՀԱՍՏՈՒՄՆ, գ. 1. Ստեղծումն, լինելութիւն, եղելութիւն, գոյաւորութիւն: 2. Հաստատումն, հաստատութիւն: 3. Զօրութիւն, կազդուրումն: ՀԱՍՏՈՒՆ, ա. Հաստատուն, աստեոր, պինդ, ամուր: ՀԱՍՏՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Արարչագործութիւն (հաստիչ լինելը): ՀԱՏ, գ. 1. Հատումն, կտրումն: 2. Հատուած (կտրուած՝ անջատուած մասնիկ): 3. Հունդ, ունդ, սերմն: ՀԱՏԱԾ, գ. 1. Հատումն: 2. Հատուած, հատոր, բաժին, մասն: 3. Կտրած (կտրած՝ կտրուած տեղը): 4. ա. Հատեալ, կտրեալ: ՀԱՏԱԿՈՏՈՐ, ա. մ. Հատակտոր, հատ-

կտոր, հատուկճիր, հատուկտիր, կցկըտուր: ՀԱՏԱԿՈՏՈՐԵԼ, նբ. Կտրատել: ՀԱՏԱԿՈՏՈՐ, տե՛ս ՀԱՏԱԿՈՏՈՐ: ՀԱՏԱՀԱՅՔ, տե՛ս ՀԱՏԸՆԿԷՑ: ՀԱՏԱՀԱՐՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հատահամայութիւն: ՀԱՏԱՀԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՏԱՀԱՐՅՈՒԹԻՒՆ: ՀԱՏԱՆԵԼ, նբ. 1. Կտրել, կտրատել, կրճատել, կարճել, համառօտել: 2. Պակասեցուցանել: 3. Սպառել: 4. Պատառել, բաժանել, փորել: 5. Հերժուլ, ճեղքել, անցանել, ճանապարհ առնել (բանալ), հորդել: 6. Որոշել, սակ արկանել, սահմանել, ընտրել: 7. Պեղել: 8. Դրոշմել (դրամ կտրել): ՀԱՏԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՏՈՂԱԿԱՆ: ՀԱՏԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՏՈՒՄՆ: ՀԱՏԱՎԱՃԱՌ, գ. Լուծայափոխ, սեղանաւոր: ՀԱՏԵԱԼ, ա. Մալեալ (ամորձատած): ՀԱՏԸՆԿԷՑ, ա. Հատահարց, դարձնկէց: ՀԱՏԸՆՏՐԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՂԿԱՔԱՂԱՌԵԼ (2): ՀԱՏԻՃ, տե՛ս ԹԻՆ: ՀԱՏԻՁ, տե՛ս ՀԱՏՈՂԱԿԱՆ: ՀԱՏԿԵԼ (իմ), չբ. Յոգիս ապաստան լինել, հեկեկալ: ՀԱՏԿՈՏՈՐ, տե՛ս ՀԱՏԱԿՈՏՈՐ: ՀԱՏԿՏԱԻ, տե՛ս ԿՏԱԻԱՏ: ՀԱՏՈՂԱԿԱՆ, ա. Հատանդական, հատիչ, հատու: ՀԱՏՈՐ, գ. Հատուած, կտոր, մասն, փերթ: ՀԱՏՈՒ, ա. 1. Կտրիչ, սուր: 2. Սաստիկ: 3. տե՛ս ԳԱՆՁԱՀԱՏ: ՀԱՏՈՒԱԾ, գ. 1. Հատած, հատոր, հատումն, բաժանումն, որոշումն, զանազանութիւն, կտրած, բաժին, մասն, կոտոր, շերտ: 2. Փախուստ, գաղթ: 3. Գաղթական, տարաբնակ: 4. Տարաբնակութիւն:

ՀԱՏՈՒԱԾԵԼ (իմ), տե՛ս ԳԱՂԹԵԼ²:

ՀԱՏՈՒԿՑԻՐ, ՀԱՏՈՒԿՑԻՐ, տե՛ս ՀԱՏԱ-
ԿՈՏՈՐ:

ՀԱՏՈՒՄՆ, գ. Կտրումն, բաժանումն, ի
բայ բարձումն:

ՀԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, նբ. 1. Փոխարինել, վճա-
րել, մատուցանել, տալ, աւանդել, ընծա-
յել: 2. Վրէժ առնուլ, վրէժխնդիր լինել,
վրէժս լուծանել: 3. Հատանել, կտրել,
կորզել, զատուցանել:

ՀԱՏՈՒՑԱՆՈՂ, տե՛ս ՀԱՏՈՒՅԻՉ:

ՀԱՏՈՒՅԻՉ, ա. Հատուցանող:

ՀԱՏՈՒՅՈՒՄՆ, գ. 1. Փոխարէն, տրի-
տուր, վճարումն: 2. Վճար, վարձ, տոյժ,
պատիժ: 3. Տուրք, ընծայ: 4. Հատումն,
կորզումն:

ՀԱՐԱԶԱՏ, ա. 1. Համահայր, համա-
մայր: 2. Ազգակից, մերձաւոր, մտե-
րիմ: 3. Սեպհական, յատուկ, բուն, իս-
կական, ճշմարիտ, անխարդախ:

ՀԱՐԱԶԱՏԱԲԱՐ, մ. 1. Հարազատապէս,
եղբայրաբար, մտերմաբար: 2. Յատկա-
պէս, տիրապէս, իսկապէս, ճշմարտիւ,
անխարդախ:

ՀԱՐԱԶԱՏԱ ԳՈՅՆ, ա. Մերձաւորագոյն,
սեպհականագոյն:

ՀԱՐԱԶԱՏԱՆԱԼ, չբ. Հարազատել, ըն-
տանենալ:

ՀԱՐԱԶԱՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՐԱԶԱՏԱԲԱՐ:
ՀԱՐԱԶԱՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՀԱՐԱԶԱՏԱ-
ՆԱԼ:

ՀԱՐԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Եղբայրու-
թիւն: 2. Ազգականութիւն, ազգակցու-
թիւն, մերձաւորութիւն, մտերմութիւն:
3. Բնութիւնակցութիւն: 4. Ըղբութիւն,
ստուգութիւն, իսկութիւն, անկեղծու-
թիւն:

ՀԱՐԱԾ, գ. Վէր, խոց:

ՀԱՐԱՄԱՆԻ, տե՛ս ԽՐԱՄԱՆԻ:

ՀԱՐԱՆՔ, գ. Չարչարանք, հարուած:

ՀԱՐԱԻ, գ. Հարաւակողմն, միջօրէ:

ՀԱՐԱԻԱԿՈՂՄՆ, գ. 1. Հարաւակոյս,

հարաւ, միջօրէ: 2. ա. Հարաւային:

ՀԱՐԱԻԱԿՈՅՈՅՍ, տե՛ս ՀԱՐԱԻԱԿՈՂՄՆ
(1):

ՀԱՐԱԻԱՀՈՂՄ, գ. Խորշակ:

ՀԱՐԱԻԱՅԻՆ, ա. Հարաւակողմն:

ՀԱՐԱԻՈՒՆՔ, գ. 1. Ցան, արտ: 2. Սերմն:
ՀԱՐԲԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՐԲԵՑՈՒԹԻՒՆ:
ՀԱՐԵԻԱՆՅԵԼ, իլ, տե՛ս ՀԱՐԵԻԱՆՅԻԿ
ԱՌՆԵԼ:

ՀԱՐԵԻԱՆՅԻ, ՀԱՐԵԻԱՆՅԻԿ, ա. մ. Թե-
թե, չնչին, դուզնաքեայ, դուզնաբար,
վեր ի վերոյ, վարկպարազի, ճեպով,
անխորհրդաբար:

– ՀԱՐԵԻԱՆՅԻԿ ԱՌՆԵԼ. Հարեանցել:

ՀԱՐԷԺ, տե՛ս ԽԵՐԵԻԷՇ:

ՀԱՐԹ, ա. 1. Արդակ, ողորկ, տափարակ,
կոկ, ուղիղ, անըստգիւտ, պարզ: 2. Նիդ.
Հաւասար, նման: 3. մ. Հարթաբար,
հարթապէս, հաւասարապէս, միօրինակ,
ուղղապէս:

ՀԱՐԹԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՐԹ (3):

ՀԱՐԹԱԾԱԻԱԼ, ա. մ. Համասփիւռ:

ՀԱՐԹԱԿՇԻՌ, ա. Հաւասարակշիռ, զու-
գակշիռ, վայելուչ:

ՀԱՐԹԱՅԱՏԱԿ, ա. մ. Հարթյատակ,
հարթարդակ:

ՀԱՐԹԱՅԱՐՄԱՐ, ա. մ. Հարթակշիռ,
զուգահաւասար, փխբ. միաբան, ան-
վըրդով:

ՀԱՐԹԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՐԹ (3):

ՀԱՐԹԱՐԴԱԿ, տե՛ս ՀԱՐԹԱՅԱՏԱԿ:

ՀԱՐԹԵԼ, նբ. 1. Տափարակել, ուղղել,
կոկել, ողորկել: 2. Կտրել, յապաւել:

ՀԱՐԹՅԱՏԱԿ, տե՛ս ՀԱՐԹԱՅԱՏԱԿ:

ՀԱՐԹՆՈՒԼ կամ ՀԱՐԹՉԵԼ (իմ), չբ.
Ընդոստնուլ, ընդոստէլ, խրտէլ, չըրտ-
նուլ, սարտնուլ:

ՀԱՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տափարակութիւն:
2. Հաւասարութիւն, համաչափութիւն,
միաբանութիւն, ուղղութիւն: 3. Մեղ-
մութիւն, ցածութիւն:

ՀԱՐԹՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ընդոստուցանել,

ոստուցանել, փախուցանել, ի բաց փա-
րատել:

ՀԱՐԻՁ, ա. 1. Հարուածիչ, զիրաւորիչ:

2. գ. տե՛ս ԿՆՏՆՏՈՅ:

ՀԱՐԻԻՐԱՄԵԱՅ, տե՛ս ՀԱՐԻԻՐԱՄԵԱՆ:

ՀԱՐԻԻՐԱՄԵԱՆ, ա. Հարիւրամեայ, հա-
րիւրեմեան:

ՀԱՐԻԻՐԵՄԵԱՆ, տե՛ս ՀԱՐԻԻՐԱՄԵԱՆ:

ՀԱՐԻԻՐԵՐՈՐԴ, տե՛ս ՀԱՐԻԻՐՈՐԴ:

ՀԱՐԻԻՐՈՐԴ, թ. Հարիւրերորդ:

ՀԱՐԿ, գ. 1. Տուրք, սակ, հաս, բաժ, տուգանք: 2. Սպասահարկութիւն, սպաս, պաշտօն, ծառայութիւն, գործ: 3. Պէտ, կարիք, կարօտութիւն: 4. Բռնադատու-
թիւն:

- ՀԱՐԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՐԿԵԼ:

- ՀԱՐԿՍ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՏՐԵԼ
(1):

- Ի ՀԱՐԿԷ, ՀԱՐԿԱԻ, ՀԱՐԿԻԻ, ԸՍՏ
ՀԱՐԿԻ, ԱՌ ՀԱՐԿԻ, մ. Հարկաւորապէս,
ակամայ, բռնի, բռնիւ, բռնաբար:

ՀԱՐԿ Է, մք. Պէտ է:

ՀԱՐԿԱԲԱՐՁՈՒԹԻԻՆ, գ. Հարկատուու-
թիւն:

ՀԱՐԿԱԲԵՐ, ա. Հարկատու:

ՀԱՐԿԱԴԻՐ, ա. Բռնադատիչ, բռնա-
դատու:

ՀԱՐԿԱԴՐԵԼ, նք. Հարկել, հարկեցու-
ցանել, ծառայեցուցանել:

ՀԱՐԿԱԺՈՂՈՎ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՀԱՆ:

ՀԱՐԿԱՀԱՆ, ՀԱՐԿԱՀԱՆՈՒ, ա. գ. Հար-
կաժողով, հարկապահանջ, հարկապետ:

ՀԱՐԿԱՀԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Հարկապահան-
ջութիւն:

ՀԱՐԿԱՀԱՏՈՅՅ, ա. Հարկատու:

ՀԱՐԿԱՀԱՐ, ա. գ. Ծառայ, աղախին:

ՀԱՐԿԱՆԵԼ¹, նք. 1. Հարուել, բախել,
ծեծել, հարուածել, գանել, ձաղկել: 2.
Ուռաղել, փող հարկանել: 3. Վիրաւորել,
խոցել, խածանել, խայթել: 4. Կոտորել,
հատանել, ջարդել, սպանանել, սատա-
կել: 5. Վնասել, ապականել: 6. Պատժել,

տանջել: 7. Մխել, խրել, հարստել: 8.
Բաղդատել: 9. Դրոշմել, արձանագրել,
ընդ գրով արկանել: 10. Ի բաց առնել,
փարատել, ցածուցանել, խափանել, մեր-
ժել, անցուցանել: 11. չք. Ընդհարկանել,
հպել:

- ԶԼԱԼ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՐՏԱՍՈՒԵԼ:

ՀԱՐԿԱՆԵԼ² (իմ), չք. Զառածանել, անձ-
նատուր լինել, մոլել, տռփալ, հակամի-
տել:

ՀԱՐԿԱՆԵԼԻ, ա. Հարկանող:

ՀԱՐԿԱՆՈՂ կամ ՀԱՐՈՂ, ա. գ. Հարկա-
նելի, հարուածիչ, հարիչ:

ՀԱՐԿԱՊԱՀԱՆՁ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՀԱՆ:

ՀԱՐԿԱՊԱՀԱՆՁՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՀԱՐ-
ԿԱՀԱՆՈՒԹԻԻՆ:

ՀԱՐԿԱՊԵՏ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՀԱՆ:

ՀԱՐԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՌՈՐԱՊԷՍ:

ՀԱՐԿԱՏՈՒ, ա. Հարկատուր:

ՀԱՐԿԱՏՈՒՈՒԹԻԻՆ, գ. Հարկատուու-
թիւն:

ՀԱՐԿԱՏՈՒՐ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՏՈՒ:

ՀԱՐԿԱՏՐԵԼ, նք. չք. 1. Հարկա հարկա-
նել: 2. Հարկաւորել:

ՀԱՐԿԱՏՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. տե՛ս ՀԱՐ-
ԿԱՏՈՒՈՒԹԻԻՆ: 2. Հարկաւորութիւն,
ստիպումն:

ՀԱՐԿԱԻ, տե՛ս ՀԱՐԿ-ի տակ:

ՀԱՐԿԱՌՈՐ, ա. 1. Հարկաւորացուցիչ,
հարկեցուցանող, կարեւոր, պիտանացու,
աղցաւոր: 2. Սպասաւոր, պաշտօնեայ:

3. Մտերիմ, մերձաւոր: 4. գ. Պէտ:

ՀԱՐԿԱՌՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՌՈՐԱ-
ՊԷՍ:

ՀԱՐԿԱՌՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՌՈՐ:

ՀԱՐԿԱՌՈՐԱՊԷՍ, մ. Հարկաւորաբար,
հարկապէս, ստիպաբար, ստիպապէս:

ՀԱՐԿԱՌՈՐԱՑՈՒՅԻՁ, ա. Հարկեցուցա-
նող, բռնադատիչ:

ՀԱՐԿԱՌՈՐԵԼ, նք. Հարկեցուցանել,
հարկել, բռնադատիչ, ստիպել:

ՀԱՐԿԱՌՈՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Հարկ, բռնա-

դատութիւն: 2. Պէտ: 3. Ծառայութիւն,
սպասահարկութիւն, արբանեկութիւն:
ՀԱՐԿԵԼ, նբ. 1. Հարկեցուցանել, հարկ
առնել, հարկաւորել, բռնադատել, ստի-
պել, թախանձել: 2. Հարկս հարկանել,
հարկատրել, հարկատու առնել: 3. չբ.
Սպասահարկել, ծառայել, աշխատել:
ՀԱՐԿԵՒՈՐ, ա. Արգոյ, պատուաւոր,
պատուական, պատկառելի:
ՀԱՐԿԻՔ, գ. Լուծ (միասին լծուող եղ-
անքի գոյգ):
ՀԱՐՃՈՐԴԻ, տե՛ս ԱՂՋԿՈՐԴԻ:
ՀԱՐՈՒԱԾ, գ. 1. Հարումն, բախումն,
զարկումն, զարկում: 2. Գան, կոտո-
րած, սպանութիւն: 3. Պատիժ, տանջանք:
4. Խայթում, վէր:
ՀԱՐՈՒԱԾԱԿԱՆ, ա. Պատժական:
ՀԱՐՈՒԱԾԵԼ, նբ. Հարկանել, պատժել:
ՀԱՐՈՒԱԾԻՉ, ա. Հարիչ:
ՀԱՐՈՒԼ, տե՛ս ՀԱՐԿԱՆԵԼ¹:
ՀԱՐՈՒՄՆ, գ. 1. Բախիւն, հարում, զ-
գան: 2. Ընդհարումն, կռիւ, բախումն:
ՀԱՐՈՒՍՏ, ա. 1. Կարող, ուժեղ, հզօր,
զօրեղ, բուռն, թիկնաւէտ: 2. Ծոխ, ա-
ւագ, իշխան, մեծամեծք: 3. Մեծատուն,
ընչեղ: 4. Առատ, բազում: 5. Երկար,
չատ, յողով (ժամ, ժամանակ):
- ՀԱՐՈՒՍՏ ՄԻ, մ. Հեռագոյնս:
ՀԱՐՍԱՆԵԱԿ, գ. Հարսնեղբայր:
ՀԱՐՍԱՆԵԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՐՄՆԱԿԱՆ:
ՀԱՐՍԱՆԻՔ, գ. 1. Փեսայանուէրք,
հարսնութիւն: 2. (յունարէնի նմանա-
կութեամբ) Ամուսնութիւն:
ՀԱՐՄՆ, գ. Հարսնուհի, նորահարս:
- ՀԱՐՍՈՒՆՔ, տե՛ս ՅԱԼԷՐԺԱՀԱՐ-
ՍՈՒՆՔ:
ՀԱՐՄՆԱԶԳԵԱՅ, ա. մ. Հարսնազգեստ:
ՀԱՐՄՆԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ՀԱՐՄՆԱԶԳԵԱՅ:
ՀԱՐՄՆԱԽՕՍ, ա. Առիթ, միջնորդ:
ՀԱՐՄՆԱԾԵԼ, տե՛ս ՀԱՐՄՆԱՅՈՒՅԱ-
ՆԵԼ:
ՀԱՐՄՆԱԿԱՆ, ա. Հարսանեկան:

ՀԱՐՄՆԱՆԱԼ, չբ. Ամուսնանալ:
ՀԱՐՄՆԱՐԱՆ, գ. Առագաստ, փեսայա-
րան:
ՀԱՐՄՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հարսնածել:
ՀԱՐՄՆԵՂԲԱՅՐ, տե՛ս ՀԱՐՍԱՆԵԱԿ:
ՀԱՐՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կնութիւն: 2.
Հարսանիք:
ՀԱՐՄՆՈՒՀԻ, տե՛ս ՀԱՐՄՆ:
ՀԱՐՍԱԲԱՐ, մ. Ծոխաբար, առատապէս:
ՀԱՐՍԱԲՈՒՌՆ, ա. Բազմածեռն, հզօր,
ուժեղ:
ՀԱՐՍԱԳՈՅՆ, ա. 1. Զօրագոյն, բռնա-
գոյն: 2. Ծոխագոյն: 3. մ. Ծոխաբար,
տիրաբար: 4. Պնդագոյն:
ՀԱՐՍԱԼԻՐ, ա. Առատ, լիովի:
ՀԱՐՍԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՐՈՒՍՏ:
ՀԱՐՍԱԿՈՂ, ա. Ուժեղակ, թիկնաւէտ,
թիկնեղ, բուռն, զօրաւոր, կարչնեղ:
ՀԱՐՍԱՀԱՐ, ա. Հարստահարեալ:
ՀԱՐՍԱՀԱՐԱԿԱՆ, ա. Բռնաւորական:
ՀԱՐՍԱՀԱՐԵԼ, նբ. 1. Նուսճել, յաղ-
թահարել, ընկճել, անիրաւել, բռնաւալ,
նեղել, ճնշել, ճգնել, նկուն, առնել: 2.
Հարստել, վարսել, մխել:
ՀԱՐՍԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոռոզութիւն,
բունութիւն, բունաւորութիւն, ուժգնու-
թիւն:
ՀԱՐՍԱՅԵՂՅ, ա. Զօրեղ, զօրաւոր:
ՀԱՐՍԱՆԱԼ, չբ. Մեծանալ, ճոխանալ,
զօրանալ, իշխել, տիրել, բռնակալել:
ՀԱՐՍԱՊԵՍ, մ. 1. Հարստաբար, ճոխա-
բար, առատապէս, լիով: 2. Խորագոյնս:
3. Բռնաբար:
ՀԱՐՍԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Մեծացուցա-
նել, ճոխացուցանել:
ՀԱՐՍԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Ծոխացուցիչ:
ՀԱՐՍԵԼ, նբ. 1. Խրել, մխել, վարսել:
2. Պնդել, զօղել:
ՀԱՐՍՏԻ, ա. Մեծամարմին, վիթխարի:
ՀԱՐՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մեծութիւն, ճո-
խութիւն, առատութիւն: 2. Իշխանու-
թիւն, տէրութիւն, գոռոզութիւն, բռնա-

կալուլթիւն, տիրապետութիւն, ինքնակալութիւն, թագաւորութիւն: 3. Գերկալութիւն, երկայնութիւն, շատութիւն: ՀԱՐՑ, գ. Հարցումն, խնդիր, հարցուած, հարցուփորձ, քննութիւն: ՀԱՐՑԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՆԵԼ: ՀԱՐՑԱՆԵԼ, նբ. Հարցաբանել, հարցափորձել, որոնել, քննել, հետազոտել: ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ, գ. Հարց և փորձ, հարց և խնդիր, հարցափորձութիւն, հարցափորձանք, խուզափորձ, հարցաքննութիւն, հարց և քնին: - ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ ԱՌՆԵԼ (զոք), տե՛ս ՀԱՐՑԱՔՆԵԼ: ՀԱՐՑԱՓՈՐՁԱՆՔ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ: ՀԱՐՑԱՓՈՐՁԵԼ, նբ. 1. Հարցափորձ առնել, հարցաքննել, հարցաբանել: 2. Զըննել, հետազոտել: ՀԱՐՑԱՔՆԵՆԻՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՔՆԵԼ: ՀԱՐՑԱՔՆԵԱԿԱՆ, ա. Խնդրական: ՀԱՐՑԱՔՆԵԼ, նբ. Հարցափորձել, հարցանել, հարցաքննիլ լինել, հարց և քնին առնել, հարցափորձ առնել: ՀԱՐՑԱՔՆԵՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ: ՀԱՐՑ ԵՒ ԽՆԴԻՐ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ: ՀԱՐՑ ԵՒ ՓՈՐՁ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ: ՀԱՐՑ ԵՒ ՔՆԻՆ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ: - ՀԱՐՑ ԵՒ ՔՆԻՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՔՆԵԼ: ՀԱՐՑԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւթութիւն, կախարդութիւն: ՀԱՐՑՈՒԱԾ, տե՛ս ՀԱՐՑ: ՀԱՐՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հարցուած: 2. Հարցկուլթիւն: ՀԱՐՑՈՒԿ, գ. Գուշակ, ըղձապատում, իղձ, կախարդ, դիւթ, վհուկ: ՀԱՐՑՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՐՑ: ՀԱՐՑՈՒՓՈՐՁ, ՀԱՐՑՓՈՐՁ, տե՛ս ՀԱՐՑԱՓՈՐՁ: ՀԱՐՕՐԱՆԱԼ, չբ. Արօրանալ (երամով

թուէլ գետնի վրայով): ՀԱՅ, գ. 1. Գարեհաց, պան, նկան, նկանակ, գրտակ: 2. լայնաբար՝ Կերակուր, ճաշ, ընթրիք, սեղան: ՀԱՅԱԳՈՐԾ, տե՛ս ՀԱՅԱՐԱՐ: ՀԱՅԱԼԻՅ, ա. 1. Յագ: 2. Հացաւէտ: ՀԱՅԱԿԻՅ, ա. Հացկից, համակերակուր, սեղանակից, ճաշակից: ՀԱՅԱՄՈԼ, տե՛ս ՀԱՅԱԻՏ: ՀԱՅԱՆՈՅ, տե՛ս ՀԱՅԱՐԱՐՈՅ: ՀԱՅԱՐԱՐ, ա. գ. Հացագործ, հացեփեաց: ՀԱՅԱՐԱՐՈՅ, գ. Հացանոց: ՀԱՅԱԻՏ, ա. Հացամոլ: ՀԱՅԵՆԷՅ, գ. Փեսաւէր, փեսայածու: ՀԱՅԵՓԵԱՏ, տե՛ս ՀԱՅԱՐԱՐ: ՀԱՅԿԱՏԱԿ, ա. գ. Պորտաբոյժ: ՀԱՅԿԵՐՈՅԹ, գ. 1. Հացկերութիւն, կոչուք, ճաշ, ընթրիք, խրախուսք: 2. ա. Կոչնական: ՀԱՅԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՅԿԵՐՈՅԹ (1): ՀԱՅԿԻՅ, տե՛ս ՀԱՅԱԿԻՅ: ՀԱՅՏՈՒ, տե՛ս ԿՈՉԱՏԷՐ: ՀԱՅՔՈՒԼԵՓ, ա. Անյագ: ՀԱԻ¹, գ. 1. Թուշուն: 2. Մարի: 3. տե՛ս ԱՔԱՂԱՂ: ՀԱԻ², գ. Պապ: - ՀԱԻՔ, գ. յոգն. Նախնիք: ՀԱԻ³, գ. Հաւակ, սկիզբն: - ՀԱԻ ԱՌՆԵԼ. Սկսանել: ՀԱԻԱԴԷՏ, ա. գ. Հաւահմայ, հաւահարց, հաւակոխչ: ՀԱԻԱԴԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւահմայք, հաւադիւթականն: ՀԱԻԱԴԷԻԹԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱԻԱԴԷՏՈՒԹԻՒՆ: ՀԱԻԱԼՈՅ, գ. Թաքստոց: ՀԱԻԱԼՈՒՍՆ, գ. (կենդեք.) Թոնձ, թանձր: ՀԱԻԱԿ, գ. Հաւ, սկիզբն, սկզբնապատճառ, առաջնորդ, հեղինակ: ՀԱԻԱԿՈՒՅ, տե՛ս ՀԱԻԱԴԷՏ: ՀԱԻԱՀԱՐՑ, տե՛ս ՀԱԻԱԴԷՏ: ՀԱԻԱՀՄԱՅՔ, տե՛ս ՀԱԻԱԴԷՏՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱԻԱՅ, գ. Յանկութիւն, նկրտումն:

ՀԱԻԱՆ, գ. 1. Հաւանութիւն, հաճութիւն, համաձայնութիւն, յօժարութիւն: 2. ա. Համաձայն, միաբան, կամակից:

- Ի ՀԱԻԱՆ ԱԾԵԼ, տե՛ս ՀԱԻԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

- Ի ՀԱԻԱՆ ԳԱԼ. Հաւանել, հաճել:

- ՀԱԻԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀԱԻԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

- ՀԱԻԱՆ ԼԻՆԵԼ. Հաւանել, համաձայնել, միաբանել:

ՀԱԻԱՆԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծարտարախօսութիւն, ճարտարաբանութիւն, քաղցրաբանութիւն:

ՀԱԻԱՆԱՐԱՐ, մ. Հաւանապէս, յօժարաբար, մտադիւր:

ՀԱԻԱՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Դիւրահաւան, միաբան, ձայնակից: 2. մ. Հաւանաբար:

ՀԱԻԱՆԱԼ, տե՛ս ՀԱԻԵԼ (իմ):

ՀԱԻԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Հաւան, հաւանողական, ընդունող, բարեհաւան, դիւրահաւան, ինքնակամ, հլու: 2. Ստորասական: 3. Ընդունելի: 4. Պատիւր:

ՀԱԻԱՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Արժանահաւատ:

ՀԱԻԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւատարմութիւն, վստահութիւն:

ՀԱԻԱՆԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Հաւանել, ձայնակից լինել, ընդունել, անսալ:

ՀԱԻԱՆԱՊԵՍ, տե՛ս ՀԱԻԱՆԱՐԱՐ:

ՀԱԻԱՆԵԼ¹, տե՛ս ՀԱԻԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՀԱԻԱՆԵԼ² (իմ), չբ. Հաւան լինել, ի հաւան դալ, անսալ, յօժարել, հաճել, յանձն առնուլ, զիջանել:

ՀԱԻԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հաւան առնել, ի հաւան ածել, հաճել, յօժարեցուցանել, խելամուռ առնել, ամոքել, համոզել, հաւատացուցանել:

ՀԱԻԱՆԵՑՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱԻԱՆԵՑՈՒՑԻՉ:

ՀԱԻԱՆԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Հաւանեցուցողական, հաւանողական, համոզիչ, հաճեցուցիչ:

ՀԱԻԱՆԸՆԿԵՐՔ, գ. յոգն. Ամուլք, ընկերակիցք:

ՀԱԻԱՆԻ, ա. գ. Արու, որձ:

ՀԱԻԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս 1. ՀԱԻԱՆԱԿԱՆ: 2. ՀԱԻԱՆԵՑՈՒՑԻՉ:

ՀԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաւան, հաճութիւն, ձայնակցութիւն, համակամութիւն, հպատակութիւն: 2. Թելադրութիւն, ապացոյց:

ՀԱԻԱՆՈՒՄՆ, գ. Հաւանութիւն (հաւանելը, համաձայնելը):

ՀԱԻԱՍԱՐ, ա. 1. Զուգակշիռ, զոյգ: 2. Հասարակորդ, հաղորդ, ընկեր: 3. Յարմար, համանման, միօրինակ, հասարակաց: 4. Նիւղ. Հանգէտ, հանգոյն, նման, բտտ: 5. գ. Պատճէն: 6. մ. Հաւասարապէս, անխտիր, առ հասարակ, միանգամայն, ի միասին, զուգապէս:

- ԱՌ ՀԱԻԱՍԱՐ, տե՛ս ՀԱԻԱՍԱՐ (6):

ՀԱԻԱՍԱՐԱՐԱՐ, տե՛ս ՀԱԻԱՍԱՐԱՊԵՍ:

ՀԱԻԱՍԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Նմանագոյն:

ՀԱԻԱՍԱՐԱԳՈՐԾ, ա. Համագործ:

ՀԱԻԱՍԱՐԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արդարադատութիւն: 2. Համեմատութիւն, բաղդատութիւն:

ՀԱԻԱՍԱՐԱԶՕՐ, ա. Համագոր:

ՀԱԻԱՍԱՐԱԹԻՒ, ա. Զուգաթիւ, նոյնքանի:

ՀԱԻԱՍԱՐԱԽՈՂ, տե՛ս ՀԱՄԱԽՈՂ:

ՀԱԻԱՍԱՐԱԿԱՆ, ա. 1. Հաւասար, միաբան: 2. Հետեակ, արձակ (խօսք):

ՀԱԻԱՍԱՐԱԿԱՐԳ, ա. Համեմատ:

ՀԱԻԱՍԱՐԱԿԵԱՅ, տե՛ս ՄԻԱՐԱՆԱԿԵԱՅ:

ՀԱԻԱՍԱՐԱԿԻՑ, ա. Հաւասար, զուգահաւասար, համահաւասար, հաւասարորդ, հասարակորդ, հաղորդակից, մասնակից, կցորդ, բաժանորդ, միաբան, ձայնակից:

ՀԱԻԱՍԱՐԱԿՇԻՌ, ա. Զուգակշիռ, հաւասար, համեմատ:

ՀԱՒԱՍԱՐԱԿՈՂ, ՀԱՒԱՍԱՐԱԿՈՂՄ, տե՛ս ԶՈՒԳԱԿՈՂՄԵՆ:

ՀԱՒԱՍԱՐԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Հաւասարել: ՀԱՒԱՍԱՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարութիւն:

ՀԱՒԱՍԱՐԱՀԱՆԴԵՊ, ա. Տրամագիծ:

ՀԱՒԱՍԱՐԱՄԱՍՆ, տե՛ս ՀԱՒԱՍԱՐԱՉԱՓ:

ՀԱՒԱՍԱՐԱՆՄԱՆ, ա. Համանման:

ՀԱՒԱՍԱՐԱՉԱՓ, ա. Հաւասարամասն, Համաչափ, զուգակիւն:

ՀԱՒԱՍԱՐԱՊԱՏԻ, տե՛ս ԶՈՒԳԱՊԱՏԻ:

ՀԱՒԱՍԱՐԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶՈՒԳԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ:

ՀԱՒԱՍԱՐԱՊԷՍ, մ. Զուգակցապէս, անխտիր:

ՀԱՒԱՍԱՐԱՍԷՐ, ա. Արդարասէր, անաչառ:

ՀԱՒԱՍԱՐԱՓԱՌ, ա. Փառակից, Համափառ:

ՀԱՒԱՍԱՐԵԼ¹, նբ. 1. Հաւասարեցուցանել, նմանեցուցանել, Համեմատել, բաղդատել: 2. Զուգակցել:

ՀԱՒԱՍԱՐԵԼ², չբ. 1. Հանդիտանալ, նմանել: 2. Հաղորդել, կցորդ լինել, ձայնակցել, ձայնակից լինել:

ՀԱՒԱՍԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՒԱՍԱՐԵԼ¹:

ՀԱՒԱՍԱՐՈՐԴ, ա. Կցորդ, Հաւասարակից, Հասարակորդ, մասնակից:

ՀԱՒԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համաչափութիւն, Հաւասարակցութիւն 2. Միաբանութիւն, մտերմութիւն: 3. Հաղորդութիւն, մասնակցութիւն:

ՀԱՒԱՍԿԻԶԲՆ, գ. Սկզբնահաւ, սկզբնահայր:

ՀԱՒԱՍՏ, տե՛ս ՀԱՒԱՍԻ, ՀԱՒԱՍՏԱԻ:

ՀԱՒԱՍՏԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Իսկաբանել, ստուգաբանել:

ՀԱՒԱՍՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՒԱՍՏԱՊԷՍ:

ՀԱՒԱՍՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Ստուգա-

գոյն, յայտնագոյն:

ՀԱՒԱՍՏԱՆԱԼ, չբ. Ստուգել (հաւաստի՝ ստոյգ դառնալ):

ՀԱՒԱՍՏԱՊԷՍ, մ. 1. Հաւաստեալ, հաւաստի, հաւաստաբար, հաստատապէս, աներկբայաբար, ստուգապէս, անշուշտ:

2. Յստակապէս, յայտնապէս:

ՀԱՒԱՍՏԵԱԻ, տե՛ս ՀԱՒԱՍՏԱՊԷՍ:

ՀԱՒԱՍՏԵԼ, նբ. Հաւաստեցուցանել, հաստատել, ստուգել, ճշգրտել:

ՀԱՒԱՍՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՒԱՍՏԵԼ:

ՀԱՒԱՍՏԻ, ա. 1. Ծշգրիտ, ստոյգ, հաստատ, հաստատուն, քաջայայտ, աներկբայ, արժանահաւատ, անվրէպ, ճիշդ:

2. մ. Հաւաստապէս, հաւաստեալ:

- ՀԱՒԱՍՏԻՔ, գ. 1. Հաւաստութիւն, ստուգութիւն, ճշտութիւն, իսկութիւն, ճշգրտութիւն, ապացոյց, փաստ: 2. Փոյթ, ջան:

ՀԱՒԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՒԱՍՏԻՔ:

ՀԱՒԱՍՏՈՒՄՆ, գ. Ստուգութիւն, ապացոյց, հաստատութիւն:

ՀԱՒԱՏ, մանաւանդ՝ ՀԱՒԱՏՔ, գ. 1. Դաւանք, խոստովանութիւն, դեն: 2. Հաւաստիք, ապացոյց: 3. Ուխտ, դաշն:

- ՀԱՒԱՏՈՅ. Արժանահաւատ:

ՀԱՒԱՏԱԼ, նբ. չբ. Դաւանել, խոստովանել, վստահել, վստահանալ:

ՀԱՒԱՏԱԿԻՑ, ա. 1. Դաւանակից, ուսումնակից: 2. Միակրօն, միախոհ:

ՀԱՒԱՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուսումնակցութիւն:

ՀԱՒԱՏԱՐԻՄ, ա. 1. Մտերիմ, հաւատացեալ: 2. Արժանահաւատ, հաւաստի, աներկեան, անքոյթ, հաստատուն: 3. մ. Հաւատարմաբար, հաւատարմապէս:

- ՀԱՒԱՏԱՐԻՄ ԱՌՆԵԼ. Ստուգել, հաստատել, հաւատարմացուցանել:

- ՀԱՒԱՏԱՐԻՄ ԼԻՆԵԼ. Հաւատարմանալ:

ՀԱՒԱՏԱՐՄԱԲԱՐ, տե՛ս ՀԱՒԱՏԱՐՄԱՊԷՍ:

ՀԱՒԱՏԱՐՄԱՆԱԼ, չբ. Հաւատարմութիւն:
 ՀԱՒԱՏԱՐՄԱՊԷՍ, մ. Հաւատարմաբար:
 ՀԱՒԱՏԱՐՄԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հաւատարմութիւն, հաւատարմացանել, հաւատել:
 ՀԱՒԱՏԱՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մտերմութիւն, անկեղծութիւն: 2. Հաւաստիք, հաւաստութիւն:
 ՀԱՒԱՏԱՅԵԱԼ, տե՛ս ՀԱՒԱՏԱՐԻՄ (1):
 ՀԱՒԱՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Հաւանեցուցանել, համոզել: 2. Հաւատարմութիւն:
 ՀԱՒԱՏԱՒՈՐ, ա. գ. Միայնուհի:
 ՀԱՒԱՔԱՐԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՒԱՔԵԼ (2):
 ՀԱՒԱՔԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (տրամ.) Հաւաքակցութիւն, հետեւաբանութիւն, բաղբանութիւն, հաւաքումն:
 ՀԱՒԱՔԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՒԱՔԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ՀԱՒԱՔԱՐԱՆ, գ. Ժողովարան, ընդունարան:
 ՀԱՒԱՔԵԼ, նբ. 1. Ժողովել, գումարել, ամփոփել, ամբարել, կուտել, դիզել: 2. Հաւաքաբանել:
 ՀԱՒԱՔՈՒՄՆ, գ. 1. Ժողովումն, ամփոփումն: 2. Հաւաքաբանութիւն:
 ՀԱԻԵԼ (իւմ), չբ. Հաւանալ, սկզբնաւորել, սկսանել:
 ՀԱԻՈՒՄՆ, գ. Սկսումն, սկիզբն:
 ՀԱԻՓԱԼ, գ. (կենդբ.) Հորալ, հովփալ:
 ՀԱՓԱՓԵԼ, տե՛ս ԱՌԵՒԱՆԳԵԼ:
 ՀԴՆԻ կամ ՀԸԴՆԻ, ա. Սապատողն:
 ՀԵԳ, գ. Վանկ, սիւղորայ:
 ՀԵԳԵԼ, նբ. Ոգել:
 ՀԵԳԵՄՈՆ, գ. Առաջնորդ, վերակացու:
 ՀԵԳԵՆԱՅ, գ. Տառ, գիր:
 ՀԵԳՆԱՐԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՆԳՆԵԼ:
 ՀԵԳՆԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՆԳՆ:
 ՀԵԳՆԱԿԱՆ, ա. Հենդնաւոր, ծաղրական:
 ՀԵԳՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՆԳՆԵԼ:

ՀԵԶ, ա. 1. Մեղմ, անբարկացող, քաղցրաբարոյ, խոնարհ, լռիկ, հլու, հանդարտ, խաղաղ, ցածուն, համեստ, նազելի: 2. Հեղական, մեղմիկ, դաշն:
 ՀԵԶԱՐԱՐ, մ. Մեղմով, խաղաղիկ, հեղիկ:
 ՀԵԶԱԳՆԱՅ, ա. Հանդարտաբայլ, մեղմազնաց:
 ՀԵԶԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԵԶ (2):
 ՀԵԶԱՀԱՄԲՈՅՐ, ա. Քաղցր, մարդասէր:
 ՀԵԶԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Քաղցրահայեաց:
 ՀԵԶԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵԶՈՒԹԻՒՆ:
 ՀԵԶԱՆՔ, գ. Հեզութիւն, հանդարտութիւն:
 ՀԵԶԱՍԱՀ, ա. Հանդարտընթաց:
 ՀԵԶԱՏԵՍԱԿ, ա. Յածուն, պարկեշտ:
 ՀԵԶԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հանդարտել, հանդարտեցուցանել, ամոքել, ընդելացուցանել, մեղմացուցանել:
 ՀԵԶԱՅՈՒՅԻՑ, ա. Հանդարտեցուցիչ:
 ՀԵԶԻԿ, ա. 1. տե՛ս ՀԵԶ: 2. մ. Հեզաբար, հանդարտիկ, մեղմով:
 ՀԵՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անբարկացողութիւն, հանդարտութիւն, մեղմութիւն, քաղցրութիւն, համբերութիւն, գիշումն: 2. Պարկեշտութիւն:
 ՀԵԹԱՆՈՍ, գ. 1. Օտարազգի, ալլազգի:
 2. Ալլակդեն, անհաւատ, բարբարոս: 3. Հելլեն, հելլենացի:
 ՀԵԹԱՆՈՍԱՐԱՐ, մ. ա. Հեթանոսօրէն, հեթանոսական:
 ՀԵԹԱՆՈՍԱԿԱՆ, ա. 1. Հեթանոսակիր:
 2. գ. Հեթանոս:
 ՀԵԹԱՆՈՍԱԿԻՐ, ա. Հեթանոսական:
 ՀԵԹԱՆՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիցապաշտութիւն, կռապաշտութիւն:
 ՀԵԹԱՆՈՍՕՐԷՆ, տե՛ս ՀԵԹԱՆՈՍԱՐԱՐ:
 ՀԵԹԵԹԱՆՔ, տե՛ս ՀԱՅԹԱՅԹԱՆՔ:
 ՀԵԼԼԵՆ, գ. 1. Հելլենացի, յոյն: 2. ա. Հելլենական, յունական:
 ՀԵԼԼԵՆԱԿԱՆ, ա. Յունական:
 ՀԵԼԼԵՆԱՅԻ, տե՛ս ՀԵԼԼԵՆ:

Հեծ, Գ. Հառաչանք, հեծուլթիւն:
 ՀեծԱԿԱՆ, Կ. Հառաչական, ողբալի:
 ՀեծԱՆ, Գ. 1. Գերան, մարդակ: 2. Կոճղ:
 3. Բիր, գաւազան:
 ՀեծԱՆԱԿ, տե՛ս ԳերԱՆ (2):
 ՀեծԱՆԵԼ, չբ. Աշտանակիլ, նստիլ:
 ՀեծԱՆԵԼԻՔ, Գ. 1. Գրաստ: 2. Կառք:
 ՀեծԱՆՈՅ, Գ. Հոսիչ (էրանհելու գործիք):
 ՀեծԵԱԼ, Գ. Զրական, հեծելակ, սպայ:
 ՀեծԵԼ, տե՛ս ՀեծԵԾԵԼ:
 ՀեծԵԼԱԳԼՈՒԽ, տե՛ս ՀեծԵԼԱՊԵՏ:
 ՀեծԵԼԱԳՈՒԽԴ, տե՛ս ՀեծԵԼԱԶՕՐ:
 ՀեծԵԼԱԶՆ, Կ. Սպայ, ասպետ:
 ՀեծԵԼԱԶՕՐ, Գ. Հեծելագունդ, հեծելա-
 խումբ, այրուծի:
 ՀեծԵԼԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ՀեծԵԼԱԶՕՐ:
 ՀեծԵԼԱԿ, տե՛ս ՀեծԵԱԼ:
 ՀեծԵԼԱԿԱՆ, Կ. Երիվարական, ձիա-
 կան:
 ՀեծԵԼԱՊԵՏ, Գ. Հեծելազուլուխ:
 ՀեծԵԼՈՒԹԻՒՆ, Գ. Երիվարութիւն, շա-
 հատակութիւն:
 ՀեծԵԾԱԼ, տե՛ս ՀեծԵԾԵԼ:
 ՀեծԵԾԱՆՔ, տե՛ս ՀեծԵԾՈՒԹԻՒՆ:
 ՀեծԵԾԵԼ, չբ. Հեծել, հաչել, հառաչել,
 յոգւոց հանել՝ ելանել:
 ՀեծԵԾԵԼԻ, Կ. Աւաղիկ, ողբալի:
 ՀեծԵԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀեծՈՒԹԻՒՆ:
 ՀեծԵԾՈՒՄՆ, տե՛ս ՀեծՈՒԹԻՒՆ:
 ՀեծԿԱԼ, չբ. Հեկեկալ:
 ՀեծՈՒԹԻՒՆ, Գ. Հեծեծութիւն, հեծե-
 ծումն, հեծումն, հեծեծանք, հեկեկանք,
 հառաչանք, յոգւոց հանութիւն:
 ՀեծՈՒՄՆ, տե՛ս ՀեծՈՒԹԻՒՆ:
 ՀեծՈՒՅԱՆԵԼ, Կբ. Նստուցանել (հեծնել
 տալ):
 ՀեԿԵԿԱԼ, չբ. Հեծկալ, հեծեծել, կականել:
 ՀեԿԵԿԱՆՔ, Գ. Հեծեծանք, կական:
 ՀեՂԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՀեՂՈՒԼ:
 ՀեՂԳ, Կ. Ծոյլ, պղերգ, վատ, գործա-
 տեհաց, յոյլ, անհոգ, անփոյթ, դանդաղ,
 յամբ:

ՀեՂԳԱԳՆԱՅ, Կ. Յամբազնաց, յամբա-
 շարժ, յոյլ:
 ՀեՂԳԱԳՈՅՆ, Կ. Պղերգագոյն, յամբա-
 գոյն, դանդաղագոյն:
 ՀեՂԳԱԼ, չբ. Պղերգանալ, պղերգել,
 ծուլանալ, դանդաղել, յուլանալ, կասել,
 անտես առնել:
 ՀեՂԳԱԿԱՆ, տե՛ս ՀեՂԳ:
 ՀեՂԳԱՄԻՏ, Կ. Թուլամիտ, անհոգ:
 ՀեՂԳԱՅՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, Գ. Անյուսու-
 թիւն, վհատութիւն:
 ՀեՂԳԱՆՔ, տե՛ս ՀեՂԳՈՒԹԻՒՆ:
 ՀեՂԳԱՍԻՐՏ, Կ. Թոյլ, անհոգ:
 ՀեՂԳԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, Կբ. Հեղգել, թու-
 լացուցանել, կասեցուցանել:
 ՀեՂԳԵԼ, տե՛ս ՀեՂԳԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
 ՀեՂԳՈՒԹԻՒՆ, Գ. 1. Հեղգանք, հեղ-
 գումն, պղերգութիւն, ծուլութիւն, թու-
 լութիւն, յուլութիւն, անհոգութիւն: 2.
 Յամբութիւն, դանդաղութիւն:
 ՀեՂԳՈՒՄՆ, տե՛ս ՀեՂԳՈՒԹԻՒՆ:
 ՀեՂԵՂ, Գ. Ողող, ուղիւ, ջրհեղեղ, յոր-
 ձան:
 ՀեՂԵՂԱՌԱՐ, մ. Յորդառատ (հեղեղի
 պէս):
 ՀեՂԵՂԱԿԱՆ, Կ. Ողողիչ:
 ՀեՂԵՂԱՏ, Գ. Ճեպանցոյց ջուրց, խո-
 խումբ, ծործոր, ծործորակ, ձոր, ձորակ:
 ՀեՂԵՂԱՏԵԼ, Կբ. Հեղեղել, ողողանել,
 ողողել:
 ՀեՂԵՂԵԼ, տե՛ս ՀեՂԵՂԱՏԵԼ:
 ՀեՂԵՂՈՒՄՆ, Գ. Զեղումն, յորդութիւն:
 ՀեՂԻՆԱԿ, Գ. Առաջնորդ, առաջնորդիչ,
 վարիչ, գլուխ, հաւակ, սկզբնահայր:
 ՀեՂԻՆԱԿԱՆ, Կ. Առաջնորդական:
 ՀեՂԶԱԿԱՆ, տե՛ս ՀեՂԶՈՒՅԻԶ:
 ՀեՂԶԱՄԱՃ ԼԻՆԵԼ. Խեղդամահ լինել:
 ՀեՂԶԱՄՂԶՈՒԿ, Կ. 1. Շնչասպառ: 2.
 Խեղդողական, հեղձուցիչ:
 - ՀեՂԶԱՄՂԶՈՒԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀեՂ-
 ԶԱՆԵԼ:
 ՀեՂԶԱՆԵԼԻ, Կբ. Խեղդել, հեղձուցանել,

հեղձուցիկ առնել, հեղձամղձուկ առնել, խեղդամահ առնել:
 ՀեՂՁԱՆԵԼ² (իմ), ՀեՂՁԵԼ (իմ), ՀեՂՁ-
 ՆՈՒԼ, չբ. խեղդչնուլ, հեղձամահ լինել,
 խեղդամահ լինել:
 ՀեՂՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀեՂՁՈՒՄՆ:
 ՀեՂՁՈՒՄՆ, գ. 1. խեղդ, խեղդումն,
 հեղձութիւն: 2. լայնաբար՝ Յափրանք,
 յափրութիւն:
 ՀեՂՁՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀեՂՁԱՆԵԼ¹:
 ՀեՂՁՈՒՑԵԱԼ, տե՛ս ՀեՂՁՈՒՑԻԿ:
 ՀեՂՁՈՒՑԻԿ, ա. Հեղձուցեալ:
 - ՀեՂՁՈՒՑԻԿ ԱՌԵՆԵԼ, տե՛ս ՀեՂՁԱ-
 ՆԵԼ¹:
 - ՀեՂՁՈՒՑԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀեՂՁԱ-
 ՆԵԼ²:
 ՀեՂՁՈՒՑԻՁ, ա. Հեղձական, խեղդողա-
 կան:
 ՀեՂՁՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Հեղձումն (խեղ-
 դելը):
 ՀեՂՈՅՍ, տե՛ս ԲԵԻԵՌՆ:
 ՀեՂՈՒԹԻՒՆ ԱՐԵԱՆ, տե՛ս ԱՐԻՒՆՀԵ-
 ՂՈՒԹԻՒՆ:
 ՀեՂՈՒԼ, նբ. 1. Հոսել, վայթել, թափել:
 2. Լնուլ, արկանել: 3. Ծաւալել, տարա-
 ծել, սփռել: 4. կ. չբ. խռնել, յարձակել:
 ՀեՂՈՒԿ, ա. Լոյծ:
 ՀեՂՈՒՄՆ, գ. Հոսումն, թափումն:
 ՀեՂՈՒՍԵԼ, նբ. 1. տե՛ս ԲԵԻԵՌԵԼ: 2.
 Կցել:
 ՀեձՈՒԿԲ, գ. Հնեզն, հակառակութիւն:
 ՀԵՆԳՆ, նաև ՀԵՆԳԲ, գ. 1. Հեզնաբա-
 նութիւն, կատակ, կատականք, երգի-
 ծանութիւն, երգիծումն: 2. տե՛ս ՀԵ-
 ՃՈՒԿԲ:
 - Ի ՀԵՆԳՆ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՆԳՆԵԼ:
 - ԸՆԴ ՀԵՆԳՆ՝ ԸՆԴ ՀԵՆԳՍ ԵԼԱՆԵԼ,
 Ի ՀԵՆԳՆԻ՝ Ի ՀԵՆԳՆՈՋ ԿԱԼ. Հակա-
 ռակել:
 ՀԵՆԳՆԱՒՈՐ, տե՛ս ՀԵԳՆԱԿԱՆ:
 ՀԵՆԳՆԵԼ, նբ. Հեզնել, հեզնաբանել,
 այսպն առնել, այսպանել, խաղ առնել,

ծաղր առնել:
 ՀԵՆՈՒԼ, նբ. Ոստայնանկել, անկանել,
 հիւսել, նիւթել:
 ՀԵՇՄԱԿԱՊԱՇՏ, ա. Դիւապաշտ, դիցա-
 պաշտ, կռապաշտ, կռապարիշտ:
 ՀԵՇՏ, ա. 1. Հեշտալի, հեշտական, դիւբ,
 դիւբին, դիւբիչ, կամակ, ընդունելի,
 ցանկալի, քաղցր, ախորժ: 2. գ. Դիւբու-
 թիւն, հաճութիւն, հաճոյք:
 - ՀԵՇՏ ՅԱՆԿՈՒԹԻՒՆ. Փափկութիւն,
 հեշտութիւն, ցանկասիրութիւն, հեշ-
 տախտութիւն, հեշտացողութիւն, վաւա-
 շտութիւն:
 ՀԵՇՏԱԲԱՐ, մ. Հեշտապէս, կամակար,
 մտադիւբ, հեշտաւ, հեշտիւ, հեշտեաւ,
 դիւբաւ:
 ՀԵՇՏԱԳՈՅՆ, ա. Դիւբազոյն, հեշտա-
 կանազոյն:
 ՀԵՇՏԱԼԻ, տե՛ս ՀԵՇՏ (1):
 ՀԵՇՏԱԼԻՐ, ա. 1. Հեշտալից, դիւբիչ: 2.
 Դիւբին:
 ՀԵՇՏԱԼԻՑ, տե՛ս ՀԵՇՏԱԼԻՐ:
 ՀԵՇՏԱԼՈՅԾ, ա. Դիւբալոյծ:
 ՀԵՇՏԱԼՈՒՐ, ա. 1. Դիւբալուբ, ախոր-
 ժալուբ, քաղցրալուբ: 2. Դիւբընկալ:
 ՀԵՇՏԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵԽԱՌ-
 ՆՈՒԹԻՒՆ:
 ՀԵՇՏԱԽՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԱՒԱՇԱԿԱՆ:
 ՀԵՇՏԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՇՏ ՅԱՆ-
 ԿՈՒԹԻՒՆ:
 ՀԵՇՏԱԽՕՍ, ա. Քաղցրախօս, քաղցրա-
 ծայն:
 ՀԵՇՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԵՇՏ (1):
 ՀԵՇՏԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀԵՇՏԱԳՈՅՆ:
 ՀԵՇՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւբութիւն,
 անդորրութիւն, զուարճութիւն, փափ-
 կութիւն, հեշտութիւն:
 ՀԵՇՏԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկեցութիւն,
 վայելք, զուարճութիւն:
 ՀԵՇՏԱԿԻՐ, ա. Դիւբիչ, ցանկալի, հեշ-
 տալի:
 ՀԵՇՏԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեշտութիւն, հա-

ճուրիւն, արտորժք, բերկրութիւն:
 ՀԵՇՏԱՄՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԽՆԴԱՄՏԵԼ
 (իմ):
 ՀԵՇՏԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՆԴԱՄՏՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ՀԵՇՏԱՅԻՆ, ա. Հեշտական, հեշտալի:
 ՀԵՇՏԱՆԱԼ, չբ. Զուարճանալ, փափկա-
 նալ, հաճել, արտորժել, բարեկրել, բերկ-
 րել, խնդալ:
 ՀԵՇՏԱՆՔ, տե՛ս ՀԵՇՏՈՒԹԻՒՆ:
 ՀԵՇՏԱՇՈՒՆՁ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱՇՈՒՆՁ:
 ՀԵՇՏԱՊԱՏԻՐ, տե՛ս ԴԻՐԱՊԱՏԻՐ:
 ՀԵՇՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՀԵՇՏԱՐԱՐ:
 ՀԵՇՏԱՍԷՐ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՍԷՐ:
 ՀԵՇՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանկասիրու-
 թիւն, փափկասիրութիւն:
 ՀԵՇՏԱՍՈՒՆ, ա. Փափկասուն, փափկա-
 սնոյց:
 ՀԵՇՏԱՐԱՐ, ա. Հեշտացուցիչ:
 ՀԵՇՏԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՇՏ ՅԱՆ-
 ԿՈՒԹԻՒՆ:
 ՀԵՇՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զուարճացուցա-
 նել, քաղցրացուցանել:
 ՀԵՇՏԱՅՈՒՅԻՁ, ա. Հեշտարար, հաճե-
 ցուցիչ, դիւրիչ:
 ՀԵՇՏԱԻ, տե՛ս ՀԵՇՏԱՐԱՐ:
 ՀԵՇՏԱՔԱՅԼ, ա. Դիւրաքալլ:
 ՀԵՇՏԵԱԻ, տե՛ս ՀԵՇՏԱՐԱՐ:
 ՀԵՇՏԸՆԿԱԼ, ա. 1. Դիւրալուր, դիւր-
 քնալ: 2. Հեշտացուցիչ, արտորժելի, հեշ-
 տալի:
 ՀԵՇՏԻ, ա. 1. Հեշտ, հեշտին, դիւրին, հեշ-
 տալի, անդորր: 2. մ. Յանդորրու, հեշ-
 տեաւ:
 ՀԵՇՏԻՆ, ա. Հեշտ, դիւրին:
 ՀԵՇՏԻԻ, տե՛ս ՀԵՇՏԱՐԱՐ:
 ՀԵՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախորժք, հեշտանք,
 հաճութիւն, բարեկրութիւն, բերկրու-
 թիւն, մարմնարտորժութիւն:
 - ՀԵՇՏՈՒԹԵԱՄՐ, մ. Դիւրաւ, յօժարու-
 թեամբ:
 ՀԵՌ, գ. 1. Հակառակութիւն, կադ, կռիւ:

2. Մարանք, չարակնութիւն, որսակա-
 լութիւն: 3. ա. Չարակնոտ, նախանձոտ,
 որսակալ:
 ՀԵՌԱԲՆԱԿ, ա. Հեռաւոր:
 ՀԵՌԱԳՆԱՅ, ա. Երկար (գնալու համար
 հեռու կամ երկայն):
 ՀԵՌԱԳՈՅՆ, ա. մ. Բացագոյն, մեկու-
 սագոյն:
 ՀԵՌԱԼ, չբ. Հակառակել, խեռալ, մարսալ,
 քինալ:
 ՀԵՌԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, ՀԵՌԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ,
 ՀԵՌԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հեռաւորութիւն:
 2. Միջոց, տարակացութիւն, անջրպետ:
 ՀԵՌԱՁԳԵԼ, չբ. Յերկարածել, հեռանալ
 (աւելի հեռու ձգուել):
 ՀԵՌԱՁԻԳ, ա. 1. Հեռաձգեալ: 2. Հեռու,
 հեռաւոր, երկայնածիղ, յերկարածիղ:
 ՀԵՌԱՆԱԼ, չբ. Հեռի լինել, ի բաց գնալ,
 ի բաց ելանել, հեռաւորել, մեկուսանալ:
 ՀԵՌԱՍԱՆ, ա. Հեռաւոր, հեռի:
 - Ի ՀԵՌԱՍԱՆԷ, մ. Ի հեռուստ, ի
 բացուստ, ի բացեալ, հեռի:
 ՀԵՌԱՐՁԱԿ, ա. Բացարձակ, հեռաստան,
 հեռաւոր:
 ՀԵՌԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հեռի առնել, ի
 բաց առնել, ի բաց կացուցանել, արտա-
 կացուցանել:
 ՀԵՌԱՅՈՒՅԻՁ, ա. Տարագրիչ:
 ՀԵՌԱԻՈՐ, ա. 1. Հեռի, բացակայ: 2. Տա-
 րաշխարհիկ, օտարական, օտար: 3. Եր-
 կար:
 ՀԵՌԱԻՈՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀԵՌԱԳՈՅՆ:
 ՀԵՌԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԵՌԱԻՈՐ:
 ՀԵՌԱԻՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՀԵՌԱՆԱԼ:
 ՀԵՌԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բացակայու-
 թիւն, հեռակայութիւն: 2. Միջոց, ան-
 ջրքալետ, երկարութիւն:
 ՀԵՌԵԻՈՐ, տե՛ս ՀԵՌԱԻՈՐ:
 ՀԵՌԻ, ա. 1. Հեռաւոր, բացակայ, տար,
 երկար: 2. Անազան, վաղ, հին: 3. մ. Նխդ.
 Մեկուսի, ի բացեալ, օտար, անմասն,
 առանց:

ՀեՌՈՅ, ա. մ. ՀեՌի:
 ՀեՌՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. ՀեՌ, գրգռութիւն,
 ռիսակայութիւն, ատելութիւն: 2. Հեռա-
 ւորութիւն, մեկուսութիւն:
 ՀեՌՈՒՍՏ, Ի ՀեՌՈՒՍՏ, մ. 1. Ի հե-
 ռաստանէ, Ի բացուստ, Ի բացեալ: 2. ա.
 Հեռաւոր:
 ՀեՍԿ, գ. Չուան, պարան:
 ՀեՍՏ, տե՛ս ՀեՍՏՈՒԹԻԻՆ:
 ՀեՍՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՀեՍՏԵԼ:
 ՀեՍՏԱՆՔ, տե՛ս ՀեՍՏՈՒԹԻԻՆ:
 ՀեՍՏԵԼ, տե՛ս ԱՆՍԱՍՏԵԼ:
 ՀեՍՏՈՒԹԻԻՆ, ՀեՍՏՈՒՄՆ, տե՛ս ԱՆ-
 ՍԱՍՏՈՒԹԻԻՆ:
 ՀեՏ, մանաւանդ՝ ՀեՏՔ, գ. 1. Ոտնատե-
 ղի, շաւիղ, հետարան: 2. Մնացորդ, նիշ,
 նշան:
 - ՀեՏ, նխդ. 1. Զհետ: 2. Հանդերձ, ընդ,
 Ի միասին:
 - Ի ՀեՏ, նխդ. մ. Յետ, զհետ, Ի միասին:
 - Ի ՀեՏՈՅ (յուշակալն ոճով). Յետուստ:
 - ՎԱՂՎԱՂԱԿԻ ՀեՏ կամ ԶՀեՏ, մ.
 Համայն, նոյն հետայն:
 ՀեՏԱԳԱՅ, ա. Հետադոյ, հետակայ, հե-
 տակայիկ, յաջորդ:
 ՀեՏԱԳՆԱՅ, ա. 1. Հետի, հետեակ, հե-
 տակադնաց: 2. Հետամուտ:
 ՀեՏԱԳՆԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Հետակադնա-
 ցութիւն:
 ՀեՏԱԳՈՅ, տե՛ս ՀեՏԱԳԱՅ:
 ՀեՏԱԶՕՏԵԼ, նբ. Հետախուզել, հետա-
 քննել լինել, հետաժարել, խուզել, քննել:
 ՀեՏԱԶՕՏԻՉ, ա. Հետազօտող, խուզակ:
 ՀեՏԱԶՕՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Հետաքննութիւն,
 խուզողութիւն:
 ՀեՏԱԽԱՂԱՂ ԾԱԾԿԵԼ՝ ԱՌՆԵԼ. Ան-
 հետ առնել, հետակորոյս առնել:
 ՀեՏԱԽՈՒՅՁ, ա. Հետալոյզ, հետազօտիչ:
 ՀեՏԱԽՈՒՅԵԼ, տե՛ս ՀեՏԱԶՕՏԵԼ:
 ՀեՏԱԿԱՅ, տե՛ս ՀեՏԱԳԱՅ:
 ՀեՏԱԿՈՐՈՅՍ ԱՌՆԵԼ. Կորուսանել, ան-
 հետ՝ բնաջինջ առնել:

ՀեՏԱԿՈՐՈՅՍ ԼԻՆԵԼ. Անհետ՝ աներե-
 վոյթ լինել, անհետանալ:
 ՀեՏԱՀԱՆ, ա. 1. Հետամուտ: 2. գ.
 (կենդբ.) Ինքնիմոն:
 ՀեՏԱՄՈՒՏ, ա. Հետամտիկ, հալածիչ:
 - ՀեՏԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ. Հետամտել, զհետ
 մտանել, զհետ պնդել, զհետ կրթել, հա-
 լածել:
 ՀեՏԱՄՏԵԼ, չբ. 1. տե՛ս Հետամուտ լինել:
 2. Զհետ երթալ՝ գնալ:
 ՀեՏԱՄՏԻԿ, տե՛ս ՀեՏԱՄՈՒՏ:
 ՀեՏԱՅՈՒՅՁ, տե՛ս ՀեՏԱԽՈՒՅՁ:
 ՀեՏԱՎԱՐԵԼ, տե՛ս ՀեՏԱԶՕՏԵԼ:
 ՀեՏԱՐԱՆ, տե՛ս ՀեՏ(Ք):
 ՀեՏԱԻՈՐ, ա. Յաջորդող:
 ՀեՏԱՔՆԻՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀեՏԱԶՕՏԵԼ:
 ՀեՏԱՔՆՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՀեՏԱԶՕՏՈՒ-
 ԹԻԻՆ:
 ՀեՏԱՔՐՔԻՐ, ա. 1. Հետաքննել, ընդ
 վայրախոյզ, ընդ վայրաքննել: 2. մ. Աւե-
 լորդ, վայրապար:
 ՀեՏԵՒԱՐԱՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՀԱԻԱՔԱ-
 ԲԱՆՈՒԹԻԻՆ:
 ՀեՏԵՒԱՐԱՐ, մ. Հետեակէս, հետեղա-
 բար, հետեղապէս, հետեղոյնս, ըստ
 կարգի, օրինօք:
 ՀեՏԵՒԱԳԱՅԻԿ, տե՛ս ՀեՏԱԳԱՅ:
 ՀեՏԵՒԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս ՀեՏԵՒԱՐԱՐ:
 ՀեՏԵՒԱԿ, ա. գ. 1. Ոտնաւոր, հետի:
 2. Հետեակամարտ (զօրական, զինուոր):
 3. Չորքոտանի: 4. մ. ա. Հետիոտ, հե-
 տիոտս, Ի հետիոտս: 5. Արձակ (խօսք):
 6. Գետնաքարշ, ստորաքարշ, նուաստ,
 անշուք, ընկեցիկ: 7. մ. Նուաստա-
 բար:
 ՀեՏԵՒԱԿԱԳՆԱՅ, տե՛ս ՀեՏԱԳՆԱՅ (1):
 ՀեՏԵՒԱԿԱԳՆԱՅՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՀեՏԱ-
 ԳՆԱՅՈՒԹԻԻՆ:
 ՀեՏԵՒԱԿԱԳՈՒՆԴ, տե՛ս ՀեՏԵՒԱԿԱ-
 ԶՕՐ (1):
 ՀեՏԵՒԱԿԱԶՕՐ, գ. ա. 1. Հետեակա-
 դուռնդ: 2. Հետեակախուժք, հետեակ (հե-

տեակ զինուորներէրց բաղկացած՝ խըմ-
բուած):
 ՀԵՏԵՒԱԿԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ՀԵՏԵՒԱԿԱ-
 ԶՕՐ (2):
 ՀԵՏԵՒԱԿԱՄԱՐՏ, ա. 1. տե՛ս ՀԵՏԵՒԱԿ
 (2): 2. գ. Հետեակամարտութիւն:
 ՀԵՏԵՒԱԿԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետեա-
 կամարտ:
 ՀԵՏԵՒԱԿԱՆ, ա. Ընթացողական, ընթա-
 ցական:
 ՀԵՏԵՒԱԿԵԼ, չբ. Քայլել:
 ՀԵՏԵՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնաքարշու-
 թիւն, նուաստութիւն, խոնարհութիւն:
 (Ի) ՀԵՏԵՒԱԿՈՒՅ, տե՛ս ՀԵՏԻ (2):
 ՀԵՏԵՒԱՆԱԼ, տե՛ս ՀԵՏԵՒԵԼ:
 ՀԵՏԵՒԱՆՔ, գ. Հետեութիւն, հետեումն,
 զհետերթանք, հետեողութիւն, հանգա-
 մանք, պարագայք, ընթացք, գնացք,
 կարգ:
 ՀԵՏԵՒԱՊԵՍ, տե՛ս ՀԵՏԵՒԱՐԱՐ:
 ՀԵՏԵՒԵԼ, չբ. 1. Զհետ երթալ՝ գնալ՝ լի-
 նել: 2. Հետամուտ լինել, վարել, նմանել,
 անսալ: 3. Երթալ, գիմել, ընթանալ, ու-
 ղեւորել:
 ՀԵՏԵՒՈՂ, ա. Նմանող, նմանակից:
 ՀԵՏԵՒՈՂԱՐԱՐ, ՀԵՏԵՒՈՂԱՊԵՍ, տե՛ս
 ՀԵՏԵՒԱՐԱՐ:
 ՀԵՏԵՒՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՏԵՒԱՆՔ:
 ՀԵՏԵՒՈՒԹԻՒՆ, ՀԵՏԵՒՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԵ-
 ՏԵՒԱՆՔ:
 ՀԵՏԶՀԵՏԷ, մ. Ետ զետէ, գամ քան զգամ,
 ոտն առ ոտն, առ փոքր փոքր:
 ՀԵՏ ԸՆԴ ՀԵՏ, մ. Ետ ընդ ետ, նոյնհե-
 տայն, վաղվադակի, փութանակի:
 ՀԵՏԻ¹, ա. 1. տե՛ս ՀԵՏԵՒԱԿ (1): 2. մ.
 (նաև Ի ՀԵՏԻ) Ի հետեակուց:
 ՀԵՏԻ², նխդ. Զհետ, յետ:
 ՀԵՏԻՈՏ, ՀԵՏԻՈՏԱՍ, Ի ՀԵՏԻՈՏԱՍ, ՀԵ-
 ՏԻՈՏԻՔ, ՀԵՏԻՈՏԻՅ, մ. Ի հետեակուց,
 հետի:
 ՀԵՏՔ, տե՛ս ՀԵՏ:
 ՀԵՐ, գ. Մազ, վարս, գէս, ծամ:

ՀԵՐԱՊԱՆԾ, ա. Վարսադեղ, տերեա-
 զարդ, սաղարթազուարճ (տունիկերի մա-
 սին):
 ՀԵՐԱՏՈՒԿ, ա. Հերարձակ, անպատկառ,
 լիրբ, անամօթ, լիտի (կանանց մասին):
 ՀԵՐԱՐՁԱԿ, ա. մ. Արձակահեր:
 ՀԵՐԱՒՈՐ, ա. Մագեղ:
 ՀԵՐԵՏԻԿՈՍ, ա. գ. Հերձուածող, աղան-
 դաւոր:
 ՀԵՐԻՒՆ, գ. Մախաթ:
 ՀԵՐԻՔ, ա. Բաւական, շատ:
 ՀԵՐԻՔԱՆԱԼ, չբ. Բաւականանալ:
 ՀԵՐԿ, գ. 1. Վար, հերկումն, հերկագոր-
 ծութիւն, արօրադրութիւն: 2. Անդ (հեր-
 կած):
 - ՀԵՐԿ կամ ՀԵՐԿԱ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս
 ՀԵՐԿԵԼ:
 ՀԵՐԿԱ ԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ՀԵՐԿԵԼ:
 ՀԵՐԿԱ ԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՐԿ (1):
 ՀԵՐԿԱՀԱՐ կամ ՀԵՐԿԱՐԱՐ, ա. գ. Արօ-
 րադիր, արօրածիգ:
 ՀԵՐԿԵԼ, չբ. Հերկ՝ հերկս հարկանել,
 հերկագործել, աղօս պատառել, արօրել,
 արօրադրել, վարել:
 ՀԵՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԵՐԿ (1):
 ՀԵՐՁ, ա. 1. Հերձեալ, ճեղքեալ: 2. գ. Ծերպ:
 ՀԵՐՁԱԾ, գ. Պատառուած, աղօս, առու:
 ՀԵՐՁԱԿ, տե՛ս ՓՔԻՆ:
 ՀԵՐՁԱՆԵԼ, չբ. 1. Ճեղքել, խզել, ցելուչ,
 պատառել, հերձուցանել, բաժանել, պայ-
 թուցանել, բեկանել: 2. (բշկ.) Հատանել:
 3. Երկպառակել, պառակտել:
 ՀԵՐՁԱՏԵԼ, չբ. Հերձուտել:
 ՀԵՐՁԵԼ, տե՛ս ՀԵՐՁԱՆԵԼ:
 ՀԵՐՁՆՈՒԼ, չբ. Ճայթել, պայթել:
 ՀԵՐՁՈՏԵԼ, տե՛ս ՀԵՐՁԱՏԵԼ:
 ՀԵՐՁՈՒԱԾ, գ. 1. Երկպառակութիւն,
 անմիաբանութիւն, տարաձայնութիւն:
 2. Հերձուածողութիւն, հերձուածութիւն,
 աղանդ:
 ՀԵՐՁՈՒԱԾԱԿԱՆ, ա. Հերձուածողական,
 աղանդական:

ՀԵՐՁՈՒԱԾԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՅԼ ԱՓԱՌԵԼ :
 ՀԵՐՁՈՒԱԾՈՂ, տե՛ս ՀԵՐԵՏԻԿՈՍ :
 ՀԵՐՁՈՒԱԾՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԵՐՁՈՒԱ-
 ԾԱԿԱՆ :
 ՀԵՐՁՈՒԱԾՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՐ-
 ՁՈՒԱԾ (2) :
 ՀԵՐՁՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԵՐՁՈՒԱԾ
 (2) :
 ՀԵՐՁՈՒԼ, տե՛ս ՀԵՐՁԱՆԵԼ :
 ՀԵՐՁՈՒՄՆ, գ. 1. Պատառումն, ցելումն,
 պայթումն : 2. Հերձուած, երկպառակու-
 թիւն, աղանդ :
 ՀԵՐՁՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԵՐՁԱՆԵԼ (1) :
 ՀԵՐՄԷՍ, տե՛ս ՓԱՅԼԱԾՈՒ :
 ՀԵՐՈՒ, մ. Ի հերու հետէ :
 - Ի ՀԵՐՈՒ ՀԵՏԷ, տե՛ս ՀԵՐՈՒ :
 ՀԵՐՔԵԼ, նբ. 1. Հեռի առնել, ի բաց փա-
 րատել, վանել, պուղել, վտարել, հալա-
 ծել, յաղթահարել : 2. Հբ. Կարող լինել,
 բաւել, զօրել, տոկալ, ընդդէմ կալ :
 ՀԵՐՔԻՉ, տ. Հեռացուցիչ, հալածիչ, փա-
 րատիչ :
 ՀԵՐՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերժումն, վանումն :
 ՀՁՐ, տ. 1. Զօրաւոր, զօրեղ, ուժեղ, քաջ,
 կորովի, բուռն, կարող : 2. Ճոխ, ուժգին,
 խիստ, սաստիկ, յորդ :
 ՀՁՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՀՁՐԱՊԷՍ :
 ՀՁՐԱԲԱՐՈՅ, տ. Զօրաւոր, առաքինի :
 ՀՁՐԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջութիւն,
 հզօրութիւն, արուժիւն, առաքինութիւն :
 ՀՁՐԱԳԻՆ, տե՛ս ՀՁՐԱԳՈՅՆ :
 ՀՁՐԱԳՈՅՆ, տ. 1. Զօրագոյն, ուժեղա-
 գոյն, կարողագոյն, ճոխագոյն, բռնա-
 գոյն, սաստկագոյն : 2. մ. Հզօրապէս,
 սաստկապէս :
 - ՀՁՐԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս ՀՁՐԱԳՈՅՆ (2) :
 ՀՁՐԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, տ. Խորախորհուրդ,
 ամէնիմաստ :
 ՀՁՐԱՆԱԼ, հբ. Զօրանալ, արիանալ,
 ուժեղանալ :
 ՀՁՐԱՊԷՍ, մ. 1. Հզօրաբար, քաջաբար,
 արիաբար, պնդապէս, սաստկապէս,

ուժգին : 2. տ. Հզօր :
 ՀՁՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զօրացուցանել,
 ամրացուցանել, ուժեղացուցանել :
 ՀՁՐԵՂ, տ. Զօրեղ, հզօրագոյն, քաջ,
 կորովի :
 ՀՁՐԵՂԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀՁՐԱԳՈՅՆ :
 ՀՁՐԵՂԱՊԷՍ, տե՛ս ՀՁՐԱՊԷՍ :
 ՀՁՐԻՉ, տ. Զօրացուցիչ, զօրավիգն :
 ՀՁՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրեղութիւն, զօրու-
 թիւն, քաջութիւն, արիութիւն :
 ՀէՔ, տե՛ս ՀէՔ :
 ՀէՆ, գ. 1. Աւագակ, հուղկահար, ելու-
 զակ, հինահար : 2. Հրոսակ, ասպատակ :
 ՀէՔ, տ. Ողորմելի, եղկելի, թշուառ,
 թշուառական :
 ՀԺԿՈՒՆ, տե՛ս ՀՈՒԺԿՈՒ :
 ՀԻԱՆՆԱԼ, տ. Ապշել, պակնուլ, սքանչա-
 նալ, սխրանալ, ընդարմանալ :
 ՀԻԱՆԱԼԻ, տ. Աքանչելի, սխրալի :
 ՀԻԱՅԿԱՆ, տ. Հիացուցանող, հիանալի :
 ՀԻԱՅՈՒԹԻՒՆ, ՀԻԱՅՈՒՄՆ, գ. 1. Աքան-
 չացումն, սքանչանք, պակուցումն, ապ-
 շութիւն, թմբբութիւն : 2. Արհաւիրք :
 ՀԻԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Աքանչացուցանել,
 ապշեցուցանել, պակուցանել, զարհուրե-
 ցուցանել :
 ՀԻԱՅՈՒՑԱՆՈՂ, տ. Հիացական, սքան-
 չացուցիչ :
 ՀԻԲԱՐ, մ. շ. Հիկէն, հիզան, հիպէս, որ-
 դոն, որպէս, զոր օրինակ :
 ՀԻՋԱՆ, ՀԻԿԷՆ, տե՛ս ՀԻԲԱՐ :
 ՀԻՂ, տե՛ս ՀԻԻՂ :
 ՀԻՄ, եղբ. Առ ի մէ՞, դմէ՞, է՞ր, էրո՞ւմ,
 է՞ր վասն, ընդէ՞ր :
 ՀԻՄԷՆ, ՀԻՄԷՆԻ, տե՛ս ԴՈՐԱԿ :
 ՀԻՄՆ, գ. նման. 1. Յատակ, խորք : 2.
 Սկիզբն, գլխաւոր, հաւակ : 3. Հաստա-
 տութիւն, ամբողջութիւն :
 - ՀԻՄՆ ԱՐԿԱՆԵԼ. Հիմնել, հիմնադրել,
 հիմնարկել :

- ՀիՄՆ Ի ՎԵՐ, մ. Իսպառ:

- ՀիՄՆ Ի ՎԵՐ ԱՌՆԵԼ, ՀիՄՆ Ի ՎԵՐ ՏԱՊԱԼԵԼ. Հիմնայատակ առնել, կործանել:

ՀիՄՆԱԴԻՐ, ա. Հիմնացուցիչ:

ՀիՄՆԱԴՐԵԼ, տե՛ս ՀիՄՆ ԱՐԿԱՆԵԼ:

ՀիՄՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀիՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:

ՀիՄՆԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիմնադրու-թիւն, փխբ. մտադրութիւն, հասողու-թիւն, ըմբռնումն, ճանաչումն:

ՀիՄՆԱՅԱՏԱԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀիՄՆ Ի ՎԵՐ ԱՌՆԵԼ:

ՀիՄՆԱՆԱԼ, չբ. Հիմնաւորել:

- ՀիՄՆԱՅԵԱԼ. Հիմնացուցեալ:

ՀիՄՆԱՇԱՐԺ, ա. մ. Հիմն ի վեր:

ՀիՄՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀիՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:

ՀիՄՆԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՀիՄՆ ԱՐԿԱՆԵԼ:

ՀիՄՆԱՐԿԷՔ, տե՛ս ՀիՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:

ՀիՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիմնադրութիւն, հիմնարկէք:

ՀիՄՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հիմնաւորել, հիմնել, հիմնարկել, հիմն արկանել, հաս-տել, հաստատել, ամրացուցանել:

ՀիՄՆԱՅՈՒՑԻԶ, ա. Հիմնադիր:

ՀիՄՆԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՀիՄՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

ՀիՄՆԵԼ, տե՛ս ՀիՄՆ ԱՐԿԱՆԵԼ:

ՀիՄՆԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՀիՄՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

ՀիՆ, ա. Վաղեմի, վաղուց, նախնի, առա-ջին, սկզբնական, նախկին:

- ՀիՆ ԱՒՈՒՐՅ. Ծեր, ալեոր:

ՀիՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՒԱԶԱԿԱԲԱՐ:

ՀիՆԱՀԱՐ, տե՛ս ՀԷՆ (1):

- ՀիՆԱՀԱՐ ԱՌՆԵԼ. Ասպատակել, ա-ւար հարկանել:

ՀիՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ասպատակ:

ՀիՆԳԱՄԵԱՅ, տե՛ս ՀիՆԳԱՄԵԱՆ:

ՀիՆԳԱՄԵԱՆ, ա. գ. Հինգամեայ, հին-գեմեան:

ՀիՆԳԱՇԱՐԺ, տե՛ս ՀիՆԳԱՇԱՐԺ:

ՀիՆԳԵԱԿ, տե՛ս ՀիՆԳԵԱԿ:

ՀիՆԳԵԿԻՆ, տե՛ս ՀիՆԳԵԿԻՆ:

ՀիՆԳԵՄԵԱՆ, տե՛ս ՀիՆԳԱՄԵԱՆ:

ՀիՆԳԵՏԱՍԱՆ, տե՛ս ՀիՆԳԵՏԱՍԱՆ:

ՀիՆԳԵՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ, տե՛ս ՀիՆԳԵ-ՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ:

ՀիՆԳԵՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ, տե՛ս ՀիՆԳԵՏԱ-ՍԱՆԵՐՈՐԴ:

ՀիՆԳԵՐԵԱԿ, տե՛ս ՀիՆԳԵԱԿ:

ՀիՆԳԵՔԵԱՆ, ՀիՆԳԵՔԻՆ, տե՛ս ՀիՆԳԵ-ՔԵԱՆ:

ՀիՆԳԿԱՆԳՆԵԱՅ, տե՛ս ՀիՆԳԿԱՆԳ-ՆԵԱՆ:

ՀիՆԳԿԱՆԳՆԵԱՆ, ա. Հինգկանգնեայ:

ՀիՆԳԿԻՆ, տե՛ս ՀիՆԳԵԿԻՆ:

ՀիՆԳՀԱՐԻՐԱՄԵԱՅ, տե՛ս ՀիՆԳՀԱ-ՐԻՐԱՄԵԱՆ:

ՀիՆԳՀԱՐԻՐԱՄԵԱՆ, ա. Հինգհարիւ-րամեայ:

ՀիՆԳՇԱԲԱԹ, տե՛ս ՀիՆԳՇԱԲԱԹԻ:

ՀիՆԳՇԱԲԱԹԻ, ա. Հինգշաբաթ:

ՀիՆՕՐԵԱՅ, ա. Բազմօրեայ, բազմաժա-մանակեայ, ալեորեայ. Հին:

ՀիՊԱՏ, տե՛ս ՀիՒՊԱՏՈՍ:

ՀիՊԷՍ, տե՛ս ՀիՐԱՐ:

ՀիՌ ԳԱԼ. Շրջան առնուլ, շրջադայել, շրջաբերել, պտուտել, յածել:

ՀիՒԱՆԴ, ա. 1. Խօթ, ախտացեալ, ախտաժէտ, տկար: 2. փխբ. Վնասա-կար:

ՀիՒԱՆԴԱԳՈՐԾ, ա. Հիւանդարար:

ՀիՒԱՆԴԱԿԱՆ, ա. 1. Հիւանդարար, վնասակար: 2. Տկար, անզօր

ՀիՒԱՆԴԱՄԻՏ, ա. 1. Խօթամիտ, տկա-րամիտ, թուլամիտ: 2. Խօթասիրտ:

ՀիՒԱՆԴԱՆԱԼ, չբ. 1. Խօթանալ, տկա-րանալ: 2. փխբ. Թուլանալ:

ՀիՒԱՆԴԱՆԻ, գ. յոգն. Հիւանդք:

ՀիՒԱՆԴԱՆՈՅ, գ. Տկարանոց:

ՀիՒԱՆԴԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վնասակա-րութիւն (հիւանդութեան պատճառ):

ՀԻՒԱՆԴԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Տկարացու-
ցանկ:
ՀԻՒԱՆԴՈՏ, ա. Հիւանդ, ցաւազար:
ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Խօթութիւն, ախտ,
ցաւ, տկարութիւն:
ՀԻՒԹ, գ. 1. Նիւթ, տարր: 2. Հոյզ: 3.
փխր. Զօրութիւն, իսկութիւն, բնութիւն,
էութիւն:
ՀԻՒԹԱԿԱՆ, ա. Հիւթային, հիւթաւոր,
նիւթական, տարրական, մարմնեղէն,
հողեղէն:
ՀԻՒԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նիւթականու-
թիւն, նիւթ, մարմին:
ՀԻՒԹԱՅԻՆ, տե՛ս ՀԻՒԹԱԿԱՆ:
ՀԻՒԹԱՆԻՒԹ, ա. գ. 1. Նիւթեղէն, մարմ-
նաւոր: 2. Արմատ:
ՀԻՒԹԱԻՈՐ, տե՛ս ՀԻՒԹԱԿԱՆ:
ՀԻԻԹԵԼ, նր. Նիւթել, հիւսել:
ՀԻԻԹԵՂ, ա. Թանձրահող, յուռթի:
ՀԻԻԼԷ, տե՛ս ՀԻԻՂԷ:
ՀԻԻԾԱՆԵԼ (իմ), չբ. Ծիւրել, հաշել,
ծնկել, նուաղել, պակասել:
ՀԻԻԾՈՒՄԵՆ, գ. Հաշանք:
ՀԻԻՂ¹, գ. Հիղ, խուղ:
ՀԻԻՂ², տե՛ս ՀԻԻՂԷ:
ՀԻԻՂԱԿԱՆ, ա. Արեգականային:
ՀԻԻՂԱՅ, ՀԻԻՂԵԱՅ, տե՛ս ՀԻԻՂԷ:
ՀԻԻՂԷ, գ. 1. Նիւթ, հիւթ, տարր: 2. Արե-
գակն:
ՀԻԻՊԱՏ, տե՛ս ՀԻԻՊԱՏՈՍ:
ՀԻԻՊԱՏԵԱՆ, գ. յոգն. Հիւպատոսք:
ՀԻԻՊԱՏՈՍ, տե՛ս ԲԴԵՇԽ:
ՀԻԻՊԱՏՈՒԹԻՒՆ, ՀԻԻՊԱՏՈՒԹԻՒՆ,
տե՛ս ԲԴԵՇԽՈՒԹԻՒՆ:
ՀԻԻՊԵՐԷՏ, գ. Պաշտօնեայ, սպասաւոր:
ՀԻԻՍ, գ. Հիւսուած, հիւսակ:
ՀԻԻՍԱԾՈՅ, ա. Հիւսուածոյ:
ՀԻԻՍԱԿ, գ. 1. տե՛ս ԳԻՍԱԿ: 2. Զօդ,
կապ, հիւսուած (հիւսուած բան),
ՀԻԻՍԵԼ, նր. Հիւսուել, ոլորել, հիւթել,
նիւթել, կցել, գոգել, յարմարել:
ՀԻԻՍԻՍԱԲՆԱԿ, ա. Հիւսիսական:

ՀԻԻՍԻՍԱԿԱՆ, ա. 1. Հիւսիսային: 2.
Հիւսիսաբնակ:
ՀԻԻՍԻՍԱԿՈՂՄ(Ն), տե՛ս ՀԻԻՍԻՍԻ:
ՀԻԻՍԻՍԱՅԻՆ, տե՛ս ՀԻԻՍԻՍԱԿԱՆ (1):
ՀԻԻՍԻՍԻ, գ. Հիւսիսակողմ(ն):
ՀԻԻՍԿԷՆ, ա. Հիւսուածոյ, հիւսածոյ:
ՀԻԻՍՆ, գ. Ատաղձագործ:
ՀԻԻՍՆԱԿԱՆՆ, տե՛ս ՀԻԻՍՆՈՒԹԻՒՆ:
ՀԻԻՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւսնականն:
ՀԻԻՍՈՒԾ, գ. Հիւսուածն, շարամանու-
թիւն, յօրինուած:
ՀԻԻՍՈՒԼ, տե՛ս ՀԻԻՍԵԼ:
ՀԻԻՍՈՒՄԵՆ, տե՛ս ՀԻԻՍՈՒԾ:
ՀԻԻՐ, գ. Հրաւիրական, բազմական, վա-
նաւոր, օտար:
ՀԻԻՐԱՄԵԾԱՐ, տե՛ս ՀԻԻՐԱՍԷՐ:
ՀԻԻՐԱՄԵԾԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԻԻՐԱ-
ՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:
ՀԻԻՐԱՆՈՅ, գ. Օտարանոց, օտարա-
տուն:
ՀԻԻՐԱՍԷՐ, ա. Հիւրամեծար, հիւրընկալ,
օտարասէր:
ՀԻԻՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւրամեծարու-
թիւն:
ՀԻԻՐԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Օտարասպա-
նութիւն:
ՀԻԻՐԸՆԿԱԼ, ա. գ. Օտարընկալ, հիւ-
րասէր:
ՀԻԻՐԸՆԿԱԼԵԼ, նր. Օտարընկալել, վա-
նասրել:
ՀԻԻՐԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Օտարընկալու-
թիւն, հիւրութիւն, հիւրոյթք, հիւրոյք,
վանասրութիւն:
ՀԻԻՐՈՅԹ, ՀԻԻՐՈՅԲ, գ. 1. տե՛ս ՀԻԻՐ-
ԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ: 2. Հացկերոյթ:
ՀԻԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Օտարութիւն, պան-
դրիստութիւն: 2. Հիւրընկալութիւն:
ՀԻՔԱԳՈՅՆ, ա. Թշուառագոյն:
ՀԻՔԱՅԵԱԼ, ա. Թշուառագոյն, տառա-
պեալ, ողորմելի, եղկելի, հէք:
ՀԻՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Թշուառութիւն:
ՀԼՈՒ, ա. 1. Լսող, ունկնդիր, հնազանդ,

Հեղ, բարեհամբույր, հանդարտ, զգօն: 2. Հլուական:

ՀԼՈՒԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԼՈՒ (2):

ՀԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Լսողութիւն, ունկնդրութիւն, հնազանդութիւն:

ՀԾԾԱՆՔ, գ. Շշնջիւն:

ՀԾԾԵԼ, չբ. Շշնջիւ:

ՀՄԱԿԵՐ, ա. Շաղղակեք:

ՀՄԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Շաղղակեքութիւն, գազանութիւն:

ՀՄԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ՀՄԱՅԵԱԿ, տե՛ս ԳՐԱՊԱՆԱԿ (1):

ՀՄԱՅԵԼ, նբ. Դիւթիւ:

ՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՄԱՅՔ (1):

ՀՄԱՅՔ, գ. 1. Հմայութիւն, բղձութիւն: 2. Դիւթ:

ՀՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Խակութիւն, փխբ. գազանութիւն, անգթութիւն:

ՀՄՈՒՏ, ա. Խելամուտ, գիտակ, տեղեակ, իրագէտ, մակացող, մակացու, հասու, փորձ, վարժ:

ՀՄՏԱԲԱՐ, մ. Հմտօրէն:

ՀՄՏԱԳՈՅՆ, ա. Գիտնաւոր,

ՀՄՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՄՈՒՏ:

ՀՄՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՄՏՈՒԹԻՒՆ:

ՀՄՏԱԿՅԵԼ (իմ), չբ. Գիտակ լինել:

ՀՄՏԱՆԱԼ, չբ. Խելամուտ լինել, խելամուտել, տեղեկանալ, վերահասու լինել:

ՀՄՏԱՍԷՐ, ա. Ուսումնասէր:

ՀՄՏԱՎԱՐԺ, ա. Կիրթ, ճարտար:

ՀՄՏԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Իմաստնացուցիչ:

ՀՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ներհմտութիւն, տեղեկութիւն, գիտութիւն, խելամտութիւն: 2. Ճարտարութիւն, վարժութիւն:

ՀՄՏՐԻՆ, տե՛ս ՀՄՏԱԲԱՐ:

ՀՆԱԲՈՒՆ, ա. Նախնի, վաղեմի:

ՀՆԱԳԵՏ, ա. Հին, հնախօս:

ՀՆԱԳԻՐ, ա. Հնազարական:

ՀՆԱԳՈՅՆ, ա. Վաղեմի, ծերագոյն, երկարագոյն:

ՀՆԱԳՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՆԱԳԻՐ:

ՀՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:

ՀՆԱԶԱՆԴ, ա. 1. տե՛ս ՀԼՈՒ (1): 2. Հպատակ:

– ՀՆԱԶԱՆԴ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՆԱԶԱՆԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

– ՀՆԱԶԱՆԴ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀՆԱԶԱՆԴԵԼ² (իմ):

ՀՆԱԶԱՆԴԵԼ¹, տե՛ս ՀՆԱԶԱՆԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՀՆԱԶԱՆԴԵԼ² (իմ), չբ. 1. Հնազանդ լինել, անսալ, ունկնդիր լինել, լսել: 2. Հպատակել:

ՀՆԱԶԱՆԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հնազանդ առնել, հնազանդել, նուաճել, ծառայեցուցանել:

ՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լսողութիւն, անսացողութիւն, ունկնդրութիւն, հլուութիւն: 2. Հպատակութիւն, ստորադասութիւն:

ՀՆԱԽՕՍ, տե՛ս ՀՆԱԳԵՏ:

ՀՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնազրութիւն:

ՀՆԱԾՈՒՆ, գ. Պետ, իշխան, առաջնորդ:

ՀՆԱՄԻ, ա. Բազմամեայ:

ՀՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Յերկարել, յերկարածել: 2. Մաշել, ապականել, փտել: 3. Ծերանալ:

ՀՆԱՐ, մանաւանդ՝ ՀՆԱՐՔ, գ. 1. Ճար, ճարտարութիւն, ճարտարանք, հնարագիտութիւն, արուեստ, գիւտ, հլբ, հայթայթանք, մարթանք, ոճ, կար, մեքենաւորութիւն: 2. (տրամ.) Ձեռնարկութիւն (ապացուցման տրամաբանական մեթոդ):

– ՀՆԱՐ Է, ՀՆԱՐ ԻՆՁ ԻՅԷ, մբ. Մարթ է, ի դէպ է:

– ՁԷ ՀՆԱՐ, ՁԻՔ ՀՆԱՐ, մբ. Անկարելի է, անհնարին է:

ՀՆԱՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՀՆԱՐԱՊԷՍ:

ՀՆԱՐԱԳԵՏ, ա. 1. Խորագէտ, ճարտար: 2. Հնարագիւտական:

ՀՆԱՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարութիւն, հնարք:

ՀնԱՐԱԳԻԻՏ, ա. Հնարագէտ, հնարա-
 գործ, արարող:
 ՀնԱՐԱԳԻԻՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՀնԱՐԱԳԻՏ
 (2):
 ՀնԱՐԱԳՈՐԾ, տե՛ս ՀնԱՐԱԳԻԻՏ:
 ՀնԱՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ստեղծագործել,
 ստեղծանել, յորինել, հնարել:
 ՀնԱՐԱԴԻՐ, ա. Որոգայթադիր, չարա-
 րուեստ, մեքենաւոր:
 ՀնԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որոգայթադրու-
 թիւն, թակարդ, մեքենաւորութիւն, մե-
 քենայութիւն:
 ՀնԱՐԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարիմացու-
 թիւն, ճարտարութիւն:
 ՀնԱՐԱԿԵՐՏ, ա. Հնարաւոր, կարելի:
 ՀնԱՐԱՊԷՍ, մ. Հնարաբար, հմտաբար:
 ՀնԱՐԱՅՈՅՑ, ա. Առաջնորդ, ուսուցիչ:
 ՀնԱՐԱՆՈՐ, ա. 1. Հնարագէտ, կարող,
 ձեռնհաս, ճարտար, հնարագիրտ: 2.
 Հնարադիր, մեքենայագործ: 3. Կարելի,
 մարթելի, ներքնգունական:
 ՀնԱՐԱՆՈՐԵԼ, տե՛ս ՀնԱՐԵԼ:
 ՀնԱՐԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կարողու-
 թիւն, կար, հնար, ճար, ճարտարութիւն,
 ջան: 2. Մեքենաւորութիւն:
 ՀնԱՐԵԼ, նբ. մանաւանդ՝ ՀնԱՐԵԼ (իմ),
 հբ. Հնարաւորել, ճարտարել, մեքենայել,
 արուեստագործել, արուեստակել, գուն
 գործել, ջանալ:
 ՀնԱՐԻՄԱՅ, ա. Մեքենաւոր, նենգաւոր,
 ճարտար, ճարտարիմաց, արուեստական:
 ՀնԱՐԻՄԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀնԱՐ-
 ԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ:
 ՀնԱՐԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարիմացո-
 ղութիւն, հնարագիտութիւն, հնարողու-
 թիւն, մեքենայութիւն, խորամանկու-
 թիւն, ճարիմացութիւն, ճարտարամու-
 թիւն, հնարք, հանճար:
 ՀնԱՐԻՆ, ա. Հնարաւոր, կարելի:
 ՀնԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարք, հնարիմա-
 ցութիւն, արուեստ:
 ՀնԱՐՔ, տե՛ս ՀնԱՐ:

ՀնԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Ապակահիչ:
 ՀնԳԱԿԻ, տե՛ս ՀնԳԵԿԻՆ (2):
 ՀնԳԱՇԱՐԺ, ա. Հինգաշարժ:
 ՀնԳԵԱԿ, գ. Հինգերեակ, հնգերեակ,
 հինգեակ:
 ՀնԳԵԿԻՆ, ա. 1. Հինգեկիւն: 2. մ. Հըն-
 գակի:
 ՀնԳԵՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ, ա. Հինգետասա-
 նամայ, հնգետասանաման:
 ՀնԳԵՏԱՍԱՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ՀնԳԵՏԱ-
 ՍԱՆԱՄԵԱՅ:
 ՀնԳԵՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ, թ. Հինգետասա-
 ներորդ:
 ՀնԳԵՐԵԱԿ, տե՛ս ՀնԳԵԱԿ:
 ՀնԳԵՔԵԱՆ, ՀնԳԵՔԻՆ, թ. Հինգեքեան,
 հինգեքին:
 ՀնԴԻԿ ՄՐՋԻՒՆ, տե՛ս ՄՐՋԻՒՆԱՌԻՒԾ:
 ՀնԴԻԿ ՈՐԴՆ, տե՛ս ՇԵՐԱՍ:
 ՀնԴԻԿ ՓԱՅՏ, տե՛ս ԵՐԵՆՈՍ:
 ՀնԶԵԼ, նբ. 1. Քաղել: 2. Կիւր. Զարդել,
 կոտորել:
 ՀնՈՅ, գ. 1. Փուռն, թոնիր: 2. Հալոց,
 քուրայ, բով:
 ՀնՈՅՈՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բորբոքել, լու-
 ցանել:
 ՀնՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Փտուլթիւն, ապակա-
 նութիւն: 2. Ծերութիւն:
 ՀնՁԱԿԱՆ, ա. Հնչողական, ձայնատրա-
 կան:
 ՀնՁԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձայնակցութիւն:
 ՀնՁԵԼ, չբ. նբ. 1. Ձայն արձակել, ձայ-
 նել: 2. Շահել, շառահել: 3. Հռչակել,
 լսելի առնել, լսելի լինել: 4. Թնդալ:
 ՀնՁԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Լսելի առնել, ղո-
 ղանջեցուցանել, գոչեցուցանել, հռչա-
 կել, քարոզել:
 ՀնՁԻՒՆ, գ. 1. Ձայն, գոչիւն, բարբառ:
 2. Շահիւն, շառահիւն, բոմբիւն, դղըր-
 դիւն: 3. Հռչակ:
 ՀնՁՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀնՁԱԿԱՆ:
 ՀնՁՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀնՁԻՒՆ (1):
 ՀնՁՈՒՄՆ, տե՛ս ՀնՁԻՒՆ և ՀՈՒՆԶՔ:

ՀՈՐԱՆ, տե՛ս ՀԱՒՓԱՆ:

ՀՈԳ, գ. Փոյթ, խնամ, մտածութիւն, զբաղանք, վարանք, տատամսութիւն, տխրութիւն:

– ՀՈԳ ԱՌՆԵԼ՝ ՅԱՆՁԻՆ ԲԵՐԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՀՈԳԱՆ:

ՀՈԳԱԲԱՐՁ, տե՛ս ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒ:

– ՀՈԳԱԲԱՐՁ ԼԻՆԵԼ. Հոգ տանել, խնամարկել:

ՀՈԳԱԲԱՐՁԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ:

ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒ, ա. 1. Հոգաբարձ, հոգածու, խնամատար, վերակացու, առաջնորդ: 2. Փոյթ, փութկոտ:

ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խնամակալութիւն, վերակացութիւն, տնտեսութիւն: 2. Փոյթ, խնամ, զգուշութիւն, արթնութիւն, հոգողութիւն:

ՀՈԳԱՆ, չբ. Հոգ տանել, փոյթ առնել՝ ունել, փութալ:

ՀՈԳԱԾ, ա. Ընդմտատար:

ՀՈԳԱԾԵԼ, չբ. Հոգալ, խնամ ածել՝ ունել՝ տածել, խորհել:

ՀՈԳԱԾՈՒ, տե՛ս ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒ:

ՀՈԳԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հոգաբարձութիւն, հոգարկութիւն, հոգողութիւն, փոյթ, խնամ: 2. Տատամսութիւն:

ՀՈԳԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնամատարութիւն, հոգաբարձութիւն:

ՀՈԳԱՐԱՆ, գ. (յունական ոճով) Կրթարան, վարժարան, խորհրդարան:

ՀՈԳԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոգ, հոգածութիւն:

ՀՈԳԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈԳՈՂՈՒԹԻՒՆ:

ՀՈԳԵԲԱՐՁՈՒ, տե՛ս ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒ:

ՀՈԳԵԶԳԵՍ, տե՛ս ՀՈԳԵԿԻՐ:

ՀՈԳԵԶՈՒԱՐՁ, ա. Հոգեպարար:

ՀՈԳԵԼԻ, ՀՈԳԵԼԻՐ, ա. Հոգելից (Ս. Հոգով լցուած):

ՀՈԳԵԼԻՑ, տե՛ս ՀՈԳԵԼԻ:

ՀՈԳԵԽԱՂԱՅ, տե՛ս ՀՈԳԵՇԱՐԺ:

ՀՈԳԵԽԱՌՆ, ա. 1. Հոգիւրնկալ: 2. Մարգարէական, հոգեւոր:

ՀՈԳԵԽԱՌՆԵԼ (իմ), չբ. (եկեղց.) Հաղորդել, հաղորդակցել:

ՀՈԳԵԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Հաղորդութիւն, հաղորդակցութիւն:

ՀՈԳԵԾԻՆ, ա. Հոգեծնունդ:

ՀՈԳԵԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ՀՈԳԵԾԻՆ:

ՀՈԳԵԿԱՆ, ա. 1. Հոգեւոր, հոգեւորական: 2. Աննիւթական:

ՀՈԳԵԿԵՑՈՅՑ, ա. Փրկագործ:

ՀՈԳԵԿԻՐ, ա. Հոգեզգեստ, հոգիազգեստ, հոգեւորազգեստ, հոգիւրնկալ:

ՀՈԳԵԿՈՐՈՅՍ, ա. Հոգեկորուստ, հոգեմաշ, ոգեսպառ:

ՀՈԳԵԿՈՐՈՒՍՏ, տե՛ս ՀՈԳԵԿՈՐՈՅՍ:

ՀՈԳԵԿՐՕՆ, ա. Կրօնաւոր, կրօնաւորական:

ՀՈԳԵՂԷՆ, ա. գ. 1. Աննիւթական, անմարմին, ճրեչտակ: 2. Հոգեկան, հոգեւոր:

ՀՈԳԵՄԱՇ, տե՛ս ՀՈԳԵԿՈՐՈՅՍ:

ՀՈԳԵՆԱՆ, տե՛ս ՀՈԳԻԱՆԱՆ:

ՀՈԳԵՆԻԹ, ա. Հոգեղէն:

ՀՈԳԵՆՈՒԱԳ, տե՛ս ՀՈԳԵՐԳՈՂ:

ՀՈԳԵՇԱՆ, ա. Ոգեշահ, հոգեւորաշահ:

ՀՈԳԵՇԱՐԺ, ա. (եկեղց.) Հոգեխաղաց:

ՀՈԳԵՇՆՈՐՀ, ա. Հոգեւորաշնորհ, հոգեպարգև:

ՀՈԳԵՇՈՒՆՁ, ա. Ոգեշունչ:

ՀՈԳԵՊԱՐԱՐ, տե՛ս ՀՈԳԵԶՈՒԱՐՁ:

ՀՈԳԵՊԱՐԳԵԻ, տե՛ս ՀՈԳԵՇՆՈՐՀ:

ՀՈԳԵՊԷՍ, մ. Հոգեւորապէս, հոգեւորաբար:

ՀՈԳԵՍԷՐ, ա. Հոգիասէր, ոգեսէր, բարեպաշտ:

ՀՈԳԵՍՆՈՅՑ, ա. Հոգեսնունդ:

ՀՈԳԵՍՆՈՒՆԴ, տե՛ս ՀՈԳԵՍՆՈՅՑ:

ՀՈԳԵՐԳՈՂ, ա. (կրօն.) Քաջերգող:

ՀՈԳԵԻՐՈՐ, ա. 1. Հոգեղէն, հոգեկան, աստուածային: 2. Իմանալի, մտաւոր: 3. Հոգեկիր:

ՀՈԳԵԻՐՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՀՈԳԵՊԷՍ:

ՀՈՂԱՅԻՆ, ա. 1. Հողանիւթ, հողատե-
 սակ, հողեղէն: 2. Ցամաքային:
 ՀՈՂԱՆԱԼ, չբ. Հողադարձել:
 ՀՈՂԱՆԻԻԹ, ՀՈՂԱՆԻԻԹԵԱՅ, ՀՈՂԱ-
 ՆԻԻԹԵԱՆ, ա. Հողազանգուած, հողե-
 ղէն, մարմնեղէն, երկրաւոր, մերանիւթ:
 ՀՈՂԱՆՄԱՆ, ա. Հողատեսակ, հողային:
 ՀՈՂԱՍՏԵՂԾ, ՀՈՂԱՍՏԵՂԾԵԱԼ, ՀՈ-
 ՂԱՍՏԵՂԾՈՒԱԾ, ա. (կրօն.) Հողեղէն:
 ՀՈՂԱՎԱՍՏԱԿ, ա. Հողագործ, երկրա-
 գործ:
 ՀՈՂԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՀՈՂԱՆՄԱՆ:
 ՀՈՂԵՂԷՆ, ա. Հողանիւթ, հողածին,
 կաւեղէն, խեցեղէն, մարմնեղէն, երկ-
 րաւոր:
 ՀՈՂՄ, նաեւ ՀՈՂՄՆ, գ. Սիք, այս, շունչ,
 հողմիկ:
 - ՀՈՂՄՔ, տե՛ս ԴԱԼՈՒԿՆ:
 ՀՈՂՄԱՔԵՐ, ա. Հանդավար:
 ՀՈՂՄԱԽԱՂԱՂ, ա. Հանդարտ:
 ՀՈՂՄԱԽԱՌՆ, ա. Հողմային:
 ՀՈՂՄԱԿՈԾ, ա. Հողմակոծեալ:
 ՀՈՂՄԱԿՈԾԵԼ (իմ), չբ. Ալէկոծել (հող-
 մով), տատանել, տարաբերել, տալնա-
 պել:
 ՀՈՂՄԱԿՈԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Տատանումն,
 վրդովումն:
 ՀՈՂՄԱՀԱՐ, գ. Հովահար:
 ՀՈՂՄԱՀՈՍ, ա. Հողմավար:
 ՀՈՂՄԱՅԻՆ, ա. Հողմախառն, հողմեղէն:
 ՀՈՂՄԱՅՈՅՁՔ, գ. յոգն. Մըրիկ, փո-
 թորիկ:
 ՀՈՂՄԱՎԱՐ, ա. մ. Հողմաբեր, հողմա-
 հոս:
 ՀՈՂՄԵՂԷՆ, ա. Հողմային, հողեղէն:
 ՀՈՂՄԻԿ, գ. Սիք (թեթև՝ մեղմ քամի):
 ՀՈՂՈՒՏ, ա. Թանճրահող, հողային:
 ՀՈՄԱԽՈՅ, տե՛ս ՀԱՄԱԽՈՅ:
 ՀՈՄԱԾԻՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԾԻՆ:
 ՀՈՄԱԿԱՄՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՀԱՄԱԿԱ-
 ՄՈՒԹԻԻՆ:
 ՀՈՄԱՀԱՅՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՀԱՅՐ:

ՀՈՄԱՄԻԱԻՈՐԵԼ, տե՛ս ԶՈՒԳԱՄԻԱ-
 ԻՈՐԵԼ:
 ՀՈՄԱՆԱԽԱՆԶՈՐԴ, ա. Նախանձակից,
 նախանձընդէմ, հետեղ:
 ՀՈՄԱՆԻ, ա. գ. 1. Սեղեխ, հակատուփող:
 2. նման. Համախոհ, գործակից (վատ
 գործի մէջ):
 ՀՈՄԱՆՄԱՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՄԱՆ:
 ՀՈՄԱՆՈՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆ:
 ՀՈՄԱՆՈՒՆԱՔԱՐ, ՀՈՄԱՆՈՒՆԱԿԻ,
 տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆԱՔԱՐ:
 ՀՈՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒ-
 ՆՈՒԹԻԻՆ:
 ՀՈՄԱՊԱՏՈՒԱՔԱՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՊԱ-
 ՏՈՒԱՔԱՐ:
 ՀՈՄԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՌՕՏԻԶ:
 ՀՈՄԱՍԵՂԱՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՍԵՂԱՆ:
 ՀՈՄԱՍԵՌ, տե՛ս ՀԱՄԱՍԵՌ:
 ՀՈՄԱՍԵՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՍԵՐ:
 ՀՈՄԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՀԱՄԱՏԵՍԱԿ:
 ՀՈՄԱՏՈՀՄ, տե՛ս ՀԱՄԱՏՈՀՄ:
 ՀՈՄԱՐԻԻՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՐԻԻՆ:
 ՀՈՄԱՅԵՂ, տե՛ս ՀԱՄԱՅԵՂ:
 ՀՈՄԵՐԱԿԱՆ, ա. Քերթողական, բա-
 նասեղծական, հագնեղական:
 ՀՈՄԵՐԱՄ, տե՛ս ՀԱՄԵՐԱՄ:
 ՀՈՄԻԼ, եալ, չբ. Միաբան լինել:
 ՀՈՄԻՇԽԱՆ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱԿԻՅ:
 ՀՈՅՁ, գ. Ահ, երկիւղ:
 ՀՈՅՁ, տե՛ս ԽՈՅ (2):
 ՀՈՅԱԿԱՊ, ա. Հրաշակերտ, մեծամուր,
 հռչակաւոր, փառաւոր, երեկի, ականա-
 ւոր, շքեղ, գովելի, մեծանուն, անուանի:
 ՀՈՅԱԿԱՊԵԱԼ, ա. Փառաւորեալ (հոյա-
 կապ դարձած):
 ՀՈՅԱՆՈՒՆ, ա. Քաջանուն, մեծանուն:
 ՀՈՅՁ, գ. Խիժ, կռիւ:
 ՀՈՅԼՔ, տե՛ս ԲՈՅԼ:
 - ՀՈՅԼ Ի ՀՈՅԼ, մ. Գունդաղունդ:
 ՀՈՅԾ, ա. 1. Հոծ, խիտ: 2. Ողորկ, հարթ:
 ՀՈՍ, մանաւանդ՝ ՀՈՍՔ, գ. Հոսումն, հո-
 սութիւն, հոսանք:

ՀՈՍԱՆԱՀՈԼՈՎԱՇԱՐԺ, ա. Յորդախա-
ղաց:
ՀՈՍԱՆՈՒՏ, ա. 1. Հեղուկ, լոյծ, ծորուն:
2. Յորդահոս: 3. նման. Անցաւոր:
ՀՈՍԱՆՔ, գ. Հոսք, հոսումն, ուղիք,
յորձան:
ՀՈՍԵԼ¹, նբ. 1. Հոսեցուցանել, ծորե-
ցուցանել, բղխեցուցանել, հեղուկ, ցրել,
ցրուել, ցնդել: 2. Գահավէժ առնել, զըն-
կենուկ, թօթափել, կործանել, թափել:
ՀՈՍԵԼ², չբ. 1. Ծորել, բղխել, յորդել,
իջանել, վայրաբերել: 2. Յարձակել, գրոհ
տալ, անկանել:
ՀՈՍԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՀՈՍԵԼ¹:
ՀՈՍԻՉ, տե՛ս ՀԵԾԱՆՈՅ:
ՀՈՍՈՒԹԻՒՆ, ՀՈՍՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՈՍ(Ք):
ՀՈՎ, ա. 1. Զով, ցուրտ, ցողազին: 2. գ.
Հովուութիւն, գովութիւն: 3. Հովանոց,
ամարանոց:
ՀՈՎԱՐԵՐ, տե՛ս ՀՈՎԱՇՈՒՆՉ:
ՀՈՎԱՀԱՐ, տե՛ս ՀՈՂՄԱՀԱՐ:
ՀՈՎԱՀԱՐԵԼ, նբ. Հովիկ, գովացուցանել:
ՀՈՎԱՅ, ձ. Ո՛վ, վա՛յ, աւա՛ղ:
ՀՈՎԱՆԱԳՐԵԼ, տե՛ս ՍՏՈՒԵՐԱԳՐԵԼ:
ՀՈՎԱՆԱԼ, չբ. Զովանալ, ցրտանալ,
պաղել:
ՀՈՎԱՆԱՆԱԼ, չբ. Հովանի լինել՝ ունել,
հովանոցանալ, փխբ. հովանաւորել,
պահպանել, պաշտպանել:
ՀՈՎԱՆԱՒՈՐ, ա. 1. Հովանուտ: 2. փխբ.
Պաշտպան:
ՀՈՎԱՆԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՀՈՎԱՆԱՆԱԼ:
ՀՈՎԱՆԻ, գ. 1. Ստուեր, չուք: 2. Հովա-
նոց: 3. փխբ. Խնամարկութիւն, պաշտ-
պանութիւն:
- ՀՈՎԱՆԻ ԼԻՆԵԼ կամ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս
ՀՈՎԱՆԱՆԱԼ:
ՀՈՎԱՆՈՅ, գ. 1. Հովանոցակ, ծածկոց,
ծածկոյթ: 2. Ամարանոց:
ՀՈՎԱՆՈՅԱԿ, տե՛ս ՀՈՎԱՆՈՅ (1):
ՀՈՎԱՆՈՅԱՆԱԼ, տե՛ս ՀՈՎԱՆԱՆԱԼ:
ՀՈՎԱՆՈՒՏ, տե՛ս ՀՈՎԱՆԱՒՈՐ (1):

ՀՈՎԱՇՈՒՆՉ, ա. Հովաբեր, գովացուցիչ:
ՀՈՎԱՍՈՒՆ, ա. Հով, գով:
ՀՈՎԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զովացուցանել,
ցրտացուցանել:
ՀՈՎԵԼ, տե՛ս ՀՈՎԱՀԱՐԵԼ:
ՀՈՎԻՏ, գ. 1. Զորադաշտակ, լեռնադաշտ:
2. նման. Գոգ, ծոց, ընդունարան:
ՀՈՎԻԻ, ա. գ. 1. Խաշնարած, խաշնա-
դարձման, խաշնարօտ, հօտարած: 2. փխբ.
Առաջնորդ:
ՀՈՎՈՒԱԿԱՆ, ա. 1. Հովուաւոր: 2.
(եկեղջ.) Առաջնորդական, եպիսկոպոս-
ական:
ՀՈՎՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈՎՈՒՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՀՈՎՈՒԱԿԻՅ, ա. Եպիսկոպոսակից:
ՀՈՎՈՒԱՆՈՅ, գ. 1. Փարախ: 2. Եպիսկո-
պոսարան, եպիսկոպոսանոց:
ՀՈՎՈՒԱՊԵՏ, գ. (եկեղջ.) 1. Հօտապետ:
2. Քահանայապետ, եպիսկոպոսապետ:
ՀՈՎՈՒԱՒՈՐ, տե՛ս ՀՈՎՈՒԱԿԱՆ:
ՀՈՎՈՒԵԼ, նբ. 1. Արածել, տածել, դար-
մանել: 2. փխբ. Առաջնորդել, կառա-
վարել:
ՀՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Զովութիւն, ցրտու-
թիւն:
ՀՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Հովուականութիւն,
առաջնորդութիւն:
ՀՈՎՏԱԳՈՅՆ, ա. Ցածագոյն, խոնարհա-
գոյն, գոգեալ (տեղի մասին):
ՀՈՎՏԱՁԵԻ, ա. Սարահարթ:
ՀՈՎՏԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հովտութիւն:
ՀՈՎՏԱՆԱԼ, չբ. Գոգանալ:
ՀՈՎՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈՎՏԱՁԵՒՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՀՈՎՓԱԼ, տե՛ս ՀԱԻՓԱԼ:
ՀՈՏ, գ. փխբ. Նշանակ, նշմարանք:
- ՀՈՏ ԱՆՈՅԾ՝ ԱՆՈՒՇԻՑ՝ ԱՆՈՒՇՈՒ-
ԹԵԱՆ. Անուշահոտութիւն:
- ՀՈՏ ՀԱՆԵԼ. Հոտոտել:
- ՀՈՏ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Բուրել:
ՀՈՏԱՐԱՆ, տե՛ս ԲՈՒՐԱՍԱՆ (1):

ՀՈՏԵԼ¹, նբ. Նեխել, փտել:

ՀՈՏԵԼ² (խմ), չբ. Նեխել, փտել, ժողխել:

ՀՈՏՈՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈՏՈՏԵԼԻՔ:

ՀՈՏՈՏԵԼ, նբ. չբ. 1. Հոտ հանել: 2. Մերձենալ:

ՀՈՏՈՏԵԼԻՔ, գ. Հոտոտաւորութիւն, հոտոտելութիւն, հոտոտիչք, ռնգունք, ռւնչք, քիթ:

ՀՈՏՈՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈՏՈՏԵԼԻՔ:

ՀՈՏՈՏԶՔ, տե՛ս ՀՈՏՈՏԵԼԻՔ:

ՀՈՐ¹, գ. Խոր, գուր, ջրհոր, փոս:

ՀՈՐԱՆ, տե՛ս ՀՕՐԱՆ:

ՀՈՐԴԱՆ ՏԱԼ. Խաղացուցանել, վարել:

ՀՈՐԴԵԼ, նբ. Բանալ, դիւրել, ճանապարհ առնել:

ՀՈՐՄԱՅ, գ. Մանեակ, քայլ:

ՀՈՒԺԿՈՒ, ա. Ուժեղ, ուժեղակ, կորովի, զօրաւոր, հզօր, երևելի, հոյակապ:

ՀՈՒՂԿԱՀԱՐ, ՀՈՒՂԿԱՀԱՐՈՒ, տե՛ս ՀԷՆ (1):

ՀՈՒՂԿԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւազակութիւն:

ՀՈՒՄ, ա. 1. Անխաբշ, տհաս, խակ: 2. փխբ. Տմարդի, անազորոյն, անգուլթ:

ՀՈՒՆ, գ. 1. Անցք: 2. ա. Ծանծաղ, ծանծաղուտ:

ՀՈՒՆԴ, գ. Ունդ, սերմն, արմտի:

ՀՈՒՆԶՔ, գ. 1. Արմտիք (հնձելու): 2. Ամառն (հնձելու ժամանակը):

ՀՈՒՆԶՔ, գ. Հնչիւն, հնչուժն:

ՀՈՒՊ, ա. 1. Մօտաւոր, մօտակայ, մերձաւոր, առընթերակայ: 2. Հաղորդ, կցորդ, նման: 3. նխդ. Մերձ, մօտ: 4. նխդ. Դէպ:

5. մ. Ի հարոյ, ընդ հուպ, հուպ ընդ հուպ, ի մօտոյ, անդէն առ նմին, իսկոյն, մերձ ընդ մերձ, հետըզհետէ, անընդմիջաբար:

- ԸՆԴ ՀՈՒՊ, Ի ՀՊՈՅ, տե՛ս ՀՈՒՊ (5):

- ՀՈՒՊ ԱՌ ՀՈՒՊ, ՀՈՒՊ ԸՆԴ ՀՈՒՊ, մ. 1. տե՛ս ՀՈՒՊ (5): 2. Մօտ առ միմեանս, կից:

- ՀՈՒՊ ԼԻՆԵԼ. Մերձ լինել, մերձենալ, մօտենալ:

ՀՈՒՍԿ, ա. մ. Յետին, վերջին:

ՀՈՒՐ, գ. 1. Կրակ, հրատ, խարոյկ, ջահ, բոց: 2. փխբ. Ցանկութիւն: 3. փխբ. Տենդ:

4. ա. Հրեղէն:

- ՀՈՒՐ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՀԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՎԱՌԵԼ, ՀՐՈՎ ԴԱՏԵԼ. Հրձիգ առնել, հրկիզել,

կիզուլ, այրել, բորբոքել, տոչորել:

ՀՈՒՐԸՆԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԸՆԿԵՑՈՒԹԻՒՆ:

ՀՊԱՐԱՐ, մ. Մերձաւորաբար, մերձաւորապէս:

ՀՊԱԳՈՅՆ, ա. 1. Մօտագոյն: 2. Ընտանեզոյն:

ՀՊԱՏԱԿ, ա. 1. Ի ներքոյ անկեալ, իշխանաւոր, իշխեցեալ, ստորակայ: 2. Հնազանդ, հլու: 3. Փոյթ:

- ՀՊԱՏԱԿ ԿԱԼ, տե՛ս ՀՊԱՏԱԿԵԼ:

ՀՊԱՏԱԿԱՐԱՐ, մ. Խնամով:

ՀՊԱՏԱԿԱՆՔ, գ. Մտադրութիւն, խնամարկութիւն, հպատակութիւն, հպատակումն:

ՀՊԱՏԱԿԵԼ, չբ. 1. Հպատակ կալ, հնազանդել: 2. Արբանեկել, պաշտել, հոգալ, փոյթ առնել:

ՀՊԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հնազանդութիւն, հլուութիւն: 2. տե՛ս ՀՊԱՏԱԿԱՆՔ (2):

ՀՊԱՏԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՊԱՏԱԿԱՆՔ (2):

ՀՊԱՏԱԿՕՐԷՆ, մ. Հպատակաբար (հպատակի նման):

ՀՊԱՐՏ, ա. 1. Ամբարտաւան, բարձրամիտ, բարձրայօն, մեծամիտ, փառասէր, արհամարհոտ: 2. Ամբարտաւանական:

ՀՊԱՐՏԱՐԱՐ, մ. Հպարտագոյնս:

ՀՊԱՐՏԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս ՀՊԱՐՏԱՐԱՐ:

ՀՊԱՐՏԱԽՈՂ, ա. Բարձրամիտ, մեծամիտ, հպարտասիրտ, հպարտ:

ՀՊԱՐՏԱՆԱԼ, չբ. Փքանալ, ամբարտաւանել, գոռոզանալ, բարձրամտել, պարծել, պանծանալ, ամբարհաւաճել, մեծաբանել:

ՀՊԱՐՏԱՆՔ, գ. Հպարտութիւն, սնապարծութիւն:

Հ ՊԱՐՏԱՍԻՐՏ, տե՛ս Հ ՊԱՐՏԱԽՈՒՆ:
 Հ ՊԱՐՏԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փքացուցանել:
 Հ ՊԱՐՏԵԼ (իմ), տե՛ս Հ ՊԱՐՏԱՆԱԼ:
 Հ ՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հպարտանք, ամ-
 բարտաւանութիւն, բարձրամտութիւն,
 գոռոզութիւն, փքանք, յանդգնութիւն,
 ամբարհաւաճութիւն, փառասիրու-
 թիւն:
 Հ ՊԱՒՈՐ, ա. Մօտաւոր, մերձաւոր, առա-
 ջիկայ:
 Հ ՊԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս Հ ՊԱԳՈՅՆ:
 Հ ՊԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս Հ ՊԵԼ² (իմ):
 Հ ՊԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հպուլթիւն, հը-
 պումն, մերձաւորութիւն: 2. Շօշափումն:
 Հ ՊԵԼ¹, տե՛ս Հ ՊԵՅՈՒՑԱՆԵԼ:
 Հ ՊԵԼ² (իմ), չբ. 1. Հուպ լինել, հպաւորել,
 մատչել, մերձենալ, մօտենալ, չօշափել,
 յարել: 2. Զուգաւորել: 3. Վարել:
 Հ ՊԵԼԻԻՔ, Հ ՊԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Շօշափելիք:
 Հ ՊԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հպել, մերձեցու-
 ցանել, յարել, յարմարել:
 Հ ՊՈՒԹԻՒՆ, Հ ՊՈՒՄՆ, տե՛ս Հ ՊԱՒՈՐՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 Հ ՊՏԱՆՔ, գ. Հտպտանք, սեթեւեթ, պըչ-
 րանք, պչրութիւն:
 Հ ՊՏԵԼ (իմ), չբ. 1. Պաճուճել, պճնել: 2.
 Խենեշանալ:
 Հ ՌԵՏՈՐ, գ. Ծարտասան, ճարտարախօս:
 Հ ՌԵՏՈՐԱԲԱՆ, ա. Ծարտարախօս:
 Հ ՌԵՏՈՐԱԿԱՆ, ա. Ծարտասանական:
 Հ ՌԵՏՈՐԱՅՐ, գ. յոգն. Հռետորք, ճար-
 տասանք:
 Հ ՌԵՏՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծարտասանութիւն:
 Հ ՌԻԿ ԳԱԼ, տե՛ս Հ ՌԻ ԳԱԼ:
 Հ ՌԻՏՈՐԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս Հ ՌԵՏՈՐՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 Հ ՌՈԳ, գ. Թոշակ, ռոճիկ (ապրուստի
 փող):
 Հ ՌՈՄԱՅԻՐԷՆ, մ. Հռոմեիքն, հռոմէա-
 րէն, դաղմասեիքն:
 Հ ՌՈՄԵՐԷՆ, Հ ՌՈՄԷԱՐԷՆ, տե՛ս Հ ՌՈ-
 ՄԱՅԵՐԷՆ:

Հ ՌԶԱԿ, գ. Համբաւ, բարեհամբաւու-
 թիւն, ազդ:
 - Հ ՌԶԱԿ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս Հ ՌԶԱԿԵԼ:
 Հ ՌԶԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Մեծահնչակ:
 Հ ՌԶԱԿԱԿԱՆ, տե՛ս Հ ՌԶԱԿԱՒՈՐ:
 Հ ՌԶԱԿԱՀԱՆ ԴԷՍ, ա. Մեծաշուք:
 Հ ՌԶԱԿԱՆՈՒՆ, ա. Մեծանուն, անուա-
 նի:
 Հ ՌԶԱԿԱՏԵՍ, ա. Երեւելի (մարգարէ):
 Հ ՌԶԱԿԱՒՈՐ, ա. Հռչակելի, անուանի,
 երեւելի, աղանաւոր, նշանաւոր, հոյա-
 կապ:
 Հ ՌԶԱԿԱՒՈՐԵԱԼ, ա. Հռչակեալ, հռչա-
 կաւոր:
 Հ ՌԶԱԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հռչակութիւն,
 հռչակ:
 Հ ՌԶԱԿԵԼ, նբ. Հռչակ հարկանել, հռչա-
 կեցուցանել, բարեհամբաւել, հրապարա-
 կել, հանդիսացուցանել, յայտ առնել,
 քարոզել:
 Հ ՌԶԱԿԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս Հ ՌԶԱԿԵԼ:
 Հ ՌԶԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս Հ ՌԶԱԿԱՒՈՐՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 Հ ՍԿԱԶՆ, տե՛ս Հ ՍԿԱՅԱԶՆ:
 Հ ՍԿԱՅ, տե՛ս ՍԿԱՅ:
 Հ ՍԿԱՅԱԲԱՐ, տե՛ս ՍԿԱՅԱԲԱՐ:
 Հ ՍԿԱՅԱԶՆ, Հ ՍԿԱՅԱԶՈՒՆ, տե՛ս ՍԿԱ-
 ՅԱԶՆ:
 Հ ՍԿԱՅԱԶԵԻ, ա. Յաղթանդամ, վիթ-
 խարի:
 Հ ՍԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:
 Հ ՍԿԵԼ, տե՛ս ՍԿԵԼ¹:
 Հ ՍԿԵՅՈՂ, Հ ՍԿՈՂ, ա. Հսկուն, արթուն,
 զգաստ, տքնական:
 Հ ՍԿՈՒԹԻՒՆ, Հ ՍԿՈՒՄՆ, գ. Արթնու-
 թիւն, տքնութիւն:
 Հ ՍԿՈՒՆ, տե՛ս Հ ՍԿԵՅՈՂ:
 Հ ՏՊԻՏ, ա. 1. Միմոս, խեղապատակ, ծաղ-
 րածոս: 2. Խենէշ, մեղի, դիւրափոփոխ:
 Հ ՏՊՏԱՆՔ, տե՛ս Հ ՊՏԱՆՔ:
 Հ ՏՊՏԵԼ (իմ), տե՛ս Հ ՊՏԵԼ (իմ):
 Հ ՐԱԲԵՐ, ա. Կրակաբեր:

ՀՐԱՔԵՐԱՆ, աս. Հրաշուհնչ:

ՀՐԱՔԵՐԶ, աս. Հրեղէն:

ՀՐԱՔԵՐԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրեղինութիւն:

ՀՐԱՔՐՈՐՔՈՒՔ, աս. Հրատաբորբորք, բոցա-
վառեալ:

ՀՐԱՔՈՒՂԽ, աս. Հրահոս, հրահոսան:

ՀՐԱՔՈՒՆ, աս. 1. Հրանիւթ, լուսեղէն,
հրածնունդ, հրեշտակային: 2. Աստու-
ծային:

ՀՐԱՔՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՔՈՒՆ (1):

ՀՐԱԳՈՅՆ, աս. Բոցագոյն, հրաշէկ, հրա-
դիմական:

ՀՐԱԴԷԶ, աս. Բոցադէզ:

ՀՐԱԴԻՄԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱԳՈՅՆ:

ՀՐԱԶԱՐԴ, աս. Հրախառն:

ՀՐԱԶԳԵՍՏ, աս. Հրատեսակ, հրատեսիլ,
հրակերպ:

ՀՐԱԺԱՐԱԿԱՆ, աս. Բացասական, հրա-
ժարելի, արգելիչ:

ՀՐԱԺԱՐԱԿԱՆԱՐԱՐ, տե՛ս ՀՐԱԺԱ-
ՐԱԿԱՆԱՊԷՍ:

ՀՐԱԺԱՐԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Հրաժարակա-
նաբար, բացասաբար:

ՀՐԱԺԱՐԵԼ¹, տե՛ս 1. ՀՐԱԺԱՐԵՑՈՒՑԱՆ-
ՆԵԼ: 2 Ի ՀՐԱԺԵՇՏ ԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

ՀՐԱԺԱՐԵԼ², չբ. 1. Հեռանալ, հեռաւո-
րել, հրաժեշտ առնուլ՝ լինել, ի բաց դնալ,
ի բաց ելանել, ի բաց կալ, ձեռնթափ լի-
նել, յետս կալ, չառնուլ յանձն, մերժել,
մեկնել: 2. Վախճանել, մեռանել, մեկնել
յաշխարհէ:

ՀՐԱԺԱՐԵԼԻ, աս. Հրաժարական (ոչ յո-
ժարելի):

ՀՐԱԺԱՐԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԱԺԱ-
ՐՈՒՄՆ:

ՀՐԱԺԱՐՈՒՄՆ, գ. Հրաժարութիւն, հրա-
ժարեցութիւն, հրաժեշտ, արգելումն:

- ՀՐԱԺԱՐՈՒՄՆ ՅԱՇԽԱՐՀԷ. Մահ:

ՀՐԱԺԵՇՏ, գ. 1. Հրաժարումն, արգե-
լումն: 2. Բացասութիւն, բացասումն:

3. Ազատութիւն: 4. Մեկնումն: 5. Մահ:

- ՀՐԱԺԵՇՏ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս

ՀՐԱԺԱՐԵԼ² (1):

- Ի ՀՐԱԺԵՇՏ ԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ. Հրաժա-
րել. յուղարկել:

ՀՐԱԼԻՑ, աս. 1. Հրատալից, կրակալից,
հրախառն: 2. Հրագոյն, հրակերպ:

ՀՐԱԽԱՌՆ, ՀՐԱԽԱՌՆԵԱԼ, աս. Հրա-
տախառն, հրալից, հրակերպ:

ՀՐԱԾԻՆ, աս. Փայլակնացայտ, հրացայտ,
հրալից, հրեղէն:

ՀՐԱԾՆՈՒՆ Դ, աս. Հրածին, հրաբուն,
հրեղէն:

ՀՐԱԾՈՐԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՀՈՍԱՆ:

ՀՐԱԿԱՅՄԱԿ, աս. Բոցակէզ, հրափայլ:

ՀՐԱԿԵՐՊ, աս. 1. Հրատեսիլ, հրեղէն:

2. գ. Հրեշտակք:

ՀՐԱԿԵՐՊԵԱՆ, տե՛ս ՀՐԱԿԵՐՊ:

ՀՐԱԿԷԶ, աս. Հրակիզանող:

- ՀՐԱԿԷԶ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱԿԷԶ
ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ:

ՀՐԱԿԻԶԱՆՈՂ, տե՛ս ՀՐԱԿԷԶ:

ՀՐԱԿԻԶԵԼ, տե՛ս ՀՐԱԿԻԶԵԼ:

ՀՐԱԿԻԶՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԱԿԻԶՈՒԹԻՒՆ:

ՀՐԱԿԻԶՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՐԱԿԻԶՈՒՄՆ:

ՀՐԱԿԻՐ, աս. Կրակաբեր:

ՀՐԱՀԱՆ Գ, մանաւանդ՝ ՀՐԱՀԱՆ ԳՔ, գ.

1. Կրթութիւն, կրթականութիւն, վարժք,
ուսումն, մրցանք, փորձ, հանդէս: 2.
Մրցարան, վարժարան: 3. Զափաւորու-
թիւն, կարգաւորութիւն: 4. աս. Կիրթ,
կրթական, կարգաւոր:

ՀՐԱՀԱՆԳԱՊԵՏ, գ. Վարժապետ, վար-
դապետ:

ՀՐԱՀԱՆԳԵԼ, նբ. Կրթել, վարժել, մար-
դել, դաստիարակել, ուսուցանել, խրա-
տել, կարգաւորել:

ՀՐԱՀԱՆԳԻԶ, ՀՐԱՀԱՆԳՈՂ, աս. Կրթակ:

ՀՐԱՀՈՍ, տե՛ս ՀՐԱՀՈՍԱՆ:

ՀՐԱՀՈՍԱԿ, տե՛ս ՀՐԱՀՈՍԱԿ:

ՀՐԱՀՈՍԱՆ, աս. Հրահոս, հրածորան,
հրաբուլի:

ՀՐԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԱԶԳՈՒԹԻՒՆ:

ՀՐԱԶԵԼ, աս. Հրատեսիլ, հրատեսակ,

հրահերպ, հրեղէն, լուսափայլ, լուսա-
ճաճանչ:
ՀՐԱՄԱՆՅԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՄԱՆԱԿԱՆ:
ՀՐԱՄԱՆՅԵԼ, նբ. 1. Հրաման՝ պատուէր
տալ, պատուիրել: 2. Կարգաւորել, տըն-
տեսել, կարգել, սահմանել: 3. Թոյլ տալ:
ՀՐԱՄԱՆ, գ. 1. Պատուէր, պատուիրան,
պատգամ, կարգաւորութիւն, վճիռ, որո-
շողութիւն, հրովարտակ: 2. Թոյլտուու-
թիւն:
- ՀՐԱՄԱՆՔ. Ճակատադիր, բախտ:
- ՀՐԱՄԱՆ ԴԵՆԵԼ՝ ՏԱԼ. 1. Հրամայել:
2. Թոյլ տալ:
ՀՐԱՄԱՆԱԲԱՐ, մ. Իշխանաբար, տիրա-
բար, ճոխաբար:
ՀՐԱՄԱՆԱԲԵԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՐ-
ԾԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ:
ՀՐԱՄԱՆԱԲԵՐ, ա. գ. Պատգամաբեր,
պատգամաւոր, մարգարէ:
ՀՐԱՄԱՆԱԴՐԵԼ, նբ. Հրաման դնել,
հրամայել, սահմանել:
ՀՐԱՄԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրինադրու-
թիւն, սահմանադրութիւն, հրաման,
պատգամ:
ՀՐԱՄԱՆԱԿԱՆ, ա. Հրամայական, տի-
րական:
ՀՐԱՄԱՆԱԿԱՏԱՐ, ա. Պատուիրանա-
պահ, օրինապահ:
ՀՐԱՄԱՆԱՀԱՆ, ա. Հրամանատու:
ՀՐԱՄԱՆԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատուիրա-
նազանցութիւն:
ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐ, գ. Հրամանատու, տէր,
իշխան, հազարապետ, բղեաշխ, կուսակալ:
ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրամանա-
տրութիւն:
ՀՐԱՄԱՆՏԷՐ, ա. Գլխաւոր (հրամանի
տէր):
ՀՐԱՄԱՆԱՏՈՒ, ա. գ. Կարգաւորիչ,
օրինադիր:
ՀՐԱՄԱՆԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրաման,
պատուիրան, հրամանատրութիւն, կար-
գաւորութիւն:

ՀՐԱՄԱՆԱՏՐԵԼ, նբ. Հրաման տալ,
կարգաւորել, օրինադրել:
ՀՐԱՄԱՆԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԱՄԱ-
ՆԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ և ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՀՐԱՄԱՆԱԻՐԵԼ, նբ. Օրինադրել:
ՀՐԱՅԻՆ, ա. Հրաւոր, հրեղէն, ջերմ:
ՀՐԱՅՐԵԱՑՔ, գ. Հրայրեցութիւն, հրկի-
զութիւն, հրճութիւն, հրդեհ:
ՀՐԱՅՐԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԱՅՐԵԱՑՔ:
ՀՐԱՅՐՔ, գ. Տենչանք (բուռն ցանկու-
թիւն):
ՀՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Կայծականալ: 2. փխբ.
Վառել, բորբոքել:
ՀՐԱՆԻԺ, ա. 1. Հրեղէն, բոցեղէն, լու-
սեղէն: 2. գ. Հրեշտակ:
ՀՐԱՆԻԺԱԿԱՆ, ՀՐԱՆԻԺԱՅ, ա. 1.
Հրանիւթ, հրեղէն: 2. Հրեշտակային:
ՀՐԱՆՇՈՅԼ, ա. Հրափայլ, հրացայտ:
ՀՐԱՆՈՒՏ, ա. Հրեղէն, լուսեղէն:
ՀՐԱՇ, տե՛ս ՀՐԱՇՔ:
- ՀՐԱՇ ԱՌ ՀՐԱՇ, մ. Հրաշափառապէս:
ՀՐԱՇԱԳԵՂ, ա. Գեղեցկահրաշ, սքան-
չելազեղ, հրաշատեսիլ, չքնաղ:
ՀՐԱՇԱԳՈՐԾ, ա. 1. Սքանչելագործ,
նշանագործ: 2. Զարմանալի, զարմա-
ցուցիչ, հոյակապ:
ՀՐԱՇԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Սքանչելագոր-
ծել: 2. Հրաշակերտել:
ՀՐԱՇԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սքանչե-
լագործութիւն: 2. Սքանչելիք: 3. Հրա-
շակերտութիւն (հրաշալի շինուածք՝ կեր-
տուածք):
ՀՐԱՇԱԴԵՏ, ա. գ. Նշանադէտ:
ՀՐԱՇԱԴԵՏԱԿ, ա. Սքանչելատեսիլ:
ՀՐԱՇԱԶԱՆ, ա. Զարմանազան, սքան-
չելի, սխրալի, ահաւոր:
ՀՐԱՇԱԶԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՊԷՍ:
ՀՐԱՇԱԶԱՐԴ, վսամ, սքանչելի:
ՀՐԱՇԱԼԻ, ա. Հրաշական, սքանչելի,
սխրալի, աննման, վսամ:

ՀՐԱՇԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՒԻ:
 ՀՐԱՇԱԿԱՌՈՅՑ, տե՛ս ՀՐԱՇԱԿԵՐՏ:
 ՀՐԱՇԱԿԵՐՏ, ա. 1. Հրաշակառոյց, նշա-
 նակերտ, հրաշալի, հրաշափառ, վսամ:
 2. գ. Հրաշակերտութիւն:
 ՀՐԱՇԱԿԵՐՏԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՇԱԳՈՐԾԵԼ
 (2):
 ՀՐԱՇԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԱՇԱ-
 ԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ (3):
 ՀՐԱՇԱՃԱՃԱՆՁ, ա. Ճաճանչագեղ:
 ՀՐԱՇԱՆԱԶԵԼԻ, ա. Պարկեշտագեղ,
 սքանչելաշուք:
 ՀՐԱՇԱՆԱԼ, չբ. Սքանչանալ, հիանալ:
 ՀՐԱՇԱՆՇԱՆ, ա. Երեկի, ակնաւոր:
 ՀՐԱՇԱՆՈՐՈԳ, ա. մ. Նորանշան, նոր-
 օրինակ:
 ՀՐԱՇԱՆՈՒՆ, ա. Մեծանուն, հռչա-
 կաւոր:
 ՀՐԱՇԱՇՆՈՐՀ, ա. Շնորհաշուք:
 ՀՐԱՇԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Պայծառահրաշ:
 ՀՐԱՇԱՊԱՏԻՒ, ա. Գերապատիւ, մեծա-
 շուք:
 ՀՐԱՇԱՊԵՍ, մ. Սքանչելապէս:
 ՀՐԱՇԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՏԵՍԻԼ:
 ՀՐԱՇԱՏԵՍԻԼ, ա. Հրաշատեսակ, հրաշա-
 տեսիկ, հրաշագեղ:
 ՀՐԱՇԱՏԵՍԻԿ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՏԵՍԻԼ:
 ՀՐԱՇԱՐՓԻ, ա. Լուսապայծառ, գեղեց-
 կափայլ:
 ՀՐԱՇԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Սքանչացուցա-
 նել, հիացուցանել:
 ՀՐԱՇԱԻՈՐ, ՀՐԱՇԱԻՈՐԱԿԱՆ, ա. Հրա-
 շալի, հրաշական, նորահրաշ:
 ՀՐԱՇԱՓԱՅԼ, ա. Գերափայլ, գերա-
 պայծառ:
 ՀՐԱՇԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերապայծա-
 ռութիւն:
 ՀՐԱՇԱՓԱՌ, ա. Գերահրաշ, գերափառ:
 ՀՐԱՇԱՓԱՌԱՐԱՐ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՓԱ-
 ՌԱՊԷՍ:
 ՀՐԱՇԱՓԱՌԱԳՈՅՆ, ա. Գերափառա-
 դոյն, գերապանծ:

ՀՐԱՇԱՓԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՓԱՌ:
 ՀՐԱՇԱՓԱՌԱՊԷՍ, մ. Հրաշափառաբար,
 գերահրաշապէս:
 ՀՐԱՇԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գերապան-
 ծութիւն: 2. Հրաշք:
 ՀՐԱՇԷԿ, ա. Հրադոյն, հրաբորբոք:
 ՀՐԱՇՈՒԹԻՒՆ, ՀՐԱՇՈՒՄՆ, գ. 1. Հիա-
 ցուժն: 2. Հրաշք:
 ՀՐԱՇՈՒՆՁ, ա. 1. Բոցաշունչ, հրաբե-
 րան: 2. փխբ. Բուռն, յախուռն:
 ՀՐԱՇՈՒՆՔ, տե՛ս ՀՐԱՇՔ:
 ՀՐԱՇՔ, գ. 1. Սքանչելիք, սքանչելա-
 դործութիւն, նշան: 2. Հրէշք:
 ՀՐԱՇՕՐԷՆ, ա. մ. Հրաշալի, հրաշապէս:
 ՀՐԱՉԵԱՅ, ա. Բոցականագոյն, հրատեսիլ:
 ՀՐԱՊԱՇՏ, տե՛ս ԿՐԱԿԱՊԱՇՏ:
 ՀՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՐԱԿԱՊԱՇ-
 ՏՈՒԹԻՒՆ:
 ՀՐԱՊԱՐ, գ. Փոկ (կաշուէ չուան):
 ՀՐԱՊԱՐԱԿ, գ. 1. Ասպարէզ, հանդիսա-
 րան, վաճառանոց, պողոտայ, փողոցա-
 մէջ: 2. Ատեան, դիւան, դահլիճ: 3. Ամ-
 բոխ:
 - ՀՐԱՊԱՐԱԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՊԱ-
 ՐԱԿԵԼ:
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՐԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՏԵՆԱՐԱ-
 ՆԵԼ:
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՏԵ-
 ՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՐԱՐ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱ-
 ԿԱԻ:
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ, ա. մ. 1. Հրապա-
 րակեալ: 2. Հրապարակաւ:
 - ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ. 1. Հրա-
 պարակախօս առնել, հրապարակել, հրո-
 չակել: 2. Նշաւակել:
 - Ի ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ:
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍ, ա. 1. Ատենախօս:
 2. Ատենական, հանդիսական:
 - ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱ-
 ՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ (1):

- ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՏԵՆԱԲԱՆԵԼ:
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍԵԼ, տե՛ս ԱՏԵՆԱԲԱՆԵԼ:
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԿՈՅՏ, ա. Համագումունդ, միասնամուռ:
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԶԵԻ, ա. Հրապարակատես:
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՅԱՅՏ, ա. մ. Հրապարակագոյժ:
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԻ:
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍ, ա. Հրապարակեալ, հանդիսական:
 - ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍ ԱՌՆԵԼ. Հրապարակել, յայտնել, հանդիսացուցանել, հրապարակացոյց առնել:
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍԻԼ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍ ԱՌՆԵԼ:
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հռչակութիւն:
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՅՈՅՏ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՏԵՍ ԱՌՆԵԼ:
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԻ, մ. Հրապարակապէս, հրապարակաբար, հանդիսապէս:
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՔԱՐՈՋ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳՈՅԺ ԱՌՆԵԼ:
 ՀՐԱՊԱՐԱԿԵԼ, նբ. Հրապարակ առնել, հրապարակայայտ առնել, յայտնի առնել, հրապարակագոյժ առնել, յայտնել, հրռչակել, նշաւակել:
 ՀՐԱՊՈՅՐՔ, գ. Հրապուրանք, հրապուրումն, յորդոր, թելադրութիւն, շողոքորթութիւն:
 ՀՐԱՊՈՒՐԱԿԱՆ, ա. Հրապուրիչ, պատրողական:
 ՀՐԱՊՈՒՐԱՆՔ, տե՛ս ՀՐԱՊՈՅՐՔ:
 ՀՐԱՊՈՒՐԵԼ, նբ. Հրապուրեցուցանել, յորդորել, հաւանեցուցանել, թելադրել, դրդել:
 ՀՐԱՊՈՒՐԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԱՊՈՒՐԵԼ:
 ՀՐԱՊՈՒՐԵՑՈՒՅԻՉ, տե՛ս ՀՐԱՊՈՒՐԻՉ:
 ՀՐԱՊՈՒՐԻՉ, ա. Հրապուրեցուցիչ, դըր-

դիչ, սաղորիչ, հաւանեցուցիչ:
 ՀՐԱՊՈՒՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՐԱՊՈՒՐԱՆՔ:
 ՀՐԱՍԱԽ, տե՛ս ԽՐԱՍԱԽ:
 ՀՐԱՏ¹, գ. 1. Հուր, խարոյկ: 2. նման. Տապ, տենդ (մարմնի տաքութիւն):
 ՀՐԱՏ², գ. (աստղգ.) Հրաւոր, Մառեխ, Արէս (Մարս):
 ՀՐԱՏԱՐՈՐՔ, տե՛ս ՀՐԱՐՈՐՔ:
 ՀՐԱՏԱՆԻՑ, տե՛ս ՀՐԱՆԻՑ:
 ՀՐԱՏԱԽԱՌՆ, տե՛ս ՀՐԱԽԱՌՆ:
 ՀՐԱՏԱԿԱՆ, ա. Հրայիւն, հրանւտ, տապաղիւն:
 ՀՐԱՏԱՐԱԿԱԻՈՐ, ա. Հռչակաւոր:
 ՀՐԱՏԱՐԱԿԵԼ, նբ. Հռչակել, քարոզել, հրապարակել, հանդիսացուցանել:
 ՀՐԱՏԱՐԱԿՕՐԷՆ, մ. Հանդիսապէս:
 ՀՐԱՏԵՍ, տե՛ս ՀՐԱՏԵՍԱԿ:
 ՀՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Հրատես, հրատեսիլ, հրագոյն, հրախառն, հրաւորագոյն:
 ՀՐԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրեղինութիւն:
 ՀՐԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՀՐԱՏԵՍԱԿ:
 ՀՐԱՅԱՅՏ, ա. Հրանշոյլ, հրացան:
 ՀՐԱՅԱՆ, ա. Հրացայտ, շանթաճիգ, հրենկէց:
 - ՀՐԱՅԱՆ ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ կամ ՇԱՆԹ. Կայծակն:
 ՀՐԱՅԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հրենկեցութիւն, հրձգութիւն: 2. Շանթ, կայծակն:
 ՀՐԱԻԷՐ, գ. Կոչ, կոչումն, հրաւիրան, հրաւիրումն:
 - ՀՐԱԻԷՐ ՏԱԼ, տե՛ս ՀՐԱԻԻՐԵԼ:
 ՀՐԱԻԻՐԱԿ, ա. գ. Հրաւիրատու:
 ՀՐԱԻԻՐԱԿԱՆ, ա. 1. Հրաւիրողական: 2. գ. Հիւր:
 ՀՐԱԻԻՐԱՆ, տե՛ս ՀՐԱԻԷՐ:
 ՀՐԱԻԻՐԱՏՈՒ, տե՛ս ՀՐԱԻԻՐԱԿ:
 ՀՐԱԻԻՐԵԼ, նբ. Հրաւէր տալ, կոչել:
 ՀՐԱԻԻՐՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՀՐԱԻԻՐԱԿԱՆ:
 ՀՐԱԻԻՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՐԱԻԷՐ:
 ՀՐԱԻՈՐ, ա. 1. Հրայիւն: 2. գ. տե՛ս ՀՐԱՏ:
 ՀՐԱԻՈՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀՐԱՏԵՍԱԿ:

ՀՐԱՓԱՅԼ, ւ. Բոցափայլ:
 ՀՐԴԵՀ, գ. Հուր, հրատ, հրձգութիւն,
 հրկիզողութիւն, հրենկեցութիւն:
 ՀՐԴԵՀԱԿԱՆ, ւ. Հրդեհիչ:
 ՀՐԴԵՀԱԿԷԶ ԼԻՆԵԼ. Հրկէզ՝ հրակէզ
 լինել:
 ՀՐԴԵՀԵԼ, նբ. Հրկէզ առնել, հրկիզել,
 փաղաղել:
 ՀՐԴԵՀԻԶ, տե՛ս ՀՐԴԵՀԱԿԱՆ:
 ՀՐԴԵՀՈՒԹԻՒՆ, ՀՐԴԵՀՈՒՄՆ, գ. Հրկի-
 զումն, հրկիզողութիւն, հրդեհ:
 ՀՐԵՂԷՆ, ւ. 1. Հրաբուռն, հրանիւթ,
 հրանուտ, հրատեսակ, հրային: 2. գ.
 յողն. Հրեշտակը:
 ՀՐԵՂԻՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱ-
 ՆԱԼ:
 ՀՐԵՂԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրաբերձութիւն,
 հրատեսակութիւն:
 ՀՐԵՇՏԱԿ, գ. 1. Զուարթուն: 2. Պատգա-
 մաւոր, սուրհանդակ, թղթաբեր: 3. Մար-
 դարէ, առաքեալ, կարապետ: 4. Նշանակ
 (կանխադաս նշան): 5. Դե, ոգի:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱԲԱՐ, մ. ւ. Հրեշտակապէս,
 հրեշտակօրէն, հրեշտականման:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱԳՆԱՅ ԱՌՆԵԼ կամ ԼԻՆԵԼ.
 Պատգամազնաց լինել:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրեշտա-
 կութիւն, պատգամաւորութիւն:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱԳՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱ-
 ԳՈՒՆԴ:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱԳՈՒՆԴ, ւ. Հրեշտակազու-
 մար, հրեշտակազօր, հրեշտակամբոխ,
 հրեշտակերամ:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱԶՕՐ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱ-
 ԳՈՒՆԴ:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱԿԱՆ, ւ. Հրեշտակային:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱՐԳ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԿՐՕՆ:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱԿԵՐՊ, ւ. Հրեշտակատեսակ,
 հրեշտակատեսիլ, հրեշտակաձեւայ:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱԿՐՕՆ, ւ. Հրեշտակարգ, երկ-
 նակրօն:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱՀԱՆԳԷՏ, ւ. Հանգիտահրեշ-

տակ, հրեշտակատիպ, հրեշտակահաւա-
 սար:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱՀԱՒԱՍԱՐ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱ-
 ԿԱՀԱՆԳԷՏ:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱԶԵԻԵԱԼ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱ-
 ԿԵՐՊ:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱՄԲՈՒՆ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱ-
 ԳՈՒՆԴ:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱՅԻՆ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԿԱՆ:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱՆԱԼ, չբ. Հրեղինանալ:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱՆՄԱՆ, ւ. Զուգահրեշտակ,
 հրեշտակատիպ:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԵՏ, գ. (կրօն.) Նախազօրա-
 վար:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԲԱՐ:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱՏԵՍԱԿ, ՀՐԵՇՏԱԿԱՏԵՍԻԼ,
 տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԿԵՐՊ:
 ՀՐԵՇՏԱԿԱՏԻՊ, ւ. Հրեշտականման,
 հրեշտակահանգէտ:
 ՀՐԵՇՏԱԿԵԼ, տե՛ս ԱԻՏԱՐԱՆԵԼ (2):
 ՀՐԵՇՏԱԿԵՐԱՄ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱ-
 ԳՈՒՆԴ:
 ՀՐԵՇՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱ-
 ԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ:
 ՀՐԵՇՏԱԿՕՐԷՆ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱԲԱՐ:
 ՀՐԷՇԹ, տե՛ս ՀՐԱՇԹ:
 ՀՐԸՆԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրկիզողութիւն,
 հրացանութիւն, հրձգութիւն, հրդեհ:
 ՀՐԸՆԿԷՑ, ւ. Հրձիգ, շանթընկէց, շան-
 թաձիգ, հրացան:
 - ՀՐԸՆԿԷՑ ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ. Շանթ, կայ-
 ծակն:
 ՀՐԿԷԶ ԱՌՆԵԼ. Հրակէզ առնել, հրձիգ
 առնել, հրկիզել, հրկիզուլ, այրել, կիզուլ:
 ՀՐԿԷԶ ԼԻՆԵԼ. Հրակէզ լինել, հրձիգ
 լինել:
 ՀՐԿԷԶԵԼ, տե՛ս ՀՐԿԷԶ ԱՌՆԵԼ:
 ՀՐԿԷԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրակիզողութիւն, հրբ-
 ձգութիւն, հրենկեցութիւն, հրկիզումն,
 հրձգումն, հրդեհ:
 ՀՐԿԷԶՈՒԼ, տե՛ս ՀՐԿԷԶ ԱՌՆԵԼ:
 ՀՐԿԷԶՈՒՄՆ, տե՛ս ՀՐԿԷԶՈՒԹԻՒՆ:

ՀՐԶԳՈՒԹԻՒՆ, ՀՐԶԳՈՒՄՆ, գ. 1. տե՛ս
 ՀՐԿԻՋՈՒԹԻՒՆ: 2. Շանթ:
 ՀՐԶԻԳ, ՀՐԶԻԳՔ, ա. գ. 1. Հրընկէց:
 2. Հրճգուլթիւն, հրացանուլթիւն:
 - ՀՐԶԻԳ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԿԷՋ ԱՌՆԵԼ:
 - ՀՐԶԻԳ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՀՐԿԷՋ ԼԻՆԵԼ:
 ՀՐՃՈՒԱԼԻ, ՀՐՃՈՒԱԼԻՐ, ՀՐՃՈՒԱԼԻՑ,
 ա. մ. Յնծալից, ուրախալից:
 ՀՐՃՈՒԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. հնդակից լինել,
 ուրախակից լինել:
 ՀՐՃՈՒԱՆՔ, գ. Ուրախութիւն, խնդու-
 թիւն, ցնծութիւն, զուարճութիւն, բերկ-
 րութիւն, բերկրանք:
 ՀՐՃՈՒԵԼ (իմ), չբ. Զուարճանալ, զուար-
 թանալ, ցնծալ, խալալ:
 ՀՐՃՈՒԵԼԻ, ա. Ուրախարար, զուարճալի:
 ՀՐՃՈՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ուրախ առնել,
 զուարճացուցանել, հաճոյացուցանել:
 ՀՐՃՈՒՈՂԱԼԻՑ, տե՛ս ՀՐՃՈՒԱԼԻՑ:
 ՀՐՃՈՒՈՂԱԿԱՆ, ա. Ուրախական, ցըն-
 ծալից:
 ՀՐՃՈՒՈՒԹԻՒՆ, ՀՐՃՈՒՈՒՄՆ, տե՛ս
 ՀՐՃՈՒԱՆՔ:
 ՀՐՈՍ, տե՛ս ՀՐՈՍԱԿ:
 ՀՐՈՍԱԿ, գ. Հրոս, հրահոսակ, ասպատակ
 (ասպատակողների խումբ՝ գունդ):
 ՀՐՈՍՈՂ, ա. Ասպատակաւոր:
 ՀՐՈՍՈՒՄՆ, գ. Յարձակումն:
 ՀՐՈՎԱՐՏԱԿ, գ. Գիր, թուղթ, նամակ,
 կոնդակ, քարտէս, հրաման:
 ՀՐՈՎԱՐՏԱԿԱՒՈՐ, ա. գ. Թղթաբեր,
 թղթատար, սուրհանդակ:
 ՀՐՈՒՏ, տե՛ս ՀՐԱՆՈՒՏ:
 ՀՕՏ, գ. 1. Խաշն: 2. Երամակ: 3. փխբ.
 Ժողովուրդ (հաւատացեալների ժողով՝
 խումբ):
 ՀՕՏԱՊԵՏ, գ. (եկեղց.) Հովիւ, հովուա-
 պետ, հօտերէց:
 ՀՕՏԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Հովուա-
 պետութիւն:
 ՀՕՏԱՐԱՄ, տե՛ս ԽԱՇՆԱՐԱՄ:
 ՀՕՏԵՐԷՑ, տե՛ս ՀՕՏԱՊԵՏ:

ՀՕՐԱՐԱՐՈՅ, տե՛ս ՀԱՅՐԱՐԱՐՈՅ (1):
 ՀՕՐԱՄԻՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԱՄԻՆ:
 ՀՕՐԱՄՈՅՆ, տե՛ս ՀԱՅՐԱՐԱՐՈՅ (1):
 ՀՕՐԱՆ, գ. 1. Հօտ, երամակ: 2. Փարախ:
 - ՀՕՐԱՆ ԼԻՆԵԼ. Խալալ:

2

ԶԱԳ, գ. 1. Ճնդուկ: 2. տե՛ս ՅԱԻԱՆԱԿ
 (2):
 - ԶԱԳՍ ՀԱՆԵԼ. Զագասնոյց լինել,
 բռնել:
 ԶԱԳԱՍՆՈՅՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԶԱԳՍ ՀԱ-
 ՆԵԼ:
 ԶԱԳԱՐ, գ. Պարզուտ:
 ԶԱԽ, ա. գ. Ահեակ:
 ԶԱԽԱԿՈՂՄԵԱՆ, ա. Ահեկան, ահեկեայ,
 ահեկակողմն, ձախակողման, ձախային:
 ԶԱԽԱԿՈՂՄՆ, գ. Ահեկակողմն:
 - ԶԱԽԱԿՈՂՄԱՆ, տե՛ս ԶԱԽԱԿՈՂ-
 ՄԵԱՆ:
 ԶԱԽԱՁԵՌՆԵԱՅ, ա. Զախակողման:
 ԶԱԽԱՅԻՆ, տե՛ս ԶԱԽԱԿՈՂՄԵԱՆ:
 ԶԱԽՈՂ, ԶԱԽՈՂԱԿ, ա. 1. Անյաջ, դբ-
 պատեհ, անպատեհ: 2. Թիւր, հակառակ,
 ներհակ, վատթար:
 ԶԱԽՈՂԱԿԻ, մ. 1. Խոտորնակի, անյաջ,
 չարահար: 2. ա. Զախող, խոտորնակ,
 հակառակ, թիւր:
 ԶԱԽՈՂԱՆՔ, գ. Զախորդութիւն, վա-
 տաբախտութիւն, չաջողութիւն:
 ԶԱԽՈՅ կամ ԶԱԽՈՒ, ա. Զախ, ահեակ,
 ձախային:
 ԶԱԽՈՐՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զախողանք,
 վնաս: 2. Անկարգութիւն:
 ԶԱՁԵՂ, ա. Լի, խուռն, հոծ, պատարուն:
 ԶԱՂ, գ. 1. Ծաղր, խաղ, ալպն, ծանակ:
 2. ա. Ծաղրելի:
 - ԶԱՂ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՂԵԼ:
 ԶԱՂԱԴԷՄ, ա. Խալառակ:
 ԶԱՂԱՄԱՆԱԿ, ա. Ալպնակատակ:

- ԶԱՂԱԾԱՆԱԿ ԱՌՆԵԼ. Ծանակել, խայտառակել, ձաղակոծ առնել:
 ԶԱՂԱԿՈՐ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՂԱԾԱՆԱԿ ԱՌՆԵԼ:
 ԶԱՂԱՆՔ, գ. Զաղ, այսին, ծանականք, անարգանք, նշաւակութիւն:
 ԶԱՂԵԼ, նբ. Զաղ՝ ծաղը՝ խաղ՝ այսին առնել, ծանակել, թշնամանել, Հանգիսացուցանել, նշաւակել:
 ԶԱՂԿ, գ. 1. Գաւազան, բիր, մահակ:
 2. Գան, ձաղկանք:
 ԶԱՂԿԱՀՆԵՐ, ա. Զաղկամազ:
 ԶԱՂԿԱՄԱԶ, տե՛ս ԶԱՂԿԱՀՆԵՐ:
 ԶԱՂԿՈՒՆՔ, գ. Գան, ձաղկ:
 ԶԱՂԿԵԼ, նբ. Գան Հարկանել, գանել, բրածեծ առնել, ծեծել:
 ԶԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Զաղանք, ձաղումն, ձաղ, այսին, ծաղը, խաղ, խայտառակութիւն, նշաւակութիւն:
 ԶԱՂՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԱՂՈՒԹԻՒՆ:
 ԶԱՅՆ, գ. 1. Հնչիւն, բարբառ, աւաչ: 2. Եղանակ (երգի): 3. Բառ: 4. Խօսք, լեզու:
 - ԶԱՅՆ ԱԾԵԼ՝ ԱՄԲԱՌՆԱԼ՝ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԱՐԶԱԿԵԼ՝ ԲԱՌՆԱԼ՝ ՇՐՋԵԼ՝ ՏԱԼ ևն. Զայնել, կարգալ, գոչել, բարբառել:
 ԶԱՅՆԱԿԱՆ, ա. Զայնային, ձայնայնոց:
 ԶԱՅՆԱԿԻՑ, ա. 1. Միաձայն, Համաձայն, միաբան: 2. Երգակից: 3. տե՛ս ԲԱՂԱ-ԶԱՅՆ:
 - ԶԱՅՆԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՅՆԱԿ-ՑԵԼ:
 ԶԱՅՆԱԿՑԱԲԱՐ, մ. Միաբանաբար:
 ԶԱՅՆԱԿՑԵԼ, չբ. Զայնակից լինել, միաձայնել, միաբանել, երգակցել:
 ԶԱՅՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երգակցութիւն: 2. Միաձայնութիւն, Համաձայնութիւն, Հարաձայնութիւն:
 ԶԱՅՆԱՅԻՆ, ԶԱՅՆԱՅՆՈՑ, տե՛ս ԶԱՅ-ՆԱԿԱՆ:
 ԶԱՅՆԱՏՈՒ, ա. Զայնարկու:
 - ԶԱՅՆԱՏՈՒ ԼԻՆԵԼ. Զայն տալ, ձայ-

նել, կարգալ, հնչել:
 ԶԱՅՆԱՏՐԱԿԱՆ, ա. Հնչական, հնչողա-կան:
 ԶԱՅՆԱՐԿԵԼ, նբ. չբ. Զայն արկանել, բարբառ արձակել, գոչել:
 ԶԱՅՆԱՐԿՈՒ, ա. գ. 1. Զայնատու: 2. Լալական: 3. Ողբերգակ:
 ԶԱՅՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացադանչու-թիւն, ձայնարձակութիւն:
 ԶԱՅՆԱՐԶԱԿ, ա. Համարձակաձայն:
 ԶԱՅՆԱՐԶԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԱՅՆԱՐ-ԿՈՒԹԻՒՆ:
 ԶԱՅՆԱԻՈՐ, ա. Զայնական, հնչողական, երգողական:
 ԶԱՅՆԱԻՈՐԵԼ (իմ), չբ. Հնչել:
 ԶԱՅՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զայն:
 ԶԱՅՆԵԼ, նբ. Զայն տալ, ձայն արձակել, կոչել:
 ԶԱՅՆՈՐԴ, տե՛ս ԲԱՂԱԶԱՅՆ:
 ԶԱՆԾԱՂ, տե՛ս ԾԱՆԾԱՂ:
 ԶԱՆՁԻՐ, ա. գ. 1. Զանձարալի, տաղտ-կալի: 2. գ. Զանձրոյթ, տաղտկութիւն:
 ԶԱՆՁՐԱԼԻ, ա. Զանձրանալի, տաղտ-կալի:
 ԶԱՆՁՐԱՆԱԼ, չբ. Տաղտկանալ, գաղա-նալ, նեղուլ, թուլանալ, ծուլանալ, վաս-տակել, լքանել:
 ԶԱՆՁՐԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԶԱՆՁՐԱԼԻ:
 ԶԱՆՁՐԱՅԿՈՏ, ա. Տաղտկոտ:
 ԶԱՆՁՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զանձրոյթ առնել, տաղտկացուցանել, նեղել, աչ-խատ առնել:
 ԶԱՆՁՐԱՅՈՒՑՈՒՑԶ, ա. Նեղիչ:
 ԶԱՆՁՐՈՅԹ, գ. 1. Զանձութիւն, տաղտ-կութիւն, աչխատութիւն, նեղութիւն:
 2. ա. Ծանրատաղտուկ, ձանձրալի:
 - ԶԱՆՁՐՈՅԹ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՆՁՐԱ-ՅՈՒՑԱՆԵԼ:
 ԶԱՆՁՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զանձրոյթ, տաղտկութիւն, վհատութիւն: 2. Ծու-լութիւն, յուլութիւն, թուլութիւն:
 ԶԱՌԱԴԵՄ, ա. Զարադէմ, խոժոռադէմ:

ՁԱՐ, գ. Մաղ:

ՁԱՐԱԶԵԻ, ա. Մազեայ, մազեղէն:

ՁԱՐԻ, ա. Մազեղ, Թաւ:

ՁԳԱԿԱՆ, ա. 1. Ձգողական: 2. Ուժգնապիլի:

ՁԳԱՆՔ, գ. 1. Ձգումն: 2. տե՛ս ՁԳԱՐԱՆ:

ՁԳԱՐԱՆ, գ. Առասան, չուան, լար:

ՁԳԵԼ, նբ. 1. Տարածել, սփռել, ծաւալել, երկայնել, ընդարձակել, կարկառել: 2. Քարշել: 3. Կորզել: 4. Ընկենուլ, զընկենուլ, արկանել, արձակել, նետել:

ՁԳԻՁ, տե՛ս ՁԳՈՂԱԿԱՆ:

ՁԳՁԳԵԼ, նբ. Քաշել, քարշել, ձգտել:

ՁԳՈՂԱԿԱՆ, ա. Ձգիչ, ձգական, քարշողական:

ՁԳՈՒՄՆ, գ. Ձգանք, տարածումն, քարշումն, ընկեցումն:

ՁԳՏԵԼ, նբ. Ձգտեցուցանել, տարածել, ծաւալել, ընդարձակել, երկայնել, պրկել, ձգձգել:

ՁԳՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՁԳՏԵԼ:

ՁԵՂՈՒՆ, գ. 1. Տանիք, դստիկոն, յարկ: 2. Առաստաղ:

- ՎԵՐԻՆ ՁԵՂՈՒՆՔ ԲԵՐԱՆՈՅ, տե՛ս ՔԻՄՔ:

ՁԵՌԱԳԷՏ, ա. գ. Հմուտ, ճարտար, արուեստաւոր, ձեռագործ:

ՁԵՌԱԳԻՐ, գ. 1. Թուղթ, մուրհակ, յետկար: 2. Ստորագրութիւն, դրոշմ:

ՁԵՌԱԳՈՐԾ, ա. 1. Ձեռակերտ: 2. գ. Արհեստ, արուեստ, ձեռնարուեստ, ձեռագործութիւն: 3. Կուռք: 4. Ձեռագէտ:

ՁԵՌԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. Արուեստական: ՁԵՌԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ձեռակերտել, ձեռնածուլել:

ՁԵՌԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արհեստ, ձեռագործ: 2. Արարչագործութիւն:

ՁԵՌԱԳՐԵԼ, նբ. Ստորագրել:

ՁԵՌԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁԵՌԱԳԻՐ:

ՁԵՌԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:

ՁԵՌԱԿԱԼ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԱՌՆԵԼ:

ՁԵՌԱԿԱՆ, ա. 1. Ձեռակերտական, արուեստական: 2. Ձեռնասուն: 3. Սեպհական, իւրական:

ՁԵՌԱԿԱՊ, գ. Կապանք, չղթայ:

ՁԵՌԱԿԵՐՏ, գ. 1. Ստեղծուած: 2. Դաստակերտ, գիւղ, աւան, քաղաք: 3. Կուռք: 4. ա. Ձեռակերտական, արուեստական, նիւթական: 5. Ձեռական, սեպհական: 6. Ձեռագէտ, արուեստաւոր:

ՁԵՌԱԿԵՐՏԱԿԱՆ, ա. Ձեռակերտիկ, ձեռաստեղծական, արուեստական, նիւթական:

ՁԵՌԱԿԵՐՏԵԼ, տե՛ս ՁԵՌԱԳՈՐԾԵԼ:

ՁԵՌԱԿԵՐՏԻԿ, ա. Ձեռակերտական, ձեռագործական:

ՁԵՌԱՁԻՐ, գ. Ձեռէք:

ՁԵՌԱՄՐԱՑԻ, մ. Ձերբացի:

ՁԵՌԱՍՈՒՆ, տե՛ս ՁԵՌՆԱՍՈՒՆ:

ՁԵՌԱՍՏԵՂԾ, ա. գ. 1. Ձեռագործ, ձեռակերտ: 2. Կուռք:

ՁԵՌԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, տե՛ս ՁԵՌԱԿԵՐՏԱԿԱՆ:

ՁԵՌԱՍՈՒՆԿ, գ. 1. Ձեռակերտ, արարած: 2. Սան:

ՁԵՌԱՐՈՒԵՍ, ՁԵՌԱՐՈՒԵՍԱԿ, տե՛ս ՁԵՌՆԱՐՈՒԵՍ և ՁԵՌԱԳԷՏ:

ՁԵՌԱՐՈՒԵՍԻԿ, ա. Արուեստական, մարդկային:

ՁԵՌԻՔ, տե՛ս ՁԵՌԱՁԻՐ:

ՁԵՌԸՆԴԵԼ, տե՛ս ՁԵՌՆԸՆԴԵԼ:

ՁԵՌՆ, գ. 1. Բազուկ, թև: 2. Թաթ (ձեռքի): 3. Ափ, բուռն: փխբ. 4. Գործի, միջնորդ, գործ: 5. Կար, կարողութիւն, զօրութիւն, իշխանութիւն, բաւականութիւն: 6. Անձն:

- ՁԵՌՆ ԱՐԿԱՆԵԼ. 1. Ըմբռնել, բուռն հարկանել: 2. Ձեռնարկել, սկսանել:

ՁԵՌՆ Ի ԳՈՐԾ ԱՌՆԵԼ կամ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՁԵՌՆ ԱՐԿԱՆԵԼ (2):

- ՁԵՌՆ ՏԱԼ. Ձեռնտու լինել, օգնել, օգ-

տեղ:

- Զեռթ Պ Դենել. 1. Զեռնադրել: 2. Ստորադրել:

- Զձեռնալ Ուենել՝ Արևոնի՝ ԶԳել. Ըմբռնել, օգնել, տանել, առաջնորդել:

- Ի Զեռն, նիսդ. Ընդ ձեռն, միջնորդաւ:

- Ի Զեռն Արևոնի. Ըմբռնել, ստանալ, տիրել, կրել:

- Ի Զեռն ՏԱԼ. Ընձեռնել, շնորհել, տալ: ԶեռնԱԲԱՇԽՈՒԹԻԻՆ, գ. Զեռնաշարժութիւն:

ԶեռնԱԳԷՏ, տե՛ս ԶեռնԱԳԷՏ:

ԶեռնԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Զեռս դնել, կարգել, կազմակերպել: 2. Մկրտել: 3. Դրոշմել:

ԶեռնԱԴՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Օրհնութիւն, մկրտութիւն, դրոշմ, կնիք:

ԶեռնԱԶՆԻՆ, ա. Նիւթական:

ԶեռնԱԾՈՒ, ա. գ. Դիւթ, վճուկ, կիւս, կախարդ:

ԶեռնԱԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Դիւթութիւն:

ԶեռնԱԿԱԼ Արենել, տե՛ս ԶեռնԱԿԱԼ Արենել:

ԶեռնԱԿԱՊ, ԶեռնԱԿԱՊԱՆՔ, տե՛ս ԶեռնԱԿԱՊ:

ԶեռնԱԿՈՏՈՐ, տե՛ս ԶեռնՐԵԿ:

ԶեռնԱԶՈՒԼԵԼ, տե՛ս ԶեռնԱԳՈՐԾԵԼ:

ԶեռնԱՄԵՐԶ ԼԻՆԵԼ. Հպել:

ԶեռնԱՄԽԵԼ, տե՛ս ԶեռնԱՄՈՒԽ ԼԻՆԵԼ:

ԶեռնԱՄՈՒԽ ԼԻՆԵԼ. 1. Բուռն հարկանել, ձեռնարկել, սկսանել, միջամուխ լինել: 2. Իշխել, յանդգնել, ժպրհել, գունդ դրծել:

ԶեռնԱՇԱՐԺՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԶեռնԱԲԱՇԽՈՒԹԻԻՆ:

ԶեռնԱՊԵՏ, գ. (կրօն.) Արարչապետ:

ԶեռնԱՍՈՒՆ, ա. գ. 1. Աշակերտ, սան: 2. Զեռնընդել:

ԶեռնԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, տե՛ս ԶեռնԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ:

ԶեռնԱՏ, տե՛ս ԶեռնՐԵԿ:

ԶեռնԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԲԱԶԿԱՏԱՐԱԾ:

ԶեռնԱՏՈՒ, տե՛ս ԶեռնՏՈՒ:

ԶեռնԱՏՈՒՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԶեռնՏՈՒՈՒԹԻԻՆ:

ԶեռնԱՏՈՒՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԱՆԶԱՏՈՒՐ ԼԻՆԵԼ:

ԶեռնԱՐԿ, գ. 1. Զեռնարկութիւն: 2. Ստորադրութիւն:

ԶեռնԱՐԿԱԾՔ, գ. Փոյթ, ջան:

ԶեռնԱՐԿԵԼ, չբ. նբ. 1. Զեռն ի գործ արկանել, բուռն հարկանել, ձեռնամուխ՝ ձեռնեղէց լինել, ձեռն արկանել: 2. Ընձեռնել, յանձնել, աւանդել:

ԶեռնԱՐԿՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Զեռնարկումն:

2. Զեռնեղէցութիւն, ջան: 3. Զեռնառուութիւն: 4. Ստորադրութիւն: 5. (տրամ.)

տե՛ս ՀՆԱՐ (2):

ԶեռնԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԶեռնԱՐԿՈՒԹԻԻՆ:

ԶեռնԱՐԶԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Զեռնձգութիւն:

ԶեռնԱՐՈՒԵՍՏ, տե՛ս ԶեռնԱԳՈՐԾ (2):

ԶեռնԱՔԱՐՇՈՒԹԻԻՆ, գ. Գողութիւն, յափշտակութիւն, ձեռնարձակութիւն:

ԶեռնՐԵԿ, ա. Զեռնակոտոր, ձեռնատ:

Զեռն ԴՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԶեռնԱԴՐՈՒԹԻԻՆ:

ԶեռնՆԵՐԷՑ, ա. Համարձակ, յանդուգն, բուռն:

- ԶեռնՆԵՐԷՑ ԼԻՆԵԼ. Համարձակել, ձեռնարկել, յանդգնել:

ԶեռնՆԵՐԻՑՈՒԹԻԻՆ, գ. Համարձակութիւն (ձեռնեղէց լինելը):

ԶեռնԸՆ ԴԵԼ, ա. Ընդել, ընտանի, ձեռնասուն:

ԶեռնԸՆ ԴԵԼԱԳՈՅՆ, ա. Ընդելագոյն:

ԶեռնԸՆ ԴԵԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Ընդելութիւն:

ԶեռնԹԱՓ ԼԻՆԵԼ. Հրաժարել (ձեռք քաշել):

ԶեռնԿԱԼ, ԶեռնԿԱԼՈՒ, ա. Զեռնառու, օգնական, գորավիզն, պաշտպան:

- ԶեռնԿԱԼՈՒ ԼԻՆԵԼ. Օգնել, օժանդակել, պաշտպանել:

Ձեռնկալ ԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեռնտուութիւն, օգնականութիւն, պաշտպանութիւն, նըպաստ:

ՁեռնհԱՍ, ա. Կարող, բաւական:

- ՁեռնհԱՆԼ ԼԻՆԵԼ. Կարել, կարող լինել, կարողանալ, զօրել, բաւել:

ՁեռնհԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բաւականութիւն, կարողութիւն:

ՁեռնԶԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁեռնԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ:

ՁեռնՈՒՆԱՅՆ, ա. մ. Ունայնաձեռն, դատարկաձեռն:

ՁեռնՈՒՐԱՐ, գ. (եկեղց.) Բազպան:

ՁեռնՊԱՀ ԼԻՆԵԼ. Զգուշանալ:

ՁեռնՏՈՒ, ա. Ձեռնկալու, օգնական, սատար:

- ՁեռնՏՈՒ ԼԻՆԵԼ. 1. Ձեռն տալ, օգնել:

2. Առթել: 3. Անձնատուր լինել:

ՁեռնՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեռնկալութիւն, օգնութիւն, սատարութիւն, նպաստ:

ՁեռնՕժԱՆ ԴԱԿԵԼ, նբ. Դաստիարակել:

ՁԵՏ, գ. Տուտն, տտուէն, ագի, դմակ:

ՁԵՐԱՅԻՆ, ա. Ձերոյին, ձերոյին:

ՁԵՐԲԱԿԱԼ, ա. գ. Գերի:

- ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԱՌՆԵԼ. Ձեռակալ առնել, ձերբակալել, ըմբռնել:

ՁԵՐԲԱԿԱԼԵԼ, տե՛ս ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԱՌՆԵԼ:

ՁԵՐԲԱՅԻ, տե՛ս ՁԵՌԱՄԲԱՅԻ:

ՁԵՐՈՅԻՆ, ՁԵՐՈՎԻՆ, տե՛ս ՁԵՐԱՅԻՆ:

ՁԵԻ, գ. 1. Եղանակ, օրինակ, տարազ, տեսակ, կերպարանք, կերպ, տես, տիպ:

2. Նմանութիւն, համեմատութիւն: 3. Հանդերձ, զգեստ, մանաւանդ՝ սքեմ:

ՁԵԻԱԳՐԵԼ, նբ. Գծագրել, կերպարանել:

ՁԵԻԱԿ, գ. Ձե (արտաքին տեսք):

ՁԵԻԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձե, ձեակ:

ՁԵԻԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Ձեացուցանել, յարմարեցուցանել, յարմարել:

ՁԵԻԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանութիւն, ձե:

ՁԵԻԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Համաձեռնութիւն:

ՁԵԻԱՆԱԼ, չբ. 1. Կերպարանալ, կերպանալ, ձեռողանալ, տպաւորել, նմանել: 2.

Կեղծաւորել: 3. Երևել, թուել:

ՁԵԻԱՆՇԱՆ, ա. Գծագրեալ, նկարեալ:

ՁԵԻԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեացումն (ձեանալը):

ՁԵԻԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ՁԵԻԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ՁԵԻԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ձեւել, ձեակերպել, առնել, կազմել, կերպարանել, նմանեցուցանել, տպաւորել:

ՁԵԻԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Կացուցիչ:

ՁԵԻԱՓՈԽ ԼԻՆԵԼ. Փոխակերպել (իր ձեւը փոխել):

ՁԵԻԵԼ, տե՛ս ՁԵԻԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:

ՁԵԻԻՉ, գ. Կտրոց:

ՁԵԻՈՂԱՆԱԼ, տե՛ս ՁԵԻԱՆԱԼ:

ՁԵԻՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս 1. ԲԱՐԵՁԵԻՈՒԹԻՒՆ: 2. ՁԵԻ:

ՁԷԹ, գ. 1. Իւզ, ճարպ: 2. Զիթնապտուղ:

ՁԻ, գ. Երիվար, նժոյգ, գրաստ, յովատակ (արու):

ՁԻԱԹԱՓ, մ. Զիարշաւ:

ՁԻԱԿԱՆ, տե՛ս 1. ՀԵԾԵԼԱԿԱՆ: 2. ՀԵՄԵԱԼ:

ՁԻԱԿԵՐՊ, ա. Զիանման:

ՁԻԱՀԵՄԵԱԼ, ա. գ. Հեծեալ (ձիաւոր զինուոր):

ՁԻԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զիամարտք:

ՁԻԱՄԱՐՏՔ, տե՛ս ՁԻԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:

ՁԻԱՆ կամ ԶԻԱՆՔ, գ. յոգն. Զիք, երիվարք:

ՁԻԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԶԻԱԿԵՐՊ:

ՁԻԱՍՏԱՅ, գ. (կենդբ.) Գոռեխ, պիծակ:

ՁԻԱՎԱՐԱԿԱՆՆ, տե՛ս ԶԻԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ:

ՁԻԱՎԱՐԵԼ, չբ. նբ. Երիվարել, ձիարկել, ձիաւորել, ասպատակել:

ՁԻԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զիաւորութիւն, երիվարութիւն, երիվարավարութիւն, հեծելութիւն:

ՁԻԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԶԻԱՎԱՐԵԼ:

ՁԻԱՐՁԱԿԱՐԱՆ, գ. Թողարան, ձիւն-

թացարան:

ԶԻԱՐԶԱԿ ԼԻՆԵԼ՝ ԱՐՇԱԽԵԼ. ԶԻԱՐԶԱԿ
առնել՝ արշաւել:

ԶԻԱՐՇԱԽ, տե՛ս 1. ԶԻԱԹԱԿ: 2. ԶԻՐՆ-
թԱԿ:

ԶԻԱՐՇԱԽԱՆՔ, գ. 1. ԶԻՐՆԹԱԿԵ: 2. տե՛ս
ԱՍՊԱՐԷԶ (2):

ԶԻԱՐՇԱԽ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐՇԱԽԵԼ, տե՛ս ԶԻ-
ԱՐԶԱԿ ԼԻՆԵԼ՝ ԱՐՇԱԽԵԼ:

ԶԻԱՅՈՒԼ, գ. Յուշկապարիկ:

ԶԻԱԽՈՐԵԼ, տե՛ս ԶԻԱՎԱՐԵԼ:

ԶԻԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԻԱՎԱՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ԶԻԳ, ա. մ. 1. Պիրկ: 2. Ամուր, պիրն:

3. Երկար, երկարածիգ, յերկարածիգ:

4. Յերկար, ընդ երկար, անընդհատ: 5.
գ. Զգուժն (մանաւանդ՝ նետի):

– ԶԻԳ ԴՆԵԼ. Նետածիգ առնել՝ լինել:

– Ի ԶԻԳ ԱՐԿԱՆԵԼ. Յերկարածիգ, յեր-
կարիկ:

ԶԻԸՆԹԱՅ, ա. 1. ԶԻԱՐԶԱԿ, ձիրնթացիկ:

2. տե՛ս ԶԻԸՆԹԱՅՔ:

ԶԻԸՆԹԱՅԱՐԱՆ, տե՛ս ԶԻԱՐԶԱԿԱՐԱՆ
և ԶԻԸՆԹԱՅՔ:

ԶԻԸՆԹԱՅԻԿ, տե՛ս ԶԻԸՆԹԱՅ (1):

– ԶԻԸՆԹԱՅԻԿ, տե՛ս ԶԻԸՆԹԱՅՔ:

ԶԻԸՆԹԱՅՔ, գ. 1. ԶԻԱՐԶԱԿԱՆՔ: 2.
ԶԻՐՆԹԱԿԱՐԱՆ, ձիարձակարան, ձիրն-
թացիկք:

ԶԻԹԱՊՏՈՒՂ, տե՛ս ԶԷԹ (2):

ԶԻԹԱՍՏԱՆ, գ. ԶԻԹԱՍՏԱՆԿԱՅ:

ԶԻԹԱՍՏԱՆԵԱՅՔ, տե՛ս ԶԻԹԱՍՏԱՆ:

ԶԻԹԵՆԻ, գ. (բար.) Իւղընձիւղ փայտ,
ելէս:

ԶԻՐ, գ. Պարգէ, շնորհ:

ԶԻՐԵԼ, նբ. Պարգէել, շնորհել:

ԶԻԻԹ, գ. Կուպր, կպրածիւթ:

ԶԻԻՆԱԲԵՐ, գ. 1. ԶԻՆԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ: 2.
փխբ. Փորձութիւն, փորձանք, վիշտ:

ԶԻԻՆԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԻԻՆԱԲԵՐ
(1):

ԶԻԻՆԱԳՈՅՆ, ա. ԶԻՆԱԹՅՈՅ:

ԶԻԻՆԱԹԱՂ, ա. ԶԻՆԱԹԱՂԵԱՂ:

ԶԻԻՆԱԹԱՂԵԱԼ, տե՛ս ԶԻԻՆԱԹԱՂ:

ԶԻԻՆԱԹՈՅՐ, տե՛ս ԶԻԻՆԱԳՈՅՆ:

ԶԻԻՆԱԽԱՂԱՂ, ա. ԶԻՆԱՍՅՈՅ:

ԶԻԻՆԱԽԵՂԴ, ա. ԶԻՆԱՏԵՂԸ, բքա-
խեղդ:

ԶԻԻՆԱԿԵՐՊԻԿ, ա. մ. ԶԻՆԱՆՄԱՆ:

ԶԻԻՆԱՀԵՂԶ, տե՛ս ԶԻԻՆԱԽԵՂԴ:

ԶԻԻՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԶԻԻՆԱՓԱՅԼԵԼ:

ԶԻԻՆԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԶԻԻՆԱԿԵՐՊԻԿ:

ԶԻԻՆԱՍՈՅԶ, տե՛ս ԶԻԻՆԱԽԱՂԱՂ:

ԶԻԻՆԱՓԱՅԼ, ա. Սպիտակափայլ:

ԶԻԻՆԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. ԶԻՆԱՆԱՅ:

ԶԻՆԱԽՈՅԶ, տե՛ս ԶԻՆՈՐՍ:

ԶԻՆԱՀԱՆ, տե՛ս ԶԻՆՈՐՍ:

ԶԻՆԱՔԱՂ, տե՛ս ԿԱՐԱՊ:

ԶԻՆՈՐՍ, գ. ԶԻՆԱԽՅՈՅ, ձկնահան, կար-
թընկէց, որսական:

ԶԻՆՈՐՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարթարկութիւն:

ԶԻՏԵԼ, տե՛ս ԶԳՏԵԼ:

ԶՄԵՌՆ, գ. 1. Զմերանի, ձմերայնի: 2.

(յունական ոճով) Բուք, մրրիկ, փոթորիկ,

ալէկոծութիւն: 3. փխբ. Վիշտ, փորձանք:

ԶՄԵՌՆԱՀԱՐ ԼԻՆԵԼ. Յրտաճարել:

ԶՄԵՌՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԶՄԵՐԱՅԻՆ:

ԶՄԵՌՆԱՀԱԼ, տե՛ս ԶՄԵՐԵԼ:

ԶՄԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԶՄԵՐԱՅԻՆ:

ԶՄԵՐԱՅԻՆ, ա. 1. Զմերական, ձմեռնա-

յին: 2. փխբ. Ալէկոծ, դժնդակ:

ԶՄԵՐԱՅԻՆ, ԶՄԵՐԱՆԻ, գ. 1. Զմեռն:

2. Մրրիկ, ալէկոծութիւն: 3. փխբ. Նե-

ղութիւն, վիշտ: 4. մ. Ի ձմերայնի:

– Ի ԶՄԵՐԱՅԻՆ, տե՛ս ԶՄԵՐԱՅԻՆ (4):

ԶՄԵՐԱՅԻՆՈՅ, ԶՄԵՐԱՆՈՅ, տե՛ս ԶՄԵ-
ՐՈՅ:

ԶՄԵՐԵԼ, չբ. Զմեռնաճար:

ԶՄԵՐՆԱԿԱՆ, ԶՄԵՐՆԱՅԻՆ, տե՛ս

ԶՄԵՐԱՅԻՆ:

ԶՄԵՐՈՅ, գ. Զմերայնոց, ձմերանոց:

ԶՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Շեղել, խոտորել:

ԶՈՂ, գ. Բուճ (երկար՝ ուղիղ ու բարակ
փայտ):

ՁՈՅԼ, աս. 1. Ձուլածոյ, միածոյ, միա-
պաղաղ: 2. Պինդ, հոծ, խիտ, ստուար,
հաստատուն: 3. գ. Ձուլած, ձուլումն:
Ծանրութիւն, կշիռ:

ՁՈՐ, գ. Ծործոր, եմակ, հեղեղատ:

ՁՈՐԱԴԱՆՏԱԿ, տե՛ս ՀՈՎԻՏ (1):

ՁՈՐԱԿ, գ. Ծործորակ:

ՁՈՐԶ, գ. 1. Հանգերձ, զգեստ: 2. Սփա-
ծանելի, կապերտ, կտաւ, տեռ, քող:

ՁՈՐԶԱՊԱՏ, աս. Ձորձապատեալ:

ՁՈՐԶԱՊԱՏԵԱԼ, տե՛ս ՁՈՐԶԱՊԱՏ:

ՁՈՒ, գ. Կիթ, կթեղէն:

ՁՈՒԼԱԴՐՈՇՄ, աս. Ձուլածոյ (ձուլելով
դրոշմած):

ՁՈՒԼԱԾ, տե՛ս ՁՈՅԼ (3):

ՁՈՒԼԱԾՈՅ, աս. գ. 1. Ձոյլ, հալածոյ: 2.
Կուռք: 3. նման. Միածոյլ:

ՁՈՒԼՈՒՄՆ, տե՛ս ՁՈՅԼ (3):

ՁՈՒԿՆ, գ. Լողակ, լուղակ:

ՁՈՒՆԵԼ, տե՛ս ՁՕՆԵԼ:

ՁՈՒՆԶ, գ. Ցնցոտի, քուրձ, կապերտ:

ՁՐԱՎԱՍՏԱԿ, տե՛ս ՁՐԱՎԱՍՏԱԿ:

ՁՐԻ, մ. աս. 1. Անվարձ: 2. Զուր, ի զուր,
տարապարտուց: 3. Ընդունայն, տարա-
պարտ, վայրապար: 4. գ. Զիր:

ՁՐԻԱՏՈՒՐ, աս. Ընծայատուր, պարգե-
ւական:

ՁՐԶԵԼ, նբ. Կորգել, շորթել, կեղեքել,
գզել:

ՁՐԶԻՏ, աս. Յափշտակիչ:

ՁՕՆԱՐԱՆ, գ. Ընծայարան, մատու-
ցարան:

ՁՕՆԵԼ, նբ. Մատուցանել, նուիրել, ըն-
ծայել, ընծայաբերել, պատարագել:

ՁՕՆԻ, գ. Նուէր:

ՁՕՆԻԶ, գ. Քուրմ:

ՂԱԿԻՇ, գ. 1. Գունդ, զօր: 2. Ծակատ,
բանակ, ճամբար, բանակետղ:

ՂԱՄԲԱՐ կամ ՂԱՄՊԱՐ, գ. 1. Զահ,
լոյս, բոց: 2. Լապտեր, կանթիղ, ճրագ:

ՂԱՄԲԱՐԱՆՇՈՅԼ, աս. Լուսանշոյլ:

ՂԱՄԲԱՐԱԶԱՆ, աս. Լուսազգեաց:

ՂԱՄԲԱՐԱԽՈՐ, աս. Լուսաւոր:

ՂԱՄԲԱՐԱՓԱՅԼ, աս. Լուսափայլ, պայ-
ծառ:

ՂԱՄԲԱՐԵԼ, նբ. Զահաւորել, լուսա-
զարդել, վառել, բորբոքել:

ՂԱՄԲԱՐՈՒՄՆ, գ. Զահաւորութիւն,
լուսաւորութիւն, վառումն:

ՂԱՄՂԱՅՆԱԼ, աս. Զարդարուն (զգեստ-
ներ):

ՂԱՇԻԿ, տե՛ս ՂԱԿԻՇ:

ՂԵԿ, գ. Ուղղեակ, ուղղիչ, քեղի:

ՂԵԿԱՆ, տե՛ս ԼԵԿԱՆ:

ՂԵԿԱՎԱՐ, գ. Ուղղիչ, ղեկավարիչ, ուղ-
ղաւորիչ, նաւուղիղ, նաւապետ, առաջ-
նորդ:

ՂԵԿԱՎԱՐԵԼ, նբ. և չբ. Ուղղել, ուղ-
ղաւորել, առաջնորդել, բարեկարգել:

ՂԵԿԱՎԱՐԻՉ, տե՛ս ՂԵԿԱՎԱՐ:

ՂԵԿԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաջնորդու-
թիւն:

ՂԵՂԻ, տե՛ս ԼԵՂԻ:

ՂԵՆՋԱԿ, գ. 1. Ընթանոց, սփածանելի:

2. Պատառակալ: 3. Դատառակ:

ՂՈՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՂՈՐԿՈՒԹԻՒՆ:

ՂՈՒՂԱԿ, տե՛ս ԼՈՂԱԿ:

ՂՈՒՂԱԿԵԼ, տե՛ս ՂՕՂԵԼ¹:

ՂՈՒՂԱՆ, տե՛ս ԳԼԱՆ:

ՂՈՒՂԵԼ¹ (իմ), տե՛ս ՂՕՂԵԼ³:

ՂՈՒՂԵԼ² (իմ), տե՛ս ՂՕՂԵԼ²:

ՂՕՂԱԿ¹, տե՛ս ԼՈՂԱԿ:

ՂՕՂԱԿ², աս. Ղօղուն:

ՂՕՂԱՆՋ, գ. Լաց (լացի ձայն):

ՂՕՂԱՆՋԱՆՔ, տե՛ս ՂՕՂԱՆՋՈՒՄՆ:
 ՂՕՂԱՆՋԵԼ, չբ. 1. Հնչել: 2. Հաջել: 3. Բարբաջել, հայհոյել, տրտնջել:
 ՂՕՂԱՆՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հնչեցուցանել:
 ՂՕՂԱՆՋԻԻՆ, գ. Հաջիւն, հաջումն:
 ՂՕՂԱՆՋՈՒՄՆ, գ. Ղօղանջանք, շաղփաղփանք, բարբանջումն, բարբանջ:
 ՂՕՂԵԼ¹, նբ. Ղօղեցուցանել, ղուղակել, գողել, թաքուցանել, ծածկել, պահել:
 ՂՕՂԵԼ², չբ. Ղուղել, ղօղկել, թաքչել, սալարել:
 ՂՕՂԵԼ³, չբ. Ղուղել, լողալ, լուղել:
 ՂՕՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՂՕՂԵԼ¹:
 ՂՕՂԿԵԼ (իմ), տե՛ս ՂՕՂԵԼ²:
 ՂՕՂՈՐԴ, տե՛ս ԼՈՂՈՐԴ:
 ՂՕՂՈՒՆ, տե՛ս ՂՕՂԱԿ²:

Ճ

ձԱԽ, տե՛ս ձԱՀ:
 ձԱԽԱՆՈՅ, գ. Ոտնակապ (ձիու):
 ձԱԽԱՐԱԿ, գ. Անիւ (անուաւոր գործիք):
 ձԱԽԱՐԱԿԱԳՈՐԾ, ա. ձախարակաձե:
 ձԱԽԱՐԱԿԱԶԵԻ, տե՛ս ձԱԽԱՐԱԿԱԳՈՐԾ:
 ձԱԽԱՐԱԿԱԽՈՐ, ա. ձախարակաձե:
 ձԱԽԱՐԱԿԵԱՅ, ա. ձախարակագործ, փխբ. բոլորչի, ողորկ, հարթ:
 ձԱԽԱՐԱԿԵԼ, նբ. Հարթել, ողորկել, կռկել, զարդարել:
 ձԱԽՐ, գ. ձախրանք, ճախրումն, շրջան, շրջագայութիւն:
 - ձԱԽՐ ԱՌՆՈՒԼ. Շրջան առնուլ, հիռ գալ, շրջագայել, պտուտկել, ճախրել:
 ձԱԽՐԱԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Շրջագայութիւն, շրջաբնութիւն, շրջան:
 ձԱԽՐԱՆՔ, տե՛ս ձԱԽՐ:
 ձԱԽՐԵԼ, չբ. ձախր առնուլ, շրջան առնուլ, թևապարել, խոյանալ, խաղալ:

ձԱԽՐՈՒՄՆ, տե՛ս ձԱԽՐ:
 ձԱԿ, տե՛ս ՄԱՏԱԿ:
 ձԱԿԱՁԱՆ, ա. Գիջամոլ, իգամոլ, իգասէր, վարար, վաւաշոտ, յօսնական:
 ձԱԿԱՁԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Իգամոլութիւն, վաւաշոտութիւն, գիջութիւն:
 ձԱԿԱՏ, գ. 1. Մարտ, ճակատամարտ, պատերազմ: 2. ձակատատեղի:
 - ձԱԿԱՏ ԱՌ ձԱԿԱՏ, մ. Դէմ ընդդէմ:
 - ձԱԿԱՏ ՅԱՐԴԱՐԵԼ, ձԱԿԱՏ ՅՕՐԻՆԵԼ. ձակատել:
 ձԱԿԱՏԱԳԻՐ, գ. Բախտ, հրամանք:
 ձԱԿԱՏԱՄԱՐՏ, գ. 1. Մարտ, պատերազմ, ռազմ: 2. գ. ա.. ձակատամարտիկ, պատերազմող: 3. Պատերազմական:
 ձԱԿԱՏԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), չբ. ձակատել, մարտնչել:
 ձԱԿԱՏԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ձԱԿԱՏԱՄԱՐՏ (2):
 ձԱԿԱՏԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ձԱԿԱՏԱՄԱՐՏ (1):
 ձԱԿԱՏԱՅԱՐԴԱՐ, ա. Զօրազուլի:
 ձԱԿԱՏԱՏԵՂ, ձԱԿԱՏԱՏԵՂԻ, տե՛ս ձԱԿԱՏ (2):
 ձԱԿԱՏԵԼ¹, նբ. ձակատեցուցանել, ճակատ յարդարել՝ յօրինել:
 ձԱԿԱՏԵԼ² (իմ), տե՛ս ձԱԿԱՏԱՄԱՐՏԵԼ (իմ):
 ձԱԿԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ձԱԿԱՏԵԼ¹:
 ձԱՀ, ա. 1. Դիպող, վայելչական, պատշաճ, յարմար: 2. գ. Վայելչութիւն, յարմարութիւն:
 - Ի ձԱՀ, մ. Վայելչապէս, ի դէպ, քաջ:
 - Ի ձԱՀ է, մբ. Ի դէպ է, պատեհ է, պատշաճ է, անկ է, յարմար է:
 ձԱՀԱԳՈՅՆ, ա. մ. Դիպողագոյն, պատեհագոյն, պատշաճագոյն, յարմարագոյն:
 ձԱՀԱԽՈՐ, ձԱՀԱԽՈՐԱԿԱՆ, ա. ձահ, դիպող, պատշաճական, յարմար, արժանաւոր:
 ձԱՀԱԽՈՐԵԼ, նբ. չբ. ձահել, ճահեցու-

ցանկի, պատշաճել, յարմարել, ի դէպ
 գալ՝ ելանել:
 ձԱՀԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. ձահողութիւն,
 յարմարութիւն, քաջագիպութիւն, վա-
 յելչութիւն, պատեհչութիւն:
 ձԱՀԵԼ, տե՛ս ձԱՀԱՆՈՐԵԼ:
 ձԱՀԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ձԱՀԱՆՈՐԵԼ:
 ձԱՀԻՃՔ, գ. եղտիւր, աղտիւր, մարգճա-
 խիւն, մարգճակ, խաղ, մօր:
 ձԱՀՈՂԱԲԱՐ, ձԱՀՈՂԱԿԻ, ձԱՀՈՂԱ-
 ՊԷՍ, մ. Հանգիպողաբար, ի ճահ, ի դէպ,
 վայելչապէս, դէպուղիդ:
 ձԱՀՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ձԱՀԱՆՈՐՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ձԱՀՈՒԿ, գ. Խումբ, ջոկ:
 ձԱՂՃԱԽԻՔ, տե՛ս ձԱՊԱՂԻՔ:
 ձԱՂՃԱՄԱՀ, ա. Կիսամահ:
 ձԱՃԱՆՁ, գ. Շող, ցոլք, նշոյլ, ճառա-
 գայթ:
 ձԱՃԱՆՁԱԳԵՂ, ա. Հրաշաճաճանչ,
 նշուլազեղ:
 ձԱՃԱՆՁԱՋԱՐԴ, ա. Նշուլազարդ:
 ձԱՃԱՆՁԱՆԱԼ, տե՛ս ձԱՃԱՆՁԵԼ:
 ձԱՃԱՆՁԱՆԱՌՈՒԹՅՈՒՆ, ա. Բազմագոյն,
 գոյնագոյն:
 ձԱՃԱՆՁԱՏԵՍԱԿ, ձԱՃԱՆՁԱՏԵՍԱ-
 ԿԱՆ, ա. Լուսատեսիլ, լուսափայլ:
 ձԱՃԱՆՁԱԻԷՏ, տե՛ս ձԱՃԱՆՁԵՂ:
 ձԱՃԱՆՁԱՌՈՐ, ա. Լուսափայլ, նշուլա-
 գեղ, շողշողենի, պայծառ, փայլուն:
 ձԱՃԱՆՁԵԼ, չբ. Ճաճանչանալ, ճառա-
 գայթել, շողշողել, փայլել, ծագել:
 ձԱՃԱՆՁԵՂ, ա. Բազմաճաճանչ, բազ-
 մապայծառ, ճաճանչաւէտ:
 ձԱՄԱՐՏԱԿԵԼ, նբ. չբ. Ճոխաբանել,
 մեծաբանել, ճոռոմաբանել:
 ձԱՄԲԱՐ, գ. 1. Բանակ, բանակետդ: 2.
 Վարսակալ:
 ձԱՅ, գ. (Կենդեւ) Որոր:
 ձԱՅԹԵԼ, չբ. 1. Պայթել, շահել, ճարճա-
 տել, հնչել: 2. Կայթել:
 ձԱՅԹԻՒՆ, ձԱՅԹԻՔ, ձԱՅԹՈՒՄՆ, գ.

Շահիւն, շառահիւն, պայթիւն, ճարճա-
 տիւն:
 ձԱՅԹՈՒՈՒՄՆ, գ. Փայլատակումն:
 ձԱՅԻԿ, տե՛ս ՄԱՏԱԿ:
 ձԱՅՂ, տե՛ս ՏԻՂՄ:
 ձԱՅՐՈՏԵԼ, ձԱՅՐՈՏԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, նբ.
 պբ. Շլացուցանել, մթացուցանել, բլշա-
 ցուցանել:
 ձԱՅՐՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բլշակնութիւն:
 ձԱՆԱՁԱԿԱՆ, ա. 1. Իմաստնական: 2.
 Ճանաչելի, ծանօթ:
 ձԱՆԱՁԵԼ, նբ. Գիտել, գիտենալ, իրա-
 զեկ լինել, իմանալ:
 ձԱՆԱՁԵԼԻ, ա. Գիտելի, ծանօթ, ծանու-
 ցեալ:
 ձԱՆԱՁԵՆԱԼ, տե՛ս ձԱՆԱՁԵԼ:
 ձԱՆԱՁԻՉ, ա. Ճանաչող:
 ձԱՆԱՁՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճանաչումն,
 ծանօթութիւն, իմացութիւն:
 ձԱՆԱՁՈՒՄՆ, տե՛ս ձԱՆԱՁՈՂՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ձԱՆԱՊԱՐՀ, գ. 1. Ուղի, ուշ, արահետ,
 շաւիղ: 2. Գնացք, ընթացք, անցք: 3.
 փխբ. Կեանք, քաղաքավարութիւն, կեն-
 ցաղավարութիւն, կարգ, օրէնք, օրինակ,
 եղանակ:
 - ձԱՆԱՊԱՐՀ ԱՌՆԵԼ. 1. Ճանապար-
 հորդել: 2. Հորդել:
 ձԱՆԱՊԱՐՀԱԳԵՆԱՅ, տե՛ս ձԱՆԱՊԱՐ-
 ՀՈՐԴ:
 ձԱՆԱՊԱՐՀԱԳԵՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ձԱ-
 ՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ:
 ձԱՆԱՊԱՐՀԱԿԻՑ, գ. ա. Ճանապարհոր-
 դակից, ուղեկից, ուշակից:
 ձԱՆԱՊԱՐՀԱԿՑԵԼ, չբ. Ճանապարհոր-
 դակցել, ուղեկցել:
 ձԱՆԱՊԱՐՀԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղեկցու-
 թիւն:
 ձԱՆԱՊԱՐՀԵՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճանա-
 պարհադնացութիւն, ճանապարհորդու-
 թիւն:
 ձԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴ, գ. ա. Ճանապարհա-

գնաց, ուղեգնաց, ուղևոր:

ձԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԱԿԱՆ, ա. Ուղևորական:

ձԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. ձանապարհորդութիւն, ընթացք:

ձԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԱԿԻՑ, տե՛ս ձԱՆԱՊԱՐՀԱԿԻՑ:

ձԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԱԿՑԵԼ, տե՛ս ձԱՆԱՊԱՐՀԱԿՑԵԼ:

ձԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԵԼ, չբ. Ուղևորել:

ձԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. ձանապարհազնացութիւն, ուղևորութիւն:

ձԱՆԿ կամ ձԱՆԳ, գ. 1. տե՛ս ձԱՆձԻՒՆ²: 2. Մագիլ, ճիւղան:

ձԱՆՁԱՅԵՐՄԱԿ, տե՛ս ձԱՆձԿԷՆ:

ձԱՆՁԵԱՆ, տե՛ս ձԱՆձԻՒՆ¹:

ձԱՆձԻՒՆ¹, գ. ձանճեան (ճանճերի բազմութիւն):

ձԱՆձԻՒՆ², գ. ձանկ (երկաթեայ կեռ):

ձԱՆձԿԷՆ, ա. ձանճաճերմակ:

ձԱՇ, գ. 1. Կերակուր (կէսօրուայ): 2.

Հաց, հացկերոյթ, կոչունք:

- ձԱՇՈՅ ԺԱՄ, տե՛ս ձԱՇԱԺԱՄ:

ձԱՇԱԳՈՐԾ, ա. գ. 1. Կոչնատէր: 2. Կոչնական:

ձԱՇԱԺԱՄ, գ. ձաշոյ ժամ, օր հասարակ, միջօրէ:

ձԱՇԱԿ, գ. 1. ձաշակումն, կերակուր, ըմպելի: 2. Համ: 3. Փորձ, նշանակ: 4. Բաժակ, գաւաթ:

ձԱՇԱԿԱԿԻՑ, տե՛ս ձԱՇԱԿԻՑ:

ձԱՇԱԿԱՐԱՆ, գ. ձաշակելիք, բերան, քիմք:

ձԱՇԱԿԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. ձաշակելիք: 2. ձաշակ, ճաշակումն:

ձԱՇԱԿԵԼ, նբ. 1. ձաշել, ուտել, ըմպել: 2. նման. Զփորձ առնուլ իրիք, զգալ, իմանալ, նախըմպել:

- ձԱՇԱԿԵԼ ԶԱՇԽԱՐՀ. Ամուսնանալ:

ձԱՇԱԿԵԼԻ, ա. Ուտելի:

ձԱՇԱԿԵԼԻՔ, գ. ձաշակարան, ճաշակաւորութիւն, ճաշակելութիւն:

ձԱՇԱԿԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ձԱՇԱԿԵԼԻՔ:

ձԱՇԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զամբեցուցանել, ջամբել, կերակրել, արբուցանել:

ձԱՇԱԿԻՑ, ա. գ. ձաշակակից, սեղանակից:

ձԱՇԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս ձԱՇԱԿ (1):

ձԱՇԱՏԵՂ, ձԱՇԱՏՈՒՆ, տե՛ս ձԱՇԱՐԱՆ:

ձԱՇԱՐԱՆ, գ. ձաշատեղ, ճաշատուն:

ձԱՇԵԼ, տե՛ս ձԱՇԱԿԵԼ (1):

ձԱՊԱՂ, ա. 1. Ծաւալեալ: 2. գ. Ծաւալումն:

ձԱՊԱՂԵԼ, նբ. 1. Ծաւալել, սփռել, գեղուլ, տարածել, ցրել: 2. չբ. Պարապել, զբաղել:

ձԱՊԱՂԻՔ, գ. ձաղճախիք, հեղումն, հոսումն:

- ձԱՊԱՂԻՔ ԱՐԵԱՆ. Արիւնհեղութիւն, կոտորակ:

ձԱՊԱՏԵԼ (իմ), չբ. Շաղապատել, գալարել:

ձԱՊՈՒԿ, ա. Դիւրաշարժ, արագաշարժ, ժիբ:

- ԸՆԴ ձԱՊՈՒԿ, մ. ձեպով:

ձԱՌ, գ. 1. Առասանութիւն, առասուրբիւն, ասացուած, խօսք, բան, բառ: 2. Վէպ, պատմութիւն: 3. Մեկնութիւն: 4. Քարոզ, վարդապետութիւն: 5. Ներբող, ներբողեան: 6. Գլուխ (գլուածքի բաժանում):

ձԱՌԱԳԱՅԹ, գ. ձաճանչ, նշոյլ, ցոլք, շող:

ձԱՌԱԳԱՅԹԱԶԱՐԴ, ձԱՌԱԳԱՅԹԱԶԱՐԴԵԱԼ, ա. Լուսազարդ:

ձԱՌԱԳԱՅԹԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԶԳԵԱՅ:

ձԱՌԱԳԱՅԹԱԼՈՅՍ, ա. Լուսաճաճանչ:

ձԱՌԱԳԱՅԹԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Լուսազարդել:

ձԱՌԱԳԱՅԹԱԶԵԼ, ա. 1. ձառագայթատեսիլ, լուսատեսակ: 2. Լուսաւոր, պայծառ: 3. նման. Անուաճէ:

ձԱՌԱԳԱՅԹԱԶԵԻԱԳՈՅՆ, աս. Գերա-
փայլ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱԶԻԳ, աս. Լուսասփիւռ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱՅԵՂՅ, աս. Յորդալոյս,
բազմանշոյլ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱՆԱԼ, չբ. Լուսազգեհնուլ,
լուսափայլել:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱՆՇՈՅԼ, աս. Լուսանշոյլ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱՋԱՀ, աս. Լուսափայլ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱՏԵՍ, ձԱՌԱԳԱՅԹԱՏԵ-
ՍԻԼ, տե՛ս ձԱՌԱԳԱՅԹԱԶԵԻ (1):
ձԱՌԱԳԱՅԹԱՐՁԱԿ, աս. Ճառագայթա-
փայլ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ձԱՌԱ-
ԳԱՅԹԵԼ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱԻԷՏ, աս. Լուսալիբ, լու-
սապայծառ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱԻՈՐ, աս. Լուսափայլ, չող-
չողենի, բազմանշոյլ, ճաճանչաւոր:
ձԱՌԱԳԱՅԹԱՓԱՅԼ, աս. Ճառագայթար-
ճակ:
ձԱՌԱԳԱՅԹԵԼ, նբ. Ծագեցուցանել,
լուսաւորել:
ձԱՌԱԳԱՅԹՈՒՄՆ, գ. Ծագումն:
ձԱՌԱԳՐԵԼ, նբ. Արճանագրել, ի գիր
արկանել:
ձԱՌԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրութիւն, գիրք:
ձԱՌԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճառ, խօսք, բան:
ձԱՌԱՏԵԼ, նբ. Ճոռոմաբանել, շաղ-
փաղփել:
ձԱՌԵԼ, նբ. Ատենաբանել, գրել, ասել,
պատմել, քարոզել, հռչակել, յայտնա-
բանել:
ձԱՐ, գ. Հնար, ելք:
ձԱՐԱԿ, գ. 1. Դարման, պարէն, կուր,
բուտ, արօտ, խար, դալարի: 2. Ճարա-
կումն, ծախումն, կեր (սպառելի նիւթ):
3. Ճար:
- ձԱՐԱԿ ԱՌՆԵԼ. Ծախել, սպառել, ճա-
րակել:
ձԱՐԱԿԱԿԻՑ, աս. Արօտակից:
ձԱՐԱԿԱԻՈՐ, աս. Խոտաճարակ, խո-

տաբուտ, արօտական:
ձԱՐԱԿԵԼ, նբ. 1. Արածել, ճարակեցու-
ցանել, կերակրել, սնուցանել, դարմանել:
2. փխբ. Ճարակ առնել, ծախել, սպառել:
ձԱՐԱԿԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ձԱՐԱԿԵԼ (1):
ձԱՐԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս ձԱՐԱԿ (2):
ձԱՐԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՐԻՄԱ-
ՅՈՒԹԻՒՆ:
ձԱՐՁԱՏԵԼ, տե՛ս ձԱՅԹԵԼ (1):
ձԱՐՁԱՏԻՒՆ, տե՛ս ձԱՅԹԻՒՆ:
ձԱՐԱՆԻԴ, տե՛ս ՇԻԳՂ:
ձԱՐՊ, գ. 1. Ճրագու: 2. Պարարտութիւն:
3. նման. Զէթ: 4. աս. Գէր, պարարտ:
ձԱՐՊԱՊԱՐԱՐՏ, աս. Ճարպաւորական:
ձԱՐՊԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ձԱՐՊԱՊԱ-
ՐԱՐՏ:
ձԱՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարարտութիւն:
ձԱՐՏԱՍԱՆ, գ. 1. Ճարտարաբան, ճար-
տարախօս, պերճաբան, հռետոր: 2.
Իմաստակ: 3. աս. Ճարտասանական:
ձԱՐՏԱՍԱՆԱԿԱՆ, աս. 1. Հռետորական,
ճարտարասանական: 2. Իմաստական:
- ձԱՐՏԱՍԱՆԱԿԱՆ, գ. 1. Ճարտասա-
նութիւն: 2. Ճարտասան:
ձԱՐՏԱՍԱՆԵԼ, նբ. չբ. Ատենաբանել,
ատենախօս լինել, փաստաբանել, պեր-
ճաբանել:
ձԱՐՏԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ճարտասա-
նական, ճարտարախօսութիւն, փաստա-
բանութիւն: 2. Ճոռոմաբանութիւն, պեր-
ճաբանութիւն:
ձԱՐՏԱՐ, աս. գ. 1. Արուեստագէտ, ձե-
ռագէտ, հանճարեղ, հմուտ: 2. Քերթող,
բանաստեղծ: 3. Իմաստակ: 4. մ. Քաջ,
տիրապէս, լաւ, անվրէպ:
ձԱՐՏԱՐԱՔԱՆ, տե՛ս ձԱՐՏԱՐԱԽՕՍ:
ձԱՐՏԱՐԱՔԱՆԵԼ, տե՛ս ձԱՐՏԱՐԱԽՕ-
ՍԵԼ:
ձԱՐՏԱՐԱՔԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ձԱՐՏԱ-
ՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ:
ձԱՐՏԱՐԱՔԱՐ, մ. Ճարտարապէս, ճար-
տարապետապէս:

ՃԱՐՏԱՐԱՐԱԳԷՏ, Կ. Հմուտ, գիտակ:
 ՃԱՐՏԱՐԱՐԱԴԷՏ, Կ. Քաջագէտ, արթուն,
 զգոյշ:
 ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍ, Կ. Գ. Ճարտարաբան,
 ճարտասան, հոեորդ:
 ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍԵԼ, Կ. Զ. 1. Ճարտարա-
 բանել, հաւաստաբանել, իմաստասիրել:
 2. Իմաստակել:
 ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍՈՒԹԻԻՆ, Կ. 1. Ճարտա-
 սանութիւն: 2. Ճարտարաբանութիւն,
 պերճաբանութիւն, քաղցրաբանութիւն:
 ՃԱՐՏԱՐԱԿ, Կ. Ճարտար, քաջարուեստ:
 ՃԱՐՏԱՐԱԿԱՆ, ՃԱՐՏԱՐԱԿԻ, Կ. Ա-
 րուեստական:
 ՃԱՐՏԱՐԱՄՏԵԼ, Զ. Իմաստասիրել,
 տրամաբանել, իմաստնախել:
 ՃԱՐՏԱՐԱՆԱԼ, Զ. Գուն գործել, ջանալ,
 հայթայթել:
 ՃԱՐՏԱՐԱՆՔ, Կ. Հայթայթանք, հնարք:
 ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏ, Կ. Կ. 1. Ճարտար, ար-
 ուեստագէտ: 2. Արարչագործ: 3. Քեր-
 թող, սովորեցնող: 4. Իմաստուն (շատ
 ճարտար):
 ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏԱՊԷՍ, Կ. ՃԱՐՏԱՐԱ-
 ԲԱՐ:
 ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏԵԼ, Կ. Կազմել, յորինել,
 ճարտարել:
 ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻԻՆ, Կ. Ճարտարու-
 թիւն:
 ՃԱՐՏԱՐԱՊԷՍ, Կ. ՃԱՐՏԱՐԱԲԱՐ:
 ՃԱՐՏԱՐԱՍԱԿԱՆ, ՃԱՐՏԱՐԱՍԱՆ, Կ. Ճարտարախօս,
 ճարտասան:
 ՃԱՐՏԱՐԱՍԱՆԱԿԱՆ, Կ. Ճարտասանա-
 կան:
 ՃԱՐՏԱՐԱՍԱՆԵԼ, Կ. ՃԱՐՏԱՐԱԽՕ-
 ՍԵԼ:
 ՃԱՐՏԱՐԱՍԱՆՈՒԹԻԻՆ, Կ. ՃԱՐՏԱ-
 ՐԱԽՕՍՈՒԹԻԻՆ:
 ՃԱՐՏԱՐԱՆԵԼ, Կ. 1. Արուեստագործել,
 արուեստակել, իմաստակել: 2. Իմաստա-
 սիրել: 3. Ճարտարաբանել, ճարտարա-
 խօսել: 4. Կ. ՃԱՐՏԱՐԱՆԱԼ:

ՃԱՐՏԱՐԻՄԱՅ, Կ. ՆԱՐԻՄԱՅ:
 ՃԱՐՏԱՐՄՏԵԼ, Կ. ՃԱՐՏԱՐՄՏԵԼ:
 ՃԱՐՏԱՐՄՏՈՒԹԻԻՆ, Կ. Հնարագիտու-
 թիւն, իմաստակութիւն:
 ՃԱՐՏԱՐՈՒԹԻԻՆ, Կ. 1. Արուեստ, ար-
 ուեստագիտութիւն, գիւտ, հնարք, հնար-
 ագիտութիւն, հայթայթանք, աջողա-
 կութիւն: 2. Հանճար, իմաստութիւն: 3. Իմաստասիրութիւն, փիլիսոփայութիւն:
 4. Իմաստակութիւն:
 ՃԱՐՏՈՒԿ, Կ. ԱՇԽԷՏ:
 ՃԱԽԱԿ, Կ. Որդի, տղայ, ուսուցիչ:
 ՃԱԽԱԿԵԹ, Կ. Աղջիկ, դուստր:
 ՃԳՆԱԶԳԵԱՅ, Կ. Ճգնազգեստ, ճգ-
 նազգեցիկ:
 ՃԳՆԱԶԳԵՍ, ՃԳՆԱԶԳԵՅԻԿ, Կ. Կ.
 ՃԳՆԱԶԳԵԱՅ:
 ՃԳՆԱԶԳԵՅՈՒԹԻԻՆ, Կ. Ճգնութիւն,
 նահատակութիւն:
 ՃԳՆԱԽՈՆՋ, Կ. Անխոնջ:
 ՃԳՆԱԿԱՆ, Կ. Մրցական, դժուարակիր,
 ճգնողական, ճգնաւորական:
 ՃԳՆԱԿԻՅ, Կ. Վաստակակից, պատե-
 րագմակից, չարչարակից, հանդիսակից:
 ՃԳՆԱՍԷՐ, Կ. Համբերատար, համբերող:
 ՃԳՆԱԽՈՐ, Կ. 1. Միայնակեաց, մենա-
 կեաց: 2. Նահատակ, մարտիրոս: 3. Առա-
 քինի: 4. Ըմբիշ, ազոնարար: 5. Կ. Ճգնա-
 ւորական, ճգնողական:
 ՃԳՆԱԽՈՐԱԿԱՆ, Կ. Ճգնական, ճգնո-
 ղական:
 ՃԳՆԱԽՈՐԵԼ (Իմ), Զ. Ճգնել, առաքի-
 նախալ, նահատակել, մրցել, կրթել:
 ՃԳՆԱԽՈՐՈՒԹԻԻՆ, Կ. Ճգնութիւն,
 ժողովարութիւն:
 ՃԳՆԵԼ¹, Կ. Ի նեղ արկանել, ճգնեցու-
 ցանել, նեղել, տաքնապել, չարչարել:
 ՃԳՆԵԼ² (Իմ), Զ. Ճգնաւորել, մրցել,
 նահատակել, կրթել, ջանալ, աշխատել:
 ՃԳՆԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, Կ. ՃԳՆԵԼ:
 ՃԳՆՈՂԱԿԱՆ, Կ. Ճգնական, ճգնաւո-
 րական:

ձԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ճիգն, նեղուժիւն, վիշտ, տազնապ, կիրք, չարչարանք, քիրան, վաստակ, երկ: 2. Մրցանք, նահատակութիւն, կրթութիւն, ջան: 3. Ժուժկալութիւն:

ձԳՆՈՒՄՆ, գ. Մրցանք, մրցումն: ձեՂ, տե՛ս ԿՈՒՆ Դ:

ձԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՆՏՈՒԹԻՒՆ:

ձԵՂՔԵԼ, ձԵՂՔՈՒԼ, նբ. Հերձանել, Հերձուլ, ցելուլ, խզել, պատառել, բաժանել, որոշել, հատանել, կտրել:

ձԵՄ՝, գ. Շրջադալութիւն, քայլափոխութիւն, ընթացք, գնացք:

- ձԵՄ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ձԵՄԵԼ (իմ):

ձԵՄ՝, տե՛ս ԿԵՄ:

ձԵՄԱՐԱՆ, գ. 1. ձեմելիք: 2. Բնակարան, սրահ: 3. Դպրոց, վարժարան:

- ձԵՄԱՐԱՆՔ, տե՛ս ձԵՄ:

ձԵՄԱՐԱՆՈՅ, գ. ձեմելիք:

ձԵՄԵԼ (իմ), չբ. ձեմ առնուլ, չրջել, չրջադալել, զգնալ, երթեկել, քայլել, խաղալ:

ձԵՄԵԼԻ, լիք, գ. 1. ձեմարան, ճեմարանոց: 2. ձեմ, ճեմարանք:

ձԵՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Շրջեցուցանել, յածեցուցանել:

ձԵՄՈՒԹԻՒՆ, գ. ձեմ, չրջադալութիւն, փխբ. զրուցատրութիւն:

ձԵՆՃԵՐ, գ. Ծուխ, գոլորշի (խորովուող մսի):

ձԵՆՃԵՐԱԼ, տե՛ս ձԵՆՃԵՐԵԼ՝:

ձԵՆՃԵՐԱԼԻՐ, ա. ձենճերալից:

ձԵՆՃԵՐԱԼԻՑ, տե՛ս ձԵՆՃԵՐԱԼԻՐ:

ձԵՆՃԵՐԵԼ¹, նբ. 1. Խորովել, ծխել, բուրել: 2. Զոհել:

ձԵՆՃԵՐԵԼ², չբ. ձենճերալ, բզզալ, տզզալ:

ձԵՆՃԵՐՈՏԻԼ, չբ. Ծխոտել:

ձԵՊ, գ. Աճապարուժն, վաղվաղումն, փոյթ, ջան, ճիգն, ճոգ:

- ձԵՊ ԶձԵՊԻ, ձԵՊ Ի ձԵՊՈՅ, ձԵՊՈՎ, մ. Փոյթ ընդ փոյթ, փոյթ ի փուլթոյ,

փուլթով, ստիպաւ, ստիպով, հապճեպ:

- ձԵՊՍ ԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ. ձեպել, ճեպեցուցանել, փութացուցանել:

ձԵՊԱՆՑՈՅՑ ԶՈՒՐՑ, տե՛ս ՀԵՂԵՂԱՏ:

ձԵՊԵԼ¹, նբ. 1. ձեպս կացուցանել, ճեպեցուցանել, փութացուցանել: 2. Ստիպել, տազնապել, հարկեցուցանել, ի նեղ արկանել:

ձԵՊԵԼ² և ձԵՊԵԼ (իմ), չբ. 1. Փութալ, աճապարել, վաղվաղել, շտապել, երազել, ընթանալ, կանխել: 2. Հոգալ, գուն գործել: ձԵՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ձԵՊԵԼ¹:

ձԵՊՈՒՄՆ, գ. ձեպ, փոյթ, ստիպումն:

ձԵՏ, գ. Զարմ, սերունդ, ծնունդ, զաւակ:

ձԵՐՄԱԿ, ա. Սպիտակ:

ձԵՐՄԱԿԱԶԻ, ա. Սպիտակաճի:

ձԵԻՆՂԻԿ, տե՛ս ձԻԻԱՂ:

ձԻԳՆ, տե՛ս ձԳՆՈՒԹԻՒՆ:

ձԻՂՄ, ա. Մատաղ, տղայական:

ձԻՃԻ, տե՛ս ձՃԻ:

ձԻՇԴ, ա. 1. Ստոյգ, անվրէպ, սոսկ: 2. գ.

ձչգուլութիւն:

ձԻԶ, գ. Կանչ, կանչիւն, ողբ, բողոք, կական, գոչիւն, աղաղակ, գուժումն, հեծութիւն:

- ձԻԶ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԲԱՌՆԱԼ, ԶձԶԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ձԶԵԼ:

ձԻԶԵԼ, տե՛ս ձԶԵԼ:

ձԻՊՈՒՌՆ, տե՛ս ձՊՈՒՌՆ:

ձԻՊՈ, տե՛ս ԲԻԺ (1):

ձԻՐ, տե՛ս ՈՂԿՈՅԶ:

ձԻՏԱԿ, գ. Քայռ, քառամանեակ, մեհեւանդ:

ձԻՐԱՆ, գ. Ճանկ, մազիլ:

ձԻԻԱՂ, գ. ձեկդիկ, ճուաղն, հրէչ:

ձԻԻԱՂԱԲԱՐՈՅ կամ ձՈՒԱՂԱԲԱՐՈՅ, ա. Գազանաբարոյ, վայրենամիտ, անուսումն:

ձԻԻԱՂԱԿԱՆ կամ ձՈՒԱՂԱԿԱՆ, ա. Այլանդակ, վայրենի:

ձԻԻԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլանդակութիւն, վայրենութիւն:

ձիտի՛, գ. Ոստ, ուղե՛շ, ստեղն, բազուկ, բարունակ, շառաիւղ: ՃԿՈՅԹ, գ. Ծկոյթ: ՃՂՃԱՍԻՐՏ, տե՛ս ՃՂՃԻՄ (1): ՃՂՃԻՄ, ա. 1. Փոքրորդի, ճղճասիրտ: 2. Ռիշտ, կծծի, ագահ: ՃՂՃՄԵԼ (իմ), չբ. Զառամանակ, թառամել, խորշոմել: ՃՂՓՈԻՄՆ, գ. Ճողփումն: ՃՃԵԿԵՐ, տե՛ս ՈՐԳՆԱՀԱՐ: ՃՃԻ, գ. 1. Ժիճի, որդն: 2. Զեռուն, սողուն: ՃՃՈԻԵԼ, տե՛ս ՃՈՌՈՂԵԼ: ՃՃՈՌՈՂՈՒԹԻԻՆ, գ. Ճոռոռողումն: ՃՄԼԵԼ, նբ. 1. Ճնչել, քամել: 2. Նեղել, նուաճել, կոխան առնել, խեղդել: 3. փխբ. Խորովել, սոչորել: ՃՄԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ճմլել, մորմոքեցուցանել, կսկծեցուցանել, վրդովել: ՃՆՃՂՈԻԿ, գ. (կենդբ.) Ծիտ, ձագ: ՃՆՇԵԼ, նբ. 1. Ճմլել, սեղմել, քամել, զսպել: 2. Նուաճել, նկուն առնել, ճգնել, նեղել: ՃՆՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՃՆՇԵԼ: ՃՆՇՈՒԹԻԻՆ, գ. Ճնշումն: ՃՆՇՈՒՄՆ, տե՛ս ՃՆՇՈՒԹԻԻՆ: ՃՆՁԱՆՈՒՆՔ, տե՛ս ԱՐԳԱՆԴ: ՃՇԳՐԻՏ, ա. 1. Ճշմարիտ, ճիշդ, անվրէպ, ստոյգ, հաւաստի, իսկական, բուն, յաբանման: 2. մ. տե՛ս ՃՇԳՐՏԻԻ: ՃՇԳՐՏԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Իսկաբանել, հաւաստաբանել: ՃՇԳՐՏԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Իսկաբանութիւն, ստուգաբանութիւն: ՃՇԳՐՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՃՇԳՐՏԻԻ: ՃՇԳՐՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Հաւաստագոյն, իսկագոյն, ճշդիւ: ՃՇԳՐՏԱԳՈՐԾ, ա. Անվրէպ, ճշգրիտ, ճիշդ: ՃՇԳՐՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ճշգրտեցուցանել: ՃՇԳՐՏԱՊԱՏՈՒՄ, ա. մ. Ստուգապատում: ՃՇԳՐՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՃՇԳՐՏԻԻ:

ՃՇԳՐՏԱՏԵՍԻԼ, ա. Ճշմարտատեսիլ, հանգուհատիպ, յարանման: ՃՇԳՐՏԵԼ, նբ. Ստուգել, ճշդել, հաւաստել, հաւաստեցուցանել: ՃՇԳՐՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ճշգրտել, նմանեցուցանել, ճշգրտագործել: ՃՇԳՐՏԻԻ, մ. Ճշգրիտ, ճշգրտաբար, ճշգրտապէս, հաւաստեաւ, ստուգիւ, ճշդիւ, ճշդով, զգուշեաւ, անշուշտ: ՃՇԳՐՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Իսկութիւն, հաւաստիք, անվրիպութիւն, ստուգաբանութիւն, ստուգութիւն: ՃՇԴԱՊԱՀԱՆՋ, ա. Սաստկապահանջ: ՃՇԴԵԼ, նբ. 1. Խնայել, անխայել, զնդալ: 2. Ստուգել, ճշգրտել: – ՃՇԴԻԻ, ՃՇԴՈՎ, տե՛ս ՃՇԳՐՏԻԻ: ՃՇԴՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ճշգրտութիւն (ճիշդ լինելը): 2. Ռշտութիւն, ժլատութիւն, խնայութիւն, կծծութիւն: ՃՇՄԱՐԻՏ, ա. 1. Անսուտ, անշուշտ, իրաւ, ստոյգ, ճշգրիտ, ճիշդ, հաւաստի, աներկբայ: 2. Արդար, ուղիղ, հաւատարիմ, ճշմարտախօս, անեննգ: 3. յոգն. գ. Ճշմարտութիւն, ուղղութիւն: 4. մ. Ընշմարտապէս, ստուգիւ, արդարեւ, յիւրաւի: ՃՇՄԱՐՏԱԲԱՆ, տե՛ս ՃՇՄԱՐՏԱԽՕՍ: ՃՇՄԱՐՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՃՇՄԱՐՏԱՊԷՍ: ՃՇՄԱՐՏԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ստուգագոյն: 2. մ. Ճշդիւ, ճշգրտիւ: ՃՇՄԱՐՏԱԳՈՐԾ, ա. Արդարագործ: ՃՇՄԱՐՏԱԳՈՐԾԵԱԼ, տե՛ս ՃՇՄԱՐՏԱԳՈՐԾ: ՃՇՄԱՐՏԱԳՐԵԼ, նբ. Ստուգագրել, ստուգաբանել: ՃՇՄԱՐՏԱԴԱՏ, ա. Արդարադատ: ՃՇՄԱՐՏԱԽՈՃ, ա. Ողջամիտ: ՃՇՄԱՐՏԱԽՕՍ, ա. Ճշմարտաբան, ստուգաբան, ճշմարիտ: ՃՇՄԱՐՏԱԽՕՍԵԼ, տե՛ս ՃՇՄԱՐՏԵԼ: ՃՇՄԱՐՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՃՇՄԱՐԻՏ: ՃՇՄԱՐՏԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՃՇՄԱՐՏԱԿՅԵԼ:

ձՇՄԱՐՏԱԿՈՐՈՅՍ, Կ. Մոլորեակ:
 ձՇՄԱՐՏԱԿՑԵԼ, չբ. ձշմարտակից լինել:
 ձՇՄԱՐՏԱՀԱԻԱՏ, Կ. 1. Ողջամիտ, ուղ-
 դահաւատ: 2. Հաւատարմի:
 ձՇՄԱՐՏԱՃԱԹ, Կ. տե՛ս ձՇՄԱՐՏԱՊԱ-
 ՏՈՒՄ:
 ձՇՄԱՐՏԱՊԱՏՈՒՄ, Կ. ձշմարտաճառ,
 իսկապատում, ուղղապատում, ստուգա-
 բան, ճշմարտաբան, ճշմարտախօս:
 ձՇՄԱՐՏԱՊԷՍ, Կ. ձշմարտաբար, հաս-
 տատապէս, ստուգապէս, իսկապէս, ճշ-
 մարտիւ, արդարեւ, յիշաւի:
 ձՇՄԱՐՏԱՍԷՐ, Կ. Արդարասէր, ճշմա-
 րիտ:
 ձՇՄԱՐՏԱՍԻՐԱԲԱՐ, Կ. տե՛ս ձՇՄԱՐՏԱ-
 ՍԻՐԱՊԷՍ:
 ձՇՄԱՐՏԱՍԻՐԱՊԷՍ, Կ. ձշմարտասի-
 րաբար:
 ձՇՄԱՐՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, Կ. Արդարա-
 մըտութիւն:
 ձՇՄԱՐՏԱՏԵՍԻԼ, Կ. ձշմարտատիպ,
 անխաբ, ստոյգ, հաւաստի:
 ձՇՄԱՐՏԱՏԻՊ, Կ. տե՛ս ձՇՄԱՐՏԱՏԵՍԻԼ:
 ձՇՄԱՐՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, Կ. տե՛ս ձՇՄԱՐ-
 ՏԵԼ:
 ձՇՄԱՐՏԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, Կ. տե՛ս ՈՒՂՂԱ-
 ՓԱՌՈՒԹԻՒՆ:
 ձՇՄԱՐՏԵԼ, Կ. 1. Ստուգել, ճշգրտել:
 2. Հաւատարմացուցանել, հաստատել,
 յայտ առնել: 3. ձշմարտախօսել:
 ձՇՄԱՐՏԻԻ, Կ. ձշմարիտ, ստուգիւ,
 ճշգրտիւ, հաւաստեալ, յիշաւի, ճշգիւ,
 քաջ:
 ձՇՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, Կ. 1. Ստուգութիւն,
 իսկութիւն ուղղութիւն: 2. Անկեղծու-
 թիւն, հաւատարմութիւն: 3. Արդարու-
 թիւն:
 - ձՇՄԱՐՏՈՒԹԵԱՄԲ, Կ. ձշմարտիւ,
 ճշգրտիւ:
 ձՇՆԵԼ, Կ. ձնչել, ճգնել:
 ձՈՒՆ, Կ. 1. Հարուստ, մեծատուն, փար-
 թամ: 2. Մեծ, հզօր, կարող, երեւի: 3.

Շքեղ, պերճ, բարգաւաճ: 4. Կ. Ազատ,
 աւագ, իշխան:
 ձՈՒՆԱԲԱՆ ԼԻՆԵԼ, Կ. տե՛ս ձՈՒՆԱԲԱՆԵԼ
 (1):
 ձՈՒՆԱԲԱՆԵԼ, Կ. 1. ձոխաբան լինել:
 2. Շատախօս լինել: 3. Մեծաբանել, ճա-
 մարտակել:
 ձՈՒՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, Կ. ձոռոմաբանու-
 թիւն, պերճաբանութիւն:
 ձՈՒՆԱԲԱՐ, Կ. Տիրաբար, ազատօրէն,
 ինքնիշխանաբար:
 ձՈՒՆԱԳՈՅՆ, Կ. մ. Հարստադոյն:
 ձՈՒՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, Կ. Մեծագործու-
 թիւն:
 ձՈՒՆԱԶԳԻ, Կ. Մեծագլխի, ազատ:
 ձՈՒՆԱԿԱՆ, Կ. ձոխ (որտեղ կայ ճոխու-
 թիւն):
 ձՈՒՆԱՁԻՐ, Կ. Առատաձիւր, մեծապարգև:
 ձՈՒՆԱՆԱԼ, Կ. 1. Բռնանալ, պանծանալ:
 2. Մեծանալ, փարթամանալ:
 ձՈՒՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, Կ. տե՛ս ձՈՒՆԱՍԻՐՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ձՈՒՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, Կ. Մեծացուցանել,
 մեծաբել, հարստացուցանել:
 ձՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, Կ. Մեծութիւն, հարստու-
 թիւն, պատիւ, փառք, ինքնիշխանու-
 թիւն, աւագութիւն:
 - ձՈՒՆՈՒԹԵԱՄԲ, Կ. Տիրաբար, իշխա-
 նաբար:
 ձՈՒՆՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, Կ. Սնափառութիւն:
 ձՈՂԵԼ, Կ. Փետել (մազերը):
 ձՈՂԾԵԼ, Կ. Փայլել, չողալ, չողչողել:
 ձՈՂՈՊԵԼ, Կ. 1. Շորթիւ, կորզել, գեր-
 ծուլ, քաղել, կապտել, ի բաց թափել,
 ազատել: 2. Կ. Պրծանել, գերծանել:
 ձՈՂՓՈՒՄՆ, Կ. տե՛ս ձՂՓՈՒՄՆ:
 ձՈՂՔԵԼ, Կ. Պատառել:
 ձՈՊԱՆ, Կ. Զուան, պարան, տոռն, լար:
 ձՈՊԱՆԱՁԻԳ, Կ. տե՛ս ձՈՊԱՆԱՌՈՐ:
 ձՈՊԱՆԱՌՈՐ, Կ. ձոպանաձիգ:
 ձՈՌՈՄ, Կ. ձոխ, պերճ, սեթեթեալ:
 - ձՈՌՈՄՍ ԽՕՍԵԼ, Կ. Մեծաբանել:

ՄԱԽԱԹ, գ. Հերիւն:

ՄԱԽԱԱ, չբ. Նախանձեյ, խանդալ, յա-
չաղել, չարակնել:

ՄԱԽԱՂ, գ. 1. Պարկ, բակեղեթ, քսակ:

2. Քուրճ, խորգ: 3. Զամբիւղ, կողով,
սապատ, սփիւրթ:

ՄԱԽԱՅՈՐԴ, ՄԱԽԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Նա-
խանձոտ, յաչաղկոտ:

ՄԱԽԱՆՔ, գ. Զարակնութիւն, յաչա-
ղանք:

ՄԱԽԻԶ, ա. Տգեղ, զազրելի, գարշ, աղ-
տեղի, զազիր, անարգ:

ՄԱԽՈՂ, ա. Նախանձաբեկ:

ՄԱԾ, ա. 1. Մածեալ, Հոծեալ, Թանճրա-
ցեալ: 2. Կից, յարեալ, յեռ:

ՄԱԾԱՆԵՆ¹, տե՛ս ՄԱԾՈՒՑԱՆԵՆ:

ՄԱԾԱՆԵՆ² (իմ), ՄԱԾՆՈՒԼ, չբ. Մատ-
գել, շաղել, Հոծել, Թանճրանալ, մակար-
գել, յարել:

ՄԱԾՈՒԱԾ, գ. Կառուած, բաղկացու-
թիւն, Հաստատութիւն:

ՄԱԾՈՒՄՆ, գ. Մածուցումն:

ՄԱԾՈՒՆ, տե՛ս ՄԱՃԱՌԱԿ:

ՄԱԾՈՒՑԱՆԵՆ, պբ. Փակուցանել, միա-
ցուցանել, կցել, յարել, պնդել:

ՄԱԾՈՒՅՈՒՄՆ, տե՛ս ՄԱԾՈՒՄՆ:

ՄԱԿԱԲԱՌՆԱԼ, նբ. Ըստանձնել:

ՄԱԿԱԳԱՆՁԵՆ, չբ. Վերագոչել:

ՄԱԿԱԳԱՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարձրաձայ-
նութիւն, ճիչ:

ՄԱԿԱԳԻԾ, ա. Մակագրեալ, արձանա-
գրեալ:

ՄԱԿԱԳՐԵՆ, նբ. 1. Վերագրել: 2. Ըն-
ծայել, սեպհականել: 3. Շարագրել, գրել,
արձանագրել, դրոշմել:

ՄԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերագրութիւն:

ՄԱԿԱԴԻՏՈՂ, տե՛ս ՎԵՐԱԴԻՏՈՂ:

ՄԱԿԱԴՐԱԿԱՆ, ա. (քբ.) Վերադիր,
մակդիր:

ՄԱԿԱԴՐԵՆ, նբ. 1. Վերադրել, գետեղել:

2. Մականուանել, վերանուանել, վերա-
կոչել:

ՄԱԿԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱԿԱՆՈՒ-
ՆՈՒԹԻՒՆ:

ՄԱԿԱՁԻ, ա. գ. Հեծեալ, ասպետ:

ՄԱԿԱՂԱՏԵՂ, գ. Բակ, պառակ, փա-
րախ:

ՄԱԿԱՄՏԱԾԱԿԱՆ, ա. 1. Խոհական: 2.
Մտացածին:

ՄԱԿԱՄՏԱԾԵՆ, նբ. 1. Հնարել, յօրինել:
2. Որոճել, խորհրդածել:

ՄԱԿԱՄՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խորհուրդ,
մտածութիւն, խորհրդածութիւն: 2. Խն-
լամտութիւն, խոհականութիւն, խելք:
3. Յօդուած (յօրինած՝ մոգոնած բան):

ՄԱԿԱՆ, գ. Գաւազան, ցուպ:

ՄԱԿԱՆՈՒԱՆԵՆ, տե՛ս ՄԱԿԱԴՐԵՆ (2):

ՄԱԿԱՆՈՒՆ, գ. 1. Աւելածայնութիւն,
մականոնութիւն: 2. ա. Անուանակիր
(մի պատուի անուն կրող):

ՄԱԿԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մակակո-
չութիւն: 2. տե՛ս ՄԱԿԱՆՈՒՆ:

ՄԱԿԱՏԵՍՈՒԶ, ա. գ. Վերատեսուչ, վե-
րակացու:

ՄԱԿԱՏՊԱՒՈՐԵՆ, նբ. Դրոշմել:

ՄԱԿԱՐԴ, գ. Խախաց, փխբ. պատճառ
(մեղքեր առաջ բերող միջոց):

ՄԱԿԱՐԴԱԿ, ա. գ. 1. Արդակ, Հարթ,
ողորկ: 2. Մակերեւոյթ:

ՄԱԿԱՐԴԱԿԵՆ, նբ. Հարթել, յարդարել,
հաւասարել, ողորկել:

ՄԱԿԱՐԴԵՆ (իմ), չբ. Ընդխառնել,
Թանճրանալ, միանալ:

ՄԱԿԱՅԱԿԱՆ, ա. 1. Մակացողական,
գիտնական: 2. Մակացու, գիտուն:

ՄԱԿԱՅՈՂ, ա. Մակացու, Հմուտ, գիտ-
նաւոր, գիտնական:

ՄԱԿԱՅՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱԿԱՅԱԿԱՆ:

ՄԱԿԱՅՈՒ, տե՛ս ՄԱԿԱՅՈՂ:

ՄԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Գիտութիւն, Հասո-
ղութիւն, Հմտութիւն, ուսումն:

ՄԱԿԱՒԱՍԱՐ, ա. 1. Զուգահաւասար,
յարանման, անայլայլակ, բարեխառն,
Հասարակ: 2. Հասարակորդ, հաղորդ:

ՄԱԿԱԽԱՍԱՐԵԼ (իմ), չբ. Հաւասարել,
կցորդ լինել:
ՄԱԿԵՂՈՆ, տե՛ս ՄՍԱՎԱՃԱՌԱՆՈՅ:
ՄԱԿԵՐԵԿԵԼ (իմ), չբ. Մակերեւութանալ:
ՄԱԿԵՐԵԿՈՅԹ, տե՛ս ՄԱԿԵՐԵԿՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՄԱԿԵՐԵԿՈՒԹԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԱԿԵՐԵԿԵԼ
(իմ):
ՄԱԿԵՐԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Մակերեւութ:
ՄԱԿԸՆ ԴՈՒՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՎԵՐԸՆ-
ԴՈՒՆԵԼ (իմ):
ՄԱԿԹԵԿԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԹԵԿԵԼ:
ՄԱԿԽՈՃՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱԿԱՄՏԱ-
ԾՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱԿԶԱՅՆԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԶԱՅՆԵԼ:
ՄԱԿՈՅԳ, գ. Կուր, նաւամակրոյկ, նաւակ:
ՄԱԿՍԱՍՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Սաստկուլթիւն,
ուսկուլթիւն, առաւելուլթիւն, գերա-
զանցուլթիւն:
ՄԱՀ, գ. 1. Մեռելուլթիւն, վախճան, օր-
հաս: 2. Կոտորած, սպանութիւն, սատա-
կումն: 3. Անձնասպանութիւն: 4. Ժան-
տամազ, ժանտախտ:
ՄԱՀԱՐԵՐ, ա. Մահառիթ, մահածին,
սատակիչ:
ՄԱՀԱՐԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱՀԱՐԵՐ:
ՄԱՀԱՐԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մահածուլթիւն:
ՄԱՀԱՐՈՅԾ, ա. Մահառիթ, մահաբեր:
ՄԱՀԱԳՈՅԺ, ա. Բօթաբեր:
ՄԱՀԱԳՈՐԾ, ՄԱՀԱԳՈՐԾԱԿ, ա. Մա-
հաբեր, մահարար, մահառիթ:
ՄԱՀԱԳՈՒՇԱԿ, ա. Մահագեղոյց:
ՄԱՀԱԴԵՂ, տե՛ս ԹՈՅՆ:
ՄԱՀԱԶԳԵԱՅ, ա. Մահազգեստ, մահա-
կիր:
ՄԱՀԱԶԳԵՍ, տե՛ս ՄԱՀԱԶԳԵԱՅ:
ՄԱՀԱԶԵԿՈՅՅ, տե՛ս ՄԱՀԱԳՈՒՇԱԿ:
ՄԱՀԱԹՈՅՆ, ա. Մահացուլթիւն:
ՄԱՀԱԼՈՅԾ, ա. Մահալուծող:
ՄԱՀԱԼՈՒԾՈՂ, տե՛ս ՄԱՀԱԼՈՅԾ:
ՄԱՀԱԾԻՆ, տե՛ս ՄԱՀԱՐԵՐ:
ՄԱՀԱԾՈՒ, ա. Մահաբեր, մահացու:

ՄԱՀԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՀԱՐԵՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՄԱՀԱԿ, գ. Բիր, գաւազան:
ՄԱՀԱԿԵՐՊԱՐԱՆ, ա. Մահառիթ:
ՄԱՀԱԿԻՐ, տե՛ս ՄԱՀԱԶԳԵԱՅ:
ՄԱՀԱՀԱՆ ԳՈՅՆ, ա. Մահատեսակ,
մեռօրինակ:
ՄԱՀԱՀՐԱԿԷՐ, ա. Մահահրաւիրակ:
ՄԱՀԱՀՐԱԿԻՐԱԿ, տե՛ս ՄԱՀԱՀՐԱԿԷՐ:
ՄԱՀԱԶԻՐ, ա. Մահատու:
ՄԱՀԱՆԱԼ, չբ. Մեռանել, անշնչանալ:
ՄԱՀԱՇՇՈՒԿ, ա. Մահաշուռչ:
ՄԱՀԱՇՈՒՆԶ, ա. Մահաբեր, մահառիթ:
ՄԱՀԱՊԱՐՏ, ա. Մահապարտական, մա-
հապարտակ:
- ՄԱՀԱՊԱՐՏ ԱՌԵՆԵԼ, տե՛ս ՄԱՀԱ-
ՊԱՐՏԵԼ:
ՄԱՀԱՊԱՐՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱՀԱՊԱՐՏ:
ՄԱՀԱՊԱՐՏԵԱԼ, տե՛ս ՄԱՀԱՊԱՐՏ:
ՄԱՀԱՊԱՐՏԵԼ, չբ. Մահապարտ առնել:
ՄԱՀԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատապար-
տութիւն:
ՄԱՀԱՌԻԹ, ա. Մահաբեր, մահածին:
ՄԱՀԱՏԵՍԱԿ, ա. Մահատիպ, մահա-
հանգոյն:
ՄԱՀԱՏԻՊ, տե՛ս ՄԱՀԱՏԵՍԱԿ:
ՄԱՀԱՏՈՒ, տե՛ս ՄԱՀԱԶԻՐ:
ՄԱՀԱՐԱՐ, ա. Մահագործ, մահացու,
մահաբեր, մահառիթ:
ՄԱՀԱՐԲՈՅՅ, ա. Դեղատու, մահառիթ:
ՄԱՀԱՐԶԱՆ, գ. 1. Արձան, կոթող: 2.
Աշտարակ, բուրգ:
ՄԱՀԱՅԱՆ, ա. Մահառիթ:
ՄԱՀԱՅՈՒ, ա. 1. Մահածու, մահաբեր,
մահարար, մահառիթ: 2. Մահկանացու:
ՄԱՀԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Մեռուցանել,
սպանանել:
ՄԱՀԱՅՈՒՅԻԶ, ա. Մեռուցիչ, սպանող,
մահարար:
ՄԱՀԱԿՈՐ, ա. Մահկանացու:
ՄԱՀԻԿ, տե՛ս ԼՈՒՍԻՆ:
ՄԱՀԻԾՔ, գ. 1. Անկողին, գահոյք,

մահճակ: 2. Դազադ:
 ՄԱՀԻՆԱՔՈՂԲՈՋ, ա. Մահաբեր, մահ-
 չարար, օրհասական:
 ՄԱՀԿԱՆԱՅՈՒ, ա. 1. Մահացու, մահ-
 չաուր, մեռուտ: 2. տե՛ս ՄԱՀԱՅՈՒ (1):
 3. գ. Մարդ:
 ՄԱՀՃԱԿ, տե՛ս ՄԱՀԻՃՔ:
 ՄԱՀՄԵՏԱԿԱՆ, ա. գ. Մալիմանակ:
 ՄԱՂ, գ. 1. Նքոյր: 2. Խորիսխ (մոմեղէն
 բջիջների ցանց): 3. Սակառ:
 ՄԱՂԱԶՄԱՅ, ՄԱՂԱԶՄԻ, տե՛ս ՄԱՂ-
 ԶԼՄԱՅ:
 ՄԱՂԱՍ, գ. Լորձն:
 ՄԱՂԵԼ, նբ. 1. Խարբալել, խախալել: 2.
 Ցրել, տարածել:
 ՄԱՂԶՄԱՅ, գ. Սկաւառակ, ափսէ:
 ՄԱՂԹ, մաղթք, գ. Մաղթանք, աղօթք:
 ՄԱՂԹԱԿԱՆ, ա. Աղօթական, աղաչա-
 ւոր:
 ՄԱՂԹԱԿԻՅ, ա. Աղօթակիրց, աղաչաւոր,
 բարեխօս:
 ՄԱՂԹԱՆՔ, գ. Մաղթք, աղաչանք, ա-
 դերս, պաղատանք, աղօթք, բարեխօսու-
 թիւն:
 ՄԱՂԹԵԼ, նբ. և չբ. Աղօթել, աղաչել,
 աղերսել, պաղատել, խնդրել, բարեխօսել:
 ՄԱՂԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՂԹԱՆՔ:
 ՄԱՂԿԱՏԵԼ, նբ. 1. Խածանել, խայթել,
 կծանել: 2. Մորմոքեցուցանել:
 ՄԱՂԿԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԱՂԿԱ-
 ՏԵԼ:
 ՄԱՂԿԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խածուած, խայ-
 թուած:
 ՄԱՂԶ, գ. 1. Լեղի: 2. փխբ. Բարկուլթիւն,
 տրամուլթիւն:
 ՄԱՂԶԱԽԱՌՆ, ա. մ. Լեղախառն:
 ՄԱՂԶԱՀԱՄ, ա. Լեղահամ:
 ՄԱՂԶԱՏԱՐ, տե՛ս ՄԱՂԶԸՆԿԱԼ:
 ՄԱՂԶԱՒՈՐ, ա. Ցասկոտ:
 ՄԱՂԶԸՆԿԱԼ, ա. Մաղճատար:
 ՄԱՂՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Դառնութիւն, դժըն-
 դակութիւն, դարչութիւն:

ՄԱՃ, գ. Խոփ:
 ՄԱՃԱԿԱԼ, ա. գ. Հերկահար:
 ՄԱՃԱՌԱԿ, գ. Մածուն, պանիր:
 ՄԱՃԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թանճարացու-
 ցանել:
 ՄԱՄՈՆԱՅ, գ. Ինչք, մեծութիւն:
 ՄԱՄՈՆԱՊԱՇՏ, ա. Արծաթասէր:
 ՄԱՄՈՒՌ, գ. Լօռ, քարաքոս:
 ՄԱՄՓՈՒՂ, գ. Իշխան, գաւառապետ:
 ՄԱՅՈՒ, տե՛ս ԵՐԱԿ:
 ՄԱՅՏԱՆ, գ. Հրապարակ:
 ՄԱՅՐ¹, գ. 1. Ծոյղ, մանկամայր: 2.
 Մայրպետ: 3. փխբ. Սկիզբն, պատճառ:
 - ՄԱՅՐ ԱՐԵԳԱԿԱՆ կամ ԱՐԵՒՈՒ.
 Արեմուտք:
 - ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՅԻ կամ ԵԿԵՂԵՅԵԱՅ.
 Կաթողիկէ:
 - ՄԱՅՐ ՔԱՂԱՔԱՅ. Մայրաքաղաք:
 ՄԱՅՐ², գ. (բսբ.) Սարդ, մայր լիբանա-
 նու:
 - ՄԱՅՐ ԼԻՔԱՆԱՆՈՒ, տե՛ս ՄԱՅՐ²:
 ՄԱՅՐԱԿԱՆ, ա. Մայրենի, մայրօրինակ:
 - ՄԱՅՐԱԿԱՆ ՈՐՈՎԱՅՆ, տե՛ս ԱՐ-
 ԳԱՆԴ:
 ՄԱՅՐԱՍՏԱՆԻԿ, ա. Մայրոյրտ:
 ՄԱՅՐԱՒՈՐ, գ. Մայրի, անտառ:
 ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔ, գ. Քաղաքամայր, մե-
 ծաքաղաք, մայր քաղաքաց:
 ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔԱՅԻ, ա. գ. 1. Մեծա-
 քաղաքացի: 2. տե՛ս ՄԵՏՐԱՊՈԼԻՏ:
 ՄԱՅՐԵՆԻ, տե՛ս ՄԱՅՐԱԿԱՆ:
 ՄԱՅՐԵՒՈՐ, գ. 1. տե՛ս ՄԱՅՐԱՒՈՐ: 2.
 Փայտահար:
 ՄԱՅՐԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՏԱՌԱ-
 ՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
 ՄԱՅՐԻ, գ. 1. Անտառ: 2. տե՛ս ՄՈՐԻ:
 ՄԱՅՐՈԼՈՐՏ, տե՛ս ՄԱՅՐԱՍՏԱՆԻԿ:
 ՄԱՅՐՊԵՏ, տե՛ս ԱՐԱՍՈՒՀԻ:
 ՄԱՅՐՕՐԻՆԱԿ, տե՛ս ՄԱՅՐԱԿԱՆ:
 ՄԱՆ¹, տե՛ս ՄՆԱՍ:
 ՄԱՆ², տե՛ս ՄԱՆԱՆԱՅ:
 ՄԱՆԱՆԱՅ, տե՛ս ԳԱԶՊԷՆ:

ՄԱՆԱԻԱՆԴ, ՄԱՆԱԻԱՆԴ ԶԻ, ՄԱՆԱԻԱՆԴ ԹԷ, մ. եղբ. Առաւել, յաւէտ, տիւն:

ՄԱՆԳԱՂ, գ. Գերանդի, սրիան:

ՄԱՆԳՆԱԻՏ, գ. Սենեկապան (արքայի): ՄԱՆԳՂԻՆ, ՄԱՆԳՂՈՆ, գ. Մենքեհնայ, մեքենայ, նետակալ (պաշարողական ռազմական գործիք):

ՄԱՆԳՆԵՍՏԻՍ, տե՛ս ՄԱԳՆԵՍՏԻՍ:

ՄԱՆԴԻԱ, գ. Զգեստ, քղանցք:

ՄԱՆԵԱԿ, գ. Գումարտակ, քայո, քառամանեակ, ճիտակ, որմիսկ:

ՄԱՆԵԼ, նբ. Ոլորել, նիւթել, հիւսել, պատատել:

ՄԱՆԵԼԻՔ, տե՛ս ԻԼ:

ՄԱՆԵԻԱՐ, ՄԱՆԵԻՈՐ, տե՛ս ԵՐԻՁ:

ՄԱՆԿ, գ. Խորամանկութիւն, մեքենաւորութիւն, խարդախութիւն, դաւ:

ՄԱՆԿԱՐԱՐ, մ. 1. Տղայաբար, մանկապէս: 2. Երիտասարդապէս: 3. ա. Մանկական:

ՄԱՆԿԱՐԱՐՁ, ա. գ. Ծնուցիչ, դայեակ, մանկակալ:

ՄԱՆԿԱՐԱՐՈՅ, ա. 1. Տղայաբարոյ: 2. Տղայական, երիտասարդական:

ՄԱՆԿԱԳՈՅՆ, ա. 1. Կրտսերագոյն, համբակագոյն: 2. Նոր, արդի, նորագոյն: ՄԱՆԿԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ծննդագործել, զաւակագործել, մանկածնել:

ՄԱՆԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեծնութիւն, մանկածնութիւն, մանկարարութիւն, զաւակասերութիւն:

ՄԱՆԿԱԶՐԱՒ, ա. Անորդի, անզաւակ, անժառանգ:

ՄԱՆԿԱԽՈՂԽՈՂ, ա. Մանկասպան, մանկակոտոր:

ՄԱՆԿԱԾՆԵԼ, տե՛ս ՄԱՆԿԱԳՈՐԾԵԼ:

ՄԱՆԿԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՆԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:

ՄԱՆԿԱԾՈՒ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՎԱՐԺ:

ՄԱՆԿԱԿԱԼ, ա. գ. 1. Մնուցիչ, ստնտու: 2. տե՛ս ՄԱՆԿԱՐԱՐՁ:

ՄԱՆԿԱԿԱՆ, ա. Տղայական:

ՄԱՆԿԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առոյգութիւն:

ՄԱՆԿԱԿԵՐ, ա. Զաւակակեր, որդեկեր:

ՄԱՆԿԱԿՈՏՈՐ, տե՛ս ՄԱՆԿԱԽՈՂԽՈՂ:

ՄԱՆԿԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Մանկավարժութիւն:

ՄԱՆԿԱՀԱՍԱԿ, ա. Մանկատիպ:

ՄԱՆԿԱՄԱՅՐ, գ. 1. Մայր: 2. Մանկամարդ (կիւն):

ՄԱՆԿԱՄԱՐԴ, ա. գ. Երիտասարդուհի:

ՄԱՆԿԱՄԱՐՁ, ա. Մարդիչ:

ՄԱՆԿԱՄԻՏ, ա. Տղայամիտ, տհաս:

ՄԱՆԿԱՄՈԼ, ա. Մանկատուփ, արուամոլ:

ՄԱՆԿԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Մանկատրուփութիւն, մանկասերմնութիւն, արուամոլութիւն:

ՄԱՆԿԱՄՏԱԿԱՆ, ա. Տղայական, տըխմար, տհաս:

ՄԱՆԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Տղայանալ: 2. Առոյգանալ, ծրանալ:

ՄԱՆԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՐԱՐ (1):

ՄԱՆԿԱՍԵՐՄԵՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ:

ՄԱՆԿԱՍԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեծնութիւն:

ՄԱՆԿԱՍԷՐ, ա. Որդեսէր:

ՄԱՆԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեսիրութիւն:

ՄԱՆԿԱՍՊԱՆ, տե՛ս ՄԱՆԿԱԽՈՂԽՈՂ:

ՄԱՆԿԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեսպանութիւն:

ՄԱՆԿԱՎԱՐԺ, ա. գ. Մանկածու, դաստիարակ:

ՄԱՆԿԱՎԱՐԺԵԼ, նբ. Դաստիարակել, հրահանգել, կրթել, մարդել:

ՄԱՆԿԱՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Մանկակրթութիւն, դաստիարակութիւն, հրահանգք:

ՄԱՆԿԱՏԻՊ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՀԱՍԱԿ:

ՄԱՆԿԱՏՈՒՓ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՄՈԼ:

ՄԱՆԿԱՏՈՒՓՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ:

ՄԱՆԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՆԿԱ-
ԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱՆԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Առողջապահու-
ցանքի, նորոգել:
ՄԱՆԿԱԻՈՐ, ա. Մանկական, տղայա-
կան:
ՄԱՆԿԵՐԱՄ, գ. Մանկտի:
ՄԱՆԿԻԿ, գ. Մանկուկ, պատանեկիկ:
ՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ¹, գ. Տղայուկթիւն:
ՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ², գ. Խորամանկութիւն,
մեքենայութիւն:
ՄԱՆԿՈՒԿ, տե՛ս ՄԱՆԿԻԿ:
ՄԱՆԿՈՒՏ, ա. Մանկաւոր, մանկական,
տղայական:
ՄԱՆԿՏԻ, գ. յոգն. Մանկունք, տղայք,
պատանիք, երիտասարդք:
ՄԱՆՆԱՅ, գ. Ընծայ, նուէր, պատարագ,
տուբք:
ՄԱՆՈՅ, տե՛ս ԻԼ:
ՄԱՆՈՒԱԾ, գ. Ոլոր, հիւսուած, շարա-
մանութիւն:
ՄԱՆՈՒԱԾԵԼ, նբ. Հիւսել:
ՄԱՆՈՒԿ, գ. 1. Երախայ, տղայ: 2. Զա-
ւակ, որդի: 3. Պատանի, երիտասարդ:
4. Ծառայ, սպասաւոր: 5. Զինուոր, զո-
րական: 6. ա. Փոքր, փոքրիկ, մանր:
7. Մանկական:
ՄԱՆՏԱՏՈՐ, գ. Թղթաբեր, սուրհանգակ:
ՄԱՆՐ, ա. 1. Փոքրիկ: 2. Նուբբ: 3.
փխբ. Անշան, չնչին: 4. մ. Մանրա-
մասնաբար:
ՄԱՆՐԱԳՈՅՆ, ա. Մանրիկ, մանրա-
մասն:
ՄԱՆՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Նրբել:
ՄԱՆՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճարտարու-
թիւն, նրբութիւն:
ՄԱՆՐԱԽԻՃ, տե՛ս ԿՈՊԻՃ:
ՄԱՆՐԱԽՈՅՁ, ա. Մանրակրկիտ:
- ՄԱՆՐԱԽՈՒՋԻԻ, մ. Մանրամասնա-
բար:
ՄԱՆՐԱԿԱՐԿԱՏ, ա. Մնտի:
ՄԱՆՐԱԿԾԾԻ, ա. Ագաճ:

ՄԱՆՐԱԿՏԻՏ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԿՐԿՏԵԼ:
ՄԱՆՐԱԿՐԿԻՏ, ա. մ. Մանրաքնին,
մանրամասնաբար:
ՄԱՆՐԱՀԵՏԵԼ, նբ. Հետաքնին լինել,
հետազօտել:
ՄԱՆՐԱՄԱՆԱԿ, գ. Վայրկեան, բոպէ:
ՄԱՆՐԱՄԱՍՆ, ա. 1. Մանրամասնայ,
մանրամասնաբար: 2. գ. Միւսիոն (խճա-
նկարի մանր քար):
ՄԱՆՐԱՄԱՍՆԱԲԱՐ, մ. 1. Մի ըստ
միոջէ, մանրախուզիւ: 2. ա. Մանրա-
մասնայ:
ՄԱՆՐԱՄԱՍՆԱԳՈՅՆ, ա. Նրբամաս-
նազոյն:
ՄԱՆՐԱՄԱՍՆԵԱՅ, ա. Մանրամասնա-
բար, լիակատար, անթերի:
ՄԱՆՐԱՔՆԻՆ, ա. Մանրակրկիտ:
ՄԱՆՐԵԼ, նբ. Զարդել, խորտակել, փըշ-
րել, մալել:
ՄԱՆՐԻԿ, ա. 1. Փոքրիկ: 2. Նուբբ:
ՄԱՆՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՆՐՈՒԹԻՒՆ:
ՄԱՆՐՈՒԱԾ, գ. Փշրանք:
ՄԱՆՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մանրկութիւն, փո-
քրկութիւն:
ՄԱՇ, ա. Մաշեալ:
ՄԱՇԱԾՈՅ, ա. Մաշական, մաշուածոյ,
ապականացու:
ՄԱՇԱԿԱՆ, ա. Մաշածոյ, դիւրամաշ:
ՄԱՇԱՊԵՐՃԱՆ, տե՛ս ՄԱՇԿԱՊԱ-
ՃԷՆ:
ՄԱՇԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԾԻԻՐԱԿԱՆ:
ՄԱՇԱՐԱՅ, տե՛ս ԾԻԻՐԱԿԱՆ ԱԽՏ:
ՄԱՇԱՐԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԾԻԻՐԱԿԱՆ:
ՄԱՇԵԼ, նբ. չբ. 1. Ծախել, վատնել: 2.
Լուծանել, եղծանել, սատակել: 3. Հաշել,
հիւծանել: 4. Ուտել: 5. Հնացուցանել,
հնանալ: 6. Մանրել, փշրել: 7. Այրել,
սոչորել (հրով):
- ՄԱՇԵԼ Ի ՍՈՒՐ ՍՈՒՍԵՐԻ. Ընդ սուր
հանել:
ՄԱՇԿ, գ. 1. Մորթ, կաշի, մորթի: 2.
Մաշկեակ:

ՄԱՇԿԱԳՈՐԾ, ա. Մաշկեղէն, մաշկեայ:
 ՄԱՇԿԱԹԵԼ, ա. Թաղանթաթե:
 ՄԱՇԿԱՀԱՆԴԵՐՁ, ա. մ. 1. Մաշկեա-
 ըզգեաց: 2. գ. Մաշկեակ:
 ՄԱՇԿԱՄԻՐԳ, տե՛ս ՇԱԳԱՆԱԿ:
 ՄԱՇԿԱՊԱՃէՆ, գ. Մաշկաւարզան, մա-
 շապերճան (Պարսից թագաւորի կանա-
 նոցի վրան):
 ՄԱՇԿԱՒԱՐՁԱՆ, տե՛ս ՄԱՇԿԱՊԱՃէՆ:
 ՄԱՇԿԵԱԶԳԵԱՑ, տե՛ս ՄԱՇԿԱՀԱՆ-
 ԴԵՐՁ (1):
 ՄԱՇԿԵԱԿ, գ. Մաշկահանդերճ:
 ՄԱՇԿԵԱՅ, ՄԱՇԿԵՂէՆ, ա. 1. Մորթե-
 դէն, կաշեայ: 2. գ. Մաշկեակ, մաշկա-
 հանդերճ:
 ՄԱՇՈՒԱԾ, գ. Մաշումն, մաշութիւն,
 փտութիւն:
 ՄԱՇՈՒԱԾՈՅ, տե՛ս ՄԱՇԱԾՈՅ:
 ՄԱՇՈՒԹԻԻՆ, գ. Հնուլթիւն, փտութիւն,
 մաշումն, մաշուած:
 ՄԱՇՈՒՄՆ, գ. Հաշումն:
 ՄԱՇՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԿՆՏԱՆԱԼ:
 ՄԱՌԱԽԼԱԶԵԼ, տե՛ս ԲԱԼԱԶԵԼ:
 ՄԱՌԱԽԼԱՄԱԾ, տե՛ս ՄԱՌԱԽԼԱՊԱՏ:
 ՄԱՌԱԽԼԱՊԱՏ, ա. Մառախլամած, մի-
 քապատ:
 ՄԱՌԱԽԼԵԼ (իմ), չբ. Մթաքնել:
 ՄԱՌԱԽՂԻՆ, ՄԱՌԱԽՂՈՒՏ, ա. Մա-
 ռախլապատ:
 ՄԱՌԱԽՈՒՂ, գ. 1. Մէք, բալ: 2. փխբ.
 Աղջամուղջ, մթութիւն:
 ՄԱՌԱՆ, գ. 1. Ամբար, ամբարանոց,
 մթերանոց, շտեմարան: 2. Ներքնատուն,
 նկուղ:
 ՄԱՌԵԽ, տե՛ս ՀՐԱՏ²:
 ՄԱՌԵԱՄՈՒՏ, ա. Մռայլ, մթին:
 ՄԱՌՈՒԼ, տե՛ս ՀԱԶԱՐ:
 ՄԱՍՆ, գ. 1. Բաժին, հատուած, հատոր,
 կոտոր, պատառ: 2. Կողմն, վայր: 3. Կղի-
 մայ:
 - ՄԱՍՈՒՆՔ. (եկեղց.) Նշխար:
 ՄԱՍՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԱՍՆԱԿՈՐԱԲԱՐ:

ՄԱՍՆԱԴԻՐ, ա. Մասնաւոր, առանձ-
 նական:
 ՄԱՍՆԱԿ, գ. Մասնիկ:
 ՄԱՍՆԱԿԱՆ, ա. Մասնաւոր, առանձ-
 նական, եզական:
 ՄԱՍՆԱԿԻՑ, ա. Հաղորդ, հաղորդակից,
 բաժանորդ:
 ՄԱՍՆԱԿՑԵԼ, չբ. Հաղորդակցել:
 ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաղորդութիւն,
 հաղորդակցութիւն, կցորդութիւն:
 ՄԱՍՆԱՑՔ, տե՛ս ԸՍՏՄԱՍՆԵԱՑՔ:
 ՄԱՍՆԱԿՈՐ, ա. 1. Մասնական, առանձ-
 նական: 2. Չափաւոր, սակաւ: 3. Եզա-
 կան, անհատ, իւրաքանչիւր:
 - Ի ՄԱՍՆԱԿՈՐԻ, մ. Մասնաւորապէս,
 առանձնապէս, յատկապէս:
 ՄԱՍՆԱԿՈՐԱԲԱՐ, մ. 1. Մասնաբար:
 2. Մանրամասնաբար: 3. Յատկապէս,
 առանձնապէս:
 ՄԱՍՆԱԿՈՐԱԿԱՆ, ա. Մասնական,
 մասնաւոր:
 ՄԱՍՆԱԿՈՐԱՊէՍ, տե՛ս ՄԱՍՆԱԿՈ-
 ՐԱԲԱՐ:
 ՄԱՍՆԱԿՈՐԵԼ¹, նբ. Հաղորդ առնել,
 հաղորդել, բաշխել:
 ՄԱՍՆԱԿՈՐԵԼ² (իմ), չբ. Մասնել, մաս-
 նակցել, հաղորդակցել:
 ՄԱՍՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՄԱՍՆԱԿՈՐԵԼ²
 (իմ):
 ՄԱՍՆԻԿ, գ. Մասնակ:
 ՄԱՍՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաստատութիւն,
 ամբութիւն:
 ՄԱՏԱԿ, գ. Ծակ, ճայիկ, մատեան:
 ՄԱՏԱԿԱԽԱԶ, ա. Իգամոլ (ձիերի մա-
 սին):
 ՄԱՏԱԿԱԽԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Իգամոլու-
 թիւն, վրնջիւն (մատակախազ լինելը):
 ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ, գ. Տնտես:
 ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԱԲԱՐ, մ. Մատակարարա-
 պէս, տնտեսաբար:
 ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԱԿԱՆ, ա. Տնտեսական,
 տնօրինական:

ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԱՐ:

ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԵԼ, նբ. Տնտեսել, տնօրինել, բաշխել, ընձեռել, պաշտել, սպասահարկել:

ՄԱՏԱԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնտեսութիւն, տնօրէնութիւն, բաշխումն, նախախնամութիւն, խնամակալութիւն, պաշտօն:

ՄԱՏԱԿԱՐԱՐՈՒՄՆ, գ. Մատակարարութիւն (մատակարարելը):

ՄԱՏԱՂ, ա. 1. Փափուկ, կակուղ, գիրգ: 2. Նորածին, նորաբողբոջ:

ՄԱՏԱՂԱԾԻՆ, ա. 1. Նորածին: 2. Երկնիչ, մատաղամայր:

ՄԱՏԱՂԱԿԱՆ, ա. Տղայական:

ՄԱՏԱՂԱՄԱՅՐ, տե՛ս ՄԱՏԱՂԱԾԻՆ (2):

ՄԱՏԱՂԱՆԱԼ, չբ. Մանկանալ:

ՄԱՏԱՂԱՏՈՒՆԿ, ա. գ. 1. Նորատունկ: 2. Նորահաւատ:

ՄԱՏԱՂԵԼ, տե՛ս ՄԱՏԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ: ՄԱՏԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փափկացուցանել, կակղել, կակղացուցանել:

ՄԱՏԱՂՕՐԵԱՅ, ա. Մանկահասակ, տըղայ:

ՄԱՏԱՆԱԿ, տե՛ս ՄԱՏՆԵԱԿ:

ՄԱՏԱՆԻ, գ. Կնիք:

ՄԱՏԵԱՆ¹, գ. 1. Մագաղաթ, թուղթ, գիրք, գրութիւն, արձանագրութիւն: 2. Գլուխ (գրքի մաս): 3. Մատենադարան: - ՄԱՏԵՆԻՅ ԴԱՐԱՆ. Մատենադարան: - Ի ՄԱՏԵՆԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ կամ ՏԱԼ. Մատենագրել:

ՄԱՏԵԱՆ², տե՛ս ՄԱՏԱԿ:

ՄԱՏԵԱՆԱԳՐԵԼ, տե՛ս ՄԱՏԵՆԱԳՐԵԼ: ՄԱՏԵՆԱԳԷՏ, ա. գ. Գրագէտ, գրագիր, ատենադպիր, գպրապետ:

ՄԱՏԵՆԱԳԻՐ, գ. 1. Պատմագիր: 2. Դպիր:

ՄԱՏԵՆԱԳՐԵԼ, նբ. Դնել գիրս, ի մատենի հարկանել՝ տալ, ընդ գրով ար-

կանել, արձանագրել, շարագրել, մատենաւորել, վիպագրել:

ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պատմագրութիւն: 2. Մատենան, գիրք:

ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆ, գ. Մատենից դարան, գրանոց, դիւան:

ՄԱՏԵՆԱԻՈՐԵԼ, տե՛ս ՄԱՏԵՆԱԳՐԵԼ:

ՄԱՏՁԵԼ (իմ), տե՛ս ՄԱԾԱՆԵԼ (իմ):

ՄԱՏԻՏՈՒՄՆ, գ. Ընդելուզումն, յեռումն:

ՄԱՏՆ ԱՌՆԵԼ. Մատնացոյց առնել, այլապնել, նշաւակել:

ՄԱՏՆԱՅՈՅ ԱՌՆԵԼ. 1. Նշանակել:

2. Մատն առնել, նշաւակել:

ՄԱՏՆ ԵՒ ՏՈՒՐ ԼԻՆԵԼ. Մատնել:

ՄԱՏՆ ԼԻՆԵԼ. 1. Մատնել, չարախօսել:

2. Անձնատուր լինել:

ՄԱՏՆԵԱԿ, գ. Մատն, ձեռն, բուռն:

- Ի ՄԱՏՆԵԱԿ ԱՐԿԱՆԵԼ. Զբուսմբարկանել:

ՄԱՏՆԵԼ, նբ. Մատն լինել, մատն և տուր լինել:

ՄԱՏՆԻՉ, ա. գ. Մատնտու, չարախօս, բանսարկու, դաւաճան:

ՄԱՏՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՏՆՈՒՄՆ:

ՄԱՏՆՈՒԼ, տե՛ս ՄԱՏՁԵԼ (իմ):

ՄԱՏՆՈՒՄՆ, գ. Մատնութիւն:

ՄԱՏՆՏՈՒ, տե՛ս ՄԱՏՆԻՉ:

ՄԱՏՈՒՌ, գ. Վկայարան, վկայանոց, մարտիրոսարան, մատրանոց, աղօթանոց:

ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Մօտեցուցանել, մերձեցուցանել: 2. Տալ, առբերել, կարկառել, ընծայել, նուիրել, պատարագել, զոհել, ձօնել: 3. Վերագրել:

- ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼԻՔ. Մատուցիչ, մատուցող:

ՄԱՏՈՒՑԱՐԱՆ, գ. (եկեղջ.) Ընծայարան, սեղան, խորան:

ՄԱՏՈՒՅԻՉ, ՄԱՏՈՒՅՈՂ, տե՛ս ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼԻՔ:

ՄԱՏՈՒՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Մատուցումն, նուիրումն:

ՄԱՏՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Ընծայումն (մատուցանելը):

ՄԱՏՁԵԼ, չբ. Մօտել, մօտենալ, մօտաւորել, մերձել, մերձենալ, մերձաւորել, հպել, շօշափել:

ՄԱՏՌՈՒԱԿ, ա. գ. Գինեպաշտ, տակաւապետ:

ՄԱՏՌՈՒԱԿԵԼ, նբ. և չբ. 1. Գինեպաշտ լինել, տակաւապետել: 2. նման. Սպասահարկել, սպաս ունել, արբանեկել:

ՄԱՏՌՈՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գինեպաշտութիւն, տակաւապետութիւն: 2. Ծառարութիւն, սպասաւորութիւն:

ՄԱՏՐԱՆՈՅ, տե՛ս ՄԱՏՈՒՌՆ:

ՄԱՐԱԽ, գ. (կենդբ.) Մորեխ:

ՄԱՐԳ, մանաւանդ՝ ՄԱՐԳԲ, գ. Մարգագետին:

ՄԱՐԳԱԳԵՏԻՆ, գ. Լօռամարգբ:

ՄԱՐԳԱՐԷ, գ. Գուշակ:

– Կի՛ն ՄԱՐԳԱՐԷ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷՈՒՀԻ:

ՄԱՐԳԱՐԷԱՐԱՐ, մ. Մարգարէապէս, մարգարէօրէն:

ՄԱՐԳԱՐԷԱԳԷՏ, ա. Մարգարէածանօթ:

ՄԱՐԳԱՐԷԱԶՐԱԻ, ա. Մարգարէասպան:

ՄԱՐԳԱՐԷԱԾԱՆՈԹ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱԳԷՏ:

ՄԱՐԳԱՐԷԱԿԱՆ, ա. Նախագուշակաւիան:

ՄԱՐԳԱՐԷԱԿԻՐ, ա. Մարգարէահրաշ:

ՄԱՐԳԱՐԷԱՀՐԱՇ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱԿԻՐ:

ՄԱՐԳԱՐԷԱՆԱԼ, չբ. նբ. Գուշակել, նախաձայնել:

ՄԱՐԳԱՐԷԱՆՈՅ, գ. Մարգարէարան:

ՄԱՐԳԱՐԷԱՊԵՏ, ա. գ. Նախամարգարէ:

ՄԱՐԳԱՐԷԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱՐԱՐ:

ՄԱՐԳԱՐԷԱՍՊԱՆ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱԶՐԱԻ:

ՄԱՐԳԱՐԷԱՐԱՆ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱՆՈՅ:

ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Գուշակութիւն, նախաձայնութիւն, կանխասացութիւն, կանխապատմութիւն:

ՄԱՐԳԱՐԷՈՒՀԻ, գ. Կին մարգարէ:

ՄԱՐԳԱՐԷՕՐԷՆ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐԷԱՐԱՐ:

ՄԱՐԳԱՐՏԱԳՈՅՆ, ա. Մարգարտեքանգ:

ՄԱՐԳԱՐՏԱԶԱՐԴ, ա. Մարգարտապատ, մարգարտախուռն, մարգարտաւապ:

ՄԱՐԳԱՐՏԱԽՈՒՌՆ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱԶԱՐԴ:

ՄԱՐԳԱՐՏԱԿԱՊ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱԶԱՐԴ:

ՄԱՐԳԱՐՏԱՇԱՐ, ա. Մարգարտատող:

ՄԱՐԳԱՐՏԱՊԱՏ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱԶԱՐԴ:

ՄԱՐԳԱՐՏԱՏԵՍԱԿ, ա. Մարգարտատեւիլ:

ՄԱՐԳԱՐՏԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱՏԵՍԱԿ:

ՄԱՐԳԱՐՏԱՏՈՂ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱՇԱՐ:

ՄԱՐԳԱՐՏԱՓԱՅԼ, ա. Մաքրափայլ:

ՄԱՐԳԱՐՏԵՐԱՆԳ, տե՛ս ՄԱՐԳԱՐՏԱԳՈՅՆ:

ՄԱՐԳձԱԽԻՆ, ՄԱՐԳձԱԿ, տե՛ս ձԱՀԻՃԲ:

ՄԱՐԴ, մանաւանդ՝ յողմ. ՄԱՐԴԻԿ, գ. Աղամածին, մահկանացու, հողածին, երկրածին, անձն, այր:

ՄԱՐԴԱՐԱՐ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԿԱՐԱՐ:

ՄԱՐԴԱՐԱԿ, ա. Ժողովրդաբնակ, մարդաշէն:

ՄԱՐԴԱԳՈՂ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԴԱԻ:

ՄԱՐԴԱԴԱԻ, ա. Մարդաբող, աւազակ, սպանող:

ՄԱՐԴԱԴԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւազակութիւն:

ՄԱՐԴԱԴԷՄ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԿԵՐՊ:

ՄԱՐԴԱԶԷՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԶՈՆ
ԼԻՆԵԼ:
ՄԱՐԴԱԶՈՆ ԼԻՆԵԼ. Մարդագէն լինել
(մարդ գոհել):
ՄԱՐԴԱԹԱՓ, ա. Անմարդ, անբնակ:
ՄԱՐԴԱԹԻԻ, գ. Ըստ մարդաթուի:
- ԸՍՏ ՄԱՐԴԱԹՈՒԻ, տե՛ս ՄԱՐԴԱ-
ԹԻԻ:
ՄԱՐԴԱԽԱՆԶ, ա. Մարդածախ, մար-
դակեր:
ՄԱՐԴԱԽԻՏ, ա. Մարդաշատ, բազմա-
մարդ:
ՄԱՐԴԱԽՈՂԽՈՂ, ՄԱՐԴԱԽՈՇՈՇ, ա.
Մարդասպան, արիւնահեղ, արեանար-
բու, խոշոշ:
ՄԱՐԴԱԾԱԽ, ա. Մարդախանձ, մարդա-
վար, մահաբեր:
ՄԱՐԴԱԿ, տե՛ս ՀԵԾԱՆ (1):
ՄԱՐԴԱԿԵՐ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԽԱՆԶ:
ՄԱՐԴԱԿԵՐՊ, ա. Մարդադէմ, մարդա-
տեսիլ, մարդակերպարան, մարդապատ-
կեր:
ՄԱՐԴԱԿԵՐՊԱՐԱՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԱ-
ԿԵՐՊ:
ՄԱՐԴԱԿՈՏՈՐ, ա. 1. Մարդասպան: 2.
Մարդածախ:
ՄԱՐԴԱՀԱՃԵԼ, չբ. Մարդահաճոյանալ,
չողոքորթել, կեղծաւորել:
ՄԱՐԴԱՀԱՃՈՅ, ա. Մարդելոյդ, չողո-
քորթ:
ՄԱՐԴԱՀԱՃՈՅԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԱՐԴԱ-
ՀԱՃԵԼ:
ՄԱՐԴԱՀԱՃՈՅՈՒԹԻԻՆ, ՄԱՐԴԱՀԱ-
ՃՈՒԹԻԻՆ, գ. Ակնառուլթիւն, մարդե-
լուգութիւն, չողոքորթութիւն, կեղծա-
ւորութիւն:
ՄԱՐԴԱՄԱՀ, գ. Ժանտամահ:
ՄԱՐԴԱՆԱԼ, չբ. (կրօն.) էանալ, ներ-
մարդանալ, մարմնանալ:
ՄԱՐԴԱՆՄԱՆ, ա. Մարդաւայելուչ:
ՄԱՐԴԱՇԱՀ, ա. Մարդաշնորհ:
ՄԱՐԴԱՇԱՏ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԽԻՏ:

ՄԱՐԴԱՇԱՏՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱ-
ՄԱՐԴՈՒԹԻԻՆ:
ՄԱՐԴԱՇԷՆ, ա. Մարդաշատ, մարդա-
բնակ:
ՄԱՐԴԱՇԵՆՈՐՀ, տե՛ս ՄԱՐԴԱՇԱՀ:
ՄԱՐԴԱՊԱՏԿԵՐ, ա. 1. Մարդադէմ,
մարդակերպ: 2. գ. տե՛ս ԱՌԵԱՊԱՏԿԵՐ:
ՄԱՐԴԱՊԵՏ, տե՛ս ՄԱՐԴՊԵՏ:
ՄԱՐԴԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՐԴԿԱՐԱՐ:
ՄԱՐԴԱՊՈՒՐ, տե՛ս ՄԱԶԱՊՈՒՐ:
ՄԱՐԴԱՍԵՐ, տե՛ս ԲԵՂՆԱՒՈՐ:
ՄԱՐԴԱՍԷՐ, ա. 1. Բարեսէր, բարերար,
հիւրասէր, գթած: 2. Մարդասիրական:
ՄԱՐԴԱՍԻՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԱՍԷՐ
(2):
ՄԱՐԴԱՍԻՐԱՊԷՍ, մ. Մարդասիրու-
թեամբ, գթասիրաբար:
ՄԱՐԴԱՍԻՐԵԼ, չբ. և նբ. Գթալ, խնայել,
արգահաստել:
ՄԱՐԴԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Գութ, գթու-
թիւն, ներողութիւն:
ՄԱՐԴԱՍՊԱՆ, ա. Մարդախոշոշ, մար-
դադաւ, արիւնահեղ, սպանիչ, սպանող:
ՄԱՐԴԱՍՊԱՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՍՊԱՆՈՒ-
ԹԻԻՆ:
ՄԱՐԴԱՎԱՅԵԼՈՒԶ, տե՛ս ՄԱՐԴԱ-
ՆՄԱՆ:
ՄԱՐԴԱՎԱՅԵԼԶԱՐԱՐ, մ. Մարդավա-
յելչապէս:
ՄԱՐԴԱՎԱՅԵԼԶԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՐԴԱ-
ՎԱՅԵԼԶԱՐԱՐ:
ՄԱՐԴԱՎԱՐ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԾԱԽ:
ՄԱՐԴԱՏԵԱՅ, ա. Մարդատեցիկ:
ՄԱՐԴԱՏԵՍԱԿ, ՄԱՐԴԱՏԵՍԻԼ, ա. մ.
Մարդակերպ, մարդադէմ:
ՄԱՐԴԱՏԵՑԻԿ, տե՛ս ՄԱՐԴԱՏԵԱՅ:
ՄԱՐԴԱՏԵՑՈՒԹԻԻՆ, գ. Տմարդութիւն:
ՄԱՐԴԵԼՈՅ, տե՛ս ՄԱՐԴԱՀԱՃՈՅ:
ՄԱՐԴԵԼՈՒԶԱԿԱՆ, ա. Հրապուրիչ:
ՄԱՐԴԵԼՈՒԶՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԱ-
ՀԱՃՈՅՈՒԹԻԻՆ:
ՄԱՐԴԵՂՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. (կրօն.) ներ-

մարդու թիւն, մարմնազգեցութիւն, մարմնաւորութիւն, մերակերպութիւն: 2. Ստեղծումն, ծագումն, սերունդ, ազգաբանութիւն:

ՄԱՐԴԵՐԵԻՈՅԹ, ա. Մարդատեսիլ (մարդու երևոյթ՝ տեսք ունեցող):

ՄԱՐԴԸՆԴԵԼ, ա. Ընդել, ընտանի (մարդուն ընտելացած՝ սովորած):

ՄԱՐԴԿԱԲԱՐ, մ. 1. Մարդաբար, մարդապէս, մարդկապէս, մարդկապիսաբար, մարդկայնաբար, մարդկօրէն, մարդկօրինակաբար: 2. ա. Մարդկային:

ՄԱՐԴԿԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ:

ՄԱՐԴԿԱԿԵՐՊ, ՄԱՐԴԿԱԿԵՐՊԱՐԱՆ, ՄԱՐԴԿԱԿԵՐՊԵԱԼ, տե՛ս ՄԱՐԴԱԿԵՐՊ:

ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ, ա. Մարդկական, մարդկեղէն:

ՄԱՐԴԿԱՅՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԱՐԴԿԱԲԱՐ:

ՄԱՐԴԿԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԱՐԴԱՆԱԼ:

ՄԱՐԴԿԱՊԷՍ, ՄԱՐԴԿԱՊԻՍԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԱՐԴԿԱԲԱՐ:

ՄԱՐԴԿԵՂԷՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ:

ՄԱՐԴԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարդիկ, ժողովուրդ:

ՄԱՐԴԿՕՐԷՆ, մ. 1. Մարդաբար: 2. ա. Մարդկային:

ՄԱՐԴԿՕՐԻՆԱԿԱԲԱՐ, ՄԱՐԴԿՕՐԻՆԱԿԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԿՕՐԷՆ (1):

ՄԱՐԴՊԵՏ, գ. Ներքինապետ:

ՄԱՐԶ, գ. Կողմն, սահման (երկրի մի որոշ մասը):

ՄԱՐԶԱՐԱՆ, գ. Մրցարան, վարժարան, հանդիսարան:

ՄԱՐԶԵԼ, նբ. Վարժել, կրթել, մրցել:

ՄԱՐԶԻԿ, գ. Մարտիկ:

ՄԱՐԶԻԶ, ա. գ. Կրթակ, Հրահանգիչ:

ՄԱՐԶՊԱՆ, գ. Կողմնապահ, կողմնակալ, կողմնապետ, կուսակալ:

ՄԱՐԶՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կողմնապահութիւն, կողմնակալութիւն, կուսակալութիւն:

ՄԱՐԶՊԵՏ, գ. Կողմնապետ, գործակալ:

ՄԱՐԹ, ա. Մարթելի, կարելի, հնարաւոր, մարթ ու պատշաճ:

ՄԱՐԹ Է, մբ. Մարթի, հնար է, լինի, ի դէպ է, օրէն է, արժան է:

ՄԱՐԹԱԿԱՆ, ա. Հարկաւոր, հանճարաւոր, ճարտար:

ՄԱՐԹԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԱՐԹԵԼ:

ՄԱՐԹԱՆՔ, գ. Հնարք, հայթայթանք, ճար, ճարտարութիւն, արուեստ:

ՄԱՐԹԵԼ¹, չբ. Կարել, զօրել, ատակել, բաւել, ձեռնհաս լինել:

ՄԱՐԹԵԼ², նբ. Հնարել, հայթայթել, ի գործ արկանել, մարթեցուցանել:

ՄԱՐԹԵԼԻ, ա՛ս ՄԱՐԹ:

ՄԱՐԹԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԱՐԹԵԼ²:

ՄԱՐԹԻ, տե՛ս ՄԱՐԹ Է:

ՄԱՐԹՈՒՆ, ա. Հնարագիւտ, ճարտար, հանճարեղ, մարթուէ:

ՄԱՐԹՈՒԶ, տե՛ս ՄԱՐԹՈՒՆ:

ՄԱՐԹ ՈՒ ՊԱՏԵԱՃ, տե՛ս ՄԱՐԹ:

ՄԱՐԹՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարագիւտութիւն, ճարտարութիւն:

ՄԱՐԻ, տե՛ս ՀԱԻ¹ (2):

ՄԱՐԿԵՂ, տե՛ս ԲՐԻԶ:

ՄԱՐՄԱՆԴ, ա. Բարեխառն (տեղեր):

ՄԱՐՄԱՋԵԼ կամ ՄԱՐՄԱՆՋԵԼ, չբ.

Մորմոքել, եռալ, կսկծել:

ՄԱՐՄԱՋԵՑՈՒՅԱՆԵԼ կամ ՄԱՐՄԱՆՋԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Մորմոքեցուցանել, կսկծեցուցանել:

ՄԱՐՄԱՋՈՒԹԻՒՆ կամ ՄԱՐՄԱՆՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Մորմոքանք, կսկիծ:

ՄԱՐՄԱՌՈՏ, տե՛ս ՈՐՔԻՆՈՏ:

ՄԱՐՄԱՐԱԿՈՒԹ, ա. Մարմարաշէն:

ՄԱՐՄԱՐԱՇԷՆ, տե՛ս ՄԱՐՄԱՐԱԿՈՒԹ:

ՄԱՐՄԱՐԵԱՅ, ա. Մարմարեղէն, մարմարիոնեայ, կճեայ:

ՄԱՐՄԱՐԵՂԷՆ, տե՛ս ՄԱՐՄԱՐԵԱՅ:

ՄԱՐՄԱՐԻՈՆ, գ. 1. Կիճ, կուճ: 2. ա.

Մարմարեայ, մարմարեղէն:

ՄԱՐՄԱՐԻՈՆԵԱՅ, տե՛ս ՄԱՐՄԱՐԵԱՅ:

ՄԱՐՄԻՆ, գ. 1. Գոյացութիւն, էակ,

նիւթակայ, տարր: 2. Միս (արեան և ոսկորի հակադրութեամբ): 3. Մարդ, անձն: 4. Դի:

ՄԱՐՄՆԱԲԱՐ, մ. Մարմնապէս, մարմնականապէս, մարմնաւորապէս:

ՄԱՐՄՆԱԶԳԱԾ, ՄԱՐՄՆԱԶԳԵԱՅ, ՄԱՐՄՆԱԶԳԵՍՏ, ՄԱՐՄՆԱԶԳԵՅԻԿ, ա. Մարմնաւոր:

ՄԱՐՄՆԱԶԳԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՐ-ԴԵՂՈՒԹԻՒՆ:

ՄԱՐՄՆԱԶԵՂԾ, ա. 1. Արատաւոր: 2. Ախտաւոր:

ՄԱՐՄՆԱԽՈՐԺ, ա. Հեշտալի:

ՄԱՐՄՆԱԽՈՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեշտութիւն:

ՄԱՐՄՆԱԿԱՆ, ա. 1. Մարմնային, մարմնաւոր:

ՄԱՐՄՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Նիւթական: ՄԱՐՄՆԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱ-ԲԱՐ:

ՄԱՐՄՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարմին (մարմնաւոր լինելը):

ՄԱՐՄՆԱԿԵՐ, ա. Մսակեր, շաղղակեր, գիշակեր:

ՄԱՐՄՆԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մսակերութիւն, շաղղակերութիւն:

ՄԱՐՄՆԱԿԵՐՊ, ա. 1. Մարմնացեալ, մարդացեալ: 2. Մարմնական, մարմնաւոր:

ՄԱՐՄՆԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճգնաւորութիւն:

ՄԱՐՄՆԱՀԱՐ, ա. Ցաւազար, ախտա-ժէտ, խեղ:

ՄԱՐՄՆԱՋԵԻ, ա. Մարմնատեսակ, մարմնակերպ, մարմնաւոր:

ՄԱՐՄՆԱՃԱՇԱԿ, ա. Ուտելի:

ՄԱՐՄՆԱՅԻՆ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱԻՈՐ:

ՄԱՐՄՆԱՆԱԼ, չբ. 1. (եկեղջ.) Մարդա-նալ: 2. Թանճրանալ (նիւթական ձև՝ մարմին ստանալ):

ՄԱՐՄՆԱՊԱՀ, ա. գ. Անձնապահ, թիկ-նապահ, արբանեակ:

ՄԱՐՄՆԱՊԱՏ, ա. Մսապատ:

ՄԱՐՄՆԱՊԱՐԱՐ, ա. Գիրացուցիչ:

ՄԱՐՄՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱԲԱՐ:

ՄԱՐՄՆԱՌԻԿ, ա. Մարմնազգեցիկ:

ՄԱՐՄՆԱՍԷՐ, ա. Փափկասէր, բարե-կեաց, աշխարհասէր:

ՄԱՐՄՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Փափկասի-րութիւն:

ՄԱՐՄՆԱՍՊԱՆ, ա. Անձնասպան, ինք-նասպան:

ՄԱՐՄՆԱՎԱՃԱՌ, ա. Մսալաճառ:

ՄԱՐՄՆԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Մարմնաւոր, մարդկային:

ՄԱՐՄՆԱՏԵՍԱԿ, ա. Մարմնաձև, մարմ-նակերպ, մարմնաւոր:

ՄԱՐՄՆԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Նիւթա-կանութիւն:

ՄԱՐՄՆԱՏԵՍԻԼ, ՄԱՐՄՆԱՏԻՊ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱՏԵՍԱԿ:

ՄԱՐՄՆԱՐԱՆ, գ. (եկեղջ.) Խառնարան, միարան:

ՄԱՐՄՆԱԻՈՐ, ա. 1. Մարմնազգեաց, մարմնազգեցիկ: 2. Մարմնաձև, մարմ-նակերպ: 3. Մարմնային, մարմնական:

4. Նիւթական:

ՄԱՐՄՆԱԻՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱ-ԻՈՐԱՊԷՍ:

ՄԱՐՄՆԱԻՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Մարմնաւոր-րականագոյն:

ՄԱՐՄՆԱԻՈՐԱԿԱՆ, ա. Մարմնական, մարմնային, մարմնաւոր:

ՄԱՐՄՆԱԻՈՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱԻՈՐԱԳՈՅՆ:

ՄԱՐՄՆԱԻՈՐԱՊԷՍ, մ. Մարմնաւորա-բար, մարմնաբար, մարմնապէս:

ՄԱՐՄՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. (եկեղջ.) Մարդեղութիւն: 2. Մարմին, նիւթա-կանութիւն:

ՄԱՐՄՆԱՓԱՅԼ, ա. Երևելի, զգալի:

ՄԱՐՄՆԵՂ, ա. Գէր, պարարտ, մարմ-նեղէն:

ՄԱՐՄՆԵՂԷՆ, ա. 1. Մարմնային,

մարմնական, մարմնաւոր: 2. Մսեղէն: 3. Մարմնեղ, հարստի: ՄԱՐՄՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ: ՄԱՐՏ, գ. 1. Ռազմ, պատերազմ, ճակատամարտ: 2. Կազ, կռիւ: 3. Ազոն: ՄԱՐՏԱԴԻՐ, ա. գ. Հանդիսադեր, նահատակադեր, մարտայարգար: ՄԱՐՏԱԾՆՈՅՑ, ա. Խռովայոյգ: ՄԱՐՏԱԿԻՑ, ա. գ. 1. Պատերազմակից, նիզակակից, նահատակակից: 2. Ընդդիմամարտ, դիմամարտ, հակառակորդ, թշնամի, ոսոխ: ՄԱՐՏԱԿՈՒԻ, ա. 1. Մարտող: 2. Մարտ, կռիւ, կազ, մաքառումն, պայքար: ՄԱՐՏԱԿՈՒԵԼ (իմ), չբ. Մարտնչել, կազել, վիճել: ՄԱՐՏԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Օգնականութիւն: 2. Դիմամարտութիւն: ՄԱՐՏԱՅԱՐԴԱՐ, տե՛ս ՄԱՐՏԱԴԻՐ: ՄԱՐՏԱՆ, տե՛ս ԵՐԱՆԻԹ ԹԷ: ՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. 1. Մարտող, զինուոր: 2. Նահատակ, ըմբիշ: - ՄԱՐՏԻԿՔ, գ. Մըցարան (մըցութեան ասպարէզ): ՄԱՐՏԻՐՈՍ, գ. (եկեղց.) Վկայ, նահատակ: ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՐԵՆ, ա. Մարտիրոսաբոյս: ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՐՅՈՅՍ, տե՛ս ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՐԵՆ: ՄԱՐՏԻՐՈՍԱԿԱՆ, ա. Վկայական: ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՆԱԼ, չբ. Վկայել, նահատակել: ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՍԷՐ, ա. Վկայասէր: ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՐԱՆ, տե՛ս ՎԿԱՅՈՒՀԻ: ՄԱՐՏԻՐՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Վկայութիւն, նահատակութիւն: ՄԱՐՏԻՐՈՍՈՒՀԻ, տե՛ս ՎԿԱՅՈՒՀԻ: ՄԱՐՏԻՐՈՍ, տե՛ս ՄԱՐՏԻՐՈՍ: ՄԱՐՏԿՈՅ, գ. Բերդամարտութիւն: ՄԱՐՏՆՁԵԼ (իմ), չբ. Պատերազմել, կռուել, մըցել, կազել, հակառակել, մաքառել:

ՄԱՐՏՈՂ, տե՛ս ՄԱՐՏԻԿ (1): ՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՐՏ: ՄԱՐՏՈՒՆ, տե՛ս ՄԱՏՈՒՆ: ՄԱՐՏՈՒՍՈՅՑ, ա. Մարտադեր: ՄԱՅԱՌԱԽԻՏ, ա. Մացառուտ: ՄԱՅԱՌԱՄԻՏ, ա. Վայրենամիտ, վայրենի: ՄԱՅԱՌՈՒՏ, տե՛ս ՄԱՅԱՌԱԽԻՏ: ՄԱՔԱՌ, գ. Մաքառումն, պայքար, վէճ, հակառակութիւն: ՄԱՔԱՌԵԼ (իմ), չբ. Մարտնչել, պայքարել, կռուել: ՄԱՔԱՌՈՂ, ա. Հակառակաբան, ընդդիմաբան, ոսոխ: ՄԱՔԱՌՈՒՄՆ, գ. Պայքար, վէճ, վիճաբանութիւն: ՄԱՔԻ, գ. Ոչխար (էգ): ՄԱՔՄԱՆ, գ. Սաւան, պաստառ, դաստառակ: ՄԱՔՈՒՐ, ա. Յստակ, ջինջ, պարզ, անաղտ, զուտ, սուրբ, անբիծ, անարատ: ՄԱՔՍ, գ. Սակ, տուրք, հարկ, բաժ: ՄԱՔՍԱԺՈՂՈՎ, տե՛ս ՄԱՔՍԱՒՈՐ: ՄԱՔՍԱՒՈՐ, ա. գ. Մաքսաժողով: ՄԱՔՍԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Մաքսաւորապէս: ՄԱՔՍԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԱՔՍԱՒՈՐԱԲԱՐ: ՄԱՔՍԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՄԱՔՍԵԼ: ՄԱՔՍԵԼ, չբ. Մաքսաւորել: ՄԱՔՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԱՔՐԱՊԷՍ: ՄԱՔՐԱԳՈՐԾ, ՄԱՔՐԱԳՈՐԾԱԿ, ա. Սըբարար: ՄԱՔՐԱԳՈՐԾԵԼ, չբ. Սըբադործել, սըբազանել: ՄԱՔՐԱԶԱՐԴ, ա. Անարատ, մաքրափալ: ՄԱՔՐԱԶԱՐԴԵԼ, չբ. Մաքրագործել, մաքրազտել, սրբել: ՄԱՔՐԱԶԳԱՅ, ա. Մաքրազգեստ, մաքրակրօն: ՄԱՔՐԱԶԳԵՍ, տե՛ս ՄԱՔՐԱԶԳԱՅ: ՄԱՔՐԱԶՏԵԼ, տե՛ս ՄԱՔՐԱԶԱՐԴԵԼ:

ՄԱՔՐԱԿԱՆ, ա. 1. Մաքուր, սուրբ, սրբական, նուիրական: 2. Մաքրողական: - ՄԱՔՐԱԿԱՆ ՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԲՈՐԱԿ: ՄԱՔՐԱԿԵՆՅԱՂ, ա. Մաքրակրօն, կուսակրօն, առաքինի: ՄԱՔՐԱԿՐՕՆ, ա. Սրբակեաց, կուսակրօն, բարեպաշտ: ՄԱՔՐԱՄԱՏՈՅՅ, ա. (կրօն.) Աստուածահաճոյ: ՄԱՔՐԱՆԱԼ, չբ. Յատականալ: ՄԱՔՐԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Մաքրափայլ, լուսափայլ: ՄԱՔՐԱՊԷՍ, մ. 1. Մաքրաբար, սրբապէս: 2. (յունական ոճով) Պարզաբար, իսկապէս, տիրապէս: ՄԱՔՐԱՐԱՐ, ա. Սրբարար: ՄԱՔՐԱՓԱՅԼ, ա. Ջինջ, յստակ, լուսափայլ, պայծառ, սրբափայլ: ՄԱՔՐԱՓԱՌ, տե՛ս ՍՊԻՏԱԿԱՓԱՌ: ՄԱՔՐԵԼ, նբ. 1. Սրբել, յստակել: 2. (յունական ոճով) Մեկնել, բացատրել, պարզել: ՄԱՔՐԻՆԱՃԵՄ, ա. Մաքրազարդ, մաքրափայլ: ՄԱՔՐԻՉ, ա. Մաքրողական: ՄԱՔՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Մաքրիչ, քաւիչ, սրբիչ, սրբարար: ՄԱՔՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սրբութիւն, յստակութիւն, պարզութիւն: 2. Մաքրումն: 3. (յունական ոճով) Մեկնութիւն: ՄԱՔՐՈՒՄՆ, գ. Մաքրութիւն: ՄԱՔՐՈՒՆԱԿ, ա. Մաքրական: ՄԵԼԱՆ, տե՛ս ԹԱՆԱՔ: ՄԵԾ, ա. Շատ, սաստիկ, աւագ, հզօր, ճոխ: - ՄԵԾ, ՄԵԾ ԻՄՆ, ՄԵԾՍ, ՄԵԾԱԻ, ՄԵԾՈՒ, մ. Մեծապէս, մեծամեծս, յոյժ, կարի: ՄԵԾԱՐԱՆ, ա. Մեծախօս, պոռոտախօս: - ՄԵԾԱՐԱՆՍ ԽՕՍԱԼ կամ ԲԱՐԲԱՌԵԼ, տե՛ս ՄԵԾԱՐԱՆԵԼ: ՄԵԾԱՐԱՆԵԼ, չբ. Մեծաբանս խօսել՝ բարբառել, մեծամեծս բարբառել՝ խօսել՝

կոտորել, կոկողաբանել: ՄԵԾԱՐԱՐ, տե՛ս ՄԵԾԱՊԷՍ: ՄԵԾԱՐԱՐԱՌ, ա. մ. Մեծաձայն, մեծաձայնապէս, մեծագոյ, մեծակոչ, բարձրաբարձ, բարձրաձայն: ՄԵԾԱՐԵՌՆ, ա. Ծանրաբեռն: ՄԵԾԱՐԵՐՉ, ա. Բարձրաբերձ: ՄԵԾԱՐԱՐԱՐ, մ. Վայելչապէս, գեղեցկապէս: ՄԵԾԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծաբուսութիւն, մեծանձնութիւն, ազնուականութիւն, լաւութիւն: ՄԵԾԱՐՈՅՍ, ա. Մեծամեծ, գերապանծ, ազնիւ, երեւելի: ՄԵԾԱՐՈՒՍԱԳՈՅՆ, ա. Մեծապանծ, գերագոյն: ՄԵԾԱՐՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵԾԱՐՈՒԹԻՒՆ: ՄԵԾԱԳԱՆՉ, ա. Բազմազանձ, ճոխ: ՄԵԾԱԳԵՂ, ա. Չքնաղ: ՄԵԾԱԳԻՆ, ա. Մեծագին, ծանրագին, բազմագին, բազմագին, պատուական, ազնիւ: ՄԵԾԱԳՆԻ, տե՛ս ՄԵԾԱԳԻՆ: ՄԵԾԱԳՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԹԱՆԿՈՒԹԻՒՆ: ՄԵԾԱԳՈՅՆ, ա. Երեցագոյն, գերագոյն: ՄԵԾԱԳՈՉ, տե՛ս ՄԵԾԱՐԱՐԱՌ: ՄԵԾԱԳՈՐԾ, ա. 1. Երեւելի, հոյակապ: 2. Մեծամեծարար: ՄԵԾԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրաշակերտութիւն: ՄԵԾԱԳՈՒԹ, ա. Բազմագութ: ՄԵԾԱԳՐԵԼ, նբ. Յարգել: ՄԵԾԱԴԷՉ, ա. Մեծակոյտ: ՄԵԾԱԴԻՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղեռնութիւն: ՄԵԾԱԶԱՐԴ, ա. Մեծաշուք, մեծավայելուչ, փառաւոր: ՄԵԾԱԶՕՐ, ա. Հզօր, հզօրեղ, ամենազօր, քաջայաղթ: ՄԵԾԱԹԻՒՆ, ա. Բազմաթիւ, յոգնահամար:

ՄԵԾՄԱԼԱՅՆՈՒԹԻՒՒՆ, գ. Ընդարձակութիւն, համատարածութիւն:
 ՄԵԾՄԱԽՈՂ, ա. Մեծախորհուրդ, խոհանարան, խոհուն:
 ՄԵԾՄԱԽՈՂՆԵՄՈՒԹԻՒՆ, ՄԵԾՄԱԽՈՂՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծահոգութիւն, մեծանձնութիւն, մեծախորհրդութիւն:
 ՄԵԾՄԱԽՈՐՀՆՈՒՐԴ, ա. 1. Մեծախոհ, մեծիմաստ, հանճարեղ: 2. (յունական ոճով) Մեծահոգի, մեծանձն:
 ՄԵԾՄԱԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵԾՄԱԽՈՂՆԵՄՈՒԹԻՒՆ:
 ՄԵԾՄԱԽՈՒՄԲ, ա. Բազմադոմար, բազմախումբ, յոգնախումբ:
 ՄԵԾՄԱԽՕՍ, տե՛ս ՄԵԾՄԱԲԱՆ:
 ՄԵԾՄԱԾԱԳ, ա. Մեծապայծառ, արփափալ:
 ՄԵԾՄԱԾԱԽ, ա. Բազմածախ:
 ՄԵԾՄԱԿՈՅՏ, տե՛ս ՄԵԾՄԱԴԷՋ:
 ՄԵԾՄԱԿՈՉ, տե՛ս ՄԵԾՄԱԲԱՐԲԱՌ:
 ՄԵԾՄԱՀԱՆՃԱՐ, ա. Հանճարեղ, մեծախոհ, իմաստուն:
 ՄԵԾՄԱՀԱՍԱԿ, ա. Բարձրահասակ:
 ՄԵԾՄԱՀԱՐԿԻ, ա. Մեծարգի, պատկառելի, պատուաւոր, մեծապատիւ:
 ՄԵԾՄԱՀԱՅ, գ. Կոչունք:
 ՄԵԾՄԱՀՆԱՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀՆԱՐԱԳԷՏ:
 ՄԵԾՄԱՀՈԳԻ, տե՛ս ՄԵԾՄԱԽՈՐՀՆՈՒՐԴ (2):
 ՄԵԾՄԱՀՈԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՄԵԾՄԱՀՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծանձնութիւն, մեծախորհրդութիւն, մեծախոհութիւն:
 ՄԵԾՄԱՀՈՍԱՆ, տե՛ս ՅՈՐԴԱՀՈՍԱՆ:
 ՄԵԾՄԱՀՐԱՇ, ա. Գերահրաշ, հրաշափառ, մեծասքանչ:
 ՄԵԾՄԱԶԱՅՆ, տե՛ս ՄԵԾՄԱԲԱՐԲԱՌ:
 ՄԵԾՄԱԶԱՅՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԲԱՐԲԱՌԱԳՈՅՆ:
 ՄԵԾՄԱԶԱՅՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԵԾՄԱԲԱՐԲԱՌ:
 ՄԵԾՄԱԶԱՅՆԵԼ, նբ. չբ. Բարձրաձայնել:
 ՄԵԾՄԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:

ՄԵԾՄԱԶԻԳ, ա. Երկայնատարած, լայնածաւալ, մեծատարած:
 ՄԵԾՄԱԶԻՐ, ա. Առատաճիր, մեծապարգև, առատաբաշխ:
 ՄԵԾՄԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Մեծ, մեծատար, շատամարմին, շաղկապեղջ:
 ՄԵԾՄԱՄԱՐՏ, ա. Քաջալից, երևելի:
 ՄԵԾՄԱՄԵԾ, ա. Մեծամեծար, երևելի, նշանաւոր, ականաւոր:
 - ՄԵԾՄԱՄԵԾՍ, մ. Մեծապէս, յոյժ, կարի:
 - ՄԵԾՄԱՄԵԾՍ ԲԱՐԲԱՌԵԼ՝ ԽՕՍԵԼ՝ ԿՈՏՈՐԵԼ, տե՛ս ՄԵԾՄԱԲԱՆԵԼ:
 - ՄԵԾՄԱՄԵԾՔ, գ. Աւագանի, աւագորեալ, մեծարոյք, ճոխք, իշխանք, մեծատունք:
 ՄԵԾՄԱՄԵԾԱՐ, ա. Մեծապատիւ, պատուաւոր, պատուական, մեծամեծ, մեծ:
 ՄԵԾՄԱՄԵԾԱՐԱՐ, ա. 1. Մեծադրծ: 2. մ. Մեծապէս:
 ՄԵԾՄԱՄԵՆՂ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԵՆՂ:
 ՄԵԾՄԱՄԻՏ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՄԻՏ:
 ՄԵԾՄԱՄՏԵԼ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՄՏԵԼ:
 ՄԵԾՄԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐՁՐԱՄԸՏՈՒԹԻՒՆ:
 ՄԵԾՄԱՅԱՂԹ, ա. 1. Քաջալից: 2. Մեծամարմին, յաղթամարմին:
 ՄԵԾՄԱՅԱՄ, ա. Յերկար:
 ՄԵԾՄԱՅՈՅՍ, ա. Քաջայոյս, բարեյոյս:
 ՄԵԾՄԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Քաջայորդոր, ինքնայորդոր:
 ՄԵԾՄԱՆԱԼ, չբ. 1. Զարգանալ, առաւելուլ: 2. Հարստանալ, փարթամանալ:
 ՄԵԾՄԱՆԴԱՄ, ա. Յաղթանդամ, մեծամարմին:
 ՄԵԾՄԱՆԻՍՏ, ա. Լայնահիւտ, ընդարձակ:
 ՄԵԾՄԱՆՁՆ, ա. 1. Յաղթահասակ, մեծամարմին: 2. Մեծահոգի:
 ՄԵԾՄԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծահոգութիւն, մեծախորհրդութիւն, ազնուութիւն:
 ՄԵԾՄԱՆՈՒՆ, ա. Անուանի, հռչակաւոր, երևելի:

ՄԵԾԱՇԱՀ, ա. Շահաւէտ, բաղմաշահ,
օգտակար:
ՄԵԾԱՇԱՀԱԳՈՅՆ, ա. Օգտակարագոյն:
ՄԵԾԱՇՆՈՐՀ, ա. Շնորհազարդ:
ՄԵԾԱՇՈՒՔ, ա. Շքեղ, մեծապատիւ,
փառացի, մեծափառ:
ՄԵԾԱՊԱՂԱՏ, ա. Պաղատախառն:
ՄԵԾԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Լուսափայլ, շքեղ,
երեւիլի:
ՄԵԾԱՊԱՆԾ, տե՛ս ՄԵԾԱՊԱՐԾ:
ՄԵԾԱՊԱՏԻՒ, ա. Մեծաշուք, մեծարգի,
մեծամեծար, շքեղ, փառաւոր:
ՄԵԾԱՊԱՏՈՒՆԵԼ, ա. Մեծարեալ:
ՄԵԾԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Առատապարգև, ա-
ռատաձիր, մեծաձիր, առատաձեռն:
ՄԵԾԱՊԱՐԳԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատա-
ձեռնութիւն:
ՄԵԾԱՊԱՐԾ, ՄԵԾԱՊԱՐԾՈՒՆ, ա. Գե-
րապանծ:
ՄԵԾԱՊԷՍ, մ. Մեծ իմն, մեծաբար, ա-
ռաւել, յոյժ, կարի, ևս քան զևս:
ՄԵԾԱՋԱՆ, ա. 1. Փռլթակամ, մեծա-
վաստակ: 2. մ. Մեծաջանապէս:
ՄԵԾԱՍԱՍՏ, ա. Սաստիկ:
ՄԵԾԱՍՔԱՆՁ, ա. Մեծահրաշ, հրաշալի:
ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՈՒՁ, ա. Փառացի, վեհ,
վսամ, պանծալի:
ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՁԱԲԱՐ, մ. Մեծավայել-
չապէս, փառաւորապէս:
ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՁԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԵԾԱՎԱ-
ՅԵԼՁԱԲԱՐ:
ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵԾ-
ՎԱՅԵԼՁՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵԾԱՎԱՍԱԿ, ա. 1. Մեծաջան, ար-
դիւնական: 2. Տաժանելի:
ՄԵԾԱՏԱՐԱԾ, ա. Մեծաձիգ:
ՄԵԾԱՏԱՐՐ, ա. Մեծամարմին:
ՄԵԾԱՏԵՍԻԼ, ա. Ընդարձակ:
ՄԵԾԱՏԵՍԱԳՈՅՆ, ա. Փարթամագոյն:
ՄԵԾԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Փարթամութիւն
(մեծատուն լինելը):
ՄԵԾԱՏՈՒՆ, ա. Ընչաւէտ, ընչաւոր,

ընչեղ, փարթամ, ճոխ, հարուստ:
ՄԵԾԱՏՈՒՐ, ա. Առատ, առատաձեռ-
նեալ:
ՄԵԾԱՐԱՆՔ, գ. Յարգանք, պատիւ,
ակնածութիւն, պատկառանք:
ՄԵԾԱՐԳԻ, ՄԵԾԱՐԳՈՅ, ա. Մեծապա-
տիւ, պատկառելի, մեծագին:
ՄԵԾԱՐԵԼ, նբ. Մեծացուցանել, յարգել,
պատուել, պատուասիրել, նախապա-
տուել, գովել, փառաւորել:
ՄԵԾԱՐՈՅ, ՄԵԾԱՐՈՒ, ա. Յարգի, յար-
գոյ, մեծարգոյ, պատկառելի, պատուա-
կան, մեծ:
- ՄԵԾԱՐՈՅՔ, գ. Մեծամեծք:
ՄԵԾԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Աճեցուցանել:
2. Ճոխացուցանել: 3. Բարձրացուցանել,
մեծարել:
ՄԵԾԱՓԱՌ, ա. Փառաւոր, մեծաշուք:
ՄԵԾԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառաւորու-
թիւն, շքեղութիւն, մեծերեւելութիւն,
մեծվայելչութիւն:
ՄԵԾԱՓԱՓԱԳ, ա. Ջերմեռանդն:
ՄԵԾԱՓՈՅԹ, ա. Փռլթակամ, մեծաջան,
ամենայրդոր:
ՄԵԾԱՔԱՂԱՔ, տե՛ս ՄԱՅՐԱՔԱ-
ՂԱՔ:
ՄԵԾԱՔԱՂԱՔԱՅԻ, տե՛ս ՄԱՅՐԱՔԱ-
ՂԱՔԱՅԻ (1):
ՄԵԾԳԻՏԱԿԱԿԱՆ, ա. Խելամուտ, քա-
ջածանօթ:
ՄԵԾԵՐԵՒԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵԾԱՓԱ-
ՌՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵԾԻՄԱՍՏ, ա. Քաջիմաց, հանճարեղ,
մտացի:
ՄԵԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաւելութիւն,
բարձրութիւն, ճոխութիւն, փառաւո-
րութիւն, իշխանութիւն: 2. Մեծատու-
թիւն, փարթամութիւն: 3. Ինչք, գոյք:
4. Մեծամտութիւն:
ՄԵԾՈՒՀԻ, ա. գ. Տիկիւն:
ՄԵԾՎԱՅԵԼՈՒՁ, տե՛ս ՄԵԾԱՎԱՅԵ-
ԼՈՒՁ:

ՄԵԾՎԱՅԵԼՁԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԵԾՎԱՎԱՅԵԼՁԱԲԱՐ:

ՄԵԾՎԱՅԵԼՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵԾՎԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ:

ՄԵԿԻՆ կամ ՄԷԿԻՆ, ա. մ. 1. Միակ, մի, մեկնակ, մասնաւոր: 2. Պարզ, յայտնի, դիւրին: 3. Անշուք, անզարդ: 4. Պարզաբար, սոսկ, լոկ, միայն, Էեթ, առանձին: 5. Յայտնապէս:

ՄԵԿՆ, ա. Յայտնի, յայտական:

ՄԵԿՆԱԳՈՅՆՍ, մ. Պարզազոյնս, պարզապէս, յայտնապէս:

ՄԵԿՆԱՋԷՆ, տե՛ս ՄԵԿՆԱԿԱՋԷՆ:

ՄԵԿՆԱԿ, տե՛ս ՄԵԿԻՆ:

ՄԵԿՆԱԿԱՋԷՆ, ա. գ. Մեկնազէն, մեկնազինեալ:

ՄԵԿՆԱԿԱՋԻ, ա. գ. եզաձի, միաձի:

ՄԵԿՆԱԿԱՏԵՍԻԼ, ա. Միատեսակ, միօրինակ, անխառն:

ՄԵԿՆԱԿԻ, մ. Առանձնաբար, առանձնակի:

ՄԵԿՆԱՆԱԼ, չբ. Մեկնել, մեկուսանալ, միայնանալ, հեռանալ, առանձնանալ:

ՄԵԿՆԱՊԷՍ, մ. Յայտնապէս:

ՄԵԿՆԱԻՌ, ա. 1. Մեկին, մեկնակ, միակ, միայնակ: 2. Յայտնի, պարզ:

ՄԵԿՆԵԼ¹, նբ. 1. Մեկուսացուցանել, մեկուսել, անջրպետել, անջատել, հեռացուցանել, զատուցանել, որոշել: 2. Պարզաբանել, յայտնաբանել, բացայայտել, վերլուծանել: 3. Տարածել, սփռել:

ՄԵԿՆԵԼ² (իմ), չբ. Մեկնանալ, մեկուսանալ, ուրոյնանալ, հրաժարել, զատանել, ի բաց դնալ, հեռանալ, առանձնանալ:

- ՄԵԿՆԵԼ ՅԱՇԽԱՐՀԷ. Մեռանել, վախճանել:

ՄԵԿՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հեռացուցանել, զատուցանել:

ՄԵԿՆԵՁ, ա. գ. Յայտնաբանիչ:

ՄԵԿՆՈՅ, գ. Թիկնանոց, աղաբողոն, արկանիկ:

ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բացատրութիւն, վերլուծութիւն, լուծումն, թարգմանութիւն: 2. Պարզութիւն, անխառնութիւն: 3. Մեկուսութիւն, անջատումն, հրաժարումն:

ՄԵԿՆՈՒՄՆ, գ. Բաժանումն:

ՄԵԿՈՂՄԱՆԻ, ա. Մեկուսի, հեռի:

ՄԵԿՈՒՍԱԲԱՐ, տե՛ս ԲԱԺԱՆԱԲԱՐ:

ՄԵԿՈՒՍԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՀԵՌԱԳՈՅՆ:

ՄԵԿՈՒՍԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԵԿՆԵԼ² (իմ):

ՄԵԿՈՒՍԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԵԿՆԵԼ¹ (1):

ՄԵԿՈՒՍԵԼ, տե՛ս 1. ՄԵԿՆԵԼ¹: 2. ՄԵԿՆԵԼ² (իմ):

ՄԵԿՈՒՍԻ, ա. 1. Մեկողմանի, բացական, հեռաւոր: 2. մ. Հեռի, ի բացէ: 3. Նիդ. Զատ, ուրոյն, առանց, արտաքոյ:

ՄԵԿՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեռաւորութիւն, տարբերութիւն, որոշումն, ուրոյնութիւն, անջատումն, անջրպետ, միջոց, խտիր:

ՄԵՀԵԱՆ, գ. 1. Տաճար, մեհեմատաճար, բախտանոց, պղծանոց: 2. Բազին, զոհարան:

ՄԵՀԵՆԱՋԵՐԾ, տե՛ս ՄԵՀԵՆԱԿԱՊՈՒՏ: ՄԵՀԵՆԱՋԵՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Սեղանակողոպտութիւն:

ՄԵՀԵՆԱԿԱԼ, գ. Մեհեմապետ:

ՄԵՀԵՆԱԿԱՆ, ա. Մեհեմային, փխբ. սրբազան, նուիրական:

ՄԵՀԵՆԱԿԱՊՈՒՏ, ա. Մեհեմազերծ, տաճարակապուտ, սեղանակապուտ:

ՄԵՀԵՆԱՅԻՆ, տե՛ս ՄԵՀԵՆԱԿԱՆ:

ՄԵՀԵՆԱՊԵՏ, տե՛ս ՄԵՀԵՆԱԿԱԼ:

ՄԵՀԵՆԱՏԱՃԱՐ, տե՛ս ՄԵՀԵԱՆ:

ՄԵՀԵՒԱՆ Դ, տե՛ս ՃԻՏԱԿ:

ՄԵՂ (Մեղք-ի եզակին), գ. Յանցանք, վնաս:

- ՄԵՂ ԴՆԵԼ. Մեղադիր լինել, մեղադրել, դատապարտել, ըստգտանել, բամբասել, ամբաստանել, յանդիմանել:

ՄԵՂԱԴԻՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՄԵՂ ԴՆԵԼ:

ՄԵՂԱԴՐԱԼԻՆ, գ. Մեղադրութիւն, յան-

գիմանություն, ըստգտանք, բամբասանք: ՄԵՂԱԴԻՐԵԼ, տե՛ս ՄԵՂ ԴՆԵԼ: ՄԵՂԱԴԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵՂԱԴԼ-ՐԱՆՔ: ՄԵՂԱԿԱՆ, ա. Մեղանչական, մեղաւոր, յանցաւոր: ՄԵՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեղանչակա- նություն, յանցաւորություն, վնաս: ՄԵՂԱՆԱԼ, չբ. Մեղանչել: ՄԵՂԱՆՁԱԿԱՆ, ա. 1. Մեղաւոր, յան- ցաւոր, մեղապարտ, վնասապարտ, անի- րաւ, չար: 2. Վնասակար: ՄԵՂԱՆՁԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարու- թիւն, անիրաւություն, յանցաւորություն, յանցանք, վնաս: ՄԵՂԱՆՁԱՆՔ, գ. Յանցանք, մեղանք, վնաս: ՄԵՂԱՆՁԵԼ, չբ. 1. Յանցանել, անիրա-ւել, սխալել: 2. Վնասել: ՄԵՂԱՆՁՈՒՄՆ, գ. Յանցաւորություն: ՄԵՂԱՆՔ, գ. Մեղանչանք, մեղք, յան- ցանք: ՄԵՂԱՊԱՐՏ, ա. Յանցաւոր, վնասա- պարտ, պատժապարտ: ՄԵՂԱՊԱՐՏԵԼ, նբ. Մեղադրել, ըստգը- տանել, բամբասել: ՄԵՂԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանցաւորու- թիւն, պատժապարտություն: ՄԵՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԵՂՈՒՑԱՆԵԼ: ՄԵՂԱԿՈՐ, ա. Մեղանչական, մեղա- պարտ, յանցաւոր, անիրաւ, չար: ՄԵՂԵՍԻԿ, գ. (Հնք.) Ամբթով: ՄԵՂԻ, ա. 1. Թոյլ, լոյծ, կակուղ, փա- փուկ, գիրք: 2. Թուլամորթ, կնատ, կնա- մարդի: ՄԵՂԿԱԳՈՅՆ, ա. Խենչագոյն: ՄԵՂԿԱԽՈՐՀՈՐԴ, ա. Թուլամիտ: ՄԵՂԿԱՆԱԼ, չբ. Մեղկել, թուլանալ, լուծանել, յաղադարձել: ՄԵՂԿԱՍԷՐ, ա. Թուլամորթ: ՄԵՂԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մեղկել, թու- լացուցանել, լուծանել, իզացուցանել:

ՄԵՂԿԵԼ¹, տե՛ս ՄԵՂԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ: ՄԵՂԿԵԼ² (իմ), տե՛ս ՄԵՂԿԱՆԱԼ: ՄԵՂԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլություն, թուլա- մորթություն: ՄԵՂՄ, ա. Նուազ, հեղիկ, հանգարտ, ախորժ, դաշն, ցած: ՄԵՂՄԱԳՆԱՅ, տե՛ս ՀԱՆԴԱՐՏԱ- ՔԱՅԼ: ՄԵՂՄԱԳՈՅՆ, ա. 1. Թուլագոյն, թեթե: 2. մ. Մեղմիկ: ՄԵՂՄԱԽԱՌՆ, ա. Բարեխառն, միջա- սահման: ՄԵՂՄԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԵՂՄ: ՄԵՂՄԱՆԱԼ, չբ. Հանգարտել, գիջանել, ցածնուլ, նուազել, յետնել: ՄԵՂՄԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հանգարտե- ցուցանել: ՄԵՂՄԵԽ, ա. Խենգաւոր, կեղծաւոր, երկլեզու, երկխօս, չարահայր, չարա- րուեստ, ժանտ, դժեհայ: ՄԵՂՄԵԽԱՆՔ, գ. Կեղծաւորություն, նենգ, դաւ, չողոքորթություն, հրապոյրք: ՄԵՂՄԵԽԵԼ կամ ՄԵՂՄԵՂԵԼ, չբ. Կեղ- ծաւորել, չողոքորթել: ՄԵՂՄԵԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵՂՄԵ- ԽԱՆՔ: ՄԵՂՄԻԿ, մ. Մեղմագոյն, մեղմով: ՄԵՂՄՈՎ, մ. Հանգարտիկ, տակաւ տա- կաւ, դամ քան զգամ: ՄԵՂՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանգարտություն (մեղմ լինելը): ՄԵՂՈՒԲՈՅՆ, տե՛ս ՄԵՂՈՒԱՆՈՅ: ՄԵՂՈՒԿԱՆ, ա. Քաղցրահայեաց: ՄԵՂՈՒԱՆՈՅ, գ. Մեղուլարոյն, մեղուոց, փեթակ: ՄԵՂՈՒՈՅ, տե՛ս ՄԵՂՈՒԱՆՈՅ: ՄԵՂՈՒՑԱՆԵԼ, չբ. Մեղացուցանել, յանցուցանել: ՄԵՂՍԱԹԱԹԱԿ, ա. Մեղսամակարդ, մեղսամթալալ: ՄԵՂՍԱԹԱԿԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԵՂՍԱԹԱԿԱՆ: ՄԵՂՍԱԽՈՐՀՈՐԴ, ա. Չարախոհ:

ՄԵՂՍԱՄԱԿԱՐԴ, տե՛ս ՄԵՂՍԱԹԱ-
ԹԱԽ:
ՄԵՂՍԱՅԻՆ, ա. Մեղանչական:
ՄԵՂՍԱՔԱԽԻԶ, ա. Քաւուրթիւնաբեր:
ՄԵՂՔ, գ. Մեղ, մեղանք, մեղանչանք,
յանցանք, անիրաւութիւն, ապիրատու-
թիւն:
- ՄԵՂՍ ԴԵՆԵԼ, տե՛ս ՄԵՂ ԴԵՆԵԼ:
ՄԵՆԱԶԻՆԵԱԼ, տե՛ս ՄԵԿԵԱԿԱԶԷՆ:
ՄԵՆԱԾԻՆ, տե՛ս ՄԻԱԾԻՆ:
ՄԵՆԱԿԵԱՅ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՅ:
ՄԵՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Առանձնակա-
նութիւն (առանձին՝ մենակ ապրելը):
ՄԵՆԱԿՈՒԻ, ա. գ. Ըմբիշ:
ՄԵՆԱՄԱՐՏ, տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏԻԿ (1):
ՄԵՆԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԳՕՏԷՄԱՐ-
ՏԵԼ (իմ):
ՄԵՆԱՄԱՐՏԻԿ, ա. 1. Մենամարտ (մե-
նամարտութեամբ կատարուող): 2. մ.
Մենամարտութեամբ:
- ՄԵՆԱՄԱՐՏԻԿ ԼԻՆԵԼ կամ ԵԼԱՆԵԼ,
տե՛ս ԳՕՏԷՄԱՐՏԵԼ (իմ):
ՄԵՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԳՕՏԷՄԱՐ-
ՏՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵՆԱՆԱԼ, չբ. Միայնանալ, առանձ-
նանալ:
ՄԵՆԱՆՈՅ, տե՛ս ՄԵՆԱՍՏԱՆ:
ՄԵՆԱՍՏԱՆ, գ. Մենարան, միայնանոց,
միանձնանոց, մենանոց, վանք:
ՄԵՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՄԻԱՏԵՍԱԿ:
ՄԵՆԱՐԱՆ, տե՛ս ՄԵՆԱՍՏԱՆ:
ՄԵՆԱԽՈՐ, ա. 1. Միայնակ, միակ, մե-
նատեսակ: 2. Միայնակեաց:
ՄԵՆԹԱՆ, գ. Զգեստ, Հանդերձ:
ՄԵՆԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԱՊԵ-
ՏՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Միայնութիւն, առանձ-
նութիւն, առանձնականութիւն:
ՄԵՌԱՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Մահանալ,
անչնչանալ, վախճանել, Հանգչել,
փոխել: 2. Սատակել: 3. Յապակա-
նութիւն դառնալ: 4. փխբ. Վերանալ: 5.

փխբ. Մտանել (արեւի մասին):
ՄԵՌԵԱԼ, ա. գ. 1. Վախճանեալ, դի,
գիական: 2. Մեռելոտի, գէշ:
ՄԵՌԵԼԱԶԳԵՍՏ, ա. Դիակիր:
ՄԵՌԵԼԱԿԵՐ, տե՛ս ԳԻՇԱԿԵՐ:
ՄԵՌԵԼԱՇՈՒՆԶ, ա. Մահանացու, մե-
ռոտ:
ՄԵՌԵԼՈՏԻ, գ. 1. Դի, գէշ, շաղիղ,
գիական: 2. Դիք: 3. ա. Մահանացու,
մեռոտ:
ՄԵՌԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Մահ, մեռումն (մե-
ռած լինելը, մահանալը, մեռնելը):
ՄԵՌՈՆ, գ. Իւղ, իւղ անոյշ:
ՄԵՌՈՏ, տե՛ս ՄԱՀԿԱՆԱՅՈՒ:
ՄԵՌՈՒՄԵՆ, տե՛ս ՄԵՌԵԼՈՒԹԻՒՆ:
ՄԵՌՈՒՑԻԶ, տե՛ս ՄԱՀԱՅՈՒՑԻԶ:
ՄԵՌՈՐԻԱԿ, տե՛ս ՄԱՀԱՀԱՆԳՈՅՆ:
ՄԵՏ, ա. մ. Յաւէտ, շատ:
ՄԵՏԱՂՔ, գ. 1. տե՛ս ԱՔՍՈՐՔ: 2.
Բանտ, արգելան:
ՄԵՏԱՔՍ, գ. Կերպաս, ապրիշում:
ՄԵՏԱՔՍԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՍԱ-
ԳՈՐԾ:
ՄԵՏԱՔՍԱՀԻՒՍ, տե՛ս ՄԵՏԱՔՍԱՌԷԶ:
ՄԵՏԱՔՍԱՌԷԶ, ա. Մետաքսահիւս:
ՄԵՏԱՔՍԵԱՅ, ա. Կերպասեայ, ապրի-
շիմի:
ՄԵՏՐԱՊՕԼԻՏ, գ. Մայրաքաղաքացի
(մայրաքաղաքի արքեպիսկոպոս):
ՄԵՐԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս ՄԵՐԱԶՆԵԱՅ:
ՄԵՐԱԶՆԵԱՅ, ա. Մերազգեայ:
ՄԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԵՐԱՅԻՆ:
ՄԵՐԱԿԵՐՊ, ՄԵՐԱԿԵՐՊԱՐԱՆ, ՄԵՐԱ-
ԿԵՐՊԱՅԵԱԼ, ա. Մերակերպունակ, մե-
րատիպ, մարդակերպ, մարդկային:
ՄԵՐԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԱՐԴԵ-
ՂՈՒԹԻՒՆ (1):
ՄԵՐԱԿԵՐՊՈՒՆԱԿ, տե՛ս ՄԵՐԱԿԵՐՊ:
ՄԵՐԱՅԻՆ, ա. Մերական, մերոյին:
ՄԵՐԱՆԻԹ, ա. Հողանիւթեայ, մերա-
ստեղծակ, մարդկային:
ՄԵՐԱՍԵՌ, ՄԵՐԱՍԵՐ, ա. 1. Մերազ-

նեայ: 2. Մարդկային:
 ՄԵՐԻԱՍՏԵՂԾԱԿ, տե՛ս ՄԵՐԱՆԻԻԹ:
 ՄԵՐԱՏԻՊ, տե՛ս ՄԵՐԱԿԵՐՊ:
 ՄԵՐԱՏՈՂՄԱԿ, ա. Մերասեռ:
 ՄԵՐԹ, մ. Երբեմն, երբեք, է գի:
 ՄԵՐԺԵԼ¹, նբ. Հերքել, վանել, արտաք-
 սել, տարագրել, խոտել, անարգել, ան-
 գոսնել, ժխտել:
 ՄԵՐԺԵԼ² (իմ), չբ. Ի բաց կալ, հեռանալ,
 խորշել:
 ՄԵՐԺԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԵՐԺԵԼ¹:
 ՄԵՐԺՈՒՄՆ, գ. Վանուսն, տարագրու-
 թիւն, հեռացումն:
 ՄԵՐԿ, ա. մ. 1. Անվերարկու, անհան-
 դերձ: 2. Պարզ, յայտնի, մերկապարանոց:
 3. Պարզապէս, սոսկ, լոկ: 4. Անշուք:
 5. գ. Մերկութիւն (մարմնի մերկ մասը):
 ՄԵՐԿԱԲԱՐ, մ. Յայտնապէս, մերկապէս:
 ՄԵՐԿԱԳԼՈՒԽ, ա. մ. Համարձակ:
 ՄԵՐԿԱԿՐԹՈՒԹԻԻՆ, գ. Մերկակրու-
 թիւն:
 ՄԵՐԿԱԿՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՄԵՐԿԱԿԼՐ-
 ԹՈՒԹԻԻՆ:
 ՄԵՐԿԱՂԱԲԱՂՔ, տե՛ս ՄԵՐԿԻՄԱՍ-
 ՏԱԿՔ:
 ՄԵՐԿԱՄԱՐՄԻՆ, տե՛ս ՄԵՐԿԱՏԱՐՐ:
 ՄԵՐԿԱՄԱՐՏ, ա. գ. Ըմբիշ, մերկամար-
 տիկ, մերկամրցանակ, բռնամարտիկ: 2.
 Ըմբշական:
 - ՄԵՐԿԱՄԱՐՏՔ, տե՛ս ՄԵՐԿԱՄԱՐ-
 ՏՈՒԹԻԻՆ:
 ՄԵՐԿԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ՄԵՐԿԱՄԱՐՏ:
 ՄԵՐԿԱՄԱՐՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Մերկա-
 մարտք, ըմբշամարտ, ըմբշամրցութիւն:
 ՄԵՐԿԱՄԱՐՏՈՒՅԵԱԼ, տե՛ս ՄԵՐԿԱ-
 ՄԱՐՏ:
 ՄԵՐԿԱՄՐՅԱՆԱԿ, տե՛ս ՄԵՐԿԱՄԱՐՏ:
 ՄԵՐԿԱՆԱԼ, նբ. չբ. Տբ. Մերկել, մեր-
 կացուցանել, կողոպտել, յերևան հանել:
 - ՄԵՐԿԱՆԱԼ ԱՌԱՒՕՏՈՒ. Լուսանալ:
 - ՄԵՐԿԱՆԱԼ ԶԲԱՆ. Յայտնել:
 ՄԵՐԿԱՆԴԱՄ, ա. մ. 1. Մերկամարմին,

անծածկոյթ: 2. Անդէն:
 ՄԵՐԿԱՊԱՐԱՆՈՅ, ա. մ. Մերկ, ան-
 թաքչելի:
 ՄԵՐԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԵՐԿԱԲԱՐ:
 ՄԵՐԿԱՌԱԿ, տե՛ս ԾԱՆԱԿ:
 ՄԵՐԿԱՎԵՐԱՐԿՈՒՔ, տե՛ս ՄԵՐԿԻ-
 ՄԱՍՏԱԿՔ:
 ՄԵՐԿԱՏԱՐՐ, ա. մ. Մերկանդամ, մեր-
 կամարմին (լոկ՝ բնական մարմնով):
 ՄԵՐԿԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ՄԵՐԿՈՒՄՆ:
 ՄԵՐԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մերկել, կապ-
 տել, հանել, գերծուլ, բանալ:
 ՄԵՐԿԵԼ, նբ. Մերկացուցանել, մերկա-
 նալ:
 ՄԵՐԿԻՄԱՍՏԱԿՔ, ՄԵՐԿԻՄԱՍՏԱ-
 ՍԷՐՔ, ա. գ. Մերկադաբաղք, մերկա-
 վերարկուք:
 ՄԵՐԿՈՏՆ, տե՛ս ԲՈՅՈՏՆ:
 ՄԵՐԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Մերկ (մերկ լինելը):
 ՄԵՐԿՈՒՄՆ, գ. Մերկացումն:
 ՄԵՐՁ, նխդ. մ. ա. Մօտ, հուպ, առըն-
 թեր, մերձաւոր:
 - ՄԵՐՁ ԸՆԴ ՄԵՐՁ, մ. Հուպ ընդ հուպ:
 - ՄԵՐՁ ԼԻՆԵԼ. Հուպ լինել, մօտենալ:
 ՄԵՐՁԱԴՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Յարադրութիւն,
 առընթերադրութիւն:
 ՄԵՐՁԱԶԱԽԱԿ, ա. Մերձաւոր, ազգա-
 կից, տոհմակից, համազարմ:
 ՄԵՐՁԱԿԱՅ, ա. Առընթերակայ, ներկայ,
 մօտաւոր, առաջիկայ:
 ՄԵՐՁԱԿԱՅ, տե՛ս ՄԵՐՁԱԿԱՅ:
 ՄԵՐՁԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԵՐՁԵՆԱԼ:
 ՄԵՐՁԱՌՐ, ա. գ. 1. Մօտաւոր, հպաւոր,
 առաջիկայ: 2. Ազգակից, արիւնա-
 կից: 3. Մտերիմ, բարեկամ, ծանօթ,
 ընկեր:
 ՄԵՐՁԱՌՐԱԲԱՐ, մ. Մերձաւորապէս,
 ի մօտուտ, անմիջաբար:
 ՄԵՐՁԱՌՐԱԳՈՅՆ, ա. մ. Հարազատա-
 գոյն, մերձաւորաբար:
 ՄԵՐՁԱՌՐԱԿԱՆ, ա. Մերձաւոր, ըն-
 տանեկան, մօտեմական:

ՄԵՐԶԱՆՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԵՐԶԱՆՈՐԱՐԱՐ:

ՄԵՐԶԱՆՈՐԱՐԱՐ, տե՛ս ՄԵՐԶԱՆՈՐԻԶ:
ՄԵՐԶԱՆՈՐԵԼ¹, տե՛ս ՄԵՐԶԱՆՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՄԵՐԶԱՆՈՐԵԼ² (իմ), չբ. 1. Մերձել, մերձ լինել, հուպ լինել, հպել, մօտենալ, մատ-
չել, շօշափել, յարել: 2. Զուգաւորել:
ՄԵՐԶԱՆՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մերձա-
ւորել, մերձեցուցանել, մօտաւորել, մօ-
տեցուցանել:

ՄԵՐԶԱՆՈՐԻԶ, ա. գ. Մերձաւորարար:
ՄԵՐԶԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մօտաւորու-
թիւն, ընտանութիւն, կենակցութիւն: 2.
Ազգակցութիւն, խնամութիւն: 3. Զու-
գաւորութիւն:

ՄԵՐԶԵԼ (իմ), ՄԵՐԶԵՆԱԼ, տե՛ս ՄԵՐ-
ԶԱՆՈՐԵԼ² (իմ):

ՄԵՐԶԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԵՐԶԱՆՈՐԵ-
ՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՄԵՐԶԵՑՈՒՄՆ, գ. Հպումն, մերձումն:

ՄԵՐԶՈՒՄՆ, տե՛ս ՄԵՐԶԵՑՈՒՄՆ:

ՄԵՐՈՅԻՆ, տե՛ս ՄԵՐԱՅԻՆ:

ՄԵՐՈՒՆԱԿ, ա. Մերունի, մերունական,
մերակերպ, մերային, մերոյին:

ՄԵՐՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԵՐՈՒՆԱԿ:

ՄԵՐՈՒՆԱԿԵՐՊԱԽԱՌԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ.
(կրօն.) Մարդեղութիւն (Քրիստոսի):

ՄԵՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. (կրօն.) Մարդ-
կութիւն (մերունակ՝ մերակերպ լինելը):

ՄԵՐՈՒՆԻ, տե՛ս ՄԵՐՈՒՆԱԿ:

ՄԵՐՕՐԷՆ, մ. ա. Մերակերպ, մեօքա-
կերպ:

ՄԵՅ կամ ՄԷՅ, գ. 1. Փտութիւն, նե-
խութիւն: 2. Ցեց, ուտիճ:

ՄԵՅԱՄԷՍ, ՄԵՅԱՄԷՅ, ա. Ցեցակերպ,
ցեցակերեալ, փուտ:

ՄԵՅՈՏԵԼ (իմ), չբ. Փտել, մաշել, ապա-
կանել (մէջը ցեց ընկնել):

ՄԵՔԵՆԱՅ, ՄԵՆՔԵՆԱՅ, գ. 1. Ման-
գըղիոն, մանգըղոն: 2. փխբ. Խորաման-
կութիւն, խարդախանք, նենգ, դաւա-

ճանութիւն, դարանակալութիւն, որո-
գայթ:

ՄԵՔԵՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Արուեստական,
ճարտար, խորամանկ:

ՄԵՔԵՆԱՅԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԵՔԵՆԱՅԵԼ:

ՄԵՔԵՆԱՅԱՆՈՐ, տե՛ս ՄԵՔԵՆԱՆՈՐ:

ՄԵՔԵՆԱՅԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵՔԵ-
ՆԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ:

ՄԵՔԵՆԱՅԵԼ, ՄԵՆՔԵՆԱՅԵԼ, նբ. և չբ.

Մեքենայանալ, մեքենանալ, մեքենա-
ւորել, արուեստակել, արուեստագործել,

հնարել, հայթայթել, ջանալ, ճարտարել:
ՄԵՔԵՆԱՅՈՅՁ, ա. Չարահնար, չարա-

րուեստ:

ՄԵՔԵՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵՔԵՆԱՆՈ-
ՐՈՒԹԻՒՆ:

ՄԵՔԵՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԵՔԵՆԱՅԵԼ:

ՄԵՔԵՆԱՆՈՐ կամ ՄԵՔԵՆԱՆՈՐ, ա. 1.
Մեքենայաւոր, արուեստաւոր, ճարտար:

2. Չարարուեստ, հնարիմաց, չարահնար,
պատիւր, խորամանկ:

ՄԵՔԵՆԱՆՈՐԵԼ, տե՛ս ՄԵՔԵՆԱՅԵԼ:

ՄԵՔԵՆԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեքենայու-
թիւն, մեքենայաւորութիւն, ճարտարու-

թիւն, արուեստ, հնարք, պատրանք:
ՄԵՔԵՆՈՎԹ, գ. Խարխախ, մոյթ, պա-

տուանդան, նեցուկ:

ՄԵՕՔԱԿԵՐՊ, տե՛ս ՄԵՐՕՐԷՆ:

ՄՁԱՆՔ, տե՛ս 1. ԹԱՂԱՆԹ (1): 2. ԱՂՏ
(6):

ՄՁԵԼ, նբ. Քամել, գտել, պարզել:

ՄՁԵՆԱՁԵԻ, ա. Մզնատեսակ:

ՄՁԵՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՄՁԵՆԱՁԵԻ:

ՄԷԳ, գ. Մառախուղ, բալ, շամանդաղ:

ՄԷՁ, գ. Գումէզ:

ՄԷԿ, տե՛ս ՄԻ:

ՄԷՆ, ա. 1. Իւրաքանչիւր, մի մի, մէն
մի: 2. մ. Միայն, միայնակ, միայնիկ:

- ՄԷՆ ՄԻ, տե՛ս ՄԷՆ (1):

ՄԷՋ, գ. 1. Միջավայր, միջակ: 2. Մէջը:

3. Արգանդ: 4. ա. Միջին, միջակայ, հա-
սարակ, կէս:

- ԸՆԴ ՄԷՋ, նխդ. մ. Ի մէջ, Ի միջոյ, Ի միջի:

- Ի Միջի, Ի Միջոց, տե՛ս ԸՆԴ ՄԷՋ:

- ՄԷՋ ԳԻՇԵՐՈՅ, տե՛ս ՄԻՋԱԳԻՇԵՐ:

ՄԷՋԱՓՈՂՈՅ, տե՛ս ՓՈՂՈՅԱՄԷՋ:

ՄԷՋՆԱԿԷՏ, գ. Կենդրոպն, կէտ:

ՄԷՋՕՐԵԱՅ, գ. 1. Օր Հասարակ, միջօր, ճաշաժամ: 2. ա. Միջօրեայ:

ՄԷՏ, գ. 1. տե՛ս ԿԷՏ² (5): 2. Միտումն:

3. Միտեալ, Հակեալ, դիւրամէտ, յօժար:

ՄԷՏ, տե՛ս ՄԵՏ:

ՄԹԱԳԻՆ, ա. Մթագոյն, մթապատ, խա-
լարին, նսեմ:

ՄԹԱԳՆԵԼ (Իմ), չբ. Մթանալ, նսեմա-
նալ:

ՄԹԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՄԹԱԳԻՆ:

ՄԹԱԶԳԱԾ, ա. Խաւարազգած, խաւա-
րամած, մթապատ:

ՄԹԱԶԳԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Մթուլթիւն:

ՄԹԱՆԱԼ, չբ. Մթաքնել, մթնել, մթա-
պատել, նսեմանալ, խաւարել, թխանալ,
ալլազուցնել:

ՄԹԱՊԱՏ, ա. Մթազգած, մթազին:

ՄԹԱՊԱՏԵԼ (Իմ), տե՛ս ՄԹԱՆԱԼ:

ՄԹԱՐ, ա. Մթազին, աղտեղի:

- ՄԹԱՐՔ, գ. յոգն. Աղտ, կեղտ:

ՄԹԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մթուլթիւն, մթարք:

ՄԹԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Խաւարեցուցանել,
նսեմացուցանել:

ՄԹԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Խաւարեցուցիչ:

ՄԹԱՆՈՐԱԿԱՆ, ա. Մթացուցիչ, խա-
լարային:

ՄԹԵՐ, գ. Ամբար, Համբար, պահեստ:

ՄԹԵՐԱՆՈՅ, գ. Ամբարանոց, Համբա-
րանոց:

ՄԹԵՐԵԼ, նբ. Ամբարել, Համբարել, շտե-
մարանել, գանձել, դիզել, կուտել, յա-
ւելուլ, պահել:

ՄԹԻՒՆ, աղջամղջին, միգապատ, նսեմ,
խրթնի:

ՄԹԻՆԱԿ, տե՛ս ՄԹԻՆ:

ՄԹՆԱԳՈՅՆ, ա. Մթագոյն, նսեմագոյն,
անշուք:

ՄԹՆԱԿԵՐՊ, ա. Մթագոյն, մուլթ:

ՄԹՆԱՆԱԼ, ՄԹՆԵԼ (Իմ), տե՛ս ՄԹԱ-
ՆԱԼ:

ՄԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Մուլթ, խաւար:

ՄԺԵԽ, ՄԺԻԽ, ՄԺԻԿ, ՄԺԻՂ, ՄԸԺ-
ՂՈՒԿ, գ. (կենդբ.) Կառաժուղ:

ՄԻ, թ. Մէկ, մին, մու:

- ՄԻ ՄԻ. 1. Մէն մի, իւրաքանչիւր:

2. Մի ըստ միոջէ:

ՄԻԱԲԱՆ, ա. 1. Համաձայն, միախոհ,
Համեմատ: 2. գ. Վանական, կրօնաւոր:

3. մ. Միաբանաբար, միաբանակի, միա-
բանապէս: 4. նխդ. Հանգոյն, դօրէն:

- ՄԻԱԲԱՆ ԼԻՆԵԼ. Միաբանել, միա-
ձայնել, զհետ երթալ:

ՄԻԱԲԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԻԱԲԱՆ (3):

ՄԻԱԲԱՆԱԿից, ա. Բանակակից:

ՄԻԱԲԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Միաբան, միա-
ձայն, Համաձայն: 2. Կրօնաւորական,
միակրօն:

ՄԻԱԲԱՆԱԿԵԱՅ, ա. գ. Խառնակեաց,
միաբան:

ՄԻԱԲԱՆԱԿԻ, տե՛ս ՄԻԱԲԱՆ (3):

ՄԻԱԲԱՆԱԿԻՑ, տե՛ս ՄԻԱԲԱՆ (1, 3):

ՄԻԱԲԱՆԱՄԲՈՒՆ, ա. Խոռվարար:

ՄԻԱԲԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻԱԲԱՆ (3):

ՄԻԱԲԱՆԵԼ, նբ. 1. Միացուցանել, Հաչ-
տեցուցանել, Համախմբել: 2. չբ. Միա-
բան լինել, միաձայնել, ձայնակից լինել,
Հաւան լինել, միանալ, յարել:

ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համաձայնու-
թիւն, ձայնակցութիւն, Համախոհութիւն,
միութիւն, յարմարութիւն: 2. Զուգաւո-
րութիւն:

- ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Միաբան,
միաբանաբար:

ՄԻԱԲԱՆԱՍ, ա. մ. Միաձայն, միա-
բարառ:

ՄԻԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԻԱՊԷՍ:

ՄԻԱԲԱՐԱՌ, ա. 1. Միակեղու: 2. մ.

Միաձայն, միաբերան:
 ՄԻԱԲԱՐՈՅ, տե՛ս ՀԱՄԱԲԱՐՈՅ:
 ՄԻԱԲԵՐԱՆ, մ. ի մի՛ ընդ մի բերան,
 միաձայն, միահառաչ:
 ՄԻԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Համաձայնու-
 թիւն, միաբանութիւն:
 ՄԻԱԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (կրօն.) Համագոյու-
 թիւն:
 ՄԻԱԲՈՂՈՐ, ա. Համագումար:
 ՄԻԱԲՈՅՍ, ա. Համածին, երկուորեակ:
 ՄԻԱԲՈՒՆ, ա. 1. Բուն, իսկական, միակ:
 2. Համաբուն, բնութեանկից, համադոյ:
 ՄԻԱԳՈՅ, ա. 1. Միաձոյլ, միատարր,
 միակ: 2. Միակերպ, միօրինակ, անայ-
 լայլելի:
 ՄԻԱԳՈՅՆ, ա. 1. Միատեսակ, միակերպ,
 միօրինակ: 2. (կրօն.) Միադոյ, համագոյ:
 ՄԻԱԳՈՐԾ, ա. մ. Համագործ, գործակից,
 միաբան:
 ՄԻԱԳՈՒՆԴ, ա. մ. 1. Համագունդ, հա-
 մախումբ, միահամուռ, միաբան: 2. Դա-
 սակից:
 ՄԻԱԴԷՏ, ա. Հարթ, տափարակ:
 ՄԻԱԴԻՄԻ, ա. Միատեսակ, միակերպ,
 միօրինակ, անփոփոխ:
 ՄԻԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաւորութիւն:
 ՄԻԱԶԳԻ, տե՛ս ՀԱՄԱԶԳԻ:
 ՄԻԱԶՈՅԳ, ա. մ. Միակցորդ, համահա-
 ւասար, զուգապէս, միապէս:
 ՄԻԱԶՕՐ, ա. Համազօր:
 ՄԻԱԹԻԻ, տե՛ս ԶՈՒԳԱԹԻԻ:
 ՄԻԱԺԱՄԱՆԱԿ, ա. Միամանակ:
 ՄԻԱԺՈՂՈՎ, ա. մ. Համախումբ, հա-
 մագունդ, միաբան:
 ՄԻԱԼԵԶՈՒ, ա. Միաբարբառ, միա-
 չուրթն:
 ՄԻԱԽԱՌՆ, ա. Բարեխառն, զուգահա-
 ւասար, բարեկարգ:
 ՄԻԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխառնու-
 թիւն:
 ՄԻԱԽՄԲԵԼ, նբ. Համախմբել:
 ՄԻԱԽՈՂ, ՄԻԱԽՈՐՂ, ՄԻԱԽՈՐՀՈՒՐԴ,

ա. Համախոհ, համաշունչ, համամիտ,
 միակամ, միաբան:
 ՄԻԱԽՈՒՌՆ, ա. մ. Խիտ, խառնիխուռն,
 միաբան, միահամուռ, յախուռն:
 ՄԻԱԿ, ա. Մէն, մեկին, միական:
 ՄԻԱԿԱՄ, ա. մ. Համակամ, կամակից,
 միախոհ, համամիտ:
 ՄԻԱԿԱՄԻԼ, հալ, չբ. Միաբանել, դաշ-
 նաւորել:
 ՄԻԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Համակամութիւն,
 համաձայնութիւն, միաբանութիւն:
 ՄԻԱԿԱՆ, ա. Միակ, միաւոր, միայնակ,
 եզական:
 – ՄԻԱԿԱՆՆ, գ. Միութիւն (մէկ՝ միակ՝
 եզակի լինելը):
 ՄԻԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻԱԿՕՐԷՆ:
 ՄԻԱԿԱՆԻ, ա. Միակն:
 ՄԻԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Միասնականու-
 թիւն, միաւորութիւն:
 ՄԻԱԿԵՌՆ, ա. 1. տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵՌՆ:
 2. Միակենցաղ, կենակից, համակցորդ:
 ՄԻԱԿԵՆՅԱՂ, տե՛ս ՄԻԱԿԵՌՆ (2):
 ՄԻԱԿԵՐՊ, ա. մ. Միօրինակ, միատե-
 սակ, միաձեւ:
 ՄԻԱԿԵՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵ-
 ՅՈՒԹԻՒՆ:
 ՄԻԱԿԻՆ, մ. Միայնակ:
 ՄԻԱԿՆ, տե՛ս ՄԻԱԿԱՆԻ:
 ՄԻԱԿՇԻՌ, ա. Զուգակշիռ, հաւասար,
 միաչափ, անվրէպ, անփոփոխ:
 ՄԻԱԿՈՂՄԱՆԻ, ա. 1. Կողմնազազ, խեղ:
 2. Թերի, պակաս, անկատար, միադիմի:
 ՄԻԱԿՈՒՍԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԵԿՈՒ-
 ՍԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
 ՄԻԱԿՐՕՆ, ա. 1. Համակրօն, կրօնակից:
 2. Համաշունչ, միաբան: 3. Միօրինակ,
 համանման:
 ՄԻԱԿՅԵԼ (իմ), չբ. Կցորդ լինել, միա-
 բանել:
 ՄԻԱԿՅՈՐԴ, ա. Զուգակցորդ, միադոյդ,
 հաւասարակից, անբաժան:
 ՄԻԱԿՕՐԷՆ, մ. Միականապէս, եզակի,

առանձինն, տիրապէս:

ՄԻԱՀԱՂ, տե՛ս ՄԻԱՀԱՂՈՅՆ:

ՄԻԱՀԱՂՈՅՆ, մ. 1. Միանգամայն: 2. Միահամուռ: 3. Անընդհատ: 4. Նոյն-ժամայն, զոյգ ընդ:

ՄԻԱՀԱՄ, ա. Համակցորդ, միակցորդ, անբաժան:

ՄԻԱՀԱՄՈՒՌ, մ. ա. Համանգամայն, ընդ ամենայն, առ հասարակ, միաբան, համագումար, միախուռն:

ՄԻԱՀԱՅՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՀԱՅՐ:

ՄԻԱՀԱՆԳՈՅՆ, մ. Միօրինակ, միատես-սակ, միակերպ:

ՄԻԱՀԱՆԴԵՐՁ, ա. մ. Միաճորձ, միա-պարեգօտ:

ՄԻԱՀԱՆԷՔ, գ. Պատրուակ, պատճա-ռանք:

ՄԻԱՀԱՌԱՉ, տե՛ս ՄԻԱՐԵՐԱՆ:

ՄԻԱՀԱՍԱԿ, տե՛ս ՀԱՍԱԿԱԿԻՑ:

ՄԻԱՀԱՐԹ, ա. մ. 1. Զուգահաւասար, միաչափ, միօրինակ, նոյն և նման: 2. Համապատիւ:

ՄԻԱՀԱԻԱՆ, ա. մ. Միաբան, միակամ:

ՄԻԱՀԱԻԱՍԱՐ, ա. 1. Համահաւասար, զուգահաւասար: 2. մ. Հաւասարապէս:

ՄԻԱՀԱԻԱՏ, ա. Հաւատակից, միակրօն:

ՄԻԱՀԵԾԱՆ, ա. 1. Ինքնակալ: 2. Միա-պետական:

ՄԻԱՀԵՏ, ՄԻԱՀԵՏԻ, ԸՆԴ ՄԻԱՀԵՏ, մ.

Միահաղոյն, միանգամայն, նոյնհետայն:

ՄԻԱՀՈՄԵԼ, նբ. Հաւաքել, ժողովել, յա-րակեցել, միացուցանել:

ՄԻԱՀՈՅԼ, ա. մ. Համախումբ, միաբան:

ՄԻԱՁԱՅՆ, ա. մ. Համաձայն, ձայնակից, միաբարբառ, միաբան:

ՄԻԱՁԱՅՆԵԼ, տե՛ս ՁԱՅՆԱԿՅԵԼ:

ՄԻԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձայնակցութիւն, միաբանութիւն, միակամութիւն:

ՄԻԱՁԵՌԱՆԻ, ա. մ. Փեցի:

ՄԻԱՁԵՒ, ա. Միատեսակ, միակերպ:

ՄԻԱՁԻ, ա. մ. Եզաձի, մեկնակաձի:

ՄԻԱՁՈՅԼ, ա. Միապաղաղ:

ՄԻԱՁՈՐՁ, տե՛ս ՄԻԱՀԱՆԴԵՐՁ:

ՄԻԱՄԱՅՐ, տե՛ս ՄԻԱՄՕՐ:

ՄԻԱՄԱՆԱԿ, տե՛ս ՄԻԱԺԱՄԱՆԱԿ:

ՄԻԱՄԱՄԵԱՅ, ա. Պարզ, միօրինակ:

ՄԻԱՄԱՐՏ, տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏ:

ՄԻԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏԵԼ (իմ):

ՄԻԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏԻԿ:

- ՄԻԱՄԱՐՏԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՄԵՆԱ-ՄԱՐՏԻԿ ԼԻՆԵԼ:

ՄԻԱՄԵԱՅ, ա. Տարևոր:

ՄԻԱՄԻՏ, ա. 1. Պարզամիտ, անմեղ, ան-նենդ, անխարդախ: 2. Մտերիմ, հաւա-

տարիմ: 3. Աներկմիտ: 4. Ծանծաղամիտ, ախմար, տխմար, տգէտ:

ՄԻԱՄՏԱԳՈՅՆ, ա. Տգիտագոյն:

ՄԻԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարզամտութիւն, անկեղծութիւն, ողջմտութիւն, աներկ-

բայութիւն: 2. Մտերմութիւն, հաւա-տարմութիւն: 3. Տխմարութիւն:

ՄԻԱՄՕՐ, ա. Միամայր:

ՄԻԱՅԱՐ, ա. մ. Միաչար:

ՄԻԱՅԱՐԵԼ, նբ. Շարակարգել, շարա-գրել:

ՄԻԱՅՆ, ա. մ. 1. Մէն, մեկին, միակ, միական: 2. Սոսկապէս, սոսկ, լոկ: 3.

Միայնակ, առանձինն, ուրոյն: 4. չ. Մի-այն թէ, բայց միայն:

- ՄԻԱՅՆ ԶԻ, ՄԻԱՅՆ ԹԷ, չ. Բայց եթէ, բայց միայն:

- ՄԻԱՅՆ ԸՆԴ ՄԻԱՅՆ, մ. Առանձինն, առանձնաբար:

ՄԻԱՅՆԱՐԱՐ, մ. 1. Միայնակ, առանձ-նաբար: 2. Միայնապէս, պարզաբար,

եզակի:

ՄԻԱՅՆԱԿ, ա. մ. 1. Միակ, եզական, անհամեմատ: 2. Առանձնական, առան-

ձինն:

ՄԻԱՅՆԱԿԱՆ, տե՛ս 1. ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՅ:

2. ՄԻԱՅՆԱԿԵՑԱԿԱՆ:

ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՅ, գ. ա. 1. Անապատաւոր, ճգնաւոր, միայնաւոր, միայնացեալ, մի-

անձն, կրօնաւոր, վանական: 2. Միայնակեցական:

ՄԻԱՅՆԱԿԵՑԱՆԿԱՆ, ա. Միայնական, միանձնական, կրօնաւորական, մոնոզոնական:

ՄԻԱՅՆԱԿԵՑԱՆՈՅ, գ. Մենաստան, վանք:

ՄԻԱՅՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Մենակեցութիւն, միայնաւորութիւն, կրօնաւորութիւն, մոնոզոնութիւն:

ՄԻԱՅՆԱԿՌՈՒՄԻԹԻՒՆ, գ. Մենամարտութիւն:

ՄԻԱՅՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:

ՄԻԱՅՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԵՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:

ՄԻԱՅՆԱՆԱԼ, չբ. Մենանալ, մեկուսանալ, միանձնանալ, առանձնանալ, անապատանալ, հեռանալ, հրաժարել:

- ՄԻԱՅՆԱՅԵԱԼ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՅ (1):

ՄԻԱՅՆԱՆՈՅ, գ. 1. տե՛ս ՄԵՆԱՍԱՆ: 2. ա. Առանձնական, անշէն, ամալի:

ՄԻԱՅՆԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ:

ՄԻԱՅՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱՐԱՐ:

ՄԻԱՅՆԱՍԱՆ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱՆՈՅ:

ՄԻԱՅՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՄԻԱՏԵՍԱԿ:

ՄԻԱՅՆԱՐԱՆ, տե՛ս ՄԵՆԱՍԱՆ:

ՄԻԱՅՆԱՒՈՐ, գ. ա. 1. տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՅ (1): 2. Առանձնական, մեկուսի:

ՄԻԱՅՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Միայնակ, միակ, անբաժանելի:

ՄԻԱՅՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. Միայնանալ, կրօնաւորել:

ՄԻԱՅՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ: 2. Միայնութիւն, մենութիւն:

ՄԻԱՅՆԵԱԿ, գ. Միակ, միութիւն:

ՄԻԱՅՆԻԿ, մ. Միայնուկ, միայն, առանձն:

ՄԻԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մենութիւն,

միայնաւորութիւն: 2. Միայնակեցութիւն:

ՄԻԱՅՆՈՒԿ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԻԿ:

ՄԻԱՅՆՈՒՀԻ, ա. գ. Հաւատաւոր:

ՄԻԱՆԱԼ, չբ. 1. Միաւորել, խառնել, զօգել, շաղկապել, զուգել: 2. Միաբանել, յարել, յարակցել:

ՄԻԱՆԳԱՄԱՅՆ, մ. Համայն, համանգամայն, միահաղոյն, միահամուռ, ընդամենայն, նոյն ընդ նոյն:

ՄԻԱՆՁՆ, գ. ա. 1. տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՅ (1): 2. (յունաբանութեամբ) Միայնակ, եզական, բացարձակ, ազատ, ուրոյն, առանձնական:

ՄԻԱՆՁՆԱԿԱՆ, ա. Միայնակեցական, առանձնական:

ՄԻԱՆՁՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱՆԱԼ:

ՄԻԱՆՁՆԱՆՈՅ, տե՛ս ՄԵՆԱՍԱՆ:

ՄԻԱՆՁՆԱՊԷՍ, մ. Համաշնչապէս:

ՄԻԱՆՁՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ (2):

ՄԻԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Միայնակեցութիւն, առանձնականութիւն: 2. Միանձնաւորութիւն: 3. Համաշնչութիւն, միաձայնութիւն: 4. Միայնութիւն: 5. Բացարձակութիւն:

ՄԻԱՆՄԱՆ, ա. մ. Համանման, յարանման, միօրինակ:

ՄԻԱՆՇԱՆ, ա. Միակերպ, միատեսակ:

ՄԻԱՆՈՒՆ, ա. Համանուն, անուանակից:

ՄԻԱՆՈՒՆԱՐԱՐ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆԱՐԱՐ:

ՄԻԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ:

ՄԻԱՇԱՐԱԹ, ՄԻԱՇԱՐԱԹԻ, գ. Կիրակէ, կիրակի:

ՄԻԱՇԱՐ, ա. մ. Միայար, անընդհատ, շարունակ:

ՄԻԱՇՈՒՆՁ, ա. Համաշունչ, միասիրտ:

ՄԻԱՇՈՒՐԹՆ, տե՛ս ՄԻԱԼԵՁՈՒ:

ՄԻԱՉԱՓ, ա. Համաչափ, հաւասարաչափ, հաւասար:

ՄԻԱՊԱՂԱՂ, ա. 1. Միաձուլ: 2. Շարունակ, անընդհատ: 3. Պարզ, անշուք:

ՄԻԱՊԱՏԻ, ա. Համապատիւ, համափառ:

ՄԻԱՊԱՐ, ա. Միաբան:

ՄԻԱՊԱՐԵԳՕՏ, տե՛ս ՄԻԱՀԱՆԴԵՐՁ:

ՄԻԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. 1. Միահեծան, մի-իշխանական: 2. (կրօն.) Աստուածպետական:

ՄԻԱՊԵՏԵԼ, չբ. նբ. Տիրել, տիրապետել:

ՄԻԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնակալութիւն, միիշխանութիւն, մենիշխանութիւն, տիեզերակալութիւն:

ՄԻԱՊԷՍ, մ. Միօրինակ, միաբար, նմանապէս, հաւասարապէս, անխտր:

ՄԻԱՍԱՅՐԻ, ա. գ. Միողնի:

ՄԻԱՍԻՐՏ, ա. Միաշունչ, համաշունչ:

ՄԻԱՍՆԱԲԱՐ, տե՛ս Ի ՄԻԱՍԻՆ:

ՄԻԱՍՆԱԿԱՆ, ա. 1. (կրօն.) Համազոյ, համազոյական, էակից, նոյնազոյ, համաբուն: 2. Միաբան, միաբանական, միախորհ, համօրէն, միահամուն: 3. Ընտանի, յարակից:

ՄԻԱՍՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (կրօն.) Համազոյութիւն:

ՄԻԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յարակցութիւն, համանմանութիւն:

ՄԻԱՍՆՈՒՆԴ, ա. 1. Համասնունդ, համասուն, սննդակից: 2. Միասնական, միաբան:

ՄԻԱՏԱՐՐ, ա. Նմանամասն, պարզ, միօրինակ, անփոփոխ:

ՄԻԱՏԱՐՐԵԼ, նբ. Յարել, զօդել:

ՄԻԱՏԱՐՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խառնուած, բաղկացութիւն:

ՄԻԱՏԵՍ, տե՛ս ՄԻԱՏԵՍԱԿ:

ՄԻԱՏԵՍԱԿ, ա. մ. Միակերպ, միաձև, համաձև, միազոյն, պարզ, միօրինակ:

ՄԻԱՏԵՍԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԻԱՏԵՍԱԿԱՊԷՍ:

ՄԻԱՏԵՍԱԿԱՊԷՍ, մ. Միատեսակ, միատեսակաբար:

ՄԻԱՐԱՆ, տե՛ս ՄԱՐՄՆԱՐԱՆ:

ՄԻԱՐԱՐ, ՄԻԱՐԱՐՈՂ, ա. Միաւորիչ, միացուցիչ:

ՄԻ՝ ԱՐԴԵՕԲ, եղբ. Մի՛ դուցէ, ո՞չ ապաքէն:

ՄԻԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Միաւորել, միաւորեցուցանել, զօդել, խառնել:

ՄԻԱՅՈՒՅԻՁ, տե՛ս ՄԻԱՐԱՐ:

ՄԻԱԽՈՐ, ա. 1. Միակ, եզական, պարզ, միեղէն: 2. Միասնական, համազոյ: 3. Մինաւոր, միայնակ, միայնակեաց: 4. Միօրինակ, միաբան, միակերպ, միապաղաղ:

ՄԻԱԽՈՐԱԲԱՐ, մ. Եզակի, միաւորապէս, միեղինաբար:

ՄԻԱԽՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Միաւոր, եզական: 2. Միասնական, անբաժանելի: 3. Բաղկացական: 4. Միաւորիչ, միացուցիչ:

ՄԻԱԽՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Միութիւն, միասնականութիւն: 2. Միաւորութիւն:

ՄԻԱԽՈՐԱԿԻՅ, ա. Յարակից:

ՄԻԱԽՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻԱԽՈՐԱԲԱՐ:

ՄԻԱԽՈՐԵԼ¹, տե՛ս ՄԻԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:

ՄԻԱԽՈՐԵԼ² (իմ), տե՛ս ՄԻԱՆԱԼ:

ՄԻԱԽՈՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԻԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:

ՄԻԱԽՈՐԻՁ, տե՛ս ՄԻԱՐԱՐ:

ՄԻԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Միութիւն, միասնականութիւն:

ՄԻԱՓԱՌ, ա. 1. Համափառ, փառակից, փառաւորակից: 2. (յուճական ոճով) Համամիտ, համաշունչ:

ՄԻԱՓԵՐԹ, ա. Միաձուլ, միապաղաղ:

ՄԻԳԱԶԳԱԾ, տե՛ս ՄԻԳԱՊԱՏ:

ՄԻԳԱԽԱՌՆ, ա. Միզական, միզային, մութ:

ՄԻԳԱԿԱՆ, ՄԻԳԱՅԻՆ, տե՛ս ՄԻԳԱԽԱՌՆ:

ՄԻԳԱՆԱԼ, չբ. Մթազնել, պղտորել:

ՄԻԳԱՊԱՏ, ա. 1. Միզազգած, մառախլապատ, մառախլուտ: 2. փխբ. Մթին,

խաւար, մթազգած:

ՄիեՂէն, ա. 1. Միաւոր, միակ, միական, եզական: 2. Միաճոյլ, պարզ, աննիւթ: 3. Միայնաւոր, միայնակեաց: 4. Կրօնաւորական, առանձնական: 5. Միաբան, միասիրտ:

ՄիեՂիւնԱՐԱՐ, մ. Միեղինապէս, միայն միօրինակ, միանգամայն, միահաղոյն, ի միասին:

ՄիեՂիւնԱԿ, ՄիեՂիւնԱԿԱՆ, ՄիեՂիւնԵԱԼ, տե՛ս ՄիեՂէն:

ՄիեՂիւնԱՊԵՍ, տե՛ս ՄիեՂիւնԱՐԱՐ:

ՄիեՂիւնՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Միութիւն, միասնականութիւն, միաբանութիւն: 2. Յարակայութիւն:

ՄիեՂձԵՐԻ, ՄիեՂձԵՐՈՒ, ՄիեՂձԵՐՈՒԻ, ՄիեՂձԻՐ, ՄիեՂձՈՒՐԻ, գ. (կենդեւ.) Ընդդէմը, ընդդէմը:

ՄիձԱԳՐԱՒ, գ. (բժշկ.) Միզազրաւութիւն:

ՄիձԱԳՐԱՌԹԻՒՆ, տե՛ս ՄիձԱԳՐԱՒ:

ՄիձՆ, գ. (կզմխ.) Մզանք, պարուտակ, խելապատակ:

ՄիԸՍՄԻՈՋԷՔ, գ. յոգն. Ըստմոյշէք:

ՄիԹԷ, եղբ. 1. Արդեօք: 2. Թերեւս, գուցէ, իցէ, թէ:

ՄիԹՐ, գ. Խոյր, թագ:

ՄիԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՄիԱՊԵՏԱԿԱՆ:

ՄիԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄիԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ:

ՄիԼՈՆ, տե՛ս ՄՂՈՆ:

ՄիԾ, գ. Գայլ, տիղմ, ցիխ, խոհեր:

ՄիՄԵԱՆՍԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գժտութիւն, զէճ, կազ, կռիւ:

ՄիՄԵԱՆՅ, գ. Իրերաց, իրեար:

ՄիՄՈՍ, տե՛ս ԽեՂԱՍԱԿ:

ՄիՆ, տե՛ս Մի:

ՄիՆԱՌԻ, տե՛ս ՄիԱՅՆԱՌԻ (1):

ՄիՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄիԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:

ՄիՆՁ, 1. Նիւր. Մինչև: 2. մ. Մինչդեռ, յորժամ, երբ: 3. չ. Մինչ զի:

- ՄիՆՁ ԶԻ, տե՛ս ՄիՆՁ (3):

ՄիՆՁԴԵՆ, տե՛ս ՄիՆՁ (2):

ՄիՆՁԵՐ, տե՛ս ՄիՆՁ:

ՄիՆՁ ՁԵՒ, մ. Ձև, չև:

ՄիՇՏ, մ. 1. Հանապազ, յաւէտ, յաւէժ, յար, անդադար, անընդհատ, ցանկ: 2. ա. Մշտնջենաւոր, յաւիտենական:

ՄիՈՂԻ, տե՛ս ՄիԱՍԱՅՐԻ:

ՄիՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Միաւորութիւն: 2. Միաբանութիւն:

ՄիՋԱԳԻՇԵՐ, գ. Մէջ գիշերոյ:

ՄիՋԱԿ, ա. 1. Միջին, միջասահման, չափաւոր: 2. գ. Մէջ, միջավայր:

ՄիՋԱԿԱՐԱՐ, մ. Միջակապէս, չափաւորապէս:

ՄիՋԱԿԱՅ, ա. 1. Միջին: 2. Ներկայ, առաջիկայ:

ՄիՋԱԿԱՅԻՆ, ա. Միջակ, միջին:

ՄիՋԱԿԱՊԵՍ, տե՛ս ՄիՋԱԿԱՐԱՐ:

ՄիՋԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Միջասահմանութիւն, չափաւորութիւն:

ՄիՋԱՄՈՒՆ, ա. 1. Մասնակից: 2. Խեղամուտ:

- ՄիՋԱՄՈՒՆ ԼԻՆԵԼ. 1. Միջամուտ լինել: 2. Ձեռնամուխ լինել:

ՄիՋԱՄՈՒՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՄիՋԱՄՈՒՆ ԼԻՆԵԼ:

ՄիՋԱՇԱԽԻՂ, գ. 1. Ընդմիջաւելի: 2. Տրամագիծ:

ՄիՋԱՊԱՏ, գ. Սփածանելի:

ՄիՋԱՍԱՀՄԱՆ, ա. 1. Միջակային, սահմանակից: 2. գ. Միջավայր:

ՄիՋԱՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄիՋԱԿՈՒԹԻՒՆ:

ՄիՋԱՎԱՅՐ, գ. Մէջ, միջասահման:

ՄիՋԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդհատութիւն, անընդհատութիւն:

ՄիՋԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդմիջութիւն, միջակութիւն, միջասահմանութիւն, չափաւորութիւն:

ՄիՋԻՆ, ա. Միջակ, միջոյ:

ՄիՋՆԱՐԵՐԻ, գ. Դղեակ, ամուր,

ամրոց, բերդ, ակառն:
 ՄԻՋՆԱԹԻԿՈՒՆՔԻ, տե՛ս ԹԻԿՆԱՄԷՋ:
 ՄԻՋՆԱԼՈՒՍԻՆ, տե՛ս ԼՈՒՍԻՆ:
 ՄԻՋՆԱԿ, ա. Միջին, միջակ:
 ՄԻՋՆԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդմիջութիւն, անջրպետութիւն:
 ՄԻՋՆԱՅԱՐԿ, տե՛ս ՄԻՋՆԱՏՈՒՆ:
 ՄԻՋՆԱՊԱՐԻՍՊ, գ. Յանկ, միջնորմ, խտրոց, անջրպետ:
 ՄԻՋՆԱՏՈՒՆ, գ. Միջնայարկ:
 ՄԻՋՆՈՂՆ, տե՛ս ԹԻԿՆԱՄԷՋ:
 ՄԻՋՆՈՐԴ, գ. 1. Հաշտարար, բարեխօս:
 2. փխբ. Գործի:
 - ՄԻՋՆՈՐԴԱԻ, ՄԻՋՆՈՐԴԻՒ, տե՛ս Ի Ձեռն:
 ՄԻՋՆՈՐԴԵԼ, չբ. նբ. Ի մէջ անցանկի, առթիւ, սատարիւ:
 ՄԻՋՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Սատար, ձեռն-տուութիւն:
 ՄԻՋՆՈՐՄ, տե՛ս ՄԻՋՆԱՊԱՐԻՍՊ:
 ՄԻՋՈՅ, տե՛ս ՄԻՋԻՆ:
 ՄԻՋՈՅ, գ. 1. Մէջ, միջավայր, բացատ:
 2. Պարապ (ժամանակամիջոց): 3. Մի-ջասահմանութիւն: 4. Խորք: 5. Խտիր, տարբերութիւն:
 ՄԻՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Մէջ (միջին դրութիւն):
 ՄԻՋՕՐ, գ. Օր Հասարակ, ճաշածամ:
 ՄԻՋՕՐԱՅԻՆ, տե՛ս ՄԻՋՕՐԷԱԿԱՆ:
 ՄԻՋՕՐԵԱՅ, ՄԻՋՕՐԷ, ա. 1. Միջօրէակա-կան: 2. Հարաւային: 3. գ. Միջօր, օր Հասարակ, ճաշածամ: 4. Հարաւ:
 ՄԻՋՕՐԷԱԿԱՆ, ա. Միջօրային, միջօ-րեայ:
 ՄԻՍ, գ. Մարմին, շաղիղ:
 ՄԻՏ, գ. Հոգի, խորհուրդ, սիրտ, կամք, խելք, հանճար, ուշ, իմաստ, դիտաւո-րութիւն, հաճոյք, կարծիք:
 - ՄԻՏ ԱՌՆԵԼ. Ուշ առնել, միտ դնել:
 - ՄԻՏ ԴՆԵԼ. Ուշ ունել, դիտել:
 - ՄԻՏՍ ԴՆԵԼ. Խրատել, ազդել:
 - ՋՄՏԱԻ ԱԾԵԼ կամ ԱԾԵԼ ՋՄՏԱԻ.
 1. Խորհել, խոկալ, որոճել, իմանալ: 2.

Կարծել, համարել:
 - ԸՆԴ ՄԻՏ ՄՏԱՆԵԼ, ԸՍՏ ՄՏԻ ԱՅ-ԼՈՅ ԼԻՆԵԼ. Հաճոյանալ, մարդահաճել:
 - Ի ՄԻՏ ԱՌՆՈՒԼ. Իմանալ, ըմբռնել, մտառել, միտ դնել, ուսանել, իմաստա-սիրել, խելամուտ լինել:
 - Ի ՄԻՏՍ ԳԱԼ՝ ԼԻՆԵԼ. 1. Յինքն գալ, զգաստանալ, զգալ անձին, սթափել, խորհել: 2. Զօրանալ:
 - Ի ՄՏԱՅ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ), Ի ՄՏԱՅ ԵԼԱՆԵԼ. Յնորել:
 - Ի ՄՏԻ ԴՆԵԼ. 1. Յառաջադրել, դատել, խելամտել, յիշել: 2. Միտ դնել:
 ՄԻՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. 1. Դիւրամէտ: 2. Մտադիւր:
 ՄԻՏԵԼ, նբ. և չբ. Հակել, թիւրել, խո-նարհել, թեքել, հակամիտել, յօժարել, խոտորել:
 ՄԻՏՈՒԹԻՒՆ, ՄԻՏՈՒՄՆ, գ. Հակամի-տութիւն, յօժարութիւն, բերումն:
 ՄԻՏՔ, տե՛ս ՄԻՏ:
 ՄԻՐԳ, գ. Պտուղ:
 ՄԻԻՍ, գ. 1. Այլ: 2. Ոք, ոմն:
 - ՄԻԻՍ ԱՆԳԱՄ, մ. Միւս հաղ:
 - ՄԻԻՍ ՀԱՂ, տե՛ս ՄԻԻՍ ԱՆԳԱՄ:
 ՄԻԻՍԻՈՆ, տե՛ս ՄԱՆՐԱՄԱՍՆ (2):
 ՄԻԻՐԻԿԷ, տե՛ս ՄՈՇԱ ՎԱՅՐԻ:
 ՄԻՕՐԵԱՅ, տե՛ս ԱՌՕՐԵԱՅ:
 ՄԻՕՐԻՆԱԿ, ա. մ. Միակերպ, միատե-սակ, նման, նմանապէս:
 ՄԼՄԼԵԼ, նբ. Շփել, քերել (երեսը):
 ՄԽԱԽԱՌՆ, ա. Մխախառն:
 ՄԽԵԼ, նբ. 1. Ընխութիւ, խրել, թաթաւել:
 2. Ձեռն արկանել, ձեռնարկել, բուռն հարկանել:
 ՄԽԻԹԱՐ, ա. Մխիթարիչ, յորդորիչ, քա-ջալերիչ: 2. Մխիթարական: 3. գ. Մխի-թարութիւն, սփոփութիւն, սփոփանք, յուսադրութիւն, քաջալերութիւն, ար-դահատանք, կարեկցութիւն:
 - ՄԽԻԹԱՐ ՏԱԼ կամ ՄԱՏՈՒՅԱՆԵԼ.
 Մխիթարել, յորդորել, քաջալերել:

Մեծի թանգարանի անվան Քաղաքական, յուրօրրական:

Մեծի թանգարանի, նրա Մեծի թանգարանի տալ՝ մատուցանել, սփռվել, քաղաքական, յուրօրրական, արգահատել:

Մեծի թանգարանի, ա. գ. 1. տե՛ս Մեծի թանգարանի (1):

2. (յուրական ոճով) Բարեխոս:

Մեծի թանգարանի թիվ, տե՛ս Մեծի թանգարանի (3):

Մեծի թանգարանի ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Մեծի, մեծի, մեծի:

Մեծի թանգարանի (իմ), տե՛ս Մեծի թանգարանի ՀԱՐԿԱՆԵԼ:

Մեծի թանգարանի (իմ), տե՛ս Մեծի թանգարանի ՀԱՐԿԱՆԵԼ:

Մեծի թանգարանի, ա. Պիլծ, պիլծադործ, զագրադործ:

Մեծի թանգարանի, գ. Զագրադործություն, պիլծադործություն:

Մեծի, գ. Մասն:

Մեծի թանգարանի, գ. (Մեծի-ի յուրականի) թիվունք, մեծի, ողն, մեծի ողն, թիվունք:

Մեծի թանգարանի, չբ. Ունչս առնել, ծագրել, ալյան առնել:

Մեծի թանգարանի, տե՛ս Մեծի թանգարանի:

Մեծի թանգարանի ԶԳԵՍ, տե՛ս Մեծի թանգարանի:

Մեծի թանգարանի, ա. Մեծի թանգարանի:

Մեծի թանգարանի, գ. Գեղարդն, նիզակ, աշտէ, արդն, սուրն:

Մեծի թանգարանի, տե՛ս Մեծի թանգարանի:

Մեծի թանգարանի, Մեծի թանգարանի, գ. (եկեղց.) Լուսարան:

Մեծի թանգարանի, նրա. 1. (եկեղց.) Կնքել: 2. Թանգարանի, թանգարանի: 3. Մարտիրոսանալ:

Մեծի թանգարանի, գ. 1. Լուսարանի: 2. Լուսարանի թիվուն, կնք: 3. Մարտիրոսություն:

Մեծի, նրա. Դրդել, վանել, մերթել, ճգել:

- Մեծի ԶԱՍՏԵՐԱԶՄ՝ ԶԱՍՏ. Պատեղադմել:

Մեծի, գ. Փոշի, աճիլն, մոխիր:

Մեծի ԶԿԵԼ¹, նրա. Հեղձուցանել, ի նեղ արկանել, նեղել:

Մեծի ԶԿԵԼ² (իմ), չբ. Հեղձնուլ:

Մեծի, գ. Նպատակ, նշանակ:

Մեծի, գ. Մեծի (տարածություն չափ):

Մեծի ԶԵԼ, ա. Մեծի, մեծի:

Մեծի ԶԱՆԱԼ, չբ. Մեծի, մեծի:

Մեծի, չբ. Խառնակել, շաղաշարել:

Մեծի, չբ. 1. Կալ մնալ, զկալ առնուլ, զեզերել, զագրել, Հանդարտել, յետնել:

2. Սպասել, Համբերել, ակնունել: 3. Պահել, ապրել, տեղել:

- ԶԱՆԱԼ. Անկայուն, անցադոր:

Մեծի, գ. Ման (կշռի չափ):

Մեծի, գ. 1. Կայք, զագրադմն: 2. ա. Մանգարան:

Մեծի ԶԱՆԱԼ, ա. Կայուն, Հաստատուն, տեղական, տեղական, մշտնջենադոր, անանց, անապական:

Մեծի ԶԱՆԱԼ ԳՈՅՆ, ա. Յալքական, Հաստատադոր, մշտնջենադոր:

Մեծի ԶԱՆԱԼ թիվուն, գ. Տեղություն, յապահություն, մշտնջենադորություն:

Մեծի ԶՈՐԴ, ա. գ. 1. Մանգարան, առնուլ, յալքական, նշանակ: 2. Յալքական: Մեծի ԶՈՐԴ թիվուն, Մեծի ԶՈՐԴ, Մեծի ԶՈՐԴ թիվուն, տե՛ս Մեծի ԶՈՐԴ:

Մեծի ԶՈՐԴ թիվուն, պր. Թողուլ, պահել, զագրադմն:

Մեծի, չբ. Մեծի:

Մեծի, գ. Մեծի, Հեղձություն:

Մեծի, մ. Լուրի, լուր մուր, անխոս, անշունջ:

Մեծի, գ. Երկրադործ, զողադործ, ալյան-դործ, արդիւնարար:

Մեծի ԶԱՆԱԼ թիվուն, տե՛ս Մեծի ԶԱՆԱԼ թիվուն:

Մեծի ԶԱՆԱԼ, ա. Երկրադործական:

- Մեծի ԶԱՆԱԼ, գ. Մեծի, երկրադործություն:

Մեծի ԶԱՆԱԼ թիվուն, գ. Վշտակություն:

Մեծի ԶԱՆԱԼ, նրա. 1. Գործել, արդիւնադոր, արդիւնադոր:

2. Մատակարարել, անտեսել:

Մեծի ԶԱՆԱԼ թիվուն, գ. Երկրադործություն,

արդիւնաւարտութիւն, ծառայութիւն,
վաստակ:
ՄՇԱԲԱՅԻԿ, աս. Անփակ:
ՄՇԱՍԲՈՐԲՈՔ, աս. Մշտալառ, անշէջ:
ՄՇԱՍԲՈՒՂԽ, աս. Հանապազաբուղիս,
յարաբուղիս, մշտնջենաբուղիս, մշտահոս,
յաւէժական, անսպառ:
ՄՇԱՍԳԵԱՅ, աս. Հանապազագնաց, մըշ-
տախաղաց:
ՄՇԱՍԳՈՅ, աս. Յարադոյ, մշտնջենաւոր:
ՄՇԱՍԶՈՒԱՐԺ, աս. Մշտնջենազուարճ,
յարազուարճ, մշտափթիթ, անթառամ:
ՄՇԱՍԼՈՅՍ, աս. Մշտնջենալոյս:
ՄՇԱՍԽԱՂԱՅ, աս. Մշտադնաց, յարա-
խաղաց, յարընթաց, մշտաշարժ:
ՄՇԱՍԾԱՆ, աս. Քաջածանօթ:
ՄՇԱՍԾԱԻԱԼ, աս. Համասփիւռ:
ՄՇԱՍԿԱԹ, տե՛ս ՍԵՐՄԱԿԱԹ:
ՄՇԱՍԿԱՅ, աս. Մշտակայուն, յարակայ,
մշտնջենակայ, մշտնջենաւոր, անշարժ,
անփոփոխ:
ՄՇԱՍԿԱՅԻԼ, չբ. Յարակայել:
ՄՇԱՍԿԱՅԼԱԿ, աս. Մշտահոս, մշտա-
բուղիս:
ՄՇԱՍԿԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Յարակայութիւն,
անփոփոխութիւն, մշտնջենաւորութիւն:
ՄՇԱՍԿԱՅՈՒՆ, տե՛ս ՄՇԱՍԿԱՅ:
ՄՇԱՍԿԱՆ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐ:
ՄՇԱՍԿԱՌՈՅՅ, աս. Անդրդուելի, ան-
շարժ:
ՄՇԱՍԿԱՍԱՐ, աս. Սովորական, տարւոր:
ՄՇԱՍԿԻՐ, աս. Յարակայ, մշտական,
Հանապազորդեան:
ՄՇԱՍԿՈՅՍ, գ. Մշտնջենաւորակոյս,
յաւէժակոյս, յաւէտակոյս, յարակոյս:
ՄՇԱՍՀԵՂ, աս. Մշտահոս, մշտաբուղիս:
ՄՇԱՍՀԻԻՍ, աս. Մշտնջենահիւս:
ՄՇԱՍՀՈՍ, ՄՇԱՍՀՈՍԱՆ, աս. Հանապա-
զահոս, մշտնջենահոս, անհատահոս,
մշտաբուղիս:
ՄՇԱՍՀՈՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Մշտնջենահո-
սութիւն:

ՄՇԱՍՄԱՏՈՅՅ, աս. Մշտանուէր:
ՄՇԱՍՄՈՒՆԶ, աս. Մշտնջենամուռնչ:
ՄՇԱՍՅԱՐ, մ. Յարաժամ, շարունակա-
բար:
ՄՇԱՍՆՈՒԷՐ, տե՛ս ՄՇԱՍՄԱՏՈՅՅ:
ՄՇԱՍՇԱՐԺ, աս. Յարաշարժ:
ՄՇԱՍՊԱՅԾԱՌ, աս. Մշտափայլ, անա-
ղօտ:
ՄՇԱՍՋԱՆ, աս. Յարաջան, անճանձիր,
անխոնջ:
ՄՇԱՍՎԱՌ, աս. Մշտնջենավառ, մշտա-
բորբոք, անշէջ, անաղօտ:
ՄՇԱՍՏԱՏԱՆ, աս. Յարածուփ:
ՄՇԱՍՏԱՐԱԾ, աս. Համատարած:
ՄՇԱՍՏԻԻ, աս. Յարատիւ, մշտալոյս,
աներկ:
ՄՇԱՍՓԱՅԼ, տե՛ս ՄՇԱՍՊԱՅԾԱՌ:
ՄՇԱՍՓԹԻԹ, աս. Յարափթիթ, յաւէտա-
փթիթ:
ՄՇՏԻԿ, գ. 1. Շրջացանութիւն: 2.
Սպունգ:
ՄՇՏՆՋԵԱՆ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԱՆ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐ-
ՐԱԲԱՐ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԲՈՒՂԽ, տե՛ս ՄՇԱՍԲՈՒՂԽ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԶՈՒԱՐԺ, տե՛ս ՄՇԱՍ-
ԶՈՒԱՐԺ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԼՈՅՍ, տե՛ս ՄՇԱՍԼՈՅՍ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԱՅ, տե՛ս ՄՇԱՍԿԱՅ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԱՆ, աս. Մշտնջենաւոր,
յաւիտենական, յաւէրժական, անմահ,
Հանապազորդեան:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԵԱՅ, աս. Անվախճան:
ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԻՅ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐ-
ՐԱԿԻՅ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՀԻԻՍ, տե՛ս ՄՇԱՍՀԻԻՍ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՀՈՍ, տե՛ս ՄՇԱՍՀՈՍ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՀՈՍՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՄՇԱՍ-
ՀՈՍՈՒԹԻԻՆ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՄՈՒՆԶ, տե՛ս ՄՇԱՍՄ-
ՈՒՆԶ:
ՄՇՏՆՋԵՆԱՆԱԼ, չբ. Մշտնջենաւորա-

նալ, հանապազորդել, յաւէժանալ, կալ մնալ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՌԱՐԱՐ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱՎԱՌ, տե՛ս ՄՇՏԱՎԱՌ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՌ, ա. 1. Մշտնջենական, յախտենական, յաւէրժական, անվախճան, անփոփոխ: 2. Մնացական, տեղական, հաստատուն: 3. Շարունակ, անընդհատ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՌԱՐԱՐ, մ. Մշտնջենաւորապէս, մշտնջենաբար, մշտնջենապէս, յաւէժաբար, յաւիտեան, անընդհատ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՌԱՐՈՒՂԽ, տե՛ս ՄՇՏԱՐՈՒՂԽ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՌԱԳՈՅՆ, ա. Մնացականագոյն, տեղագոյն:

ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՌԱԿ, ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԿԱՆ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՌԱԿԻՅ, ա. Մշտնջենակից, յաւտակից:

ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՌԱԿՈՅՍ, տե՛ս ՄՇՏԱԿՈՅՍ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՌԱՆԱԼ, չբ. 1. Մշտնջենանալ, յաւէժանալ, յարատեւել, յերկարել, տեւել, կալ մնալ: 2. Դեղերել, պարապել:

ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՌԱՊԷՍ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՌԱՐԱՐ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՌԱԿԻՅ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՌԱՆԱԼ:

ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Մնացականութիւն, հանապազորդութիւն:

ՄՇՏՈՐԵԱՅ, ա. մ. Հանապազորեայ, հանապազորդ:

ՄՈԳ, գ. ա. 1. Քաղաքայ, գէտ, աստեղագէտ, քուրմ, կրակապաշտ: 2. Դիւթ, կախարդ:

ՄՈԳԱԿԱՆ, ա. Կախարդական, դիւթական:

ՄՈԳԱԿԱՆԷՆ, գ. Մոգութիւն, կախարդութիւն, դիւթութիւն:

ՄՈԳԱԿՐՕՆ, ա. Մոգակրօնիկ, կրակապաշտ, մոգական:

ՄՈԳԱԿՐՕՆԻԿ, տե՛ս ՄՈԳԱԿՐՕՆ:

ՄՈԳԵԱՆ, գ. յոգն. Մոգք:

ՄՈԳԵԼ, չբ. և նբ. Կախարդել:

ՄՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հմայք: 2. Կրակապաշտութիւն: 3. Դիւթութիւն, կախարդութիւն:

ՄՈԳՊԵՏ, գ. Մովպետ, քրմապետ:

ՄՈԶԱՆԱԼ, չբ. Մեծանալ, առաւելուլ, զօրանալ:

ՄՈԹԽՈՒԹԵԼ, նբ. Յորդորել:

ՄՈԼԱԹՋԵՆԻ, գ. (բսբ.) Ժանտաթղենի, կատաղի թղենի, թթենի, կատաղենի:

ՄՈԼԱԹՈՒՋ, գ. 1. տե՛ս ՄՈԼԱԹՋԵՆԻ: 2. Ժանտաթուգ:

ՄՈԼԱԽԻՆ Դ, ՄՈԼԵԽԻՆ Դ, գ. (բսբ.) Խրնդամոլի, խնդամոլ, խնդակոթ, կոնիոն:

ՄՈԼԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՈԼԵԿԱՆ:

ՄՈԼԱՊԱՏԻՐ, տե՛ս ՄՈԼՈՐԱՊԱՏԻՐ:

ՄՈԼԱՐ, ա. 1. Մոլորեցուցիչ, խաբեբայ, պատրիշ: 2. Սխալ, թիւր:

ՄՈԼԱՐԱԿԱՆ, ա. Մոլորական, թափառական:

ՄՈԼԱՐԱՆՈՒՆ, տե՛ս ՍՈՒՏԱՆՈՒՆ:

ՄՈԼԵԲԱՐ, տե՛ս ՄՈԼԵԳՆԱՐԱՐ:

ՄՈԼԵԳԻՆ, ա. 1. Մոլեգնոտ, կատաղի, վայրենամիտ, այսահար: 2. Յնորական, մոլեկան: 3. մ. Մոլեգնաբար:

ՄՈԼԵԳՆԱՐԱՐ, մ. Մոլեգնոտաբար, մոլեկանաբար:

ՄՈԼԵԳՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՈԼԵԳԻՆ:

ՄՈԼԵԳՆԱԿԻՅ, տե՛ս ԿԱՏԱՂԱԿԻՅ:

ՄՈԼԵԳՆԱՊԱՏԻՐ, ա. Խաբէական:

ՄՈԼԵԳՆԵԼ, չբ. Մոլել, կատաղել, մոլեգնոտել, ցնորել:

ՄՈԼԵԳՆՈՏ, տե՛ս ՄՈԼԵԳԻՆ:

ՄՈԼԵԳՆՈՏԱՐԱՐ, տե՛ս ՄՈԼԵԳՆԱՐԱՐ:

ՄՈԼԵԳՆՈՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՄՈԼԵԳՆԵԼ:

ՄՈԼԵԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յնորումն, մոլուկութիւն, կատաղութիւն, մոլորութիւն:

ՄՈԼԵԳՆՈՒՅԲ, գ. Մոլուցք, մոլեգնու-

թիւն, կողանք, կողուցք:

ՄՈՂԵԼ¹, նբ. Մոլեցուցանել, ցնորեցուցանել:

ՄՈՂԵԼ² (իմ), չբ. 1. Մոլեգնել, ցնորել, կատաղել, յիմարել, այսահարել, զայրազնել: 2. Զակատել, անկղիտանալ, տուփել, տարփալ:

ՄՈՂԵԿԱՆ, ա. 1. Մոլի, մոլեգին, մոլեգնոտ, վայրենի, կատաղի, խելագար, այսահար, ցնորեալ: 2. Խելագարական, ցնորական:

ՄՈՂԵԿԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՄՈՂԵԳՆԱԲԱՐ:

ՄՈՂԵԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մոլեգնութիւն: 2. Տռփումն, տարփումն:

ՄՈՂԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՈՂԵԼ¹:

ՄՈՂԻ, ա. 1. Մոլեգին, մոլեգնոտ, մոլեկան, կատաղի, խելացնոր, յիմար, այսահար: 2. Բուռն, սաստիկ:

ՄՈՂՈՇ, տե՛ս ԿՈՒՏԱՏԿԵԱՅ:

ՄՈՂՈՐ, ա. Մոլար, սխալ, թիւր, ծուռ:

ՄՈՂՈՐԱԿ, գ. Մոլորական, աստղ պատրանաց, մոլորական աստղ:

ՄՈՂՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Մոլոր, մոլար, խոտորնակ, սխալական, պատիր, պատրիչ: 2. Թափառական, մոլորեալ, տարտամ: 3. Մոլեկան: 4. գ. Նեռն: 5. տե՛ս ՄՈՂՈՐԱԿ:

– ՄՈՂՈՐԱԿԱՆ ԱՍՏՂ, տե՛ս ՄՈՂՈՐԱԿ:

ՄՈՂՈՐԱՆՔ, գ. Թափառումն, մոլորութիւն:

ՄՈՂՈՐԱՊԱՏԻՐ, ա. Խաբէական (մոլոր և պատիր):

ՄՈՂՈՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Խոտորել, շեղել, թիւրել, ստերիւրել, սխալել, խաբել, պատրել: 2. Թափառել, տատանել, դանդաշել: 3. Մոլել, մոլեգնել:

ՄՈՂՈՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Խոտորեցուցանել, թիւրել, պատրել, խաբել:

ՄՈՂՈՐԵՅՈՒՅԻՉ, տե՛ս ՄՈՂԱՐ (1):

ՄՈՂՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խոտորումն, թիւրութիւն, խաբէութիւն, պատրանք: 2. Թափառումն: 3. Մոլութիւն, մոլեգնու-

թիւն, ցնորումն, բանդագուշանք, խելագարութիւն, յիմարութիւն:

ՄՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մոլեգնութիւն, կատաղութիւն: 2. Խելագարութիւն, յիմարութիւն: 3. Տարփումն, տռփումն:

ՄՈՂՈՒՅՔ, տե՛ս ՄՈՂԵԳՆՈՒՅՔ:

ՄՈՒԽԻՐ, գ. Ածիւն, գազաղ, շլան:

ՄՈՒՐԱԳՈՅՆ, ա. Թխագոյն, թուխ:

ՄՈՒՐԱՆՈՅ, գ. Մոխրոց, մոխրատուն, կրակատուն, ատրուշան:

ՄՈՒՐԱՊԱՇՏ, ա. Կրակապաշտ, հրապաշտ, մոխրասէր:

ՄՈՒՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրակապաշտութիւն, հրապաշտութիւն:

ՄՈՒՐԱՍԵԼ, տե՛ս ՄՈՒՐԱՊԱՇՏ:

ՄՈՒՐԱՏՈՒՆ, տե՛ս ՄՈՒՐԱՆՈՅ:

ՄՈՒՐՈՅ, տե՛ս ՄՈՒՐԱՆՈՅ:

ՄՈՂԷՁ, ՄՈՂԻՁ, ՄՈՂՈՁ, գ. (կենդբ.) Կովադիաց:

ՄՈՒՐԱԿԵՐՏ, ա. Մոմեայ, մոմեղէն:

ՄՈՒՐԱՁԵԻ, ա. Մոմատեսակ:

ՄՈՒՐԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՄՈՒՐԱՁԵԻ:

ՄՈՒՐԵԱՅ, ա. Մոմեղէն, մոմատեսակ, մոմակերտ:

ՄՈՒՐԵՂԷՆ, տե՛ս ՄՈՒՐԵԱՅ:

ՄՈՒՐԵՂԻՆԱԿԱԼ, տե՛ս ԱՇՏԱՆԱԿ:

ՄՈՒՐՈՍ, տե՛ս ՄԻՄՈՍ:

ՄՈՅԹ, գ. Նեցուկ, հաստարան:

ՄՈՅԿ, տե՛ս ԿՕՇԻԿ (1):

ՄՈՅՆ, ՄՈՅՆՔ, գ. Բարեձևութիւն, վայելչութիւն:

ՄՈՅՐ, գ. 1. Մուրողութիւն: 2. Ողորմութիւն (մուրացկանին տրուած):

– Ի ՄՈՅՐ ԵԼԱՆԵԼ. Մուրալ, մուրանալ: ՄՈՆԱՁՆ, ՄՈՆՈՁՈՆ, գ. Մենակեաց, միայնակեաց, կրօնաւոր, աբեղայ: ՄՈՆՈՁՈՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵՅՈՒՅՆ:

ՄՈՆՈՁՈՆՈՒԹԻՒՆ կամ ՄՈՆԱՁՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄԻԱՅՆԱԿԵՅՈՒԹԻՒՆ:

ՄՈՇԱ ՎԱՅՐԻ, գ. (բար.) Միւրիկէ:

ՄՈՌԱՆԱԼ, նբ. և հբ. Մոռացումն առ-

նել, ի մոռացումն տալ, մոռացոնս առնել, ի մոռացոնս դարձուցանել, զանխլանալ:

ՄՈՌԱՅ, տե՛ս ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ:

- Ի ՄՈՌԱՅ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս Ի ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ):

ՄՈՌԱՅԱՐԱՐ, մ. Լուկեայն, զանխուլ:

ՄՈՌԱՅԱԿԱՆ, ա. Մոռացկոտ:

ՄՈՌԱՅԿՈՏ, ա. Դիւբամոռաց, մոռացական, անհոգ:

ՄՈՌԱՅԿՈՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՈՌԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ՄՈՌԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մոռացումն: 2. Մոռացկոտութիւն:

ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ, գ. Մոռացութիւն, մոռացօնք:

- ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ ԱՌՆԵԼ. 1. Մոռանալ:

2. Մոռացուցանել:

- Ի ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ) կամ ԳԱԼ. Ի մոռաց անկանել, մոռացօնք՝ ի մոռացոնս լինել:

- Ի ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ ՏԱԼ, տե՛ս ՄՈՌԱՆԱԼ:

ՄՈՌԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ ԱՌՆԵԼ (2):

ՄՈՌԱՅՕՆՔ, տե՛ս ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ:

- ՄՈՌԱՅՕՆՔ կամ Ի ՄՈՌԱՅՕՆՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս Ի ՄՈՌԱՅՈՒՄԵՆ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ):

- ՄՈՌԱՅՕՆՍ ԱՌՆԵԼ, Ի ՄՈՌԱՅՕՆՍ ԴԱՐՁՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՈՌԱՆԱԼ:

ՄՈՎՊԵՏ, տե՛ս ՄՈՎՊԵՏ:

ՄՈՐ, տե՛ս ՄՈՐԵՆԻ:

ՄՈՐԵԽ, տե՛ս ՄԱՐԱԽ:

ՄՈՐԵՆԻ, գ. (բաբ.) Մոր:

ՄՈՐԹ, գ. Մաշկ, կաշի, մորթի:

ՄՈՐԹԱ ԳՈՐԾ, ա. գ. Խաղախորդ:

ՄՈՐԹԵԱՆ, գ. յոգն. Մորթք:

ՄՈՐԹԵԼ, նբ. Խողխողել, զենուլ:

ՄՈՐԹԵՂԷՆ, տե՛ս ԿԱՇԵԱՅ:

ՄՈՐԹԻ, տե՛ս ՄՈՐԹ:

ՄՈՐԻ, գ. Որջ, կաղաղ, մայրի, գաղարք:

ՄՈՐԾ, գ. Ոստ, շառաւիղ:

ՄՈՐՄՈՔԵԼ¹, տե՛ս ՄՈՐՄՈՔԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՄՈՐՄՈՔԵԼ² (իմ), չբ. Կսկծել, ցաւագնել, ճմլել:

ՄՈՐՄՈՔԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մարմաջեցուցանել, կսկծեցուցանել, զկծեցուցանել:

ՄՈՐՈՍ, ա. 1. Յիմար, անմիտ, խելագար, տխմար, ռակայ: 2. Մորոսական, յիմարական:

ՄՈՐՈՍԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մորոսախօսութիւն, մորոսախօսութիւն:

ՄՈՐՈՍԱԳՈՅՆ, մ. Անմտաբար:

ՄՈՐՈՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՈՐՈՍԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ՄՈՐՈՍԱԿԱՆ, ա. Յիմարական:

ՄՈՐՈՍԱՄԻՏ, ա. Յիմարամիտ, անմիտ:

ՄՈՐՈՍԱՆԱԼ, չբ. Յիմարանալ, անմըտանալ:

ՄՈՐՈՍԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՈՐՈՍԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ՄՈՐՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիմարութիւն, անմըտութիւն:

ՄՈՒ, տե՛ս ՄԻ:

ՄՈՒԹ, ՄՈՒԹՆ, գ. 1. Խաւար, աղջամուղջ, մէկ, մթութիւն: 2. ա. Խաւարին, մթին, աղջամղջին, միգապատ, մթագոյն, թխագոյն, նսսմ:

ՄՈՒԽ, գ. Ծուխ:

ՄՈՒԾԱՆԵԼ, նբ. Մտուցանել, մխել:

ՄՈՒԿՆ, սովորաբար յոգն. ձեռով՝ ՄԸԿՈՒՆՔ, գ. (կղմիս.) Դնդերք, խաղճմունք:

ՄՈՒՂ, տե՛ս ԷՇ (1):

ՄՈՒՃԱԿ, գ. Կօշիկ (կանացի):

ՄՈՒՆՁ, տե՛ս ՀԱՄՐ:

ՄՈՒՌԱՆ, գ. Աղմուկ, շփոթ, խառնակութիւն:

ՄՈՒՐԱԼ, տե՛ս ՄՈՒՐԱՆԱԼ:

ՄՈՒՐԱԿԱՆ, ա. գ. Մուրող, մուրացիկ:

ՄՈՒՐԱՆԱԼ, նբ. Մուրալ, ի մոյր ելանել:

ՄՈՒՐԱՅԱԾ, ՄՈՒՐԱՅԱԾԻ, ՄՈՒՐԱ-
ՅԱԾՈՅ, ա. 1. Մուրացիկ (փոխառուած):
2. Կցկտուր, կարկատուն:
ՄՈՒՐԱՅԻԿ, գ. ա. 1. Մուրացկան, մու-
րոզ, մուրիկ: 2. տե՛ս ՄՈՒՐԱՅԱԾ (1):
3. մ. Մուրկան (մուրացկանի պէս):
ՄՈՒՐԱՅԿԱՆ, ՄՈՒՐԻԿ, տե՛ս ՄՈՒՐԱ-
ՅԻԿ:
ՄՈՒՐԿ, գ. Հատ (ցորենի):
ՄՈՒՐԿԱՆ, ա. մ. Մուրացիկ:
ՄՈՒՐՀԱԿ, գ. Տոմս, յետկար:
ՄՈՒՐԺ, գ. Կռան, ուռն:
ՄՈՒՐՈՂ, տե՛ս ՄՈՒՐԱՅԻԿ (1):
ՄՈՒՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՈՅՐ (1):
ՄՈՒՐՏ, գ. (բար.) Մրտենի:
ՄՈՒՐՑԱՅԻ, մ. Բռնցի:
ՄՌԱՅԼ, գ. 1. Մառախուղ, մէգ, շաման-
դաղ, մուլթ: 2. ա. Նսեմ, մթին, միգապատ:
ՄՌԱՅԼ ԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նսեմացու-
ցանել:
ՄՌԶԳԱՅԼԵԼ (իմ), չբ. Զեղխել:
ՄՌՄՌԱԼ, ՄՌՄՌԵԼ, չբ. Մռնչալ, մբ-
ռքնչել, մբմռել:
ՄՌՄՌՈՒՄՆ, գ. Մբմռումն, մռնչիւն:
ՄՌՆԶԱԼ, տե՛ս ՄՌՆԶԵԼ:
ՄՌՆԶԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՌՆԶՈՂԱԿԱՆ:
ՄՌՆԶԵԼ, չբ. Կռչել, գռչել, աղաղակել,
չառաչել:
ՄՌՆԶԻՒՆ, գ. Մռնչումն, մնչիւն:
ՄՌՆԶՈՂԱԿԱՆ, ա. Մռնչական:
ՄՌՆԶՈՒՄՆ, տե՛ս ՄՌՆԶԻՒՆ:
ՄՍԱԶԱՆԳՈՒԹՅՈՒՆ, ա. Մարմնեղէն, հո-
ղեղէն:
ՄՍԱՀԱՆ, գ. Պատառաքաղ:
ՄՍԱՆ, գ. Մկան:
ՄՍԱՊԱՏ, ա. Մարմնապատ, մարմնեղէն,
մարմնագգեաց:
ՄՍԱՎԱՅԱՌ, գ. 1. Մարմնավաճառ:
2. Մսավաճառանոց:
ՄՍԱՎԱՅԱՌԱՆՈՅ, գ. Մակեղոն:
ՄՍԵԼ (իմ), չբ. Պաղել, ցրտանալ:
ՄՍԵՂԷՆ, ա. Մարմնեղէն, մարմնաւոր:

ՄՍԵՂԷ, ա. 1. Մսեղէն, մարմնեղէն,
մարմնաւոր, հողեղէն: 2. գ. Մահկանա-
ցու, մարգ:
ՄՍԼԻՄԱՆԱԿ, տե՛ս ՄԱՀՄԵՏԱԿԱՆ:
ՄՍՈՒՐ, գ. լայնաբար՝ Ախոռ, դոմ:
ՄՏԱԲԱՆ, ա. գ. 1. Բախած, խելացնոր,
խելազար: 2. Խելազարութիւն:
ՄՏԱԲԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Աբթնութիւն:
ՄՏԱԲԵՐԵԼ, չբ. նբ. 1. Խորհել: 2. Կամել,
յօժարել, անկղիտանալ, ցանկալ, թեւակո-
խել, ձգտել, ձեռնամուխ լինել: 3. Հա-
մարձակել, իշխել: 4. Զմտաւ ածել, յիշել:
ՄՏԱԲԵՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յօժարեցու-
ցանել, ձգտեցուցանել:
ՄՏԱԲԵՐԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՄՏԱԲԵՐԵԼ:
ՄՏԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարութիւն, հա-
մաձայնութիւն:
ՄՏԱ ԴԻՐ, ա. Ուշակալ, զգաստ, փոյթ:
ՄՏԱ ԴԻՐԻ, ա. 1. Անդրոր, քաղցր: 2.
Դիւրալուր, յօժարամիտ: 3. մ. Յօժարու-
թեամբ, սիրով, կամաւ, սրտի մտօք,
սերտիւ, հեշտեաւ, լաւ, քաջ:
ՄՏԱ ԴԻՐԻՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՄՏԱ ԴԻՐԻ:
ՄՏԱ ԴԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարութիւն:
- ՄՏԱ ԴԻՐՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ՄՏԱ ԴԻՐԻ
(3):
ՄՏԱ ԴՐԵԼ, չբ. Միտ դնել, ուշ ունել,
ուռնկն դնել:
ՄՏԱ ԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուշադրութիւն,
զգուշութիւն, հոգողութիւն, փոյթ:
ՄՏԱԽԱՐ, ա. Խաբեբայ, պատիւր, մտա-
մոլար:
ՄՏԱԽՈՂ, ա. մ. 1. Խելամուտ, զգաստ:
2. Որոճելով, քննելով:
- ՄՏԱԽՈՂ ԼԻՆԵԼ. Մտախոհել, զմտաւ
ածել, ի միտ առնուլ, որոճել, հոգալ:
ՄՏԱԽՈՂԵԼ (իմ), տե՛ս ՄՏԱԽՈՂ ԼԻՆԵԼ:
ՄՏԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտածութիւն,
խորհուրդ, խելամտութիւն:
ՄՏԱԽՈՐՀ, տե՛ս ՄՏԱԽՈՂ:
- ՄՏԱԽՈՐՀ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՄՏԱԽՈՂ
ԼԻՆԵԼ:

ՄՏԱԽՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՏԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ:

ՄՏԱԾԱԿԱՆ, ա. Քննողական, դատողական:

ՄՏԱԾԵԼ, նբ. Ածել զմտաւ, խորհել, խոկալ, հնարել, մտաբերել, նիւթել:

ՄՏԱԾԻՆ, տե՛ս ՄՏԱՅԱԾԻՆ:

ՄՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտախոհութիւն, խոկումն, խորհուրդ, քննութիւն, հոգ, որոճումն, տրամախոհութիւն, կարծիք, իմաստ, խոհականութիւն, հաւաքաբանութիւն, հանճար, հնարք, ճարտարութիւն:

ՄՏԱԾՈՒՄԵՆ, գ. Մտածութիւն (մտածելը):

ՄՏԱԾՕՐԷՆ, մ. Մտաւորաբար:

ՄՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՏԱԻՈՐ:

ՄՏԱԿՈՐՈՅՈՒՄ, ա. 1. Խելացնոր, խելագար, խորհրդակորոյս: 2. Յիմարական, ցնորական:

ՄՏԱՀԱՃ, ա. Ինքնահաճ:

ՄՏԱՀԱՃՈՅ, ա. Հաճեցուցիչ, ախորժելի, հաճոյական, կամակատար, չլու:

ՄՏԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնահաճութիւն:

ՄՏԱՀԱՐՈՒՍՏ, ա. Կորովամիտ, մտացի, հանճարեղ, իմաստուն:

ՄՏԱՀՈՍԱՆ, ա. Դիւրափոփոխ, փոփոխական:

ՄՏԱՄՈԼԱՐ, տե՛ս ՄՏԱԽԱՐ:

ՄՏԱՄՈԼՈՐԵԼ, նբ. Պատրել, խաբել:

ՄՏԱՅՈՅԶ, ա. Մտախոհ:

ՄՏԱՅՈՒԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Վարանք:

ՄՏԱՅՕԺԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարամտութիւն:

ՄՏԱՆԵԼ, չբ. 1. Միջամուխ լինել, միսել, մտել: 2. Յանդիման լինել, տեսաւորել, իջափանել, մատչել:

- ՄՏԱՆԵԼ ԱՌ ԿԻՆ. Մերձենալ, ննջել:

- ՄՏԱՆԵԼ ԸՆԴ ԱՂԵՂՆ, տե՛ս ԼՆՈՒԼ ԶԱՂԵՂՆ:

ՄՏԱՌ, տե՛ս ՄՏԱՌՈՒ:

ՄՏԱՌԵԼ, նբ. Ի միտ առնուլ:

ՄՏԱՌՈՒ, ա. Ուշիմ, մտավարժ, մտացի:

ՄՏԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Խելամտութիւն, հանճար:

ՄՏԱՎԱՐԺ, ա. Մտառու, ուշեղ, ուշիմ, ուսումնասէր, մտացի:

ՄՏԱՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուշեղութիւն, խելամտութիւն, մտառութիւն:

ՄՏԱՏԵՍ, ա. Մտացի, հանճարաւոր:

ՄՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուշարարութիւն (միտքը գցելը):

ՄՏԱՅԱԾԻՆ, ա. Մտածին, մտացծնոյց:

ՄՏԱՅԻ, ա. Մտավարժ, հանճարեղ, բանիբուն, ուշեղ, ուշիմ:

ՄՏԱՅԾՆՈՅՑ, տե՛ս ՄՏԱՅԱԾԻՆ:

ՄՏԱԻՈՐ, ա. 1. Բանաւոր, իմացական: 2. Մտացի, խոհեմ, հանճարեղ: 3. Մտաւորական, իմանալի, հոգեւոր:

ՄՏԱԻՈՐԱԲԱՐ, մ. Մտաւորապէս, մտածօրէն:

ՄՏԱԻՈՐԱԿԱՆ, ա. Մտաւոր, տեսական, իմանալի:

ՄՏԱԻՈՐԱՊԵՍ, տե՛ս ՄՏԱԻՈՐԱԲԱՐ:

ՄՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իմաստութիւն, խոհականութիւն: 2. Մտադրութիւն, մտավարժութիւն:

ՄՏԵԼ, տե՛ս ՄՏԱՆԵԼ:

ՄՏԵՐԻՄ, ա. 1. Հաւատարիմ, հարազատ, ընտանի, սիրելի, բարեկամ: 2. Մտերմական, միամիտ:

ՄՏԵՐՄԱԲԱՐ, մ. Հարազատաբար, սերտիւ, մտադիւր:

ՄՏԵՐՄԱԿԱՆ, ա. Մտերիմ, հաւատարիմ:

ՄՏԵՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւատարմութիւն, հարազատութիւն, անկեղծութիւն, ողջմըտութիւն:

ՄՏՂԵԼ, նբ. Մղել, բախել, շարժել:

ՄՏՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՈՒԾԱՆԵԼ:

ՄՏՐԱԿ, գ. Վարոց, վարիչ, խարազան:

ՄՏՐԱԿԵԼ, նբ. 1. Վարել (մտրակով հարուածել): 2. Ձաղկել, խարազանել:

ՄՏՐՈՒԱԿ, տե՛ս ՄՏՐԱԿ:

ՄՏՐՈՒԿ, գ. Յաւանակ, իշամտրուկ, իշ-
որդի:
ՄՐԱԶԱՐԴ, ա. Մըակերպ:
ՄՐԱԿԵՐՊ, տե՛ս ՄՐԱԶԱՐԴ:
ՄՐԱՆԱԼ, չբ. Մըոտել, մըճոտել:
ՄՐԳԱՔԵՐ, ա. Մըգամատոյց, պտղաբեր:
ՄՐԳԱՄԱՏՈՅՑ, տե՛ս ՄՐԳԱՔԵՐ:
ՄՐԳԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Բերրի, բազմաբե-
ղուն:
ՄՐԳԱԻՏ, ա. Պտղաւէտ, բերրի:
ՄՐԳԱՔԱՂԱՆ, նբ. Պտղաբաղել:
ՄՐԳՈՒԶ, ա. Փանաբի, անարգ, անաւագ,
յետին, աննշան, սինլքոր, նուաստ, ըն-
կեցիկ, երկրաբարչ:
ՄՐՃՈՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԾՆՈՏԵԼ (իմ):
ՄՐՄՆՋԵԼ, չբ. 1. Շշնջիկ, Հծծիկ, մըն-
չիկ, Հծծիկ, Հծծեծիկ, ողբալ: 2. Բրթմնջիկ,
տրտնջիկ:
ՄՐՄՈՒՋ, գ. Շշնջիւն, Հծծանք, Հծծու-
թիւն:
ՄՐՄՌԵԼ, տե՛ս ՄՌՄՌԱԼ:
ՄՐՄՌՈՒՄՆ, տե՛ս ՄՌՄՌՈՒՄՆ:
ՄՐՈՏԻԼ, տե՛ս ԾՆՈՏԵԼ (իմ):
ՄՐՈՒՐ, գ. Սիկ, տիղմ, մըրուկ:
- ՄՐՈՒՐ ՏԱԼ. Նախատել, թշնամանել,
անարգել:
ՄՐՋԻՄՆ, տե՛ս ՄՐՋԻԻՆ:
ՄՐՋԻԻՆ, գ. (Կենդբ.) Մըջիմն:
ՄՐՋԻԻՆԱՌԻԻԾ, ՄՐՋՄՆԱՌԻԻԾ, գ.
(Կենդբ.) Հնդիկ մըջիւն:
ՄՐՋՄՆՈՅ, գ. (բժշկ.) Ոըբին:
ՄՐՏԵՆԻ, տե՛ս ՄՈՒՐՏ:
ՄՐՐԵԼ (իմ), չբ. Սեանալ (մըուրի նման
լինել):
ՄՐՐԻԿ, գ. 1. Ծուխ կամ գոլորշի: 2.
Փոթորիկ: 3. Ալէկոծութիւն:
ՄՐՐԿԱԽԱՌՆ, ա. Միգախառն, մութ,
սեւա (ամպ):
ՄՐՐԿԱՅՈՅՁ, ա. Յուգակոյտ:
ՄՐՐԿԵԼ¹, նբ. Խռովել:
ՄՐՐԿԵԼ² (իմ), չբ. Յուգել, խռովել, փո-
թորիկ:

ՄՐՐԿՈՒՄՆ, գ. Ծփումն, ծփանք:
ՄՐՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Պշտորութիւն:
ՄՐՐՈՒԿ, տե՛ս ՄՐՈՒՐ:
ՄՐՅԱԿԱՆՆ, ՄՐՅԱԿԱՆՈՒԹԻՆ, գ.
Մըցութիւն:
ՄՐՅԱԿԻՅ, ա. Դիմամարտ, ընդդիմա-
մարտ, Հակառակորդ, ախոյեան:
ՄՐՅԱԿՅԵԼ (իմ), չբ. Դիմամարտել (մըր-
ցակից լինել):
ՄՐՅԱՄԱՐՏՔ, գ. Մենամարտութիւն,
գօտեմարտութիւն:
ՄՐՅԱՆԱԿ, գ. 1. տե՛ս ԲՐԱՔԻՈՆ: 2. գ.
Մըցութիւն, մըցումն, մըցամարտք, նա-
Հատակութիւն:
ՄՐՅԱՆՔ, տե՛ս ՄՐՅՈՒՄՆ:
ՄՐՅԱՐԱՆ, գ. Կռուանոց, Հոլարան,
մարգարան:
ՄՐՅԵԼ¹, նբ. Կրթել, մարգել, Հրահանգել:
ՄՐՅԵԼ² (իմ), չբ. 1. Գօտեմարտել: 2.
Մարտնչել, պատերազմել:
ՄՐՅՈՂՈՒԹԻՆ, ՄՐՅՈՒԹԻՆ, ՄԸՐ-
ՅՈՒՄՆ, գ. Մըցանք, մըցականութիւն,
ճգնութիւն, մենամարտութիւն, ըմբշա-
մըցութիւն, մարտ, մաքառումն, պայքար:
ՄՕՏ, նխդ. մ. 1. Մերձ, Հուպ, առընթեր:
2. ա. Մօտաւոր:
ՄՕՏԱՔԱԿ, ա. Մօտակայ, մերձակայ:
ՄՕՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Մօտաւորագոյն:
ՄՕՏԱԼՈՒՏ, ա. մ. 1. Մօտակայ: 2. Դիւ-
րապատրաստ, պատրաստական, անյա-
պաղ:
ՄՕՏԱԼՈՒՐ, ա. Դիւրալուր:
ՄՕՏԱԿԱՅ, ՄՕՏԱԿԱՆ, ՄՕՏԱԿԱՅ, ա.
1. Մերձակայ, մօտաւոր, ներկայ: 2. Ըն-
տել, ընտանի:
ՄՕՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՄՕՏԵՆԱԼ:
ՄՕՏԱՍԵՐ, ա. Ագգական:
ՄՕՏԱՌՈՐ, ա. 1. Մերձակայ: 2. Մեր-
ձաւոր: 3. Առաջիկայ, առժամանակակայ:
ՄՕՏԱՌՈՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՄՕՏԱԳՈՅՆ:
ՄՕՏԱՌՈՐԵԼ¹, նբ. Մերձեցուցանել, մօ-
տեցուցանել:

ՄՕՏԱԽՈՐԵԼ² (իմ), չբ. Մերձենալ, մօտենալ, մօտել:

ՄՕՏԵԼ¹, չբ. Մօտեցուցանել, մերձեցուցանել, մօտաւորել:

ՄՕՏԵԼ² (իմ), չբ. Մերձենալ, մօտաւորել, մերձել, մատչել, յարել:

ՄՕՏԵՆԱԼ, տե՛ս ՄՕՏԱԽՈՐԵԼ² (իմ):

ՄՕՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՕՏԵԼ¹:

ՄՕՏԵԽՈՐ, տե՛ս ՄՕՏԱԽՈՐ:

ՄՕՐ, գ. 1. Տիղմ, ցեխ, գայռ, սիկ: 2. Ճահիճք, եղտիւր:

ՄՕՐԱԿԱՆ, ա. Մօրին:

ՄՕՐԱՆԱԼ, չբ. Մօրտանալ:

ՄՕՐԱՍԷՐ, ա. Տղմասէր:

ՄՕՐԻՆ, տե՛ս ՄՕՐԱԿԱՆ:

ՄՕՐՈՒԱՐՁԱԿՔ, գ. Ծնօտ, կղակ:

ՄՕՐՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՄՕՐԱՆԱԼ:

Յ

ՅԱԳ, գ. 1. Յագուրդ, յագումն, լիւռ-թիւն: 2. ա. Հացալից:

ՅԱԳԵԼ (իմ), չբ. Յագենալ, լիանալ, յափրանալ, զմայլել:

ՅԱԳԵՆԱԼ, տե՛ս ՅԱԳԵԼ (իմ):

ՅԱԳԵՑՈՒԹԻՒՆ, ՅԱԳԵՑՈՒՄՆ, գ. 1. Յագ, յագումն, յագուրդ: 2. Յափրութիւն:

ՅԱԳԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կերակրել, լիացուցանել:

ՅԱԳՈՒԹԻՒՆ, ՅԱԳՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱԳԵՑՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱԳՈՒՐԴ, գ. 1. Յագ, յագեցումն, յագումն, յագեցութիւն, յագութիւն: 2. Լիւռթիւն, յափրութիւն:

ՅԱԳՁԵԼ¹ (իմ), չբ. Յանգչել, յարել, կցել:

ՅԱԳՁԵԼ² (իմ), տե՛ս ՅԱԳԵԼ (իմ):

ՅԱԳԳԵԼ, նբ. Խթել:

ՅԱՁԵԼ, նբ. 1. Զօչել: 2. Յօչատել, յօչել:

ՅԱԽՃԱՊԱԿ, գ. Մանրամասն:

ՅԱԽՈՐՏ, ա. 1. Յոխորտ, խորխտ, յա-հուր, անահ, անվհէր: 2. գ. Յոխորտանք, խորխտումն, յանդգնութիւն:

– ՅԱԽՈՐՏԻ ԿԱԼ. Յոխորտալ, յանդգնել, յամառել:

ՅԱԽՈՐՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՅՈՒՆՈՐՏԱՆԱԼ:

ՅԱԽՈՒՌՆ, ա. 1. Յահուր, համարձակ, անխորհուրդ, յանդուգն: 2. մ. Յախրապէս, յանդգնաբար, խառնիխուռն, անխորհրդաբար, վարկպարազի, վայրապար, վեր ի վերոյ:

ՅԱԽՈՒՐՆ, ՅԱԽՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՅԱԽՈՒՌՆ (2):

ՅԱԾԱՆՔ, տե՛ս ՅԱԾՈՒՄՆ:

ՅԱԾԵԼ¹, տե՛ս ՅԱԾԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՅԱԾԵԼ² (իմ), չբ. Տարաբերել, չըբել, թափառել, տատանել, ծփել, դեգերել, մոլորել:

ՅԱԾԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յածել, տարաբերել, չուրջ ածել, տատանել, յուզել:

ՅԱԾՈՂ, ա. Յածողական, յածուն:

ՅԱԾՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱԾՈՂ:

ՅԱԾՈՒՆ, տե՛ս ՅԱԾՈՂ:

ՅԱԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԱԿԱՆԵԼ:

ՅԱԿԻՆԹ, գ. (Հնք.) Կապուտակ:

ՅԱԿԻԹԱԿԱՊ, ա. Յակնթեայ, յակունթեայ:

ՅԱԿԻԹԱՅ Կամ ՅԱԿՈՒՆԹԱՅ, տե՛ս ՅԱԿԻԹԱԿԱՊ:

ՅԱՀՈՒՐ, ՅԱՀՈՒՐԴ, տե՛ս ՅԱԽՈՒՌՆ, ՅԱԽՈՐՏ:

ՅԱՀՆԱՐԱՐ, տե՛ս ՅԱԽՈՒՌՆ (2):

ՅԱՀՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանդգնութիւն:

ՅԱՂԱԳՍ, նիդ. Աղադաւ, վասն, սակս, ի պտճառս, ի պէտս:

ՅԱՂԱԴԱՐՁԵԼ (իմ), չբ. Մեղկանալ, խենչանալ, անառակել:

ՅԱՂԱԿԱՐԾ, տե՛ս ՅԵՂԱԿԱՐԾ:

ՅԱՂԵԼ, նբ. Աղել (աղով համեմել):

ՅԱՂԵԼ, ա. 1. Բազում, բազմաւոր, յորդ, ահագին, ընդարձակ: 2. Մեծ, զօրաւոր, վիթխարի, բարձրահասակ, քաջ, վստամ:

ՅԱՂԹԱՐԲԵՐԶ, ա. Բարձրաբերձ, վսամ:
 ՅԱՂԹԱԳՈՅՆ, ա. Զորագոյն, բարձրա-
 գոյն, վերագոյն, գերագանց:
 ՅԱՂԹԱԶԳԱԾ, ՅԱՂԹԱԶԳԵԱՅ, ա.
 Յաղթակիր, յաղթական, վեհագոյն:
 ՅԱՂԹԱԿԱՆ, ա. Յաղթող, զօրագոյն,
 վերագոյն, յաղթագրեաց:
 – ՅԱՂԹԱԿԱՆ ԼԻՆԵԼ. Յաղթել:
 ՅԱՂԹԱԿԻՐ, տե՛ս ՅԱՂԹԱԶԳԵԱՅ:
 ՅԱՂԹԱՀԱՍԱԿ, ա. Բարձրահասակ, եր-
 կայնահասակ:
 ՅԱՂԹԱՀԱՐԱՆՔ, տե՛ս ՅԱՂԹԱՀԱ-
 ՐՈՒԹԻՒՒՆ:
 ՅԱՂԹԱՀԱՐԵԼ, նբ. Յաղթել, պարտել,
 նուսճել, ընկճել, ի նեղ արկանել, նկուն
 առնել, Հարստահարել, բռնադատել, իշ-
 խել, տիրել:
 ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԻՒՒՆ, գ. Յաղթահա-
 րանք, պարտութիւն:
 ՅԱՂԹԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Մեծամարմին,
 բազմամարմին, ստուար:
 ՅԱՂԹԱՆԱԿ, գ. 1. Մրցանակ, բրաբէոն:
 2. Յաղթութիւն: 3. ա. Յաղթական, յաղ-
 թողական:
 ՅԱՂԹԱՆԴԱՄ, ա. երկայնահասակ, մե-
 ծամարմին, վիթխարի, հսկայ:
 ՅԱՂԹԱՆԴԱՄՈՒԹԻՒՒՆ, տե՛ս ՅԱՂ-
 ԹՈՒԹԻՒՒՆ (2):
 ՅԱՂԹԱՆՔ, գ. Յաղթութիւն:
 ՅԱՂԹԱՍԻՐԵԼ, տե՛ս ՅԱՄԱՌՆԵԼ:
 ՅԱՂԹԱՍԻՐՈՒԹԻՒՒՆ, տե՛ս ՅԱՄԱՌՈՒ-
 ԹԻՒՒՆ:
 ՅԱՂԹԱՏՈՒՐ, ա. գ. Հանդիսադիր:
 ՅԱՂԹԵԼ, տե՛ս ՅԱՂԹԱՀԱՐԵԼ:
 ՅԱՂԹԿՈՒ ԼԻՆԵԼ. Յաղթել, յաղթահա-
 րել, տիրել:
 ՅԱՂԹՈՂԱԿԱՆ, ա. Յաղթական, յաղ-
 թող:
 ՅԱՂԹՈՒԹԻՒՒՆ, գ. 1. Յաղթումն: 2.
 Յաղթանդամութիւն, մեծութիւն:
 ՅԱՂԹՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱՂԹՈՒԹԻՒՒՆ (1):
 ՅԱՃԱԽ, ա. 1. Բազում, յոլով, խիտ, հոծ,

Հանապազորդեան, անընդհատ: 2. մ.
 Յաճախակի, յաճախաբար, յաճախապէս,
 ստէպ, բազում անգամ, Հանապազորդ,
 անդադար, յերկար: 3. գ. Յաճախութիւն,
 Հանապազորդութիւն:
 ՅԱՃԱԽԱՐԱՆ, ա. Յաճախապատում:
 ՅԱՃԱԽԱՐԱՐ, տե՛ս ՅԱՃԱԽ (2):
 ՅԱՃԱԽԱԳԻՆ, ա. Բազմագիւն, մեծագիւն:
 ՅԱՃԱԽԱԳՈՅՆ, ա. 1. Յոլովագոյն, ճո-
 խագոյն, առաւելագոյն: 2. մ. Ստէպ,
 առաւելապէս, ևս քան զևս:
 ՅԱՃԱԽԱԳՈՒԹ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳՈՒԹ:
 ՅԱՃԱԽԱԳՈՒՆԴ, ա. Բազմագունդ,
 բազմախումբ, բազում:
 ՅԱՃԱԽԱԿԱՆ, ա. Յաճախ, ճոխ, բազում:
 ՅԱՃԱԽԱԿԻ, տե՛ս ՅԱՃԱԽ (2):
 ՅԱՃԱԽԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ՅԱՃԱԽԱՐԱՆ:
 ՅԱՃԱԽԱՊԷՍ, տե՛ս ՅԱՃԱԽ (2):
 ՅԱՃԱԽԵԼ¹, նբ. 1. Յաճախեցուցանել,
 բազմացուցանել, աճեցուցանել, յաւե-
 լուլ, Հանապազորդել, յերկարել: 2. չբ.
 Բազմանալ, անել, առաւելուլ, տեւել, կալ
 մնալ:
 ՅԱՃԱԽԵԼ² (իմ), տե՛ս ՅԱՃԱԽԵԼ¹ (2):
 ՅԱՃԱԽԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՃԱԽԵԼ¹
 (1):
 ՅԱՃԱԽՈՒԹԻՒՒՆ, գ. 1. Հանապազորդու-
 թիւն: 2. Առաւելութիւն, աճումն, չա-
 տութիւն, բազմութիւն, բազմապատու-
 թիւն, յերկարածգութիւն:
 ՅԱՃԱԽՈՒՄՆ, գ. Յաճախութիւն:
 ՅԱՄ, մ. Անազան, յամով:
 – ՅԱՄՈՎ, տե՛ս ՅԱՄ:
 ՅԱՄԱՌ, ա. 1. Խստապարանոց, յահուր,
 յանդուգն: 2. մ. Համարձակ, յանդգնա-
 բար:
 ՅԱՄԱՌԵԼ, չբ. Յաղթասիրել, պնդել:
 ՅԱՄԱՌԿՈՏ, ՅԱՄԱՌՈՏ, ա. Յամառ,
 խստասիրտ, հակառակասէր:
 ՅԱՄԱՌՈՒԹԻՒՒՆ, գ. Խստասրտութիւն,
 յաղթասիրութիւն, յարատեւութիւն:
 ՅԱՄԲԱՅՐ, ա. մ. 1. Յախուռն, անխնայ,

խաղառ, բոլորովին: 2. Համարձակ:
 ՅԱՄԲՈՅՐ, մ. Խոտորենակի, տարադէպ,
 վալրապար:
 ՅԱՄԵԼ, չբ. 1. Յամենալ, անադանել,
 յապաղել, դեզերել, տեկ: 2. Յարատեկ,
 հանապազորդել: 3. Նբ. Յամեցուցանել:
 ՅԱՄԵՆԱԼ, տե'ս ՅԱՄԵԼ:
 ՅԱՄԵՆՈՒՍՏ, մ. Ամենայն ուստեք:
 ՅԱՄԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յապաղեցուցա-
 նել:
 ՅԱՄՈՎ, տե'ս ՅԱՄ:
 ՅԱՄՈՒՐԴ, գ. Յապաղումն, անադանու-
 թիւն, ընդերկարութիւն:
 ՅԱՄՐ, ա. մ. 1. Դանդաղ, տարտամ: 2.
 Անադան, յամով: 3. Ծանր, դժուար:
 ՅԱՄՐԱԳՆԱՅ, ա. Յամրաչարժ, յամրա-
 չարժուկ, յուշախաղաց:
 ՅԱՄՐԱԼԵՋՈՒ, ա. Ծանրալեզու, ծան-
 րախօս:
 ՅԱՄՐԱՅԻՆ, ա. Յամր, դանդաղ:
 ՅԱՄՐԱՆԱԼ, չբ. Դանդաղել, յամել, յա-
 մենալ, յուլանալ, ծուլանալ:
 ՅԱՄՐԱՇԱՐԺ, ՅԱՄՐԱՇԱՐԺՈՒԿ, տե'ս
 ՅԱՄՐԱԳՆԱՅ:
 ՅԱՄՐԵՂ, ա. Յամրային, դանդաղկոտ,
 անարի:
 ՅԱՄՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դանդաղութիւն, ա-
 նադանութիւն, յերկարութիւն:
 ՅԱՅԼԱԿԱՐԾՈՒՅ, տե'ս ՅԵՂԱԿԱՐԾ:
 ՅԱՅԼՈՒՍՏ, տե'ս ԱՅԼՈՒՍՏ:
 ՅԱՅՆԺԱՄ, մ. Ի ժամուսն:
 ՅԱՅՊԱՆԱՍ, տե'ս ՅԱՊԱՆԱՍ:
 ՅԱՅՍԿՈՅ ՅԱՅՆԿՈՅՍ, մ. Այսր անդր,
 աստի և անտի:
 ՅԱՅՏ, ա. 1. տե'ս ՅԱՅՏՆԻ: 2. մ. տե'ս
 ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ:
 - ՅԱՅՏ ԱԾԵԼ, տե'ս ՅԱՅՏԱԲԵՐԵԼ:
 - ՅԱՅՏ ԱՌՆԵԼ. Յայտնի առնել, յայտ-
 նել, ծանուցանել, ցուցանել:
 - ՅԱՅՏ կամ ի ՅԱՅՏ ԳԱԼ. Յերևան
 գալ, երևել, յայտնի լինել:
 - ՅԱՅՏ է Թէ, ՅԱՅՏ ԻՍԿ է, չ. Այն է,

այսինքն, ուրեմն:
 ՅԱՅՏԱԲԱՐ, տե'ս ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ:
 ՅԱՅՏԱԲԵՐԵԼ, Նբ. Յայտ ածել:
 ՅԱՅՏԱԳՈՅՆ, տե'ս ՅԱՅՏՆԱԳՈՅՆ:
 ՅԱՅՏԱԿԱՆ, ա. 1. Յայտնի, պարզ, մեկն:
 2. Երևեցուցիչ, նշանակիչ, յայտերևե-
 ցուցիչ:
 ՅԱՅՏԱՆԱԽԱՏ, ա. մ. Յայտնանախատ,
 հրապարակագոյժ, խայտառակ:
 ՅԱՅՏԱՆԿԱՏ, ա. Բացերև:
 ՅԱՅՏԱՆՇԱՆ, ա. Քաջայայտ:
 ՅԱՅՏԱՐԱՐ, տե'ս ՅԱՅՏԱՐԱՐԱԿԱՆ:
 ՅԱՅՏԱՐԱՐԱԿԱՆ, ա. Յայտարար, յայ-
 տական:
 ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յայտնութիւն,
 յայտարկութիւն, ծանուցումն:
 ՅԱՅՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե'ս ՅԱՅՏԱՐԱ-
 ՐՈՒԹԻՒՆ:
 ՅԱՅՏԵՐԵԻԱԿ, ՅԱՅՏԵՐԵԻԱԿԻ, ա. Բա-
 ցերև, քաջայայտ:
 ՅԱՅՏԵՐԵԻՅՈՒՅԻԶ, տե'ս ՅԱՅՏԱԿԱՆ
 (2):
 ՅԱՅՏ ՅԱՆԴԻՄԱՆ, մ. Նիդ. ա. Ակներև,
 հրապարակաւ, դէմ յանդիման, յայտ-
 նագոյն:
 ՅԱՅՏ ՅԱՆԴԻՄԱՆՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Յայտ-
 նապէս, յայտ յանդիման:
 ՅԱՅՏՆԱԲԱՆԱԲԱՐ, մ. Յայտնաբանա-
 պէս, յայտնապէս:
 ՅԱՅՏՆԱԲԱՆԱՊԷՍ, տե'ս ՅԱՅՏՆԱԲԱ-
 ՆԱԲԱՐ:
 ՅԱՅՏՆԱԲԱՆԵԼ, Նբ. Մեկնել, պարզա-
 բանել, յայտնել:
 ՅԱՅՏՆԱԲԱՆԻԶ, ա. Մեկնիչ, թարգման:
 ՅԱՅՏՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեկնութիւն,
 բացատրութիւն, ապացոյց:
 ՅԱՅՏՆԱԲԱՐ, տե'ս ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ:
 ՅԱՅՏՆԱԳՈՅՆ, ա. մ. Հաւաստագոյն,
 յայտնապէս:
 ՅԱՅՏՆԱԿԱՆ, տե'ս ՅԱՅՏԱԿԱՆ:
 ՅԱՅՏՆԱՆԱԽԱՏ, տե'ս ՅԱՅՏԱՆԱԽԱՏ:
 ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ, մ. Յայտնաբար, հրապա-

րակաւ, աներկբայ, անշուշտ:

ՅԱՅՏՆԱՏԵՍԻԼ, ա. Ակներե, բացերե:

ՅԱՅՏՆԱԻՈՐ, ա. Յայտնի, յայտնական,
երեւելի:

ՅԱՅՏՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յայտնութիւն,
բացերեութիւն, պարզութիւն:

ՅԱՅՏՆԵԼ, նբ. Յայտնի՝ յայտ առնել,
բանալ, ծանուցանել, յայտնաբանել:

ՅԱՅՏՆԻ, ա. 1. Ծանօթ, երեւելի, նշանա-
ւոր, բացերե, ակներե, պարզ, հաւաստի,
համարձակ: 2. մ. տե՛ս ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեսիլ, բացումն,
բացերեութիւն, բացայայտումն, պար-
զութիւն, պայծառութիւն:

ՅԱՅՏՆՈՒՄՆ, գ. Յայտնութիւն:

ՅԱՅՐԱՏ կամ ՅԱՐԱՏ, ա. Անառակ, լիբբ,
անամօթ, անպատկառ, պազշոտ, խենչշ,
անժուժկալ, անկարգ:

ՅԱՅՐԱՏԱՐԱՅ, ա. Պազշոտ, վաւաշոտ:

ՅԱՅՐԱՏԱՆԱԼ, չբ. Յայրատել, անառա-
կել, անամօթել:

ՅԱՅՐԱՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՅԱՅՐԱՏԱՆԱԼ:

ՅԱՅՐԱՏՈՒԹԻՒՆ կամ ՅԱՐԱՏՈՒԹԻՒՆ,
գ. Պազշոտութիւն, անառակութիւն, լրբու-

թիւն, անժուժկալութիւն, խենչշութիւն:

ՅԱՆ Գ կամ ՅԱՆԿ¹, գ. Աւարտ, վերջք,
կատարած, սահման, եզր:

- ՅԱՆ Գ կամ ՅԱՆԿ ԵԼԱՆԵԼ՝ ՀԱՍԱ-
ՆԵԼ. Կատարել, ի գլուխ ելանել, գլխա-
ւորել, դադարել, սպառել:

- ՅԱՆ Գ կամ ՅԱՆԿ ՀԱՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ.
Ի գլուխ հանել՝ տանել, կատարել, աւար-
տել, գլխավորել, վճարել:

ՅԱՆ Գ կամ ՅԱՆԿ², ա. 1. Յանդաւոր,
պատշաճ, վայելուչ, դիպող, յարմար: 2.
Ընտանի, մերձաւոր: 3. Ուշիմ:

ՅԱՆ ԳԱ ԳՈՅՆ կամ ՅԱՆԿԱ ԳՈՅՆ, ա. մ.
Մերձաւորագոյն, յարմարագոյն, վայել-
չական, վայելչապէս:

ՅԱՆ ԳԱԿԻՑ կամ ՅԱՆԿԱԿԻՑ, ա. Մեր-
ձաւոր, յարակից, ազգակից, կցորդ, ըն-
տանի:

ՅԱՆ ԳԱԻՈՐ, ա. Պատկանաւոր, յարմար,
լմբոն:

ՅԱՆ ԳԱԻՈՐԵԼ, տե՛ս ՅԱՆ ԳԵԼ¹:

ՅԱՆ ԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՆ ԳՈՒՄՆ:

ՅԱՆ ԳԵԼ¹, նբ. 1. Յանգ հանել, յանգե-
ցուցանել, կատարել, աւարտել, բովան-
դակել, հանգուցանել, դադարեցուցանել:

2. չբ. տե՛ս ՅԱՆ ԳԵԼ² (իմ):

ՅԱՆ ԳԵԼ² (իմ), չբ. Յանգ ելանել, աւար-
տել, կատարել, վերջանալ, դադարել:

ՅԱՆ ԳԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՆ ԳԵԼ¹:

ՅԱՆ ԳՈՒԹԻՒՆ կամ ՅԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ.
Յարակցութիւն, ազգակցութիւն, դիպո-
ղութիւն, յարմարութիւն, կապակցու-
թիւն, մերձաւորութիւն:

ՅԱՆ ԳՈՒՄՆ, գ. Յանգ, աւարտ, եզր,
վախճան, սահման, հանգիստ, դադա-
րումն, լրումն, կատարումն:

ՅԱՆ ԳՈՒՅԱՆԵԼ կամ ՅԱՆԿՈՒՅԱՆԵԼ,
պբ. 1. Յարեցուցանել, գրաւել, հրապու-
րել, սեպհականել: 2. Ընտանեցուցանել:

ՅԱՆԿՉԵԼ (իմ) կամ ՅԱՆԿՉԵԼ (իմ), չբ.

1. Հանգչել, հանդարտել: 2. Յարել, յե-
նուլ: 3. Ընդելնուլ, ընդելանել:

ՅԱՆ ԴԳՆԱՐԱՐ, մ. Յոխորտաբար, յա-
խուռն, յահուր, համարձակ, անխորհրդ-
աբար:

ՅԱՆ ԴԳՆԱԳՈՐԾ, ՅԱՆ ԴԳՆԱՐԱՐ, ա.
Խռովարար:

ՅԱՆ ԴԳՆԵԼ (իմ), չբ. Համարձակել,
ժպրհել, ժտել, իշխել:

ՅԱՆ ԴԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Համարձակու-
թիւն, անամօթութիւն, ժպրհութիւն,
յահրութիւն, յաւակնութիւն:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆ, նիդ. մ. Հանդէպ, առաջի,
ընդդէմ, դէմ յանդիման:

- ՅԱՆ ԴԻՄԱՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ.

1. Առաջի առնել, ընծայեցուցանել, ցու-
ցանել: 2. Ի դէմս բերել, յայտնի առնել:

3. Յանդիմանել, խրատել:

- ՅԱՆ ԴԻՄԱՆ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ. 1. Կալ ա-
ռաջի: 2. Երեւել, տեսաւորել:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱԲԱՐ, մ. Յանդիմանապէս, յայտ յանդիման, դէմ յանդիման, յայտ-նապէս:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱԿԱՅ, տե՛ս ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱԿԱՅ:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յուցումն, ցուցակութիւն, ապացոյց, հաւաստիք: 2. Յանդիմանութիւն:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Կշտամբողական: 2. Բացերեւ, ակներեւ:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱԿԱՅ, ա. Յանդիմանակայ, ներկայ:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱԲԱՐ:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԱՒՈՐ, ա. 1. Յայտնի: 2. Կշտամբողական:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԵԼ, նբ. 1. Յանդիման առնել, կշտամբել, խրատել, մեղադրել, հրապարակել, դատ առնել: 2. Նշանակել, յայտնել, ցուցանել: 3. Յանդիման կացուցանել, ներկայացուցանել, ընծայեցուցանել: 4. Բացատրել:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆԻՉ, ա. Կշտամբիչ:

ՅԱՆ ԴԻՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կշտամբութիւն, խրատ, սաստ: 2. Յուցակութիւն, երեւումն, ապացոյց: 3. Քննութիւն, յատնութիւն:

ՅԱՆ ԴՈՒԳՆ, ա. 1. Խորիւտ, յոխորտ, յախուռն, անխորհուրդ, ժպիրհ: 2. Անվեհեր, արի, վստահ, յանձնապաստան, ամեհի: 3. մ. Յանդգնաբար, ուժգին:

ՅԱՆԿԱՐԾ, մ. 1. Յանկարծակի, յանկարծօրէն, յանկարծուտ, իսկոյն, իսկ և իսկ, յանպատրաստից: 2. ձ. Իցէ՛ թէ, երանի՛ թէ:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԳՈՐԾ, ա. Նորանշան, անակնուկելի:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԴԵՄ, մ. Յանպատրաստից:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԴԵՊ, ա. մ. Յանկարծադրօծ, յանկարծահաս, անակնկալ:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԹԱՓ, մ. Անխորհրդաբար:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԿԱՆ, ա. Անակնուկելի, նորահրաշ:

ՅԱՆԿԱՐԾԱԿԻ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՐԾ (1):

ՅԱՆԿԱՐԾԱՀԱՍ, ա. մ. Յանկարծադէպ: ՅԱՆԿԱՐԾԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ. Հրամանաբեկ լինել:

ՅԱՆԿԱՐԾԵՐԵՒԵԱՅ, ա. Յանկարծադէպ:

ՅԱՆԿԱՐԾՈՒՍՏ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՐԾ (1):

ՅԱՆԿԱՐԾՕՐԷՆ, մ. 1. տե՛ս ՅԱՆԿԱՐԾ (1): 2. ա. Յանկարծական:

ՅԱՆՁԱՆՁԱԲԱՐ, մ. Խնամով:

ՅԱՆՁԱՆՁԱՆՔ, գ. Խնամակալութիւն, դարման:

ՅԱՆՁԱՆՁԵԼ, նբ. Խնամարկել, հոգալ, դարմանել, այց առնել, հանդուցանել:

ՅԱՆՁԱՆՁԻՉ, ա. Խնամակալ, դարմանիչ, այցելու, հոգաբարձու, վերակացու:

ՅԱՆՁՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՆՁՆԵԼ:

ՅԱՆՁՆ ԱՌՆՈՒԼ. Ըստանձնել, ընդունել, զիջանել, հաւանել, հաճել, տանել:

ՅԱՆՁՆԱՊԱՍԱՆ, ա. մ. Աներկիւղ, վստահ, անձնահաճ, յանդուգն:

ՅԱՆՁՆԱՌԱԿԱՆ, ա. Ընդունելի, հաւանական, ստորասական:

ՅԱՆՁՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանձնկալութիւն, ընդունելութիւն, հաճութիւն, հաւանութիւն:

ՅԱՆՁՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընծայութիւն:

ՅԱՆՁՆԵԼ, նբ. Յանձն առնել, աւանդել, ապսպարել, ընծայեցուցանել:

ՅԱՆՁՆԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՆՁՆԵԼ:

ՅԱՆՁՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՆՁՆԱՌՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱՆՏՈՒՍ, մ. Ընտուտ, ի բնէ, յանձնէ:

ՅԱՆՅ, գ. 1. Յանցումն, յանցանք, յանցաւորութիւն, զանցումն, մեղք: 2. ա. Առանցեալ, զառանցեալ:

ՅԱՆՅԱԿԱՆ, ա. Յանցաւոր, մեղանշական:

ՅԱՆՅԱՆԵԼ, չբ. Յանցել, մեղանշել, անիրաւել, սխալել:

ՅԱՆՅԱՆՔ, գ. Յանցուած, յանցումն, օրինազանցութիւն, պատուիրանազանցութիւն, մեղք, անիրաւութիւն, վնաս, սխալանք, վրիպակ:

ՅԱՆՅԱՒՈՐ, ա. Մեղապարտ, մեղաւոր, վնասապարտ, վնասակար, օրինազանց:

ՅԱՆՅԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանցանք, պատուիրանազանցութիւն:

ՅԱՆՅԵԼ, տե՛ս ՅԱՆՅԱՆԵԼ:

ՅԱՆՅԵՑՈՒՑԻԶ, տե՛ս ՅԱՆՑՈՒՑԻԶ:

ՅԱՆՑՈՒԱԾ, տե՛ս ՅԱՆՅԱՆՔ:

ՅԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՆՑՈՒՄՆ:

ՅԱՆՑՈՒՄՆ, գ. Յանցութիւն, յանցանք, պատուիրանազանցութիւն, վնասապարտութիւն:

ՅԱՆՑՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Մեղուցանել:

ՅԱՆՑՈՒՑԻԶ, ա. Յանցեցուցիչ:

ՅԱՇՏ, գ. Զոհ:

- ՅԱՇՏ ԱՌՆԵԼ. Զոհել:

ՅԱԶԱՂ, տե՛ս ՅԱԶԱՂԱՆՔ:

ՅԱԶԱՂԱՆՔ, գ. Յաչաղ, յաչաղումն, յաչաղութիւն, չարակեղութիւն, մախանք: ՅԱԶԱՂԵԼ, նր. չբ. Զարակնել, մախալ, նախանձել:

ՅԱԶԱՂԿՈՏ, ա. Զարակն, մախող:

ՅԱԶԱՂՈՒԹԻՒՆ, ՅԱԶԱՂՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱԶԱՂԱՆՔ:

ՅԱՊԱ, տե՛ս ԱՊԱ:

ՅԱՊԱՀՈՎ, ա. մ. Ապահով, խաղաղ, անքոյթ, անկասկած, աներկիր, անհոգ, հեռաւոր:

- ՅԱՊԱՀՈՎԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՊԱՀՈՎԱՑՈՒՅԱՆԵԼ:

ՅԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յապահովութիւն, անհոգութիւն:

ՅԱՊԱՀՈՎԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՊԱՀՈՎ:

ՅԱՊԱՀՈՎԱՆԱԼ, չբ. Յապահովել, հանդարտել, կասել, ի բաց փարատել:

ՅԱՊԱՀՈՎԱՆՔ, տե՛ս ՅԱՊԱՀՈՎՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱՊԱՀՈՎԱՑՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Յապահովաւունել:

ՅԱՊԱՀՈՎԵԼ, չբ. Դադարել, ցածնուլ, հանդարտել:

ՅԱՊԱՀՈՎՈՒԹԻՒՆ, ՅԱՊԱՀՈՎՈՒՄՆ, գ. Յապահովանք, անդորրութիւն, խաղաղութիւն, հանդարտութիւն:

ՅԱՊԱՂ, ա. Երկայնամիտ:

ՅԱՊԱՂԱՆՔ, գ. Դանդաղանք, դանդաղութիւն, յապաղութիւն, դեբերանք, յամբութիւն:

ՅԱՊԱՂԵԼ, նր. 1. Յամեցուցանել, յերկարաձգել, ապախտ առնել: 2. չբ. Յամենալ, յամել, դանդաղել, յուլանալ, յետնել:

ՅԱՊԱՂԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պր. 1. տե՛ս ՅԱՊԱՂԵԼ (1): 2. Խափանել:

ՅԱՊԱՂԵՑՈՒՑԻԶ, ա. Յապաղիչ, խափանիչ:

ՅԱՊԱՂԻԶ, տե՛ս ՅԱՊԱՂԵՑՈՒՑԻԶ:

ՅԱՊԱՂԿՈՏ, ա. Դանդաղկոտ, յամբաշարժ, յոյլ, տարտամ:

ՅԱՊԱՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՊԱՂԱՆՔ:

ՅԱՊԱՂՈՒՄՆ, գ. Յապաղանք, դանդաղումն, յերկարաձգութիւն, յամբըդ, անազանութիւն:

ՅԱՊԱՆԱՍ, գ. Յալպանաս, արհամարհանք, թշնամութիւն:

ՅԱՊԱՒԱՆՔ, գ. Յապաւումն:

ՅԱՊԱՒԵԼ, նր. Յատանել, թլփատել, հարթել, սրբել, փոքրել, սափրել, խուզել: ՅԱՊԱՒՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱՊԱՒԱՆՔ:

ՅԱԶՈՂ, տե՛ս ԱԶՈՂ:

- ՅԱԶՈՂ Է, մբ. Ի դէպ է, ժամ է:

ՅԱԶՈՂԱԲԱԽՏ, ա. Բարեբախտ:

ՅԱԶՈՂԱԿ, ա. 1. տե՛ս ԱԶՈՂԱԿ: 2. Բարեշունչ (քամի):

ՅԱԶՈՂԱԿԱԲԱՐ, մ. Յաջողապէս:

ՅԱԶՈՂԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Լաւ, քաջ, առաքինի:

ՅԱԶՈՂԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱԶՈՂԱԿՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱԶՈՂԱՊԷՍ, մ. Յաջողակաբար, անխափան, զերբաւ, ի դէպ:

ՅԱՋՈՂԵԼ¹, նբ. 1. Դիւրեւ, յարմարեւ, օգնեւ: 2. Ներգործեւ, ազդեւ:

ՅԱՋՈՂԵԼ² (իմ), չբ. Աջողեւ, ի դէպ դալ, յարմարեւ:

ՅԱՋՈՂԻՉ, ա. Ուղղիչ, առաջնորդ, ձեռնտու:

ՅԱՋՈՂՈՒԱՄ, գ. 1. Աջողուած, յաջողութիւն, յաջողումն: 2. Յաջողակութիւն:

ՅԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՅԱՋՈՂՈՒՄՆ, գ. 1. Աջողութիւն, բարեբախտութիւն, յարմարութիւն, դիպողութիւն, դիւրութիւն: 2. Զեւոտութիւն: 3. Ազդեցութիւն, ներգործութիւն:

ՅԱՋՈՐԴ, ա. 1. Հետագայ, առաջիկայ: 2. գ. Պայագատ, ժառանգ, փոխանակ, փոխանորդ, դաւակ:

ՅԱՋՈՐԴԵԼ, նբ. 1. Փոխանակել, փոխանորդել: 2. Պայագատել, ժառանգել: 3. չբ. Հետեւել:

ՅԱՋՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոխանակութիւն, պայադատութիւն, կարգ:

ՅԱՌԱՋ, գ. 1. Առաջ, առաջբ: 2. ա. Առաջին, սկզբնական, հին, վաղ: 3. մ. Նախ գառաջինն, յառաջագոյն, յառաջնմէ:

- ԵՒ ՅԱՌԱՋ, մ. Այնուհետեւ, յետոյ, ապա:

- ՅԱՌԱՋ ՔԱՆ, նխդ. Նախ քան, յառաջագոյն քան:

ՅԱՌԱՋԱՐԱԺԻՆ, գ. Յառաջամասն, յառաջամասնութիւն, նախամասնութիւն, նախապատուութիւն, նախաբաշխութիւն, յառաջահաս պատիւ, յառաջահասութիւն:

ՅԱՌԱՋԱՐԱՆ, գ. Յառաջաբանութիւն, նախնորդան, նախադիր, նախադրութիւն, կանխաբանութիւն:

ՅԱՌԱՋԱՐԱՆԵԼ, նբ. Նախաբանել:

ՅԱՌԱՋԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՐԱՆ: 2. Յառաջածայնութիւն, նախասացութիւն:

ՅԱՌԱՋԱՐԵՐԵԼ, նբ. Մատուցանել, նախաբերել:

ՅԱՌԱՋԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մատուցումն: 2. Արտաբերութիւն: 3. Ընթացք:

ՅԱՌԱՋԱԳԱՀ, ա. 1. Նախագահ, գահագլուխ, նախաթոռ: 2. Նախապատիւ:

ՅԱՌԱՋԱԳԱՅԵԼ (իմ), չբ. Յառաջ դալ, յառաջանալ, ծագել, բղխել:

ՅԱՌԱՋԱԳԷՏ, ՅԱՌԱՋԱԳԻՏԱԿ, ա. Նախագէտ, կանխագէտ:

ՅԱՌԱՋԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱՌԱՋԱԳԻՐ, ա. Նախադրեալ:

ՅԱՌԱՋԱԳՆԱՅ, ՅԱՌԱՋԱԳՆԱՅԵԱԼ, ա. 1. Նախընթաց, յառաջընթաց, յառաջախաղ, յառաջախաղաց: 2. Վախճանեալ:

ՅԱՌԱՋԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջադիմութիւն:

ՅԱՌԱՋԱԳՈՅՆ, ա. 1. Առաջին, հնագոյն, կանխագոյն, նախընթաց, վաղեմի: 2. մ. Կանխաւ, վաղադոյն, նախ, գառաջինն, յառաջնմէ:

- ՅԱՌԱՋԱԳՈՅՆ ՔԱՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՐԱՆ:

ՅԱՌԱՋԱԳՈՒՇԱԿ, ա. գ. 1. Նախագուշակ: 2. Նախագուշակութիւն:

ՅԱՌԱՋԱԳՐԵԼ, նբ. Նախագրել:

ՅԱՌԱՋԱԴԱՍ, ա. Յառաջադնաց, նախապատիւ, նախադաս:

ՅԱՌԱՋԱԴԱՍԵԼ, նբ. Նախադասել:

ՅԱՌԱՋԱԴԻՄԱՆԱԼ, չբ. Զարգանալ, աճել:

ՅԱՌԱՋԱԴԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարգացումն, յառաջատուութիւն, աճումն, առաւելութիւն:

ՅԱՌԱՋԱԴՐԵԼ, նբ. Առաջի դնել:

ՅԱՌԱՋԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտադրութիւն, դիտաւորութիւն:

ՅԱՌԱՋԱՋԱՆՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաւելութիւն:

3ԱՌԱՋԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ՆԱԽԱՍՏԵՂԾ:
 3ԱՌԱՋԱՎԱՍՏԱԿ, ա. Նախավաստակ:
 3ԱՌԱՋԱՏԵԼ, նբ. չբ. Յառաջահատել,
 անցանել, զանցանել, զարգանալ, յառա-
 ջել, յառաջանալ:
 3ԱՌԱՋԱՏԵՍ, 3ԱՌԱՋԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս
 ՆԱԽԱՏԵՍ:
 3ԱՌԱՋԱՏԵՍԵԼ, նբ. Նախատեսել:
 3ԱՌԱՋԱՏԵՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախա-
 գուշակութիւն, մարգարէութիւն:
 3ԱՌԱՋԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱՏԵ-
 ՍՈՒԹԻՒՆ:
 3ԱՌԱՋԱՏԻՊ, տե՛ս ՆԱԽԱՏԻՊ:
 3ԱՌԱՋԱՏՈՒԹԻՒՆ, 3ԱՌԱՋԱՏՈՒՈՒ-
 ԹԻՒՆ, գ. Յառաջադիմութիւն, զարգա-
 ցումն, յառաջխաղացութիւն:
 3ԱՌԱՋԱՏՕՆԱԿ, տե՛ս ՆԱԽԱՏՕՆԱԿ:
 3ԱՌԱՋ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս 3ԱՌԱՋԱՐ-
 ԿԵԼ:
 3ԱՌԱՋԱՐԿԵԼ, նբ. Յառաջ արկանել,
 նախարկել:
 3ԱՌԱՋԱՐԿՈՒ, ա. գ. Դիմակալ, պաշտ-
 պան:
 3ԱՌԱՋԱՅՈՅՑ, ա. Կանխասաց:
 3ԱՌԱՋԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս 3ԱՌԱՋԵ-
 ՅՈՒՅԱՆԵԼ:
 3ԱՌԱՋԱՔԱՔԱՂԵՐԹ, ա. Քաղըթեղ (փորը
 մեծ):
 3ԱՌԱՋԲԵՐԱԿԱՆ, ա. Արտաբերական:
 3ԱՌԱՋԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս 3ԱՌԱՋԱ-
 ԲԵՐՈՒԹԻՒՆ:
 3ԱՌԱՋ ԳԱԼՈՒՍՏ, տե՛ս 3ԱՌԱՋՃԱ-
 ՆԱՊԱՐՀ:
 3ԱՌԱՋ ԳԻՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԳԻՏԱ-
 ԿԱՆ:
 3ԱՌԱՋ ԳԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, 3ԱՌԱՋ ԳԻ-
 ՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նախագիտութիւն, նա-
 խատեսութիւն: 2. Կանխաձայնութիւն,
 մարգարէութիւն:
 3ԱՌԱՋԵԼ¹, նբ. 1. Կանխել: 2. Յառաջե-
 ցուցանել: 3. չբ. տե՛ս 3ԱՌԱՋԵԼ² (իմ):
 3ԱՌԱՋԵԼ² (իմ), չբ. 1. Յառաջանալ,

զառաջել, կանխել: 2. Առաջնորդել:
 3ԱՌԱՋԵՊԻՍԿՈՊՈՍ, գ. Արքեպիսկոպոս,
 եպիսկոպոսապետ:
 3ԱՌԱՋԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յառաջացու-
 ցանել, յառաջ տանել, յառաջել:
 3ԱՌԱՋԸՆԹԱՅ, ա. Նախընթաց, նախա-
 գնաց, կարապետ, յառաջագնաց:
 3ԱՌԱՋԸՆԹԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարապե-
 տութիւն, նախընթացութիւն:
 3ԱՌԱՋԸՆԾԱՅ, ա. 1. Նախընծայ: 2.
 Առաջնապատուգբ, երախայրիբ:
 3ԱՌԱՋԸՆՏՐԵԱԼ, ա. Նախընտրեալ,
 ընտիր:
 3ԱՌԱՋԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (յունական
 ոճով) Յօժարութիւն, կամք:
 3ԱՌԱՋԻԿԱՅ, տե՛ս ԱՌԱՋԻԿԱՅ:
 3ԱՌԱՋԻՄԱՅ, տե՛ս ՆԱԽԻՄԱՅ:
 3ԱՌԱՋԻՄԱՅԱԿԱՆ, ա. (յունական
 ոճով) Յառաջատես, նախախնամող:
 3ԱՌԱՋԻՄԱՂԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջա-
 դիմութիւն, խաղացութիւն:
 3ԱՌԱՋԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԿՐԹ-
 ՈՒԹԻՒՆ:
 3ԱՌԱՋԶԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս 3ԱՌԱՋԱ-
 ԶԳՈՒԹԻՒՆ:
 3ԱՌԱՋՃԱՆԱՊԱՐՀ, գ. (յունական ոճով)
 Յառաջ գալուստ, յառաջագալութիւն,
 բղիսումն, զեղումն:
 3ԱՌԱՋՄԷ, տե՛ս 3ԱՌԱՋՆՄԷ:
 3ԱՌԱՋՆԱՊԷՍ, մ. Նախկնաբար, սկզբը-
 նաբար, առաւելապէս:
 3ԱՌԱՋՆՄԷ, 3ԱՌԱՋՆՈՒՄՆ, մ. Յա-
 ռաջմէ, կանխաւ, յառաջագոյն, անդըս-
 տին, ի սկզբանէ:
 3ԱՌԱՋՈՒՄՆ, գ. Յառաջադիմութիւն:
 3ԱՌԱՋՈՒՍՏ, տե՛ս ԱՌԱՋՈՒՍՏ:
 3ԱՌԱՋՍԱՐԿԱԿԱՒ, տե՛ս ՆԱԽԱՍԱՐ-
 ԿԱԿԱՒ:
 3ԱՌԱՋՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս 3ԱՌԱՋԱ-
 ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ:
 3ԱՌԵԼ, նբ. 1. Զգել, ճգտել, կցել, եր-
 կայնել, ուղղել: 2. չբ. Յառուլ, կարկա-

ռել, դիտել, նկատել:

- ՅԱՌԵԼ ԶԱԶՍ կամ ԶԱԿՆ. Ակնակա-
ռոյց լինել:

ՅԱՌՆԵԼ, չբ. 1. Ելանել, կանգնել, յոտն
կալ: 2. Զարթնուլ, արթնանալ:

- ՅԱՌՆԵԼ Ի ՎԵՐԱՅ. Յարձակել:

ՅԱՌՆՈՒՄՆ, գ. Յարձակումն (մէկի
վրայ):

ՅԱՌՈՒԼ, տե՛ս ՅԱՌԵԼ (2):

ՅԱՍՄԻԿ, գ. (բար.) Յասմին:

ՅԱՍՄԻՆ, տե՛ս ՅԱՍՄԻԿ:

ՅԱՍՊԻ, տե՛ս ՅԱՍՊԻՍ:

ՅԱՍՊԻՍ, գ. (հնք.) Յասպի:

ՅԱՍՏՈՒԱԾՈՒՍՏ, տե՛ս ԱՍՏՈՒԱԾՈՒՍՏ:

ՅԱՏԱԿ, գ. 1. Գետին: 2. Տակ: 3. Խորք:
4. փխբ. Երկիր:

ՅԱՏԱԿԵԼ, նբ. 1. Տապալել, հիմնադատակ
առնել: 2. Բնաջինջ առնել: 3. Հարթել:

ՅԱՏԱԿԻԶ, ա. Տապալիչ:

ՅԱՏԱՆԵԼ, ՅԱՏԵԼ, նբ. Հատանել, յա-
պալել, յօտել, կտուել, կտաւել:

ՅԱՏԿԱՐԱՐ, տե՛ս ՅԱՏԿԱՊԵՍ:

ՅԱՏԿԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՅԱՏԿԵՂ:

ՅԱՏԿԱԿԱՆ, ա. 1. Յատուկ, սեպակական,
առանձնական, իւրական, մասնաւոր: 2.
Սոսկական, ռամկական, նուաստ:

ՅԱՏԿԱՊԷՍ, մ. Յատկաբար, տիրապէս,
մասնաւորապէս, որոշաբար:

ՅԱՏԿԵՂ, ա. Յատկազոյն:

ՅԱՏԿԼԵԼ (իմ), տե՛ս ՀԱՏԿԼԵԼ (իմ):

ՅԱՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Առանձնաւորութիւն,
սեպակահանութիւն:

ՅԱՏԿՕՐԷՆ, մ. ա. Յատկապէս, յատուկ:

ՅԱՏՈՒԿ, ա. 1. Սեպակական, իւրական,
բնիկ, առանձնական, մասնաւոր: 2. ա.
նխգ. մ. Անկցորդ, անմասն, որիչ, զատ,
լուկ, սոսկ, միայն, եեթ:

ՅԱՐ, ա. նխգ. մ. 1. Առընթեր, կից, կը-
ցորդ, յարեալ, դիպող, համաձայն, յան-
կաւոր, զոյգ: 2. մ. Միշտ, հանապազ,
անդադար, անընդհատ, ստէպ:

- ՅԱՐ ԵՒԵԹ, ՅԱՐ ԵՒ ՀԱՆԱՊԱԶ, մ.

Ստէպ ստէպ, անընդհատ:

- ՅԱՐ ՄԻԱՆ ԳԱՄԱՅՆ, մ. Իսկոյն:

ՅԱՐԱՐԱՐԴԵԼ, նբ. Կցկցել, բաղկացու-
ցանել:

ՅԱՐԱՐԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաւելուած:

ՅԱՐԱՐՈՒՂԽ, ա. Մշտաբուղիս, մշտնջե-
նաբուղիս:

ՅԱՐԱԳԱՅ, ա. Յարագոյ, յարակայ:

ՅԱՐԱԳՈՅ, տե՛ս ՅԱՐԱԳԱՅ:

ՅԱՐԱԴՐԵԼ, նբ. Կցկցել, կցորդել, յարել,
յաւելուլ:

ՅԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերձադրութիւն:

ՅԱՐԱԶՈՒԱՐՃ, ա. 1. Մշտազուարճ,
անթառամ: 2. Զուարթագին, կայտառ,
առոյգ, անտրտուծ:

ՅԱՐԱԺԱՄ, մ. ա. Հանապազորդ, միշտ,
անդադար, անընդհատ:

ՅԱՐԱՆԷԶ, գ. Արալէզ, աուլէզ:

ՅԱՐԱՆԱՂԱՅ, ա. Մշտաբուղիս, մշտա-
շարժ:

ՅԱՐԱՆՈՐԺԵԼԻ, ա. Ախորժական:

ՅԱՐԱԾՈՒՓ, ա. Մշտատատան:

ՅԱՐԱԿԱՅ, ա. 1. Մշտակայ, մնացական,
տեւական, տեղական, մշտնջենաւոր: 2.
(քեր.) Յարակայական: 3. մ. Յարակա-
յաբար, մշտնջենաւորապէս, միշտ, ստէպ,
անդադար:

ՅԱՐԱԿԱՅԱՐԱՐ, տե՛ս ՅԱՐԱԿԱՅ (3):

ՅԱՐԱԿԱՅԱՆ, տե՛ս ՅԱՐԱԿԱՅ (2):

ՅԱՐԱԿԱՅԵԼ (իմ), չբ. 1. Հանապազոր-
դել, յարատեւել: 2. Ընդդէմ կալ:

ՅԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Մշտնջենաւո-
րութիւն, հանապազորդութիւն, յարա-
տեւութիւն:

ՅԱՐԱԿԱՆ, ա. մ. Յարակայ, յաւերժա-
բար:

ՅԱՐԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Շարակարգել:

ՅԱՐԱԿԻՅ, ա. Կից, կցորդ, մերձաւոր:

ՅԱՐԱԿՈՅՍ, ա. Մշտակոյս:

ՅԱՐԱԿՅԱՐԱՐ, ՅԱՐԱԿՅԱՊԷՍ, մ. Հե-
տեւաբար, ընտանեբար:

ՅԱՐԱԿՅԵԼ, նբ. Զօղել, կցկցել, կապակ-

ցել, շարակցել, միաւորել, յարմարել:
 ՅԱՐԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաւորութիւն,
 կապակցութիւն:
 ՅԱՐԱՀԵՏԵԻԵԼ (իմ), չբ. Հետեւել:
 ՅԱՐԱՀԻՒՍԵԼ, նբ. Բաղհիւսել, շաղկապել, զօդել:
 ՅԱՐԱՀԻՒՍՈՒՄՆ, գ. Շաղկապումն:
 ՅԱՐԱԶԳԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՐԱԶԻԳ:
 ՅԱՐԱԶԳԱԿԻՑ, ա. Մշտնջենաւորակից:
 ՅԱՐԱԶԳԵԼ, նբ. Յերկարածգել, շարունակել:
 ՅԱՐԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յերկարածգութիւն, հանապազօրդութիւն, շարունակութիւն, տեղոյութիւն: 2. Զգտումն, դիմեցումն:
 ՅԱՐԱԶԻԳ, ա. Յարածգական, յերկարածիգ, յերկարածգական, տեղական, շարունակ:
 ՅԱՐԱՄԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՇԱՐԱՄԱՆԱԿԱՆ:
 ՅԱՐԱՄԱՆԵԼ, տե՛ս ՇԱՐԱՄԱՆԵԼ:
 ՅԱՐԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԱՐԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ՅԱՐԱՄԻՇՏ, մ. Յաւիտեան, անզաւար, յարացանգ:
 ՅԱՐԱՄՆԱԼ, չբ. Յարանալ, տեւել, հանապազօրդել, մշտնջենաւորել, յաւէժանալ:
 ՅԱՐԱՄՆԱՅ, ա. Տեւական, հաստատուն, կայուն, մնացական, մշտնջենաւոր:
 ՅԱՐԱՄՆԱՅԱՐԱՐ, մ. Մշտնջենաւորապէս:
 ՅԱՐԱՄՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Մշտնջենաւորութիւն, հաստատութիւն, հանապազօրդութիւն, յարատեւութիւն:
 ՅԱՐԱՄՆԱՅ, ա. մ. Յարամնայ, յարամնայաբար:
 ՅԱՐԱՄՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Յարամնայ, յամնաց:
 ՅԱՐԱՄՐԻ, մ. Ծածուկ, ծածկաբար, ոտնխթի:
 ՅԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԱՐԱՄՆԱԼ:

ՅԱՐԱՆՄԱՆ, ա. Նմանակից, համանման, հանգունանման:
 ՅԱՐԱՆՈՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՐԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ:
 ՅԱՐԱՆՈՒՆԱՐԱՐ, ՅԱՐԱՆՈՒՆԱԿԻ, ՅԱՐԱՆՈՒՆԱՊԷՍ, մ. Համանունաբար:
 ՅԱՐԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յարանունութիւն, համանունութիւն:
 ՅԱՐԱՇԱՐԺ, ՅԱՐԱՇԱՐԺԱՅԻՆ, տե՛ս ՄՇՏԱՇԱՐԺ:
 ՅԱՐԱԶԱՓԵԼ, նբ. Զուգաչափել, զուգալիշուել:
 ՅԱՐԱԶԱՆ, ա. Անխոնջ, մշտաջան:
 ՅԱՐԱՌՆՈՒԼ, նբ. Յարառոցել:
 ՅԱՐԱՌՈՅԵԼ, տե՛ս ՅԱՐԱՌՆՈՒԼ:
 ՅԱՐԱՏԵԻ, ՅԱՐԱՏԵԻԱԿ, ՅԱՐԱՏԵԻԱԿԱՆ, ա. Յարամնայ, յարատեղ, յարատեղական:
 ՅԱՐԱՏԵԻԱՆԱԼ, ՅԱՐԱՏԵԻԵԼ, չբ. Յարանալ, յարամնալ, յաւերժանալ, հանապազօրդել:
 ՅԱՐԱՏԵԻՈՂ, ՅԱՐԱՏԵԻՈՂԱԳՈՅՆ, ՅԱՐԱՏԵԻՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՐԱՏԵԻ:
 ՅԱՐԱՏԵԻՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՅԱՐԱՏԵԻՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հանապազօրդութիւն, մըշտնջենաւորութիւն, յարամնայութիւն: 2. Համբերութիւն:
 ՅԱՐԱՏԻ, տե՛ս ՄՇՏԱՏԻ:
 ՅԱՐԱՐԿԱՆԵԼ, նբ. Համեմատել, բաղդատել:
 ՅԱՐԱՅԱՆԳ, տե՛ս ՅԱՐԱՄԻՇՏ:
 ՅԱՐԱՅՈՅՑ, գ. 1. Յուցակութիւն, նմանութիւն, օրինակ, տարացոյց: 2. (կրօն) Նախազաղափար:
 ՅԱՐԱՓԹԻԹ, ա. Մշտափթիթ:
 ՅԱՐԱՓՈՒՆ, ա. Փոփոխական:
 ՅԱՐԳ, գ. Արժանք, գին:
 ՅԱՐԳԱԳՈՅՆ, ա. Պատուականագոյն:
 ՅԱՐԳԱՀԱՏԵԼ, տե՛ս ԱՐԳԱՀԱՏԵԼ:
 ՅԱՐԳԱՆՔ, գ. Մեծարանք, պատուաւորութիւն, պատիւ, գովութիւն:
 ՅԱՐԳԱՒՈՐ, ա. Արգոյ, յարգոյ, յարգի,

գովելի, պատուական:

ՅԱՐԳԱՆՈՐԵԼ, նբ. Պատուասիրել, մեծարել:

ՅԱՐԳԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատուասիրու-
թիւն, մեծարանք:

ՅԱՐԳԵԼ, նբ. 1. Պատուել, պատուասի-
րել, մեծարել, դրուատել, ընծայեցուցա-
նել: 2. Ի գործ արկանել, աճեցուցանել,
վճարել: 3. Յարմարել:

ՅԱՐԳԻ, տե՛ս ՅԱՐԳԱՆՈՐ:

ՅԱՐԳՈՅ, տե՛ս ՅԱՐԳԱՆՈՐ:

ՅԱՐԳՈՒՆ, ա. Յարգաւոր, յարգի, մեծա-
դին, պատուական, նախապատիւ, ընտիր:

ՅԱՐԳՈՒՆԱԿ, տե՛ս ՅԱՐԳՈՒՆ:

ՅԱՐԴԱՐ, ա. Վայելուչ, յարմար:

ՅԱՐԴԱՐԱՆՔ, գ. Յօրինուած, հանդեր-
ձանք:

ՅԱՐԴԱՐԵԼ, նբ. Զարդարել, յօրինել,
յիւրիւրել, յարմարել, կարգաւորել, դիւ-
րել, հանդերձել, կազմել, պատրաստել,
կարգել, առնել, կացուցանել:

ՅԱՐԴԱՐԻՉ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԿԱԿԱԼ:

ՅԱՐԴԱՐՈՒՆ, ա. Յարդար, զարդարուն,
վայելուչ, արդարակ:

ՅԱՐԴԳՈՂ, գ. (ասողգ.) Ծիր կաթին,
կաթին ծիր:

ՅԱՐԵԼ¹, նբ. Յարեցուցանել, կցել, յար-
մարել, միաբանել, զօդել, յաւելուլ, յան-
կուցանել:

ՅԱՐԵԼ² (իմ), չբ. Յանկչել, միանալ,
յօդել:

ՅԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՐԵԼ¹:

ՅԱՐԵՒԱՆԱԼ, չբ. Հետեւել, յաջորդել:

ՅԱՐԵՒՈՒՄՆ, գ. Հետեւանք, զհետեր-
թանք:

ՅԱՐԸՆ ԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Զեւըն-
տուութիւն, գործակցութիւն, օգնութիւն:

ՅԱՐԸՆԹԱՅ, ա. Մշտախաղաց, մշտա-
հոս:

ՅԱՐԿ¹, գ. 1. Բնակարան, տուն, խորան,
ապարանք: 2. Զեղուն: 3. Դատիկոն:

- ՅԱՐԿԻ ՏԵՂԻ, տե՛ս ՊԱՏՄՊԱՐԱՆ:

ՅԱՐԿ², գ. Թակարդ, ծուղակ:

ՅԱՐԿԱԿԻՑ, տե՛ս ԲՆԱԿԱԿԻՑ (1):

ՅԱՐԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՐԱԿԱՅՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ՅԱՐԿԱՆԵԼ, նբ. Յարկել, վերարկել, վե-
րածածկել, պատել:

ՅԱՐԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՐԱԿԱՅՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ՅԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՅԱՐԿԱՆԵԼ:

ՅԱՐՁԱԿԵԼ¹, տե՛ս ՅԱՐՁԱԿԵՑՈՒՑԱ-
ՆԵԼ:

ՅԱՐՁԱԿԵԼ² (իմ), չբ. Դիմել, խաղալ,
խոյանալ, սրանալ, արշաւել:

- ԶԿՆԻ Կամ ԶՀՏՏ ՅԱՐՁԱԿԵԼ. Հալա-
ծել, վանել:

ՅԱՐՁԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յարձակել,
արձակել, թողացուցանել, յարաձգել:

ՅԱՐՁԱԿԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Գրգռիչ:

ՅԱՐՁԱԿ ՅԱՐՁԱԿ, մ. Համարձակ, ա-
նարգել:

ՅԱՐՁԱԿՈՒՄՆ, գ. Դիմեցումն:

ՅԱՐՄԱՐ, ա. 1. Համեմատ, յանկաւոր,
վայելուչ, պատշաճ: 2. գ. Յարմարու-

թիւն: 3. մ. Յարմարապէս:

ՅԱՐՄԱՐԱԳԻՐ, ա. Ծարտար (յարմար՝
պատշաճ գրող):

ՅԱՐՄԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Յանգագոյն, ճա-
հագոյն:

ՅԱՐՄԱՐԱԳՐԵԼ, նբ. Շարագրել, յօրի-
նել:

ՅԱՐՄԱՐԱԹՈՒՉ, ա. Սրաթռիչ:

ՅԱՐՄԱՐԱԼԻՑ, ա. Բարեյարմար:

ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՅ, ա. Յարմարական:

ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՆ, ա. 1. Յարմար, բարե-
յարմար, կարգաւոր, դիպող, համեմատ:
2. Երաժշտական:

- ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՆՆ, գ. Երաժշտականն,
յարմարութիւն:

ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՐԳ, տե՛ս ԲԱՐԵԿԱՐԳ:

ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԵ-
ԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱՐՄԱՐԱԿԻՑ, ա. Համեմատ, պատշաճ,

սեպհական, քաջայարմար:

ՅԱՐՄԱՐԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Յարմարել:

ՅԱՐՄԱՐԱՆՔ, գ. Յարմարութիւն, յարմարումն:

ՅԱՐՄԱՐԱՊԷՍ, մ. Յարմար, ըստ կարգի, ի դէպ, հետեաբար:

ՅԱՐՄԱՐԱՎԷՊ, ա. Ստուգապատում:

ՅԱՐՄԱՐԱՌՐ, ա. Յարմարական, պատկանաւոր, յանկաւոր:

ՅԱՐՄԱՐԵԼ¹, նբ. Յարմարեցուցանել, յարել, յարդարել, յերկւրել, միաբանել, յօրինել, կարգաւորել, յօդել:

ՅԱՐՄԱՐԵԼ² (իմ), չբ. Յարմարակցել, պատշաճել:

ՅԱՐՄԱՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՐՄԱՐԵԼ¹:

ՅԱՐՄԱՐԻԶ, ա. Յօրինիչ:

ՅԱՐՄԱՐՈՒԱԾ, ՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ,

ՅԱՐՄԱՐՈՒՄՆ, գ. Համեմատութիւն, կարգաւորութիւն, պատեհութիւն, ձայնակցութիւն, կապակցութիւն, հետեւողութիւն, յօրինուած:

ՅԱՐՄՆԵԼ (իմ), չբ. Արմատանալ, յարանալ, յարամնալ, տեկել:

ՅԱՐՆԶԵԼ (իմ), չբ. Յարել, ի դէպ գալ:

ՅԱՐՈՅՅՔ, գ. Յարուցումն (գետերի):

ՅԱՐՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Կանգնել, զարթուցանել, վերացուցանել, կառուցանել, նորոգել, գորգուել: 2. Կենդանացուցանել:

ՅԱՐՈՒՅԻԾ, ա. Կենարար:

ՅԱՐՈՒՅՈՒՄՆ, գ. 1. Յոյգք, գրգիւրք:

2. Յարոյցք:

ՅԱՐՏԱՔՈՒՍՏ, տե՛ս ԱՐՏԱՔՈՒՍՏ:

ՅԱՐՏԵՒԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՐԱՏԵՒԱԿԱՆ:

ՅԱՐՏԵՒԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԱՐԱՏԵՒԱՆԱԼ:

ՅԱՐՏԵՒՈՂԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՅԱՐԱՏԵՒՈՂԱԳՈՅՆ:

ՅԱՐՏԵՒՈՂԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԱՐՏԵՒԱՆԱԼ:

ՅԱՐՔՈՒՆՈՒՍՏ, տե՛ս ԱՐՔՈՒՆՈՒՍՏ:

ՅԱՒԱԿԱՋԵՂՅ, ՅԱՒԱԿԱՅԵՂՅ, ա.

մ. Յանդուգն, յանդգնաբար:

ՅԱՒԱԿՆԵԼ (իմ), չբ. Յանդգնել, ժպրհել, կբրել:

ՅԱՒԱԿՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՆԴԳՆՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱՒԱՆԱԿ, գ. 1. Յովանակ, մտրուկ, իշամտրուկ, իշորդի: 2. Զագ (ընտանի կենդանիներ), փխբ. նորահարսն:

ՅԱՒԱՆԱԿԱԿԱՆ, ա. Յովանակական:

ՅԱԻԵԼԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԱՌԱԻԵԼԱԳՈՅՆ (2):

ՅԱԻԵԼԱԴԻՐ, տե՛ս ՅԱԻԵԼԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱԻԵԼԱԴՐԵԼ, նբ. Յաւելուլ, աճեցուցանել:

ՅԱԻԵԼԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յաւելադիր, յաւելութիւն, յաւելումն, յաւելուած, աճումն, վերադիր: 2. (քբ.) Յօդ, արթր:

ՅԱԻԵԼԵԼ, տե՛ս ՅԱԻԵԼՈՒԼ:

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ, գ. Յաւելումն, յաւելուածութիւն, յաւելադրութիւն, վերադիր, աճումն, առաւելութիւն:

– ՅԱԻԵԼՈՒԱԾՔ ՈՐՈՎԱՅՆԻ, տե՛ս ԿՂԿՂԱՆՔ:

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ:

ՅԱԻԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱԻԵԼԱԴՐՈՒԹԻՒՆ (1):

ՅԱԻԵԼՈՒԼ, նբ. Առաւելուլ, աճեցուցանել, առատացուցանել, բարդել, ժողովել, ամփոփել, կրկնել, երկրորդել:

ՅԱԻԵԼՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ:

ՅԱԻԷԺ, ա. 1. Յաւէթական, յաւիտենական, մշտնջենաւոր, անանց, անսպառ,

անեղրական, անշարժ, անփոփոխ: 2. մ. Յաւէտ, միշտ, յաւէթաբար, յաւէթապէս: ՅԱԻԷԺԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԱԻԷԺ (2):

ՅԱԻԷԺԱԳՆԱՅ, ա. Մշտախաղաց, մըշտահոս:

ՅԱԻԷԺԱԼՈՅՍ, ա. Անաղօտ, անշէջ:

ՅԱԻԷԺԱԿԱՅ, ա. Յարակայ, կայուն, հաստատուն, յաւիտենական, անանց:

ՅԱԻԷԺԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱԻԷԺ (1):

ՅԱԻԷԺԱԿՈՅԱՍ, տե՛ս ՄՇՏԱԿՈՅԱ:
 ՅԱԻԷԺԱՄՆԱԼ, տե՛ս ՅԱԻԷԺԱՆԱԼ:
 ՅԱԻԷԺԱՆԱԼ, չբ. Մշտնջենաւորել, յա-
 ւէտանալ, յարանալ, յարամնալ, յարա-
 տեել, հանապազորդել:
 ՅԱԻԷԺԱՊԷՍ, տե՛ս ՅԱԻԷԺ (2):
 ՅԱԻԷԺԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, նբ. Յաւէտացու-
 ցանել, հանապազորդել:
 ՅԱԻԷԺՈՒԹԻԻՆ, գ. Մշտնջենաւորու-
 թիւն, յարակայութիւն, հանապազոր-
 դութիւն:
 ՅԱԻԷՏ, ա. մ. 1. Առաւել, յոյժ, կարի:
 2. Յաւէժ, միշտ, հանապազ:
 ՅԱԻԷՏԱԲԱՐ, մ. Յաւէտ, յաւէտապէս,
 յաւէժ, յաւէժաբար:
 ՅԱԻԷՏԱԳՈՅՆ, մ. ա. Առաւել, առաւե-
 լազոյն:
 ՅԱԻԷՏԱԶՈՒԱՐԹ, ՅԱԻԷՏԱԶՈՒԱՐԺ,
 ա. Յարազուարճ, մշտազուարճ:
 ՅԱԻԷՏԱԿԱՂԱՅ, ա. Մշտախաղաց, յա-
 ւէժագնաց, մշտնջենահօտ, մշտաբուղիս,
 մշտաշարժ, անապառ:
 ՅԱԻԷՏԱԿԻՑ, տե՛ս ՄՇՏՆՋԵՆԱԻՈՐԱ-
 ԿԻՑ:
 ՅԱԻԷՏԱԿՈՅԱՍ, տե՛ս ՄՇՏԱԿՈՅԱ:
 ՅԱԻԷՏԱՀՐԱՇ, ա. Հրաշափառազոյն:
 ՅԱԻԷՏԱԶԵԻ, ա. Բնաւորական, բնական,
 ընտանի:
 ՅԱԻԷՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԱԻԷԺԱՆԱԼ:
 ՅԱԻԷՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՅԱԻԷՏԱԲԱՐ:
 ՅԱԻԷՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱԻԷԺԱ-
 ՅՈՒՅԱՆԵԼ:
 ՅԱԻԷՏԱՓԹԻԹ, տե՛ս ՄՇՏԱՓԹԻԹ:
 ՅԱԻԷՐԺ, տե՛ս ՅԱԻԷԺ:
 ՅԱԻԷՐԺԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱԻԷԺԱԿԱՆ:
 – ՅԱԻԷՐԺԱԿԱՆ ՀԱՐՍՈՒՆՔ, տե՛ս ՅԱ-
 ԻԷՐԺԱՀԱՐՍՈՒՆՔ:
 ՅԱԻԷՐԺԱՀԱՐՍՈՒՆՔ, գ. յոգն. (բից.)
 Հարստենք:
 ՅԱԻԷՏԵԱՆ, գ. 1. Մշտնջենաւորութիւն:
 2. մ. Յաւիտեանս:
 – ՅԱԻԷՏԵԱՆՍ, տե՛ս ՅԱԻԷՏԵԱՆ (2):

ՅԱԻԷՏԵԱԿԱՆ, ա. Մշտնջենաւոր, յա-
 րակայ:
 ՅԱՓՇՏԱԿԵԼ, նբ. Կապտել, կողոպտել,
 կորզել, շորթել, աւազակել, հափափել,
 առեանգել:
 ՅԱՓՇՏԱԿԻՉ, տե՛ս ՅԱՓՇՏԱԿՈՂ:
 ՅԱՓՇՏԱԿՈՂ, ա. Յափշտակիչ, կողոպ-
 տիչ:
 ՅԱՓՇՏԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Յափշտակումն,
 առեանգութիւն, կողոպուտ:
 ՅԱՓՇՏԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱՓՇՏԱԿՈՒ-
 ԹԻԻՆ:
 ՅԱՓՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Խափուցանել:
 ՅԱՓՐԱՆԱԼ, չբ. Տաղտկալ, տաղտկա-
 նալ, նողկալ, ձանձրանալ:
 ՅԱՓՐԱՆՔ, գ. Յափրութիւն, տաղտուկ,
 ձանձրոյթ, հեղձումն, հեղձութիւն:
 ՅԱՓՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՅԱՓՐԱՆՔ:
 ՅԵԶԵՐ, գ. Պսակ, թագ:
 ՅԵԼՈՒԶԱԿ կամ ՅԵՂՈՒԶԱԿ, գ. Ելու-
 զակ, աւազակ, հուղիահար, ասպատա-
 կաւոր, մեկնակազէն:
 ՅԵԼՈՒԶԱԿԱՐԱՐ, մ. Աւազակաբար,
 ելուզակօրէն:
 ՅԵՂԱԴԱՐՁԱԿԱՆ, ա. Յանդիմանական:
 ՅԵՂԱԴԱՐՁԵԼ, նբ. Փոխադարձել, յե-
 դաշրջել, յեղափոխել:
 ՅԵՂԱԴԱՐՁՈՒԹԻԻՆ, գ. Յեղափոխու-
 թիւն, փոփոխութիւն, խոտորումն:
 ՅԵՂԱԿԱԳՈՅՆ, ա. մ. Յեղանակազոյն,
 յեղանակաբար, ալլաբանաբար:
 ՅԵՂԱԿԱՆ, ա. Փոփոխական, ալլալակ:
 ՅԵՂԱԿԱՐԾ, ՅԵՂԱԿԱՐԾՈՒՄ, ՅԵՂԱ-
 ԿԱՐԾՈՒՄՆ, մ. ա. Յանկարծ, յանկար-
 ծակի, յալլակարծուց, յանկարծական:
 ՅԵՂԱՆԱԿ, գ. 1. Եղանակ, կերպ, տա-
 րազ, օրինակ, ձև: 2. Ժամանակ (տա-
 րուայ եղանակ): 3. Գլուխ (գրքի): 4.
 Բարք, բնութիւն:
 ՅԵՂԱՆԱԿԱՐԱՐ, ՅԵՂԱՆԱԿԱԳՈՅՆ,
 տե՛ս ՅԵՂԱԿԱԳՈՅՆ:
 ՅԵՂԱՆԱԿԱՈՐ, ա. Յեղեղուկ, ալլալ-

լիւի, փոփոխական:

ՅեՂԱՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Յեղուլ, յեղափոխել, դարձուցանել: 2. Յեղյեղել, երկրորդել: 3. Եղանակել, նուագել, երգել, գեղգեղել:

ՅեՂԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, ՅեՂԱՆԱԿՈՒՄՆ, գ. Այլափոխութիւն (յեղանակելը):

ՅեՂԱՇԱՐԺԵԼ, ՅեՂԱՇՐՋԵԼ, տե՛ս ՅեՂԱՓՈԽԵԼ:

ՅեՂԱՇՐՋՈՒՄՆ, տե՛ս ՅեՂԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ:

ՅեՂԱՓՈԽ, ա. Փոփոխական, յեղյեղուկ, յեղափոխուկ:

ՅեՂԱՓՈԽԵԼ, նբ. 1. Յեղաշրջել, յեղաշարժել, փոփոխել, յեղանակել, այլափոխել, դարձուցանել: 2. Թարգմանել, յեղուլ:

ՅեՂԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոփոխութիւն, յեղաշրջում, յեղափոխում:

ՅեՂԱՓՈԽՈՒԿ, տե՛ս ՅեՂԱՓՈԽ:

ՅեՂԱՓՈԽՈՒՄՆ, գ. Յեղաշրջում, փոփոխում:

ՅեՂԵԼ (իմ), չբ. Յեղուլ, չեղել:

ՅեՂՅԵԼ, նբ. 1. Յեղյեղուլ, յեղանակել, երկրորդել, չրջշրջել: 2. Յեղափոխել, յեղաշրջել, յեղուլ, փոխել: 3. Ծօծել:

ՅեՂՅԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոփոխութիւն, դարձ (մեղքից):

ՅեՂՅԵՂՈՒԼ, տե՛ս ՅեՂՅԵՂԵԼ (1):

ՅեՂՅԵՂՈՒԿ, ա. Փոփոխական, յեղափոխ, յեղափոխուկ, դիւրափոփոխ, այլալակ:

– ՅեՂՅԵՂՈՒԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. 1. Յեղյեղել, յեղանակել: 2. Թեքել, ծեքել, բեկբեկել:

ՅեՂՅԵՂՈՒՄՆ, գ. 1. Յեղափոխութիւն, փոփոխում, այլալուծութիւն, այլափոխութիւն: 2. Բազմաշրջում: 3. տե՛ս ՅեՂՈՒՄՆ (2):

– ՈՏԻՑ ՅեՂՅԵՂՈՒՄՆ, տե՛ս ՔԱՅԼԱՓՈԽ:

ՅեՂՈՒԼ, նբ. 1. Յեղյեղել, փոխել, փոփո-

խել, յեղափոխել, յեղանակել, չրջշրջել, չրջել, դարձուցանել: 2. Թարգմանել:

ՅեՂՈՒՄՆ, գ. 1. Այլալուծութիւն, փոփոխում, յեղափոխութիւն, չրջշրջում: 2. Յեղյեղում:

ՅեՂՅԵԱԼ, ա. Լի, լիապատար:

ՅեՆՈՒԼ, չբ. Հաստատել, փխբ. ապաւինել, ապաստանել:

ՅեՌԱՆ Դ, տե՛ս ԵՌԱՆ Դ:

ՅեՌԱՆ ԴԵԱՆ, տե՛ս ԵՌԱՆ ԴԵԱՆ:

ՅեՌՈՒԼ, նբ. Շարայարել, յարմարել, յարադրել, ընդելուզանել, աղխադել, զօդել:

ՅեՌՈՒՄՆ, գ. Ընդելուզում:

ՅեՍԱՆ, գ. Լեսան:

ՅեՍԱՆԱՍՈՒՐ, ա. Սայրասուր:

ՅեՍԱՆԵԼ, նբ. Սրել:

ՅեՏ, նխդ. 1. Զհետ, զկնի, հետի: 2. մ. Յետս:

ՅեՏԱՄՏԱԿԱՆ, ա. Ներքսածողական:

ՅեՏԻ, տե՛ս ՅեՏԻՆ (1):

ՅեՏԻՆ, ա. 1. Յետի, վերջին, հուսկ: 2. Ծայրագոյն: 3. Ստորագոյն, անաւագ, տրուպ, կրտսեր, փոքր: 4. գ. Վերջն, ծայրն: 5. Յետնորդ:

ՅեՏԿԱՐ, գ. Ձեռագիր, մուրհակ:

ՅեՏԿՈՅՍ, տե՛ս ՅեՏՍ:

ՅեՏՆԱԾԵՐ, գ. Ալեւոր:

ՅեՏՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՅեՏՆԵԼ (իմ):

ՅեՏՆԵԼ (իմ), չբ. Անազանել, վերջանալ, կասել, պակասել, նուազել, կարօտել, զրկել:

ՅեՏՆՈՐԴ, տե՛ս ՅեՏԻՆ (5):

ՅեՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուաստութիւն:

ՅեՏՈՅ, նխդ. մ. Զկնի, յետուստ, ապա, այնուհետեւ:

– ՅեՏՈՅ ԿՈՂՄՆ, ՅեՏՈՅ ԿՈՅՍ, տե՛ս ՅեՏՈՅՔ:

– ՅեՏՈՅՔ, գ. Յետոյ կողմն, յետոյ կոյս: ՅեՏՈՒՍ, նխդ. մ. 1. Յետոյ, յետուստ կողմանէ, ապա: 2. գ. Յետոյք:

– ՅեՏՈՒՍ ԿՈՂՄԱՆԷ, տե՛ս ՅեՏՈՒՍ (1):

ՅԵՏՍ, մ. Յետկոյս, յետ, յետս յետս, յետսերևակի:

- ՅԵՏՍ ԴԱՌՆԱԼ. Դառնալ ընդ կրուկ:

- ՅԵՏՍ ԿԱԼ, տե՛ս ԿԱՍԵԼ¹ (1):

- ՅԵՏՍ ՅԵՏՍ, տե՛ս ՅԵՏՍ:

- ՅԵՏՍ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ԿԱՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՅԵՏՍԱՄԻՏ, ա. Նկնախոհ, պակասամիտ:

ՅԵՏՍԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեստութիւն, ապստամբութիւն:

ՅԵՏՍՆԵՒԱԿԻ, տե՛ս ՅԵՏՍ:

ՅԵՏՍ ԸՆԴԴԷՄ, մ. ա. Դէմ ընդդէմ, հակառակ:

ՅԵՐԱԶԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԱԶԱՆԱԼ:

ՅԵՐԱԶԵԼ (իմ), տե՛ս ԵՐԱԶԵԼ (իմ):

ՅԵՐԻԻՐԵԼ, նբ. Յարմարել, յօրինել, կարգաւորել, բարեկարգել, ուղղել:

ՅԵՐԿԱՐ, մ. 1. Ընդ երկար: 2. ա. Երկարածիգ:

ՅԵՐԿԱՐԱԳՈՅՆ, ա. մ. Երկայնագոյն:

ՅԵՐԿԱՐԱՀԱՄԱՐԵՐ, ա. Համբերատար, երկայնամիտ:

ՅԵՐԿԱՐԱԶԳԱԿԱՆ, ա. Յարածիգ, երկարածիգ, տեղական:

ՅԵՐԿԱՐԱԶԳԵԼ, նբ. Յերկարել, ձգձգել:

ՅԵՐԿԱՐԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յերկարութիւն, տեղութիւն: 2. Յապաղումն:

ՅԵՐԿԱՐԱԶԻԳ, ա. Երկարայնածիգ, երկար, ձիգ:

ՅԵՐԿԱՐԱՆԱԼ, չբ. Յերկարել, յերկարածիգ, յամել, տեւել:

ՅԵՐԿԱՐԱՆՈՐ, ա. Երկար, յերկարածիգ:

ՅԵՐԿԱՐԵԼ¹, նբ. 1. Երկայնել, երկարացուցանել, յերկարածիգ: 2. չբ. տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱՄՏԵԼ:

ՅԵՐԿԱՐԵԼ² (իմ), տե՛ս ՅԵՐԿԱՐԱՆԱԼ:

ՅԵՐԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:

ՅԵՐԿԲԱՅԱՆԱԼ, ՅԵՐԿԲԱՅՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՅԱՆԱԼ:

ՅԵՐԿՆՈՒՍՏ, տե՛ս ԵՐԿՆՈՒՍՏ:

ՅԵՐԿՈՒԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՅ (1):

ՅԵՐԿՈՒԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՅԱՆԱԼ:

ՅԵՐԿՈՒԱՆՔ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՅՈՒԹԻՒՆ (1):

ՅԵՐԿՈՒՈՒՄՆ, գ. Երկբայութիւն, յերկուանք, տարակուսանք, տարակոյս:

ՅԵՑ, ա. մ. 1. Յեցեալ: 2. փխբ. Ապաւինեալ:

ՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հաստատել, ամրացուցանել:

ՅԻՄԱՐ, ա. Անմիտ, չամբուշ, պակասամիտ, ախմար, տխմար, մորոս, ռակայ:

ՅԻՄԱՐԱՐԱՐ, մ. Անմտաբար, անխորհրդաբար, անմտութեամբ:

ՅԻՄԱՐԱՐՄԻՏ, ա. Անմիտ (մտքով յիմար):

ՅԻՄԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԻՄԱՐԵԼ (իմ):

ՅԻՄԱՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԻՄԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՅԻՄԱՐԵԼ¹, տե՛ս ՅԻՄԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՅԻՄԱՐԵԼ² (իմ), չբ. Յիմարանալ, անմըտանալ, չամբել, ցնորել, ապշանալ, ապշել:

ՅԻՄԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յնորեցուցանել, ապշեցուցանել, յիմարել:

ՅԻՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն, խելագարութիւն, չամբելութիւն, մոլեգնութիւն, ապշութիւն:

ՅԻՄԱՐՈՒՄՆ, գ. Յիմարութիւն, անմըտութիւն:

ՅԻՇԱԶԱՐ, ա. Չարայուշ, դիտակալ:

ՅԻՇԱԶԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոխակալութիւն:

ՅԻՇԱՏԱԿ, գ. 1. Յիշումն, յիշատակաւորութիւն, յիշելութիւն: 2. Յիշելիք, առ ի յիշատակէ: 3. Ուշ, յիշողութիւն:

- ԱՌԻ ՅԻՇԱՏԱԿԷ, տե՛ս ՅԻՇԱՏԱԿ (2):

- ԴՊԻՐ ՅԻՇԱՏԱԿԱՑ, տե՛ս ՅԻՇԱՏԱԿԱԳԻՐ:

ՅԻՇԱՏԱԿԱԳԻՐ, գ. Դպիր յիշատակաց, յիշողութեան վերակացու:

ՅԻՇԱՏԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիշատակաւորան:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՆՈՑ, գ. (ըստ յունական ոճի) Գերեզման, շիրիմ:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ, գ. 1. Յիշատակագրութիւն, արձանագրութիւն: 2. Յիշատակ: 3. (յունական ոճով) Յիշատականոց, շիրիմ: 4. Յիշողութիւն:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՆՈՐՈՒԹԻՒՅԻՆ, տե՛ս ՅԻՇԱՏԱԿ (1):

ՅԻՇԱՏԱԿԵՆԼ, նբ. Յիշել, յիշեցուցանել: ՅԻՇԵՆԼ, նբ. Յուշ բերել, յուշ ածել, յիշատակել:

ՅԻՇԵՆԼԻՔ, տե՛ս ՅԻՇԱՏԱԿ (2):

ՅԻՇԵՆՈՒԹԻՒՅԻՆ, գ. Յիշումն, յիշատակ:

ՅԻՇԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յուշ առնել, յուշ արկանել, ազդ առնել, զեկուցանել, զգուշացուցանել:

ՅԻՇԵՅՈՒՅԱՆՈՂ, տե՛ս ՅԻՇԵՅՈՒՅԻԶ:

ՅԻՇԵՅՈՒՅԻԶ, ա. Յիշեցուցանող, յուշարար, զգացուցիչ:

ՅԻՇՈՂԱԿԱՆՆ, ՅԻՇՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՅԻՆ, գ. Յիշողութիւն:

ՅԻՇՈՂՈՒԹԻՒՅԻՆ, գ. Յիշելութիւն, յիշումն, յիշատակ:

- ՅԻՇՈՂՈՒԹԻՒՅԻՆ ԱՌՆԵԼ. Յիշեցուցանել:

- ՅԻՇՈՂՈՒԹԵԱՆ ՎԵՐԱԿԱՅՈՒ. Յիշատակագիր:

ՅԻՇՈՅ, գ. Հայհոյանք, Հայհոյութիւն, պղծաբանութիւն, լուտանք, նախատինք: ՅԻՇՈՅԱՏՈՒ, ա. Հայհոյիչ, պղծագործախօս:

ՅԻՇՈՒՄՆ, գ. Յիշելութիւն, յիշողութիւն, յիշատակ:

- ՅԻՇՈՒՄՆ ԱՌՆԵԼ. Յիշեցուցանել:

ՅԻՄՆԵՐԵԱԿ, տե՛ս ՅՈՐԵՆԵԱՆ:

ՅԻՐԱԻԻ, մ. Իբաւամբք, ստուգապէս, իրաւ, իրաւացի, արդարեւ, ի դէպ:

ՅԻՐԵՆԼ, ՅԻՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, ՅԻՐԵՆԼ, նբ. պբ. 1. Յեռու: 2. Միւել: 3. Յարել: 4. Կարկառել, երկայնել:

ՅՂԱՆԱԼ, չբ. Յղենալ, սերմն առնուլ, սերմնառել, սաղմնանալ:

ՅՂԱՐԿԵԼ, նբ. Յուղարկել, յղել:

ՅՂԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՈՒՂԱՐԿՈՒՄՆ:

ՅՂԱՅՈՒԹԻՒՅԻՆ, տե՛ս ՅՂՈՒԹԻՒՅԻՆ:

ՅՂԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՂՈՒԹԻՒՅԻՆ:

ՅՂԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Սաղմնառել:

ՅՂԱՅՈՒՅԻԶ, ա. Սերմնարկուլ:

ՅՂԵԼ, նբ. Յղարկել, յուղարկել, առաքել: ՅՂԵՆԱԼ, տե՛ս ՅՂԱՆԱԼ:

ՅՂԿԵԼ, նբ. Ողորկել, Հարթել, կոկել, տաշել, քերել, յարդարել:

ՅՂՈՒԹԻՒՅԻՆ, գ. Յղացութիւն, յղացումն, սաղմնառութիւն, սերմնարկութիւն:

ՅՂՓԱՆԱԼ, չբ. Յղփիլ, լիանալ, առաւելուլ, մեծանալ, բարձրանալ, յօրանալ, յափրանալ:

ՅՂՓԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Լիացուցանել, ճոխացուցանել, պարարել:

ՅՂՓԻԼ, տե՛ս ՅՂՓԱՆԱԼ:

ՅՂՓՈՒԹԻՒՅԻՆ, գ. Լիութիւն, առատութիւն, զեղումն, զեղխութիւն, յագուրդ, պարպատումն, պարուրումն:

ՅՈ՞, ՅՈ՞Վ, գ. Ո՞ւր:

ՅՈՐԵՆԵԱՆ, գ. Յիսնեբեակ:

ՅՈՐԵՆԼԻ, տե՛ս ՇԵՓՈՐ:

ՅՈՐԵՆԼԻԿ, գ. Բուրգն, կոթոյ:

ՅՈՔՆ, Բազում, յոյով, շատ:

ՅՈՔՆԱՐԱՐ, ա. մ. Բազմապատիկ, բազմատեսակ, յոգնակի:

ՅՈՔՆԱՐԱՐԱՌ, ա. Բազմաձայն, մեծաձայն:

ՅՈՔՆԱՐԵՂՈՒՆ, ա. 1. Բազմաբեղուն, բերրի, յուռթի: 2. Բազմապատիկ, բազմատեսակ:

ՅՈՔՆԱՐԻՄ, ա. Բազմաբիծ, պիղծ:

ՅՈՔՆԱՐՈՒՅԻՆ, ա. 1. Բազմադիմի, ազգի ազգի: 2. Յոյովակի:

ՅՈՔՆԱԳԷՏ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳԷՏ:

ՅՈՔՆԱԳԼՈՒՅԻՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳԼՈՒՅԻՆ:

ՅՈՔՆԱԳՆԱԼԻ, ա. Բազմայեղանակ, բազմատեսակ:

ՅՈՔՆԱԳՈՅԻՆ, ա. Բազմագոյն, բազմապատիկ, բազում:

ՅՈՔՆԱԳՈՒՆԱԿ, ա. մ. Բազմադիմի, յոգնաբար:

ՅՈՒՆԱՅԱՆ, ա. Բազմազան, բազմա-
դիրի, բազմապատիկ, զանազան, ազգի
ազգի:

ՅՈՒՆԱՅԱՆԱԳՈՒՆԱԿ, ա. Յոգնազան,
յոգնադուլակ:

ՅՈՒՆԱԹԱԽԱՆՁ, տե՛ս ՅՈՒՆԱԹԱԽԻԾ:

ՅՈՒՆԱԹԱԽԻԾ, ա. Յոգնաթախանձ:

ՅՈՒՆԱԹԻԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԹԻԻ:

ՅՈՒՆԱԺՈՂՈՎ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԺՈՂՈՎ:

ՅՈՒՆԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԽՈՒՄԲ:

ՅՈՒՆԱԽՈՒՌՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԽՈՒՌՆ:

ՅՈՒՆԱԾԱՂԻԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԾԱՂԻԿ:

ՅՈՒՆԱԿԱՆ, ա. 1. Բազմաթիւ, յոլով,
բազում, բազմապատիկ: 2. Բազմաւո-
րական, յոգնակի:

ՅՈՒՆԱԿԻ, ա. 1. Յոգնական, բազմաթիւ,
բազում, յոլով, շատ: 2. մ. Յոգնաբար:

ՅՈՒՆԱԿՈՐՈՎ, տե՛ս ՔԱԶԱԿՈՐՈՎ:

ՅՈՒՆԱՀԱՄԱՐ, ա. Բազմաթիւ:

ՅՈՒՆԱՀԱՆՃԱՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀԱՆ-
ՃԱՐ:

ՅՈՒՆԱՀԱՌԱՁ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀԱՌԱՁ:

ՅՈՒՆԱՀԱՒԱՔ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀԱՒԱՔ:

ՅՈՒՆԱՀԵՂ, ա. Բազմազեղ, յորդառատ:

ՅՈՒՆԱՀՈՅԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՀՈՅԼ:

ՅՈՒՆԱՀՈՍԱՆ, ա. Յորդահոս, յորդա-
ռատ:

ՅՈՒՆԱՀՌԱՅԱ, ա. Բազմահռչակ, մե-
ծահռչակ, մեծանուն:

ՅՈՒՆԱՀՌԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Գերապան-
ծութիւն, չքեղութիւն:

ՅՈՒՆԱՁԱՅՆ, ա. 1. տե՛ս ԲԱԶՄԱՁԱՅՆ
(1): 2. գ. Մեծաձայնութիւն:

ՅՈՒՆԱՃԱՃԱՆՁ, ա. Բազմաճաճանչ,
բազմափայլ:

ՅՈՒՆԱՄԱՆԱԿ, ՅՈՒՆԱՄԱՆԱԿԱ-
ԳՈՅՆ, ՅՈՒՆԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, ա. 1. Բազ-
մաժամանակեայ, տոկուն: 2. Վաղե-
մի:

ՅՈՒՆԱՄԱՆԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՄԱՆ-
ՆԵԱՅ:

ՅՈՒՆԱՄԻՏ, տե՛ս ԲԱԶՄԻՄԱՍ:

ՅՈՒՆԱՅԱԾՈՒԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՅԱ-
ԾԵԱՆ:

ՅՈՒՆԱՆՈՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՆՈՒՆ և
ԲԱԶՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՆ:

ՅՈՒՆԱՇԱՀ, ա. Մեծաշահ, բազմա-
գին:

ՅՈՒՆԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՇՆՈՐՀ:

ՅՈՒՆԱՁԵԱՅ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՁԵԱՅ:

ՅՈՒՆԱՊԱՃՈՅՃ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՃՈՅՃ:

ՅՈՒՆԱՊԱՇՄԱՅԵԱԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱ-
ՀՌԱՅԱ:

ՅՈՒՆԱՊԱՏ, ա. Բազմամանուած, շա-
ղապատ:

ՅՈՒՆԱՊԱՏԻԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ:

ՅՈՒՆԱՊԱՏԻՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻՐ:

ՅՈՒՆԱՊԱՏԻ, ա. Բազմապատիւ, մե-
ծաշուք, մեծապայելուէ:

ՅՈՒՆԱՊԱՏԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏ-
ԿԱԲԱՐ:

ՅՈՒՆԱՊԱՐԳԵԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՐ-
ԳԵԻ:

ՅՈՒՆԱՊԻՍԻ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԻՍԻ:

ՅՈՒՆԱՊՏՈՒՂ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊՏՈՒՂ:

ՅՈՒՆԱՋԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՋԱՆ:

ՅՈՒՆԱՍԱՂԱՐԹ, ա. Սաղարթազուարճ:

ՅՈՒՆԱՍԵՐԵԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍԵՐԵԼ:

ՅՈՒՆԱՍՏՈՒԱԾ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՍ-
ՏՈՒԱԾ:

ՅՈՒՆԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԲԱԶՄ-
ԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻԻՆ:

ՅՈՒՆԱՎՐԴՈՎ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՎՐԴՈՎ:

ՅՈՒՆԱՏԱՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՏԱՐ:

ՅՈՒՆԱՏԱՐԱԾ, ա. Բազմատարած, լայ-
նածաւալ:

ՅՈՒՆԱՏԵՍԱԿ, ՅՈՒՆԱՏԵՍԱԿԱՊԷՍ,
տե՛ս ԲԱԶՄԱՏԵՍԱԿ:

ՅՈՒՆԱՏԵՍԻԼ, ա. Բազմատեսիլ, բազ-
մադիմի, յոգնատեսակ:

ՅՈՒՆԱՏԽՈՒՐ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՏԽՈՒՐ:

ՅՈՒՆԱՓԱՅԼ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՓԱՅԼ:

ՅՈՒՆԵԼ (իմ), չք. Խոնջիլ, վաստակել,
աշխատել, պարտասել:

ՅՈՒՆԵՍԿՈՒՆԵԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԵՐԱՆԵԱՆ:

ՅՈՒՆԵՐԶԱՆԻԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԵՐԶԱՆԻԿ:

ՅՈՒՆՈՐԱԿԱԿԱՆ կամ ՅՈՒՆՈՐԱԿԱՆ, ա. Բազմապիսի, բազմադունի, բազմերանգ, պէսպէս:

ՅՈՒՆՈՒՍՏ, մ. Ի բազմաց հետէ, անդրստին:

ՅՈՒՆՕՐԷՆ, մ. Յոգնօրինակաբար, բազմօրինակաբար:

ՅՈՒՆՕՐԻՆԱԿԱՐԱՐ, տե՛ս ՅՈՒՆՕՐԷՆ:

ՅՈՒԴՈՅՀԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Հառաչանք, հեծուլթիւն:

ՅՈՒՈՎ, ա. 1. Բազում, շատ, յաճախ, յոգն: 2. մ. Շատ, բազումս, յոյժ, առաւել, ստէպ:

- ՅՈՒՈՎՔ, գ. Բազումք:

- ՅՈՒՈՎ ԱՆԳԱՄ, մ. Յոլովաբար, յոլովակի, յաճախակի, յոլովիցս անգամ:

ՅՈՒՈՎԱՐԱՐ, մ. Յոլովակի, յոլով անգամ:

ՅՈՒՈՎԱԳՈՅՆ, ա. մ. 1. Բազմագոյն, առաւելագոյն, երկարագոյն: 2. Յոլովակի, աւելի, առաւելապէս, մեծապէս, մեծա մասամբ, յաճախ, յերկար, ստէպ:

ՅՈՒՈՎԱԳՈՒԹ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԳՈՒԹ:

ՅՈՒՈՎԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԽՈՒՄԲ:

ՅՈՒՈՎԱԾԻՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԾԻՆ:

ՅՈՒՈՎԱԿԵԱՅ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԿԵԱՅ:

ՅՈՒՈՎԱԿԻ, մ. 1. Յոլով անգամ: 2. ա. Յոլով, յոլովագոյն:

ՅՈՒՈՎԱԶԵՌԻՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱԶԵՌԻՆ:

ՅՈՒՈՎԱՄԵՂԾ, ա. Աղտեղի, փիծ:

ՅՈՒՈՎԱՆԱԼ, չբ. Բազմանալ, առաւելու, յորդել, յոլովել, յաճախել:

ՅՈՒՈՎԱՊԱՏԻԿ, տե՛ս ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ:

ՅՈՒՈՎԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՒՈՎԵԼ¹ (1):

ՅՈՒՈՎԵԼ¹, նբ. 1. Յոլովացուցանել, բազմացուցանել, առաւելու, յաճախել, յերկարել: 2. չբ. տե՛ս ՅՈՒՈՎԵԼ² (իմ):

ՅՈՒՈՎԵԼ² (իմ), չբ. Յաճախել, բազմանալ, յաւելու:

ՅՈՒՈՎԻՅՍ ԱՆԳԱՄ, տե՛ս ՅՈՒՈՎ ԱՆԳԱՄ:

ՅՈՒՈՎՈՒԹԻՆ, գ. Շատուլթիւն, բազմուլթիւն, յաճախուլթիւն, առաւելուլթիւն, յորդուլթիւն:

ՅՈՒՈՐՏ, ա. 1. տե՛ս ՅԱՒՈՐՏ: 2. մ. տե՛ս ՅՈՒՈՐՏԱՐԱՐ:

ՅՈՒՈՐՏԱՐԱՐ, մ. Յոխորտօրէն, յանդրգնաբար, անխորհրդաբար, յախուռն:

ՅՈՒՈՐՏԱԼ, ՅՈՒՈՐՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Յանդրգնել, խրոխտալ, եղջիւր ածել: 2. Սպառնալ:

ՅՈՒՈՐՏԱՆՔ, ՅՈՒՈՐՏՈՒԹԻՆ, գ. Խրոխտումն, յահուլթիւն, յանդրգնուլթիւն:

ՅՈՒՈՐՏՕՐԷՆ, տե՛ս ՅՈՒՈՐՏԱՐԱՐ:

ՅՈՂԱԼ, չբ. 1. Յուլանալ, յողնել, ընդողնել, յառել: 2. Դիտել, հսկել, դարանել, սպասել:

ՅՈՂԴՈՂԴ, ա. Անհաստատ, անկայուն, դողդոջուն, խախտ, խարխուլ, դիւրաշարժ, զաղփաղփուն, տկար:

ՅՈՂԴՈՂԴԵԼ, նբ. Յողդոջեցուցանել, խախտել, խարխալել, շարժել, տատանել, յուզել, վրդովել:

ՅՈՂԴՈՂԴԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՂԴՈՂԴԵԼ:

ՅՈՂԴՈՂԴՈՒՄՆ, գ. Խախտումն, տատանումն, ծփումն, յուզումն:

ՅՈՂԴՈՂԴՈՒՆ, ա. Յողդոջ, խախտ:

ՅՈՂԵԼ (իմ), տե՛ս ՅՈՂԱԼ և ԸՆԴՈՂԵԼ (իմ):

ՅՈՅՁ, գ. 1. Խոյզ և խնդիր, քննուլթիւն: 2. Ծփումն, չփոթ, վրդով:

ՅՈՅԺ, մ. ա. Ուժգին, սաստկապէս, կարի, խպառ մեծապէս, շատ:

- ՅՈՅԺ ՅՈՅԺ, ԱՌԱԽԵԼ ՔԱՆ ԶՅՈՅԺ, մ. Կարի յոյժ, ևս քան զևս, առաւել քան զառաւել:

ՅՈՅԼ, ա. Ծոյլ, դանդաղկոտ, հեղգ, պղերգ:

ՅՈՅՆ, տե՛ս ԵԼԼԵՆԱՅԻ:

ՅՈՅՍ, գ. Ակնկալուլթիւն, վստահուլթիւն,

ապաւինութիւն, ապաւէն:

ՅՈՅԲ, ա. Գէր, պարարտ, թանձր, ստուար, թաւ:

ՅՈՊԼԱԿ, գ. Սալլակ, սալլիկ:

ՅՈՌԱԳՈՅՆ, ա. Յոռեգոյն, վատթարագոյն, յետին:

ՅՈՌԱԾԻՆ, ա. Վատթարագգի, վատատոհմակ, վատատոհմիկ:

ՅՈՌԱՆԱԼ, չբ. Վատթարանալ:

ՅՈՌԱՊԷՍ, մ. Յոռի, չարաչար:

ՅՈՌԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յոռեցուցանել, ընդ վայր հարկանել, անտեսել:

ՅՈՌԵԱԿ, ա. Արհամարհ, չնչին, անշուք:

ՅՈՌԵԳՈՅՆ, տե՛ս ՅՈՌԱԳՈՅՆ:

ՅՈՌԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՌԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:

ՅՈՌԻ, ա. 1. Վատթար, չար, անպիտան, անարգ, ստորին, նուաստ, խոտան, չընչին, թերի, անտեղի, անարժան, գարշ: 2. մ. տե՛ս ՅՈՌԱՊԷՍ:

ՅՈՌԻՆ, տե՛ս ՅՈՌԻ (1):

ՅՈՌԻԹԻԻՆ, գ. Վատթարութիւն, անպիտանութիւն, անտեղութիւն:

ՅՈՒՎ, տե՛ս ՅՈՒ:

ՅՈՒՎԱԶ, տե՛ս ԻՆԾ, ԻՆՁ:

ՅՈՒՎԱՆԱԿ, տե՛ս ՅԱՆԱՆԱԿ:

ՅՈՒՎԱՏԱԿ, տե՛ս ՁԻ:

ՅՈՏԱՆԱԽՈՐ, ա. մ. Ոտնաւոր:

ՅՈՏԱՆԱԽՈՐԹԻԻՆ, գ. Ոտնակացութիւն:

ՅՈՐԴ, ա. 1. Առատ, լիաբուլիս, բազմաչոսան: 2. գ. Յորդութիւն, լիութիւն:

ՅՈՐԴԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Ճոխաբանութիւն, պերճաբանութիւն:

ՅՈՐԴԱԲՈՐԲ, ա. Տօթաբին:

ՅՈՐԴԱԲՈՐ(Ղ)Խ, ա. 1. տե՛ս ԱՌԱՏԱՐՈՒՂԽ: 2. Լիապէս:

ՅՈՐԴԱԳՆԱՅ, տե՛ս ՅՈՐԴԱԽԱՂԱՅ:

ՅՈՐԴԱԳՈՅՆ, ա. մ. Առատագոյն, ճոխագոյն, առաւելապէս, մեծապէս:

ՅՈՐԴԱԳՈՒԹ, ա. Բազմագութ:

ՅՈՐԴԱԴԷՄ, ա. Յորդախաղաց:

ՅՈՐԴԱԼԻ, ա. Յորդառատ, երկար:

ՅՈՐԴԱԼՈՅՍ, ա. Լուսափայլ, պայծառաբորբոք:

ՅՈՐԴԱԽԱՂԱՅ, ա. Յորդաղնաց, յորդղնաց, յորդահոս, յորդաբուլիս:

ՅՈՐԴԱԽՕՍ, ա. Ճոխաբան:

ՅՈՐԴԱՀԵՂԵՂ, ա. Յորդահոս:

ՅՈՐԴԱՀԵՂՈՒ, ա. Յորդահոս:

ՅՈՐԴԱՀՈՍ, ՅՈՐԴԱՀՈՍԱԿ, ՅՈՐԴԱՀՈՍԱՆ, ա. 1. Մեծահոսան, առատահոս, յորճանախաղաց: 2. Յորդաբուլիս, առատաբուլիս:

ՅՈՐԴԱՀՈՍԵԱՆ, տե՛ս ՅՈՐԴԱՀՈՍ:

ՅՈՐԴԱՋՈՒՐ, ա. Շատաշուր, ջրալից, յորդահոս:

ՅՈՐԴԱՌԱՏ, ա. 1. Առատահոս, յորդահոսան, բազմաղեղ: 2. մ. Յորդագոյն:

ՅՈՐԴԱՍԱՀ, ա. Յորդախաղաց, յորդահոս:

ՅՈՐԴԱՍԱՅ, ա. Ճոխաբան:

ՅՈՐԴԵԼ¹, նբ. 1. Առատացուցանել, հեղուլ, բղիւխ, հոսել, ծաւալել, յաճախել: 2. չբ. տե՛ս ՅՈՐԴԵԼ² (իմ):

ՅՈՐԴԵԼ² (իմ), չբ. Առատանալ, բազմանալ, առաւելուլ, բղիւխ, սորել, ծորել:

ՅՈՐԴԵՌԱՆ Դ, ՅՈՐԴԵՌԱՆ ԴՆ, ա. Ջերմեռանդն, ջերմագութ, գորովալից:

ՅՈՐԴԷԳՆԱՅ, տե՛ս ՅՈՐԴԱԳՆԱՅ:

ՅՈՐԴՈՐ, ա. մ. Յօժար, յօժարամիտ, փոյթ, մտաղիւր, կամակար, ինքնակամ, դիւրին, դիւրապատրաստ:

ՅՈՐԴՈՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ինքնայորդոր, ինքնայօժար, յօժարագոյն, մտաղիւրագոյն: 2. Յորդեռանդն, յորդագոյն:

ՅՈՐԴՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Յորդորիչ, մխիթարական: 2. Յորդորամիտ:

ՅՈՐԴՈՐԱՄԻՏ, ա. Յօժարամիտ:

ՅՈՐԴՈՐԵԼ, նբ. 1. Յորդորեցուցանել, յօժարեցուցանել, թելադրել, խրատել, սաղրել, զրգռել, չրապուրել, մխիթարել:

2. Քաջալերել: 3. Յորդել, յաճախել, ծաւալել, գեղուլ:

ՅՈՐԴՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՐԴՈՐԵԼ
(1):
ՅՈՐԴՈՐԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Յորդորիչ:
ՅՈՐԴՈՐԻՉ, տե՛ս ՅՈՐԴՈՐԵՑՈՒՑԻՉ:
ՅՈՐԴՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յորդորումն:
2. Յորդումն, յորդութիւն:
ՅՈՐԴՈՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՈՐԴՈՐՈՒԹԻՒՆ
(1):
ՅՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատութիւն, յոր-
դումն:
ՅՈՐԴՈՒՄՆ, գ. Յորձան, ծաւալումն,
զեղումն:
ՅՈՐԺԱՄ, մ. 1. Երբ, իբրեւ: 2. չ. Մինչ,
որովհետեւ:
- ՅՈՐԺԱՄ կամ ՅՈՐԺԱՄ, գ. Ե՞րբ:
ՅՈՐՉ, գ. Ոչխար (արու):
ՅՈՐՉԱՀՈՍ, ա. Յորձանահոս:
ՅՈՐՉԱՆ, գ. 1. Յորդումն, յորդութիւն:
2. Հեղեղ: 3. Սահանք: 4. Յորձանուտ:
5. Ալիք:
- ՅՈՐՉԱՆՍ ԱՌԵՆՈՒԼ, տե՛ս ԵՌԱԼ (1):
ՅՈՐՉԱՆԱԽԱՂԱՅ, ա. Յորզահոս:
ՅՈՐՉԱՆԱԽՈՐ, ա. Խորայորձան:
ՅՈՐՉԱՆԱՀՈՍ, տե՛ս ՅՈՐՉԱՀՈՍ:
ՅՈՐՉԱՆՈՒՏ, գ. 1. տե՛ս ՅՈՐՉԱՆ (4):
2. ա. Շրջանապտոյտ:
ՅՈՐՈՆՉԵԼ, տե՛ս ՅՈՐԱՆՉԵԼ:
ՅՈՐՋՈՐՋԱՆՔ, գ. Յորջորջումն, կո-
չումն, անուանակոչութիւն, մականուն:
- ՅՈՐՋՈՐՋԱՆՕՔ, մ. Պիտակաբար, խառ-
նակաբան:
ՅՈՐՋՈՐՋԵԼ, նբ. 1. Կոչել, անուանել:
2. Մականուանել:
ՅՈՐՋՈՐՋՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՈՐՋՈՐՋԱՆՔ:
- ՅՈՐՋՈՐՋՈՒՄՆ ՓՈՓՈԽԵԱԼ՝ ՓՈՓՈ-
ԽԱԿԱՆ. Այլաբանութիւն, փոխաբերու-
թիւն:
ՅՈՐՍԱԿՍ, եղբ. Ընդէ՞ր, վասն է՞ր:
ՅՈՐՍԱՅՍ, մ. Յորսայսեալ, պորտ ի վեր:
- ՅՈՐՍԱՅՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՐՍԱՅՍԵԼ:
- ՅՈՐՍԱՅՍ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ. Յորսայսեալ
անկանել՝ կալ:

ՅՈՐՍԱՅՍԵԱԼ, տե՛ս ՅՈՐՍԱՅՍ:
- ՅՈՐՍԱՅՍԵԱԼ ԱՆԿԱՆԵԼ՝ ԿԱԼ, տե՛ս
ՅՈՐՍԱՅՍ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ:
ՅՈՐՍԱՅՍԵԼ, նբ. Յորսայս առնել, զգետ-
նել, տապաստ արկանել:
ՅՈՒՋԱԽՆ ԴԻՆԵԼ. Յուզել, խուզել:
ՅՈՒՋԱԿ, ա. 1. Խնդրակ: 2. Գրգռիչ,
չարժիչ: 3. Յուզական:
ՅՈՒՋԱԿԱՆ, ա. 1. Ծփական, ալէկոծ:
2. Յուզակ, խուզարկու:
ՅՈՒՋԱԿՅՈՑ, ա. Մրկայոյզ, ալէկոծ:
ՅՈՒՋԱՐԿՈՒ, ա. Յելուզակ, աւարառու,
կողոպտիչ:
ՅՈՒՋԵԼ, նբ. 1. Ի խնդիր ելանել, խուզել,
քննել, հետազօտել: 2. Շարժել, յեղեղել,
խռովել, վրդովել, շփոթել, խաբարել,
գրգռել, արծարծել:
ՅՈՒՋՈՒՄՆ, գ. 1. Յոյզ, խոյզ և խնդիր:
2. Շարժումն:
ՅՈՒԼԱՐԱՐ, մ. Դանդաղաբար:
ՅՈՒԼԱՆԱԼ, չբ. Յողալ, ծուլանալ, դան-
դաղել:
ՅՈՒԼԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՈՒԼԱՅՈՒ-
ՑԱՆԵԼ:
ՅՈՒԼԻԿ, տե՛ս ՈՒԼԻԿ:
ՅՈՒԼՈՒԹԻՒՆ կամ ՅՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ.
Դանդաղութիւն, դանդաղանք, ծուլու-
թիւն, պղերգութիւն, թուլամորթութիւն,
անհոգութիւն:
ՅՈՒԿԱՄ, եղբ. Յուպէտ:
ՅՈՒՂԱԼ, չբ. Յողալ, յուլանալ:
ՅՈՒՂԱՐԿ ԵՐԹԱԼ կամ ԼԻՆԵԼ. Յու-
ղարկել:
ՅՈՒՂԱՐԿԱՒՈՐ, ա. Յուղարկող, ուղար-
կաւոր:
ՅՈՒՂԱՐԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուղար-
կութիւն, յուղարկումն:
ՅՈՒՂԱՐԿԵԼ, նբ. Ուղեորել, ուղարկել:
ՅՈՒՂԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, ՅՈՒՂԱՐԿՈՒՄՆ,
տե՛ս ՅՈՒՂԱՐԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ՅՈՒՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յուլացուցանել,
թուլացուցանել, մեղկացուցանել:

ՅՈՒՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅՈՒԼՈՒԹԻՒՆ:
 ՅՈՒՆ, ՅՈՒՆՔ, տե՛ս ՅՕՆ, ՅՕՆՔ:
 ՅՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԵԼԼԱԴԱԿԱՆ:
 ՅՈՒՇԱԽԱՂԱՅ, ա. Յամբաշարժ, ծան-
 րաշարժ:
 ՅՈՒՇԱՐԱՐ, ա. Յիշեցուցիչ, զգուշա-
 ցուցիչ:
 ՅՈՒՇԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտարկութիւն,
 ազդումն, խրատ:
 ՅՈՒՇԿԱՊԱՐԻԿ, գ. 1. Իշացուլ: 2. Համ-
 բարու: 3. Զիացուլ:
 ՅՈՒՊԷՏ, տե՛ս ՅՈՒԿԱՄ:
 ՅՈՒՌԹԵԼ, նբ. Դիւթել, հմայել, թոժել,
 ուռթել:
 ՅՈՒՌԹԻ, ա. Զրարբի, արգաւանդ, բերբի:
 ՅՈՒՌԹԻՉ, ա. Դիւթ, կախարդ:
 ՅՈՒՌԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Կախարդութիւն,
 հմայք, մոգութիւն:
 ՅՈՒՌՄԱՐՆ, չբ. Քինախնդիր լինել:
 ՅՈՒՌՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոխակալութիւն,
 քինախնդրութիւն:
 ՅՈՒՌՈՒԹ, մանաւանդ՝ ՅՈՒՌՈՒԹՔ, գ.
 Հմայք, բժժանք, կախարդութիւն, թոժ-
 չութիւն:
 ՅՈՒՍԱԲԵՐ, ա. Յուսակիր:
 ՅՈՒՍԱԴԻՐ, ա. Քաջալերիչ, մխիթարիչ:
 ՅՈՒՍԱԴՐԱՆՔ, տե՛ս ՅՈՒՍԱԴՐՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ՅՈՒՍԱԴՐԵԼ, նբ. Քաջալերել, յուսա-
 ցուցանել:
 ՅՈՒՍԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուսադրանք,
 քաջալերութիւն:
 ՅՈՒՍԱԼ, չբ. 1. Ակն ունել: 2. Ապաւի-
 նել, ապաստանել, հաւատալ, վստահել,
 վստահանալ:
 ՅՈՒՍԱԼԻՐ, տե՛ս ՅՈՒՍԱԼԻՑ:
 ՅՈՒՍԱԼԻՑ, ա. Յուսալիր, յուսապատար:
 ՅՈՒՍԱԿԻՐ, ա. Յուսաբեր:
 ՅՈՒՍԱԿՈՐՈՅՍ, ա. մ. Անյոյս, յուսա-
 հատ:
 ՅՈՒՍԱԿՏՈՐ, ա. մ. Յուսակորոյս:
 ՅՈՒՍԱՀԱՏ, ա. 1. Յուսակորոյս, անյոյս,

յուսակուրուր: 2. Անյուսալի:
 – ՅՈՒՍԱՀԱՏ ԱՌԵՆԵԼ. Յուսահատել:
 – ՅՈՒՍԱՀԱՏ ԼԻՆԵՆԵԼ՝ ԳՈԼ. Սրտաբեկել,
 վարանել, վհատել, լքանել:
 ՅՈՒՍԱՀԱՏԵԼ¹, նբ. տե՛ս ՅՈՒՍԱՀԱՏ
 ԱՌԵՆԵԼ:
 ՅՈՒՍԱՀԱՏԵԼ² (իմ), չբ. տե՛ս ՅՈՒՍԱՀԱՏ
 ԼԻՆԵՆԵԼ:
 ՅՈՒՍԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյուսութիւն,
 լքութիւն, լքումն, վհատութիւն:
 ՅՈՒՍԱՊԱՏԱՐ, տե՛ս ՅՈՒՍԱԼԻՑ:
 ՅՈՒՍԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուսադրութիւն,
 քաջալերութիւն:
 ՅՈՒՍԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վստահացու-
 ցանել:
 ՅՈՒՐԱԼ, նբ. Արձակել, տեղալ (նետեր):
 ՅՈՒՐԱՆ, գ. ՊոհՏՈՒԿ:
 ՅՈՒՐԱՍՏ, տե՛ս ՈՒՐԱՍՏ:
 ՅՍԱԿ, ա. 1. Զուտ, անխառն, անաղտ,
 ջինջ, մաքուր, վճիտ, պայծառ, ականա-
 կիտ: 2. Թափանցիկ: 3. Դիւրալուր: 4. մ.
 Յստակաբար, յստակապէս:
 ՅՍԱԿԱՐԱՐ, տե՛ս ՅՍԱԿ (4):
 ՅՍԱԿԱԳՈՅՆ, ա. մ. Զինջ, պայծառ,
 թափանցիկ:
 ՅՍԱԿԱՄԻՏ, ա. Պարզամիտ, անխար-
 դախ, անկեղծ:
 ՅՍԱԿԱՄՏԱՐԱՐ, մ. Պարզամտաբար:
 ՅՍԱԿԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարզամտու-
 թիւն, միամտութիւն, անկեղծութիւն:
 ՅՍԱԿԱՆԱԼ, չբ. Յստակել, մաքրանալ:
 ՅՍԱԿԱՊԱՏՈՒՄ ԱՌԵՆԵԼ. Պարզաբա-
 նել:
 ՅՍԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՅՍԱԿ (4):
 ՅՍԱԿԱՍՊԱՍ, ա. Ամենապայծառ, ան-
 աղօտ:
 ՅՍԱԿԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրտետեսու-
 թիւն:
 ՅՍԱԿԵԼ, նբ. Մաքրել, սրբել, զտել,
 պարզել, որոշել, պայծառացուցանել:
 ՅՍԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՍԱԿԵԼ:
 ՅՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մաքրութիւն,

սրբութիւն, զտուրութիւն, պարզութիւն, պայծառութիւն: 2. Յստակամտութիւն, անկեղծութիւն:

ՅՕԴ, գ. 1. (կզմխս.) Կրկնուած: 2. Անդամ (մարմնի մասերից իւրաքանչիւրը): 3. Կապ, շաղկապ: 4. (քեր.) Արթր, յաւելադրութիւն:

– ՅՕԴ ՅՕԴ, մ. Անդամ անդամ:

ՅՕԴԱԲԱՆ, ա. Ստաբան, ստախոս:

ՅՕԴԱԼՈՅԾ, ա. Անդամալոյծ:

ՅՕԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօգաւորութիւն, բաղկացութիւն, բաղադրութիւն:

ՅՕԴԱԿԱՊ, գ. Յօդ, զօդ, կապ, շաղկապ:

ՅՕԴԱԿՅԵԼ (իմ), չբ. Կապակցել (յօդերով կցուել):

ՅՕԴԱՆԱԼ, չբ. Յարմարել, կազմել, ձեւանալ, տարրանալ:

ՅՕԴԱՊԱՏ, ա. Մարմնեղէն, տարրեղէն:

ՅՕԴԱՏԵՍԱԿ, ա. Յօգաւոր, տարրեղէն:

ՅՕԴԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յօդել:

ՅՕԴԱՒՈՐ, ա. 1. Տարրեղէն, մարմնեղէն, նիւթական: 2. Բարեյօդ, բարեյարմար, պատկանաւոր: 3. Նշանական, տարրոշ, որոշյալ:

ՅՕԴԱՒՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՅՕԴԱՒՈՐԱՊԷՍ:

ՅՕԴԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՅՕԴԱՒՈՐ:

ՅՕԴԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. 1. Յօգաւորաբար, մարմնապէս: 2. Բարեյարմար, յարմարապէս: 3. Զուգաձայնապէս:

ՅՕԴԱՒՈՐԵԼ, նբ. Յօգացուցանել, յօդել:

ՅՕԴԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զափակցութիւն, Համաձայնութիւն, Համեմատութիւն, յարմարութիւն:

ՅՕԴԵԼ, նբ. 1. Զօդել, շաղկապել, բաղադրել, յարմարել, յերիւրել, պատկանել: 2. Յարմարել, կցկցել, Հայթայթել, կարկատել, ձևացուցանել, խոխոտել:

ՅՕԴՈՒԱԾ, գ. 1. Բաղկացութիւն, բաղադրութիւն, կապակցութիւն, յօրինուած, կազմած: 2. Յօդ, կցուած, կարան:

ՅՕԴՈՒԱԾՈՅ, ա. Բաղադրեալ, յարմարեալ:

ՅՕԴՈՒՄՆ, գ. Շաղկապումն:

ՅՕԺԱՐ, ա. 1. Ինքնայորդոր, դիւրապատրաստ, կամակար: 2. մ. Յօժարաբար,

յօժարապէս, մտադիւր, յօժարութեամբ:

ՅՕԺԱՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՅՕԺԱՐ (2):

ՅՕԺԱՐԱԿԱՆ, ա. Ախորժական, դիւրապատրաստ, կամաւոր, ընտրողական:

– ՅՕԺԱՐԱԿԱՆՆ, գ. (յուճական ոճով)

Կամաւորութիւն, ինքնակամութիւն, յօժարամտութիւն, ընտրողականութիւն:

ՅՕԺԱՐԱՄԻՏ, ա. Ինքնայօժար, ինքնակամ, ինքնայորդոր:

ՅՕԺԱՐԱՄՏԱԲԱՐ, մ. Կամովին:

ՅՕԺԱՐԱՄՏԱԿԱՆ, ա. Յօժարական, ընտրողական, կամաւոր:

ՅՕԺԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախայօժարութիւն, յառաջամտութիւն, դիւրամբտութիւն:

ՅՕԺԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՅՕԺԱՐԵԼ² (իմ):

ՅՕԺԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՅՕԺԱՐ (2):

ՅՕԺԱՐԱՍԷՐ, ա. Կամակար:

ՅՕԺԱՐԱՍԻՐՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Սրտի մտօք:

ՅՕԺԱՐԱՏՐԱԿԱՆ, ա. Յօժարամիտ, առատաձեռն:

ՅՕԺԱՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՕԺԱՐԵՅՈՒՑԱՆԵԼ:

ՅՕԺԱՐԵԼ¹, նբ. 1. Յօժարեցուցանել, Հաւանեցուցանել, յորդորել: 2. չբ. տե՛ս ՅՕԺԱՐԵԼ² (իմ):

ՅՕԺԱՐԵԼ² (իմ), չբ. Յօժարանալ, Հաճել, ախորժել, ցանկալ, կամել, Հաւանել, յանձրն առնուլ:

ՅՕԺԱՐԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՕԺԱՐԵԼ¹:

ՅՕԺԱՐՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅՕԺԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ:

ՅՕԺԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կամք, Հաճութիւն, ցանկութիւն, կամեցողութիւն, բերումն, Հակամիտութիւն:

– ՅՕԺԱՐՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ՅՕԺԱՐ (2):

ՅՕՆ, մանաւանդ՝ ՅՕՆՔ, գ. Յուն, յունք:

ՅՕՆԵՂ, ա. Թաւայօն:

ՅՕՇԱՏԵԼ, տե՛ս ՅՕՇԵԼ:

ՌՈՇՆԱԿԱՆ, ա. Լուսաւոր, պայծառ,
մաքրափայլ:
ՌՈՇՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Լուսաւորութիւն,
պայծառութիւն, փխբ. պարզամտութիւն,
պարզութիւն:
ՌՈՒՄԲ, գ. Պարսաքար, վիրգ:
ՌՈՒՆ ԳՆ կամ ՌՈՒՆԿՆ, գ. Քիթ, ունչք:

Ս

ՍԱ ԱՒԱՍԻԿ, մ. շ. եւ արդ, բայց արդ:
ՍԱԲԱ, ա. գ. Մեր, երէց, աւագ:
ՍԱԲԵԿ, տե՛ս ՅԻՐԴ:
ՍԱ ԴԱՅԷԼ, գ. Սատանայ:
ՍԱ ԴՐԱՆՔ, գ. Հրապուրանք, հրապոյրք,
թելադրութիւն, դաւ:
ՍԱ ԴՐԵԼ, նբ. 1. Յորդորել, հրապուրել,
թելադրել լինել, թելադրել, գրգռել,
դրդել: 2. Ձեռնտու լինել, յանձնել,
ապսպարել: 3. Հայթայթել, միջնորդել:
ՍԱ ԴՐԻՉ, ա. գ. Հակառակայորդոր, թե-
լադիր:
ՍԱԹ, գ. Ելեկտրիոն:
ՍԱԹՆՈՒԿ, տե՛ս ՍՊՈՒՆ Գ:
ՍԱԼԱԿԱՊ, տե՛ս ՍԱԼԱՅԱՏԱԿ:
ՍԱԼԱՄԲ, գ. (կենդբ.) Կիքրիս:
ՍԱԼԱՅԱՏԱԿ, ա. Սալակապ:
ՍԱԼԱՆԱԼ, չբ. Կարծրանալ, խստանալ,
քարանալ:
ՍԱԼԱՐ, տե՛ս ՍԱ ՂԱՐ:
ՍԱԼԱՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Թաքչել, զօղել: 2.
Ապաստան լինել:
ՍԱԿ¹, գ. 1. Պայման, չափ, որքանութիւն:
2. Կարգ, դաշն, օրէնք:
- ՍԱԿ ԱՐԿԱՆԵԼ. Գրին հատանել՝ ար-
կանել:
ՍԱԿ², գ. Տուրք, հարկ:
ՍԱԿԱՅՆ, շ. Բայց, այլ, համայն, իսկ:
ՍԱԿԱՌ, ՍԱԿԱՌԻ, գ. Սապատ, կողով:
ՍԱԿԱԻ, ա. մ. Փոքր, նուազ, պակաս,

խուն, դոյզն, դուզնաքեայ, սուղ:
- ԱՌ ՍԱԿԱԻ ՄԻ, մ. Փոքր մի, փոքր ինչ,
խուն մի:
- ՍԱԿԱԻ ՍԱԿԱԻ, ԱՌ ՍԱԿԱԻ ՍԱԿԱԻ,
մ. Փոքր փոքր, առ փոքր փոքր, ըստ
սակաւ սակաւ:
- ԸՍՏ ՍԱԿԱԻ ՍԱԿԱԻ, տե՛ս ՍԱԿԱԻ
ՍԱԿԱԻ:
ՍԱԿԱԻԱԳԻՆ, տե՛ս Դիւրագին:
ՍԱԿԱԻԱԳՈՅՆ, ա. մ. Նուազագոյն:
ՍԱԿԱԻԱԹԻԻ, ա. Նուաստախոռմբ:
ՍԱԿԱԻԱԺԱՄԱՆԱԿ, ՍԱԿԱԻԱԺԱՄԱ-
ՆԱԿԵԱՅ, ՍԱԿԱԻԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, ա.
Դոյզնաժամանակեայ, դուզնամանա-
կեան, սակաւօրեայ:
ՍԱԿԱԻԱԽՕՍ, ա. Նուազաբան:
ՍԱԿԱԻԱԿԵԱՅ, ա. 1. Կարճակեաց: 2.
Սակաւապէտ:
ՍԱԿԱԻԱՀԱԻԱՏ, ա. Թերահաւատ:
ՍԱԿԱԻԱՀԱԻԱՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Թերահա-
ւատութիւն:
ՍԱԿԱԻԱԶԵՌՆ, ա. 1. Պակասածեւ, սա-
կաւաթիւ, սակաւաւոր: 2. փխբ. Թոյլ,
սկաք, անզօր: 3. Դոյզն, չափաւոր:
ՍԱԿԱԻԱՄԱՍՆԵԱՅ, ա. Չափաւոր,
դուզնաքեայ, սուղ, համառօտ:
ՍԱԿԱԻԱՄԱՍՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Չափաւո-
րութիւն, համառօտութիւն:
ՍԱԿԱԻԱՄԻՏ, ա. Պակասամիտ, կար-
ճամիտ:
ՍԱԿԱԻԱՆԱԼ, չբ. Պակասել, նուազել:
ՍԱԿԱԻԱՆՇԱՆ, ա. Աննշանակ:
ՍԱԿԱԻԱՊԵՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Սուղ իշխա-
նութիւն:
ՍԱԿԱԻԱՊԷՏ, ա. Պակասապէտ, ժուժկալ,
պահացող:
ՍԱԿԱԻԱՊԵՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Չափաւորու-
թիւն, ժուժկալութիւն:
ՍԱԿԱԻԱՎԱԽՃԱՆ, ա. Արագալախճան:
ՍԱԿԱԻԱՏԵՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Կարճատեսու-
թիւն:
ՍԱԿԱԻԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Նուազեցու-

ցանկել, պակասեցուցանել:

ՍԱԿԱԻԱԻՈՐ, ա. 1. Սակաւ, սուղ, նուազ:

2. Զքաւոր:

ՍԱԿԱԻԱԻՈՐԱԿԻ, մ. Դոռն ուրեք:

ՍԱԿԱԻԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սակաւութիւն:

ՍԱԿԱԻԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, ՍԱԿԱԻԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, տե՛ս ՍԱԿԱԻԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ:

ՍԱԿԱԻԻԿ ԻՆՉ, ՍԱԿԱԻԻԿ ՄԻ, մ. Դոյզն, դոյզն ինչ, խոռն մի, փոքր ինչ, փոքր մի: ՍԱԿԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուազութիւն, սակաւաւորութիւն:

ՍԱԿԱԻՕՐԵԱՅ, ա. Սակաւաժամանակեայ:

ՍԱԿՈՒՐ, գ. Տապար, վաղակաւոր, վաղր, սակր:

ՍԱԿՍ, Ի ՍԱԿՍ, նխդ. Յաղաքս, վասն:

- ՍԱԿՍ ԶԻ, չ. Վասն զի, քանզի:

- ՍԱԿՍ Է՞Ր. Յո՞ր սակս:

- ՅԱՅՆ ՍԱԿՍ. Վասն այնորիկ:

- ՅՈ՞Ր ՍԱԿՍ, տե՛ս ՍԱԿՍ Է՞Ր:

ՍԱԿՐ, տե՛ս ՍԱԿՈՒՐ:

ՍԱԿՐԱԻՈՐ, ա. Տապարաւոր:

ՍԱՀ, գ. Գռնդ, փաղանգ, բանակ:

ՍԱՀԱՆԱԲԱՅ, ա. Տեղատարափ:

ՍԱՀԱՆԱԿԱՐԿԱՋ, ա. Կարկաջահոս:

ՍԱՀԱՆԱՀՈՍ, ա. Յորճանահոս:

ՍԱՀԱՆՔ, գ. 1. Յորճան: 2. Ալէկոծութիւն:

ՍԱՀԱԻՈՐ, ա. Սահուն, անհաստատ:

ՍԱՀԵԼ (իմ), չբ. 1. Յածել, շարժել, տարաբերել, տատանել, յուզել, ծփել: 2. Հոսել, յորդել:

ՍԱՀԵՑՈՒՄՆ, գ. Յածումն, յոյզք, ծուփք, տարաբերումն, թարթափումն:

ՍԱՀԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Տարաբերել, տատանել:

ՍԱՀՄԱՆ, գ. 1. Կողմն, եզր, կէտ, ծայր, վերջ: 2. Զափ: 3. Կանոնադրութիւն, կարգ, օրէնք: 4. Ժամադրութիւն, ուխտադրութիւն: 5. Բան (բանական պատճառ): 6. Բառ (տրամաբանական եզր):

ՍԱՀՄԱՆԱԲԱՐ, մ. Որոշաբար, սահմանօրէն:

ՍԱՀՄԱՆԱԴԻՐ, ա. Օրինադիր:

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԵԼ, նբ. Որոշել, կարգաւորել, կարգել, օրինադրել, սահմանել: ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կետահարութիւն: 2. Կարգաւորութիւն, օրինադրութիւն, վճիռ:

ՍԱՀՄԱՆԱԾ, ա. Սահմանեալ:

ՍԱՀՄԱՆԱԿԱԼ, գ. ա. 1. Կուսակալ, կողմնակալ, սահմանապահ: 2. Սահմանակից:

ՍԱՀՄԱՆԱԿԱՆ, ա. Սահմանիչ, որոշիչ, որոշողական, վճռական:

ՍԱՀՄԱՆԱԿԻՑ, ա. Սահմանորդ, սահմանակողմն, մերձաւոր:

ՍԱՀՄԱՆԱԿՈՂՄՆ, տե՛ս ՍԱՀՄԱՆԱԿԻՑ:

ՍԱՀՄԱՆԱՊԱՀ, ա. գ. Սահմանակալ, կուսակալ, բղեշխ:

ՍԱՀՄԱՆԵԼ, նբ. Սահմանադրել, որոշել, բացորոշել, կարգել, կարգաւորել, չափել: - ՅԱՌԱՋԱԳՈՅՆ ՅԱՌԱՋ ՍԱՀՄԱՆԵԼ. Նախասահմանել:

ՍԱՀՄԱՆԻՉ, ա. 1. Սահմանական: 2. Հրահանգիչ:

ՍԱՀՄԱՆՈՐԴ, տե՛ս ՍԱՀՄԱՆԱԿԻՑ:

ՍԱՀՄԱՆՕՐԷՆ, տե՛ս ՍԱՀՄԱՆԱԲԱՐ:

ՍԱՀՈՒՆ, ա. 1. Թափառական: 2. Շարժուն, հոսանուտ, փոփոխական:

ՍԱՂԱՊ, ա. Զաղփաղփուռ, անհաստատ, զոդզոճ, յողզողդ, յեղյեղուկ, խոտորնակ, թիւր:

ՍԱՂԱՊԵԼ (իմ), չբ. Դեգերել, շրջել, կրթել:

ՍԱՂԱՊԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Խոտորեցուցանել, շրջել:

ՍԱՂԱՊՈՒՄՆ, գ. Դեգերանք, կրթանք:

ՍԱՂԱՐ, գ. Սպասալար, զօրավար, սպարապետ:

ՍԱՂԱՐԹ, գ. 1. Տերւն: 2. նման. Գէս:

ՍԱՂԱՐԹԱԲԵՐ, ա. Տերւաբեր:

ՍԱՂԱՐԹԱԳԵՂ, տե՛ս ՍԱՂԱՐԹԱԽԻՏ:
 ՍԱՂԱՐԹԱԶԳԵՑՈՒՄՆ, գ. Դալարու-
 թիւն:
 ՍԱՂԱՐԹԱԶՈՒԱՐԹ, տե՛ս ՍԱՂԱՐԹԱ-
 ԶՈՒԱՐՃ:
 ՍԱՂԱՐԹԱԶՈՒԱՐՃ, ա. Սաղարթա-
 զուարթ, սաղարթագեղ, ոստազուարճ,
 սաղարթաճեմ:
 ՍԱՂԱՐԹԱԹԱՓ, ա. Տերեւթափ, տե-
 րեւնկէց:
 ՍԱՂԱՐԹԱԽԻՏ, ա. Տերեւխիտ, ոստա-
 խիտ, սաղարթաճոխ, տերեւասաղարթ,
 սաղարթագեղ:
 ՍԱՂԱՐԹԱԾԱՂԻԿ, ա. Ծաղկազուարճ,
 ծաղկափթիթ, զուարթածաղիկ:
 ՍԱՂԱՐԹԱՃԵՄ, տե՛ս ՍԱՂԱՐԹԱ-
 ԶՈՒԱՐՃ:
 ՍԱՂԱՐԹԱՃԵՄԱՓԹԻԹ, ա. Դալարա-
 գեղ, անթառամ:
 ՍԱՂԱՐԹԱՃՈՒ, տե՛ս ՍԱՂԱՐԹԱԽԻՏ:
 ՍԱՂԱՐԹԱՆԱԼ, չբ. 1. Սաղարթիկ, սա-
 ղարթաւորել, տերեւել: 2. փխբ. Ուռճանալ:
 ՍԱՂԱՐԹԱՊԱՏ, ա. Տերեւապատ, սա-
 ղարթարկու:
 ՍԱՂԱՐԹԱՐԿՈՒ, տե՛ս ՍԱՂԱՐԹԱՊԱՏ:
 ՍԱՂԱՐԹԱՒՈՐ, ա. Վարսաւոր, տերեւալի:
 ՍԱՂԱՐԹԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՍԱՂԱՐ-
 ԹԱՆԱԼ:
 ՍԱՂԱՐԹԵԼ (իմ), տե՛ս ՍԱՂԱՐԹԱՆԱԼ:
 ՍԱՂԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Առաջնորդութիւն,
 զերակացութիւն:
 ՍԱՂԱՒԱՐՏ, գ. 1. Գլխանոց, գլխապան,
 կորդակ: 2. Խոյր:
 ՍԱՂՄ, ՍԱՂՄՆ, գ. Սերմն:
 ՍԱՂՄՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՍԱՂՄՆԱՌԵԼ:
 ՍԱՂՄՆԱՌԵԼ, նբ. Սաղմնանալ, յղա-
 նալ:
 ՍԱՂՄՆԱՌՈՒԹԻԻՆ, գ. Յղութիւն, յղա-
 ցումն:
 ՍԱՂՄՈՍ, տե՛ս ՍԱՂՄՈՍԱՐԱՆ (2):
 ՍԱՂՄՈՍԱՐԱՆԵԼ, տե՛ս ՍԱՂՄՈՍԵԼ:
 ՍԱՂՄՈՍԱԿԱՆ, ա. Սաղմոսանուագ:

ՍԱՂՄՈՍԱԿԻՑ, ա. Երգակից, պաշտօ-
 նակից:
 ՍԱՂՄՈՍԱՆՈՒԱԳ, ա. գ. 1. Սաղմոսա-
 րան: 2. տե՛ս ՍԱՂՄՈՍԱՍԱՑ: 3. Սաղ-
 մոսական:
 ՍԱՂՄՈՍԱՍԱՑ, ա. գ. Սաղմոսերգու,
 սաղմոսանուագ, սաղմոսերգ, սաղմոսեր-
 գեաց, սաղմոսերգիչ, սաղմոսերգող:
 ՍԱՂՄՈՍԱՍԱՑՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՍԱՂ-
 ՄՈՍԵՐԳՈՒԹԻԻՆ:
 ՍԱՂՄՈՍԱՐԱՆ, գ. 1. Տաւիղ: 2. Սաղ-
 մոս: 3. Սաղմոսանուագ:
 ՍԱՂՄՈՍԵԼ, նբ. չբ. Սաղմոսաբանել:
 ՍԱՂՄՈՍԵՐԳ, ՍԱՂՄՈՍԵՐԳԵԱՑ, ՍԱՂ-
 ՄՈՍԵՐԳԻՉ, ՍԱՂՄՈՍԵՐԳՈՂ, ՍԱՂ-
 ՄՈՍԵՐԳՈՒ, տե՛ս ՍԱՂՄՈՍԱՍԱՑ:
 ՍԱՂՄՈՍԵՐԳՈՒԹԻԻՆ, գ. Սաղմոսասա-
 ցութիւն, սաղմոսողութիւն, սաղմոսու-
 թիւն, փսաղոտութիւն:
 ՍԱՂՄՈՍՈՂՈԳ, գ. Սաղմոսաց, դպիր,
 փսաղտ:
 ՍԱՂՄՈՍՈՂՈՒԹԻԻՆ, ՍԱՂՄՈՍՈՒ-
 ԹԻԻՆ, տե՛ս ՍԱՂՄՈՍԵՐԳՈՒԹԻԻՆ:
 ՍԱՄԵՏԷ, ՍԱՄԵՏԻ, գ. Սամոտիք:
 ՍԱՄԻԹ ՎԱՅՐԵՆԻ, տե՛ս ՇՈՒՄՐԱՅ:
 ՍԱՄԻՔ, տե՛ս ՔԵՂԻ:
 ՍԱՄՈՅՐ, գ. Սամուրենի:
 ՍԱՄՈՏԻՔ, տե՛ս ՍԱՄԵՏԷ(Ք), ՍԱ-
 ՄԵՏԻ(Ք):
 ՍԱՄՈՒՐԵՆԻ, տե՛ս ՍԱՄՈՅՐ:
 ՍԱՄՍԱՐԵԼ, չբ. Նագել:
 ՍԱՅԱՊԷՍ, տե՛ս ՍԱՊԷՍ:
 ՍԱՅԹԱՔ, ա. 1. Գայթոտ, դիւրափոփոխ,
 յողդողդ: 2. Աջողակ, արագաշարժ:
 ՍԱՅԹԱՔԵԼ, չբ. 1. Գայթել, գթել, դե-
 դեւել, տատանել, գայթազել, խախտել,
 խոտորել: 2. նբ. Սայթաքեցուցանել,
 գթեցուցանել, տատանել: 3. Զանց առ-
 նել, անտանել:
 ՍԱՅԹԱՔՈՒԹԻԻՆ, ՍԱՅԹԱՔՈՒՄՆ, գ.
 Գայթումն, դանդաջումն, վրիպումն,
 խոտորումն:

ՍԱՅԼ, գ. 1. Վաչ, կառք, սայլակառք: 2.
 Սայլակերպ աստեղք: 3. Սոնակ:
 ՍԱՅԼԱԿ, գ. Սայլիկ:
 ՍԱՅԼԱԿԱՌՔ, տե՛ս ՍԱՅԼ:
 ՍԱՅԼԱԿԵՐՊ ԱՍՏԵՂՔ, տե՛ս ՍԱՅԼ (2):
 ՍԱՅԼԱՏՈՒՆ, տե՛ս ՎԱԶԿԱՏՈՒՆ:
 ՍԱՅԼԻԿ, տե՛ս ՍԱՅԼԱԿ:
 ՍԱՅՐ, գ. Բերան (սուր ծայր, սրի հատող
 սուր մասը), ստոմ:
 ՍԱՅՐԱԴԻՐ, գ. Սայր, բերան (երկաթի
 սուր ծայրը):
 ՍԱՅՐԱՍՈՒՐ, ա. Յեսանասուր, հատու:
 ՍԱՆ¹, գ. Պոյսն, կաթսայ:
 ՍԱՆ², գ. 1. Խոշտար: 2. Որդեգիր:
 ՍԱՆԳԱՍՏԱԿ, տե՛ս ՍԱՆԳԱՍՏԱԿԱՆՔ:
 ՍԱՆԳԱՍՏԱԿԱՆՔ, գ. Նախատինք,
 թշնամանք:
 ՍԱՆԴ, գ. Անկան:
 ՍԱՆԴԱԼ, գ. Սանդալիկ, հողաթափ,
 մուճակ, մոյկ:
 ՍԱՆԴԱԼԻԿ, տե՛ս ՍԱՆԴԱԼ:
 ՍԱՆԴԱՐԱՄԵՏ, գ. 1. Անդուլդք, վիհ:
 2. Դոժուք:
 ՍԱՆԴԱՐԱՄԵՏԱԿԱՆ, ա. 1. Դոժսային:
 2. Անդուլդային, ստորերկրեայ:
 ՍԱՆԴՂԱԶԵԻ, ա. Սանդղատեսակ:
 ՍԱՆԴՂԱՄԱՏՆ, գ. Որոշ, աստիճան:
 ՍԱՆԴՂԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՍԱՆԴՂԱԶԵԻ:
 ՍԱՆԴՈՒՂՔ, գ. Ելանելի, աստիճան:
 ՍԱՆԶ, գ. Դանդանաւանդ, երասանակ:
 ՍԱՆԶԱԲԵԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՍԱՆԶԱ-
 ՀԱՐԵԼ:
 ՍԱՆԶԱԿՈԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՍԱՆԶԱ-
 ԿՈԾԵԼ:
 ՍԱՆԶԱԿՈԾԵԼ, նբ. Սանձակոծ առնել,
 սանձահարել, երասանակոծել, նուա-
 ճել, բմբերանել:
 ՍԱՆԶԱՀԱՐԵԼ, նբ. Սանձակոծել, սանձել,
 նուաճել, ընկճել, նկուռն առնել, կրթել:
 ՍԱՆԶԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սանձուռն:
 ՍԱՆԶԵԼ, նբ. Սանձակոծել, սանձա-
 հարել:

ՍԱՆԶՈՒՄՆ, տե՛ս ՍԱՆԶԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
 ՍԱՊԱՏ, գ. 1. Սակառ, կողով: 2. Արկղ:
 ՍԱՊԱՏԱԿ, գ. Արկղիկ, տապանակ:
 ՍԱՊԱՏԱՌՈՐ, ա. գ. Վաճառական, սե-
 ղանաւոր:
 ՍԱՊԱՏՈՂՆ, ա. Հղնի, քամակակոր:
 ՍԱՊԷՍ, մ. Այսպէս, սոյնպէս, սայապէս:
 ՍԱՊՈՆ, գ. Աճառ, օճառ:
 ՍԱՌԵԼ (իմ), չբ. Սառչել, պաղանալ,
 պաղել:
 ՍԱՌՆ, գ. Պաղ:
 ՍԱՌՆԱԿԱՆ, ա. Սառնային:
 ՍԱՌՆԱԿԵՐՊ, ա. Սառնաման, սառ-
 նաճե, սառնատեսակ:
 ՍԱՌՆԱՀԱՐ, ա. Յրտահար, ցրտաբեկ:
 ՍԱՌՆԱԶԵԻ, ա. Սառնակերպ, սառնա-
 տեսակ:
 ՍԱՌՆԱՄԱԾ, տե՛ս ՍԱՌՆԱՊԱՏ:
 ՍԱՌՆԱՄԱՆԻՔ, գ. Սառն, սառոյց,
 պարզ, սառնացրտութիւն:
 ՍԱՌՆԱՅԻՆ, ա. Սառնական, սառ-
 նակերպ, սառնատեսակ:
 ՍԱՌՆԱՆՄԱՆ, ա. Սառնակերպ, սառ-
 նաճե, սառնատեսակ:
 ՍԱՌՆԱՇԷՆ, ա. Սառնեղէն:
 ՍԱՌՆԱՊԱՏ, ա. Սառնամած:
 ՍԱՌՆԱՍԱՌՈՅՑ, ա. Սառնային, սառ-
 նական, սաստկասառոյց:
 ՍԱՌՆԱՍԵՐ, ա. Սառնակերպ, սառ-
 նային:
 ՍԱՌՆԱՍՈՅՁ, ա. Սառնասառոյց:
 ՍԱՌՆԱՏԵՍԱԿ, ա. Սառնակերպ:
 ՍԱՌՆԱՅՐՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Սառուցանել:
 ՍԱՌՆԱՅՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Սառնամանիք:
 ՍԱՌՆԵԼԷՆ, ա. Սառնային, սառնաչէն:
 ՍԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սառնացրտութիւն,
 սառնամանիք:
 ՍԱՌՈՅՑ, ա. գ. 1. Սառուցեալ: 2. Պաղ,
 սառն:
 ՍԱՌՈՒՄՆ, գ. Պաղուռն:
 ՍԱՌՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Սառնացուցանել:
 ՍԱՌՉԵԼ (իմ), տե՛ս ՍԱՌԵԼ (իմ):

ՍԱՍԱՆԵԼ, նբ. Սասանեցուցանել, տա-
տանել, շարժել, տարաբերել, զղրղել,
խախտել:

ՍԱՍԱՆԵՅՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՍԱՍԱՆԵԼ:

- Ի ԲԱՅ ՍԱՍԱՆԵՅՑՈՒՑԱՆԵԼ. Թօթափել:
ՍԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, ՍԱՍԱՆՈՒՄՆ, գ. 1. Տատանումն, երերումն: 2. Գետնաշարժ,
շարժ: 3. փխբ. Խռովութիւն, յոյզք:
ՍԱՍՏ, գ. Ցասումն, սաստումն, յանդի-
մանութիւն, կշտամբանք, կշտամբու-
թիւն, պատուհաս:

ՍԱՍՏԱԼԻՑ, ա. Ահաւոր, ահագին:

ՍԱՍՏԱՐԱՐ, ա. Սաստիչ, յանդիմանիչ:

ՍԱՍՏԵԼ, չբ. Յանդիմանել, կշտամբել,
սպառնալ, ցաւնուլ, պատուհասել:

ՍԱՍՏԻԿ, ա. մ. 1. Ուժգին, հզօր, ահագին,
բուռն, դժնդակ, խիստ, յոյժ: 2. Մեծ,
շատ, կարի:

ՍԱՍՏԻՁ, ա. Յանդիմանիչ, պատու-
հասիչ:

ՍԱՍԿԱԲԱՐ, մ. Սաստիկ, սաստկապէս,
ուժեղապէս:

ՍԱՍԿԱԿՍԿԻԾ, ա. Դառնակսկիծ:

ՍԱՍԿԱՁԱՅՆ, ա. Մեծածախն, ահագին:

ՍԱՍԿԱՅԱՂԹ, տե՛ս Քաղալաղթ:

ՍԱՍԿԱՆԱԼ, չբ. Զօրանալ, առաւելուլ,
առատանալ, յորդել, զայրանալ:

ՍԱՍԿԱՆԴԱՄ, ա. Յաղթանդամ, ուժե-
ղակ, ամեհի:

ՍԱՍԿԱՊԱՀԱՆՋ, ա. Ըշղապահանջ,
անաչառ, անվրէպ:

ՍԱՍԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՍԱՍԿԱԲԱՐ:

ՍԱՍԿԱՋԻՆՋ, ա. Բնաջինջ:

ՍԱՍԿԱՍԱՌՈՅՑ, տե՛ս ՍԱՌՆԱ-
ՍԱՌՈՅՑ:

ՍԱՍԿԱՏԵՍԱԿ, ա. Ահագին, ահաւոր:

ՍԱՍԿԱՅՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զօրացու-
ցանել, պնդել, ուժգնացուցանել:

ՍԱՍԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ուժգնութիւն, ոյժ,
բռնութիւն, խստութիւն, սաստ: 2. Ա-
ռաւելութիւն:

ՍԱՍՏՈՒՄՆ, գ. 1. Սաստ, յանդի-

մանութիւն: 2. Սաստկութիւն:

ՍԱՏԱԿ, ա. 1. Պարզ, զուտ, սոսկ, լոկ,
համակ, ողջոյն: 2. Անշուք, անզարդ,
միակերպ:

ՍԱՏԱԿԵԼ, նբ. 1. Յատակել, ապականել,
բնաջինջ առնել: 2. Սպանանել, կոտորել,
կորուսանել:

ՍԱՏԱԿԻՁ, ա. գ. Կորուսիչ, մահացուցիչ:
ՍԱՏԱԿՈՒՄՆ, գ. Կոտորած, մահ, աւեր:
ՍԱՏԱԿՁԱԿԱՆ, ա. Ապականիչ, մահա-
ցուցիչ, սպանողական:

ՍԱՏԱՆ, ա. գ. 1. Հակառակ, հակառա-
կորդ, մատնիչ, չարախօս: 2. Սատանայ:
ՍԱՏԱՆԱՅ, գ. 1. Սատան, հակառակորդ,
դիմակաց: 2. (կրօն.) Սաղայէլ:

ՍԱՏԱՆԱՅԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս ՍԱՏԱՆԱ-
ՅԱԿԻՐ:

ՍԱՏԱՆԱՅԱԶԷՆ, ա. Դիւազգեաց:

ՍԱՏԱՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Դիւական, սատա-
նայաւոր:

ՍԱՏԱՆԱՅԱԿԻՐ, ա. 1. Սատանայա-
զգեաց, սատանայոտ, դիւազգեաց, այ-
սահար: 2. Սատանայական:

ՍԱՏԱՆԱՅԱԿՈՒՐ, ա. Սատանայակիր:
ՍԱՏԱՆԱՅԱԿՈՐ, տե՛ս ՍԱՏԱՆԱ-
ՅԱԿԱՆ:

ՍԱՏԱՆԱՅՈՏ, տե՛ս ՍԱՏԱՆԱՅԱԿԻՐ:

ՍԱՏԱՆԱՅՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանսարկութիւն,
չարութիւն:

ՍԱՏԱՐ, ա. գ. 1. Գործօնեայ, գործաւոր,
մշակ: 2. Տարազագործ, ոստայանիկ, աս-
րագործ: 3. Զեւնտու, գործակից, նպաս-
տամատոյց: 4. Նպաստ, ձեռնտուութիւն:
5. Պատճառ, առիթ:

ՍԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զեւնտուութիւն,
օգնականութիւն, նպաստ, գործակցու-
թիւն: 2. Գործաւորութիւն, աշխատու-
թիւն: 3. Տարազագործութիւն:

ՍԱՏԵՐ, գ. Զորեքդրամեան, կարբանոց:
ՍԱՏՐԱՊ, ՍԱՏՐԱՊԵՏ, գ. Նախարար,
նախարարապետ, կուսակալ, բղէշխ:

ՍԱՏՐԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախարարութիւն,

կուսակալութիւն, բղեշխութիւն:

ՍԱՐ, գ. 1. Ծագ, ծայր, կատար, գլուխ, գագաթն, լեռն (սուր գագաթով): 2. Բարձրաւանդակ, սարաւանդ: 3. Գաճ, դար, ժայռ:

– ՍԱՐՔ. Կազմած, կաճ, սպաս:

ՍԱՐԱԲԱՐՁՐ, ա. Լեռնաբերձ, բարձրագագաթն:

ՍԱՐԱԿ, տե՛ս ԲԼՐԱԿ:

ՍԱՐԱՀԱՐԹ, ա. Հովտածէ:

ՍԱՐԱՆԱԼ, չբ. Բարձրամտել, դժուարել, զայրանալ, զչարել:

ՍԱՐԱՊԵՏ, գ. Գլխաւոր, իշխան:

ՍԱՐԱՍ, գ. 1. Ձեւ, կերպ, կերպարան, օրինակ, եղանակ, նմանութիւն, տիպ: 2. Ունակութիւն, սովորութիւն:

ՍԱՐԱՍԵԼ (իմ), չբ. Զգածել, համակել:

ՍԱՐԱԻԱՆԴ, ՍԱՐԱԻԱՆԴԱԿ, գ. ա. 1. Դարաւանդ, գահաւանդ, բարձրաւանդակ: 2. (աշխգր.) Պարանոց:

ՍԱՐԴ, տե՛ս ՄԱՏՐՅ:

ՍԱՐԴԱՆԿՈՒ, ա. Բարակաման:

ՍԱՐԴԻ, ՍԱՐԴԻԱՏՈՒՆԿ, տե՛ս ԴԱՓՆԻ:

ՍԱՐԴԻՈՍՏԱՅՆ, գ. Ուտայն:

ՍԱՐԻՔ, գ. Չուան, տոռն, շղթայ, կապ, կապանք:

ՍԱՐԿԱՐԱՆ, գ. Նուիրակ, նուիրանոց:

ՍԱՐԿԱԻԱԳ, գ. 1. Սպասաւոր, ծառայ: 2. (եկեղց.) Պաշտօնեայ:

ՍԱՐԿԱԻԱԳԱԿԻՅ, գ. Պաշտօնակիր, ծառայակիր:

ՍԱՐԿԱԻԱԳԱՆՈՅ, գ. 1. Սարկաւագատուն, սարկաւագարան: 2. Սպասատուն:

ՍԱՐԿԱԻԱԳԱՊԵՏ, գ. (եկեղց.) Արքեպիսկոս:

ՍԱՐԿԱԻԱԳԱՏՈՒՆ, ՍԱՐԿԱԻԱԳԱՐԱՆ, տե՛ս ՍԱՐԿԱԻԱԳԱՆՈՅ:

ՍԱՐԿԱԻԱԳԵԼ, նբ. Պաշտել, սպասաւորել, արբանեկել:

ՍԱՐԿԱԻԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Պաշտօն, սպասաւորութիւն:

ՍԱՐՈՅ, գ. (բսբ.) Նոճ, նոճի:

ՍԱՐՈՏ, ա. Լեռնային:

ՍԱՐՍԱՏԵԼ (իմ), չբ. Չորանալ, ցամաքել: ՍԱՐՍԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Չորացուցանել, ցամաքեցուցանել:

ՍԱՐՍԱՓ, գ. Սոսկումն, սարսումն:

ՍԱՐՍԱՓԱԾԻՆ, ա. Ահաւոր:

ՍԱՐՍԱՓԵԼ, չբ. Սարսել, սոսկալ, դողալ, զարհուրել, քստմնել, խռովել:

ՍԱՐՍԱՓԵԼԻ, ա. Ահարկու, ահագին, սոսկալի, սարսելի, քստմնելի:

ՍԱՐՍԱՓԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դողացուցանել, սարսեցուցանել, զարհուրեցուցանել, սոսկացուցանել, պակուցանել:

ՍԱՐՍԱՓԻՒՆ, ՍԱՐՍԱՓՈՒՄՆ, գ. Սարսափ, դողումն, սարսումն, սոսկումն, քստմնութիւն, սարսուռ, ապշութիւն:

ՍԱՐՍԵԼ, տե՛ս ՍԱՐՍԱՓԵԼ:

ՍԱՐՍԵԼԻ, տե՛ս ՍԱՐՍԱՓԵԼԻ:

ՍԱՐՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՍԱՐՍԱՓԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՍԱՐՍՈՒՄՆ, գ. Սարսափումն, դողումն:

ՍԱՐՍՈՒԹ, գ. Դողումն, սոսկումն, սարսումն, սարսափումն, քստմնումն:

ՍԱՐՍՈՒԳԻՆ, տե՛ս ՍԱՐՍՈՒԼԻՅ:

ՍԱՐՍՈՒԼ, չբ. Զոփալ, դողալ, գնդալ, սարսել, սարսափել:

ՍԱՐՍՈՒԼԻ, ա. 1. Սարսուելի, սարսուալից, քստմնելի, սոսկալի, ահագին: 2. Յրտազոյն:

ՍԱՐՍՈՒԼԻՅ, ա. Սարսուգին, սարսուալի:

ՍԱՐՍՈՒՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դողացուցանել:

ՍԱՐՍՈՒԵԼ (իմ), տե՛ս ՍԱՐՍՈՒԼ:

ՍԱՐՍՈՒԼԻ, տե՛ս ՍԱՐՍՈՒԼԻ:

ՍԱՐՏՆՈՒԼ, չբ. 1. Հարթնուլ, շրտնուլ, խրտնուլ, խռովել: 2. Օցտել, մեկնել, զատչել:

ՍԱՐՏՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խրտուցանել, ընդոստուցանել:

ՍԱՐՏՈՒՑԻՉ, ա. Ընդոստուցիչ, զարթուցիչ:

ՍԱԽԱՌՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՍԱԽԱՌՆԵԼ (իմ):
 ՍԱԽԱՌՆԱՊԱՏ, ա. Թեւատարած, թեւա-
 սքողեալ:
 ՍԱԽԱՌՆԵԼ (իմ), չբ. Սաւառնանալ,
 թեւապարել, թեւակոխել, սլանալ:
 ՍԱԽԱՌՆՈՒՄՆ, գ. Սլացումն:
 ՍԱՓԱՍՈՒՏ, ա. Սուտմուտ, ստապաճոյճ:
 ՍԱՓՈՐ, գ. 1. Կուժ, կահոյր, խաւեակ: 2.
 Դորակ:
 ՍԱՓՐԵԼ, նբ. Գերծուլ, կտրել, յապաւել,
 վերալ:
 ՍԱՓՐԻՉ, գ. Վարսալիրայ:
 ՍԱՔԱՓԱԹԱՆՔ, գ. Զրպարտութիւն,
 մատնութիւն:
 ՍԱՔԹԱՔԵԼ, չբ. Սայթաքել:
 ՍԱՔՐԵԼ, չբ. Ղօղել, թաքչել, սալարել,
 ծածկել, պատսպարել, ապաստան լինել:
 ՍԳԱԶԳԱՍԾ, ա. Սգապատ, տխրական:
 ՍԳԱԼ, նբ. չբ. 1. Սուգ առնուլ՝ ունել,
 կոծել, ողբալ, աշխարել: 2. Տխրել,
 տրտմել, վշտանալ:
 ՍԳԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ, ՍԳԱԿՅԵԼ, չբ. Ող-
 բակցել:
 ՍԳԱՊԱՏ, ա. Սգաւոր, սգազգած:
 ՍԳԱԻՈՐ, ա. 1. Սգազգած, սգապատ: 2.
 Սգաւորական, տրտմական:
 ՍԳԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՍԳԱԻՈՐ (2):
 ՍԳԱԻՈՐԵԼ (իմ), չբ. Սուգ առնուլ, սգալ:
 ՍԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Տխրութիւն:
 ՍԵԱԻ, ա. 1. Սեւաւական, արջնագոյն: 2.
 գ. Սեւաղել, սեւակ, մելան:
 ՍԵԱԻԱԿԱՆ, տե՛ս ՍԵԱԻ (1):
 ՍԵԹԵԻԵԹԵԼ, նբ. Պաճուճել, պճնել,
 արուեստակել, հայթալթել, յարգարել,
 յերկրել:
 ՍԵՂԱՆ, գ. 1. Կերակուր, հացկերոյթ, կո-
 չուկ, բազմական: 2. Բագիւն, զոհանոց,
 զոհարան: 3. Պատարագարան, խորան:
 - ՍԵՂԱՆ ՈՒՂՂԵԼ. Բազմական առնել
 արկանել:
 ՍԵՂԱՆԱՔՈՅԾ, ա. Պատառաբոյծ, պոր-
 տաբոյծ:

ՍԵՂԱՆԱԶԵՐԾ, տե՛ս ՍԵՂԱՆԱԿԱ-
 ՊՈՒՏ:
 ՍԵՂԱՆԱԿԱԶՄ, ա. Սեղանայարդար,
 սեղանայօրէն:
 ՍԵՂԱՆԱԿԱՊՈՒՏ, ա. Սեղանագերծ, սե-
 դանակողոպուտ, տաճարակապուտ, տա-
 ճարակողոպուտ:
 ՍԵՂԱՆԱԿԻՅ, ա. Հացակից, բմպակից,
 խմբակից, բարձակից, բազմականակից,
 սեղանորդ:
 ՍԵՂԱՆԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, տե՛ս ՍԵՂԱՆԱ-
 ԿԱՊՈՒՏ:
 ՍԵՂԱՆԱԿՈՂՈՊՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Մեհնա-
 ղերծութիւն:
 ՍԵՂԱՆԱԿՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Հաղորդակ-
 ցութիւն:
 ՍԵՂԱՆԱՅԱՐԴԱՐ, ՍԵՂԱՆԱՅՕՐԷՆ,
 տե՛ս ՍԵՂԱՆԱԿԱԶՄ:
 ՍԵՂԱՆԱԿԵՆԳ, ա. Սեղանակապուտ:
 ՍԵՂԱՆԱԽՈՐ, գ. Հատապաճառ, լուծա-
 յափոխ, լուծափոխ:
 ՍԵՂԱՆԱԽՈՐԵԼ, նբ. Մատակարարել:
 ՍԵՂԱՆՈՐԴ, տե՛ս ՍԵՂԱՆԱԿԻՅ:
 ՍԵՂԵԽ, ա. գ. Հոմանի, տուփող, շնացող,
 շուկ:
 ՍԵՂՄ, ա. Հոծ, խիտ, ամփոփ, կուռ,
 սերտ, հաստ, հաստատուն:
 ՍԵՂՄԱՆԱԼ, չբ. Սերտանալ:
 ՍԵՂՄԵԼ, նբ. Զսպել, պնդել, խնուլ, ամ-
 բարացանել, մածուցանել, զանգել:
 ՍԵՂՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Հոծութիւն, խտու-
 թիւն, սերտութիւն, հաստատութիւն,
 պնդութիւն:
 ՍԵՄԱԳԻՐ, ՍԵՄԻԱՐ, ա. գ. Նշանագիր
 (արագագիր գրիչ):
 ՍԵՆԵԱԿ, գ. 1. Օթանոց, օթարան, խուց:
 2. Սրկապան: 3. Կանանոց: 4. Շտեմա-
 րան, մթերանոց, գանձարան: 5. Հարսն,
 հարճ:
 ՍԵՆԵԿԱՊԱՆ, գ. Սենեկապետ, մարմնա-
 պահ, թիկնապահ:
 ՍԵՆԵԿԱՊԵՏ, տե՛ս ՍԵՆԵԿԱՊԱՆ:

Սենեկիդ, գ. Խոււց, Խոււղ, Խրճիթ:
 ՍեՊ, գ. Ժայռ, քարաժայռ:
 ՍեՊեԱն, տե՛ս ՍիՊէ:
 ՍեՊՀԱԿԱՆ, ա. 1. Առանձնական, Իւրա-
 կան, անձնական, յատուկ: 2. Բուռ, բնիկ,
 Հայրենի: 3. Ընտիր, իսկազոյն:
 ՍեՊՀԱԿԱՆԱԲԱՐ, մ. Տիրապէս:
 ՍեՊՀԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Հարազատազոյն:
 ՍեՊՀԱԿԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՍեՊՀԱ-
 ԿԱՆՅՈՒՑԱՆԵԼ:
 ՍեՊՀԱԿԱՆԵԼ, նբ. Սեպհականեցուցա-
 նել, Իւրացուցանել, ստանալ, Ժառանգել,
 Ժառանգեցուցանել:
 ՍեՊՀԱԿԱՆՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՍեՊ-
 ՀԱԿԱՆԵԼ:
 ՍեՊՀԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յատկութիւն:
 2. Ժառանգութիւն (բնիկ), պայազա-
 տութիւն, ազատութիւն:
 ՍեՊՈՒՅ, գ. ա. Ասպետ, պայազատ,
 ազատ:
 ՍեՌ, գ. 1. Ազգ, ցեղ, զարմ, տոհմ: 2.
 Տեսակ:
 ՍեՌԱԲԱՐ, մ. Սեռականապէս, ընդհան-
 րականապէս:
 ՍեՌԱԿԱՆ, ա. Հանրական, ընդհանուր,
 ընդհանրական:
 ՍեՌԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Ընդհանրակա-
 նազոյն, Համատարած, լայնածաւալ:
 ՍեՌԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՍեՌԱԲԱՐ:
 ՍեՌԱԿՈՏՈՐ, ա. Ազգի ազգի, պէսպէս:
 ՍեՌԵԼ, ԻԼ, չբ. Պնդել, ամբանալ:
 ՍեՌԵՆ¹, գ. Սոնակ:
 ՍեՌԵՆ², ա. 1. Հարազատ, անխառն,
 պարզ, յստակ, զուտ, անապակ, ջինջ: 2.
 Սերտ, Հոծեալ:
 ՍեՌԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յստակութիւն:
 ՍեՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգ:
 Սեր, գ. Սեռ, սերունդ, զարմ, տոհմ, ցեղ,
 ազգ:
 ՍերԱՆԱԼ, տե՛ս ՍերԵԼ² (իմ):
 ՍերԿեԱն, ա. 1. Այսօրեան: 2. մ. գ.
 Այսօր:

ՍերՄԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՍերՄՆԱԿԱՆ:
 ՍերՄԱՆԱՀԱՆ, ա. գ. Սերմանացան,
 սերմանիչ:
 ՍերՄԱՆԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցան:
 ՍերՄԱՆԱՄԱՏՈՅՑ, ա. Սերմանաւոր:
 ՍերՄԱՆԱՆԱԼ, չբ. Սերմանալ:
 ՍերՄԱՆԱՐԿՈՒ, ա. Յղացուցիչ:
 ՍերՄԱՆԱՅԱՆ, տե՛ս ՍերՄԱՆԱՀԱՆ:
 ՍերՄԱՆԱՑՈՒ, ա. Սերմանելի:
 ՍերՄԱՆԱԽՈՐ, ա. Սերմանամատոյց:
 ՍերՄԱՆԱՔԱՂ, ա. փիւր. Շաղակրատ,
 ունայնաբան, բանորսակ, պարսաւադէտ,
 բանսարկու:
 ՍերՄԱՆԵԼ, նբ. 1. Սերմնարկել, ցանել:
 2. Տարածանել, յարուցանել: 3. (յունա-
 կան ոճով) Սերել, ծնանել:
 ՍերՄԱՆԵԼԻ, ա. Սերմանացու:
 ՍերՄԱՆԻԶ, տե՛ս ՍերՄԱՆԱՀԱՆ:
 ՍերՄՆ, գ. 1. Ունդ, Հուռել: 2. (կենսբ.)
 Սաղմն, բեղուն: 3. Ցանուճն: 4. փիւր.
 Սերունդ, ծնունդ, զաւակ:
 – ՍերՄՆ ԱՌԵՆՈՒ. Յղանալ:
 ՍերՄՆԱԲԱՆԵԼ, նբ. (յունական ոճով)
 Շաղփաղփել, շաղակրատել, բամբասել:
 ՍերՄՆԱԿԱԹ, ա. գ. Մշտակաթ, կաթոտ:
 ՍերՄՆԱԿԱԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Սերմնահե-
 ղութիւն, սերմներթութիւն:
 ՍերՄՆԱԿԱՆ, ա. Սերմանական:
 ՍերՄՆԱՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍերՄՆԱ-
 ԿԱԹՈՒԹԻՒՆ:
 ՍերՄՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՍերՄԱՆԱՆԱԼ:
 ՍերՄՆԱՌԵԼ (իմ), չբ. Սերմն առնուլ,
 յղանալ:
 ՍերՄՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Սաղմնառու-
 թիւն, յղութիւն:
 ՍերՄՆԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՍերՄԱՆԵԼ:
 ՍերՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յղութիւն:
 ՍերՄՆԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍերՄ-
 ՆԱԿԱԹՈՒԹԻՒՆ:
 ՍերՄՆԸՆԿԱԼ, ա. Յղացել:
 ՍերՈՒՄՆ, տե՛ս ՍերՈՒՆԴ:
 ՍերՈՒՆ, ա. Բեղուն, բեղնաւոր:

ՍԵՐՈՒՆԴ, գ. 1. Սերումն: 2. Սեր, ազգ, ծնունդ, զաւակ:

ՍԵՐՏ, ա. 1. Պինդ, ամուր, կարծր, հաստատուն, անխզելի, հոծ, խիտ, ձիգ, անխախտու: 2. Ստոյգ: 3. Մտերիմ, հարազատ, սեպհական: 4. մ. տե՛ս ՍԵՐՏԻ:

ՍԵՐՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՍԵՐՏԵԼ² (իմ):

ՍԵՐՏԵԼ¹, նբ. Պնդել, հաստատել, ամրացուցանել, զետեղել:

ՍԵՐՏԵԼ² (իմ), չբ. Սերտանալ, ամրանալ, արմատանալ, սեղմանալ:

ՍԵՐՏԻ, մ. Սերտ, պնդապէս, ստուգիւ, տիրապէս, ամենայնիւ:

ՍԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պնդութիւն, հաստատութիւն:

ՍԵՒԱԳԻՐ, տե՛ս ՍԵՒԱԴԵՂ:

ՍԵՒԱԳՈՅՆ, ա. Սեւթոյր, սեաներկ:

ՍԵՒԱԳՈՒՆԴ, ա. գ. Սեւրամ:

ՍԵՒԱՆԴԵՂ, գ. Սեաւ, սեակ, սեաղէր, մեւան, թանաք:

ՍԵՒԱԶԳԱԾ, ՍԵՒԱԶԳԵՍ, ա. Արջնազգեստ, փխբ. սգաւոր, տխուր:

ՍԵՒԱԹՈՅՐ, ա. Սեւագոյն, թխագոյն, սեաներկ:

ՍԵՒԱԿ, տե՛ս ՍԵՒԱԴԵՂ:

ՍԵՒԱՆԱԼ, չբ. Թխանալ, մթագնել:

ՍԵՒԱՆԵՐԿ, ա. Սեւագոյն, սեւթոյր:

ՍԵՒԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Սեւել, թխացուցանել:

ՍԵՒԵԼ, նբ. Սեւցուցանել:

ՍԵՒԵՐԻ, գ. Բեհեռ, հեղոյս:

ՍԵՒԵՐԻԱԳՈՅՆ, ա. Պնդագոյն, սերտ, հաստատուն:

ՍԵՒԵՐԻԱԿԱՊ, ա. երկաթագամ, պընդակապ:

ՍԵՒԵՐԻԱՊԷՍ, մ. Պնդագոյնս:

ՍԵՒԵՐԵԼ, նբ. Բեհեռել, հեղուսել, մածուցանել, պնդել, հաստատել, զօղել, յարել:

ՍԵՒԵՐԱՄ, տե՛ս ՍԵՒԱԳՈՒՆԴ:

ՍԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Թխութիւն:

ՍԵՓԱԿԱՆ, տե՛ս ՍԵՊՀԱԿԱՆ:

ՍԷԳ, ա. 1. Ամբարտաւան, հպարտ, խրոխտ: 2. Մնապարծ, աղաջուր: 3. Պերճ, գեղապանծ:

– ՍԷԳ ԱՌՆՈՒԼ. Սիգալ:

ՍԷՐ, գ. 1. Ցանկութիւն, յօժարութիւն, հաճութիւն, բարեկամութիւն, չնորհ, բարերարութիւն, գութ, գգուանք: 2. Տարփումն, տուփանք:

ՍԷՐԱՐՓԻ, տե՛ս ՍՐՈՎԲԷ:

ՍԹԱՓ, ա. Զգաստ, արթուն, ժիր, փոյթ, զուարթ:

ՍԹԱՓԱԿԱՆ, ա. Զգաստական, զուարթական:

ՍԹԱՓԱՆՔ, գ. 1. Զուարթութիւն, սփոփանք: 2. Արթնութիւն:

ՍԹԱՓԱՌՈՒՄՆ, գ. Թափառումն:

ՍԹԱՓԵԼ¹, նբ. Սթափեցուցանել, զգաստացուցանել, զարթուցանել, զուարթացուցանել, սփոփել:

ՍԹԱՓԵԼ² (իմ), չբ. 1. Զգաստանալ, զարթնուլ, զուարթանալ, խելաբերել, ուշաբերել: 2. Զբօսնուլ, սփոփել, ոգի առնուլ:

ՍԹԱՓԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՍԹԱՓԵԼ¹:

ՍԹԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Սթափումն:

ՍԹԱՓՈՒՄՆ, տե՛ս ՍԹԱՓՈՒԹԻՒՆ:

ՍԻԳԱԼ, չբ. 1. Պերճանալ, հպարտանալ, յոխորտալ, փքանալ, պարծել, նազել: 2. Զեղխել, մեղկանալ, կնատել, իգանալ:

ՍԻԳԱՆՔ, գ. Շուք, փառաւորութիւն:

ՍԻԳԱՒՈՐ, ա. Սէգ, խրոխտ:

ՍԻԳԱՔԱՅԼ, ա. Սիգողահան:

ՍԻԳՈՂԱՃԵՄ, տե՛ս ՍԻԳԱՔԱՅԼ:

ՍԻԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պերճութիւն, չբեղութիւն, հպարտութիւն, խրոխտումն: 2. Զեղխութիւն, կնատութիւն, թուլամորթութիւն, փափկասիրութիւն:

ՍԻԿ, գ. Մօր, գայլ, տիղմ, ցիխ:

ՍԻԿԱՐԵԱՆ, ա. Սրիկայ, աւազակ, մարդասպան:

ՍԻՂԻԳՆ, գ. Նաշիհ:

ՍԻՂՂՈՐԱՅ, ՍԻՂՂԱՅ, տե՛ս ՎԱՆԳ:

ՍԻՆ, ա. Մնտտի, ունայն, ընդունայն,
զուր, դատարկ, նանիր:
ՍԻՆԵԱԼ, ա. Ոսին, թափուր:
ՍԻՆԼՔՈՐ, ա. Անաւադ:
ՍԻՆՁ, տե՛ս ՍՈՍԻՆՁ:
ՍԻՊԷ, գ. (կենդբ.) Սեպեան, սպին:
ՍԻՐ, գ. Անճրւ:
ՍԻՐԱԲԱՆ, տե՛ս ԲԱՆԱՍԷՐ:
ՍԻՐԱԲԱՐ, մ. Սիրողաբար, սիրողապէս,
սիրելաբար, սիրելապէս:
ՍԻՐԱԼԻ, տե՛ս ՍԻՐԱԼԻՐ:
ՍԻՐԱԼԻՐ, ա. Սիրալի, գորովալի, խան-
դակաթ, բարեգուծ:
ՍԻՐԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարդասիրու-
թիւն, բարեխոհութիւն, բարեսիրութիւն:
ՍԻՐԱԿԱՆ, ա. Սիրողական, սիրալի, քաղցր:
ՍԻՐԱՀԱՐՈՒՍՏ, ա. Սիրալի, սիրա-
պատար:
ՍԻՐԱՄԱՐԳ, գ. (կենդբ.) Պա(ր)սկական
Հաւ:
ՍԻՐԱՅԵՂՑ, ա. Սիրալի, սիրահարուտ:
ՍԻՐԱՇԱՐԺ, ա. Անճրեաբար:
ՍԻՐԱՊԱՏԱՐ, ա. Սիրալի, սիրահա-
րուտ, սիրայից:
ՍԻՐԱՏԵՆՁԱԿ, տե՛ս ՍԻՐԱՓԱՓԱԳ:
ՍԻՐԱՓԱՓԱԳ, ա. Սիրատենչակ:
ՍԻՐԵԼ, նբ. չբ. Հաճել, ախորժել,
բարեկամանալ, յարել, ընտրել, գգուել,
գլխասիրել:
ՍԻՐԵԼԱԲԱՐ, տե՛ս ՍԻՐԱԲԱՐ:
ՍԻՐԵԼԱԿԱՆ, ա. 1. Բարեկամական,
սիրական, հաճոյական: 2. Տոփական:
ՍԻՐԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ՍԻՐԱԲԱՐ:
ՍԻՐԵԼԻ, ա. գ. 1. Սիրեցեալ, բարեկամ: 2.
Սիրող, սիրիչ:
ՍԻՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Սէր, սիրողութիւն,
սիրութիւն, ընտանութիւն, բարեկամու-
թիւն:
ՍԻՐԸՆԹԱՑ, ա. Համակամ:
ՍԻՐԻՁ, ՍԻՐՈՂ, ա. Սրբելի:
ՍԻՐՈՂԱԲԱՐ, տե՛ս ՍԻՐԱԲԱՐ:

ՍԻՐՈՂԱԿԱՆ, ՍԻՐՈՂԱՅԻՆ, տե՛ս ՍԻ-
ՐԱԿԱՆ:
ՍԻՐՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ՍԻՐԱԲԱՐ:
ՍԻՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՍԻՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՍԻՐԵ-
ԼՈՒԹԻՒՆ:
ՍԻՐՈՒՆ, ա. 1. Սրբելի, սրբեցեալ: 2. Ըն-
դունելի, հաճոյական: 3. Սիրող, բա-
րեսէր, ուսումնասէր:
ՍԻՐՏ, գ. լայնաբար՝ Յօժարութիւն, ոգի,
կամք, միտք, խորհուրդ, ցանկութիւն,
տրամադրութիւն, քաջութիւն ևն:
- ՍՐՏԻ ՄՏՕՔ, Ի ՍՐՏԷ, Ի ԲՈԼՈՐ ՍՐՏԷ,
ԲՈԼՈՐՈՎ ՍՐՏԻ, մ. Սերտիւ, մտադիւր,
սրտագին:
ՍԻՒՆ, գ. Սիւնակ:
ՍԻՒՆԱԿ, տե՛ս ՍԻՒՆ:
ՍԻՒՆԱՁԵՒ, ա. Սիւնանման, սիւնա-
տեսիլ:
ՍԻՒՆԱՆՄԱՆ, տե՛ս ՍԻՒՆԱՁԵՒ:
ՍԻՒՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՍԻՒՆԱՁԵՒ:
ՍԻՒՆՀՈՂՈՍԱԿԱՆ, ա. Ժողովական:
ՍԻՔ, գ. Շունչ, հողմ, քամի, սղոխ:
ՍԼԱՆԱԼ, չբ. Սրանալ, սուրալ, խոյանալ:
ՍԼԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Սլացումն, սլացք,
թռչք:
ՍԼԱՑՈՒՄՆ, ՍԼԱՑՔ, տե՛ս ՍԼԱՑՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՍԼԱՔ, գ. Սայր (նետի՝ նիզակի ևն սուր
ծայրը):
ՍԽԱԼ, գ. 1. Վրիպումն, սխալանք: 2. ա.
Վրիպական, սխալական, սխալոտ, ան-
հաստատ:
ՍԽԱԼԱԿ, ա. Գայթոտ, արեալ:
ՍԽԱԼԱԿԱՆ, տե՛ս ՍԽԱԼ (2):
ՍԽԱԼԱԿԵԼ (Իմ), չբ. Գինեհարել, դան-
դաչել, գթել:
ՍԽԱԼԱԿՈՒԹԻՒՆ, ՍԽԱԼԱԿՈՒՄՆ, գ.
Արեցութիւն, դանդաչումն:
ՍԽԱԼԱՆՔ, գ. Սխալ, սխալութիւն, սխա-
լումն, վրիպումն, յանցանք:
ՍԽԱԼԱՌՈՐ, տե՛ս ՍԽԱԼԱԿԱՆ:
ՍԽԱԼԵԼ (Իմ), չբ. Վրիպել, մոլորել, խո-

տորել, յանցանել, գայթել, գթել, ի դերև
ելանել:
ՍԽԱԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վրիպեցուցա-
նել, մոլորեցուցանել:
ՍԽԱԼՈՏ, տե՛ս ՍԽԱԼԱԿԱՆ:
ՍԽԱԼՈՒԹԻՒՆ, ՍԽԱԼՈՒՄՆ, տե՛ս ՍԽԱ-
ԼԱՆՔ:
ՍԽՐԱԳՈՐԾ, ա. Հրաշագործ, սքանչե-
լագործ, զարմանագործ, հիացուցանող:
ՍԽՐԱԼԻ, ա. Սքանչելի, հրաշալի, հիա-
նալի, սխրասարաս:
ՍԽՐԱՆԱԼ, չբ. Սքանչանալ, հրաշանալ,
հիանալ, զարմանալ, պահնուլ:
ՍԽՐԱՍԱՐԱՍ, տե՛ս ՍԽՐԱԼԻ:
ՍԽՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հիացուցանել,
զարմացուցանել:
ՍԽՐԱՅՈՒՑԻՁ, ա. Հիացուցանող:
ՍԿԱԽԱՌՆ, ա. Տղմախառն, տղմուտ:
- ՍԿԱԽԱՌՆ ԽՈՆԱՒՈՒԹԻՒՆ. Ճահիճք:
ՍԿԱՀ, գ. Կիփաս, խառնարան, խառ-
նելիք:
ՍԿԱՀԱՋԵԼ, տե՛ս ԹԱԿՈՅԿ (2):
ՍԿԱՅ կամ ՀՍԿԱՅ, ա. գ. Քաջ:
ՍԿԱՅԱԳՈՐԾ, ա. Հոյակապ, մեծագործ,
ամրակառույց:
ՍԿԱՅԱՋՕՐ, ա. Քաջալայթ:
ՍԿԱՆԱԼ, չբ. Տղմանալ:
ՍԿԱՆՋՆԵԼ, տե՛ս ՇԱԿԱՆՋԵԼ:
ՍԿԱՒԱՌԱԿ, գ. Ափսէ, պնակ, տաշտ,
դաշխուրան, սկուտեղ, դաւաթ, ճաշակ,
կոնք:
ՍԿԵԼ, չբ. 1. Հսկել, տքնել, արթուն կալ-
լիւնել: 2. Ուշ ունել:
ՍԿԵՍՈՒՐ, գ. Կեսուր:
ՍԿԵՍՐԱՅՐ, գ. Սկեսրեայ:
ՍԿԵՍՐԵԱՅ, տե՛ս ՍԿԵՍՐԱՅՐ:
ՍԿՋՐՆԱՐԱՆԵԼ, չբ. Սկզբնաբան լինել:
ՍԿՋՐՆԱՐԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՍԿՋՐՆԱ-
ՐԱՆԵԼ:
ՍԿՋՐՆԱՐԱՐ, մ. Յառաջնապէս:
ՍԿՋՐՆԱԳՈՅՆ, ա. Հնագոյն, կանխա-
գոյն, նախկնագոյն, գլխաւորագոյն:

ՍԿՋՐՆԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախկնու-
թիւն, հնութիւն, յառաջագոյութիւն:
ՍԿՋՐՆԱԹԻՒՆ, ա. Նախաթիւ:
ՍԿՋՐՆԱԾԻՆ, ա. 1. Նախածին, նախկին,
առաջին: 2. Անդրանիկ: 3. Նախածնող,
սկզբնապատճառ:
ՍԿՋՐՆԱԿԱՆ, ա. Նախնական, նախկին,
առաջին, գլխաւոր, բուն:
- ՍԿՋՐՆԱԿԱՆՆ, գ. Գլուխ, պետ, սկիզբն:
ՍԿՋՐՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Գերագոյն,
ծայրագոյն:
ՍԿՋՐՆԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Գլխաւորապէս,
իշխանաբար, տիրապէս:
ՍԿՋՐՆԱՀԱՅՐ, գ. 1. Սկզբնահաւ, հա-
ւասկիզբն: 2. Նման. Նախաշաւիղ,
սկզբնապատճառ:
ՍԿՋՐՆԱՀԱԿ, տե՛ս ՍԿՋՐՆԱՀԱՅՐ:
ՍԿՋՐՆԱՋԻՐ, ա. Նախապարգեւ, առաջ-
նապարգեւ, յառաջապարգեւ:
ՍԿՋՐՆԱՄԱՅՐ, գ. 1. Նախամայր: 2.
լայնաբար՝ Նախաշաւիղ:
ՍԿՋՐՆԱՄԱՐԴ, գ. Նախամարդ:
ՍԿՋՐՆԱՄԵԾԱՐ, ա. Նախամեծար, նա-
խապատիւ:
ՍԿՋՐՆԱՆԱԼ, չբ. Սկզբնաւորել, սկսա-
նել:
ՍԿՋՐՆԱՇԱԿԻՂ, տե՛ս ՆԱԽԱՇԱԿԻՂ:
ՄԿՋՐՆԱՋԱՐ, ա. Ջարասկիզբն, նա-
խաչար:
ՍԿՋՐՆԱՊԱՏԻՒ, ա. Նախապատիւ, նա-
խամեծար:
ՍԿՋՐՆԱՊԱՏՃԱՌ, գ. Նախածնող:
ՍԿՋՐՆԱՊԵՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Նախկնա-
գոյն, վերագոյն:
ՍԿՋՐՆԱՊԵՏԱՊԷՍ, մ. Կանխագոյն,
գլխաւորապէս:
ՍԿՋՐՆԱՊՏՈՒՂՔ, գ. Առաջնապտուղք,
երախայրիք:
ՍԿՋՐՆԱՍԵՐ, ա. Սկզբնասերեալ:
ՍԿՋՐՆԱՍԵՐԵԱԼ, տե՛ս ՍԿՋՐՆԱՍԵՐ:
ՍԿՋՐՆԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ՆԱԽԱՍՏԵՂԾ:
ՍԿՋՐՆԱՏԻՊ, ա. գ. Նախատիպ:

ՍԿԶԲՆԱՏՊԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, ՍԿԶԲՆԱՏՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Սկզբնատիպ:
 ՍԿԶԲՆԱՐԱՐ, ա. Սկզբնապատճառ, նախաշաւիղ:
 ՍԿԶԲՆԱՒՈՐ, ա. Սկզբնական, գլխաւոր, նախկին, առաջին:
 ՍԿԶԲՆԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Սկզբնագոյն, սկզբնականագոյն, նախկինագոյն:
 ՍԿԶԲՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Սկսող:
 ՍԿԶԲՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. Սկիզբն առնել, սկսանել, սկզբնել:
 ՍԿԶԲՆԵԼ, տե՛ս ՍԿԶԲՆԱՒՈՐԵԼ:
 ՍԿԶԲՆԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Նախագոյակ, սկզբնաւորագոյն, հնագոյն, նախկին, գլխաւոր:
 ՍԿԶԲՆԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Լինելութիւն, ծնունդ:
 ՍԿԶԲՈՒՄՆ, գ. 1. Սկսումն, սկիզբն: 2. (յուսարէնի նմանակութեամբ) Իշխանութիւն:
 ՍԿԻ, տե՛ս ՍԿԻՀ:
 ՍԿԻԶԲՆ, գ. 1. Սկսումն: 2. Սկզբնապատճառ, նախապատճառ: 3. Յառաջաբան:
 - ՍԿԻԶԲՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՌՆՈՒԼ՝ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ՍԿՍԱՆԵԼ (իմ):
 ՍԿԻՀ, գ. Սկահ, ըմպանակ, բաժակ, նուերանոց, ճաշակ:
 ՍԿԻՍՄՆ, տե՛ս ՍԿԻԶԲՆ:
 ՍԿՈՒՆԴ, գ. Շուն, շնիկ:
 ՍԿՈՒՏԵՂ, ՍԿՈՒՏՂ, գ. Պնակ, սկաւառակ, ափսէ, մաղզմայ:
 ՍԿՍԱՆԵԼ (իմ), հբ. Ձեռն ի գործ առնել՝ արկանել, սկսնուլ, սկզբնել, սկզբնաւորել:
 ՍԿՍԱՆՈՒԼ, տե՛ս ՍԿՍԱՆԵԼ (իմ):
 ՍԿՍՄՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՍԿԶԲՆԱԳՈՅՆ:
 ՍԿՍՄՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՍԿԶԲՆԱԿԱՆ:
 ՍԿՍՄՆԱՏԻՊ, տե՛ս ՍԿԶԲՆԱՏԻՊ:
 ՍԿՍՆՈՒԼ, տե՛ս ՍԿՍԱՆԵԼ (իմ):
 ՍԿՍՈՂ, ա. Սկզբնաւորական:
 ՍԿՍՈՒԱԾ, գ. Սկսումն, սկիզբն:

ՍԿՍՈՒՄՆ, գ. Սկիզբն, սկսուած:
 ՍՂԱՐԱՐ, մ. Սղակի, առ սակաւ սակաւ:
 ՍՂԱԳՈՅՆ, ա. Դոյզն, սակաւագոյն, համառօտագոյն:
 ՍՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՍՈՒՂ (1):
 ՍՂԱԿԻ, տե՛ս ՍՂԱՐԱՐ:
 ՍՂԱՊԵՍ, մ. Դուռն ուրեք:
 ՍՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նուազեցուցանել, տկարացուցանել, կարճել:
 ՍՂՈՆ կամ ՍՈՂՈՆ, գ. Սիք, շունչ, հոգմ:
 ՍՂՈՑ, տե՛ս ՍՂՈՑԱՉՈՒԿՆ:
 ՍՂՈՑԱՉՈՒԿՆ, գ. (կենդբ.) Սղոց, բիտոն, պրիոնէ:
 ՍՄԲԱԿ, գ. Սմբատակ, կճղակ:
 ՍՄԲԱԿԱԿՈՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ. Սմբակոխել, կոխան առնել՝ լինել:
 ՍՄԲԱԿԱԿՈՆԵԼ, տե՛ս ՍՄԲԱԿԱԿՈՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ:
 ՍՄԲԱՏԱԿ, տե՛ս ՍՄԲԱԿ:
 ՍՄԻՆ ԻՐԻ, ՍՄԻՆ ՎԱՍՆ, Վասն այսորիկ:
 ՍՆԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ունայնաբանութիւն, դատարկաբանութիւն:
 ՍՆԱԿՈՒՇՏ, գ. Քաշ:
 ՍՆԱՄԱՀԱԿ, ՍՆԱՄԱՀԻԿ, ա. Մնալսատակ:
 ՍՆԱՄԷՋ, ա. Ոսին:
 ՍՆԱՆԱԼ, հբ. Ոսնել, դատարկանալ:
 ՍՆԱՆԵԼ (իմ), հբ. 1. Բուծանել, կերակրել, դարմանել: 2. Աճել, մեծանալ: 3. Դաստիարակել, վարժել:
 ՍՆԱՊԱՐԾ, ա. 1. Մնափառ, ամբարտաւան, հպարտ: 2. Մնափառական, սնապարծիկ:
 ՍՆԱՊԱՐԾԵԼ (իմ), տե՛ս ՍՆԱՓԱՌԵԼ:
 ՍՆԱՊԱՐԾԻԿ, տե՛ս ՍՆԱՊԱՐԾ (2):
 ՍՆԱՊԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Մնափառութիւն:
 ՍՆԱՎԱՍՏԱԿ, ա. Զրաջան, զրավաստակ, սնոտիւրան, ընդունայնավաստակ:
 ՍՆԱՎԱՍՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Զրարուեստութիւն:
 ՍՆԱՓԱՌ, ա. 1. Մնապարծ, զրափառ,

ունայնսփառ, փառասէր, ամբարհաւած:
 2. Մնափառական:
 ՄՆԱՓԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՆԱՓԱՌ (2):
 ՄՆԱՓԱՌԵԼ, չբ. Մնապարծել, ամբար-
 հաւածել, բարձրամտել, մեծամտել, գո-
 ռոզանալ:
 ՄՆԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Մնապարծութիւն,
 զրափառութիւն, նանրափառութիւն,
 փառասիրութիւն:
 ՄՆ ԳՈՅՐ, գ. Շպար:
 ՄՆ ԳՈՒՐԵԼ (իմ), չբ. Շպարել:
 ՄՆ ԴՄԱՅ, գ. Կապ, կապանք:
 ՄՆ ԴՈՅ, տե՛ս ՄՆ ԴՈՒՍ:
 ՄՆ ԴՈՒԿ, գ. Արկղ:
 ՄՆ ԴՈՒՍ, գ. Դիպակ, կերպաս, սնդր,
 զառնաւուխտ:
 ՄՆ ԴՐ (աղաւաղուած բառ), տե՛ս ՍԸՆ-
 ԴՈՒՍ:
 ՄՆ ՆԱԿԱՆ, ա. Մնուցիչ, սնուցանո-
 ղական:
 ՄՆ ՆԱԿԻՑ, ա. 1. Համասուն, դայե-
 կորդի: 2. Ընդաբոյս, բնածին, բնական:
 3. Սեղանակից:
 ՄՆՈՏԵԼ (իմ), չբ. Ընդունայնալ:
 ՄՆՈՏԻ, ա. 1. Սին, ունայն: 2. Ընդ-
 ունայն, անհաւաստի, չնչին: 3. մ. Ի
 սնոտիս, ընդ վայր, ի գուր, վայրապար:
 – ՄՆՈՏԻՔ, գ. Ունայնութիւն:
 – Ի ՄՆՈՏԻՍ, տե՛ս ՄՆՈՏԻ (3):
 ՄՆՈՏԻԱԳՈՐԾ, ա. Մոլար:
 ՄՆՈՏԻԱՊԱՏԻՐ, ա. Ստայօղ, խաբէական:
 ՄՆՈՏԻԱՋԱՆ, ա. Ջրաջան, սնալաստակ:
 ՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպտղութիւն:
 ՄՆՈՒՆ Դ, գ. 1. Տածումն, բուծումն: 2.
 Կերակուր (սննդաբար նիւթ):
 ՄՆՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Դիեցուցանել, պահել,
 տածել, կերակրել, պարարել, դաստիա-
 րակել:
 ՄՆՈՒՅԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Մնուցողական,
 սնուցող, սնուցիչ:
 ՄՆՈՒՅՈՋ, ՄՆՈՒՅՈՂ, տե՛ս ՄՆՈՒՅԱ-
 ՆՈՂԱԿԱՆ:

ՄՆՈՒՅՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՆՈՒՅԱՆՈ-
 ՂԱԿԱՆ:
 ՍՈԹ, ա. Պինդ, հոծ, կուռ, կարծր, խիստ:
 ՍՈԽԱԿ, գ. (կենդբ.) Ծիծառն:
 ՍՈՂԱԼ, տե՛ս ՍՈՂԵԼ (իմ):
 ՍՈՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Սողալ, զեռալ: 2.
 Սպրդել, սողոսկել, սողմել:
 ՍՈՂՄԵԼ (իմ), չբ. Սողել, սողոսկել,
 սպրդել:
 ՍՈՂՆԱԿԱՆ, ա. Սողուն:
 ՍՈՂՈՆ, տե՛ս ՄՂՈՆ:
 ՍՈՂՈՊՈՒՄՆ, գ. Սողոսկումն, սայթա-
 քումն, գայթումն, անկումն:
 ՍՈՂՈՍԿԱՆՔ, տե՛ս ՍՈՂՈՍԿՈՒՄՆ:
 ՍՈՂՈՍԿԵԼ¹, չբ. Սպրդել:
 ՍՈՂՈՍԿԵԼ² (իմ), չբ. 1. Սողել: 2. Սայ-
 թաքել, գայթել, անկանել: 3. Սպրդել,
 միջամուխ լինել:
 ՍՈՂՈՍԿՈՒՄՆ, գ. Սողոսկանք:
 ՍՈՂՈՍԿՈՒՏ, ա. Սայթաք, գայթոտ,
 դիւրազայթ, սողուակ:
 ՍՈՂՈՒՆ, գ. 1. Ջեռուն, ճճի: 2. ա. Սող-
 նական: 3. Կաղ:
 ՍՈՂՈՒՍԿ, տե՛ս ՍՈՂՈՍԿՈՒՏ:
 ՍՈՃԻ, գ. (բսբ.) Շոճ, չոճի, պիտուս, ստո-
 րովներ, ստորբողոն:
 ՍՈՅՋ, գ. 1. Ընկղմումն: 2. Խորք, սոր,
 ծակ, ծերպ, որջ:
 ՍՈՅՆ, գ. Այս:
 – ՋՍՈՅՆ ՀԵՏԱՅՆ, մ. Այսուհետեւ, յայսմ
 հետէ:
 – ՍՈՅՆ ԳՈՒՆԱԿԻ, տե՛ս ՍՈՅՆՊԷՍ:
 ՍՈՅՆՊԷՍ, մ. Այսպէս, սոյնպիսաբար,
 սոյն գունակի:
 ՍՈՅՆՊԷՍԱՐԱՐ, տե՛ս ՍՈՅՆՊԷՍ:
 ՍՈՅՆ ՕՐԻՆ, մ. Այսօր:
 ՍՈՅՆՕՐԻՆԱԿ, մ. ա. Սոյնպէս, այսպիսի:
 ՍՈՆՔ, ա. (քեր.) Եռալանկ (բառ):
 ՍՈՆՔԱՆԱԼ, չբ. Ստուարանալ, գիրանալ,
 թանձրանալ, թաւանալ, ուռնուլ, փքանալ:
 ՍՈՍԻՆՋ, գ. Սինձ:
 ՍՈՍԿ, ա. 1. Միայն, լուկ, սատակ: 2.

Պարզ, անշուք, թեթև, հասարակ: 3. Թափուր, անմասն, ունայն, ընդունայն, անպտուղ: 4. Հետևակ: 5. (քեր.) Սուղ, նուրբ, բարակ: 6. մ. Պարզաբար, սոսկապէս, միայն, եեթ: ՍՈՍԿԱՐԱՐ, մ. Պարզաբար: ՍՈՍԿԱԳՈՅՆ, ա. Պարզագոյն: ՍՈՍԿԱԼ, չբ. Դողալ, սարսել, սոսափել, սարսափել, զարհուրել, քստմնել: ՍՈՍԿԱԼԻ, ա. Սոսկաւոր, զարհուրելի, սարսափելի, ահաւոր, ահագին, քստմնելի: ՍՈՍԿԱԿԱՆ, ա. 1. Անշուք, նուաստ, գեղջուկ, ռամիկ: 2. Հետևակ: ՍՈՍԿԱՊԷՍ, մ. Սոսկաբար, սոսկ, լոկ, պարզապէս, վայրապար: ՍՈՍԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զարհուրեցուցանել: ՍՈՍԿԱՒՈՐ, տե՛ս ՍՈՍԿԱԼԻ: ՍՈՍԿՈՒՄՆ, գ. Դողումն, սարսափումն, քստմնումն, ահ, արհաւիրք: ՍՈՍՈՐԴ, գ. (կզմխ.) Կողկողիթ: ՍՈՎ, գ. 1. Քաղց: 2. Անսուղաղութիւն: ՍՈՎԱՔԵԿ, ա. Անսուղ, սովեալ, սովալլուկ: ՍՈՎԱԼԼՈՒԿ, ա. Սովաբեկ, սովամաճ: ՍՈՎԱԾԱՐԱՐ, մ. Անյազաբար: ՍՈՎԱԿԱՆ, ա. Քաղցեալ: ՍՈՎԱՄԱՀ, ա. մ. Սովալլուկ, սովաբեկ, սովեալ, նքողեալ: - ՍՈՎԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՍՈՎԱՄԱՀԵԼ (իմ): ՍՈՎԱՄԱՀԵԼ (իմ), չբ. Սովամաճ լինել, սովել: ՍՈՎԱՆԱԼ, տե՛ս ՍՈՎԵԼ (իմ): ՍՈՎԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսուղաղութիւն, անյաղութիւն, ընչաքաղցութիւն: ՍՈՎԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Քաղցեցուցանել: ՍՈՎԵԼ (իմ), չբ. Սովանալ, քաղցնուլ, քաղցենալ, նքողել: ՍՈՎՈՐ, ա. Ծանօթ: 2. Սովորական, սովորակ, ընդելական, հասարակ: 3. գ. Սովորութիւն:

ՍՈՎՈՐԱՐԱՐ, մ. Սովորակի: ՍՈՎՈՐԱԿ, տե՛ս ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ: ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ՍՈՎՈՐ (2): 2. Ծանօթ: ՍՈՎՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սովորութիւն: ՍՈՎՈՐԱԿԻ, մ. 1. տե՛ս ՍՈՎՈՐԱՐ: 2. ա. Սովորական, սովոր: ՍՈՎՈՐԵԼ, չբ. Հբ. Բնաւորել, վարժել, ընտանենալ, ուսանել: ՍՈՎՈՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ունակացուցանել, ընտելացուցանել, կրթել, վարժել, վարժեցուցանել: ՍՈՎՈՐՈՅԹ, գ. Սովորութիւն: ՍՈՎՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սովորոյթ, բնութիւն, կարգ, աւանդութիւն, քաղաքավարութիւն: ՍՈՐ, գ. Ծակ, ծերպ, խոռոչ, սոյգ, բոյն, որջ: ՍՈՐԱԿԱԼ, գ. Ախուապետ: ՍՈՐԱՄՈՒՏ, ա. Ծակամուտ, անձամուտ: ՍՈՐԵԼ¹, չբ. Հոսել, ծորել, կաթել, սորսորել, թորթորել: - ՍՈՐԵԼ ԱԶԱՅ. Վատել, ծիւրել: ՍՈՐԵԼ², չբ. Ծակամուտ լինել, ծակախիթ լինել: ՍՈՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ծորեցուցանել, ծիւրեցուցանել: ՍՈՐՍՈՐ, տե՛ս ՍՈՐ: ՍՈՐՍՈՐԵԼ¹, չբ. 1. Սորել, հոսել, թորթորել, հոսհոսել: 2. Ցրուել: ՍՈՐՍՈՐԵԼ², չբ. Հնձել (մանգաղով): ՍՈՒԳ, գ. Տխրութիւն, կոծ, ողբումն, լալիւն, աշխարհ, -ՍՈՒԳ ԱՌՆՈՒԼ՝ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ՍԳԱԼ: ՍՈՒԴԱՐ, գ. 1. Վարչամակ, թաշկինակ: 2. Գլխադիր, գլխաշուք: ՍՈՒԶԱՆԵԼ, ՍՈՒԶԵԼ, նբ. 1. Ընկուզանել, ընկղմել, խորասուզել: 2. փխբ. Ծածկել, թաքուցանել, թաղել, անհետ առնել: ՍՈՒԻՆ, գ. Տէգ, նիզակատէգ:

ՍՈՒԻՆԱԻՈՐ, Կ. Տիգրան, սուհաւոր:
ՍՈՒԼԵԼ, Կ. Ն. Շէն, խորհրդ, սուհաւ:
ՍՈՒԼՈՒՄԵՆ, Կ. Շէն, շէն, շէն, շէն,
շաշիւն:

ՍՈՒՂ, Կ. 1. Սղահան, նուազ, սակաւ,
դուզնաքայ, փոքրիկ: 2. Կարճ, համառօտ,
ամփոփ: 3. Նուրբ, բարակ: 4. (քեր.) Աղօտ:
- ՍՈՒՂ ԻՆՁ, ՍՈՒՂ ԻՄՆ, Կ. Փոքր ինչ,
սակաւ մի, խոսն մի, կաթ մի:

ՍՈՒՂԱԿԱՆ, Կ. Սուղ, նուրբ:

ՍՈՒՂԵԼ, Կ. ՍՈՒԼԵԼ:

ՍՈՒՂ ԻՇԽԱՆՈՒԹԻԻՆ, Կ. ՍԱԿԱԻԱ-
ՊԵՏՈՒԹԻԻՆ:

ՍՈՒՆԱԻՈՐ, Կ. ՍՈՒԻՆԱԻՈՐ:

ՍՈՒՆԻ, Կ. ՍՈՒԻՆ:

ՍՈՒՍԵՐ, Կ. Սուր, թուր, խարբ:

ՍՈՒՍԵՐԱԿԱՅ, Կ. ՍՈՒՍԵՐԱԿԻՐ:

ՍՈՒՍԵՐԱԿԻՐ, Կ. Սուսերաւոր, սուսե-
րակաց, զինակիր:

ՍՈՒՍԵՐԱԿՈՒԹ, Կ. Սուսերաւոր:

ՍՈՒՍԵՐԱՁԻԳ, Կ. Սուսերամերկ, սու-
սերածիգ:

ՍՈՒՍԵՐԱՄԵՐԿ, Կ. Սուսերածիգ, սու-
սերաւոր:

ՍՈՒՍԵՐԱՌՐ, Կ. Սուսերակիր, սուսե-
րածիգ, սուսերամերկ:

ՍՈՒՏ, Կ. 1. Կեղծ, մոլոր, անիրաւ, խար-
դախ, նենգաւոր, խաբեբայ, անհաւա-
տարիմ, սնոտի: 2. Կ. Ստուծիւն: 3. Կ.
Ստուծեամբ, ի զուր, ստաբար:

- ՍՈՒՏ ԱՆՆԵԼ. Ի սուտ հանել, ստացու-
ցանել:

- Ի ՍՈՒՏ ՀԱՆԵԼ, Կ. ՍՈՒՏ ԱՆՆԵԼ:

ՍՈՒՏԱԿ¹, Կ. Ստախօս:

ՍՈՒՏԱԿ², Կ. (Հնք.) 1. Կարկեհան, կայծ:
2. Մեղեմիկ:

ՍՈՒՏԱԿԱՍՊԱՍ, Կ. Քծնի, շոգոքորթ,
կակղաբան, մարդելոյզ, մարդահաճոյ,
կեղծաւոր, հրապուրիչ, պատրոզ:

- ՍՈՒՏԱԿԱՍՊԱՍ ԼԻՆԵԼ. Կեղծաւորել:
ՍՈՒՏԱԿԱՍՊԱՍՈՒ, Կ. ՍՈՒՏԱԿԱ-
ՍՊԱՍ:

ՍՈՒՏԱԿԱՍՊԱՍՈՒԹԻԻՆ, Կ. Քծնելիւն,
շոգոքորթելիւն, մարդելոյզելիւն,
մարդահաճուելիւն, կեղծաւորելիւն:

ՍՈՒՏԱԿՆ, Կ. ՍՈՒՏԱԿ²:

ՍՈՒՏԱՆՈՒՆ, Կ. Մոլորանուն, ստանուն:
ՍՈՒՏԱՊԱՏԻՐ, Կ. ՍՍԱՊԱՏԻՐ:

ՍՈՒՏԵՐԴՄԵՆՈՒԹԻԻՆ, Կ. ՍՏԵՐԴԸՄ-
ՆՈՒԹԻԻՆ:

ՍՈՒՏԽՕՍՈՒԹԻԻՆ, Կ. ՍՍԱԽՕ-
ՍՈՒԹԻԻՆ:

ՍՈՒՏՄՈՒՏ, Կ. Սափասուտ, ստապաճոյճ:
ՍՈՒՐ¹, Կ. 1. Թուր, դաշոյն, նրան: 2.
Դանակ, կտրոց, զմելին: 3. Սրածուելիւն,
ժանտախտ:

- Ի ՍՈՒՐ ՍՈՒՍԵՐԻ. Սրով սուսերի:

- ՍՐՈՎ ՍՈՒՍԵՐԻ, Կ. Ի ՍՈՒՐ ՍՈՒ-
ՍԵՐԻ:

- ԸՆԴ ՍՈՒՐ ՀԱՆԵԼ. Ընդաթուր հար-
կանել:

ՍՈՒՐ², Կ. 1. Սալրասուր, հատու: 2. Բա-
րակ, նուրբ: 3. Արագ, արագընթաց,
արագալուր, արագատես, արագամիտ:

ՍՈՒՐԱԼ, Կ. Սրանալ, սլանալ, վազս
առնուլ, յարձակել, դիմել:

ՍՈՒՐԱԿՆ, Կ. ՍՐԱԿՆ:

ՍՈՒՐԱԿՈՒ, Կ. ՍՐԱԿՈՒ:

ՍՈՒՐԲ, Կ. 1. Մաքուր, անարատ, յստակ:
2. Նուիրական, աստուածային, սրբա-
զան: 3. Վեհ, վստա, արգոյ, ընտրեալ: 4.
Ողջախոհ, պարկեշտ, նազելի, արգար,
անմեղ: 5. Կ. Սրբարար, սրբութեամբ:

ՍՈՒՐՀԱԼ, Կ. ՍՈՒՐԱԼ:

ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿ, Կ. Պնդադեսպան, կա-
րապետ:

ՍՈՓԵՍ, ՍՈՓԵՍԷՍ, ՍՈՓԵՍՈՍ, Կ.
Իմաստակ, ուսումնասէր, բանագէտ,
հոգեւոր, գիտնաւոր:

ՍՊԱՀ, Կ. ՍՊԱՀ:

ՍՊԱՅ, Կ. 1. Գունդ, զօր, բանակ: 2. Այ-
րուծի, հեծելազօր, հեծելազունդ: 3. Զօ-
րակաւն:

ՍՊԱՅԱԶՕՐ, Կ. Գունդ, զօր:

ՍՊԱՅԱԿՈՅՏ, ա. Ազատագրունդ, բաղ-
մախումբ:
ՍՊԱՅԱՊԵՏ, գ. Սպարապետ, զօրապետ:
ՍՊԱՆԱՆԵԼ, նբ. Զենուկ, խողխողել,
գլխատել, փողոտել, մեռուցանել, սա-
տակել, զոհել:
ՍՊԱՆԴ, գ. Սպանումն, գենումն, կո-
տորած:
ՍՊԱՆԴԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Զենուկ (զոհի
անասուններ մորթել):
ՍՊԱՆԴԱՆՈՅ, գ. Մսավաճառանոց,
մակեղոն:
ՍՊԱՆԴԱՐԱՆ, գ. Զոհարան, գենարան:
ՍՊԱՆԻՉ, ՍՊԱՆՈՂ, ա. Մարդասպան:
ՍՊԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Սպանող, մահառիթ,
սատակչական:
ՍՊԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Սպանութիւն,
մարդասպանութիւն, արիւնհեղութիւն:
ՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարդասպանութիւն,
սպանողութիւն:
ՍՊԱՆՈՒՄՆ, գ. Սպանութիւն, կոտո-
րումն, գենումն, սպանդ:
ՍՊԱՌ, գ. Սպառումն, սպառումած,
լրումն, եզր, վերջ, աւարտ, վախճան, կա-
տարած:
ՍՊԱՌԱԶԷՆ, ա. գ. 1. Վառեալ: 2.
Սպառազիւնութիւն: 3. Սպառազիւական:
ՍՊԱՌԱԶԻՆԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ՍՊԱ-
ՌԱԶԷՆ (3): 2. Վառեալ, զինուորական:
3. Ասպարաւոր:
ՍՊԱՌԱԶԻՆԵԼ, նբ. չբ. Զինել, վառել:
ՍՊԱՌԱԶԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմազի-
ւնութիւն, վառուած:
ՍՊԱՌԵԼ, նբ. 1. Ծախել, վատնել, մաշել:
2. Սատակել:
ՍՊԱՌԻՉ, ա. Ծախիչ:
ՍՊԱՌԵԱԼ, նբ. չբ. Ահ արկանել (խօս-
քով), պատուհասել, սաստել, խրոխտալ:
ՍՊԱՌԵԱԼԻՑ, ա. Սպառնական, ահար-
կու, խրոխտ:
ՍՊԱՌԵԱԼԻՔ, գ. Սպառնումն, սպառ-
նութիւն, խրոխտումն, սաստ,

կութիւն, ահարկութիւն:
ՍՊԱՌԵԱԿԱՆ, ա. Սպառնալից:
ՍՊԱՌԵՈՒԹԻՒՆ, ՍՊԱՌԵՈՒՄՆ, տե՛ս
ՍՊԱՌԵԱԼԻՔ:
ՍՊԱՌՈՒԱԾ, ՍՊԱՌՈՒՄՆ, տե՛ս ՍՊԱՌ:
ՍՊԱՌՍՊՈՒՌ, ի ՍՊԱՌՍՊՈՒՌ, ՍՊԱՌ ի
ՍՊՈՒՌ, ի ՍՊԱՌ ի ՍՊՈՒՌ, մ. ա. Ամբող-
ջապէս, բոլորովին, գլխովին, մանեւհին:
ՍՊԱՍ, գ. 1. Պաշտօն, սպասաւորութիւն,
ծառայութիւն: 2. Կահ, կարասի, անօթ,
նուիրանոց, բաժակ, հանդերձանք: 3.
Զարդ, զարդարանք: 4. Սեղան, կերա-
կուր:
- ՍՊԱՍ ՈՒՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ, ի ՍՊԱՍՈՒ
ԿԱԼ. 1. Սպասաւորել, ծառայել, պաշտել:
2. Հոգալ, փոյթ առնել, խնամ տանել:
ՍՊԱՍԱԼԱՐ, գ. ա. Զօրապետ, զօրա-
գլուխ:
ՍՊԱՍԱԿԱՆ, ա. Սպասարար, սպասաւոր:
ՍՊԱՍԱՀԱՐԿԵԼ (իմ), չբ. Սպասաւորել,
ծառայել, արբանեկել:
ՍՊԱՍԱՀԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Արբանեկու-
թիւն, սպասաւորութիւն, սպաս, ծա-
ռայութիւն, պաշտօն:
ՍՊԱՍԱՏՈՒՆ, տե՛ս ՍԱՐԿԱԻԱԳԱՆՈՅ
(2):
ՍՊԱՍԱՐԱՐ, ա. Սպասակալ, պաշտօ-
նեայ, կամակատար:
ՍՊԱՍԱՌՈՐ, գ. 1. Արբանեակ, ծառայ: 2.
Գործակալ, մատակարար, պաշտօնեայ
(արքունի կամ եկեղեցական):
ՍՊԱՍԱՌՈՐԱՐԱՐ, մ. Սպասաւորապէս:
ՍՊԱՍԱՌՈՐԱԿ, ա. գ. 1. Սպասաւոր, ար-
բանեակ, զինակիր: 2. Սպասաւորական:
ՍՊԱՍԱՌՈՐԱԿԱՆ, ա. Սպասաւորակ,
հարկաւոր, հարկաւորական:
ՍՊԱՍԱՌՈՐԱԿԻՑ, տե՛ս ՊԱՇՏՕՆԱԿԻՑ:
ՍՊԱՍԱՌՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՍՊԱՍԱՌ-
ՐԱՐԱՐ:
ՍՊԱՍԱՌՈՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Սպաս տանել,
սպասահարկել, պաշտել, ծառայել, ար-
բանեկել: 2. Հոգալ, մատակարարել,

տնտեսել, տնօրինել:

ՍՊԱՍԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սպաս, պաշտօն, ծառայութիւն, արբանեկութիւն, մատակարարութիւն, խնամարկութիւն:

- ՍՊԱՍԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՄԱՏՈՒՅԱԼԵԼ. Սպասաւորել, սպասահարկել, պաշտել:

ՍՊԱՍԵԱԿ, ա. գ. 1. Սպասիկ, սպասարար, խնամակալ, առընթերակաց, պաշտօնեայ, դայեակ: 2. Դէտ, պահապան, դարանակալ:

ՍՊԱՍԵԼ, չբ. և նբ. 1. Ակն ունել, ականլալել, համբերել: 2. Սպաս տանել, պաշտել, սպասաւորել, ի սպասուկալ:

ՍՊԱՍԻԿ, տե՛ս ՍՊԱՍԵԱԿ (1):

ՍՊԱՍՈՒՄՆ, գ. Ակնկալութիւն, յոյս:

ՍՊԱՏԱՂԱՆՔ, գ. Փափկութիւն, բարեկեցութիւն:

ՍՊԱՐԱԿԻՐ, ա. գ. Ասպարակիւր, վահանաւոր:

ՍՊԱՐԱՊԵՏ, գ. Սպայապետ, զօրապետ, զօրավար:

ՍՊԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրավարութիւն, ստրատելատութիւն:

ՍՊԻ, գ. Հետք:

ՍՊԻՆ, տե՛ս ՍԻՊԷ:

ՍՊԻՏԱԿ, ա. Սպիտակագոյն:

ՍՊԻՏԱԿԱԳՈՅՆ¹, տե՛ս ՍՊԻՏԱԿ:

ՍՊԻՏԱԿԱԳՈՅՆ², ա. Սպիտակայեղջ:

ՍՊԻՏԱԿԱԶԳԵՍ, ա. Սպիտակահանդերձ, պաշառ:

ՍՊԻՏԱԿԱԿԻՋՆ, ա. Լուսակիզն:

ՍՊԻՏԱԿԱՀԱՆ ԴԵՐՋ, ա. Սպիտակազգեստ:

ՍՊԻՏԱԿԱԶԻ, տե՛ս ՃԵՐՄԱԿԱԶԻ:

ՍՊԻՏԱԿԱՅԵՂՅ, ա. Սպիտակագոյն (չատ սպիտակ):

ՍՊԻՏԱԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Սպիտակել: 2. Պայծառանալ:

ՍՊԻՏԱԿԱՆԻՇ, ա. Սպիտակագոյն:

ՍՊԻՏԱԿԱՓԱՅԼ, ա. Սպիտակափառ, մաքրափառ, պայծառ, մաքուր:

ՍՊԻՏԱԿԱՓԱՌ, տե՛ս ՍՊԻՏԱԿԱՓԱՅԼ:

ՍՊԻՏԱԿԵԼ (իմ), տե՛ս ՍՊԻՏԱԿԱՆԱԼ:

ՍՊԻՏԱԿԵՐԱՆ Գ, ա. Սպիտակադոյն, փխբ. պայծառ, փայլուն:

ՍՊՈՒԺԵԼ, նբ. 1. Յերկարաձգել: 2. Յապողել, դանդաղել:

ՍՊՈՒԺՈՒՄՆ, գ. Դանդաղումն, անհոգութիւն, յերկարաձգութիւն:

ՍՊՈՒՆ Գ, ՍՊՈՒՆ Կ, գ. Սաթնուկ:

ՍՊՈՒՌ, տե՛ս ՍՊԱՌՍՊՈՒՌ:

ՍՊՏՈՒՐ, գ. Աղբ, քակոր:

ՍՊՐԴԱՆԱԼ, տե՛ս ՍՊՐԴԵԼ² (իմ):

ՍՊՐԴԵԼ¹, նբ. Սողոսկել (սպրդել տալ):

ՍՊՐԴԵԼ² (իմ), չբ. Սպրդանալ, սողոսկել:

ՍՌՆԱԿ, գ. Սեռն:

ՍՌՆԱՊԱՆ, գ. Զանկապան:

ՍՌՆԶԱՆՔ, տե՛ս ՇՌՆԶԱՆ:

ՍՏԱՐԱՆ, ա. Ստախոս, յօգաբան:

ՍՏԱՐԱՆԵԼ, նբ. չբ. Սուտխոսել:

ՍՏԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստախոսութիւն:

ՍՏԱՐԱՐ, տե՛ս ՍՈՒՏ (3):

ՍՏԱԳԻՐ, ա. Ստալօր:

ՍՏԱԽՕՍ, տե՛ս ՍՏԱՐԱՆ:

ՍՏԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՏԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ՍՏԱԾԵԼ, տե՛ս ՏԱԾԵԼ:

ՍՏԱԿԱՐԾ, ա. Ստակարծող:

ՍՏԱԿԱՐԾՈՂ, տե՛ս ՍՏԱԿԱՐԾ:

ՍՏԱՀԱԿ, ա. 1. Անաստ, ստամբակ, անկարգ, անիրատ, անառակ, խռովարար, խեռ, յանդուգն: 2. նման. Սաստիկ, բուռն:

- ՍՏԱՀԱԿՍ, մ. Անկարգաբար:

ՍՏԱՀԱԿԵԼ, չբ. Խեռել, ըմբոստանալ, հեստել, անաստել:

ՍՏԱՀԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խեռութիւն, հեստութիւն, անաստութիւն, ապստամբութիւն, խռովութիւն:

ՍՏԱՄԱԿ, ա. Խստամբակ, խիստ, դժնեայ, ապառուս, ապստամբ, բուռն:

ՍՏԱՄԱԿԵԼ, չբ. Ըմբոստանալ, ապրստամբել, ստահակել:

USԱՄԲԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստահակութիւն, յանդգնութիւն, խստութիւն, անկարգութիւն:

USԱՄՈՔ, տե՛ս USԱՄՈՔՍ:

USԱՄՈՔՍ, գ. (կզմխս.) Ստամոք, որովայն:

USԱՅՕԴ, ա. 1. Մտացածին, ստապատում: 2. մ. Ստութեամբ:

USԱՆԱԼ, նբ. 1. Ժառանգել, գնել, շահել, ունել: 2. Հաստել, հաստատել, ստեղծանել, առնել:

USԱՆՁՆԵԼ, տե՛ս ԸՍԱՆՁՆԵԼ:

USԱՆՈՒԷՐ, ա. Անարբազան:

USԱՆՈՒՆ, տե՛ս ՍՈՒՏԱՆՈՒՆ:

USԱՇԽՆ, գ. Տաշխ, տաշխն, ստաքտիկէ:

USԱՊԱՃՈՅԺ, ա. Սոստմոստ, սափաստտ:

USԱՊԱՏԻՐ, ա. Սոստապատիր, նենգապատիր:

USԱՊԱՏՈՒՄ, ա. Ստայօղ, մտացածին:

USԱՍԿԱՆ, ա. 1. Յետամտական: 2. Ստեղծական, արարածական, եղական, ստեղծուած:

USԱՅԻԶ, USԱՅՈՂ, ա. գ. 1. Հաստիչ, ստեղծիչ, արարիչ: 2. Գնող, տէր:

USԱՅՈՒԱԾ, գ. 1. Ինչք, գոյք, մեծութիւն, ժառանգութիւն, կալուած, կահ, կարասի, աղխ: 2. Ստեղծուած, հաստուած, արարած: 3. Ստացումն:

USԱՅՈՒԱԾԱՇԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարբստութիւն, ճոխութիւն, մեծութիւն:

USԱՅՈՒԱԾԱՍԷՐ, ա. Ընչասէր, ազահ:

USԱՅՈՒԱԾԱԻՈՐ, ա. Մեծատուն, հարուստ:

USԱՅՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարստութիւն, ճոխութիւն, մեծութիւն:

USԱՅՈՒՅԱՆԵԼ¹, պբ. Ժառանգեցուցանել, հաստատել:

USԱՅՈՒՅԱՆԵԼ², պբ. Ի սոստ հանել, ունայնացուցանել, խարդախել:

USԱՅՔ, գ. Ստացուած, ստացումն:

USԱՔՏԻԿԷ, տե՛ս USԱՇԽՆ:

USԳԻՏ, տե՛ս ԸՍԳԻՏ:

USԳՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՍԳՏԱՆԵԼ:

USԳՏԱՆՔ, տե՛ս ԸՍԳՏԱՆՔ:

USԵԼ, չբ. նբ. Սոստ խօսել, խաբել:

USԵՂԱՆԱԼ, չբ. Զտեղել, գետեղել, հտեղանալ:

USԵՂԾԱԲԱՆԵԼ, նբ. Կցկցել, յօդել, կեղծաւորել:

USԵՂԾԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանաստեղծութիւն, ճարտարաբանութիւն, ճարտարախօսութիւն:

USԵՂԾԱԳՈՐԾ, ա. Ստեղծիչ, արարիչ:

USԵՂԾԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Ստեղծանել, արարչագործել, հաստել, կազմել, յօրինել: 2. Ծարտարել, հնարել:

USԵՂԾԱԿԱՆ, գ. ա. 1. Արարածական, եղական, արարած: 2. Զեռագործ: 3. Մտացածին:

USԵՂԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Ստեղծուել, առնել, արարչագործել, հաստել: 2. Յօրինել, կազմել, կերտել: 3. Կցկցել, յօդել, ստեղծաբանել:

USԵՂԾԻԶ, գ. 1. Արարիչ, հաստիչ: 2. Յօրինիչ:

USԵՂԾՈՒԱԾ, գ. 1. Արարած, հաստուած, եղական, յօրինուած: 2. Ստեղծումն, կազմութիւն:

USԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս USԵՂԾՈՒՄՆ:

USԵՂԾՈՒԼ, տե՛ս USԵՂԾԱՆԵԼ:

USԵՂԾՈՒՄՆ, գ. Ստեղծութիւն (ստեղծանելը):

USԵՂՆ, գ. 1. Յօղուն, ծիղ, ծղօտ: 2. Զիւղ, ոստ, շառափղ:

USԵՂՆԱՇԵՏԱԿ, ա. Ուղղաբերձ:

USԵՐԴՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երդմնաստութիւն, ստերդումն:

USԵՐԴՈՒՄՆ, ա. 1. Երդմնաստութիւն, երդմնակեր: 2. գ. տե՛ս USԵՐԴՄՆՈՒԹԻՒՆ:

USԵՐԻԻՐԵԼ, նբ. Հստերիւրել, թիւրբել, խոտորեցուցանել, մոլորեցուցանել, ի դերե հանել, խանգարել, եղծանել:

USԵՐԻԻՐՈՒՄՆ, գ. Խոտորումն, խանգարումն:

ՄՏԵՐՁ, ա. Ամուլ, անծննդական:
 ՄՏԵԻ, գ. Բուրդ (մանաւանդ ուղտի):
 ՄՏԵԻՆԴԷՆ, ա. Խորգեղէն, մագեղէն:
 ՄՏԷՊ, գ. 1. Ճեպ, ճեպումն, շտապ, փոյթ:
 2. ա. Յաճախ, անդադար, անընդհատ: 3. մ. Յաճախակի: 4. Ստիպաւ, ստիպով, փութով, ճեպով:
 - ՄՏԻՊԱԻ, ՄՏԻՊՈՎ, մ. 1. Փութով, ճեպով, ստիպաբար, ստիպապէս: 2. Յօժարութեամբ, ինքնակամ:
 - ՄՏԷՊ ԿԱԼ. Դեգերել, հանապազորդել, յարամնալ:
 - ՄՏԷՊ ՄՏԷՊ, մ. Փոյթ ընդ փոյթ, ճեպի ճեպոյ, անդադար, անընդհատ:
 ՄՏԻՆ, ՄՏԻՆՔ, գ. 1. Կուրծք: 2. լայնաբար՝ Լանջք:
 ՄՏԻՊԱԲԱՐ, ՄՏԻՊԱԳՈՅՆ, ՄՏԻՊԱՊԷՍ, տե՛ս ՄՏԷՊ (4):
 ՄՏԻՊԵԼ, նբ. Ստիպեցուցանել, փութացուցանել, ճեպեցուցանել, տաղնապել, բռնադատել, հարկել, հարկեցուցանել:
 ՄՏԻՊԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՏԻՊԵԼ:
 ՄՏԿԵԼ, չբ. Շողորորթել, քծնել:
 ՄՏՆԱՆԵԼ, չբ. Գամազիտ՝ գամազիտ լինել, զօրել, բաւել, ուժել:
 ՄՏՆ ԴԻԱՅ, ՄՏՆ ԴԻԱՅ, ա. գ. Դիցիկ, կաթնակեր, կաթնածուծ:
 ՄՏՆ ԴԻԵԼ, նբ. Դիել:
 ՄՏՆՏՈՒ, ա. գ. Դայեակ:
 ՄՏՈՄ, տե՛ս ՍԱՅՐ:
 ՄՏՈՄԱՆ, գ. Սափոր, կուժ:
 ՄՏՈՅՊ, ա. 1. Ճշմարիտ, հաւաստի, հաստատ, անշուշտ, անսուտ, աներկբայ, ճիշդ, անվրէպ: 2. Հաւատարիմ, հարազատ, անխարդախ: 3. Արդար, բարեպաշտ: 4. մ. Ստուգապէս, ստուգիւ, ստուգութեամբ, ճշմարտիւ, արդարեւ:
 ՄՏՈՐ, գ. 1. Ներքին: 2. ա. Ներքոյ, ի ներքոյ, ստորին: 3. մ. Ստորի, ի վայր ցած:
 ՄՏՈՐԱԲԵՐ, տե՛ս ՎԱՅՐԱԲԵՐ:
 ՄՏՈՐԱԲԵՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՎԱՅՐԱԲԵՐԵԼ:

ՄՏՈՐԱԲՆԱԿ, ա. Վայրաբնակ, ստորնային:
 ՄՏՈՐԱԳԻՐ, գ. Արձանագիր, մակագրութիւն:
 ՄՏՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Ստորնագոյն, խոնարհագոյն, ներքին:
 ՄՏՈՐԱԳՐԱԿԱՆ, ա. Գծագրական:
 ՄՏՈՐԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Զեռագրել, հաստատել: 2. Ճառել, նկարագրել, գծագրել, ստուերագրել, նշանակել, բացատրել: 3. Համարել:
 ՄՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Գծագրութիւն, նկարագրութիւն: 2. Բացատրութիւն: 3. Հաւանութիւն, հաստատութիւն:
 ՄՏՈՐԱԴՐԱԿԱՆ, ա. Պայմանաւոր, յանձնառական:
 ՄՏՈՐԱԴՐԵԼ, նբ. Ենթադրել, առգնել:
 ՄՏՈՐԱԴՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Ենթադրութիւն:
 ՄՏՈՐԱԽՈՒՋԵԼ, տե՛ս ՄՏՈՐԱԿՏՐԵԼ:
 ՄՏՈՐԱԿԱՅ, ա. գ. 1. Ստորին, ստորային, երկրաւոր: 2. Հպատակ, ծառայ: 3. Ենթակա, ստորանկեալ (որեւէ դատողութեան քննութեան ևն առարկայ՝ նիւթ):
 ՄՏՈՐԱԿԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Ստորակացութիւն:
 ՄՏՈՐԱԿԱՆ, ա. Ստորային, ստորին:
 ՄՏՈՐԱԿԱՅ, տե՛ս ՄՏՈՐԱԿԱՅ:
 ՄՏՈՐԱԿԱՅՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՄՏՈՐԱԿԱՅՈՒԹԻԻՆ:
 ՄՏՈՐԱԿՏՈՒՐ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՄՏՈՐԱԿՏՐԵԼ:
 ՄՏՈՐԱԿՏՐԵԼ, նբ. Ստորակտուր առնել, ստորախուզել, կարճել:
 ՄՏՈՐԱՅԻՆ, ա. Ստորնային, ստորին, ներքին, երկրաւոր:
 ՄՏՈՐԱՆԱԽԱՆԷՁ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՆԱԽԱՆԷ:
 ՄՏՈՐԱՆԿԵԼ (իմ), չբ. 1. Անկանել, կործանել, զլորել: 2. Հպատակել:
 - ՄՏՈՐԱՆԿԵԱԼ, տե՛ս ՄՏՈՐԱԿԱՅ (3):
 ՄՏՈՐԱՆՇԱՆԿԵԼ, նբ. Ստորանշանել, ստորագրել:

ՄՏՈՐԱԼՆՇԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՏՈՐԱԼՆՇԱՆԱԿԵԼ:

ՄՏՈՐԱՍԱԿԱՆ, ա. Խոռոներդմնական, Հաւանական:

ՄՏՈՐԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստորասուլթիւն, առասացուլթիւն, ասացուած, բան, ճառ:

ՄՏՈՐԱՍԵԼ, նբ. Հաստատել (զբան), ստորուսել:

ՄՏՈՐԱՍՈՅՁ, ա. Խորասոյգ:

ՄՏՈՐԱՍՈՒՋԵԼ (իմ), չբ. Խորասոյգ լինել, խորասուզել:

ՄՏՈՐԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՏՈՐԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:

ՄՏՈՐԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, ա. Հողեղէն, երկրասեղծ:

ՄՏՈՐԱՔԱՐՇ, ա. Վայրաքարչ, գետնաքարչ, գետնասող, երկրաքարչ, ստորանախանձ:

ՄՏՈՐԵԱԻ, Ի ՄՏՈՐԵԱԻ, տե՛ս ՄՏՈՐԵԻ:

ՄՏՈՐԵՐԿՐԵԱՅ, տե՛ս ՍԱՆԴԱՐԱՄԵՏԱԿԱՆ (2):

ՄՏՈՐԵԻ, ՋՄՏՈՐԵԻ, Ի ՄՏՈՐԵԻ, մ. Նխդ. ա. 1. Ի ստոր, ի վայր, ի ներքոյ: 2. Ներքին, ստորին:

ՄՏՈՐԻ, տե՛ս ՄՏՈՐ (3):

ՄՏՈՐԻՆ, ա. Ստորային, ներքին:

- ՄՏՈՐԻՆՔ, գ. Սանդարամետք:

ՄՏՈՐԻՋԱՆԵԼ, ՄՏՈՐԻՋԵԼ, չբ. Վայրաբերել, վայրիջանել, վայրիջել:

ՄՏՈՐՄԻՔ, գ. Հաւաք. Ալք:

ՄՏՈՐՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՄՏՈՐԱԳՈՅՆ:

ՄՏՈՐՆԱԿ, գ. Վտաւակ, ներքնակ, բաճկոն, չապիկ:

ՄՏՈՐՆԱԿԱՅԻՆ, տե՛ս ՄՏՈՐՆԱԿԱՆ:

ՄՏՈՐՆԱԿԱՆ, ա. Ստորին, ստորնային, ներքին:

ՄՏՈՐՆԱՅԻՆ, տե՛ս ՄՏՈՐՆԱԿԱՆ:

ՄՏՈՐՆԱԻՈՐ, ա. Ստորնական, ստորին:

ՄՏՈՐՆԱՔԱՐՇ, տե՛ս ՄՏՈՐԱՔԱՐՇ:

ՄՏՈՐՆԱՅ, տե՛ս ՄՏՈՐԻՆ:

ՄՏՈՐՈԳԵԼ, նբ. 1. (տրամ.) Ստորասել: 2. (յուճարէնի նմանակութեամբ) Չարա-

խօսել, ամբաստանել, պարսաւել, բամբասել:

ՄՏՈՐՈԳԻՉ, ա. Չարախօս:

ՄՏՈՐՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ստորոգումն, ստորասուլթիւն, ստորասացուլթիւն, ասացուած: 2. Չարախօսուլթիւն:

ՄՏՈՐՈԳՈՒՄՆ, տե՛ս ՄՏՈՐՈԳՈՒԹԻՒՆ (1):

ՄՏՈՐՈՎԵՆԻ, տե՛ս ՍՈՃԻ:

ՄՏՈՐՈՏ, գ. 1. Լեռնոտն: 2. Քղանցք:

ՄՏՈՐՈՒՍԵԼ, տե՛ս ՄՏՈՐԱՍԵԼ:

ՄՏՈՐՈՒՍ, (միայն Ի ՄՏՈՐՈՒՍ ձևով), մ. Ի ներքուստ, ի ներքոյ, ի խոնարհուստ:

ՄՏՈՒԱՐ, ա. 1. Հաստ, պինդ, թանձր, հոծ, խիտ: 2. Տոկուն, զօրեղ, բուռն, ծանր: 3. (քեր.) Թաւ, յորյ:

ՄՏՈՒԱՐԱՄԱԾ, տե՛ս ԹԱՆՋՐԱՄԱԾ:

ՄՏՈՒԱՐԱՆԱԼ, չբ. Թանձրանալ, թաւանալ, յօրանալ, Հաստանալ, մեծանալ:

ՄՏՈՒԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թանձրացուցանել, զօրացուցանել, ծանրացուցանել:

ՄՏՈՒԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թանձրութիւն, հոծութիւն:

ՄՏՈՒԳԱՐԱՆ, ա. 1. Ծշմարտախօս, ստուգախօս: 2. Ստոյգ, ճշգրիտ, Հաւաստի:

ՄՏՈՒԳԱՐԱՆԱՊԷՍ, մ. Ծշմարտապէս, ստուգապէս:

ՄՏՈՒԳԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծշմարտախօսութիւն, ճշգրութիւն:

ՄՏՈՒԳԱՐԱՐ, մ. Ստուգութեամբ, ստուգապէս, ստուգիւ, ճշգիւ, անվրէպ, աներկբայ, անշուշտ:

ՄՏՈՒԳԱՐԱՐԱՌ, ա. Ծշմարտապատու:

ՄՏՈՒԳԱԳՈՅՆ, ա. մ. Ծշմարտագոյն, անվրէպ, քաջ:

ՄՏՈՒԳԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարադատութիւն:

ՄՍՈՒԳԱԽՕՍ, ա. Ճշմարտախօս, ստու-
 զաբան:
 ՄՍՈՒԳԱԿԱՆ, ա. Ստոյգ, ճշմարիտ:
 ՄՍՈՒԳԱՀՄՈՒՏ, ա. Քաջահմուտ:
 ՄՍՈՒԳԱՊԱՏՈՒՄ, ա. մ. Ճշգրտապա-
 տում:
 ՄՍՈՒԳԱՊԷՍ, տե՛ս 1. ՄՍՈՒԳԱԲԱՐ: 2.
 ՄՍՈՒԳԱԲԱՆԱՊԷՍ:
 ՄՍՈՒԳԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրատեսու-
 թիւն:
 ՄՍՈՒԳԵԼ, նբ. Ճշմարտել, ճշգրտել, տե-
 ղեկանալ:
 ՄՍՈՒԳԻՒ, տե՛ս ՄՍՈՒԳԱԲԱՐ:
 ՄՍՈՒԳՆ, գ. (կզմխւ) Որկոր:
 ՄՍՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ճշմարտութիւն,
 Հաւաստիք: 2. Ճշմարտախօսութիւն, ար-
 դարութիւն, Հաւատարմութիւն:
 – ՄՍՈՒԳՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ՄՍՈՒԳԱԲԱՐ:
 ՄՍՈՒԵՐ, գ. 1. Հովանի, շուք: 2. Խաւար,
 մթու թիւն:
 ՄՍՈՒԵՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կեղծաւո-
 ըութիւն:
 ՄՍՈՒԵՐԱԳԻՐ, գ. Ստուերազրութիւն:
 ՄՍՈՒԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Նսեմադոյն, սեա-
 գոյն, մթին:
 ՄՍՈՒԵՐԱԳՐԵԼ, նբ. Նախագծել, ստուե-
 րադրել:
 ՄՍՈՒԵՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՍՈՒԵ-
 ՐԱԳԻՐ:
 ՄՍՈՒԵՐԱԴՐԵԼ, տե՛ս ՄՍՈՒԵՐԱԳՐԵԼ:
 ՄՍՈՒԵՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ստուերակերպ: 2.
 Նսեմ, աղօտ: 3. փխբ. Փոփոխական,
 անցաւորական:
 ՄՍՈՒԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անցաւո-
 ըութիւն:
 ՄՍՈՒԵՐԱԿԵՐՊ, ա. Ստուերատեսակ,
 ստուերական:
 ՄՍՈՒԵՐԱԿԵՐՊԵԼ (իմ), չբ. Նսեմանալ:
 ՄՍՈՒԵՐԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստուերա-
 կանութիւն, նմանութիւն ևեթ, տեսիլ:
 ՄՍՈՒԵՐԱՄԱԾ, ա. Մթագին, խաւարին,
 ստուերապատ:

ՄՍՈՒԵՐԱՅԻՆ, տե՛ս ՄՍՈՒԵՐԱԿԱՆ:
 ՄՍՈՒԵՐԱՆԱԼ, չբ. Մթագնել, նսեմանալ,
 աղօտանալ, խաւարել, անշքանալ:
 ՄՍՈՒԵՐԱՊԱՏ, տե՛ս ՄՍՈՒԵՐԱՄԱԾ:
 ՄՍՈՒԵՐԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՄՍՈՒԵՐԱԿԵՐՊ:
 ՄՍՈՒԵՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Նսեմացու-
 ցանել, մթացուցանել, քողարկել, պատ-
 րուակել:
 ՄՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստախօսութիւն, խա-
 բէութիւն, խարդախութիւն, նենգութիւն,
 կեղծաւորութիւն, կեղծիք:
 ՄՍՈՒԿ, ա. Ստախօս, ստաբան:
 ՄՍՈՒՄԱՆ, տե՛ս ՄՍՈՄԱՆ:
 ՄՍՈՒՆԳԱՆԵԼ, նբ. չբ. Անուկնդիր լի-
 նել, թերալսել, անսաստել, Հեստել,
 ապախտ առնել:
 ՄՍՈՒՆԳԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՄՍՈՒՆԳԱ-
 ՆՈՒԹԻՒՆ, ՄՍՈՒՆԳԱՆՈՒՄԵՆ, գ. Ան-
 լսողութիւն, անհնազանդութիւն, պա-
 տուիրազանցութիւն:
 ՄՍՐԱՏ, գ. Զօրապետ:
 ՄՍՐԱՏԵԼԱՏ, գ. Զօրավար, զօրապետ,
 սպարապետ:
 ՄՍՐԱՏԵԼԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրավարու-
 թիւն, սպարապետութիւն:
 ՄՍՐԿԱԳՈՅՆ, ա. Անարգագոյն, յետ-
 սամիտ:
 ՄՍՐԿԱԾԻՆ, ա. Ծառայածին:
 ՄՍՐԿԱՄԵԾԱՐ, ա. Ծառայամեծար,
 անարգամեծար:
 ՄՍՐԿԱՆԱԼ, չբ. Ծառայանալ:
 ՄՍՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծառայութիւն, աղախ-
 նութիւն, գերութիւն:
 ՄՍՐՈՐՈՂՈՆ, տե՛ս ՍՈՃԻ:
 ՄՍՐՈՒԿ, ա. գ. 1. Ծառայ, Հպատակ, ըն-
 դոծին: 2. Գերի:
 ՄՍՐՋԱՆԱԼ, չբ. 1. Զղջանալ, ապաշաւել,
 փաշաման կրել: 2. Մորմոքել:
 ՄՍՐՋԱՆՔ, գ. Ապաշաւ, զղջումն,
 սորջումն:
 ՄՍՐՋԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զղջացուցանել:
 ՄՍՐՋՈՒՄԵՆ, տե՛ս ՄՍՐՋԱՆՔ:

ՄՐԱԳՆԱՅ, ա. Սըընթաց:

ՄՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Սայրասուր: 2. Նըբա-
գոյն, արագագոյն: 3. մ. Վաղագոյն:

ՄՐԱԹԵԻ, ա. 1. Երագաթե, սրաթռիչ: 2.
Թաղանթաթե (մեղուի մասին):

ՄՐԱԹԻԶ, ա. Արագաթռիչ, սրաթե,
սըընթաց:

ՄՐԱԽՈՂԽՈՂ, ա. Սրախոց, սրափողոտ:
ՄՐԱԽՈՅ, տե՛ս ՄՐԱԽՈՂԽՈՂ:

ՄՐԱԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Սուր, ժանտախտ,
մահտարածած:

ՄՐԱԿՆ, ա. Սուրական, սրատես, սրա-
հայեաց:

ՄՐԱԿՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Սրատեսսութիւն,
սրահայեցութիւն:

ՄՐԱԿՈՒ, ա. Սուրակոխ:

ՄՐԱԿՈՏՈՐ, ա. Նրանակոտոր, սրամահ:

ՄՐԱՀ, գ. 1. Գաւիթ: 2. Ժողովարան,
դահլիճ: 3. Սրահակ:

ՄՐԱՀԱԿ, գ. 1. Վարագոյր, սրսկապան,
օթոց: 2. Սրահ (փոքր):

ՄՐԱՀԱՁԵՂՈՒՆ, ա. Գմբեթարդ:

ՄՐԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Սրատես, սրակն:

ՄՐԱՀԱՅԵՑՈՒԹԻԻՆ, գ. Սրատեսսութիւն,
սրակնութիւն:

ՄՐԱՄԱՀ, ա. Սրակոտոր:

ՄՐԱՄԱՀՈՒԹԻԻՆ, գ. Սպանումն, գլխա-
տումն, խողխողումն:

ՄՐԱՄԵԳ, ա. Սուսերամերկ, սրաւորեալ:

ՄՐԱՄԻՏ, ա. Արագամիտ, կորովամիտ:

ՄՐԱՆԱԼ, չբ. Սուրհալ, սուրալ, սլանալ,
սրավարել, խոյանալ, երագել, փախչել:

ՄՐԱՇԱՐԺ, ա. Արագաշարժ, արագ-
ընթաց, սըընթաց:

ՄՐԱՎԱՐ, ա. Սըընթաց, արշաւասոյր,
սրաշարժ, օդապարիկ:

ՄՐԱՎԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՄՐԱՆԱԼ:

ՄՐԱՎԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Արագաշարժու-
թիւն:

ՄՐԱՏԵՍ, ա. Սրատեսիլ, սրատեսիկ,
սրակն, սրահայեաց, շատատես:

- ՄՐԱՏԵՍՆ, գ. Սրատեսսութիւն:

ՄՐԱՏԵՍԻԼ, ՄՐԱՏԵՍԻԿ, տե՛ս ՄՐԱՏԵՍ:

ՄՐԱՏԵՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Սրակնութիւն,
յատակատեսսութիւն:

ՄՐԱԽՈՐԵԱԼ, ա. Սրամերկ:

ՄՐԱՓՈՂՈՏ, տե՛ս ՄՐԱԽՈՂԽՈՂ:

ՄՐԲԱԲԱՆԵԼ, նբ. Սրբազնաբանել,
սրբաձայնել:

ՄՐԲԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Սրբասացութիւն,
սրբերգենութիւն:

ՄՐԲԱԲԱՐ, մ. Սուրբ, սրբութեամբ, փխբ.
պայծառապէս:

ՄՐԲԱԳՈՅՆ, ա. Մաքրագոյն, պայծա-
ռագոյն, պատուականագոյն:

ՄՐԲԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Մաքրազարդել:

ՄՐԲԱԶԱՆ, ա. 1. Սրբանուէր, նուիրական,
աստուածազան, աստուածային, սուրբ: 2.

Պարկեշտ, անարատ, մաքուր, ազնիւ:

ՄՐԲԱԶԱՆԵԼ, նբ. 1. Նուիրագործել: 2.
Աստուածացուցանել:

ՄՐԲԱԶԱՆԻԶ, ա. գ. 1. Քահանայ: 2.
Քուրմ:

ՄՐԲԱԶԳԵՍՏ, ա. Մաքրակենցաղ, մաք-
րակրօն:

ՄՐԲԱԶՆԱԲԱՆԵԼ, նբ. Սրբաբանել, օրհ-
նել:

ՄՐԲԱԶՆԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Օրհնու-
թիւն:

ՄՐԲԱԶՆԱԲԱՐ, մ. Սրբազնապէս, սըը-
բաբար:

ՄՐԲԱԶՆԱԳՈՅՆ, ա. Ամենասուրբ:

ՄՐԲԱԶՆԱԳՈՐԾ, ա. Նուիրակատար,
սրբազնակատար, սրբարար:

ՄՐԲԱԶՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Նուիրագործել,
քահանայագործել:

ՄՐԲԱԶՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Քահանա-
յագործութիւն, նուիրումն:

ՄՐԲԱԶՆԱԿԱՆ, ա. Սրբազան, նուիրա-
կան, քահանայական, սուրբ, աստուա-
ծային:

ՄՐԲԱԶՆԱԿԱՏԱՐ, տե՛ս ՄՐԲԱԶՆԱ-
ԳՈՐԾ:

ՄՐԲԱԶՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄՐԲԱԶՆԱԲԱՐ:

ՍՐԲԱԶՆԱՎԱՅԵԼՈՒԶ, տե՛ս ՍՐԲԱՎԱՅԵԼՈՒԶ:

ՍՐԲԱԶՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սրբութիւն: 2. Քաճանալութիւն, հայրապետութիւն: ՍՐԲԱԿԱՆ, ա. 1. Սուրբ: 2. Սրբազան, անարատ, անքիծ, մաքուր, մաքրական: 3. Սրբարար: 4. գ. Սրբութիւն: ՍՐԲԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրբութիւն, մաքրութիւն, արեցողութիւն: ՍՐԲԱԿԵԱՅ, ա. Մաքրակրօն: ՍՐԲԱՀԱՄ, ա. Քաղցրահամ (ջրի մասին): ՍՐԲԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Սրահայեաց: ՍՐԲԱՀՈԳԻ, ա. Սրբակեաց: ՍՐԲԱԶԱՅՆԵԼ, տե՛ս ՍՐԲԱՐԱՆԵԼ: ՍՐԲԱՄԱՏՈՅՑ, ա. 1. Սրբանուէր: 2. Սուրբ: ՍՐԲԱՅԻՆ, տե՛ս ՍՐԲԱԿԱՆ: ՍՐԲԱՆ, գ. (կզմխս.) երաստանք: ՍՐԲԱՆՈՒՅԻՐ, ա. Սրբամատոյց, նուիրական, սրբազան: ՍՐԲԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Շաբաթապահութիւն: ՍՐԲԱՊԷՍ, մ. Սրբութեամբ, մաքրապէս, անարատաբար, անարատապէս: ՍՐԲԱՍԱՅ, ա. Օրհնաբան, սրբերգեան: - ՍՐԲԱՍԱՅՔ, գ. Սրբասացութիւն: ՍՐԲԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրբաբանութիւն, սրբերգեանութիւն: ՍՐԲԱՍԷՐ, ա. Մաքրակենցաղ, սուրբ, մաքուր, պարկեշտ, ողջախոհ: ՍՐԲԱՍՆԵԱԼ, ա. Սրբասնունդ, մաքրակրօն, սրբազան, սուրբ: ՍՐԲԱՍՆՈՒՆԴ, տե՛ս ՍՐԲԱՍՆԵԱԼ: ՍՐԲԱՎԱՅԵԼՈՒԶ, ա. Սրբազնափայելութիւն, սուրբ: ՍՐԲԱՐԱՆ, գ. ա. 1. Տաճար, եկեղեցի, խորան: 2. Սրբարար: ՍՐԲԱՐԱՐ, ա. Սրբիչ, քաւիչ, նորոգիչ, կենդանարար, շնորհատու: ՍՐԲԱՐԱՐԱԿԱՆ, ա. Սրբական: ՍՐԲԱՓԱՅԼ, ա. Մաքրափայլ, պայծառ, սուրբ:

ՍՐԲԵԼ, նբ. 1. Մաքրել, մաքրազարդել: 2. Նուիրել, ընծայել, ձօնել: ՍՐԲԵՐԳԵԱՆ, տե՛ս ՍՐԲԱՍԱՅ: ՍՐԲԵՐԳԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրբաբանութիւն, սրբասացութիւն: ՍՐԲԵՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Սրբարար, սրբիչ: ՍՐԲԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՍՐԲԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրբումն, սրբութիւն, նուիրումն: ՍՐԲԻԶ, ա. 1. Սրբարար: 2. գ. Ածելի: ՍՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մաքրութիւն: 2. Անմեղութիւն, ամբծութիւն: 3. Քաւութիւն, նուիրումն: 4. Սրբարան: - ՍՐԲՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Սրբապէս: ՍՐԵԼ, նբ. 1. Յեսանել: 2. փխբ. Գրգռել, վառել, սաստկացուցանել, սաղրել: ՍՐԸՆԹԱՅ, ա. Արագընթաց, երագընթաց: ՍՐԻԱՆ, գ. Մանգաղ: ՍՐԻԿԱՅ, ա. գ. 1. Սիկարեան, աւազակ: 2. Դատարկապորտ, սիւլքոր: ՍՐՈԲԷ, ՍՐՈՎԲԷ, գ. Մէրարփի: ՍՐՈՒԱԿ, գ. Կամփռակ: ՍՐՈՒՆՔ, գ. (կզմխս.) Կարթ, ոլոք: ՍՐՍԿԱՊԱՆ, տե՛ս ՍՐԱՀԱԿ (1): ՍՐՍԿԵԼ, նբ. Յանել, ցօղել: ՍՐՍԿՈՒՄՆ, գ. Յանումն, ջրացանութիւն: ՍՐՏԱՐԱՆ, ա. Սրտաթուռ: ՍՐՏԱՐԵԿ, ա. մ. Սրտակոտոր, սրտապախ, սրտաթափ, ահաբեկեալ: ՍՐՏԱՐԵԿԵԼ (իմ), չբ. Ահաբեկ լինել, սրտապախ լինել, զահի հարկանել: ՍՐՏԱՐԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեկումն, լքումն, սրտաթափումն, վհատութիւն: ՍՐՏԱԳԷՏ, ա. Ծածկագէտ (սովորաբար Աստուծո մասին): ՍՐՏԱԳԻՆ, ա. մ. Ի բոլոր սրտէ, ի սրտէ: ՍՐՏԱԹԱՓ, ա. մ. 1. Անսիրտ, սրտաբեկ: 2. Անյոյս, ահաբեկ: 3. Սրտակաթ: ՍՐՏԱԹԱՓՈՒՄՆ, գ. Լքումն, դողումն, սրտաբեկութիւն: ՍՐՏԱԹՈՒՆԴ, ա. մ. Սրտաբախ:

ՄՐՏԱԼԻՐ, ա. Խնդալից:
 ՄՐՏԱԿԱԹ, ա. 1. Անձկալի, խանդակաթ:
 2. տե՛ս ՄՐՏԱԹԱՓ (3):
 ՄՐՏԱԿՈՏՈՐ, տե՛ս ՄՐՏԱԲԵԿ:
 ՄՐՏԱՆԱԼ, չբ. Զուարթանալ, Հրճուել:
 ՄՐՏԱՊԱԽ, ա. Սրտաբեկ:
 - ՄՐՏԱՊԱԽ ԱՌՆԵԼ. Ահաբեկել, ահա-
 բեկ առնել:
 - ՄՐՏԱՊԱԽ ԼԻՆԵԼ. Ահաբեկ լինել,
 սրտաբեկել:
 ՄՐՏԱՊԻՆԴ, ա. Անդրդուելի, հաստա-
 տուն:
 ՄՐՏԱՊՆԴԵԼ, նբ. Քաջալերել, զօրա-
 ցուցանել:
 ՄՐՏԱՌՈՒՉ, ա. մ. 1. Սրտմտեալ: 2.
 Սրտաբեկ, սրտակոտոր, վշտահար, թախ-
 ծալից, տրտոււմ, ցաւագին:
 - ՄՐՏԱՌՈՒՉ ԼԻՆԵԼ. Նեղասրտել,
 սրտմտել, գկծել, դժուարել, ստրջանալ:
 ՄՐՏԱՅԱԻ, ա. Կարեկից, ցաւակից:
 ՄՐՏԱՅԱԻԱԲԱՐ, մ. Սրտացաւութեամբ,
 կարեկցաբար:
 ՄՐՏԱՅԱԻԹԻԻՆ, գ. Կարեկցութիւն:
 - ՄՐՏԱՅԱԻԹԻԹԵԱՄԲ, տե՛ս ՄՐՏԱ-
 ՅԱԻԱԲԱՐ:
 ՄՐՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Քաջալերել:
 ՄՐՏԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Քաջալերիչ, զօրա-
 ցուցիչ:
 ՄՐՏԵԱՅ, ա. Սրտապինդ, քաջ, արի,
 անվեհեր:
 ՄՐՏԵՌԱՆԴԵՆ, ա. Զերմեռանդն:
 ՄՐՏՄՏԱԿԱՆ, ա. Ցասմնական:
 - ՄՐՏՄՏԱԿԱՆԵՆ, գ. Ցասմնականն, ցա-
 սումն:
 ՄՐՏՄՏԵԼ, չբ. Ցասնուլ, բարկանալ, զայ-
 րանալ, սրանուլ:
 ՄՐՏՄՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Ցասումն, բարկու-
 թիւն, զայրութիւն, սրտնութիւն:
 ՄՐՏՆԵՂԵԼ, տե՛ս ՆԵՂԱՄՐՏԵԼ:
 ՄՐՏՆԵՂՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՆԵՂԱՄՐՏՈՒ-
 ԹԻԻՆ:
 ՄՐՏՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՄՐՏՄՏՈՒԹԻԻՆ:

ՄՐՏՆՈՒԼ, չբ. Սրտմտել, սրտնեղել,
 դժկամակել:
 ՄՓԱԾԱՆԵԼԻ, գ. Առիգած, ընթանոց,
 միջապատ, դէնջակ:
 ՄՓԱԾՈՒՄՆ, գ. Զգեցումն, զգածումն:
 ՄՓԻՌ, ՄՓԻՌԻ, ա. Սփռեալ, ցիր և ցան,
 տարած, համատարած:
 - Ի ՄՓԻՌԻ կամ Ի ՄՓԻՌՍ. Ամենայն
 ուրեք:
 ՄՓԻՌԻԴ, գ. Զամբիւղ, կողով:
 ՄՓՈՓԱՆՔ, գ. 1. Սփոփութիւն, մխիթա-
 րութիւն: 2. Զուարճութիւն, զբօսանք: 3.
 Բուժումն:
 ՄՓՈՓԵԼ, նբ. Մխիթարել, արգահատել,
 դիւրել, բուժել, փարատել, զովացու-
 ցանել:
 ՄՓՈՓՈՒԹԻԻՆ, գ. Սփոփանք:
 ՄՓԻԵԼ, նբ. 1. Տարածանել, ծաւալել,
 պարզել, ցրուել: 2. Ցանել, սերմանել:
 ՄՓՈՒՉ, գ. Ծարմանդ:
 ՄՓՐԻԴ, տե՛ս ՄՓԻՌԻԴ:
 ՄՔԱՆՉԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՔԱՆՉԵԼԻ:
 ՄՔԱՆՉԱՆԱԼ, չբ. Հրաշանալ, զարմա-
 նալ, սխրանալ, հիանալ, պակնուլ:
 ՄՔԱՆՉԱՆՔ, գ. Աքանչք, սքանչումն,
 սքանչացումն, սքանչելիք, զարմանք,
 հիացումն:
 ՄՔԱՆՉԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ՄՔԱՆՉԱՆՔ:
 ՄՔԱՆՉԵԼԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հիացու-
 ցանել:
 ՄՔԱՆՉԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Հիացուցանող,
 սքանչելարար:
 ՄՔԱՆՉԵԼԱԲԱՐ, տե՛ս ՄՔԱՆՉԵԼԱՊԷՍ:
 ՄՔԱՆՉԵԼԱԳԵՂ, ա. Հրաշագեղ, չքնաղ:
 ՄՔԱՆՉԵԼԱԳՈՅՆ, ա. Հրաշափառ, հրա-
 շափառագոյն:
 ՄՔԱՆՉԵԼԱԳՈՐԾ, ա. 1. Աքանչելարար,
 հրաշագործ, նշանագործ: 2. Զարմա-
 նագործ, սքանչացուցիչ, սքանչելի:
 ՄՔԱՆՉԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Հրաշա-
 դործութիւն, սքանչելարարութիւն, հրաշք:

ՍՔԱՆՁԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ՍՔԱՆՁԵԼԻ:
ՍՔԱՆՁԵԼԱԿԵՐՊ, տե՛ս ՍՔԱՆՁԵԼԱ-
ՏԵՍ:

ՍՔԱՆՁԵԼԱՀՐԱՇ, ա. Հրաշափառ, գե-
րահրաշ:

ՍՔԱՆՁԵԼԱՇՈՒՔ, ա. մ. Մեծապատիւ:
ՍՔԱՆՁԵԼԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Մեծապալ-
ծառ, հրաշափառ:

ՍՔԱՆՁԵԼԱՊԷՍ, մ. 1. Հրաշապէս: 2.
Փառաւորապէս:

ՍՔԱՆՁԵԼԱՏԵՍ, ՍՔԱՆՁԵԼԱՏԵՍԱԿ,
ՍՔԱՆՁԵԼԱՏԵՍԻԼ, ՍՔԱՆՁԵԼԱՏԵՍԻԿ,
ա. Ահաւոր, սքանչելակերպ, սքան-
չելադեղ:

ՍՔԱՆՁԵԼԱՐԱՐ, ա. 1. Սքանչելագործ:
2. Սքանչացուցիչ:

ՍՔԱՆՁԵԼԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՔԱՆ-
ՁԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:

ՍՔԱՆՁԵԼԱՓԱՌ, ա. Հրաշափառ:

ՍՔԱՆՁԵԼԻ, ա. Զարմանալի, հիանալի,
սխրալի, հրաշափառ, նորահրաշ:

- ՍՔԱՆՁԵԼԻՔ, գ. Հրաշք:

ՍՔԱՆՁԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շքեղութիւն,
փառաւորութիւն, մեծութիւն: 2. Սքան-
չացումն:

ՍՔԱՆՁՈՒՄՆ, գ. 1. Սքանչացումն,
սքանչանք: 2. Սքանչելիք, հրաշք:

ՍՔԱՆՁՔ, գ. Սքանչելիք, հրաշք:

ՍՔԵՄ, գ. Զգեստ (կրօնաւորի):

ՍՔՈՂ, գ. Զգեստ:

ՍՔՕՂԱՐԿԵԼ, ՍՔՕՂԵԼ, նբ. Քօղարկել,
պատրուակել:

ՍՕՍ, գ. 1. տե՛ս ՍՕՍԻ: 2. ա. փխբ. Սէգ,
պերճ, յաղթանդամ:

ՍՕՍԱԻԻՒՆ, գ. Խօշիւն:

ՍՕՍԱՓԻՒՆ, գ. 1. Շրշիւն: 2. Սոսկումն,
սարսափումն:

ՍՕՍԻ, ՍՕՍՈՅ, գ. (բսբ.) Սօս:

Վ

ՎԱԳԵԼ, տե՛ս ՎԱՐԳԵԼ:

ՎԱԶ, տե՛ս ՎԱԶՔ:

ՎԱԶԵԼ, չբ. 1. Վազս առնուլ, ոստնուլ,
խաղալ, ընթանալ, արշաւել, յարձակել:
2. Անցանել զանցանել: 3. Ապստամբել,
զանց առնել:

- ՎԱԶԵԼ ՍՐՏԻ. Թնդալ, թոթուալ,
տրոփել:

ՎԱԶԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընթացուցանել:

ՎԱԶՎԱԶԵԼ, չբ. Ոստոստել:

ՎԱԶՔ, գ. 1. Ոստոստումն, արշաւանք,

ընթացք: 2. Թնդումն (սրտի):

- ՎԱԶՍ, ՎԱԶՍ ՎԱԶՍ ԱՌՆՈՒԼ. Վա-
զել, ընթանալ:

ՎԱԽ, գ. Դարաւանդ, դաճ, դաճաւանդ:

- ՎԱԽ Ի ՎԱԽԷ, ա. Գաճալէժ, զառ ի
թափ, վախուտ, դժուարուտ, դժուարա-
վայր:

ՎԱԽԵԼ, չբ. Երկնչել, զանգիտել:

ՎԱԽԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զանգիտեցու-
ցանել, երկեցուցանել:

ՎԱԽԿՈՏ, ա. Երկչոտ:

ՎԱԽՃԱՆ, գ. 1. Վերջ, կատարած,
աւարտ, զրաւ, եզր: 2. Նպատակ, դիտա-
ւորութիւն: 3. Լրումն, կատարումն, մահ:

4. մ. Հոռակ յետոյ:

ՎԱԽՃԱՆԱԿԱՆ, ա. Վերջին, յետին:

ՎԱԽՃԱՆԵԼ¹, նբ. Աւարտել, կատարել,
սպառել, ծախել, զրաւել, մեռուցանել:

ՎԱԽՃԱՆԵԼ² (իմ), չբ. Մեռանել, մահա-
նալ:

- ՎԱԽՃԱՆԵԱԼ. Մեռելալ:

ՎԱԽՃԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մեռուցա-
նել, մահացուցանել, վախճանել:

ՎԱԽՈՒՏ, ա. Ապառաժուտ, դժուարուտ,
դժուարավայր:

ՎԱԿԱՆԱԿ, ա. Հասուն (լաւ Հասած):

ՎԱԿԱՍ, գ. (եկեղց.) 1. Կրծանոց, լանջա-

նոց, բանակ: 2. Ուսանոց: 3. Խոյր, պսակ, թագ:

ՎԱԿԱՍԱԿԻՐ, ա. Վակասաւոր:

ՎԱԿԱՍԱԽՈՐ, տե՛ս ՎԱԿԱՍԱԿԻՐ:

ՎԱՀ, ձ. 1. Հեգնանքի բացականչութիւն՝ ո՛հ, ո՛, վա՛յ, ո՛հ ո՛հ: 2. Ցաւի վշտի արտայայտութիւն բացականչութիւն՝ ա՛խ:

ՎԱՀԱՆ, գ. Ասպար, վահանակ (փոքր.):

ՎԱՀԱՆԱԴՐԾԵ, ա. Վահանաւոր:

ՎԱՀԱՆԱԿ, գ. 1. տե՛ս ՎԱՀԱՆ: 2. Ծարմանդ (վահանակաձեւ), տապակ:

ՎԱՀԱՆԱԿԻՐ, ա. Ասպարակիր, վահանաւոր:

ՎԱՀԱՆԱԿԻՅ, ա. Մարտակից, նիզակակից:

ՎԱՀԱՆԱԿՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Մարտակցութիւն:

ՎԱՀԱՆԱՊԱՏ, տե՛ս ՎԱՀԱՆԱՓԱԿ:

ՎԱՀԱՆԱՎԱՌ, ա. Վահանաւոր (վահանով զինուած):

ՎԱՀԱՆԱԽՈՐ, ա. Ասպարաւոր, վահանակիր, վահանավառ, վահանադրօշ:

ՎԱՀԱՆԱՓԱԿ, ա. գ. Ասպարափակ, վահանապատ:

ՎԱՀԱՆԸՆԿԷՅ ԼԻՆԵԼ. Զէնքնկէց լինել:

ՎԱՂ, մ. 1. Կանխաւ, արդէն, յառաջ: 2. Փութով, վաղվաղակի: 3. Վաղիւ: 4. ա. Կանուխ, հին, նախկին, վաղեմի:

– ՎԱՂ ՈՒՐԵՄՆ. Վաղուց, նախավաղ:

ՎԱՂԱԲԱՐԲԱՒ, ա. Նախադուշակ:

ՎԱՂԱԳՈՅՆ, մ. ա. Արագազոյն, կանխագոյն, յառաջագոյն:

ՎԱՂԱԶԵԿՈՅՅ, ա. Կանխադեկոյց:

ՎԱՂԱԶՐԱԽ, ա. Երագազրաւելի:

ՎԱՂԱԹԱՐՇԱՄ, ա. Դիւրաթառամ:

ՎԱՂԱԿԱՐԾ, մ. Յանկարծ, յանկարծակի:

ՎԱՂԱԿԱԽՈՐ, տե՛ս ՍԱԿՈՒՐ:

ՎԱՂԱՀԱՍ, ՎԱՂԱՀԱՍԻԿ, ա. Արագահաս:

ՎԱՂԱՀԱՍՈՒԿ, ա. 1. Կանխահաս, վաղեմեաց: 2. Դիւրափոփոխ, անհաստատ:

ՎԱՂԱՀՈԳԱԿ, ա. Նախահոգակ, կանխատես:

ՎԱՂԱՀՈՒՊ, ա. մ. Հուպ ընդ հուպ, արագ արագ:

ՎԱՂԱՄԱՀ, ՎԱՂԱՄԱՀՈՒԿ, ա. Վաղամեռ, վաղամեռիկ, արագամահ, յանկարծամահ:

ՎԱՂԱՄԵՆ, ՎԱՂԱՄԵՆԻԿ, տե՛ս ՎԱՂԱՄԱՀ:

ՎԱՂԱՅԱՐՈՅՅ ԼԻՆԵԼ. Կանխել (առաւօտը կանուխ ելնել՝ վեր կենալ):

ՎԱՂԱՊԱՏԻՐ, ա. Դիւրապատիր:

ՎԱՂԱՍԱՍԱՆԱԿԱՆ, ա. Դիւրակործան, վաղափուլ:

ՎԱՂԱԽԵՐ, ա. Վաղափուլ, վաղասասանական:

ՎԱՂԱՓՈՒՈՒԿ, ա. 1. Դիւրափոփոխ: 2. Վաղամահ:

ՎԱՂԱՓՈՒԼ, ա. Վաղաւեր, վաղասասանական, նախակործան:

ՎԱՂԵՄԻ, ա. Վաղ, հին, նախնի, նախկին:

ՎԱՂԵՓԵԱՅ, տե՛ս ՎԱՂԱՀԱՍՈՒԿ (1):

ՎԱՂ ԸՆԴ ՓՈՅԹ, մ. Փոյթ ընդ փոյթ, վաղվաղակի:

ՎԱՂԻԻ, ՎԱՂԻՆ, Ի ՎԱՂԻՆ, ԱՌ ՎԱՂԻԻ, Ի ՎԱՂԻՒ ԱՆԴՐ, գ. մ. Վաղորդայն, այգուց:

ՎԱՂՀԱՍՈՒԿ, ա. Վաղահաս:

ՎԱՂՆՋՈՒՅ, ա. 1. Վաղեմի, կանուխ, հին: 2. մ. Վաղ, Ի վաղուց, Ի վաղնջուց, Ի վաղնջուց հետէ:

– Ի ՎԱՂՆՋՈՒՅ, Ի ՎԱՂՆՋՈՒՅ ՀԵՏԷ, տե՛ս ՎԱՂՆՋՈՒՅ (2):

ՎԱՂՈՐԴԱՅՆ, գ. 1. Այդ, առաւօտ: 2. մ. Այգուց, ընդ առաւօտն, Ի վաղիւ անդը:

ՎԱՂՈՒ ԵՒՍ, Ի ՎԱՂՈՒՍՏ, տե՛ս ՎԱՂՈՒՅ (1):

ՎԱՂՈՒՅ, մ. 1. Վաղ, Ի վաղնջուց, արդէն: 2. ա. Վաղնջուց, վաղեմի, հին:

– Ի ՎԱՂՈՒՅ, ԸՆԴ ՎԱՂՈՒՅ, ՎԱՂՈՒՅ ՀԵՏԷ, Ի ՎԱՂՈՒՅ ՀԵՏԷ, տե՛ս ՎԱՂՈՒՅ (1):

ՎԱՂՎԱՂ, մ. 1. Վաղվաղակի, փոյթ ընդ

փոյթ, փութով, արագ: 2. Վաղափուլ, խախուտ:

ՎԱՂՎԱՂԱԿԻ, մ. Վաղվաղ, փութանակի, ճեպով, իսկ և իսկ, նոյնժամայն, իսկոյն:

ՎԱՂՎԱՂԵԼ, չբ. Փութալ, երազել, աճապարել, ճեպել, կանխել, նախաժամանել:

ՎԱՂՎԱՂԿՈՏ, ա. Վաղվաղուկ, չութափ, փութկոտ:

ՎԱՂՎԱՂՈՒԿ, ա. 1. տե՛ս ՎԱՂՎԱՂԿՈՏ: 2. Տարածամ, անժամանակ: 3. Դիւրափոփոխ: 4. մ. Վաղվաղակի:

ՎԱՂՎԱՂՈՒՆ, ա. Վաղվաղկոտ, վաղվաղուկ:

ՎԱՂԲ, տե՛ս ՍԱԿՈՒՐ:

ՎԱՃԱՌ, գ. 1. Տուրեառ, վաճառականութիւն, վաճառակցութիւն: 2. Վաճառատեղի:

ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Շահավաճառ, վաճառաւոր: 2. Մատակարար, տնտես:

ՎԱՃԱՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԱՃԱՌ (1):

ՎԱՃԱՌԱԿՈՒՐ, ա. Վաճառիկ:

- ՎԱՃԱՌԱԿՈՒՐ ԱՌՆԵԼ. Վաճառել, ծախել:

- ՎԱՃԱՌԱԿՈՒՐ ԼԻՆԵԼ. Վաճառիկ լինել:

ՎԱՃԱՌԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԱՃԱՌ (1):

ՎԱՃԱՌԱՆՈՅ, տե՛ս ՎԱՃԱՌԱՐԱՆ:

ՎԱՃԱՌԱՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Շահավաճառութիւն:

ՎԱՃԱՌԱՊԵՏ, գ. 1. Հազարապետ, դանձաւորապետ: 2. տե՛ս ՎԱՃԱՌՈՐԷՆ:

ՎԱՃԱՌԱՏԵՂԻ, գ. Վաճառ, վաճառաբան:

ՎԱՃԱՌԱՐԱՆ, գ. Վաճառատեղի, վաճառանոց, հրապարակ:

ՎԱՃԱՌԱՌՈՐ, տե՛ս ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ:

ՎԱՃԱՌԵԼ, նբ. 1. Ծախել: 2. լայնաբար Մատնել:

ՎԱՃԱՌԻԿ, ա. Վաճառակուր:

- ՎԱՃԱՌԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՎԱՃԱՌԱԿՈՒՐ ԼԻՆԵԼ:

ՎԱՃԱՌՈՐԷՆ, գ. Վաճառապետ:

ՎԱՅ¹, ձ. Աւա՛ղ, եղո՛ւկ, ո՛հ, ո՛:

ՎԱՅ², գ. Եղկութիւն, թշուառութիւն, աղէտ, ճիշ, ողբ:

ՎԱՅԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւաղումն, աւաղանք, ողբումն, թշուառութիւն:

ՎԱՅԵԼ¹, չբ. Ճչել, աշխարել, կոծել, ողբալ:

ՎԱՅԵԼ², ելբ. գ. Վայելումն, վայելչութիւն, գուարճութիւն, դիւրութիւն, փափկութիւն:

ՎԱՅԵԼ³, ա. Պատշաճ, յարմար, վայելուչ:

- ՎԱՅԵԼ Է, մբ. Արժան է, պատշաճ է, անկ է:

ՎԱՅԵԼԵԼ, նբ. չբ. Վայելչանալ, փափկանալ, հեշտանալ, կցորդ լինել, հաղորդել:

ՎԱՅԵԼԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հաղորդ առնել, վայելչացուցանել:

ՎԱՅԵԼՈՒԾ, գ. Վայելք, վայելումն:

ՎԱՅԵԼՈՒՄՆ, գ. Վայելք, վայելուած:

ՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. 1. Վայելչական, ճահաւոր, պատշաճ, յարմար, արժան, համեմատ: 2. Ընտիր, գեղեցիկ, շքեղ: 3. մ. Վայելչապէս:

ՎԱՅԵԼԶԱԲԱՆ, ա. Պերճաբան:

ՎԱՅԵԼԶԱԲԱՐ, մ. 1. Վայելչապէս, պատշաճաբար, ի դէպ, վայելչակի, յարմարապէս, գեղեցիկ: 2. ա. Վայելուչ:

ՎԱՅԵԼԶԱԳԵՂ, ա. Չքնաղ, գեղապանծ:

ՎԱՅԵԼԶԱԳՈՅՆ, ա. Վայելչականազոյն, ճահազոյն, պատշաճազոյն:

ՎԱՅԵԼԶԱԴԻՏԱԿ, ա. Հասակագեղ:

ՎԱՅԵԼԶԱԶԱՐԴ, ա. Շքեղ, գեղեցիկ, հաճելի:

ՎԱՅԵԼԶԱԾԱՂԻԿ, ա. Գեղեցկածաղիկ:

ՎԱՅԵԼԶԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԱՅԵԼՈՒՉ:

ՎԱՅԵԼԶԱԿԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՎԱՅԵԼԶԱԲԱՐ:

ՎԱՅԵԼԶԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՎԱՅԵԼԶԱԳՈՅՆ:

ՎԱՅԵԼ ՉԱԿԱՆ ՈՒԹԻՒՆ, գ. Վայելչու-
թիւն, յարմարութիւն, գեղեցկութիւն:
ՎԱՅԵԼ ՉԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԱՅԵԼ-
ՉՈՒԹԻՒՆ:
ՎԱՅԵԼ ՉԱԿԻ, տե՛ս ՎԱՅԵԼ ՉԱՐԱՐ:
ՎԱՅԵԼ ՉԱՆԱԼ, չբ. 1. Պայծառանալ,
փայլել, ծաղկել, զարդարել: 2. Վայելել,
զուարճանալ, փափկանալ:
- ՎԱՅԵԼ ՉԱՆԱՅ, մբ. Վայել՛ է:
ՎԱՅԵԼ ՉԱՆՔ, գ. Վայելչութիւն:
ՎԱՅԵԼ ՉԱՊԱՆԾ, ա. Շքեղ, փառաւոր:
ՎԱՅԵԼ ՉԱՊԵՍ, տե՛ս ՎԱՅԵԼ ՉԱՐԱՐ:
ՎԱՅԵԼ ՉԱՎԱՌ, ա. Վառ ի վառ:
ՎԱՅԵԼ ՉԱՏԵՍԱԿ, ա. Պատկանատեսակ:
ՎԱՅԵԼ ՉԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Պայծառա-
զարդել, զարդարել: 2. Վայելեցուցանել,
զուարճացուցանել, Հեշտացուցանել:
ՎԱՅԵԼ ՉԱԻՈՐ, ա. Վայելուչ, Համեմատ,
բարեյարմար:
ՎԱՅԵԼ ՉԱՓԱՅԼ, ա. Վայելչագեղ,
չքնաղ, Համեստ, փառացի:
ՎԱՅԵԼ ՉՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վայելչականու-
թիւն, բարեվայելչութիւն, պայծառու-
թիւն, չքեղութիւն, փառք, շուք: 2. Գե-
ղեցկութիւն: 3. Վայելք, վայելումն,
զուարճութիւն, յաղողութիւն, երջան-
կութիւն:
ՎԱՅԹԵԼ, նբ. Թափել, հեղուլ:
ՎԱՅՈՒՄՆ, գ. Կոծ, ճիչ, աշխար (վա՛յ
աղաղակելը):
ՎԱՅՐ, գ. 1. Տեղի: 2. Սահման, կողմն: 3.
Դաշտ, անդաստան:
- ՎԱՅՐ ՄԻ, ԱՌ ՎԱՅՐ ՄԻ, մ. Ժամա-
նակ ինչ, խուն մի, վայրիկ մի:
- ԸՆԴ ՎԱՅՐ, մ. 1. Վայրապար, ի զուր,
ի նանիբ, անխորհրդաբար, պարզաբար:
2. ա. Զուր, նանիբ, անպիտան, չնչին:
- ԸՆԴ ՎԱՅՐ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Լքանել, թո-
ղուլ:
- Ի ՎԱՅՐ, մ. 1. Ի ստոր, ի ներքոյ: 2.
Պակաս:
- Ի ՎԱՅՐ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԸՆԿԵՆՈՒԼ. Տա-

պալել, կործանել:
- Ի ՎԱՅՐ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Զրպարտել, չա-
րախօսել, բամբասել:
ՎԱՅՐԱՐԱՐ, մ. 1. Նուազագոյն: 2. Ընդ
վայր, վայրապար:
ՎԱՅՐԱՐԵՐ, ա. Ստորաբեր:
ՎԱՅՐԱՐԵՐԵԼ, նբ. Վայրածել, ստորա-
բերել, իջուցանել:
ՎԱՅՐԱՐԵՐՈՒԹԻՒՆ, ՎԱՅՐԱՐԵՐՈՒ-
ՄԸՆ, գ. 1. Իջումն: 2. փխբ. Կործանումն:
ՎԱՅՐԱՐՆԱԿ, ա. 1. Անտուն, վայրա-
կեաց, վայրագ: 2. Վայրենի:
ՎԱՅՐԱՐՆԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Վայրենա-
գոյն, շինականագոյն:
ՎԱՅՐԱԳ, ա. 1. Բացօթեագ, վայրաբնակ,
վայրենի: 2. Վիրագ, գազանաբարոյ, գա-
զանամիտ, անմարդի, խիստ, դժնդակ:
ՎԱՅՐԱԳԱՐԱՐ, մ. Գազանաբար:
ՎԱՅՐԱԳԱՅԵԼ (իմ), չբ. Իջանել:
ՎԱՅՐԱԳԱՆԱԼ, չբ. Վայրենանալ:
ՎԱՅՐԱԳԱՍՈՒՆ, ա. Վայրագ, վայրա-
բնակ, վայրենի, վայրասուն:
ՎԱՅՐԱԳԻՄԱՍՏ, ա. Անմիտ, անիմաստ,
անմարդի, վայրենամիտ:
ՎԱՅՐԱԳՆԱՅ, ՎԱՅՐԱԳՆԱՅԵԱԼ, ա. 1.
Մոլորական, ինքնագլուխ, անսանձ: 2.
փխբ. Հեշտասէր:
ՎԱՅՐԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Վիրագութիւն,
վայրենութիւն, գազանութիւն, տմար-
դութիւն:
ՎԱՅՐԱԹՈՅՆ, ա. Չարաթոյն:
ՎԱՅՐԱԾԵԼ, տե՛ս ՎԱՅՐԱՐԵՐԵԼ:
ՎԱՅՐԱԿԱՆ, ա. Տեղական, ետեղական:
ՎԱՅՐԱԿԵԱՅ, ա. 1. Վայրաբնակ: 2.
Վայրական, տեղական:
ՎԱՅՐԱԿԵԱՅԵԱԼ, տե՛ս ՎԱՅՐԱՀԱ-
ՅԵԱՅ:
ՎԱՅՐԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Վայրականցեալ,
փխբ. նենգաւոր:
ՎԱՅՐԱՀԱՐ, ա. 1. Երկրաբարչ, թուլա-
մորթ: 2. Ընդվայրախօս:
ՎԱՅՐԱՋԻԳ, ա. Վայրաբեր:

ՎԱՅՐԱՊԱՐ, մ. 1. Վայրաբար, ընդ վայր, ի գուր, ի նանիր, վարկպարագի, անխորհրդաբար, վեր ի վերոյ, հարևանցի, յանպատրաստից: 2. ա. Նանիր, սնոտի, ունայն, չնչին, ումպէտ, հասարակ, անպատճառ, անխորհուրդ, անիմաստ, անշան:

ՎԱՅՐԱՊԱՐԱՔԱՆԵԼ, չբ. Դատարկաբանել, աւելաբանել:

ՎԱՅՐԱՊԱՐԱՔԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Աւելաբանութիւն:

ՎԱՅՐԱՊԱՐԱԽՕՍ, ա. Դատարկաբան, ունայնաբան:

ՎԱՅՐԱՍՈՒՆ, ա. Դատարկասուն, վայրագասուն:

ՎԱՅՐԱՎԱՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՎԱՅՐԱՎԱՏՆԵԼ (իմ):

ՎԱՅՐԱՎԱՏԻՆ, ա. Յիր, ցիրեցան, ցիր և ցան, տարատարափ:

ՎԱՅՐԱՎԱՏՆԵԼ (իմ), չբ. Յիր ընդ ցիր լինել, ցրուել, վարատել:

ՎԱՅՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, ի ՎԱՅՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ցածուցանել:

ՎԱՅՐԱՔԱՐՇ, ա. Երկրաբարչ, գետնաբարչ, գետնանախանձ:

ՎԱՅՐԱՔԱՐՇՈՒԹԻԻՆ, ՎԱՅՐԱՔԱՐՇՈՒՄՆ, գ. Նուաստութիւն:

ՎԱՅՐԵԼ, նբ. 1. Ցանել, ցրել: 2. Կ. չբ. Ցրուել, ցնդել:

ՎԱՅՐԵԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Իջումն:

ՎԱՅՐԵՆԱՔԱՐ, մ. Վայրենապէս, գազանաբար, մոլեգին:

ՎԱՅՐԵՆԱՔԱՐՈՅ, ա. Վայրագ, անմարդի, մոլեգին, կատաղի:

ՎԱՅՐԵՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Կատաղի, մոլեգին: 2. Անկիրթ, գեղջուկ:

ՎԱՅՐԵՆԱԿԱՆ, ա. 1. Վայրենի: 2. Բարբարոսական:

ՎԱՅՐԵՆԱՄՏԻՏ, ա. Վայրագիմաստ, վայրենաբարոյ, գազանամիտ, գազանաբարոյ, բարբարոսական:

ՎԱՅՐԵՆԱՄՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Գազանամը-

տուլթիւն, գազանաբարոյութիւն, վայրագութիւն:

ՎԱՅՐԵՆԱՆԱԼ, չբ. Կատաղել, գազանանալ, վայրագանալ:

ՎԱՅՐԵՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՎԱՅՐԵՆԱՔԱՐ:

ՎԱՅՐԵՆԱՍՈՒՆ, ա. Վայրագասուն, վայրաբնակ:

ՎԱՅՐԵՆԵՐԵՍ, ա. Այլանդակ, այլադէմ:

ՎԱՅՐԵՆԻ, ա. 1. Վայրենական, վայրաբնակ: 2. Վայրագ, ամեհի, կատաղի: 3. Վայրենաբարոյ, բարբարոս:

ՎԱՅՐԵՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Կատաղութիւն, վայրագութիւն, գազանութիւն, անընդելութիւն, ամեհութիւն:

ՎԱՅՐԻԿ ՄԻ, մ. Վայր մի, առ վայր մի:

ՎԱՅՐԻՋԱՆԵԼ, ՎԱՅՐԻՋԵԼ, տե՛ս ՍՏՈՐԻՋԱՆԵԼ, ՍՏՈՐԻՋԵԼ:

ՎԱՅՐԿԵԱՆ, ՎԱՅՐԿԵՆԻ, գ. 1. Ակնաքթիթ, մանրամանակ, ռոպէ: 2. մ. Առ ժամանակ մի, առ վայր մի:

ՎԱՅՐՈՒՍՏ (միայն ի ՎԱՅՐՈՒՍՏ ձևով), մ. Ի խոնարհչուստ, ի ստորուստ, ի ներքուստ:

ՎԱՆ¹, գ. Վանումն:

ՎԱՆ², տե՛ս ՎԱՆՔ:

ՎԱՆԱԿԱՆ, գ. Կրօնաւոր, միաբան, միայնակեաց, միաբանակեաց:

ՎԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Կրօնաւորութիւն:

ՎԱՆԱԿԻՅ, ա. Բնակակից, յարկակից:

ՎԱՆԱԿՆ, գ. (հնբ.) Բիւրեղ:

ՎԱՆԱՊԱՆ, գ. Խորանապահ, պահապան:

ՎԱՆԱՏՈՒ, ա. Հիւրընկալ, ասպնջական, վանատուր:

ՎԱՆԱՏՈՒՐ, տե՛ս ՎԱՆԱՏՈՒ:

ՎԱՆԱՏՐԵԼ, նբ. Հիւրընկալել:

ՎԱՆԱՏՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Հիւրընկալութիւն, հիւրասիրութիւն, ասպնջականութիւն:

ՎԱՆԱՌՐ, գ. Վանակից, յարկակից:

ՎԱՆԳ¹, գ. 1. Հնչիւն, ձայն: 2. (քեր.) Փաղառութիւն, սիղ(ղ)ոբայ:

ՎԱՆԳ², գ. Ոսկր:

ՎԱՆԳԻԻՆ, գ. Հնչիւն, ձայնարձակութիւն:

ՎԱՆԴԱԿ, գ. 1. Ցանց, վարժ, ուսուցան: 2. Կասկարայ: 3. Սփրիդ, զամբիւղ, կողով: 4. Կանկեղ, վանդակապատ:

ՎԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾ, ա. 1. Վանդակապատ: 2. գ. Վանդակ: ՎԱՆԴԱԿԱՊԱՏ, տե՛ս ՎԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾ:

ՎԱՆԴԱԿԵԼ, նր. Բովանդակել, ամփոփել:

ՎԱՆԴԱՆԱԿ, տե՛ս ՎԱՆԴԱԿ (4):

ՎԱՆԴԵԼ, նր. 1. Կաշկանդել, պնդել: 2. Վկանդել, յաղթահարել, աշխատ առնել, վտանգել, տկարացուցանել:

ՎԱՆԴՈՒՄԵՆ, գ. Եղծումն, քանդումն:

ՎԱՆԵԱՅ, ա. Վանի:

ՎԱՆԵԱՐ, գ. Հաւաք. Վաներ, վաներայք:

ՎԱՆԵԼ, նր. 1. Վարել, պուղել, հալածել, յաղթել, վատթարել, նկուճ առնել, հարկանել, սատարել, վրէժ խնդրել, ճնշել, նուաճել: 2. Հք. Կուռել, ոգորել, մաքառել:

ՎԱՆԵՐԱՅՔ, տե՛ս ՎԱՆԵԱՐ:

ՎԱՆԻ, տե՛ս ՎԱՆԵԱՅ:

ՎԱՆԿՈՒՆՔ, գ. 1. Վանք, օթեան, բնակարան: 2. Հիւղ, խուց, խրճիթ:

ՎԱՆՈՐԱՅ, ՎԱՆՈՐԵԱՅՔ, գ. Վանք, մենաստան, վանեար, վաներայք:

ՎԱՆՈՒՄԵՆ, գ. Վան, հերքումն:

ՎԱՆՔ, գ. 1. Օթեան, իջավան, բնակարան, կայան, վրան, փարախ, հիւրանոց: 2. Մենաստան, վանեար:

ՎԱՇ, ՎԱՇ ՎԱՇ, ձ. Բա՛բէ, ազնի՛ւ, կեցցե՛ս:

ՎԱՇԵԱԿ, ա. Ազնիւ, պանծալի:

ՎԱՇԽ, գ. Փոխատուութիւն, շարիատ, տոկոս, ծնունդ փոխոյ:

ՎԱՇԽԱԺՈՂՈՎ, ա. Վաշխակեր, վաշխավաճառ, վաշխառու, շահաժողով,

արծաթափողատու:

ՎԱՇԽԱԿԵՐ, ՎԱՇԽԱՌՈՒ, տե՛ս ՎԱՇԽԱԺՈՂՈՎ:

ՎԱՇԽԱՎԱՃԱՌ, տե՛ս ՎԱՇԽԱԺՈՂՈՎ: ՎԱՇՏ, գ. Գուռը, խումբ (գինուորներին): ՎԱՇՏԿԱՆ, գ. Զօրական (գինուորական պահապան խումբ):

ՎԱՉ, ՎԱՉԷ, գ. Դեսպակ, սալ:

ՎԱՉԿԱՏՈՒՆ, ա. Սալատուն:

ՎԱՌ¹, ա. 1. Պայծառ, լուսափայլ: 2. գ. Վառումն, բորբոքումն, պայծառութիւն:

ՎԱՌ², գ. Շար, շղարչատեռ, տեռ, քող:

ՎԱՌԱԾ, ա. Հրաբորբոք, լուսափայլ:

ՎԱՌԱՊԱՆ, գ. Վարապանակ, փխր. պահպանութիւն, պահպանակ:

ՎԱՌԱՐԱՆ, գ. 1. Կրակարան: 2. Ճրրաբարան:

ՎԱՌԵԱԼ, ա. Սպառազէն:

ՎԱՌԵԼ, նր. 1. Լուցանել, արծարծանել, բորբոքել, այրել: 2. Սպառազիւնել, վառեցուցանել: 3. Քաջալերել: 4. Գօտեորել: 5. Զարդարել, պճնել: 6. Գրգռել:

ՎԱՌԵԼԻՔ, գ. Զէն, զրահ, սպառազիւնութիւն:

ՎԱՌԵՑՈՒՄԵՆ, տե՛ս ՎԱՌՈՒՄԵՆ:

ՎԱՌԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՎԱՌԵԼ (1, 2):

ՎԱՌ Ի ՎԱՌ, ՎԱՌ Ի ՎԱՌԵԱԼ, ա. Փայլուն, շողշողեմ, պայծառ:

ՎԱՌՈՒՄԾ, գ. Սպառազիւնութիւն:

ՎԱՌՈՒՄՆ, գ. Լուցումն, բորբոքումն, արծարծումն, տոչորումն:

ՎԱՄՆ, նիւղ. Յաղագս, սակս, ի պատճառս: 2. Ի ձեռն, միջնորդաւ, միջնորդիւ:

– ՎԱՄՆ ԱՅՍՈՐԻԿ (ԱՅԻՈՐԻԿ, ԱՅՆՈՐԻԿ). Սմին իրի, սմին վանն:

– ՎԱՄՆ ԶԻ, չ. Քանգի, գի:

– ՎԱՄՆ Է՞Ր, եղբ. Յո՞ր սակս, է՞ր, բնդէ՞ր:

– ՎԱՄՆ ՈՐՈՅ. Նմին իրի, վասն այնորիկ:

ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆ, ա. Ազնուական:

ՎԱՍՏԱԿ, գ. 1. Աշխատութիւն, աշխատ

տանք, երկ, խոնջութիւն, տաժանումն, ճգնութիւն, տառապանք: 2. Շահ, արգասիք: 3. ա. Վաստակեալ, խոնջ: - ՎԱՍՏԱԿ ԼԻՆԵԼ. Վաստակել, աշխատել, աշխատ լինել: ՎԱՍՏԱԿԱԲԵԿ, ա. Խոնջական, ծանր: ՎԱՍՏԱԿԱԿԻՑ, ա. Աշխատակից: ՎԱՍՏԱԿԱՍԷՐ, ա. Աշխատասէր, անխոնջ: ՎԱՍՏԱԿԱՍԻՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԱԲԱՐ: ՎԱՍՏԱԿԱԻՈՐ, ա. 1. Աշխատասէր, արդիւնաշատ, արդիւնարար: 2. Վաստակեալ, խոնջ: ՎԱՍՏԱԿԵԼ, չբ. նբ. 1. Վաստակ լինել, աշխատել, տաժանել, տառապել, ջանալ: 2. Յոգնել, խոնջել, լքանալ, ձանձրանալ: 3. Շահել, ստանալ: ՎԱՏ, ա. 1. Վատթար, յոռի, անպիտան, անշնորհ, չար: 2. Անգործ, գործատեաց, ծոյլ: 3. Վատասիրտ, անարի, վեհերոտ: ՎԱՏԱԲԱՆՏ, ա. Չարաբախտ, չարաբաստ, չէք, թշուառ, տնանկ: ՎԱՏԱԲԱՆՏԻԿ, տե՛ս ՎԱՏԱԲԱՆՏ: ՎԱՏԱԲԱՆՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Չարաբաստութիւն, թշուառութիւն, հիքութիւն: 2. Փորձանք: ՎԱՏԱԲԱՍՏԻԿ, ա. Վատաբախտ, վատաբախտիկ, ողորմելի: ՎԱՏԱԲԱՐՈՅ, ա. Չարաբարոյ, վատթար, վատ: ՎԱՏԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարաբարութիւն: ՎԱՏԱԳՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԱՏԱԶԳՈՒԹԻՒՆ: ՎԱՏԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատագրոհութիւն, վատգոհարութիւն: ՎԱՏԱԽՆԴԻՐ, ա. 1. Չարասէր: 2. Խենչ: ՎԱՏԱԽՈՐՀՈՒՐԳ, ա. 1. Չարախոհ, չարամիտ: 2. Անմիտ, խորհրդակորոյս, անխոհեմ: ՎԱՏԱԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն:

ՎԱՏԱԽՏԱՐԱԿ, ա. Չարաբախտ, թշուառ: - ՎԱՏԱԽՏԱՐԱԿ ԱՌՆԵԼ. Թշուառացուցանել, վատթարել: ՎԱՏԱԽՕՍ, ա. Չարախօս, բամբասասէր, հայճոյիչ: ՎԱՏԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՉԱՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ: ՎԱՏԱԿԵՐՊ, ա. Տգեղ, տձև: ՎԱՏԱՀԱՃՈՅ, ա. Դժուարահաճոյ, անհաճոյ, տհաճ: ՎԱՏԱՄԱՀ, ա. մ. Չարամահ, բռնամահ: ՎԱՏԱՄԻՏ, ա. 1. Չարամիտ: 2. Պակասամիտ: ՎԱՏԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարամտութիւն, անմտութիւն: ՎԱՏԱՅՈՅՍ, ա. Անյոյս, թերահաւատ: ՎԱՏԱՆԱԼ, չբ. Դանդաղել, հեղդալ, ծուլանալ, յապաղել: ՎԱՏԱՆԱԽԱՆՁ, տե՛ս ՉԱՐԱՆԱԽԱՆՁ: ՎԱՏԱՆԻԻԹ, ա. Փուտ, տկար: ՎԱՏԱՆՇԱՆ, ա. Անշան, անշուք, չարաշուք, վատթար, վատանուն, չար: ՎԱՏԱՆՈՒՆ, ա. Չարահամբաւ: ՎԱՏԱՍԻՐՏ, ա. Վեհերոտ, երկչոտ, անարի, կնատ, կնամարդի: ՎԱՏԱՍՐՏԵԼ, չբ. Զանգիտել, վախել, վեհերել, լքանել, թուլանալ: ՎԱՏԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկչոտութիւն, վեհերկոտութիւն: ՎԱՏԱՏՈՀՄԱԿ, ՎԱՏԱՏՈՀՄԻԿ, ա. Վատթարագգի, ապատոհմիկ, անտոհմ, անտոհմիկ: ՎԱՏԱՓԱՌ, ա. Անփառունակ, անշուք, աննշան: ՎԱՏԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշքութիւն, անփառութիւն: ՎԱՏԳՈՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԱՏԱԶԳՈՒԹԻՒՆ: ՎԱՏԵԼ, չբ. Տկարանալ, նուաղել, պակասել, թուլանալ: ՎԱՏԹԱՐ, ա. 1. Յոռի, խոտան, անարգ,

անպիտան, յետին, չնչին, ստորին, տրուպ, նուաստ: 2. Ախտաւոր, մոլի: ՎԱՏԹԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Յոռագոյն, չարագոյն, անպիտանագոյն, ստորագոյն: ՎԱՏԹԱՐԱԳՈՐԾ, ա. Չարագործ, անկարգ: ՎԱՏԹԱՐԱԶԳԻ, ա. 1. Վատատոհմիկ, անտոհմիկ, անազգի, աննշան: 2. Անարգ, յոռի, անվայելուչ: ՎԱՏԹԱՐԱԿԱՆ, ա. Վատթար, յոռի, անպիտան, անարգ: ՎԱՏԹԱՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Յոռի գտանել: 2. Վատթարել, նկուռ լինել: ՎԱՏԹԱՐԱՊԷՍ, մ. Յոռապէս, չարաչար: ՎԱՏԹԱՐԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Եղծագործ, ապականիչ: ՎԱՏԹԱՐԵԼ, նբ. 1. Նկուռ առնել, տկարացուցանել: 2. Յամօթ առնել, անարգել, խայտառակել, նախատել: ՎԱՏԹԱՐԻԿ, ա. Նուաստ, անպիտան, տրուպ: ՎԱՏԹԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Յոռութիւն, անպիտանութիւն, տկարութիւն, անարգութիւն, կորանք, յետնութիւն, վատութիւն, չարութիւն: ՎԱՏԹԱՐՈՒՄՆ, գ. Նուաստութիւն: ՎԱՏՆԵԼ, նբ. Ծախել, ցրել, մաշել, սպառել, ճարակ առնել: ՎԱՏՆԻՉ, ա. Ծախիչ (որ վատնում է): ՎԱՏՆՇԱՆ, տե՛ս ՎԱՏԱՆՇԱՆ: ՎԱՏՆՈՒԹԻԻՆ, ՎԱՏՆՈՒՄՆ, գ. Ծախումն, սպառումն, ցրումն, կորուստ, վնաս: ՎԱՏՇՈՒԷՐ, ա. Չար, Հէք, թշուառական, չարագործ, չարաշուէր: ՎԱՏՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ծովութիւն, անգործութիւն, թուլամորթիւն, անարիութիւն, կնատութիւն, երկչոտութիւն, վատասրբութիւն: 2. Վատթարութիւն: 3. Ապերախութիւն: ՎԱՏՏՈՂՄԱԿ, ՎԱՏՏՈՂՄԻԿ, տե՛ս ՎԱՏԱՏՈՂՄԱԿ:

ՎԱՐ¹, գ. Արօրադրութիւն, հերկագործութիւն, հերկ: ՎԱՐ², գ. Գործականութիւն, արդիւնականութիւն: – Ի ՎԱՐ ԱՐԿԱՆԵԼ. Ի կիր արկանել՝ առնուլ, ի գործ արկանել, արդիւնացուցանել, պէտս առնել, պիտօք վարել: ՎԱՐԱԳՈՅՐ, գ. Առագաստ, պատրուակ, նուարտան, վիժակ, սրահակ, սրսկապան: ՎԱՐԱԳՈՒՐԵԼ, նբ. Պարածածկել, առագաստել: ՎԱՐԱԶ, գ. Կինճ: ՎԱՐԱԶԱՐԱՐ, մ. Վարազապէս, վարազօրէն: ՎԱՐԱԶԱՆԱԼ, չբ. Գազանանալ, վայրենանալ: ՎԱՐԱԶԱՆՄԱՆ, ա. 1. Վարազատեսակ: 2. մ. Վարազաբար: ՎԱՐԱԶԱՊԷՍ, տե՛ս ՎԱՐԱԶԱՐԱՐ: ՎԱՐԱԶԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՎԱՐԱԶԱՆՄԱՆ (1): ՎԱՐԱԶՕՐԷՆ, տե՛ս ՎԱՐԱԶԱՐԱՐ: ՎԱՐԱԿԵԼ, նբ. Պարաւանդել, կապել, կաշկանդել: ՎԱՐԱՆ, մանաւանդ՝ ՎԱՐԱՆՔ, գ. Հոգ, տատամսութիւն, տարակուսանք, անձկութիւն, վարանումն, յոյզք, ծուփ, տագնապ: ՎԱՐԱՆԵԼ¹, նբ. 1. Վարանեցուցանել, մանաւանդ՝ պատել, պաշարել, շմորեցուցանել: 2. Ապաշաւել: ՎԱՐԱՆԵԼ² (իմ), չբ. 1. Տատամսել, տագնապել, տարաբերել, տատանել, շմորել: 2. Դարանել: ՎԱՐԱՆԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՎԱՐԱՆԵԼ¹: ՎԱՐԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՎԱՐԱՆՔ: ՎԱՐԱՆՔ, տե՛ս ՎԱՐԱՆ: ՎԱՐԱՊԱՆ, գ. 1. Բերանակապ, ցուկապ, չրուշակ, երասանակ, սանճ: 2. տե՛ս ՎԱՐԱՊԱՆԱԿ: ՎԱՐԱՊԱՆԱԿ, գ. Վառապան, լանջապանակ:

ՎԱՐԱՏԱԿԱՆ, ա. 1. Հատուած, գաղ-
թական, թափառական: 2. Ցրուիչ:
ՎԱՐԱՏԵԼ, նբ. 1. Վայրավատին առնել,
ցրել, ցրուել, ցնդել, օծտել: 2. Որոշել,
հեռացուցանել, վտարել, օտարացու-
ցանել: 3. Քայքայել:
ՎԱՐԱՏՈՒՄՆ, գ. Ցրումն:
ՎԱՐԱՐ, ա. Վաւաշոտ, չուսյոտոտ:
ՎԱՐԱՐԵԼ, չբ. Վաւաշանալ, վաւաշել,
չուսյոտել, խենեշանալ:
ՎԱՐԳԵԼ (իմ), չբ. Վազել, վազել, արշա-
ւել, սլանալ, սուրալ:
ՎԱՐԳԻՉ, ա. Արագընթաց, սրաթուիչ:
ՎԱՐԴ, տե՛ս ՎԱՐԴԵՆԻ:
ՎԱՐԴԱԳՈՅՆ, ա. Կարմրերփեան, ծիրա-
նափայլ:
ՎԱՐԴԱՊԱՅ ՔԱՂ, տե՛ս ԵՂՋԵՐՈՒԱ-
ՔԱՂ:
ՎԱՐԴԱՊԵՏ, գ. 1. Վարժապետ, ուսու-
ցիչ, ուրբի: 2. Պատճառ, դրդիչ, սաղորիչ:
- ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՕՐԻՆԱՅ. Օրէնսուսոյց:
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Ուսուցչապետա-
կան, վարժապետական, բարունական:
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՆՈՅ, ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆ,
գ. Դպրոց, վարժանոց, վարժարան, կրթա-
կան, ճեմարան:
ՎԱՐԴԱՊԵՏԵԼ¹, նբ. 1. Ուսուցանել, քա-
րողել: 2. Աշակերտել, վարժել, կրթել:
ՎԱՐԴԱՊԵՏԵԼ² (իմ), չբ. (յուռական ո-
ճով) Ուսանել:
ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՅ, տե՛ս ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՆՈՅ:
ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Ուսուցչապե-
տութիւն, ուսումն, կրթութիւն, խրատ,
հրահանգ, քարոզութիւն:
ՎԱՐԴԱՎԱՐ, գ. (եկեղց.) Պայծառակեր-
պութիւն:
ՎԱՐԴԱՏԵՍ, ՎԱՐԴԱՏԵՍԱԿ, ա. Վար-
դադոյն, վարդատիպ:
ՎԱՐԴԱՏԻՊ, տե՛ս ՎԱՐԴԱՏԵՍ:
ՎԱՐԴԵՆԻ, գ. (բարբ.) Վարդ:
ՎԱՐԵԼ¹, նբ. 1. Արօրադիր առնել, արօ-
րադրել, արօրել, հերկել: 2. Յանել, սեր-

մանել: 3. Գործել, մշակել (հողը, այգի):
ՎԱՐԵԼ², նբ. 1. Ածել, բերել, տանել,
շարժել: 2. Ուղղել, ղեկավարել, տնտեսել,
կարգաւորել: 3. Խաղացուցանել, մղել: 4.
Վարսել, մխել: 5. չբ. Գնալ, դիմել:
ՎԱՐԵԼ³, չբ. 1. Ի վար արկանել, ի կիր
արկանել՝ առնուլ, ի գործ արկանել,
պիտանանալ: 2. Քաղաքավարել, կեալ:
ՎԱՐՁ, գ. Գաւազան, ցուպ:
ՎԱՐԺ, գ. 1. Վարժութիւն, վարժանք,
կրթութիւն, հրահանգ, ուսումն: 2. Ծիգն,
փոյթ, ջան: 3. Դաստիարակութիւն: 4. ա.
Վարժուն, կիրթ, ընդել, հմուտ:
- Ի ՎԱՐԺԻ կամ Ի ՎԱՐԺՍ ԿԱԼ.
Ուսանել:
- ՊԵՏ ՎԱՐԺԻՅ. Վարժապետ:
ՎԱՐԺԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Ծարտարաբա-
նութիւն, արուեստաբանութիւն:
ՎԱՐԺԱԿԱՆ, ա. 1. Կրթական, մրցական,
վարժողական, ճշնողական: 2. Վարժիչ:
ՎԱՐԺԱՆՈՅ, տե՛ս ՎԱՐԺԱՐԱՆ:
ՎԱՐԺԱՆՔ, գ. Վարժ, վարժութիւն,
կրթանք:
ՎԱՐԺԱՊԵՏ, գ. 1. Պետ վարժից, ուսու-
ցիչ: 2. Հրահանգապետ:
ՎԱՐԺԱՊԵՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԱՐԴԱՊԵ-
ՏԱԿԱՆ:
ՎԱՐԺԱՍԷՐ, ա. գ. Ուսումնասէր:
ՎԱՐԺԱՐԱՆ, գ. Վարժանոց, վարժոց,
դպրոց, վարդապետարան, ուսումնարան,
կրթարան, մրցարան, հանդիսարան:
ՎԱՐԺԱՒՈՐ, ա. Վարժ, կիրթ:
ՎԱՐԺԱՐ, գ. Հաւաք. Վարժապետք:
ՎԱՐԺԵԼ¹, նբ. Մարզել, կրթել, հրահան-
գել, խրատել, դաստիարակել, ընդելա-
ցուցանել, սանձել:
ՎԱՐԺԵԼ² (իմ), չբ. Վարդապետել, ու-
սանել:
ՎԱՐԺԵԼԻՔ, գ. Երասանակ, սանձ:
ՎԱՐԺԻՉ, տե՛ս ՎԱՐԺԱԿԱՆ (2):
ՎԱՐԺՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԱՐԺԱԿԱՆ:
ՎԱՐԺՈՅ, տե՛ս ՎԱՐԺԱՐԱՆ:

ՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, ՎԱՐԺՈՒՄՆ, գ. Կըթու-
թիւն, կըթանք, վարժ, վարժանք:
ՎԱՐԺՈՒՆ, տե՛ս ՎԱՐԺ (4):
ՎԱՐԻՉ, ա. գ. 1. Ղեկավար, ուղղիչ,
առաջնորդ, իշխան: 2. Թիակ:
ՎԱՐԿ, գ. 1. Համար, հաշիւ, կարծիք: 2.
Որոշումն, գննութիւն: 3. Սակ: 4. Դա-
տակնիք, վճիռ:
ՎԱՐԿԱԴՐԵԼ, տե՛ս ՎԱՐԿԱՆԵԼ (խմ):
ՎԱՐԿԱԾ, գ. Կարծիք, ենթադրութիւն:
ՎԱՐԿԱՆԵԼ (խմ), հր. Համարել, հաշուել,
կարծել, դատել:
ՎԱՐԿԱՆՈՒՄՆ, գ. Վարկ, վարկած,
կարծիք, դատումն:
ՎԱՐԿԱՏՐԵԼ, նր. Բացորոշել, վճռել:
ՎԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՎԱՐԱԿԵԼ:
ՎԱՐԿՊԱՐԱՋԻ, մ. 1. Վարչապար, հա-
րեանցի, վեր ի վերոյ, անխորաբար: 2.
Անխորհրդաբար, յանդգնաբար: 3. ա.
Ուժպէտ, թե՛կ, գիւրիւն, ոչինչ, յետին,
անշուք:
ՎԱՐՁ, գ. 1. Վճար, հատուցումն,
պարգև: 2. ա. Վարձաւոր, վարձկան:
- ՎԱՐՁՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. Սակ արկանել:
- ի ՎԱՐՁՈՒ ԱՌԵՆՈՒԼ, տե՛ս ի ՎԱՐՁՈՒ
ՈՒՆԵԼ:
- ի ՎԱՐՁՈՒ ՈՒՆԵԼ. ի վարձու առնուլ,
վարձել, վարձաւորել:
ՎԱՐՁԱԿ, գ. 1. Վարձական: 2. Վարձ-
կան, պոռնիկ, բող: 3. Միմոս, խեղ-
կատակ:
ՎԱՐՁԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԱՐՁԱԿ (1):
ՎԱՐՁԱՀԱՏՈՅՑ, ա. 1. Վարձատու: 2.
Պարգևատու:
ՎԱՐՁԱՆ, գ. Վարձ, փոխարէն:
ՎԱՐՁԱՆԱԿ, գ. Վարձ, վարձատրու-
թիւն:
ՎԱՐՁԱՆՔ, գ. 1. Օթիւտ: 2. Գրաւական:
3. Կապէնք: 4. Վարձատրութիւն:
ՎԱՐՁԱՏՈՒ, տե՛ս ՎԱՐՁԱՀԱՏՈՅՑ:
ՎԱՐՁԱՏՐԵԼ, նր. Փոխատրել, փոխա-
րինել:

ՎԱՐՁԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոխատրութիւն:
ՎԱՐՁԱՒՈՐ, գ. Վարձկան (վարձուած
մշակ):
ՎԱՐՁԱՒՈՐԵԼ, նր. ի վարձու ունել,
վարձել:
ՎԱՐՁԵԼ, հր. 1. ի վարձու ունել՝ առնուլ,
վարձաւորել: 2. Շահեցուցանել:
ՎԱՐՁԿԱՆ, գ. 1. Վարձաւոր: 2. Վար-
ձակ, պոռնիկ, բող:
ՎԱՐՁԿԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պր. Վարձել
(իբրև վարձկան աշխատեցնել):
ՎԱՐՄ, գ. Դամ, ցանց, թակարդ, որո-
գայթ:
ՎԱՐՄԱՐԿԵԼ, նր. Ուռկանել:
ՎԱՐՇԱՄԱԿ, գ. 1. Թաշկիւնակ: 2.
Դաստառակ: 3. Ապարօշ, խոյր, կիդար:
ՎԱՐՇԱՄԱԿԵԱՅ, ա. Կտաւեայ:
ՎԱՐՈՑ, գ. Գաւազան, բիր:
ՎԱՐՈՑԱՒՈՐ, ա. գ. Գաւազանաւոր,
բրաւոր:
ՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կառավարութիւն:
ՎԱՐՈՒԺԱՆ, գ. Վարուժանակ, վա-
րուժնակ (արու թռչուն):
ՎԱՐՈՒԺԱՆԱԿ, ՎԱՐՈՒԺԱԿ, տե՛ս
ՎԱՐՈՒԺԱՆ:
ՎԱՐՁԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գան:
ՎԱՐՁԱՒՈՐ, ա. Վարդաւոր, գաւազա-
նաւոր:
ՎԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաջնորդութիւն,
իշխանութիւն, ղեկավարութիւն:
ՎԱՐՍ, մասնաւոր՝ ՎԱՐՍՔ, գ. 1. Մագ,
հեր, գէս, ծամ: 2. փխբ. Ճաճանչ (աստ-
ղերի): 3. փխբ. Սաղարթ (ծառի):
ՎԱՐՍԱԳԵՂ, ա. Վարսաւոր:
ՎԱՐՍԱԴՐՏԱԿ, ա. Վարսաւոր, ճա-
ճանչագեղ:
ՎԱՐՍԱԿԱԼ, գ. Ծամակալ, ճամբար,
պատիւ վարսին:
ՎԱՐՍԱՄ, գ. Ագեւոր աստղ, գիսաւոր,
վարսաւոր, կոմիտ:
ՎԱՐՍԱՄՆԱՀԱՐ, ա. Խելացնոր, խե-
լագար (մարդ):

ՎԱՐՍԱՎԻՐԱՅ, գ. Սափրիչ:
 ՎԱՐՍԱՒՈՐ, ա. 1. Վարսագեղ: 2. Սա-
 դարթաւոր: 3. տե՛ս ՎԱՐՍԱՄ:
 ՎԱՐՍԱՒՈՐԵԼ¹, տե՛ս ՎԱՐՍԵԼ:
 ՎԱՐՍԱՒՈՐԵԼ² (իմ), չբ. Սադարթանալ:
 ՎԱՐՍԵԼ, նբ. 1. Վարել, միւել, հարստել,
 վարսաւորել: 2. Սեւեւել, բեւեւել:
 ՎԱՐՏԻՔ, գ. Անդրավարտիք:
 ՎԱՐՔ, գ. Կենցաղավարութիւն, կեանք,
 կրօնք:
 ՎԱՐՔԱՅ, գ. Նաւակ, մակոյկ:
 ՎԱԻԱՇ, ա. Հեշտասէր, ցանկասէր,
 բղջախոհ, վաւաշոտ, վարար, շոււայտոտ,
 պագշոտ:
 ՎԱԻԱՇԱԿԱՆ, ա. Վաւաշոտական:
 ՎԱԻԱՇԱՄՈԼ, ա. Վաւաշոտ:
 ՎԱԻԱՇԱՆԱԼ, ՎԱԻԱՇԵԼ, չբ. Վարարել,
 վաւաշոտել:
 ՎԱԻԱՇՈՏ, ա. Վաւաշ, շոււայտոտ,
 վարար:
 ՎԱԻԱՇՈՏԱՐԱՐ, մ. Անարգել, ան-
 խուզաբար:
 ՎԱԻԱՇՈՏԱԿԱՆ, ա. Վաւաշական:
 ՎԱԻԱՇՈՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՎԱԻԱՇԱՆԱԼ:
 ՎԱԻԱՇՈՏՈՒԹԻՒՆ, ՎԱԻԱՇՈՒԹԻՒՆ, գ.
 Հեշտախտութիւն, ցանկասիրութիւն,
 տուփանք:
 ՎԱԻԱՇՈՒՆՁ, ա. Վաւաշական, վա-
 ւաշոտական:
 ՎԱԻԵՐ, տե՛ս ՎԱԻԵՐԱԿԱՆ:
 ՎԱԻԵՐԱԿԱՆ, ա. Արժանահաւատ, ըն-
 դունելի, հաւատարիմ, հաւաստի, պա-
 տուական, ստոյգ:
 - ՎԱԻԵՐԱԿԱՆ ՄՈՏԱՆԻ. Կնիք:
 ՎԵՀ, ա. 1. Աւագ, վսամ, բարձր, վե-
 րագոյն, գերագոյն, մեծ, գեր ի վերոյ,
 ընտիր, լաւագոյն, պանծալի, մեծա-
 պատիւ: 2. Աստուած:
 - ՎԵՀՔ. Հրեշտակք:
 ՎԵՀԱԳՈՅ, ա. Գերագոյ, գերագոյն,
 բարձր:
 ՎԵՀԱԳՈՅՆ, ա. Վերագոյն, գերագոյն,

մեծագոյն, վսամագոյն, լաւագոյն, ազ-
 նուագոյն:
 ՎԵՀԱԳՈՒՆԵԱՆ, ա. Վեհագոյն:
 ՎԵՀԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերազանցու-
 թիւն, առաւելութիւն, մեծութիւն, բարձ-
 րութիւն, լաւութիւն, ընտրականութիւն:
 ՎԵՀԱԶԳԻ, ա. Վեհազն, մեծարգի,
 դիւցազն:
 ՎԵՀԱԶՆ, տե՛ս ՎԵՀԱԶԳԻ:
 ՎԵՀԱԿԱՆ, ՎԵՀԱՅԻՆ, ա. Վեհ, վսամա-
 կան, գերագոյն, բարձրագոյն:
 ՎԵՀԱՆԱԼ, չբ. Մեծանալ, բարձրանալ
 (վեհ դառնալ):
 ՎԵՀԱՆՁՆ, ա. գ. Վեհազն, ազնուական:
 ՎԵՀԱՆՄԱՆ, ա. Աստուածանման, վե-
 հազն, դիւցազն:
 ՎԵՀԱՊԱՏԻՒ, ա. Գերապատիւ, մեծա-
 պատիւ:
 ՎԵՀԱՊԵՍ, մ. Առաւելապէս, գերագու-
 նակապէս:
 ՎԵՀԱՓԱՌ, ա. Գերափառ, վեհապատիւ,
 գերագոյն:
 ՎԵՀԵՐ, տե՛ս ՎԵՀԵՐՈՏ:
 ՎԵՀԵՐԵԼ, չբ. 1. Վեհերոտել, Վհատել,
 լքանել: 2. Վատասրտել, զանգիտել,
 խորշել, զգուշանալ: 3. Թուլանալ, ծու-
 լանալ, վատանալ, դանդաղել:
 ՎԵՀԵՐԵԵԼ, տե՛ս ՎԵՀԵՐԵԼ:
 ՎԵՀԵՐԿՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկչոտութիւն,
 ծուլութիւն, վատութիւն:
 ՎԵՀԵՐՈՏ, ա. Վեհեր, վատասիրտ, վատ,
 ծոյլ, զանդաղկոտ:
 ՎԵՀԵՐՈՏԵԼ, տե՛ս ՎԵՀԵՐԵԼ:
 ՎԵՀԵՐՈՒԹԻՒՆ, ՎԵՀԵՐՈՒՄՆ, գ. Վե-
 հերկոտութիւն, վատութիւն, տարտա-
 մուլութիւն:
 ՎԵՀԻՆԱՃԵՄ, ա. Երկնագնաց (արեգակի
 մասին):
 ՎԵՇՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ, ա. Վեցտասա-
 նամեայ:
 ՎԵՐ (ընդհանրապէս գործածուած է
 նախգրով ի վեր, ի վերոյ, ի վերայ):

- Ի վեր, մ. Դէպ ի վեր, ի դուրս, արտաքս:

- Ի վեր ՔԱՆ, նխդ. Գեր քան, աւելի քան, վերագոյն:

- Ի վեր ե՛ի ԽՈՆԱՐՀ, մ. Անդադար, ստէպ:

- վեր ի վԱՅՐ, ի վեր ե՛ի վԱՅՐ, մ. Ի վեր և ի խոնարհ, ստէպ, յաճախ, անդադար:

- վեր ի վերՈՅ, մ. 1. Արտաքուստ, հարևանցի, վարկպարազի: 2. ա. Արտաքին, անհաստատ:

- վեր ի վերՈՅ երե՛տիՄՆ. (երկրչ.) Մակերեոյթ:

վերԱԲԱԶՄԵԼ (իմ), չբ. վերանստել, վերահանգչել:

վերԱԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Համեմատական, նմանական:

վերԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Նմանութիւն, համեմատութիւն:

վերԱԲԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Յայտնաբանութիւն, բացատրութիւն, մեկնութիւն:

վերԱԲԵՐ, ա. վերաբեր:

վերԱԲԵՐԵԼ, նբ. 1. Բարձրացուցանել: 2. Ի վեր հանել, յայտնել, բանալ: 3. Բուսուցանել: 4. Յառաջ ածել, արտաբերել, բարբառել, ճառել: 5. Դարձուցանել, փոխել, վերածել: 6. վերագրել, ընծայել:

վերԱԲԵՐԶ, տե՛ս վերԱԲԵՐ:

վերԱԲԵՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ինչականութիւն, յարաբերութիւն, համեմատութիւն: 2. Բարձրութիւն:

վերԱԲԵՐՈՒՄՆ, գ. 1. Ելք (վեր բարձրանալ): 2. Պողաբերութիւն, բերք:

վերԱԳԻՐ, տե՛ս վերՆԱԳԻՐ:

վերԱԳԼԽԱԻՈՐԵԼ, վերԱԳԼԽԵԼ, նբ. Գլխաւորել, աւարտել, բովանդակել:

վերԱԳԼԽՈՒԹԻԻՆ, գ. Բովանդակութիւն (նախընթաց ճառերի):

վերԱԳՆԱՅ, ա. վերաթռիչ:

վերԱԳՈՅՆ, ա. 1. վերնագոյն, բարձ-

րագոյն, վեհագոյն, գերագոյն, գերազանց, զօրագոյն: 2. մ. Ի վեր անդր, կանխաւ, յառաջագոյն:

- Ի վերԱԳՈՅՆ, ի վերԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս վերԱԳՈՅՆ (2):

վերԱԳՈՉԵԼ, նբ. չբ. վերածայնել, վերակարգալ, կարգալ, քարոզել, վկայել:

վերԱԳՈՎԵԼ, նբ. վերադրուատել, գերահռչակել:

վերԱԳՈՒՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Գերազանցութիւն, ծայրութիւն:

վերԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Մակագրել: 2. Արձանագրել, ճառել, գրել: 3. Գծագրել, ծրագրել: 4. Ստորագրել: 5. Ընծայել, սեպհականել, վերաբերել, վերածել, ուղղել, յարմարել, համարել, առդնել, կացուցանել, փոխել:

վերԱԳՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Արձանագրութիւն:

վերԱԴԱՍԵԼ, նբ. 1. վերակարգել: 2. Շարակարգել, շարադասել: 3. վերագրել: վերԱԴԱՐԶ գ. 1. Ուղեգարձ: 2. Յաւելուած (նորից երևան գալ):

վերԱԴԱՐԶԵԼ (իմ), չբ. Պարանել:

վերԱԴԱՐԶՈՒԹԻԻՆ, վերԱԴԱՐԶՈՒՄՆ, գ. Ուղեգարձ, վերադարձ:

վերԱԴԱՐԶՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Փոխադրել, նորոգել, վերածել:

վերԱԴԷՏ, տե՛ս վերԱԴԻՏՈՂ (1):

վերԱԴԻՏԵԼ, նբ. Զննել, տեսանել, ի միտ առնուլ:

վերԱԴԻՏՈՂ, ա. գ. 1. (եկեղց.) վերադէտ, եպիսկոպոս, դիտապետ, հայրապետ: 2. Մակադիտող, վերատեսուչ, վերակացու:

վերԱԴԻՐ, ա. գ. 1. Յաւելուած, յաւելում: 2. Մակդիր, մականուն: 3. (քբ.) Յօդ, արթր:

վերԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Յաւելուլ, յարադրել, ընծայել, մատուցանել, վերագրել: 2. Ամբառնալ:

վերԱԴՐՈՒԱՏԵԼ, տե՛ս վերԱԳՈՎԵԼ:

ՎԵՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարձրութիւն:
 2. Յաւելումս:
 ՎԵՐԱԹԵԻՆԵԼ, չբ. 1. Մակթեւել, թեւակո-
 խել, վերապարել, թռչել: 2. Վերանալ,
 բարձրանալ, ամբառնալ:
 ՎԵՐԱԹՌԻՉ, ա. Բարձրաթռիչ:
 - ՎԵՐԱԹՌԻՉ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՎԵ-
 ՐԱԹՌՁԵԼ (իմ):
 ՎԵՐԱԹՌՁԵԼ (իմ), չբ. Վերաթռիչ լինել,
 վերաթեւել:
 ՎԵՐԱԺԱՄԱՆԵԼ, չբ. Վերամբառնալ:
 ՎԵՐԱԽԱՌՆԵԼ (իմ), չբ. Ոգեխառնել,
 միանալ:
 ՎԵՐԱԾԱԳՈՒՄԵՆ, գ. Երևումն, յայտ-
 նութիւն:
 ՎԵՐԱԾԱԾԿԵԼ, նբ. Պարածածկել, վե-
 րարկել, զգեցուցանել, պատել:
 ՎԵՐԱԾԱԾԿՈՅԹ, գ. Վերմակ:
 ՎԵՐԱԾԵԼ, նբ. 1. Վերաբերել, վերբերել,
 Հանել: 2. Փոխել:
 ՎԵՐԱԾԻՉ, ա. Վերածու:
 ՎԵՐԱԾԽԵԼ, նբ. Արտաշնչել:
 ՎԵՐԱԾԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտաշնչութիւն,
 գոլորշի:
 ՎԵՐԱԾՆԵԼ (իմ), չբ. (եկեղց.) Նորածնել,
 նորածնանել:
 ՎԵՐԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Մկըր-
 տութիւն:
 ՎԵՐԱԾՈՒ, տե՛ս ՎԵՐԱԾԻՉ:
 ՎԵՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Խորհրդականու-
 թիւն:
 ՎԵՐԱԿԱՅ, ա. 1. Գերակայ: 2. գ. Բարձ-
 րութիւն (բարձր գիւրք):
 ՎԵՐԱԿԱՆԳՆԵԼ, նբ. Յարուցանել:
 ՎԵՐԱԿԱՏԱՐԵԼ, նբ. Գլխաւորել, ի
 գլուխ Հանել:
 ՎԵՐԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Կարգել, կացու-
 ցանել, վերադասել:
 ՎԵՐԱԿԱՐԴԱԼ, նբ. Վերադռնել, վե-
 րակոչել:
 ՎԵՐԱԿԱՅՈՒ, գ. 1. Ոստիկան, գործակալ,
 գործավար: 2. Պետ, առաջնորդ, նախա-

գահ: 3. Վարդապետ, դաստիարակ: 4.
 Պաշտպան, Հովանաւոր, Հոգաբարձու,
 տեսուչ:
 ՎԵՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոստիկանութիւն,
 առաջնորդութիւն, տեսչութիւն, Հոգա-
 բարձրութիւն, նախագահութիւն, պե-
 տութիւն:
 ՎԵՐԱԿԵՆԴԱՆԱԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԿԵՆ-
 ՅԱՂԵԼ:
 ՎԵՐԱԿԵՆՅԱՂԵԼ, չբ. ՎԵՐԱԿԵՆԴԱ-
 ՆԱՆԱԼ:
 ՎԵՐԱԿԵՆԱՐԿԵԼ, չբ. Վերակնել, վերա-
 Հայել, վերանկատել:
 ՎԵՐԱԿԵՆԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԿԵՆԱՐԿԵԼ:
 ՎԵՐԱԿՈՅԵԼ, չբ. Վերամբառնալ:
 ՎԵՐԱԿՈՅԵԼ, նբ. 1. Մեծարել: 2. Մակ-
 անուանել, յորջորջել, վերանուանել: 3.
 Վերակարգալ:
 ՎԵՐԱԿՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Մակակոչութիւն,
 անուանակոչութիւն:
 ՎԵՐԱՀԱԾԵԼ (իմ), չբ. Բարհիստել:
 ՎԵՐԱՀԱՅԵԼ, ա. Վերահայեցող:
 ՎԵՐԱՀԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ՎԵՐԱԿԵՆԱՐ-
 ԿԵԼ:
 ՎԵՐԱՀԱՅԵՅՈՂ, ա. 1. տե՛ս ՎԵՐԱՀԱ-
 ՅԵԼ: 2. Աստեղագէտ:
 ՎԵՐԱՀԱՆԳՁԵԼ (իմ), չբ. Վերանստել,
 վերաբազմել:
 ՎԵՐԱՀԱՍՈՒ ԼԻՆԵԼ. Հասկանալ, իմա-
 նալ, տեղեկանալ, ստուգել:
 ՎԵՐԱՀԱՒԱՔԵԼ, նբ. Հետեցուցանել:
 ՎԵՐԱՀԱՅԵԼ, նբ. 1. Վերագոչել, վերա-
 ձայնել: 2. չբ. Լսելի լինել:
 ՎԵՐԱՀԱՅԵԼ, նբ. Գերահռչակել,
 հռչակ Հարկանել, վերադրուատել, քա-
 րողել:
 ՎԵՐԱՁԱՅՆ, ա. մ. Բարձրաձայն:
 ՎԵՐԱՁԱՅՆԱԲԱՐ, մ. Մեծաձայն, վե-
 րաճառաբար:
 ՎԵՐԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. Վերադռնել, վե-
 րահնչել, վերահռչակել, վերօրհնել,
 բարձրաձայնել:

ՎԵՐԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարձրաձայնությունը:

ՎԵՐԱԶԳԵԼ, նբ. 1. Պարզել, մեկնել, կարկառել: 2. Զգտել, ճգել, քաշել:

- ՎԵՐԱԶԳԵԼ ՊԱՐԱՆՈՑՆ. Գոռոզանալ, խրոխտալ:

ՎԵՐԱԶԵՌՆԵԼ, նբ. Զեռնարկել, գունդ գործել:

ՎԵՐԱՂԱՂԱԿԵԼ, չբ. Վերագողել, կարգալ:

ՎԵՐԱՃԱՅԹԵԼ, չբ. Խայտալ:

ՎԵՐԱՃԱՌԱԲԱՐ, մ. Վերաձայնաբար:

ՎԵՐԱՃԱՌԵԼ, նբ. Երկրորդել, պարզաբանել:

ՎԵՐԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերասացությունը:

ՎԵՐԱՃՈՒՄՆ, գ. Զարգացումն, յառաջադիմությունը:

ՎԵՐԱՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, նբ. Վերընծայել, վերառաքել:

ՎԵՐԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. Զեռնտու, օգնական:

ՎԵՐԱՄԲԱՌՆԱԼ, չբ. 1. Վերանալ, բարձրանալ: 2. Գերազանցել: 3. Ամբարտաանել:

ՎԵՐԱՄԲԱՐԶ, ա. 1. Համբարձաբերձ, վերացել: 2. Երկնային:

ՎԵՐԱՄԲԱՐԶԱԳՈՅՆ, ա. Վերագոյն, բարձրագոյն:

ՎԵՐԱՄԲԱՐԶԱԿԱՆ, ա. 1. Բարձր, վսեմական, գերագոյն: 2. Վերաթիչ:

ՎԵՐԱՄԲԱՐԶԱՅԱԾ, ՎԵՐԱՄԲԱՐԶԱՅԱԾՈՒ, ա. 1. Աստեղաբաշխ: 2. Համբարձախօսական, աստեղաբաշխական:

ՎԵՐԱՄԲԱՐԶՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վերացումն: 2. Բարձրություն, գերազանցություն: 3. Բացերևություն:

ՎԵՐԱՅԱՂԹԱԿԱՆ, ա. Յաղթական:

ՎԵՐԱՅԱՅՏԵԼ, նբ. Բացայայտել, յայտնել:

ՎԵՐԱՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յայտնությունը:

ՎԵՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Ամբառնալ, համբառնալ, բարձրանալ: 2. փխբ. Բարձրամտել, մեծամտել, հպարտանալ:

ՎԵՐԱՆԿԱՏԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԿԱՐԿԵԼ:

ՎԵՐԱՆՈՒԱՆԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԿՈՉԵԼ (2):

ՎԵՐԱՆՈՒԻՐԵԼ, նբ. Վերընծայել:

ՎԵՐԱՆՍՏԵԼ (իմ), չբ. Վերաբազմել, վերահանգչել:

ՎԵՐԱՆՅԵԱԼ, ա. Գերազանցել:

ՎԵՐԱՇՆՁՈՒԹԻՒՆ, ՎԵՐԱՇՆՁՈՒՄՆ, գ. 1. Տուրևառ շնչոյ, շնչումն: 2. Արտաշնչությունը: 3. Փչումն (քամիների):

ՎԵՐԱՇՐՋԱԿԱՆ, ա. Երկնաճեմ:

ՎԵՐԱՉՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Օղաչափությունը:

ՎԵՐԱՊԱՏՄԵԼ, նբ. Քարոզել, հռչակել:

ՎԵՐԱՊԱՏՈՒԵԼ, նբ. Յարգել, մեծարել, մեծացուցանել, փառաւորել:

ՎԵՐԱՊԱՐԵԼ, չբ. Վերաթել:

ՎԵՐԱՌԱՔԵԼ, նբ. 1. Վերաատուցանել, վերընծայել: 2. Վերածել, ուղղել:

ՎԵՐԱՌԵԼ, ՎԵՐԱՌՆՈՒԼ, նբ. 1. Վերառողել, ամբառնալ: 2. Ընդունել, ստանալ:

ՎԵՐԱՌՈՅԵԼ, նբ. Վերառնուլ, ամբառնալ:

ՎԵՐԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերաճառությունը, վերձանությունը, երկրորդումն:

ՎԵՐԱՍԼԱՆԱԼ, չբ. Վերաթել:

ՎԵՐԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, ա. Մտացածին:

ՎԵՐԱՍՏԵՂԾԵԼ, նբ. Նորաստեղծել, կերպարանել, նորոգել, ձևացուցանել:

ՎԵՐԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նորոգություն, կերպարանակցություն:

ՎԵՐԱՍՏԵՂԾՈՒԼ, տե՛ս ՎԵՐԱՍՏԵՂԾԵԼ:

ՎԵՐԱՍՏԵՂՆԵԱԼ, ա. Վերաբուսեալ, նորաբողբոջ:

ՎԵՐԱՍՔՕՂԵԼ, նբ. Վերածածկել, պատել:

ՎԵՐԱՏԵՍՈՒԶ, գ. Վերադիտող, վերակացու, տեսուչ, ոստիկան, տնտես, տնօրէն:

ՎԵՐԱՏՐԱԿԱՆ, ա. Բաշխողական:
 ՎԵՐԱՏՐԵԼ, նբ. 1. Բղխել: 2. Ուռճանալ:
 ՎԵՐԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բղխումն, ցայ-
 տումն: 2. Աճումն, յաւելումն:
 ՎԵՐԱՐԿ, գ. 1. Յարկ: 2. Վերարկու, ծած-
 կոց, ծածկոյթ:
 ՎԵՐԱՐԿԵԼ, նբ. Վերածածկել, զգեցու-
 ցանել, պատրուակել:
 ՎԵՐԱՐԿՈՒ, գ. 1. Վերնազգեստ, թիկնա-
 նոց, մեկնոց, հանդերձ: 2. Ծածկոց,
 ծածկոյթ: 3. Քող, պատրուակ: 4. Վեր-
 մակ: 5. Կապերտ, օթոց: 6. Մորթ (անա-
 սունների):
 ՎԵՐԱՐԿՈՒԵԼ, նբ. Վերարկել:
 ՎԵՐԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վերաբե-
 րումն: 2. Արտաշնչութիւն:
 ՎԵՐԱՐՏԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. Արտափայլել:
 ՎԵՐԱՅԵԱԼ, ա. Վերամբարձ, բարձր:
 ՎԵՐԱՅՈՒՄՆ, գ. Համբարձումն:
 ՎԵՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բարձրացուցա-
 նել, ամբառնալ, վերաբերել, վերածել:
 ՎԵՐԱՓԱՅԼԵԼ, նբ. չբ. 1. Պայծառացու-
 ցանել: 2. Արտափայլել:
 ՎԵՐԱՔԱՐՈՁԵԼ, ՎԵՐԱՔԱՐՈՁ ԼԻՆԵԼ,
 նբ. Քարոզել, հռչակել:
 ՎԵՐԲԱՆԱԼ, նբ. Բանալ:
 ՎԵՐԲԵՐԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԲԵՐԵԼ:
 ՎԵՐԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԵՐԱԲԵՐՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ՎԵՐԵԼԱԿ, գ. Վերելեակ:
 ՎԵՐԵԼԱԿԵԼ, չբ. 1. Նստել: 2. Յառնել:
 ՎԵՐԵԼԱԿ, տե՛ս ՎԵՐԵԼԱԿ:
 ՎԵՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, ՎԵՐԵԼՈՒՄՆ, գ. Վե-
 րելք, ի վեր ելք:
 ՎԵՐԵԼՔ, ի ՎԵՐ ԵԼՔ, տե՛ս ՎԵՐԵ-
 ԼՈՒԹԻՒՆ:
 ՎԵՐԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Եկաւորութիւն,
 իջումն, գալուստ:
 ՎԵՐԵՌԱԿ, տե՛ս ՄԱԿԵՌԱԿ:
 ՎԵՐԸՄԲԵՐՁԻԿ, տե՛ս ՎԵՐԱՄԲԱՐՁ:
 ՎԵՐԸՆԴՈՒՆԱԿ, տե՛ս ՎԵՐԸՆԿԱԼ:
 ՎԵՐԸՆԴՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Մակընդունել:

ՎԵՐԸՆԹԱՅ, ա. Վերնազնայ:
 ՎԵՐԸՆԹԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընթացք:
 – ի ՎԵՐԸՆԹԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեղա-
 տուութիւն (ծովի):
 ՎԵՐԸՆԹԵՐՅՈՂ, ա. գ. Ընթերցող, վեր-
 ծանող:
 ՎԵՐԸՆԾԱՅԵԼ, նբ. Վերամատուցանել:
 ՎԵՐԸՆԿԱԼ, ա. 1. Վերընդունակ, վեր-
 ընկալուչ: 2. Յաջորդ:
 ՎԵՐԸՆԿԱԼՈՒՉ, տե՛ս ՎԵՐԸՆԿԱԼ (1):
 ՎԵՐԸՆՁԻԿՂԻՉ, ա. Բուռուցիչ:
 ՎԵՐԻՄԱՍՏ, ա. Գերիմաստ:
 ՎԵՐԻՆ, ա. 1. Վերոյ, վերուստ, բարձրա-
 գոյն, վերագոյն, գեր ի վերոյ, երկնային:
 2. Արտաքին:
 – ի ՎԵՐԻՆ ԵՐԵՍՍ, ՎԵՐԻՆ ԵՐԵՍՕՔ.
 Արտաքուստ:
 ՎԵՐԼՈՒԾԱԿԱՆ, ա. Մեկնողական:
 ՎԵՐԾԱՆԵԼ, նբ. Ընթեռնուլ:
 ՎԵՐԾԱՆՈՂ, ա. գ. Ընթերցող, դպիր,
 գրականագէտ:
 ՎԵՐԾԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընթերցողու-
 թիւն, ընթերցումն, կարդացումն: 2.
 Մտառութիւն:
 ՎԵՐՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԵՐԱՃԱ-
 ՌՈՒԹԻՒՆ:
 ՎԵՐՃԵՄԵԼ, չբ. Վերաթեւել:
 ՎԵՐՄԱԿ, գ. Վերածածկոյթ, վերարկու:
 ՎԵՐՅԱՐՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վերականգնել,
 բարձրացուցանել:
 ՎԵՐՆԱԲԵՐԴ, գ. Ամբող, ակառն:
 ՎԵՐՆԱԳԻՐ, գ. Վերագիր, վերնազրու-
 թիւն, մականգրութիւն, տրտոյս:
 ՎԵՐՆԱԳՆԱՅ, ա. Վերընթաց, վերնա-
 շաւիղ, վերաթռիչ:
 ՎԵՐՆԱԳՈՅՆ, ա. Վերագոյն, վեհագոյն,
 ծայրագոյն:
 ՎԵՐՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԵՐՆԱԳԻՐ:
 ՎԵՐՆԱՉԳԵՍՏ, գ. Վերարկու:
 ՎԵՐՆԱԹՈՒՉ, տե՛ս ՎԵՐԱԹՈՒՉ:
 ՎԵՐՆԱԼՈՅՍ, ա. Վերնաշոյլ:
 ՎԵՐՆԱԽԱՐԻՍԽ, գ. (ճարտ.) Ախա-

ւեղազէս, թակաղաղ:
 ՎԵՐՆԱԽՆԱՄ, ա. Նախախնամական:
 ՎԵՐՆԱԿԱՆ, ա. Վերին, վերնային, երկ-
 նային, աստուածային:
 ՎԵՐՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Վերնագոյն,
 գլխաւորագոյն:
 ՎԵՐՆԱԿԵՆՅԱՂ, ա. երկնակենցաղ,
 վերնակրօն:
 ՎԵՐՆԱԿՐՕՆ, տե՛ս ՎԵՐՆԱԿԵՆՅԱՂ:
 ՎԵՐՆԱՀՈՍ, ա. երկնահոս:
 ՎԵՐՆԱՁԵՂՈՒՆ, գ. Վերնատուն, վեր-
 նայարկ:
 ՎԵՐՆԱՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԵԼ, չբ. Համ-
 բառնալ, վերանալ (երկինք):
 ՎԵՐՆԱՄԱՐՏ, ա. Աստուածամարտ:
 ՎԵՐՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածա-
 մարտութիւն:
 ՎԵՐՆԱՅԱՐԿ, գ. 1. Վերնատուն, վերնա-
 ձեղուն: 2. երկնականար: 3. (յունական
 ոճով) Քիմք:
 ՎԵՐՆԱՅԻՆ, ա. Վերին, վերնական,
 երկնային:
 - ՎԵՐՆԱՅԻՆՔ, գ. յոգն. Հրեշտակք:
 ՎԵՐՆԱՆՇՈՅԼ, տե՛ս ՎԵՐՆԱԼՈՅՍ:
 ՎԵՐՆԱՇԱԻԻՂ, ա. Վերնազնայ:
 ՎԵՐՆԱՊԱՐԳԵԻ, ա. Աստուածապարզե,
 երկնաձիբ:
 ՎԵՐՆԱՌԱՔ, ա. Աստուածառաք:
 ՎԵՐՆԱՍՅՈՒՔ, գ. յոգն. Զուարթունք,
 Հրեշտակք:
 ՎԵՐՆԱՏՈՒՆ, գ. 1. Վերնայարկ: 2. Մե-
 հան: 3. (յունական ոճով) Քիմք:
 ՎԵՐՆԱՏՈՒՈՂ, ա. գ. Պարզեւատու
 (Աստուծո մասին):
 ՎԵՐՆԱՔԱՂԱՔ, գ. (կրօն.) Վերնաքա-
 ղաքամայր:
 ՎԵՐՆԱՔԱՂԱՔԱՄԱՅՐ, տե՛ս ՎԵՐ-
 ՆԱՔԱՂԱՔ:
 ՎԵՐՆՈՏ, ա. 1. Օգային: 2. Լուսնոտ:
 ՎԵՐՈՅ, ա. 1. Վերին: 2. մ. Ի վերուստ: 3.
 նիւղ. Գեր ի վերոյ:
 - Ի ՎԵՐՈՅ, մ. 1. Ի վեր անդր: 2. Ի վե-

րուստ, արտաքուստ: 3. նիւղ. Գեր ի
 վերոյ:
 - Ի ՎԵՐՈՅ ՔԱՆ, նիւղ. Ի վեր քան, առա-
 լել քան:
 ՎԵՐՈՏՆԵԼ, չբ. Ոտնափոխ լինել:
 ՎԵՐՈՒՂԷՇ, ա. Ամբարձուղէշ:
 ՎԵՐՈՒՍԵԱԼ, ա. Քաջուսումն, Հմուտ:
 ՎԵՐՈՒՍՏ, ա. Վերին, վերնական:
 ՎԵՐՋ, գ. 1. Վախճան, կատարած,
 աւարտ, սպառուած: 2. Ծայր, եզր: 3.
 Տուտն, տուտն:
 - ՎԵՐՋՔ, յոգն. Ծոպք, վերջաւորք:
 - Ի ՎԵՐՋԷ, Ի ՎԵՐՋՈՅ, մ. Վերջոյ,
 յետոյ:
 ՎԵՐՋԱԾԻՆ, ա. Վերջածնիցեալ:
 ՎԵՐՋԱԾԻՆՅԵԱԼ, տե՛ս ՎԵՐՋԱԾԻՆ:
 ՎԵՐՋԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յետնութիւն,
 կասումն:
 ՎԵՐՋԱՆԱԼ, չբ. 1. Յետնել, կասել: 2.
 Պակասել, նուազել: 3. Հրաժարել, խորշել,
 խուսափել: 4. Վախճանել, մեռանել:
 ՎԵՐՋԱՊԱՀ, ա. գ. Վերջի թիւ:
 ՎԵՐՋԱՍՊԵՏ, տե՛ս ԷՇԱՅԾԵԱՄՆ:
 ՎԵՐՋԱՏՕՆԱԿ ՏՕՆ. (եկեղց.) Կրկնա-
 զատիկ:
 ՎԵՐՋԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յետս ունել,
 կասեցուցանել:
 ՎԵՐՋԱԻՈՐՔ, գ. յոգն. Վերջք, ծոպք:
 ՎԵՐՋԵԱՆՔ, Ի ՎԵՐՋԵԱՆՍՆ, մ. Անա-
 դան ուրեմն, յետոյ, վերջոյ:
 ՎԵՐՋԻ ԹԻԻ, տե՛ս ՎԵՐՋԱՊԱՀ:
 ՎԵՐՋԻՆ, ա. Յետին:
 ՎԵՐՋԻԿԱՆ, տե՛ս ՎԵՐՋԻՆ:
 ՎԵՐՋՈՅ, մ. Յետոյ, յետոյ ուրեմն:
 ՎԵՐՋՈՏՆԻԼ, չբ. 1. Կասել, վերջանա-
 Հանջ լինել: 2. Յետնել, վերջանալ:
 ՎԵՐՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Յետնութիւն:
 ՎԵՐՋՈՒՍՏ, Ի ՎԵՐՋՈՒՍՏ, 1. մ. Յե-
 տուստ: 2. ա. Յետոյ (յետին կողմն):
 ՎԵՐՋՍԻՆ, Ի ՎԵՐՋՍԻՆ, ա. Դարձեալ,
 կրկին, միւսանգամ, անդրէն:
 ՎԵՐՏ, ա. Շղթայագործ:

ՎԵՐՏԱՌԵԼ, նբ. Մակտառեւ, նորոգել:
ՎԵՐՏԱՌԻՌԻԹԻԻՆ, գ. Մակտառեւթիւն,
նորոգութիւն:

ՎԵՐՏԵԼ, չբ. 1. Խայտալ: 2. Խրոխտալ,
Հպարտանալ, պանծալ:

ՎԵՐՕՐՀԵԼ, նբ. Օրհնաբանել, քարոզել:

ՎԵՅ, թ. երկակ եռակի:

ՎԵՅԱԲԱՐ, մ. Վեցկիին:

ՎԵՅԱԽՈՐՇ, ա. Վեցանկիւնի:

ՎԵՅԱԿ, տե՛ս ՎԵՅԵԱԿ:

ՎԵՅԱԿԻ, տե՛ս ՎԵՅԿԻՆ:

ՎԵՅԱՆԿԻԻՆ, տե՛ս ՎԵՅԱՆԿԻԻՆԻ:

ՎԵՅԱՆԿԻԻՆԻ, ա. գ. Վեցանկիւն, վե-
ցախորշ:

ՎԵՅԵԱԿ, գ. Վեցակ, վեցերեակ:

ՎԵՅԵՐԵԱԿ, տե՛ս ՎԵՅԵԱԿ:

ՎԵՅԵՐԻՐ, տե՛ս ՎԵՅՐՈՐԴ:

ՎԵՅԵՐՈՐԴ, թ. Վեցերիւր:

ՎԵՅԵՔԵԱՆ, թ. Վեցեքիւն:

ՎԵՅԵՔԻՆ, տե՛ս ՎԵՅԵՔԵԱՆ:

ՎԵՅԿԻՆ, ա. մ. Վեցակի, վեցաբար:

ՎԵՅՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ, տե՛ս ՎԵՆՏԱՍԱ-
ՆԱՄԵԱՅ:

ՎԶԱՆ, ա. Վզանուտ, բարձրավիզ,
խստապարանոց:

ՎԶԱՆԵԼ (իմ), չբ. Բարձրավզել, գոռո-
զանալ, Հպարտանալ, ամբարտաւանել,
յողանալ:

ՎԶԱՆՈՒԹԻԻՆ, ՎԶԱՆՈՒՄՆ, գ. Բարձ-
րավզութիւն, ամբարտաւանութիւն, ան-
սաստութիւն:

ՎԶԱՆՈՒՏ, տե՛ս ՎԶԱՆ:

ՎԶԵՆԱԿ, գ. 1. Ծախք: 2. Վնաս, տու-
գանք:

ՎԶՈՒՐԿ, ՎԶԸՐԿ, ա. 1. Մեծ, աւագ
(իբրեւ պատուանուն): 2. գ. Թագաւոր:

ՎՀԳ, գ. ՎՀճ, կազ, կռիւ, Հակառակու-
թիւն:

- Ի ՎՀԳ ԳԱԼ. Վիճել, կազել, Հակառակել:
ՎՀՃ, գ. ՎՀզ, կազ, կռիւ, Հակառակու-
թիւն, վիճաբանութիւն, տարաձայնու-
թիւն:

ՎՀԾ, գ. 1. Խարակ, ապառաժ: 2. Սալ,
սալաքար:

ՎՀՊ, գ. Զրոյցք, պատմութիւն:

ՎՀԶ, ա. Վզան, բարձրավիզ, խստա-
պարանոց, ամբարտաւան, յանդուգն,
անաստ, ստամբակ, անընդել, յամառ,
անազորոյն:

ՎՀՍԱԿԱՆ, ա. մ. Ամբարտաւանական,
յանդգնաբար:

ՎՀՏ, գ. 1. Ծուփ, ծփանք: 2. Կիտուած
(մաշկի վրայ): 3. Ական, խրամատ:

- ՎՀՏ ՎՀՏ, ՎՀՏՍ ՎՀՏՍ, ա. մ. Ծփին,
ծուպ ի ծուպ:

ՎՀԻՐ, գ. 1. Խոց, խոցուած: 2. Թարախ,
շարաւ (վէրքի):

ՎԹԱՐ, գ. ՎՀատութիւն, վտանգ, վնաս:
ՎԹԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՎԹԱՐԵԼ (2):

ՎԹԱՐԵԼ, նբ. 1. Վատթարել, ապականել,
եղծանել, վտանգել, խախտել, կործանել,
վնասել: 2. կ. չբ. Վթարանալ, աւերել,
եղծանել, խաթարել:

ՎԹԱՐՈՒՄՆ, գ. եղծումն, խախտումն,
աւեր, քայքայումն, կործանումն:

ՎԻԶ, գ. Պարանոց, ուլն:

ՎԻԹԽԱՐԻ, ա. Յաղթանդամ, մեծամար-
մին, բարձրՀասակ, Հսկայ, անարի, ան-
Հեղեղ:

ՎԻԹԽԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. ԱՀագնութիւն,
անՀեղեղութիւն:

ՎԻԺԱԾ, ա. գ. Անց, թերածին:

ՎԻԺԱԾԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԻԺԱՆՈՒՏ:

ՎԻԺԱԿ¹, տե՛ս ՎԻԺԱՆՔ:

ՎԻԺԱԿ², գ. Ծածկոյթ, նուարտան,
սրկապան, վարագոյր:

ՎԻԺԱՆՈՒՏ, ա. Վիժածական, Հոսա-
նուտ:

ՎԻԺԱՆՔ, գ. Վիժակ, Հոսք, Հոսումն,
Հոսանք:

ՎԻԺԵՐԱՆ, նբ. 1. Վիժեցուցանել: 2. չբ.
Վիժուլ:

ՎԻԺԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՎԻԺԵԼ (1):

ՎԻԺՈՒԼ, տե՛ս ՎԻԺԵԼ (2):

ՎիՀ, գ. 1. Խորխորատ, խորափիտ, ան-
դունդբ, գուբ, փոս: 2. Գերեզման: 3.
Դժոխք: 4. փխբ. Խաթր, տարբերութիւն:
5. ա. Խոր, խորին:

ՎիձԱԲԱՆ, ա. Հակաճառ, բանակուիւ:
ՎիձԱԲԱՆԱ ԳՈՅՆ, ա. Վիճադոյն:
ՎիձԱԲԱՆԵԼ, չբ. Վիճել, Հակաճառել:
ՎիձԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Վէճ, վէգ, կագ,
Հակառակաբանութիւն, բանակուու-
թիւն:

ՎիձԱ ԳՈՅՆ, տե՛ս ՎիձԱԲԱՆԱ ԳՈՅՆ:
ՎիձԱ ԴՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՎիձԱԲԱ-
ՆՈՒԹԻԻՆ:

ՎիձԱԽՆ ԴԻՐ ԼԻՆԵԼ. Վիճել, վի-
ճաբանել:

ՎիձԱԿ, գ. 1. Բաշխ, բախտ, ճակա-
տագիր: 2. Բաժին, ժառանգութիւն, ստա-
ցուած, կալուած, անդամտան: 3. (եկեղց.)
Նահանգ, գաւառ (եպիսկոպոսական
թեմ): 4. Լար, լարաբաժին:

ՎիձԱԿԱԿԱԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Ժառանգու-
թիւն, սեպհականութիւն, կալուած:

ՎիձԱԿԱԿԻՅ, ա. Բաժանորդ, Հաղորդ,
Հաղորդակից, մասնակից, ժառանգա-
կից:

ՎիձԱԿԱԻՈՐ, ա. գ. 1. (եկեղց.) Ժա-
ռանգաւոր, կղեր, կղերիկոս: 2. Վի-
ճակակից, ժառանգորդ, մասնակից:

ՎիձԱԿԱԻՈՐԵԼ, չբ. 1. Ժառանգել (վի-
ճակով ստանալ): 2. Վիճակել (վիճակով
մէկին տրուել ընկնել):

ՎիձԱԿԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Վիճակ, ժա-
ռանգութիւն: 2. Ժառանգաւորութիւն,
կղերիկոսութիւն:

ՎիձԱԿԵԼ, նբ. 1. Վիճակեցուցանել,
բաշխել, բաժանել, ժառանգեցուցանել,
սեպհականել: 2. չբ. տե՛ս ՎիձԱ-
ԿԱԻՈՐԵԼ (2):

ՎիձԱԿԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՎիձԱԿԵԼ
(1):

ՎիձԱԿՈՐԴՈՒԹԻԻՆ, գ. Վիճակաւո-
րութիւն, ժառանգակցութիւն:

ՎիձԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Վիճակ, ժառան-
գութիւն:

ՎիձԱՍԷՐ, ա. Հակառակասէր:

ՎիձԵԼ, չբ. Հակաճառել, Հակառակել,
դիմախօսել, ընդդիմաբանել, պնդել:

ՎիձՈՂԱԲԱՐ, մ. Վիճողապէս, վիճո-
ղագոյն:

ՎիձՈՂԱ ԳՈՅՆ, տե՛ս ՎիձՈՂԱԲԱՐ:

ՎիձՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ՎիձՈՂԱԲԱՐ:

ՎիձՈՒԹԻԻՆ, գ. Վէճ:

ՎիձՈՒՄՆ, գ. Վէճ, առարկուած, առար-
կութիւն:

ՎիՄԱԲԵՐ, ա. Վիմեղէն:

ՎիՄԱ ԴԱՐԱՆ, տե՛ս ՎիՄԱՍՈՅՁ:

ՎիՄԱԿԱՆ, ա. Վիմեղէն, կարծր, խիստ:
ՎիՄԱԿԱՌՈՅՅ, ա. Վիմակերտ, Հաս-
տակառոյց:

ՎիՄԱԿԵՐՏ, ա. Վիմաշէն, վիմակառոյց:

ՎիՄԱՀԱՏ, ա. Վիմատաշ:

ՎիՄԱԶԵԼ, ա. Վիմատեսակ:

ՎիՄԱՄԷՋ, գ. Ծերպ, քարածերպ:

ՎիՄԱՆԱԼ, չբ. Սալանալ, քարանալ:

ՎիՄԱՇԷՆ, ա. Վիմակերտ:

ՎիՄԱՍՈՅՁ, ա. Վիմադարան:

ՎիՄԱՏԱՇ, ա. ՎիմաՀատ, տաշածոյ,
կոփածոյ:

ՎիՄԱՏԱՌԵԼ, նբ. Վիմացուցանել,
պնդել, կարծրացուցանել:

ՎիՄԱՏԵՍԱԿ, ա. Վիմաճե:

ՎիՄԱՐԴ, ՎիՄԱՐԴԱՆ, ա. Վիմաճե,
վիմատեսակ, վիմեղէն, քարեղէն:

ՎիՄԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՎիՄԱՏԱՌԵԼ:

ՎիՄԱՓՈՐ, ա. 1. Վիմատաշ: 2. Քարա-
գործ, քարակոփ:

ՎիՄԵՂԷՆ, ա. Քարեղէն, վիմական,
վիմարդեան:

ՎիՄՈՒՏ, ա. Ապառաժուտ, քարուտ:

ՎիՇԱՊ, գ. Լեխաթան:

- ՎիՇԱՊ ՁՈՒԿՆ, տե՛ս ՎիՇԱՊԱՁՈՒԿՆ:

ՎիՇԱՊԱԿ, գ. Վիշապիկ:

ՎիՇԱՊԱՁԱՅՆ, ա. մ. Վիշապաշունչ:

ՎիՇԱՊԱՁՈՒԿՆ, գ. (կենդբ.) Վիշապ

ձուկն, կէտ:

ՎԻՇԱՊԱՇՈՒՆԶ, ա. Վիշապաձայն:

ՎԻՇԱՊԻԿ, տե՛ս ՎԻՇԱՊԱԿ:

ՎԻՇՏ, գ. Ցաւ, նեղութիւն, տառապանք, ճիգն, երկունք, խոշտանգանք, տանջանք, աղէտ, վատագ, տազնապ:

ՎԻՊԱԳԻՐ, ա. գ. Պատմագիր, վիպասան:

ՎԻՊԱԳՈՐԾ, ա. Բանաստեղծ, քերթող:

ՎԻՊԱԳՐԵԼ, նբ. Պատմագրել, վիպասանել, վիպասել:

ՎԻՊԱՊԱՏՈՒՄ, ա. 1. Պատմիչ: 2. Պատմողական:

ՎԻՊԱՍԱՆ, գ. 1. Վիպագիր, պատմաբան: 2. Վիպագործ, քերթող:

ՎԻՊԱՍԱՆԵԼ, տե՛ս ՎԻՊԱԳՐԵԼ:

ՎԻՊԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վէպ, պատմագրութիւն:

ՎԻՊԱՍԵԼ, տե՛ս ՎԻՊԱԳՐԵԼ:

ՎԻՊԵԼ, նբ. Պատմել, վիպասանել, պատմագրել, ճառել:

ՎԻՌՆ, ՎԻՌՈՆ, գ. (եկեղց.) Փիլոն:

ՎԻՍԱՆԱԼ, չբ. Բարձրավզել, մեծամտել, գոռոզանալ, փքանալ:

ՎԻՍԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հպարտացուցանել, փքացուցանել:

ՎԻՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնահաճութիւն, խստապարանոցութիւն, գոռոզութիւն, մեծամտութիւն:

ՎԻՐԱԳ, ա. գ. Վալրագ, գազանաբարոյ, գազանամիտ, արիւնհանգեղ:

ՎԻՐԱԳԱՅԻՆ, ա. Գազանային, վալրենի:

ՎԻՐԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Վալրագութիւն, գազանութիւն, կատաղութիւն:

ՎԻՐԱԼ, նբ. Սափրել, գերծուլ, կտրել:

ՎԻՐԱԾ, ա. Վիրաւոր:

ՎԻՐԱՊ, գ. Հոր, գուբ:

ՎԻՐԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վիրաւորութիւն, խոցուած, վէրք:

ՎԻՐԱՒՈՐ, ա. Վիրաւորեալ, խոց, խոցեալ, կարեւէր:

ՎԻՐԱՒՈՐԵԼ, նբ. Խոցել, խոցոտել, հարկանել:

ՎԻՐԱՒՈՐԻԶ, ա. Խոցորիչ:

ՎԻՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վէրք, խոցուած, հարուած, վիրաւորութիւն:

ՎԻՐԳ, գ. 1. Գիլ, բռնաքար, ումբաքար: 2. Բիր, ցուպ, մահակ, գաւազան:

ՎԻՐԳԱՀԱՆ, գ. Քարհատ:

ՎԻՐԺԵԼ, տե՛ս ՎԻԺԵԼ:

ՎԻՐՀ, տե՛ս ՎԻՀ:

ՎԿԱՅ, գ. Մարտիրոս, նահատակ:

- ՎԿԱՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՎԿԱՅԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ:

ՎԿԱՅԱԿԱՆ, ա. Մարտիրոսական:

ՎԿԱՅԱԿԻՑ, ա. 1. Համավկայ: 2. Նահատակակից:

- ՎԿԱՅԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Վկայ լինել:

ՎԿԱՅԱՆՈՑ, տե՛ս ՎԿԱՅԱՐԱՆ:

ՎԿԱՅԱՍԷՐ, ա. Մարտիրոսասէր:

ՎԿԱՅԱՐԱՆ, գ. Վկայանոց, մարտիրոսարան, մատուռն, տուն վկայութեան:

ՎԿԱՅԵԼ, նբ. չբ. 1. Վկայ լինել, վկայութիւն դնել տալ: 2. Մարտիրոսանալ, նահատակել:

ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաստատութիւն, ուխտ: 2. Մարտիրոսութիւն:

- ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, ԴԵՆԵԼ՝ ՏԱԼ, տե՛ս ՎԿԱՅԵԼ (1):

- ՏՈՒՆ ՎԿԱՅՈՒԹԵԱՆ, տե՛ս ՎԿԱՅԱՐԱՆ:

ՎԿԱՅՈՒՀԻ, գ. Մարտիրոսուհի, նահատակուհի:

ՎԿԱՅՈՒՄՆ, գ. Վկայութիւն:

ՎԿԱՆԴԵԼ, նբ. Խորտակել, յաղթահարել, նուաճել, ընկճել:

ՎՀԱՏԵԼ (իմ), չբ. Վեհերոտել, վեհերել, վատասրտել, լքանել, գանգիտել, պակնուլ:

ՎՀԱՏԵՑՈՒՑԻԶ, ա. Լքուցանող:

ՎՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Վեհերոտութիւն, երկիւղ, յուսահատութիւն, լքումն, տառամոտութիւն

ՎՀԿԱՀԱՐՅՈՒՆ, ա. Գիտահարց, իղճ:

ՎՀԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւթութիւն, հմայք,

կախարդութիւն:

ՎՆՈՒԿ, ւ. գ. Կախարդ, դիւթ, հարցուկ, որովայնակոչ:

ՎՃԱՐ, գ. 1. Վերջ, վախճան, լրումն, դադարումն, կատարումն, 2. Որոշումն, վճիռ: 3. Վարձ, հատուցումն, փոխարէն: ՎՃԱՐԱ ԳՈՅՆ, ւ. Արդիւնական, արդիւնաւոր:

ՎՃԱՐԱՆՔ, տե՛ս ՎՃԱՐՈՒՄՆ:

ՎՃԱՐԵԼ, նր. չբ. հր. 1. Կատարել, առնել, ի գլուխ հանել: 2. Փոխել, վախճանել, մահանալ: 3. Հատուցանել: 4. Ի բաց առնել, ազատել: 5. Ի բաց կալ, գերծանել: 6. Արգելուլ:

ՎՃԱՐՈՒՄՆ, գ. 1. Վճարանք, կատարումն: 2. Ազատութիւն, գերծումն:

ՎՃԻՌ, գ. Որոշումն, դատակնիք, հրաման, պատգամ, սահման, օրէնք:

– ՎՃԻՌ ՀԱՏԱՆԵԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ՏԱԼ՝ ԱՌՆԵԼ ԼՆ. վճռել, որոշել:

ՎՃԻՏ, ւ. Ականակիտ, մաքուր, զուտ, պարզ, յստակ, սատակ, պայծառ, ջինջ, անաղաւ:

ՎՃԻՌԿԱՆ, ւ. Դատապարտական:

ՎՃԻՌԱԶԵԻԱՊԷՍ, մ. Հաստատութեամբ:

ՎՃԻՐԵԼ, տե՛ս ՎՃԻՌ ՀԱՏԱՆԵԼ:

ՎՃՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՎՃԻՏ:

ՎՆԱՍ, գ. 1. Զեան: 2. Տուգանք, տոյժ: 3. Զրկանք: 4. Անիրաւութիւն, յանցանք, մեղք, չարիք:

ՎՆԱՍԱՐԱՆԵԼ, նր. Ամբաստանել:

ՎՆԱՍԱՐԵՐ, ւ. Վնասակար:

ՎՆԱՍԱԽՕՍ, ւ. Չարախօս, պարսաւադիր:

ՎՆԱՍԱԿԱՐ, ւ. Վնասարար, անիրաւ, մեղանչական, ապիրատ, չարեացապարտ, յանցաւոր, վատթար:

ՎՆԱՍԱԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վնաս: 2. Յանցաւորութիւն:

ՎՆԱՍԱՆԻ, գ. Հաւաք, Վնասք:

ՎՆԱՍԱՊԱՐՏ, ւ. Չարեացապարտ, վնասակար, մեղապարտ, յանցաւոր:

ՎՆԱՍԱՊԱՐՏԵԼ, նր. Մեղադրել, դատել: ՎՆԱՍԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանցաւորութիւն, յանցանք:

ՎՆԱՍԱՍԷՐ, ւ. Չարասէր, մեղասաւոր:

ՎՆԱՍԱՐԱՐ, ւ. 1. Վնասաբեր, վնասակար: 2. Վտանգաւոր:

ՎՆԱՍԵԼ, նր. Անիրաւել, զրկել, ապականել, մեղանչել, ստնանել:

ՎՆԱՍԻՉ, ւ. Վնասակար:

ՎՇՏԱՐԵՐ, ւ. Նեղիչ:

ՎՇՏԱՐԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վշտակրութիւն, աղէտ, ցաւ, չարիք, կիրք:

ՎՇՏԱԳԻՆ, ւ. Վշտալից, ցաւագին, դառն, դժնդակ, աղէտաւոր, տաժանելի:

ՎՇՏԱԳՆԵԼ՝, նր. Վշտացուցանել, տառապեցուցանել:

ՎՇՏԱԳՆԵԼ² (իմ), տե՛ս ՎՇՏԱՆԱԼ:

ՎՇՏԱԳՆԵԼԻ, ւ. Տրտմազգեաց:

ՎՇՏԱԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տառապանք, չարչարանք, նեղութիւն, ցաւ, վիշտ:

ՎՇՏԱԳՈՅՆ, ւ. Վշտագին, վշտալից:

ՎՇՏԱԶԳԵԱՑ, տե՛ս ՎՇՏԱԿԻՐ:

ՎՇՏԱԼԻ, ՎՇՏԱԼԻՑ, ւ. Տաժանելի, վրշտագին, տառապագին, ցաւալից, աղէտաւոր:

ՎՇՏԱԿԱՆ, ւ. Վշտալի, տխրական:

ՎՇՏԱԿԵԱՑ, ւ. Վշտագին, վշտալի, տաժանական:

ՎՇՏԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Վշտազնութիւն, ճգնութիւն, նեղութիւն

ՎՇՏԱԿԻՐ, ւ. Վշտազգեաց, վշտաչարչար, վշտագին, վշտալի:

ՎՇՏԱԿԻՑ, ւ. Կարեկից, ախտակից:

– ՎՇՏԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՎՇՏԱԿՑԵԼ:

ՎՇՏԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տառապանք:

ՎՇՏԱԿՑԵԼ, չբ. Վշտակից լինել, ախտակցել, կարեկցել:

ՎՇՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաւակցութիւն, ախտակցութիւն, կարեկցութիւն, գութ:

ՎՇՏԱՀԱՐ, ւ. Սգաւոր, տխրական:

ՎՇՏԱՄՐԵՐ, ւ. 1. Վշտակիր, վշտազգեաց: 2. Վշտալի:

ՎՇՏԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստամբերու-
թիւն, վշտակրութիւն, ճգնութիւն, չար-
չարանք, նեղութիւն:

ՎՇՏԱՆԱԼ, չբ. Վշտագնել, չարչարել,
ճգնել, ցաւագնել, տխրել, տրտմել, դառ-
նանալ, դժուարել:

ՎՇՏԱՉԱՐՉԱՐ, տե՛ս ՎՇՏԱԿԻՐ:

ՎՇՏԱՍԷՐ, ա. Չարասէր, անագորոյն:

ՎՇՏԱՏԵՍ, ա. Վշտակիր, վշտահար,
վշտացեալ, տառապեալ:

ՎՇՏԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Վշտակրութիւն,
վշտագնութիւն, տառապանք:

ՎՇՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Նեղել, տառա-
պեցուցանել, չարչարել, վնասել:

ՎՇՏԸՄԲԵՐ, տե՛ս ՎՇՏԱՄԲԵՐ:

ՎՈՒՇ, գ. Խծուծ:

ՎՍԱՄ, ա. Վեհ, բարձր, գեր ի վերոյ,
գերազանց:

ՎՍԱՄԱԽՈՂ, ա. Մեծախոյ, վսամամիտ,
գերիմաստ:

ՎՍԱՄԱԿԱՆ, ա. Վսամ, վեհ, բարձր, գե-
րագոյն, երկնային, սրբազան, քահա-
նայական:

ՎՍԱՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառաւորու-
թիւն, պարծանք:

ՎՍԱՄԱՄԻՏ, տե՛ս ՎՍԱՄԱԽՈՂ:

ՎՍԱՄԱՊԵՏ, տե՛ս ՎՍԵՄԱՊԵՏ:

ՎՍԵՄԱԽՈՂՆԵՄՈՒԹԻՒՆ, ՎՍԵՄԱԽՈՂ-
ՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմաստութիւն:

ՎՍԵՄԱԿԱՆ, տե՛ս ՎՍԱՄԱԿԱՆ:

ՎՍԵՄԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրբազնագոր-
ծութիւն, քահանայագործութիւն:

ՎՍԵՄԱՆԱԼ, չբ. Վեհանալ:

ՎՍԵՄԱՊԵՏ, գ. Իշխանապետ:

ՎՍԵՄԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. (եկեղց.) Քահա-
նայապետական:

ՎՍԵՄԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Քահա-
նայապետութիւն:

ՎՍԵՄԱՊԷՍ, մ. ա. Վսեմական, ծայ-
րագոյն:

ՎՍԵՄԱՐՓԻ, տե՛ս ԳԵՐԱՐՓԻ:

ՎՍԵՐ, որից՝

- Ի ՎՍԵՐ ԳԱԼ. Ոգորել, յանդգնել:

ՎՍՏԱՀ, ա. Աներկիւղ, անվեհեր, հա-
մարձակ:

- ՎՍՏԱՀ ԱՆԵՆԵԼ. Յուսադրել, քաջա-
լերել:

ՎՍՏԱՀԱԲԱՐ, մ. Վստահապէս:

ՎՍՏԱՀԱՆԱԼ, չբ. 1. Յապահոյանալ,
ապաւիծել, իշխել, հաւանել, յենուլ, յու-

սալ, քաջալերել, յանդգնել: 2. Ակնուներ:
3. Նբ. Հաւատալ:

ՎՍՏԱՀԱՊԷՍ, տե՛ս ՎՍՏԱՀԱԲԱՐ:

ՎՍՏԱՀԱՐԱՆ, գ. Ապաստան:

ՎՍՏԱՀԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յուսացու-
ցանել:

ՎՍՏԱՀԵԼ, տե՛ս ՎՍՏԱՀԱՆԱԼ:

ՎՍՏԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համարձակու-
թիւն, աներկիւղութիւն: 2. Յոյս, ակնկա-

լութիւն: 3. Յապահոյութիւն: 4. Ապա-
ւիտութիւն:

ՎՏԱԿ, գ. Հոսանք, հոսք, վիժակ, առու,
ուղիս:

ՎՏԱԿԱԼԻՅ, ա. Ջրառատ, ջրաբեր:

ՎՏԱԿԱԽԱՂԱՅ, ա. Հոսանուտ, յոր-
դահոս:

ՎՏԱԿԱՀՈՍ, ա. Վտակային:

ՎՏԱԿԱՅԻՆ, տե՛ս ՎՏԱԿԱՀՈՍ:

ՎՏԱԿԱՆԱԼ, չբ. Վտակել:

ՎՏԱԿԱՐԲՈՒ, ա. Ջրաբեր:

ՎՏԱԿԵԼ (իմ), տե՛ս ՎՏԱԿԱՆԱԼ:

ՎՏԱՆԳ, գ. 1. Չարիք, փորձանք, աղէտ,
փորձութիւն: 2. Նեղութիւն, չարչա-

րանք: 3. Յանցանք:

ՎՏԱՆԳԱԳՈՐԾ, ա. Վտանգաւոր:

ՎՏԱՆԳԱԿԻՐ, ա. Վտանգաւոր:

ՎՏԱՆԳԱՒՈՐ, ա. 1. Վտանգաւործ: 2.
Տաժանելի, չարաչար: 3. Վտանգակիր,

վտանգեալ, փորձանաւոր:

ՎՏԱՆԳԵԼ, նբ. Նեղել, խոշտանգել,
չարչարել, վրդովել:

ՎՏԱՆԳԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՎՏԱՆԳԵԼ:

ՎՏԱՆԳԵՅՈՒՅԻՅԷ, ա. Նեղիչ:

ՎՏԱՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Վտանգումն

(վտանգելը, վտանգի ենթարկելը՝ ենթարկուելը):
 ՎՏԱՆ ԳՈՒՄՆ, տե՛ս ՎՏԱՆ ԳՈՒԹԻԻՆ:
 ՎՏԱՌ, գ. Զոհ, երամ, հօտ, հօբան, պառակ:
 ՎՏԱՐԱՆ ԴԵԼ, նբ. Վտարել, տարագրել:
 ՎՏԱՐԱՆ ԴԻ, ա. 1. Հալածական: 2. Գերի, ստրուկ, ծառայ: 3. Տարագիր, տարաշխարհիկ, գաղթական, վարատական, աստանդական: 4. Երկբայ, տարակուսական:
 - ՎՏԱՐԱՆ ԴԻՔ, գ. Բռնութիւն, նեղութիւն:
 ՎՏԱՐԱՆ ԴՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Պանդխտութիւն, գաղթ: 2. Երկբայութիւն, տարածմութիւն, տարակոյս:
 ՎՏԱՐԱՆ ԴՈՒՄՆ, գ. 1. Օտարութիւն, վտարանդութիւն, պանդխտութիւն: 2. Բռնութիւն:
 ՎՏԱՐԱՆ ԶԵԼ, չբ. Ապստամբել, նշկահել:
 ՎՏԱՐԵԼ, նբ. 1. Վտարանգել, տարագրել, օտարացուցանել, վտարեցուցանել: 2. Քարշել, ձգել, կորզել, թափել:
 ՎՏԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՎՏԱՐԵԼ (1):
 ՎՏԱՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՎՏԱՐԱՆ ԴՈՒՄՆ:
 ՎՏԱԻԱԿ, գ. 1. Ստորնակ, ներքնակ: 2. (եկեղջ) Ուսանոց, վակաս: 3. Վերարկու:
 ՎՏԱԻԱՆ, գ. Ասպարէզ (երկարութեան չափ):
 ՎՏԻՏ, ա. Նիհար, տկար, նուաղ:
 ՎՏՏԵԼ¹, նբ. Նուաղեցուցանել, տկարացուցանել:
 ՎՏՏԵԼ² (իմ), չբ. Նուաղել, տկարանալ:
 ՎՐԱՆ, գ. Խորան, տաղաւար:
 ՎՐԱՆԱԲՆԱԿԻՉ, ա. Խորանաւոր:
 ՎՐԱՆԱԿԻՅ, ա. Յարկակից, բնակակից, տաղաւարակից:
 ՎՐԴՈՎ, գ. Խռովութիւն, աղմուկ, խառնակութիւն, շփոթ, յոյզք:
 ՎՐԴՈՎԱԼԻՅ, ա. Խռովական, խռովայոյզ:
 ՎՐԴՈՎԱՍԷՐ, ա. Խռովասէր:

ՎՐԴՈՎԵԼ, նբ. Խռովել, յուզել, ամբոխել, վերելվայրել, խախտել, գղղղել:
 ՎՐԴՈՎԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՎՐԴՈՎԵԼ:
 ՎՐԴՈՎՈՒԹԻԻՆ, ՎՐԴՈՎՈՒՄՆ, գ. Վրդով:
 ՎՐԷԺ, գ. 1. Վրէժխնդրութիւն, քէն, ոխք: 2. Պատիժ, պատուհաս, իրաւունք, դատաստան: 3. Ոճիր, չարիք, յանցանք:
 - ՎՐԷԺ ԱՌԵՆՈՒԼ՝ ՀԱՆԵԼ՝ ԽՆ ԴՐԵԼ՝ ՊԱՀԱՆՋԵԼ. Վրէժխնդիր լինել:
 ՎՐԷԺԽՆ ԴԻՐ, ա. Քինախնդիր, նախանձախնդիր, վրիժառու:
 - ՎՐԷԺԽՆ ԴԻՐ ԼԻՆԵԼ. Վրէժ առնուլ, քինախնդիր լինել:
 ՎՐԷԺԽՆ ԴՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Վրէժ, քինախնդրութիւն, խնդրութիւն վրիժուց:
 ՎՐԷՊ, ա. 1. Խոտորեալ, խոտոր, թիւր, ծուռ: 2. գ. Խոտորումն, սխալումն, դանդաղումն:
 ՎՐԻԺԱ ԳՈՐԾ, ա. 1. Չարագործ, չարեացապարտ, ժանտ: 2. Վրիժագործակ, եղեռնական, չար:
 ՎՐԻԺԱ ԳՈՐԾԱԿ, տե՛ս ՎՐԻԺԱ ԳՈՐԾ (2):
 ՎՐԻԺԱ ԳՈՐԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Ոճրագործութիւն, չարագործութիւն, եղեռն:
 ՎՐԻԺԱԽՆ ԴԻՐ, տե՛ս ՎՐԷԺԽՆ ԴԻՐ:
 ՎՐԻԺԱԽՆ ԴՐԱԿԱՆ, ա. Պատժական:
 ՎՐԻԺԱԿ, ա. գ. 1. Վրէժխնդիր, վրիժառու: 2. Վրիժակազէն (վրէժխնդրութեան գէնք): 3. Ընդհանրապէս գէն:
 ՎՐԻԺԱԿԱԶԷՆ, տե՛ս ՎՐԻԺԱԿ (2):
 ՎՐԻԺԱԿԵԼ, չբ. նբ. Նետահարել, պարսաքարել:
 ՎՐԻԺԱ ՊԱՐՏ, ա. Չարեացապարտ, վնասապարտ, պատժապարտ, յանցաւոր:
 ՎՐԻԺԱ ՊԱՐՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Պատժապարտութիւն, յանցաւորութիւն:
 ՎՐԻԺԱՌՈՒ, ա. Վրէժխնդիր, քինախնդիր, ոսոխ:
 ՎՐԻԺԱՌՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՎՐԷԺԽՆ ԴՐՈՒԹԻԻՆ:

ՎՐԻՊԱԳՈՐԾԵԼ (իմ), չբ. Աւերել, եղծա-
նել, ալլալել, թիւրել:

ՎՐԻՊԱԿ, գ. 1. Վրէպ, սխալանք, թիւ-
րութիւն, խոտորումն: 2. Դիպուած, պա-
տահումն: 3. ա. Վրիպական, սխալական,
սխալ, մոլար: 4. Յետսամիտ, թիւր, ան-
հաստատ, պատիր: 5. Ձախողեալ, ի դերե
ելեալ:

- ՎՐԻՊԱԿԱԻ, մ. Ընդ խաբս:

ՎՐԻՊԱԿԱՆ, տե՛ս ՎՐԻՊԱԿ (3):

ՎՐԻՊԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Սխալականու-
թիւն, վրիպակ:

ՎՐԻՊԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Վրէպ, վրիպակ,
սխալանք: 2. Պատահումն:

- ՎՐԻՊԱԿՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Պատահամբ:

ՎՐԻՊԱՆՈՒՆ, ա. Սուտանուն, խաբե-
պատիր, ստալօդ:

ՎՐԻՊԱՆՔ, գ. Վրիպումն, սխալանք,
մոլորութիւն, խոտորումն, անկումն,
անյաջողութիւն:

ՎՐԻՊԱՍԷՐ, ա. Փորձիչ, մոլորեցուցիչ:

ՎՐԻՊԵԼ¹, տե՛ս ՎՐԻՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՎՐԻՊԵԼ² (իմ), չբ. 1. Թիւրել, շեղել, խո-
տորել, սխալել, մոլորել, գթել, անկանել:
2. Յանցանել, մեղանչել: 3. Զերծանել, ի
դերե ելանել, զրկել, պակասել, կասել: 4.
Պատրել, խաբել:

ՎՐԻՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Մոլորեցու-
ցանել, խոտորեցուցանել: 2. Խաբել,
պատրել: 3. Զրկել, կասեցուցանել:

ՎՐԻՊԵՑՈՒՑԻԶ, ա. Վրիպիչ, մոլո-
րեցուցիչ, խաբբայ:

ՎՐԻՊԻԶ, տե՛ս ՎՐԻՊԵՑՈՒՑԻԶ:

ՎՐԻՊՈՒԹԻԻՆ, ՎՐԻՊՈՒՄՆ, գ. Վրի-
պանք, վրիպականութիւն, սխալանք:

ՎՐՆՋԵԼ, չբ. Խիսնջիւ, խրիսնջիւ:

ՎՐՆՋԻԻՆ, գ. 1. Խիսնջիւն, խրիսնջիւն,
խրիսնջիւ, վրնջողութիւն: 2. Մատա-
կախազուրթիւն:

ՎՐՆՋՈՂԱԿԱՆ, ա. Խիսնջական:

ՎՐՆՋՈՂՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՎՐՆՋԻԻՆ:

Տ

ՏԱԲԵՌՆԻ, գ. Կրպակ, պանդոկի:

ՏԱԳՆԱՊ, գ. Անձկութիւն, վարանք,
տատամսութիւն, խուճապ, շտապումն,
հոգ, հոգեվարք, նեղութիւն:

- ՏԱԳՆԱՊԱԻ, ՏԱԳՆԱՊՈՎ, մ. Տաղնա-
պարար, ստիպաւ, ստիպով, ճեպով, փու-
թով:

ՏԱԳՆԱՊԱԲԱՐ, տե՛ս ՏԱԳՆԱՊԱԻ:

ՏԱԳՆԱՊԵԼ¹, չբ. 1. Տաղնապեցուցանել,
ի նեղ արկանել, նեղել, ստիպել, հար-
կեցուցանել, հարկաւորել, բռնադատել: 2.
Փութապեցանել, խռովեցուցանել:

ՏԱԳՆԱՊԵԼ² (իմ), չբ. 1. Խուճապել, ի նեղ
անկանել, նեղուլ, յոգիւն ապաստան լինել:
2. Փութալ, շտապել:

ՏԱԳՆԱՊԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՏԱԳ-
ՆԱՊԵԼ¹:

ՏԱԳՆԱՊՈՒԹԻԻՆ, ՏԱԳՆԱՊՈՒՄՆ, գ.
Տաղնապ:

ՏԱԺԱՆ, ա. Տառապեալ, հէք, տարժան:

ՏԱԺԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Դժուարագոյն:

ՏԱԺԱՆԱԳՈՐԾ, ա. Աշխատագործ:

ՏԱԺԱՆԱԼԻՑ, ա. Տաժանական, դժուա-
րին, դժնդակ:

ՏԱԺԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԱԺԱՆԱԼԻՑ:

ՏԱԺԱՆԱՏԵՍԻԼ, ա. Դժնչատեսիլ, ան-
բերելի, անտանելի:

ՏԱԺԱՆԵԼ¹, չբ. Աշխատ առնել:

ՏԱԺԱՆԵԼ² (իմ), չբ. Աշխատել, վաստա-
կել, խոնջել, տառապել, յոգիւն ապաստան
լինել:

ՏԱԺԱՆԵԼԻ, ա. Տաժանական, աշխատիչ,
դժուարին, դժնդակ:

ՏԱԺԱՆԻՔ, ՏԱԺԱՆՈՒԹԻԻՆ, ՏԱԺԱ-
ՆՈՒՄՆ, գ. Վաստակք, տառապանք,
չարջարանք, Զան:

ՏԱԼ, չբ. 1. Մատուցանել, յանձնել,
աւանդել, շնորհել, պարգեւել, ընծայել,

Հատուցանել: 2. Դնել, գետեղել: 3. Կրել (պատիժ): 4. Թողուլ, թոյլ տալ: 5. Յանձն առնուլ, Համարել, ենթադրել:

ՏԱԼԻ, գ. Տուրք, պարզև:

ՏԱԽՏ, գ. 1. Գահ, գահոյք, աթոռ: 2. Գահաւորակ, բազմոց:

ՏԱԽՏԱԿ, գ. 1. Ատաղճ, փայտ: 2. Պնակիտ, տաստակ:

ՏԱԾ, գ. Տածուճն, դարման, խնամ:

ՏԱԾԵԼ, նբ. Ստածել, խնամ ածել, խնամել, բուժանել, դարմանել, յանձանձել, տնտեսել:

ՏԱԾԻՁ, ա. Խնամիչ, Հոգաբարձու:

ՏԱԾՈՂԱԿԱՆ, ա. Տածիչ:

ՏԱԾՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՏԱԾՈՒՄՆ, գ. Տած, խնամ, դարման:

ՏԱԿ, գ. 1. Յատակ, խորք: 2. Արմատ: 3. փխբ. Զարմ: 4. Շար (մարգարիտների): 5. Տրցակ:

ՏԱԿԱԿՈՏՈՐ, ա. մ. Բնաջինջ, արմատախիլ:

ՏԱԿԱՌ, գ. Կարաս (գինու):

ՏԱԿԱՌԱՊԵՏ, գ. Մատուռակ, գինեպաշտ:

ՏԱԿԱՌԱՊԵՏԵԼ, չբ. Մատուռակել, գինեպաշտ լինել:

ՏԱԿԱՌԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մատուռակութիւն, գինեպաշտութիւն:

ՏԱԿԱԻ, մ. 1. Տակաւ տակաւ, Հետգհետէ, գամ քան զգամ, այն ինչ: 2. Տակաւին, դեռ ևս, անգամ:

– ՏԱԿԱԻ ՏԱԿԱԻ, տե՛ս ՏԱԿԱԻ (1):

ՏԱԿԱԻԻՆ, մ. 1. Տակաւ, դեռ, դեռ ևս, տակաւին ևս, ցարդ: 2. Եւս, և ևս, իսկ: 3. Տակաւ տակաւ:

ՏԱԿԱԻԻՆ ԵՒՍ, տե՛ս ՏԱԿԱԻԻՆ:

ՏԱՂ, գ. Երգ:

ՏԱՂԱԽ, գ. Շողախ:

ՏԱՂԱՆ Դ Կամ ՏԱՂԱՆՏ, գ. 1. Քանքար: 2. փխբ. Ձիր, շնորհ:

ՏԱՂԱՆ ԴԱԻՈՐ, ա. Քանքարաւոր:

ՏԱՂԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Տաղասութիւն:

ՏԱՂԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԱՂԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ՏԱՂԱՏԱՐԱՓ, տե՛ս ՏԵՂԱՏԱՐԱՓ:

ՏԱՂԱԻԱՐ, գ. 1. Վրան: 2. Հիւղ, խուղ, խրճիթ:

ՏԱՂԱԻԱՐԱԿԻՑ, ա. Վրանակից, յարկակից:

ՏԱՂԱԻԱՐԻԿ, գ. Խուղ, խղիկ:

ՏԱՂԵԼ, նբ. Խարել:

ՏԱՂՈՍԵԼ, նբ. Ժողովել, Հրաւիրել:

ՏԱՂՏԱՊԵԼ¹, նբ. Նեղել, Հարստահարել:

ՏԱՂՏԱՊԵԼ² (իմ), չբ. Նեղել, դժուարել, դժկամակել:

ՏԱՂՏԱՐԱՓ, տե՛ս ՏԵՂԱՏԱՐԱՓ:

ՏԱՂՏԿԱԶԱԶՐԱԿԱՆ, ա. Գարշելի, զազիր:

ՏԱՂՏԿԱԼ, տե՛ս ՏԱՂՏԿԱՆԱԼ:

ՏԱՂՏԿԱԼԻ, ՏԱՂՏԿԱԼԻՑ, ա. 1. Ծանրատաղտուկ, ծանձրալի: 2. Ծանր, դարշ, անբերելի:

ՏԱՂՏԿԱԼՈՒՐ, ա. Դժուարալուր, անախորժ:

ՏԱՂՏԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Գարշել, նողկալ, նողկատալ, զգուել, խորշել, դժուարել: 2. Տաղտապել, ծանձրանալ, յափրանալ:

ՏԱՂՏԿԱՆՔ, գ. Տաղտկութիւն, ծանձրութիւն, դարշանք:

ՏԱՂՏԿԱՏԵՍԱԿ, ա. Զազրատեսիլ:

ՏԱՂՏԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Նողկացուցանել, դարշեցուցանել, ծանձրացուցանել:

ՏԱՂՏԿՈՏ, ա. Դժկամակ, ծանձրացկոտ:

ՏԱՂՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տաղտկանք, դարշանք, զգուանք, ծանձրութիւն, նեղութիւն:

ՏԱՂՏՈՒԿ, ա. 1. Տաղտկալի, դարշելի, ծանր, ծանձրալի, անբերելի: 2. Տաղտկոտ, ծոյլ, պղերգ: 3. գ. Տաղտկութիւն, ծանձրութիւն:

ՏԱՃԱՐ, գ. 1. Եկեղեցի, պաշտօնարան: 2. Ապարանք, պալատն: 3. Սեղան, խրախուք, կոչունք, գինարբուք: 4. Մե-

Հեան: 5. Վանք, Հիւրանոց, անկկանոց:
 – ՏԱՃԱՐ ԽՈՐՀՐԴՈՅ. Խորհրդարան:
 ՏԱՃԱՐԱԿԱՊՈՒՏ, տե՛ս ՍԵՂԱՆԱԿԱՊՈՒՏ:
 ՏԱՃԱՐԱԿԱՊՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Սեղանակո-
 դոպտութիւն, տաճարակոդոպտութիւն:
 ՏԱՃԱՐԱԿԻՑ, ա. Սեղանակից, բար-
 ձակից:
 ՏԱՃԱՐԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, տե՛ս ՍԵՂԱՆԱԿԱՊՈՒՏ:
 ՏԱՃԱՐԱԿՈՂՈՊՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԱՃԱՐԱԿԱՊՏՈՒԹԻՒՆ:
 ՏԱՃԱՐԱՊԵՏ, գ. 1. Մեհենապետ, քրմա-
 պետ: 2. Քուրմ, քրմուհի, տաճարապա-
 սեակ: 3. Քահանայապետ: 4. Հագարա-
 պետ (թագաւորական տան մթերքների
 կառավարիչ):
 ՏԱՃԱՐՍՊԱՍԵԱԿ, տե՛ս ՏԱՃԱՐԱՊԵՏ
 (2):
 ՏԱՃԻԿ, գ. 1. Արաբացի, հագարացի: 2.
 Երագադնաց, արագընթաց (ձիերի և
 ուղտերի մասին):
 ՏԱՃԿԻՆԱԿ, գ. Գաւազան (ծեծի), ձաղկ,
 մտրակ:
 ՏԱՄԱԼ, ՏԱՄԱԼԻ, գ. 1. Տանիք: 2. Ծե-
 մելիք (տանիքի վրայ):
 ՏԱՄԿԱՆԱԼ, չբ. Խոնաւանալ, թացանալ,
 գիջանալ:
 ՏԱՄԿԱՏԵՍԱԿ, ա. Խոնաւատեսակ, խո-
 նաւ:
 ՏԱՄԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Խոնաւացու-
 ցանել, թանալ, ոռոգանել, խոխոմել:
 ՏԱՄԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոնաւութիւն, գիջու-
 թիւն, թացութիւն:
 ՏԱՆԵԼ (իմ), հբ. 1. Փոխադրել, տեղափո-
 խել, վարել, բերել: 2. Պարունակել, բա-
 ւել, բաւական լինել: 3. Համբերել, հան-
 դուրսել, տոկալ: 4. Կատարել: 5. Տա-
 րածել, հռչակել (խօսքերը):
 – ՅԻՆՔՆ ՏԱՆԵԼ. Տիրել, գրաւել:
 – Ի ԲԱՅ ՏԱՐ, Ի ԲԱՅ ԱՆԴՐ ՏԱՐ. Քա՛ւ
 լիցի:

ՏԱՆԵՍՏԱՆ, գ. Տանիք, յարկք, վերնա-
 յարկ:
 ՏԱՆԻՔ, գ. Տամալի:
 ՏԱՆՈՒՏԷՐ, գ. 1. Տէր (տան գլխաւոր),
 տանտէր: 2. Յեղապետ, ազգապետ, նա-
 հապետ:
 ՏԱՆՈՒՏԷՐԱԲԱՐ, մ. Տիրաբար, իշխա-
 նաբար, ճոխաբար:
 ՏԱՆՈՒՏԷՐԱԿԱՆ, ա. 1. Յեղապետական,
 ընդհանրական: 2. Հայրենական, հայրենի:
 ՏԱՆՈՒՏԷՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յեղապետու-
 թիւն:
 ՏԱՆՋԱՆԱԿԱՆ, ա. Տանջողական:
 ՏԱՆՋԱՆԱԿԻՑ, ա. Պատժակից:
 ՏԱՆՋԱՆԱՐԱՆ, գ. Պատժարան:
 ՏԱՆՋԱՆԱԻՈՐ, ա. 1. Պատժաւոր: 2. Դա-
 հիճ, տանջիչ: 3. Տանջողական, չարչա-
 րական, չարաչար:
 ՏԱՆՋԱՆՔ, գ. Խոշտանգանք, չարչա-
 րանք, լլկանք, կոշկոճումն, պատիժ, հա-
 րուած:
 – ՅԱԻԻՏԵՆԱԿԱՆ ՏԱՆՋԱՆՔ. Դժոխք:
 ՏԱՆՋԵԼ, նբ. Խոշտանգել, չարչարել,
 պատժել, կոշկոճել:
 ՏԱՆՋԵԼԻ, ա. Տանջիչ:
 ՏԱՆՋԻՉ, ա. Չարչարիչ, դահիճ:
 ՏԱՆՋՈՂԱԿԱՆ, ա. Տանջանական, տան-
 ջանաւոր:
 ՏԱՆՋՈՒՄՆ, գ. Տանջանք:
 ՏԱՆՋՔ, գ. Տանջանք, խոշտանգանք:
 ՏԱՆՏԷՐ, տե՛ս ՏԱՆՈՒՏԷՐ (1):
 ՏԱՆՏԻԿԻՆ, գ. Տնկալուչ:
 ՏԱՇԱԾՈՅ, ա. Վիժատաշ, կոփածոյ:
 ՏԱՇԵԼ, նբ. Կոփել, կոկել, քերել, յղկել,
 հարթել, փորել, մաքրել:
 ՏԱՇԽ, ՏԱՇԽՆ, տե՛ս ՍՏԱՇԽՆ:
 ՏԱՇՏ, գ. 1. Գաւաթ, բաժակ, սկահ, նուր-
 րանոց, ճաշակ: 2. Կոնք, լեկան: 3. Կողով,
 սապատ:
 – ՏԱՇՏ ԽՆԿՈՅ. Խնկաման:
 ՏԱՇՏԱԳԵՂ, տե՛ս ՏԱՇՏԱԻՈՐ:
 ՏԱՇՏԱԽԻԼ ԼԻՆԵԼ. Արժատախիլ լինել

(խաղողի որթի մասին):

ՏԱՇՏԱԻՈՐ, ա. Տաշտագեղ, սաղարթա-
ղուարճ:

ՏԱՊ, գ. 1. Զերմութիւն, տաքութիւն: 2.
Տօթ: 3. (յունական ռոնով) եռանդն, ալէ-
կոծութիւն:

– ՏԱՊ ՏԱԳՆԱՊԻ, ՏԱՊ ՏԱԳՆԱՊԻ ՏԱ-
ՐԱԿՈՒՍԱՆԱՅ, տե՛ս ՇՏԱՊ ՏԱԳՆԱՊԻ:

ՏԱՊԱԳԻՆ, ա. Տոչորիչ, կիզանող:

ՏԱՊԱԼ, ա. մ. Թաւալ, թաւալազոր:

ՏԱՊԱԼԱԾ, գ. Թաւալումն, կործանումն:

ՏԱՊԱԼԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Հողովական:

ՏԱՊԱԼԵԼ, նբ. Շրջել, գլել, գլորել, յա-
տակել, կործանել, ընկենուլ, տապաստ
արկանել:

ՏԱՊԱԼԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՏԱՊԱԼԵԼ:

ՏԱՊԱԼԻ, տե՛ս ՏԱՊԵՂ:

ՏԱՊԱԼԻԶ, ա. Յատակիչ:

ՏԱՊԱԼՈՒՄՆ, գ. 1. Կործանումն: 2.
(քեր.) Հողովումն (անունների), խոնար-
հումն (բայերի):

ՏԱՊԱԽԱՌՆ, ա. Տապագին, տապայեղց,
տօթագին, տոչորիչ:

ՏԱՊԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տապ, տօթ:

ՏԱՊԱԽԱՐՇ ԱՌՆԵԼ. Խարչել, խանձել:

ՏԱՊԱԿ, տե՛ս ՎԱՀԱՆԱԿ (2):

ՏԱՊԱԿԵԼ, նբ. Խորովել, տոչորել, ալրել:

ՏԱՊԱՅԵՂՅ, ա. Տապագին, տապախառն:

ՏԱՊԱՆ, գ. 1. Արկղ: 2. Դազաղ: 3. լայ-
նաբար՝ Գերեզման, շիրիմ:

ՏԱՊԱՆԱԳՈՐԾ, ա. Նաւակառոյց (Նոյի
մասին):

ՏԱՊԱՆԱԼ, չբ. Տապել, տապակել, խո-
րովել, տոչորել, ջեռնուլ:

ՏԱՊԱՆԱԿ, գ. 1. Արկղիկ: 2. (կրօն.)
Մարմին (իբրեւ պահաւան հոգու): 3. Սա-
պատակ: 4. (եկեղյ.) Գանձանակ:

– ՏԱՊԱՆԱԿ ՈՒԽՏԻ, ՏԱՊԱՆԱԿ ՎԿԱ-
ՅՈՒԹԵԱՆ. (կրօն.) Ուխտարան:

ՏԱՊԱՆԱՏՈՒՆ, գ. Գերեզման, քնարան,
կեմետրիայ:

ՏԱՊԱՍՏԱԿ, գ. Բազմական, բազմոց:

ՏԱՊԱՍՏ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ). Դիւթաւալ ան-
կանել:

ՏԱՊԱՍՏ ԱՐԿԱՆԵԼ. Դիւթաւալ կացու-
ցանել:

ՏԱՊԱՐ, գ. 1. Կացին, փայտատ: 2. Սա-
կուր:

ՏԱՊԱՐԱՏԱՇ, ա. Կռածոյ, կոփածոյ:

ՏԱՊԱՐԱՒՈՐ, ա. Սակրաւոր:

ՏԱՊԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զեռացուցանել,
կիզուլ:

ՏԱՊԵԱՆ, ա. Զերմացուցիչ:

ՏԱՊԵԼ (իմ), չբ. 1. Տապանալ, ջերանել,
ջեռնուլ: 2. Նեղուլ:

ՏԱՊԵՂ, գ. Տապալի:

ՏԱՊԵՂՈՒԼՈՒՆՔ, գ. Քուեայք:

ՏԱՊԵՌԱՆԴՆ, ա. Տապագին, տոչորիչ:

ՏԱՊԶԷ, տե՛ս ՇԻՏԻՏԻ:

ՏԱՌ, գ. 1. Տարբ: 2. Գիր, նշանագիր: 3.

Նամակ: 4. Գիրք, մատեան:

ՏԱՌԱԳԾԱԿԱՆ, ա. Գրաւորական:

ՏԱՌԱՂԱՆ, գ. Սապատ, կողով:

ՏԱՌԱՆԱԼ, տե՛ս ՏԱՐԱՆԱԼ:

ՏԱՌԱՊԱԳԻՆ, ա. Վշտագին, ցաւագին:

ՏԱՌԱՊԱԿԱՆ, ա. Աղէտաւոր, դառն:

ՏԱՌԱՊԱՆԱԼ, տե՛ս ՏԱՌԱՊԵԼ (իմ):

ՏԱՌԱՊԱՆՔ, գ. Նեղութիւն, անձկութիւն,
թշուառութիւն, չարչարանք, վիշտ, աղէտ:
ՏԱՌԱՊԵԱԼ, ա. Ողորմելի, թշուառ,
տրուպ, տնանկ, չարամոյն:

ՏԱՌԱՊԵԼ (իմ), չբ. Տառապանալ, թը-
շուառանալ, տուայտել, աշխատ լինել,
տատամսել, չարչարել, նեղուլ:

ՏԱՌԱՊԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Նեղութիւն, խո-
նարհութիւն, աղքատութիւն:

ՏԱՌԱՊԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Նեղել,
ճնշել, նկուռ առնել, թշուառացուցանել,
չարստահարել, խոնարհեցուցանել: 2.
Լլկել:

ՏԱՌԱՊԵՑՈՒՅԻԶ, ա. Չարչարիչ:

ՏԱՌԱՊՈՒՄՆ, գ. Տառապանք:

ՏԱՌԱՏՈՎ, գ. Գրատ, վերարկու (զի-
նուորական):

ՏԱՌԱՏՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրչութիւն:
 ՏԱՍԱՆՈՐԴ, գ. 1. Տասանորդութիւն: 2.
 Տուրք, հաս:
 ՏԱՍԱՆՈՐԴԻԶ, ա. Տասնաժողով:
 ՏԱՍԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Տասանորդ:
 ՏԱՍՆԱԲԱՆԵԱՅ, ա. Տասնպատգամեան,
 տասնպատուիրանեայ:
 ՏԱՍՆԱԺՈՂՈՎ, տե՛ս ՏԱՍԱՆՈՐԴԻԶ:
 ՏԱՍՆԱՂԵԱՅ, տե՛ս ՏԱՍՆԱՂԻ:
 ՏԱՍՆԱՂԻ, ա. Տասնաղեայ:
 ՏԱՍՆԱՄԵԱՅ, տե՛ս ՏԱՍՆԱՄԵԱՆ:
 ՏԱՍՆԱՄԵԱՆ, ա. Տասնամեայ:
 ՏԱՍՆԵԱԿ, ա. 1. Տասնեան: 2. գ. Տաս-
 նութիւն:
 ՏԱՍՆԵԱՆ, տե՛ս ՏԱՍՆԵԱԿ (1):
 ՏԱՍՆԵՐԵԱԿ, գ. Տասնեակ:
 ՏԱՍՆԵՔԵԱՆ, թ. Տասնեքին:
 ՏԱՍՆԵՔԻՆ, տե՛ս ՏԱՍՆԵՔԵԱՆ:
 ՏԱՍՆՀԱԶԱՐ, տե՛ս Բիտր:
 ՏԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տասնեակ (տասը
 լինելը):
 ՏԱՍՆՊԱՏԳԱՄԵԱՆ, տե՛ս ՏԱՍՆԱ-
 ԲԱՆԵԱՅ:
 ՏԱՍՆՊԱՏՈՒԻՐԱՆԵԱՅ, տե՛ս ՏԱՍՆԱ-
 ԲԱՆԵԱՅ:
 ՏԱՍՏԱԿ, տե՛ս ՏԱԽՏԱԿ (2):
 ՏԱՏԱՄՍԵԼ (իմ), չբ. Հոգալ, վարանել:
 ՏԱՏԱՄՍԵԼԻ, ա. Վարանական:
 ՏԱՏԱՄՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոգ, վարանք:
 ՏԱՏԱՆ, գ. 1. տե՛ս ՏԱՏԱՆՈՒՄՆ: 2. ա.
 Թափառական:
 ՏԱՏԱՆԵԼ¹, նբ. Աստանդել, տարուբերել,
 դեղեացուցանել, շարժել:
 ՏԱՏԱՆԵԼ² (իմ), չբ. Տարաբերել, տարու-
 բերել, դեղեկել, դանդաջել, երբերլ, դողալ,
 սասանել:
 ՏԱՏԱՆՈՒՄՆ, գ. Աստանդութիւն, տա-
 տան, սասանումն, երբումն, դողումն:
 ՏԱՏԱՍԿ, գ. (բար.) Կառավուել, կանկա-
 տունկ, բորկոնիմ, քսուել:
 ՏԱՏԱՍԿԱԲԵՐ, ա. Տատասկածին:
 ՏԱՏԱՍԿԱԾԻՆ, տե՛ս ՏԱՏԱՍԿԱԲԵՐ:

ՏԱՐ (գործածուած է միայն ԱՇԽԱՐՀ բա-
 ոյ հետ), ա. Օտար, հեռաւոր, հեռի:
 ՏԱՐԱԲԵՐ, ա. Տարուբեր:
 ՏԱՐԱԲԵՐԵԼ¹, նբ. Տարուբերել, յեղա-
 շրջել, շրջաշրջել, յեղյեղել:
 ՏԱՐԱԲԵՐԵԼ² (իմ), չբ. 1. Տարուբերել,
 շրջաշրջել, ծփել: 2. Տարակուսել, վարա-
 նել: 3. Տարբերել, որոշել, զանազանել:
 ՏԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տատանումն: 2.
 Տարբերութիւն, որոշումն, զանազանու-
 թիւն: 3. Եկաւորութիւն, առաքումն, գա-
 լուստ:
 ՏԱՐԱԲՆԱԿ, ա. 1. Օտարազգի: 2. Տա-
 րաբուն, անբուն, օտարաբուն:
 – ՏԱՐԱԲՆԱԿ ԼԻՆԵԼ. Տարաբնակել:
 ՏԱՐԱԲՆԱԿԵԼ (իմ), չբ. Տարաբնակ լինել:
 ՏԱՐԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Օտարութիւն,
 պանդխտութիւն, տարազնացութիւն:
 ՏԱՐԱԲՈՒՆ, ա. 1. Օտարաբուն, անբնա-
 կան: 2. Տարաբնակ, տարազիր, վտա-
 րանդի:
 ՏԱՐԱԳԻՐ, ա. 1. Արտասահմանահալած,
 վտարանդի: 2. Տարադէպ:
 ՏԱՐԱԳԾԵԱԼ, ա. Խարդախեալ (դրամի
 մասին):
 ՏԱՐԱԳՆԱՅԵԱԼ, ա. Բացազնաց:
 ՏԱՐԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարաբնակու-
 թիւն, վտարանդութիւն, պանդխտու-
 թիւն:
 ՏԱՐԱԳՐԱԿԱՆ, ա. Տարազրելի, տա-
 րազիր, անպիտան:
 ՏԱՐԱԳՐԵԼ, նբ. Արտասահմանել, ար-
 տաքսել, շփթակ առնել, մերժել:
 ՏԱՐԱԳՐԵԼԻ, տե՛ս ՏԱՐԱԳՐԱԿԱՆ:
 ՏԱՐԱԳՐԻԶ, ա. Հեռացուցիչ, մերժական:
 ՏԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վտարանդու-
 թիւն, մերժումն: 2. Օտարութիւն, խո-
 տորումն:
 ՏԱՐԱԴԱՏԵԼ, նբ. Որոշել:
 ՏԱՐԱԴԵՊ, ա. Անդէպ, անպատեհ:
 – Ի ՏԱՐԱԴԵՊՍ, մ. Յանդէպս:
 ՏԱՐԱԴԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարազնացու-

թիւն, տարաբնակութիւն:

ՏԱՐԱՂ, գ. 1. Կերպ, եղանակ, ձև, տիպ, օրինակ, սարաս: 2. Գործ տարազու, սպաս, պէտք, պիտոյք, ճարտարութիւն: – ԳՈՐԾ ՏԱՐԱՂՈՒ, տե՛ս ՏԱՐԱՂ (2):

ՏԱՐԱՂԱԳՈՐԾ, տե՛ս ՍԱՏԱՐ (2):

ՏԱՐԱՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Սատարութիւն:

ՏԱՐԱՂԱՐԴ, ա. Անզարդ, անշուք, տգեղ:

ՏԱՐԱՂԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզարդութիւն, անշքութիւն, տգեղութիւն:

ՏԱՐԱՂԳԱԿԻՑ, ա. Օտար:

ՏԱՐԱՂԳԵՍՏ, ա. Անհանդերձ:

ՏԱՐԱԺԱՄ, ա. 1. Անժամ, անժամանակ, ապաժամ, յանկարծական, անակնկալ: 2. գ. Երեկոյ: 3. մ. Տարաժամու, ի տարաժամու, տարաժամաբար, անազան, կանխադոյն, յանկարծակի:

ՏԱՐԱԺԱՄԱՐԱՐ, տե՛ս ՏԱՐԱԺԱՄ (3):

ՏԱՐԱԺԱՄԵԼ (իմ), չբ. Երեկոյանալ:

ՏԱՐԱԺԱՄՈՒ, ի ՏԱՐԱԺԱՄՈՒ, տե՛ս ՏԱՐԱԺԱՄ (3):

ՏԱՐԱԼԱԾԵԼ, նբ. Արտալածել:

ՏԱՐԱԼՍԵԼ, նբ. Ստուգանել:

ՏԱՐԱԽՈՂ կամ ՏԱՐԱԽՈՐՀ, ա. Օտարախոհ, անխորհուրդ:

ՏԱՐԱԽՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԱՐԱԽՈՂ:

ՏԱՐԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարախոհումն:

ՏԱՐԱԽՈՂՈՒՄԸ, տե՛ս ՏԱՐԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ:

ՏԱՐԱԽՈՍ, ա. Թոթովախօս, թոթով:

ՏԱՐԱԾ, ա. Տարածել, բացարձակ, ընդարձակ:

– ՏԱՐԱԾՔ, գ. Տարածումն, տարածութիւն, ընդարձակութիւն:

ՏԱՐԱԾԱՐԱՐ, մ. Տարածամբ:

ՏԱՐԱԾԱԾՔ, գ. Տարածք, տարածումն:

ՏԱՐԱԾԱՆԵԼ, նբ. Ծաւալել, սփռել, տարածոց արկանել, բանալ, ընդարձակել, լայնել, երկայնել, պարզել, ձգել:

ՏԱՐԱԾԱՆՔ, գ. Տարածումն:

ՏԱՐԱԾԵԼ, տե՛ս ՏԱՐԱԾԱՆԵԼ:

ՏԱՐԱԾՈՅ ԱՐԿԱՆԵԼ. Տարածանել, տարածել, սփռել:

ՏԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարածք, ընդարձակութիւն:

ՏԱՐԱԾՈՒՄԸ, գ. Ծաւալումն:

ՏԱՐԱԾՈՒՆ, ա. Ծաւալական:

ՏԱՐԱԿԱՍԿԱԾ, ա. 1. Անկասկած, անկասկածելի: 2. Անակնունելի, անյուսալի:

ՏԱՐԱԿԱՐԾ, ա. Անկարծելի, տարակարծեալ, տարակարծելի:

ՏԱՐԱԿԱՐԾԵԱԼ, ՏԱՐԱԿԱՐԾԵԼԻ, տե՛ս ՏԱՐԱԿԱՐԾ:

ՏԱՐԱԿԱՅ, ա. մ. Բացակայ, բացական:

ՏԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացակայութիւն, հեռաւորութիւն, անջրպետ:

ՏԱՐԱԿՈՅՍ, գ. 1. Երկբայութիւն, երկմտութիւն, վարանք, հոգ, տաղնապ:

2. Կարօտութիւն, նեղութիւն, անյուսութիւն, չբաւորութիւն, թշուառութիւն, աղէտ: 3. ա. Տարակուսական, վարանական, անկարծելի:

ՏԱՐԱԿՈՐՋԵԼ, նբ. Կորզել, խլել:

ՏԱՐԱԿՈՒՍԱԿԱՆ, ա. Դժուարին, կարծական, վարանական:

ՏԱՐԱԿՈՒՍԱՆԱԼ, տե՛ս ՏԱՐԱԿՈՒՍԵԼ (իմ):

ՏԱՐԱԿՈՒՍԱՆՔ, գ. Տարակոյս, վարանումն, չբուծիւն:

ՏԱՐԱԿՈՒՍԵԼ¹, նբ. չբ. տե՛ս 1. ՏԱՐԱԿՈՒՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ: 2. ՏԱՐԱԿՈՒՍԵԼ² (իմ):

ՏԱՐԱԿՈՒՍԵԼ² (իմ), չբ. Տարակուսանալ, երկմտել, երկբայել, վարանել, տաղնապել:

ՏԱՐԱԿՈՒՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տարակուսել (տարակուսանք պատճառել):

ՏԱՐԱԿՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, ՏԱՐԱԿՈՒՍՈՒՄԸ, գ. 1. Տարակուսանք, տարակոյս: 2. (տրամ.) Ձեռնարկութիւն:

ՏԱՐԱՀԱԾԵԼԻ, ա. Անհաճելի, անհաճոյ:

ՏԱՐԱՀԱԻԱՆ ՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաւա-
նութիւն, անհնազանդութիւն:
ՏԱՐԱԶԱՅՆԵԼ, չբ. Հակառակածայնել:
ՏԱՐԱԶԱՅՆ ՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմիաբա-
նութիւն:
ՏԱՐԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Յերկարածգու-
թիւն, յապաղութիւն, յապաղումն:
ՏԱՐԱԶԵՒ, տե՛ս ՏՁԵՒ:
ՏԱՐԱԶԵՒ ՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏՁԵՒ ՈՒԹԻՒՆ:
ՏԱՐԱԶԻԳ, ա. Երկայնածիւղ, յերկար:
ՏԱՐԱՄԵՐԺԵԼ, նբ. Մերժել, հերքել,
հեռի առնել, հեռացուցանել, որոշել,
տարադրել:
ՏԱՐԱՄԻՏ, ա. Անմիտ:
ՏԱՐԱՄՏԱԾԱԿԱՆ, ա. Անխորհուրդ,
անխոհեմ:
ՏԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն:
ՏԱՐԱՆՋԱՏԱԿԱՆ, ա. Տարբեր (իբարբից
անշատուած՝ զատուած):
ՏԱՐԱՆՋԱՏԵԼ, նբ. Զատանել, որոշել:
ՏԱՐԱՇԽԱՐՀ, ա. Տարաշխարհական,
հեռաւոր:
ՏԱՐԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԱՐԱՇ-
ԽԱՐՀ:
ՏԱՐԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. Պանդուխտ, օտա-
րական, վտարանդի, գաղթական:
ՏԱՐԱՊԱՅՄԱՆ, ա. Անպայման, անչափ:
ՏԱՐԱՊԱՐՀԱԿ ՎԱՐԵԼ. Պահակ ունել՝
վարել, տքնաբար տանել:
ՏԱՐԱՊԱՐՏ, ա. 1. Վայրապար, անպատ-
ճառ, ընդունայն, սնոտի, անպիտան,
անիրաւ: 2. մ. տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՅ:
- Ի ՏԱՐԱՊԱՐՏ, տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՅ:
ՏԱՐԱՊԱՐՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐ-
ՏՈՒՅ:
ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՅ, մ. 1. Ի տարապարտ, ի
տարապարտուց, տարապարտաբար, վայ-
րապար, ընդ վայր, ի զուր, ի նանիր,
յանիրաւի: 2. ա. տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՏ:
- Ի ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՅ, տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐ-
ՏՈՒՅ (1):
ՏԱՐԱՍԱՀՄԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՏԱՐԱ-

ՍԱՀՄԱՆԵԼ (1):

ՏԱՐԱՍԱՀՄԱՆԵԼ, նբ. 1. Տարասահման
առնել, արտասահմանել, տարադրել,
օտարացուցանել: 2. Սահմանադրել,
բացորոշել:
ՏԱՐԱՎԱՐԵԼ, նբ. Հալածել:
ՏԱՐԱՏԱՐԱՓ, ա. մ. Վայրավատին:
ՏԱՐԱՏՐՈՂԵԼ, նբ. Տարամերժել, վտարել,
վանել:
ՏԱՐԱՅՈՅՑ, գ. 1. Յարացոյց, օրինակ,
տիպ, նմանութիւն, ատակ, նշանակ, յայ-
տարար: 2. ա. Տարացուցական:
ՏԱՐԱՅՈՒՑԱԲԱՆ ՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլաբա-
նութիւն:
ՏԱՐԱՅՈՒՑԱԿԱՆ, ա. Նմանական, յայ-
տարարական:
ՏԱՐԱՓ, գ. Տեղատարափ:
ՏԱՐԱՓԱՆՁԵԼ (իմ), չբ. Փախչել, հեռա-
նալ:
ՏԱՐԱՓԱՆՄԱՆ, ա. Յորդ:
ՏԱՐԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփառութիւն,
անշքութիւն, անպատուութիւն:
ՏԱՐԱՓԵԼ, չբ. Տեղատարափ լինել, տե-
ղալ:
ՏԱՐԱՓՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Յեղափոխել, տար-
բերել:
ՏԱՐԱՓՈՒՄՆ, գ. Տեղատարափ:
ՏԱՐԱՔԱՐՇԵԼ, նբ. Քարչել, ձգձգել,
փխբ. բամբասել:
ՏԱՐԲԵՐ, ա. 1. Որիշ, ուրիշ, այլ: 2. Զա-
նազան, այլ և այլ:
- ՏԱՐԲԵՐՔ, գ. Տարբերութիւն:
ՏԱՐԲԵՐԱԿԱՆ, ա. 1. Տարբեր, աննման,
անհամեմատ: 2. Տարաբերական, տատա-
նական:
ՏԱՐԲԵՐԱՊԷՍ, մ. Այլաբար:
ՏԱՐԲԵՐԵԼ, չբ. 1. Որոշել, զանազանել:
2. Տարբերել, տատանել:
ՏԱՐԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զանազանու-
թիւն, որոշումն, խտիր, աննմանութիւն:
2. Տարաբերութիւն, տատանումն, յու-
ղումն, ծփումն: 3. Պարաբերութիւն,

շըջագայութիւն (երկնային մարմինների):
 ՏԱՐԲԵՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՏԱՐԲԵՐՈՒԹԻՒՆ (1):
 ՏԱՐԳԱԼ, գ. Դրզալ:
 ՏԱՐԵԿԱՆ, ա. 1. Տարեւոր, միամեայ: 2. գ. Տարի, ամ: 3. Տարեւոր հողմ:
 ՏԱՐԵՄՈՒՏ, գ. Կաղանդ:
 ՏԱՐԵՐԱԿԱՆ, ա. Տարրական, նիւթական:
 ՏԱՐԵՒՈՐ, ա. Տարեկան, տարեւորական, միամեայ:
 – ՏԱՐԵՒՈՐ ՀՈՂՄ, տե՛ս ՏԱՐԵԿԱՆ (3):
 ՏԱՐԵՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Տարեւոր, տարեկան:
 ՏԱՐԺԱՆ¹, ա. Անարժան:
 ՏԱՐԺԱՆ², տե՛ս ՏԱԺԱՆ:
 ՏԱՐԺԱՆԱԼԻՑ, տե՛ս ՏԱԺԱՆԱԼԻՑ:
 ՏԱՐԺԱՆԱԿԻՐ, ա. Դժուարակիր, անտանելի:
 ՏԱՐԺԱՆԱՊԷՍ, մ. Դժնդակապէս:
 ՏԱՐԺԱՆԵԼԻ, տե՛ս ՏԱԺԱՆԵԼԻ:
 ՏԱՐԺԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԱԺԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ՏԱՐԺԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՏԱԺԱՆՈՒՄՆ:
 ՏԱՐԻ, գ. Ամ:
 – ՏԱՐԻՈՅ ՏԱՐԻ, ՏԱՐԻՈՅ ՏԱՐԻՈՅ, ՏԱՐՈՅ ՏԱՐԻ, մ. Ամ յամէ, ամ ըստ ամէ, ամի ամի:
 ՏԱՐՄ, գ. Երամ:
 – ՏԱՐՄ ՏԱՐՄ, մ. Տարմաբար, տարմատարմ, երամաբար, երամովին, երամ երամ:
 ՏԱՐՄԱԲԱՐ, մ. Երամովին, խուռն:
 ՏԱՐՄԱԼ, գ. Քուրձ, քսակ, մախաղ:
 ՏԱՐՄԱՏԱՐՄ, մ. Երամ երամ, տարմաբար, երամովին:
 ՏԱՐՈՐՈՇ, ա. Զատ, բաժանական, տարբեր, անջատ:
 ՏԱՐՈՐՈՇԵԼ, նբ. Զատանել, զանազանել, խտրել:
 ՏԱՐՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ, ՏԱՐՈՐՈՇՈՒՄՆ, գ. 1. Որոշումն, զանազանումն, զանազա-

նութիւն: 2. Արտասահմանութիւն, արտասահմանումն:
 ՏԱՐՈՒԲԵՐ, ա. 1. Տարաբեր, տարաբերեալ, տատանական: 2. գ. Տարաբերութիւն, յուզումն:
 ՏԱՐՈՒԲԵՐԵԼ, նբ. Տարաբերել, յեղյեղել:
 ՏԱՐՏԱՄ, ա. 1. Յամրաշարժ, դանդաղ, պղերգ: 2. գ. Տարտամութիւն, վարանք:
 ՏԱՐՏԱՄԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԱՐՏԱՄ:
 ՏԱՐՏԱՄԱՊԷՍ, մ. Դանդաղաբար:
 ՏԱՐՏԱՄԵԼ (իմ), չբ. Դանդաղել, թուլանալ (մարմնով կամ մտքով):
 ՏԱՐՏԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Յամրութիւն, պղերգութիւն, յուլութիւն, թուլութիւն:
 ՏԱՐՏԱՐՈՍ, գ. Սանդարամետ, դժոխք:
 ՏԱՐՏԱՐՈՍԱԿԱՆ, ա. Դժոխային, անդրնդային:
 ՏԱՐՐ, գ. Նիւթ, մարմին:
 ՏԱՐՐԱԲԱՐ, մ. Զգալապէս, պարզաբար, մանրամասնաբար:
 ՏԱՐՐԱԿԱՆ, ա. Տարրեղէն, տարերական, նիւթական:
 ՏԱՐՐԱՆԱԼ, չբ. Բնաւորել, ընդմտանել, ծաւալանալ, արմատանալ:
 ՏԱՐՐԱՊԱՇՏ, ա. Նիւթապաշտ, կռապաշտ:
 ՏԱՐՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կռապաշտութիւն:
 ՏԱՐՐԱՅՈՂԱԿԱՆ, ա. Տարրիչ:
 ՏԱՐՐԱՒՈՐ, ա. Տարրեղէն, նիւթեղէն, հիւթաւոր, հողեղէն, երկրաւոր, զգալի:
 ՏԱՐՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նիւթականութիւն:
 ՏԱՐՐԵՂԷՆ, տե՛ս ՏԱՐՐԱՒՈՐ:
 ՏԱՐՐԻՉ, ա. Տարրացողական, Հաստիչ:
 ՏԱՐՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարրումն, բաղկացութիւն:
 ՏԱՐՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՏԱՐՐՈՒԹԻՒՆ:
 ՏԱՐՓ, գ. 1. Տարփումն: 2. ա. Տարփալի:
 ՏԱՐՓԱԼ, չբ. Տենչալ, փափագել:
 ՏԱՐՓԱԼԻ, ա. Տենչալի, ցանկալի, բաղձալի:

ՏԱՐՓԱԾՈՒ, ա. դ. Տարփաւոր, տարփող :
 ՏԱՐՓԱՆՔ, դ. Տարփումն, տենչանք,
 փափազ, ցանկութիւն :
 ՏԱՐՓԱՒՈՐ, ա. Տարփածու, տարփող :
 ՏԱՐՓԵԼԻ, տե՛ս ՏԱՐՓԱԼԻ :
 ՏԱՐՓԵՆԱԿԱՆ, ՏԱՐՓԵՆԱԽՈՐ, տե՛ս
 ՏԱՐՓԱԼԻ :
 ՏԱՐՓՈՂ, տե՛ս ՏԱՐՓԱՒՈՐ :
 ՏԱՐՓՈՂԱՐԱՐ, մ. Սիրողապէս :
 ՏԱՐՓՈՂԱԿԱՆ, ա. Մեծափափազ, բաղ-
 ձալի, տենչալի, սիրալիբ :
 ՏԱՐՓՈՂԵԼ, նբ. չբ. Ազգել, աւետել,
 աւետաբանել, քարոզել :
 ՏԱՐՓՈՒԹԻԻՆ, դ. Տարփանք, տար-
 փումն, տուփումն :
 ՏԱՐՓՈՒՄՆ, դ. Տարփանք, տենչ, փա-
 փազ :
 ՏԱՐՕՐԷՆ, ա. 1. Անօրէն, անկարգ : 2.
 Տարօրինակ :
 ՏԱՐՕՐԷՆՈՒԹԻԻՆ, դ. Անօրէնութիւն,
 անկարգութիւն, ապիւրախութիւն :
 ՏԱՐՕՐԻՆԱԿ, ա. Անօրինակ, աննման :
 ՏԱՐՕՐԻՆԱՊԷՍ, մ. Անկարգաբար :
 ՏԱԽԱՂԵԼ, նբ. Հաւաքել, ժողովել, հան-
 գուցանել :
 ՏԱԽԻՂ, դ. Սաղմոսարան (տասնաղի
 քնար) :
 ՏԱԽՈՒՂ, տե՛ս ՏԱԽԻՂ :
 ՏԱՓ, դ. Դաշտ :
 ՏԱՓԱՐԱԿ, ա. 1. Հարթ, դաշտաձև : 2. Գ.
 Դաշտավայր :
 ՏԱՓԱՐԿԵԼ, նբ. Հարթել :
 ՏԱՓԱՐԱԿՈՒԹԻԻՆ, դ. Հարթութիւն :
 ՏԱՓԱՔԻԹ, ա. Պնչատ, ունչատ :
 ՏԱՓԵԼ, նբ. Տափարակել, Հարթել :
 ՏԱՔ, ա. Զերմ, ջեռեալ :
 ՏԱՔԱՅՈՒՑԻՁ, ա. Զերմացուցիչ :
 ՏԱՔԵԼ (իմ), չբ. Զերմանալ :
 ՏԱՔՈՒԹԻԻՆ, դ. Զերմութիւն :
 ՏԱՔՈՒՄՆ, դ. Զեռումն :
 ՏԱՔՍԱՏ, դ. Դաս (զօրքի) :
 ՏԳԵՂ, ա. 1. Անգեղեայ, անգեղեցիկ : 2.

Տձև, անշուք, վտիտ, զազիր : 2. Անվա-
 յելուչ, անգէպ, վատթար :
 ՏԳԵՂԱԳՈՅՆ, ա. մ. Վատթարագոյն,
 չարաչար :
 ՏԳԵՂԱՆԱԼ, չբ. Անշքանալ :
 ՏԳԵՂՄ, ա. Անշնորհ, անվայելուչ :
 ՏԳԵՂՈՒԹԻԻՆ, դ. Անշքութիւն, անվա-
 յելչութիւն, զազրութիւն :
 ՏԳԷՏ, ա. Անգէտ, անուսումն, տխմար,
 անփորձ, անհմուտ, անտեղեակ :
 - ՏԳԷՏ ԼԻՆԵԼ. Տգիտանալ, անգիտա-
 նալ :
 ՏԳԻՏԱՐԱՐ, մ. Տխմարաբար :
 ՏԳԻՏԱԿԱՆ, ա. Տգէտ :
 ՏԳԻՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Տգէտ լինել, անգի-
 տանալ : 2. նբ. Անտեսել :
 ՏԳԻՏԱՆՔ, տե՛ս ՏԳԻՏՈՒԹԻԻՆ :
 ՏԳԻՏՈՒԹԻԻՆ, դ. Տգիտանք, անգիտու-
 թիւն, անհմտութիւն, անտեղեկութիւն,
 անուսումնութիւն, տխմարութիւն :
 ՏԳՈՅՆ, ա. Անգոյն, գունատ :
 ՏԳՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Այլագունել :
 ՏԳՈՒՆՈՒԹԻԻՆ, դ. Դժգունութիւն :
 ՏԵԱՆԴ, տե՛ս ՏԵՆԴ :
 ՏԵԱՌՆԱԳՐԵԼ, նբ. Խաչակնքել, խա-
 չանշան առնել :
 ՏԵԱՌՆԱԳՐՈՒԹԻԻՆ ԿՆՔՈՅ. (եկեղց.)
 Կնուք, մկրտութիւն, կնքաւորու-
 թիւն :
 ՏԵԱՌՆԱՄԱՅՐ, դ. Տիրամայր :
 ՏԵԱՌՆԱՆՄԱՆ ԽԱՁ. Խաչափայտ :
 ՏԵԱՌՆԵՂՐԱՅՐ, դ. Աստուածեղբայր :
 ՏԵԱՌՆՈՐԴԻ, դ. Աստուածօրդի (Քրիս-
 տոս) :
 ՏԵՂ¹, դ. Անձրև :
 ՏԵՂ², դ. Ետդ, տեղի, վայր :
 - Ի ՏԵՂ, նիւր. Ի տեղի, փոխարէն, փո-
 խանակ :
 - ՅԱՄԵՆԱՅՆ ՏԵՂ, մ. Ամենայն ուրեք :
 ՏԵՂԱԳՐԵԼ, նբ. Ետեղազրել :
 ՏԵՂԱԴՐԵԼ, նբ. Զետեղել :
 ՏԵՂԱԼ, նբ. չբ. Տարափել, անձրևել :

ՏԵՂԱԿԱԼ, գ. Կոռսակալ, կողմնակալ, կողմնապետ:

ՏԵՂԱԿԱՆ, ա. Ետեղական, տեղաւոր:

ՏԵՂԱՊԱՆ, գ. 1. Աթոռակալ, փոխանորդ:

2. Տեղակալ, կողմնակալ, կոռսակալ:

ՏԵՂԱՊԱՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աթոռակալութիւն, առաջնորդութիւն: 2. Կոռսակալութիւն, վերակացութիւն:

ՏԵՂԱՏԱՐԱՓ, գ. 1. Տեղ, տարափ, ջաղբ:

2. ա. Սահանաբայ:

- ՏԵՂԱՏԱՐԱՓ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՏԱՐԱՓԵԼ:

ՏԵՂԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ի վերընթացութիւն (ծովի):

ՏԵՂԱՅՈՒՄՆ, գ. Տեղումն:

ՏԵՂԱԻՈՐ, տե՛ս ՏԵՂԱԿԱՆ:

ՏԵՂԱՓՈԽԵԼ, նբ. Փոխադրել:

ՏԵՂԱՓՈԽ ԼԻՆԵԼ. Ետեղափոխ լինել:

ՏԵՂԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Չու:

ՏԵՂԱԿԱՆԿՂ, ա. Հմուտ, խելամուտ, գիտակ, իրագէտ, բանիւրուն, հասու, ծանօթ, փորձ:

ՏԵՂԵԱԿ², գ. Տեղեկիկ:

ՏԵՂԵԿԱԲԱՐ, մ. Հմտաբար:

ՏԵՂԵԿԱԳՈՅՆ, ա. 1. Քաջահմուտ: 2. մ. Տեղեկաբար, քաջ:

ՏԵՂԵԿԱՅԻԼ, չբ. Զկայ առնուլ:

ՏԵՂԵԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Դադարումն, հանգիստ:

ՏԵՂԵԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Տեղեակ լինել, ծանօթ հասու խելամուտ լինել: 2. նբ. Ի միտ առնուլ, իմանալ, ուսանել, ստուգել:

ՏԵՂԵԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տեղեակ խելամուտ առնել, ծանուցանել, յայտնել:

ՏԵՂԵԿԻԿ, գ. Տեղեակ:

ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ծանօթութիւն, հտուութիւն, գիտութիւն: 2. Լուր, ծանուցումն:

ՏԵՂԵՍԷՐ, ա. Ետեղասէր:

ՏԵՂԻ, գ. 1. Ետղ, տեղ, վայր: 2. Միջոց: 3. Առիթ, յարմարութիւն, թոյլտուութիւն, ներողութիւն:

- Ի ՏԵՂԻ կամ Ի ՏԵՂԻՈՋ, նխդ. Փոխանակ, փոխարէն:

- ՏԵՂԻ ՏԱԼ (իմիք կամ ումեք). Թոյլ տալ, շնորհել, ներել, անսալ:

- ՏԵՂԻ ՏԱԼ (յիմեքէ կամ յումեքէ). Խոյս տալ, խորշել, խոստափել, հեռանալ:

- ԶՏԵՂԻ ԱՌԵՆՈՒԼ կամ ՈՒՆԵԼ. 1. Զկայ առնուլ, դադարել, հանգչել: 2. Դանդաղել, յապաղել:

ՏԵՂԻԱՐԱՆ, գ. Տեղի, վայր:

ՏԵՂՄ, տե՛ս ՏԻՂՄ:

ՏԵՂՈՒՄՆ, տե՛ս ՏԵՂԱՅՈՒՄՆ:

ՏԵՆՁ, գ. Փափագ, տարփումն:

ՏԵՆՁԱԼ, չբ. Տենչանալ, փափագել, ցանկալ, տենչասիրել, տարփալ, ձգտել:

ՏԵՆՁԱԼԻ, ա. Փափագելի, ցանկալի, տարփալի, անձկալի, բաղձալի:

ՏԵՆՁԱՆԱԼ, տե՛ս ՏԵՆՁԱԼ:

ՏԵՆՁԱՆՔ, գ. Տենչ, բաղձանք, ըղձումն, տենչումն, փափագումն:

ՏԵՆՁԱՍԻՐՆԵԼ, տե՛ս ՏԵՆՁԱԼ:

ՏԵՆՁԵԼ (իմ), տե՛ս ՏԵՆՁԱԼ:

ՏԵՆՁՈՂԱԲԱՐ, մ. Անյազաբար:

ՏԵՆՁՈՒԹԻՒՆ, ՏԵՆՁՈՒՄՆ, գ. Տենչ, տենչանք:

ՏԵՆՁԱՆԱԽԱՌՆ, ա. Անձկալի:

ՏԵՌ, գ. Քօղ, չղարշատեռ, շար:

ՏԵՌԱԶԵՐԾ, ա. Կողոպտիչ, սեղանա-կապուտ, ապիրատ, չարագործ:

- ՏԵՌԱԶԵՐԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՏԵՌԱԶԵՐԾԵԼ:

ՏԵՌԱԶԵՐԾԵԼ, նբ. Տեղագործ առնել, կողոպտել, կապտել, մերկացուցանել:

ՏԵՌԱՏԵՍ, ա. գ. Արիւնավէժ, դաշտանիկ:

ՏԵՌԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաշտան:

ՏԵՍ, գ. 1. Տեսութիւն, տեսումն: 2. Տեսիլ, կերպարան, ձև: 3. Տեսարան, հանդէս: 4. Այցելութիւն (հիւանդներին):

ՏԵՍԱԲԱՐ, մ. Երեկապէս:

ՏԵՍԱԿ, գ. 1. Տեսիլ, կերպարանք: 2. Նըմանութիւն: 3. Երեոյթ: 4. Զև, կերպ,

եղանակ: 5. Գաղափար: 6. ա. Տեսանելի, երևելի:
 ՏԵՍԱԿԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Կերպարանել, կերպաւորել, կատարելագործել:
 ՏԵՍԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատարողութիւն, կատարելութիւն:
 ՏԵՍԱԿԱՆ, ա. 1. Մտաւորական, հայեցական, իմանալի: 2. Տեսողական, հոգեւտես: 3. Երևելի, զգալի:
 ՏԵՍԱԿԱՆԱԼ, չբ. Կերպարանել, ձևանալ, տեսակագործել, երևելի լինել:
 ՏԵՍԱԿԱՆԵԼ, նբ. Կերպարանել, երևելի առնել:
 ՏԵՍԱԿԱՐԱՐԵԼ, նբ. Տեսականել, կերպարանել, կերպաւորել, կացուցանել:
 ՏԵՍԱԿԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեսակ, տարբերութիւն:
 ՏԵՍԱԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Տեսականել, կերպացուցանել, հաստել, գոյացուցանել:
 ՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տես, կերպարանք:
 ՏԵՍԱՆԵԼ, նբ. 1. Ականել, նշմարել, հայել, նկատել: 2. Իմանալ, ըմբռնել, հասկանալ, ճանաչել: 3. Դիտել, լրտեսել, զննել, քննել, ընտրել: 4. Հոգալ, այց առնել, խնամարկել: 5. Զգոյշ լինել, ուշ գնել:
 ՏԵՍԱՆԵԼԻ, ա. 1. Երևելի, զգալի: 2. Տեսող:
 - ՏԵՍԱՆԵԼԻՔ, գ. 1. Աչք: 2. (յուշնարէնի նմանողութեամբ) Տեսութիւն:
 ՏԵՍԱՆՈՂ, ա. 1. Տեսող: 2. գ. Մարգարէ, գուշակ:
 ՏԵՍԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. Տեսողական: 2. Մարգարէական:
 ՏԵՍԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեսութիւն: 2. Մարգարէութիւն, հոգեւտեսութիւն:
 ՏԵՍԱՍԷՐ, ա. Տեսլասէր:
 ՏԵՍԱՐԱՆ, գ. 1. Տեսլարան, հանդէս (կրկէս, թատրոն են): 2. Դիտանոց: 3. Նշաւակութիւն, ցոյցք: 4. Տեսանելիք, աչք:

ՏԵՍԱՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Հանդիսատես:
 ՏԵՍԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Երևելի: 2. Տեսականալ, կերպանալ, ենթակայանալ:
 ՏԵՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեսութիւն: 2. Տեսանելիք, աչք: 3. Նախատեսութիւն, յայտնութիւն:
 ՏԵՍԻԼ, գ. 1. Տես, կերպարանք: 2. Պատկեր, նմանութիւն: 3. Յայտնութիւն, ցուցակութիւն: 4. Երազ: 5. Տեսարան, հանդէս: 6. Տեսողութիւն, տեսանելիք: 7. Տեսութիւն, զննութիւն:
 ՏԵՍԼԱԿԱՆ, ա. Տեսական, մասնաւոր:
 ՏԵՍԼԱՍԷՐ, տե՛ս ՏԵՍԱՍԷՐ:
 ՏԵՍԼԱՐԱՆ, գ. 1. տե՛ս ՏԵՍԱՐԱՆ (1): 2. Տեսանելիք, աչք:
 ՏԵՍՈՂԱԳՈՅՆ, ա. Սրատես, նրբահայեց:
 ՏԵՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեսութիւն: 2. Տեսանողութիւն, մարգարէութիւն, գուշակութիւն:
 ՏԵՍՈՒԱԾ, գ. Դատողութիւն, կարծիք, իմացուած, վճիռ:
 ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեսողութիւն: 2. Տեսիլ, տես: 3. Երազ: 4. Այցելութիւն: 5. Յոյց, ապացոյց: 6. Հայեցուած: 7. Քրննութիւն, մտածութիւն, հայեցողութիւն, դիտումն:
 ՏԵՍՈՒՄՆ, տե՛ս ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ:
 ՏԵՍՈՒՆ, ա. Տեսանելի, երևելի:
 ՏԵՍՈՒՉ, ա. գ. 1. Վերատեսուչ, վերակացու, ուսիրկան: 2. Խնամող, նախախնամող: 3. (եկեղջ.) Վերադիտող, եպիսկոպոս:
 ՏԵՍՉԱԿԱՆ, ա. (կրօն.) Տնտեսական, տնօրինական:
 ՏԵՍՉԱՒՈՐԵԼ, չբ. Տնտեսել, խնամարկել:
 ՏԵՍՉՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նախախնամութիւն, նախատեսութիւն, տնտեսութիւն: 2. (կրօն.) Տնօրէնութիւն: 3. Վերակացութիւն, հոգաբարձութիւն: 4. Տեսիլ: 5. Տուչութիւն, աւանդութիւն (Ս. Գրքի):
 ՏԵՏՐԵԱՅՔ, գ. Գրկոյք:
 ՏԵՐԵԻ, գ. Սաղարթ:

ՏԵՐԵՒԱՐԵՐ, ա. Սաղարթաբեր:
 ՏԵՐԵՒԱԶԱՐԴ, ա. Սաղարթագեր:
 ՏԵՐԵՒԱԶԳԵՍՏ, ա. Տերևազարդ:
 ՏԵՐԵՒԱԹԱՓ, ա. Սաղարթաթափ, տերև-
 ընկէջ:
 ՏԵՐԵՒԱԼԻ, ՏԵՐԵՒԱԼԻՅ, ա. Տերևախիտ:
 ՏԵՐԵՒԱԽԻՏ, ա. Սաղարթախիտ:
 ՏԵՐԵՒԱՊԱՏ, ա. Սաղարթապատ:
 ՏԵՐԵՒԱՍԱՂԱՐԹ, ա. Սաղարթախիտ,
 վարաւոր:
 ՏԵՐԵՒԵԼ (իմ), չբ. Սաղարթանալ:
 ՏԵՐԵՒԵԼԿԵՅ, տե՛ս ՏԵՐԵՒԱԹԱՓ:
 ՏԵՒ, գ. 1. Տեւումն, տեւութիւն, տեւո-
 ղութիւն: 2. Տոկ:
 ՏԵՒԱԿԱՆ, ա. Տեւողական, տոկուն, յա-
 րատեող:
 ՏԵՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեւակութիւն,
 տեւողութիւն:
 ՏԵՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԵՒԱԿԱՆՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ՏԵՒԵԼ, չբ. 1. Հանապազորդել, բաւել,
 յերկարանալ, յերկարել: 2. Տոկալ, ժոյժ
 ունել, տանել, համբերել, դիմանալ:
 ՏԵՒՈՂԱԳՈՅՆ, ա. Մշտնջենաւորագոյն:
 ՏԵՒՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԵՒԱԿԱՆ:
 ՏԵՒՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեւականութիւն, հա-
 նապազորդութիւն, յերկարաձգութիւն:
 ՏԵՒՈՒԹԻՒՆ, ՏԵՒՈՒՄՆ, գ. Տեւ, տեւո-
 ղութիւն:
 ՏՁՁԱԼ, չբ. Բզզալ, ճենճերել:
 ՏՁՕՐ, ա. Անզօր, տկար:
 ՏԷԳ, գ. 1. Սլաք (նիզակի ծայրի սուր եր-
 կաթը): 2. Նիզակ (կարճ): 3. նման. Շամ-
 փուր:
 - ՏԷԳ ՄՕՐՈՒԱՅ՝ ՄՈՒՐՈՒԱՅ, տե՛ս
 ՏԻԳԵԱԼ:
 ՏԷՐ, գ. 1. Իշխան, պետ, գլուխ, գլխաւոր:
 2. Աստուած: 3. Քրիստոս:
 ՏԷՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իշխանութիւն: 2.
 Թագաւորութիւն:
 ՏԷՐՈՒՆԱԳՈՅՆ, ա. (կրօն.) Սրբազան,
 աստուածային:

ՏԷՐՈՒՆԱԿԱՆ, ա. (կրօն.) 1. Տէրունի,
 տէրունեան, տիրական, աստուածային,
 սրբազան, սուրբ: 2. Քրիստոսական:
 ՏԷՐՈՒՆԱՎԱՅԵԼ, ա. Աստուածաւա-
 յելուչ, սուրբ:
 ՏԷՐՈՒՆԱՏՈՒՐ, ա. Աստուածասուրբ,
 աստուածապարգև:
 ՏԷՐՈՒՆԵԱՆ, տե՛ս ՏԷՐՈՒՆԱԿԱՆ:
 ՏԷՐՈՒՆԻ, ա. 1. Տէրունական, աստուա-
 ծային: 2. Քրիստոսական: 3. գ. Տաճար,
 եկեղեցի:
 ՏԺԳԻՆ, ա. Անարգ, չնչին (ցածր գնի):
 ՏԺԳՈՂ, տե՛ս ԴԺԳՈՂ:
 ՏԺԳՈՂ ԼԻՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԺԳՈՂ ԼԻՆԵԼ
 (իմ):
 ՏԺԳՈՂԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԺԳՈՂԵԼ (իմ):
 ՏԺԳՈՒՆԵԼ, նբ. Այլալիլ:
 ՏԻ¹, մանաւանդ՝ ՏԻՔ, գ. Հասակ:
 ՏԻ², չ. եւս, իսկ, և, այլ:
 - ՏԻ ՆԱ, ՏԻ ՆԱ ԱՀԱ, ՏԻ ՆԱ ԱՌԱԽԵԼ,
 չ. եղբ. Ապաքէն, արդէն իսկ, նա աւանիկ,
 մանաւանդ թէ:
 ՏԻԳԱՅՈՒՆ, գ. Նիզակաբուն:
 ՏԻԳԱԽՈՅ, ա. Տիգահարեալ:
 ՏԻԳԱՀԱՐԵԱԼ, տե՛ս ՏԻԳԱԽՈՅ:
 ՏԻԳԱՆՈՐ, ա. Նիզակաւոր:
 ՏԻԳԵԱԼ, ա. Տէգ մօրուաց՝ մուրուաց:
 ՏԻԳՔ, գ. (կզմիս.) Բազուկ:
 ՏԻԵՁԵՐ, տե՛ս ՏԻԵՁԵՐՔ:
 ՏԻԵՁԵՐԱԳՈՒՄԱՐ, ա. Տիեզերախումբ,
 աշխարհաժողով, համօրէն:
 ՏԻԵՁԵՐԱԴԱԽ, ա. Աշխարհակորոյս:
 ՏԻԵՁԵՐԱԼՈՒՐ, ա. Աշխարհալուր:
 ՏԻԵՁԵՐԱԽՈՒՄՔ, տե՛ս ՏԻԵՁԵՐԱ-
 ԳՈՒՄԱՐ:
 ՏԻԵՁԵՐԱԾԱԽԱԼ, ա. Տիեզերասփիռ:
 ՏԻԵՁԵՐԱԿԱԼ, ա. գ. Աշխարհակալ, ինք-
 նակալ:
 ՏԻԵՁԵՐԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնակալու-
 թիւն, աշխարհակալութիւն:
 ՏԻԵՁԵՐԱԿԱՆ, ա. 1. Համաշխարհական,
 ընդհանուր, ընդհանրական, տիեզերա-

գումար, հասարակաց: 2. Լայնածաւալ (տէրութիւն, քաղաք ևն):

ՏիեզերԱյեցՅՈՅՑ, ա. Աշխարհակեցոյց, տիեզերափրկող:

ՏիեզերԱյՈԾ, ա. Տիեզերահեծ:

ՏիեզերԱյՈՅՏ, տե՛ս ՏիեզերԱ-ԳՈՒՄԱՐ:

ՏիեզերԱՀԱՒԱՔ, տե՛ս ՏիեզերԱ-ԳՈՒՄԱՐ:

ՏիեզերԱՀեԾ, ա. Տիեզերակոծ, աշխարհահեծ:

ՏիեզերԱՀեՂՁՈՅՑ, ա. Տիեզերասոյգ:

ՏիեզերԱՀՌՁԱԿ, ա. Աշխարհաքարոյց, տիեզերահռչակեալ:

ՏիեզերԱՀՌՁԱԿեԱԼ, տե՛ս ՏիեզերԱՀՌՁԱԿ:

ՏիեզերԱՀՐԱՇ, ա. Գերաշխարհիկ, անհամեմատ:

ՏիեզերԱՅԱՐԿ, ա. Կաթողիկէ (եկեղեցի):

ՏիեզերԱՊեՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տիեզերակալութիւն:

ՏիեզերԱՍՈՅՁ, ա. Տիեզերահեղձոյց:

ՏիեզերԱՍՓԻՌ, ա. Տիեզերածաւալ:

ՏիեզերԱՏԱՐԱԾ, ա. Համատարած:

ՏիեզերԱՓԱՅԼ, ա. Տիեզերահռչակ:

ՏիեզերԱՓՐԿՈՂ, տե՛ս ՏիեզերԱԿե-ՅՈՅՑ:

ՏիեզերԱՔԱՐՈՁ, ա. Աշխարհաքարոյց:

ՏիեզերՔ, գ. Տիեզեր:

ՏիԿԻՆ, գ. Տիրուհի, մեծուհի, իշխանուհի, Թագուհի:

ՏիԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դշխոյութիւն:

ՏիՂՄ, գ. Յիս, շաղախ, կարակում, գալու, միծ, ճալղ:

ՏիՊՂ, գ. Նշան, նիշ, տեսակ, կերպ, կերպարան, ձև, պատկեր: 1. Դրոշմ, նշան: 2. Կերպարանք, պատկեր: 3. Նմանութիւն: 4. Նախագաղափար: 5. Տարազ, եղանակ, օրինակ, կերպ, ձև:

ՏիՊՂ, գ. Ոստրէ, գաղտակուր:

ՏիՏԱՆՂ, գ. Սկայ, հսկայ:

ՏիՏԱՆՂ, գ. Դայեակ, սնուցիչ:

ՏիՏեՌՆ, գ. Կոկորդիլոս:

ՏիՐԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Իսկաբանել:

ՏիՐԱԲԱՐ, մ. 1. Իշխանաբար, ճոխաբար: 2. Պարզաբար, յատկապէս, իսկապէս:

ՏիՐԱԲՆԱԿ, ա. Աստուածաբնակ:

ՏիՐԱԳԷՏ, ա. Աստուածածանօթ:

ՏիՐԱԳԼՈՒԽ, ա. մ. Ինքնագլուխ:

ՏիՐԱԳՈՅ, ա. Տիրաբնակ:

ՏիՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Գլխաւորագոյն, յատկագոյն, իսկագոյն, լաւագոյն: 2. Նախկնագոյն: 3. մ. Պարզաբար, յատկապէս, իսկապէս:

ՏիՐԱԴԱԻ, ա. Տիրաննդ, տիրամատնիչ:

ՏիՐԱԴՐՈՒԺ, ա. Անհատատարիմ, ապըստամբ, ուրացող:

ՏիՐԱԾԻՆ, ա. գ. Աստուածածին:

ՏիՐԱԿԱՆ, ա. 1. Տէրունի, տէրունական: 2. Իշխանական, առաջնորդական: 3. Իսկական, բուն, յատուկ: 4. գ. Տէրութիւն:

ՏիՐԱԿԻՐ, ա. Տիրաբնակ:

ՏիՐԱԿԻՅ, ա. Իշխանակից, գահակից, փառակից:

ՏիՐԱԿՈՅՑ, ա. Նախարարակոյտ:

ՏիՐԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Համապատուութիւն, փառակցութիւն:

ՏիՐԱՁԻՐ, ա. Աստուածապարգև, տիրապարգև:

ՏիՐԱՄԱՅՐ, գ. Տեառնամայր, աստուածամայր, աստուածածին:

ՏիՐԱՄԱՏՆԻԶ, ա. Տիրադաւ:

ՏիՐԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածամարտութիւն:

ՏիՐԱՄեԾԱՐ, ա. Աստուածապատիւ, տիրապատիւ:

ՏիՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Տիրապետել, տիրել: 2. Ծառայանալ:

ՏիՐԱՆԵՆԳ, ա. Տիրադաւ:

ՏիՐԱՆՈՒՅՐ, ա. Սրբանուէր:

ՏիՐԱՊԱՏԻ, ա. Տիրամեծար, աստուածապատիւ:

ՏԻՐԱՊԱՐԳԵԻ, ա. Տիրաձիր, աստուածապարզեւ:
 ՏԻՐԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Աստուածապետական:
 ՏԻՐԱՊԵՏԵԼ, չբ. 1. Տիրել: 2. Խնամարկել:
 ՏԻՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնիշխանութիւն, ճոխութիւն:
 ՏԻՐԱՊԷՍ, մ. 1. Իսկապէս, յատկապէս, ստուգապէս: 2. ա. Յատուկ, իսկական, բուն:
 ՏԻՐԱՍԷՐ, ա. Մտերիմ, հաւատարիմ:
 ՏԻՐԱՍՊԱՆ, ա. Տիրասպանու:
 ՏԻՐԱՍՊԱՆՈՒ, տե՛ս ՏԻՐԱՍՊԱՆ:
 ՏԻՐԱՒԱՆ Դ, ա. Աստուածաւանդ, քրիստոսականդ:
 ՏԻՐԵԼ, չբ. նբ. 1. Տիրանալ, տիրապետել, իշխել, նուաճել, յաղթահարել: 2. Զօրանալ, սաստկանալ: 3. Ստնանել, դամազիտ լինել:
 ՏԻՐՈՂԱԲԱՐ, տե՛ս ՏԻՐԱԲԱՐ:
 ՏԻՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԻՐՈՒԹԻՒՆ:
 ՏԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տէրութիւն: 2. Տիրապետութիւն, իշխանութիւն:
 ՏԻՐՈՒՀԻ, գ. Տիկին:
 ՏԻԻ, գ. Յերեկ:
 - Ի ՏՈՒԸՆՋԵԱՆ, մ. Զցերեակ, զցերեկ:
 ՏԽԱՏԱՆՔ, գ. Տխրութիւն, թախծութիւն, սուգ:
 ՏԽԱՏԵԼ (իմ), չբ. Տխրել, թախծել, սգալ, ցաւազնել:
 ՏԽԵՂԾ, ա. 1. Պակասաւոր, տգեղ: 2. Տհաս, թերահասակ:
 ՏԽԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկատարութիւն, տհասութիւն:
 ՏԽՄԱՐ, ա. Ախմար, տգէտ, անփորձ, տհաս:
 ՏԽՄԱՐԱԲԱՐ, մ. Տգիտաբար:
 ՏԽՄԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Տգիտազոյն:
 ՏԽՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տգիտութիւն:
 ՏԽՈՒՐ, ա. 1. Տրտուած, տխրական, տրտմալի, անմխթար: 2. Մուլթ, մռայլ:
 ՏԽՐԱԲԱՐ, մ. Տխրութեամբ, տրտմաբար:

ՏԽՐԱԳՈՅՆ, ա. Տրտմազոյն, տխրատեսակ:
 ՏԽՐԱԶԳԱԾ, ա. Տրտմազգեաց:
 ՏԽՐԱԼԻ, ՏԽՐԱԼԻՑ, ա. Տխրեցուցիչ, տխրազոյն, տրտմալի:
 ՏԽՐԱԿԱՆ, ա. Տխուր, տխրալի, տրտմական, վշտական:
 ՏԽՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տխրութիւն:
 ՏԽՐԱՆԱԼ, չբ. Տխրել (տխրութեան փոխուել):
 ՏԽՐԱՆՔ, տե՛ս ՏԽՐՈՒԹԻՒՆ:
 ՏԽՐԱՏԵԱԿ, ՏԽՐԱՏԵՍԻԼ, ա. Տխուր, տխրական, մթին, նսեմ:
 ՏԽՐԱԽՈՐ, ա. Տխրական, տխրալի, տրտմազգեաց, տխուր:
 ՏԽՐԵԼ (իմ), չբ. Այլազունել, խոժոռել, անշքանալ, նսեմանալ, տրտմել, սգալ:
 ՏԽՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տխրանք, տրտմութիւն, սուգ:
 ՏԿԱՐ, ա. 1. Անկար, ապիկար, անզօր, անձեռնհաս, նուաստ: 2. Հիւանդ, հիւանդոտ, ցաւազար: 3. Տկարամիտ, տըլմար, միամիտ, պարզամիտ: 4. Թեթեւ, անպիտան, չնչին, նուազ, անարգ:
 ՏԿԱՐԱԲԱՐ, մ. Անարգաբար:
 ՏԿԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Անարգազոյն:
 ՏԿԱՐԱՄԻՏ, ա. Տգէտ, տխմար, թեթեամիտ, նուազամիտ, ծանծաղամիտ, խօթամիտ, փանաքիմաց:
 ՏԿԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարութիւն, փանաքիմացութիւն:
 ՏԿԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարութիւն, փանաքիմացութիւն:
 ՏԿԱՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Նուաղել, լքանել, հիւանդանալ, ախտանալ, ցաւազնել: 2. Անկարանալ, անկարողանալ:
 - ՏԿԱՐԱՆԱՅ, մբ. Անհնարին կամ անկարելի է:
 ՏԿԱՐԱՆՈՅ, տե՛ս ՀԻՒԱՆԴԱՆՈՅ:
 ՏԿԱՐԱՆՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տկար առնել, նկուն առնել:
 ՏԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անկարութիւն, ան-

գորուծիւն: 2. Հիւանդութիւն: 3. Տկա-
րամտութիւն:
ՏԿԵՂՏ, ա. Տխեղծ, տխմար, տղայամիտ:
ՏՀԱԼ, ա. Դժուարահալ:
ՏՀԱՃ, ա. Դժգոհ:
- ՏՀԱՃ ԼԻՆԵԼ. Դժգոհ լինել, դժգոհել,
տհաճել, դժկամակել:
ՏՀԱՃԵԼ, տե՛ս ՏՀԱՃ ԼԻՆԵԼ:
ՏՀԱՍ, ա. 1. Խալ, տարածամ, անժամ: 2.
Թերահասակ, տխեղծ: 3. Տղայամիտ,
տգէտ, տխմար, խակամիտ, տկարամիտ:
ՏՀԵՂԾ, տե՛ս ՏՆԵՂԾ:
ՏՁԵԻ, ա. մ. Անձև, տարածև, անշուք:
ՏՁԵԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձևութիւն, տարա-
ձևութիւն, անշքութիւն, տգեղութիւն:
ՏՂԱՅ, գ. 1. Երախայ, մանուկ, Համբակ:
2. Պատանի, երիտասարդ: 3. ա. Մատաղ,
կրտսեր, փոքրիկ:
ՏՂԱՅԱՔԱՐ, մ. 1. Մանկաբար, տղայա-
պէս: 2. ա. Տղայական:
ՏՂԱՅԱՔԱՐՈՅ, ՏՂԱՅԱՔԱՐՈՒ, ա. 1.
Մանկաբարոյ, պարզամիտ, խակամիտ,
տղայամիտ, տխմար, տգէտ: 2. Տղայական:
ՏՂԱՅԱԳՈՅՆ, ա. Մանկագոյն, տխմա-
րագոյն:
ՏՂԱՅԱԴԻՏԱԿ, ա. Մատաղ, մանկա-
հասակ:
ՏՂԱՅԱԽՈՂԽՈՂ, ա. Մանկախողխող,
տղայակոտոր:
ՏՂԱՅԱԿԱՆ, ա. Մանկական, տղայատե-
սակ, անտիական:
ՏՂԱՅԱԿՈՏՈՐ, ա. Մանկակոտոր, տղա-
յախողխող:
ՏՂԱՅԱՀԱՆՃԱՐ, տե՛ս ՏՂԱՅԱՄԻՏ:
ՏՂԱՅԱՄԻՏ, ա. Մանկամիտ, տղայա-
հանճար, խակամիտ, տՀաս:
ՏՂԱՅԱՆԱԼ, չբ. 1. Մանկանալ: 2. Մա-
տաղանալ, առողջանալ:
ՏՂԱՅԱՊԷՍ, տե՛ս ՏՂԱՅԱՔԱՐ:
ՏՂԱՅԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՏՂԱՅԱԿԱՆ:
ՏՂԱՅԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Մանկացուցա-
նել, նորոգել:

ՏՂԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Մանկութիւն, ան-
տիութիւն:
ՏՂԵԼ, նբ. չբ. Կամել, կամենալ, յօժարել,
խնդրել:
ՏՂՄԱԳԻՆ, ա. Տղմուտ, տղմախառն:
ՏՂՄԱԹԱԹԱԽ, ա. Գեռաթաթախ:
ՏՂՄԱԽԱՌՆ, ա. Սկախառն, տղմուտ:
ՏՂՄԱՅԻՆ, ա. Տղմուտ, աղտեղի, գարշ:
ՏՂՄԱՆԱԼ, չբ. Սկանալ:
ՏՂՄԱՍԷՐ, ա. 1. Մօրասէր: 2. փխբ.
Մեղասէր:
ՏՂՄԱՍԻԿ, ա. Տղմախառն, սկախառն:
ՏՂՄԱՍՈՅԶ, ա. Տղմաթաթաւ:
ՏՂՄԱՏԵՍԱԿ, ա. Տղմատիպ:
ՏՂՄԱՏԻՊ, տե՛ս ՏՂՄԱՏԵՍԱԿ:
ՏՂՄՈՏ, տե՛ս ՏՂՄՈՒՏ:
ՏՂՄՈՒՏ, ա. 1. Տղմոտ, տղմախառն: 2.
փխբ. Աղտեղի, կեղտեալ:
ՏՄԱՐԴԻ, ա. 1. Անմարդի, ապառուժ,
անչնորհ, ապերախտ: 2. Անգութ, անա-
գորոյն:
ՏՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Չմարդութիւն:
ՏՄՈՅՆ, ա. Անչնորհ, եղծ, գեղծ, տգեղ,
ժանտ:
ՏՄՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապականութիւն,
եղծումն, խոժոռութիւն, տգեղութիւն:
ՏՆԱԿ, գ. Տնիկ:
ՏՆԱԿԱԼ, ա. գ. Տանտէր, տանուտէր:
ՏՆԱԿԱՆ, ա. Առտնին, ընտանի:
ՏՆԱԿԻՅ, ա. 1. Բնակակից, յարկակից,
ընտանի, տնկից, կենակից, լծակից: 2.
Դրակից:
ՏՆԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտանութիւն, կե-
նակցութիւն, լծակցութիւն:
ՏՆԱՆԿ, ա. Աղքատ, չքաւոր, կարօտեալ,
ցանկանեալ:
ՏՆԱՆԿԱՔԱՐ, մ. Աղքատաբար, տնան-
կօրէն:
ՏՆԱՆԿԱԳՈՅՆ, ա. Աղքատագոյն:
ՏՆԱՆԿԱԿԱՆ, տե՛ս ՏՆԱՆԿ:
ՏՆԱՆԿԱՆԱԼ, չբ. Տնանկել, աղքատա-
նալ, նուաստանալ:

ՏՆԱՆԿԱՆՈՅ, տե՛ս ԱՂՔԱՏԱՆՈՅ:
 ՏՆԱՆԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պր. Աղքատացու-
 ցանել:
 ՏՆԱՆԿԵԼ (իմ), տե՛ս ՏՆԱՆԿԱՆԱԼ:
 ՏՆԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղքատութիւն,
 չքաւորութիւն:
 ՏՆԱՆԿՕՐԷՆ, տե՛ս ՏՆԱՆԿԱՐԱՐ:
 ՏՆԱՇԷՆ, ա. գ. Ճարտար, որմաշէն, ճար-
 տարապետ:
 ՏՆԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շինողութիւն: 2.
 Տնարարութիւն (տան բարեկարգութիւն):
 ՏՆԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնարարութիւն
 (տունը պահել-պահպանելը):
 ՏՆԱՍՈՒՆ, ա. Ընտասուն, ընտանի,
 ընտել:
 ՏՆԱՍՊԱՍԵԱԿ, ա. Տնասուն, ընտանի:
 ՏՆԱՐԱՐ, ա. Տնպահ, տնկալուչ:
 ՏՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնաշինութիւն,
 տնապանութիւն:
 ՏՆԻԿ, գ. 1. Տնակ: 2. Բոյն:
 ՏՆԿԱՐԵՐ, ա. Տնկածօղ:
 ՏՆԿԱԳՈՐԾ, ա. գ. 1. Տնկարկ, այգեգործ,
 պարտիզպան: 2. փխր. Արարչագործ:
 ՏՆԿԱԳՈՐԾԵԼ, նր. Տնկել, մշակել:
 ՏՆԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնկարարու-
 թիւն, այգեգործութիւն, մշակութիւն:
 ՏՆԿԱԼՈՒՉ, ա. Տնարար, տնպահ:
 ՏՆԿԱԽԻՏ, ա. 1. Խտածառ, տնկաւէտ: 2.
 Ոստախիտ, վարսաւոր:
 ՏՆԿԱԾՕՂ, տե՛ս ՏՆԿԱՐԵՐ:
 ՏՆԿԱԿԱՆ, ա. 1. Տնկաւոր, բուսական:
 2. Տնկակից, ընդաբոյս: 3. Ստացական:
 ՏՆԿԱԿԻՅ, ա. 1. Համաբուն: 2. Ընդա-
 բոյս, բնածին, բնական:
 ՏՆԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏՆԿԱԳՈՐ-
 ԾՈՒԹԻՒՆ:
 ՏՆԿԱՐԿ, տե՛ս ՏՆԿԱԳՈՐԾ (1):
 ՏՆԿԱԽԵՏ, ա. Տնկախիտ, բազմատունկ:
 ՏՆԿԱԽՈՐ, տե՛ս ՏՆԿԱԿԱՆ:
 ՏՆԿԵԼ, նր. 1. Տնկագործել, սերմա-
 նել, ցանել: 2. փխր. Բնաւորել, ար-
 մատացուցանել: 3. փխր. Հաստել,

Հաստատել, կարգել:
 ՏՆԿԻՆԱԳՈՐԾ, ա. Տնկագործեալ:
 ՏՆԿԻՅ, ա. գ. Տնակից, լծակից:
 ՏՆԿՈՒԱԾ, գ. Տնկումն, տունկ:
 ՏՆԿՈՒՄՆ, գ. Տնկուած, տունկ (տնկելը,
 տնկուելը):
 ՏՆՊԱՀ, ա. 1. Տնասպասեակ: 2. Տնարար:
 ՏՆՏԵՍ, գ. Տեսուչ, տնօրէն, հազարա-
 պետ, մատակարար:
 ՏՆՏԵՍԱՐԱՐ, մ. Տնօրինարար, մատա-
 կարարաբար:
 ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ, ա. Տեսչական, տնօրի-
 նական:
 ՏՆՏԵՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնտեսութիւն,
 տնօրէնութիւն:
 ՏՆՏԵՍԱՎԱՐԵԼ, նր. Տնտեսել (բրբե
 տնտես կառավարել):
 ՏՆՏԵՍԵԼ, նր. 1. Տնօրինել, մատակա-
 րարել, բաշխել: 2. Կարգաւորել, ուղղել,
 նախախնամել: 3. (յուշական ոճով) Հո-
 գալ, ճարտարել, հայթայթել: 4. Ակ-
 նարկել, յուշ առնել:
 ՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հազարապետու-
 թիւն, մատակարարութիւն, կարգաւո-
 րութիւն: 2. (կրօն.) Նախախնամութիւն:
 3. (կրօն.) Տնօրէնութիւն:
 ՏՆՕՐԷՆ, ա. գ. 1. Տնտես, տեսուչ, հազա-
 րապետ, մատակարար, հրամանատար,
 վարիչ, ուղղիչ, բաշխիչ: 2. Աստուած:
 ՏՆՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տնտեսութիւն,
 կարգաւորութիւն, հոգաբարձութիւն,
 սպասաւորութիւն: 2. (կրօն.) Տեսչու-
 թիւն: 2. (կրօն.) Մարդեղութիւն:
 ՏՆՕՐԻՆԱՐԱՐ, մ. 1. Տնտեսաբար: 2.
 (կրօն.) Նախախնամաբար: 3. (կրօն.)
 Մարդեղութեամբ (Քրիստոսի):
 ՏՆՕՐԻՆԱԿԱՆ, ա. 1. Տեսչական, տնտե-
 սական: 2. Փրկչական:
 ՏՆՕՐԻՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՏՆՕՐԻՆԱՐԱՐ:
 ՏՆՕՐԻՆԵԼ, նր. 1. Տնտեսել, կարգաւորել,
 մատակարարել, հոգալ, հնարել, յար-
 մարել: 2. Նախասահմանել:

ՏՈԳՈՐԵԼ, նր. Թանալ, թաթաւել:
 ՏՈԿ, գ. Ժոյժ, տւումն:
 – Ի ՏՈԿ ԱՆԿԱՆԵԼ (Իմ) ՁԳԵԼ (Իմ). Յերկարաճգել:
 ՏՈԿԱԼ, չբ. Տեւել, յերկարել, ժոյժ ունել, ժուժել, համբերել:
 ՏՈԿՈՍ, գ. Տոկոսիք, վաշխ, շահ, փոխորդի, շարիատ:
 ՏՈԿՈՍԻՔ, գ. 1. տե'ս ՏՈԿՈՍ: 2. Պարտք, պարտիք: 3. Տուգանք: 4. Ծնունդ:
 ՏՈԿՈՒՆ, ա. Ամուր, պինդ:
 ՏՈՂՄ, գ. Զարմ, ցեղ, ազգատոհմ, տուն:
 ՏՈՂՄԱ ԳԻՐՔ, տե'ս ՏՈՂՄԱԹԻՒՔ:
 ՏՈՂՄԱ ԳԼՈՒԽ, գ. Տոհմապետ, ցեղապետ, նահապետ:
 ՏՈՂՄԱԹԻՒՔ, գ. Ազգահամար, ազգաբանութիւն, տոհմազիրք:
 ՏՈՂՄԱԿԱՆ, ա. 1. Տոհմային, ազգային, առնչին: 2. Ազգական, ազգակից: 3. Քաջատոհմիկ, ազնուական:
 – ՏՈՂՄԱԿԱՆՔ, գ. յոգն. 1. Բերք: 2. նման. Շահ:
 ՏՈՂՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջատոհմութիւն, ազնուականութիւն:
 ՏՈՂՄԱԿԻՅ, ա. Համատոհմ, համազարմ, ազգակից, ազգական, հոմացեղ:
 ՏՈՂՄԱՅԻՆ, ա. 1. Տոհմական, ազգային: 2. Տոհմակից, ազգական, մերձակոր, ընտանի:
 ՏՈՂՄԱՊԵՏ, տե'ս ՏՈՂՄԱ ԳԼՈՒԽ:
 ՏՈՂՄԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեսոցմութիւն, քաջատոհմութիւն, ազնուականութիւն:
 ՏՈՂՄԻԿ, ա. 1. Ազնուատոհմ, քաջատոհմիկ, ազնուական: 2. Տոհմակից: 3. Տոհմային, ազգային:
 ՏՈՂՈՐԱԿԵԼ, չբ. Զգնալ, ճեմել:
 ՏՈՂ, գ. Շար, կարգ, դասաւորութիւն:
 ՏՈՂԱՔԱՆ, ա. Զոռոմարան, շատախօս:
 ՏՈՂԱՔԱՐ, մ. Կարգաւ:
 ՏՈՂԱ ԴՐԵԼ, նր. Շարադասել:
 ՏՈՂԱՆ, գ. Տող:

ՏՈՂԱՆԻ, ա. մ. 1. Կարգաւոր: 2. Կարգաւ, տողաբար:
 ՏՈՂԵԼ, նր. Շարել, դասաւորել, կարգել, հիւսել, յեռուլ, զուգակցել:
 ՏՈՂԻՔ, ՏՈՂՈՒԿՔ, ՏՈՂՈՒՆՔ, ՏՈՂՈՒՔ, ՏՈՂՔ, գ. Թուք, լորձն, խուխ:
 ՏՈՄԱՐ, գ. 1. Հատոր, հատուած: 2. Գիրք, մատեան: 3. Թուական, ժամանակազբուժիւն:
 ՏՈՄՄ, գ. Թուղթ, քարտէս:
 ՏՈՅԺ, մանաւանդ՝ ՏՈՅԺՔ, գ. 1. Տուգանք: 2. Նեղութիւն, զրկանք:
 ՏՈՇԿԵԼ, նր. Խոշտանգել, տանջել, չարչարել:
 ՏՈՉՈՐ, գ. Տոչորումն:
 ՏՈՉՈՐԱԿԱՆ, ա. Կիզողական:
 ՏՈՉՈՐԱԿԵՉ, ա. Տոչորիչ:
 ՏՈՉՈՐԵԼ¹, նր. Այրել, կիզել, վառել, խարակել:
 ՏՈՉՈՐԵԼ² (Իմ), չբ. 1. Այրել, կիզուլ, վառել: 2. նման. Պասքել, պապակել:
 ՏՈՉՈՐԻՉ, ա. Խարակիչ:
 ՏՈՉՈՐՈՒՄՆ, գ. Տոչոր, բորբոք, բորբոքումն, փաղաղութիւն:
 ՏՈՌՆ, գ. Չուան, պարան, լար, կապանք, չղթայ:
 ՏՈՐԳ, գ. Ոստայն, սարդիոստայն:
 ՏՈՐՄԻՂ ՆԱԽԱՅ, տե'ս ՆԱԽԱՏՈՐՄԻՂ:
 ՏՈՐՈՄԵԼ (Իմ), չբ. Ուռնուլ, այտնուլ:
 ՏՈՐՈՓԵԼ, տե'ս ՏՐՈՓԵԼ:
 ՏՈՐՐ, գ. Ուռ (խաղողի որթի մատ):
 ՏՈՐՐԱՆՈՅ, տե'ս ԱՅԳԻ (1):
 ՏՈՒԱՅՏԱՆՔ, գ. Տուայտութիւն, տառապանք, նեղութիւն, վիշտ:
 ՏՈՒԱՅՏԵԼ (Իմ), չբ. Տառապել:
 ՏՈՒԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, տե'ս ՏՈՒԱՅՏԱՆՔ:
 ՏՈՒԱՐԱՄ, ա. գ. Խաշնարած, տուարածական, հոփիւ:
 ՏՈՒԱՐԱՄԱԿԱՆ, տե'ս ՏՈՒԱՐԱՄ:
 ՏՈՒԳԱՆ, մանաւանդ՝ ՏՈՒԳԱՆՔ, գ. Տոյժ:
 ՏՈՒԳԱՆԵԼ (Իմ), չբ. Տուժել:

ՏՈՒԳԱՏ, Կ. Տկար:

ՏՈՒԺԵԼ, նբ. 1. Վնասել, պատժել, զրկել:

2. կ. և հբ. Տուրժել, տուգանել:

ՏՈՒԺՈՒՄՆ, գ. Տոյժ, տուգանք, զրկանք:

ՏՈՒԺ, Կ. Պարզելիչ:

ՏՈՒՆ, գ. 1. Յարկ, վրան, տաղաւար: 2.

Ապարանք, պալատն, տաճար: 3. Սե-
նեակ, օթարան: 4. Գերգաստան: 5. Ազ-
գատոհմ, տոհմ, ցեղ:

- ՏՈՒՆ ԳԱՆՁՈՒՅ. Գանձարան:

- ՏՈՒՆ ԽՈՐՀՐԴՆՈՅ. Խորհրդարան:

ՏՈՒՆԿ, գ. 1. Բոյս: 2. Ծառ, թուփ: 3. Տնկումն:

ՏՈՒՆՋԵՆԱԿԱՆ, Կ. Տունջենային, տունջեն:

ՏՈՒՆՋԵՆԱՅԻՆ, ՏՈՒՆՋԷՆ, տե՛ս ՏՈՒՆ-
ՋԵՆԱԿԱՆ:

ՏՈՒՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՏՈՒՈՒՄՆ, տե՛ս ՏՈՒ-
ՋՈՒԹԻՒՆ:

ՏՈՒՋՈՒԹԻՒՆ ԿԱՄ ՏԸԻՋՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տուղուլթիւն, տուղումն, տուրք, շնորհ,

պարգև: 2. Աւանդուլթիւն:

ՏՈՒԻՆ, գ. Շեղի, զրահանք, կոյտ, կու-
տակ, գէղ:

- ՏՈՒԻՆ ՏՈՒԻՆ, մ. Դէզաղէզ:

ՏՈՒՏՆ ԿԱՄ ՏՏՈՒՆ, գ. 1. Ագի, ձեւ,
վերջ: 2. Դրոշակ, քղանցք, ծոպք:

ՏՈՒՐ, մանաւանդ՝ ՏՈՒՐՔ, գ. 1. Տուր-
ղուլթիւն, տըւլթիւն, տուղումն: 2. Շնորհ: 3. Ընծայ, նուէր, պարգև, ողոր-
մութիւն, կաշառ, հարկ:

ՏՈՒՐԵՒԱՌ, գ. 1. Վաճառ, տուրեւառիկք,
տուրեւառութիւն: 2. Ջրոյց, խօսակցու-
թիւն: 3. Խնամութիւն: 4. Կ. Տուրեւառիկ:

- ՏՈՒՐԵՒԱՌ ՇՆՋՈՅ. Վերաշնչութիւն,
շունչ:

ՏՈՒԵՒԱՌԻԿ, տե՛ս ՏՈՒՐԵՒԱՌ (4):

- ՏՈՒՐԵՒԱՌԻԿ ՇՆՋՈՅ, տե՛ս ՏՈՒՐԵ-
ԻԱՌ ՇՆՋՈՅ:

- ՏՈՒՐԵՒԱՌԻԿՔ, տե՛ս ՏՈՒՐԵՒԱՌ (1):
ՏՈՒՐԵՒԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏՈՒՐԵՒԱՌ
(1):

- ՏՈՒՐԵՒԱՌՈՒԹԻՒՆ ՇՆՋՈՅ ՕՂՈՅ,
տե՛ս ՏՈՒՐԵՒԱՌ ՇՆՋՈՅ:

ՏՈՒՐԺ, տե՛ս ՏՈՅԺ:

ՏՈՒՐԺԵԼ (Խմ), տե՛ս ՏՈՒԺԵԼ (2):

ՏՈՒՐԿԱՆ, գ. Պատգամաւոր:

ՏՈՒՓ, գ. 1. Խնկաման: 2. Արկղիկ,
գզրոց:

ՏՈՓԱՆ, գ. Թակն, թափիչ:

ՏՈՔՍԱԿԱՆ, Կ. Թունաւոր:

- ՏՈՔՍԱԿԱՆ ԴԵՂ. Մահազեղ, թոյն
(նետերի համար):

ՏՊԱԳՐԵԼ, նբ. Դրոշմել, տպաւորել:

ՏՊԱՋ, տե՛ս ՏՊԱՋԻՈՆ:

ՏՊԱՋԻՈՆ, ՏՊԱՋԻՈՎՆ, գ. (Հնք.) Տպագ:
ՏՊԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձեւակերպու-
թիւն, նմանութիւն:

ՏՊԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տպաւորեցուցանել,
ձեւացուցանել, նմանեցուցանել, տպա-
ւորել:

ՏՊԱՌՈՐ, Կ. 1. Տպաւորական, նմանա-
կից: 2. Կռածոյ, ձուլածոյ, ձոյլ:

ՏՊԱՌՈՐԱԲԱՐ, մ. Տպաւորապէս, խոր-
հրդաբար:

ՏՊԱՌՈՐԱԳՈՅՆ, Կ. Նմանազոյն, իս-
կազոյն:

ՏՊԱՌՈՐԱԿԱՆ, Կ. Տպաւոր, նմանակից,
օրինակական:

ՏՊԱՌՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՏՊԱՌՈՐԱԲԱՐ:

ՏՊԱՌՈՐԵԼ, նբ. 1. Տպացուցանել, ձեւ-
ցուցանել, նմանեցուցանել, օրինակել,
կերպարանել, նկարագրել, գծագրել: 2.
Դրոշմել, կնքել:

ՏՊԱՌՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՏՊԱՅՈՒ-
ՑԱՆԵԼ:

ՏՊԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տիպ, դրոշմ,
կնիք: 2. Պատկեր, նմանութիւն: 3. Ձեւ,
օրինակ:

ՏՊԱՌՈՐՈՒՄՆ, գ. Տպաւորութիւն:

ՏՈՒՓՔ, տե՛ս ՏՈՓԱՆՔ:

ՏՈՓԱԼ ԿԱՄ ՏՈՓԱՆԱԼ, հբ. Տոփել,
ցանկալ, տենչալ:

ՏՈՓԱԿԱՆ, Կ. 1. Յանկական, հաճոյա-

կան, հեշտալի: 2. Տարփողական, սիրողական: 3. Տեփաւոր, ցանկասէր: ՏՌՓԱՆՔ, գ. Տեփք, տարփանք, տենչ, ցանկութիւն: ՏՌՓԱԻՈՐ, ա. Տեփող, տեփոտ: ՏՌՓԵԼ (իմ), տե՛ս ՏՌՓԱԼ: ՏՌՓԵԼԻ, ա. Տարփալի, ցանկալի, տենչալի: ՏՌՓՈՂ, ա. 1. Տենչող: 2. Տեփոտ: ՏՌՓՈՂԱԲԱՐ, մ. Սիրողաբար, սիրողապէս, սիրով: ՏՌՓՈՏ, ա. Տեփաւոր, ցանկասէր: ՏՌՓՈՒԹԻՒՆ, ՏՌՓՈՒՄՆ, գ. 1. Տըռփանք, ցանկութիւն: 2. նման. Տենչանք, տենչ: ՏՏԻՊ, ա. Փոթոթահամ: ՏՏՆԱԻՈՐ, ա. Ագւեր: ՏՏՈՒՆ, տե՛ս ՏՈՒՏՆ: ՏՏՔԵԼ, չբ. Ախորժի: ՏՐԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Թղթական: ՏՐԱՐ, ա. 1. Ամուր, պինդ, հաստատուն: 2. Ձոր (գետնի մասին): ՏՐԱՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տրամախօսութիւն: ՏՐԱՄԱԳԻԾ, տե՛ս ՏՐԱՄԱՆԿԻՒՆ: ՏՐԱՄԱԴՐԵԼ, նբ. Կարգաւորել, կարգել, հաստատել, կացուցանել, պատրաստել, յօժարեցուցանել, փոխել, յարմարել, յերկրել, տպաւորել, դրոշմել: ՏՐԱՄԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կարգաւորութիւն, յարմարութիւն: 2. Ձև, որակ, հանգամանք: 3. Յօժարութիւն, պատրաստութիւն: ՏՐԱՄԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Գեղեցկա-յարմարութիւն, յօրինուած: ՏՐԱՄԱԼՈՒԾԱՆԵԼ, նբ. Լուծանել, քակել, ցրել: ՏՐԱՄԱԽՈՂ, ա. Տրամամիտ, հանճարեղ, իմաստուն, խոհական, խոհեմ, զգօն, ուշիմ: ՏՐԱՄԱԽՈՂԵԼ (իմ), հբ. Տրամախորհել, խորհել, զմտաւ ածել, խոկալ, որոճել, դատել:

ՏՐԱՄԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտածութիւն, խորհուրդ, միտք, խոկումն, դատումն, իմաստ: ՏՐԱՄԱԽՈՐՀԵԼ (իմ), տե՛ս ՏՐԱՄԱԽՈՂԵԼ (իմ): ՏՐԱՄԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Տրամաբանութիւն, զրուցատրութիւն, տրամասանկութիւն: ՏՐԱՄԱՄԻՏ, տե՛ս ՏՐԱՄԱԽՈՂ: ՏՐԱՄԱՆԿԻՒՆ, ՏՐԱՄԱՆԿԻՒՆԻ, գ. (երկրչ.) Անկլինագիծ, տրամագիծ: ՏՐԱՄԱՍԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏՐԱՄԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ: ՏՐԱՄԱՏԵԼ, նբ. Տրոհել, բաժանել, որոշել, զանազանել: ՏՐԱՄԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տրոհումն, բաժանումն, որոշումն, զանազանութիւն: ՏՐԱՍԷՐ, ա. Ողորմած, առատաձեռն: ՏՐԳԱԼ, գ. Դրգալ, տարգալ: ՏՐԵԽԱԻՈՐԵԼ (իմ), չբ. Ըստիմանել: ՏՐԻՏՈՐ, գ. Հատուցումն, փոխարէն: ՏՐՄՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրմղութիւն, անվարժութիւն (լծկան կենդանիներին): ՏՐՄՈՒՂ, ա. Կրմուղ, անվարժ, անփորձ, խամ: ՏՐՈՀ, գ. Տրոհումն, բաժանումն, որոշումն: ՏՐՈՀԵԼ, նբ. Տրամատել, բաժանել, զատուցանել, մեկնել, զանազանել: ՏՐՈՀՈՒԹԻՒՆ, ՏՐՈՀՈՒՄՆ, գ. Բաժանումն, որոշումն, զանազանութիւն: ՏՐՈՐԵԼ (իմ), չբ. Ծորել, ծիւրել, տորմել, փտել, նեխել, ապականել, լուծանել, քայքայել: ՏՐՈՒՊ, ա. Յետին, փոքր, կրտսեր, նուաստ, չնչին, փանաքի, անարգ: ՏՐՈՓԵԼ, նբ. և չբ. Կոխան առնել, դոփել, կայթել, թնդել, շառաչել: ՏՐՈՓԻՒՆ, ՏՐՈՓՈՒՄՆ, գ. Կայթք, դոփիւն, թնդիւն: ՏՐՊԱԳՈՅՆ, ա. Նուաստագոյն, չնչին: ՏՐՏՄԱԳԻՆ, ա. Տրտմական, տխրական,

տխրագոյն, ցաւագիւն:
 ՏՐՏՄԱԼԻ, ՏՐՏՄԱԼԻՅ, ա. Տխրալի,
 տրտմական, տրտմագիւն, տխրական:
 ՏՐՏՄԱԿԱՆ, ա. Տրտմալի, վշտալից,
 տրտմագիւն, տխրական:
 ՏՐՏՄԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ. Յաւակցել,
 կարեկցել, վշտակցել:
 ՏՐՏՄԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաւակցութիւն,
 կարեկցութիւն, վշտակցութիւն:
 ՏՐՏՄԱՀԱՂՈՐԴ, ա. Յաւագիւն, դառն:
 ՏՐՏՄԵԼ (իմ), չբ. Տխրել, թախծել, խռո-
 վել, նեղել, վշտանալ:
 ՏՐՏՄԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Թախծեցու-
 ցանել, վշտացուցանել, դառնացուցանել,
 խռովեցուցանել:
 ՏՐՏՄԵՅՈՒՅԻՉ, ա. Տխրեցուցիչ:
 ՏՐՏՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Տխրութիւն, թախծու-
 թիւն, ցաւագնութիւն, ցաւ, վիշտ, հոգ:
 ՏՐՏՆՋԱԼ, տե՛ս ՏՐՏՆՋԵԼ:
 ՏՐՏՆՋԱԿԱՆ, ա. Կեղերջական:
 ՏՐՏՆՋԵԼ, չբ. Դժգոհել, քրթմնջել, դան-
 դատել, բողոքել:
 ՏՐՏՆՋԻՒՆ, ՏՐՏՆՋՈՒՄՆ, գ. Տրտունջ:
 ՏՐՏՈՒՄ, ա. 1. Տխուր: 2. Տրտմական,
 տրտմալից: 3. մ. Տրտմութեամբ:
 ՏՐՏՈՒՆՋ, գ. 1. Տրտնջիւն, տրտնջումն,
 դանդատ, բողոք: 2. Տրտնջող, դժգոհ: 3.
 Տրտնջական:
 – ՏՐՏՈՒՆՋ ԼԻՆԵԼ. Տրտնջել:
 ՏՐՅԱԿ, գ. Խուրճն, շար:
 ՏՔՆԱԲԱՐ ՏԱՆԵԼ, տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՀԱԿ
 ՎԱՐԵԼ:
 ՏՔՆԱԿԱՆ, ա. Արթուն, անքուն:
 ՏՔՆԵԼ, չբ. Սկել, հսկել:
 ՏՔՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հսկումն, հսկութիւն,
 արթնութիւն, զգաստութիւն: 2. Յայ-
 գապաշտոն:
 ՏՕԹ, գ. 1. Տապ, արեգականակէզ: 2.
 Խորշակ: 3. ա. Տօթագիւն:
 ՏՕԹԱ ԳԻՆ, ա. Տօթային, արեգականակէզ,
 յորդաբորբ:
 ՏՕԹԱԺԱՄ, գ. Տօթաժամանակբ:

ՏՕԹԱԺԱՄԱՆԱԿԲ, տե՛ս ՏՕԹԱԺԱՄ:
 ՏՕԹԱԽԱՌՆ, ա. Տօթային:
 ՏՕԹԱԽԱՐՇ, ա. Տօթակէզ, տօթահար:
 ՏՕԹԱԿԷՋ, տե՛ս ՏՕԹԱԽԱՐՇ:
 – ՏՕԹԱԿԷՋ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՏՕԹԱՆԱԼ:
 ՏՕԹԱՀԱՐ, տե՛ս ՏՕԹԱԽԱՐՇ:
 ՏՕԹԱՅԻՆ, ա. Տօթախառն, տօթագիւն:
 ՏՕԹԱՆԱԼ, չբ. Տօթակէզ լինել:
 ՏՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Տապ:
 ՏՕՆ, գ. Հանդէս, տօնախմբութիւն:
 ՏՕՆԱԲԱՐ, մ. Հանդիսապէս:
 ՏՕՆԱԽՄԲԱԿԱՆ, ա. Տօնական, հան-
 դիսական, հանդիսաւոր:
 ՏՕՆԱԽՄԲԵԼ, նբ. Ջուզատօնել:
 ՏՕՆԱԽՄԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Տօնախումբ, կա-
 ցուրդ, պայծառակացուրդ:
 ՏՕՆԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ՏՕՆԱԽՄԲՈՒԹԻՒՆ:
 ՏՕՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՏՕՆԱԽՄԲԱԿԱՆ:
 ՏՕՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տօնախմբութիւն,
 տօն:
 ՏՕՆԱՎԱՃԱՌ, գ. Կացուրդ:
 ՏՕՆԵԼ, նբ. Տօնախմբել:
 ՏՕՆՈՒՏ, ա. 1. Տօնական, տօնախմբա-
 կան, հանդիսաւոր: 2. Յնծալից:

Ր

ՐԱԲՈՒՆԻ, տե՛ս ՌԱԲՐՈՒՆ:
 ՐՈՊԷ, գ. 1. Վայրկեան, մանրամանակ: 2.
 Տիեզերք, աշխարհ:
 ՐՈՏԵԼ¹, նբ. Ժողովել, կցորդել, միաբա-
 նել, միաւորել, զօդել, յօրինել:
 ՐՈՏԵԼ², նբ. Խնդրել, հայցել:

Ց

ՑԱԾ, ա. 1. Հեզ, հլու, խոնարհ, հանդարտ, համեստ: 2. մ. տե՛ս ՍՏՈՐ (3):

ՑԱԾԱԳՆԱՑ, ա. Յուշախաղաց, մեղմով: ՑԱԾԱԳՈՅՆ, ա. Խոնարհագոյն, հովտագոյն:

ՑԱԾԱԽՕՍ, ա. Պարկեշտաբան:

ՑԱԾՆԱԳՈՅՆ, ա. Պարկեշտագոյն:

ՑԱԾՆՈՒԼ, չբ. 1. Իջանել, թուլանալ, մեղմանալ, գիջանել, դադարել: 2. Խոնարհել, պարկեշտանալ, իմաստնանալ:

ՑԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Չափաւորութիւն, պարկեշտութիւն, համեստութիւն, զգաստութիւն, զգօնութիւն, իմաստութիւն: 2. Հանդարտութիւն, լուրթիւն: 3. Հեզութիւն: 4. Անարգութիւն:

ՑԱԾՈՒՄՆ, գ. Զիջումն, հանդարտութիւն:

ՑԱԾՈՒՆ, ա. 1. Պարկեշտ, խոնարհ, զգաստ, զգօն, հանդարտ, հեզ, լուռ: 2. Յաճանգոյն, պարկեշտական, զգաստական, զգօնական, խոհական: 3. Յաճագոյն, ստորին, գիջագոյն:

ՑԱԾՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Իջուցանել, զնստուցանել, խոնարհել: 2. Զիջուցանել, հանդարտեցուցանել, մեղմել, խաղաղել: 3. Հաշտեցուցանել, քաւել:

ՑԱԾՈՒՅԻՁ, ա. Զգաստացուցիչ:

ՑԱԿԱՆԵԱԼ, տե՛ս ՏՆԱՆԿ:

ՑԱԿԱՆԵԼ, չբ. Տնանկանալ, կարօտել, չքաւորել, աղքատանալ:

ՑԱԿԱՆԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տնանկացուցանել, թշուառացուցանել:

ՑԱԿՆ, գ. Տնանկութիւն, կարօտութիւն, թշուառութիւն, տառապանք:

ՑԱՄԱՔ, ա. 1. Չոր: 2. Երկիր:

ՑԱՄԱՔԱԹԵԻ, ա. մ. Անվտանգ, անվնաս:

ՑԱՄԱՔԱԿԱՆ, ա. Յամաքային:

ՑԱՄԱՔԱԿԷՏ, գ. Ծովեզր:

ՑԱՄԱՔԱՅԻՆ, ա. 1. Յամաքական, հողածին: 2. Չոր, ցամաք:

ՑԱՄԱՔԱՆԱԼ, չբ. Յամաքել, չորանալ: ՑԱՄԱՔԱԶԱՓՈԻԹԻՒՆ, գ. Երկրաչափութիւն:

ՑԱՄԱՔԵԼ¹, տե՛ս 1. ՑԱՄԱՔԵԼ² (իմ): 2. ՑԱՄԱՔԵՅՈՒՑԱՆԵԼ:

ՑԱՄԱՔԵԼ² (իմ), չբ. 1. Չորանալ: 2. Գօսանալ: 3. Պապակել:

- ՑԱՄԱՔԵԱԼ ԳՕՏԻ, տե՛ս ԱՅՐԵՅԵԱԼ ԳՕՏԻ:

ՑԱՄԱՔԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Չորացուցանել: 2. Գօսացուցանել:

ՑԱՄԱՔԵՅՈՒՅԻՁ, ա. Յամաքիչ:

ՑԱՄԱՔԻՁ, տե՛ս ՑԱՄԱՔԵՅՈՒՅԻՁ:

ՑԱՄԱՔ ԿՂԶԻ, գ. Քռոնեսոս:

ՑԱՄԱՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Գօսութիւն, երաշտութիւն (ցամաք՝ չոր լինելը):

ՑԱՄԱՔՈՒՄՆ, գ. Յամաքութիւն, պաղումն, պապակումն:

ՑԱՄԱՔՈՒՏ, ա. Անջրդի, անջուր, չոր:

ՑԱՅԳ, գ. 1. Գիշեր, ցայգութիւն: 2. մ. Գիշերային, գիշերի, գիշերաց, գիշերոյն:

ՑԱՅԳԱԳՆԱՑ, ա. Գիշերագնաց:

ՑԱՅԳԱԿՈՒԻ ՄԱՐՏ. Գիշերամարտութիւն:

ՑԱՅԳԱՊԱՇՏՕՆ, գ. (եկեղց.) Գիշերապաշտօն, տքնութիւն:

ՑԱՅԳԱՅՆՈՐ կամ ՑԱՅԳԱՅՆՈՐԴ, ա. Երազատես:

ՑԱՅԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Յայգ, գիշեր:

ՑԱՅԺՄ, մ. Յարդ:

ՑԱԼՔ, ՑԱՅՂՔ, գ. (կղմխս.) Երանք:

ՑԱՅՆ, մ. Յայնքան:

ՑԱՅՆԺԱՄ, մ. Յայն վայր:

ՑԱՅՆ ՎԱՅՐ, տե՛ս ՑԱՅՆԺԱՄ:

ՑԱՅՆՔԱՆ, մ. Այնչափ, ցայն:

ՑԱՅՍՎԱՅՐ, տե՛ս ՑԱՅՍՔԱՆ:

ՑԱՅՍՔԱՆ, մ. Այսքան, ցայսվայր:

ՑԱՅՏԵԼ, չբ. Յօղել, կայթանել:

ՑԱՅՏՈՒԿ, ուկբ, գ. Յայտումն:

ՅԱՅՏՈՒՄՆ, գ. Ցայտուկը, ցայտը:

ՅԱՅՏՔ, տե՛ս ՅԱՅՏՈՒՄՆ:

ՅԱՆ, գ. 1. Ցանումն, հարաւուը, սերմանահանութիւն: 2. ա. մ. Ցան և ցիր, սփռ, ցիր:

– ՅԱՆ ԵՒ ՅԻՐ, ա. մ. Ցիր և ցան:

ՅԱՆԵԼ, նբ. 1. Սերմանել: 2. Սփռել, ցրել, ցրուել: 3. Սրակել, ցողել:

ՅԱՆԿ¹ կամ ՅԱՆԳ, գ. Որմ, պատնէշ, պատուար, անջրպետ, կրճիմն, չափար:

ՅԱՆԿ², գ. Գլխակարգութիւն:

ՅԱՆԿ³, մ. Հանապազ, միշտ, յարաժամ, անդադար:

ՅԱՆԿԱԳՈՅՆ, ա. 1. Առաւելագոյն, յաճախագոյն: 2. Հաճոյական:

ՅԱՆԿԱԼ, նբ. 1. Բաղձալ, ըղձալ, անձկալ, փափազել, տենչալ, տարփալ: 2. Տոփալ: ՅԱՆԿԱԼԻ, ՅԱՆԿԱԼԻՅ, ա. Փափազելի, տենչալի, բաղձալի, տարփալի, ախորժելի, սիրելի, հաճոյական:

ՅԱՆԿԱԿԱՆ, ա. Տարփալի, ցանկացողական:

ՅԱՆԿԱՄՈԼ, ա. Ցանկասէր, վաւաչոտ:

ՅԱՆԿԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԱՆԿԱԼ:

ՅԱՆԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱԿԱՆԵԼ:

ՅԱՆԿԱՊԱՏ, ա. Ցանկապատեալ, ցանկափակ:

ՅԱՆԿԱՊԱՏԵԼ, նբ. Շրջափակել, ցանկել:

ՅԱՆԿԱԶԱՆ, ա. Մշտաջան, անդուլ, անդադար:

ՅԱՆԿԱՍԵՐ, ա. Հեշտախտասէր, հեշտասէր, ցանկամոլ, տոփոտ:

ՅԱՆԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հեշտասիրութիւն, տոփանք: 2. Տարփումն:

ՅԱՆԿԱՏԱՐԱԾ, ա. Մշտատարած:

ՅԱՆԿԱՏԵՍԱԿ, ա. Գեղեցկատեսիլ:

ՅԱՆԿԱՅՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՆԿԱԿԱՆ:

ՅԱՆԿԱՓԱԿ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՊԱՏ:

ՅԱՆԿԵԼ կամ ՅԱՆԳԵԼ, նբ. Ցանկապատել, պարսպել, ամրացուցանել:

ՅԱՆԿՈՏ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՍԵՐ:

ՅԱՆԿՈՐԴ, տե՛ս ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴ:

ՅԱՆԿՈՐԴԵԼ, տե՛ս ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴԵԼ:

ՅԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իղձ, բաղձանք, յոժարութիւն, տենչ, տենչանք, փափազ, սէր, տարփանք, հաճոյք: 2. Ցանկասիրութիւն, հեշտասիրութիւն, տոփանք: ՅԱՆԿՈՒԹԻՒՆԱՍԷՐ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՍԵՐ:

ՅԱՆԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱՆԿՈՒԹԻՒՆ:

ՅԱՆՑ, գ. Ուռական, արձող, արձոյլ, վարմ, երազազ, դամ:

ՅԱՆՅԵԼ, նբ. Ուռկանել:

ՅԱՆՅՈՐԴ, գ. Ուռկանարկ, ուռկանաւոր, ձկնորս:

ՅԱՍԿՈՏ, ա. Զայրացկոտ, բարկասիրտ, բարկացող, մաղձաւոր:

ՅԱՍԿՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարկացողութիւն, բարկացութիւն:

ՅԱՍՄՆԱԿԱՆ, ա. Զայրական, սրտմտական, ցասմնատեսակ, ցասնական:

ՅԱՍՄՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՅԱՍՄՆԱԿԱՆ:

ՅԱՍՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՍՄՆԱԿԱՆ:

ՅԱՍՆՈՒԼ, չբ. Զայրանալ, սրտմտել, դժուարել, զչարել, զայրագնել:

ՅԱՍՈՅՑ, ա. Ցասուցեալ:

ՅԱՍՈՒՄՆ, գ. Զայրութիւն, բարկութիւն, սրտմտութիւն, սաստ:

ՅԱՍՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Բարկացուցանել, զայրացուցանել:

ՅԱՍԶԵԼ (իմ), տե՛ս ՅԱՍՆՈՒԼ:

ՅԱՐԴ, մ. Ցայթմ:

– ՅԱՐԴ ԵՒՍ, մ. Տակաւին ևս, դեռ ևս, դեռ:

ՅԱԻ, մանաւանդ՝ ՅԱԻՔ, գ. 1. Կսկիծ, վիշտ, տանջանք: 2. Ախտ, հիւանդութիւն:

– ՅԱԻ ԵՒ, տե՛ս ՅԱԻԷ:

ՅԱԻԱԲԵՐ, ա. Ցաւաբերական, ախտաբեր:

ՅԱԻԱԲԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱԻԱԲԵՐ:

ՅԱԻԱԳԱՐ, ա. Ախտաժէտ, հիւանդ:

ՅԱԻԱԳԻՆ, ա. 1. Վշտագին, տրտմագին:

2. Նեղիչ, կսկծելի, դժուարին: 3. մ. Դառնապէս:

ՅԱԽԱԳՆԵԼ, չբ. Յաւել, վշտանալ, ցաւազնոտել, հիւանդանալ, տկարանալ, մորմոքել, տրտմել:

ՅԱԽԱԳՆՈՏ, ա. Յաւազնեալ, ցաւած, ցաւազար:

ՅԱԽԱԳՆՈՏԵԼ, տե՛ս ՅԱԽԱԳՆԵԼ:

ՅԱԽԱԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յաւ, վիշտ: 2. Յաւակցութիւն:

ՅԱԽԱԼԻՅ, ա. Յաւոտ, ցաւազին:

ՅԱԽԱՄ, ա. Յաւազնեալ, ցաւազնոտ, ցաւազար, ախտացեալ, հիւանդ, խօթ:

ՅԱԽԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւանդութիւն, ախտ:

ՅԱԽԱԿԱՆ, ա. Յաւաբեր:

ՅԱԽԱԿԻՐ, ա. Յաւազին:

ՅԱԽԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ. Յաւակցել, կարեկցել, ախտակցել, վշտակցել:

ՅԱԽԱԿՅԱԲԱՐ, մ. ա. Կարեկցաբար, ցաւական:

ՅԱԽԱԿՅԵԼ, տե՛ս ՅԱԽԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ:

ՅԱԽԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարեկցութիւն, վշտակցութիւն:

ՅԱԽԱՏԵԼ, նբ. Յտել, պատառել:

ՅԱԽԵԼ (իմ), չբ. 1. Յաւազնել, ախտանալ: 2. Վշտանալ, սգալ:

ՅԱԽԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Կսկծեցուցանել:

ՅԱԽԷ, մբ. 1. Յա՛ւ է: 2. Յաւակցել, կարեկցել, հոգալ:

ՅԱԽՈՏ, ա. Յաւած, ցաւազար, հիւանդ, խօթ:

ՅԱՔԻ, գ. (բսբ.) Փանտափուշ:

ՅԵԼՈՒԼ, նբ. Հերձուլ, պատառել, ճեղքել:

ՅԵԼՈՒՄՆ, գ. Հերձումն, պատառումն:

ՅԵԽ, տե՛ս ՅԻԽ:

ՅԵԾ, գ. (կենդբ.) Քաջահաւ:

ՅԵՂ, գ. Տոհմ, զարմ, սեռ, սեր:

– ՅԵՂԻՅ ՅԵՂԻՅ. Ազգի ազգի, պէսպէս:

ՅԵՂԱԿԻՅ, ա. Ազգակից, համասեր:

ՅԵՂԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգակցութիւն, մերձաւորութիւն:

ՅԵՂԱՊԵՏ, գ. Տոհմապետ, նահապետ:

ՅԵՂԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Տանուէրական:

ՅԵՂԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նահապետութիւն, տանուէրութիւն:

ՅԵՏ, տե՛ս ԶԵՏ:

ՅԵՐՐԲ, մ. Յո՞րժամ:

ՅԵՐԵԱԿ, ՅԵՐԵԿ, գ. Տիւ, ցերեկութիւն:

– ԶՅԵՐԵԱԿ, ԶՅԵՐԵԿ, մ. Ի տուընջեան:

ՅԵՐԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տիւ, ցերեկ:

ՅԵՅ, գ. (կենդբ.) Մեց:

ՅԵՅԱԿԻՐ, ՅԵՅԱԿԵՐԵԱԼ, ա. Մեցամէս, մեցամէց:

ՅԵՅ, տե՛ս ՅԵԾ:

ՅԻԽ, գ. Յեխ, տիղմ, դայռ, միծ, կարա-կում, ճայղ:

ՅԻՌ, գ. (կենդբ.) Իշափայրի:

ՅԻՐ, ա. 1. Սփիռ, սփիւռ, տարած: 2. գ. Տարածք:

– ՅԻՐ ԵՒ ՅԱՆ, ա. մ. Յիր և ցան, վայրափառին:

– ՅԻՐ ԸՆԴ ՅԻՐ ԼԻՆԵԼ. Յրուել:

ՅԻՐԴ, գ. (բսբ.) Յրդի, սաբել:

ՅԻՅ, գ. Զող:

ՅԼԱԳԼՈՒԽ, ա. Զուարակազուխ:

ՅՆԴԵԼ¹, նբ. 1. Յրել, սփռել, տարածանել, ծաւալել: 2. Հոսեցուցանել, բղխեցուցանել:

ՅՆԴԵԼ² (իմ), չբ. 1. Յրուել, սփռել, հոսել, զեղուլ:

2. Անհետ լինել, անհետանալ: 3. Յնորել, զբաղել:

– ՅՆԴԵԼ ՅԱՐՏԱՍՈՒՍ կամ ԸՆԴ ԱՐՏԱՍՈՒՍ. Արտասուել:

ՅՆԴԵԼԻ, ա. Անցաւոր:

ՅՆԾԱԼ, չբ. Խնդալ, ուրախանալ, խրախլինել, բերկրել, զուարճանալ, խայտալ:

ՅՆԾԱԼԻ, ա. Բերկրալիք, բերկրելի:

ՅՆԾԱԼԻՅ, ա. Ուրախալից, բերկրալից, խնդալից:

ՅՆԾԱՏԵՍԱԿ, ա. Բերկրական, բերկրելի, անտրտում:

ՅՆԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնդութիւն, ուրախութիւն, բերկրութիւն, հրճուանք:

ՅՆԾՈՒՄՆ, գ. Յնծութիւն (ցնծալը):

ՅՆՈՐ, տե՛ս ՅՆՈՐՔ:

ՅՆՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Երևույթական, մտացածին: 2. Յիմարական, սնոտի: – ՅՆՈՐԱԿԱՆ ՊԱՃՈՒՃԱՆՔ. Երևակայութիւն:

ՅՆՈՐԵԼ¹, նբ. Յնորեցուցանել, մոլորեցուցանել, յիմարեցուցանել:

ՅՆՈՐԵԼ² (իմ), չբ. Բանդագուշել, յիմարել, մղել, ապշել:

ՅՆՈՐԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՅՆՈՐԵԼ¹:

ՅՆՈՐՈՒՄՆ, գ. Յնորք (ցնորուելը):

ՅՆՈՐՔ, գ. Երևակայութիւն, բանդագուշանք, երազ, արհաւիրք:

ՅՆՅՈՏԻ, ա. գ. 1. Հնոտի, պատառատուն: 2. Գրգլի, զգեստիկ:

ՅՆՅՈՏԻԿ, ՅՆՅՈՏՈՒՆ, տե՛ս ՅՆՅՈՏԻ:

ՅՆՅՈՒՂ, գ. 1. Խողովակ: 2. Յայտումն, բղխումն, հոսումն, ցոլք:

ՅՈԼԱՆԱԼ, չբ. Բարձրանալ, ծաւալանալ:

ՅՈԼԱՅՈՒԹԻՒՆ, ՅՈԼԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՈԼՈՒՄՆ:

ՅՈԼՈՒՄՆ, գ. Յոլացումն, ցայտումն, հոսանք, բորբոքումն, արծարծումն, ցոլք:

ՅՈԼՔ, տե՛ս ՅՈԼՈՒՄՆ:

ՅՈՂ, գ. Յողուն:

ՅՈՂԱԼ, տե՛ս ՇՈՂԱԼ:

ՅՈՅՅ, գ. 1. Յուցումն, ցուցակ, երևոյթ, երևումն: 2. Նշան, նշանակ, հանդէս, օրինակ, գաղափար: 3. Առակ, նշաւակ, ձաղ: 4. Ապացոյց, տարացոյց, ցուցակութիւն:

ՅՈՐԵՆԱՐԱՇԽ, ա. Յորենատու:

ՅՈՐԵՆԱՏՈՒ, տե՛ս ՅՈՐԵՆԱՐԱՇԽ:

ՅՈՐԺԱՄ, մ. Միջնէ:

– ՅՈՐԺԱՄ, մ. Յե՞ՐԲ:

ՅՈՐ ՎԱՅՐ. Ե՞րբ:

ՅՈՐՔԱՆ, մ. Յորքան ժամանակս:

– ՅՈՐՔԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿՍ, տե՛ս ՅՈՐՔԱՆ:

ՅՈՒԼ, գ. Եզն, արջառ, զուարակ:

ՅՈՒՊ, գ. Գաւազան:

ՅՈՒՐՏ, գ. 1. Յրտութիւն, պարզ: 2. ա. Յրտային, ցրտին, հով, զով: 3. փխբ.

Անշուք, տգեղ: 4. փխբ. Անզօր, տկար, անմարդի: 5. փխբ. Անշնորհ, անպիտան, սուտ:

ՅՈՒՅԱԿ, ա. գ. Յայտարար, նշանակ, օրինակ, տարացոյց, ցոյց:

ՅՈՒՅԱԿԱՆ, ա. Յուցողական, ցուցիչ:

ՅՈՒՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յուցումն, ցոյց, ապացոյց, տարացոյց: 2. Գեղեցկութիւն:

ՅՈՒՅԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յոյց, երևան, յայտարարութիւն, յայտնութիւն, ապացոյց, յարացոյց, նշանակ:

ՅՈՒՅԱՆԱԿ, գ. Յուցակ, նշան, նշանակ:

ՅՈՒՅԱՆԵԼ, նբ. Երևեցուցանել, յայտ առնել, յայտնել, նշանակել, ծանուցանել, զեկուցանել:

ՅՈՒՅԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՅՈՒՅՈՂԱԿԱՆ:

ՅՈՒՅԻՉ, ա. Յուցող, ցուցողական:

ՅՈՒՅՈՂ, տե՛ս ՅՈՒՅԻՉ:

ՅՈՒՅՈՂԱԿԱՆ, ա. Յուցական, ցուցիչ, նշանակիչ, երևեցուցիչ:

ՅՈՒՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուցումն, ապացոյց, ապացուցութիւն:

ՅՈՒՅՈՒՄՆ, գ. Յոյց, ցուցութիւն, ցուցակ, ցուցակութիւն, տարացոյց, ապացոյց:

ՅՈՓ, ա. 1. Մեղի, թուլամորթ, անսանձ, անժոյժ, զեղիւ, խենչէ: 2. Շաղփաղփ, շաղաշուրթի, շաղակրատ:

ՅՈՓԱՐԱՆ, ա. Շաղակրատ:

ՅՈՓԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շաղփաղփութիւն, մեծաբանութիւն:

ՅՈՓԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յոփազնացք, անառակութիւն:

ՅՈՓԱԳՆԱՅՔ, տե՛ս ՅՈՓԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ՅՈՓԱՄԻՏ, ա. Թուլամորթ, ցոփասիրտ, ցոփոզի:

ՅՈՓԱՄՏԵԼ, չբ. Մեծամեղ:

ՅՈՓԱՆՔ, գ. Յոփութիւն:

ՅՈՓԱՍԻՐՏ, տե՛ս ՅՈՓԱՄԻՏ:

ՅՈՓԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պր. Թուլացուցանել,
 մեղկացուցանել:
 ՅՈՓՈԳԻ, տե՛ս ՅՈՓԱՄԻՏ:
 ՅՈՓՈԽԹԻՒՆ, գ. Թուլամորթութիւն,
 մեղկութիւն, անառակութիւն:
 ՅՌԿԱԿԱՊ, գ. Բերանակապ, շրուշակ:
 ՅՌԿԵԼ (իմ), չք. Ճապաղել, ցնդել:
 ՅՌՈՒԿ, գ. Քիթ, ունգունք:
 ՅՏԵԼ, նք. 1. Յաւատել, կտրատել,
 հերձատել: 2. Ծակոտել, ճեղքել, խզել,
 կտրել: 3. Փետել: 4. փխր. Քայքայել:
 ՅՏՈՒՄՆ, գ. Փետիւն:
 ՅՐԴԻ, տե՛ս ՅՐԴԻ:
 ՅՐԵԼ, նք. 1. Յրուել, սփռել, տարածել,
 վարատել: 2. Քայքայել, եղծել, խա-
 թարել, խափանել, ջրել: 3. Փարատել,
 վերացուցանել:
 ՅՐԻՉ, ա. Յրուիչ:
 ՅՐՈՒԵԼ, նք. 1. Յրել, սփռել, ցնդել,
 հոսել: 2. Քայքայել, վատնել, փարատել,
 դերձացուցանել:
 ՅՐՈՒԻՉ, տե՛ս ՅՐԻՉ:
 ՅՐՈՒՄՆ, գ. Յրուութիւն, վարատումն:
 ՅՐՈՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅՐՈՒՄՆ:
 ՅՐՏԱԲԵԿ, տե՛ս ՅՐՏԱՀԱՐ:
 ՅՐՏԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅՐՏԱՀԱ-
 ՐՈՒԹԻՒՆ:
 ՅՐՏԱԳՈՅՆ, ա. 1. Սարսուլի: 2. փխր.
 Անհամ (խօսք):
 ՅՐՏԱԼ, չք. Յրտանալ, մսել:
 ՅՐՏԱԿԵՉ, տե՛ս ՅՐՏԱՀԱՐ:
 ՅՐՏԱՀԱՐ, ա. Յրտաբեկ, ցրտակէզ, սառ-
 նահար:
 ՅՐՏԱՀԱՐԵԼ (իմ), չք. Ձմեռնահար լինել:
 ՅՐՏԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յրտաբեկութիւն:
 ՅՐՏԱՅԻՆ, ա. Յուրտ, ցրտին:
 ՅՐՏԱՆԱԼ, չք. 1. Յրտալ, սառչել, պաղել:
 2. Մսել:
 ՅՐՏԱՇՈՒՆՉ, ա. Յրտադոյն (սաստիկ
 ցուրտ):
 ՅՐՏԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պր. Սառնացուցանել:
 ՅՐՏԻՆ, ա. Յրտային, ցուրտ:

ՅՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅՈՒՐՏ (1):
 ՅՐՅՈՒՆ, ա. Պատառատուն, պատառուն:
 ՅՐՅՏԵԼ, նք. Ջրձել, պատառել, կեղեքել:
 ՅՅԵԼ, նք. 1. Վարսել, հարստել, մխել,
 սեւեռել: 2. Տնկել:
 ՅՅՈՒԵԼ (իմ), չք. Ընձիւղել, պտկել, բող-
 բողել:
 ՅՅՈՒՆՔ, գ. Խոպուպիք, գանգուրք:
 ՅՓՍԻ, գ. Չուխայ, քուրձ, մազեղէն,
 խորզ, խարազն:
 ՅՔԻ, գ. Օղի:
 ՅՕՂ, գ. Շաղ:
 ՅՕՂԱԲԵՐ, տե՛ս ՅՕՂԱԾԻՆ:
 ՅՕՂԱԳԻՆ, ա. մ. Յողալի, փխր. հով,
 զով:
 ՅՕՂԱԳՆԵԼ, նք. Հովացուցանել, զո-
 վացուցանել:
 ՅՕՂԱԼԻ, տե՛ս ՅՕՂԱԼԻՑ:
 ՅՕՂԱԼԻՑ, ա. Յողալի, ցողուն, ցողա-
 խառն:
 ՅՕՂԱԽԱՌՆ, տե՛ս ՅՕՂԱԼԻՑ:
 ՅՕՂԱԾԻՆ, ա. Յողաբեր:
 ՅՕՂԱԿԵՐՊ, տե՛ս ՅՕՂԱՏԵՍԱԿ:
 ՅՕՂԱՏԵՍԱԿ, ա. Յողակերպ:
 ՅՕՂԱՐԿԵԼ, նք. Յողել, սրսկել:
 ՅՕՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պր. 1. Ջովացու-
 ցանել: 2. Յողալ, ցողարկել:
 ՅՕՂԱԽՈՐ, ա. Յողակերպ, ցողատեսակ,
 զովացուցիչ:
 ՅՕՂԵԼ, նք. 1. Յողարկել, ցանել, սրսկել,
 հոսել: 2. Տամկացուցանել, թանալ, զո-
 վացուցանել: 3. չք. Կաթել:
 ՅՕՂՈՒՆՂ, գ. 1. Մղօտ, խոզան, ոճ: 2.
 Յարզ, շիղ, մղեղ:
 ՅՕՂՈՒՆՉ, ա. Յողաւոր, ցողալից, փխր.
 ոռոգ:

Փ

ՓԱ ԴԱՆ, գ. Փանդամ, քող:

ՓԱԹԱԹԵԼ, տե՛ս ՓԱԹՈՒԹԵԼ:

ՓԱԹՈՒԹԵԼ, նբ. Փաթաթել, պատատել:

ՓԱԽՆՈՒԼ, տե՛ս ՓԱԽՉԵԼ (իմ):

ՓԱԽՈՒՍՏ, գ. Փախուցիւն, փախստա-
կանութիւն:

- Ի ՓԱԽՈՒՍՏ ԴԱԹՆԱԼ՝ ԿԱԼ, տե՛ս
ՓԱԽՉԵԼ (իմ):

- Ի ՓԱԽՈՒՍՏ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս
ՓԱԽՈՒՑԱՆԵԼ:

ՓԱԽՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի փախուստ դար-
ձուցանել, հալածել, վանել:

ՓԱԽՉԵԼ (իմ), չբ. Ի փախուստ դառնալ՝
կալ, զփախչել, խոյս տալ, խուսել,
խուսափել, խորչել, զերծանել:

ՓԱԽՉԿՈՏ, ա. Փախստական:

ՓԱԽՉՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՓԱԽՈՒՍՏ:

ՓԱԽՍԱԿԱՆ, ա. Փախստեայ, փախչկոտ:

- ՓԱԽՍԱԿԱՆ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ) ԳՆԱԼ՝
ԴԻՄԵԼ ԼԻՆԵԼ. Փախչել:

- ՓԱԽՍԱԿԱՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝
ՎԱՐԵԼ՝ ՏԱԼ. Փախուցանել:

ՓԱԽՍԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Վտարան-
դութիւն, փախստէութիւն: 2. Փախուստ:

ՓԱԽՍԵԱՅ, տե՛ս ՓԱԽՍԱԿԱՆ:

ՓԱԽՍՏԷՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՓԱԽՍԱԿԱ-
ՆՈՒԹԻԻՆ (1):

ՓԱԿ, գ. 1. Փակումն: 2. Փական, փա-
կանք, փակաղակ, փակոց, աղիւ: 3. ա.
Փակեալ:

- ՓԱԿ ԱՐԿԱՆԵԼ. Փակել:

ՓԱԿԱԿԱԼ, գ. 1. Եկեղեցապան: 2. Փա-
կանք, փակաղակ, փակ, աղիւ:

ՓԱԿԱՂԱԿ, տե՛ս ՓԱԿ (2):

ՓԱԿԱՆ, տե՛ս ՓԱԿ (2):

ՓԱԿԱՆՔ, գ. 1. տե՛ս ՓԱԿ (2): 2. Բանա-
լի, բացարան:

ՓԱԿԵԼ, նբ. Փակ արկանել, ծածկել, կա-

փուցանել, խփել, խնուլ, արգելուլ, շուրջ
պատել, պաշարել, պարունակել, պար-
փակել, ամփոփել:

ՓԱԿՈՑ, գ. Փակ, փակաղակ:

ՓԱԿՈՒՑԱՆԵԼ, նբ. Մածուցանել:

ՓԱՂ, գ. (կենդբ.) Փաղարիկ:

ՓԱՂԱԿԵՐՊ, ա. Համակերպ, համա-
տեսակ:

ՓԱՂԱՂԵԼ, նբ. 1. Լափել, ճարակել,
դիշատել: 2. Բոցակիզել, տոչորել:

ՓԱՂԱՂՈՒԹԻՆ, գ. Տոչորումն:

ՓԱՂԱՆԳ, գ. 1. Սահ, գունդ, լիզէոն: 2.
Դաս, խումբ, հոյլք:

ՓԱՂԱՆՈՒՆ, ա. գ. Համանուն, անուա-
նակից:

ՓԱՂԱՆՈՒՆԱՐԱՐ, մ. Փաղանունապէս,
փաղանունակի (իբրեւ փաղանուն):

ՓԱՂԱՆՈՒՆԱԿԻ, ՓԱՂԱՆՈՒՆԱՊԷՍ,
տե՛ս ՓԱՂԱՆՈՒՆԱՐԱՐ:

ՓԱՂԱՌՈՒԹԻՆ, գ. Վանկ, հեգ, շաղա-
շար, սիղդոբայ:

ՓԱՂԱՍԵՌ, ա. Համասեռ:

ՓԱՂԱՐԻԿ, տե՛ս ՓԱՂ:

ՓԱՂԱՔՇԱՐԱՐ, մ. Փաղաքանօք:

ՓԱՂԱՔՇԱԿԱՆ, ա. 1. Գորովական: 2.
Հրապուրեցուցիչ, հրապուրիչ:

ՓԱՂԱՔՇԱՆՔ, գ. 1. Գգուանք,
փայփայանք, գորով: 2. Շողոքորթանք,
շողոքորթութիւն, շողոմութիւն, ողո-
քանք, հրապուրք:

ՓԱՂԱՔՇԵԼ, նբ. չբ. 1. Գգուել, գրգել,
փայփայել, գորովել, խանդաղատել: 2.
Մարդահաճել, շողոմել, շողոքորթել,
ողոքել, հրապուրել, պատրել:

ՓԱՂԱՔՇԵԼԻ, ա. Փաղաքական:

ՓԱՂԱՔՇՈՒԹԻՆ, տե՛ս ՓԱՂԱՔ-
ՇԱՆՔ:

ՓԱՂԱՔՈՒՇ, ա. Մարդելոյզ, քաղցրա-
բան, շողոքորթ:

ՓԱՂԵԼ, նբ. Շարակցել, յարակցել:

ՓԱՂՂԱԿԱՆ, ա. Տեփական, ցանկական,
վաւաշական:

ՓԱՂՂՈՍ, գ. Պոչ:

ՓԱՂՓ, ՓԱՂՓՔ, գ. Փաղփուժն, փայլիւն, փայլ:

ՓԱՂՓԱՂԵԼ (իմ), չբ. Փաղփել, փայլել, փողփողել, չողչողել, արտափայլել:

ՓԱՂՓԱՂՈՒՆ, տե՛ս ՓԱՂՓՈՒՆ:

ՓԱՂՓԵԼ (իմ), չբ. Փաղփաղել, փողփողել, նշողել, ճաճանչել, պայծառանալ, փայլել:

ՓԱՂՓԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փայլեցուցանել, արտափայլել:

ՓԱՂՓՈՒՄՆ, գ. Փաղփք, փայլփայլումն:

ՓԱՂՓՈՒՆ, ա. Փայլուն, փաղփաղուն, փայլածուն:

ՓԱՄՓՈՒՇՏ կամ ՓԱՆՓՈՒՇՏ, գ. (կզմխս.) Բուշտ, առաւուշտ:

ՓԱՅԱԽԱԿԱՆ, ա. Ոտնառական:

ՓԱՅԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոտնառութիւն:

ՓԱՅԼ, գ. 1. Փայլումն, փայլիւն: 2. Փայլուն, պայծառ:

ՓԱՅԼԱԳՈՒՆԻՒԼ, չբ. Պայծառանալ, լուսաւորել:

ՓԱՅԼԱԾԵԼ, չբ. Փայլատակել, չողչողել:

ՓԱՅԼԱԾՈՂ, ՓԱՅԼԱԾՈՒ, գ. (աստղգ.)

Հերմէս (Մերկուրի մոլորակը):

ՓԱՅԼԱԾՈՒՄՆ, գ. Փայլումն, փայլիւն:

ՓԱՅԼԱԾՈՒՆ, ա. Փայլուն, փաղփուն:

ՓԱՅԼԱԿԵԼ, չբ. 1. Փայլել, փայլատակել,

ճաճանչել, նշողել: լուսափայլել, չողալ:

2. նբ. Փայլեցուցանել, չողացուցանել:

ՓԱՅԼԱԿԵՐՊ, ա. Փայլականտեսիլ,

լուսափայլ, պայծառ:

ՓԱՅԼԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Պայծառազարդել,

պայծառակերպել, պայծառացուցանել:

ՓԱՅԼԱԿՆ, գ. Կայծակն, փայլատակն:

ՓԱՅԼԱԿՆԱԲԱՐ, մ. Փայլականձև:

ՓԱՅԼԱԿՆԱԲՈՐԲՈՔ, ա. 1. Բոցանշոյլ,

լուսաւոր, լուսափայլ, հրափայլ: 2. մ.

Պայծառապէս:

ՓԱՅԼԱԿՆԱԴԷՏ, ա. Փայլականտեսիլ:

ՓԱՅԼԱԿՆԱՁԵԻ, ա. մ. Փայլականաման:

ՓԱՅԼԱԿՆԱՆԱԼ, չբ. Փայլատակել:

ՓԱՅԼԱԿՆԱՆՄԱՆ, ա. մ. Փայլականձև:

ՓԱՅԼԱԿՆԱՆՇՈՅԼ, ա. Լուսանշոյլ,

լուսափայլ:

ՓԱՅԼԱԿՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՓԱՅԼԱԿՆԱԴԷՏ:

ՓԱՅԼԱԿՆԱՅԱՅԹ, ՓԱՅԼԱԿՆԱՅԱՅՏ,

ա. Հրացայտ:

ՓԱՅԼԱԿՈՒՄՆ, գ. Փայլատակումն:

ՓԱՅԼԱՏԱԿԵԼ, չբ. 1. Փայլակել, չողալ,

չողչողել, փայլել, ծագել: 2. նբ. Փայլա-

տակեցուցանել, փայլեցուցանել:

ՓԱՅԼԱՏԱԿՆ, գ. 1. տե՛ս ՓԱՅԼԱԿՆ: 2.

Կայծ:

ՓԱՅԼԱՏԱԿՈՒՄՆ, գ. 1. Փայլակումն: 2.

Փայլակն: 3. Շողիւն, ցոլք: 4. Շանթ:

ՓԱՅԼԵԼ, չբ. 1. Շողալ, չողչողել, պաղ-

պաղել, պայծառանալ, արտափայլել: 2.

փխբ. Երևելի լինել: 3. Ճառագայթել: 4.

նբ. Փայլեցուցանել, լուսազարդել, չողա-

ցուցանել, պայծառացուցանել:

ՓԱՅԼԵՆԱԶԱՐԴ, ա. Զարդափայլ:

ՓԱՅԼԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՓԱՅԼԵԼ (4):

ՓԱՅԼԻՒՆ, գ. Փայլումն, չողիւն, պայ-

ծառութիւն:

ՓԱՅԼՈՒՄՆ, տե՛ս ՓԱՅԼԻՒՆ:

ՓԱՅԼՈՒՆ, ա. Փաղփուն, պայծառ,

փայլածուն:

ՓԱՅԼՓԱՅԼՈՒՄՆ, գ. Փաղփումն,

փաղփք:

ՓԱՅՏ, գ. 1. Փայտիկ: 2. Ծառ, տունիկ: 2.

Կոճղ (ոտքերը պրկելու):

ՓԱՅՏԱԲԵՐ, ա. Փայտակիր:

ՓԱՅՏԱԳՈՐԾ, ա. Փայտակերտ, փայ-

տեայ:

ՓԱՅՏԱԿԵՐՏ, տե՛ս ՓԱՅՏԱԳՈՐԾ:

ՓԱՅՏԱԿԻՐ, տե՛ս ՓԱՅՏԱԲԵՐ:

ՓԱՅՏԱԿՆՈՐ, ա. Փայտակոփ, փայ-

տահատ:

ՓԱՅՏԱԿՈՓ, տե՛ս ՓԱՅՏԱԿՆՈՐ:

ՓԱՅՏԱՀԱՏ, ա. գ. 1. Փայտակոտոր: 2.

Փայտատ, տապար, կացին:

փԱՅՏԱՀԱՐ, ա. գ. Մայրևոր:
 փԱՅՏԱՅԱՐԿ, ա. Փայտակերտ:
 փԱՅՏԱՆԱԼ, չբ. Ընդարմանալ:
 փԱՅՏԱՏ, գ. 1. Փայտահատ, տապար,
 կաջին: 2. Բրիչ:
 փԱՅՏԲԵՐ, տե՛ս փԱՅՏԱԲԵՐ:
 փԱՅՏԵԱՅ, տե՛ս փԱՅՏԵՂԷՆ:
 փԱՅՏԵՂԷՆ, ա. Փայտեայ, փայտակերտ,
 փայտագործ:
 փԱՅՏԻԿ, տե՛ս փԱՅՏ (1):
 փԱՅՓԱՅԱՆՔ, գ. Գգուանք, արգա-
 հատանք:
 փԱՅՓԱՅԵԼ, նբ. Յանձանձել, տածել:
 փԱՆԱՔ, փԱՆԱՔԻ, ա. Չնչին, նուաստ,
 անարգ, աղքատ, տկար, տրուպ, գձուձ,
 սինլըոր, յետին:
 փԱՆԱՔԻՄԱՅ, ա. Աղքատիմաց, տկա-
 րամիտ:
 փԱՆԱՔԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարա-
 մտութիւն:
 փԱՆԱՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուաստութիւն,
 յետնութիւն:
 փԱՆԴԱՄ, տե՛ս փԱԴԱՆ:
 փԱՆԴԵՌՆ, տե՛ս փԱՆԴԻՆ:
 փԱՆԴԵՌՆԱՀԱՐ, տե՛ս փԱՆԴԼՈ-
 ՆԱՀԱՐ:
 փԱՆԴԻՌՆ, գ. Բամբիւն:
 փԱՆԴԻՆԱՀԱՐ, ա. գ. Փանդեռնահար:
 փԱՇԱՄԱՆ, գ. 1. Ջղջումն: 2. Յան-
 դիմանութիւն:
 - փԱՇԱՄԱՆ ԿՐԵԼ. 1. Ջղջանալ, զղջալ:
 2. Յանդիմանել:
 փԱՊ, տե՛ս փԱՊԱՐ:
 փԱՊԱՐ, գ. Մակ, ծերպ, խոռոչ, խորշ,
 քարանձաւ:
 փԱՌԱԲԱՆ, տե՛ս փԱՌԱԲԱՆԻՉ:
 փԱՌԱԲԱՆԱԿԻՅ, ա. Փառաւորակից:
 փԱՌԱԲԱՆԵԼ, նբ. Փառաւորել, փա-
 ռատրել, օրհնել, գովել, բարեբանել:
 փԱՌԱԲԱՆԻՉ, ա. Փառաբան, փառա-
 ւորիչ, օրհնաբանիչ:
 փԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրհնաբանութիւն:

փԱՌԱԲԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբա-
 տութիւն, բարեբախտութիւն:
 փԱՌԱՋԱՐԴ, ա. Փառացի, պանծալի,
 մեծապանծ, շքեղ:
 փԱՌԱՋԱՐԴԵԼ, նբ. Փառաւորել,
 շքեղացուցանել:
 փԱՌԱՋԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառաւո-
 րութիւն, շքեղութիւն:
 փԱՌԱԽՆԴԻՐ, ա. Փառասէր, փառամոլ,
 սնափառ:
 փԱՌԱԿԵՆՅԱՂ, ա. Երանաւէտ (դրախ-
 տի մասին):
 փԱՌԱԿԻՅ, ա. Փառաւորակից, փառա-
 բանակից, Համափառ, զուգափառ,
 Համապատիւ:
 փԱՌԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Համապա-
 տուութիւն:
 փԱՌԱՄՈԼ, տե՛ս փԱՌԱԽՆԴԻՐ:
 փԱՌԱՄՈԼԵԼ (իմ), չբ. Մնափառել:
 փԱՌԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառասի-
 րութիւն:
 փԱՌԱՍԷՐ, տե՛ս փԱՌԱԽՆԴԻՐ:
 փԱՌԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառամո-
 լութիւն:
 փԱՌԱՏՐԵԼ, նբ. Գովել, փառաբանել:
 փԱՌԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառաբանութիւն,
 օրհնաբանութիւն, գոհութիւն:
 փԱՌԱՅԻ, ա. Փառաւոր, պանծալի, հո-
 յակապ, նազելի, շքեղ:
 փԱՌԱԻՈՐ, ա. Փառացի, պանծալի,
 մեծանուն, Հռչակաւոր, պատուական,
 աղնուական, յարգաւոր, գովելի, փա-
 ռաւորեայ, փառազարգ, հոյակապ:
 - փԱՌԱԻՈՐ ԱՆՆԵԼ, տե՛ս փԱՌԱ-
 ԻՈՐԵԼ:
 փԱՌԱԻՈՐԱԲԱՐ, մ. Փառաւորապէս:
 փԱՌԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս փԱՌԱԻՈՐ:
 փԱՌԱԻՈՐԱԿԻՅ, տե՛ս փԱՌԱԿԻՅ:
 փԱՌԱԻՈՐԱՊԷՍ, մ. 1. Փառաւորաբար,
 փառաւորութեամբ, փառօք, հանդիսա-
 պէս: 2. ա. Հանդիսական:
 փԱՌԱԻՈՐԵԱԼ, ա. Փառաւոր, գովելի,

պանծալի, պատուական, հոյակապեալ:
 փԱՌԱԽՈՐԵՆԸ, նբ. Փառաւոր առնել, մեծարել, պատուել, պատուասիրել, փառաբանել, գովել, հռչակել:
 փԱՌԱԽՈՐԸՆԿԱԼ, ա. Փառաւորեալ:
 փԱՌԱԽՈՐԻՉ, ա. Փառաբանիչ:
 փԱՌԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Փառք, պատիւ, մեծարանք, շուք, պարծանք: 2. Բարօրութիւն, ճոխութիւն, պերճութիւն: 3. Փառաբանութիւն, փառատրութիւն, գոհութիւն: 4. Վայելչութիւն, հանդէս:
 - փԱՌԱԽՈՐՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Փառաւորապէս:
 փԱՌԲ, գ. 1. Շուք, մեծարանք, գով, հռչակ: 2. Պարծանք, վայելչութիւն, մեծութիւն: 3. Փառաբանութիւն, գոհաբանութիւն:
 - փԱՌՕՔ, մ. Փառաւորապէս, փառաւորութեամբ:
 փԱՍՏ, գ. Ապացոյց:
 փԱՍՏԱԲԱՆԿԱՆ, ա. Պատճառաբանական:
 փԱՍՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատճառաբանութիւն, ապացոյց, պատճառք:
 փԱՍՏԱԿԱՆ, ա. 1. Բանաւոր, իրաւացի, պատճառական: 2. (քեր.) Հայցական (հոլով):
 փԱՍՏԱՊԱՏԻՐ, ա. Խաբէական:
 փԱՍՏԱՍԷՐ, ա. Պատճառախնդիր:
 փԱՍՏԱԽՈՐ, ա. Պարտաւոր:
 փԱՍՔՈՒՍ, ա. Շաղակրատ, շաղփաղփ, քսու:
 փԱՍՔՍԵԼ, նբ. չբ. Շաղփաղփել, շաղակրատել, բամբասել:
 փԱՐԱԲԱՌԵԱԼ, նբ. Պարաբառնալ, չրջակտուր առնել:
 փԱՐԱԶՈՒՆ, գ. Զօրավար:
 փԱՐԱՆ, գ. 1. Մականաւոր: 2. Գիւր. Եկեղեցի, վանք: 3. Իջևան:
 փԱՐԱՏ, ա. մ. Հեռի, անջատ, ուրոյն:
 փԱՐԱՏԵԼ, նբ. 1. Հեռի առնել, ի բաց առնել, ի բաց բառնալ, մերժել, ցրուել,

ցրել, ջրել: 2. չբ. Հեռանալ, ի բաց դնալ, վերանալ:
 փԱՐԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս փԱՐԱՏԵԼ (1):
 փԱՐԱՏԵՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս փԱՐԱՏԻՉ:
 փԱՐԱՏԻՉ, ա. Փարատեցուցիչ:
 փԱՐԱԽԱԶՍ ՏԱԼ, փԱՐԱԽԱԶԵԼ, նբ. Սփոփել, մխիթարել:
 փԱՐԱՔՈՒՄԵՆ, գ. Քծնումն, լիտութիւն, վաւաշտութիւն:
 փԱՐԳԱՍՏ, տե՛ս Ի ԲԱՅ ՏԱՐ:
 փԱՐԵԼ, նբ. 1. Պարփակել, չրջափակել, պատել, չրջապատել: 2. Բերել:
 փԱՐԵԼ² (իմ), չբ. 1. Պարապատել, պատատել, զերկս արկանել, զրկախառնել, խաղապատել: 2. Շուրջ պատել, պատել:
 3. Յարել:
 փԱՐԵԼԻ՝, ա. 1. Սիրելի, տենչալի: 2. Խանդաղատական, աղերսական, սրտառուչ, գորովական:
 - փԱՐԵԼԻ ԱՍԵԼ ԿԱՄ ԱՆԵՆԵԼ. Աղաչել, աղերսել, արգաստել:
 փԱՐԵԼԻ², Ջնջան, շնջոց:
 փԱՐԹ, տե՛ս Քաղիւրթ:
 փԱՐԹԱՄ, ա. Ընչեղ, մեծատուն, ճոխ:
 փԱՐԹԱՄԱԳՈՅՆ, ա. Մեծատնագոյն:
 փԱՐԹԱՄԱՆԱԼ, չբ. Մեծանալ, ճոխանալ:
 փԱՐԹԱՄԱՇՆՈՐՀ, ա. Առատածեռն, մարդասէր:
 փԱՐԹԱՄԱՊԷՍ, մ. Ճոխաբար, առատապէս, լիապէս:
 փԱՐԹԱՄԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ճոխացուցանել:
 փԱՐԹԱՄԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Ճոխացուցիչ:
 փԱՐԹԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճոխութիւն, հարստութիւն, մեծութիւն, ընչեղութիւն, ինչք:
 փԱՐԹԱՐ, եղբ. Գոնեա, գոնէ, գէթ:
 փԱՐՇՄԱՆ, գ. Փորձութիւն, փորձանք, պատիժ:
 փԱՐՈՒԱԶ, գ. Ժապաւէն, երիզ:

ՓԱՐՓԱՌ, աս. Ծաւի:

ՓԱՓԱՔ, գ. 1. Բաղձանք, տենչ, կարօտ, իղձ: 2. Յօժարութիւն, ախորժք:

ՓԱՓԱԳԱԿԻՑ, աս. Նախանձակից:

ՓԱՓԱԳԱՆՔ, գ. 1. Փափագ: 2. Փափագումն:

ՓԱՓԱԳԵԼ, չբ. Անձկալ, ըղձալ, տենչալ, ցանկալ, բաղձալ, յօժարել, ախորժել:

ՓԱՓԱԳԵԼԻ, աս. Տենչալի, ցանկալի, բաղձալի, նախանձելի:

ՓԱՓԱԳՈՒԹԻՒՆ, ՓԱՓԱԳՈՒՄՆ, գ. 1. Փափագանք, փափագ, ցանկութիւն, բաղձանք, տենչ: 2. Պապական:

ՓԱՓԿԱԳՈՅՆ, աս. Կակղադոյն:

ՓԱՓԿԱԿԵԱՅ, աս. Փափկասուն, գիրգ:

ՓԱՓԿԱՁԱՅՆ, աս. Փափկալանկ:

ՓԱՓԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Զեղիւն, վայելիլ, զուարճանալ: 2. Կակղանալ:

ՓԱՓԿԱՍԵՐ, աս. Հեշտասէր, թուլամորթ, զեղիլ:

ՓԱՓԿԱՄՆՈՅՑ, աս. Հեշտասուն:

ՓԱՓԿԱՄՆՈՒՆԴ, տե՛ս ՓԱՓԿԱՍՈՒՆ:

ՓԱՓԿԱՍՈՒՆ, աս. 1. Փափկակեաց, գիրգ: 2. Փափկասնոյց:

ՓԱՓԿԱՎԱՆԿ, տե՛ս ՓԱՓԿԱՁԱՅՆ:

ՓԱՓԿԱՏՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Գրգել, մեղկացուցանել: 2. Կակղացուցանել:

ՓԱՓԿԵՐԱԽ, աս. Հլու, դիւրալուր:

ՓԱՓԿԵՐԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Հլութիւն (ծիլու):

ՓԱՓԿԻԿ, տե՛ս ՓԱՓԿԻՆ:

ՓԱՓԿԻՆ, աս. Փափկիկ, փափուկ, մատաղ:

ՓԱՓԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գրգանք, զուարճութիւն, վայելք, դիւրութիւն, հեշտութիւն: 2. Կակղութիւն, մատաղութիւն: 3. Լաւութիւն, ազնուութիւն:

ՓԱՓԱԿ, աս. 1. Կակուղ, մատաղ, դալար, դիւրիւշ, հեշտալի: 2. Գիրգ, քնքուշ, փափկասուն, մեղկ: 3. Ազնիւ, նուրբալան:

ՓԵԹԱԿ, գ. Մեղուանոց:

ՓԵՂ, տե՛ս ՓԻՂ:

ՓԵՂԿ, գ. Պաստառ, ծածկոյթ, վարագոյր:

ՓԵՂՄՈՆԻ, գ. Այս ինչ, այն ինչ:

ՓԵՃԵԿ, տե՛ս ՓՈՃՈԿ:

ՓԵՃՈԿԵԼ, տե՛ս ՓՈՃՈԿԵԼ:

ՓԵՌԵԿԵԼ, նբ. երկփեղկել, պատառել, հատանել, ճեղքել, բաժանել, մեկնել:

ՓԵՌԵԿՈՒՄՆ, գ. Պատառուած:

ՓԵՍԱԾՈՒ, տե՛ս ՓԵՍԱՅԱԾՈՒ:

ՓԵՍԱՀՐԱԻՏԻ, տե՛ս ՓԵՍԱԻՏԻ:

ՓԵՍԱՅ, գ. 1. Հոր: 2. Քեռայր:

ՓԵՍԱՅԱԾՈՒ, աս. գ. Փեսածու, փեսաէր:

ՓԵՍԱՅԱՆԱԼ, չբ. Փեսայել:

ՓԵՍԱՅԱՆՈՒԴՐ, գ. Հարսանիք:

ՓԵՍԱՅԱՊԷՍ, մ. Փեսայօրէն:

ՓԵՍԱՅԱՐԱՆ, գ. Հարսնարան, առագաստ:

ՓԵՍԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ՓԵՍԱՅԱՆԱԼ:

ՓԵՍԱՅՈՐԷՆ, տե՛ս ՓԵՍԱՅԱՊԷՍ:

ՓԵՍԱԻՏԻ, գ. Փեսահրաւէր, փեսայածու, հացերէց, առագաստասպաս:

ՓԵՏ, գ. Փետիւն:

ՓԵՏԵԼ, նբ. Յտել, խզել, ճողել:

ՓԵՏԻՆ, տե՛ս ՓԵՏ:

ՓԵՏՈՐԻ, գ. Փետրիկ:

ՓԵՏՐԱԼԻՑ, աս. Փափուկ (փետուրներով լցուած):

ՓԵՏՐԻԿ, տե՛ս ՓԵՏՈՐԻ:

ՓԵՐԵԻԵԴԵԼ, ՓԵՐԵԻԵԹԵԼ, ՓԵՐԵԻԵՏԵԼ, ՓԵՐԵԻԵՐՏԵԼ, նբ. չբ. Տածել, դարմանել, յարգարել, զարգարել, պաճուճել, պճնել, սեթեթել, ճեմել:

ՓԵՐԹ, գ. Մասն, բաժին, պատառ, կոտոր:

ՓԵՅԻ, աս. Միաճեռանի, խեղ, հաշմ:

ՓԷՔ, աս. Հէգ, թշուռ:

ՓԹԹԵԼ¹, նբ. Մաղկեցուցանել:

ՓԹԹԵԼ² (իմ), չբ. 1. Մաղկել, բողբոջել, ստեղծել: 2. փխր. Զարգանալ, աճել:

ՓԹՐԵԼ (իմ), չբ. Փխրել, փշրել:

ՓԻԼ, տե՛ս ՓԻՂ:

փոխԱ գործել, նր. վերափոխել:
 փոխԱ գրել, նր. փոխադրել, օրինակել:
 փոխԱ ԴԱՐՁ, գ. փոխադարձութիւն, փոխարէն, հատուցումն:
 փոխԱ ԴԱՐՁԱԲԱՐ, մ. ներհակաբար, ընդ հակառակն:
 փոխԱ ԴԱՐՁԵԼ, նր. Հատուցանել, փոխարինել, վարձատրել, փոխաբերել:
 փոխԱ ԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Հատուցումն, փոխադարձ:
 փոխԱ ԴՐԵԼ, նր. 1. Տեղափոխել, վերափոխել: 2. Փոխաբերել, վերածել, վերաբերել: 3. Փոփոխել, փոխարկել, այլալիւ, յեղաշրջել: 4. Փոխադրել, օրինակել: 5. Յեղուլ, թարգմանել: 6. Փոխատրել, փոխանակել, փոխարինել:
 փոխԱ ԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեղափոխութիւն: 2. Յեղումն, այլալուծիւն, փոխարկութիւն: 3. Փոխաբերութիւն, նմանութիւն, այլաբանութիւն: 4. Փոխադարձութիւն, հակադարձութիւն:
 փոխԱԹԱՐԳՄԱՆԵԼ, նր. (յունական ոճով) Թարգմանել, յեղուլ:
 փոխԱԾԵԼ, նր. ֓ոխադրել, վերածել:
 փոխԱԿԱԶՄԵԼ, նր. Նորոգել, վերածել:
 փոխԱԿԱՅԵԼ (իմ), չր. Փոխադրել:
 փոխԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոխադրութիւն, փոխումն:
 փոխԱԿԱՐԳԵԼ, նր. Փոխադրել:
 փոխԱԿԵՐՊԵԼ, նր. Փոխածնել, այլածնել, փոփոխել, նորոգել:
 փոխԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլակերպութիւն:
 փոխԱԿԵՐՏԵԼ, նր. Փոխադործել, փոխակերպել:
 փոխԱՀԱՏՈՅՑ ԼԻՆԵԼ. Հատուցանել, փոխատրել:
 փոխԱԶԱՅՆՔ, գ. (եկեղց.) Կցուրդ:
 փոխԱԶԵԻՆԵԼ, տե՛ս փոխԱԿԵՐՊԵԼ:
 փոխԱԶԵԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլափոխութիւն:
 փոխԱՅԵՂԵԼ, տե՛ս ՅԵՂԱՓՈԽԵԼ:

փոխԱՅԵՂՅԵՂԵԼ, նր. Շրջել, փոխարկել, փոխել:
 փոխԱՆ, տե՛ս 1. ֓ոխԱՆՈՐԴ (1): 2. ֓ոխԱՆԱԿ (5):
 փոխԱՆԱԿ, գ. 1. Փոխանորդ, ետեղակալ: 2. Յաջորդ: 3. Փոխանակութիւն: 4. Հատուցումն, տուրք, փրկանք: 5. Նիդ. Փոխան, փոխարէն, ի դիմաց, վասն, ի տեղի: 6. մ. Փոխանակաւ, փոխանակաբար:
 - ֓ոխԱՆԱԿԱԻ, տե՛ս ֓ոխԱՆԱԿ (6):
 - ֓ոխԱՆԱԿ ԸՆԴ, տե՛ս ֓ոխԱՆԱԿ (5):
 - ֓ոխԱՆԱԿ ԶԻ, շ. Վասն զի, որովհետեւ:
 ֓ոխԱՆԱԿԱԲԱՆԵԼ, նր. Ընդդիմաբանել, ի դէմս ածել:
 ֓ոխԱՆԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ֓ոխԱՆԱԿ (6):
 ֓ոխԱՆԱԿԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հատուցումն, փոխարէն:
 ֓ոխԱՆԱԿԵԼ, նր. 1. Փոխել: 2. Փոխանորդել, յաջորդել, պալազատել:
 ֓ոխԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաջորդութիւն:
 ֓ոխԱՆՈՐԴ, գ. 1. Տեղակալ, տեղապահ: 2. Յաջորդ: 3. Փոխարէն:
 ֓ոխԱՆՈՐԴԱԲԱՐ, մ. Փոխանակաւ (իբրեւ փոխանորդ):
 ֓ոխԱՆՈՐԴԵԼ, նր. 1. Յաջորդել, պալազատել: 2. Փոխարինել, հատուցանել: 3. Փոխանցել:
 ֓ոխԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յաջորդութիւն, պալազատութիւն, տեղակալութիւն: 2. Փոփոխումն:
 - ֓ոխԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ ՈՏԻՑ. Քայլափոխութիւն:
 ֓ոխԱՆՈՒՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԱՐԱՆՈՒՆԱԲԱՐ:
 ֓ոխԱՇԱՐԺԵԼ, նր. Փոփոխել:
 ֓ոխԱՊԱՐՏ, ա. գ. Պարտապան, փոխառու:
 ֓ոխԱԽՈՒ, ա. Պարտառու, փոխապարտ, պարտապան:
 ֓ոխԱՍՏԵՂԾԱԿԵՐՊԵԼ, ֓ոխԱՍՏԵՂ-

Ծեւ, տե՛ս **ՓոխԱհե՛րՊեւ**:

ՓոխԱվԱճԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. **Տուրեառ**:

ՓոխԱՏե՛ղեւ, նբ. **Տեղափոխել**, **փոխադրել**:

ՓոխԱՏՈՒ, գ. **Պարտատէր**:

ՓոխԱՏՈՒԵՒ, տե՛ս **ՓոխԱՏՐԵՒ**:

ՓոխԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. **Վաշխ**:

ՓոխԱՏՐԵՒ, նբ. 1. **Փոխարինել**, **փոխադարձել**, **փոխանակել**, **հատուցանել**, **տալ**: 2. **Փոխադրել**, **համեմատել**, **վերաբերել**:

ՓոխԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. **Հատուցումն**, **վարձատրութիւն**, **փոխադարձութիւն**: 2. **Բաղկացութիւն**: 3. **Փոխատուութիւն**, **փոխ**:

ՓոխԱՐԷՆ, գ. 1. **Հատուցումն**, **տրիտուր**: 2. **Յաջորդ**: 3. **մ. նխդ.** **Փոխան**, **փոխանակ**:

– **ԴԱՐՁ ՓոխԱՐԻՆԻ**, **ՀԱՏՈՒՑՈՒՄՆ ՓոխԱՐԻՆԱՅ**, տե՛ս **ՓոխԱՐԷՆ** (1):

ՓոխԱՐԻՆԵՒ, նբ. **Հատուցանել**:

ՓոխԱՐԿԵՒ, նբ. 1. **Յեղափոխել**, **յեղուլ**, **փոխաբերել**: 2. **Փոխարինել**:

ՓոխԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. **Այլափոխութիւն**, **փոփոխումն**:

Փոխեւ, նբ. 1. **Յեղաշրջել**, **դարձուցանել**, **փոփոխել**, **փոխարկել**: 2. **Յեղուլ**, **թարգմանել**, **վերածել**: 3. **կ. չբ.** **Փոխադրել**, **տեղափոխել**, **մեկնել**, **չուել**, **դառնալ**:

ՓոխիՆԴ, գ. **Խլւա**:

ՓոխՈՐԴ, **ՓոխՈՐԴԻ**, գ. 1. **Ծնունդ**, **փոխոյ**, **տոկոսիք**: 2. **Փոխարէն**:

ՓոխՈՒՄՆ, գ. 1. **փխբ.** **Ուղեորութիւն**, **նշխումն**: 2. **(եկեղց.)** **Վերափոխումն**:

ՓոխՓոխ, տե՛ս **ՓոՓոխ**:

ՓոԿ, գ. 1. **Հրապար**: 2. **Գօտի (փոկեայ)**: 3. **Սկետեայ**, **ձաղկ**: 4. **ա.** **Փոկեայ**, **կաշեայ**:

ՓոԿԵԱՅ, տ. **Կաշեայ**:

ՓՈՂ¹, **մանաւանդ՝ ՓՈՂԻՔ**, գ. 1. **Պարանոց**, **վիշ**: 2. **Կոկորդ**: 3. **Որկոր**: 4. **Սրահ**: **ՓՈՂ²**, գ. 1. **Եղջիբ** **փող**, **շեփոր**: 2. **փխբ.**

Առաքեալք: 3. **Խողովակ**: 4. **Եղէգն**:

– **ՓՈՂ ՀԱՐԿԱՆԵՒ**, տե՛ս **ՓՈՂԵՒ**:

ՓՈՂԱԿ, գ. **Շնչափող**:

ՓՈՂԱԿԱՐԴԱՅ, ա. գ. **Փողահար**:

ՓՈՂԱՀԱՐ, գ. **Փողար**, **փողայր**, **փողակարդաց**:

ՓՈՂԱՀԱՐԱԿԱՆ, ա. **Փողարական**:

ՓՈՂԱՅՐ, տե՛ս **ՓՈՂԱՀԱՐ**:

ՓՈՂԱՐ, տե՛ս **ՓՈՂԱՀԱՐ**:

ՓՈՂԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս **ՓՈՂԱՀԱՐԱԿԱՆ**:

ՓՈՂԵՒ, նբ. 1. **Փող հարկանել**: 2. **փխբ.**

Հռչակել, **քարոզել**:

ՓՈՂՈՏԵՒ, նբ. **Խողխողել**, **խոշոշել**, **մորթել**, **զոհել**, **զենուլ**:

ՓՈՂՈՏԻՁ, ա. **Սպանիչ**, **սպանող**:

ՓՈՂՈՏՈՒՄՆ, գ. **Ջենումն**:

ՓՈՂՈՑ, գ. **Գոեհ**:

– **ՄԱՆՐ ՓՈՂՈՑ**. **Նրբափողոց**:

ՓՈՂՈՑԱՄԷՋ, գ. **Մշջափողոց**:

ՓՈՂՓՈՂԵՒ¹, նբ. չբ. **Փաղփաղել**, **չողացուցանել**, **չողել**:

ՓՈՂՓՈՂԵՒ², նբ. **Հիւսել**, **ներհիւսել**, **ընդելուզանել**:

– **ՓՈՂՓՈՂԵԱՒ**. **Պալարակալ**:

ՓՈՃՈԿ, գ. **Փեճեկ**, **կեղեւ**, **պատեան**:

ՓՈՃՈԿԵՒ, նբ. **Փեճոկել**, **կեղեւել**:

ՓՈՅԹ, գ. 1. **Ջան**, **ճիգն**, **հոգ**, **խնամ**: 2. **Ստիպումն**, **շտապ**, **ճեպ**: 3. **ա.** **Ջանասէր**, **աշխատասէր**, **գործասէր**, **ժիր**: 4. **մ.** **Փուլթով**, **փուլթալէս**, **փուլթանակի**, **վաղվաղակի**, **ճեպով**, **ստիպալ**:

– **ՓՈՅԹ ԱՌԵՆԵՒ կամ ՈՒՆԵՒ**, **ՓՈՅԹ ԴԵՆԵՒ**, **ՓՈՅԹ ՅԱՆՁԻՆ ՈՒՆԵՒ**. **Ջանալ**,

դուն **գործել**, **հոգ առնել**, **հոգալ**, **փուլթալ**:

– **ՓՈՅԹ Է**, **մբ.** **Պէտ է**:

– **ԸՆԴ ՓՈՅԹ**, **ՓՈՅԹ ԸՆԴ ՓՈՅԹ**, **ՓՈՅԹ ՓՈՅԹ**, **ՓՈՅԹ Ի ՓՈՒԹՈՅ**, **ՓՈՅԹ Ի ՓՈՅԹ**, տե՛ս **ՓՈՅԹ** (4):

ՓՈՅԹԱԳՈՅՆ, տե՛ս **ՓՈՒԹԱԳՈՅՆ**:

ՓՈՅԹԱՐԱԳ, ա. **Փուլթոտ**:

ՓՈՅԹԵՌԱՆԴՆ, ա. **Ջերմեռանդն**, **փուլթաւոր**:

փոխթնթնակ, ա. մ. Արագընթաց, քաջ-
 ընթաց:
 փոխթոնթոն, տե՛ս փոնթոնթոն:
 փոնեզ ԳԱԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս փոնոնեԼ
 (իմ):
 փոնեճեՅԱԿ, ա. Փոչխածե:
 փոնի, գ. Մղեղ, ունե:
 փոնիԱՉեի, տե՛ս փոնեճեՅԱԿ:
 փոնիՇ, տե՛ս փոնիՄԻՇ:
 փոնոնեԼ (իմ), չբ. Փոչեղգած լինել:
 փոՍ, գ. 1. Գուբ, խորխորատ: 2. Խրամ:
 – փոՍ ՀԱՏԱՆԵԼ. Փոսել:
 – փոՍՍ ԳՈՐԾԵԼ. Փոսացուցանել:
 փոՍԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Փոս հատանել,
 փոսս գործել, փոսել, խորել:
 փոՍԵԼ, տե՛ս փոՍԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
 փոՐ¹, գ. 1. Որովայն: 2. Արգանդ: 3.
 Փորուած: 4. ա. Մնամէջ:
 փոՐ², գ. Ձոր, ձորագաւառ:
 փոՐ³, գ. (կենդբ.) Պոր, կարապ:
 փոՐԱ ԳՐԵԼ, նբ. Արձանագրել, դրոշմել:
 փոՐԱԾ, գ. Փորուած, փոս, խորք, խորչ:
 փոՐԱԾՈՅ, ա. Վիմպոր, փորուածոյ:
 փոՐԱՅԱՌՈՒԹԻԻՆ, գ. Որովայնացաւա-
 ծութիւն:
 փոՐԵԼ, նբ. 1. Փոս հատանել, փոսել,
 խորել: 2. Բրել: 3. Ծակել, ծակոտել:
 փոՐԶ, գ. 1. Քննութիւն: 2. ա. Փորձեալ,
 փորձադրեալ, տեղեակ, հմուտ: 3. Ըն-
 տիր:
 – ի փոՐԶ ԱՌԵՆՈՒԼ. Փորձել:
 – ի փոՐԶ ԱՐԿԱՆԵԼ. Տանջել, չարչարել:
 փոՐԶԱ ԳՈՅՆ, ա. 1. Ընտրելագոյն: 2.
 Հմտագոյն, տեղեկագոյն:
 փոՐԶԱ ԴՐԵԱԼ, ա. Փորձեալ, փորձ:
 փոՐԶԱԿԱՆ, ա. 1. Փորձող: 2. Փորձո-
 ղական:
 փոՐԶԱՆ, տե՛ս փոՐԶ (1):
 փոՐԶԱՆԱՌՈՐ, ա. Վտանգաւոր:
 փոՐԶԱՆՔ, գ. 1. Փորձութիւն, փորձ:
 2. Արկած, պատահար: 3. Կիրք, նեղու-
 թիւն, չարչարանք, պատիժ:

փոՐԶԱՊԵՏ, գ. Սատանայ (գլխաւոր՝
 բուն փորձիչը):
 փոՐԶԱՏԵՍ ԱՌԵՆԵԼ. Փորձել:
 փոՐԶԱՐԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Փորձութիւն:
 փոՐԶԵԼ, նբ. 1. ի փորձ առնուլ: 2. Հե-
 տազօտել, որոնել, քննել, ստուգել, ընտ-
 րել: 3. Հբ. չբ. Ձեռնարկել, բռնն հար-
 կանել, ջանալ, դուն գործել, հնարել:
 փոՐԶԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Վարժել, վարժե-
 ցուցանել:
 փոՐԶԻԶ, ա. գ. 1. Փորձող, մասնաւորա-
 պէս՝ սատանայ: 2. Հէն, աւազակ:
 փոՐԶՈՂ, տե՛ս փոՐԶԻԶ (1):
 փոՐԶՈՂԱԿԱՆ, ա. Փորձական:
 փոՐԶՈՒԹԻՆ, գ. 1. Փորձումն, փոր-
 ձանք: 2. Գայթակղութիւն, մոլորութիւն:
 3. Վտանգ, նեղութիւն, կիրք, վիշտ: 4.
 Արկած, աղէտ: 5. Փորձ, հմտութիւն:
 փոՐԶՈՒՄՆ, տե՛ս փոՐԶՈՒԹԻՆ (1):
 փոՐԶՊԵՏ, տե՛ս փոՐԶԱՊԵՏ:
 փոՐՈՆ, գ. Հրապարակ:
 փոՐՈՏԱԼ, չբ. Մռնչել, չչել:
 փոՐՈՏԻ, գ. 1. Ընդերք, աղիք: 2. Կորիզ:
 փոՐՈՒԱԾ, գ. Փոս, ծերպ, ծակ, խորչ,
 փոր, փորք:
 փոՐՈՒԱԾՈՅ, տե՛ս փոՐԱԾՈՅ:
 փոՐՈՒԿ ԿԱՄ փոՐՈՒԳ, գ. Փորուած, փոր,
 փոս:
 փոնթԱԲԱՐ, տե՛ս փոնթԱՊԵՍ:
 փոնթԱԲԵՐ, ա. Անդանդաղ:
 փոնթԱԼ, չբ. 1. Երագել, ճեպել, աճա-
 պարել, վազվազել: 2. Փոյթ ունել, ջա-
 նալ, գուն գործել, նկրտել, հոգալ:
 փոնթԱԼԻ, ա. Յանկալի, տենչալի, փա-
 փագելի:
 փոնթԱԿԱՄ, ա. Ջանասէր, մեծաջան:
 փոնթԱՀԱՍԻԿ, ա. Արագահաս:
 փոնթԱճԵՄ, ա. Արագընթաց, երագըն-
 թաց:
 փոնթԱՄԱՀ, ա. Արագավախճան, երա-
 գավախճան:
 փոնթԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Յորդորամիտ:

ՓՈՒԹԱՆԱԼ, տե՛ս ՓՈՒԹԱԼ:

ՓՈՒԹԱՆԱԿԻ, մ. 1. Փուլթապէս, փութով, վաղվաղակի, ճեպով, ստիպաւ: 2. ա. Արադագոյն, վաղահաս, փոյթ:

ՓՈՒԹԱՆՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անցաւորութիւն: ՓՈՒԹԱՊԷՍ, մ. Փութաբար, փութով, փութանակի, անդանդաղ:

ՓՈՒԹԱՍԻՐՏ, ա. Փութկոտ, վաղվաղկոտ, անհամբեր:

ՓՈՒԹԱՐԱՐ, ա. Հոգող:

ՓՈՒԹԱՅՈՂԱԳՈՅՆ, ա. Փութկոտ, ջերմեանդն:

ՓՈՒԹԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՓՈՒԹԱՅՈՒՄՆ, գ. Փոյթ, ջան, եռանդն:

ՓՈՒԹԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Ստիպել, յորդորել:

ՓՈՒԹԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Յորդորեցուցիչ, յորդորել:

ՓՈՒԹԱԻՈՐ, ա. Փոյթեռանդն, ճգնագեաց, փութող, փութոտ:

ՓՈՒԹԸՆԹԱՅ, տե՛ս ՓՈՅԹԸՆԹԱՅ:

ՓՈՒԹԿՈՏ, ա. Վաղվաղկոտ, փութոտ:

ՓՈՒԹՈՂ, ա. Փութաւոր, փոյթեռանդն: ՓՈՒԹՈՎ, մ. Փութանակի, փութապէս, անդանդաղ, փութութեամբ:

ՓՈՒԹՈՏ, ա. Փութաւոր, փութկոտ:

ՓՈՒԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոյթ, խնամ, ջան, եռանդն:

– ՓՈՒԹՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ՓՈՒԹՈՎ:

ՓՈՒՆՋ, գ. Յողուն:

ՓՈՒՇՏԻՊԱՆ, ա. գ. Թիկնապահ, անձնապահ, մարմնապահ:

– ՓՈՒՇՏԻՊԱՆԱՅ ՍԱՂԱՐ. Անձնապահապետ:

ՓՈՒՌՆ, գ. Հնոց:

ՓՈՒՏ, գ. 1. Փտուլիւն, նեխութիւն:

2. ա. Փտեալ, ցեցակեր, յոռի, անպիտան:

3. Անհարազատ (սերունդ, զաւակ):

ՓՈՒՐՍԻՇ(Ն), գ. Փոշիչ (դատաւարութիւն):

ՓՈՒՔ, գ. Շունչ, հողմ, սիբ:

ՓՈՓՈԳԵԼ, նր. Սփոփել:

ՓՈՓՈՆ, մ. ա. Փոխանակաւ, փոխփոխ, փոփոխական:

ՓՈՓՈՆԱԿԱՆ, ա. 1. Դիւրափոփոխ, ալլալելի, յեղեղուկ: 2. Փոփոխ:

– ՓՈՓՈՆԱԿԱՆ ՅՈՐՋՈՐՋՈՒՄՆ. Ալլաբանութիւն:

ՓՈՓՈՆԵԼ, նր. 1. Ալլալել, յեղեղուկ:

2. Ալլափոխել, փոխակերպել: 3. Փոխարինել, փոխարկել: 4. Տեղափոխել, փոխադրել:

ՓՈՓՈՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՓՈՓՈՆՈՒՄՆ:

ՓՈՓՈՆՈՒՄՆ, գ. 1. Փոփոխութիւն, յեղափոխութիւն, յեղափոխումն, յեղանակումն, փոխարկութիւն, փոխադրութիւն, ալլալութիւն: 2. Փոխաբերութիւն: 2. Եղանակ (տարուայ):

– ՓՈՓՈՆՈՒՄՆ ԱՆՈՒԱՆՅ. Ալլաբանութիւն:

ՓՈՔՐ, ա. 1. Փոքրիկ, մանր, կարճ, կրտսեր, մատաղ: 2. Դոյզ, սակաւ, նուազ, խուն, սուղ:

– ՓՈՔՐ ՄԻ, ՓՈՔՐ ԻՆՉ. Սակաւ մի, սակաւ ինչ, սակաւուք, սակաւս, առ սակաւ մի, սուղ ինչ:

– ՓՈՔՐ ՓՈՔՐ, ԱՅ ՓՈՔՐ ՓՈՔՐ, ԱՅ Ի ՓՈՔՐ ՓՈՔՐ, ԸՍՏ ՓՈՔՈՒ ՓՈՔՈՒ. Սակաւ սակաւ, առ սակաւ սակաւ, զամբան զգամ:

ՓՈՔՐԱԳԻՆ, ա. Սակաւազին, դիւրազին:

ՓՈՔՐԱԳՈՅՆ, ա. Փոքրիկ, կրտսերագոյն, նուաստագոյն, սակաւագոյն:

ՓՈՔՐԱՀԱՍԱԿ, ա. Կարճահասակ:

ՓՈՔՐԱՀՈԳԻ, ա. Անարի, վեհերոտ:

ՓՈՔՐԱՀՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոքրոգութիւն, փոքրանձնութիւն, փոքրամտութիւն, կարճմտութիւն:

ՓՈՔՐԱՄԵԱՅ, ա. Սակաւօրեայ:

ՓՈՔՐԱՄՏԵԼ, չր. Կարճմտել, զայրանալ:

ՓՈՔՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՓՈՔՐԱՀՈԳՈՒԹԻՒՆ:

փրկչԶԱԲԱՐ, մ. Փրկչապէս, փրկողաբար:
 փրկչԱԿԱՆ, ա. Փրկական:
 փրկչԱՊԷՍ, տե՛ս փրկչԱԲԱՐ:
 փրժՈՒՐ, գ. 1. Պղպղակ: 2. Լորձն:
 փրժՐԱԼ, փրժՐԱՆԱԼ, տե՛ս փրժՐԵԼ:
 փրժՐԵԼ, չբ. 1. Փրփրալ, փրփրանալ: 2.
 փխբ. Զայրազնել, մոլեգնել, կատաղել:
 փՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպիտանութիւն, գո-
 սութիւն:
 փՅՈՒՆ, ա. 1. Անպիտան, անարգ, տը-
 րուպ: 2. Անյարմար, անտեղի:
 փՔԱԼ¹, չբ. 1. Ուռնուլ: 2. փխբ. Հպար-
 տանալ, ամբարտաւանել, գոռոզանալ,
 մեծամտել, փքնուլ:
 փՔԱԼ², չբ. Շչել, շաչել:
 փՔԱՂԻՔ, գ. յոգն. Թոքք:
 փՔԱՆԱԼ, տե՛ս փՔԱԼ¹:
 փՔԱՆՔ, գ. Փքումն:
 փՔԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հպարտացուցա-
 նել:
 փՔԻՆ, գ. Նետ, հերձակ:
 փՔՆՈՒԼ, տե՛ս փՔԱԼ¹:
 փՔՈՒՄՆ, տե՛ս փՔԱՆՔ:

Ք

ՔԱԿ, ա. 1. Քակեալ: 2. Քակուճն, որո-
 շումն:
 ՔԱԿԵԼ, նբ. 1. Քանդել, աւերել, փլու-
 զանել, կործանել: 2. Բաժանել, զատու-
 ցանել, մեկնել: 3. Քայքայել, խախտել,
 խաթարել, լուծանել (կապը, միասնու-
 թիւն ևն): 4. Վերացուցանել, ցրել:
 ՔԱԿԻԶ, ա. Քակտիչ:
 ՔԱԿՈՂԱԿԱՆ, ա. Քակիչ:
 ՔԱԿՈՐ, գ. Ծիւ:
 ՔԱԿՈՒՄՆ, գ. Քակտութիւն, քակ-
 տումն:
 ՔԱԿՈՒՏ, ա. Խախտտ:
 ՔԱԿՏԵԼ, նբ. Քանդել, քայքայել, խախ-

տել, աւերել, եղծանել, լուծանել:
 ՔԱԿՏԻԶ, տե՛ս ՔԱԿԻԶ:
 ՔԱԿՏՈՒԹԻՒՆ, ՔԱԿՏՈՒՄՆ, տե՛ս ՔԱ-
 ԿՈՒՄՆ:
 ՔԱՀԱՆԱՅ, գ. երէց:
 ՔԱՀԱՆԱՅԱԳՈՅՆ, ա. (յուռնական ոճով)
 Սրբազնագոյն:
 ՔԱՀԱՆԱՅԱԳՈՐԾԵԼ, չբ. նբ. 1. Քա-
 հանայել, քահանայանալ: 2. Զեռնադրել,
 սրբազանել, նուիրագործել:
 ՔԱՀԱՆԱՅԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Քահա-
 նայաւարութիւն:
 ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Նուիրական,
 սուրբ:
 - ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԱՆՔ, գ. յոգն. Քահա-
 նայք:
 ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԻՑ, ա. գ. երիցակից:
 ՔԱՀԱՆԱՅԱՆԱԼ, չբ. 1. Զեռնադրել:
 2. Քահանայագործել:
 ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏ, գ. 1. երիցանց երէց:
 2. Պատրիարք, եպիսկոպոս, կաթողիկոս:
 ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏԱԲԱՐ, մ. Քահանայա-
 պետապէս:
 ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Սրբազան,
 սուրբ:
 ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՔԱՀԱՆԱ-
 ՅԱՊԵՏԱԲԱՐ:
 ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Քահանա-
 յութիւն:
 ՔԱՀԱՆԱՅԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Քահա-
 նայագործութիւն:
 ՔԱՀԱՆԱՅԱՐԱՆ, գ. Սրբաբան:
 ՔԱՀԱՆԱՅԵԼ, չբ. Քահանայագործել:
 ՔԱՀԱՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. երիցութիւն:
 2. Քահանայապետութիւն:
 ՔԱՀԱՆԱՅՕՐԷՆ, մ. 1. Քահանայապէս:
 2. ա. Քահանայական:
 ՔԱՂ¹, գ. Քօշ, նոխազ, քաղակ:
 ՔԱՂ², գ. (բար.) Գաղձն:
 - ՔԱՂ ՀԱՆԵԼ, տե՛ս ՔԱՂ ՀԱՆԵԼ:
 ՔԱՂԱԾՈՅՔ, տե՛ս ՔԱՂՈՒԱԾՈՅՔ:
 ՔԱՂԱԿ, տե՛ս ՔԱՂ¹:

ՔԱՂԱՀԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՔԱՂՀԱՆԵԼ:
 ՔԱՂԱՔ, գ. Մայրաքաղաք, թագաւո-
 լեալ քաղաք, արքայարան, քաղաքիկ:
 ՔԱՂԱՔԱԲԱՇԽ, տե՛ս ՔԱՂԱՔՕՐԷՆ:
 ՔԱՂԱՔԱԲԵՐԴ, գ. Բերդաքաղաք, ա-
 մուր:
 ՔԱՂԱՔԱԳԵՂ, ՔԱՂԱՔԱԳԵԻՂ, ՔԱ-
 ՂԱՔԱԳԵՕՂ, տե՛ս ՔԱՂԱՔԱԳԻԻՂ:
 ՔԱՂԱՔԱԳԻԻՂ, գ. Գիւղաքաղաք, գե-
 ղաքաղաք, աւան:
 ՔԱՂԱՔԱԺՈՂՈՎ, ա. Բազմաժողով,
 բազմամարդ:
 ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ա. 1. Քաղաքային: 2.
 Քաղաքացի:
 - ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՆ, գ. Քաղաքականու-
 թիւն, քաղաքավարութիւն:
 ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաղա-
 քավարութիւն, քաղաքական (քաղաքը
 կառավարելը): 2. Կենցաղավարութիւն
 (առաքինի կեանք վարելը):
 ՔԱՂԱՔԱՄԱՅՐ, գ. Մայրաքաղաք:
 ՔԱՂԱՔԱՅԻՆ, ա. գ. 1. Քաղաքական:
 2. Քաղաքացի:
 ՔԱՂԱՔԱՆԻ, գ. Հաւաք. Քաղաքք:
 ՔԱՂԱՔԱՊԵՏ, գ. Շահապ:
 ՔԱՂԱՔԱՎԱՐԵԼ¹, նբ. Կառավարել,
 ղեկավարել, վարել (քաղաքը, երկիրը,
 պետութիւնը):
 ՔԱՂԱՔԱՎԱՐԵԼ², չբ. Կենցաղավարել,
 առաքինանալ:
 ՔԱՂԱՔԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔԱՂԱ-
 ՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
 ՔԱՂԱՔԱՅԻ, ա. գ. Քաղաքային, քա-
 ղաքական:
 ՔԱՂԱՔԻԿ, տե՛ս ՔԱՂԱՔ:
 ՔԱՂԱՔԿԵՆԱՐ, գ. յոգն. Քաղաքիկք:
 ՔԱՂԱՔՈՐՄ, գ. Պարիսպ, պատնէշ:
 ՔԱՂԱՔՕՐԷՆ, ա. գ. Քաղաքաբաշխ:
 ՔԱՂԴԵԱՅ, տե՛ս ՄՈՐ (1):
 ՔԱՂԵԼ, նբ. 1. Հաւաքել, ժողովել: 2.
 Քաղհանել, հնձել: 3. Հանել, կորզել,
 խլել: 4. Մերկել:

- ՔԱՂԵԼ ԶՈՋԻԼՍ. Որոհել:
 ՔԱՂԹՆԱՏ, ա. Թոթով, թոթովախօս,
 կակազոտ:
 ՔԱՂԻՐԴ, ՔԱՂԻՐԹ, գ. Փարթ, աղբա-
 բոյն որովայն:
 ՔԱՂԿԵԴՈՆԱԿԱՆ, ՔԱՂԿԵԴՈՆԻԿ, ա.
 գ. (կրօն.) երկաքնակ:
 ՔԱՂՀԱՆԵԼ, նբ. 1. Քաղ հանել, քաղա-
 հան առնել: 2. փխբ. Ծաղկաքաղ առնել:
 ՔԱՂՈՒԱԾՈՅՔ, գ. Քաղածոյք:
 ՔԱՂՐԹԵՂ, ա. Յառաջադերթ:
 ՔԱՂՅ, գ. 1. Անսուաղութիւն, նոթու-
 թիւն, քաղցութիւն, սով: 2. ա. Քաղցա-
 ւոր, նոթի, անօթի, սովական:
 ՔԱՂՅԱՆԱԼ, տե՛ս ՔԱՂՅՆՈՒԼ:
 ՔԱՂՅԱԻՈՐ, տե՛ս ՔԱՂՅ (2):
 ՔԱՂՅԵԼԱԲԱՐ, մ. Անյապաբար:
 ՔԱՂՅԵՆԱԼ, տե՛ս ՔԱՂՅՆՈՒԼ:
 ՔԱՂՅԿԵՂ, գ. (բժշկ.) խլիրդն, խոլխեց-
 գետի:
 ՔԱՂՅՆՈՒԼ, չբ. 1. Քաղցանալ, սովել,
 սովանալ: 2. փխբ. Կարօտել, ցանկալ:
 ՔԱՂՅՈՒ, գ. խաղմուզ, արիւն խաղողոյ:
 ՔԱՂՅՈՒԱԼԻՑ, ա. Արբեալ:
 ՔԱՂՅՈՒԵՆԻ, ա. Քաղցրահամ, քաղց-
 րիկ, անոյշ:
 ՔԱՂՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔԱՂՅ (1):
 ՔԱՂՅՐ, ա. 1. Անոյշ, Համեղ: 2. նման.
 Ախորժելի, հաճոյական, ցանկալի, հեշ-
 տալի, դիւրիշ: 3. նման. Լաւ, ընտիր,
 զեղեցիկ: 4. նման. Քաղցրաբարոյ, բա-
 րի: 5. գ. Քաղցրութիւն: 6. Մեղր: 7. մ.
 Քաղցրութեամբ:
 ՔԱՂՅՐԱԲԱՆ, ա. 1. Քաղցրախօս: 2.
 Շողոքորթ, հրապուրիչ:
 ՔԱՂՅՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաղցրա-
 ձայնութիւն:
 ՔԱՂՅՐԱԲԱՐ, մ. Քաղցրութեամբ,
 քաղցրապէս, քաղցր:
 ՔԱՂՅՐԱԲԱՐԱՌ, ա. մ. 1. Քաղցրա-
 ձայն: 2. Ախորժալոր, հեշտալի:
 ՔԱՂՅՐԱԲԱՐՈՅ, ա. Հեղ:

ՔԱՂՅՐԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեղուժիւն,
 ցածուժիւն:
 ՔԱՂՅՐԱԲԵՂՈՒՆ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱ-
 ԲԵՐ:
 ՔԱՂՅՐԱԲԵՐ, ա. Քաղցրաբեղուն:
 ՔԱՂՅՐԱԲՈՅՍ, ա. Քաղցրահամ:
 ՔԱՂՅՐԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ա. Քաղցրարար:
 ՔԱՂՅՐԱԳԻՆ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱԳՈՅՆ:
 ՔԱՂՅՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Քաղցրագին: 2. մ.
 Քաղցրութեամբ:
 ՔԱՂՅՐԱԶՈՒԱՐՃ, ա. Ախորժ, հեշտա-
 լուր:
 ՔԱՂՅՐԱԼՈՒՐ, ա. 1. Դիւրալուր, հլու,
 հեղ: 2. Հեշտալուր, ախորժալուր:
 ՔԱՂՅՐԱԽԱՌՆ, ա. մ. Բարեխառն, հե-
 զիկ, քաղցրիկ:
 ՔԱՂՅՐԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխառ-
 նութիւն:
 ՔԱՂՅՐԱԽՕՍ, ա. Քաղցրաբան, քաղց-
 րախօսակ, հեշտախօս:
 ՔԱՂՅՐԱԽՕՍԱԿ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱԽՕՍ:
 ՔԱՂՅՐԱԿԱՆ, ա. Քաղցր:
 ՔԱՂՅՐԱՀԱՄ, ա. Բարեհամ, անուշա-
 համ, համեղ. քաղցրաճաշակ:
 ՔԱՂՅՐԱՀԱՄԲՈՅՐ, ա. Բարեհամբոյր:
 ՔԱՂՅՐԱՀԱՅԵԱՅ, ա. 1. Հեղահայեաց,
 բարեսէր, մարդասէր: 2. Մեղուակն:
 ՔԱՂՅՐԱՀԵԶ, ա. Մեղմ, ողոքական,
 յորդորական, հեշտալուր:
 ՔԱՂՅՐԱՀՆԶԱԿ, ա. Քաղցրաճայն,
 քաղցրահնչիւն:
 ՔԱՂՅՐԱՀՆԶԻՒՆ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱՀՆ-
 ԶԱԿ:
 ՔԱՂՅՐԱԶԱՅՆ, ա. Քաղցրահնչիւն:
 ՔԱՂՅՐԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բա-
 րեճայնութիւն, քաղցրերգութիւն: 2.
 Քաղցրաբանութիւն:
 ՔԱՂՅՐԱՃԱՇԱԿ, ա. Քաղցրահամ, հա-
 մեղաճաշակ, համեղահամ, համեղ:
 ՔԱՂՅՐԱՄԵՂՈՒ, ա. Քաղցրահամ, ա-
 նուշահամ:
 ՔԱՂՅՐԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Բարեյարմար:

ՔԱՂՅՐԱՆԱԼ, չք. Անուշանալ, քաղցրել:
 ՔԱՂՅՐԱՆԻՆԶ, ա. Քաղցրանիրհ,
 քաղցրաբուն:
 ՔԱՂՅՐԱՆԻՐՀ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱՆԻՆԶ:
 ՔԱՂՅՐԱՆՈՒԱԳ, ա. 1. Քաղցրաճայն,
 բարեյարմար: 2. Համեմատ:
 ՔԱՂՅՐԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանդար-
 տութիւն:
 ՔԱՂՅՐԱՇՈՒՆԶ, ա. Բարեշունչ, հեշ-
 տաշունչ:
 ՔԱՂՅՐԱՊԱՐԶ, ա. Քաղցրահայեաց:
 ՔԱՂՅՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱԲԱՐ:
 ՔԱՂՅՐԱՍՆՈՅՑ, ա. Փափկասուն:
 ՔԱՂՅՐԱՏԵՍ, ա. Քաղցրատեսակ:
 ՔԱՂՅՐԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱՏԵՍ:
 ՔԱՂՅՐԱՐԱՐ, ա. Քաղցրաբու(ղ)իս:
 ՔԱՂՅՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պր. 1. Անուշա-
 ցուցանել: 2. Մեղմացուցանել:
 ՔԱՂՅՐԱՔՈՒՆ, ա. Քաղցրանինջ,
 քաղցրանիրհ:
 ՔԱՂՅՐԵԼ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱՆԱԼ:
 ՔԱՂՅՐԵՆԻ, ա. Քաղցր, քաղցրախօս:
 ՔԱՂՅՐԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱ-
 ԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ (1):
 ՔԱՂՅՐԻԿ, ա. Քաղցր, քաղցրախառն:
 ՔԱՂՅՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անուշութիւն,
 համեղութիւն: 2. Քաղցրաբարութիւն,
 հեղութիւն, բարութիւն, բարեբարու-
 թիւն, մարդասիրութիւն, գթութիւն:
 - ՔԱՂՅՐՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Քաղցրաբար,
 մարդասիրապէս, ախորժաբար:
 ՔԱՂՅՐՈՒՆԱԿ, ա. Քաղցր:
 ՔԱՄԱԿ, գ. Թիկնամէջ, թիկունք, մէջք:
 ՔԱՄԱԿԱԲԵԿ, ա. Քամակաղտոր, փխր.
 սրտաբեկ, կթոտ:
 ՔԱՄԱԿԱԿՈՐ, ա. Սապատողն:
 ՔԱՄԱՀԱԲԱՐ, մ. Քամահանօք, արհա-
 մարհաբար:
 ՔԱՄԱՀԱԿԱՆ, ա. Արհամարհ, արհա-
 մարհելի:
 ՔԱՄԱՀԱՆՔ, գ. Արհամարհանք, ար-
 համարհութիւն, անարգանք:

- ՔԱՄԱՀԱՆՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՔԱՄԱ-
ՀԵԼ:
ՔԱՄԱՀԵԼ, նբ. Արհամարհել, ունչս
առնել, թիկունս դարձուցանել:
ՔԱՄԱՀՁԾ, ա. Արհամարհիչ, անարգու:
ՔԱՄԵԼ, նբ. 1. Մզել, պարզել, գտել: 2.
Ծծել (մինչև վերջին կաթիլը խմել):
ՔԱՅԼ, գ. Քայլափոխ:
ՔԱՅԼԱՓՈԽ, գ. Քայլ, քայլափոխու-
թիւն, ոտից յեղյեղումն:
ՔԱՅԼԱՓՈԽԵԼ, չբ. Քայլել, ոտնափոխ
լինել:
ՔԱՅԼԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Քայլափոխ,
քայլ, ոտնափոխութիւն:
ՔԱՅԼԵԼ, չբ. Քայլափոխել, գնալ, ըն-
թանալ, երթալ, յառաջել:
ՔԱՅՌ, ՔԱՅՌԱՄԱՆԵԱԿ, տե՛ս ՔԱՌԱ-
ՄԱՆԵԱԿ:
ՔԱՅՔԱՅԱՆՔ, տե՛ս ՔԱՅՔԱՅՈՒՄՆ:
ՔԱՅՔԱՅԵԼ, նբ. Խախտել, քակել, քակ-
տել, բաժանել:
ՔԱՅՔԱՅՈՒԹԻՒՆ, ՔԱՅՔԱՅՈՒՄՆ, գ.
Քայքայանք, բաժանումն, ցրումն:
ՔԱՆԱԲԱՐ, մ. Քանակի:
ՔԱՆԱԿ, գ. Չափ, քանակութիւն, որքա-
նութիւն:
ՔԱՆԱԿԱԲԱՐ, մ. Չափով, խուռն մի:
ՔԱՆԱԿԱՆԱԼ, չբ. Քանակաւորել, քա-
նակել:
ՔԱՆԱԿԱՌՈՐ, ա. Չափաւոր:
ՔԱՆԱԿԱՌՈՐԵԼ (խմ), տե՛ս ՔԱՆԱԿԱ-
ՆԱԼ:
ՔԱՆԱԿԵԼ, տե՛ս ՔԱՆԱԿԱՆԱԼ:
ՔԱՆԱԿԻ, տե՛ս ՔԱՆԱԲԱՐ:
ՔԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Քանակ, չափ, չա-
փաւորութիւն, որքանութիւն, քանիւ-
թիւն, քանիօնութիւն:
ՔԱՆԴ, տե՛ս ՔԱՆԴԱԿ:
ՔԱՆԴԱԿ, գ. Քանդ, քանդուած, դրօ-
շուած:
ՔԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ՔԱՆԴԱԿԵԼ:
ՔԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾԻ, գ. Գրիչ, գրոց (քան-

դակելու գործիք):
ՔԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Քանդակ,
քանդ (քանդակուած գործ՝ առարկայ):
ՔԱՆԴԱԿԱԾՈՅ, ա. Քանդակեալ:
ՔԱՆԴԱԿԵԼ, նբ. Քանդակագործել, դրօ-
շել, դրուագել:
ՔԱՆԴԵԼ, նբ. Քակտել, աւերել, կործա-
նել, քայքայել, փլուզանել, տապալել,
ապականել:
ՔԱՆԴԻԶ, ա. Աւերիչ:
ՔԱՆԴՈՒԱԾ, տե՛ս ՔԱՆԴԱԿ:
ՔԱՆԴՈՒՄՆ, գ. Քակումն, աւերումն:
ՔԱՆՁԻ, շ. Վասն զի, որովհետեւ:
ՔԱՆԻ, գ. 1. Ո՞րչափ, ո՞րքան: 2. գ. Քա-
նակ, քանակութիւն, որքանութիւն:
ՔԱՆԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Որքանութիւն, քա-
նակութիւն, քանակ:
- ՔԱՆԻՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Չափով իւրիք:
ՔԱՆԻՊԱՏԻԿ, մ. Որքանաբար:
ՔԱՆԻՐՅԱՆ, ՔԱՆԻՐՅԱՆ, մ. Ո՞րչափ ևս
առաւել:
- ՔԱՆԻՐՅԱՆ ԱՆԳԱՄ, մ. Որքանի՞ցս
անգամ:
ՔԱՆԻՐՅԱՆ, գ. Ո՞րքան, ո՞րչափ:
ՔԱՆԻՐՅԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Որքանութիւն,
չափ, քանակութիւն:
ՔԱՆՈՆ, գ. 1. Կանոն (տափալ և ուղիղ
տախտակ՝ ուղիղ գծեր քաշելու համար):
2. փխբ. Կարգ, օրէնք, սահման, չափ:
ՔԱՆՈՒՆ, տե՛ս ՔԱՆՈՆ:
ՔԱՆՅԱՆՔ, գ. Քանցումն, չարչարանք:
ՔԱՆՅԵԼ, նբ. Գզել, քշտել, կոճոպել, յօ-
շել, քեցել, խզել, չոպել, չորթել, կապտել:
ՔԱՆՅՈՒՄՆ, տե՛ս ՔԱՆՅԱՆՔ:
ՔԱՆՔԱՐ, գ. Տաղանդ (դրամական միա-
ւոր):
ՔԱՆՔԱՐԱՌՈՐ, ա. Տաղանդաւոր:
ՔԱՇ, գ. Մնակուչտ:
ՔԱՇԵԼ, տե՛ս ՔԱՐՇԵԼ:
ՔԱՇԿԷՆ, գ. Գարեհալց:
ՔԱՇՏԻ, գ. 1. Թխակ (նաւի): 2. Նաւ:
ՔԱՇՏԻԿ, գ. Նաւորդ, նաւագնաց:

ՔԱՋ, աս. 1. Ուժեղ, կորովի, հզոր, զորաւոր: 2. Բարի, լաւ, ընտիր, առաքիւնի, ազնիւ, քաջատոհմիկ, փառաւոր, պատուական, վայելուչ: 3. Դիւցազն, սկայ: 4. Այս, դէ: 5. մ. Տիրապէս, բարեոք, կարի, յոյժ, մեծապէս:

– ՔԱՋ ԱՐԱՆՅ. Կայսր, թագաւոր:

– ՔԱՋ Ի ԲԱՅ, մ. Ի բաց, բացագոյն, հեռագոյն:

ՔԱՋԱԲԱՆ, ՔԱՋԱԲԱՆԻԿ, աս. 1. Պերճաբան, ճարտարաբան, ճարտարախօս:

2. Բանիբուն, ճարտար, խոհական:

ՔԱՋԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ուշեղուծիւն:

2. Բարեբանութիւն, օրհնութիւն:

ՔԱՋԱԲԱՍՏԻԿ, աս. Բարեբաստիկ, բարեբախտ, ճոխ:

ՔԱՋԱԲԱՐ, մ. Արիաբար, աներկիւղաբար, առաքինաբար, բարեոք, քաջ, լաւ:

ՔԱՋԱԲԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Քաջալաւուծիւն, բարելաւութիւն, լաւաբարութիւն:

2. Բարօրութիւն, բարեբախտութիւն:

ՔԱՋԱԲԵՐ, աս. 1. Բարեբեր, բերրի, արգաւանդ, պտղաբեր, յուռի: 2. Բազմածին:

ՔԱՋԱԲԵՐԻ, տե՛ս ՔԱՋԱԲԵՐ:

ՔԱՋԱԲԵՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Պտղաբերութիւն, արգաւանդութիւն:

ՔԱՋԱԲԵՐՈՒՆ, տե՛ս ՔԱՋԱԲԵՐ:

ՔԱՋԱԲՈՅՍ, աս. 1. Բարեբուն: 2. Առատաբեր, բերրի, աճեցուն, առատ: 3. Առատամիտ, ուշեղ: 4. Առոյգ:

ՔԱՋԱ ԳԱՆ ԳՈՒՐ, աս. Գանգրահներ:

ՔԱՋԱ ԳԵՂԵՅԻԿ, աս. Չքնաղ:

ՔԱՋԱ ԳՆԱՅ, տե՛ս ՔԱՋԼԵԹԱՅ:

ՔԱՋԱ ԳՈՅՆ, մ. 1. Արիաբար: 2. Տիրապէս, լաւ ևս, քաջ:

ՔԱՋԱ ԳՕՏԻ, աս. Պնդակազմ, ժիր, քաջընթաց, արագ:

ՔԱՋԱ ԴԵՏ, աս. Ճարտարադէտ:

ՔԱՋԱ ԴԻՊՈՒԹԻԻՆ, գ. Քաջայարմարութիւն, վայելչութիւն:

ՔԱՋԱՋԱՐՄ, աս. Քաջատոհմիկ, պա-

տուական, ազնուական:

ՔԱՋԱՋ ԳԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Իմացականութիւն, ուշեղութիւն:

ՔԱՋԱՋ ԳԻ, աս. Քաջազարմ, քաջազուն:

ՔԱՋԱՋԵԿ, աս. Քաջայայտ:

ՔԱՋԱՋԷՆ, աս. Սպառազէն, քաջայաղթ:

ՔԱՋԱՋՈՒԱՐԹ, ՔԱՋԱՋՈՒԱՐՃ, աս. Սաղարթագումարճ, բարգաւաճ, յուռի:

ՔԱՋԱՋՈՒՆ, աս. Քաջագգի, քաջատոհմիկ, քաջ:

ՔԱՋԱՋՕՐ, աս. Մեծազօր, զօրաւոր, արի:

ՔԱՋԱՋՕՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Ուժեղականութիւն, ուժեղութիւն, կորովութիւն:

ՔԱՋԱԹՈՒՆ, աս. Քաջասև:

ՔԱՋԱԹՈՒՉ, աս. Արագաթուիչ, սրաթուիչ:

ՔԱՋԱԺԻՐ, աս. Անխոնջ:

ՔԱՋԱԼԱԻ, աս. Բարելաւ, ընտիր, վայելչական:

ՔԱՋԱԼԱԻՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Բարելաւութիւն:

2. Քաջաբարութիւն, առաքինութիւն:

ՔԱՋԱԼԵՐ, լերք, գ. 1. Քաջալերութիւն:

2. Վատահուլութիւն: 3. աս. Քաջալերական, քաջալերիչ:

ՔԱՋԱԼԵՐԱԲԱՐ, մ. Անվեհեր, համարձակ:

ՔԱՋԱԼԵՐԱ ԳՈՅՆ, աս. Համարձակագոյն, աներկիւղ:

ՔԱՋԱԼԵՐԱԿԱՆ, աս. Քաջալեր, քաջալերիչ, զօրացուցիչ:

ՔԱՋԱԼԵՐԵԼ¹, նբ. Քաջալերեցուցանել, զօրացուցանել, խրախուսել, սրտապնդել:

ՔԱՋԱԼԵՐԵԼ² (իմ), չբ. Ջօրանալ, արիանալ:

ՔԱՋԱԼԵՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՔԱՋԱԼԵՐԵԼ¹:

ՔԱՋԱԼԵՐԻՉ, աս. Յուսադիր:

ՔԱՋԱԼԵՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Քաջալերք:

2. Համարձակութիւն, վստահութիւն, զօրութիւն:

ՔԱՋԱԼՈՒՐ, աս. Հլու, հնազանդ:

ՔԱՋԱԽԱՌՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Բարեխառնութիւն:

ՔԱՋԱԽՆԱՄՈՂ, Կ. Բարեխնամ:
 ՔԱՋԱԽՈՂ, ՔԱՋԱԽՈՂԱԳՈՅՆ, ՔԱՋԱ-
 ԽՈՂԱԿ, Կ. Քաջախորհուրդ, խոհական,
 իմաստուն:
 ՔԱՋԱԽՈՂՆԵՄ, Կ. Խոհականագոյն:
 ՔԱՋԱԽՈՏ, Կ. Խոտաւէտ:
 ՔԱՋԱԽՈՐ, Կ. Խորագոյն:
 ՔԱՋԱԽՈՐՆՈՒՐԴ, Կ. Խոհական, խելա-
 ցի, ուշիմ, զգօն:
 ՔԱՋԱԽՈՐՆՆՐԴՈՒԹԻՒՆ, Գ. Խոհակա-
 նութիւն, իմաստութիւն:
 ՔԱՋԱԽՈՍ, ՔԱՋԱԽՈՍՆԱԿ, Կ. Քաջա-
 բան, համարձակախօս, քաղցրախօս:
 ՔԱՋԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ, Գ. Պերճաբանու-
 թիւն, ճոռոմաբանութիւն:
 ՔԱՋԱԾԱՆՕԹ, Կ. Իրագէտ, տեղեակ,
 խելամուտ:
 ՔԱՋԱԾԵՐ, Գ. Ծերունի, ալեոր:
 ՔԱՋԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, Գ. Բազմածնութիւն,
 արգասաւորութիւն:
 ՔԱՋԱԾՆՈՒՆԴ, Կ. Բազմածին, բարե-
 բեր:
 ՔԱՋԱԿԱՋՄ, Կ. Պնդակազմ, քաջայար-
 մար:
 ՔԱՋԱԿԱՋՄՈՒԹԻՒՆ, Գ. Քաջայարմա-
 րութիւն:
 ՔԱՋԱԿԱԼ, Կ. Այսահար, դիւահար:
 ՔԱՋԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, Գ. Բարեկարգու-
 թիւն:
 ՔԱՋԱԿԱՐԾՐԱԳՈՅՆ, Կ. Պնդակազմ,
 անպարտելի:
 ՔԱՋԱԿԵՐՊ, Կ. Բարեսեւիլ, բարեսե-
 սակ:
 ՔԱՋԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, Գ. Բարեսեսու-
 թիւն, գեղեցկութիւն:
 ՔԱՋԱԿՈՐՈՎ, Կ. Յոգնակորով, զօրա-
 ւոր, հզօրեղ, քաջագօր:
 ՔԱՋԱԿՐՕՆ, Կ. Բարեկրօն:
 ՔԱՋԱՀԱՃՈՅ, Կ. Բարեհաճոյ, հաճոյա-
 կան, ընդունելի:
 ՔԱՋԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, Գ. Բարեհաճու-
 թիւն:

ՔԱՋԱՀԱՄԱՐ, ՔԱՋԱՀԱՄԱՐԵԼԻ, Կ.
 Գովելի, օրհնեալ:
 ՔԱՋԱՀԱՅԵԱՅ, Կ. Նրբահայեաց, սրբ-
 ալին:
 ՔԱՋԱՀԱՆԴԵՊ, Կ. Քաջայարմար:
 ՔԱՋԱՀԱՆՃԱՐ, Կ. Հանճարեղ, իմաս-
 տուն:
 ՔԱՋԱՀԱՍԱԿ, Կ. Բարձրահասակ:
 ՔԱՋԱՀԱՏ, Կ. Հատու:
 ՔԱՋԱՀԱԻ, Գ. (Կենդը.) Յեծ, իբիդ:
 ՔԱՋԱՀԱԻՆ, Կ. Դիւրահաւան, հլու:
 ՔԱՋԱՀԱԻՆՈՒԹԻՒՆ, Գ. Դիւրահաւա-
 նութիւն, կամակցութիւն, հլութիւն:
 ՔԱՋԱՀԱԻՏ, Կ. 1. Մեծահաւատ, հա-
 ւատարիմ: 2. Վստահ:
 ՔԱՋԱՀԱԻՏՈՒԹԻՒՆ, Գ. Վստահու-
 թիւն:
 ՔԱՋԱՀՄՈՒՏ, Կ. Ստուգահմուտ, խելա-
 մուտ, քաջածանօթ:
 ՔԱՋԱՀՆՁՈՂ, Կ. Մեծաձայն, մեծա-
 բարբառ, ազդոյ:
 ՔԱՋԱՀՈՂ, Կ. Թանձրահոյ:
 ՔԱՋԱՀՈՏ, Կ. Անուշահոտ:
 ՔԱՋԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, Գ. Անուշահոտու-
 թիւն, քաջաշնչութիւն:
 ՔԱՋԱԶԱՅՆ, Կ. 1. Մեծաձայն, քաջա-
 շնչոյ: 2. Քաղցրաձայն:
 ՔԱՋԱԶԱՅՆԱՊԷՍ, Կ. Բարձրաձայն
 (բարձր ձայնով):
 ՔԱՋԱԶԵԻ, Կ. Բարեձեւ, վայելչական,
 վայելուչ:
 ՔԱՋԱԶԻ, Կ. Գեղեցկաձի:
 ՔԱՋԱՂԵՂՆ, Կ. Գեղեցկաղեղն, դիւա-
 դեղն:
 ՔԱՋԱՃՈՒՆ, Կ. Աճեցուն, զարգացելի:
 ՔԱՋԱՄԱՄՆ, Կ. Բարեմասն, բարեվի-
 ճակ:
 ՔԱՋԱՄԱՄՆՈՒԹԻՒՆ, Գ. Բարեմասնու-
 թիւն, յաջողութիւն:
 ՔԱՋԱՄԱՐՄԻՆ, Կ. 1. Պնդակազմ: 2.
 Պարարտ:
 ՔԱՋԱՄԱՐՏ, տե՛ս ՔԱՋԱՄԱՐՏԻԿ:

ՔԱՋԱՄԱՐՏԻԿ, ա. Քաջամարտ:
 ՔԱՋԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նահատակութիւն:
 ՔԱՋԱՄԻՏ, ա. Սրամիտ, կորովամիտ, հանճարեղ, խելացի:
 ՔԱՋԱՄՈՒԽ, ա. մ. Խորամուխ:
 ՔԱՋԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կորովամտութիւն, հանճար: 2. Բարեմտութիւն:
 ՔԱՋԱՅԱՂԹ, ՔԱՋԱՅԱՂԹՈՂ, ա. Սաստկայաղթ, յաղթական, քաջ:
 ՔԱՋԱՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեյաղթութիւն:
 ՔԱՋԱՅԱՅՏ, ա. 1. Հռչակաւոր, երեւի: 2. Յայտանշան:
 ՔԱՋԱՅԱՆԴՈՒԳՆ, ա. Անվեհեր, վրստաճ, համարձակ:
 ՔԱՋԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Գեղեցկայարմար, բարեյարմար, պատշաճ:
 ՔԱՋԱՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջաղբպուլթիւն, յանգաւորութիւն, վայելչականութիւն, ճաշաւորութիւն:
 ՔԱՋԱՅՈՅՍ, ա. Մեծայոյս, բարեյոյս, վստաճ, քաջահաւատ:
 ՔԱՋԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Յորդորամիտ, յօժարամիտ, յօժար:
 ՔԱՋԱՅՈՒՇ, ա. Ուշիմ, խելացի:
 ՔԱՋԱՅՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեյոսուութիւն:
 ՔԱՋԱՅՕԺԱՐ, ա. Պատրաստական, զուարթամիտ:
 ՔԱՋԱՆԱԼ, չբ. Քաջալերել, արիանալ, զօրանալ:
 ՔԱՋԱՆՈՒԱՍՏ, ա. Խոնարհ, ցածուն, անշուք:
 ՔԱՋԱՆՈՒՆ, ա. Մեծանուն, նշանաւոր, երեւի:
 ՔԱՋԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեհամբաւութիւն:
 ՔԱՋԱՇՆՈՐՀ, ա. Բարեշնորհ, շնորհալի:
 ՔԱՋԱՇՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջահոտութիւն, անուշահոտութիւն:
 ՔԱՋԱՇՈՒՆՉ, ա. Քաջահոտ, անուշա-

հոտ, բարեշունչ:
 ՔԱՋԱՊԱՃԱՐ, ա. Անանասնոյց:
 ՔԱՋԱՊԱՏՐԱՍՏ, ա. Պատրաստական:
 ՔԱՋԱՊԵՐՃ, ա. Գերապանձ:
 ՔԱՋԱՊԷՍ, մ. 1. Քաջաբար, արիաբար, քաջ: 2. Լաւ, բարւոք: 3. ա. Արիական, հզօր:
 ՔԱՋԱՊԻՆԴ, ա. 1. Հաստապինդ, պնդակազմ, տոկուն, արի: 2. մ. Պնդապէս, սաստիկ:
 ՔԱՋԱՊԻՏԱՆԱՅՈՒ, ա. Օգտակար:
 ՔԱՋԱՊԵՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Պնդակազմութիւն, հաստատութիւն:
 ՔԱՋԱՊՏՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Պտղաբերութիւն:
 ՔԱՋԱՊՏՈՒՂ, ա. Պտղալից, պտղաբեր, բարեբեր, արգասաւոր, արգաւանդ:
 ՔԱՋԱՋՈՒՐ, ա. Զրարբի:
 ՔԱՋԱԴԱՍ, ա. Առատաճեղն, առատամիտ:
 ՔԱՋԱԴԱՐԱՐ, մ. Արիաբար, առաքինաբար:
 ՔԱՋԱԴՈՂՋԱՆԱԼ, չբ. Քաջողջանալ:
 ՔԱՋԱԴՈՅԳ, ա. Քաջազուարթ:
 ՔԱՋԱԴՈՒ, ա. Ուշեղ, սրամիտ:
 ՔԱՋԱՍԵԻ, ա. Քաջաթուխ:
 ՔԱՋԱՍԻՐՏ, ա. 1. Ուժգնասիրտ, քաջայանդուգն: 2. Արիական, անվեհեր: 3. մ. Արիաբար:
 ՔԱՋԱՍԼԱՅ, ա. Քաջասլացիկ:
 ՔԱՋԱՍԼԱՅԻԿ, տե՛ս ՔԱՋԱՍԼԱՅ:
 ՔԱՋԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Առողջութիւն:
 ՔԱՋԱՍՆՈՒՆԴ, ա. Պարարտ:
 ՔԱՋԱՍՏՈՒԵՐ, ա. Հովանաւոր:
 ՔԱՋԱՍՐՏԱԲԱՐ, մ. Քաջասրտութեամբ, քաջասրտապէս, համարձակ:
 ՔԱՋԱՍՐՏԱԳՈՅՆ, ա. Արիագոյն:
 - ՔԱՋԱՍՐՏԱԳՈՅՆՍ, մ. Արիաբար:
 ՔԱՋԱՍՐՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՔԱՋԱՍՐՏԱԲԱՐ:
 ՔԱՋԱՍՐՏԵԼ, չբ. Քաջալերել, արիանալ:
 ՔԱՋԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արիութիւն, անվեհերութիւն, համարձակութիւն:

ՔԱՋԱՎԱԶԻԿ, ա. Քաջընթաց, սրբն-
թաց:
ՔԱՋԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Բարեվայելուչ,
գեղեցիկ, չքեղ, չքնաղ:
ՔԱՋԱՎԱՅԵԼՉԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս ՔԱՋԱ-
ՎԱՅԵԼՉԱՊԵՍ:
ՔԱՋԱՎԱՅԵԼՉԱՊԵՍ, մ. Քաջավայել-
չագոյնս, բարեվայելչապէս, փառաւո-
րապէս:
ՔԱՋԱՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեվայել-
չութիւն, բարեձեւութիւն, գեղեցկութիւն:
ՔԱՋԱՎԱՐ, ա. Օրինաւոր:
ՔԱՋԱՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծերատաճու-
թիւն, հոգատարութիւն:
ՔԱՋԱՏԵՍ, ա. Քաջատեսիկ, սրակն,
սրատես:
ՔԱՋԱՏԵՍԻԼ, ա. Բարեսեսիլ, չքնաղ:
ՔԱՋԱՏԵՍԻԿ, տե՛ս ՔԱՋԱՏԵՍ:
ՔԱՋԱՏՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրատեսութիւն:
ՔԱՋԱՏՈՂՄ, տե՛ս ՔԱՋԱՏՈՂՄԻԿ:
ՔԱՋԱՏՈՂՄԻԿ, ա. Քաջազգի, բարեսոհ-
միկ, ազնուատոհմ, ազնուական, առա-
քինի:
ՔԱՋԱՏՈՂՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեսոհմու-
թիւն, ազնուականութիւն:
ՔԱՋԱՐԻ, ՔԱՋԱՐԻԱԳՈՅՆ, ա. Առաքի-
նի, քաջաժիր:
ՔԱՋԱՐՇԱԽ, ա. Քաջընթաց, սրբնթաց:
ՔԱՋԱՐՈՒԵՍ, ա. 1. Ամենարուեստ,
ճարտարապետ, ճարտար: 2. Հրաշափառ:
ՔԱՋԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արիութիւն, քաջու-
թիւն:
ՔԱՋԱՐՓԻ, ա. Արփիափայլ, լուսափայլ,
փայլուն:
ՔԱՋԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Արիացուցանել,
զօրացուցանել, քաջաբերել:
ՔԱՋԱԻԷՏ, ա. Արի, արիական, յաղթա-
կան:
ՔԱՋԱՓԱՅԼ, ա. Պերճապայծառ, պան-
ծալի, չքեղ:
ՔԱՋԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Պայծառու-
թիւն, չքեղութիւն:

ՔԱՋԱՓԱՌ, ա. Բարեփառ, փառացի,
փառաւոր:
ՔԱՋԱՓԱՌԱԳՈՅՆ, ա. Բարեփառագոյն,
մեծափառ:
ՔԱՋԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեփառու-
թիւն, բարեհամբաւութիւն, բարեբախ-
տութիւն:
ՔԱՋԱՓՈՅԹ, ա. Փոյթարագ, փութկոտ,
ժիրաժիր:
ՔԱՋԱՓՈՐՉ, ա. Հմուտ, բանիբուն:
ՔԱՋԵՐԳՈՂ, ա. (կրօն.) Հոգեբոգոյ, հո-
գենուագ:
ՔԱՋԸՆԴՈՒՆԵԼԻ, ա. Քաջընկալ, դիւր-
ընկալ, հեշտընկալ, արժանահաւատ:
ՔԱՋԸՆԹԱՅ, ա. 1. Քաջազնաց, քաջար-
շաւ, արագընթաց: 2. Աջողակ:
ՔԱՋԸՆԹԱՅԻԿ, գ. Սուրհանդակ:
ՔԱՋԸՆԿԱԼ, տե՛ս ՔԱՋԸՆԴՈՒՆԵԼԻ:
ՔԱՋԸՆՏՐԱԲԱՐ, մ. Որոշաբար:
ՔԱՋԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որոշողութիւն:
ՔԱՋԻԿ, ա. Քաջ:
ՔԱՋԻՄԱՅԱԲԱՐ, մ. Իմաստութեամբ:
ՔԱՋԸՆԱՓԱՅԼ, տե՛ս ՔԱՋԱՓԱՅԼ:
ՔԱՋՈՂՋԱՆԱԼ, տե՛ս ՔԱՋԱՌՈՂՋԱ-
ՆԱԼ:
ՔԱՋՈՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առողջութիւն
(ողջ և առողջ լինելը): 2. Ողջմտութիւն,
բարեխաւութիւն:
ՔԱՋՈՐԿՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կշտապնդու-
թիւն, յազուրդ:
ՔԱՋ ՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արիութիւն, զօրու-
թիւն, անվեհերութիւն, համարձակու-
թիւն: 2. Լաւութիւն, բարեխաւութիւն,
առաքինութիւն:
ՔԱՋՈՒԴԷՇ, ա. 1. Սաղարթախիտ: 2.
փխբ. Յուռթի, հարուստ, առատ:
ՔԱՋՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աջողակու-
թիւն:
ՔԱՋՈՒՇ, ՔԱՋՈՒՇԵՂ, ա. Մտացի, խե-
լացի, ուշիմ, ուշեղ:
ՔԱՋՈՒՇԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուշադրութիւն,
խելամտութիւն:

ՔԱՋՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Քաջուչեղ, Հանճա-
րաւոր, ուշիմ:
ՔԱՋՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խելամտու-
թիւն, քաջուչեղութիւն, ուսումնասիրու-
թիւն:
ՔԱՋՕՐԷՆ¹, մ. ա. 1. Քաջապէս, քաջա-
բար: 2. Օրինաւոր, կարգաւոր:
ՔԱՋՕՐԷՆ², ա. Օրինապահ:
ՔԱՋՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկարգու-
թիւն, բարեձուլութիւն:
ՔԱՌ, թ. Չորք, քառեակ:
ՔԱՌԱԳԻՐ, տե՛ս ՉՈՐԵՔԳՐԵԱՆ:
ՔԱՌԱԳԼՈՒԽ, տե՛ս ՉՈՐԵՔԳԼԽԵԱՆ:
ՔԱՌԱԴԵՄ, ՔԱՌԱԴԻՄԱԿ, ՔԱՌԱԴԻ-
ՄԻ, ա. Չորեքդիմեան, չորեքդիմի, քա-
ռակերպ, չորեքկերպ, չորեքկերպեան:
ՔԱՌԱԴԻՐ, ա. Քառակողմ, քառաթև:
ՔԱՌԱԹԵՒ, ա. 1. Քառաթևեան (խաչի
մասին): 2. գ. Խաչ:
ՔԱՌԱԹԵՒԵԱՆ, տե՛ս ՔԱՌԱԹԵՒ (1):
ՔԱՌԱՄՐԱԳԻՄ, ա. Քառաթև:
ՔԱՌԱԿ, տե՛ս ՔԱՌԵԱԿ (1):
ՔԱՌԱԿԱՐԱՐ, մ. Քառակի:
ՔԱՌԱԿԱՆ ԳՈՒՆ, ա. Չորեքկանգնեան:
ՔԱՌԱԿԱՐԳԵԱՆ, ա. Չորեքկարգեան:
ՔԱՌԱԿԵՐՊ, ա. Չորեքկերպ, քառակեր-
պեալ, քառակերպեան:
ՔԱՌԱԿԵՐՊԵԱԼ, ՔԱՌԱԿԵՐՊԵԱՆ,
տե՛ս ՔԱՌԱԿԵՐՊ:
ՔԱՌԱԿԻ, մ. 1. Քառակաբար: 2. թ. տե՛ս
ՔԱՌԵԱԿ (1):
ՔԱՌԱԿՈՂՄ, ՔԱՌԱԿՈՂՄԱՆԻ, ՔԱ-
ՌԱԿՈՂՄԵԱՆ, ա. Քառաթև, քառան-
կիւն, քառանկիւնի, քառակուսի, քառա-
կոյս, քառակուսեան:
ՔԱՌԱԿՈՅՍ, 1. գ. (երկրչ.) Քառակուսի: 2.
ա. տե՛ս ՔԱՌԱԿՈՂՄ: 3. մ. Չորեքկուսի:
ՔԱՌԱԿՈՒՍԵԱՆ, տե՛ս ՔԱՌԱԿՈՂՄ:
ՔԱՌԱԿՈՒՄԻ, ա. 1. Քառակողմ: 2. գ.
տե՛ս ՔԱՌԱԿՈՅՍ (1): 3. մ. Չորեքկուսի:
ՔԱՌԱՀԵՏԵՒ, ա. Քառոտանի, չորքո-
տանի:

ՔԱՌԱՁԻ, ա. Չորեքերկարեան:
ՔԱՌԱՄԱՆԵԱԿ, գ. ձիտակ, քայո:
ՔԱՌԱՆԻԻԹ, ՔԱՌԱՆԻԻԹԵԱՅ, ա. 1.
Չորեքնիւթեայ: 2. Քառակերպ:
ՔԱՌԱՆԿԻԻՆ, ա. Չորեքանկիւն:
ՔԱՌԱՆԿԻԻՆԻ, գ. Չորեքանկիւն, չո-
րեքանկիւնի:
ՔԱՌԱՆՄԱՆ, ա. Քառաձև, քառակերպ,
քառաթև:
ՔԱՌԱՊԵՐՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառաւորու-
թիւն:
ՔԱՌԱՍԱՅՐ, ա. Քառասայրեան, քա-
ռասայրի:
ՔԱՌԱՍԱՅՐԵԱՆ, ՔԱՌԱՍԱՅՐԻ, տե՛ս
ՔԱՌԱՍԱՅՐ:
ՔԱՌԱՍՆԱԹԻԻ, ա. Քառասուն, քա-
ռասնեայ:
ՔԱՌԱՍՆԱՄԵԱՅ, ա. Քառասնամեան:
ՔԱՌԱՍՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ՔԱՌԱՍՆԱ-
ՄԵԱՅ:
ՔԱՌԱՍՆԵԱԿ, ա. Քառասնօրեայ:
ՔԱՌԱՍՆԵԱՅ, ա. Քառասնաթիւ, քա-
ռասուն:
ՔԱՌԱՍՆԵՐԵԱԿ, ա. 1. Քառասներորդ,
քառասնեակ: 2. գ. Քառասներորդք:
ՔԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴ, թ. 1. Քառասնորդ: 2.
ա. Քառասներեակ, քառասնօրեայ:
- ՔԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴԻ, գ. յոգն. (եկեղջ.)
Քառասներեակ (քառասուն օրուայ
պատ):
ՔԱՌԱՍՆԵՔԵԱՆ, թ. Քառասներին:
ՔԱՌԱՍՆԵՔԻՆ, տե՛ս ՔԱՌԱՍՆԵ-
ՔԵԱՆ:
ՔԱՌԱՍՆՈՐԴ, տե՛ս ՔԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴ
(1):
ՔԱՌԱՍՆՈՐԴԻ, տե՛ս ՔԱՌԱՍՆԵ-
ՐՈՐԴԻ:
ՔԱՌԱՍՆՈՐԴԵԱՅ, ա. Քառասնեակ:
ՔԱՌԱՍԱՐԵԱՆ, ա. Չորեքտարրեան:
ՔԱՌԱՏԵՍԱԿ, ա. Քառակերպ, քառան-
կիւն, քառաթև:
ՔԱՌԱՔԱՅԼ, ա. Քառոտանի:

ՔԱՌԱՔԵԱՅ, ա. Քառոտանի, չորքոտանի:
 ՔԱՌԵԱԿ, թ. Չորք, չորրեակ, քառակի, քառակ:
 ՔԱՌՈՏԱՆԻ, ա. Չորքոտանի, քառաչետե, քառաքյլ, քառաքեաց:
 ՔԱՌՈՐԴ, թ. Չորրորդ:
 ՔԱՌՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. (կրօն.) Չորրորդութիւն:
 ՔԱՌՈՒՆԱԿ, ա. Քառեակ:
 ՔԱՌԱՍՅՐԵԱՆ, տե՛ս ՔԱՌԱՍԱՅՐ:
 ՔԱՍՔԵՆԸ, չբ. 1. Բստմնել: 2. Խորշել, խրտչել, հարթչել, սարանուլ:
 ՔԱՍՔԵՆՅՈՒՅԱՆԵՆԸ, պբ. Խրտուցանել, սարտուցանել:
 ՔԱՍՔԵՆՅՈՒՅԻՉ, ա. Բստմնելի, սարտուցիչ:
 ՔԱՏԱԿ, գ. Նմանութիւն, օրինակ, ձև:
 ՔԱՏԱԿԱՊԷՍ, մ. Միօրինակ, համեմատաբար:
 ՔԱՏԱԿԵՆ, նբ. Նմանեցուցանել, ձևացուցանել, համեմատել, յարմարել:
 ՔԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանութիւն:
 ՔԱՐ, գ. 1. Վէժ, ապառաժ, սալ: 2. Ակն, գոհար:
 ՔԱՐԱԳԱԳԱԹՆ, ա. գ. Քարազլուխ:
 ՔԱՐԱԳԼՈՒԽ, տե՛ս ՔԱՐԱԳԱԳԱԹՆ:
 ՔԱՐԱԳՈՐԾ, ա. 1. Քարահատ, գաղատոս: 2. Քարակերտ:
 ՔԱՐԱԺԱՅՈՒ, ՔԱՐԱԺԵՆ, գ. 1. Ժայռ, սեպ: 2. ա. Ապառաժուտ, ապառաժ:
 ՔԱՐԱԼԵԱՌՆ, գ. Ապառաժ:
 ՔԱՐԱԼԻՅ, ա. Քարուտ:
 ՔԱՐԱՍԵՐ, ա. Քարկոծ, քարակոչկոծ:
 ՔԱՐԱՍԵՐՊ, գ. յոգն. Քարանձաւ, քարայր, այր, փապար, փապ:
 ՔԱՐԱԿ, գ. Ցանկ, պատնէշ, որմափակ:
 ՔԱՐԱԿԱՇԿԱՌ, ՔԱՐԱԿԱՐԿԱՌ, գ. 1. Քարակոյտ, կարկառակոյտ, կաշկառ, կարկառ: 2. ա. Քարակերտ:
 ՔԱՐԱԿԵՐՏ, ա. Քարակոփ, քարակուռ:
 ՔԱՐԱԿՈՅՏ, գ. Կարկառ, կարկառակոյտ:

ՔԱՐԱԿՈՇԿՈՃ, ա. Քարկոծ:
 - ՔԱՐԱԿՈՇԿՈՃ ԱՌՆԵՆԸ. Քարկոծ առնել, քարկոծել:
 ՔԱՐԱԿՈՒՌ, տե՛ս ՔԱՐԱԿՈՓ:
 ՔԱՐԱԿՈՓ, ա. 1. Քարակուռ, կոփածոյ:
 2. գ. Քարահատ, քարկուռ, քարկոփ, քարտաշ:
 ՔԱՐԱԿՏՈՒՐ, ա. Քարաժայռ, քարահատ:
 ՔԱՐԱՀԱՏ, գ. 1. Քարակոփ, քարակուռ, գաղատոս: 2. Քարակտուր, վիմահատ:
 ՔԱՐԱԶԳՈՂ, տե՛ս ՔԱՐԱԶԻԳ:
 ՔԱՐԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Քարկոծանք, քարկոծումն, քարկոծութիւն:
 ՔԱՐԱԶԻԳ, ա. Քարկոծիչ, քարաձգող:
 - ՔԱՐԱԶԻԳՍ ԱՌՆԵՆԸ, ՔԱՐԱԶԻԳ ԼԻՆԵՆԸ. Քարկոծել:
 - ՔԱՐԱԶԻԳԻ, գ. Քարաձգութիւն:
 ՔԱՐԱՄԷՋ, գ. Քարանձաւ:
 ՔԱՐԱՅԱՏԱԿ, ա. Սալայտակ:
 ՔԱՐԱՅԱՐԿ, ա. Քարաքուի:
 ՔԱՐԱՅՐ, գ. 1. Քարանձաւ, անձաւ: 2. Քարաժայռ:
 ՔԱՐԱՅՐԵԱՅ, ա. Քարանձաւայ:
 ՔԱՐԱՆԱԸ, չբ. Սալանալ, վիմանալ:
 ՔԱՐԱՆՁԱԻ, գ. 1. Անձաւ, քարայր, այր: 2. Քարաժայռ, ապառաժ: 3. Գահաւանդ, բարձունք: 4. ա. Քարանձաւայ, քարայրեայ:
 ՔԱՐԱՆՁԱԻԱՄՈՒՏ, ա. Անձաւամուտ:
 ՔԱՐԱՆՁԱԻԵԱՅ, ա. Քարայրեայ:
 ՔԱՐԱՆՄԱՆ, ա. Քարատեսակ:
 ՔԱՐԱՊԱՇՏ, ա. 1. Կռապաշտ: 2. Կռապաշտական:
 ՔԱՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կռապաշտութիւն:
 ՔԱՐԱՍԻՐՏ, ա. Խստասիրտ, անկարեկիր, անգութ:
 ՔԱՐԱՍՐՏԻԼ, չբ. Խստանալ (քարասիրտ դառնալ):
 ՔԱՐԱՎԷժ, ա. մ. 1. Գահալէժ: 2. Քարածեծ: 3. գ. Քարաձգութիւն:

- ԲԱՐԱՎԷԺԻ ԱՌՆԵԼ. Գահավէժ առնել:
 - ԲԱՐԱՎԷԺԻ ԼԻՆԵԼ. Գահավէժի, քա-
 րավիժի:
 ԲԱՐԱՎԷԺԻ (իմ), չբ. Քարավէժ լինել,
 գահավիժի:
 ԲԱՐԱՎԷԺԻԹԻԹԻԹԻՆ, գ. Գահավիժու-
 թիւն:
 ԲԱՐԱՏԱՇ, ա. գ. Քարակոփ:
 ԲԱՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Քարանման:
 ԲԱՐԱՏՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Խստացուցանել,
 կարծրացուցանել:
 ԲԱՐԱՓՈՐ, ա. Վիմափոր:
 ԲԱՐԱՔԻԻ, տե՛ս ԲԱՐԱՔՈՒԻ:
 ԲԱՐԱՔՈՍ, գ. Մամուռ, լոռ:
 ԲԱՐԱՔՈՒԻ, ա. գ. Քարաքիւ, քարա-
 յարկ, քարայր:
 ԲԱՐԲ, գ. (կենդբ.) Իժ:
 ԲԱՐԳՈՐԾ, տե՛ս ԲԱՐԱԳՈՐԾ:
 ԲԱՐԵԱՅ, տե՛ս ԲԱՐԵՂԷՆ:
 ԲԱՐԵՂԷՆ, ա. Քարեայ:
 ԲԱՐԸՆԴՈՏԵԼ, նբ. Գլեցուցանել,
 սայթաքեցուցանել, գլորել:
 ԲԱՐԸՆԿԷՅ, գ. 1. Բաբան: 2. Քարընկէ-
 ցութիւն:
 ԲԱՐԸՆԿԷՅՈՒԹԻԹԻՆ, գ. Քարկոծանք,
 քարկոծումն, քարկոծութիւն:
 ԲԱՐԹԸՆՋՈՒՄԵՆ, գ. Քրթմնջիւն, մըր-
 մունջ:
 ԲԱՐԿՈՐՈՂ, տե՛ս ԿՈՐՈՂ:
 ԲԱՐԿՈՐԱՆՔ, տե՛ս ԲԱՐԿՈՐՈՒՄԵՆ:
 ԲԱՐԿՈՐ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԿՈՐԱՆՔ:
 ԲԱՐԿՈՐԱՆՔ, նբ. Քարկոծ առնել, քարա-
 ձիգ առնել:
 ԲԱՐԿՈՐԻՉ, ա. Քարաձգող, քարա-
 ձիգ:
 ԲԱՐԿՈՐՈՒԹԻԹԻՆ, ԲԱՐԿՈՐՈՒՄԵՆ, գ.
 Քարկոծանք, քարընկէցութիւն:
 ԲԱՐԿՈՒԹԻ, տե՛ս ԲԱՐԱԿՈՒԹԻ:
 ԲԱՐԿՈՒՄ, տե՛ս ԲԱՐԱԿՈՒՄ:
 ԲԱՐԿՈՒՄԻՉ, գ. Ալիսագործ:
 ԲԱՐԶԱՏ, գ. Մուրճ, վիրգահան:
 ԲԱՐՁ, ա. Պակասամօրու:

ԲԱՐՁԳՈՒԹԻԹԻՆ, տե՛ս ԲԱՐԱՁԳՈՒ-
 ԹԻԹԻՆ:
 ԲԱՐՇ, Ի ԲԱՐՇ, մ. Քարչմամբ, քարչե-
 լով:
 - Ի ԲԱՐՇ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՐՇԵԼ:
 ԲԱՐՇԱՆՔ, գ. Չարչարանք, լլկանք:
 ԲԱՐՇԵԼ, նբ. 1. Ի քարչ արկանել, քարչել,
 ձգել, ձգձգել: 2. Լլկել, բռնաբարել: 3.
 Բամբասել:
 ԲԱՐՇՈՂԱԿԱՆ, ա. Չգողական:
 ԲԱՐՇՈՒԹԻԹԻՆ, տե՛ս ԲԱՐՇՈՒՄԵՆ:
 ԲԱՐՇՈՒՄԵՆ, գ. Քարչութիւն (քարչելը):
 ԲԱՐՈՁ, գ. 1. Չայնատու, ազգարար,
 քարոզիչ, քարոզակ: 2. Երաժշտ, նուա-
 դածու, փողահար: 3. (եկեղջ.) Ներբո-
 ղեան, երգ:
 - ԲԱՐՈՁ ԿԱՐԴԱԼ, տե՛ս ԲԱՐՈՁԵԼ:
 ԲԱՐՈՁԱԿ, տե՛ս ԲԱՐՈՁ (1):
 ԲԱՐՈՁԵԼ, նբ. Քարոզ կարգալ, ազգել,
 չրատարակել, աւետարանել, նախաձայ-
 նել:
 ԲԱՐՈՁԻՉ, տե՛ս ԲԱՐՈՁ (1):
 ԲԱՐՈՒԱԿ, ա. Ամօթապարտ, խայտա-
 ռակ, ամօթալի:
 ԲԱՐՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻԹԻՆ, գ. Քարուա-
 կանք, յոռութիւն, խայտառակութիւն:
 ԲԱՐՈՒՏ, ա. Քարալից, վիմուռ:
 ԲԱՐՈՒՐԱԳԻ, գ. Մուրճ (քարեր տաշող):
 ԲԱՐՏ, ԲԱՐՏԷՉ, ԲԱՐՏԷՆ, տե՛ս ԲԱՐ-
 ՏԷՍ:
 ԲԱՐՏԷՍ, գ. 1. Մագաղաթ, թուղթ: 2.
 Նամակ: 3. Հրովարտակ: 4. Գիրք, մա-
 տեան:
 ԲԱՐՏՈՒՂԱՐ, գ. Դպիր, ատենադպիր,
 դպրագետ:
 ԲԱՒ, ձ. 1. (սովորաբար գործածուած է
 ԲԱԻ ԼԻՅԻ ձևով) Ի բա՛ց տար, Ի բաց
 անդր տար: 2. Նխդ. Բաց ՚ի, առանց:
 ԲԱԻԱՐԱՆ, գ. 1. Հաշտարան: 2. Քաւիչ:
 ԲԱԻԵԼ, նբ. 1. Ներել, թողութիւն տալ:
 2. Հաճեցուցանել: 3. Օրհնել: 4. Արդա-
 րացուցանել: 5. Հեռացուցանել, վանել:

ՔԱՒԻԶ, Կ. Թողիչ:

- ՔԱՒԻԶ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՔԱՒԵԼ:

ՔԱՒ ԼԻՑԻ. Մի՛ եղիցի:

ՔԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Թողուլթիւն, սրբու-

թիւն:

ՔԱՒՈՒԹԻՒՆԱԲԵՐ, Կ. Մեղսաքաւիչ:

ՔԱՒԶԱՊԵՏ, գ. Քաջանայապետ:

ՔԱՒԶԱՊԵՏԱԲԱՐ, մ. Քաջանայապե-

տապէս:

ՔԱՒԶԱՊԵՏԱԿԱՆ, Կ. Քաջանայապե-

տական:

ՔԱՔԱՐ, տե՛ս ԿԱՐԿԱՆ ԴԱԿ:

ՔԵՂԻ, գ. Սամիք:

ՔԵՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՔՈՒՐԱԿԱՆ:

ՔԵՌԱՅՐ, տե՛ս ՓԵՍԱՅ (2):

ՔԵՌՈՐԴԵԱԿ, տե՛ս ՔԵՌՈՐԴԻ:

ՔԵՌՈՐԴԻ, գ. Քեռորդեակ:

ՔԵՐԱՄՈՅ, Կ. 1. Քերեալ, տաշածոյ,

կռածոյ: 2. Քանդակածոյ, դրօշեալ:

ՔԵՐԱԿԱՆ, Կ. գ. 1. Գրական, քերթող,

գրամարտիկոս: 2. Քերածոյ, քանդա-

կածոյ:

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրականութիւն,

գրամարտիկութիւն:

ՔԵՐԵԼ, նբ. 1. Ջնջել, մաքրել, սրբել: 2.

Կոկել, հարթել: 3. Գրել, գրօշմել:

ՔԵՐԹԱԾ, ՔԵՐԹԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս

ՔԵՐԹՈՒԱԾ:

ՔԵՐԹԵԼ, նբ. Պուետել, քերթողաբանել:

ՔԵՐԹՈՂ, գ. 1. Բանաստեղծ, պուետէս:

2. Մեկնիչ, վերծանող: 3. Քերական:

ՔԵՐԹՈՂԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՔԵՐԹԵԼ:

ՔԵՐԹՈՂԱԿԱՆ, Կ. 1. Հագնեղապան,

պուետական: 2. Քերական (քերականու-

թեան յատուկ վերաբերող): 3. գ. Քեր-

թող, բանաստեղծ:

ՔԵՐԹՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քերթողու-

թիւն, պուետիկոսութիւն:

ՔԵՐԹՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քերթու-

թիւն, պուետիկոսութիւն:

2. Քերականութիւն:

ՔԵՐԹՈՒԱԾ, գ. Քերթած, բանաստեղ-

ծուլթիւն, քերթուլթիւն:

ՔԵՐԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔԵՐԹՈՂՈՒԹԻՒՆ,

ՔԵՐԹՈՒԱԾ:

ՔԵՐԻԶ, գ. Գրոց:

ՔԵՐՄՈՒԼ, նբ. Կեղեկ, տաշել:

ՔԵՐՔԵԼ, նբ. Հերքել, քեցել:

ՔԵՅ, Կ. Զատ, զատական:

ՔԵՅԵԼ, նբ. Քերքել, հերքել, մեկնել, ան-

ջատել, զատուցանել:

ՔԷՆ, գ. Ոխք, ռիսակալութիւն, ռիսու-

թիւն, վրէժ:

ՔԷՇ, գ. 1. Դեմի մազեղն: 2. Առհա-

սարակ կրօն, աղանդ:

ՔԷՓՈՓՈՂ, գ. Ունչ, ունչք, պինջ,

ռուսն:

ՔԹԹԵԼ, նբ. Թարթել, քթթել ական:

- ՔԹԹԵԼ ԱԿԱՆ, 2. տե՛ս ՔԹԹԵԼ: 2.

Թարթալ ական, Թարթալու ման ական,

ակնաքթթ:

- Ի ՔԹԹԵԼ ԱԿԱՆ. Ի Թարթել ական:

ՔԹԹԵԼԻՔ, ՔԹԹՈՒՄՆ, ՔԹԹ, գ.

Թարթալ ական, Թարթալու ման ական

կամ աշաք, ակնաքթթ:

ՔԻԹ, ՔԻԹ, գ. 1. Ունչ, ունչք, ռուսն:

2. Յուսն:

ՔԻԼ¹, գ. Ուղուկ:

ՔԻԼ² կամ ՔԻՂ, Կ. Բանաստեղծ, քսու,

գրպարտիչ, մատնիչ:

ՔԻՄԵՆ, տե՛ս ԵՂՋԵՐՈՒԱՔԱՂ:

ՔԻՄՔ, գ. (կզմիս.) Վերին ձեղունք բե-

րանոյ:

- Ի ՔՄԱՅ, մ. Ըստ կամի:

ՔԻՆԱԿԱՆ ԳՈՅՅ, Կ. Ոխակալ, ռիսապահ:

ՔԻՆԱԿ, չբ. Քինանալ, ռիսալ, ռիսանալ,

ռիսակալել, մախալ:

ՔԻՆԱԿՆԻ ԴԻՐ, Կ. Վրէժիսդիւր, քինա-

յոյզ, քինանախանձու, քինահատոյց,

նախանձախանդիւր:

- ՔԻՆԱԿՆԻ ԴԻՐ ԼԻՆԵԼ կամ ԵԼԱՆԵԼ.

Վրէժիսդիւր լինել, վրէժ առնուլ, յուս-

մարել:

ՔինԱնին ԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վրէժխնդրու-
թիւն, քինահանութիւն, յուռմարութիւն:
ՔինԱՀԱՆ, ա. Քինախնդիր, վրիժառու:
ՔինԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քինախնդրու-
թիւն, վրէժխնդրութիւն, վրիժառութիւն:
ՔինԱՀԱՏՈՅՑ, ա. Քինահան, քինա-
խնդիր:
ՔինԱՅՈՅՑ, տե՛ս ՔինԱնին ԴԻՐ:
ՔինԱՆԱԼ, տե՛ս ՔինԱԼ:
ՔինԱՆԱնԱնՁՈՒ, տե՛ս ՔինԱնին ԴԻՐ:
ՔինԱՆՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոխակալութիւն,
քինաւորութիւն, քինութիւն:
ՔինԱՒՈՐ, ա. Ոխակալ:
ՔինԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, ՔինՈՒԹԻՒՆ, գ.
Քինապահութիւն, ղխակալութիւն, քէն:
ՔիՍԱՄՆ, տե՛ս ՔՐՍԱՄՆ:
ՔիՐՏՆ, գ. 1. Քրտնութիւն: 2. փխբ.
երկբ:
ՔՄԻՆՔ, գ. Քծնութիւն, քծնումն, շողո-
քորթութիւն, շողոմութիւն:
- ՔՄԻՆՍ ՏԱԼ. Քծնել, շողոքորթել, շո-
ղոմել:
ՔՄՆԱՐԱՆ, ա. Շողոքորթ, շողոմարար:
ՔՄՆԵԼ (իմ), չբ. Քծինս տալ, շողոքոր-
թել, շողոմել, ստիկել:
ՔՄՆԻ, ա. Շողոքորթ:
ՔՄՆՈՒԹԻՒՆ, ՔՄՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՔԼ-
ՄԻՆՔ:
ՔՄՈՒԱՐ, գ. Հատուած, հատոր, կոտոր:
ՔՂԱՄԻԴ, գ. Ծիրանի, պատմութեան:
ՔՂԱՆՑԱՒՈՐ, ա. Վերջաւոր:
ՔՂԱՆՑՔ, գ. Ստորոտ, տուտն, գրօշակ,
ծոպ:
ՔՃՔՃԵԼ, նբ. Գցել, պատահել:
ՔՄԱԶԱՐԴ, ա. Ախորժելի:
ՔՆԱԾ, տե՛ս ՔՆԷԱԾ:
ՔՆԱՐ, գ. Փանդիւն, կիթառ:
ՔՆԱՐԱՀԱՐ, ՔՆԱՐԱՀԱՐՈՒ, ա. գ.
Փանդնահար:
ՔՆԱՐԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Քնարերգու-
թիւն:
ՔՆԱՐԱՆ, գ. Գերեզման:

ՔՆԱՐԵՐԳ, ՔՆԱՐԵՐԳԱԿ, ա. գ. Քնա-
րահար:
ՔՆԱՐԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔՆԱՐԱՀԱ-
ՐՈՒԹԻՒՆ:
ՔՆԵԱՅ, տե՛ս ՔՆԷԱԾ:
ՔՆԵԼ, տե՛ս ՔՈՒՆԵԼ:
ՔՆԷԱԾ, ա. Քնած, քնեայ, քնու, ծոյլ,
պղերգ, հեղգ:
ՔՆԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Թմբրութիւն:
ՔՆԻՆ, գ. Զնին, քննութիւն, քննումն:
- Ի ՔՆԻՆ ԱՐԿԱՆԵԼ. Քննել:
- Ի ՔՆԻՆ ԳԱԼ ԵԼԱՆԵԼ. Ի զնին գալ՝
ելանել:
ՔՆՆԱՆ ԴԻՐ ԱՐԱՏՈՅ. Պարսաւադէտ:
ՔՆՆԱՆՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնախօսութիւն:
ՔՆՆԱԿԱՆ, ա. Քննողական:
ՔՆՆԱՅՈՅԸ ԼԻՆԵԼ կամ ԽՆ ԴՐԵԼ. Հե-
տազօտել, հետախուզել, որոնել:
ՔՆՆԵԼ, նբ. Ի քնին արկանել, որոնել,
զննել, հետազօտել, խուզել, փորձել,
հարցափորձել, կրկտել:
ՔՆՆԻԶ, ա. գ. Խուզարկու:
ՔՆՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՔՆՆԱԿԱՆ:
ՔՆՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔՆՆՈՒԹԻՒՆ:
ՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քնին, քննողութիւն,
քննումն, հետազօտութիւն, խոյզ և խըն-
դիր, հարց և փորձ, հարցափորձ:
ՔՆՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՔՆՆՈՒԹԻՒՆ:
ՔՆՈՒ, տե՛ս ՔՆԷԱԾ:
ՔՆՅԵՂ, գ. Գուղճն:
ՔՆՔՅԱՆՔ, գ. Փայփայանք, գրգանք:
ՔՆՔԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Փայփայել:
ՔՆՔՈՒՇ, ա. Փափուկ, զիւրգ, մեղմ,
փափկասուն:
ՔՇԵԼ, նբ. Վանել, վտարել:
ՔՇՏԵԼ, նբ. Կտրել, կորզել, քանցել, յա-
պաւել, կոճոպել:
ՔՈԹԱՆԱԿ, տե՛ս ՇԱՊԻԿ:
ՔՈՂ կամ ՔՕՂ, գ. 1. Շար, տեռ, շղար-
չատեռ: 2. փխբ. Ծածկոյթ, առաքաստ:
- ՔՈՂ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՔՈՂԱՐԿԵԼ:
ՔՈՂԱԹԵԻԵԱԼ, ա. Թեւաքօղեալ:

ՔՈՂԱՍՈՒՋԵԼ, նբ. Քօղարկել, պատ-
րուակել:
ՔՈՂԱՐԿԵԼ, նբ. Քօղ արկանել, քօղա-
սուզել, առագաստել, ծածկել, սքօղել,
պատրուակել:
ՔՈՂԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծածկումն (քօ-
ղարկելը):
ՔՈՂՈՒՄՆ, գ. Սքողումն, քօղակութիւն,
քօղ:
ՔՈՇՔԵԼ, ՔՈՇՔՈՏԵԼ, չբ. Ձգտել (ճա-
պրկտել):
ՔՈՍ, գ. Քոսութիւն:
ՔՈՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔՈՍ:
ՔՈՎԹԱՐ, ՔՈՎԹԱՐՈՎԹ, գ. (ճրտարպ.)
Վերնախարիսխ (սեան), խոյակ:
ՔՈՐԵՊԻՍԿՈՊՈՍ, գ. Քորիսկոպոս, գոր-
ծակալ:
ՔՈՐԻՍԿՈՊՈՍ, տե՛ս ՔՈՐԵՊԻՍԿՈՊՈՍ:
ՔՈՒԿԱՆ, ա. Խորանարդ:
ՔՈՒԵԱՅ Կամ ՔՈՒԷ, գ. 1. Կիւլոս: 2.
Լիցք:
ՔՈՒԶԱՅ, գ. Կապիճ (արմտիքների չափ):
ՔՈՒՂ, գ. Առասան, ասղանի:
ՔՈՒՆ¹, գ. 1. Նիւջ, նիւրհ: 2. փխբ. Երազ,
տեսիլ: 2. փխբ. Մահ:
- ՔՈՒՆ ԱՌՆՈՒԼ, ի ՔՈՒՆ ԵՐԹԱԼ՝ ԼԻ-
ՆԵԼ՝ ՄՏԱՆԵԼ. Քնել:
- ի ՔՈՒՆ ԱՌՆԵԼ. Ննջեցուցանել, նիւր-
հեցուցանել, քուռեցուցանել:
ՔՈՒՆ², տե՛ս ՔՈՒՆՔ:
ՔՈՒՆԵԼ, չբ. 1. տե՛ս ՔՈՒՆ ԱՌՆՈՒԼ:
2. Մտանել առ կին:
- ՔՈՒՆԵԼ ԸՆԴ ՀԱՐՍ. (Հայրերի օրի-
նակով) Մեռանել, վախճանել:
ՔՈՒՆԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ի ՔՈՒՆ ԱՌ-
ՆԵԼ:
ՔՈՒՆՔ, գ. (կզմխս.) Իրանունք:
ՔՈՒՍԻԹԱՅ, գ. Կնգուղ:
ՔՈՒՐԱԿԱՆ, ա. Քեռանիս:
ՔՈՒՐԱՅ, գ. Հալոց, բովբ:
ՔՈՒՐՁ, գ. 1. Մազեղէն: 2. Խորդ, խա-
րազն: 3. Պարկ, պայուսակ, մախազ:

ՔՈՒՐՄ, գ. Քահանայ (Հեթանոսական
կրօնի սպասաւոր):
ՔՈՒՔ¹, գ. Կարիճ (փշոտ գաւազան):
ՔՈՒՔ², գ. Հեծութիւն, քքուանք, հա-
ռահանք, բողոք:
ՔՈՒՔԱԼ Կամ ՔՈՔԱԼ, չբ. Հեծել, Հեծե-
ծել, քքուել, հառաչել, կողկողել, կոծել,
բողոքել:
ՔՈՒ, ա. Գարշ, չարահոտ:
ՔՈՒՆԵՍՈՍ, տե՛ս ՅԱՄԱՔ ԿՂԶԻ:
ՔՈՍՏԵԼ ԶՅՕՆՍ. Պոստել գլօնս:
ՔՍԱԿ, գ. Պարկ, քուրճ, պայուսակ:
ՔՍԱԿԱ ԳԻՆ, ա. Արծաթագին (կա-
լուածք):
ՔՍԱԿԱՀԱՏՈՒ, ա. գ. Գող:
ՔՍԱՆ, թ. Երկեակ տասնեակ:
ՔՍԱՆԱՄԵԱՅ, տե՛ս ՔՍԱՆԱՄԵԱՆ:
ՔՍԱՆԱՄԵԱՆ, ա. Քսանամեայ, քսանե-
մեան:
ՔՍԱՆԵՄԵԱՆ, տե՛ս ՔՍԱՆԱՄԵԱՆ:
ՔՍԱՆԵՔԵԱՆ, տե՛ս ՔՍԱՆԵՔԻՆ:
ՔՍԱՆԵՔԻՆ, թ. Քսանեքեան:
ՔՍԵԼ Կամ ՔՍՍԵԼ, նբ. Բանսարկել, բամ-
բասել, չարախօսել, զրպարտել, քսիս մա-
տուցանել:
ՔՍԻՉ Կամ ՔՍՍԻՉ, ա. Քսուռ, բան-
սարկուռ:
ՔՍԻՔ, տե՛ս ՔՍՈՒԹԻՒՆ:
- ՔՍԻՍ ՄԱՏՈՒՅԱՆԵԼ. Չարախօսել:
ՔՍՄՈՍ, տե՛ս ՔՍՈՒ:
ՔՍՄՍԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Քսութիւն,
բանսարկութիւն:
ՔՍՈՒ, ա. Փասքուռ, բանսարկուռ, չարա-
խօս, չղզմոզ:
ՔՍՈՒԹԻՒՆ Կամ ՔՍՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Քսիք,
քսմասխօսութիւն, բանսարկութիւն, չա-
րախօսութիւն, չղզմոզութիւն:
ՔՍՈՒԿ, գ. (բսբ.) Տատասկ:
ՔՍՄՆԵԼ, չբ. Սոսկալ, քասքնել:
ՔՍՄՆԵԼԻ, ա. Քասքնեցուցիչ, սոս-
կալի, աշաւոր:
ՔՍՄՆՈՒՄՆ, ՔՍՍՈՒՄՆ, գ. Սոսկումն:

ԲՐԱՅ, տե՛ս ՔՈՒՐԱՅ:
 ԲՐԹՄՆՋԵԼ, չբ. Տըտնջել, մըմնջել,
 շշնջել:
 ԲՐԹՄՆՋԻԻՆ, ԲՐԹՄՆՋՈՒՄՆ, գ. Տըր-
 տունջ, շշնջիւն, գանգատ:
 ԲՐԻՍՏՈՆԵԱՅ, ա. գ. Քրիստոսածանօթ,
 քրիստոսական, քրիստոնէական:
 ԲՐԻՍՏՈՆԷԱԲԱՐ, մ. Քրիստոնէապէս,
 քրիստոսերէն:
 ԲՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ, ա. 1. Քրիստոսական:
 2. Քրիստոնեայ:
 ԲՐԻՍՏՈՆԷԱՊԷՍ, տե՛ս ԲՐԻՍՏՈՆԷԱ-
 ԲԱՐ:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱԴՐՈՇՄ, ա. Խաչանիշ, քրիս-
 տոնէական, քրիստոնեայ:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱԶԱՐԴ, ա. Քրիստոսազար-
 դեալ:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱԶԱՐԴԵԱԼ, տե՛ս ԲՐԻՍՏՈ-
 ՍԱԶԱՐԴ:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱԶԳԵԱՅ, ա. Քրիստոսա-
 զգեստ:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԲՐԻՍՏՈՍԱ-
 ԶԳԵԱՅ:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱԾԱՆՕԹ, ա. Քրիստոնեայ:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱԿԱՆ, ա. 1. Քրիստոսային:
 2. Քրիստոնէական: 3. Քրիստոնեայ:
 – ԲՐԻՍՏՈՍԱԿԱՆ ԿՆԻՔ. Խաչ:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱԶԻՐ, ա. Քրիստոսատուր:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱՄԵԾԱՐ, ա. Աստուածա-
 պատիւ:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱՅԻՆ, ա. Քրիստոսական:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱՆՈՒԷՐ, ա. Աստուածային,
 սրբազան:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱՌԱՔ, ա. Աստուածառաք:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱՍԷՐ, ա. Աստուածասէր:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Աստուած-
 սիրութիւն:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱՍՊԱՆ, ա. Աստուածասպան,
 խաչահանու:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱՏԵԱՅ, ա. Աստուածատեաց:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱՏԵՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Աստուածա-
 տեցութիւն:

ԲՐԻՍՏՈՍԱՏՈՒՐ, ա. Քրիստոսածիր,
 քրիստոսական:
 ԲՐԻՍՏՈՍԱԿԱՆԴ, ա. Քրիստոսատուր:
 ԲՐԻՍՏՈՍԵԱՆ, ա. Քրիստոնեայ, քրիս-
 տոսական:
 ԲՐԻՍՏՈՍԵՐԷՆ, տե՛ս ԲՐԻՍՏՈՆԷԱԲԱՐ:
 ԲՐԻՍՏՈՍԸԿԱԼ, ա. Աստուածընկալ:
 ԲՐԻՍՏՈՍԻՄԱՍՏ, ա. Աստուածիմաստ:
 ԲՐԶԱԶԳԱԾ, ա. Քրձազգեաց, քրձա-
 զգեստ:
 ԲՐԶԱԶԳԵԱՅ, ԲՐԶԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս
 ԲՐԶԱԶԳԱԾ:
 ԲՐԶԵԱՅ, ա. Քրձեղէն, մազեղէն:
 ԲՐԶԵՂԷՆ, տե՛ս ԲՐԶԵԱՅ:
 ԲՐՄԱԿԻՆ, գ. Քրմուհի:
 ԲՐՄԱՆՈՅՇ, գ. Քրմուհի, քրմակին:
 ԲՐՄԱՊԵՏ, գ. Մոզպետ, մոզպետ:
 ԲՐՄՈՒՀԻ, գ. Քրմանոյշ, քրմակին:
 ԲՐՈՆԻԿՈՆ, գ. Ժամանակազրութիւն:
 ԲՐՈՆՈԳՐԱՓԵԻՍ, գ. Ժամանակազիր:
 ԲՐՍԱՄՆ, գ. (բսբ.) Քիսամն:
 ԲՐՏՆԱԳԻՆ, ա. Քրտնալի:
 ԲՐՏՆԱԹՈՐ, տե՛ս ԲՐՏՆԱԼԻ:
 ԲՐՏՆԱԼ, տե՛ս ԲՐՏՆԵԼ:
 ԲՐՏՆԱԼԻ, ԲՐՏՆԱԼԻՐ, ԲՐՏՆԱԼԻՑ, ա.
 Քրտնաթոր, քրտնախոնջ, դժուարին, ծանր:
 ԲՐՏՆԱԽՈՆՋ, տե՛ս ԲՐՏՆԱԼԻ:
 ԲՐՏՆԱՀԱՐ, ա. Քրտնալի:
 ԲՐՏՆԵԼ, չբ. Քրտնալ, քրտնուլ, տաժա-
 նել, աշխատել, խոնջել:
 ԲՐՏՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԲԻՐՏՆ:
 ԲՐՏՆՈՒԼ, տե՛ս ԲՐՏՆԵԼ:
 ԲՐՔԱՆՔ, տե՛ս ԲՐՔԻՋ:
 ԲՐՔԻՋ, գ. Քրքանք, ծաղր:
 – ԲՐՔԻՋ ԲԱՌԵԱԼ, տե՛ս ԲՐՔՋԵԼ:
 ԲՐՔՈՒԵԼ (իմ), չբ. Խնդալ, ուրախանալ,
 զուարճանալ, հեշտանալ:
 ԲՐՔՈՒՄ, գ. (բսբ.) Կրովկոս:
 ԲՐՔԱԼ, ԲՐՔՋԵԼ, չբ. Քրքիջ բառնալ,
 խողիռնջել, կարկաչել, բքուել:
 ԲՐՔՈՆՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Կուտակել, ղի-
 զանել:

ՔՐՔՐԱՆՔ, գ. Թուլութիւն, մեղկու-
թիւն, ցոփութիւն:

ՔՐՔՐԵԼ, նբ. Գրգռել, բորբոքել, յարու-
ցանել, շարժել:

ՔՔՈՒԱՆՔ, գ. Քուք, քքումն, վիշտ,
հեծութիւն:

ՔՔՈՒԵԼ (իմ), չբ. 1. Քուքալ, յոգւոց
հանել, փղձկել: 2. Քրքջել: 3. տե՛ս
ՔՐՔՈՒԵԼ (իմ):

ՔՔՈՒՄՆ, տե՛ս ՔՔՈՒԱՆՔ:

ՔՕՂ, տե՛ս ՔՈՂ:

ՔՕՂԷՔ, գ. Ապարանջան, մեհհանդ:

ՔՕՇ, գ. Նոխազ, քաղ:

O

ՕԳՆ, ՅՕԳՆ, գ. Օգնութիւն, օգնակա-
նութիւն, օճան, օժանդակութիւն:

- ՅՕԳՆ ԳԱԼ ՀԱՍԱՆԵԼ. Օգնել:

ՕԳՆԱԿԱՆ, ա. Զեռնտու, պաշտպան,
գործակից, նպաստամատոյց, ապաւէն,
օժանդակ, նիզակակից:

- ՕԳՆԱԿԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՕԳՆԱԿԱ-
ՆԵԼ:

ՕԳՆԱԿԱՆԵԼ, չբ. Օգնական լինել,
օգնել:

ՕԳՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Օգնութիւն,
ձեռնտուութիւն:

ՕԳՆԵԼ, չբ. Յօգն հասանել, սատարել,
օժանդակել, նպաստ լինել, նպաստել,
աջակցել:

ՕԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Օգն, օգնականութիւն:

ՕԳՈՍՍԱԲՆԱԿ, ա. Կայսերական:

ՕԳՈՍՍԱԿԱՆ, ա. Կայսերական:

ՕԳՈՍՍԱՓԱՌ, ա. Մեծափառ:

ՕԳՈՒՏ, գ. 1. Շահ, պտուղ, արդիւնք:

2. ա. Օգտակար, պիտանի:

- ՕԳՈՒՏ Է, ՕԳՏԻ Է, մբ. Շահ է:

ՕԳՏԱԲԱՐ, մ. Օգտակարապէս:

ՕԳՏԱԲԵՐ, ա. Օգտակար, շահեկան:

ՕԳՏԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՕԳՏԱԿԱՐԱԳՈՅՆ:

ՕԳՏԱԺՈՂՈՎ, ա. Շահասէր, օգտա-
ծարաւ:

ՕԳՏԱԽՆԴԻՐ, ա. Օգտասէր:

ՕԳՏԱԾԱՐԱԿ, ա. Օգտածողով, շահա-
ժողով, շահասէր:

ՕԳՏԱԿԱՐ, ա. Օգտաբեր, օգտամատոյց,
արդիւնաւոր, շահաւոր, շահեկան, պի-
տանի:

ՕԳՏԱԿԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Օգտագոյն, շա-
հեկանագոյն, շահաւետագոյն, մեծաշա-
հագոյն:

ՕԳՏԱԿԱՐԱՊԵՍ, մ. Օգտաբար:

ՕԳՏԱԿԱՐԵԼ (իմ), չբ. Օգտել (օգտակար
և պիտանի լինել):

ՕԳՏԱԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Շահաւորութիւն,
շահաւետութիւն, շահ, պիտանութիւն:

ՕԳՏԱՄԱՏՈՅՑ, ա. Օգտաբեր, օգտակար:

ՕԳՏԱՍԷՐ, ա. Օգտախնդիր, շահասէր:

ՕԳՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՕԳՏԵՅՈՒՅԱ-
ՆԵԼ:

ՕԳՏԵԼ¹, նբ. չբ. Օգտեցուցանել, օգնել,
նպաստել, աջակցել:

ՕԳՏԵԼ² (իմ), չբ. Շահել, շահաւորել:

ՕԳՏԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՕԳՏԵԼ¹:

ՕԳՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Օգուտ, օգտակարու-
թիւն, շահ:

ՕԴ¹, գ. Կօշիկ, հողաթափ, մոյկ, մուճակ,
սանդալ:

ՕԴ², գ. Եթեր:

ՕԴԱԲԱՆ, ա. Ունայնաբան:

ՕԴԱԲԵՐ, ա. Օղամուտ:

ՕԴԱԳՆԱՅ, ա. 1. Օղախաղաց, օղաթուիչ,
օղալած, օղապարիկ: 2. նման. Սրաւար
(ձի):

ՕԴԱԳՈՅՆ, ա. Երկնագոյն:

ՕԴԱԳՈՐԾ, ա. գ. Կօշկակար, կարուակ:

ՕԴԱԹԵՆ, ա. Սրաթուիչ:

ՕԴԱԹՈՒՉ, տե՛ս ՕԴԱԳՆԱՅ:

ՕԴԱԽԱՂԱՅ, տե՛ս ՕԴԱԳՆԱՅ:

ՕԴԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Եթերական:

ՕԴԱԶԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Կօշկագործութիւն,

կարուակուլթիւն:

ՕԴԱՄՈՒՏ, ա. Օդաբեր:

ՕԴԱՅԱԾ, տե՛ս ՕԴԱԳԱՅ:

ՕԴԱՅԻՆ, ա. 1. Եթերային: 2. Օդազնաց, օդախաղաց:

ՕԴԱԶԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերաչափութիւն:

ՕԴԱԶՈՒ, ա. Օդախաղաց, օդազնաց:

ՕԴԱՊԱՐ, ՕԴԱՊԱՐԻԿ, ա. Օդախաղաց, օդազնաց, սրաթռիչ, թռչուն:

ՕԴԱՏԵՍԱԿ, ա. Օդադոյն:

ՕԴԵՂԷՆ, ա. Օդային, եթերական:

ՕԴԵՆԻ, գ. Ոչխարենի, օդիկ:

ՕԴԻ, գ. Ոչխար:

ՕԴԻԿ, գ. Օդենի, մաշկեակ:

ՕԹ, գ. 1. Երեկօթք: 2. Օթեան:

- ԱՌ ՕԹ ԴԱԴԱՐԵԼ. Երեկօթս առնուլ առնել, օթադայել, օթել, օթեանել:

ՕԹԱԳԱՅԱՆԱԼ, ՕԹԱԳԱՅԵԼ, ՕԹԱ-ԳԱՆԱԼ, ՕԹԱԳԱՆԵԼ (իմ), ՕԹԱԳԱՆԼԻՆԵԼ, չբ. Օթեանս առնել՝ առնուլ,

օթեանել, օթել, իջականել:

ՕԹԱՆՈՅ, ՕԹԱՐԱՆ, գ. Օթեան, բնական, սենեակ:

ՕԹԵԱԿՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՕԹԵԼ:

ՕԹԵԳԱՆԱԼ, տե՛ս ՕԹԱԳԱՅԱՆԱԼ:

ՕԹԵԼ, չբ. Օթեակս առնել, իջեանել, օթեանել, օթեանս առնել, հանգչել, դադարել:

ՕԹԵԿ, ՕԹԵԿԱՆ, ա. Հին, հնացեալ:

ՕԹԵՎԱՆ, ՕԹԵԻԱՆ, գ. 1. Օթանոց, իջեման, իջեան, պանդոկի, հիւրանոց:

2. Բնակարան, օթարան, կայք, կայան, դադարք, տուն: 3. Հիւրընկալ, վանատուր, օթեանաւոր:

- ՕԹԵՎԱՆՍ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՌՆՈՒԼ՝ ՈՒՆԵԼ.

Օթեմանել, օթել, օթեակս առնել:

ՕԹԵՎԱՆԱԻՈՐ, ա. գ. Վանատուր, պանդոկապետ:

ՕԹԵՎԱՆԵԼ¹, նբ. Հիւրընկալել:

ՕԹԵՎԱՆԵԼ² (իմ), չբ. Օթել:

ՕԹՈՅ, գ. 1. Օթանոց, սենեակ: 2. Պաստառ: 3. Արկանելի, վերարկու, գգեստ,

հանդերձ, կրկնոց:

ՕԺԱՆԴԱԿ, տե՛ս ՕԳՆԱԿԱՆ:

ՕԺԱՆԴԱԿԵԼ, չբ. 1. տե՛ս ՕԳՆԵԼ: 2.

նբ. Զօրացուցանել, պաշտպանել, պատրասարել, ամրացուցանել, յանձանձել: ՕԺԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Օգն, օգնականութիւն, ձեռնտուութիւն, օճան, նըպաստ, սատարութիւն:

ՕԺԻՏ, գ. 1. Կտիրք, վարձանք, պաշտատական: 2. Ընծայ, պարգև, տուրք:

ՕԺՏԱՐԵՐ, ա. Ընծայաբեր, նուիրական:

ՕԺՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւաք. Օժիտք:

ՕԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Օծել: 2. Պատել, դրուագել:

ՕԾԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Օծութիւն, օծելութիւն:

ՕԾԵԼ, տե՛ս ՕԾԱՆԵԼ:

ՕԾԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Օծութիւն, օծումն:

ՕԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Օծումն:

ՕԾՈՒՄՆ, տե՛ս ՕԾՈՒԹԻՒՆ:

ՕՁ, գ. Իժ, խարամանի, քարք, վիշապ:

ՕՁԱԽԱԾ, տե՛ս ՕՁԱՀԱՐ:

ՕՁԱԿԵՐՊ, ա. Օձաձև:

ՕՁԱԿՈՁ, ա. գ. Թովիչ, դիւթ:

ՕՁԱՀԱՐ, ա. Օձախած:

ՕՁԱՁԵԻ, ա. մ. Օձատեսակ, օձատեսիլ, օձակերպ:

ՕՁԱՏԵՍԱԿ, ՕՁԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՕՁԱՁԵԻ:

ՕՁԻՔ, տե՛ս ՈՒՍ (2):

ՕՁՏԵԼ կամ ՕՅՏԵԼ, նբ. 1. Քեցել, ճեղքել, ցրել, վարատել, պառակտել, հրապուրել: 2. Քարչել, ձգել: 3. Քակտել, բաժանել, հատանել:

ՕՁՏՈՒՄՆ կամ ՕՅՏՈՒՄՆ, գ. Յրումն, քայքայումն:

ՕՂ, գ. Օղամանեակ:

ՕՂԱԼԱՄԲ, գ. Լծակ, ձող:

ՕՂԱՄԱՆԵԱԿ, գ. Օղ:

ՕՂԻ, գ. Յքի:

ՕՃԱՆ, գ. 1. Օգն, օգնութիւն, օժանդակութիւն, նպաստ: 2. Երախտիք: 3. Այցելութիւն, պաշտպանութիւն, վերակա-

ցութիւն: 4. Իշխանութիւն, թոյլտուութիւն: 5. Հանգամանք, առիթ, յաջողութիւն:

ՕձԱՌ¹, գ. 1. Օճան: 2. Օժիտ: 3. Հանդերձանք: 4. Հանգամանք, պատճառ, առիթ:

ՕձԱՌ², գ. Աճառ, սապոն, օշնան:

Օ՛ն, ձ. Աղէ՛, հա՛պա:

Օ՛ն ԱնԴՐ, ձ. 1. Ի բա՛ց տար, ի բաց անդր տար, քա՛ւ լիցի, քա՛ւ: 2. մ. Անդէն է անդ, օ՛ն իսկ:

Օ՛ն ԻՍԿ, տե՛ս Օ՛ն ԱնԴՐ (2):

Օ՛Շ, Օ՛Շ Թէ, ձ. Իցէ՛ թէ, իցիւ, երանի՛ թէ:

ՕՇԱՏԵԼ, տե՛ս ՅՕՇԱՏԵԼ:

ՕՇԻՆ ԴՐ, գ. (բար.) Բարձուենեակ:

ՕՇՆԱՆ, տե՛ս ՕձԱՌ²:

ՕՏԱՐ, ա. 1. Այլ, աննման, անծանօթ, անընդել: 2. Տարազիր, վտարանդի: 3. Հեռի, անմիաբան: 4. Անմասն, անբաժ:

5. Նոր, նորանշան: 6. գ. Օտարական, պանդուխտ, հիւր: 7. մ. Յանիբաւի, վայրապար:

ՕՏԱՐԱԲԱՐ, մ. Տարօրինակ, օտարապէս: ՕՏԱՐԱԲԱՐՔ, ա. Խորթաբարոյ:

ՕՏԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլանդակութիւն, կատաղութիւն:

ՕՏԱՐԱԲՆԱԿ, ա. Օտարաբուն:

ՕՏԱՐԱԲՈՒՆ, տե՛ս ՕՏԱՐԱԲՆԱԿ:

ՕՏԱՐԱԳՈՅ, ա. Այլազոյ:

ՕՏԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Անսովոր, աննման:

ՕՏԱՐԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլազոյութիւն:

ՕՏԱՐԱԶԳԻ, ա. Օտարազն, օտարածին, այլազգի:

ՕՏԱՐԱԶՆ, տե՛ս ՕՏԱՐԱԶԳԻ:

ՕՏԱՐԱԼԵՃՈՒ, տե՛ս ՕՏԱՐԱԶԱՅՆ:

ՕՏԱՐԱԽՈՂ, ա. Այլափառ, տարախոհ:

ՕՏԱՐԱԽՈՐԹ, ա. Անհարազատ:

ՕՏԱՐԱԾԻՆ, տե՛ս ՕՏԱՐԱԶԳԻ:

ՕՏԱՐԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Արտաքին: 2. Պանդուխտ, գաղթական, օտարազգի:

ՕՏԱՐԱԿԵՐՊ, ա. Աննման, այլատեսակ, այլատարազ:

ՕՏԱՐԱԶԱՅՆ, ա. Օտարալեզու, օտարախոհ, հակառակաբան:

ՕՏԱՐԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմիաբանութիւն:

ՕՏԱՐԱԶԵԻ, ա. Նորածէ:

ՕՏԱՐԱՄԻՏ, ա. Անմիաբան, անհաւատարիմ:

ՕՏԱՐԱՆԱԼ, չբ. Հեռանալ, վտարանդել, պանդխտել:

ՕՏԱՐԱՆՈՅ, գ. Հիւրանոց, պանդխտանոց, օտարատուն, օտարաստան:

ՕՏԱՐԱՇԽԱՐՀԱՅԻ, ՕՏԱՐԱՇԽԱՐՀԵԱՅ, ՕՏԱՐԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. Օտարական:

ՕՏԱՐԱՊԷՍ, մ. Օտարաբար, նորօրինակ, հրաշափառապէս:

ՕՏԱՐԱՍԷՐ, ա. Հիւրասէր:

ՕՏԱՐԱՍԻՐԵԼ, նբ. Հիւրընկալել:

ՕՏԱՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Օտարսիրելութիւն, հիւրասիրութիւն:

ՕՏԱՐԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւրասպանութիւն:

ՕՏԱՐԱՍՏԱՆ, տե՛ս ՕՏԱՐԱՆՈՅ:

ՕՏԱՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Օտարաբուն, աննման, անսովոր:

ՕՏԱՐԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւրընկալութիւն:

ՕՏԱՐԱՏԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Տմարդութիւն, անգթութիւն:

ՕՏԱՐԱՏՈՒՆ, տե՛ս ՕՏԱՐԱՆՈՅ:

ՕՏԱՐԱՏՈՒՆԿ, ա. Վայրենի:

ՕՏԱՐԱՅԵՂ, ա. Օտարազգի, օտարաբուն:

ՕՏԱՐԱՅԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Օտարութիւն (օտարացի լինելը):

ՕՏԱՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ի բաց առնել, հեռացուցանել, յեղաշրջել, վտարել:

ՕՏԱՐԱՅՈՒՅԻՉ, ա. 1. Հեռացուցիչ, տարազրիչ: 2. Նորանշան:

ՕՏԱՐԱԻՈՐ, ա. Օտար, օտարոտի:

ՕՏԱՐԱՓԱՌ, ա. Այլափառ:

ՕՏԱՐԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլափառու-
թիւն:
ՕՏԱՐԸՆԿԱԼ, ա. Հիւրընկալ, ասպնջա-
կան:
ՕՏԱՐԸՆԿԱԼԵԼ, նբ. Հիւրընկալել:
ՕՏԱՐԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւրընկալու-
թիւն:
ՕՏԱՐՈՏԻ, ա. 1. Օտար, օտարական,
օտարագիր: 2. Անսովոր, տարօրինակ:
3. Անհարազատ, խորթ:
ՕՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հեռացումն: 2. Ան-
մասնութիւն, տարբերութիւն, անյայ-
տութիւն: 3. Պանդխտութիւն, նժդեհճու-
թիւն, վտարանդութիւն:
ՕՏԱՐՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Այլուսումն, ար-
տաքնախորհուրդ:
ՕՏԱՐՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ, ա. (կրօն.) Այլա-
ղանդ, չարափառ, անհաւատ:
ՕՏԱՐՈՒՍՏ, ՅՕՏԱՐՈՒՍՏ, մ. Արտա-
քուստ, այլուստ, այլուստ:
ՕՏԱՐՍԻՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, ՕՏԱՐՍԻՐՈՒ-
ԹԻՒՆ, տե՛ս ՕՏԱՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:
ՕՐ կամ ԱԻՐ, գ. 1. Օրագիշեր: 2. Տիւ,
ցերեկ: 2. Ժամանակ, ամ, տարի:
- ՕՐ ԱԻՈՒՐ, ԱԻՈՒՐ ԱԻՈՒՐ, ԱԻՈՒՐՅ
ՅԱԻՈՒՐՍ, ԱԻՈՒՐՆ, ՅԱԻՈՒՐՆ, մ. Օր
ըստ օրէ, հանապազօր:
- ՕՐ ԸՍՏ ՕՐԷ, մ. 1. Օր աւուր, հանա-
պազօր: 2. ա. Հանապազորդեան:
- ՕՐ ՀԱՍԱՐԱԿ. Հասարակ օր, ճաշա-
ժամ, ճաշոյ ժամ, միջօր:
- ՕՐ ՔԱՆ ԶՕՐ, մ. Օր ըստ օրէ, հետըզ-
հեղէ:
- ԶՕՐ ԱՄԵՆԱՅՆ, մ. Հանապազօր:
ՕՐԱԹԻՒՒ, գ. Օրամուտք:
ՕՐԱՀԱՍ, տե՛ս ՕՐՀԱՍ:
ՕՐԱՀՄԱՅՔ, գ. Խտիրք:
ՕՐԱՄՈՒՏՔ, տե՛ս ՕՐԱԹԻՒՒ:
ՕՐԱՆ, գ. Որայ, յօրան:
ՕՐԱՊԱԿԱՍ, ա. Թերածին:
ՕՐԱՊԱՀՏ, ՕՐԱՊԱՀԻԿ, գ. Աւուրն
պարէն:

ՕՐԱՅԻ, ա. Հանապազորդեան, սովոր-
ական:
ՕՐԱԻՈՐ, ա. Միօրեայ, առօրեայ, ան-
ցաւոր:
ՕՐԵՐՔ կամ ԱԻՐԵՐՔ, գ. Անէծք, թըշ-
նամանք, նախատինք:
ՕՐԷՆ, մանաւանդ՝ ՕՐԷՆՔ, գ. 1. Կանոն,
օրէնսդրութիւն: 2. Կրօնք, հաւատք,
դէն: 3. Աւանդութիւն, սովորութիւն:
4. Իրաւունք, պատուիրան: 5. (եկեղց.)
Հաղորդութիւն: 6. Գաւառ, նահանգ:
- ՕՐԷՆ Է, մբ. Իրաւացի է, արժան է,
ի դէպ է, անկ է, վայել է:
- ՕՐԷՆՍ ԴԵՆԵԼ՝ ՀԱՍՏԱՏԵԼ, տե՛ս ՕՐԻ-
ՆԱԴՐԵԼ:
- ՕՐԷՆՔ ԿԱՆԱՆՅ. Դաշտան:
- ՕՐԻՆՕՔ, ԸՍՏ ՕՐԻՆԱՅ, ԸՍՏ ՕՐԻՆԻ,
մ. Օրինաբար, օրինապէս:
ՕՐԷՆԱԴԻՐ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴԻՐ, ՕՐԷՆԱ-
ԴԻՐ:
ՕՐԷՆԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐԱԿ-
ԱՆ:
ՕՐԷՆԱԴՐԵԼ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐԵԼ:
ՕՐԷՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՕՐԷՆԱԶԱՆՅՈՒԹԻՒՆ, ՕՐԷՆՍԱԶԱՆ-
ՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԶԱՆՅՈՒԹԻՒՆ:
ՕՐԷՆՍԳԷՏ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԳԷՏ:
ՕՐԷՆՍԴԻՐ, ա. գ. Օրինադիր, օրէնսդրիչ,
օրինատու, կանոնադիր, սահմանադիր:
ՕՐԷՆՍԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐԱԿ-
ԱՆ:
ՕՐԷՆՍԴՐԵԼ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐԵԼ:
ՕՐԷՆՍԴԻՐԶ, տե՛ս ՕՐԷՆՍԴԻՐ:
ՕՐԷՆՍԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Օրինադրու-
թիւն: 2. Օրէնք:
ՕՐԷՆՍԵՐԷՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱՊԷՍ:
ՕՐԷՆՍԱՅՆՅ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԶԱՆՅ:
ՕՐԷՆՍԱՅՆՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱ-
ԶԱՆՅՈՒԹԻՒՆ:
ՕՐԷՆՍԽՈՏՈՐ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԶԱՆՅ:
ՕՐԷՆՍՈՒՍՈՅՅ, ա. 1. Վարդապետ օրի-

նաց: 2. Վարդապետական:
 ՕՐԻՆՍՊԱՀ, տե՛ս ՕՐԻՆԱՊԱՀ:
 ՕՐԸԵԹՐԻՔ, գ. Խրախճանք, խնջոյք:
 ՕՐԸՍՏՕՐԵԱՅ, ա. Հանապազորդեան,
 առօրեայ:
 ՕՐԻՆԱԲԱՐ, մ. Օրինապէս, կանոնաբար:
 ՕՐԻՆԱԳԵՏ, ա. 1. Օրէնսգէտ: 2. Օրինապահ:
 ՕՐԻՆԱԴԻՐ, ա. 1. Օրէնսդիր, սահմանադիր: 2. Օրինադրական:
 - ՕՐԻՆԱԴԻՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐԵԼ:
 ՕՐԻՆԱԴՐԱԿԱՆ, ա. Օրէնսդրական:
 ՕՐԻՆԱԴՐԵԼ, նբ. Օրէնսդրել, օրինել,
 օրինադիր լինել:
 ՕՐԻՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրէնսդրութիւն,
 օրէնք, սահմանադրութիւն, հրամանադրութիւն:
 ՕՐԻՆԱԶԱՆՑ, ա. Օրէնսզանց, պատուիրանազանց, ուխտազանց:
 ՕՐԻՆԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրէնազանցութիւն, օրէնսազանցութիւն, պատուիրանազանցութիւն:
 ՕՐԻՆԱԿ, գ. 1. Նախատիպ, տիպ, յարացոյց: 2. Գաղափար: 3. Ցուցակ: 4. Պատճէն: 5. Եղանակ, կերպ, հանգամանք, տարազ, սարաս: 6. նխդ. մ. Զօրէն, հանգոյն, իբրու, նման. այսպիսի, պէս:
 - ՕՐԻՆԱԿ ԶԱՅՍ, ԶՕՐԻՆԱԿ ԶԱՅՍ, ԶԱՅՍ ՕՐԻՆԱԿ, մ. Իբրեւ, որպէս, պէս:
 - ԶԱՅՆ ՕՐԻՆԱԿ, ԶՆՈՅՆ ՕՐԻՆԱԿ, մ. Այնպէս, նոյնպէս, նոյնօրինակ, միօրինակ:
 - ՕՐԻՆԱԿ ԻՄՆ. Իբրեւ այն թէ, իբր թէ, գրեթէ, ըստ իմիք, զոր օրինակ:
 ՕՐԻՆԱԿԱԲԱՐ, մ. Օրինակապէս (իբրեւ օրինակ):
 ՕՐԻՆԱԿԱԳԻՐ, ա. գ. Մատենագիր, պատմագիր:
 ՕՐԻՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մատենագրութիւն:
 ՕՐԻՆԱԿԱԿԱՆ, ա. Տպաւորական:

ՕՐԻՆԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Օրէնսգէտ: 2. Օրինաւոր:
 ՕՐԻՆԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս 1. ՕՐԻՆԱԿԱԲԱՐ:
 2. ՕՐԻՆԱՊԷՍ:
 ՕՐԻՆԱԿԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Տպաւորագոյն, յարմարագոյն:
 ՕՐԻՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Գաղափարել: 2. Նախանկարել, նշանակել, նմանեցուցանել:
 3. Համեմատել, բաղդատել: 4. Փոխադրել:
 ՕՐԻՆԱԿԻՐ, ա. Օրինապահ:
 ՕՐԻՆԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Կարծակից լինել:
 ՕՐԻՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տպաւորութիւն, նմանութիւն:
 ՕՐԻՆԱՊԱՀ, ա. Պատուիրանապահ, քաջօրէն:
 ՕՐԻՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրինապահումն:
 ՕՐԻՆԱՊԱՀՈՒՄՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ:
 ՕՐԻՆԱՊԷՍ, մ. 1. Օրինաբար: 2. Օրէնսերէն (ըստ հին օրէնքի):
 ՕՐԻՆԱՏՈՒ, ա. գ. Օրէնսդիր:
 ՕՐԻՆԱՒՈՐ, ա. 1. Իրաւացի, վայելչական, պատշաճ, նուիրական: 2. Օրինական, օրինագէտ, օրինապահ, կրօնասէր, առաքինի:
 ՕՐԻՆԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Օրինաւորականագոյն:
 ՕՐԻՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Օրինաւոր, օրինական:
 ՕՐԻՆԱՒՈՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. մ. Օրինաւորագոյն, ճաշողաբար, ճահողակի:
 ՕՐԻՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Կարգաւորել, օրինադրել: 2. Յօրինել, օրինակել, տպաւորել:
 ՕՐԻՆԱՔԱՂԱՔ, ա. գ. Քաղաքօրէն:
 ՕՐԻՆԵԼ, նբ. 1. Օրինադրել: 2. (յունաբանութեամբ) Կարծել:
 ՕՐԻՆՈՂ, ա. գ. Վերակացու (քաղաքի կամ ազարակներէ):
 ՕՐԻՆՐ, ա. գ. Երիտասարդուհի, աղջիկ, կոյս:

ՕՐԻՈՐԴԻՆԱԹԻՒՆ, գ. Կուսույթի:
 ՕՐՀԱՍ, գ. Օրհան, մահ (մոտավոր):
 ՕՐՀԱՍԱԿԱՆ, ա. Մահառիթ, յեղակարծ:
 ՕՐՀԱԲԱՆ, ա. Օրհանբանի:
 ՕՐՀԱԲԱՆԵԼ, նբ. 1. Բարեբանել, փա-
 ռաբանել: 2. Ներբողել, քարոզել:
 ՕՐՀԱԲԱՆԻՉ, ա. Օրհանբան, փառա-
 բանի:
 ՕՐՀԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբանու-
 թիւն, փառաբանութիւն, գովութիւն:
 ՕՐՀԵԼ, նբ. 1. Բարեբանել, գովել: 2.
 Սրբազործել, նուիրազործել: 3. (Հեզնա-

բար) Անիծանել, հայհոյել:
 ՕՐՀԵՐԳՈՒ, ա. Օրհներգող:
 ՕՐՀԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրհնաբանու-
 թիւն:
 ՕՐՀԵՐԳՕՂ, տե՛ս ՕՐՀԵՐԳՈՒ:
 ՕՐՀԵՐԹԻՒՆ, գ. 1. Օրհներգութիւն: 2.
 Պարգև, ընծայ, պատարագ (օրհնութեան
 նշանակ): 3. Բարիք, բերք (օրհնութեան
 արդիւնք): 4. Նուագարան: 5. Քահանա-
 յազործութիւն, նուիրազործութիւն, հա-
 ղորգութիւն:

